Tcia —— ps sup scdm decretaliu

De exceptionibus ¶ Rubrica

Viſo de iure actoꝝ quo muiuntur vt
lanceis ſeu gladijs.merito ſubicitur
ius reoꝝ quo muniuntur vt clipeis
vł aliter ſic. Sup̄ viſū eſt de ꝓbacōib⁹ in gn̄e
et in ſpē.ſ; qꝛ vt plurimū fundata intentione
actoris re⁹ opponit ꝑemptoriā vł ꝯtra ꝓbati
onē actoriſ. ꝯgrue igit̄ ex ordie ſubicit̄ tracta
tus de exceptioīb⁹ ¶ Oppo.ꝯtra ſituationem
Rubrice vr̄ eni male ſituata. debuit eni poni an̄
rubricā de li.ꝯtl.cū tūc opponant̄ dilatorie fori.
So.dic ꝙ reſpectu dilatoriaꝝ ꝯgruēti⁹ fuiſſ;
ibi poſita rubrica. ſ; poti⁹ reſpectu ꝑēptoriaꝝ ne
ceſſario debuit poni hic. etſi diceres q̄re non
poſuit ibi ſic hic.dicit Jo.an.h̄ eſſe de arbitri
vel voluit hic ponē q̄a ꝑēptorie magis affi/
ciūt negotiū p̄ncipale. Ideo fuit eq̄us illā in
ordine pōderari ar.in l.querit̄ ff.de ſta.ho.et
iiij.q.iij.hermofrodit⁹.ꝗſi dicēs ꝙ aliq̄ ꝑēpto
rie ꝓponūt an̄ li.ꝯtl.vt ꝭ. de li.ꝯtl.c.vno li. vi.
Rn̄do; ipē ꝙ h̄ caſuale nō fuit prepōderandū
regule.vł dic ꝙ iura adaptant̄ ad ea q̄ freq̄n
tius accidūt vt l.nā ad ea ff.de legi. ¶ Que/
ro quid eſt exceptio. So.dico ꝙ eſt actiōis vł
intentiōis excluſio.ſic alternatiue dico.quia
aliquando excludit actionez.aliquādo inten
tionez tantū.exemplum primi. cū in veritate
actori ꝯpetit actio et eaz per exceptionē exclu
di oportet.nam ſi metu coact⁹ vel dolo indu/
ctus tibi ſtipulāti ꝓmitto. de iure ciuili obli/
gat⁹ tibi ſum.vn̄ ex ſtipulatu recte quidē agi
tur ſ; inique.iō ꝑ exceptiōez qd̄ me.cā vł doli
mali excludend⁹ eſt actor et idē in ſilib⁹.exem
plū ſecūdi quādo actio in veritate nō cōpetit
actori ſed defacto agit vt ſi petas a me decem
et ego excipio ⁊ dico me ſoluiſſe.ſi eni eſt veꝝ
qd̄ dico ſc; me ſoluiſſe nulla ꝯpetit tibi actio
quia ſolucōe ei⁹ qd̄ debet̄ omīs tollit̄ obliga
tio Inſti.qui.mo.tol.obli.in pri.et ꝙ excepcō
excludit qn̄q; nō actionem ſ; intētionem vel
actorē.ꝓbatur.ff.e.l.ij.et de his ꝑ Hoſt.in ſū.
h⁹ ti. ⁊ de mł'tiplici exceptiōe vide qd̄ nō.ꝭ.e.
c.exceptionē.vide etiā ꝑ Inno.in c.cū dilect̄
et.c.duodū.ij.de elect.vbi appellat exceptionez
intētionis qn̄ excipit̄ ꝯtra eū qui nō petit.eſt
eīi in facultate petēdi et h; intētiōm vel hr̄e
debz petēdi vt qn̄ excipit̄ ꝯtra electū an̄q; pe
tat ꝯfirmationē vel ꝯſecrationē.nā ⁊ excepcō
pōt deduci qn̄q; in iuditio lic; nō deducat̄ a
ctio.vt le.et nō in l. ſi ꝯtēdat ff. de fideiuſſo.et
in l.aureli⁹ §.ſi centū ff.de li. le. vide qd̄ dixi
in c.ſi q̄s ꝯtra clericos.de fo.ꝯpe. Adde vnū
nō.dictū ſpe. dicētis ꝙ qn̄ ꝑemptoria ꝓponit̄
an̄ litē.ꝯtl.eſt intēcionis excluſio. ſi vͦ ꝓponit̄
poſt tūc eſt actiōis excluſio.ita nō.in ti.e.§ i.
vͦ.et nō.et in ti.de litē.ꝯtl. § i.vͦ.ſed nūq̄d ꝑ ex/
ceptionē.et hec oīa ꝓcedūt in exceptiōe ꝑem/
ptoria.de reliq̄s videbitis ꝭ.e.c.paſtoral.⁊ c.
exceptionē.vn̄ aūt habuit ortū excepcō dic ꝙ
in ꝑadiſo Adā excipiente ꝙ decept⁹ ab Eua
peccauerat vt ponit Spe.in ꝓhemio §.ſane
Ego credo ꝙ ꝓceſſit ab ipā nat̄a qꝛ exceptio
eſt q̄daz defēſio q̄ eſt de iure nāli.vt in cle.pa
ſtoralis.de re iudi.et Tulli⁹ li.dͦ offitioꝝ in
tractatu ſic inq̄t Pricipio gn̄i aīantiū omi ē
a natura tributū vt ſe vitā corpuſq; tueat̄.de
clinetq; ea q̄ ei nocitura videant̄. queq; ſint
ad viuendū neceſſaria inq̄rat et paret vt pa/
ſtū vt latibula vt alia eiuſdē generis.forma/
litatē tamē preſūpſit a iure poſitiuo.

De crimine ſiquidem...

Enimq; Caſus. ſi teſtiſ
de crimie ꝯtra
eū excepto ꝯuincit̄ vel alias
ꝯuictus apparet repellitur a
teſtimonio ſ; de crimie nō pu
nit̄ ſi nō tāgit negotiū princi/
pale.hoc dicit.tria ſūt dicta.ſcdm ibi.ꝙ ſi. ter/
tiū ibi cetez. Ego materiā hui⁹ c.latiſſime ex
pediui in duobus locis.primū ei et ſecundū
dictū expediui in c.teſtimoniū ꝭ.de teſti. vlti
mū in c.ij.de oꝛ.cogni.vbi videas. hic autez
aliqua ſimpliciter dicā pro forma ¶ Nota p̄/
mo teſtem quātūcūq; ſceleratū poſſe repelli a
teſtimonio ſi nūc de crimīs ſuſpicōe aut infa
mia ꝯuici pōt.ꝯcoꝛ.d.c.teſtimoīm.et.c.ſup eo
de teſti. vbi nō.q̄d de iure ciuili. ſec⁹ āt ſi erat
ſcelerat⁹ tp̄e quo reddidit teſtimoīm vt l.i.C.
de teſta.et qd̄ ibi nō.iij.q.vij.§ verūtamen
¶ Nō.z⁹ ꝙ ſnia eſt termin⁹ excluſiu⁹ probati
onis exceptionis oppoſite in perſonas teſtiū
poſſūt ergo vſq; ad ſniaz ꝓbacōnes induci.⁊
ītelligo an̄ ꝯcluſionē in cā ꝑ c. cū dilect⁹ de fi.
inſtru.et in c.audit̄.de procu.⁊ qd̄ nō. Inno.
in c.paſtoraliſ.de cā poſ.et ꝓpri.exceptio tamē
debet opponi ante apturā atteſtationū. de q̄
dic vt leg.et nō.in c.p̄ntium.ꝭ.de teſti. ¶ An
aūt ꝓbatiōes poſſint induci anteq; teſtis re/
cipiatur dixi plene in c.ex parte ade. de teſ.
¶ Nota ꝙ ad hoc vt teſtis oīno dicat̄ integer
oportz ꝙ ſit oīno īmunis ab his quatuoꝛ ſc;
crimie.qd̄ ītellige vt dixi in d.c.teſtimoniuz
Infamia an hoc ꝓcedat in īfamia facti dixi

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

in dicto.c.teſtimoniū. Suſpitiōe.ſ.imicitie.in
q.v.accuſatores.vel cris qꝛ nō dꝫ in aliq̄ va
cillare ſiē opio ordinādi.lxxxi.di.tātis. Itē a
macſa maifeſta.et h̄ dupl'r pōt itelligi.ſ.d̄ ma
cula aīe et tūc ñ differt a crie et ſic forte ſumit
hic.qꝛ pͦ fecit in gn̄e mētiōeꝫ de crie et poſtea
exēplificādo dixit a macula maifeſta ¶ zͦ pt
itelligi de macſa corpis.et tūc oꝫ reſtringere
ſm Io.an.et bñ qñ q̄s teſtificari vlt in cā cri
miali ↄtra clericū.repellit ei corpe viciatͦ eo
caſu quo repelleret ab ordie ſm Pe.et Abb.
vide tex.cū glo.ij.q.vij.ipi apoſtoli.et in.c.ſi.
S̄.de teſti. Nō.in §. ꝙ ſi.ꝙ ſnia corpis afflictiv
ua fac̄ fidē in alio iuditio et iter alias perſo/
nas.vides ei h̄ ꝙ ↄfeſſus vl' ↄuictͦ in alio iu
ditio pt nūc repelli a teſtimonio iter alias pſo
nas.iſte ei ſnie q̄ afficiūt et notāt hoieꝫ ſequū
tur hoieꝫ ſic lepra leproſū.ar.in.c.cito turpeꝫ
i.q.i.fac̄.c.teſtimoniū.et qd̄ ibi dixi S̄.de teſti.
¶ Nō in §. ceteꝝ.ar.ꝓ ꝛ ↄtra an teſtis ↄuictͦ
de crie ſit aliq̄ pena puniendͦ.nā tex.a cōtra/
rio ibi pena ordiaria. fac̄ vt puniri poſſit pe/
na extraordiaria et ꝓ h̄ vide.l.nullū.C.de teſti.
In ↄtrariū ꝙ nulla pena puniat faciūt mul/
tū vba ſequētia ibi ſufficit ſi a ꝓhibendo te/
ſtimonio repellat.nā verbū ſufficit.importat
vt nil aliud requirat ſeu iponat.vt nō.glo.i.
c.ſtatutū in pri. de reſcp̄.li.vi. vide tn̄ circa h̄
qd̄ plene dixi in.c.ij.de or.ↄgni. ¶ Oppo.et vr̄
ꝙ nō ſolū vſqꝫ ad ſniaꝫ h̄ etiā p.xx. annos pͦ
pōt opponi et exceptio ꝓbari ↄtra teſtes vt in
c.licet.de pba.et.c.cū venerabilis ⁊ eo.et.l.q̄/
relā.C.de fal. ¶ zͦ.pōt argui ꝙ nō vſqꝫ ad ſē
tentiaꝫ h̄ tm̄ vſqꝫ ad li.ↄtl dꝫ ps admitti.hec
ei exceptio ↄtra pſonas teſtiū nō eſt pempto/
ria cū nō pimat actionē ſeu ius agēdi cum et
alijs teſtibͦ ſeu ꝓbatioibͦ poſſit fieri ꝓbatio
ad hoc ⁊ e.c.inter. So.capiēdo mentē glo iin
hec exceptio q̄ opponit in pſonas teſtiū nō pt
dici dilatoria vl' pemptoria cū nō differat iu
ditiū et ſic nō dꝫ regulari ſm regulas dilato
riaꝝ et lꝫ nō ſit ꝓprie pēptoria accedit tn̄ ma/
gis ad nāꝫ pemptoriaꝝ q̄ dilatoriaꝝ.quia ſi
nō directe ſalteꝫ p obliquū pimit.qꝛ ſublata
ꝓbatione remanet ius ptis inutile.vt in.c.ſe
pe.de teſti.ſpo.et.l.duo ſūt titij.ff. de teſta. tu.
et ideo nō pōt dici quaſi pemptoria.ar.iiij.q.
iij.hermofroditus. ideo vſqꝫ ad ſniam poteſt
opponi ſicut alie pemptorie vt.l.ij.C.ſen.reſci.
non poſſ. ¶ Nō ob. ↄtrariū quia procedit in
exceptiōe falſi qñ.ſ.opponit in dicta et non in
pſonas.quo caſu eſt diſtiguendū vt in glo.ꝛ
nō.bñ h̄ dictū.ſiſe nō.in.c.ex pte ade .S̄.de te/
ſti.et ibi plenͦ dixi ¶ Sed quero.an in cauſa
appellatiōis poſſit opponi ↄtra pſonas teſtiū
glo.iſta in vltia pte nō. dicit ꝙ ſic. ſicut dicit

de alijs pemptorijs ſuata tn̄ diſtictiōe.c.pſen
tiū.S̄.de teſti. Nō.ſingu.h̄ dictū et ꝓ eo fac̄ il/
lud gn̄ale.nō oppoſitū opponā.nō ꝓbatū pro
babo.in.c.cū iohānes.de fi.inſtru.C.d̄ tēpo.
app.l.p hāc. ¶ Itē ꝓbo alia rōne appellatio re/
ſcidit oīa vſqꝫ ad lit.ↄteſta.ita ꝙ illud qd̄ po/
terat opponi añ ſniaꝫ et li.ↄtl.pōt opponi in cā
appellatiōis vt le.ꝛ nō.in.l.ita demū.C.de ꝓ
cu.ꝛ maxie p bar. h̄ añ ſniaꝫ poterit opponi ꝛ
ꝓbari ↄtra pſonas teſtiū.ſuꝫ diſtictionē.c. p/
ſentiū.pall'. gͦ et in cā appellatiōis eadē diſti
tiōe ſuata. Aduerte tn̄ ad vnū nō.dictū tam
circa iſtā exceptiōꝫ q̄ circa alias pemptorias
ꝙ ſi malicioſe cā vexādi aduerſariū ps diſtu/
lit opponere in pria inſtantia nō audiet in cā
appellatiōis.ita nō ſētiūt Io.an.et hoſti.in.c.
inter mōſteriū ⁊ eo.qd̄ ē menti tenend.ꝛ ideꝫ
pt dici in q̄libet exceptione que malicioſe tpe
terminato non fuit oppoſita vt poſt illud tē/
pus non admittat.ar.p locum a ſpāli p.c.ex
ceptionē ⁊ eo. ¶ Sed circa h̄ quero nunq̄d i
cauſis in q̄bus ſnia non tranſit i rē iudicatā
vt in mr̄imonialibͦ poſſit opponi i perſonas
teſtiū circa appellōnem glo.hic non aperit.lo
quit eni qñ opponit circa dicta inferendo fal
ſitatem.tūc eni clariſſimū eſt ꝙ in infinitū pt
opponi qꝛ apparet p nouā probationeꝫ fuiſſe
eccleſiā in ſnia deceptā. ꝛ ſic ꝓcedūt illa iura
vulgaria de re iudi.c.lator.ꝛ.c.ↄſanguinei.ꝛ
xxxv.q.ix.c.ꝙ quis. ſed p exceptionem ꝛ pro/
bationē ↄtra pſonas teſtiū nō infert neceſſa/
rio falſitas.qꝛ lꝫ quis ſit crinoſus nihilomiͦ
potuit veritatē dicere vt apte pꝫ ex ſe et in.c.
p tuas ⁊ de ſpmo.et meliͦ in.c in fidei fauorē
de here.li.vi. ergo nō dꝫ recedi a coibͦ regul'
iuri. In ↄtrariū tn̄ facit ꝙ ſolͦ tranſitͦ in rem
iudicatā excludit iſtas exceptiōes ↄtra perſo
nas teſtiū.nā vt vides admittunt in cā appel
latiōis.ſed hec rō ceſſat in cauſis in quibus
ſnia non trāſit in rē iudicatā.ad hoc optie fa
cit c.cāꝫ mr̄imonij.et qd̄ ibi nō.S̄.de proba.ꝛ
c.fraternitatl.pͦ prin.de frigi.ꝛ.c.ſicut nobis
maxime in ſi.S̄.de teſti.et vide omino que ibi
dixi. ¶ Oppo.ↄtra §. ꝙ ſi.vbi dicit ꝙ als con
uictus vel ↄfeſſus non dꝫ admitti niſi priͦ ꝓ
bauerit ſe inocēteꝫ.nō eni vr̄ h̄ poſſe ꝓcedere
qꝛ ex quo fuit ꝓbatū eū fore crioſuꝫ maxime
pͦ ↄfeſſionē ſuā nō debet admitti ad proban
dam negatiuā vt in.c.ad nr̄aꝫ.S̄. de proba. ¶
So.glo.que eſt in v̄.probauerit ꝙ nō proba
uerūt directe ſe inocētes.ſed indirecte puta ꝓ
bando ꝙ egerūt penitētiaꝫ et ꝓbabūt h̄ p ſa
cerdotē ꝓpriū. Nō hoc dictū ꝙ pͦ penitentiaꝫ
quis pōt dici inocens.facit.l.di.ferrū.ꝛ vide
ad iſtū intellectū qd̄ dixi in d .c. teſtimonium
Abb.dixit ꝓbari inocētiam ſuam probando

abſētiam a loco vbi vr̄ delictū ꝯmiſſū. hec lec. nō plʒ Jo. an. lʒ ei ꝓcedat reſpēu illi⁹ vbi ꝯui cti nō tñ ꝓcedit reſpectu vbi ꝯfeſſi. q̄ſi dicat lʒ admittat ad ꝓbandū ꝯtra ꝓbatiōʒ nō tñ cō tra ꝯfeſſionē ꝓpriā. do. An. dicit ꝙ etiā reſpēu ꝯfeſſiōis pōt admitti nō tñ ꝑimēdo ꝯfeſſiōʒ. ſʒ poti⁹ excuſādo iux̄ ea q̄ nō. et hn̄t in c. cū dile cti. i. de accu. m̄ nō plʒ ħ dictū q̄ ad iſtū tex. nec reſpectu ꝓbatiōis. neʒ reſpectu ꝯfeſſiōis. loq̄t ei tex. q̄ñ alio tp̄e fuerūt ꝯuicti vl̄ ꝯfeſſi ⁊ nūc opponūt cria illa. certū ē aūt ꝙ ex quo nō ꝓ bauerūt tūc ꝯtrariū nec excuſauerūt ꝯfeſſiōʒ nō dn̄t nūc admitti qꝛ nō appellādo videtur ſimplr̄ adq̄euiſſe ꝯuictioni et ꝯfeſſiōi. ar. c. qd̄ ad ꝯſultatiōʒ. de re iudi. et c. i. ꝗ. de frigi. ⁊ ma le. vbi eſt bon⁹ tex. in ſili. ſʒ hec dicta docto. ꝓ cedūt vbi nouiter ꝯuincerent de crimīe vl̄ ꝯfi terētur alīj aliter. ſʒ tene lect. glo. ¶ Glo. in ꝟ. ꝯfeſſi. itrat mā an teſtis īterrogat⁹ de ꝓprio crimine teneat̄. Rndē. vide in ħ qd̄ ſatis late dixi p⁹ glo. in. c. cū cāʒ. de teſti. ¶ Vltio glo. co ligit ar. ꝙ ſi iudex recuſat̄ corā arbitro pōt ab ipo queri et dʒ ſ͞de dicere veritatē. ¶ Aduer te ſi querit̄ de crime dic vt nō. in d. c. cū cāʒ. ſi eē cāʒ cris ſatis ē honeſtū vt rndeat cū arbi tri ſint in ħ articlo iudices. de offi. dele. ab ar bitris li. vi. ¶ Circa ꝟ. ceteꝝ. q̄ro qd̄ ſi crimē obiectū teſti ꝯtigit cāʒ de qua agit̄. Rndʒ gl. ſi ꝙ tūc nō ſolū repellit̄. ſʒ etiā punit̄ ſi aūt nō ꝯtingit crimē ſolū repellit̄ qꝛ ad ħ ſolū excipi tur. Patet̄ tñ ꝙ ſi teſtis teſtificādo vacillauit vel falſū dixit punit̄ a iudice. vt l. nullum. C. de teſti. qualiter autē ħ vltio caſu iſte punietꝛ dic vt nō. bar. in d. l. nullū. et dixi in d. c. ij. de oꝛ. ꝯgni. Ex his videt̄ velle glo. ꝙ dictio pre ſertim. poſita in tex. ponat̄ pro tm̄ Joeʒ hoſti. et goff. Jnno. vero inſtat in duab⁹ glo. et vr̄ velle in effectu ꝙ aut teſtis ꝯuincit̄ ꝑ teſtes ſeu inſtrā et nō punit̄ nec oꝛdinarie nec eꝛ̄oꝛ dinarie. ⁊ hoc reſpectu dictio p̄ſtim ſtat ꝓ ma xime. q̄ſi idē ſit ſi idē crimē ꝯtigit cām de qua agit̄. aut eſt ꝯuict⁹ ꝑ ꝯfeſſionem ꝓpriā et tūc ſi ꝯtigat cāʒ de qua agit̄ punit̄ pena oꝛdiaria. ſ. de ꝯfeſ. c. ij. ⁊ c ꝑ inq̄ſitionē. de elect. et ſi non ꝯtigit cāʒ vr̄ dubitare qꝛ loquit̄ alternatiue vr̄ tñ magis iclinare vt puniat̄ pena eꝛ̄oꝛdi naria. qd̄ hic nō negat̄ ſm cū. fac̄ d. c. ꝑ inq̄ſi tionē. et ſic hēs clare intentū et mentē Jnno. Jo. an. vr̄ velle. ꝙ ſi ꝯtigit crimē de qua agit̄ puniat̄ pena oꝛdiaria ſiue cōſtet ꝯfeſſiōe ſiue ꝓbatiōe. et in hoc accedit ad dictū gl. hoſti. et goff. et dictio p̄ſertim. ſtat ꝓ tm̄. ſi vͦo nō ꝯtin git cāʒ ſequit̄. Jnno. vt nō iponat̄ pena etiā eꝛ̄oꝛdinaria ſi alr̄ ꝯſtat de crimīe q̄̄ ꝑ ꝯfeſſio nē. ſi aūt ꝯſtat ꝑ ꝯfeſſionē puniat̄ eꝛ̄oꝛdinarie Do. anto. plus plʒ hec opio Jnno. vt etiā in

ꝯnexis diſtiguat̄ an ꝯſtet ꝯfeſſiōe an ꝓbatōe qꝛ cū nō ſit iudiciū oꝛdiabilit̄ agitatū ꝯtra te ſtē nō dʒ iponi pena oꝛdiaria. de accu. inqui ſitiōis. nā ꝓbatiōes exigūt telā iudicij. vt ſ. vt li. nō ꝯt. ꝑ to. ſec⁹ in ꝯfeſſiōe iux̄ nō. Jnno. in c. q̄liter et q̄ñ. ij. de accu. ¶ Itē qꝛ ꝓbatio ꝑ cō feſſionē eſt lucidioꝛ ħ dixi vt nō deſint hic di cta antiq̄ꝝ q̄ ſatis declaraui. ego aūt pleniſſi me hanc mām explicaui in d. c. ij. dic vt ibi ¶ Nō tñ ex iſto tex. ꝙ crimē incidenter ꝯfeſſatū vbi ad aliud agebat̄ nō eſt punibile ſaltē pe na oꝛdiaria. cū nō ꝯtigat crimē de quo agit̄ ꝑ ħ l. ſi filiū. C. de libe. cau. ⁊ ſic videt̄ hic tex. ꝓ dicto bar. in. l. ſi cōfeſſus. ff. de cuſto. et exhi. re. et ſic limitat Jnno. i d. c. q̄liter. p̄eall̄ Q̄ñ vr̄ crimē ꝯtigere cāʒ. dicit hic Jnno. ꝙ q̄ñ te ſtis ꝯfitet̄ ſe iuolutū illo delicto ꝺ q̄ agit̄ hoc ꝯfitet̄ q̄ñ eſt q̄ſi circa ideʒ factū q̄ſi ſec⁹ ſi agit̄ de ſymonia cōmiſſa in certa eccleſia. et teſtis ꝯfitet̄ ſe ꝯmiſiſſe ſymoniā in alio facto qd̄ ſatꝭ. plʒ. nā q̄ñ eſt diuerſū factū nō pōt dici in iudi ciū deductū ꝑ viā ꝯnexiōis ſic q̄ñ ꝯtingit idē factū. d. c ꝑ inq̄ſitionē. et c. ij. de ꝯfeſſ. bar in. l. ij. ꝟ. ſi publico. ff. de adul. exigit ꝙ tangat idē factū et eaſdem ꝑſonas. vt ſi ꝓducit teſteʒ cō tra me et ego appono. ꝙ falſū dixit in hac cā ꝯtra me et vr̄ ꝑ hoc exemplū ſentire ꝙ non ſit neceſſe ꝙ tāgat ſpecifice delictuʒ de quo agit̄ ſʒ ſatis eſt ꝙ tāgat illā cāʒ. ¶ Jo. an. dicit ſe putare quēlibʒ bñ dicere lʒ ſint dicta diuerſa Ego intelligerē ħ dictū Bar. q̄ñ agit̄ cū teſte ſecus ſi cū ꝓducente qꝛ ſnīa lata ꝯtra ꝓdu centē nō p̄iudicat teſti nec ecōtra. in. l. lutius ff. de his qui nō. infa. et hoc vr̄ ibi velle bar. fac̄. c. ij. in fi. de oꝛ. ꝯgni. vide qd̄ ibi dixi ⁊ ita ſētit bar. ibi cū hac opi. gl. fi. et dic̄ ħ eſſe caſū.

A Nobis Caſus. Reo excipiēte contra acto rem de excoīcatiōe nō obſtat replica tio coīonis. ſcda pars ibi. nos. ¶ Nota p̄mo ar. ibi ſciēter ꝙ coīcans cū excoīcato ignorā ter nullā excoīcationē icurrit. ad idem c. nuꝑ de ſen. ex. ¶ Nō. 2⁰. ꝙ etiā in oꝛōe nō eſt excoī cato coīcandū. et dic in oꝛōne. i. ſecū oꝛando. vide tex. xi. q. iij. cum excoīcato. et c. nuper p̄ alſ. ¶ Nota 3⁰ excoīcatū non poſſe alium ac cuſare quod intelligo etiā ſi ꝓſequat̄ iiuriam ꝓpriā. vnde peterēi reſtōneʒ obſtat exceptio ex coīcatiōis. vt dicit glo. nō. in c. ex īſinuatiōe de ꝓcu. ꝓ hoc qꝛ iura gn̄aliter repellūt excoī catū ab agēdo. ſ. de iudi. c ītelleꝛim⁹. et c. pia de excep. li. vi. ¶ Nō ꝙ coīcās excoīcato nō i currit eādem excoīcatiōʒ ſed miōreʒ ꝗ. de ſen. ex. c. nuper. et c. fi. de cle. ex. mi. Et nō vnā dif ferētiā inter miorē excōeʒ ⁊ maiorē. nā maioꝛ ꝑuat nedū a ꝑticipatiōe ſacroꝝ. xi. q. iij. audi

deniq3.et.c.is cui.⁊.c.i.de ſen.ex.li.vi.ħ etiā a
coīone fideliū vt hic et in.d.c.cū excoīcato.et
c.inter.de ſen.ex.d3 etiā ſibi ꝓhiberi īgreſſus
eccleſie.xxi.di.cleros.et.xxv.di.plectis Miōr
ꝟo ſolū ꝑuat a ꝑticipatiōe ſacrox.ꝺ quo hic
vt le.et nō.in.c.ſi.de cle.ex.mi.ex quo infert ħ
tex.excoīcatū miori nō poſſe a limie iudicioꝝ
repelli nedū ab excipiēdo.Oppo.et vr̄ ꝙ is q̄
coīcauit excoīcato nō poſſit illi excōe3 obicē
q2 nō pōt reꝑbare que3 ſemel aꝓbauit in.c.
q̄admodū.ꝫ.ti.ꝑx.cū ſi.all'.in pri.gl.So.gl.i.
lati⁹ formādo ħ ɔtrariū ſoluit duob⁹ modis
p̄⁰.ꝑ dictū Aug⁹.Nō nullos ſuſtinem⁹ q̄s in/
tiles toleram⁹.xxiiij.q.i.q̄ſquis.⁊ vult dicere
ꝙ coīo ⁊ tolerātia volūtaria nocet vt in ɔtra
rijs.ſec⁹ ſi eſt īuolūtaria.hec ſo.corrigitur iu/
dicio meo duob⁹ modis p̄⁰.q2 excōe coacta q̄ſ
īcurrit excōe3 niſi fuiſſet vis p̄ciſa vt in.c.ſa/
cris ꝫ.qꝺ me.cā.2⁰ q2 nō p̄ſupponit hic ꝙ vo
lūtarie ſibi coīcauerit nec deciſio lr̄e fundat ſe
ſuꝑ volūtate.iō forte gl.ad ſcdam ſo.trāſit di/
cēs q̄ aꝓbaui reꝑbare nō poſſū agēdo ɔtra
eū ſ̄ excipiēdo ſic.q2 quilib3 re⁹ etiā excoīcat⁹
pōt excipe ɔtra ſuū actorē.q2 oīs lrīa defenſio
eſt reſuata reo etiā excoīcato ꝭ.e.c.cū inter.et
cū hac ſolōe trāſeunt hic coīr docto.ħ iudicio
meo nō euacuat fundit⁹ ɔtrariū.nā ex ſolōne
glo.ſequeret ꝙ ſi mulier peter3 dotē a viro in
caſu p̄miſſo poſſet vir excipe de adulterio pri
us ɔmiſſo q2 vr̄ aꝓbaſſe ſolū quo ad acti/
onē et nō quo ad exceptionē.qꝺ eſt ɔtra men
tē.d.c.quēadmodū.et.l.ſi vxor.ff.de adul.q̄n
īmo tex.in.d.c.quēadmodū ꝓprie loq̄t de ex/
ceptiōe vt nō poſſit excipe ɔtra mulierē cui⁹
mores ſemel aꝓbauit vñ dicerē ſic.ꝙ vbi
aꝓbatio ſeu habilitatio depēdet a volun/
tate aꝓbātis.tūc nō pōt illū aꝓbatū i/
pugnare nec ꝑ viā actiōis nec exceptiōis.et
ħ caſu loquūtur iura all'.in pri.gl.vbi ꝟo nō
depēdet a volūtate ſua tūc nō obſtāte illa cō
muīcatiōe ſeu tacita aꝓbatiōe pōt ɔtra il
lū īſtare ſaltē ꝑ viā exceptiōis.ꝑ ħ eſt bo.tex.
in.c.dilecto.de p̄ben.⁊.c.noſti.ꝺ elect.⁊ qꝺ nō.
Jo.an.in rl'a ſciēti.de re.iu.li.vi.in mer.⁊ gl.
in.l.i.C.vbi ꝺ cri.agi o3.que dicit ꝙ ſi litiga/
ui corā eo quē mea volūtate nō poterā iudi/
cē facere poſſū de nullitate expiri l3.a princi/
pio nō excepꝰi.vñ cū coīcando excoīcato nō
poſſū eū habilitare ad iudicia poſſū illa coīo
ne nō obſtāte ɔtra eū excipe vt hic ꝑ ħ ē bo.
tex ꝭ.eo.c.exceptionē et.c.pia.e.ti.li.vi.Sed
q̄ro tex.hic loquit̄ qñ excoīcat⁹ miori.excipie
bat ɔtra excoīcatū maiori.q̄d ſi iſte excipiens
fuiſſet etiā excoīcat⁹ maiori nūquid poſſet a
ſua accuſatōne repellere excoīcatū.vr̄ lr̄a hic
facere ꝙ nō q2 iſte excipiēs eſt remot⁹ nedum

a ꝑticipatiōe ſacrox ſ̄ etiā a coīone fideliū.⁊
ſic ceſſat rō illi⁹ lr̄e.ɔtrariū t3 hic glo.et bñ q2
l3 excoīcato īterdicat̄ ꝑtās agēdi non tñ exci
piēdi ꝛc.vt in gl.et coīr aꝓbāt hic doct.et in.
c.cū iter ꝭ.e.dicētes ꝙ oīs defēſio ɔpetit excō
muīcato ſiue ſit realis vt ꝑemptoria.ſiue ꝑſo
nalis vt ɔtra iudicē ɔpetēs.ſiue ſit decliato/
ria ſiue ɔpetat rōe tꝑis feriati vel loci īcōpe/
tētis vel reſcꝑti ſurreptícij vel īepti libelli.et
idē in dilatorijs ſolutiōis.de quo etia3 vide
qꝺ nō.ꝫ.in.c.ſi aduerſus.de here.Pl⁹ dicit ħ
Inno.ꝙ excoīcat⁹ maiori repellit ab accuſa/
tiōe ſua excoīcatū etiā miori tm̄ cū ſit crioſuſ
ꝫ.qꝺ me.cā.c.ſacris.ſic̄ eni repelleret illū non
excoīcat⁹ ſic et etiā excoīcat⁹ ꝑ iura all'.in gl.
Jo.an.itelligit ħ dictū vt excoīcat⁹ miori re/
pellat̄ ab accuſatiōe his caſib⁹ quib⁹ coīo cū
excoīcato īducit mōrle.de quib⁹ plene nō.in.
d.c.ſacris et nō.ſingu.ħ dictū. Ex ħ eni īfert̄
ꝙ exñs in mōrli tāq3 illegitim⁹ repellit̄ ab ac/
cuſatiōe.facit ad ea q̄ dixi in.c.teſtimoniū de
teſti.vbi vide.et nō.multū ad limitatiōe3.c.i.
ꝭ.ꝺ accu.qꝺ itellige niſi ꝓſequat̄ iiuriā ꝓꝑtā
vt in.c.oībus.iiij.q.vi Itē ex p̄dictis et ex gl.
nō ꝙ q̄tūcunq3 q̄s īfamis vel crioſus ſit.pōt
tñ excipe ɔtra ſuū accuſatorē de illegitimita/
te fallit in caſib⁹ all'.in glo.et in crib⁹ excepꝰl.
de quib⁹ nō in.c.cū.P.de accu.et.c.i.de teſti.
li.vi.et.vide qꝺ nō.gl.in.d.c.oībus.Se3 q̄ro
nūquid excoīcat⁹ admittat̄ ad replicandū ſic
admittit̄ ad excipiēdu3.ex͂ ago ɔtra te occa
ſione mutui excipis de pacto de nō petēdo:e
plico de pacto de petēdo.opponit̄ excoīcatio
ɔtra me ſeu replicatiō3 meā.ſpe.co.ti.ꝭ.ſi.ꝟ.
itē querit̄.dicit hāc exceptiōe3 ſeu duplicatio
nē nō obſtāe replicatōi q2 replicatio h3 ſe ad
exceptiō3 ſic̄ exceptio ad actionē.Eſt ei repli/
catio q̄da3 defenſio ɔtra exceptionē.Inſti.de
replica.in prin.vñ ſicut excoīcatio non repel/
lit ab excipiendo ita nec a replicādo.Ite3 du
plicacō nō admittit̄ niſi directe ɔcernat ipa3
replicationē vt in loco ꝓxime all'.ſed excoī/
catio nō elidit replicationē g⁰ ꝛc.abſurdū eni
foret ꝙ hr̄ reſpectus ad pactū de nō petēdo ⁊
nō ad pactū ſeq̄ns ꝺ petēdo.dico tñ reū poſſe
excipere de excōne non ɔtra replicationē ſed
ɔtra ꝑſonam actoris vt repellat̄ a iudicio q2
hec exceptio pōt opponi in qual3 ꝑte iudicij
vt in.c.pia ꝭ.eo.ti.li.vi.et.c.pe ꝭ.eo.Glo.ſi.
oppo.de.c.ſignificauit ꝭ.de ſen.ex.vbi coīcās
excoīcato īcurrit excōe3 maiorē cui⁹ ɔtrariū
īnuit iſte tex.et ſoluit multiplr̄.vera ſol'.eſt ꝙ
ꝓcedit in coīcante excoīcato a papa ɔcurren
tib⁹ alijs de quib⁹ dic vt ibi. Ultio ſcias
ꝙ iſtud.c.fac̄ mētionē de replicatiōe Jo.an.
poſuit ad mā3 explicāda3.vij.q.q̄s ſuccincte

ponā ad īſtructionē iuuenū. p° q̄rit̄ qd ſit re/
plicatio. 2° cui ɔpetat. 3° qn̄ ɔpetat. 4° q̄s ſit
ei° effect°. 5° quō tollat̄ vel vitiet̄. 6° q̄ ſit pri°
ꝓbanda exceptio vel replicatio. 7° an ſup re
plicatiōe ſit neceſſario ꝓnūciandū. ¶ Ad p^m
dicit̄ ꝙ replicatio eſt allegatio actoris ꝑ quā
ſoluit̄ exceptio. Inſti. de repli. in pri. vl' latius
dicendū eſt v̄bū actoris ꝑ id qd dicet̄ ꝭ. vn̄ re
plicatio eſt ɔtraria exceptiōi q̄ſi excepcōis ex/
emptio. ff. e. l. añpe. ſꝑ ei obicit̄ vt exceptiōʒ ex
pugnet. ff. e. l. ij § i. potes ponē exēplū. ṡ. poſt
tū de ɔtrario pacto. ¶ Itē in termis. c. accedē
tib°. de p̄ui. pone q̄ōnē. ꝑrochial' eccl'eſia pe/
tit decimas. re° excipit de p̄uilegio qd h̄ʒ de
decimis nō ſoluēdis. replicat agēs ꝙ preſcri
pſit ɔtra p̄uilegiū ħ ꝓbato elidit̄ exceptio et
obtinebit agēs ⁊ idē in ſi'lib°. ¶ Ad 2^m cui ɔpe
tit replicatio pʒ Rnſio ex p̄dictis q2 ɔpetit a
ctori. vn̄ dicit lex ꝙ actores nō muniūt ſuā in
tenciōʒ exceptionib° q̄ ſūt reoꝝ ħ replicatiōi/
bus. C. e. ti. l. nō exceptiōib°. etñ dicas ꝙ acto
re excipiēte ɔtra teſtē vel ꝓbatiōes rei ipe re°
replicat. Rndet̄ ꝙ re° in eo ꝙ ꝓbat cēſet̄ actor
ff. e. l. i. vel lex loquit̄ quo ad exceptiōs ꝑem/
ptorias. vel q̄ reſpiciūt p̄ncipale et ꝑ ħ intelli
ge q̄re. ṡ. dictū eſt in diffinitiōe p̄mi dubij ꝙ
v̄. actoris. pōt ibi ſumi largo mō. ¶ Ad 3^m que
ſitū qn̄ ɔpetat pʒ Rnſio etiā ex p̄dictis. nā cū
veniat ɔtra exceptiōeʒ ɔpetit cū re° excipit ⁊
nō p̄us. nō eni pōt reſolui nec expugnari nō/
dū obiectū. de ſpō. ipu. c. ad diſſoluēdūʒ. cū cō
cor. et ſm ħ erit ꝑpetua replicatio et ɔpetʒ qn̄
cūqʒ excipiet̄. cū ei replicatio ſit exceptio vt ṡ
dictū eſt et annalia ad agendū ſūt ꝑpetua ad
excipiēdūʒ vt. l. pure § fi. ff. de doli excep. g°
replicatio eſt ꝑpetua. dicit tñ Io. an. ꝙ vbi eſ
ſet qd iputādūʒ actori ea rōe q̄ tpe perit actio
piret etiā replicatio cū eadē actiōe et ſic itelli
git̄. ff. qn̄ actio de pecu. ē. an. l. q̄ſituʒ. et ſic ali/
ud ē in exceptiōe rei origīalis et aliud in ex/
cepcōe actoris q̄ dr̄ replicacō q2 in ptāte actō
ris ē agē nō in ptāte rei. C. de dilat. l. ſi qn̄. ſi
g° ɔtra exceptionē rei iudicate replico de ap/
pellatiōe mea quā deſerui vel ꝓſeq̄ neglexi ſi
cut m̄ obſtaret ħ agēti ita obſtat m̄ replicāti
de appel. ſepe. ⁊ cle. ſi appellationē. eo. ti. ħ vex
niſi exceptione paret̄ m̄ aliq̄ ꝑpetua exceptio
puta nullitatis. in his q̄ ſūt p° illā de q̄ le. et
nō. in c. iʒ. de ſen. ex. li. vi. ¶ Venio ad 4^m. q̄d
ſit replicatiōis effect° et dic ꝙ reſoluit vel ex/
pugnat exceptiōʒ vt ṡ. dēm eſt. et iō oʒ ꝙ re/
plicatio ſit talis ꝙ viciet exceptiōʒ nā ipertī/
nēs repelleret̄ ꝭ. eo. dilecti. vl' ꝑſonā afficiens
vt ibi. et ſcias ꝙ forti° ſe h̄ʒ replicacō ad exce
ptionē q̄ʒ exceptio ad actionē. nā excepcō qn̄ʒ
deſēdit reū ſup re petita. qn̄ʒ afficit ꝑſonā a/
ctoris. qn̄ʒ iudicis. qn̄ʒ teſtis. qn̄ʒ formā libel
li. qn̄ʒ Rptū. qn̄ʒ locū. ħ replicacō ſemꝑ affic̄it
ipāʒ exceptionē vt non ꝓſit excipienti vel vt
non noceat replicanti. Inſti. de repli. in prin.
vide ad hoc qd nō. in. c. ij. de ordi. ɔgni. ¶ Ad
5^m qn̄ tollat̄ vel viciet̄ dicas ꝙ tollitur ꝑ du
plicationē rei que ipā afficit pone exemplūʒ
ꝑ decre. dudū. de ɔuer. ɔiu. duplicatio tollit̄
ꝑ triplicationē et ſic deinceps vt. ff. eo. l. ij. et
Inſti. de repli. p° pri. ¶ Ad 6^m que ſit p̄us ꝓ/
bāda an exceptio vel replicatio. de hoc ſatis
inſtat Io. an. hic poſt ſpe. in ti. de excep. et re/
pli. § fi. vbi de mā iuenies. C ōcluſio vera eſt
ꝙ ſicut re° nō aſtrīgit̄ ꝓbare ꝑemptoriāʒ ſibi
ɔpetētēʒ. niſi ex quo fūdata fuit actoris intē/
tio quā intēdit ꝑ exceptionē elidere. C. e. l. ſi
q̄oeʒ fac̄ qd le. et nō. in. c. finē. de do. et ɔtu. et
c. de teſtib° ṡ. de teſti. niſi ſit dilatoria ſolutio/
nis de qua dicā ꝭ. e. c. exceptiōeʒ. ita nec actor
cogit̄ replicationē ꝓbare niſi ſit ꝓbata exce/
ptio rei quā ipe actor intēdit ꝑ replicatōʒ eli
dē ⁊ hoc tenet ſpe. in d. c. § fi p° pri. poſſʒ tñ re
plicās ſi vellet pri° ꝓbare. ar. c. i. de ꝓba. et. l.
circa. et qd ibi nō. ff. de proba. ſed tu vide qd
in ſi'i dixi in. c. i. de or. cogni. vbi plene dixi de
actione et exceptiōe que ſit pri° ꝓbanda ſic dī
cēdū eſt de exceptiōe et replicatiōe. adō limita
vt ibi dixi. ¶ Ad 7^m et ad vltimū quo quere
batur an ſit neceſſario pronūciandū ſuper re
plicatione. dicit Io. an. ponderādūʒ naturā
exceptiōis ɔtra quā replicat̄ q2 ſi eſt emergēſ
q̄ʒtūcūqʒ ſequat̄ replicatio duplicatio tripli/
catio q̄druplatio. et ſic in infinitū ſatis eſt ꝙ
ſuꝑ exceptione ipā ꝓnūcietur ſuꝑ quo neceſ/
ſe eſt ꝓnūciari. iuxta ea que dixi in. c. i. de or.
ɔgni. vbi ſatis expediui q̄d dicat̄ emergens
et q̄d incidēs. et an et qn̄ ſit neceſſe tacite vel
expreſſe ſuꝑ eis pronūciare. exemplūʒ h° dicti
excipio teſtē excōicatū. replicās illū abſolutū
duplico abſoluētēʒ nō habuiſſe ptātēʒ abſol/
uēdi. ħ ipo ꝙ iudex ꝓnūciat teſtē admittēdū
vel nō admittēdū ſatis ſuꝑ replicatiōe et du
plicatiōe ꝓnūciat. ſi tñ etiā ſuꝑ his ſpeāliter
vellet interloq̄ nō eſſe pactū. Si vero excepcō
eſt incidēs ſuper qua nō eſt neceſſe pronūcia/
ri ergo nec ſuꝑ replicatiōe ꝓnūciabit̄. exēplū
excipio de pacto de nō petēdo replicat̄ de re/
nūtiōe vel ɔtrario pacto. ſatis ē vt ɔdemnet
iudex vel abſoluat ſuꝑ p̄ncipali ꝑ qd erat ex
pedita exceptio et replicatio lʒ ſi velit etiam
ſuꝑ illis ſpāliter pronūciare poſſit. C ōcluſio
g° eſt ꝙ ſuꝑ replicatiōe nō ē neceſſe ſpāliter ꝓ
nūciare q2 ſufficit tacita pronūtiatio que re/
ſultat ex ꝓnūtiatiōe ſuꝑ exceptiōe vel ſuper
ipo facto principali. vt pʒ ex predictis et his
que dixi in. c. i. de or. ɔgni. Abbas

Q [Q]uam eccleſiaſtice.

¶ Caſus ¶ Hñs pla bñficia ɔtra aliũ
de pluritate nõ excipit. ita ſumat Jo. an. hec ſũ/
mario eſt multũ gñalis ɔuenit tñ lr̃e in gñe
alij ſũmãt ſic. Re⁹ nõ nccĩ⁹ ab exceptiõe repel
lit̃ p replicatiõ3 paris crĩs vel obiecti. poſſet
alr̃ ſũmari et ĩtelligi vt ĩ. patebit. Eſt enĩ hec
decre. difficilis quo ad ĩtellectũ et adhuc red
dit̃ magis difficilis ꝓpter dicta doc. Diuidit̃
in duas ptes. in pma ponit deciſũ et ordĩt3.
In ſcda mãdatũ. ibi mãdam⁹ ¶ Nõ ar. ꝙ per
ĩueſtiturã factã in abñtia bñficij nõ adquirit̃
illi⁹ bñficij poſſeſſio. de q̃ dic vt nõ. in. c. tranſ
miſſe. de elect. et. c. ij. de ɔſue. ¶ Nõ z⁹ quẽ poſ
ſe eſſe pluralẽ in diuerſ̃ eccleſijs qd̃ intellige
iur̃ nõ. in. c. gr̃a. de Rp. li. vi. et cle. gr̃e. c. ti. ¶
Nõ. z⁹ quem non poſſe repħendẽ in alteri⁹ p/
ſonã qd̃ in ſua putat equũ. xxxij. q. vi. c. nihil
cũ trib⁹ ſe. et xxv. di. c. ſi. et. iij. q. vij. iudicet. ¶
Oppo. ɔtra tex. vr̃ enĩ ꝙ ɔtra iſtũ poſſint ples
excipe saltẽ noĩe eccleſie. ar. in. c. ſi q̃s pſbite/
roꝝ et qd̃ ibi nõ. de re. ec. nõ alie. vbi p3 ꝙ ec̃
ĩs q̃ male alienat põt noĩe eccleſie male ali/e/
nata repetere. Itẽ ꝑtextu crĩs vel excõis nõ
repellit̃ q̃s a defẽſione eccleſie ſue. vt in. c. dile
cti ĩ. eo. Itẽ ſaltẽ nõ debuiſſent ples admitti
volẽtes excipe ɔtra iſtũ ĩpetrãte3. ſo. ꝓpter h᷑
ɔtraria et ſil̃ia legit̃ hoc. c. multiplr̃ in gl. et ex̃
gl. et diuide hãc gl. in tres ptes. In pma po/
nit opi. Win. In ſcda opi. Tan. et Jo. illi con
trariã. In tertia gl. aꝓbat opi. Win. et rñdet
ad aliqua motiã in ɔtrariũ. ſcda ibi Tan. et
Jo. etiã ibi. ſꝫ vr̃. ⁊ vt clari⁹ hẽas gl. r̃citabo
eã ɔcluſiue Win. fuit in opi. ꝙ pſ̃ales in bñfi
cijs admittant̃ ad ɔtradicẽdu3 noĩe eccleſie
et nõ ꝓprio. nõ pſ̃ales ꝟo admittant̃ ad ɔtra/
dicendũ noĩe ꝓprio ⁊ nõ noĩe eccleſie. Ad iſtũ
tex. Rndet duplr̃ ⁊ p⁹ ꝙ nõ fuerũt admiſſi iſti
noĩe eccleſie qꝛ papa Celeſtin⁹ ex certa ſcien/
tia iſti ꝓuiderat. i. ſciẽs eũ hr̃e alia bñficia et
ex hac ſo. colligit̃ pria lect. Sed ɔtra hũc ĩtel/
lectũ facit qꝛ collatio ex certa ſcia facta l3 ex/
cludat ſurreptionẽ nõ tñ ĩducit diſpenſatiõ3
circa pluralitatẽ iur̃ ea q̃ nõ. in cle. ſi roman⁹
de pben. et in. c. ſi motu ꝓprio. eo. ti. et meli⁹ in
c. nõ põt. hic aũt nõ obijciebat̃ de ſurreptiõe
ſꝫ ꝙ obtinebat bñficiũ in alia eccleſia Itẽ hec
lec. gl. diuinat ad tex. nec tex. fũdat ſe ſup iſta
rõe. ſ. ꝙ iſti obijciẽtes laborabãt eodẽ morbo
Ideo forte gl. trãſit ad ſcda3 lect. dicẽs ꝙ ido
nõ fuit hec exceptio admiſſa qꝛ iſte iã erat cõ
firmat⁹ et poſſeſſionem bñficij adeptus. et ſic
nõ hẽbat locũ exceptio cũ nil iuris iſte nunc
peteret ſꝫ quid facti vt libere poſſideret pro ꝫ
c. ɔſtitut⁹. et qd̃ ibi nõ ĩ. de appel. et hec lectu.

corruit vt pcedẽs diuinat nec enĩ tex. ſup ea
ſe fũdat. ex rõe enĩ deprehendim⁹ mente3 diſpo
nẽtis ĩ. de ꝟ. ſigni. ĩtelligẽtia. et. l. cũ pr̃ § dul
ciſſimi. ff. de leg. ij. Jo. et Tan. fuerũt in ɔtra/
ria opi. Win. dicẽtes. ꝙ nec noĩe eccleſie nec
noĩe ꝓprio põt canonici oppone etiã illi q̃ nõ
hñt plura bñficia. tũ qꝛ nõ ꝟſat̃ damnũ eccle
ſie. tũ qꝛ vtile eſt ei hr̃e plures bñficiatos. et
dic lati⁹ vt in gl. Sꝫ ɔtra hãc opi. facit qꝛ pl̃a
lis in bñficijs nõ poterit ita bñ ſuire eccleſie
ſic̃ ſi haberet vnũ bñficiũ tm̃ vt p3 in. c. qꝛ nõ
nulli de cle. nõ reſi. et. c. relatũ e. ti. Itẽ ẽ ɔtra
eccleſie vl̃is vtilitatẽ. vt in. c. qꝛ in tm̃. de pre/
ben. et. c. ad aures. de Rp. et ſic p hãc opi. ncn
ſolueret̃ ɔtrariũ. fac̃ qd̃ le. et nõ. in. c. ſi. de Rp
li. vi. et p Jo. de lig. in cle. gr̃e. eo. ti. vbi ꝓbat
ꝙ l3 erigẽ bñficiũ p ſingularẽ clericũ. fac̃. c. cõ
querẽte. de cle. nõ reſi. Itẽ ɔtra hãc opi. Tan
⁊ Jo. fac̃ iſta lr̃a a ɔtrario ſẽſu q̃ ĩnuit nõ plu
rales in bñficijs admittẽdos et ſic hec tertia
lec. nõ pcedit. Ver. aꝓbat opi. Win. vt ſaltẽ
illi q̃ nõ hñt pl̃a bñficia admittant̃. alij vero
nõ niſi noĩe eccleſie et vide motiã ſua in glo.
et ſaluãdo hãc lectu. poſſet dici ad iſtũ tex. ꝙ
iſti nõ fuerũt admiſſi qꝛ opponebãt ſe nomie
ꝓprio nõ aũt noĩe eccleſie ¶ Sꝫ ɔtra hũc ĩtel/
lectũ oppo. ſic ſi hoc erat in ſe illicitũ debebat
ſaltẽ papa ex ſuo officio hũc repellere ar. eiuſ
qd̃ nõ. Inno. in. c. i. de offi. vica. et. xi. q. i. ſacer
dotib⁹. vbi colligit̃ iudicẽ debẽ ex officio ſuo
libellũ lacerare ſi videt ius nõ ɔpetere actori
marie in iſtis ſpiritualib⁹ in quib⁹ regr̃ ſup/
plet ex officio vt in. c. cũ nobis. et. c. cũ dilecti
de elect. et. c. cũ veniſſẽt. in fi. de inſti. ſaluãdo
hũc ĩtellectũ poſſet ſic Rnderi ꝙ hic non ɔſta
bat ꝙ pl̃alitas eſſet illicita. nã in multis caſi
bus licitũ eſt hr̃e pl̃a bñficia ɔpatibilia. iur̃
nõ. in. c. dudũ. el. ij. de elect. et. c. gr̃a. de Rptl. li.
vi. et p Inno. in. c. cũ iã dudũ. de pben. d̃ quo
papa noluit nũc ĩueſtigatiõe3 ſumẽ ſup iſtos
ſe opponentes ſed excludere ex gñali rõne qꝛ
nõ dñt reputare reprehẽſibile et illicitũ in p/
ſonis alioꝝ qd̃ in ſe putãt licitũ et honeſtum
xxxij. q. vi. nihil iniqui⁹. cũ trib⁹ ſe. et qd̃ q̃ſq3
iuris in alteꝝ ſtatuit ipe debet vti eodem. ff.
qd̃ quiſq3 iur. l. iij. et. c. cũ om̃es. de ɔſti. et p il
lũ tex. et predicta ampliãdo hãc lect. ¶ Pone
rẽ q̃rta3 ꝙ nec noĩe ꝓprio nec noĩe eccleſie iſti
plurales debẽt admitti ad opponẽdu3 ɔtra p
ſonã nõ dico ɔtra Rptũ. et idem etiam dicerẽ
ɔtra Rptũ ſi ipi eode3 morbo laborarent no/
mine ꝓprio nõ. p s̃. dicta. nec noĩe eccleſie etiã
ſi vtilitas eccleſie ꝟſaret̃ qꝛ nõ videret̃ moue
ri bono zelo nõ enĩ debẽt etiã noĩe eccleſie re
putare iniquũ in alioꝝ pſonis qd̃ in pſonis
ꝓprijs reputẽt equũ vt ꝓbat̃ in. d. c. cũ om̃es

ꝭm vnā lect.coiter aꝓbatā.vn̄t ei isti a ſe icl/
pe.ar.in.l.ſi pupilli.ff.de ne.geſt.et pōt eis di
ci eice trabē de oculo.tuo ⁊c.iij.q.vij ꝑ itē.cū
in euāgelio et alibi iudicet ille de alioꝝ erro
re q̄ nō agit eadē q̄ in alio putauerit punien
da.iij.q.vij.iudicet.⁊.c.poſtulat⁹.⁊ hūc puto
veꝝ itellectū.c.nec ob.ſi dicat crioſū poſſe de/
fēdē eccleſiā vt i ɔtrario.ħ ei fateoꝛ ſeq̄t illud
abſurdū.vt i aliꝫ dicāt iiuſtū qd̄ in ſe putāt
iuſtū tē ei tāq̄ ɔtrariꝫ et ſi bono zelo mot⁹ ſi
dꝫ admitti.ar.c.ſolicitudinē.in fi.de app. et.l.
vbi repugnātia.ff.de re.iur.aliꝫ ꝟo nō plura
les admitterent q2 ceſſat in eis hec rō ſupꝛ q̄
ſe fūdat lr̄a.¶ Et ex his hr̄ nō.limitatio ad con
traria ſupi⁹ all'.⁊ lr̄a iſta nullā patit violētiā
etiā a ɔtrario ſēſu vl' dicit ꝙ iſti canonici exci
piēdo de pl'alitate certabāt de lucro captan/
do vt.ſ.hērent pīguiores portiōes iō repellū
tur ꝑ replicatiōꝫ paris delicti. ſic iudicō meo
vr̄ ſēſiſſe bar.allegādo hūc tex.in.l.cū mulier
ff.ſo.ma.ꝑ ħ fac̄ ille tex.et qd̄ pl'e dixi in.c.di/
lecti ꝗ.eo.pōt etiā dici ꝙ iſti canoici plurales
ɔmiſerūt ɔtra legē damnātēꝫ pl'alitatem ex q̄
ɔpetebat eis excepcō.merito repellūt ab hac
exceptiōe q2 fruſtra auxiliū legis iuocat qui
ɔmittit in legē.vt in.c.q2 fruſtra.de vſur. fac̄
xxvi.di.c.vna.et hūc itellectū ad iſtū tex.repe
rio ſēſiſſe. Jnno.in.c.itellerim⁹.de adul.et ha
bes in his multa vltra alios. ¶ Et hec clariſſi/
me ſufficerēt ad itellectū.c.ħ ne deficiūt dicta
ātiqꝝ ea recitabo marie q2 egēt declaratiōe
cū ɔfuſe ꝑ alios recitent. ¶ Jnno.ponit q̄rtaꝫ
lect.dicēs ꝙ ſi reſcp̄tū peccat in ſurreptiōe pu
ta q2 nō fecit mētiōeꝫ de aliꝫ bn̄ficiꝫ nec ex
certa ſciā papa cōtulit.q̄lꝫ eē hn̄s pl'a bn̄ficia
poterit excipe q2 nūc nō excipit ɔtra ꝑſonā ħ
ɔtra ℞ptū qd̄ ſumit vires ex intētione ɔcedē
tis de ꝟ.ſig.c.dilecto.de intētiōe āt pape nō ē
ꝓuidere ei q̄ hꝫ aliud bn̄ficiū de illo nō hita
mētiōe de ℞p.c.ſi ꝓponēte et meli⁹ in.c. ſi mo
tu ꝓprio.de p2ebē.li.vi.ego hoc puto veꝝ niſi
vt dixi iſti excipiētes laborarēt eodeꝫ morbo
¶ Si ꝟo ℞ptū nō peccat in ſurreptiōe ita ꝙ nē
excipit dūtaxat ɔtra ꝑſonā.ſ. ꝙ nō pōt plura
bn̄ficia ſil' obtinē et tūc ſi nō ꝟtit in dānū ec
cleſie nō pōt agi noīe eccleſie.ſec⁹ ſi ꝟteret in
damnū puta q2 ꝓpter paupertatē p2ebēdaꝝ de
ſerit eccleſia tūc eni quilꝫ ɔtra eū ageret etiā
aliꝫ iuitis ¶ Jtē q̄lꝫ admitteret ſi ſuū ſpāle
itereē ꝓſequeret etiā ceteris iuitis.ff. de ꝓcu
l.licet.puta ſi ſua ꝑbenda ſpālis ex ħ diminu/
eret. ſec⁹ ſi ꝟſaret ad intereſſe cōe vt ſi diceret
minorē ꝑbendā habeo.ſi iſte reciperet forte ei
omia ſūt in coī et in fine anni reddit⁹ diuidū
tur iter canoicos. ¶ Rō aūt quare admittunt
ɔtra ℞ptū indiſtīcte et nō ɔtra ꝑſonaꝫ eſt ꝭm
Jnno. q2 ħ vltio caſu nō ꝟſat peccatū cū nō
ſit peccatū hr̄e pl'a bn̄ficia. iuxta nō. pleni⁹ ꝑ
eū in.d.c.cū iaꝫ dudū. ¶ Et circa ħ inſtat ħ Jn/
no.et certe lꝫ iſta videant ex q̄ſita nō tn̄ ɔueni/
unt lr̄e q̄ nullaten⁹ iſta ɔſiderauit vt .ſ̄.dixi.
¶ Hoſti.tꝫ ħ pl'alitatē bn̄ficioꝝ eē peccatū ⁊ ad
iſtū tex.dicit ꝙ papa ꝓuidit ex certa ſcia ħ cir
ca ħ dic vt dixi.ſ̄. et an ſit peccatū collige ex
nō.in.d.c.gr̄a.et cle.gr̄e.⁊.d.c.cū iā dudū.pre
all'. ¶ Tertā lect.ſētit Jo.an.ſ̄.c.ꝓx.et lati⁹ atti
git eā hic do. ¶ Car.lꝫ de Jo.an.nō faciat men
tionē dicēs ꝙ iſti oꝑponētes erant rei volūta
rij et ſic nō debebāt admitti niſi pri⁹ letimarēt
eoꝝ ꝑſonas cū in mltis ɔueniant cū actorib⁹
iur̄ nō.in.c.ſupꝛ eo.ꝟ elect.illegitim⁹ aūt accu/
ſatoꝛ nō dꝫ admitti de accu .c.i. ſec⁹ āt ſi eſſēt
rei neceſſarij.q2 tūc admitterent ad defēſiōeꝫ
eccleſie et ſic itelligat ꝗ.e.c.dilecti et qd̄ dixi i
ɔtrario.hec lect.m̄ nō plꝫ q2 ſi ꝟſat damnū vl'
vtilitas eccleſie nūq̄ canoici dicunt rei volū
tarij cū teneāt defēdē iura eccleſie ⁊ eoꝝ etiā
itereſſe ne eccleſia eoꝝ depaupet vt nō.ſentit
Jnno.in.c.ſupꝛ his de accu.et qd̄ nō.ꝗ.e.c.di/
lecti ¶ Tene g⁹.q̄rtaꝫ lect.ɔtra quā et ɔtra tex.
a ɔtrario oꝑpo.nō ei vr̄ ꝙ etiā ſi pl'ales nō de
berēt admitti ad excipiēdū cū iſte iā eēt inue
ſtit⁹.ħ op⁹ eēt agē nō āt excipe vt plene nō in
d.c.ɔſtitut⁹ de aꝑpel.fac̄ qd̄ le.et nō.in.c.acce/
dēs ꝗ.de accu. ¶ So.dicit Jnno.ɔtrariū non ꝓ
cedē cū excipit ꝙ.ꝑ ob2epcōꝫ ipetrauit.vt nō.
i.c.cū oli.de do.et ɔtu.et de cā poſſ.⁊ ꝓpri.c.cū
olim.hec ſo.eſt bona in ſe.nā tūc negat ꝓſuſ
ius ɔpetere inſtituto. ſed in caſu nr̄o nō ꝓce/
dit q2 hic nō oꝑponebat ɔtra ℞ptū ſed cōtra
ꝑſonaꝫ vt ipemet Jnno.ſ̄. voluit. vn̄ pōt di/
ci ꝙ hec excepcō pōt admitti vtputa ſi erat ta
le bn̄ficium quod de iure non poterat cū z⁹
retineri.ſi eni admittit exceptio famoſa ɔtra
ꝓuiſū.vt d.c.accedens.multo forti⁹ exceptio
de iure nouo.ar.c.i. de offi. vica. et quod ibi
nō.et.c.ad decimas.de reſti.ſpo.li.vi.

℗Aſtoꝛalis

¶ Caſus iudex ſtatuere debꝫ terminū ad omēs dilatorias p2opo/
nendas poſt quē. excipientē non audiet niſi
in tribus caſib⁹ hic exceptis ¶ Diuidit. naꝫ
ꝑ⁹ ponit deciſa ɔſultatio. Jn ſcd̄a ¶ Rn̄ſio in q̄
duo facit ꝑmo ponit decretū et ipi⁹ caſum.z⁹
penā et tres caſus exceptos. ibi itaq̄. ¶ Nō
ibi inquiſitioni iūcto.ꝟ.decernim⁹.ꝙ q̄n̄ꝫ ad
inq̄ſitionē alic⁹ papa edit ius de nouo qd̄ in
tellige q̄n̄ ɔſtitutio nō venit in ꝑiudicium cē
pendent.nec ob.qd̄ hr̄ in auct.vt facte noue
ɔſti.facit ad ꝑmuꝫ dictū.c.paſtoralis in prin.
de ℞p.ſic limita qd̄ nō.in .c.ɔſultatiōi. de tē.
oꝛ.et.c.et tua.de ſi.p2ef. ¶ Nō z⁹.ar.optimuꝫ

iudicē poſſe ex cā abbreuiare terminū a iure
ſtatutū ſine hois miſterio. nā ad ꝓponēdas
dilatorias iuſ prefigit terminū litl.ctl. vt in
.c.inter monaſteriū.ꝭ.de re iudi.ꝛ C.de excep.
.l.fi.ꝛ tñ iudex pōt abbreuiare vt hic ad hoc
adducit iſtū tex. bar.in.l.ij.ff.de re iudi. Iſte
tñ tex.pōt adduci in ɔtrariū qꝛ h facit iudex
auctoritate hꝰ ɔſtōnis vt pꝫ ibi decernimꝰ.ꝛ
de mā vid qd nō.in.c.cū ſit rōna.de appel vbi
latiꝰ dicā. ¶ Nō ibi extūc.ꝺ hac dictōe deno/
tat ei extremitatē tpis.ꝛ dic extūc.i.pꝰ termi/
nū lapſū. ¶ Et ex h nō ꝙ terminꝰ prefixus ad
aliqd faciēdū itelligit ī dubio pemptoriꝰ niſi
aliud in iure exprimat.qd tꝫ ħ hoſti. allegat
decre.ɔſuluit.de offi.dele ꝛ vid bo.glo.in cle.
i.eo.ti.in ꝟ.pemptorio. ¶ Idem guil.in ſpe.de
dila.§.i.ꝟ.exceptorie.et ꝟſi. ſe.vbi etiā tractat
quid iuris ſi dies vltia termini ſit feriata.vi
de bo.gl.in.c.i.de do.ꝛ ɔtu.li.vi.que ſentit ꝙ
ſi in iure vel alia diſpōe fit mētio de termino
itelligit de ſimplici termino.vñ non ē neceſſe
ꝙ ſtatuat pemtorie ꝛ reglr an et qñ terminꝰ
dꝫ eē pemtorius ſeu trinꝰ.vide qd plene nō.i
c.ɔſuluit.de of.dele.ꝛ.c.ad petitōꝫ.ꝭ.de accu.
vbi ſatis p. Inno.et p do.de ro.deciſ.xxviij.
alſ ꝛ cclix.ꝛ p Bar.in.l.ſi finita §.iul.ff.de
dā. infec.ꝛ l.mācipiorꝫ.de adop.le.vide tex.
cū ibi nō.in.l.fi.ff.de ferl. ¶ Nō rgulā ꝛ tres
caſus exceptos a regla. Regula eni eſt ꝙ pꝰ
termiᵐ lapſū ps nullatenꝰ dꝫ audiri volens
ꝓponē dilatorias.fallit pᵒ ſi ps fuit preſtata
i termio qd itellige vt in glo.iij.zᵒ.ſi de nouo
exceptio ſit orta. zᵒ ſi prius erat orta ꝛ de no
uo venit ad noticiam rei. ¶ Mode qrtū caſū ſi
de nouo ſupuenit facultas ꝓbādi ea q̄ orta
erāt tpe termi ſeu dilatōis.paria eni iſta ſūt.
ſ.ꝙ de nouo ſciat.vl ſupueiat ꝓbādi facltas
vt ꝓbat in.c.vt circa.de elect.li.vi.ita ſentit.
Pau.de liaza.in cle.ɔſtōnē.de elect. Mode ꝛᵐ
cū vult ꝓponē exceptionē illi ɔtrariā quā pᵒ
ꝓpoſuit qꝛ nō potuit a pncipio ſiml exceptōeſ
ɔtrarias ꝓponē . ita nō.dixᵗ gl.in.c.cū dilectꝰ.
de reli.do.ꝛ xiij.q.ij.§.i.ꝟ.ad h.in gl.in ꝟ.aſſe
ritis.ꝛ ħ et de hoc latiꝰ cū glo. ¶ His nō.ex
peditis aſſumā pᵒ glo.ꝛ poſtea expediā aqua
dicta doct.q̄ nō poterūt ad gl.ɔmode applica
ri. ¶ Quero gᵒ pᵒ an diſpō hꝰ.c.hēat locū in
pēptorijs.gl.i.dicit ꝙ nō.aduerte gl.pt itelli/
gi duplr.pᵒ ꝙ ſtatuto ṫmio ad ꝓponēdas di/
latoriaſ nihil obſtat qn pꝰ termiꝫ poſſint ꝓpo
ni pēptorie.et iſte itellectꝰ nō hꝫ dubitationē
marie qꝛ pēptorie ꝓponunt pꝰ li.ɔtl. et nō añ
vt in.c.i.et.ij.de li.ɔtl.li.vi.et iſte ṫminꝰ pfigit
añ li.ɔtl. zᵒ pt itelligi ꝙ ſi obſtāte ṫmio pfixo
ad ꝓponēduꝫ pēptorias pñt ipe pēptorie ni/
hilominꝰ ꝓponi nō tñ reddit rōeꝫ hꝰ dicti ħ re

mittit ad nō ꝭ.e.c.exceptionē.et ibi gl.ſing.di
cit pemptorias poſſe ꝓponi vſqꝫ ad ɔcluſionē
in cā.vt in.c.finē.de do.et ɔtu.et.l.exceptionē
C.de ꝓba.ꝫ certe illa iura et ɔſiɬia nō faciūt
qꝛ loquūtur qñ nō fuit ſtatutꝰ aliqs terminꝰ
nā dilatorie pñt de iure vſqꝫ ad li.ɔtl.ꝓponi ꝭ.
de re iudi.c.iter.ſecꝰ tñ ē ſi terminꝰ ad eas ꝓ/
ponēdas fuit a iure pfixus vt hic. Idē ergo
poſſꝫ dici in pemptorꝫs.ħ ꝓ iſta gl.fac qꝛ in/
dultū a iure bñficiū nouū eſt auferēdū. vt in
rla.idultū.de re.iurl.li.vi. ¶ Nec ob.iſte tex qꝛ
loquit in dilatorijs in quibꝰ nō tractat de tā
to piudicio ſic in pemptorijs. ¶ Ex his potes
colligē dubiū eſſe ꝓbabile. qd gᵒ dicendū di/
co q̄tuor opi. pricipales in h arti. repiri.pꝛia
ꝙ in pemptorijs nō hꝫ locuꝫ pfixio hꝰ termi
hāc tenuit iſta gl. Scda hꝫ totū oppoſitū.hāc
tꝫ Inno.et hoſti.hic. Tertia vt cū cē ɔgnitio
ne poſſit termiꝰ pfigi al.ſecꝰ.hᶜ fuit opi. dy.in
rla idultū.de re.iurl.li.vi. Quarta vt quo ad
regulā hic ɔtentā hēat locū iſte tex.in pēpto/
rijs.ſ.vt terminꝰ poſſit pfigi ad oēs pempto/
rias ꝓponēdas ħ quo ad excepcōes nō.ꝛ hec
opi.variat.nā Cōpoſt in.c.cū ſicut.de elec.re
citat.do.de ro.deci.xxxix.nō credēdū iuramē
to ptis ſi pꝰ terminū dicit ad ſuā notitiā pem
ptoriā puenīſſe qꝛ cū iſte tex.deuiet a re.iurl.
vt credat in facto ꝓprio iuramēto ptis nō dꝫ
extēdi ad pemptorias.marie qꝛ ꝓpter graui/
tatē piudicij ps de facili deierare et iuramē
tū nō eſt ſuſpecto deferenduꝫ in.c.clericos.de
coha.cle.et mu.ſpe.in ti.de excep §.dicto.ꝟſi.
verꝫ tꝫ idiſtīcte hūc tex. hre locū in pēptorijs
niſi quo ad ꝓponendū cria. In illis eni vult
ꝙ nō credat iuramēto ptis ſi dicit illa nouit
ad notitiā ſuā puenīſſe qꝛ pꝰ terminū non dꝫ
audiri ſine reſtōe in itegꝝ ex cla gñali.vt nō.
Inno.in.c.corā.de in ite.reſti. In tribus aūt
nō hꝫ locū in integꝝ reſtō qꝛ nō ſubeſt eqtas
ſr. Do.de ro.deciſ.prox.alſ. plene ꝓſequūtur
et finaliter lꝫ dñi fuiſſent varij fuit tñ ſniatuꝫ
vt in actore cui fuit prefixus terminꝰ ad oia
iura et munimēta ꝓducenda nō ſtet iuramē
to ptis ꝓpter grauitateꝫ preiudicij ex pte rei
iminēs qui alſ veniret abſoluēdus.ſed i reo
ſtandū eſt ſuo iuramēto qꝛ fauorabilior ꝛ ſic
hēbit locū iſte tex.in eo etiā quo ad exceptio/
nes. Pau.in cle.ɔſtōneꝫ.de elect. dicit ꝙ aut
exceptio nouit eſt orta et admittit ꝫ nō ſtat
iuramēto ſuo.ar.ꝺ offi.dele.c.ſinuāte.ꝛ iij.c.
ix.placuit.et qd ibi nō.in glo.fi. Aut vult op/
ponere antiquaꝫ que nouiter ad eiꝰ notitiaꝫ
puenit et diſtinguit. ꝙ ſi nūc allegat ſibi no/
tū eſſe qd pus erat publicū et nō audit qꝛ eſt
preſūptio ɔtra eū vt in.c.i.de poſtu. prela. et
xvi.diſt.qd dicitis. niſi probet ſe in tali loco

fuiſſe ꝙ ꝟſimilr potuit ignorare vt in.c.ſi.q̄ ma
accu.pñt.et ħ credo admittēdū etiā in dilato
rijs.⁊ ſic puto limitādū etiā iſtū tex.ar.c.ſi.de
iureiurā.in.ſi.ſi illud nō allegat notū.ꝫ publi/
cū.admitti dʒ cū iuramēto.qꝛ p̄ſumit ignorā
tia niſi ꝓbet ſcia.vt in regl̄a p̄ſumit.li.vi.niſi
exceptio ſurgeret a facto ꝓprio qḋ debuit īda
gare.de elect.c.inotuit.et.c. nulli.e.ti.li.vi. de
cri.fal.c. ad falſarioꝝ.vl̄ niſi aduerſari⁹ ꝓbet
aliq̄ ꝑ q̄ p̄ſumat ſcia.q̄ tūc nō ſufficēt iuramē
tū ſm eū ſ ꝓbare ħebit aliq̄ ꝑ q̄ p̄ſumat igno
rātia.⁊ nihilomin⁹ iurabit vt in.c.inotuit iñ
cta gl.de elect.hec oīa puto ꝓcedē etiā in dila
torijs qꝛ nūq̄ꝫ dʒ credi ſoli iuramēto ꝑtis q̄ñ
ꝟiſimilitudo eſt in ꝯtrariū vt ꝓbat in.c.nulli de
elect.li.vi.in.ver.veriſilr.iūcta glo.aut ſupue/
nit nouiter factas ꝓbādi et idē dicit qḋ in
caſu ꝓprio.caute eñi egit nō ꝓponēdo qḋ ꝓba
re ñ potuit.alī.ij.q.vij.pleriq̄ꝫ.ego allego tex.
expreſſū in.c.vt circa.de elect.li.vi. ꝑ quē tex.
dicit archi.xiij.q.ij.ſup ſūma.ꝙ etiaꝫ reſpectu
criminū ꝓponēdoꝝ ſtādūꝫ eſt iuramēto ꝑtis
ꝯtra opi.¶Cōp⁹.et ¶Spe.qḋ m̄ plꝫ. ad idē facit
tex.in.d.c.nulli.¶Ego dicerē ꝙ ſine cē ꝯgnitio
ne nō poſſ:t p̄figi iſte termi⁹ ad ꝓponēdū ꝑem
ptorias vt dixit ¶Dy.tā reſpectu actoris q̄ꝫ re
ſpectu rei.vñ fateor actori poſſe termim p̄figi
ad oīa munimēta cē ꝓducēda vt in.c.corā.et
qḋ ibi nō.de i ite.reſti.et.c.audit.d ꝓcu. ſ nō
ſine cē ꝯgnitiōe.ar.i.l.diffamari.¶C.d īge.ma
et.l.cū ticia.ff.de accu.et.l.ſi ea.¶C. q̄ accu.nō
poſſ. ħ ꝓbo etiā ꝑ locū a ſpāli.nā ħ ſimplr per
mittit i cauſ ſūmarijs.vt in cle.ſepe. de ꝟ.ſig.
ꝑ⁹ ſec⁹ in alijs. ¶Itē nō tñ dʒ de facili recedi a
regulis iuris q̄ volūt ꝙ vſq̄ꝫ ad ꝯcluſiōꝫ i cā
pñt munimēta ꝓduci ⁊ allegacōes noſcit fie
ri.de fi.iſtru.c.cū dilect⁹.et.c.cū veniſſēt.de te/
ſti. ¶Idē dico in reo cū ei habeat a iure vt ꝑē/
ptorias poſſit ꝓponē vſq̄ꝫ ad ſniaꝫ ſeu ꝯcluſio
nē in cā vt in.l.ꝑemptorias.¶C.ſen.reſcin.non
poſ.nō dʒ ſine cā ita artari.nā ſi idē eſſꝫ in ꝑē
ptorijs qḋ in dilatorijs tex.ſ de vtriſq̄ꝫ dixiſ/
ſet pro hoc facit quod nō. in cle.vnica .e.ti.in
ver.dilatorie.et i.c.pia eo.ti.li.vi.cuꝫ eñi ma/
ius preiudiciū vertat in omiſſione peremptο
riaꝝ q̄ꝫ dilatoriaꝝ.cauti⁹ eſt in eis ꝓcedēduꝫ
de elect.c.vbi ꝑiculū.li.vi.⁊ ſic cā artādi nō ſi
ſtēte poſſꝫ iſta gl.ꝓcedē reſpēu ꝟo exceptionū
plꝫ vt q̄ñ hꝫ locū regl̄a.habeāt locū etiā exce
ptiōes qꝛ ſi rigor extēdit ad ꝑemptorias for/
ti⁹ dʒ extēdi eq̄tas et hoc ꝓbat in .d.c. vt cir/
ca.et in.c.nulli.cū limitatiōe tñ eoꝝ q̄ ſ. teti/
gi ſm ¶Pau.nec eſt curādū de grauitate p̄iu/
dicij qꝛ lꝫ admittat ad ꝓbādum nō tñ hr̄ pro
ꝓbat. vñ iþa admiſſio eſt in ſe modici p̄iudi/
cij ſ vide oīno ad p̄dicta q̄ dixi in.d.c.cū dile

ct⁹ de fi.iſtru. ¶ Sꝫ circa p̄dicta et circa tex.q̄
rit de ſubtili et difficili q̄ōne.pone terminū p̄
fixū ad dilatorias ꝓponēdas fore lapſū.nun/
q̄d poterūt ꝓponi exceptiōes mixte q̄ opponi
pñt ad merita et ad ꝓceſſū de q̄b⁹ in.c.i. de li.
ꝯt.li.vi.et ꝑ bar.in.l.cū q̄rebat.ff.iudica.ſol.
¶Spe.h ac q̄ōneꝫ format in ti.de dila.§.i.ꝟ.itē
querit.et alī.aliq̄b⁹ ꝓ et ꝯtra reliq̄t diſputati/
oni.¶Jo.an.in addi.ibi plene pſequit et vr̄ p⁹
ꝙ nō qꝛ termin⁹ iſte p̄figit ne īpediat lōgo tē/
pore lit.ꝯt.ſ ſi iſte exceptiōes admitterent iā
fruſtraret p̄ncipal̄ intētio h⁹.c.ꝑ⁹ ꝟ. ¶ z⁹. fac
qꝛ ſi ꝓponunt in vi dilatorie dñt aſſumē nām
dilatoriaꝝ.ar.c.recolētes.d ſta.regu. ¶In ꝯtra
rium fac qꝛ lꝫ poſſint ꝓponi in vi dilatorie tñ
nō ꝑdūt nomē ꝑēptoriaꝝ vt in.d.c.i.ꝑ⁹ in ter/
mio excluſiuo nō includunt cū ħ ſit odioſum
alʼs ſeq̄ret abſurdū ꝙ ſtatuto termio ad dila
torias ꝓponēdas videret ſtatut⁹ etiā ad ꝑē/
ptorias qḋ nō eſt dicēdū cū diuerſitas noīs
arguit diuerſitatē reꝝ in.c.ad audiētiā.d de/
ci.et.l.ſi idē.¶C.de codicill.et hāc ꝑtē finaliter
tꝫ ibi ¶Jo.an. ¶Nec ob.iura ſupi⁹ all. qꝛ ꝑ oppo
ſitiōꝫ iſtaꝝ exceptionū nō ꝓrogat lis. p̄⁹.faci
lius tiat qꝛ añ lit.ꝯt.hñt vi ꝑēptorie et dila/
torie ⁊ ſic poterit ferri diffinitiua abſq̄ꝫ alia ꝯ/
teſtatiōe lit.dicit tñ ꝙ volēdo tenē ꝯtrariū .ſ.
ꝙ nō poſſit opponi p⁹ terminū qḋ tñ ſibi non
plꝫ. ¶Poſſet diſtigui vtꝝ opponant mere dila
torie.vtputa dico te nō audiēdū qꝛ reſcptū ē
ſurrepticiū et nō dʒ admitti p⁹ terminū aut
ꝑemptorie non dʒ admitti qꝛ tunc nullo mō
includunt in termio.et ħ hꝫ eq̄tatē ſūmaꝫ iudi
tio meo ar.ill⁹.c.recolētes.ꝫ de rigore vr̄ ſim
plr dicēdū ꝯtrariū qꝛ q̄litercūq̄ꝫ opponant ex
ceptiōes iſte ſꝑ ſūt ꝑēptorie in ſe.lꝫ habeant
ex priuilegio effectū dilatiuū. ¶Item dic ꝙ p⁹
li.ꝯt.indiſtīcte admittūtur qꝛ vt nō.dicit ibi.
¶Jo.an.lꝫ añ lit.ꝯt.habeāt vtrāq̄ꝫ vim. nō tñ
p⁹ ꝯteſtatiōꝫ pñt hr̄e niſi nāꝫ ꝑemptoriarum
nō ei poſſunt amplius differri ex quo lis eſt
ꝯt.et hec nō.ꝑ itellectu illi⁹.c.ſ. ¶ Itē querit
circa predicta et circa tex.q̄d ſi oriat exceptio
poſt ꝯcluſionē in cā nūq̄d debeat admitti p⁹
terminū iuxta caſū hic exceptū et dic ꝙ nō qꝛ
p⁹ ꝯcluſionē non admittunt ꝓbationes ſiue
allegationes ſiue ꝯſiſtāt in facto ſiue in iure
vt in c.cū dilect⁹.de fi.iſtru.⁊ nō. ¶Inno. in.c.
paſtoralis.de cā poſſ.et ꝓpri.fa.⁊ i.c.audit.de
ꝓcu.niſi euidēs rō iudicē moueat in.d.c. pa/
ſtoral̄.⁊ ħ tenēt do.de ro.deciſ.xxix.et ſic lito
hūc tex: ¶ Quero an exceptio excōis poſſit
dilatorie ꝓponi p⁹ terminum.glo.iſta dicit ꝙ
ſic hodie hēs tex.in cle.vnica.e.ti. et vide qḋ
nō.in glo.pe. ¶ Glo.ij.exponit tex.extūc ſ.p⁹
terminū a iudice aſſignatū. ¶Ego circa ħ q̄ro

an iudex poſſit hūc terminū aſſignare ſi ꝯtra
eū ſeu ſuā iuriſdictiōez fuit exceptū vt ſic non
ꝓbata pri⁹ excepcōe ꝯtra iudicē ꝓpoſita tene
atur ꝑs omēs ſuas exceptiōes dilatorias in
termīo ꝓponē. hoſti. dicit ꝙ ſic. tū qꝛ iudicis ē
extimare an ſua ſit iuriſdictio. de reſp. c. ſup lrīs
et. ff. de iudi. l. ſi qs aliena. tū qꝛ ſi h̄ nō poſſet
nimiū ꝓtelari poſſꝫ iudiciū ſucceſſiue illas ꝓ
ponēdo ꝯtra mentē h⁹. c. et ꝯtra hec ſubterfu/
gia. pōt etiā iudex recuſari et nō recuſatis ꝓ/
uidere vt in. c. lrīa. de appel. li. vi. et facit de di
uoꝛ. c. quāto. in fi. nec pōt excipiēs de h̄ ꝯq̄ri
cū ad diē aſſignatū poſſit oēs ꝓponē. p⁹ ꝯtra
iudicē. z⁹ ꝯtra reſcptū. z⁹ ꝯtra aduerſariū. ⁊ ꝑ
oꝛdiēz illas oppoſitas poſtea ꝓſequi. Ego du
bito an h̄ dictū ſit veꝝ et poti⁹ putarē oppoſi/
tū. nā exquo excipio ꝯtra iuriſdictiōꝫ iudicis
nō dꝫ ſe īpedire de pꝛīcipali pri⁹ non diſcuſſo
an ſit iudex vt in. c. cū ſpāli. de appel. et. c. ſuſpi
tiōis de offi. dele. Inſurgeret enī q̄daꝫ ꝯtrari
etas ꝙ negē illū iudicē vel dicā m̄ ſuſpectū et
ad ipi⁹ īterlocutoriā et ꝑfixionē termi ꝓponā
oēs dilatorias m̄ ꝯpetētes. fac̄ qd̄ nō. Inno.
in. c. ſolicitudinē. de appel. et. l. ſolutiōez. C. de
re iudi. Itē ſi nego illū iudicē nego illū m̄ poſ
ſe ſtatuē terminū g⁹ nō teneoꝛ recipe terminū
ar. c. ſolicitudiēz. ꝑall̄. rō ei q̄ ē in tō cā militat
in prefixiōe termi. et ſi eſt m̄ ſuſpect⁹ poſſet me
g̃uare in ꝑfixiōe termi et hāc opi. teneo. Iuꝝ
ꝑdicta q̄ro. q̄d ſi is qui ſtatuit m̄ terminū ad
ꝓponēdas dilatorias in veritate nō erat iu/
dex nūquid potero poſt terminū allegare eū
nō iudicē. ſpe. eo. ti. § nūc videndū. v̄. quid ſi
in termīo. et v̄. q̄d ſi iudex. vr̄ velle ꝙ ſic et idē
in omī exceptiōe que reddit iudiciū retro nul
lū. ar. in. c. nr̄a. de ꝓcu. ⁊ ꝑ h̄ facit ꝙ ſi nō erat
iudex nō potuit ꝑfigere terminū nec vr̄ ex ꝑfi
xione termi ꝓnūciare ſe iudicē qꝛ ad h̄ vt ex
ꝓnūciatiōe adquirat̄ iuriſdictio oꝫ ꝙ ſpecifi/
ce ꝓnūciet̄. nō aūt tacite vt nō. dicit Inno. in
c. ij. de dila. Io. an. diſtiguit ꝙ aut ſtatuit
terminū ſpecifice ad ꝓponēdas decliatorias
defect⁹ iuriſdictiōis et poſt terminū nō potēit
aut in gn̄e ad dilatorias ꝓponēdas ⁊ poterit
qꝛ nō itelligit̄ termiꝫ ſtatuiſſe ad h̄ et nil ali/
ud allegat. ¶ Ego adduco in ar. optimū ī cle.
vnica e. ti. vbi ſpecifice fit mētio q̄ñ ſtatuit̄ ter
min⁹ ad declinatorias et dilatorias ꝓponen
das. ſi enī indiſtincte poſſet poſtea opponē q̄d
opareṫ ꝑfixio termi reſpectu decliatorie certe
nihil. Itē facit optime ille ter. ꝓ opi. ſpec. ꝙ ꝑ/
fixio termi ad dilatorias ꝓponēdas nō extē/
dat̄ ad declinatorias. illa enī ponunt̄ ibi vt
diuerſa. ego meli⁹ iudicio meo ſic diſtiguereꝫ
ꝙ aut is qui gerebat ſe pro iudice erat talis
quē ꝯſenſu meo poteraꝫ mihi iudicē facere et
nō potero p⁹ terminū ꝓponere declinatoriaꝫ
quā ſciēter omiſi videoꝛ enī illi renūciaſſe. h̄
ꝓbo ſic qꝛ iſta ꝑfixio termi hꝫ vī litl. ꝯtl. vt hic
facit qd̄ nō. Inno. in. c. ex rōe. de appel. vbi di/
cit ꝙ termin⁹ hōis ſurꝛogat⁹ in locū termini
iuris cēſet̄ eodē cū termīo iuris. facit ad hoc
c. cū ſit romana. et. c. ꝑſonas. de ap. h̄ p⁹ termi
nū iurl. ſ. ꝯtl. litl. nō poſſū declinatoriā hoc ca
ſu ꝓponere vt ꝓbat̄ in. c. iter. de re iudi. g⁹ nec
p⁹ terminū hōis nec facio drñaꝫ viꝫ vtꝝ fue/
rit ſtatut⁹ termi⁹ ſimpl̄r ad dilatorias ꝓponē
das an ad declinatorias. qꝛ quelꝫ declinato
ria iudicis eſt dilatoria vt ꝓbat̄ in. d. c. inter
ad predicta facit auc̄. offerat̄. C. d̄ li. ꝯtl. canoi
zata. iij. q. iiij. offerat̄. ⁊ vr̄ ſatl. h̄ innuē iſte ter.
ꝑfigi ei mādat terminū ne cauſaꝝ termina/
tio ꝓtegetur que quidē ratio vendicat ſibi
locū in omī dilatoria licet etiam ſit declinato
ria alꝫ nō ſufficiēter iſte termin⁹ ſurrogat̄ in
locū ꝯteſtōnis ꝯtra. c. maiores. in pri. de bap.
et. c. eccleſia. vt li. pē. ¶ Nec ob. ter. in. d. cle. qꝛ
ad minorē cautelā ibi exp̄mit̄ etiā de declina
torijs. aut eſt talis quē ego non poſſū facere
iudicē et potero p⁹ lapſū termi ꝯtra iudicē ꝓ
ponē q̄nimo p⁹ ſn̄iaꝫ potero illū allegare nō
iudicē allegādo nullitatē. qꝛ taciṫnitas mea
nihil officit exq̄ nō poſſū illū facere iudicē. fa
cit ad hoc qd̄ nō. Io. an. in r̄la ſciēti. de re. iu.
li. vi. in mercu. et gl. in. l. i. C. vbi de cri. agi oꝫ
et glo. in cle. vna de ſequeſ. poſ. et fruct. et ter.
cū gl. in cle. i. de re iudi. facit ad idē qꝛ litl. ꝯtl.
nō excluderet hoc caſu dictionē nullitatl. vt
in iurib⁹ pal̄. g⁹ forti⁹ nec termi ꝑfixio. fac̄ qd̄
le. et nō. in. c. ſignificaſti de fo. ꝯpe. ꝑ doct. et h̄
caſu ꝓcedit dictū ſpe. fac̄ etiā iſte ter. cū fūdat
ſe ſup t̄mio ꝑfigēdo a iudice. ſi g⁹ nō eſt iudex
nō hꝫ locū iſte ter. qꝛ ceſſat q̄litas ſup qua ſe
fundat hec decretal̄. iux̄. nō. ꝑ bar. in. l. i. ff. qd̄
vi aut clā. et in. c. ſtatutū. de reſp. li. vi. Ex his
hēs tertiū caſū in quo p̄t opponi dilatoria nō
obſtāte termi lapſu. quero q̄lis dꝫ eſſe ꝓteſta/
tio ad hoc ꝙ p⁹ terminū admittat̄ et ſic ſum⁹
in pria exceptiōe. c. Fo. dicit gl. in. q̄ dꝫ eē ſpe
cialis nō aūt ſufficit gn̄alis et bn̄ loquit̄. alꝫ
eſſet inutilis ꝓuiſio h⁹ decre. et idē tꝫ. Hoſti. et
Spe. eo. ti. § ij. ꝑ. ſi quid. et § viſo. v̄. ſ qualit̄
Iuxta hoc et ter. q̄ro. nūquid indiſtincte repel/
lat̄ volēs opponere ꝯtra. p⁹ terminū. glo. iiij.
nō dicit decre. ꝓcedere in exceptionibus non
ꝯtrarijs ſ in ꝯtrarijs ſec⁹. nō enī potuit ſimul
proſequi ꝯtraria. ideo ad ea proſequenda ad
mittit̄ ꝑs p⁹ terminū. idē nō. glo. in. c. cū dile/
ctus. de reli. do. et xiij. q. ij. in ſūma. et qd̄ ſ. te/
tigi. Io. an. dicit ꝙ forte hec ꝯtrarietas non
excuſat cū poſſit illas ꝓponere cū diffi̇tione
ſeu vnā pure et aliā ſub ꝯditiōe vt in regula

nullas pluribꝰ.de re.iuri.li.vi.hec qȯ pendet
iudicio meo ab alia.viʒ an plures exceptōes
cōtrarie poſſint ſimul et eodē tpe ꝑponi pure
vl̄ ꝯditionaliter.nā ſi pn̄t ꝑponi ſaltē ꝯditio/
naliter in dubio putarē hāc glo.nō bn̄ dicere
qꝛ debuit reꝰ de illis ꝓteſtari ⁊ ſic potuit ſibi
ꝓſpicē ⁊ hꝰ ꝯſtōnis mētē et v̓ba ſeruare ꝯtra
quā ꝯ mittit̃ ſi ſucceſſiue poſſent ꝑponi ſi vero
nō pn̄t ꝑponi ſimul.glo.optīe loquit̃.qꝛ ꝑcep/
tū nō obligat ad īpoſſibile.Dy in regula nul
lus.de re.iuri.li.vi.ponit exquiſitā theoricā
dicit eni ꝙ ſi id qȯ ꝑponit̃ in vna exceptōe n̄
pōt ꝯcurrē cū eo qȯ ponit̃ in alia n̄ pn̄t ſimul
ꝑponi nec ſucceſſiue qꝛ ꝯuicit̃ reꝰ de mēdacio
ad h̓ auc.ꝯtra qui ꝓpriā.C.de nō nu.pecu.⁊
l.i.ff.ſi q̄oru.pau.ſe.dica.et.l.fi.C.de noxa.
Aut ē poſſibilis ꝯcurſus et admittitur ⁊ ſic
vult ꝙ vbi exceptiones ſūt proꝛſus ꝯtrarie n̄
pōt reꝰ eis vti etiā diuerſo tpe ⁊ ſm̄ hāc opi.
ꝓcederet iſta glo.ʒ gl.ſentit ꝯtrariū in.l.nēo.
ff.de excep.⁊ clariꝰ ibi bar.dicens ꝙ ꝯtra dy.
vr̄ ter.in.l.cū de idebito.ff.de ꝓba.facit c.fi.
de ſolu.vbi ponit̃ ꝯſil̓is caſus in q̄ pōt reus
tranſire ad ꝯtrariam excepcionem Cy.in l.i.
C.de furti.pꝰ aliq̄s dicit ſub ꝯdiciōe reſultan
te ex eadē exceptiōe et idē Ja.bu.in d.auc.q̄
ꝯtra ꝓpriā.Bar.in d.l.nemo.ſic diſtiguit ꝙ ꝗ̄
ꝯtrarietas reſultat ex eadē excepcōe ⁊ nō ad
mittit̃ volēs ea vti.vt l.ij.§.ʒ ſi aliꝰ.ff.q̄n ap
pel.ſit.Aut ex diuerſis excepcōibꝰ reſultat cō
trarietas.et tūc onꝰ ꝓbādi vtrāqʒ incūbit ipi
excipiēti et admittit̃ volēs ſil̓ ꝑponē.all̓.c.au
did.et.c.cū oli.de p̄ſcrip.Aut onꝰ ꝓbādi vnā
incūbit actori.et onꝰ ꝓbādi.aliāʒ incūbit reo
ordie ſucceſſiuo ⁊ nō admittit̃.exēplū ſi nego
pecuiāʒ m̄ mutuatā.Jtē dico ꝙ ſolui.nā q̄teꝰ
nego incūbit onꝰ ꝓbādi actori.et q̄tenꝰ dico
ꝙ ſolui incūbit m̄.⁊ ſic reſultaēt q̄daʒ ꝯtrarie
tas etiā in ordie ꝓbādi idō nō debeo admitti
m̄ plʒ ꝙ ſi excepcōes ſūt ꝓſus ꝯtrarie nō poſ
ſūt ſil̓ ꝑponi pure ꝟ ꝯditiōalit̃.ſic̃ q̄ allegat cō
traria nō eſt audiēdꝰ.vt in.c.ſolicitudineʒ.de
appel.et.l.vbi repugnātia.ff.de re iudi.ad.c.
auditis r̄ñde vt nō.glo.in regl̓a.nullꝰ pluri/
bus.Ex his apparet q̄liſcūqʒ opi.teneat̃ ꝑter
illā.Dy.gl.hāc male dicē qꝛ ſalteʒ pōt ꝑponē
ſm̄ coēʒ opi.exceptiōes ꝯtrarias ſꝟ ꝯditiōe ⁊
ſic poterit vnā ꝑponē pure ⁊ de alijs ꝓteſtari
et ſuabit̃ mēs hꝰ.c.et etiā v̓ba et hēs incidē/
ter illū articulū plene ⁊ exp̄ſſe diſcuſſū an plu
res exceptiōes ꝯtrarie poſſint ſil̓ ꝑponi et vi/
de qȯ dixi in.c.iputari.de fi.iſtru.¶ Quero
vtꝛ lapſu termio ꝑdat̃ facultas excipiēdi vl̓
agēdi.glo.iſta in ſc̄da pte dicit ꝙ nō.Aduer/
te qꝛ glo.pōt hr̄e duplicē intellectū.primo ꝙ
ſtatuto termio ad agēdū nō ꝑdit̃ ꝓptēā actio
lapſo termio et iſte itellectꝰ nō eſt verꝰ in ſe qꝛ
in effectu ꝑdit̃ ſic̃ exceptio vt.l.diffamari.C.
de inge.ma.et.c.latoꝛ q̄ ſi.ſint le.et.l.ticia ff.
de accu.nec puto glo.habuiſſe hūc itellectū q̄
cūqʒ ꝯtrariū ſentiat in ſequētibꝰ.zꝰ.pōt itelli/
gi ꝙ ſtatuto termio ad exceptiōes ꝑponēdas
nō ꝑdit̃ actio.ſ.ſurgēs ex illa mā ex q̄ poterat
excipi et ſic itelligit hic Jo.an.et bn̄.pone exē
plū in ſpoliatiōe de q̄ pōt agi ⁊ excipi vt in.c.
ij.de oꝛ.ꝯgni.ʒ in termio p̄fixo ad dilatorias
ꝑponēdas ſpoliatꝰ nō excipit nec tollit̃ actio
ſcʒ q̄n ꝑ viā actiōis poſſit ſpoliatio deduci qꝛ
ad aliud nūc agit̃.Jdeʒ in ſil̓i vult Jo.an.in
regl̓a.moꝛa.de re.iur.li.vi.in mer.et nō.in.d.
c.ij.et vide fre.ꝯſi.xcviij.et ꝓſequit̃ Jo.an.et
ꝗ̄fre.an ꝑ viā accuſatiōis ſeu denūtiationis
poſſit peti remocō illiꝰ q̄ fuit ad bn̄ficiū ꝓmo
tus p̄miſſo terio ꝑēptorio volētibꝰ excipe cō/
tra ꝑſonā vl̓ reſcꝑtū et noīe opponētꝭ.¶ Ve
nio nūc ad zm̄ caſū exceptū et q̄ro.q̄d ſi excep
tio dilatoria oꝛiat̃ nedū pꝰ termiʒ.ꝟ etiā pꝰ li.
ꝯtꝭ.nūq̄d poterit opponi.glo.v.tʒ ꝙ ſic ꝑ.c.inſi
nuāte.de offi.dele.vr̄ ec ter.vltra glo.in.l.ij.
C.de ꝯſoꝛ.eiuſ.li.tʒ glo.in.d.c.īſinuāte et Jn/
no.ibi ꝟ ipe.Jnno.det̃ mirabilē limitatiōʒ in.
c.ij.ꝺ oꝛ.ꝯgni.dicēs ꝙ ſi mā excepcōis nouit̃
oꝛta ē ꝓuiſū de mō agēdi nō poterit excipi pꝰ
li.ꝯtꝭ.ꝟ dʒ agi.pone exm̄ in ſpoliatiōe ꝯtigente
pꝰ li.ꝯtꝭ.ꝟ Jo.cal.in.c fi.ꝗ.e.tʒ ꝯtrariū dicēs ꝙ
etiā excipi poterit ꝑ regl̓aʒ.q̄ ad agēdū.de re.
iuri.li.vi.et h̓ m̄ plꝰ plʒ.faciliꝰ ei ē excipe q̄ʒ a/
gere.⁊ ꝓ hac ſn̄ia fac̃ iſte ter.q̄ idiſtīcte admit
tit exceptiōʒ pꝰ termiʒ oꝛtā.et iſte terminꝰ ſub
rogat̃ in h̓ loco ꝯteſtatiōis lit̓ vt.ſ.dixi ⁊ te
ne mēti in h̓ iſtū ter.ſic itellectū et vide qȯ di
xi in d.c.ij.et fi.¶ Venio nūc ad vltimā exce/
ptiōʒ.et capio pꝰ finē glo.q̄ meliꝰ adaptat̃ ad
ter.et q̄ro nūq̄d indiſtīcte admittat̃ exceptio
pꝰ terminū ſi eā ſibi ꝯpetere ꝑs ignoꝛauit in
terio gl.fi.ꝑpe finē vr̄ velle ꝙ nō et intelligit
ter.in exceptioibꝰ facti ⁊ nō iuris in his q̄bꝰ
q̄s ignoꝛauit factū et nō ius.vtputa ignoꝛa
bam iudicē eſſe ꝯſaguineū ꝑtis.certe poſtea
certificatꝰ debeo admitti cū iuramēto vt hic
ſecꝰ ſi ſciebā ꝯſaguineū ꝟ ignoꝛabā eū ob hoc
poſſe recuſari tūc eni m̄ imputabit̃ ſm̄ glo.⁊
idē vr̄ ſequi Jo.an.qȯ plʒ ꝑ regulā.ignoꝛan
tia.de re.iuri.li.vi.Jdeʒ ſentit Jo.cal.in.c.fi.
de oꝛ.ꝯgni.Jdē dic vbi alia preſūptio ſciētie
eēt ꝯtra allegātē ignorātiā vt.ſ.dixi pꝰ pau.
¶ Nūc redeo ad prin.gl.et quero quid ſi de/
uenit ad noticiā ꝑtis pꝰ li.ꝯtꝭ.glo.recitat q̄l/
daʒ tenere eā ꝑponi poſſe non obſtante litis.
ꝯtꝭ.ʒ glo.tʒ ꝯtrariū ꝙ ab īitio debuit inq̄rere
an ſibi ꝯpeteret Jura eni ſubueniūt vigilāti
bus ⁊ nō doꝛmiētibꝰ ſeu negligētibꝰ.vt.l.nō

enı.ff.ex quı.cau.ma.ṗmaꝫ opi. tꝫ goff. in ſū/
ma h⁹ ti .§. ħ ſcim.et Inno.de offi.dele.c pru/
dentiā.et ſpe.de recu .§. fit ante.et gl.in.l.exce
ptioné .C.de ꝓba.Archi.et gl.iij.q.vi.c.exce
ptio.Sꝫ aduerte qꝛ gl.in rōe ſui nō ꝓprie im/
pugnat pꝛiaꝫ opi. ħ poti⁹ limitat vt ꝓcedat
qñ nihil pōt pti iputari. q̄re nō oppoſuit tpe
debito.ſec⁹ ſi pōt iputari et negligētia notari
ar.optimū in.c.inotuit.de elec.et.c.nulli.e.ti.
li.vi.in ꝟ.veriſilr.vt qꝛ diligēter idagauit et
hoc tꝫ do.an.hic.Ego allego Cal.qui ħ expſ/
ſe tenuit i.c.fi.de or.ↄgni.q̄ dicit ſe ita itelligē
iſtū tex.cū gl.Idē dicit reſpectu teſtis.ſ.qñ ꝑ/
uenit ad noticiā p⁹ terminū vt admittat ſi ꝓ
babiliter ignorauit alˀs ſec⁹ vt.d.c.nulli. Ex
peditis glo.cū ſuppletioib⁹. nūc ad maiorem
materie declarationé q̄ro pone ꝙ iudex a pri
cipio nō ꝑfixit hūc terminū ħ ſtatuit dilatiōꝫ
ipi reo ad deliberandū an velit cedē vel ↄtē/
dere.iux ̄io qd hr̄.iij.q.iij.offerat. re⁹ ꝟo ↄpa/
rēs in tio petit iducias ad oēs dilatorias ꝓ
ponēdas querit an dari debeat vr̄ ṗ⁹ ꝙ ſic.ꝑ
c.cū cāꝫ.de appel.ↄtrariū tꝫ Inno.hoſti.Abb.
et coīr doc.qꝛ in tio dato ad rñdūꝫ dꝫ excipe
vel rñdere et ad ħ habuit illū terminū et licꝫ
iſte termin⁹ det ad petitiōꝫ actoris nō tñ ad
petitiōꝫ rei ſm eos.ad.c.cū cāꝫ.rñdet ꝙ factū
narrat nec ille articul⁹ ibi examinat. et dicit
Io.an.addendū qd nō.in ſpe.de dila .§. i.ꝟ.ħ
q̄d exce.et ꝟ.deliberatorie.⁊ .§. nūc videm⁹ ꝟ.
in ſūma Henze.i cle.i.e.ti.Do.an.dicit ſe pu/
tare ꝙ ſi termin⁹ eſt ſtatut⁹ reo ad deliberan/
dū nō dꝫ iudex ad petitiōꝫ ipi⁹ rei dare aliuꝫ
terminū qꝛ ħ icludit in ipo. Idē ſi dat⁹ ē ter/
min⁹ ad rñdendū libello.nā vr̄ dat⁹ etiā ad ꝓ
ambula q̄ fieri dñt añ rñſioneꝫ ħ ſi ab initio
eo ↄparēte null⁹ termin⁹ eſt dat⁹ ſi tūc peterꝫ
maiorē terminū tio iuris.de quo in.d.auc.of
ferat.nō admittit.ſi breuiorē admittit.ex quo
vult ſe artare nō apparet q̄d repugnet huic aſ
ſignatōi.et ſic pōt itelligi.d.c.cū cāꝫ.ſm eū m
hec dicta nō placēt.dico eni ꝙ ſi a pꝛīcipio re⁹
petit terminū ad dilatorias ꝓponēdas nō dꝫ
iudex niſi iuſta cā ſibi videat ↄcedē qꝛ poſſet
malignari petēdo ſibi terminū cā ſubterfugij
cū forte nullā exceptiōꝫ dilatoriā hēat.vñ cū
iſtud.c.veīat ad breuiādas lites nō dꝫ eē cā
ꝓrogādi.Nec ob.ſi dicat ꝙ a iure hꝫ termim
de quo in dicta auc.offerat.ſ.xx.diez.qd etiā
ſētit ſpe.in d.ꝟ.in ſūma.et ſe.qꝛ nego illum ter
minū ſimplr dari ad ꝓponēdas dilatorias ß
vt eas ꝓponat vl rñdeat libello vt colligitur
ibi ex fine et ex gl.c.vxor.xvij.q.iiij. et iō dico
ꝙ ſi re⁹ petit a pꝛīcipio terminū dꝫ iudex vo/
lens obuiare malicijs dicē.ego ſtatuo tibi ta
lē terminū ad dilatorias ꝓponēdas ſi nullaꝫ

ꝓponere volueris ſtatuo ad rñdendū libello
qd fieri pōt.vt nō.Io.an.p⁹ guil.naſo.in.d.ꝟ
in ſūma.in addi.ſpe.Si aūt iudex a pri.ſtatu/
it termiꝫ ſimplr ad deliberandū et ↄparēs in
termio petit termim ad dilatorias.dico ꝙ iu
dex pōt ꝑſumere fraudē et ex hac cā denegāe
ß ſi re⁹ in tio aliq̄ꝫ dilatoriā ꝓponit et petit ter
minū ad ꝓponēdū oēs alias nō video q̄re iu
dex dēat denegare imo ex officio ſuo dꝫ idul/
gere qꝛ re⁹ poſſet ſucceſſiue ꝓponēdo pleſ di/
latorias ꝓrogare nimiū iudiciū qd poſſꝫ tio
nō ſtatuto vt in regl̄a null⁹ plurib⁹.li.vi.⁊.l.
nemo ex his.ff.de re.iur.l.nā tex.in.d.auc.offe
rat.nō dicit ꝙ dēat ꝓponē oēs exceptiōes et
ꝓ ħ fac qd nō.ſpe.in loco ꝓx.all.vbi dicit ꝙ ſi
re⁹ nihil dicit iudex nō dꝫ ꝑfigere termim ad
dilatorias qꝛ forte nullā ꝓponet. ſec⁹ ſi icipit
aliq̄ꝫ ꝓponere et ſic limita omia ꝑdicta et tene
mēti hāc cautelā ad lites breuiādas vt iudx
in citatiōe iſerat tenorē libelli et ꝑfigat termi
nū ad ↄparendū et dilatorias ꝓponendū vel
ad rñdendū libello.et vide qd dixi in.c.ij.ď di
la.Et ex his decidit alia qō. ad c⁹ petitōꝫ dꝫ
iudex hūc termim ꝑfigere.et dicēdū ꝙ ad pe/
titionē actoris.qꝛ in ei⁹ fauore pꝛīcipalr ema/
nauit hec ꝓuiſio. Itē iudex ex officio ſuo.q̄a
boni iudicis eſt lites dirimē ⁊ malicijs obui
are.vt.l.q̄daꝫ extimauerūt.ff.ſi cer.pe.et.c.fi/
nē.de do.et ↄtu.et ſpe.i.d.ꝟ.in ſūma.et ad rei
petitōꝫ .q̄ oia itellige vt ſ.dictū eſt. ¶Quero
an termin⁹ de quo hic dr̄ poſſit excedē termiꝫ
iuris.ſ.xx.diez de quib⁹ in.d.auc.offerat.iij.
q.iij.Spe.in.d.ꝟ.in ſūma.dicit ꝙ nō dicēs ꝙ
ħ.c.venit ad abbreuiatiōꝫ litiū et nō ad au/
gendū iō pōt ille termim⁹ abbreuiari et non
elōgari.Ego dubito de hoc dicto qꝛ vt ſ.di/
xi in auc.offerat.nō loquit ꝓprie in caſu h⁹.c.
ß de termio ad deliberandū an velit cedē vl
litē ↄteſtari vel iudicē recuſare vel aliaꝫ exce
ptionē ꝓponē nō aūt tenet vigore illi⁹ termi
ꝓponē oēs dilatorias ſil.ħ termi⁹ de quo pri
cipalr ꝑfigit ad ꝓponendū oēs dilatorias ita
ꝙ p⁹ ea nō audit āpli⁹ et ſic cū ħ poſſit eē ma
gne idaginis ꝓpter cē magnitudinē et ſum⁹
ex caſū a lege ꝓuiſū puto ſimplr hūc terminū
fore arbitrariū ar.l.i.ff.de iu.deli.et qd nō.in
c.ij.de dila.¶Quero vtꝝ indiſtincte tam de
iure cano.q̄ꝫ ciuili poſſit iſte termin⁹ prefigi
Spo.Io.an.in addi.ſpe.in ti.de dila .§. i.ꝟſi.et
nō.dicit guil.de ſu.tenuiſſe ꝙ de iure canoni/
co pōt ſtatui.vt hic.ſed ď iure ciuili nō pōt ꝑ
figi a pꝛīcipio.qꝛ iā ſtatut⁹ ē termi⁹ a iure ad
dilatorias ꝓponēdas.ſ.li.ↄtl.vt in.l.exceptio
nē.C.de proba.ß ſi ex poſt facto timet de ma
licia ptis poterit ſtatui.Io.an.ibi dicit ꝙ i ħ
ius canonicū non diſcordat ꝑ ea que hn̄t in

dicto ꝟ.in ſūma.vbi ſpe.vr̄ velle hūc terminū
nō ſtatuendū niſi qñ timet̄ de malitia.⁊ ex h̄
īuit hūc termīȝ nō p̄figēduȝ ſine cē ꝯgnicōe
h̄ etiā ſequit̄ hic do.an.Ego de h̄ dubito per
iſtū tex.in ꝟ.nō nūq̄ꝫ ⁊c̄ ex q̄ vr̄ inui qꝛ ꝯtinge
re pōt ꝓrogatio ex dilatorijs ſucceſſiue ꝓpo/
nēdis ideo ⁊c̄.et iō circa malitiā preſūptā pōt
iudex ab īitio p̄figere termīȝ vt citiᵒ finis.li/
tibᵒ īponat̄ et ſic vr̄ ſatis bñ ꝓcedē opi.dicti
Guil.notātis dr̄aȝ īter ius canonicū et ciui
le q̄ꝫtuȝ ad pīīcipium ſ̄ poterit ſuari cautela
quā.s̄.dixi.Quero an pᵒ termīm lapſū hoīs
audiat̄ volēs opponere in cā appellacōis.do.
an.dicit ꝙ ſic ꝑ c.cū Johānes.de fi.inſtru.⁊ l.
ꝑ hāc.C.de tē.appel.et.c.frr̄nitatī.de teſti.et qꝛ
termiᵒ ab hoīe ſtatutᵒ reſtrīgit̄ ad inſtātiam
opponētis.eſt ei q̄daȝ ꝯminatio nō ſe extēdēs
ad appellatiōȝ.C.cōmi.vl̄ epiſto.ꝑ to.all̄.etiā
Jo.mo.et Archi.in.c.cupiētes.§.ꝙ ſi per xx.
de elect.li.vi.et xxiiȷ.q.iiȷ.de illicita.Ego te/
nerē ꝯtrariā opi.qꝛ vt.s̄.ſepe dixi.iſte termiᵒ
qui ſtatuit̄ ab hoīe hic ſuccedit loco termī iu
ris.ſ.ꝯteſtōnis litī.ergo dȝ etiā cēſeri eodē iu/
re cū illo.vt nō.Jnno.in d.c.ex rōe.ſic ergo in
cā appellatiōis nō lȝ ꝓponē dilatoriā nō oppo
ſitā añ ꝯt̄.litī.vt l.ita demū.C.d̄ ꝓcu.vbi nō.
ꝓbat̄.ita nec omiſſā in h̄ termīo.nā vt nō.diᵗ
bar.ī d.l.ita demū.appellacō nō reſtituᵗ ad eū
ſtatū in q̄ cā erat añ ꝯteſtōneȝ.ſ̄ ad eū in quo
erat pᵒ vt ibi ꝓbat̄ ſ̄ iſte termiᵒ hȝ vi ꝯteſtati
onis quo ad excluſiōȝ dilatoriaꝝ.gᵒ nō reſti/
tuit̄ ꝑ appellatiōȝ ad ſtatū cē in quo erat añ
lapſū termini.Jtē ſi bñ pōderet̄ rō lr̄e limi
tat cā in iſtātia pācipali q̄ꝫ ī appellatiōe.ergo
idē dȝ eſſe ius.vt in cle.ȷ.de teſti.alr̄s d̄ facilī
hᵒ decretal̄ ꝓuiſio euacuaret̄.et ad iura.s̄.in
ꝯtrariū all̄.dico ꝙ ꝓcedūt in termīo ꝑempto
rio ſtatuto ad ꝓbandū ꝑemptoriā vel inten/
tionē pācipalē.nā appellatio reſcidit omia vt
s̄.dixi.et ſic loquit̄ archi.in.d.c.de illicita.ſed
nos loq̄mur in termīo prefixo ad dilatorias
ꝓponēdas qui hȝ vi in h̄ ꝯteſtatiōis litis cᵒ
effectū nō reſcidit appellatio vt.s̄.dixi.Ul/
timo querit̄ an iudex ex offitio ſuo poſſit op/
ponere dilatoriā poſt lapſū termī in caſibᵒ in
quibᵒ pōt ex offitio ſupplere.Do.an.dicit ꝙ
ſic.allegat bo.glo.in ſūī in.c.in p̄mis.ȷ.q.i.ī
ꝟ.querendū.Ex qua colligi pōt.ꝙ iſti termī
iuditiales lȝ excludāt ꝑteȝ nō tñ excludūt iu
dicē.ꝓ hoc vr̄ bo.tex.in c.cū iohānes.de fi.in
ſtru.⁊ qd̄ le.et nō.in.c.cū clamor.de teſti.vide
glo.nō.in.c.i.d̄ elect.li.vi.in ꝟ.abſētia.in fi.vi
de etiā ad limitationē p̄dictoꝝ Archi.xiȷ.q.
ȷ.in ſūma qui dicit ꝙ lȝ pᵒ termīm ꝑs nō poſ
ſit excipe poterit tñ excepcōȝ priᵒ poſitā decla
rare qꝛ qui declarat nihil agit de nouo vt .l.

hēdes palā.ff.de teſta.ad h̄ ego adduco bo.
tex.in.c.cū dilectis.de accu.⁊ qd̄ nō.Jnno.in
c.ꝑ inq̄ſitionē.de elect.ſcias ꝙ Jnno.plene h̄
tractat de dilatoria ſolutiōis et ſilibᵒ dicā pᵒ
glo.ī.e.c.excepcōȝ.qꝛ hoc.c.eſt ſatis oneratū.

Quam inter

Caſus.Ex
coicatᵒ excipe
appellare et oēȝ ſuā defēſionē facē pōt
ſ̄ recōuenire nō pt̄.Cōis diſio.ſcda ibi inqui
ſitiōi.Nō.ꝓ excoicatū poſſe ꝯueniri.et rñ/
det tūc ꝑ ꝓcuratorē.an aūt poſſit īteruenire
ꝑſonalit̄ nō.in.c.intellexīmᵒ.s̄.de iudi.et ibi
plene dixi.Nō.ꝙ poſſe oīm iudicū iuditiuȝ
declinare ſi hȝ aliquē ex eis ſuſpectū qd̄ ītelli
ge qñ nō ſuſpectᵒ neq̄t ꝓducere ſine ſuſpecto ſi
cut ceſſat iuriſdictio alioꝝ ꝑ mortē vnius in.
c.vno delegatoꝝ.de offi.dele.ita et ꝑ ſuſpiti/
onē.Et rō rōnis eſt qꝛ exertitiū iuriſdictiōis
ꝯpetit oībus delegatis ꝓ ꝑte et nō inſoliduȝ
vt nō.in c.prudētiaȝ.de offi.dele.ſecᵒ dic vbi
ex forma reſcripti vnᵒ pōt ſine alio ꝓcedere ⁊
hoc caſu de mō.ꝓponēdi et ꝓcedendi in cauſa
recuſatiōis dic vt.le.et nō.in.c.ſi ꝯtra clericū
s̄ de fo.ꝯpe.Nō.ȝᵒ regulā ꝙ oi defenſione
ītia pōt excoicatᵒ vti.ipugnare aliū vero di/
recte vel indirecte nō pōt et hec eſt alia regl̄a
q̄ in fi.c.colligit̄.Et ex h̄ et ex tex.nō ꝙ oīs de
clinatoria iuditiȷ marie rōne ſuſpecti iudicis
pōt dici defēſio.Jtē nō ꝑiculoſū fore coraȝ iu
dice ſuſpecto litigare ꝯcor.c.qꝛ ſuſpecti.iȷ.q.v
vbi ſ̄ eſt bo.tex.Nō ibi ſ̄ eq̄tas ꝙ exceptio fun/
dat̄ ſuꝑ eq̄tāte ꝓ hoc qꝛ exceptio eſt defenſio.
vt hic et.l.exceptio.ff.eo.defenſio vero eſt de
iure naturali in cle.paſtoralis.de re iudi.Nō
iuditiū nō debere claudicare.claudicaret āt
ſm goff.ſi audiret̄ ipugnatio et nō defenſio
puto ꝙ ſemꝑ diceret̄ claudicare vbicunq̄ꝫ iu/
dex pēderet ad alterā ꝑtium forte fauore vel
odio ꝑſone lȝ ſit diſpitas inter ꝑſonas q̄a in
iuditio non dȝ eſſe acceptio ꝑſonaꝝ de iudi.
nouit.Nō ibi abſurdū.ꝙ valet ar.a vitatio
ne abſurditatis.Iſte ar.facit tex.in.c.ex ore.de
priui.et.c.quēadmoduȝ.s̄.de iureiurī.Nō
ꝙ in dubio papa nō cenſet̄ ꝯmittere cauſam
ſuſpectis ex certa ſciencia.qñ aūt dicit̄ facere
ex certa ſcīa dic qñ h̄ exp̄mit̄ ar.in.c.paſtora
§.preterea.de offi.dele.et nō.glo.quā tenebiſ
mēti in cle.ȷ.d̄ reſcrip.Jdē dic vt ex his q̄ in
reſcp̄to exp̄munt̄ pȝ de certa ſcīa pape vt nō.
voluit Jnno.in.c.pāti qd̄ hodie incipit ſtatu
tū.de reſcrip.li.vi.ſentit Jo.an.in.c.nō nulli
eo.ti.Et ſcias ꝙ qñ papa actū gerit ex certa
ſcīa pīnde eſt acſi diceret ſe velle facere ex ple
nitudīe poteſtatis ſi illa opᵒ ē in actu q̄ gerit
vt eſt glo.ſꝑ mēti tenēda in.c.ad hec.de ſꝑp.

facit qđ nō.in.c.ex multiplici.in fi. de deci. et in.c.i.de ꝯſti.li. vi. ¶ Nō. in ꝟ.qua rōne ꝉc ꝙ vno ꝯceſſo videntᷣ oīa ſiſia foꝛe ꝯceſſa.facit.c. cū dilecta.de ꝯfir.vti.vel inti.et qđ nō.gl.in.l. i.C.de ꝯdi.inde. ¶ Nō.ꝙ recōuentio nō ē de/ fenſio ſ ipugnatio ⁊ cui ꝓhibetᷣ ꝯuentio ꝓhi betᷣ etiā recōuentio.nā recōuētio eſt ſcđa ꝯuē tio.vt in.c.i.et.ij.de mu.peti.⁊.c.ij.de oꝛ.ꝯgni. Añq̄ deſcēdaꝫ ad gl. q̄ro ꝓ declaratiōe.ꝑdi/ ctoꝛū et tex.q̄ſi papa ex certa ſcia ꝯmitteret cāꝫ ſuſpectis nūquid valeret ꝯmiſſio. Hoſti. dicit ꝙ ſic ꝑ.c.ex pte.ij. de offi.dele. dicit tñ ħ nō decere qꝛ ſic poſſet de facili grauari et da/ mnari inocēs.qđ eſſet iniquū.de ꝓba.q̄m cō tra.nec īde dñt iīurie naſci vñ iura naſcuntᷣ. de accu.c.qualr et q̄ñ.ij.idē qđ hoſti hic.tenu it Inno.in.c.trāſmiſſa.de fo.ꝯpe. Ego ꝟo aliᷣ dicerē et ſic ꝙ aut ꝑ̄ꝑ ꝯmittit cāꝫ cᵘ deciſio pē det a ptāte ſua et ꝓcedat dictū hoſti.ad ħ qđ nō.in.c.veniētes.de iureiurl. Aut nō depēdet a ptāte ſua puta qꝛ agitᷣ de ſtatu ꝑſone vl̄ de rebᵘ tpalibᵘ iter laicos et tūc puto ꝙ ſine cā rōnabili nō poſſꝫ cāꝫ ꝯmittere ſuſpecto pte re luctāte qꝛ recuſatio iudicis eſt de iure nāli vt ꝓbatᷣ in.c.qꝛ ſuſpecti.ꝑall.et in.c.zᵒ requirl. in fi.de appel. Ea ꝟo que ſūt de iure nāli ꝑ prici/ pē ſine cā tolli nō pñt.d.cle.paſtoꝛalᷣ. Inſti.de iu.nā.gēt.et ciui ꝟ ſ nālia et ħ vr̄ ſctire gl.in c.ad hec.de reſcꝑ.que eſt nō.in fi.ij.gl. In du/ bio tñ forte p̄ſumeretᷣ iuſta cā in principe iuꝫ nō.in.c.que in eccleſiaꝝ. de ꝯſti. et ꝑ legiſtas in.l.fi.et.l.p̄ſcꝑtiōe. C.ſi ꝯtra ius vl̄ vti.pu.et ad hāc diſtictionē puto reducēduꝫ.c.ex pte.ꝑ all. ¶ zᵒ quero nūquid excoicatᵘ in caſibᵘ in quibᵘ pōt eſſe in iudicio poſſit petere ſniaꝫ ꝓ ſe ferri ¶ So.iſte tex.in.ꝟ.poꝛro. vr̄ inuere ꝙ ſic et clariᵘ ħ ſentit do.an.in quodā nōbili di cēs ꝙ in caſibᵘ in quibᵘ excoicatᵘ pōt eſſe i iu dicio nō ſolū eſſe pōt in quātuꝫ repellit ſniaꝫ ꝓ alio ferēdaꝫ ſ etiā in q̄tuꝫ ꝯſequi velit iu/ ſtaꝫ ſniaꝫ ꝓ ſe. Ego dicerē ſic ꝙ aut excoicatᵘ eſt in iudicio vt actoꝛ in caſu quo pōt.vtputa in cā abſolonis.et ꝓcedit dictū do.an. qꝛ ex q̄ ius ꝑmittit vt poſſit.vr̄ ꝑmittere vt ſniaꝫ poſ ſit petē.facᷣ c.i.de ꝛ̄ꝑ.li.vi.et ſic ꝓꝓꝛie loq̄tᷣ iſte tex.in ꝟ.poꝛro. Aut eſt in iudicio in caſu q̄ eſ/ ſe non pōt.et tūc in q̄lꝫ pte iudicij pōt repelli. etiā ex officio iudicis.vt i.c.pia ꝟ.e.ti.li vi.et c.exceptiōeꝫ ꝟ.e. Aut ē in iudicio vt reᵘ.et pu/ to ꝙ nō poſſit petere ſniaꝫ ꝓ ſe qꝛ nil pōt i iu/ dicio petē.ſ.đ iudi.c.itellexımᵘ.lꝫ iudex ex of ficio ſuo poſſit illū abſoluē ſi videat actoꝛē ñ ꝓbaſſe vñ credo ꝙ ſi actoꝛ oblato libello ne/ gligit ꝓſequi nō valeret ipē excoicatᵘ petere ipm actoꝛē ꝯpelli ad agendū iuꝫ auc̄.q̄ ſemel. C.q̄ño et q̄ñ iu.qꝛ ſolum pōt ſtare in iudicio

quatenᵘ ab alio ſtimulatᷣ ne repoꝛtet ꝯmodū de ſua malitia vt d.c. itellexımᵘ.q̄ quidem rō ceſſat actoꝛe nō ꝓſequēte. de quo vide in d.c. itellexımᵘ qđ nō. ¶ Uenio ad glō.et oppo.vr̄ eni ꝙ excoicatᵘ nō poſſit etiā excipe qꝛ reᵘ in excipiēdo fit actoꝛ.l.in exceptiōibᵘ.ff.de ꝓba. So.glo.i.ſentit ħ ꝯtrariū in pria pte ſ ſoꝛmlr nō ſoluit dic ꝙ efficitᷣ actoꝛ quo ad onᵘ ꝓban di.nō aūt eſt actoꝛ ꝓꝓꝛie.qꝛ nō petit aliq̄d ſibi adiudicari vel dari ſeu fieri ſ intēdit repelℓē actoꝛē in totū vel in pteꝫ a petitiōe ſua. in.l. exceptio.ff.de excep.et ſic defēdit ſe aduerſus actoꝛē. oīs aūt defēſio ſibi reſuatᷣ. vñ ſm gl. eadē defenſio ꝯpetit excoicato q̄ ꝯpetit nō ex coicato.qđ nō.ꝓpter qđ pōt appellare ⁊ appel lationē ꝓſequi.qꝛ appellatio eſt q̄daꝫ defēſio et pricipaliter īſtituta ad remouendū graua mē.in.c.ſuggeſtū.in fi.de appel. Aduerte ꝓ cla ra expeditiōe iſtiᵘ ptis duo ſūt vidēda.ꝑᵒ nū q̄d excoicatᵘ poſſit ſꝑ vt reᵘ eē i iudicio.zᵒ an idiſtincte poſſit appellare et appellatiōeꝫ ꝓſeq̄. Circa ꝑmū dicit hic Inno.ꝙ excoicatᵘ vt reᵘ neceſſariᵘ pōt eſſe in iudicio et oi defēſiōe vti et de tali reo pōt itelligi iſte tex. et dr̄ neceſſa/ riᵘ cū actio dirigitᷣ ꝯtra euꝫ vl̄ ſpāliter vocatᷣ ad iudiciū.reddit ei iudiciū in iuitū. vt.l. intᷣ ſtipulāteꝫ ꝟ ſacrā.ff.de ꝟ.ob. Si aūt excoica/ tus venit vt reᵘ volūtariᵘ nō eſt audiendus ſm eū.et dr̄.volūtariᵘ q̄ñ nō neceſſitatᷣ ꝑ iudi cē venire ad iudiciū.ſ qꝛ ipē volūtarie venit foꝛte ꝓ ſuo itereſſe vel coi.exᵐ in auc̄.ſi omēs C.ſi vt ſe ab here.abſti.vbi dr̄ ꝙ cū minoꝛ pe tit ſe reſtitui aduerſus aditionē hereditatis vocādi ſūt omēs creditoꝛes.vel pone exᵐ in. c.veniēs.ij.de teſt.dicit tñ Inno.ꝙ ſi in libel lo ſpecificaretᷣ certa ꝑſona. vt ſi petat minoꝛ vel eccleſia reſtitui ꝯtra ſniaꝫ ꝓ petro ꝯtra ſe latā vl̄ quia damnoſa eſt hereditas ꝓpter de bita petro vel ꝓpter legata ſibi relicta tūc pe/ trus veniēs audiretᷣ excōe nō obſtāte cū vid atur ꝯtra ipm ſpāliter actio dirigi vñ pōt di/ ci reᵘ neceſſariᵘ.dicit tñ ꝙ aliqui dicūt etiā ħ caſu ipm eſſe repellēdū.do.anto. dicit iſtū nō admittendū q̄ñ actio tertio nō p̄iudicaret in ſuo iure priuato vel eccleſie ſue. alꝛ cū ſtimu letᷣ a preiudicio ſnie que ei preiudicat pote/ rit appellare.qꝛ iſte eſt reᵘ neceſſariᵘ hoc dictū hoſti in.c.dilecti.ſentit Inno.in.c.ſuper hiſ ꝟ. de accu.et facit qđ ꝟ. dicā de appellatione ex/ iudiciali.tene ergo ꝙ aut ille ꝯparēs ꝓ ſuo i tereſſe vult aliq̄d ꝯſequi et nō admittitᷣ quia eſt mere volūtarius in.c.pia ꝟ. e.ti.li.vi. Aut vult euitare p̄iudiciū et grauamē ſibi iminēſ niſi ꝯpareat et dꝫ audiri ſicut eſt videre in ap pellatiōe.nā ad appellandū nō moleſtatᷣ ꝑ iu diceꝫ ſ ſolo p̄iudicio ſnie. Eſt enim iſta mera

deféſio que idiſtiĉte ꝑmittit excoîcato vt hic.
et de hac mã vide qđ nõ.ꝭ.e.c.dilecti.hec ꝓce
dũt qñ timet ꝑiuditiũ ſibi inferẽdũ vł illatũ
ꝑ iudicẽ. Si aũt grauat extra iuditiũ ꝑ ꝑua
tũ nõ audit ɔquerẽs etiã ſi petit reſtõnez ſpo
liatiõis vt in c.ij.de or.ɔgni.nõ.glo.in c.ex i/
ſinuatiõe.de ꝓcu.et in c.in noie dñi.xxiij di.ꝛ
Inno.in c.cũ nřis.de ɔceſ.ꝑben.et nõ.in c.di/
lectis.de reſcꝑ. Diuerſitatis rõ ꝑt eſſe iudicõ
meo.qꝛ ꝑo caſu mere ſe defẽdit nec intẽdit ꝑn
cipľr ꝓſequi vt ẞ.in 2°.ꝟo vult ɔſeq̃ aliũ ꝛ ali
um ĩpugnat. Jõ nõ audit nec fit ſibi ꝑiuditi
um irreuocabile ſi nũc nõ audiat cũ obtẽta
abſolucõe poterit agẽ ẞ in iuditialib⁹ niſi au
diret de pñti nõ poſſ3 poſtmodũ agẽ obſtãte
trãſitu in rẽ iudicatã et ꝑ hãc rõ3 puto poſſe
attẽptari ꝙ ſi re⁹ ẽ fugitiu⁹ vł res ẽ tpe pitu/
ra excoîcatũ debẽ audiri.ſtimulat ei ad agẽ/
dũ ex eminẽti ꝑiuditio ꝛ ꝑt dici defẽſio q̃da3
et ẞ eſt eq̃ſſimũ.fac qđ.le.et nõ.in l.ait ꝑtor.ꝭ.
ſi debitorẽ ff.de his q̃ in frau.cre.et in l.null⁹
C.de iude.ẞ tñ puto verꝫ reſpectu debitoris
fugiẽtis.ẞ ſi res eſſ3 aliter tpe pitura.ſec⁹ poſ
ſet dici cũ poſſit facẽ ſe abſolui.et ẞ expreſſe tꝫ
hoſti.in c.ſignificauerũt vbi dicit ꝙ ſi actio ex/
coîcati perit tpe nõ ꝑ ẞ d3 admitti etſi defẽo
fuit admiſſus nõ val3 etiã q̃ ad iterrũpendã
ꝑſcꝑtionẽ.vñ dicit ſe putare ꝙ nlla ciuilis in
terrupcõ h3 excoîcatũ iuuare.ar.ff.de re.iur.
l.ꝙ q̃s.et in c.i.de poſtu.ꝑla.nãlis ꝟo q̃ oib⁹
ꝓeſt ſibi ꝓderit.ff.de vſucap.l.natãliter.pri/
mũ dictũ vt nõ valeat iuditiũ ad interrũpen
dã preſcꝑtionẽ ſi defacto fuit admiſſus nõ pu/
to verꝫ qꝛ omĩa geſta corã ordinario tenẽt an
teq̃3 repellat.vt in c.pia.de excep.li.vi. ẞ corã
delegato ĩpetrato tpe excõis poſſet dubitari
qꝛ illa geſta nõ tenẽt.vt in.c.i.de Reſcꝑ.li.vi.vñ
eſſet incidẽ in q̃õnez an ꝑ actũ iuditialẽ nul/
lũ interrũpat preſcꝑtio.đ quo dicet.ꝭ.in ti.de
preſcꝑ. ¶ Quid aũt ſi ɔtra reũ neceſſario fuit
facta miſſio in poſſeſſionẽ ob ɔtumaciã poſt/
modũ in excõe exñs petit poſſeſſiõm ſibi reſti
tui.nũq̃d debet audiri.vide qđ dixi in c.qm̃.
ꝭ.in alijs.et ſe.ẞ.vt li.nõ ɔtł et ꝑ ſpe.in ti.de
ɔtumatia.ꝭ.fi.ꝟ.ſed pone.pleni⁹ ꝑ bar.in l.de
pupillo.ꝭ.fi.ff.de ope.no.nũ.vbi concludit ꝙ
aut venit vt re⁹ ꝑcipľr ad ſubeũda3 defenſi
onẽ cãe.et dñr ad recuꝑandã poſſeſſiõ3.et d3
audiri qꝛ re⁹ eſt attento ꝑcipali ar.in l.ſi pu
pill⁹.ꝭ.i.ff.de ꝑuil.cre.et d.ꝭ.in alijs.aut ꝑn
cipľr petit reſcidi qđ factũ eſt ɔtra ſe vel petit
poſſeſſionẽ ſibi reſtitui ꝛ dr̃ actor.ar.i l.i trib⁹
ff.de iudi.vñ omĩa illa iura loquẽtia de acto
re hñt locũ in iſto et ſic nõ vult eũ debere hoc
vltimo caſu audiri.et idez hic do.anto. Ego
dico hoc vltimũ nõ ꝓcedere qꝛ venit ſtimula
tus ex facto iudicis et ſic eſt re⁹ neceſſari⁹.ꝙ/
ad modũ ei re⁹ grauat⁹ appellat vt defẽdat ſe
aduerſus ſñia3 vt hic.et.ꝭ.c.pe.et fi. ita et iſte
grauat ꝑ miſſionẽ et ſic ꝑ iterlocutoriã iudi
cis põt ɔparere et allegare defẽſionẽ ſuã ꝛ pe
tẽ grauamẽ reuocari.maxĩe ſi timet ne lapſu
anni miſſus efficiat ver⁹ poſſeſſor et ſic ꝑdat
poſſeſſiõ3 vt in d.ꝭ.in alijs ¶ Venio ad ſcđ3
vi3 an excoîcat⁹ valeat indiſtiĉte appellare et
appellationẽ ꝓſeq̃ et dic ꝙ aut q̃rit de appella
cõe iuditiali aut extiuditiali.ꝑmo caſu poteſt
excoîcat⁹ ſꝫ appellare eo tñ caſu q̃ poſſ3 nõ ex
coîcat⁹. In ẞ enĩ non dr̃nt vt hic etiãſi excoî
cat⁹ fuit actor originari⁹ qꝛ ad actũ appõnis
venit neceſſitat⁹ ſtimulo ſñie vt ꝓbat in c.ſi/
gnificauerũt.ꝭ.e.ti.ꝛ appellationẽ in ſe iterpo
ſitã ꝓſeq̃ et lr̃as ſuꝑ ea ĩpetrare etiã mẽtionẽ
de excõe nõ faciendo vt ꝓbat.ꝭ.e.ti.c.fi. An
aũt excoîcat⁹ appellat⁹ poſſit appellationẽ in/
terpoſitã ꝑ aduerſariũ ꝓſeq̃ aduerſario nõ ꝓ
ſequẽte vr̃ ꝙ ſic.qꝛ nõ excoîcat⁹ poſſet eã ꝓſeq̃
.ꝭ.đ appel.c.oblate g⁹ idẽ in excoîcato cũ in ẞ
nõ differat vt ẞ dixi.ɔtrariũ vr̃ velle Jo.an.
in c.pia ꝑall.qꝛ reſpectu ꝓſecutiõis excoîcat⁹
nõ ſtimulat cũ rata maẽat ſñia ꝓ eo lata ad/
uerſario nõ ꝓſequẽte.ꝭ.de appel.c.ꝑſoãs et c.
cũ ſit qđ pl3 ad qđ fac qđ ẞ dixi ¶ 2° caſu.ſ.cũ
querit de appellatiõe extiuditiali Inno. fuit
varius hic tenuit ꝙ nõ cũ talis appellatio ſit
ad cauſã ꝓuocatio.vt d.c.cũ.ſit.et ſic h3 vim
ɔuẽtionis que excoîcato iterdicit.ɔtrarium
ſẽtit in c.dilecti de ma.et obe. Jo.an.p⁹ alios
ɔcordãdo dicit in d.c.pia.ꝙ aut appellatio ẽ
mere extraiuditialis ꝛ ꝓcedit ꝑmũ dictũ.aut
nõ eſt mere extiuditialis ꝛ ꝓcedit dc̃m ɔtrari
um ponit exẽpluz h⁹ vltimi dicti in eo qui ap
pellat ab executore volente alicui prouidere
de benefitio qui poteſt vexare et grauare.di
cit do.an.primũ dictũ procedere inquãtũ ap
pellat a grauamine futuro. Scđm in quãtũ
a grauamĩe ꝑterito quo ad finẽ deuoluendi
iuxta nõ.in c.bone.de appel.putat tñ ꝙ debẽt
audiri cũ ſtimulet a grauamĩe.maxĩe vbi eſt
grauamẽ poſſeſſiõis ẞ dictũ puto oĩno falſũ
qꝛ talis appellatio eſt oĩno extiuditialis cũ ſit
ad cã3 ꝓuocatio. Nec ob.grauamẽ iminens
cũ vt ẞ dixi nõ poſſit petere reſtõnem etiamſi
fuit ſpoliat⁹ nec hoc caſu defẽdit ſe ẞ potius
vult aliũ ĩpugnare ꝛ poterit abſolutiõe obtẽ
ta agere cũ nullũ fit ſibi iuris ꝑiuditiũ. tene
ergo ſimpľr diſtiĉtiõ3 Jo.an. ¶ Iuxta ꝑdicta
quero pone ꝙ aliquis nõ excoîcat⁹ extra iu/
ditiũ appellauit et poſtea excoîcat. nunquid
predictã appellationem proſequi poterit non
obſtãte predicta excõe que ſuꝑuenit et intelli
ge vt procedat dubitatio in appellacõe mere

extiuditiali. Jnno. diſtiguit ꝙ aut negotiū eſt
delatū ad ſuꝑiorē puta qꝛ pꝰ appellacōꝫ ⁊ anᷓ
excoīcationē grauatꝰ fuit in eo ſuꝑ quo ap-
pellauit mariē ſ arripuit iter eūdi ad curiaꝫ
anᷓ excōeꝫ et poterit dictā appellatiōꝫ ꝓſequi
ar. iij. q. ix. reuera. et qꝛ gnᷓaliter dr̄ excoīcatū
poſſe ſuā appellationē ꝓſequi. vt in. c. ſi. ⁊. e. ti.
et qꝛ iā vr̄ ceptū iudiciū vel appellationis cā
ad h̄ qd̄ nō. de offi. dele. c. gratū et. c. cū cauſā
Aut anᷓ excōeꝫ nō fuit grauatꝰ et ꝑ ꝯnᷓs appel
latio nōdū hēbat effēm nec negotiū erat trāſ
latū ad ſuꝑiorē et nō poterit h̄ caſu appellati
onē ꝓſequi. refert tñ Jnno. alios tenere ꝯtra
riū dicēs ꝙ indiſticte poterit talē appellatiōꝫ
ꝓſequi excoīcatꝰ. Jo. an. tꝫ pⁱaꝫ diſtictionē
et reddit rōꝫ diuerſitatis īter pᵐū caſū et zᵐ
dicēs ꝙ qñ iā ſuꝑuenit grauamē ſe defendit
ſtimulatꝰ qd̄ nō eſt anᷓ id̄ repellit̄. hec iudicio
meo nō eſt ſufficiēs diuerſitatis rō. qꝛ tpe ꝓſe
cutiōis ſꝑ reꝑit̄ grauamē ꝑceſſiſſe. et ſic ſcdm̄
ſuā rōꝫ ſꝑ deberet admitti cū veniat a graua
mīe ſtimulatꝰ qd̄ eſt falſū. Ego aūt ſaluo me-
liori iudicio dicereꝫ ꝙ nec in pᵒ caſu nec in zᵒ
pōt excoīcatꝰ ꝓſequi ex quo appellatio eſt me
re extiudicial̄. moueor pⁱcipl̄r ꝙ appellatio ex̄
iudiciū nō eſt ꝓprie ⁊ ſtricte appellatio ſ potiꝰ
q̄daꝫ ꝓuocatio ad cāꝫ. vt eſt tex. ſig. in. d. c. cū
ſit. nec ſuꝑueniētia grauamīs mutat nāꝫ iſtiꝰ
appeſonis. ſ eā verificat et facit eā vires aſſu
mere vbi pᵒ erat q̄ſi ꝯditionalis et pēdebat a
futuro grauamīe. vñ regl̄r nō tenet̄ excoīcatꝰ
parere ad termiꝫ appoſitū ꝑ appellāteꝫ. ſ dꝫ in
dex ad ipiꝰ inſtātiaꝫ citare aduerſariū. vt nō.
glo. in. d. c. cū ſit et Jnno. in. c. dilecti. de ma. et
obe. et ſic cū appellās ſꝑ teneat locum actoris
pōt ſꝑ repelli ꝑtextu excōis etiā ſuꝑueniētis
vt in. c. prudētiā ⁊. ſexta. de offi. dele. et. c. exce
ptionem. et in. d. c. pia. ¶ Nec ob. c. ſi. ⁊. e. ſuꝑ
quo ſe fūdat Jnno. dicēs ibi caueri excoīca-
tū poſſe appellatiōeꝫ ꝓſequi. qꝛ loquit̄ de ap-
pellatiōe ꝓprie ſūpta. ſ. iuditiali. nā niſi tē poſ-
ſet appellare et appellationē ꝓſequi ſnīa trāſi
ret in rē iudicatā. et ſic ꝓprie ſe defēdit appellā
do et appellatiōꝫ ꝓſequēdo. ſ nos loq̄mur in
appellatiōe extiuditiali et in grauamīe extiudi
cialit̄ facto ꝑ partē. quo caſu ceſſāt rōnes pre
dicte. tñ poterit poſtmodū qñcūqꝫ ꝓſequi gra
uamē ſaltē ꝑ viā querele. de appel. c. ꝯcertatio
ni li. vi. et ſic nō timet̄ de trāſitu in rē iudica-
tam. Nec. ob. qd̄ opponit̄ de grauamīe qꝛ hoc
idē eſt reꝑire citra oēꝫ appellationē. et tñ non
pōt excoīcatꝰ id ꝓſequi. etiā ſi fuit ſpoliatꝰ vt
ſ. dixi. lꝫ ſpoliatio ſit in multis ꝓuilegiata de
oꝛ. ꝯgni. c. ſi. ad h̄ fac̄ qd̄ ſ. dixi. Juxta ꝑdicta
querit̄. ſ. vidimꝰ qñ excoīcatꝰ appellare nō pt
Nūc q̄rit̄ an in alijs caſibꝰ poterit ſaltē abſo

lutꝰ appellāe ſ obſtāte lapſu decēdij a tpe g̃-
uamīs ſeu ſnīe. Hoſt. Jnno. ponit circa h̄ du
as opi. pⁱa vt pꝰ abſolutiōꝫ audiat̄ non via
directa ſ ꝑ reſtōneꝫ in īteg̃ꝝ. dꝫ ei ſibi reſtitui
facultas appellādi ex q̄ nec ꝑ ſe nec ꝑ ꝓcurato
rē potuit excōe nō obſtāte ius ſuū ꝓſequi. ff.
ex qui cau. ma. l. ſ etſi. ⁊. ff. de mino. l. papianꝰ
exuli. ¶ Scda opi. eſt ꝙ excoīcato nō currat
tps ex q̄ nō potuit agere ſeu appellare. vñ pꝰ
abſolutionē poterit appellare ⁊. x. dies q̄i tps
decēdij ad appellandū currat pꝰ abſolutionē
obtētaꝫ et idducit in ar. ꝙ excoīcato tpus non
currit vt in. c. qꝛ diuerſitatē. de ꝯceſ. ꝑben. fatet̄
tñ Jnno. ꝙ factū ꝯtra excoīcatū tꝫ nec pōt re
tractari qꝛ vocatꝰ nō fuit vl̄ admiſſus q̄uis
nō excoīcatꝰ poſſet ob hoc dicē actū nullū. vt
nō. ſ. de ꝓcu. c. in nr̄a hoc vltimū dictuꝫ Jn
no. itelligēdo qñ actio nō dirigebat̄ ſpecifice
ꝯtra excoīcatū. vtputa cū petit̄ ꝯfirmatio ele
ctōis vl̄ in caſu auc̄. ſi oēs. C. ſi vt ſe ab here.
abſti. vel ſilr̄. alr̄s dicerē actū nullū ſ ꝓceſſū fu
it ꝯtra excoīcatū eo nō vocato. ar. hic iuncto.
c. oīa. iij. q. ix. et c. caueāt ¶ Sꝫ circa pⁱcipale
dictū plꝰ plꝫ Jnno. pⁱa opi. vt audiat̄ ꝑ viaꝫ
reſtōnis quā dicit ꝯcedēdaꝫ qñ aliter ſuꝑ iu
re ſuo ſibi ſubueniri nō pōt. Si aūt aliter agē
pōt vt in ꝯfirmato q̄ pꝰ ꝯfirmationē pōt ac-
cuſari de crimibꝰ nō reſtituet̄ iſte nūc abſolu
tus ad appellāduꝫ ad ꝑdicta. fac̄. c. ꝯſtitutus
de appel. iūcta. l. i. et. ij. ff. ex qui. cau. ma. ¶ Ad-
uerte qꝛ idē Jnno. in. c. prudētiaꝫ. de offi. de
le. vr̄ magis accedē ad ſcdaꝫ opi. dicit ei ꝙ ſi
excoīcatꝰ nō fuit admiſſus ad agendū pꝰ ab
ſolonē agere poterit ꝑſcꝑtiōe nō obſtāte. qꝛ ꝑ
iudicē vel aduerſariū ſtetit quo minꝰ ageret
tpe adducit nō. in. c. ex rōne ⁊. de appel. Hoſti.
hic nō plꝫ pⁱa nec ſcda opi. pᵐaꝫ impugnat
ex eo qꝛ cū fuerit excoīcatꝰ ꝓpter delictuꝫ ſuū
nō meret̄ reſtōneꝫ in īteg̃ꝝ. lꝫ aliud ſit in abſ
te cā reipublice. vel in detēto iuſto īpedimēto
in quibꝰ caſibꝰ loquūtur iura ſuꝑiꝰ īducta ꝑ
Jnno. vnde de vno caſu ad aliū nō eſt bona
illacō. Scdaꝫ opi. īpugnat qꝛ aut fuit caſus
in quo poterat excoīcatꝰ appellāe et ſic currit
ſibi decēdiū cū appellare poſſit vt hic et ⁊. e. c.
ſi. Aut erat caſus in quo nō poterat appella-
re. et tunc ceſſat qō. ſ in. c. ſignificauerūt ⁊. e.
formās qōnē. nūquid excoīcatꝰ poſſit petere
reſtōnē ꝯtra ſnīaꝫ a qua nō appellauit refert
ꝯtrarias opi. . ipē vero dicit ꝙ ſi petit̄ reſtitu-
cō ex cl̄a gnᷓali tali cl̄a exꝑſſa qua ꝓbata niſi
ſubueniret̄ dānaret̄ īnocens vel periret ꝯia
ſubueniendū eſt. ar. hic. ⁊. ſ. de in ite. reſti. c. ex
litterl̄. Si vero petit̄ reſtō ex alio fauore depē
dens excoīcatꝰ repelleret̄ cū de iniquitate iu
dicis vel iiuſta ſnīa nō ꝯquerat̄. ar. ff. de mi.

l.ꝑfectí. Nec ob.iſte tex.vbi excoícato ſubuci/
tur ex eq̄tate.qꝛ eq̄tas ſuadet vt hi qui ſūt ex
cluſi a ꝑticipatiōe eccleſie repellant ab omni
legū fauorabili auxilio.ipute ꝫ g° ſibi ſi nō ap
pellat.et lꝫ loquat̄ in excoícato tn̄ in rōe ſua
vr̄ limitare ꝑmaꝫ opi.ſc̄dā opi.vr̄ limitaē in
d.c.prudētiā.nō ſolū reſpc̄u appl̄onis ſ; gn̄a
liter ſētit ꝙ ſi excoícat° fuit ī mora petēdi ab/
ſolutiōꝫ currit ſibi tp̄s q̄ſi tūc īpediat agē ex
culpa ſua ⁊ nō p iudicē vel aduerſariū.ſec° ſi
nō fuit in mora. Mo.anto. hic dicit ſatis eq̄
poſſe diſtīgui.an excoícat° ſit iiuſte ⁊ audiat
vl̄ ſibi nō currat tp̄s vel ſaltē reſtituat̄ an iu
ſte etſi eſt in culpa petēdi abſolutiōꝫ currit tē
pus a tp̄e culpe ⁊ nō reſtituit̄.nō a tp̄e ſnīe ſi
nō ē in culpa.qꝛ forte vellet ſ; nō p̄t tē nō cur
rit vl̄ ſaltē reſtitueret̄. nec ob.ꝙ delictū nō p̄t
cāꝫ lītāꝫ īpedire.vl̄ curſū reſtituēdi.qꝛ delictū
vl̄ culpa nō ē imediata cā q̄re nō p̄t ſ; ē excoí
catio vt nō.de ꝯceſ.p̄ben.c.qꝛ diuſitatē.ſm eū
⁊ vide ad h̄ vltim qd̄ nō.gl.in r̄ſa.ipu tari.de
re.iur.li.vi.¶ Ego latiꝰ ꝯſiderādo diſtīguerē
ſic ꝙ aut loq̄mur in facultate appellandi aut
aliter agēdi puta p reb° ſeu iurib° p̄ſcriptis
ꝓpter defectū facultatis agēdi. ꝑmo caſu aut
q̄rit̄ de facultate appellandi in iuditio aut ex
tra.ſi in iuditio nō dꝫ audiri p° tp̄s a iure p̄/
fixū nec ip̄o iure nec p viā reſtōnis ſiue excoí
catio fuerit iuſta ſiue fuerit in mora petendi
abſolutiōꝫ ſiue nō.rō h° dicti ē qꝛ excoícatio
nō īpedit facultatē appellādi vt hic et ī.c.ſi.h̄
veꝝ q̄ſi p̄tēdit īpedimētū ex capite excoíca/
tiōis.ſec° ſi p̄tendit aliud īpedimētuꝫ ex cā p
babili.et h̄ caſu ꝓcedit dc̄m hoſti.ī.eo.in c.ſi
gnificauerūt.ſi v̄o de appellatiōe ex iuditiuꝫ
querit̄ et tūc in caſib° in quib° ſ̄ dixi excoíca
tū poſſe appellare puto diſtīguendū vt ſ̄ dixi
In alijs v̄o caſib° ſec° cū ſubſit remediū p vi
am q̄rele vt in c.ꝯcertatiōi.de appel.li.vi. etſi
tp̄s agēdi eſſꝫ elapſū et ſic obſtaret p̄ſcriptio
tūc dicendū vt in ſeq̄nti caſu et h̄ de p° mem/
bro q̄ ad 2m mēbꝝ ſatis puto ꝓcedē dc̄m do.
an.et fac̄ d.l.papinian° exuli.ff.de mi.⁊ p hec
ē expedita ꝑma p̄s glo. ¶ Uenio ad ſc̄daꝫ p
tē ⁊ oppo.ꝯtra.tex.vr̄ eni excoícatū nō admit
tēdū etiā ſe defēdēdo.qꝛ re° hꝫ iurare ſic̄ et a/
ctor de calūnia ſ̄ de iura.calū.p totū.excoíca
to v̄o nō lꝫ tāgere ſacra ſic̄ nec ingredi v. diſ.
ad ei°.xxi.di.cleros. So.vt in glo.q̄ ſoluēdo
dicit excoícatū admittēduꝫ ad iurāduꝫ qꝛ h̄
venit in odiū ſuū alias reportarꝫ ꝯmodū de
malitia ſua ꝯtra.c.ītellexim°.de iudi.et hec ē
bona ſo.et vide in p̄iuro qd̄ le. et nō.in c.cū ī
eccleſijs.de ma.et obe.vide etiā qd̄ nō.i.q.i.q̄
ſtudꝫ.⁊ xxiij.q.iiij.vir cū ꝓpria ¶ Quero qd̄
ſi excoícatus ꝯuenit̄ ſup eo p̄o quo fuit in/
iuſte excoícat°. nūq̄d pōt excipe ꝙ nō teneat̄
r̄ndere niſi p° reſtituat̄ ad ꝯiōnē q̄ fu° iiuſte
ꝓuat°. Glo.in tertia p̄te ꝯcludit ꝙ ſic dūmō
ꝓbꝫ ꝙ iiuſte excoícat° fuerit Hoſti.de hoc di
cit veꝝ ſi agat excoícat°. vl̄ is q̄ fecit iſtuꝫ ex
coícari.ſec° ſi ali°.ar.ī.de reſti.ſpo.c.freq̄ns li.
vi.et credo ꝙ h̄ fuit de mēte glo. et id qd̄ nō.
hic firmat glo.in c.null° ij.q.ij. vbi dicit īdeꝫ
in ſuſpēſo ⁊ vide p Archi. Ex quo ſin̄. nō.ꝙ
poſſe petere reſtōneꝫ illoꝝ iuriū q̄ ꝓꝑe poſſide
ri vl̄ q̄ſi poſſideri nō p̄nt ſ; ꝯcernūt q̄dāmodo
ſtatū ꝑſone.fac̄ ad māꝫ.c. q̄relā.de electio.⁊ p
h̄ dixit Lap° allegatiōe lxxi.ꝙ ſi p̄ſbiter pro/
chial̄ nō exhibꝫ p̄ochiano ſacramēta ſic̄ tꝫ
et ſolit° erat facē.ſi petit ab eo decias vl̄ alia
iura p̄ochialia poterit p̄ochian° excipe ꝙ
nō exhibet ſacramēta vt ꝑus.et ꝙ eū ꝑuauit
q̄ſi poſſeſſiōe exhibitiōis ⁊ ſatis bn̄ fac̄ tex.in
d.c.null°.et vide qd̄ nō.lxxxiij.di.quiſq̄s. ¶
Quero dr̄ hic ꝙ ſuſpectiſ iudicib° ex certa ſci
entia Pp cāꝫ nō omittit.pone ꝙ ſnīa lata dete
gat̄ iudicis ſuſpitio nūq̄d debeat retractari.
So.glo.in v̄.ꝺ certa ſcīa.ar.p iſtū tex.ꝙ ſic qꝛ
lr̄e ſic obtēte nullā vident̄ ꝯferre iuriſdictiōꝫ
de quo tn̄ remittit ad nō.in c.ad audiētiā.ij.
de reſc̄pt. Ideꝫ vr̄ nōri in ordinario in c.quo/
ciēs ij.q.vi. Aduerte qꝛ fūdamentū h° dicti ē
falſū.ſuſpitio eni nō īducit nullitatē reſcripti
ip̄o facto.lꝫ p exceptōꝫ poſſit iuriſdc̄o elidi vt
pꝫ in c.inter monaſteriū ī.de re iudi.q̄nimo
nec q̄libet alia ſurreptio vt nō.in c.ceteꝝ et c.
ad audiētiaꝫ ſ̄ de Rp.vn̄ puto qꝛ nec in ordi
nario nec in delegato ex hac ſola cā poſſit re/
tractari ſnīa.qꝛ nō ſequit̄ iudex fuit ſuſpectuſ
g° tulit iniquā ſnīaꝫ. Si ei credebat ſnīaꝫ ini
q̄m debuit appellare q̄ ꝓpter ſibi īputet̄ ſi ſnīe
adq̄euit ī.de re iudi.c.qd̄ ad ꝯſultatiōꝫ.facit
qd̄ le.et nō.in c.cū I et a.de re iudi.et in c.ſic̄
de teſti.et ad iſtū tex.dico ꝙ Pp nō omittit ſuſ/
ctō cām ex certa ſcīa ſcꝫ q̄n recuſari poſſit.iu/
riſdictionē tn̄ ꝯfert. qd̄ pꝫ ex eo.quia p̄te nō
recuſāte ſenet tnīa.vt in c.iudicāte.ꝺ of.dele
et d.c.iter monaſteriū.qd̄ nō eſſꝫ ſi nullā iuriſ
dictionē iudex recepiſſet ¶ Uenio ad gl.fi.q̄
in effectu q̄rit.nūquid excoícat° ꝯuētus poſ/
ſit ſuū debitū ꝯpenſare et ꝯcludit ꝙ nō quia
qui ꝯpēſat quodāmō qd̄ agit et petit.l. āpli°.
ff.rē.ra h̄ri. q̄nimo ſm gl.ſi aduerſari° excoí/
catū nō repelleret. poſſet iudex ex officio illō
facere ī.e.c.exceptionē.hāc opi.glo.tenēt Io.
An.et idē Tan.hic et ī.de ſen.excō. ſi aliq̄n
Hoſt.ꝑmo arguit p opi.ꝯtraria.ſ; finalit̄ pu/
tat opi.glo.veriorē vt excoícat° ꝯpēſationeꝫ
obícere nō poſſit.qꝛ qui dānat° ē petere ꝯpē/
ſare non pōt in d.l.ampli° ad fi. Bar.brix. in
q̄ſtiōe veneriali que incipit.queritur vtrum

excoicat⁹ dicit ꝙ lꝫ Tan.et Jo.an.dicēt ꝯtra
ipē tñ putat excoicatū poſſe ꝯpenſare ⁊ idem
Phi .ī. eo.c.dilecte.et p.l.vep.ff.de ꝯpē. Hoſti.
pᵒ arguit ꝓ ꝯpēſatiōe qꝛ q̄ ꝯpēſat ꝓprie ñ agit
qd̕ ptꝫ ex eo qꝛ venit in ꝯpēſatiōeꝫ ſm leges
qd̕ nō venit ī petitiōe vt debitū nāle.ff.d̕ ꝯpē.
l.i. Jtē excoicat⁹ ſoluē dꝫ et h̕ vr̄ facē q̄ ꝯpen/
ſat.l.ſi debitoꝛ.ff.q̄ po.in pig.ha.demū diſtin/
guit ꝙ aut debitū eſt liq̄dū nec aduerſarius
negationē vl̕ exceptionē ꝑtendit ꝗ ꝯſētit ꝙ ſi
at ꝯpēſatō ⁊ dꝫ admitti vt.l.ſi. C.d̕ ꝯpēſa ⁊.c.
bonafides .ī. depoſi.et ſufficē dꝫ iudici quali
tercūq̄ ſatiſfiat actori.ff.de pig.actio.l.ſi rem.
Si aūt aduerſari⁹ excoicati negat vel excipi
at tūc ſec⁹ ſm eū Jo.an.expreſſe nō eligit mo/
re ſuo q̄d velit.pᵒ ei ꝯfirmādo opi.glo.dicit ꝙ
duplex eſt defēſio.vna q̄ hꝫ nāꝫ ſoli⁹ excluſio/
nis et hec excoicatio ꝓmittit̄.vt ꝗ et.ff.de ac.
l.ſuos. Alia q̄ hꝫ nāꝫ īpugnatiōis et actiōis
vt ꝯpēſatio.et hec nō ꝯcedit̄. C.de adul.l.qm̄
alexādꝛ.h̕ in alia additiōe ad ſi.ſētit ꝯtrariū
dicēs nō obſtāte ꝙ ꝯpēſans dicat̄ agē qꝛ idē
dr̄ de excipiēte et tñ excoicat⁹ excipit vt ꝗ.vñ
veꝝ eſt ſm eū ꝙ q̄ ꝯpēſat agit quo ad h̕ quia
hꝫ ꝓbare ꝗ v̕itate īſpecta nō agit qꝛ iā ꝯpelle
ret̄ actoꝛ ſi ageret̄ reſiduū reſtituē. qd̕ tñ non
facē h̕ ſolū fit ꝯpēſatio.et hāc opi. ꝙ poſſit ꝯpē
ſare ſequit̄ hic do.an.et mouet̄ qꝛ excoicatus
pōt excipe et ꝯpēſare.et excipe eſt.dꝫ eni attē/
di qd̕ pricipl̕r agit̄ vt.l.i.ff.de auct.tu.finis āt
ꝯpēſantis eſt pricipl̕r actorē a ſua petitiōe re/
pellē lꝫ in ꝯñaꝫ ſibi debitū ꝯſequat̄.et h̕ idem
ꝯſequit̄ excipiēdo.nō ob.l. ampli⁹. vbi ꝓmit/
tēs nō petē.nō pōt ꝯpēſare.qꝛ veꝝ eſt ꝙ in ef/
fectu ꝯpenſās petit quē q̄deꝫ effectū aduertit
recipiēs ꝓmiſſionē de nō petēdo.ꝗ directe nō
agit ita vt ob h̕ excoicat⁹ repellat̄. Ja de are.
cū quo trāſit Cy.i.l.qm̄ alexādꝛ. C.de adul.
dicit ꝙ excoicat⁹ vl̕ bānit⁹ q̄ nō pōt agere nō
pōt ꝯpēſare.qꝛ ꝯpēſatio hꝫ in ſe quādaꝫ īpu/
gnātiā et petitionē. Bar.in.l. ampli⁹ ꝑalſ̕. tꝫ
qd̕ gl.ꝗ.vt nō admittat̄ ꝯpēſatō.⁊ h̕ idē dicit
tenere Odra.et Ja.de are.ꝑ illā.l.ampli⁹ per
quā etiā dicit ꝯpenſāteꝫ indebitū ſolutū inci
dere in penā ſtatuti puniētis petentē idebite
ſolutū qd̕ nō. Puto quo ad nrāꝫ q̄ōneꝫ ſatis
eq̄ poſſe diſtigui qꝛ aut aduerſari⁹ ꝯfitet̄ de/
bitū et adq̄eſcit ꝯpēſationi et admittit̄ nec dꝫ
iudex ex officio ſuo repellē qꝛ nō agit h̕ poti⁹
ſoluit ⁊ nō refert q̄litercūq̄ ſatiſfaciat.in.d.l.
ſi rē.et ſic ꝓcedit opi.hoſti. Aut aduerſari⁹ ne
gat et ñ adq̄eſcit ꝯpēſatiōi ⁊ tūc d̕ rigore ꝓce
dit opi.glo.et ſeq̄tiū q̄ vr̄ magis cōis ꝗ de eq̄
tate quā puto obſuādaꝫ vr̄ admittēda cū ſit
q̄daꝫ defēſio cū iō nō ſoluit qꝛ īpedit̄ ex facto
aduerſarij Si eni ille actoꝛ ſibi ſolueret iſte ex

coicat⁹ ſatiſfaceret vñ īpedit̄ ꝑ actoreꝫ īpm q̄
min⁹ ſibi ſatiſfaciat ad h̕ qd̕ nō.bar.i.d.l.am
pli⁹.vbi ꝯcludit nō īcidē in ꝑiuriū qui iurat
ſoluē ſi ꝯpēſat rōe ꝑdicta et h̕ puto magis iu/
ri et rōni ꝯſonū cū oīs defēſio excoicato reſer
uet̄ vt hic.et ad.l.ampli⁹.rñde vt.ꝗ. ꝙ ibi ꝯſi/
derat̄ effect⁹ ꝯpēſatiōis.qꝛ dānificat ꝑtē ꝯtra
pactū de nō petēdo ꝗ excoicat⁹ non repellit̄ a
iudicio quaten⁹ aliū ſtimulat ꝗ ſi ſtimulatur
admittit̄ volēs ſe defēdere ꝯpēſando vel alio
mō. Anū tñ nō.ꝙ ſi nō excoicat⁹ petit aliq̄d
ex aliq̄ ꝯtractu ab excoicato ꝙ nō excoicatus
cogit̄ dare excoicato oīe id ad qd̕ tenet̄ ex
eo ꝯtractu ita nō ꝑ iſtū tex.dixit Inno.in.c.ſi
ꝟo.de ſē.ex.ꝑ h̕ dixit Jo.an.hic excoicatū poſ
ſe excipe ꝯtra emptorē ꝙ nō tenet̄ tradere reꝫ
quā vēdidit niſi ſibi ꝑciū numeret̄ et idē nō.
c.i.ꝗ.de pact. ¶ Quero ꝑſuppoſito ꝙ excoicat⁹
nō poſſet ſuū debitū ꝯpenſare nūquid ſaltem
ipi⁹ fideiuſſoꝛ ꝯuētus poſſit ꝯpēſare debituꝫ
ipi⁹ excoicati et vr̄ pᵒ ꝙ nō qꝛ h̕ eſſet ꝓuidere
etiā excoicato et ſic ꝓpter ꝯnexitatem de vno
dicto dꝫ extēdi ad reliquū. de ꝯſti.c. de tranſ/
lato.facit.l.pedi⁹.ff.de arbi.et.l.i.§. itē q̄rit̄.ff.
de aqua coti.et eſti. Jtē ſi admitteret̄ viciarē
tur due regule qꝛ nō ſequeret̄ acceſſoriū nām
pricipalis. Jteꝫ denegata vna via admittit̄
alia via ꝯtra regulā acceſſoriū.et regulaꝫ cū
quid vna via.de reg iu.li.vi. Jo.an.tꝫ ꝯtra/
riā ſnīaꝫ.ſ.ꝙ ſi debitū eſt ꝯpēſabile poſſit indi
ſtincte fideiuſſoꝛ ꝯpenſare excōne principalis
obſtante.mouet̄ qꝛ ius promittit fideiuſſori
ſoluere de ſubſtātia debitoꝝ.ff.manda.l.ſi ꝓ/
curatorē §. ſi ignorātes.et qui ꝯpenſat ſoluit
vt.ꝗ.dictū eſt. Nec obſtare dꝫ excoicatio fide
iuſſori onerosam cāꝫ hñti.ff. de doli excep.l.
apud §. ſi cū litima. Jtē cū exceptio ꝑſonalis
rei nō iuuet ipm fideiuſſoreꝫ.ff.de excep.l.ex/
ceptiones que ꝑſone.multo minus ꝑſonalis
ꝯtra eū reum dꝫ ſibi nocere.ff.de re.iud.l.i. et
regula odia.li.vi.⁊ hāc opi.ſequit̄ hic do.an.
et vr̄ mihi veriſſimū facit qd̕ nō.gl.in.c. vno
de iu.patro.li.vi. Jtē adduco talē rōeꝫ excoi
cat⁹ repellit̄ ab agēdo ſeu petēdo ꝓpter coīo/
nis ꝑiculū et vt rubore ſuffuſus citi⁹ ad coī/
onē redeat vt in.c.pia.de excep.li.vi.q̄ rōnes
ceſſant in fideiuſſore.audit̄ eni ipe ꝓponens
exceptiōeꝫ ꝯpetente reo principali ex perſona
ſua.cū oīs exceptio ꝯpetens ipi reo ꝯpetit ex
iuris diſpoſitiōe ipi fideiuſſori etiā iuito reo
vt in.l.oēs exceptiōes.ff.de excep.et ꝓpter cō
nexitatē nō dꝫ inocens ꝓpter nocēteꝫ puniri
ꝗ nocēs ꝓpter inocēteꝫ tolerari vt in.c.ſacris
de ſepul.et in.c.q̄ꝫ magnū.xxiij.q.iiij. ¶ Ultio
querit̄ hic gnāliter vr̄ hic excoicatum poſſe
vti omi defenſiōe.nūquid excoicatus petēs

exceptionē poſſit añ҇ꝙ ꝯueniat̄ iplorare offi/
tiū iudicis vt ſilētiū īponat actori ea ꝓbata
ſic pōt nō excoicat⁹ iux̄ ea q̄ nō.in.l.ſi ꝯtēdat
ff.de fideiuſ.⁊.l.aureli⁹ .§. centū.ff.de li.le.diri
in.c.ſi q̄s ꝯtra clericū.de fo.ꝯpe. Do.an.reci/
tat fre.tenē ꝙ ſic.ꝯſi.cclxxvij.⁊ plꝫ ſibi h᷑ opi.
qꝛ quicq̄d agit ordinat ad finē defēſiōis. ad
ducit nō.ꝑ Inno .ꝗ. q̄ ſi.ſint le.c.lator.nā dato
ꝙ ꝓuocet ad iudiciū tñ totū qd̄ fac̄ venit ad
defenſionē qꝛ nil petit vl̄ repugnat niſi vt ab
ſoluat̄.ħ dc̄m m̄ nō plꝫ.ꝑ⁹ ꝑ iſtū tex.q̄ ꝑmittit
defēſiōeꝫ excoicato q̄ ipugnat̄ ab actore ⁊ du
rū eſſꝫ ꝙ actore ipugnāte re⁹ excoicat⁹ nō poſ
ſet ſe defendē nā ſic mltociēs ꝯdemnaret̄ ab/
ſoluēd⁹ q̄ q̄deꝫ rō ceſſat actore nō agēte. Iteꝫ
q̄s ſatis lucrat̄ cū ſatiſfac̄ volūtati ſue.vt nō.
in.l.pe.ff.d ꝯdi.cā.da.nō g⁹.dꝫ admitti cū ipe
ꝓuocat ad iudiciū ꝓpter rōnes q̄s ponit tex.
in.c.pia.ꝑall̄. fac̄ g⁹ ſe pri⁹ abſolui nā repellit̄
a iudicio vt citius reſipiſcat admittit̄ eni qñ
venit vt re⁹ qꝛ neceſſitat̄ ab alio et ne reportꝫ
ꝯmodū de malitia ſua vt in.c.itellexim⁹.d iu
di.q̄ rō ceſſat qñ vltro ſe refert vt iplorādo of
fitiū iudicis ſub ſua defēſione. ħ ei offitiū iu/
dicis nō exercet̄ in ſui odiuꝫ.ħ potius ad ſui
ꝯmodū et hāc ꝯtrariā opi.puto vriſſimaꝫ ex q̄
hꝫ facltatē faciēdi ſe abſolui et facit qd̄ ponit
Fre.ꝯſi.cxiiij.vbi dicit excoicatū nō audien/
dū volēteꝫ ꝓpriā iiuriā ꝓſequi qꝛ indiſtīcte iu
ra repellūt excoicatū.facit qd̄ diri.ſ.e.c. a no
bis.et admitti nō debet niſi in caſib⁹ iure ex/
preſſis caſus aūt iuris nō eſt expreſſus ſi bñ
ponderet̄ iſte tex.et.d.c.intelleximus

QUm venerabilis.

Caſus ⁋ Si reus a quo res petit̄ ex
cipiat de ꝑmutacōe ipi⁹ rei facta cū actore nō
fatet̄ ꝑ hoc actorē fuiſſe dñm et exceptio falſi
etiā p⁹ ſniaꝫ pōt opponi vl̄ gñali⁹ ſūma ſic Ex
cipiēs nō vr̄ fateri ea q̄ in exceptiōe icludun
tur et ħ ꝑ⁹.exceptio falſi pōt etiā p⁹ ſniaꝫ oppo
ni.et ħ z⁹. Diuidit̄ ꝑncipaliter in duas ptes
In ꝑma ponit̄ facti et ꝓceſſus narratio.⁋ In
ſcd̄a diffinitio ibi itellexim⁹. Prima ſubdiuidit̄
in tres.nā ꝑ⁹ ponit petionē actoris.z⁹.ibideꝫ
rñſionē exceptiōis et ꝓbōis reoꝝ. Tertia ibi
ad ħ replicatiōꝫ et ꝓbationē actoris. Scd̄a
ſbdiuidit̄ etiā in tres ptes. pria ponit qd̄daꝫ
motiu diffinitiōis ſoluēs obſtaculū. z⁹ diffi/
nit cāꝫ quo ad ſpūalia ibi qꝛ vo.ȝ⁹ quo ad tē
palia.ibi veꝝ.colligā nōbilia pricipaliora
⁋ Et nō ꝑ⁹ ꝙ in acceſſorijs pt libell⁹ eſſe gñalis
vt ptꝫ ibi cū poſſeſſiōib⁹ et ptinentijs ſuis.et
de ħ plene ꝑ Inno.in.c.tāta.de exceſ.pla.et d
ħ et q̄d ꝯphendat̄ noīe ptinentiaꝝ plene diri
in.c.cū ad ſedē.de reſti.ſpo. ⁋ z⁹ nō ibi vendi

care ꝙ lꝫ rei vēdicatio ſtricta et directa nō cō
petat niſi ei q̄ eſt effect⁹ dñs de iure gentiū vl̄
ciuili vt in.l.in rē actio.ff.d rei vēdica. tñ lar
ga et vtilis ꝯpetit ei q̄ hꝫ ius in re ſacra et re
ligioſa lꝫ nō ſit ver⁹ dñs.vñ hic videſ. eps vē
dicat ſibi eccl̄aꝫ rōe iuriū q̄ hꝫ in ea.⁊ de hoc
dic vt nō. Inno.in.c.cū venerabil̄.de reli.do.
et vid qd̄ diri in.c.examīata.d iudi.fac̄.l.q̄ ta
bernas.ff.de ꝯtrahē.emp. ⁋ Nō.ȝ⁹.ꝙ vna ec
cleſia pt cū plurib⁹ ꝑmutari.ad ħ q̄tidie ſolet
allegari iſte tex. tñ ħ loquit̄ qñ ꝑmutatio fit
iure ꝓprietat.l.nūq̄d poſſit fieri iure tituli. Io.
an.dicit ħ argui ꝙ ſic.et ꝙ hoc vidit ſepe fieri
all̄.in ar.in.c.ij.d mu.ped.qd̄ paꝝ fac̄. dc̄m tñ
ſuū cōir appbat̄ et maxime ꝑ Fre.in tractatu
ſuo de ꝑmutatiōe.c.xij.et ꝑ Io.cal.hic.et do.
de ro.deci.xvi. ħ tñ dicūt procedere ſi habēs
plura illa tenebat de iure ꝯmuni. ſi autē cuꝫ
diſpenſatiōe vt quia erant incōpaſſibilia tūc
nō poteſt hoc fieri qꝛ diſpenſatio non tranſit
in terciā ꝑſonaꝫ de priui.c.ſane.et iij.q.i.c.pe/
tiſti ⁋ Nō.q⁹ ꝙ vna eccleſia pōt ꝑmutari pro
alia eccleſia et reb⁹ alijs etſi intelligit̄ de reb⁹
alijs.ſ.ſpūalib⁹ lr̄a ē clara. Si vero intelligit̄
de reb⁹ tpalib⁹ tūc ob.c.ad q̄ōnes. d re.ꝑmu.
ħ pōt dici hoc.c.ꝓcedere qñ eccleſie ꝑmutant̄
iure ꝓprietatis.nā tūc ꝑmutant̄ velut q̄dam
tpalitates.ar.c.i.de eo qui mit.in poſ.ideo ad
mittio tpaliū nō nocet illi qñ ꝑmutant̄ iure
tituli et ħ nō. ⁋ Nō ibi.loco dñi ꝛc.ꝙ licꝫ eps
nō ſit reꝝ eccleſiaſticaꝝ et ipaꝝ eccleſiaꝝ do/
min⁹.vt in.d.c.ij.de dona. h᷑ tñ loco dñi vñ
ꝑmutat ſicut dñs. Ideꝫ dic in quolꝫ alio ꝑla
to.nā ⁊ ipe tutor cū bñ admīſtrat h᷑ loco dñi
ħ cū male loco furl. vt.l.qui fundū .§. ſi tutor
ff.ꝓ emp.nō tñ ꝑ ħ dꝫ eps exigere ſuitia mo
re ſeruili q̄a ſcriptū eſt nō vt dñantes in cle/
ro.x.q.iij.c.i.in fi. ⁋ Nō.6⁹ ꝙ epus nō poteſt
de iure coī diſponere ad libitū de reb⁹ ptinē/
tib⁹ ad eccleſias ſibi ſbiectas.vel ſic nō ꝙ licꝫ
eps ſūdꝫ intentū de iure coī ſuꝑ eccleſijs ſue
dyoceſis reſpectu ſpūaliū ſeu iuriū epaliū nō
tñ quo ad tpalia vt de eis poſſit ad ſuū vſuꝫ
diſponere niſi aliud ſibi ꝯpetat de iure ſpēali
etiāſi eccleſie vacēt vt hic et in.c.pñti de offi.
ordi.li.vi.. Idē dic in abbate reſpectu priora/
tuū et eccleſiaꝝ ſibi ſubiectaꝝ vt in cle. q̄a re/
gulares.de ſup. neg.prela. pōt tñ eps vl̄ ali⁹
ꝑlat⁹ ꝑſcribere vt aliquas eccleſias habeat
tpaliter ſubiectas vt hic ꝓbabiliter nō.in fi.
facit dictū.c.pñti.et vide oīo qd̄ le.et nō.in.c.
vt ſuꝑ.de re.ec.nō alie.et in cle.i.de exceſ.ꝑla.
vbi nō.que eccleſie dicunt̄ de mēſa prelati et
vide qd̄ nō Io.an.in regl̄a qui ꝯtra.d re.iurl.
li.vi.in mercu. ⁋ Nō ꝙ ſi trāſumptuꝫ diſcor/
dat ab originali ſtandū eſt originali. ꝯcor.c.

qm̄ ↄtra. de ꝓba. ¶ Nō. ꝙ ex inſtr̄is ꝓductis ꝑ aduerſariũ etiã ſi ſit re⁹ pōt actor fũdare in tẽtionẽ ſuã ⁊ qḋ pl⁹ ē etiã ſi ſint ꝓducta ad ꝓ/ bãdã intẽtionẽ ſup qua actor ſe fũdare non pōt ⁊ eſt rō qꝛ vtẽdo inſtr̄is efficiũt illa cõia vt. l. i. ẜ. edẽda. ff. de edē. ⁊ c. P. ꝑpetu⁹. cũ ibi nō. de fi. inſtru. ⁊ c. cũ olim. de cẽſi. ¶ Nō ꝙ ec cleſia nō dꝫ puniri ſi ꝓcurator vł plat⁹ falſat inſtr̄m. facit etiã qꝛ ꝓcurator nō vr̄ hr̄e man/ datũ ad illicita. l. ſi ꝓcurator. ff. de ↄdi. inde. ⁊ l. i. ẜ. ſi procurator. ff. ſi qs ius di. nō obtẽp. vbi pꝫ ꝙ ꝓcurator ipſe ⁊ dn̄s punit̄ ex ſua cõ tumacia. vt in. c. i. vt li. nō ↄtl. ¶ Nō ꝙ iudex pōt ſupplere ex officio allegãdo falſitatẽ noto riã inſtr̄i ĩ maxĩe ad cõmodũ publicũ lꝫ fuerit falſatũ ꝑ ꝓducentẽ alia expec iẽt ẜ. cũ mã. po/ tes tñ ibi nõre ↄcedẽs ꝙ ꝑ ṽbũ ↄcedo trãſfert dn̄iũ. ¶ Ego dico ꝙ hꝫ nō ꝓbat hic ꝑ ṽbũ in cambiũ huic ṽbo ad ĩdũ. pōt enĩ hic colligi ꝙ ꝑ hoc ṽ. ↄcedo. trãſfert dn̄iũ ſi ṽba ꝑceden tia vł ſeq̄ntia hoc inuuũt. vt ſi dicit ↄcedo hãc rẽ vtẽdaꝫ. vel fruẽdã nō venit dn̄iũ ſꝫ vſufru ctus. xvi. q. i. poſſeſſiones vel ſi dico tibi cõce do cã mortis. nã tũc verbũ ↄcedo. reſtrigit̄ vt nō videat̄ de pñti ↄcedẽ. ff. de do. cã mor. ꝑ to tũ ⁊ l. ſi oẽs. ff. ſi cer. pe. Quid aũt dicendũ ĩ du bio vt cũ ſimpl̄r ↄcedit̄ hoc ṽbũ ↄcedo. dic ꝙ idẽ ĩportat qḋ dono. ad hoc vide bo. tex in. l. fi. ff. de dona. et. c. paſtoral. e ti. nō. gl. et bar. in. l. vxori ẜ. fi. ff. de lega. iij. qḋ puto verũ niſi ex circũſtãtijs ↄtrariũ eliciat̄. vt ſi pulcẽrimũ equũ q̄renti ↄmodatũ qs ↄcedat. fac̄ qḋ nō. gl. in. l. cũ qs. ff. ſi cer. pe. hec nō. Expediã mo/ re ſolito pri⁹ glo. Pria glo. dicit ſileꝫ caſũ hr̄i in. c. ꝑterea. ij. de trãſact. dic ꝙ eſt ſil̄is quo ad narrationẽ facti. ſꝫ diſſil̄is quo ad decifioneꝫ nã ibi fert̄ ſñia ex ſola ↄfeſſiõe rei hic ecõtra. ſꝫ dic et bñ ſm Jo. an. ꝙ ibi rñdẽdo fuit pure cõ feſſus ⁊ nō ꝑ viã exceptiõis ſic̄ hic. nã excipi ens nō fatet̄ vt in r̄la exceptiõꝫ obiciẽs. ḋ re. iur. li. vi. et. l. nō vtiq. ff de excep. et nō. hoc ꝑ teſtib⁹ ↄcordãdis q̄ dixerũt aliq̄ rẽ ſileꝫ vt ñ exigat̄ oĩmoda ſil̄ tudo. vide qḋ dixi in. c. trãſ lato de ↄſti. et. c. cũ dilecta. de ↄfir. vti. vel inti ¶ Oppo. vr̄ ei ꝙ ex iſta ↄfeſſiõe rei potuit eꝑs actor ſuã fũdaẽ itentiõꝫ vt. d. c. P. et de elect. ꝑ in q̄ſtiõꝫ. So. dupl̄r ꝑ gl. ij. pria ꝙ hic fuit re/ pẽtina ↄfeſſio q̄ ñ hꝫ ꝑiudicare nec dꝫ ſufficẽ ꝑ li. ↄtl. ¶ Nō bñ hãc glo. in ſe ꝙ ↄfeſſio facta ĩdeliberate et ꝓtere nō ꝑiudicat ſic̄ in ſil̄i dr̄ gl. nō. de ↄfeſſiõe facta calore iracũdie in. c. ex l̄ris. de diuor. ſꝫ quo ad iſtũ te . nō plꝫ m̄ hec glo. qꝛ licet poſſit ilico tal̄ ↄfeſſio reuocari vt eſt gl. nō. in. c. apud. xxxii. q. i. et. c. fi. ḋ iureiur. li. vi. tñ ex q̄ nō reuocat̄ ſꝫ dat̄ ꝑſeuerãtia vt ſꝫ dabat̄ dẽbat valẽ vt in dictis iurib⁹. et. c. ꝑte

rea. de teſti. cogẽ. forte ob hoc trãſit ad ſcd̄am ſolutiõꝫ ꝙ li. ↄtl. dꝫ fieri ꝑ directã reuerſioneꝫ ad libellũ vt in. c. vnico. de li. ↄtl. ſꝫ aũt excipien do ſꝫ ↄditiõe rñdit. hec ſo. an ſit vera in ſe dic vt hẽs tex. et gl. in. c. ij. de li. ↄtl. li. vi. et dicit ſꝫ Inno. ⁊ bñ ꝙ ſiue excipiẽdo ſiue rñdendo pe titioni rñdeat̄ aĩo ↄteſtãdi litẽ facta erit cõ teſtatio qḋ dic hic patere qꝛ hic id qḋ vocat̄ rñſio etiã vocat̄ exceptio. ſꝫ dic ꝙ nō eſt bona ⁊ formal̄ rñſio ad ↄtrariũ et ad iſtũ tex. qꝛ hic nō querit̄ an fuerit facta ↄteſtatio. nã ↄfeſſio facta añ litẽ ↄtl. ꝑiudicat vt in. l. i. ff. de ↄfeſſ. ⁊ nō gl. in. c. duodũ. ij. de elec. et. ij. q. i. noſi ĩ quẽq̄ ⁊ id dic ꝙ ↄfeſſio ſꝫ nō ꝑiudicat qꝛ emanat ex cipiendo vt. s. dixi. et dicit tex. et dicet̄ lati⁹ ẜ. ſup ṽ. in gl. fuiſſe. Glo. in ṽ. bõefidei fac̄ duo nã p⁹ q̄rit q̄ dicant̄ actiões bonefidei et que ſtricti iur. 2⁹ querit̄ q̄re aliq̄ actiões dicũtur dũtaxat bonefidei cũ in oĩ ↄtractu ↄſideretur bonafides. ſcd̄a ps ibi nec dicunt̄. Venio ad ꝑmã ꝑteꝫ in qua dic declarãdo gl. ꝙ oẽs acti ones regularit̄ ſũt ſtricti iuris ꝑter actiones enumeratas. Inſti. de actio ẜ. actionẽ. et hic in gl. in qua enumerant̄. xviij. et q̄ten⁹ enume rat actionẽ pignoraticiã. dic ſm pe. et Ab. tã directã q̄ ↄtrariã. eſt enĩ duplex. q̄dam q̄ dat̄ debitori debito ſoluto. alia q̄ dat̄ creditori ſi res ſibi pignorata ſit aliẽa. et iſta appellat̄ pi gnoraticia ↄtraria. ad hꝫ allego tex. aptũ in. l. tutor ẜ. ↄtrariã. ff. de pig. act. non tñ ↄpetit ſi creditor ſciebat rẽ pignoratã eẽ alienã vł ob/ ligatã vel morboſã vt ibi dr̄ adde ad gl. acti/ onẽ ex ſtipulatu de dote vt hr̄ in. d. ẜ. actionũ Venio ad ſcd̄aꝫ ꝑtẽ et q̄ro q̄re aliq̄ dicantur actiões bonefidei. et aliq̄ ſtricti iuris cũ in oĩ ↄtractu ↄſideret̄ bonafides. l. bonãfideꝫ. C. ḋ acti. et ob. vñ hꝫ reſpectu oĩs ↄtract⁹ ꝑt dici bo nefidei ita ſumit̄ in. c. ij. xxij. q. i. et adeo ↄſide rat̄ bonafides ꝙ ſi iteruenit dol⁹ aut ↄtract⁹ eſt null⁹ aut irritat̄ de q̄ dicendũ vt plene nō. ꝑ gl. et doct. in. c. cũ dilecti. de ẽp. et vẽ. So gl. fatet̄ ꝙ in oĩ ↄtractu ↄſideret̄ bonafides ſꝫ po nit tres dr̄ias rõne q̄z diuerſificant̄ in oĩb⁹. Pria qꝛ in actiõe ſtricti iuris ñ venit niſi qḋ ſtricte exigit actiõis nã. vñ nō veniũt vſure ex mora niſi ſpãlit̄ ſint ꝑmiſſe. vt l. iij. ff. de vſur. ſꝫ in actioĩb⁹ bonefidei ſic vt in. l. iulian⁹ ẜ. ex vẽdito. ff. de act. emp et. l. iurabit. C. e. vbi. dr̄ ꝙ ſi emptor diſtulit ſoluere ꝑciuꝫ re emp te c⁹ fructus ꝑcepit agit̄ ↄtra eũ nedũ ad preciũ ſꝫ ad vſurã precij qꝛ ex quo ꝑcepit fruct⁹ equiſ/ ſimũ eſt vt ſoluat preciũ et vſurã precij vt ibi dicit Jo. an. hoc ꝓcedere ſm leges et ſm ca/ nones ↄtra. Jõẽ. forte hodie ſm leges ſm eũ et ſm Ab. ꝑ nō. in. c. iij de vſur. quaſi dicat ꝙ cũ hodie multi tenẽt vſuras prohibitas etiã

de iure ciuili ceſſabũt vſure etiã in iſtis ꝯtra/
ctibꝰ bonefidei. Aduerte an vſure ſint ꝓhi/
bite de iure ciuili. ego pleniſſime dixi in.c.cũ
ſit.de fo.ꝯpe.ſꝫ an in ꝯtractibꝰ bonefidei ceſſẽt
hodie vſure ſaltẽ ꝺ iure canoico. Ego dico ꝙ
ceſſãt q̃te nꝰ petunt vt vſure ſꝫ ſi petunt vt iter/
eſſe tẽ q̃tenꝰ itereſt peti põt.ita voluit glo.nõ.
in.d.l. curabit ⁊ in.c.ꝯqueſtꝰ.ꝺ vſur.vbi ple/
ne hꝫ exãio.fac.c.dilci.de fo.ꝯpe.et in.c.ꝑue/
nit.de fideiuſ.cũ ſi.et ꝑ Inno.in.c.ſacro de ſẽ.
ex.vbi dicit ꝙ vbi pecuniã dare ẽ in obligati
one hẽbit rõ lucri ceſſãtis.qꝺ ẽ bñ nõ.ad idẽ
allego.l.nõ vtiq; in fi.⁊ qꝺ ibi nõ.bar.ff.ꝺ eo
qꝺ cer.lo.dico pleniꝰ in.d.c.ꝯqueſtꝰ. ¶ Scꝺa
dr̃a eſt qꝛ in actioibꝰ ſtricti iuris nõ venit in/
tereſſe ſi rẽ m̃.dari eſt in obligatiõe ſecꝰ ſi rem
tradi vl' factũ vt.l.vbi aũt.ff.de ꝟbo.ob.et.l.ſi
q̃s ab alio.de re.iudi.ſꝫ illa noia veniũt i acti
onibꝰ bonefidei.l.i.ff.de act.emp. Aduerte et
hec dr̃a põt itelligi dupl'r.p̃ꝰ.ꝙ in actiõibꝰ ſtri
cti iuris nõ venit itereſſe.i.non liberat q̃s ſol
uẽdo itereſſe vbi rẽ dari eſt in obligatiõe.ſecꝰ
ſi rẽ tradi vel factũ ⁊ hic itellectꝰ ẽ verꝰ in ſe ⁊
ꝓbat in iuribꝰ ſupiꝰ all'.et ẽ rõ diuerſitatiſ qꝛ
ſi pciſe ꝯpelleret ad factũ vl' ad rẽ tradẽdã qꝺ
etiã ꝯſiſtit in facto eſſet q̃daꝫ ſpẽs ſuitut'.qꝺ
iura abhorrẽt.l.ticio.ff.de ꝯdi. et de. facit qꝺ
nõ.glo.in.l.cũ antiq̃tas. C.de vſu et ha.non
ſic cũ rẽ dari ẽ in obligatiõe q̃a dare accipiẽ
tis eſt facẽ.i.facẽ aliũ dñm ꝑ traditionẽ. In/
ſti.de act.§.ſic itaq;.qꝺ ꝯſiſtit in puro fcõ.hãc
rõꝫ allegat bar.in.l.ſtipl'oes nõ diuidunt.ff.
de ꝟ.obli.vbi pleniſſime ꝓſequit iſtã mãm.ſꝫ
lꝫ hꝫ dictũ ſit verꝫ in ſe tñ non ꝯuenit ſꝫ itellectꝰ
materie nr̃e qꝛ ex hꝫ ſeq̃ret ꝙ in ꝯtractibꝰ bone
fidei dãdo itereſſe q̃s liberaret qꝺ ẽ falſũ ap̃pa
rẽte re q̃ debet.vt.l.is q̃.ff.ꝯmo.et.l.ex ẽpto.ff.
de acti.emp.nõ.in.c.cũ iohãnes.de fi.iſtru.iõ
do 2m itellectũ q̃ ꝯſiſtit magis in ſbtilitate vt
dicamꝰ ꝙ in actiõibꝰ ſtricti iuris veit itereſſe
ſi rẽ tradidi vl' factũ eſt in obligatiõe.i.ꝙ ipm
itereſſe ẽ in obligatiõe.et peti põt qꝺ itellige
pꝰ morã vt.d.l.ſtipl'oes in fi. et ibi hꝫ tꝫ glo. et
bar.et dy.in r'ſa.mora.li.vi.nã aliq̃ voluit ꝙ i/
tereſſe nõ ẽ in obligatiõe nec peti poterat etiã
pꝰ morã.ſꝫ dꝫ peti ipa res et itereẽ venit pꝰ cõ
dẽnationẽ ꝑ offitiũ iudicis.ſꝫ pᵐ dictũ ꝯmuiꝰ
eſt et veriꝰ. in actioibꝰ ꝟo bonefidei ipm iter/
eſſe nõ venit.i.nõ ẽ in obligatiõe vt peti poſ/
ſit ſꝫ dꝫ peti res et in defectũ venit itereſſe vt
ꝓbari videt in.d.l.ex ẽpto.naꝫ vt ibi dicit tex.
nihil magis bonefidei cõgruit q̃ꝫ id preſtari
qꝺ iter ꝯtrahẽtes actũ eſt. qꝺ nõ fatet tñ iſta
glo.qꝛ in bonefidei ꝯtractibꝰ q̃ñq; veniũt ea
de quibꝰ cogitatũ nõ fuit. nã ſi vẽdo fũdũ vl'
domũ nõ veniũt ceſa et rupta· qꝛ nõ ſũt pars
fũdi niſi actũ extiterit vt veniret vt.l.fundi.§.
rupta.ff.de act.emp.et vẽdi.et dic ceſa· ꝯt car/
bones ⁊ arbores ceſe.rupta· ꝯt arena creta ⁊
ſilia.q̃ ſũt in fũdo vt dicit ibi tex. Tertia dr̃a
eſt qꝛ in actioibꝰ bonefidei multũ exuberat of
fitiũ iudicis et pleniꝰ ſuccurrit q̃ꝫ in alijs. et
ꝓpter has dr̃as illi actiões vocãtur ſtricti iu
ris.et iſte bonefidei ꝯtra pcedẽs dictũ glo. ¶
Opp.de.c.cũ eccl'ia ſutrina.de cã poſ.et ꝓpri.v/
bi dicit ꝙ in iudicio veniũt ea etiam de qui/
bus actũ nõ fuit vt venirẽt qꝺ ẽ ꝯtra.d.l.fun
di.ſꝫ dic ꝙ illud itelligit de his q̃ pñt ꝯphen/
di ex nã actiõis vt pleniꝰ nõ.in.d.c.et in.l.ſole
mꝰ.ff.de iudi.al's ext̃nea nõ veniũt vt.l.nõ põt
videri.ff.eo. Et hec ſic declaraui vltra alios
in fauorẽ canoniſtaꝝ q̃ hãc mãꝫ vt pure lega
lẽ itellligẽ nõ ſolẽt et hẽs ꝯſileꝫ glo.in.d.§.a/
ctionũ. ¶ Sꝫ q̃ro ad quẽ effectũ allegauit iſte
ꝙ ꝑmutatio ꝯputet iter ꝯtractꝰ bõef.dei.Re.
nõ põt hꝫ colligi ex tex.nec ex ſꝫ forte voluit di
cẽ ꝙ cũ ꝑmutacõ eſſꝫ ꝯtractꝰ bonefidei dẽbat
iſte abbas agnoſcẽ bonafide ac eẽ debuit ere
dẽ eccleſiã iſtaꝫ ptinẽ ad epm cũ q̃ ꝯtrahebat
ꝑmutatiõeꝫ hꝫ tñ nõ m'ſtũ refert ¶ Quero ꝗre
ꝑmutatio nõ põt fieri niſi cũ dño vel eo q̃ eſt
loco dñi. ¶ So.dicit gl.in ꝟ.loco dñi.qꝛ q̃ dat
alienã rẽ nõ ꝯtrahit ꝑmutatiõꝫ.vt.l.i.ff.de re
ꝑmu. Certe ꝑ hꝫ nõ ſoluit formaliter q̃ſitũ.nã
de hꝫ põt q̃ri q̃re nõ ꝯtrahit ꝑ ꝑmutatiõꝫ nec
hꝫ abſolute tenet qꝛ tradẽs rẽ alienã bõafide
nõ ꝯtrahit ꝑ ꝑmutatiõꝫ vt nõ. glo. ponens
opi.ꝯtrarias in.d.l.i.ſꝫ glo.fuit hic locuta ſm
opi.pedꝫ.iuriſcõſulti de q̃ ibi et plene ꝑ dy.in
l.i.ff.de re.ꝑmu. Dic tu.pꝰ bar.in.d.l.i.ff.eo.ꝙ
aut volẽtes ꝑmutare vtũt ꝟbis denotãtibꝰ
trãſlatiõꝫ dñij.vtputa dabis m̃ equũ ⁊ dabo
tibi codicẽ ⁊ tũc cũ nõ dño ꝑmutacõ nõ ꝯtra
hit et pcedit hꝫ caſu opi pedꝫ.et eſt rõ qꝛ non
dñs nõ fac̃ tradẽdo rẽ alienã aliũ dñm qꝛ ne
mo dat qꝺ nõ hꝫ vt.l.traditio.ff.ꝺ acq.re.do.
et.c.qꝺ aũt de iure pa.nã vt ibi dr̃ ꝑ nõ dato
hr̃ qꝺ ab alio dat q̃ de iure dare nõ põt.ꝑmu
tacõ aũt ſumit initiũ nõ ex ꝯſẽſu ſimplici ſꝫ ex
reꝝ traditiõe et trãſlato in aliũ dñio.vt.d.l.i.
et.l.ex placito. C.eo. cũ ſit ꝯtractꝰ inoiatꝰ vt
ibi aut volẽtes ꝑmutare vtunt ꝟbis ſapien/
tibus puri facti traditionẽ vt ego accipio co
dicẽ tuũ et tu meũ digeſtũ.vel vtunt ꝟbo tra
dere vel ſiſi.et tũc ꝑmutatio põt ꝑfici cũ non
dño qꝛ ſatiſſactũ eſt ꝟbis ꝯtrahẽtiuꝫ. et cũ hꝫ
tꝑamento itelligas hãc allegationẽ que po/
nit in tex.puto tñ ꝙ re alteriꝰ euicta poteſt is
qui rẽ ꝑdidit habẽ regreſſũ ꝯtra tradentẽ ſic
obſeruat in ꝯtractu vẽditiõis de quo tñ dicẽ
dũ vt nõ.in.d.l.i. C.e. et hec nõ. qꝛ canoniſte
nõ declarãt hic. In dubio aũt credaꝫ actũ vt

trāſferat dn̄iū q2 ħ vr̄ de nā ꝑmutatiōis. ar.
d.l.i.et ꝑ ħ dicēdū ꝙ ſi duo ꝑmutāt bn̄ficia ⁊
alter nō h3 ius in ſuo ꝙ nulla ↄtrahit̄ ꝑmu/
tacō vn̄ recipiēti bn̄ficiū alteri⁹ nullū ius ad
quirit̄.tn̄ nō ↄtrahit̄ ꝑmutatio cū non hn̄te
ius cū ſaltē tacite videat̄ actū vt bn̄ficiū ſuū
aſſignet et nō alienū. tū q2 ſuꝑior nō intēdit
ↄferre ius niſi loco bn̄ficij ſui. et ita cōcludit
Fre.in tractatu ꝑmutationū.c.x. ꝑ iſtā et ali
as rōes et iſto caſu nō curarē de varietate v̄
boꝝ de qua.s̄.ꝓpter rōes ꝓrie all̄.nō tn̄ deb3
q̄s ꝓpria auc̄te redire ad bn̄ficiū ſuū3 ex q̄ te/
nuit renūciatio.l3 ex cā ꝑmutatio nō tenuerit
ſ3 cū ſuꝑioris auctōe.de quo tn̄ dic vt nō. Fre
in dicto tractatu.c.v.et ꝑ Jo.an.in.c.vnico.d
re.ꝑmu.li.vi.vide tex.nō. et qd ibi nō. in.c.ſi
bn̄ficia.de ꝓben.li.vi. An aūt agēs ꝓ bn̄fi
cio ꝑmutato hēat neceſſe ꝓbare ꝑmutantem
ſecū habuiſſe ius in bn̄ficio.vide ꝑ do.de re.
deci.cxv.vbi dicūt ꝙ nō.ſ3 ſufficit ꝓbare illū
habitū et reputatū ꝓ tali et fuiſſe in poſſeſſio
ne illi⁹ bn̄ficij qd nō.⁊ fac̄ qd in ſi.ſi.nō. Inno.
in.c.veniēs.de v̄.ſig.li.vi. Oppo.et vr̄ ꝙ ſuꝑ
illa ↄfeſſione ꝓcuratoris poſſit ep̄s fūdare i/
tētiōe3 ſuā.nā ex q̄ fuit ↄfeſſus ꝑmutatione3
fuiſſe factā cū ep̄o g⁹ ↄfitebat̄ eccl̄ias illas
ꝑtinuiſſe ad ep̄m q2 ꝑmutatio nō fit niſi cum
dn̄o vt.s̄. dixi.et q̄ ↄfitet̄ vnū ↄfitet̄ oē id qd
ex illo ſequit̄.viij di.quo iure. So.gl.in v̄.fu/
iſſe ↄfeſſus.itrat hāc mā3 et dubie loquit̄ ſ3 ſi
bn̄ pōderet̄ ħ intēdit ꝙ ꝓcurator fuit hic cō
feſſus excipiēdo.is āt q̄ excipit q̄ꝙ ↄfiteatur
factū ↄtentū in exceptione nō tn̄ ↄfitet̄ id qd
iuris ē tacite ↄp̄henſū in ipa exceptiōe.ex̄ᵐ ex
cipio de ꝑmutatiōe.ꝑ hoc bn̄ fateor ꝑmutati
nē intueniſſe int̄ te et me q2 ex p̄ſſe hoc dico ſ3
nō fateor ꝙ res ·l·e ſpectabat ad te q2 potuit
eſſe ꝑmutatio de facto et hoc qd ꝑtinuerit ad
te ego nō ↄfiteor.vn̄ cū ꝓponā factū excipien/
do et repellēdo te ab itentiōe tua nō o3 dici
ꝙ ego ↄfiteor itentionē tuā ne vna et eadē ↄ/
feſſio oꝑet̄ ↄtrarios effect⁹ ↄtra.c.maiores.de
bap.ↄſulit tn̄ gl. ad oē ꝑiculū euitādū vt q̄s
excipiat ſb ↄditiōe etſi volo excipe de pacto d
nō petēdo dicā ſi ↄfiteor te m̄ mutuaſſe ⁊ eſto
ꝙ ꝓbaret̄ dico te m̄ feciſſe pactū de nō petēdo
et idē dic de excipiēte de intruptiōe ↄtra pre/
ſcp̄tionē et in ↄiuge excipiēte de ↄſāguinitate
ↄtra ↄiugē eū vēdicantē et ſi l'ib⁹.tūc ei in du
bio non pōt aduerſari⁹ ſe fundare ſuꝑ illa cō
feſſione et hāc gl.ſic itellectā nō. Et ſcias ꝙ ex
gl.multū in hac mā in diuerſ̄ locis variarūt
doct.et ꝑ ordinē ſic. Pria hec opi.gl.quā aper
tius t3 hic Inno.dicēs ꝙ aut nō excipiēdo ſ3
alio mō ↄfitet̄ q̄s itentionē aduerſarij et ſibi
ꝑiudicat adeo ꝙ ↄtra ſuā ↄfeſſionē nō poteſt

aliq̄d dicē niſi ꝓbare errorē an̄ ſniā3 de quo
dicendū vt plene dixi in.c.ſi de ↄfeſſ.ſ3 ſi nō ↄ/
fitet̄ ſ3 ſolū excipiēdo ꝓponit et nō pōt dici ꝙ
ↄfiteat̄ nec ꝙ credat.qui eni excipit nō credit
ſm eū nec diſcredit imo dici pōt ꝙ dubitat ⁊
q̄ſi iter duo viſilia deducit. C.c.l.ſi q̄s ſi q̄de3
hāc opi.clari⁹ et lati⁹ ꝓſequit̄ et t3 glo.in r̄la
exceptiōe3.de re.iuri.li.vi.vbi dicit ꝙ illa via
negādi factū nō eſt tuta cū doceat mentiri ſi
v̄itas vel ↄſciā eſt in oppoſitu3. Dicit tn̄ ꝙ ſi
pure excipit nō ꝑ hoc actor pōt intentiō3 ſuā
fūdare ꝑ r̄la3 hic et ibi traditā.et h⁹ dicti tri
plicē rōne3 reddit quā ibi videas. Ipē vr̄ te/
nē ſpe.e.ti.in ꝗ viſo.v̄.q̄d ſi re⁹.et ſe.ſētit Cy.
in.l.exceptionē. C.de ꝓbat.et.l.ſi q̄de3 .C.de
excep.vbi late hoc ꝓſequit̄ 2ᵃ opi.eſt Accur.
in.l.nō vtiq3.ff.e.et in.l.ſi q̄de3. C.e.ꝙ aut exci
piēs p⁹ negat et non vr̄ fateri.vtputa ſi dixit
nego obligationē inq̄tū apparet dico te m̄ fe
ciſſe pactū de nō petēdo et in hoc caſu intelli
git iura q̄ dicūt ꝙ excipiēs non vr̄ fateri aut
ſimpl'r excipit et vr̄ fūdare intētio aduerſarij
hāc opi.ſecut⁹ eſt cy. in r̄la pall̄. 3ᵃ.opi. fuit
Bar.in.d.l.nō vtiq3.reducētis ad ↄcordiā di
ctas opi.dicit eni ꝙ ſi re⁹ pure excipit et actor
ex toto negat exceptione3 et nō pōt actor ſuꝑ
illa ſe fūdare.ꝑ.l.cū de īdebito.ff.de ꝓba et ꝑ
r̄lam ex eo.de re.iuri.li.vi. Exemplū dicis me
tibi obligatū occaſiōe mutui.excipio ꝙ m̄ fe/
ciſti pactū de nō petendo tu hoc negas dicis
intētionē tuā fūdatā ex v̄bis meis.certe non
bn̄ dicis ꝑ ꝓdicta. Aut ↄfiteris factū ſ3 negaſ
ius vtputa q2 fateris pactū de nō petēdo ſed
dicis illud iualidū rōe miōris etatl. vel alia
rōe et tūc potes te fūdare ſuꝑ exceptiōe mea
ꝑ.l.qm̄.ff.de his q̄ nō.infa.hec.opi.bar.iudi/
cio meo eſt ↄtra hūc tex.nā ep̄us hic ↄfitebat̄
ꝑmutationē de facto intueniſſe vt clare colli
git̄ ex tex.ſ3 cū ipugnabat forte ex defectu ali
cui⁹ ſolēnitatl.⁊ tn̄ nō potuit fūdare itentiō3
ſuā ſuꝑ illa exceptiōe niſi dicēs ꝙ iſte ꝓcura/
tor nō excipit pure ſ3 ↄditiōalit̄. ſ3 ꝓ p⁹ fac̄ rō
l'r̄e q2 ꝑꝑ in decidēdo nō ſe fūdat ſuꝑ ↄditiōe
ſ3 ſimpl'r ſuꝑ exceptiōe.et ad.l.qm̄.q̄m allegat
Bar Rn̄deo ꝙ hoc nō ꝓbat̄ loquit̄ ei in trāſ
igēte ſuꝑ crīe et dicit ꝙ trāſigēdo vr̄ fateri cri
mē vr̄ eni feciſſe metu ꝓbatiōis future et ſic
nō loquit̄ in excipiēte q2 excipiendo intendit
repellere aduerſarium ab intentione ſua.
Quartā opi.poſuit. Ja.de are.vt recitat Cy.
in .d .l.ſi quidē.diſtiguens m̄las formas ex
cipiēdi.aut eni re⁹ ſic rn̄det ↄfiteor obligati/
onē.ſ3 tu feciſti mihi poſtea pactū de nō petē/
do et tūc niſi ꝓbet exceptionē ↄdemnabit̄.q2
fūdata eſt ꝑ ſuā purā ↄfeſſionē intētio actorl.
ad hoc adducit.d.l.ſi q̄de3.ij. Rn̄ſo. et.l.i.et.l.

exceptiõ3.C.de ꝓba.et nõ.h̄ qꝛ veriſſimũ ē qꝛ
ↄfeſſio ē ſeꝑata ab exceptiõe.et ē de h̄ bo. tex.
in.c.ꝑterea.ij.de trãſac.Aut re⁹ dicit nõ ↄfite/
oꝛ obligatiõ3 et ſi de ea apparet dico ꝙ feciſti
pactũ de nõ petẽdo et tũc nõ põt actoꝛ ſe fũda
re ex illa ↄfeſſiõe qꝛ obligationẽ negauit.aut
dixit ſi obligatio ꝑceſſit vt aſſerꝭ. tñ tu feciſti
m̃ pactũ de nõ petẽdo et tũc nõ vr̃ ↄfiteri nec
negari et ſic nõ põt actoꝛ ſuꝑ illa ſe fũdare. et
h̄ caſu dicit loq̄ hãc decre.⁊.l.nõ vtiq3.ꝑall.cũ
ſi̅lib⁹.q̄ velit ſec⁹ eſſe qñ re⁹ pure excipet pu/
ta ſi dicẽt tu feciſti m̃ pactũ de non petẽdo q̄a
tũc vr̃ tacite ↄfiteri obligatiõ3 ⁊ in h̄ accedit
ad opi. Accur.et dy.dñs an.vr̃ in effectu ſeq̄
ꝑmaꝫ opi.q̄ m̃ ſatis pl3 cũ rl̃a exceptiõ3.et.d.
l.nõ vtiq3.loquũtur indiſtĩcte g⁹ ſimplr̃ ſũt in
telligẽde vt ſtãs in finib⁹ mere exceptiõis nõ
videat̃ ↄfiteri et ſic niſi actoꝛ ꝓbet ĩtentiõ3 ſu
am vr̃ re⁹ abſolnẽd⁹ vt hic.limita tñ vt colli/
gi põt ex ꝑdictis qꝛ ſi pure ↄfitet̃ obligatiõm
et imediate excipit ſibi ꝑiudicat.Jtẽ ſuꝑ p⁹ fa
cto excepcõis põt actoꝛ ſe fũdare ad h̄ allego
tex.nõ.in.c.ex ꝑte decani.de reſcꝑtꝭ.vbi ille ex
cipiẽdo dixit ſe ꝓcuratorẽ reuocaſſe et aduer
ſari⁹ ſuꝑ illa reuocatiõe ſe fũdauit.naꝫ reſpe/
ctu ei⁹ qđ ponit̃ explicite in ip̃a exceptiõe nõ
h3 ip̃e re⁹ aliq3 excuſatiõ3. videm⁹ enĩ ꝙ ſi ex/
cipiẽdo negauit et poſtea ſuꝑ illo ↄuincit̃ pu
nit̃ in pena mẽdacij vt.l.pe.ff.ſi rei vẽdi. ⁊ in
auc.ↄtra q̄ ꝓpriã.C.de nõ nu.pecu. z⁹ limita
ri põt ſm̄ do.an.qñ actoꝛ vult ſe fũdare ſuꝑ fa
cto ĩtercluſo ꝓut ē in facto.et nõ ꝓut eſt in iu/
ris effectu.nã illđ vr̃ re⁹ fateri excipiẽdo. ex^m
ſi enĩ agit̃ ex maleſitio ĩfamãte oppones trãſa
ctionẽ vr̃ fateri factũ ex quo infamat̃.alꝭ.d.l.
qm̃.ff.de his qui nõ.infa.certe illa lex hoc nõ
ꝓbat qꝛ vt ſ̄.dixi.nõ loquit̃ in excipiente ſ3 in
trãſigẽte cũ ↄſtat de trãſactiõe et de maleficõ
obiecto.ſ3 hic nos loq̄mur qñ nullo mõ ↄſtat
de facto niſi ex eo qꝛ ſimplr̃ iſte excipit.Jtẽ ad
uerte qꝛ qđ dixi de exceptiõe h3 locũ in repli/
catiõe vt actoꝛ replicãs non videat̃ fateri vt
dixi in reo excipiẽte ſm gl.nõ. in dicta rl̃a ex/
ceptiõ3.iõ qꝛ ſic ſe h3 exceptio ad actionẽ. ita
ſe h3 replicatio ad exceptiõ3.eſt enĩ replicacõ
q̄daꝫ exceptio exceptiõis vt.l.ij.ff.de excep.⁊
ꝑ hec hẽs plene et clare hũc ar.examĩatũ.Et
nõ ex ꝑdictis multas practicas excipiẽdi vt
euitet̃ opi.ſis cautus vt tĩr excipias ꝙ nullo
mõ videaris fateri.Jtẽ tene mẽti dictũ Bar.
ꝙ actoꝛ negãs ex toto exceptiõ3 non põt ſuꝑ
ea aliq̄ mõ ſe fũdare qđ ĩtelligo etiam ſuꝑ eo
qđ explicite ↄtinet̃ in ip̃a exceptiõe qđ decla/
ra vt ſ̄. Oppo.vlteri⁹ de.c.olim.de ſꝑ.vbi
ↄmittens falſitatẽ in cã ꝑdit cã3.g⁹ monaſte/
riũ debuit hic ſuccũbere cũ ꝑs ſua falſauerit

inſtr̃m.ſo.gl.in ṽ.ꝑ vitiũ.ſẽtit h̄ ↄtrariũ ⁊ nõ
ſoluit.ſ3 gl.ſequẽs vr̃ ſoluẽ qꝛ ↄtrariũ ꝓcedit
in ꝑuato falſãte in cã ꝓpria. hic ṽo cũ ꝓcura
toꝛ falſauit in cã eccleſie nã vt dr̃ in tex. deli/
ctũ ꝑſone nõ d3 redũdare in damnũ eccleſie.·.
Nõ ob.c.cũ ex lr̃is de in inte.reſti.vbi ex deli/
cto falſitatis fuit lata ſnĩa ↄtra eccliaꝫ qꝛ ſm
glo.ibi deliq̄t tota eccleſia. hic ṽo non ↄſtitit
caplm̄ fuiſſe in culpa imo ĩuuit ↄtrariũ in eo
ꝙ dicit delictũ ꝑſone ꝛc. Nõ.duo ſig. ex hac
gl.p⁹ ꝙ delictũ ꝑlati et caplĩ noceret eccleſie.
idẽ nõ.gl.in.c.ij.de oꝛdi.ↄgni. vide tu de hoc
qđ plene dixi in.c.i.de do.et ↄtu.et nõ bñ qꝛ ſẽ
tit hic glo.ꝙ etiã in iuditio delictũ ſoli⁹ ꝑlati
nõ nocet eccleſie cui⁹ ↄtrariũ t3 glo.in rl̃a de/
lictũ.in vi.ꝑ.c.cũ olim.de cenſi.h̄ vide qđ dixi
in.d.c.i. z⁹.ꝑcipalr̃ nõ ꝙ ↄmittens in iudi/
tio vitiũ falſitatis d3 ꝑdere cã3 ſi falſitas eſt
talis q̄ cẽ ꝑiudicare põt Jo.an.et do.an.trãſ
eũt ſimplr̃ cũ dicta glo.ſ3 ego allego bar. in.l.
in fraudẽ ⸿ quociẽs.ff.de iu.fiſ. Jn ↄtrariuꝫ
dicit enĩ ꝙ ↄmittẽs falſũ circa inſtr̃a vel teſtes
nõ ex hoc ꝑdit cã3 l3 alr̃ poſſit puniri de falſo
alꝭ.l.dyu⁹.ff.de re iudi.et.l.qui agnĩtꝭ.ff.de ex
cep.q̄ bñ faciũt.ſec⁹ ſi ↄmittit̃ falſũ circa acta
cãe.ꝑ tex.illi⁹ ⸿ q̄ciẽs vbi tex.aꝑte vr̃ innuere
ꝙ debeat ꝑdere cã3 gñaliter tñ gl. ibi dicit ꝙ
q̄ falſitatẽ ↄmittit in cã d3 ꝑdere cã3 ſ3 vt ꝑdi
xi bar.reſtrĩgit ad acta.et ſic in ṽitate loquit̃
ille tex.et ita ĩtelligit glo.in.l.i.C. de formuꝭ
q̄ eſt nõnda.ponit tñ ibi aliũ ĩtellectũ ad.d.⸿
q̄ciẽs ꝙ loquit̃ in cã fiſci q̄ agit̃ apud procu
ratoreꝫ fiſci et ſic in veritate loquit̃ l3 Bar.
et glo.ibi extẽdant ad omẽs et ꝙ nõ hẽat lo/
cũ in ꝑuata cã oꝑtie fac̃.c.cũ oli.ij.de off. deꝭ.
vbi ille q̄ violauit ſigilla iudicum circa acta
nõ fuit punit⁹ in ꝑditiõe cauſe ſ3 ſolũ vt non
poſſit opponere ↄtra illa acta vel niſi velis rñ
dere vt nõ.dicit Bar.in.l.qui teſtiũ.ff.de fal.
ꝙ ibi non fuit ꝓprie cõmiſſa falſitas cũ nõ im
mutauerit acta ſ3 ſolũ aperuit et ꝑlegit et iõ
fuit extraoꝛdinarie punit⁹ Quid dicemuſ
circa hãc varietatẽ vt reducãt̃ aliqua ad cõ
coꝛdiã.facio in hoc duo mẽbꝛa.aut q̄rit̃ nũ/
quid ↄmittẽs falſitatẽ in iuditio debeat ꝑdẽ
cã3.aut querit̃ nũquid falſãs inſtr̃m ſeu pro/
ducẽs inſtr̃m falſũ debeat ſaltẽ iudicari ac ſi
inſtr̃m eẽt lẽimuꝫ ita ꝙ ↄtra ip̃m faciat plenã
fideꝫ Circa ꝑmũ puto ꝙ regl̃r non debeat
ꝑdere cã3 licet poſſet aliter puniri. q̄a cũ hec
pena nullo iure caueat̃ nõ d3 capitalis ſnĩa
ĩponi.ad qđ ĩtellige in ſili qđ nõ.glo.in.c.ſi.
de iure pa.et pena dicti ⸿ quociẽs cũ loquat̃
in cã fiſci in quo ſũt multa ſpãlia nõ d3 extẽ/
di vt in rl̃a odia.de re.iurꝭ.li.vi.et de pe.di.i.
pene.vbi dr̃ ꝙ pene nõ debẽt excedere caſum

ꝓpriũ. Jtẽ tex.i d.l.dyu'.idiſtincte dicit ꝙ ad/
uerſus ſniaȝ latã ex falſis ꝓl'atõib' dȝ ſuccũ
bẽs in itegrũ rſtitui.nõ eni dicit ꝙ falſari' dȝ
puniri i amiſſione cauſe ſȝ poti' inuit ↄtrariũ
cũ cã ſit de nouo agitãda rmedio reſtõnis in
itegrũ qḋ eſt ↄtra hãc gl.et gl.c.tũ ex lris.de
rſti.in inte. ⁋ Nõ ob.c.olim.de reſcrip.qꝛ ibi
fuit clericus ꝑuat' bñficio ꝓpter delictuȝ falſi
ꝓpter qḋ põt etiã cleric' deponi ab ordine et
detrudi etiã i monaſteriũ vt nõ.dicit tex.i.c.ſi
epũs.l di.ad.c.tũ ex lris.dico ꝙ ſm aliuȝ itel/
lectũ magis cõem nihil facit.tulit eni ibi ꝓ
ſniaȝ ↄtra eccliaȝ credẽs ꝙ inſtrm ꝓductũ ꝑ
eccleſiã eſſȝ falſum ⁊ ſic ꝙ nihil ꝓbaret qḋ tñ
erat falſũ vñ nõ tulit ſniaȝ puniẽdo eccleſiã ſȝ
credẽs eccleſiã nullũ ius hr̃e ex defectu ꝓba/
tõis. ⁋ Ad iſtũ tex.rñdet ꝙ nõ ꝓbat ꝙ ꝓpter
delictũ falſitatis debeat q̃s cadere a cã.ȝ ꝙ ſi
cã nõ fuiſſȝ eccleſie debuiſſȝ iudicari ſm iſtud
inſtrumentũ qꝛ apponẽdo in inſtro ꝙ ille fuit
eps Sabinẽſis vr̃ falſari' ↄfiteri ꝙ i ꝟitate
ille eps de quo dr̃ in originali fuit ſabinẽſ ⁊
ħ nõ.ꝓbat iſte tex.vt dicã in ſequẽti mẽbro.
Venio ad 2m in q̃ ↄcludã aliq̃ bõa ⁊ q̃tidia/
na dicta ꝑ Jnno.ſȝ ⁊ vr̃ ꝓ' ꝙ debeat ꝓducẽs
inſtrm falſũ vel min' ſolẽne iudicari ſm illud
qꝛ nõ põt q̃s dicere ↄtra inſtra ꝑ eũ ꝓducta.
tũ rõne ꝓductiõis et approbationis vt in.c.cũ
olim.de cẽſi.tũ etiã rõe tacite ↄfeſſiõis. nã ꝓ/
ducẽdo inſtra vr̃ tacite ↄfiteri oĩa in eis ↄtẽ/
ta.vt nõ. Jnno.in.d.c.cũ olim.et hic ⁊ bar.in
l.p' legatũ.ff.de his q̃ vt indig.et fac̃ iſte tex.
arguẽdo ꝑ locũ a ſpãli. ⁋ Expediã hãc mãm
ponẽdo aliq̃s caſus qui erũt q̃ſi ↄcluſiones
in mã. ⁋ Primus caſus ſic q̃ñ q̃s ſine dolo et
ignorãter ꝓduxit inſtrm qḋ poſtea ꝓbaꝛ fal/
ſũ et nõ dȝ ſm illud iudicari qꝛ exq̃ fecit igno
rãter nõ dȝ ex ħ puniri ſic hic dicim' in eccle
ſia q̃ nõ fuit in culpa et fac̃ lex p' legatũ ꝑal.
nec rõe ↄfeſſiõis tacite põt aduerſari' ſe fũda
re.ſi aliq̃d ibidẽ ↄtineꝛ in fauorẽ ſuũ. q̃a illa
tacita ↄfeſſio q̃ reſultat ex ꝓductiõe eſt cohe/
rẽs inſtro vñ ſublato inſtro vt falſo tolliꝛ et
tacita ↄfeſſio tanq̃ acceſſoria.vr̃ eni q̃s ↄfite
ri quaten' inſtrm ꝓbat et nõ alr vt.d.l.p' le/
gatũ et ħ voluit Jnno.hic et bar.in.d.l.p' le
gatũ. ⁋ 2' caſus retẽtis ꝑmiſſis termis ꝓdu
cẽs inſtrm expſſe fuit ↄfeſſus vera eſſe oĩa q̃
ↄtineꝛ in inſtro.et idẽ qḋ ſ. dictũ eſt in iſtro
poſtmodũ falſo ꝓbato ſm Jnno.et bar.in.d.
l.qꝛ lȝ hoc caſu emanauerit vltra ꝓductionẽ
expreſſa ↄfeſſio tñ eſt applicata et relata in in
ſtro et ſic vr̃ ↄfiteri q̃ten' inſtrm ꝓbat et non
aliter vt.d.l.p' legatũ facit.c. fraternitati. et
qḋ ibi nõ.ꝺ hered. ⁋ 3' caſus q̃ñ ↄfeſſio ema
nauit nulla hĩta mẽtione de ꝑuilegio ſeu in/

ſtro.remanet tñ ↄfeſſio ſm eos.rõ põt eſſe qꝛ
ex ſepati. nõ fit illatio.de trãſla.ꝑla.c.ij.⁊.l.pa
pian' exuli.ff.de mino.et.l.neȝ natales.C.de
ꝓba.adde ad hũc caſũ nõ.limitationẽ.Bar.
in.d.l.p' legatũ.quã nõ ſolẽt hic allegare ca/
noniſte.viȝ ꝙ lȝ ħ caſu nõ corruat ↄfeſſio reꝓ
bato inſtro.tñ ſi ↄfitẽs vult rõe erroris reuo/
care ↄfeſſioẽȝ ħ poterit allegãdo illḋ ꝑuilegiũ
reꝓbatũ q̃ſi fuerit cã illi' ꝓbatiõis ⁊ ↄfeſſio
nis qḋ nõ.fac̃ qḋ in ſili nõ.in.c.ſinẽ. de do.et
ↄtu.et.l.qui ſolidũ.ff.de lega.ij. ⁋ 4' caſus q̃ñ
agiꝛ ignorãter ꝓducto inſtro reprobaꝛ ꝑ ad/
uerſariũ nõ vt falſũ ȝ vt min' ſolẽne puta qꝛ
deficit ↄſenſus canonicoꝝ vbi neceſſario de/
bebat interuenire vl' cartã nõ eſſe ſufficiẽteȝ ad
ꝓbandũ id qḋ inducit et tũc ſm Jnno. rata
manẽt oĩa ibidẽ ↄtẽta ꝓpter ↄfeſſionẽ. Rõ di/
uerſitatis inter hũc caſũ ⁊ ꝑcedẽtẽ eſt qꝛ ꝓba
to inſtro falſo tolliꝛ fũdamẽtũ cui inherebat
ↄfeſſio et ita ꝑ ↄñs totũ tolliꝛ edificiũ. ſȝ in ħ
caſu vbi nõ ꝓbaꝛ falſũ remanet inſtrm in ſuo
vigore lȝ nõ habeat tm̃ vigorẽ vt credebat il
le q̃ illud ꝓducebat. Aduertendũ tñ ſubtiliꝛ
circa hoc.nã idẽ Jnno.in ſeq̃nti colũna vr̃ ꝓ
ma frõte vel recedere vel limitare hũc caſum
dicit eni ꝙ ſi q̃s male intelligẽs legẽ allegat
eã ꝓ ſe vel inſtrm vel cartã ſimplicẽ dicit ſibi
fauere in ſua cauſa cũ in veritate de iure nõ
faueat qꝛ nõ eſt autẽtica carta vel eſt teſtio/
nialis tm̃.tñ ſi poſtea ꝓpter aliũ articulũ qui
in eadẽ carta ↄtinet iudicaꝛ ↄtra eũ nõ facit
ſibi ꝑiudiciũ ꝑ rõneȝ iſtã qꝛ veritas geſtoꝝ ꝑ
ferẽda eſt opioni.l.illicitas ꝭ veritas.ff.de of
fi.ꝑſect.et viij.di.veritate.et.c.ↄſuetudo.et qꝛ
qui errat in ius vt in caſib' ꝑcedẽtib' non ſo
lum ſe corrigere põt imo et iudex corrigere et
ſupplere debet vt nõ.in ſũmis.de erro.aduo.
Nõ ob.ſm eũ ſi dicaꝛ ꝙ ꝓducẽs hãc cartam
credebat ꝓbare ꝑ eam id quod ꝓ eo faciebat
g' ⁊ eadẽ rõne dȝ ꝓbare ↄtra eũ.g' dȝ haberi
ꝓ ↄfeſſo.maxie ſi ↄfiteaꝛ ea que ↄtinentur in
carta eſſe probata. nam exquo veritas eſt in
ↄtrariũ nec ꝓbari pñt ſm ꝙ credebat.pȝ q̃a
ea ↄfitẽdo errauit in iure et ideo ſibi nõ ꝑiu/
dicat vt eſt dictuȝ. ſec' ſi ↄfiteꝛ ſe credere ea q̃
ſunt in carta eſſe vera. hic tñ fateꝛ Jnno.ꝙ ſi
ꝑ talem cartaȝ min' autẽticã aliquid iudi/
catũ eſſet tũc tã iudex q̃ȝ aſſeſſor q̃ȝ etiã litiga
tor eandẽ cartã vel ↄſileȝ vel idẽ ius ↄdẽna/
to a gente ↄtra ſe admittere teneꝛ.alr.nõ.in
ſũma.ꝙ quiſq̃ȝ iudex.q̃ ẽ nõ. Ecce ergo vt pȝ
ex prime dictis vult Jnno.ꝙ lȝ inſtrm nõ re
ꝓbeꝛ vt falſũ ſed vt min' ſolẽne non tamẽ no
cet ↄfeſſio tacita.cui' ↄtrariũ vr̃ ſenſiſſe in ꝑ/
cedentibus nec docto.nr̃i aliter declarãt.põt
ꝓ' dici ꝙ pri' dicta ꝓcedũt quãdo ſcienter q̃s

ꝓduxit inſtr̄m minꝰ ſufficiēs.ſecꝰ ſi ignorāter vt hic.ſ certe hec ſo.ſtare nō pōt q2 ſi ſcient ꝓ duxiſſet nō eſſet dubiū et idem foret in inſtrō falſo vt ſtati dicet̄ cꝰ ɔtrariū voluit ſ. Inno. ¶ 2ᵒ pōt dici et meliꝰ ꝙ aut inſtr̄m reꝓbat̄ ex defectu extrīſece ſolēnitatꝫ.vtputa q2 nō int/ uenit in alienatiōe ɔſēſus canoicoꝝ eſt tn̄ in ſtr̄m in ſe publicū et autenticū et tūc ꝓcedāt pᵒ loco dicta. Aut nō eſt autenticū et tūc ꝓce dit hec vltima. nō eni vr̄ ꝙ aduerſariꝰ poſſit ꝓ ſe inducere exquo nō aꝓbauit illā cartam vt autēticā ſ ex alio defcu intriſeco reprobauit. ad h̄ allego nō. dictū Jo.an.in.c.cū in po ſitiōibꝰ.de iureiurꝫ.li.vi.vbi dicit ꝙ ſi aduer/ ſariꝰ meꝰ īpetrauit reſcptū cōtra me in q̄ nar rauit aliq̄ ꝓ me.poſſū illa ꝓ me faciētia aꝓ/ bare et allegare in alio iudicio q̄mq̄ʒ illud re/ ſcriptū reꝓbeʒ vt ſurrepticiū q2 ꝑ h̄ ꝙ ſit ſur/ repticiū nō definit eſſe autēticū reſpcu narra toꝝ. Uel 3ᵒ dicerē ꝙ aut inſtr̄m vel carta ꝓ/ ducta ɔtinet factū ꝓducētis ꝟiſiſer ſibi notū. et tūc exquo ꝓduxit vr̄ ɔfiteri oīa ibidē ɔten ta eſſe vera nec pōt ab hac tacita ɔfeſſiōe de/ ſiſtere lʒ poſtmodū ꝓbet̄ illā cartā eſſe minus ſolēnem.ar.c.ab excoīcato.et qđ ibi nō.de re/ ſcrip. Aut ɔtinet factū ſibi veriſilr īcognitum et tūc cū videat̄ ex ignorantia aꝓbaſſe.di/ ſtigue vt ſ. prime dixi. ꝙ aut nō eſt autēticū et nō pōt ɔtra cū ꝓduci.aut ſic lʒ in alijs ſolē nitatibꝰ deficiat reſpcu ɔtētoꝝ et ſecꝰ dicēdū vt ſ.rō diuerſitatis pʒ ex ſe.et hec nō ¶ Quī/ tus caſus qn̄ q̄s ſciēt ⁊ doloſe ꝓduxit inſtr̄m falſū. et dicūt q̄daʒ vt Inno. ꝙ nullū in h̄ eſt ſpāle in eccl̄ia q2 q̄cūq̄ʒ ꝓuatꝰ īducit inſtr̄ʒ fal ſū eo ꝓbato falſo nō ɔdemnabit̄ ꝓductor in/ ſtrī ad id qđ falſū inſtr̄m dicebat eū teneri cū in ꝟitate nō teneret̄.fateor tn̄ ꝙ poſſet ɔdēna ri de falſo.ar.de cā poſ.et ꝓprie.c.cū ſup. Item alia rōe ſm eū nō dʒ ɔdēnari ad id qđ ɔtinet̄ in inſtrō q2 excipiēdo ꝓponit et iō nō ɔfitetur Alij dicūt vt ipē refert q2 exquo ſciēter ꝓdu/ cit inſtr̄m falſū ferēda eſt ſnīa ɔtra cū in eo ꝙ facit ɔtra ꝓducēteʒ ꝑ ſupius dicta q2.ſ.vr̄ fa/ teri oīa ɔtēta in inſtrō.ſ in eccl̄ia eſt ſpāle vt hic et cū h̄ trāſit hic Inno. Ex hoc potes col/ ligere itellectū ad iſtū tex.in eo ꝙ dicit ꝙ deli ctū ꝑſone nō dʒ p̄iudicare eccl̄ie nā in alio ta le inſtr̄m ꝓbaſſet ɔtra ꝓducētē lʒ ꝓbaret̄ ſſm nō eni ꝓbat l̄ra ꝙ aliꝰ debuiſſet ꝑdere cāʒ ꝓp ter delictū falſuatꝫ.vt.ſ.dixi.et ſatis ſētit In/ no. Ex p̄dictiſ nō caſū in quo iudex fert ſnīaʒ ſm inſtr̄m falſū. Io.an.h̄ tēperat vt nō tā ex viribꝰ inſtrī q̄ʒ in penā ſciēter ꝓducētis ſnīa ferri debeat alr̄s ſnīa eſſet iniqua. Ego in hoc articulo ſic dicerē ꝙ aut inſtr̄m ɔtinet vnū fa ctū indiduū et tūc ſi aduerſariꝰ vult recipe ꝓ

ſe dʒ recipe etiā ɔtra ſe. vn̄ ſaltē ex officio ſuo iudex dʒ ɔſulere ꝓducēti exq̄ aduerſariꝰ fun/ dat ſe ſup illo ar.in rl̄a.ex eo.de re.iurꝫ.li.vi.⁊ in.c.cū olim de cenſi.et ſic itellige nō.ibi ꝑ In no.⁊ Bar.in.d.l.pᵒ legatū.fac qđ in ſſ. nō.in ɔfeſſiōe expſſa ɔtinēte vnū factū idiuiduū vt nō. Jo.an.in.c.i.de ɔfeſſ.li.vi.et Bar.in.l.au reliꝰ §.idē queſijt.ſſ.de.li.le.et in.l.ſi q̄s ſi quī dē. C.de excep.et ſic itellige bar.in.l.ſi ɔſul.ſſ. de adoptꝫ. .vbi dicit ꝙ ſi in facto ꝓprio tabel lio ſcripſit inſtr̄m et ꝓduxit illud in iudicio ſi ꝑs aduerſa vult recipe ꝓ ſe tenet̄ recipe ɔtra ſe. Aut inſtr̄m ɔtinet plura ſepata et tūc ꝓce/ dit dictū Inno.hic vt poſſit ſe aduerſariꝰ fun dare ex illo inſtrō nō in penā vt dixit Do. an. ſ q2 exq̄ ſciēter ꝓduxit vr̄ fateri oīa ɔtenta in inſtrō fore vera.vn̄ ſic in ɔfeſſiōe expreſſa pōt aduerſariꝰ recipe qđ fac̄ ꝓ ſe.et reicere qđ fac̄ ɔtra ſe.vt in.c.p̄terea.ij.de trāſact.et nō.in iu/ ribꝰ p̄allꝫ.ita et in hac ɔfeſſione tacita maxie in odiū ipiꝰ doloſi.et h̄ vr̄ ꝓbari hic l̄ra.nam vt clare hēas factū in origiali inſtrō dicebat̄ ſolū ꝙ ipē theodoſiꝰ ep̄s ꝑmutauit cū mona ſterio nec dicebat̄ vn̄ eſſet ep̄s. ꝓcurator ꝟo monaſterij doloſe in trāſſumpto ex originali aꝓpoſuit ꝙ erat ſabinēſis ep̄s poſtq̄ʒ ep̄s fun dauit intētiōeʒ ex inſtrō dicebat̄ ꝙ nō probe rat ep̄o q2 in originali nō dicebat̄ ꝙ eſſet ep̄s ſabinēſ. replicabat ep̄s ꝙ hoc nō poterat al legari q2 ꝓcurator falſo aꝓpoſuit et ſic vr̄ fa teri ꝙ erat ſabinēſis rn̄det̄ ꝑ ꝓpm ꝙ delictuʒ ꝑſone ıc.ſ dices ſi ep̄s recipiebat inſtr̄m ꝓ ſe q̄re nō ɔpellabat̄ ſtare ꝑmutationi facte ꝑ p̄ deceſſorē vt in.c cū venerabilis.de cenſi.Rn deo ſm Inno.ꝙ forte inſtr̄m nō ɔtinebat oīa ſubālia ad ꝑmutationē vt q2 nō intuenerat ɔſenſus ſupioris nec alia que interuenire de berent de quibꝰ xij.q.ij.ſine exceptiōe.et xvij. q.iiij.in vēditioibꝰ.cū ſi. Et ex hoc quod.ſ. dixi nō. ꝙ ex inſtrō producto ad ꝓbationem exceptiōis pōt aduerſariꝰ ſe fundare licet nō poſſit ſup illa exceptiōe q2 īmediate ꝙ ꝓba tio ꝓducit̄ in iudiciū efficit̄ coīs.vt.l.i.§.edē da ſſ.de edē.et c. ſi ꝑpetuꝰ.et qđ ibi nō.de ſi. inſtru. ¶ Uenio nūc ad glo.āſpe.et penſ. et quero an ſnīa lata pretextu falſe probatiōis teneat et infra quātū tēpus poſſet retractari gl.pe.arguit ꝓ et ɔtra.vr̄ ei pᵒ ꝙ ſit nulla. pʒ q2 ex ea nō ɔpetit exceptio.l.qui agnit. .ſſ.e. In ɔtrariū facit q2 ſi eſſet nulla nō ɔualeſce ret pꝰ xx.annos.nā vt ſ dicit tex.pꝰ xx.ānos nō pōt retractari et ſic ſētit ꝙ īͅ.xx. annos dū taxat pōt retractari et idē ſentit glo.āſpe. tā dem glo.ſoluit et obſcure ſ intētus gl.eſt ſm hoſti.ꝙ nulla eſt quo ad ueritatē ſ aliq̄ quo ad opiōeʒ.vn̄ q̄diu nō detegit̄ falſitas debet

obſuari ⁊ poſt tēp⁹ xx.annoꝝ ꝑcludit via di
cēdi nullitatez. ¶ Et ex hac glo.nō ꝙ id qđ
eſt nullū quo ad veritatez et quo ad opi·tra/
ctu tp̄is non ꝯfirmat. ſʒ id qđ eſt nulluz q̄ ad
veritatez ſʒ aliquid q̄ ad opinionem pōt ꝯfir
mari nō vt in veritate teneat.ſʒ vt ꝑcludatur
via dicendi nulluz ⁊ ſic intelligo glo. Jo.an.
multū inſtat hic circa mā̄z· Ego pleni⁹ ⁊ clari
us examinaui hos duos articulos in.c.licz
de ꝓba. Et breuiter q̄tū attinet ad h̄.c.dic ꝙ
ſnia tʒ mero iure ſi eſt lata ꝯtra pn̄tē.vt.l.dy/
u⁹ .ff.de re iudi.⁊. C.ſi ex fal.inſtrū.p.to.max
īme i.l.iij.tenet glo.⁊ p⁹ eā bar.in.l.ſi pretoꝛ ꝭ
marcell⁹.ff.de iudi. Nō obſt.l.qui agnitꝰ.que
fac̄ iſtā gl.ceſpitare.qꝛ ſolū dicit ꝙ nō ꝑt exci/
pi de re iudi.ꝯtra volētez agere de falſo quo
minus exāiet qđ falſi ſnia tn̄ interī tʒ vt.in.c
accepim⁹ de fi.iſtru.donec ꝑ iudicē retractet
aut ſnia eſt lata ꝯtra abſn̄tē ex fl̄is inſtr̄is ſeu
allegatiōib⁹ doloſ et tūc ſnia eſt nulla et iſte
caſus ē in dicto ꝭ marcell⁹.et tʒ ibi gl.⁊ bar.
et vide ꝑ Jnno.in.c.cū bertold⁹.de re iudi.et
c.cū dilecta.de reſcꝑ. ¶ Quo ad zᵐ ifra q̄tuz
tp̄s et q̄lit̄ debeat retractari dic ꝙ de falſo ꝑt
agi mltis mōis. ꝑ° criālit̄ vt falſari⁹ puniat
et tūc dʒ accuſatio īſtitui ifra xx.an. vt.l.q̄re/
lā. C.de fal.que in h̄ caſu loquit̄ et nō qn̄ agi
tur ad effectū retractādi ſniāz.vn̄ cōir dr̄ ꝙ ꝑꝑ
hic poſuit falſā allegationē et ꝯtigit h̄ ꝓpter
varie.nō.in.d.l.q̄relaz. z° ꝑt agi ciuilit̄ actiōe
in factū ad inteſſe et tūc pōt agi vſqꝫ ad xxx.
an.qꝛ tāto tp̄e durat quelʒ actio ꝑſonal̄.vt.l.
fi. C.de ꝑſcrip.xxx.vl̄ xl.an. ¶ z° mō pōt excipi
et durat hec facltas ꝑpetuo.l.pure.ff.de doli
excep.et in.d.l.q̄relā. 4° mō cū q̄s vult obtine
re directe retractationē ſnie ſi fuit re⁹ vel ſi a/
ctoꝛ vult reduci ad ꝑſtinā actionē et peti dēt
reſtō in integꝝ ꝭ q̄drienniū.vt.d.l.dyu⁹.⁊° mō
pōt deduci ſl̄itas ꝑ viā replicatiōis.⁊ dic vt
dixi in d.c.licz.vbi iuenies hāc mā̄z lōge lati
us diſcuſſā. Et aduerte qꝛ loquoꝛ de falſitate
ꝓbōnis.ſi eni reſcriptū delegati erat falſū vl̄
iiuſtū inſtr̄m ꝓcuratoris dicendū vt in.c.ſup
lr̄is.de reſcꝑ.et in.c.nr̄a.de ꝓcu. ¶ Nūc extra
gl.ꝑ° oꝑpo.vr̄ ei ꝙ de iure cōi eccleſie ſite in di
oceſi ꝑtineāt ad ep̄m loci etiā in tp̄alib⁹. vt ī
c.ep̄m.x.q.i.petit eni ibi rōez admiſtrationis
redditū. Jtē agit ꝓ reb⁹ tp̄alib⁹ ſpectātibus
ad eccleſiā.vt in.c.ſi.de ſuc.ab inteſta. ¶ Jtē
adduco tex.nō.in.c.cū ad ſedē.ꝺ reſti.ſpo.vbi
ep̄s fūdabat intētionē ſuā etiā ſuꝑ hoſpitali.
et ſuꝑ oib⁹ poſſeſſiōib⁹ ad illud ꝑtinētib⁹ ¶
So.dic vt s̄.dixi in quodā nō.et adhuc lati⁹
ꝙ aut ep̄s dicit tp̄alia eccleſie ad ſe ꝑtinere ſ.
ad eoꝝ reddit⁹ poſſit ꝯuertere ad vſus ꝓpri/
os et de eis diſponere ad libitū et nō pōt q̄a

reddit⁹ ꝑticulaꝝ eccleſiaꝝ ſūt ad vſū miſtro/
rū et alia nccia ipaꝝ eccleſiaꝝ.vt in.c. paſto/
ralis.de his q̄ ſi.a ꝑla.adeo ꝙ etiāſi vacat ec
cleſia nō pōt ep̄s illi⁹ reddit⁹ ſibi aꝓpriare ſʒ
dn̄t ꝯuerti in vtilitatez eccleſiaꝝ vel reſuare
futuro ſucceſſoꝛi vt in.c. pn̄ti. de offi.oꝛ.li.vi.
fac̄ qđ le.et nō.in.c.ſi ꝑpetua debita.de reſcꝑ.
eo.li. Aut vult fūdare intētionē ſuā ſuꝑ tp̄a/
lib⁹ quo ad iuriſdictionē et ꝓtectionē et vt ex
igat rōnē de admiſtratione ipoꝝ et pōt. et h̄
caſu loquūtur ꝯtraria.et hiſ reſpectib⁹ admit
teret̄ libell⁹ ep̄i ſi peteret tp̄alia eccleſie ſibi ſb
iecte.vt nō.dicit Jnno.in.d.c.cū ad ſedez. vbi
videas.dicit etiā h̄ Jnno.ꝙ vacante eccleſia
pōt ep̄s ꝓ ea agere.ꝑ.c.ſi.de ſuc.ab īteſ.dic tn̄
ꝙ etiā nō vacāte pōt agere vt nō.in.d.c.ſi. et
ad h̄ induco .c.nouerit.et.c.regenda.x.q.i.et
qđ le.et nō.in cle.i.de reſcꝑ.dixi pleni⁹ in.c.cū
deputati.de iudi.vbi tractaui p⁹ Jnn.ꝙ ſi cō
currūt ep̄s et rectoꝛ īmediat⁹ eccleſie q̄s eoꝝ
dēat ꝑferri dicit etiā ꝙ ſi eccleſia nō hʒ ꝑronū
erit libera et ad ep̄m ꝑtʒ ponere ibi rectorē ſi
nō eſt collegiata nec in ꝑrochia alteri⁹ eccl̄ie
q̄uis aliqui dicūt ſm eū ꝙ ep̄s petit rōnē ad
miſtratōis ſʒ ꝑl̄s pn̄tabit qđ ipe nō credit ꝙ
nullo iure reꝓbat̄. ¶ Nō.plura et his dictis
Jnno.ꝑ° ꝙ ep̄s petit rōnē admiſtratōis eccle
ſiaꝝ qđ dicit ipe veꝝ exceptis eccleſijs in q̄b⁹
cleric⁹ eſt ꝑron⁹ de quo vide qđ le.et nō. in.c.
in latranēſi.de ꝑben.et.c.cū et plātare ꝭ in ec
cleſijs.de ꝑui.vbi etiā vide ꝑ Jnno.q̄liter ſit
exigēda hec rō ꝑ ep̄m vel ꝑronū eccleſiaſticū
an ſit op⁹ ꝙ cleric⁹ ꝑticularis aſſignet q̄d et
q̄tū expēdat ꝓ ſuo victu. ¶ Nō.z°.ꝙ vbi eccle
ſia eſt collegiata electio ꝑtʒ ad collegiū et nō
ad ep̄m.vt in.c.i. de elect.li.vi. nec etiā ad le/
gatū vt in.c.iij.et.iiij.de offi.dele.li.vi.dic tn̄
ꝙ ep̄s hʒ ꝯfirmare electionē etiāſi ſit collegiū
religioſoꝝ.ad h̄ allego bonū tex.cū gl. in.c.i.
xviij.q.ij.et qđ nō.in.c.nihil.de elect. fac̄ xvi.
q.vij.oēs baſilice.vid ad mā̄z bo.gl.in.c.q̄ꝗ
de elect.li.vi.et h̄ dicit veꝝ hoſti.niſi ex ꝯſue/
tudie h̄ ꝯpeteret ep̄o.vt in.c.ij.de in inte.reſti
¶ z° nō ꝙ ſi eccleſia ſita eſt in ꝑrochia alterius
nō ep̄s ſ rectoꝛ ꝑrochie hʒ pn̄tare miſtꝝ ſʒ eo
negligēte h̄ faciet ep̄s ſm hoſti.remittit ad
c.ad audientiā.de eccle.edi.et ſic nō.ꝙ ec̄ ho/
ſti.aꝓprobat h̄ dictū et trāſeunt cū eo cōir do
cto.hic et firmat Jo.an.in.c.i.de capel.mo.li.
vi.ſ certe h̄ nullo iure ꝓbat̄ ſ emanauit iſte
cōis erroꝛ ꝑ illud.c.ad audientiā. qđ loquit̄
qn̄ eccleſia ꝑrochialis ꝯtulit de ſuo ad edifi/
cationē et dotationē capelle.dedit ei ibi oēs
obuētiōes illi⁹ ville. ſecus ḡ° qn̄ nihil de ſuo
ꝯtulit ꝙ ius ꝑronat⁹ nō acquirit̄ niſi edifica
tione ꝯſtructione vel dotatione ꝛc̄.vt.nō.xvij.

q.vij pie mčtl.et h̄ pleni⁹ dico in.d.c.ad audi
entiã.vbi h̄ etiã ſẽtit do.An. lʒ h̄ ſimplr trãſ/
ierit cū dicto Inno. ℟° nõ ꝙ etiã vbi ecclia
nõ hʒ p̄ronū pplꝰs nõ hʒ p̄ñtationẽ. An ãt ex
ↄſuetudie vel pſcriptiõe poſſit id adq̄rere vid
nõ.in.c.q̄relã.de elect.pleni⁹ p Jo.an.in rłã.ꝙ
alicui gratioſe.in mercu.dico tñ ꝙ ep̄s dʒ co
nari in q̄tū põt deputare rectorẽ cū bñplaci/
to ppli ar.in c.null⁹.lxi.di.et.lxij.di.c.i.et vide
ibi bo.glo. Quid ſi pplꝰs nõ vult ſine ſcandalo
acceptare ep̄m ſeu rectorẽ deputatū p ſupiorẽ
℟ Oppo.z° ↄtra hãc ſniãʒ pape. nã rõe icerti/
tudis dʒ eſſe nulla. C.de ſen.q̄ ſine cer.q̄ti. p
totū.et.ij.q.vi.diffinitiã.ꝙ aūt hec ſnia fuerit
icerta pʒ in excepcõe ſnie ibi q̄ p autẽtica ſcri
pta nr̄a ⁊c.et nõ dicit q̄ ſūt illa autẽtica ſcp̄ta
et q̄d ↄtineãt. So.triplex colligi põt ex dictis
Inno. Pria ꝙ p̄p̄ in ſnia lʒ nõ dicat h̄ diſtixit
certis noib⁹ vł circūlocutiõib⁹ hec inſtr̄a ita
ꝙ ↄſtabat de quib⁹ inſtr̄is ſnia faciebat men
tionẽ qd̄ ſufficit ad certitudinẽ. ar.i.c.lʒ ex q̄/
dam š.de teſti.et i.l.certū.ff.ſi cer.pe.℟ z° p̄t in/
telligi ꝙ iſta inſtr̄a erãt ꝓducta ibi in actis.⁊
ſic ex pte actoris certificabaẗ ſnia qd̄ fieri p̄t.
vt.l.penł.⁊ vłtl.C.de ſen.que ſine cer.q̄ti. ʒ°
dicit hãc ſniãʒ certã etiãſi in nulla pte actoꝝ
exp̄manẗ capitła qꝛ ſcp̄ta autẽtica certa ⁊ in/
dubitata fuerūt id eis fides eſt adhibẽda et
p hūc tex.et p̄dicta ↄſulit ꝙ is a quo petūtur
iura epiſcopalia faciat illa exp̄mi.nã ſi ſimplr
ↄdẽnareẗ teneret ad oĩa nec releuareẗ ſi poſt/
modū diceret ſe exemptuʒ ab aliquib⁹ iudex
tñ prudẽter faciet ſi de aliquib⁹ dubitet ꝙ ꝓ
nūc et faciẽdo exceptiõeʒ vt h̄ ℟ Nõ.ſingu.ex
tertia et p̄ma ſo. Inno.ꝙ ſñia põt certificari
ex inſtr̄is non ꝓductis apud acta ad q̄ iudex
ſe in ſnia retulit ſpãliter vł in gñe.ↄtrariū ip̄e/
met ſẽtit in.c.ij.de li.obla.in.ſi.vbi dicit ꝙ ſen
tẽtia dʒ eſſe certa in ſe vel p acta.ff.de re.iudi.
l.ait p̄tor.et.l.pe.C.de ſen.q̄ ſine cer.q̄ti. Do.
an.dicit ꝙ exceptio ſnie bñ põt certificari per
inſtr̄a nõ ꝓducta ⁊ ſic itellig̃ iſtū tex.qꝛ d du
bitabili põt iudex excipe vt vult cū exceptuʒ
nõ declaret h̄ ſup eo ꝓteſtaẗ.h̄ dictū poſſʒ ꝓce
dere qñ iudex excipet certa capitła qꝛ ſatiſ eſt
ſniãʒ eſſe certã in pricipali vbi ſit ↄdemnatio
et ſic vr̄ itelligẽ ſpe.i ti.de ſen.ꝓla .§. pe ⁊ .§. q̄li
ter. v̄.q̄d ſi peto. ſed qñ exceptio eſt vaga et
gñał vt hic erat nec poterat certificari ex actł.
tūc incertitudo exceptiõis reddit pricipale in
certū qꝛ nec apparet h̄ nec ex actis apparẽ põt
in quib⁹ articuł ſit facta ↄdẽnatio Jõ pone h̄
ſingularẽ itellectū ꝙ ꝓcedit iſta gñalitas in
iudicijs vłib⁹ ſeu gñalib⁹ in quib⁹ mł̃a ſunt
ſpãlia vt plene dixi in.c.ij.de li.obla.et hūc in
tellectū ad hoc.c.et.c. venerabił .ꝗ. de reli. do.

ſentit nõ. Jo.an.i addi.ſpe.pałł .§. q̄ſr.v̄.q̄d ſi
re⁹.vbi dicit ꝙ in pticularib⁹ nõ valet ſnia ñ
ſit certa ex ſe vel certificari poſſit per acta p.l.
pe.pałł. Jõ ↄcludit nõ valẽ hãc ſniãʒ ꝓnun/
cio vt talis iudex in tali cã ꝓnūciauit ex quo
illa ſnia nõ eſt ꝓducta in actis.ſec⁹ in vłibus
iudicijs ſeu gñalib⁹ vt hic. ℟ Nõ bñ ex h̄ et
ex tex.ꝙ cū ep̄s petit ſubiectionẽ i ecclia valʒ
hec ſnia.adiudicam⁹ tibi ius ep̄ale. in tali ec
cleſia lʒ aliter iura epiſcopalia nõ exp̄mãtur
hoc dico nõ.ꝓpter ea q̄ nõ. Inno.in.c.ↄquerẽ
te.de off .ordi.vide tñ que dixi in.d.c.ij.et hec
faciūt ad q̄õneʒ quotidianã. Aſſūptus fuit ſa
piẽs ad ↄſulẽdū in certa cã qui ↄſuluit reū ↄ
dẽnandū iudex reddito ↄſilio in actis ꝓnūci
auit hoc mõ.ꝓnūciam⁹ p oĩa vt in ↄſilio cõti
neẗ an valeat talis ſnia.legiſte plene tractãt
in.l.i.C.ſi aduer.li.et plene Jo.an.i addi ſpe.
in ti.de excep .§. viſo v̄.porro.vbi ſpe.ponit h̄
caſu bonã practicã p quã euitanẗ varie opi.
de quib⁹ ſtati diceẗ.⁊ eã ibi vid.h̄ in queſtiõe
pricipali Bar.i.d.l.i.eʒ ſniãʒ nõ valere qꝛ cõ
ſiliū dicit ↄdemnãdū.iudex g° ſeq̄ndo formã
ↄſilij refert ſe etiãʒ ad futuꝝ et ſic de p̄ñti nec
ↄdemnat nec abſoluit ↄtra.l.q̄d tñ.ff.de arbi
et.l.ait p̄tor.ff.d re iudi.C.p.p⁹ pe.eʒ ibi ↄtraᵐ
vt res potiꝰ valeat ⁊c̃. Jdẽ ibi Bal.qꝛ v̄ba ↄ/
ſilij dirigunẗ ad iudicẽ id ſūt de futuro ſed iu
dex vr̄ ꝓnūciare de p̄ñti cū alr̄s ſnia nõ eẽt cõ
formis libello.ał.l.fund⁹ de reſci.ven. Jo.an.
in loco pałł.poſt multa diſtiguit inter diffini
tiuã ⁊ interlocutoriã vt diffinitiua nõ teneat in
terlocutoria ſic.⁊ d diuerſitatis eſt qꝛ diffini/
tia dʒ ꝓferri in ſcp̄tis nõ ſic iterlocutoria q̄a
ſatis eſt ꝙ poſtmodū redicaẗ p notarium in
ſcp̄tis vt.le.⁊.nõ.i.c.ſi.de re iudi.li.vi.⁊.c.q̃m
ↄtra.de ꝓba.h̄ qñ iudex ſic ꝓnunciat nec ab
ſoluit nec ↄdẽnat ex reſcp̄to coiter teneẗ ꝙ ſen
tẽtia valeat qd̄ vr̄ tenendū ſaltẽ in re dubia
p.c.abbate.de v̄.ſig.⁊.l.quotiẽs.ff.de v̄.obli.
et de ſubtilitate iuris vr̄ multū reſtrigere cõ
ſideratio Jo.an.h̄ qꝛ marie in ſñijs debemuſ
ↄſiderare mẽteʒ potius q̄ȝ v̄ba.mẽs aūt iudi
cis eſt ↄdẽnare de p̄ñti qꝛ alr̄s nõ eſſet ſnia et
interp̄tatio dʒ fieri vt ↄueniat rei de qua agi
tur vt in.c.int̃ dilectos d ſi.inſtru.tenco par/
tẽ ꝙ ſnia valeat ꝓ qua allego tex.ſatis nõ.in
c.in his que .ꝗ. de v̄.ſig qui optime facit ma/
xime ↄiūcta.l.ait p̄tor.ff.de re iudi. Ex quib⁹
ãt actis ſnia dʒ certificari.dooʒ dicūt ꝙ ex ꝓ
batorijs vt ex atteſtõib⁹ inſtr̄is vł ↄfeſſiõib⁹
vt nõ.i.d.l.pe. Alij dicũt ſufficẽ ꝙ ex aſſertorijſ
vt ex libello.qd̄ ſẽtit. Jo.an i.d.v̄.q̄d ſi iudex
vbi dicit valere ſniãʒ ſi iudex dixit cõdemno
te ad petita. Bar.in d l.iij.ſic diſtiguit ꝙ aut
iudex rettulit.ſe ad certa acta et nõ eſt vis q̄

ſint illa dūmō ex illis poſſit certificari. vt.d.
l.pe.et.l.ait p̄tor.et.l.q̄d tñ. Aut non retulit ſe
ad certa acta ꝫ gn̄alit̄ dix̄. ꝯdēno te ad id qđ
dēs et tūc oꝫ ꝯſtare ex actis ꝓbatorijs et bñ
loquit̄.qꝛ ex ſola aſſertiōe libelli nō ꝯſtat illū
debere ⁊ ꝙ valeat talis ſn̄ia eſt tex.iūcta glo.
in.d.l.q̄d tñ.ff.de arbi. ¶ 2° principl̄r opp.pro/
ducēs inſtr̄m non pōt ꝯtra illud dicere.vt in
c.cū olim.de cenſi.facit qđ le.et nō.in.c.impu
tari.de fi.inſtru.g° ps monaſterij non potuit
aliq̄d allegare ꝯtra inſtr̄m ꝑ ſe ꝓductū. So.
dicit Inno.ꝙ lꝫ ꝓducēs inſtr̄m nō poſſit illđ
redarguere de falſo vt in ꝯtrario.pōt tñ dice/
re.ꝙ ꝯtra ip̄m nō faciūt ita dicebat hic mōa/
ſteriū ꝙ in inſtr̄o autētico nō erat ſabinen̄ſ.ſ;
certe ꝫ nō ſoluit ꝯtrariū qꝛ reſpectu trāſſūpti
qđ monaſteriū ſeu ipi° ſyndic° ꝓduxit allega
bat̄ falſitas in lr̄a. Ideo dico ꝙ ꝫ eſt ſpāle fa/
uore eccleſie qꝛ vt in lr̄a dr̄ delictū ꝑſone non
debuit eccleſie ꝑiudicare. Itē dic ꝙ dictū In/
no.hic nō eſt indiſtīcte verū.vñ diſtigue ꝙ aut
ſciēter quis ꝓduxit inſtr̄m et ꝓcedit dictum
Inno.vt nō poſſit ꝯtra illud allegare falſita/
tatē.cū ipē de ꝫ poſſit accuſari et puniri.et ꝫ
etiā voluit bar.in.d.l.p° legatū. Aut ꝓduxit
ignorāter et tūc ipemꝫ pōt dicere illud falſuꝫ
vt ꝓbat̄ in.d.l.poſt legatū.et ibi bar.et optīe
facit.l.qui ignorās.ff.de fal.vbi ꝫ ꝓbat̄ et in
tellige qñ ꝓbabilit̄ ignorauit. ¶ Et ex predi
ctis etiā infert̄ ſm̄ Inno.ꝙ ex quo ſemel aꝓ/
baui aliquē ad certū officiū nō poſſū ampli°
illū reſpectu eiuſdē offitij reꝓbare vt patꝫ in
tex.quē ſemel ꝓduxi.vt.iiij.q.iij.ſi q̄s teſtibuſ
niſi ex cā ſupueniēte.vt in.c.inſinuāte.de off.
dele. Et plus nō.dicit ꝙ etiā reſpectu alteriuſ
offitij nō poſſū reꝓbare dūmō ſit tale in quo
ꝑſone ꝯſiles admittāt̄.ſec° ſi diſſiles. vñ ſi ap
ꝓbaui aliq̄ꝫ in iudicē poſſū reꝓbare ſi ꝓducit̄
ꝯtra me in teſtē. q̄a ꝑſona crioſa p̄t eſſe iudex
iur̄ nō plene in.c.ſciſcitat°.đ reſcp̄.ꝫ nō teſtis
vt in.c.teſtimoīuꝫ.de teſti.qđ nō.ꝫ al̄s dixi ꝙ
lꝫ ſcholaris fuerit aꝓbat° in rectorē ſtudij ñ
tñ ꝑ ꝫ ꝯcludit̄ ꝙ nō poſſit reꝓbari in examīe
qꝛ iſtud eſt diuerſū offitiū.nā illr̄at° pōt eē iu
dex dūmō h̄eat peritiā cāꝝ.vt in.l.licet. C.de
iudi.nō.gl.in.d.c.ſciſcitat°.nō tñ doctor.vt in
l.mgr̄os. C.de ꝓfeſſ.et medi.li.x.et.l.vnica.
C.de.ꝓfeſſ.qui in vr.ꝯſtan.li.xij.nec ſtatutuꝫ
vniuerſitatis in ꝯtrariū valet qꝛ ꝫ nō eſt in
ptāte eoꝝ.doctores eni in aꝓbando ſūt vt
teſtes et cancellari° ꝯfert honorē doctoratus
loco principis.ad ꝫ cle.ij.de magi.facit quod
nō. Bar.in ꝓhemio.ffoꝝ et vide qđ dixi in.c.
ꝓpoſuiſti.de proba. Et pro dicto Inno.allego
bo.tex.cū glo.in.c.accepim°.de eta.et quali.
vbi ꝫ vr̄ quaſi expreſſū.et vide etiaꝫ glo.in.c.

ſcriptū.de elect.limita tñ hoc dictū vt ꝓcedat
reſpectu ꝓuati qui aꝓbauit vel tolerauit
in vno officio ſ; reſpectu ſupioris non ꝓcedit
indiſtīcte.dico eni ꝙ pōt illuꝫ examiare cū eſt
trāſſerēdus ad aliud offitiuꝫ.qꝛ potuit effici
indign°.ar.in.l.mgr̄os.⁊ qđ ibi nō. C.de pro
feſſ.et me.li.x.et ꝓ hac limitatiōe mea vr̄ tex.i
c.in cauſis.de elect.et in.c.ſcp̄tū ꝑalſ.et ibi ꝫ
idē vr̄ velle Jo.an.p° W in ſup gl.in.v̄.p̄ſum
ptiōe 2° et vltio fortiter vltra alios oꝓo.ſic
dubia ꝓbatio recipit interp̄tationē ex ꝑtium
ꝯfeſſiōe.vt in.c.cū Johānes.de fi.inſtru.ꝫ hic
pars monaſterij ꝓpoſuerat ꝙ ꝑmutatio facta
fuerat cum epiſcopo Sabinenſi.g° originale
faciēs mentionē de ep̄o theodoſio ſimpl̄r de/
beat intelligi ꝙ ille theodoſius erat ep̄s ſabi
nenſis. So.dico ꝙ hic nō fuit facta mētio de
ep̄o ſabinēſi in forma ꝯfeſſionis.ſicut in.c.cū
iohānes.ſ; in forma exceptiōis vt colligit̄ ex
lr̄a. ¶ Et ex ꝫ intellectu colligo ſingulare et
nō.dictū qđ neſcio alibi.viꝫ ꝙ ex rei exceptio
ne nō ſolū nō fundat̄ actoris intētio q̄nimo
nec declarat̄ dubia probatio ipi° actoris ad
ipi° ꝯmodū et idē breuiter ſi re° aliq̄d ponit
in articulis qꝛ articulās nō fatet̄. vt nō. Jo.
an.in.c.cū in poſitionib°.de reg.iur.li.vi. 2°
p̄t dici ꝙ hec ꝯfeſſio emanauerat falſo ⁊ erat
fūdata ſup falſo inſtr̄o.vñ ſicut falſitas non
nocet monaſterio ita nec illa ꝯfeſſio.

OLimet infra.

Caſus. Qui ꝓter exceptionē nō admiſſā appellat co
rā iudice appl̄onis ꝓbare dꝫ exceptioneꝫ eſſe
verā.ita cōir ſūmat̄.ſ; ſm̄ hāc ſūmationē hec
decre.eſt de indubio.ꝑ.c.interpoſita.de appel.
Idō pōt ſūmari al̄r intelligēdo ꝙ hic ſcribit̄
executorib° illaꝝ ſn̄iaꝝ et ſic excepcō inferēs
nullitatē ſn̄ie etiā corā executore audit̄ ad ef/
fectū vt ſi veraꝫ eſſe ꝯgnouerit ſupſedeat.vel
2° ſic intelligēdo ꝙ iſti iudices appl̄onis ſi ex
ceptio iuriſdictiōis excluſiua ꝓpter quā fuit
appellatū ꝓbat̄ vera iudex appl̄onis non dꝫ
de pricipali ꝯgnoſcere ſ; ſupſedere et tā iſte q̄ꝫ
p̄cedens eſt nōbilis intellect°. In p̄ria ponit̄
appellātis querela. In 2ª ꝓuiſio ibi diſcretio
ni. Et vt pꝫ ex predictis hꝫ iſte tex. duos in/
tellect° ſm̄ primū et magis cōeꝫ.pone ſic caſū
W.tract° corā iudice delegato oppoſuit ꝙ tra
hebatur vltra duas dietas replicabat̄ vt in
lr̄a.demū ꝓpter exceptionē nō admiſſam fuit
appellatū delegat° appellatiōe non obſtante
excoicauit illū v.et fuerūt ipetrate lr̄e ab ad
uerſario ſup executiōe iſti° ſn̄ie ad iſtos de q̄
bus in ſupraſcriptiōe corā quib° W.ꝓpoſuit
exceptionē ſuā et q̄a nō audiebat̄ mādat eis
ꝑ vt in lr̄a pꝫ. Scd̄m aliū intellectuꝫ pone

caſū ꝙ. M. appellauit et impetrauit lr̄as ad
iſtos iudices in ſupſcriptiōe ɔtētos quib⁹ ꝑ
mādauit vt pꝫ in lr̄a. et iſte itellect⁹ eſt magiſ
plan⁹ et lr̄e ɔſonane⁹. nā ſi ſcriberet executori/
b⁹ ꝑ nō mādaret eis vt ipi decernerēt applo
nē eſſe lr̄iaꝫ qꝛ nō ꝑtinet h̄ ad eoꝝ offitiū ſ ſo
lū dbt ɔgnoſcere ad effectū exequēdi vel ſup/
ſedēdi vt in. c. de cetero ꝭ. de re iudi. vbi plene
tractabo hūc articulū an et q̄s exceptiōes dꝫ
executor admittē. Itē fac. c. cū ɔtingat de re/
ſcp̄. et. c. paſtoralis ꝧ qꝛ vo et qd ibi nō. de of.
dele. ꝑterea ꝓ iſto itellectu fac qꝛ applōe pen/
dēte nō dꝫ fieri executio late ſnīe p⁹ applōneꝫ
cū validitas geſtoꝝ p⁹ applōnē a grauamīe
depēdeat ab ipa applōne vt in. c. non ſolū. de
appel. li. vi. vñ ſi factū ɔtigiſſet vt recitat gl. ſi.
nō mādaſſet ꝑ vt executores ɔgnoſcerēt ali/
quo mō de applōne. ſ vt ſupſederēt in euētuꝫ
cāe applōnis et miror ꝙ gl. et doct. h̄ nō pōde
rauerūt iō tene aliū itellectū. ¶ Nō ibi ex ſuā
dioceſim ⁊c̄ ꝙ due diete quib⁹ ꝓhibet tractus
nō ɔputant a loco h̄itatiōis ſ a fine dioceſ.
ɔcor. c. nō nulli. de reſcp̄. et clari⁹ tenēt de ꝯo.
ibi. hodie vo nō p̄t q̄s trahi vltra vnā. vt in.
c. ſtatutū. de reſcrip. li. vi. ¶ Nō 2°. practicā ꝓ/
cedēdi cū q̄s citat vltra duas dietas. dꝫ eni
hoc ꝓponē corā iudice etſi nō audit dꝫ appel/
lare. Ex h̄ infero ad duas qōes p̄ria nūq̄d ci
tat⁹ vltra duas dietas. hodie vltra vnam te
neat ɔparere ad excipiēdū ɔtra reſcp̄tū. Hoſ.
et Hoſti. arguūt ad p̄tes ꝙ teneat ire. alle/
gāt. l. arbiter ꝧ. i. ff. de arbi. et. ꝭ. de offi. dele. c.
prudētiaꝫ. In ɔtrariū eſt. l. nō videt et. l. ſi q̄s
ex aliena. ff. de iudi. ⁊. l. ex quacūq̄. ff. ſi q̄s in
ius vo. tñ hec duo iura vident poti⁹ ꝓ ɔtra/
ria p̄te. Cōcludūt tñ p̄fati doct. ꝙ ire tenētur
ſi dubitat de dietis vel an lr̄e ſūt obtente de
ɔſenſu ꝓcuratoris q̄s p̄tes hn̄t in curia al̄s
nō tenent ire ſi nullū dubiū eſt ¶ Aduerte qꝛ
doct. hāc eandē qōneꝫ formāt in. d. c. nulli. et
coiter ɔcludūt oppoſitū dn̄tes ꝙ dꝫ ire ad al/
legādū p̄uilegiū ſuū p. d. l. ſi q̄s ex aliena. cū
ſi. ſ m̄ pl⁹ plꝫ opi. p̄cedēs qꝛ vbicūq̄ notoriū
eſt ꝙ citato ɔpetit declinatoria nō tenet ɔpa
rere. vt. d. l. nō vr̄ latitare. ff. de iudi. nō Inno.
in. c. ij. de dila. et glo. in. c. ſup lr̄is. de reſcp̄. in
ꝭ. niſi forſā. q̄ loquit q̄i in terris nr̄is et glo. in
c. veniēs. de accuſa. et in. c. ſi eps. iij. q. ij. ⁊ Jo.
an. in regl̄a ſciēti. de re. iur. l. in mercu. fac opti
me iſte tex. cū glo. in. c. paſtoralis ꝧ p̄ pp̄ſana. ꝭ
re iudi. et ad iſtū tex. dic ꝙ iſte voluit vt ſaltē
euitaret p̄iudiciū facti ɔparere vel factū erat
dubiū. ¶ Scda qō eſt nūq̄d teneret ꝓceſſus ſi
nō ɔpareꝫ dic ꝙ re exiſtēte dubia teneret et
ſi pri⁹ nō ꝓnūciaret ſe iudicē qꝛ reſcriptū tenꝫ
mero iure lꝫ ɔpetat exceptio iuriſdictōis eliſ

na vt ſatis colligi pōt ex. c. nō nulli. ſ hodie
pōt dici ɔtrariū p. c. ſtatutū. ꝭ reſcp̄. li. vi. in ſi.
Tertio q̄rit q̄d ſi ad iudicē citāteꝫ iter eſt per
aquā et ꝑ terrā ſ ꝑ aquā nō diſtat vltra vnā
dietā. ꝑ terrā vero q̄tuor vel econuerſo q̄ via
attēdet an terreſtris vel marina. q̄dam dixe/
rūt ɔſiderāduꝫ eſſe viā vſatiorē et frequētio/
rē. ar. l. di. ſepe. ⁊. l. putator. ff. de ad le. acqui ⁊
de ſpō. c. ex lr̄is. et. l. cū delanionis ꝧ aſinā. ff.
de fun. inſtru. Hoſſ. et hoſti. dicūt frequētius
eſſe vt ɔſiderent itinera terreſtria maxie tp̄e
hyemali quo ſolet ꝑiculoſa nauigatio ee. C.
de offi. rect. ꝓui. l. ciuitas. Itē termi dioceſis
meli⁹ diſtiguūtur ꝑ terrā q̄ in mari vl in aq̄ſ
fac qd nō. in ſpec. de cita. p⁹ prin. et hec ſatis
placēt de mā iſta vide pl̄es qōes ꝑ doc. in d.
c. nō nulli. Glo. p̄ia q̄rit q̄d ſi lr̄e ipetrant vl
tra dual dietas. ſ iudicel ɔſerūt ſe ad lo^m ꝑ i
quū. nūq̄d re⁹ teneat rñdere glo. iſta dicit ꝙ
ſic qꝛ hic ⁊ in. d. c. nō nulli. ſolū pōderat tract⁹
olī tp̄e iſtoꝝ iuriuꝫ erat hec opi. vera et ſatis
faciebat iſte tex. et rō. d. c. nō nulli. ſ hodie p̄t
ꝓcedē dūmō iudex nō exeat locū ɔmiſſionis.
vtputa ſi eſt deputat⁹ in certa dioceſi nō pōt
illā exire ſ infra illā pōt ſe appinquare vt. ꝓ/
bat in. c. ſtatutū ꝧ in nullo. pal. et vr̄ iudicio
meo facta ɔmiſſio in certo loco non ſolū qn̄ h̄
exp̄mit ſ etiā ſi in ɔmiſſiōe exprimat dioceſis
iudicis. etſi dicat in tali loco ɔmorāti poteſt
tūc ɔgnoſcere in loco more. lꝫ nō ſit infra ſuā
dioceſim ad h̄ bo. tex. in. c. ſi. de re. ꝑmu. et ibi
h̄ tenet Jo. an. qd ſemꝑ nō. qꝛ q̄tidie accidit.
¶ Glo. ij. oppo. de multis iurib⁹ et bn̄ ſoluit.
ſ tu de iſta mā dic vt latiſſime dicet in. c. iter
poſita ꝭ. de appel. et ibi eſt bo. tex. principalis
et fūdamentū h⁹ materie ¶ Vltia glo. oppo.
vr̄ eni ꝙ iuſtificata applōe nō debeāt ſupſedē
ſ ꝓcedere iudices in cā cū ipi ſuccedant loco
primoꝝ iudicū. vt in. c. vt debit⁹. de appella. ¶
Ho. glo. ponit itellectū quē ꝭ. recitaui vt pꝫ
ex ea. ex quo intellectu collige ⁊ nō qd dixi in
2° ſūmario. Pe. et Abb. ponūt aliū intellectū
ꝙ iſti quib⁹ nūc ſcribit erāt iudices applōnis
et hec lect. verior et nōbilior vt ꝭ. dixi. Et ad
ɔtrariū dic ꝙ ꝓcedit qn̄ exceptio ꝓpter quaꝫ
appellat nō venit ad declinandā et extigue/
dā iuriſdictiōꝫ iudicis. ſ ɔcernit itētiōꝫ acto
ris tunc eni cū iudex applōnis ſuccedat loco
primi iudicis debet iuſtificata applōne de cā
ɔgnoſcē. ſ cū exceptio extiguit iuriſdictiōem
iudicis debet iſte facere qd prim⁹ iudex erat
de iure factur⁹. ſ. ſupſedere ⁊ pronūtiare ſe nō
iudicē. al̄s ſi dicerem⁹ oppoſitū iſte per ſuā ex
ceptionē quaſi nihil obtineret. nec huic itelle
ctui obſtat. c. ex p̄te. ij. de quo pe. et Ab. oppo.
et nō ſoluūt qꝛ vt ibi nō. illi iudices fuerūt ꝭ

nouo dati nõ ɔtra mrẽ appellantẽ ſ ɔtra fili
os in q̃s erat actio dirigenda et ita potuiſſet
ꝓ̃ facẽ hic ſi voluiſſ; ſ; voluit ſupplere de fc̃o.

Dilecti filii. Caſus. Per
excõe; piurij
excepcõe; a ſua vl' eccl'ie ſue dfẽſiõe q̃ſ
rpelli nõ d;.vl' hic. Pro defẽſione ſue eccl'ie pt
q̃s oppõnẽ exceptionẽ excõis piurij vel alia;
lsia; exceptionẽ nec p replicationẽ excõis vl'
piurij repelli pt ſ;.d.pria ps ponit petitione;
appellãtis.z° dat iudicẽ.ibi quo circa. ¶ Nõ
p° ꝙ excõicati vl' piuri pñt ſe opponẽ ɔtra ele/
ctionẽ de idigno fc̃o in eoꝝ eccleſia ac illa ea/
de; cria quib° ipi tenenẽ electo opponẽ. Ex q̃
infert ꝙ excoicat° et piur° nõ eſt ipo iure pri/
uat° titulo ſuo bñficij qd itll'ige vt nõ. Inno.
in.c.cũ nr̃is.de ɔceſſ.pbẽ.vide qd diri.s.in.c.
q̃relã.de iureiurl..fac c.i.d iudi. Nõ.z° ꝙ ele
cto petẽti ſuã ɔfirmatiõ; vl' agẽti ɔtra ſibi re/
ſiſtẽteſ obſtat exceptio piurij ɀ excõis.etſi iſta
inerãt tpe electiõis electio fuit nlla vt i.c.ſi.d
ele.ex.mi.et.c.cũ in cũctis.d elec.ɀ qd nõ.in.d.
c.q̃relã. Si ãt ſupuenerũt pñt opponi ad effc;
repellẽdi electũ ab agẽdo et vt ei° electio caſ/
ſet vt in.c.ſup his.de accu.et dic vt ibi. ¶ Nõ
ar.p locũ a ſpãli ꝙ piuriũ repellit q̃ ab agen
do hic ei dr̃ ꝙ nõ repellit quẽ a defẽſione ſue
eccleſie.g° aliter agentẽ rpellit. Jo.an.ſ dicit
ꝙ piuriũ nõ ipedit agentẽ ſ; ɔfirmatiõe; petẽ
tem ſic.qz illi° intentõe; pimit ſic repellit ordi
nãdũ.de tẽp.ordĩ.c.ſi.ɀ teſtẽ.s.de teſti.c.teſtio/
niũ. Ego dico ꝙ piuriu; nõ repellit niſi quẽ/
admodũ alia crimia.nã crimioſi a multis re/
pellũt vt in.c.i.ɀ in.c.cũ dilect°.de accu.ɀ iiij.
q.v.c.oibus.vñ crioſi nõ pñt alios denũcia
re vel accuſare vt i iurib° pall'.hic eni admit/
tũt qz defẽdebãt eccleſiã ꝓpriã ɀ ſm ſ; pcedat
ſ ar.a ſ; ãli.an ſuſpenſus ab officio ɀ bñficio
poſſit agere.dic vt nõ i c.pro͞x. ¶ Nõ ꝙ vbi re
plicatio elidit exceptiõe; d; pri° ipſi° pbatio
admitti qz ea pbã remanẽt exceptio inefficax
de ſ; tñ vide qd in ſili diri in.c.i.de or.ɔgni.ɀ
l.circa.ff.de pba.ɀ pleni° in termis nr̃is diri
poſt Jo.an.in.c.a nobis.s.eo.dic vt ibi gl.i.
coll'it ꝙ quil; eſt admittẽd° ad defenſiõe; ſue
eccl'ie etiã piurus ɀ excõicat°. ¶ Sz ɔtra ſ; et
ɔtra tex.oppo. vr̃ eni ꝙ iſti nõ eſſẽt admittẽdi
cũ ipi opponerẽt ſe iſti electo ɀ ſic erãt rei volũ
tarij q̃ cẽſent actores ad ſ;.c.exhibita de iudi.
ɀ qd nõ.in.c.ſup eo.de elect.facit.c.cũ inter.s
eo.vbi excõicato pmittit dũtaxat ſtricta defẽ/
ſio vñ phibet recõuẽtio ne remediũ defẽſiõis
pmiſſũ trahat ad ipugnatiõis mã; ɀ ſic nllo
mõ excõicat° põt ipugnare aliũ etiã ad ɔmo/
dũ eccleſie vt in d.c.exhibita. So. Inno.i eo.
c.cum inter.fatet ɔtrariũ dicẽs excõicatũ nõ

poſſe excipere ɔtra petẽte; ɔfirmatiõe; ne de/
fenſio trahat ad ipugnatiõe; ɀ qz cũ ſit extra
eccleſiã ꝓpter delictũ ſuũ nõ itereſt ſua nec põt
excõe; vl' aliud crimẽ obicere ar.xxvi.di.vna
tm̃.ɀ qz cũ trabẽ geſtat i oculo nõ põt feſtucã
de oculo fr̃is eruere.in.q.vij.§.tria.in fi. ¶ Ad
hãc decre.r̃ndet ꝙ loquit in reo neceſſario qd
vr̃ colligi ex l'ra ibi traxiſſ; i cã;.xc. volũtari°
aũt deb; pmo fũdare intẽtionẽ ſuã in iudicio
qd facere nõ põt excõicat°.neceſſari° autẽ fir/
mat intẽtionẽ ſuã in pſonã hoc ipſo ꝙ vocat°
ɀ citatus eſt ad iudiciũ.de iudi.intellexim°.ɀ
l.inter ſtipulantẽ.§.i.ff.de v.ob. Hoſti.i d.c.cũ
inter.ɀ ſ tenet oppoſitũ adducẽs iſtũ tex.i eo
ꝙ iſti canõici pus ſe opponebãt huic electo et
ſic erãt volũtarij ¶ Itẽ adducit caſũ i de tranſ
lato ad aliũ epatũ cui p canõicũ ad ipediẽdã
poſſeſſionẽ opponebat crimẽ cũ ifamia contra
quẽ ipſe trãſlat° replicabat excõe; ɀ dicit Cle
mẽte; iiij.diffiniuiſſe ꝙ replicacõ nõ elidebat
exceptionẽ l; ille eſſ; reus volũtari° puocãs
nõ puocat°. Ideo ɔcludit hoſti.illã diſtictõe;
Inno.iter reũ necẽariũ ɀ volũtariũ nõ admit/
tẽdã niſi illã ſaluãdo dicam° ſm eũ iſtũ q̃ vult
malũ platũ repellẽ fore neceſſariũ ɀ nõ volun
tariũ. Quid eni grauius intolerabili° picu
loſius q̃; ꝙ det lupus loco paſtoris.diſſipator
loco tutoris hõicida pro medico.tyrãn° p de/
fenſore iimicus p aduocato.certe nihil.vt s.
de elect nihil.eſt.ɀ.c.ne pro defectu.xl.di.mul/
ti. ¶ Ite; cum excõmunicato reſeruet exceptio
contra temporale; iudicẽ delegatũ ſuſpectum
fortius debet reſuari cõtra ordinariũ qui eſt
ppetuus et hoc dictũ Hoſti.dicit ſpe.curiam
ſeruare.ſ.ꝙ excõicatus pro eccleſia ſua poſſit
opponere contra petentẽ ɔfirmatione; etia;ſi
volũtarie veniat vt nõ.i ſpe.de act.§.i.v.ſi ite;
ꝙ eſt excõicatus hoc etia; videt ſequi Jo.an.
Et ad.c.exhibita.pal'e.dicit poſſe dici ꝙ ſi ca/
nõicus excõicatus puocat ad iudiciũ dans
libellum vt caſſetur electio repellet p excep
tione; ¶ Si vero cõtra puocantẽ ad cõfirma/
tione; excipit etiamſi ſponte veniat admitte/
tur hoc etia; dictu; videt hic ſequi do.anto.
nec Inno. contradicit in hoc caſu ꝓpoſito ſi
bene ponderentur dicta ſua in.c.ſuper his.de
accu.in ij.colum.vbi dicit ꝙ criminoſus non
admittit contra petentẽ ɔfirmationẽ niſi ſua
interſit.puta ꝙ ſit futurus ſuus prelatus vl'
ſit patron° nemini eni ius ſuũ pſequenti ob/
ſtat exceptio criminis ar.iiij.q.vi.oibus.ſm eu;
ɀ pondera bene ſuam rationẽ.vult eni ꝙ exci
piens ɔtra futuꝝ prelatũ ſuũ dicit ius ſuũ ɔ
ſequi nedũ eccleſiã ſuã defẽdere.excõicat° aũt
nõ rpellit a pſecutione iuris ſui.p̃cedat ergo
dictũ Inno.i d.c.cũ iter.cu; crimioſus excipit

tanq̄ȝ vnꝰ ve ꝑſo ↄtra petēteȝ ↄfirmacionē et
forte poſſȝ attēptari ꝙ q̄libȝ etiā laicꝰ futurꝰ
ſubiectꝰ eſt admittēdꝰ ↄtra petentē ↄfirmati
nē nō obſtāte replicatiōe crīs ꝑ rōeȝ.s̄.dc̄am
et fac.c.audacter.in.fi.viij.q.i. ad p̄dicta etiā
fac qḋ nō. Jo.an.in.c.pia ꝭ.eo.li.vi.vbi dcoꝛ.
Jnno.dicit ꝙ admittit̃ excōicatꝰ appellās et
iudiciū qn̄ aliqḋ p̄iudiciū ex omiſſiōe pt ſibi
gn̄ari.ſ in caſu nr̄o p̄iudiciū gn̄aret̃ huic ex/
cōicato ſi nō poſſȝ ſe oppōnē ↄtra petentē ↄfir
mationē ꝙ obtēta ↄfirmatiōe mitteret̃ in poſ
ſeſſionē et duriꝰ tūc repelleret̃.iuxta ea q̄ le.ꝛ
nō.in.c.veniēs.ij.de teſti. Oppo.hic ↄtra ex/
ceptionē crīs nō dat̃ replicatio crīs et ſic vr̃
ꝙ ↄtra exceptiōȝ doli non det̃ replicatio doli
qḋ vr̃ etiā ꝓbari in.l.apud iulianū.ꝭ.marcel
lus.ff.de doli excepti. Sȝ ↄtra h̄ oppo.ḋ.l.cū
mulier.et.l.viro.ff.ſo.ma. vbi ſi ↄtra mulierē
repetētē dotē vir excepit de adulterio admit/
tit̃ replicatio mulieris ↄtra viꝝ de lenocinio
ad idē.c.pe.vt vl ꝭ.de adul.vbi ↄtra viꝝ ꝓpo
nentē adulteriū mlr̃is.mlr̃ et admittit̃ ꝓpo/
nēs adulteriū viri et ſic mutua ↄpēſatiōe cri
mia tollunt̃. Do.gl.fi.ſ ſatis in ſua mā notā/
da itrat hāc diſſicultatē et in effectu ꝓ ſolone
ↄcludit ꝙ replicacō admittit̃ qn̄ ea nō admiſ
ſa excipiēs remāerȝ in lucro.exm̄ in.ḋ.l.cū mu
lier.ꝛ.ḋ.c.pe.reicit̃ veꝛa replicatio ſi ea admi
ſa agēs remāeret in lucro ſic loquit̃.ḋ.ꝭ.mar/
cellꝰ.et caſus eſt hic nā ſi replicatio iſtiꝰ electi
fuiſſȝ admiſſa admitteret̃ iſte electꝰ excōicatꝰ
ad agendū et ſic reportaret ↄmodū. et ſic ad/
mittēdo vel denegādo eadē eſt rō ne alter re/
maneat in lucro alter in dāno.h̄ vult in effe/
ctu tota iſta gl.hūc arti.attigit. Jnno.in.c.in
tellerimꝰ.de adul.et aliq̄d poſuit in.c.ſi q̄s p̄/
ſbiteroꝝ.de.re.ec.nō alie.h̄ Bar.et Bal. poſt
Ja.ḋ are.ꝛ Bu.clariꝰ ꝓcedūt i l.cū mlr̃.ff.ſo.
ma.et.l.viro.ff.e.ti. Et p̄ᵒ ponaȝ duas theori/
cas ad ↄgnoſcēdū an et qn̄ exceptio doli. ſeu
crīs tollat̃ replicatiōe doli ſeu alteriꝰ crīs. 2ᵒ
ſbiciā exēpla ad maiorē claritatē qꝛ mā ē diſ/
ficilis.3ᵒ ponā aliq̄s qōnes nōbiles et dubi
tabiles.4ᵒ formabo ex me vnā ꝑuā diſtictiōȝ
ꝓ aliq̄li itroductiōe ad māȝ. Pria theorica ē
legiſtaꝝ et maxīe Bar.in.ḋ.l.cū mlr̃er.dicēt.
ꝙ aut excipiēs certat de lucro captādo et ad
mittit̃ replicatio doli ne cōis malitia ꝓſit ſi/
bi et alteri noceat.exm̄ in.ḋ.l.cū mlr̃er.vxoꝛ re
petit dotē vel agit vt admittat̃ ad ↄſortiū vi
ri.maritꝰ aūt excipit de adulterio ad lucran/
dū dotē mulier replicat ꝙ etiā ipe fuit adul/
teratꝰ.certe admittit̃ replicatio mlr̃iſ vt ibi
et in.c.intellerimꝰ.de adul. Aut excipiēs tra/
ctat de dāno vitādo et nō admittit̃ replicacō
pone exm̄ hic in.c. nr̄o.et in.l. apud celſum ꝭ.

marcellꝰ.ff.de doli excep. Jdeȝ ſm eū qn̄ ſunt
actoꝛ et reꝰ in pari cā magis tūc fauendū eſt
reo excipiēti q̄ȝ actoꝛi replicāti.ar.in rſa in pa
ri cā.de re.iu li vi.ꝛ ꝑ h̄ dicit Bar.pᵒ Ja.bu.
ꝙ ſi ſtatuto cauet̃ ꝙ nō valeat ipo iure ↄtra/
ctus nō ſoluta gabella et nos ſiſ ↄtraximus
nec ſoluimꝰ gabellā ꝙ ſi poſtmoduȝ peto a te
qꝛ vēdidiſti et tu excipis de iualiditate ↄtra/
ctꝰ qꝛ nō ſolui gabellā et ego replico ꝙ nec tu
ſoluiſti.h̄ replicatio mea nō dȝ admitti.eſt tn̄
alia rō efficacioꝛ qꝛ ꝓpter tuū nō ſoluē gabel
lā nō validat̃ ↄtractꝰ.et ſic hec replicatio non
elidit exceptiōȝ meā qḋ facē dȝ replicatio vt
ꝭ.dicā.hec dicit Bar.vera qn̄ replicacō oppo
nit̃ pᵒ li.ↄtē.et ad merita cē et tūc excipiēs cer
tās de lucro repellat̃ ꝑ replicatiōȝ paris cri/
mis q̄ caſu itelligit.c.cū eccleſiaſtice.s̄.eo.qḋ
nō.ꝓ itellectu illiꝰ.c.ſecꝰ dicit qn̄ exceptio īha
bilitās opponit̃ ad ꝑſonaȝ tūc eni nō elidit̃ ꝑ
replicationē paris crīs.rō qꝛ reꝰ eo ipo habi
litat̃ et trahit̃ ad iudiciū iō pōt excipe cōtra
actoꝛē nec pōt repelli ꝑ replicatiōȝ cū ſit reus
neceſſariꝰ vt hic.et ita dicit Jnno.s̄.e.c.cū in
ter.et vide bo.glo.in.c. a nobis s̄.e. hec dicit
ipe ꝟa niſi actoꝛ ſit domeſticꝰ familiaris ipiꝰ
rei qꝛ tūc nō poterit ipe reꝰ lȝ neceſſariꝰ exci/
pere ↄtra ꝑſonā ipiꝰ actoris cū an̄ ipm tolera
uit in familiaritate.alſ.c.nulli ꝛ e accu. Sȝ
aduerte qꝛ glo.ibi et Jnno.et gl.in ꝭ.h̄.ij.q.
vij.dicūt illud.c.ponē ſpāle in epo q̄ tenet̃ ha
bē in ſua familiaritate bonos et graues idō
nō pōt ↄtra illos poſtea excipe q̄nimo Jnno.
voluit reſtrigē illū.tex.ad cubicularioſ dum
taxat qꝛ p̄cipit̃ epo vt eos hēat honeſtos et
graues.ij.q.vij.cū paſtoꝛis.ſecꝰ in alijs cleri
cis q̄s iterdū malos in ſua familia hn̄t q̄s i/
terdū bonꝰ p̄latꝰ tolerat ꝓpter ſcādalū qḋ ē
bn̄ nō.et ex his hēs theoricā bar. extēſam et
declaratā. Venio ad ſcḋaȝ quā lȝ ſenſerit h̄
do.an.tn̄ latiꝰ et clariꝰ poſuit Jo.an. s̄.e.c. a
nobis.nō reſtrigēs ſe ad replicatiōȝ crīs ſed
gn̄aliter loquēs dicit ꝙ effectus replicatio/
nis ē reſoluē vl̃ repugnare exceptiōȝ.nā ſic ſe
hȝ excepcō ad actiōȝ.ita ſe hȝ replicacō ad ex
ceptiōȝ.l.ij.ff.e.ti.oȝ gᵒ ad h̄ vt replicatio ad/
mittat̃ vt opet̃ effectū ſuū ꝙ ſit ꝑtinēs et tal̃
que viciet exceptionē. nā impꝑtinens repelle/
ret̃.allegat ad h̄ iſtū tex.vel ꝙ perſonaȝ afficī
at vt hic.etſi diceres qn̄ dicit̃ reſoluere exce/
ptionē.dico ꝙ nō pōt dari certa doctrina ſed
ex nā exceptiōis et replicatiōis pōt ꝓcedi ↄſi
derad.maxīe que.s̄.dicta ſūt. Ex his infertur
ad aliquas qōes. et p̄ᵒ pone ſtatutū dicit ꝙ
bānitꝰ poſſit ipune offēdi.accuſat̃ ticiꝰ ꝙ per
cuſſit ſemproniū excipit ticiꝰ ꝙ ſemproniꝰ eſt
bānitꝰ et ſic poterat impune offendi replicat

ſemproni⁹ ꝙ ip̃e eſt bãnit⁹. nũq̃ꝺ ꝺeat aꝺmit/
ti replicatio ꝯcluꝺit bar. p⁹ Ja. ꝺe are. in. ꝺ. l.
cũ mulier. ꝙ nõ qꝛ cũ tici⁹ ſit re⁹ neceſſari⁹ põt
ꝑponẽ oẽꝫ exceptionẽ inhabilitãtẽ accuſatorẽ
nec põt ip̃e repelli. aꝺ h̃ optie fac̃ iſte tex. et gl.
in. ꝺ. c. a nobis et qꝺ ſ̃. ꝺixi. ¶ 2⁹ querit q̃ꝺ ſi
ſtatuto cauet̃ vt bãnit⁹ nõ auꝺiat̃ nec agen/
ꝺo nec excipiẽꝺo. agit tici⁹ ꝯtra ſẽproniũ exci
pit ſemproni⁹ ticiũ eſſe bãnitũ ⁊ ſic nõ ꝺebere
auꝺiri excipiẽs ꝯtra agẽteꝫ q̃ꝺ fiet. nõ eni po
terit auꝺire vnũ q̃ñ inciꝺit in ſtatutũ. Ja. ꝺe
are. tenuit excipientẽ nõ auꝺiẽꝺuꝫ obſtãte ſta
tuto. h̃ bar. p⁹ m̃lta ꝯcluꝺit nõ ꝑceꝺẽ iuꝺiciũ
qꝛ qua rõne nõ ꝺꝫ auꝺiri re⁹ excipiẽs eaꝺeꝫ
rõe nõ ꝺꝫ auꝺiri actor agẽs ex q̃ vterq̃ ẽ ban
nit⁹. et rõe bãni ꝺꝫ iuꝺex vtrũq̃ repellere et h̃
m̃ plꝫ. nã actor põt repelli iuꝺicis officio vt i.
l. q̃s ꝓhibet. ff. ꝺe poſtu. vñ lꝫ re⁹ nõ auꝺiat̃ ñ
tñ ſilet iuꝺicis officiũ. et viꝺe h̃ qꝺ nõ. Inno.
in. c. itimauit. ꝺe teſti. vbi ꝺicit iuꝺicẽ ex offõ
ſuo poſſe etiã nullo excipiẽte inꝺignas perſo
nas a teſtimonio repellere ꝺicta. l. q̃s ꝓhibet
Jꝺẽ ꝺico in alijs actib⁹ iuꝺicialib⁹ vt ĩ. eo. c.
exceptionẽ. viꝺe bo. tex. cũ gl. nõ in. c. q̃renꝺũ
et. c. ſi qui ſũt. ij. q. vij. et põt iuꝺex ex officio re
pellẽ ꝑſonas inhabiles etiã ſi aꝺuerſari⁹ ꝑp̃
ſuũ ꝺelictũ ſit ꝑuat⁹ facultate excipiẽꝺi. vt nõ
voluerũt. glo. et Inno. i. c. nulli. ꝺe accu. et gl.
in. c. alieni. ij. q. vij. reuocat tñ bar. in ꝺubium
nũquiꝺ valuit ſtatutũ tollẽs ꝺefẽſiõꝫ cũ nec
bannito nec excõicato nec quãtumcunq̃ cri/
minoſo ſit auferẽꝺa ꝺefẽſio vt in. c. cũ ſup. ſ̃. eo.
eſt eni ꝺe iure nãli et iꝺ nec ꝑ legẽ nec ꝑ pricí/
pẽ tolli p̃t. vt eſt tex. in cle. paſtoral. ꝺe re iuꝺi.
et ꝑ hãc rõeꝫ ꝺicit ip̃e nõ valẽ iſtuꝺ ſtatutum
exceptionẽ ꝺo voluntariã põt ſm eũ ſtatutuꝫ
tollẽ vtputa nõ poſſit aliũ ꝺefenꝺere ſ tu ꝺic
lati⁹ poſt Bal. ibi ꝙ q̃ꝺaꝫ eſt ꝺefenſio in qua
nihil agit q̃s ſꝫ ſolũ negat et illa nõ põt tolli
vñ actore nõ ꝓbante re⁹ negãs ꝺꝫ abſolui ꝺe
iureiur. l. c. ſi. et. l. qui accuſare. C. ꝺe eꝺẽ. Que/
ꝺaꝫ eſt ꝺefẽſio in qua re⁹ vult aliq̃ꝺ ꝯſequi et
tũc ſi illa eſt ꝺe iure nãli nõ põt ꝑ ſtatutũ tol/
li vtputa ſi re⁹ ꝑponit ꝙ homiciꝺiũ ꝯmiſit aꝺ
ꝺefẽſionẽ ſuã. vel q̃ꝺ ſile. l. vt vim. ff. ꝺe iuſti.
et iu. et. c. ꝺilecto. ꝺe ſen. ex. li. vi. et iſte eſt ꝑpri⁹
caſus ꝺicte cle. paſtoral. Aut eſt ꝺe iure ciuili
vt exceptio p̃ſcp̃tiõis rei iuꝺicate vl ſilis. et il
la põt ꝑ ſtatutũ tolli. ar. bo. in. c. quo iure. viij
ꝺi. facit auc̃. que ſupplicatio. C. ꝺe preci. ipa.
offe. ciuilis ei rõ põt ea que iuris ciuilis ſũt
tollere. nãlia ꝺo iura corrũpe nõ põt Juſti. ⁊ e
iu. nã. gen. § ſꝫ nãlia. et v. ꝺi. in pri. fac̃ qꝺ nõ.
gl. in. l. quotiens. C. ꝺe preci ipe. offe et ꝑ hoc
hẽs itellectũ aꝺ cle. paſtoral. vt nõ itelligat̃ i
qualꝫ ꝺefenſione viꝺe ſile. appellõ eſt ꝺefenſio

vt in. c. ſuggeſtũ. ꝺe appel. et in. c. cũ inter. ſ̃. eo.
et tñ põt tolli ꝑ pricipẽ vt in. c. ſup q̃õnum. ꝺe
offi. ꝺele. et. l. i. ff. qui ⁊ a qui. app. nõ. li. ¶ Poſ
ſet etiã circa p̃ꝺicta ꝺubitari nũq̃ꝺ valeat ſta
tutũ vt poſſit bãnit⁹ ipune offenꝺi ⁊ ꝺic ꝙ ſic
ꝺe quo plene ꝑ bar. in. l. oẽs ꝑpli. ff. ꝺe iuſti. et
iu. ⁊ ꝑ Jo. an. in aꝺꝺi. ſpe. in ti. ꝺe ꝯſti. p⁹ prin.
Sũt ei hoſtes citatis et ꝑꝺũt oĩa iura ciuita
tis. vt. l. amiſſione. ff. ꝺe capi. ꝺi. et. l. mime. ff.
ꝺe reli. et ſũp. fu. et vtrobiq̃ plene ꝑ bar. ¶ 3⁹
pricipalit̃ q̃ro pone ꝙ teſtis cui obijcit̃ crimẽ
cũ ifamia replicat ꝯtra opponẽteꝫ ꝙ etiã ip̃e
crioſus eſt nũq̃ꝺ ꝺeat aꝺmitti replicatio glo.
in. l. iij. ff. ꝺe teſti. vr̃ ſẽtire ꝙ ſic. ꝯtrariũ tꝫ bar.
in. ꝺ. l. cũ mulier. nã excipiẽs tractat ꝺe ꝺãno
vitãꝺo. g⁹ nõ ꝺꝫ repelli replicatiõe cris vt ꝺi/
xi. Jtẽ hec replicatio nõ eliꝺit ſeu reſoluit ex/
ceptionẽ qꝛ teſtis ꝑꝺucit̃ vt fiat fiꝺes iuꝺicij
ſ iuꝺex nõ ꝺꝫ iclinari in magis creꝺenꝺũ. qꝛ
excipiẽs eſt ifamis et ſic ꝑ vtrãq̃ theoricã. ſ̃.
traꝺitã replicatio ẽ repellẽꝺa ⁊ iꝺẽ tꝫ gl. in c.
teſtimoniũ. ſ̃. ꝺe teſti. viꝺe qꝺ nõ. Inno. i. ꝺ. c.
itellexim⁹. Finalit̃ circa hãc mãꝫ pone hanc
breuẽ ꝺiſtinctionẽ ꝙ aut agit̃ crialit̃ aut ciui/
liter. p̃⁹ caſu nõ ob. replicatio vl exceptio alte/
ri⁹ cris qꝛ nõ r̃one cris ſ inocẽtia reus pur/
gat̃ vt. l. negãꝺa. C. qui. accu. nõ po. canõiza
ta. iij. q. xi. negãꝺa. ꝺe h̃ tñ arti. ꝺicenꝺũ eſt vt
plene le. et nõ. ꝑ bar. in. l. is q̃ re⁹. ff. ꝺ pu. iuꝺi.
aꝺmittit̃ tñ obiectio ãnexi cris vt accuſator
nõ repellat̃ ſꝫ vterq̃ ꝓbato ꝺelicto puniat̃ vt
ſi marit⁹ accuſat vxorẽ ꝺe aꝺulterio crialiter
et vxor excipit ꝺe lenocinio. aꝺmittit̃ ei et hꝫ
effectũ cuiuſꝺã accuſatiõis. iſte ẽ caſ⁹ nõ. in.
l. ij. § ſi publico. ff. ꝺe aꝺult. et ꝺicẽꝺũ pleniuſ
vt ibi nõ. et ꝑ archi. in. ꝺ. c. negãꝺa. 2⁹ caſu ſꝫ/
ꝺiſtigue cũ agit̃ ciuilit̃ ꝙ aut replicatio ⁊ ex/
ceptio ꝯcernũt ꝺiuerſa facta aut iꝺẽ p̃⁹ caſu ſi
hñt ꝺiuerſos effect⁹ nõ tollit̃ exceptio ꝑ repli
catiõeꝫ ſ quilꝫ agꝫ ꝺe facto ſuo. ex̃m ſi tu ꝺeꝺi
ſti m̃ ꝺamnũ in vna re et ego ꝺeꝺi tibi i alia.
vel ſi tu ꝺixiſti m̃ iiuriã et ego tibi ⁊c. aꝺ h̃. l.
q̃aꝺmoꝺũ § ſi nauis. ff. aꝺ le. acqui. ⁊ nõ. ſpe.
in ti. ꝺe accu. ꝺ. q̃ꝺ ſi võui te. et Inno. in. ꝺ. c.
itellexim⁹. recitat tñ ibi ſpe. vnũ ꝺc̃m nõ. ⁊ ſꝑ
mẽti tenẽꝺũ. ¶ Dicit eni q̃ſꝺaꝫ ꝺicẽ ꝙ ſi ꝺc̃o
vel facto feciſti mihi iiuriam et ego ꝺicto vel
facto tuo ꝑuocatus intuli tibi ꝙ ex hoc non
ſum tibi ꝯꝺemnanꝺus. ar. in. l. i. § cũ arietes
ff. aꝺ leg. acq̃. ⁊ qꝺ calore iracũꝺie fit calũnia
caret. ij. q. iij § nõꝺũ. qꝺ ego nõ creꝺo ex to/
to ver. qꝛ calor iracũꝺie nõ excuſat ab iiuria
vt in. l. ſi nõ ꝯuitij. et ibi plene ꝑ Cy. C. ꝺ iiu.
rijs. facit. l. ſi ex plagijs § tabernari⁹. ff. aꝺ le.
acqui. creꝺo tñ ꝙ miti⁹ ſit puniẽꝺus. qꝛ iuſto
calore mot⁹ intuli tibi iiuriã. vt eſt tex. nõ. in

l.ſi adulteriū ꝟ ipatores.ff.de adulte.ꝓdicta
ꝓcedūt regularit.qñq̈ tñ in odiū certi delicti
admittit̃ exceptio vel replicatō in diuerſ fac
tis ſepād.vt in.c.ꝙ fruſtra.de vſur..ibi non
audit̃ volēs repetere vſuras niſi ipſe vſuras
ꝑ eū extortas reſtituat regularit̃ eni ꝯtra ſm
Inno.in.d.c.itellexim⁹.firmās ꝓ rſa ꝙ lꝫ q̄s
ꝯmittat ꝯtra vnā legē tñ ꝑ h̄ nō priuat̃ bñfi/
cio aliarū legū vel eiuſdē in diuerſis factis.
vñ ſtultū eēt dicere ſm eū ꝙ ſi filiusfa.mutua
uit filio ⁊ ſic cōmiſit ꝯtra macedonianū qui
iuuet̃ macedoniano ſi alit̃ ſibi mutuauit.di/
cit tñ nō.ꝙ ſi quis ꝯmiſit in eā legē ꝑ quā da/
tur ſibi exceptio ꝙ remouebit̃ ab exceptione
⁊ ſic dicit ſm vnū intellectū poſſe itelligi.c.cū
eccleſiaſtice.ꝟ.eo qd nō. Si vero replicatio ⁊
exceptio ꝯcernūt diuerſa bñficia eundē effectū
ſeu ꝯcernūt vnū ⁊ idē factū.exemplū in diuer
ſis adulterijſ viri ⁊ mulieris ꝯcernētib⁹ idē
mr̃imoniū ⁊ tūc diſtingue vt.ꝟ.dixi ⁊ decla/
raui i theorica preal̃.⁊ h̄ bñ nō.tu canōiſta.
qꝛ nō hēs alibi talē mām ita clare enucliatā.
Vltimo ſcias ꝙ Inno.tractauit hic mām cū
ꝯmittit̃ vt citentur oēs qui ſe opponūt alicui
facto ⁊ qꝛ parū ē vtilis idō ꝯſulto obmiſi.

Apoſtolice Caſus. Si
ꝑ exceptiōꝫ
ſuſpēſionis ꝯtra quā replicat̃ de nul/
litate ordinatio eccleſie retardatur ſit abſo/
lutio ad cautelam.h̄.d. Pōt diuidi in quatu
or ꝑtes.nā p̄° ponit exceptionēꝫ.2°. ibi quam
replicationem.3° ibi.ne tamē.relaxacōis cāꝫ
4° relaxationē. ibi ſniās. Nō p̄° vnā cāꝫ lciāꝫ
ꝓpter quā pōt fieri añ oīa abſolucō ad caute
lā cū ſ.allegat̃ nullitas ſnie cēſure et ex dila/
tiōe iudicij retardat̃ ꝓuiſio ſeu alia vtilitas
eccleſie et credo ꝙ h̄ vltimū pōderat̃ ad h̄ vt
ex officō ſuo iudex tales ſnias relaxet.nā ad ꝯ
modū p̄ticipl̃r ꝓuatū nō dꝫ iudex ſuū officiū
nō petitū iterponē vt.l.ad ꝑemptorias.ff. de
iudi.et.l iij ꝟ h̄ aūt iuditium.et qd ibi plene
nō.ff.de dā.ifect.nō. Inno.in.c.ad nr̃aꝫ.ij.ꝟ.d
iureiurl.et ſic pōt itelligi tex.cū glo.nō.in.c.ſi
gnificaſti.de eo q̄ du.in ma.vbi ꝯcludit̃ ꝙ ab
ſolō ab excōe nō ē nō petēti ipendēda.ceſſāte
ꝗ° vtilitate eccle nō dꝫ iudex ex ſuo officō ſuā
ſ ñaꝫ relaxare etiā ad cautelā.ꝫ dꝫ ꝓcedē ſuꝑ
ꝟitate cē etſi ꝯſtiterit de nullitate ſnie ꝓnūcia
re eā nullā al̃s abſoluē.nō ad cautelā ꝫ ſm ꝙ
ius exigit ad h̄ qd in ſiñ nō.glo. de delegato
in.c.ſolꝫ de ſē.ex.li.vi.ꝫ ſi ꝑs petit abſolui ad
cautelā allegādo nullitatē et preſtādo cauti/
onē de ſtādo iuri dꝫ iudex abſoluē etiāſ non
ipediat̃ ex dilatiōe ꝓuiſio eccleſie ꝑ.d.c.ſolet.
et qd ibi nō. Jo.an. ſuato tñ eo qd h̄r in.d.c.
ſolet.et ſic vltra alios itelligo iſtū tex. Ex q̄
ſi vero vnū nō.ꝙ vbi iminet vtilitas eccleſiaſtī
ca ſeu ipedit̃ ordinatio eccleſie pōt iudex ab/
ſoluē quē ab excōe lꝫ nō petat.ad h̄ bñ fac̃.c.
veniēs.ij.in ſi.de teſti.et qd ibi dixi et ſic limi
ta nō.in.d.c.ſignificaſti et h̄ nō. Nō.2°.ꝙ ab
ſolutio ad cautelā ipendit̃ nō ſolū in ſnia ex/
cōis ſꝫ etiā in ſnia ſuſpēſiōis vt ꝫ qd nō. eſt ei
eadē rō in iſta ſic̃ in illa vt patebit ex ꝟ. dicen
dis. Et ſcias ꝙ q̄admodū in abſolōe excōis
ad cautelā preſtat̃ cautio in.d.c.ſolet.ita ⁊ in
iſta vt ē tex.nō.in.c.venerabili ꝟ.de ſē.ex.et ſic
debem⁹ itelligere iſtū tex.ꝙ iſti canōici ꝓſtite
rūt cautionē ſaltē iuratoriā de parēdo man/
datis iudicis ſi ꝯſtiterit eos fuiſſe culpabileſ
in eo ꝓ quo late fuerūt dicte ſnie. Opp.vr̃ ei
ꝙ ꝓtextu ſuſpēſiōis nō poterāt iſti canōici re/
pelli ab agēdo qꝛ ſuſpēſus ab officio nō eſt p̄/
uat⁹ coīone hoim ꝑ.c.a nob.ꝟ.e. Itē ſuſpenſi
pñt eligere vt in.c.ſi.d cle.ex mi. So.glo.i.in/
trat hāc māꝫ vt clari⁹ itelligat̃ glo. et hāc ma
teriā p̄° ſcias hr̃e iſtū tex.duos itellect⁹ p̄nci/
pal̃r.p̄° ꝙ iſti canōici venerūt ad curiā vt in p̄
ſentia pp̄e eligerēt forte ꝓpter ſcādalū ſedādū
in ꝑtib⁹ et excipiebat̃ nūc ꝯtra eos de ſuſpēſi
one vt repellerent̃ ab eligendo et tūc lr̃a eſſet
clara ꝙ ſuſpēſus ab officō nō pōt eligē vt i.c.
cū dilect⁹.d ꝯſue.et in.c.cū iter. R.de elect. Et
ad.c.ſi.de cle.ex.mi.rñdet̃ ſm glo. ꝙ loquit̃ d
ſuſpēſione miōri q̄m q̄s icurrit ex ꝑticipacōe
cū excōicato illa eni ſolū ꝓuat a ꝑticipatione
ſacroꝝ et electiōe paſſiua nō actiua vt ibi.ꝫ lo/
quit̃ de ſuſpēſione fcā a iudice vl̃ a canōe in
ferēte ſuſpēſionē in penā delicti vel ꝯtumacie
et hec priuat electione etiā actiua vt in iurib⁹
preal̃. 2° itellect⁹ eſt ꝙ iſti repellebant̃ a limi
ne iudicioꝝ dum agerent ſuꝑ iure eligendi
vel dum proſequerent̃ electionē iaꝫ factaꝫ in
ꝑtibus et hūc itellectū ſentit pe. ⁊ tunc vrget
ꝯtrariū p̄mo formatū ad qd rñdet p̄° nō. hec
glo.ꝙ agentē negotia ꝓpria vel eccle cū man
dato et ſic noīe eccle nō repellit exceptō ſuſpē
ſionis vt in ꝯtrario ſꝫ ꝓmouētem negotia ec
cleſie noīe ꝓprio ſic qꝛ cū ſit ſuſpēſus ab officō
et bñficio nō pōt agere pro iurib⁹ bñficij ma
xime ſpūalib⁹ cū ab illo ſit remot⁹ ſeu ſuſpen/
ſus cū eo tp̄e ſua non interſit preſertim cū agit
de iure eligēdi qd ſuſpēſi exercere nō pñt me/
rito iſti canonici pretextu ſuſpēſionis nō po/
terāt aliter repelli a limine iuditioꝝ. Ex hac
glo.hēs colligere vnū valde nōbile dictuꝫ ꝙ
ſuſpēſus ab officio et bñficio nō pōt agere ꝓ
iurib⁹ bñficij tp̄alib⁹ vel ſpūalib⁹ noīe ꝓprio
tanq̄ bñficiat⁹.iſti eni canonici dicebant̃ eē
ſuſpēſi ab officio et bñficio. vñ verbuꝫ ſuſpēſio
nis poſitū in tex.refert̃ ad officiū ſcdm docto.

vt differat a ꝟbo amotiōis.qḋ ſequit.Et ad/
uerte qꝛ Jo.an.ꝛ alij vſq̱ ad tēpꝰ ſuū ſimpli/
citer trāſeūt cū hac glo.do.an.diſtiguēs has
ſuſpēſiōes dicēs ꝙ ſuſpenſꝰ a bn̄ficio nō pōt
agere noīe ꝓprio ꝛ iure ſuo qꝛ priuatꝰ eſt ad/
miſtratōe ꝛ ſic ſua nō itereſt adducit nō in.c.
cuꝫ vintonieñſis.de elect.ſꝫ certe male adducit
nā ibi gl.nō.quā doct.ibi nō reꝓbant dicit ꝙ
ſuſpēſi a bn̄ficio nō ipediūt eligere qꝛ tal ſuſ
penſio nō repellit eos ab electione nec etiā a
diuinis officijs.vn̄ ɔcludit ꝙ ſuſpēſi oīa nego/
cia taꝫ ſp̄ualia q̄ꝫ tp̄alia pn̄t exercere adeo ꝙ
tali tp̄e cl'ici tenēt officiare eccleſiā qꝛ i penaꝫ
eoꝝ talis ſuſpēſio itroducta eſt ideo nō dꝫ in
eoꝝ releuatōe aliquid oꝑari dicit tn̄ ꝙ ſuſpē/
ſi modicā ſuſtētationē dn̄t tūc hr̄e ne ex toto
egeant ꝛ ſic ɔcludit totuꝫ oppoſitū. ¶ Redeo
ad ꝟba do.an.aut ē quis ſuſpenſꝰ ab officio
tm̄ ꝛ tūc putat ꝙ cū nō ſit r̄motꝰ ab admiſtra
tione bn̄ficij poterat agere cās tp̄ales ꝛ ſp̄ua
les in iudicio qꝛ iſti nō annectūt ordini.fallit
in cā electiōis quā agere nō poterit.tū quia
ipſaꝫ facere nō pōt.tū qꝛ annectit ordini ꝛ qꝛ
ſua n̄ intēſt.Ego in ſꝫ paſſu ɔcluderē ꝙ ſuſpē
ſio opat ad limites ſuſpēſionis.aut ei qs ſuſ/
pēdit ab officio et bn̄ficio et tūc tene ꝑpetuo
mēti dictū hꝰ gl.quā puto ꝟiſſimā vt ſic ſuſpē
ſus nō poſſit agē noīe ꝓprio tāq̄ꝫ bn̄ficiatꝰ ꝓ
iuribꝰ ipiꝰ bn̄ficij.nā tm̄ dꝫ facē ſuſpēſio tp̄al
quo ad tp̄us q̄tuꝫ ꝑpetua in ꝑpetuū.ar in.l.
que de tota.ff.de rei vēdi.et in.c.athi clerici.ꝺ
iudi.Ex hac gl.etiā infert ꝙ ſuſpēſus a bn̄fi/
cio n̄ dꝫ hr̄e redditꝰ bn̄ficij cū ꝓ eo agē n̄ poſ/
ſit qḋ minꝰ eſt.ad ſꝫ bn̄ fac.c.ṗter.xxxij.di.mo
dicā tn̄ ſuſtētationē hr̄e poterit ſi nō hꝫ vn̄ vi
uat vt dicit glo.nō.in.d.c.cū vintonienſis.et
gl.in cle.vt hi qui.de eta.et q̄li.in ꝟ.dimidia
fac qḋ nō.gl.in.c.paſtoral.in fi.ꝺ appel.ꝛ hoc
puto veriꝰ quicq̄d dixit Egi.in.c.ꝑuenit.ꝺ fi/
deiuſ.vbi ꝑ illū tex.et cōēꝫ ob ſuātiaꝫ dicit ꝙ
ſuſpēſio refert ad quotidianas diſtribucōes
et nō ad corpꝰ prebende.ad illū tex.dic vt ibi
nō.in q̄nta ſolone et ꝙ illa ſuſpēſio ſit poſtmo
dū ſine ṗiudicio creditoris cui redditꝰ erant
adiudicati.vel dic ꝙ nō itelligit de redditibꝰ
bn̄ficij ſ; de ꝓprijs p̄rimonialibꝰ ꝛ de ſꝫ eſt bo.
tex.iūcta gl.in.c.de multa.de ṗben.qḋ latiꝰ ꝺ/
claro in.d.c.ꝑuenit.Aut eſt qs ſuſpēſus a bn̄
ficio tm̄ et tūc tene gl.valde ſing.in.d.c.cū vi
tonieñſis.et eā declarādo et limitando dico ſic
ꝙ ſuſpenſus a bn̄ficio pōt eligē.ſꝫ ꝓbat in.c.
cū in cūctis ꝭ ſi.iūcto.c.cū vintonieñſis.ꝺ elec.
vide gl.in.c.cupiētes ꝭ ceteꝝ.in ꝟ.a bn̄ficijs
de elect.li.vi.ꝛ ſꝫ qꝛ ius eligēdi āne͛ctit ordini
ſeu offō a q̄ nō repit ſuſpēſus.ſꝫ nō.doct.in.c.
cū dilectꝰ.de ɔſue.eligi āt nō pōt in illa eccl.a

vbi eſt ſuſpēſus de hoc vr̄ caſus ſing.in c.ꝑ i/
q̄ſitionē.de elect.et in gl.ṗall.in.d.c.cupiētes
oīa alia ꝟbo q̄ ſpectāt ad officiū poterit exercē
ſiū ſint ſp̄ualia ſiue tp̄alia.ꝛ ſic reſtrigerē gl.in
d.c.cupiētes.in eo ꝙ dicit ꝙ ſuſpēſus a bn̄fi/
cio ṗt exercē oīa negocia ſp̄ualia et tp̄alia.nā
ſi itelligeret de negocijs ꝑtinētibꝰ ad bn̄ficiū
a quo eſt ſuſpēſus eſſet de directo ɔtra hanc
gl.Jtē qūo poſſet agē ꝓ bn̄ficio ſi ab illo ſuſ/
pēſus eſſet et in ſꝫ reſtrigo illā gl.vt ɔcordet
cū iſta et fac rō.c.paſtoral in fi ꝭ.de appel.ꝛ ſē/
tit hic nō.Jnno.dicēſ ꝙ exq̄ iſti erant amoti a
bn̄ficijs ſuis lꝫ tp̄alit tn̄ īfra tp̄us amotiōis
ſue cōibꝰ negocijs eccl'ie inteſſe non poterāt.
qḋ dicit nō.dignū.Aut eſt qs ſuſpēſus ab of
ficio tm̄ ꝛ tūc nec eligē ṗt nec eligi vt i.d.c.cū
dilectꝰ.vbi plene de ſꝫ nō.nec alia exercē q̄ ſūt
deputata ordini vt in.c.i.de ſen.et re.iudi.li.
vi.ſpectātia ꝟbo.ad bn̄ficiū exercē pōt vt in.c.
ṗſbiteꝝ.xxviij.di.fac.c.ſtudeat.l.di.hec limi/
ta niſi ſit ꝓ tali cā ſuſpēſus ab officio ꝙ ꝑ ɔſe
quētiā etiā cenſeat ſuſpēſus a bn̄ficio qḋ q̄n
ɔtigat vide ꝑ glo.fin.in cle.cupiētes ꝭ ꝟbo no
uā.de penis.et vide ad māꝫ qḋ nō.in.c.ſiē.de
coha.cle.et mu.et in.c.cū bone.de eta.et qua.
et hec nō.qꝛ nō hēs alibi hūc articulū.ita la/
te deciſū ¶ Ex glo.ſcias ꝙ Jnno.tractauit ſꝫ
māꝫ hꝰ abſolōis ad cautelā q̄ poſſet hic omitti
cū eā lōge diffuſiꝰ tractauerit Jo.an.pꝰ alios
in.d c.ſolꝫ.vbi videas.ſꝫ ad itellectū termioꝝ
dicā hic aliq̄d breuiter.ꝛ ṗꝰ quero q̄re iſta ab
ſolutio dr̄ ad cautelā.Sol.dic ꝙ dr̄ ad caute/
lā.i.ad maiorē ſecuritatē et ad hoc vt res ſit
potius in tuto q̄ꝫ in ꝑiculo.vn̄ alibi dicit lex
ꝙ abundans cautela nō nocet vt in.l.teſtm̄
ꝭ teſtiū.C.de teſta.nā ṗtendēs excōēꝫ nullā
quo caſu duntaxat hꝫ locuꝫ hec abſolutio vt
nō.in.d.c.ſolet.et.c.venerabilibꝰ.de ſen.ex.li.
vi.et hic ſi initit veritati nulla indiget abſo/
lutiōe vt in.c.ꝑ tuas.de ſen.ex.et.c.cū ɔtigat
de offi.dele.ſ; qꝛ ſuꝑ nullitate litigādo poſſet
interi ſibi iminere aliqḋ preiudiciū vt ſi pre/
textu nullitatis imiſcēt ſe diuinis et poſtmo/
duꝫ reꝑiret aliqua vel notaret apud vulga
res ꝙ eſt excōicatꝰ et nō ſe abſtineret a diuīs
et cōione hoim vel quid ſiľe ideo vt hec peri/
cula euitent et res ſit in tuto īuenerunt iura
vt peti poſſit ſeu fieri hec abſolutio ad caute
lam vt.ſ.de pn̄ti.abſoluat in quātū opꝰ ſit ṗ/
ſtita cautione de parēdo mādatis eccleſie et
poſtmodum litiget ſuꝑ veritate rei etſi fuerit
reꝑtus culpabilis ɔpellat ſatiſfacere vt in.d.
c.venerabilibꝰ.al's in totum abſoluat.vn̄ ſm
Jnno.fit ad cautelā iꝰius qui petit vt tute ꝛ
cū bona ɔſcia ꝛ ſine aliquo ſcrupulo poſſit ſe
imiſcere diuis.Jteꝫ ad cautelā opiōnis ſue

vt. ſ. diri. Jtē ad cautelā alioꝝ qui voluñt ſibi
coīcare et ad cautelā eoꝝ q̄ iſte factur⁹ eſt et
ne ꝓtextu excōnis infrigat et ſiliuꝫ q̄ ſtudio/
ſus ex ſe poterit cogitare. Sꝫ q̄rit̄ qñ hꝫ locū
hec abſolō ad cautel i. So. quam tenuerūt ꝙ
in duob⁹ caſib⁹ tm̄. pm⁹ qñ q̄s pretēdit excōꝫ
latā p⁹ appellationē tm̄. z⁹ cū dicit errorē fuiſ
ſe expreſſū in ipa excōe et ſic cā ꝓtendit nulli
tas altero ꝓdictoꝝ caſuū. vt nō. ꝑ Jnno. in. d
c. ſolet. de ſen. ex. li. vi. et fac̄ tex. in. d. c. venera/
bilib⁹. ſ hic Jnno. firmit̄ tꝫ ꝙ qñ ex quacūqꝫ
cā allegat̄ nullitas ſꝑ hꝫ locū iſta abſolō ad
cautelā. et hec opio eſt cōior ⁊ verior et cōiter
tenet̄ vt etiā nō. in. d. c. ſolꝫ. nā ea dē eſt rō vbi
cūqꝫ pretēdit̄ nullitas q̄ ꝟſat̄ in dictis duob⁹
caſib⁹. vñ dic ꝙ cā exēpli tex. in. d. c. venerabi
lib⁹. fecit mētionē de illis duob⁹ caſib⁹ et ea
q̄ dicunt̄ cā exēpli regulā nō reſtringūt Ul/
timo q̄rit̄ q̄s iudex poſſit ad cautelā abſoluē
So. dicit Jnno ꝙ quilꝫ de ſententijs ꝑ ſe vel
autoritate ſua latis nō tñ poſſet ſñias alioꝝ
relaxare niſi in caſib⁹ ſuis remittens de h̄ ad
nō. in. c. ad reꝑmendā. et. c. paſtoral. de offi. or.
¶ Quid aūt de iudice delegato in ſñia a ſe ñ
lata vide gl nō. ⁊ q̄d ſup ea nō. ī. d. c. ſolꝫ. vnū
tā in hac mā ſꝑ nō. ꝙ vbicūqꝫ fit mētio de ab
ſolone nō adiecto ad cautelā itelligit̄ de ꝟa ⁊
pura abſolone q̄ ꝓſupponit viculū. ad h̄ vide
gl. nō in. c. capl̄m ſāctē crucis. de reſcrip. in fi.
vbi dr̄ ꝙ nūqꝫ abſolō itelligit̄ fieri ad caute
lam niſi exꝑmat̄ an petitio abſolonis pure fa
cta ꝓſupponat veꝝ vinculū plene dic in. c. ve/
nerabilē. de elect. hic nō ſunt alia.

Dilecte in chriſto

Caſus. ꝑ excōnis exceptionē a proſe
cutiōe appellatiōis qui ꝓpelli nō dꝫ ſic cōiter
ſūmat̄ ꝫ hec ſūmatio nō ꝯtinet aliqꝫ dubitati
onē. ꝑ. c. cū inter. ſ. e. et ī. e. c. ſi. iō ſūmo ſic. Ex/
cōis exceptiōe nō obſtāte valet reſcꝑtū impe/
tratū in cā. applonis lꝫ de excōe lata p⁹ appel/
lationē a grauamie nō faciat mētionē. et ꝓm
hoc eſt caſus nō. ⁊ forte ſingularis ꝑ quē poſ
ſet colligi vna regl̄a ꝙ de inouato p⁹ applonē
etiā ab inłlocutoria nō ē neceſſe in reſcripto
facere mētionē. de quo ī. dicā. ¶ Diuidit̄ hec
decre. nā in pria ponit̄ appellātis narratio. in
z⁹ applonis ꝯmiſſio. z⁹ ibi quo circa ¶ Nō ibi
in eaſdē. ꝙ in cā monaſterij pōt ex cā ferri ex/
coīcatio ī ſingulos de collegio. hic eī ipē mo
niales fuerūt excoīcate forte eni iudex ꝓceſſit
ꝓpter eaꝝ ꝯtumatiā. ad h̄. c. romana § in vni
uerſitatē. de ſen ex. li. vi. et ꝑ hoc tollit̄ ꝙ qui/
dā colligebāt hic dicētes ꝙ tꝫ excoīcacō lata
in vniuerſitatē de quo tñ dicēdū vt in. d § in
vniuerſitatē. ¶ Nō z⁹ ꝙ excoīcat⁹ pōt in cā ap
pellonis ipetrare reſcꝑtū ex quo eni ſibi ꝑmit
tit̄ appellatio tāqꝫ defēſio. g⁹ et facłtas ſup ea
iudicē ipetrādi et ꝓſequēdi paꝝ et nihil pro/
deſſet appellatio ſi etiā nō daret̄ facultas iu/
dicē ipetrādi et ꝓſequēdi q̄d ꝓcedit etiā ſi pro
alijs cauſis fuiſſet excoīcat⁹ vt clari⁹ ꝓbat̄ in
c. ſi ī. e. ⁊ ſ. e. c. cū inter ¶ Opp. ⁊ vr̄ ꝙ reſcriptū
ipetratū ꝑ moniales nō debuerit valere tāqꝫ
ſurrepticiū cū nō fecerit mētionē plenā de ꝓ/
ceſſu iudicū vt in. c. inter monaſteriū ī. de re
iudi. et in. c. dilect⁹. de Rꝑ. ⁊. c. ſuꝑ eo. de coha.
cle. et mu. et. c. ex lr̄is. de do. et cōtu. et in. c. in
nr̄a. de ꝓcu. Jn quib⁹ iurib⁹ ꝓbat̄ ꝙ reſcꝑtū
dꝫ facere mētionē de ꝓceſſu cauſe et de ſerie
negocij et ſimilib⁹ vt in eis pꝫ ſoluit nō. goff.
ꝙ ꝓdicta ſūt vera reſpectu eoꝝ que ſiūt añ ap
pellatiōeꝫ qꝫ eoꝝ q̄ ſiūt ſeu innouātur p⁹ ap/
pellationē nō pōt fieri mētio. cū eni ꝑ appella
tiōꝫ ſit a iudice receſſū nō teneor ſcire q̄d ipe
faciat. vñ nō facta de illis mētione reſcriptū
tꝫ vt hic et ī. de ꝯſir. vti. vel inuti. c. bone. Jdē
tꝫ Phi. dicēs ꝑ illā decre. bone. ꝙ ſic ꝺ lr̄is q̄
nulle ſūt. nō eſt necē fieri mentioneꝫ vt ibi et
nō. in. c. ex tenore. ſ. de reſcrip. vbi h̄ plene exa
minaui. ita nec de excōe vt hic q̄d eſt bñ nō. pu
to ꝙ etiā alio reſpectu tacitnitas illi⁹ excōis
nō hꝫ viciare qꝫ illi⁹ exꝑſſio nō ſubtraxiſſꝫ vł
retardaſſꝫ pricipē a ꝯceſſione reſcripti. nā ꝓpē
excōeꝫ nō vt ī. c. ſi. et. ſ. e. c. cū inter. ꝓpter ino
uationē factam nō. qꝫ validitas illius inno/
uationis pēdet ab exitu illi⁹ appellacōis vt
in. c. nō ſolū. de appel. li. vi. g⁹ ceſſat oīs ſurrep
tio. vt in. c. ſuꝑ lr̄is. de reſcꝑ. ¶ Opp. z⁹. vr̄ eni
ꝙ ꝑꝑ nō debuit dare reſcriptū iſtis mōachis
appellātib⁹ cū exꝑmerēt cauſā iniuſtam. So.
Jnno. ꝙ lr̄e monachoꝝ hēbant bonā formaꝫ
ſ ſurrepeitiā. dixerūt eni in ipetratiōe ꝙ iudi
ces nō admiſerant exceptionē excōis contra
actionē ſi eni expreſſiſſent qualitatē excōis ⁊
q̄uo excōicate agebāt ꝓſequēdo appellationē
ſuā lr̄as nō habuiſſent. ¶ Oppo. z⁹ in eo ꝙ ꝑꝑ
mandat ſimplr̄ reuocari innouata p⁹ appella
tionē nō eni vr̄ hoc indiſtīcte de iure fiendūꝫ
vt nō in. c. nō ſolū. ꝑall. So. Jnno. multūꝫ ſin
gularit̄ limitat hic illā iuris regulā nil inno
uari applone pendente. de qua. ff. nil ino. ap
pen. ꝑ totū et in. l. applone. C. de appel. et. c. di
lect⁹. eo. ti. et. ij. q. vij. appellatio. dicit eni eam
ꝓcedere reſpectu iudicis et nō reſpectu parł.
et ſic eē itelligit q̄d hr̄ ī auc̄. vt nul. iudi § ſu
per hoc. vbi prohibet̄ poſſeſſionē trāſferri de
vno litigantiū in aliū et ideo ſi aliq̄d ꝑ partē
fiat nō eſt id reuocādū. maxie ſi nō imutatur
ſtat⁹ lit. Et ex hoc dic ꝙ ſi agat̄ ꝑſonali actōe
vt ex empto vel ꝯſili et res que petit̄ alienet̄
tenet alienatio cū ꝑ hoc nō mutet̄ ſtatus lit.

nec ꝑiudicet appellatiõi qꝛ ita ↄdẽnabit ꝑſo
na facta alienatiõe ſic ſi nõ fuiſſet facta. ſi aũt
agat reali actiõe de dñio tũc fatet ꝙ nõ tenꝫ
alienatio nõ ea rõne qꝛ applone nõ pendente
factũ eſt ſꝫ qꝛ res eſt litigioſa. Hoſti. ṽo dicit
ꝙ iſta rſa applone pendẽte ꝛc. reſpicit nedũ iu/
dicẽ ſꝫ etiã ptes ne viꝫ aliqd inouent in cã in
ꝑiuditiũ aduerſarioꝝ ad min⁹ violenter nec
mixꝝ ſm eũ qꝛ etiã nulla lite vel applone pen/
dẽte. nõ dat licẽtia pti iuadẽdi poſſeſſiõꝫ q̃m
tꝫ alia ps vl̃ circa illã inferẽdi aliq̃ violẽtiã
imo ꝑ ius ꝓhibet expreſſe. C. vñ vi. l. ſi q̃s in
tantã. et. l. extat. ff. qḋ me. cau. ꝛ. c. placuit. xvi
q. vi. forti⁹. g⁹ ſm eũ itelligit ꝓhibitũ applone
pendẽte. et cũ his trãſit ſimplr do. ant. hic.
Ego ↄtra hãc diſtinctionẽ Jnno. adduco bo.
tex. cũ gl. in. l. cyrograph⁹. §. fi. ff. de admi. tu.
vbi dicit ꝙ iudex relegauit q̃dã adẽptis ſibi
bonis ꝛ cã applonis pendẽte ↄdẽnat⁹ illa bo
na alienat. ↄfirmata ṽo ſnia ↄtra appellãtem
fuit facta illi⁹ alienatiõis reuocatio. et dicit
gl. ibi ſꝫ eſſe qꝛ applone pendẽte nõ debuit fiẽi
alienatio et ꝙ debuit ex iudicis offitio fieri
illa reuocatio idẽ tꝫ glo. in. l. furti. ff. de his q̃
nõ. infa. et ſic vr̃ duplr illa lex cũ glo. facere ↄ/
tra opi. Jnno. ꝑmo qꝛ remediũ illi⁹ ti. nil. ino
ua. ꝛc. hꝫ locũ ↄtra inouationẽ ptis. z⁹ qꝛ ſit
inouatio lꝫ ageret ꝑſonali q̃d dicendũ. Ego
dicerẽ ſequẽdo illã gl. et Hoſti. ꝙ illi⁹ ti. reme
diũ hꝫ locũ reſpectu ptis vbi ꝑ factũ partis
mutaret ſtat⁹ litis. ad ſꝫ adduco. c. bone. ꝛ qḋ
ibi nõ. Jnno. de appel. et gl. in. d. c. nõ ſolũ. pro
ſꝫ qꝛ inſtãtia cauſe applonis ſuccedit loco in/
ſtãtie cauſe pĩcipalis vñ ſicut pẽdẽte illa in/
ſtantia nihil eſt inouandũ etiã ꝑ partẽ vt in
cle. ij. vt li. pendẽte. ita nec pendẽte inſtãtia cẽ
applonis qꝛ ſurrogatũ dꝫ ſapere naturã illi⁹ in
cui⁹ locũ ſurrogat. vt in. c. eccleſia. vt li. pẽdẽ
te. et. c. maiores. de bap. eadẽ eni eſt cã lꝫ inſtã
tia ſit diuerſa. vt. ij. q. vi. §. p⁹ ſcdãꝫ. iũcta glo.
et ꝑ bar. in. l. cũ apud. ff. iu. ſol. vel põt ſic dici
et meli⁹. ꝙ aut appellat ex iuditiũ et in dubio
hꝫ locũ ↄtra inouata applonepẽdente vt pro/
bat in. d. c. bone et ibi ꝑ Jnno. ꝛ ꝑ eũdẽ in. c.
dilecti. de ma. et obe. et in. c. ex pte. S. de reſcꝑ/
Aut appellat in iuditio et ꝓcedit opi. Jnno.
hic. dico tñ ꝙ inouata reuocabũt nõ ꝑ reme/
diũ illi⁹ ti. nil inoua. ꝛc. ſꝫ ꝑ rmediũ alteri⁹ viꝫ
lite pẽdẽte vt S. dixi. nõ min⁹ lis pẽdet nũc q̃ꝫ
ꝑ⁹. ar. optim in. l. ita demũ. C. de ꝓcu. vbi pꝫ
ꝙ effect⁹ litl. ↄteſt. durat etiã p⁹ interpoſitionem
applonis. ad idẽ tex. optim⁹ qui ad ſꝫ põt ad/
duci in. c. cũ teneamur. de app. et ſic põt ſalua
ri illud ſingulare dictũ Jnno. et rõ diuerſita/
tis int appellationẽ iuditialẽ et exiuditialeꝫ
põt eſſe hec. appellatio eni exiuditialis dirĩe

dirigit ad ptẽ vt nihil inouet. vt. d. c. bone. et
in. c. ↄcertationi. eo. ti. li. vi. et loq̃r qñ appella
tur ex iuditiũ nõ a iudice et iõ opat offitium
ſuũ ↄtra ptẽ inouãteꝫ. Juditialis ṽo dirigit
ad iudicẽ. Eſt eni appellatio iuditialis de mi
nori iudice ad maiorem ꝓuocatio. vt. l. i. ff. de
appel. vide bo. gl. in. c. ij. de ↄſue. li. vi. vñ ꝑ ap/
pellationẽ agit appellãs ſuſpẽdere iuriſdictio
nẽ ꝑmi iudicis et cãꝫ deducere ad ſupiorẽ vt
in. c. ſi a iudice. de appel. li. vi. ↄtra pteꝫ eni ni/
hil agit. ad ſꝫ. c. interpoſita. §. ſane. de appel. idõ
illud remediũ nil inouari ꝛc. fuit pĩcipalr idu
ctũ ↄtra iudiceꝫ cui⁹ iuriſdictio erat ſuſpẽſa ꝑ
applonẽ. et tene mẽti hãc rõnẽ. puto etiã dẽm
Jnno. vexꝝ ꝙ ſi agit ꝑſonali nõ dꝫ fieri reuo/
catio alienatiõis applone pendẽte facta ꝑ id
qḋ nõ. Jnno. in. c. cũ. M. de ↄſtitl. et lꝫ ibi loq̃t
pẽdente ꝑma inſtãtia. Jdẽ tñ dicenduꝫ in cã
applonis qꝛ q̃cquid põt fieri in pria inſtãtia
p⁹ litl. ↄtl. põt fieri in cã applonis. vt in. c. cum
iohãnes. ↄ fi. inſtru. et qḋ nõ. in. d. l. ita demũ
ꝑ Bar. appellatio eni ſolũ reſcidit effectũ pro
nũciati et deuoluit cãꝫ ad maiorẽ iudicẽ. vt.
l. ꝑ hãc. C. de tẽp. appel. et. c. veniẽtes. de iure/
iurl. Ad legẽ cyrograph⁹. §. fi. ꝑall. põt rñdẽi
ꝙ ibi bona erãt affecta cũ ſnia fuerit lata ſpe
cifice ſuꝑ illis vt in. l. ↄmiſſa. ff. de publi. vñ ꝑ
alienationẽ mutat ſtat⁹ litis ↄtra tituluꝫ. ne
lite pẽdente. ideo dꝫ fieri reuocatio et hoc ne
gat Jnno. ſ qñ agit ꝑſonali bona nõ affitiũ
tur etiã ꝑ ſniãꝫ ſꝫ ſolũ precipit ꝙ dẽat reꝫ tra/
dere de quo tñ dicendũ vt nõ. in. l. i. ff. de act.
emp. ꝛ dixi in. c. cũ iohãnes. ꝑall. de fi. iſtru.
Jtẽ et z⁹ põt rñderi ꝙ ſi nõ reuocaret ibi alie
natio nõ poſſet ꝑſona ↄdẽnari ſic ꝑri⁹. vel z⁹
põt dici ꝙ id eſt ſpãle in fiſco in cui⁹ fraudem
alienatio facta fuit. faciũt plene circa ſꝫ nõ. in
l. p⁹ ↄtractũ. ff. de dona. ſꝫ pria ſo. eſt ſubtilior.
Venio ad glo. q̃s ꝑter ordinẽ ſolitũ in fi.
reſeruaui ꝓpter eaꝝ facilitatẽ et oẽs clare ſa
tis ſũt ꝑter finalẽ que diuidit in duas ptes.
Jn pria oppo. ꝙ hic emanarũt q̃tuor ↄmiſſio/
nes. Pria ad abbatẽ ſãcti bñdicti ad petiõeꝫ
mõachoꝝ. z⁹ ad ꝑorẽ de angleſia ad petitiõꝫ
monialiũ appellãtiũ. z⁹ ad ꝑoreꝫ de Germine
ad petitionẽ monachoꝝ appellantium. 4⁹ ad
decanũ Lincoñ. ad petitionẽ monialiũ iterũ
appellantiũ. et hec fuit vltĩa cõmiſſio de qua
vt hic in tex. cui decano ꝑꝑ mandat ꝙ iuſtifi
cata appellatiõe ex pte monialiũ debeat ꝓce/
dere ſm tenorẽ prioris mãdati directi ad pri/
orem de germine. ſꝫ illud fuit tertiũ mãdatũ
et nõ primũ vt pꝫ ex ꝑdictis et ex tex. quare
male. ſo. gl. ꝙ reſpectu primi mãdati procedit
ↄtrariũ. ſed reſpectu iſti⁹ vltimi illud dr̃ ꝑmũ
fuit ei primũ reſpectu iſti⁹ vltimi. facit qḋ in

ſimili hr̄ in.c. Joſeph.de ꝟbo.ſig. et h̄ nō.ꝑ te
ſtib⁹ ꝯcordādis z°.gl.q̄rit in ordine ꝓceden
di ꝑ iſtū decanū et r̄ndet vt in ea pꝫ et in ef/
fecta vult ꝙ lꝫ iuſtificet appellatio monialiū
interpoſita a ꝓore de germie nō tn̄ ꝑ h̄ ꝯgnoſcꝫ
de pricipali cā h̄ ſuccedit in locū ꝓoris de ger
mie. Hoſti.repꝛhendit gl.dicēs ꝙ poſtq̄ cōſti/
terit de grauamie tertioꝝ iudicū dꝫ iſte deca
nus ꝓcedere in cā pricipali vt ꝓbat̄ in lr̄a ſm
eū et h̄ voluit pp̄ vt euitaret̄ circuit⁹ Jo. an.
et cōir docto.ſequētes tenēt glo. et certe glo.
ꝓcedit vt ius dictat.ar.c.vt debit⁹.de appel.ſ
iudicio meo nō oportet nos in h̄ fatigare q̄a
pp̄ mādauit hic decano vt iuſtificata appſoe
ꝓcedat iux̄ tenorē ꝯmiſſionis ꝓme facte ꝓori
de germie Jdeo inſpiciēda erat illa forma et
ſequenda.ar.c.cū dilecta.de reſcrip.etſi de no
uo acciderēt iſte appellatiōes ꝓcedendū forꝫ
vt hr̄ in gl.niſi aliud hēret forma ꝯmiſſionis
vt hic.et hec ſufficiāt qm̄ hic nō ſunt alia.

Significauerūt

Ca⁹ Per exceptionē excōis a ꝓſecutiōe appella
tionis etiā originat̄ actor repelli nō dꝫ.⁊ ē ca
ſus ſing.quaten⁹ dicit de actore. Diuidit̄ in
duas ptes. Jn pria ponit q̄relā appellād. Jn
z° inſtruit iudicē a quo.ibi mandam⁹. Nō
ibi ſignificauerūt capl'm.et ibi capl'm appella
uit qd nomē hn̄s ſignificatū plurale vel no/
mē collectiuū pōt ꝯiūgi cū ꝟbo plis numeri
et de h̄ in.c.capl'm ſācte cruc.de reſcrip. Nō
z° ꝙ in collegiata eccleſia etiā ſeculari eps̄ ſi
ſūdat intentū ſuū ſup libera collatiōe ſ dūta
xat ſup ꝯfirmatiōe.electio ꝟo ſpectat ad colle
giū ad h̄.c.i.de elect.et xviij.q.ij.c.i.iūcta gl.di
xi.S.e.c.cū venerabil̄ Nō z° ꝙ capitulū pōt
excōicari dic vt plene le.et nō.in.c.romana.§.
in vniuerſitatē.de ſen.ex.li.vi. Nō qd fien/
dū cū ſupior nō vult ꝯfirmare electionē dꝫ ei
recurri ad ſuū ſupiorē et pōt adiri etiā appel/
lationis via.grauat̄ eni in nō ꝯfirmādo ꝓue
de iure tꝫ nec tps eſt prefixū ad ꝯfirmādum
ſeu i ſtituendū idō oꝫ vt ꝓdixi recurrere ad ſu/
piorē vt dixi p⁹ do.de ro.in.c.ij.de ꝯceſ.ꝓben.
Nō vltio regulā gn̄alē ꝙ ois defenſio ꝯce
dit̄ excōicato hꝫ eni ſp legittimā pſonā ſtādi
in iudicio et ex̄ vbicūq ſe defēdit lcime ꝯcor/
dat S.c.cū inter Opp.vr̄ eni ꝙ lcime potue/
rit archieps nō ꝯfirmare electū a capl'o nā ſi
capl'm eligit idignū priuat̄ ip̄o facto ptāte eli
gēdi et ptās deuoluit̄ ad ſupiorē vt in.c.cuꝫ
in cūctis.in fi.de elect. So.duplex eſt itellectuſ
ꝓm⁹ ꝙ cā indignitat̄ electi fuit q̄re archieps
aliū inſtituit h̄ tūc appellatio fuiſſet iiuſta.z°
itellectuſ eſt ꝙ archieps ptēdebat ius eligen
di ad ſe ſpectare et nō ad capl'm et iſte itellect⁹

magis plꝫ gl.ꝓme et eſt verioꝛ ꝑ tex. in eo qd
fuit ꝓnūciatū ius eligēdi ꝑtinere ad capl'm
nā ex forma ſnie preſumit̄ qualis erat ꝯtētio
vt nō.in.c.inter dilectos.de fi.inſtru.et expſſi
us nō.gl.in.c.audita.de reſti.ſpo. Opp.z°.vr̄
eni ꝙ capl'm nō potuerit appellare cū ſnia fu/
erit ꝓ eo lata vt in l.omnē honorē. C.qn̄ pro
uo. nō eſt ne. Sol.dicit glo.ij.et bn̄ ꝙ imo fu/
it lata in pte ꝯtra capl'm in eo ꝙ ps aduerſa
fuit abſoluta ab ipetitione capl'i forte eni ſm
gl.capl'm petijt a pte adūſa expēſas factas in
cauſ et ꝓnūciare ius eligendi ad ipm capl'm
ꝑtinere iudices ꝓnūciauerunt ꝓ capl'o q̄ ad
ius eligēdi et reſpectu expēſaꝝ abſoluit ptem
aduerſā et ſic vtraq ps reſpectu diuerſoꝝ ap
pellauit qd fieri pt.vt in.c.raynald⁹.et.c ray/
nūti⁹.de teſta. Et ex h̄ itellectu nō.ꝙ victor in
pricipali pōt appellare reſpectu ꝯdēnationis
expēſaꝝ omiſſe.lꝫ ps victa appellauerit ab ipa
ſnia. Pe.et Ab.tenēt hic ꝯtrariū dn̄tes ꝙ ex q̄
iudex tulit hic ſniaꝫ in fauorē vni⁹ ptis non
pōt illa ps de honeſtare iudicē appellādo dū
taxat ex omiſſiōe ꝯdēnatiōis expēſaꝝ allegāt
d.l.oēꝫ honorē. Aduerte hec decertatio depē
det ab itellectu illi⁹.l.oēꝫ honorē. h̄ cōis opi.
ibi et alibi vt ī. allegabo eſt in ꝯtrariū. Con
cludo veritatem dic cū querit̄ nūquid victor
poſſit appellare ex ſola omiſſiōe ꝯdēnationis
expenſaꝝ vel qꝛ min⁹ ſufficiēter ꝯdēnatio fa
cta eſt aut eni ps victa appellauit et non pōt
victor ex eo ſolo appellare et hoc idō qꝛ ꝑ appel
lationē aduerſarij pōt ꝯſequi reformationeꝫ
expēſaꝝ. Jdeo exquo pōt itentū ſuū ꝯſequi ſi
ne appellatiōe nō dꝫ appellare iudicē dehone
ſtādo qd ꝓcedit etiāſi ps victa appellauerit ⁊
appellationē nō ꝓſequat̄.eſt eni ius adquiſi/
tū appellato vt poſſet illā iuito appellatore ꝓ
ſequi et iſte eſt ver⁹ caſus d.l.oēꝫ honorē.licet
glo.aliter ibi ſētiat.hoc tꝫ bar.ibi ⁊ do.de ro.
deciſ.cclxiiij.et ſpe.in ti.de appel.§.in quib⁹.
ꝟ.xxxiiij.et Jo.an.in addi.et do.Ant.hic ⁊ h̄
recte iudicio meo voluit ille tex. h̄ tn̄ limitat
hic do.an.qn̄ fuit omiſſa expēſaꝝ ꝯdēnatio ſi
aūt ſit lata ꝯdēnatoria ꝯtra reū et abſolutio
expenſaꝝ pro eo tūc oportet actorē appellare
ſi vult expenſas ꝯſequi.qꝛ nō poſſet releuari
ex appellatione aduerſarij cū ꝑ illā nō ſuſpen/
dat̄ abſolutoria ab expenſis et ſic dicit poſſe
intelligi iſtū tex.h̄ ego non video ſufficienteꝫ
rōeꝫ dr̄ie inter hūc caſū et precedēteꝫ naꝫ qn̄
iudex ꝯdēnat min⁹ ſufficiēter vr̄ ptē abſolnē
a reliqua pte vbi nō fuit petita certa q̄titas
vt in.l i. C.ſi aduer.rē iudi.ſm vnū intellectū
qui cōir ibi tenet̄.et nō. Jnno ī. de re iudi.c.
cū int̄.tn̄ videm⁹ ꝙ ꝑ appellationē aduerſarij
pōt victor ꝯſequi reformationē ſnie vt in.d.l.

oẽm honorẽ. In h̃ tñ diſtiguerẽ ꝙ aut victuſ
appellat a ſnĩa quatenꝰ erat ꝯtra eũ dũtax at
⁊ tũc puto ꝙ oporteat victorẽ appellare reſpe
ctu expẽſaꝝ ſiue iudex omiſerit ꝯdẽnationem
expẽſaꝝ ſiue ſoluerit qꝛ cũ tot in effectu ſint ſẽ
tẽtie q̃t ſũt articuli.vt.l.etiã.ꝯ mino.et nõ.gl.
in.c.ij.de oꝛ.ꝯg.licuit victo appellare q̃tenꝰ fa
cit ꝯtra ſe et ꝑ ꝯñs non repit ſnĩa ſuſpẽſa niſi
q̃tenꝰ facit ꝯtra victũ appellantez et iõ niſi vi
ctoꝛ appellet nõ poterit ꝓ ſe aliq̃d dicere.facit
qð nõ.in ſi.i in.c.cũ oli.de cẽſi.et qð hr̃ in.d.l.
etiã. Aut victꝰ ſimplr̃ appellat a ſnĩa et tũc in/
diſtĩcte põt victoꝛ reformationẽ expẽſaꝝ ꝯſeq̃
qꝛ ſimplex appellacõ a ſnĩa ſuſpẽdit tõz ſnĩaz
lꝫ ꝯtineat pl'es articulos.vt in.c.raynaldus
et.c.raynutiꝰ.de teſta.et ſic intelligo et reſtrin
go tex.i d.l.oẽz honorẽ. Aut victꝰ nõ appellat
et tũc põt victoꝛ appellare.ſumꝰ eni extra caſũ
l.oẽm honorẽ.etſi diceremꝰ ꝯtrariũ ſequeret
abſurdũ qꝛ ex nõ appellatione aduerſarij vi/
ctoꝛ ꝑderet ſũptꝰ factos in litẽ et eſſet in opti/
one iudicis nõ ꝯdẽnare ad expẽſas ꝯtra.l.ꝓ/
perandũ. C.de iudi. et.c.calũniã.de penis.et
hãc opi.tenuerũt do.de ro.et bar.et ſpe.in lo/
cis ꝑall. ¶ Sꝫ circa ꝑdicta q̃ro q̃d ſi expẽſe nõ
fuerũt ꝑ actorẽ petite nũq̃d poſſit appellare ſi
iudex tulit ꝓ eo ſnĩaz in pñcipali et omiſit cõ
dẽnationẽ expenſaꝝ. Do.de ro.deciſ.ꝑall.cõ/
cludunt ꝓ maioꝛi pte ꝙ ſic qꝛ iudex ex offitio
ſuo debebat ꝯdẽnationẽ facere.vt.l.ediles.§.
itẽ ſciendũ.ff.de edi.edict.et iura dicũt victuz
victoꝛi ꝯdẽnandũ.vt.d.l.ꝓperandũ.et.c.calũ/
niã.q̃daz tñ fuerunt in ꝯtraria opi.et ſnĩa vt
ibi refert Collectoꝛ deciſio.ſꝫ cũ pria opi.vr̃ h̃
trãſire.do.ant. Aduerte qꝛ hec eſt ſubtilis ꝯſi
deratio.nã vbicũqꝫ põt iudex aliq̃d facere ex
offitio ſuo ſi nõ facit nõ põt ex h̃ appellari.di/
ctũ eſt nõ.ſpe.in ti.de offi.iudi.§.ĩpedit.v̾ſi.q̃d
ſi iudex.et Jo.an.et cõir doct.pꝰ pe.§.c.pr.rõ
eſt qꝛ iudex nõ tenet ĩpendere offitiuz ſuũ ad
ꝯmodũ ꝑuati ſi nõ poſtulat.vt in.l.iiij.§.hoc
aũt iuditiũ.ff.de dã.infect.et nõ. Inn.in.c.ad
nr̃az.ij.de iureiurã.iõ cõir dr̃ ꝙ ſi iudex omit/
tit ꝯdẽnationẽ expenſaꝝ qꝛ nõ fuit petitũ nõ
tenet reſarcire de ſuo.ſecꝰ ſi fuit petituz.h̃ nõ.
gl.in.c.fi.de reſcrip.et bar.in.d.§.h̃ aũt iudi/
tiũ.et.d.l.ꝓperandũ.et.d.l.oẽm honorem.et ꝙ
nõ poſſit appellari qñ expẽſe nõ fuerũt petite
ſentit ſpe.in.d.§.in quibꝰ.v̾.ſ q̃d ſi victꝰ ⁊ foꝛ
te hec opio eſt veriõꝛ de rigoꝛe iurĩ.ĩputet eni
ſibi qꝛ nõ petijt. magis eni debuit ſibi ꝓſpicẽ
q̃ꝫ expectare ꝓpriũ motũ iudicis. etſi diceres
nõne ſepe appellat q̃s vt ꝓbꝫ nõ ꝓbatũ vl'vt
opponat nõ oppoſitũ.in.l.ꝑ hãc. C.de tẽp.ap.
et.c.cũ iohãnes.de fi.inſtru. Rñdeo ꝙ ob iſtaſ
cauſas põt appellare.non aũt vt de nouo ali

q̃d petat qꝛ h̃ nõ ſpectat ad iudicẽ appl'onis.
ij.q.vi.in fi.et.l.eos. C.de appel. Dices tu gꝰ
ex toto iſte ꝑdet ſũptꝰ cũ nõ ꝯpetat ſibi aliqð
remediũ.vt.l.tminato. C.de fruct.et li.expen.
et.l.in bonefidei. C. de vſurĩ. dico ꝙ ſic et ſibi
ĩputet.ar.in.l.iiij. C.depo.ſic limita ꝑdicta vt
poſſit appellari qñ expẽſe fuerũt petite.fateoꝛ
tñ ꝙ ſi ps victa appellauerit poterit iudex ad
quẽ hr̃e ꝯſideratione expẽſaꝝ lꝫ nõ fuerũt pe
tite in pᵒ iuditio qꝛ cũ ſuccedit in locũ ꝑmi iu
dicis ſicut ille poterat ex ſuo offitio ꝯdẽnare
ita ⁊ iſte.fac ad h̃ qð nõ.do.de ro.deci.cccliiij
vbi dicũt ꝙ ad appellationẽ alterĩꝰ ptis pote
rit iudex reformare ſnĩaz etiã in fauoꝛẽ non
appellãtis qꝛ ſuccedit loco ꝑmi iudicis facit
qð nõ.bar.in.l.ſi expreſſim.ff.de appl'.vñ ꝯſeq̃t
appellatꝰ ex ꝑſona alterĩꝰ qð ex ꝓpria ꝑſona
ꝯſequi nõ põt.ſic in.l.petẽde. C.de tẽp.in in/
te.reſti.et in.c.autoꝛitate martini.de ꝯceſ.ꝑbẽ
li.vi.et predicta bñ nõ.qꝛ faciũt ad multa. ¶
Subſeq̃nter ad idẽ q̃ro.q̃d ſi aliq̃s fuit ſimĩ
ꝯdẽnatꝰ in pñcipali et expẽſis.ſo.dicit hic do
ant..ꝙ oꝫ ipſuz ab vtraqꝫ appellare et ꝓſequi
vtranqꝫ qꝛ vna ꝑ aliã nõ ſuſpendit.et h̃ dicit
tenere archy.in.c.fi.in fi.de appel.li.vi. Sꝫ tu
aduerte qꝛ archy.nõ ſic loquit vt allegat. lo
quit eni ipe qñ ꝯdẽnatio expenſaꝝ fuit facta
añ diffinitiuã ſuꝑ aliquo articulo. Si eni cõ
dẽnatꝰ nõ appellauit et lapſũ eſt decẽniũ non
poterit poſtea in appl'one a diffinitiua illã cõ
dẽnationẽ ꝓſequi. et optĩe loquit ꝑ.c.fi.ꝑall.
qꝛ illud grauamẽ nõ eſt ꝯiũctũ negotio pñci
pali.imo plꝰ voluit Inno.in.c.ſepe.de app. ꝙ
ſi iudex ꝓnũciat ſuꝑ aliqua exceptiõe ꝯtra ꝓ
ponẽtẽ licꝫ tũc non ꝯdẽnauit in expẽſis non
poterit poſtea appellari ſi pꝰ decenniũ fit ꝯdẽ
natio q̃a iſta eſt executio ꝑme ꝓnũtiationis.
vñ ad ꝓpoſitũ dico ꝙ ſi in eadẽ ſnĩa iudex cõ/
dẽnauit in pñcipali et in expẽſ ſatis eſt ſim/
plr̃ a ſnĩa appellari qꝛ vnica põt dici ſnĩa vt i
c.ij.de oꝛ.ꝯgni.q̃ ſuſpẽdit ꝑ vnã appl'onẽ lꝫ hẽ
at pl'es articl'os.vt in.c.raynutiꝰ.et.c.raynal
dus.de teſta. Redeo nũc ad ꝯtrariũ pᵒ forma
tũ ꝑ gl.tene ſeq̃ntẽ ſol'onẽ in gl.qꝛ forte capl'm
petijt fructꝰ ab iſtituto.et hec ſolutio ẽ bona.
Ex qua collige ꝙ inſtitutꝰ nõ lr̃e tenet ad re
ſtõnez fructuũ qð tñ ĩtellige ſꝫm ea q̃ plene di
xi.in.c.grauis.de reſti.ſpo. ¶ Op.zᵒ de ꝯtrari
etate lr̃e.nã pᵒ ĩuuit iſtoſ canoĩcos fuiſſe acto
res et tñ poſtea vr̃ velle oppoſitũ dñdo ꝙ ex/
cõicato defenſio reſeruat. Item ex quo iſti de
capl'o erãt actores qꝛ petebãt ꝯfirmationem
quare nõ repellunt ꝑtextu excõis ꝯtra.c.pia
de excep.li.vi. Sol'.glo.in v̾.defenſio.intrat
hãc mãz et in effectu ꝯcludit ꝙ iſti erant acto
res vt ſatis pꝫ ex lr̃a.ſꝫ ex quo ſnĩa fuit lata

ꝯtra eoꝝ itelligunt rei. veniūt enī ad appellā dū ſtimulati ex ſnīa iō ꝑtextu excōis nō dñt repelli ne iuſ eoꝝ pereat. Ex hac ſolutiōe colligit qd dixi in ſūmario ꝙ ad ꝓſecutionē appłonis admittit etiā actoꝛ origīari⁹. hāc opi. clari⁹ tꝫ Inno. ſ dicēs hꝫ expſſū. qꝛ nō ſolū re⁹ origīari⁹ ſꝫ etiā actoꝛ pōt appłonē ſuā ꝓſequi excōe nō obſtāte ⁊ ꝙ capłm fuerit actoꝛ pꝫ ſm eū qꝛ pᵒ egit corā archiepō petēdo ꝯfirmacōꝫ Petri quē elegerāt et appellauit ab ipo quaꝫ appłoēꝫ ꝓſecuti fuerīt corā ꝑpoſito. 2ᵒ egit ꝯt abbatē ſācti ſaluatoꝛ. et collegiſ petēs ſnīaꝫ abſolutoriā latā ꝑ adūſario retractari. hoſti. hic tꝫ ꝯtrariū qꝛ iſ qui in pꝛīcipali eſt actoꝛ. ē etiā actoꝛ in cā appłonis. fac. l. hi qui ad ciuilia. C. de appel. et qd nō. in. c. in pñtia. de rnū. ſic gᵒ in pꝛīcipali fuiſſet repulſuſ ita et in cā appłonis. ſi gᵒ vult audiri faciat ſe abſolui. ꝓ hꝫ facit ſ. c. ꝓrio. vbi in qualꝫ pte litis pōt repelli dicit etiā ꝙ ſi tāto tpe ſteterit excoicatuſ ꝙ lapſū ſit temp⁹ appłonis exercēde nō audietur ampli⁹ de ſe enī ꝯqueratr. ar. ff. de mino. l. cū mādato. Nō ob. hec decre. q̄ vr̄ admittere actorē originariū qꝛ quaten⁹ capłm petebat ꝯfirmationē erat actoꝛ et hꝫ reſpectu nō dꝫ audiri. ſ eo reſpectu quo appellauit ab iſtitucōe cephy tenebat locū rei qꝛ defendebāt iura eccleſie et hꝫ reſpectu dꝫ audiri. Jo. an. inſtat ſed tandē ꝯcludit ꝙ aut appellat excōicat⁹ ab interlocutoria et tūc finito articulo appłonis pōt ꝑtextu excōis repelli exq̄ eſt actoꝛ qꝛ iaꝫ opponit cē pꝛīcipali cū finito appłonis articło aggrediat iudex cāꝫ pꝛīcipalē ad hꝫ qd le. et nō. in. c. i. de appł. li. vi. ſ pꝛī⁹ repelli nō pōt cū veniat ſtimulat⁹. aut appellauit a diffinitia ⁊ tꝫ ſimplr̄ opi. Inno. vt nō poſſit repelli et hꝫ ꝑpt ꝯtractionē appłonis et pꝛīcipalis. nō enī pōt ꝯgnoſci de appłoe qn̄ ꝯgnoſcit ꝺ pꝛīcipali. vn̄ poti⁹ ꝑpter iniq̄tatē grauamis ſalti re ipa et ſi nō ex iudicis ꝑpoſito dꝫ audiri etiā ſup pꝛīcipali q̄ꝫ ꝑpter pꝛīcipale omittū ipm excludit a ꝓſecutiōe grauamis. fac. c. ſacris. de ſepul. et qd ibi nō. et. l. vna. in prin. C. de rei vx. act. et in. c. i. ne ſede va. hāc opi. vt audiat tꝫ Ab. in. c. pia. de excep. li. vi. ⁊ cōit moderni hic hāc opi. credo veriſſimā et dico apte ꝓbari ꝑ iſtū tex. nā ſi bn̄ pōderet ſnīa lata ſup appellatiōe apte colligit ꝙ capłm principalit̄ ꝓſequebat cāꝫ in qua erat actoꝛ. fuit enī ꝓnūciatuꝫ iuſ eligēdi ad capłm ptinē et ꝯfirmat⁹ fuit ab eo elect⁹. Itē pꝫ ex ꝓnūciatiōe ꝑprioꝝ iudicū in eo ꝙ decreuerūt pteꝫ aduerſā nō cogendā ad rn̄dendū eiſdē ⁊ ſic capłm nūc erat actoꝛ ſicut pꝰus Nō ob. c. ꝑ tuas ſ. de appel. qꝛ illud ꝓcedit cū excōicat⁹ appellauit a ſnīa excōis et fatet ſe ligatū. vn̄ cū in oēꝫ euentū ſit abſoluendus exquo excoicatio tenuit vt in. c. cū ꝯtingat. de offi. dele. nō dꝫ audire volēs litigare ſup iiuſticia excōis niſi pꝰus abſolutioneꝫ petat ne ipaꝫ excōeꝫ ꝯtēnere videat. ſ hic nō fuit appellatū ab excōe ſꝫ ſup alio articło nec fatebat ſe ligatū. vn̄ nō dꝫ admitti excepcō exq̄ ꝓſequit grauamē ꝑ iudicē inflictū. Nō ob. c. ſ. ꝑrimū. qꝛ veꝝ eſt ꝙ in qualꝫ pte litis ſuper pꝛīcipali pōt opponi excoicatio et ita loquit illud. c. ſec⁹ in cā appełonis. rō diuerſitatis qꝛ nullū ſubeſt vīculū ſi repellant a principali ſ in cā appełonis ſic qꝛ deſeret interī appellatio et ſic nō poſſet ſe defēdere aduerſus oppreſſionē iudicis. Et ꝑ hꝫ ſoluit alia qō q̄ ſequit in gl. ꝓſuppoſito ꝙ audiri debeat ꝓut. ſ. ꝯcluſuꝫ eſt qd erit officiuꝫ iudicis appłonis nūquid ſimplr̄ repta iniq̄tate ſnīe caſſabit illā an etiā ꝯdēnabit reū actori excōicato pone exm actoꝛ petebat centū a reo iudex ꝑperā reū abſoluit a cui⁹ ſnīa appellauit actoꝛ ꝯſtat iudici ad q̄ ꝙ debuit re⁹ ꝯdēnari actori. nūquid ipe faciet hāc ꝯdēnationē exquo opponit appellantē excoicatū. gl. iſta attigit qōnē et ponit duas opiōes. Pꝛīa ꝙ caſſabit ſnīa de pñti vt ſic releuet a grauamie ſꝫ ꝯdēnatio differet in euētū abſolutiōis qꝛ nō dꝫ ferri ſnīa ꝓ excōicato ¶ 2ᵃ opi. in qua glo. vr̄ reſidere eſt vt etiaꝫ feret ꝯdēnatoria qꝛ cū nō ꝯſtat illū excōicatuꝫ cū nec ad ꝓbandū dꝫ admitti aduerſari⁹ exq̄ actoꝛ eſt in cā appełonis nō pōt dici ꝙ ſnīa ferat ꝓ excoicato. ¶ Nō rōeꝫ gl. vr̄ enī ſentire ꝙ ſi ꝯſtaret nō dꝫ ꝯdēnatoria ꝓ eo ferri Jo. an. tꝫ qd ſ. dixi vt rōne grauamis admitti audiat etiaꝫ ſup pꝛīcipali. Jo. cal. tꝫ in pꝛīa pte ꝯtra hoſti. vt actoꝛ originari⁹ audiat in cauſa appłonis ꝑ iſtū tex. ſꝫ dicit ꝙ caſſata ſnīa ſi dꝫ iudex ferre ꝯdēnatoriā et ſic tꝫ primā opinionē gl. ſꝫ dꝫ deferri in tēp⁹ abſolucōnis deferēde. erit gᵒ hic diuerſitas in pronūciatiōe ex cauſa vt ſicut ex eq̄tate pōt ſe in cauſa appellationis defendere ita debꝫ ſuari iuſticia que nō vult vt aliquid adiudicet excoicato ſ. de iudi. c. intellexim⁹. Et dicit ꝙ iudex appellatiōis caſſādo ſnīaꝫ debet ꝓteſtari ꝙ per hꝫ nō ꝯdēnat reū actori in principali ex eo qꝛ de excōe actoris ſibi ē ltime facta fides ⁊ hāc proteſtationē dicit obſuandā qꝛ ſimplr̄ caſſādo ſnīaꝫ videt reū actori ꝯdemnare. hoc vltimū ſimplr̄ ñ admitto et ꝯtrariū vr̄ ſētire bar. in. l. cū apud. ff. iudi. ſol. et bn̄ fac tex. ibi et in. c. cū cauſa. de re iudi. primū tn̄ tenuit bar. in. l. eos. C. de appel. vbi lati⁹ hūc articuluꝫ ſeq̄t hic tn̄ nō procedo vlteri⁹ qꝛ non eſt ꝑpꝛia mā nr̄a ideo alibi dicā. vide in. d. c. cū cauſa Sed redeo ad primū principale dictū et ē ſcienduꝫ ꝙ pro pᵒ dicto Calð. facit qd in ſiſi dicūt do.

de ro. deci. clxxxix. dicẽtes ꝙ lꝫ ꝓ reo ↄtũace
poſſit ferri abſolutoria nõ tñ adiudicatoria
ar. c. cũ inter. ṡ. eo. ⁊ l. q̄uis idubitati. C. de
adul. ¶ Do. an. putat hãc opi. ꝓcedere ſi reꝰ a
pñcipio opponit eũ nõ audiẽdũ iq̄tũ velit ↄ
dẽnatoriaꝫ obtinere ſeu declaratoriã. ſecꝰ di
cit ſi ſpectat ↄcluſionẽ in cã ãteq̄ꝫ opponat qꝛ
tũc nõ põt excipi nec ꝓbatio fieri de procu. c.
auditis. hec diſtictio do. an. mihi nõ plꝫ qꝛ ſi
põt obici ad ↄdẽnationẽ differẽdã añ ↄcluſi
onẽ. gᵒ et pᵒ cũ hec excõis exceptio ſit multuꝫ
ꝑuilegiata vt in qualiꝫ ꝑte litis poſſit obici.
vt ĩ. c. ꝓx. et. c. pia. e. ti. li. vi. vbi patꝫ ꝙ etiã pᵒ
ſñiaꝫ põt obici ad executionẽ differẽdaꝫ. mul
to gᵒ fortiꝰ pᵒ ↄcluſionẽ ad ↄdẽnationẽ diffe
rendã h̄ qꝛ rõnes poſite in. c. pia. ꝑal. militãt
etiã pᵒ ↄcluſionẽ. Itẽ qꝛ eq̄tate ſuggerẽte qñꝫ
admittit ꝓbatio et ſuſpẽdit ꝑmũ iuditiũ. vt
in. c. paſtoralis. de cã poſſ. et ꝓprie. et poſtmod
reperi h̄. idẽ tenere ſpe. in ti. de renũ. et ↄclu. ẜ.
i. ṽ. ⁊ ſcias. In h̄ tñ arti. credo ꝙ de rigore iu
ris poſſet defẽdi pꝛia opi. gl. quã ſequit Cal.
qꝛ in ↄdẽnatiõe ſeu declaratiõe ceſſat illa eq̄
tas grauamis que fecit excoicatũ audiri. ſuf
ficit eñi ꝙ ſibi ꝓuideat aduerſus ſtimulũ in
iq̄tatis ſñie ꝑ ceſſationẽ. nã ↄceſſũ ↄtra regu
las iuris ex neceſſitate durat quatenꝰ vrget
illa neceſſitas ſeu cã. vt in. c. deꝰ qui. de vi. et
ho. cle. et in. c. ex tranſmiſſa. de ꝑſcrip. Alia tñ
opi. vr̄ verioꝛ et minꝰ deuiat a regulis iuris
tũ qꝛ ſequẽdo pꝛiaꝫ opi. feret ſñia ꝑ ꝑtes ↄtra
id qd̄ hr̄ in. l. in h̄ iuditio. ff. fa. her. et qd̄ nõ.
in. l. i. C. ſi aduer. rẽ iudi. ⁊ ꝑ Inno. de re iudi.
c. cũ int. Itẽ oꝛiret aliã difficultas q̄a ex tpe
ceſſat officiũ iudicis applõnis. ¶ Itẽ adduco
do. tex ĩ. c. ꝓx. vbi certo caſu fit ↄdẽnatio ex
pẽſaꝝ in fauorẽ excoicati et ſatis ẽ ꝙ executiõ
et ↄmodũ ſñie differat in tps abſolõis ita ex
fortiꝰ credo dicẽdũ h̄ caſu vt oẽs iſte difficul
tates ceſſẽt. ¶ Querit gl. circa mediũ. q̄d ſi ſẽ
tẽtia in cã pñcipali fert pro actoꝛe excoicato.
Rñdꝫ eã nõ valẽ itellige tu ꝙ nõ vꝫ ĩ effectu.
qꝛ nõ poterit ꝓ ea agẽ durãte excõe. ſꝫ pᵒ ab
ſolõnẽ poterit petẽ illiꝰ executiõꝫ vt vr̄ ĩ fi. gl.
et ꝓbat in. c. pia ꝑal. vbi de h̄ ñ fuiſſꝫ lata vi
goꝛe reſcꝑti ĩpetrati ab excoicato. vt in. c. i. de
reſcrip. li. vi. vbi de h̄. ¶ Extra glo. quero q̄d
ſi ꝓcuratoꝛ aliꝰ appellauit a ſñia lata cõtra
ſe demũ fuit excoicatꝰ. nũq̄d poterit applõnẽ
ꝓſequi. varie ſũt opi. vt hic recitat Inno. qui
dã dixerũt ꝙ nõ qꝛ excoicatꝰ eſt volũtariꝰ licꝫ
eñi teneat applõnẽ inꝑponere nõ tñ ĩpaꝫ ꝓſeq̄
vt in. l. iuiꝰ. C. de ꝓcu. et. c. nõ iniuſte. eo. ti. ¶
Alij. dicũt ꝙ aut ꝓmiſit applõnẽ ꝓſequi ⁊ tũc
ne veniat ↄtra fidẽ dꝫ admitti. aut nihil pro
miſit et ꝓcedat pꝛia opi. et hanc opi. vr̄ ſequi

Inno. lꝫ non firmat pedes. Jo. an. dicit poſſe
dici ꝙ etiã vbi expſſe ꝓmiſit nõ tenet h̄ obſer
uare qꝛ etſi expreſſe dixerit promitto tibi ꝙ ſi
etiã ↄtingat me excoicari appellationẽ proſe
quar turpis eſt ꝓmiſſio ꝓpter periculũ aĩaꝝ
et ſic nõ eſt obſuanda. xxij. q. iiij. in malis. Si
ṽo ſimplr̄ ꝓmiſit appellationẽ proſequi nõ te
net ſtatu ſic imutato ſeruare etiãſi ſuꝑ hoc fu
iſſet preſtitũ iuramentũ qꝛ ſubĩtelligebat hec
ↄditio ſi ſtatus meus fuerit nõ imutatus vt
pꝫ ex nõ. in. c. quẽadmodũ. de iureiur. et hãc
opi. puto veriſſimã. facit qd̄ in ſili nõ. Inno.
in. c. qualit ⁊ qñ. el. i. de accu. In illa q̄õne cũ
q̄s iurauit nulla rõne reuelare ſecretũ et po
ſtea ꝓducit in teſtẽ. Itẽ nõ video quõ potuit
iſte nec tacite nec expreſſe ſe obligare ↄtra iu
ris diſpõneꝫ cũ pactis ꝑuatoꝝ ius publicuꝫ
nõ imutet in. c. ſi diligenti. de fo. ↄpe. et. l. ius
publicũ. ff. de pact. nec vꝫ ꝓteſtatio iur̄ nõ. in
l. alimẽta. C. de nego. geſ. ¶ Quero hic excõi
catꝰ audit ꝑ viã applõnis nũq̄d eodẽ mõ dꝫ
audiri ſi ĩpetrat ſuꝑ nllitate ſñie. Hoſti. ꝙ ſic
et idẽ tenuit ĩ. de re iudi. qd̄ ad ↄſultationem
mouet qꝛ excoicato reſeruat oĩs defẽſio vt h̄
et ṡ. e. c. cũ inter. et nullã excluſit q̄ oẽs icluſit
ṡ. de ma. et obe. c. ſolite. ad fi. Itẽ ſi ſe defẽdit
appellãdo vbi ſñia eſt aliq̄ fortiꝰ vbi eſt nulla
de elec. c. cũ. in cũctis. et qui ſi. ſint le. c. ꝑ vene
rabilẽ. in pri. Itẽ ſi diceremꝰ ↄtrariũ poſſet de
facto in nõ modicũ tps grauamẽ executioni
mãdari et ſic excluderet excoicatꝰ a defenſiõe
ſubueniendũ eſt gᵒ illi añ tps ne ↄtra iuſtitiã
oꝑꝛimat. ar. de ſer. ñ ordi. c. i. et qd̄ ibi nõ. Jo.
an. tꝫ ↄtrariũ ꝑ. c. i. de reſcꝑ. li. vi. Hoſti. tꝫ idẽ
qd̄ ṡ. in exceptõibꝰ. q̄ pñt opponi ne mandet
ſñia executioni. de quibꝰ in. d. c. qd̄ ad ↄſulta
tionẽ. Ex his putat do. ant. ꝙ petẽs laudum
reduci ad arbitriũ boni viri dꝫ audiri nõ ob
ſtãte excõe et ſilr̄ petẽs retractari ſñiaꝫ q̄ non
trãſit in rẽ iudicatã. qꝛ ſe defẽdit aduerſus ſti
mulũ ſñie ſtimulãtis et ꝑiculũ aĩe vbi in ob
ſuatiõe ſñie ṽſat ꝑiculũ aĩe. Ego puto ꝙ ex
coicatꝰ ꝓuocãs nõ debeat audiri niſi qñ pre
iuditiũ de pñti ſibi infert ex ſñia alſ dꝫ expe
ctare et cũ mãdabit executiõi poterit de nul
litate opponẽ et ſic põt obſuari opi. Jo. an. et
hec ſufficiãt. Alia q̄ doct. hic tractãt ſũt ſatis
expedita ṡ. eo. c. cũ inter. et in. c. a nobis. ⁊ ma
xime de illa q̄õne an excoicatꝰ audiat petẽs
in integꝝ reſtõneꝫ aduerſus ſñiaꝫ a qua nõ
appellauit quã format h̄ Hoſti. et refert ↄtra
rias opi. Ipe ṽo ↄcludit ꝙ ſi petitur reſtõ ex
clauſula gñali tali cã expreſſa qua ꝓbata ſi
ſubueniret dãnaret inocẽs vel periret aĩa ⁊
tũc eſt ſubueniendũ. ar. ṡ. e. c. cũ inter ẜ. i. ⁊ ṡ.
de reſti. in integ. c. ex lr̄is. vbi vero petit reſtõ

ex ſolo fauore depēdens repelleret cū de iniq
tate iudicis vel de iniuſta ſnīa nō q̄rat. ar. ff.
de mino. l. p̄fecti. eq̄tas enī ſuadet vt hi q̄ ſunt
excluſi a pticipatiōe eccleſie ab oī legū fauo/
rabili auxilio repellant. vt in auc. de p̄ui. do.
here. non preſtan. circa mediū col. viij. ꝗ idez
tenēt do. de ro. decif. cccclij. vt pricipſr nō pe
tat ꝫ ſi velit reſtitui ad appellādū tūc dicūt ꝙ
admittit. qꝛ vt p̄ambulū q̄dāz incidēter pe/
tit ⁊ oīa ordinant ad fidē defēſionis. ar. in. l.
oratio. ff. de ſpō. et ꝗ ſequit do. an. hic. ſꝫ plꝫ
idiſtīcte opi. hoſti. niſi iminent piculuz aīe. nō
ei ē ſibi ſbueniēdū ex mero fauore cū oī fauo/
re carē dēat vt citi⁹ r̄ſipiſcat d. c. pia. e. ti. li. vi.

Exceptionem

Reuſ in q̄li bet pte litis excōez ꝯtra actorē obiti/
ens audit. etſi malicioſe diſtulerit in expēſis
ꝯdēnat. ⁊ dato ꝙ nō excipiat ipe iudex publi
ce excōicatū repellet. Diuidit. nā p̄ia ps po
nit dictū qḋ dicit ſpāle et exp̄mit cāz. z̄ᵃ ibi. ꝙ
ſi. puniri iubet reū doloſū z̄ᵒ p̄cipit ſine ope ex
ceptiōis publicū excoicatū repelli. ¶ Nō ibi
in piculū ꝫ. ꝙ excoicato nō coicat ſine pecca/
to etiā in iuditio qḋ pcedit indubie cū excoi
cat⁹ eſt actor. et ſic loquit iſte tex. Quid āt ſi
eſt re⁹ nūquid p ſe valeat eſſe in iuditio ſine
alioꝝ piculo dic vt le. et nō. in. c. itellexim⁹. de
iudicijs ¶ Nō z̄ᵒ vnā regulā nō. q̄ pōt ex tex.
colligi ꝙ termin⁹ p̄fix⁹ ſimpſr ad aliq̄d facien
dū nō p̄cludit viā ad faciendū ſeu ꝓponendū
id ex cui⁹ omiſſiōe iminet aīe piculū et hec ē
rō q̄re in cā m̄rimoniali ſnīa nō trāſit in rem
iudicatā vt in. c lator. et. c. ꝯſaguinei. de re iu
di. de quo vide qḋ plene dixi in. c. iurauit de
pba. et vide bo. glo. in. c. lator. et ibi p hoſti. ¶
Nō z̄ᵒ ꝙ excōis exceptio pōt ꝓponi p⁹ litē ꝯtē.
etiāſi malicioſe nō fuit ꝓpoſita tpe debito. ex/
quo īfert ꝙ crimē qḋ pōt ꝓponi tpe ordīario
et ex̄ordīario in ſubſidiū pōt illud ꝓponi ex̄/
ordīario tpe. etiāſi malicioſe fuit p̄termiſſum
ordīario tpe. ꝫ certe ꝗ eſt ꝓpter peccatum imi
nēs qḋ vrget parit̄ vtroqꝫ tpe. alſs videret ſe
cus. ar. in. l. auxiliū. ff. de mino. ad hoc gl. nō.
in. c. ad audiētiā. ij. de reſcp̄. et in. c. int̄ mona/
ſteriū ꝗ. de re iudi. et qḋ ibi nō. hoſti. ¶ Nō hic
caſū nō. in quo fert ſnīa ꝯdēnatiōis expēſaꝝ
in fauorē excoicati. optīe facit iſte tex. ad nō.
ꝫ. c. pr.. vt etiā ſup principali poſſit p eo ferri
in cā appſonis a diffinitia. Dicit tn̄ Inno. et
plꝫ cōir doct. ꝙ lꝫ hic fiat ꝯdēnatio expenſaꝝ
executio tn̄ differt donec excoicat⁹ fuerit ab/
ſolut⁹. vl ſm eū ē ſpāle in pena iſti⁹ rei q̄ dolo
ſe diſtulit hāc exceptionez ꝓponere. Ego fate
or hoc eſſe ſpāle dato ꝙ ſicut inducit ſpeciale
hic rōne predicta ita dicenduꝫ vt ſit ſpāle qñ

cā grauamis eſt ꝯiūcta cū negocio pricipali
vt tūc in cā appſonis poſſit ferri ſnīa etiā pro
actore origiali vt plene dixi. ꝫ. c. prio. ¶ Vl/
timo nō ꝙ in publice noti. iudex ſupplet ex of
ficio. ¶ Itē iudicē poſſe iudicare de eo qḋ eſt
ſibi notū vt notoriū. fac ad hoc bo. tex. cū gl.
in. l. i. C. qui et aduer. q̄s. Itē inhabilē pōt iu
dex a limie iudicioꝝ ex officio repellere etiāſi
nō repellat a pte qꝛ ꝗ nō eſt ſimpſr ſtatutū in
fauorē ptis ꝫ publicū. ad ꝗ. l. q̄s ꝓhibet. ff. de
poſtu. et tex. cū gl. in. c. q̄rendū. ij. q. vij. qḋ pce
dit etiāſi ps ob culpā ſuā nō poſſet excipe. vt
eſt gl. nō. in. c. alieni. ea cā. et. q. facit qḋ nō. gl.
in. c. de elect. li. vi. ¶ Nūquid aūt poſſit ps ep
pellare ſi iudex ex officio ſuo inhabilē non re
pellit. Io. an. ⁊ doct. cōir ſequētes p⁹ pe. tenēt
ꝙ nō Iōē ſpe. vult in ti. de offi. iudi ꝟ. ipedit
vbi gn̄aliter dicit iudicē nō grauare ſi nō fa
cit qḋ ex mero officio ſuo facere pōt ad quod
bn̄ facit qḋ le. et nō. in. l. iiij ꝟ. hoc āt iudiciuꝫ
ff. de dā. infec. qḋ eſt ſingularit̄ nō. et vide qḋ
dixi. ꝫ. c. primo. ¶ Quero tex. hic dicit ꝙ exce
ptio excōis in dilatorijs ꝓponēdis omiſſa p̄t
ꝓponi poſtmodū ꝫ re⁹ venit ꝯdēnādus in ex/
pēſis ſi malicioſe ꝓponere diſtulit. quero igit
qñ ē tpſ dilatoriaꝝ. Ro. gl. hic ſupta occaſiōe
ꝓſeq̄t hāc māz exceptionū ꝓponēdaꝝ. ⁊ i eſſe
ctu ponit tres ſpēs exceptionū. q̄daz enī ſunt
dilatorie. q̄daz pemptorie et q̄daz anomale
et declarant in gl. ꝗ dic lati⁹ et clari⁹ ꝙ q̄daz
ſūt dilatorie tpales q̄daz p̄ptorie et ꝑpetue
ita diſtiguit tex. inſti. eo ꝟ. appellant. Quedā
ꝺo ſūt anomale reſpectu nature eaꝝ. qꝛ ex to
to non ſequūtur dilatoriaꝝ vel pemptoriaꝝ
Dilatorie ꝺo ſūt duplices q̄daz enī ꝯcernūt
ipm iudiciū vt pſonā iudicis. partis. vel re/
ſcriptū. q̄dam ꝯcernūt ipm negociū pricipale
ſeu rē de qua agit. p̄me debēt ꝓponi et ꝓbari
añ litē ꝯtē. ſeu infra terminū expreſſū p̄fixū a
iudice ad oēs dilatorias ꝓponēdas. vt ꝓbat
in. c. paſtoralis ꝫ. eo. et. c. int̄ monaſteriū ꝗ. de
ſen. et re iudi. et. l. fi. C. e. ti. et nō. in. l. excepcōz
C. de pba. vbi ſatis hēs de hac mā et mat̄ie
p Cy. poſtea aūt ꝓponi nō pn̄t niſi orte fuerit
poſtmodū. vt in. d. c. paſtoralis. et in. c. inſinu
ante. de offi. dele. et. l. ij. C. de cōſor. eiuſ. li. vel
vbi de nouo puenerūt ad noticiā ptis. ar. in
d. c. paſtoralis ⁊ in. d. c. vt circa. de elect. li. vi.
eſt glo. nō. iij. q. vi. exceptio. voluit Inno. in. c.
paſtoralis. preall. et vide qḋ circa ꝗ dixi in. c.
ij. in fi. de or. ꝯgni. Rō aūt regule quare. ſ. nō
pn̄t opponi. p⁹ li. ꝯtē. eſt qꝛ ps litem ꝯteſtando
dicit ſe velle litigare et ſic ingredit negotiuꝫ
pricipale. ꝗ p iſtas dilatorias dicit ſe nolle li/
tigare cū veniāt ad differēdū iudiciū. ille enī

dicūt dilatorie que veniūt ad differēdum iu
diciū vt in preal.§.appellāt.⁊ ſic ex ꝓpoſitione
iſtaꝝ pꝰ li.ↄtl.reſultat q̄dā ↄtrarietas.vt in.c.
cū cām.§.de appel.⁊ qḋ ibi nō.merito tanꝙ cō
trariꝰ non debꝫ audiri vt in.c.ſollicitudineꝫ
de appel.⁊ in.l.vbi repugnantia.ff.de re iuri.
¶ Idē dicendū cū ꝓponūt pꝰ terminū datum
ad dilatorias ꝓponēdas.qꝛ ille ſnccedit loco
termini iuris.ſ.litis cōteſtate.ideo debꝫ eodē
iure cū illo cenſeri·d.c.poſtoralis.⁊ nō. Inno
in.c.ex rōne.de appel.facit.c.maiores.de bap
rō aūt exceptionū eſt.qꝛ qñ de nouo ſupuene
rūt vel ad noticiā nouiter ꝓuēte ſūt nō fuit
liber ↄſenſꝰ in litigādo qꝛ ignorans non con
ſentit vt.l.nec ignorās.C.de dona.⁊.l.ſi per
errorē.ff.de iu.om.iudi. Dicit tñ nō.iſta glo.
ꝙ exceptio declinatoria circa iudicē nō ſolū
dꝫ ꝓponi añ lit.ↄtl.ꝫ etiā añ alias declinato
rias ꝓponēdo.qꝛ ꝓponēdo alias coraꝫ iudi/
ce vr̄ approbare ꝑſonā iudicis.⁊ ſic nō poſſet
poſtmodū iudicē declinare.et idē tꝫ gl.i.c.int
mōaſteriū.§.de re iudi.et ibi plene ꝑ doct.hāc
tñ opi.ſequit bar.in.l.q̄daꝫ extimauerūt.ff.de
re iudi.et in.l.fi.C.de excep.et in.l.nō vr̄ i iu/
dicē.ff.de iudi.et plꝫ m̄ hec opi.qꝛ q̄admodū
ꝓducēdo teſtē videor ipiꝰ ꝑſonaꝫ aꝓbare.et
poſtmodū reꝓbare nō poſſū.iiij.q.iij.§.ſi q̄s te
ſtibꝰ.ita et ipm iudicē approbo litigādo corā
eo ſuꝑ alijs dilatorijs.fac.c.inſinuāte.de off.
del.et pleniꝰ dicā in.d.c.int monaſteriū. Ido
cautela eſt ad vitādas opi.ꝑ exceptio contra
iudicē ponat ↄtra iudicē ſimplr̄.alie ꝟo diffe
runt in exitū iſtiꝰ.aut ponant ſub ↄditione ſi
pꝛia nō ꝓcerit. Si ꝟo ꝓponūt oēs ſimplr̄ dic
ꝙ vr̄ in dubio ponē illā q̄ eſt ↄtra iudicē et a/
lias ſꝫ ↄditiōe.ar.in.c.cauſā q̄.de reſcꝑ.et ita
voluit bar.in.d.l.quidā ↄſulebāt.qḋ eſt nō.
Scḋe dilatorie.ſ.ↄcernētes negotiū pꝛicipa/
le ſūt ille q̄ ↄcernūt ipaꝫ rē de qua agit.vt eſt
dilatoria ſolutionis.vt ſi petis a me.x.et ego
dico ꝙ nō teneor tibi ſoluē hic ad annū.quia
ſic fuit a pꝛicipio ↄuentū vel feciſti m̄ pactuꝫ
ex poſtfacto.⁊ de ꝭ eſt dubiū qñ dēat ꝓponi ⁊
ꝓbari.de ꝭ ꝑ gl.hic et in.l.exceptionē.ꝑall.et
plene ꝑ Inno.in.d.c.paſtoral.et ꝑ bar.et Cy.
in.d.l.exceptionē. Et ↄclude ſic marie pꝰ Inn.
ꝙ aut exceptio opponit ad ꝓceſſū. vt repellat
actorē ab agēdo et dꝫ ꝓbari et ꝓponi añ liteꝫ
ↄteſtatā.ſic ſeruat in alijs dilatorijs non eñ
pōt actor agere añ tempꝰ.vt in.l.ↄtinuꝰ.§.eoꝗ
tp̄e.ff.de ꝟ.obli.et.l.itēꝗ.ff.de pact. Aut oppo
nit ad merita cauſe.ſ.ne ↄdēnet ad ſoluendū
añ tp̄s et tūc ſūt opi. q̄daꝫ dicūt ꝙ dꝫ ꝓponi
necēio añ lit.ↄtl.et ꝓbari. vñ non ſufficit pꝰ
litē ↄtl.ꝓponere et ꝓbare et ꝭ dicūt ꝑ illā.l.ex
ceptionē.que ſic vr̄ loqui et ita vr̄ velle glo.

hic et in.d.l.exceptioneꝫ.et in.d.c.exceptio.et
ita tenuit qñꝗ Pe.vt ibi recitat Cy.et ꝭ qꝛ
ꝓponēdo pꝰ li.ↄtl.vr̄ ꝓponere cā ſubtfugiēdi
iudiciū.et hāc opi.recitat etiaꝫ Inno.in.d.c.
paſtoralis. Alij dicūt ꝙ ſatis eſt ꝓponere ⁊ ꝓ
bare pꝰ li.ↄtl.et tex.in.d.l.exceptionē.dū dicit
ꝙ dꝫ ꝓponi añ.loquit de ↄſilio et nō de neceſ/
ſitate.et hec opi.vr̄ coior et eā tꝫ Inno.in ꝑal
c.paſtoralis.et bar.in.d.l.exceptionē.et Ja.ꝺ
are.et qñꝗ pe.vt ibi recitat Cy.et hec m̄ plꝰ
plꝫ.nā ſi opponit ad merita cē ſatis eſt eā ꝓpo
nere pꝰ li.ↄtl. Cōcludit eñ actorē male petere
vt in iuribꝰ ꝑall. Hoſti.in.d.c.paſtoral.tenuit
pꝛiaꝫ opi.et do.antl..ſcḋaꝫ. ¶ Sꝫ circa ꝭ q̄rit
vſqꝫ ad qḋ tp̄s ꝭ vltio caſu pōt ꝓbari. Inno
dicit ibi ꝙ vſqꝫ ad ↄcluſionē in cā et ſi poſtea
et dixerūt q̄daꝫ ꝙ ꝑ teſtes ꝓbari nō pōt ñ añ
publicationē atteſtationū ſuꝑ pꝛicipali. ſꝫ tu
dic meliꝰ ꝙ aut articulꝰ qui nūc format eſt ı̄
recte ↄtrariꝰ pᷓ et ꝓcedit hec opi.et ꝓbat in.c.
frnitatis.de teſti.et ſic itellige et reſtrige glo.
in.l.ꝑemptorias .C.ſen.reſcin.nō poſ. Aut ei
nō eſt directe ↄtrariꝰ imo ambo facta ſūt ↄpaſ
ſibilia et tūc pōt ꝓbari poſtea ſicut obſeruat
in qualꝫ ꝑemptoria vt plene dixi in.c..i.ꝺ or.
ↄgni.et facit.c.finē.de do.et ↄtu.et in.c.de te/
ſtibꝰ.§.de teſti.exemplū pᷓmi ſi pꝰ publicatas
atteſtationes dico ꝙ ego ꝓmiſi dare nō pure
ſꝫ ad tempꝰ.exemplū ſcḋi ſi dico ꝙ ex poſtfacto
feciſti mihi pactū de nō petēdo vſqꝫ ad annū
hic eñ ceſſat timor ſubornatōis ſicut in qua
libet alia ꝑemptoria ↄpaſſibili cū facto pꝛici/
pali et ꝭ expreſſe voluit Jo.an.in hac dilato
ria ſoͦlonis in addi.ſpe.eo.ti.§.nūc dicendum
facit qḋ nō. Bar.in auc̄.qui ſemel.C.de ꝓba
et facit optie tex.in.d.l.exceptionē. ¶ Ad idē
querit q̄d ſi hec excepcō dilatoria ſoͦlonis nō
fuit oppoſita. Cōclude pꝰ bar.in.d.l.exceptiōꝫ
ꝙ aut de ea nō ↄſtitit iudici et tūc iudex ſim/
plr̄ ↄdemnabit ſꝫm inſtr̄m et ꝓbōnes actoris.
aut ↄſtitit iudici.ꝙ reo ↄpetebat hec exceptio
lꝫ nō fuerit oppoſita.et tūc aut inerat obliga
tioni.vtputa qꝛ a pꝛicipio fuit ↄuentū. vt fie
ret ſoͦlo pꝰ biēniū vl̄ fuit appoſitū pactū incō
tinēti de nō petēdo ifra biēniū.et tūc qꝛ ꝭ pa
ctū vr̄ ineſſe illi obligatiōi .vt.l.lecta.ff.ſi cer.
pe.iudex dꝫ illū ↄdemnare ad ſoluēdū in t̄mi
no.qꝛ de qua re iudex ↄgnouit de ea dꝫ ꝓnū
ciare.l.de qua re.ff.de iudi.et.c.cū ↄtigat.de
cau.poſ.et ꝓpꝛi.et in ꝭ caſu itellige Inno.i.d.
c.paſtoralis. Hoſti.tñ ibi dixit ꝙ iudex debꝫ
reo duplicare inducias ꝑ ea que hn̄tur in.c.
vno de plꝰ peti.ſꝫ de ꝭ vltio dic vt ibi nō.aut
pactū de nō petēdo infra biēniū fuit appoſitū
ex poſtfacto et tūc iudex ↄdēnabit pure quia
exquo non opponitur exceptio remanet actio

nō eliſa ſm bar.et nō bñ hoc dcm et ita reſtri
ge dictū Inno. Ex quo hēs φ iudex nō debꝫ
ſupplere pemptoriā ad ɔmodū ptis nō oppo/
nētis lꝫ de ea ɔſtet.fac.l.iiij ꝭ. ħ aūt iudiciuꝫ
ff.de dā.infec.et qđ nō. Inno.in.c.ad nr̄aꝫ.ij.
de iureiur.ſec⁹ vbi ɔſtaret nullū ius ɔpetere
actori.vt in.c.ſacerdotib⁹.xi.q.i.nō. Inno. in
c.i.de offi.dele.et in.l.ſi pupilli ꝭ. videam⁹.ff.
de nego.geſ.et vide qđ nō.bar.in.d.l.lecta.et
hec de dilatorijs. ¶ Circa pemptorias dic φ
q̄daꝫ ſūt pēptorie reſpcu actiōis.vt qꝛ dir:cte
opponunt actioni.vt pactū de nō petēdo.q̄dā
ſūt pēptorie reſpectu intētionis.vt qñ nō ɔpe
tit actio.puta qꝛ re⁹ ſoluit vt dixi ꝫ.ſup ſcda.
¶ Itē ſciaſ φ q̄daꝫ pēptorie ɔcernūt ipaꝫ ob
ligationē.vt pactū de nō petēdo. Quedaꝫ ꝟo
ɔcernūt exactōeꝫ.vt eſt exceptio q̄ ɔpetit viro
cū ɔuenit ſup reſtōe dot.l. vt nō teneat vltra
q̄ɀ facē poſſit de qua in.l.alia.et in.l.ex diuer
ſo.ff.ſo.ma. Itē pone ex^m in exceptiōe ɔpenſa/
tiōis vt in.l.qđ in diē ꝭ. i.ff.de ɔpēſa. Prime
exceptiōes regl̄r dñt pponi ꝛ pbari p⁹ litl.ɔtl.
vſq̄ɀ ad ɔcluſionē in cā.d.l pemptorias.itelli
gēdo tñ vt dixi in.d.c.i.de or.ɔgni.ꝛ ſm φ.ꝫ.
dixi in dilatoria ſoloniſ. nō aūt pñt pponi añ
litl.ɔtl.qꝛ cū iſte ɔcernāt negociū pricipale oꝫ
φ pri⁹ ptes īgrediant iudiciū ſup ipō nego/
cio pricipali q̄ɀ ɔueniāt ad ɔflictū ſicͭ in bello
mortali.nō ei pri⁹ pñt pugnare q̄ɀ vtraq̄ɀ ps
īgrediat in campū ħ fallit in exceptiōib⁹ litl.
finite q̄ pñt opponi añ et p⁹.vt eſt exceptio rei
iudicate.trāſactōis.vel iuriſiurādi.de quib⁹
dicendū.vt in.c.i.de li.ɔtl.li.vi.rō ē in illis qꝛ
cū ſp inſtātia iudicialˀ īchoata fuerit ꝛ finita.
voluerūt iura vt ps iteꝝ ɔpelleret aſſumere
nouū iudiciū.qꝛ ſic pceſſus poſſꝫ eſſe infinit⁹
¶ Itē fallit vbicūq̄ɀ pemptoria ē notoria q̄a
in notorijs nō dꝫ iudex pati cāꝫ deduci in iu
diciuꝫ.vt eſt bo.tex.in.c.qm̄.de fi.preſ. voluit
nō.ſpe.in ti.de excep ꝭ. dicto.ꝟ.ſed pone.et.ꝟ.
marit⁹.et nō. Jo.an.in.d.c.i. Idē ſi pbat p in
ſtrm ɔtra qđ actor nil excipit ſeu excipe poteſt
vt nō.dicit Jo.an.in addi.ſpe e.ti ꝭ. dicto.ꝟ.
ꝫ an re⁹. Idē vbicūq̄ɀ exceptio ɔcludit actori
ius nō ɔpetere vtputa ſi excipio φ ego ſolui
poſſū eni pponē añ li.ɔtl.et ipedire ɔteſt. q̄a ſi
nullū ius ɔpetit actori. g° nō pōt agē q̄a ſine
actiōe nemo experit.vt.d.l.ſi pupilli. ergo nō
teneor intrare iudiciū.ꝛ ħ tꝫ bar.in.l.ɔquere
bat.et.l.vir bon⁹.ff.iudi.ſol.ꝛ bñ facit ibi tex.
vide aliq̄s alias exceptiōes in mā.p ſpe.in.d
ꝭ. dcō.ꝟ.ħ tñ fallit.ꝛ p archi.in.d.c.exceptio.
iij.q.vi. ¶ Itē ſcias φ ſi iſte exceptiōes pem/
ptorie omittunt in inſtantia pricipali pñt op
poni in cā appellatiōis.vt in.c.cū iohānes.de
fi.inſtru.et.l.p hāc. C. de tē.ap. niſi malicioſe

fuerit ptermiſſe.vide ad ħ qđ nō.gl. et hoſti.
in.c.int monaſteriū.de re iudi.ꝛ in.c.ad audi
entiā.ij.de reſcrip.et ħ ſequit do.an. ꝫ. qđ eſt
nō.ſec⁹ in dilatorijs.ille ei indiſtīcte pponi nō
poſſūt in cā applonis.vt eſt tex.nō.in.l.ita de/
mū. C.de pcu.et hoc qꝛ in cā applonis durat
effect⁹ ɔteſtōnis facte in pricipali.vt in.c.p tu
as.de appel.et in.l.fi. C.de tēpo.ap. ¶ Cōclu
de tñ φ in illis caſib⁹ in quib⁹ poterāt pponi
in cā pricipali p⁹ ɔteſtōneꝫ poterūt regl̄r. op/
poni in cā applonis.qꝛ litis appellatio ſuſpen
dit effectū actōnis vſq̄ɀ ad tps lit.ɔteſtate. vt
dictis iurib⁹.et.l.i.ff.ad turpil.et in.c.veniēs
de iureiur.l.et nō bar.in.l.ita demū.alie ꝟo p/
emptorie nō ɔcernētes pricipalē obligatiōeꝫ
ꝫ exactiōeꝫ pñt pponi et pbari p⁹ ſniaꝫ.vt.d.
l.ex diuerſo in fi et.d.l.φ i diē.de ɔpēſa. et idē
in ſilib⁹.et vide gl.in.d.c.exceptio. et nō Cy.i
d.l.exceptiōeꝫ. Quedā ſūt vt dixi excepcōnes
anormale q̄ non ſequūtur regulā aliaꝝ.de p
emptorijs habuiſtis.ꝫ.mſta exēpla.vt ptꝫ in
illis q̄ pñt opponi añ li.ɔtl.vel p⁹ ſniaꝫ.ꝺ dila/
torijs pone ex^m in ſnia excōis.q̄ pōt opponi ī
qualꝫ pte iudicij.ꝛ vide bo.tex.in cle.vna.eo.
ti. Itē exceptio falſi pcuratoris ꝛ quelꝫ alia
q̄ reddit iudiciū retro nullū pt opponi qñcūꝫ
de quo in.c.in nr̄a.de pcu.et in.l.licet. C.e.ti.
dico tñ φ exceptio excōis pōt opponi etiā p⁹
ɔcluſionē in cā.ar.in.c.pia.preallˀ.et nō.volu/
it ſpe.in ti.de renū.et ɔclu ꝭ. i.ꝟ.et ſcias.regu
larit aūt p⁹ ɔcluſionē nō admittunt aliq̄ pro
batiōes.nec etiā allegatiōes.vt in.c.cū dile/
ct⁹.de fi.inſtru.nō Inno.in.c.paſtoralis.ꝺ cā
poſ.et pprie.niſi eq̄tas magna ɔtrariū ſuade
at.vt.d.c.paſtoralˀ.nō.ſpe.in ꝟ.pallˀ. et hec ſuf
ficiāt quo ad māꝫ pme glo. In eo tñ φ gl.iſta
variat an pbata exceptōe excōis pceſſus p⁹
habit⁹ remaneat null⁹ dic meli⁹. φ aut pbat
excoīcatio ɔtra iudicē. et dic vt le. et nō.in.c.
ad pbādū.de re iudi. Aut ɔtra parteꝫ.et aut
ɔtra reū.et nō nocet excoīcatio vt ī.c.itellexi⁹
de eo tñ dic vt le.et nō.in.c.cū inter.et.c.dile/
cti.ꝫ.eo. Aut ɔtra actorē.etſi ſum⁹ in cā appel
lationis dic vt.ꝫ.c.prox.etſi in cā principali.
aut agebat corā ordinario ꝛ valeāt geſta an
teq̄ɀ rtpellatur.vt in.c.pia.eo.ti.li.vi.aut corā
delegato et dic vt in.c.i.de reſcrip.e.li. ¶ Op/
po.et videt φ ſi ſcienter omittit exceptio excō
muicatiōis añ litl.ɔtl.nō poſſit opponi poſtea
vt in.c.inſinuāte.de offi.dele. So.glo.ij.hoc
eſſe ſpāle in excōe.vt ꝫ.dixi.rōne ſpālitatis et
colligit ex tex.et facit hec gl. ad id qđ dixi in
nō. Et aduerte qđ eni hic dr̄ pcedit qñ excoī
catio opponit dilatorie ſ.ad differendū lites
mō predicto.ſi vero pemptorie puto ad inferē
daꝫ electionē nullā pter excōem eligentium

tũc opponit᷑ pᵒ litẽ ↄtl. ſicut alia pẽptoria. ad ħ qđ nõ. in d. cle. i. eo. ti. Oppo. ⁊ vr̃ ꝙ reus nõ debeat ↄdemnari in expẽſis ſi excõez pro bat ↄtra actorẽ qm̃ actor nõ fruſtra fecit illaſ expẽſas cũ teneãt oĩa geſta donec expellat᷑ ⁊ eo abſoluto poterit illis vti vt in d. c. pia. eo. ti. li. vi. So. dicit gl. in ꝟ. ↄdẽnãdus. ꝙ oliʒ proceſſꝰ erat nullus alſ procedẽt ↄtrarium hodie vero ſecꝰ. vt in d. c. pia. ⁊ ſic ſentit ꝙ hodie nõ hẽret locũ iſta ↄdẽnatio expẽſaꝝ. ⁊ ħ reſpectu excõis actoris ſ reſpectu iudicis dicit gl. proceſſũ nõ tenere ſi excõicatio erat notoria ꝑ dictũ. c. ad probãdũ. ſ gl. nõ aperit an maliciose differẽs opponere ↄtra iudicem ſit cõdẽnandus in expenſis cuʒ fruſtra reliquas ꝑtes repiat᷑ expẽſas feciſſe circa ꝓceſſũ nullũ Ego credo ꝙ aut actor ignorabat et hẽat locũ ↄdẽnatio ꝑ rõneʒ hꝰ tex. aut ſciebat iudicẽ excõicatũ et ſeipm̃ decepit iõ dʒ ceſſare cõdẽnatio. ad ħ. l. i. ff. de acti. emp. et qđ nõ. in d. c. ad ꝓbandũ. Itẽ reſpectu ptis dicit Jo. an. ꝑ rõneʒ hꝰ gl. et hũc tex. ꝙ ſi malitioſe diſtulit reꝰ opponere exceptionẽ excõis ↄtra reſcriptũ ĩpetratũ ab excõicato ꝙ locꝰ erat ↄdẽnationi expẽſaꝝ cũ expẽſe litis interĩ ſint ꝑdite ꝑ. d. c. i. de reſcrip. li. vi. Sʒ ex gl. q̃ro nũq̇d indiſtĩcte hẽat locũ hec ↄdẽnatio expẽſaꝝ data iualiditate ꝓceſſus dic ꝙ nõ. ꝑᵒ ei requirit᷑ ꝙ maliciose reꝰ diſtulerit opponẽ vt ptʒ ex lr̃a. et iõ dicᵗ Inno. ꝙ ſi ex iuſta cã reꝰ diſtulerit puta qꝛ tũc nõ hẽbat ꝓbatiões paratas ceſſabit hec cõdẽnatio qđ etiã plʒ hoſti. allegat. l. argẽtariꝰ ꝟ. pe. ff. de edẽ. adduco bo. tex. in. c. plerũqȝ. ij. q. vij. zᵒ requirit᷑ ꝙ actor ignorauerit ſe excõmunicatũ puta qꝛ abſñs exñs in remotis fuit excõicatꝰ. ar. de appel. cũ ſit. et reꝰ ħ ſciebat et malitioſe diſtulit vñ cũ actor nõ depñhendat᷑ in aliq̃ culpa merito reꝰ doloſus ↄdẽnat᷑ actori bonefidei vt hic et ar. in. c. apoſtolice. đ cle. ex. mi. Si ꝟo actor ſciebat ſe excõicatũ tũc ceſſabit hec ↄdẽnatio ſm̃ hoſti. pe. et Ab. qꝛ vtꝗȝ repit᷑ in culpa vñ ↄpẽſabit dolꝰ cũ dolo ⁊ culpa cũ culpa. ff. de dolo. l. ſi duo. et. ff. de ↄpẽ. l. ſi ambo. et ꝟ. de adul. c. pe. et vltĩo. Ego dubito an ħ ſit veꝝ ꝑᵒ qꝛ tex. iſte ſolũ expoſcit ſeu põderat malitiã rei et nil dicit de ignorãtia actoris. zᵒ qꝛ ꝑſuppoſito ꝙ actor ſciat ſe excõicatũ nõ eſt in dolo ſʒ in culpa dũtaxat. de cle. ex. mi. c. illud. ſ reꝰ qui malitioſe diſtulit cã decipiẽdi ipm̃ actorẽ eſt in dolo. dolꝰ aũt prepõderat culpe. vt. l. itẽ ſi obſtetrix. ff. ad legẽ aq̃. Itẽ reꝰ hic punit᷑ ex ſuo dolo dũtaxat qꝛ non oppoſuit tpe debito ſʒ malitioſe diſtulit. nõ eĩ deberet de rigore pꝰ tps admitti. ꝓ pria tñ opi. põt ſic argui. ſciẽti nõ ſit iĩuria neʒ dolꝰ vt in r̃la ſciẽti. de re. iur. li. vi. et actor ſciens ſe excõicatũ et nihilominꝰ ſe ingerens ſeipm̃ decipit vt in. l. i. ff. de act. emp. Itẽ iſte ꝓceſſus erat nullꝰ etiãſi reꝰ nũq̃ȝ oppoſuit ſaltẽ ſm̃ hec tpa vt voluit iſta gl. gᵒ ꝙ reꝰ nũc excipit nõ ledit actorẽ imo potiꝰ ↄſuluit qꝛ meliꝰ eſt nũc opponere forte hec ꝑs eſt verior. Alteriꝰ quero in quibꝰ expẽſis fiet iſta ↄdẽnatio. ↄclude ſm̃ Inno. ꝙ aut excõicatio ꝓbat᷑ ⁊ hẽbit reſpectꝰ ad oẽs expẽſas factas ſuꝑ pricipali vel alijs exceptionibꝰ vſq̃ ad tps oppoſite exceptiõis excõis. ad expẽſas aũt quas reꝰ fecit in hac ꝓbanda exceptiõe nõ ↄdẽnabit᷑ actor. qꝛ in ħ nõ vexauit actorẽ qđ ptʒ ex ſñia pro ipo lata ar. C. de iudi. l. rẽ nõ nouã. Ego itelligo hoc de expẽſis factis a tpe quo fuit in mora excõicationẽ obiciẽdi. nã añ morã cũ non fuerit in culpa nõ video quare dẽat ↄdẽnari in expenſis. ar. in. c. ij. de ↄſti. et qđ nõ. in. c. cũ dilecti. đ do. et ↄtu. vtputa in expẽſis q̃s fecit actor in citãdo vel libellũ porrigẽdo et ſilibꝰ nõ ei tenet᷑ reꝰ ilico obicẽ cũ in multis caſibꝰ põt excõicatꝰ ĩtuenire in iudicio iõ potuit reꝰ añ oĩa petere copiã libelli. ar. in. l. nõ vr̃ in iudicẽ. et qđ ibi nõ. ff. de iudi. Si ꝟo reꝰ excõicationẽ nõ ꝓbauit tũc ſolũ actor ↄdẽnabit᷑ in expenſ factis in hac exceptiõe. nõ ãt in alijs qꝛ nõ fruſtra actor illas fecit cũ poſſit ꝓſequi negotiũ pricipale. ꝟ. c. pia. li. vi. Quero q̇d ſi excõicatio erat occulta nũq̇d reuocat᷑ ꝓceſſus vl̃ ſñia excõne nõ detecta. Sol. gl. añpe. arguit ꝑ iſtũ tex. ꝙ nõ qꝛ nõ cogit᷑ q̇s diuinare. Aduerte qꝛ hoc poterat ꝓcedere de iure antiquo ſʒ hodie dic in iudice vel legato vt nõ in. c. ad ꝓbanduʒ. ꝑall'. reſpectu actoris dic ꝙ ſi geſtũ eſt corã ordinario vʒ indifferẽter ſiue ſit occultꝰ ſiue publicꝰ. vt in. d. c. pia. ſi coram delegato nõ tenet ꝓceſſus ſi reſcriptũ fuit impetratũ ab excõicato lʒ occulto ꝑ. c. i. de reſcꝑ li. vi. et ibi ꝑ Jo. an. facit qđ nõ. Inno. in. c. cũ dilectꝰ. de ↄſue. Sed quero hic vr̃ excõicatũ publice ꝑ iudicẽ repellendũ. lʒ reꝰ nõ excipiat qñ vr̃ publicꝰ. Sol. dicit hec glo. multuʒ nõ. ꝙ ſi iudex tulit illã ſñiaʒ in loco vbi publice iudicare ↄſueuit ꝑ ñtibꝰ officialibꝰ ſuis ⁊ ꝑtibꝰ vel altera ꝑte ꝑ ↄtumaciã abñte ſatis vr̃ publicꝰ alſ ſecꝰ. ad ħ adducit. l. ſi vt ꝓꝑoĩs C. quõ et qñ iudex. illa lex vt dicit Jo. an. ⁊ bñ paꝝ facit ſolũ enĩ ꝓbat a ↄtrario ſenſu ꝙ ſñia eʒ. nõ aũt ꝙ dicat᷑ notoria ſeu publica ſʒ meliꝰ facit ſm̃ eũ. l. in donatiõibꝰ. C. de dona. et qđ ibi nõ. et. C. de dona. oĩuʒ. finalit᷑ dicit tenendũ qđ nõ. in cle. eos. de ſepul. in gl. in. ꝟ. publice. et ibi obſcure loquit᷑. vr̃ tñ ibi velle ꝙ reſpectu alioꝝ nõ vr̃ q̇s publice excõmunicatus eo ꝙ ſñia fuit lata ꝑñtibꝰ officialibꝰ ꝑtibꝰ vt dicit iſta gl. qꝛ iura exigũt publicitatẽ

reſpectu alioꝝ quo ad hȝ vt p̄ſumat̃ ſcia et ſic ex multitudie aſſiſtētiū tpe excōis dicem⁹ eā publicā vel occultā. Ego dicerē ꝙ aut agit̃ ꝺ pena incurrēda reſpectu coicātiū publice ipi excoicato et hȝ locū illud dictū Jo. an. qꝛ verba dn̄t ſtricte capi ne q̄s puniat̃ et maxie ſine culpa. naȝ de facili nō hr̄ noticia de eo qꝺ iudex egit in bancho ſuo corā paucis. ſȝ reſpc̄u ipi⁹ excoicati ſatis credo excoicationē eē publicā ſi ipe int̃fuit. vel fuit ad hȝ citat⁹. qꝛ id qꝺ fit in iudicio dr̄ notoriū. vt in. c. vr̄a. et. i. c. fi. de coha. cle. et mu. q̄nimo dr̄ id qꝺ ex ꝓbōne ꝯſtat maifeſtū. vt in. c. cū oli. de ꝟ. ſigni. Et ꝑ hȝ infero ꝙ etiā vbi agit̃ de icurrēda pena. vt in caſu illi⁹ cle. eos. reſpectu ſcientiū ſniaȝ eſſe latā ꝓut hic dr̄ in hac glo. dico iſtū dici publice excoicatū. ⁊ ſic iſti icurrerēt penas iflictas ꝯtra coicātes vt ſepeliētes publice excoicatū lȝ alit̃ et min⁹ bn̄ videat̃ ſētire illa glo. Jtem quo ad diſpōnē h⁹ c. vt iudex illū repellat gl. iſta optie loquit̃. vt in. d. c. vr̄a. in fi. Credo eē ꝙ ſi nō fuit excoicat⁹ in iudicō ſȝ extra. ex quo nō fuit publice excoicat⁹ ſufficit. ⁊ credo ꝙ ꝟ. publice. nō dȝ hic capi ꝓ notorio. ſed ꝓ ſpē diſtīcta a notorio. iux̃ nō. in. d. c. vr̄a. et ſatis eſt ꝙ ꝓbari pōt excoicat⁹ ſicut ei ꝑs pōt opponē excōeȝ lȝ nō ſit notoria vt hic. ⁊ in. d. c. pia. ita et iudex cū hoc fiat in fauorē publicū rōe c⁹ pōt iudex ſupplere ex officio. vt nō. in. l. iiij ꝯ. hȝ aūt iudiciū. ff. de dā. infect. Jtē iudex tenet̃ ex officio ſuo inq̄rere de habilitate et inhabilitate accuſatoris ſeu actoꝝ. vt ij. q. vij. c. q̄rendū. et. l. q̄s ꝓhibet. ff. de poſtul̃. et. l. filiuſfamilias ꝯ milites. ff. de ꝓcu. et adhuc pōt teſtes req̄rere ad hoc qꝺ nō. bar. in. l. i. ꝑpe. finē. ff. de queſtio. vn̄ ponit̃ hic publicuȝ vt differat ab occulto. qꝛ ſi ꝓbari non pōt excoicat⁹ lȝ ſit in ꝟitate excoicat⁹. dȝ iudex ſilere al's opponere et repellē ad hȝ. ij. q. vij. plerūq. et. vij. q. ij. ſi vn̄ et. c. placuit. q̄ iura ad hoc optie faciūt. hoc ei ꝓeſt ipi excoicato cū ſe coioni hoim ingerendo peccet. de cle. ex. mi. illud. ac alijs qui ſcienter cū aiaꝝ ꝑiculo ipi coicauerunt. facit. c. cū nō ab hoie. et qꝺ ibi nō. de ſen. ex. et qꝺ ibi hr̄ in glo. ſe. ¶ Et ꝑ hec pn̄t decidi due. q. q̄s ponit ſ Jnno. p̄⁹ qꝺ ſi actoꝛ oblato libello repellit̃ iudicis officio ſȝ re⁹ inſtat vt agat et ꝓſeq̄tur et ꝙ pōt re⁹ facē. iux̃ nō. in auc̃. qui ſemel. C. quō et qn̄ iudex. et. c. cāȝ. de do. et ꝯtu. nūquid iudex dȝ euȝ repellē Jnno. dicit ꝙ non. Jdē vr̄ ſibi dicendū ſi re⁹ nō fuerit adhuc cōuent⁹ ſȝ timet ab eo ꝯueniri. vn̄ pōt re⁹ iſtare vt ꝯpellat̃ agere iux̃ formā. l. diffamari. C. de inge. et manu. et. c. ꝯquerente. ſm vnā lect. de offi. ordi. nā ſi dicerem⁹ ꝯtrariū ſequeret̃ ꝙ id qꝺ ſtatutū eſt in fauorē nō excoicati retorqueatur in ipi⁹ odiū ꝯtra. l. qꝺ fauore. C. de legi. ⁊ c. qꝺ ob gr̄aȝ. de re. iur. li. vi. Ego ꝑ p̄dicta dubito an hec ſint vera. qꝛ nō agit̃ hoc caſu de vtilitate ꝑtis tm̄. ſȝ de publica. hic ē ꝙ ꝑte nō excipiēte iudex dȝ ſupplere. ⁊ ꝓ hoc dicto ſunt due gl. pria in. c. q̄rendū eſt. ſuꝑ ꝟ. a iudice. et in. c. alieni. in glo. in ꝟ. argumēto ꝙ iudex. ij. q. vij. g⁹ nō pōt ſola volūtas rei ipedire iudicis officiū. ſ ſi re⁹ pōt in hoc aliq̄d p̄tendē int̃ eē ꝓcedat tc̄ opi. Jnno. ⁊ vr̄ ſad. honeſtū vt agat per ꝓcuratorē. al's. procedat contra eum tanq̄ contumacē qꝛ nō lr̄ime ꝯparet in iudicio. ⁊ hec ſufficiāt etiā·

ADuerſario Caſus. Nō cōpetit exceptio rei iudicate reo abſoluto qꝛ non poſſidebat. et nō diuidit̃. ¶ Nō. p̄⁹ ꝙ in actione reali venit ſn̄ia abſolutoria ferēda ſi re⁹ ſine dolo pēdente iudicio deſijt rē petitā poſſidere. ¶ Nō. z⁹ exceptionē rei iudicate nō ꝯpetere qn̄ ceſſat cā ſn̄ie iā late lȝ eadē ſit cā petēdi et idē corpus vl̃ q̄titas ac eadē ſit ꝑſonaꝝ ꝯdicio. hic ei oīa iſta ꝯcurrebāt. ſ qꝛ ceſſat rō ſn̄ie ꝓcedit iudiciū. exceptiōe rei iudicate nō obſtāte. facit. c. odardus. et qꝺ ibi nō. ꝺ ſolut. Hinc dicit gof. hic ꝙ ſi re⁹ abſoluit̃. qꝛ an̄ diē vel ꝯditionē agebat nō obſtat adueniēte die vel ꝯditionis euētu exceptio rei iudicate. all'. l. grece. ff. de pign ꝯ. fi. et. ff. de edi. edic. l. bouē ꝯ. pe. et vl. Jdē dicit ſi fuit abſolut⁹ re⁹. qꝛ inepte agebat̃. vt. ſ. de iudi. c. examiata. et. l. i. ff. ſi menſ. fal. mo. dix. Gl. i. ē clara et tu canōiſ. nō eā. et in eo ꝙ dicit ſufficere reū poſſidē ſaltē tpe ſn̄ie dic. ꝙ nō r̄quirit̃ p̄ciſe poſſeſſio nec a pricipio nec tpe ſn̄ie ſ ſufficit detentatio. vt. l. officiū. in fi. ff. de rei ven. et nō. in. c. exaiata. de iudi. niſi noiauerit dn̄m in iudicio. vt in. c. qm̄. vt li. non ꝯteſt ꝯ. ꝙ ſi. et. l. ij. C. vbi in rem actio. ¶ Uenio ad glo. ij. qꝛ recitabo non vt iacet ſȝ ſuato ordine ꝯpetētiori. Et p̄⁹ quero quare pōderat̃ in tex. ꝙ ſine dolo iſte deſierat poſſidere. Ho. glo. iſta formauit ꝓpe medium hāc q̄ōneȝ quā ꝯpetētius poſuiſſet hic in principio et ſoluēdo dicit ꝙ ideo ſi dolo deſijſſȝ poſſidere nō fuiſſet abſolut⁹ ſȝ ꝯdēnat⁹ ac ſi poſſideret qꝛ dolus ꝓ poſſeſſore habet̃. all'. multa iura et hodie hēs tex. in r̄la. pro poſſeſſore. de re. iur. li. vi. et dic ꝙ ꝯtra poſſidentē qui dolo deſijt poſſidere nō ꝯpetit rei vēdicatio directa qꝛ ꝟba deficiūt vt in. l. ſi quis id qꝺ. ff. ꝺ iuriſ. om. iudi. ⁊ plene ꝑ Cy. in. l. ex placito. C. ꝺ re. ꝑmu. ſ ꝯpetit vtilis ꝓpter mentē iuris vnde illa que pri⁹ anteq̄ dolo deſineret poſſidere erat directa efficitur vtilis rōe doli et iuris diſpōne ita nō. ſpe. in ti. de inter. actio ꝯ. iij. ꝟ. ſuꝑe. Jtē limita hoc dc̄m ⁊ tex. niſi a pricipio

dolo incepiſſet poſſidere vt in.l fi.in medio.ff
de iuſti.et iure.et hᷓ ſentit hic ¶ Hoſt. et clarius
ſpe.in ꝑaſſ.§.ṽ.itē hᷓ.vbi dicit ꝙ ſi dolo alͣs in
iuſte et malitioſe icepit poſſidere tenet lʒ nūc
ſine dolo deſierit poſſidere.vt in.d.l.ſi vi.⁊ in
c.cū tu.de vſur.et in.c.ſicut dignuʒ §.reꝰ.de
homi.facit.l.ꝙ te.ff.ſi cer.pe.et.l.fi.ff.de cōdi.
fur.et in his duabꝰ vltis ꝯcor. ꝓbat hūc illi/
citū poſſeſſorē teneri etiāſi res ſit ꝑempta. ¶
Nūc q̄ro capiēdo ꝑmā ꝑtē gl.q̄s hēat ꝓbare
ſi negat dolꝰ.gl.arguit pro et ꝯtra.⁊ vr̄ in ꝑn
cipio iclinare ꝙ onꝰ ꝓbādi incūbit dolū alle/
gāti.qꝛ rl̄a eſt ꝙ dolū allegās ꝓbare tenet.vt
l.quotiens §.qui dolū.ff.de ꝓba.ſ̄ i.in ṽ.vel
dic qui debebat ꝯtinuari ad ꝑcedētia. aliter
ſoluit dicēs ꝙ ſi tꝑe li.ꝯtl.poſſidebat ꝑſumit
ꝙ dolo deſinit poſſidere.ſi aūt tūc nō poſſide/
bat nō ꝑſumit dolꝰ ⁊ ſic pn̄t reduci ad ꝯcordi
am opiones de quibꝰ in fi.gl.de c̄t. cōir trāſe/
unt cū iſta gl. ego allego ꝓ hac opi.tex. iūcta
gl.in.l.nō ignorabat.C.ad exhi. et dicit Jo.
an.ꝙ dolꝰ ꝓbabit ex ꝯiectur.l.de renū.c.ij.li.vi
⁊.l.dolū.C.de dolo. ¶ Oppo.vr̄ eni ꝙ etiā nō
poſſidēs dēat ꝯdēnari ex quo litē aſſūpſit. vt
in.l.is qui obtulit.ff.de rei vēdi.et.l.qui ſe li/
ti.de peti.here.gl. dicit ꝯtrariū ꝓcedē duobꝰ
ꝯcurrētibꝰ.ꝑͦ ꝙ reꝰ nō poſſidēs obtulerit ſe li
ti.q̄n ſētiat ꝙ iſte nō obtulit ſe liti ¶ ꝛͦ ꝙ actor
ignorauerit reū non poſſidere alͣs ſeipm̄ deci
pit. Aduerte qꝛ gl.nō declarat q̄n vr̄ ſe liti of
ferre. dic ꝙ tūc vr̄ ſe offerre q̄n in iudicio vel
ex̄ dicit ſe poſſidē.ſi aūt vocatꝰ venit ad iudi
ciū et aſſūpſit defēſionē nec fuit introgatꝰ an
poſſideret nō vr̄ ſe liti offerre ſʒ potiꝰ ſe defen/
dere qꝛ exq̄ fuit vocatꝰ tenebat venire cū iu/
diciū reddat in iuitū.vt.l.ſtipulantē §.ſacrā
ff.de ṽ.obli.et de iudi.itellexímꝰ.hᷓ ꝓbari vr̄ i
l.q̄ petitorio.ff de rei vendi.vbi dicit ꝙ q̄ peti
torio iudicio vertit ne fruſtra expiat dʒ intro/
gare reū an poſſideat vl̄ dolo deſijt poſſidere
et hāc opi.tʒ ſpe.in ꝑaſſ.§.ṽ.ſʒ pone.et bar.in.l
is qui ſe obtulit.ꝑaſſ.qd̄ eſt nō. ¶ Glo.etiam
in vltīa ꝑte querit que et quot exigant ad hᷓ
vt obſtet exceptio rei iudica.glo.dicit ꝙ tria
vt pʒ in ea.⁊ in fine vr̄ addere .4.m viʒ ꝙ ille q̄
fuit abſolutꝰ poſſidebat tꝑe ſn̄ie.nā ſi nō poſ
ſidebat nō obſtat exceptio lʒ ſit eadē cā petē/
di idē corpꝰ ſeu quātitas et eadē ꝑſonaꝝ ꝯdi
tio vt hic nō ei itelligas hᷓ dictū gl. indiſtincte
qꝛ ꝓcedit ſolū q̄n reꝰ fuiſſet abſolutꝰ qꝛ n̄ poſ
ſidebat ſi āt fuiſſet abſolutꝰ qꝛ nō poſſidebat
et qꝛ actor nō ꝓbauit tūc obſtat poſtmoduʒ
exceptio rei iudicate qꝛ nō ceſſat ſcd̄a cā lʒ ceſ
ſat pr̄ia. Inſti.de nup §.affinitas.hᷓ nō.volu
it gl.quā ſequit Bar.in l.ſi q̄s ad exhibēdū.
ff.de excep.rei iudi. ¶ Sʒ circa hᷓ et circa tex.

querit q̄d ſi reꝰ fuit ſimplr̄ abſolutꝰ. Ꝺo.dicit
bar.pꝰ gl.in.d.l.ſi q̄s.ꝙ dʒ inſpici et ꝯiectura/
ri cā ſn̄ie ex actis.vt in.l.nō itelligit §.i.ff. de
iudi.facit.l.iij.C.de ſen.q̄ ſine cer.q̄ti.vid bo.
glo.in.c.audita.de reſti.ſpo.et id̄ ſi apparet ꝓ
batū in actis ꝙ iſte nō poſſidebat ꝑſumit ꝙ
ex hac cā nō fuerit abſolutꝰ. ſi aūt appareret
ꝙ actor nō ꝓbauit ꝑſumit ꝙ fuit abſolutus
ſimplr̄.q̄d aūt in dubio dicit do.anto. ꝙ ꝑſu/
met abſolutꝰ ex minori cā.ſ. qꝛ nō poſſidebat
et ꝓ hᷓ dicto allego qꝛ i dubio debemꝰ ꝑſumē
ſn̄iaʒ fuiſſe latā ex leuiori cā.vt in.l. ſi preſes
ff.de penis.et.l.hec cē.ff.de ſuſpec.tu tn̄ in pn̄ti
pūcta alit̄ diſtigue rē et ſic.ꝙ aut iudex abſol
uerit reū ab ipetitione actoris et vr̄ abſolutꝰ
qꝛ actor nō ꝓbauit. nā hec ṽba iſtud iportāt
vt in.c.cū venerabil.ſ̄.e.ti.cū ſiſ̄ibꝰ. Aut fuit
abſolutꝰ ab inſtātia iudicij et tūc poſſet ꝓce/
dere opi.ꝯtraria ꝓ hᷓ facit cōis ſtilꝰ iuditioꝝ
qui attendēdꝰ eſt.ar.in.c.ex lr̄is.de ꝯſti.naʒ
vbi q̄s abſoluit qꝛ nō poſſidet vel qꝛ actor in
epte egit ſꝑ hoc ſolet exꝑmi in ſn̄ia vt in.c.ex/
niata.et qd̄ ibi nō.ſ̄.de iudi. ¶ Nunc glo.ex
ꝑdictis et ſuppletis inferā aliqua que poſuit
Inno.ſuꝑ ꝟba ſ̄.de re iudi.que meliꝰ cadūt
ſ̄ ⁊ ſpe.in ti.de iterro §.ij.ṽ. verū. cū ſequē.q̄
veniūt ad itellectū huiꝰ.c.et materie q̄ro igit
quid ſi ꝯtingat reū euocatū ad iudiceʒ cade
re a poſſeſſione ſuꝑ qua agebat.an ex eadeʒ
inſtancia poſſit ꝯdēnari qui deſijt poſſidere
⁊ ad quid ⁊ q̄to ſit ſententiādū. Ꝺo.pꝰ Inno.
dic ꝙ aut reꝰ cadit a poſſeſſiōe voluntarie cā
mutādi iudicij ⁊ tūc pōt ꝯdēnari remedio il/
lius ti.ff.de alie.iudi.de quo in.c.fi.eo.ti.⁊ hᷓ
ſiue an̄ li.ꝯtl.ſiue pꝰ. Si vero nō trāſtulit poſ
ſeſſioneʒ mō predicto ſʒ aliter deſijt poſſidere
⁊ tūc ſi agit ꝑſonaliter nō ē vis an culpa an
ſine culpa deſierit poſſidere qꝛ cū ꝑſona ⁊ nō
res ſit obligata pōt ad ſn̄iaʒ ꝓcedi.facit qd̄
nō.ideʒ Inno.in.c.cū M.de ꝯſti. ¶ Si vero a
gebat reali ⁊ tūc ſi ſine culpa deſijt poſſidere
nō ꝯdēnabit ſʒ abſoluet vt ſ̄.⁊.ſ̄.latiꝰ dixi ſ̄
cū culpa ꝓcedet ꝯtra eū vt ad litis extiatio
neʒ ⁊ itereſſe ꝯdēnet.ff.ad exhibē.l.de eo.⁊ ꝑ
dicta.l.ſi naūt §.poſſidere. ¶ In priori tn̄ caſu
cū ſine culpa deſijt poſſidere dicit Inno.ꝙ a
ctor iuito reo et reus iuito actore poterit pe
tere vt procedat ad ſn̄iaʒ diffinitiuaʒ ꝓpter
fructus ⁊ expēſas et itereſſe ⁊ alia acceſſoria
ad principale iudiciū ⁊ ꝓpter ſtipulationem
de euictione ⁊ ideʒ in hᷓ vltio caſu tʒ glo.i.d.
l.vtiqꝫ.⁊ loquit Inno.q̄n deſinit poſſidere pꝰ
li.ꝯtl.. nā ſi priꝰ nō deberet peti res principal̄
qꝛ inepte peteret cū deſijſſet poſſidere ſine cul
pa.de quo in.l.vtiqꝫ.ff. de rei ven.neqꝫ poſſet
petē fructus et ꝑtus q̄n eſſent oino acceſſuri

ad ipaꝫ rē ꝑemptā.ar.in.l.iiij.C.depoſi.⁊ hoc
vltimū voluerūt glo.et Bar.in.d.l.vtiq̄.ſec⁹
puto qn̄ nō eſſēt oīno acceſſorij ſꝫ poſſent peti
pricipľr ſicˀ ipa res. vtputa qꜫ ꝑcepiſti fructuſ
ex re mea.iur̄ nō.ꝑ bar.in.l.ex diuerſo.ff.ꝺ rī
vēdi.et ꝑ Inno.in c.ij.de libel.obla.et in.c.cā
ta.de exceſſ.pꝛela.nā tūc puto ꝙ ꝑempta re eē
an̄ li.ɔt͞.poterūt peti fructus.qꜫ pn̄t peti iure
actiōis.⁊ ſic pricipľr.de quo dicēdū vt pleni⁹
nō.in iurib⁹ ꝑalſ. ¶ Nūquid āt noīe fructuū
veniūt hoc caſu actōes q̄ſite occaſiōe rei ꝑem
pte.vt actio legis acquilie.et ſiles. dic vt nō.
Inno.in.d.c.i.vbi vr̄ tenē ꝙ tales actōes re⁹
ſuccūbēs tenet eccleſie actori vincēti ¶ Qua
liter iudex dēat ſe hr̄e in ſnia ferēda ſi re⁹ nō
reꝑit poſſidere.dic ꝙ aut ɔſtiterit reū nō poſ/
ſidere anq̄ actoꝛ fūdaret intētionē ſuam aut
poſtea.ꝑ⁹ caſu dꝫ re⁹ abſolui nec in aliq̄ ꝓnū/
ciat ꝓ actoꝛe.de ſꝫ eſt caſus in.c.examiata.ē.
de iudi.niſi actoꝛ vel re⁹ iſtaret.vt ꝓcedat ꝓpt
fruct⁹ et alia acceſſoꝛia.vt ē.dixi.ſi aūt iā ɔſti
tit de iure actoꝛis.tūc dꝫ ꝓnūciari etiā ꝓ acto
re.qꜫ ꝓnūciabit dn̄s.vt ꝓbat ſm vnū intelle
ctū in.l.ſi a te.ff.de excep.rei iudi.et nō bar.in
l.is qui ſe obtulit.et valebit illa ꝓnūciacō in
tm̄ ɔtra reū ꝙ ſi reꝑit poſtea aliā rē poſſidere
mādabit ſnia executiōi ɔtra eū abſq̄ alio iu/
dicio nouit inchoādo.ad ſꝫ.l.iiij.et qꝺ ibi nō
ff.de peti.here.et nō.bar.in.l.ſi a te.et vide qꝺ
dixi in.d.c.examiata. Inno.in loco ꝑalſ.ſ.ſuꝑ
ſpecia.de re iudi.quē ſequit ſpe.in.d.§.ij.ꝟ.q̄lr
dicit ꝙ ſi ſnia eſt ferenda ꝓ actoꝛe iudex ſnia/
bit ſic.qꜫ iuenim⁹ ꝙ re⁹ erat in cā ɔdēnatiōis
ſi poſſideret id ɔdēnam⁹ eū ad fruct⁹ et expen
ſas.ſꝫ qꜫ nō poſſidet nec culpa ſua deſijt poſſi
dere abſoluim⁹ eū q̄tuꝫ ad rē petitā. dicit tn̄
ꝙ pri⁹ dꝫ iudex facē vt ꝑſtet cautionē de reſti
tuēda re actori ſi ad eū ꝑuenerit.ff. de rei vē.
l.ſi ꝟo. Si aūt nō eſt ſnia ferenda ꝓ actoꝛe di
cit iudex abſoluim⁹ reū ab ipetitione actoꝛis
et ɔdēnam⁹ actoꝛē ad expēſas.refēt tn̄ Inno.
alios dicē ꝙ ſꝑ iudex ſniabit ſuꝑ re que petit
nō ꝙ dicat ɔdēnam⁹ reū ad reſtōnem rei ſim/
pľr ſꝫ ſic.ſ.qn̄ eā habuerit.vel ſic qꜫ iudicabit
rē petitaꝫ eſſe actoꝛis.ar.ꝓ.eis.ff.iudi.ſol.l.ſi
ſeru⁹.ſꝫ ꝑmū dictū pl⁹ plꝫ Inno. ſatis iudicio
meo ꝑt teneri qꝺ pri⁹ dixi.dicit etiā Inno. in
loco ꝑalſ.ꝙ ſi eſt ſpes ꝙ re⁹ cito recuꝑabit rē
ꝙ iudex poterit differre ſniaꝫ et abſoluē eum
ſimpľr a ṫmīo aſſignato. et cū poſtea recuꝑa/
uerit rē ꝓcedet in cā cepta. pōt etiā iudex ſm
eū aliqn̄ abſoluē.nō a re petita ſꝫ ab inſtātia
iudicij.⁊ tūc ſi poſtea recuꝑauerit rē.incipiet
iudiciū de nouo.et hec bn̄ nō. ¶ Vltio ad li
mitationē ei⁹ qꝺ dr̄ in fi.gl. vide nobile dcm
bar.in.l.i.C.de oꝛ.iudi.vbi dicit ꝙ vbi ꝓſus

idē eſt finis agēdi ſi obſtat exceptio rei iudi/
cate nō obſtāte ꝙ varīet mod⁹ agēdi adeo ɔ/
cludit nō poſſe deduci ꝑ viā actōis qꝺ ꝑ⁹ fu/
it deductū ꝑ viā exceptiōis.ſi idē eſt ꝓſus fi/
nis agēdi ad ſꝫ tex.nō.in.l.duob⁹.ff.de excep/
rei iudi.vide de ſꝫ vltio qꝺ nō. Inno.in.c.ij ꝺ
oꝛ.ɔgni.et qꝺ ibi dixi. ¶ Itē adde aliud nō.di
ctū ꝙ vbi peticō fuit gn̄alis.ꝓſecutio ꝟo ſpā
lis obſtat exceptio rei iudicate ſolū in ꝓſecu/
tis et ſnia gn̄alis refert ad ꝓſecuta dūtaxat.
niſi ſcienter et malicioſe fuerit facta ꝓſecutio
ſpālis ad ſꝫ hēs tex multū nō.in.l. de reb⁹.ff.
ꝺ arbi.nō bar.i.l.an eadē.§.actōes.ff.ꝺ excep
rei iu.⁊ vid ibi ꝺ mā gl.in.l.ſi mr̄.§.eadē c.ti.

Venerabilem

Caſus. Valet
reſcriptū ipetratū ab excoīcato ſuꝑ ꝓ
ſecutiōe appľonis lꝫ de excōe nō fecit mētiōꝫ
ꝑ⁹ ponit dictū.z⁹.ſubiūgit ipi⁹ cāꝫ.ibi qꜫ vero
¶ Nō.ꝑ⁹ excoīcatū poſſe appellare nedū a dif
finitia vt.ē.c.ſignificauerūt. ſꝫ etiā a graua/
mie illato an̄ ſniaꝫ.vt hic.et ē.e.c.cū inter. ¶
¶ Nō.z⁹ ⁊ tene mēti ꝙ excoīcat⁹ pōt ſe defendē
do eſſe in iudicio ꝑ ſe et ipetrare lr̄as ꝑ ſe nec
ɔpellit ɔſtituere ꝓcuratoꝛē.et facit hoc ad in
tellectū.c.itellexim⁹.de iudi. ¶ Nō z⁹ regulaꝫ
ꝙ vbi excoīcat⁹ pōt eſſe in iudicio pōt etiā lit
teras ipetrare et facit iſte tex.in ar.ꝙ ꝓcura/
toꝛ etiā gn̄alis pōt ſine alio ſpāli mādato lit/
teras ipetrare in cauſ in quib⁹ ex ſuo māda
to agere pōt de quo vide qꝺ dixi in.c.nō nul
li.de reſcꝑ.§.i. ¶ Nō.4⁹ ꝙ vno ɔceſſo itelligū
tur ɔceſſa oīa ſine quib⁹ illud ɔmode expedi
ri nō pōt.ɔcoꝛdat de offi.dele.c.prudētiaꝫ. et
c.ꝑterea. ¶ Oppo.ɔtra tex.in eo ꝙ dicit excōi
catū poſſe appellare et appellationē poſſe pro
ſequi ⁊c̄.vr̄ eni ꝙ nō debeat admitti ad ꝓſecu
tionē niſi ꝑus petat abſolutionē vt in.c.ꝑ tu
as.de ſen.ex. Sol.dico ɔtrarium ꝓcedere qn̄
q̄s appellat a ſnia excōis quā dicit iiuſtā. nā
cū fateat ſe ligatū nō dꝫ admitti ad litigan/
dū de iiuſticia niſi pri⁹ petat abſolutionē. vt
in.c.ꝑ tuas.de ſen.ex.qꜫ cū in oēꝫ euentuꝫ ſit
obtinēda abſolutio vt in.c.cū ɔtigat.de offi.
dele.differendo abſolutionē vr̄ ɔtēnere excōi
tionē in.d.c.ꝑ tuas.hic ꝟo loquit cū appella
tur ab alio grauamie et de excōe nihil ipe di
cit nec ɔfitēdo eā iiuſtā neꝫ iuſtā neq̄ nullaꝫ
ſꝫ aduerſari⁹ opponit de excōe ad fineꝫ iſtū re/
pellendi ad qꝺ nō dꝫ admitti cū iſte ſe defen/
dat. ¶ Quero tex.hic loquitur qn̄ appellās
fuerat excoīcat⁹ ex alijs cauſ ⁊c̄.quid ſi fuiſſꝫ
excoīcat⁹ ꝓ eadē cauſa ꝓ qua eſt in iudicio.
ſo.dicūt doct.ꝙ idē.vn̄ ſatis eſt ipm appellāe
ex grauamie lcīmo vt hic et ē.c.c.cū inter.et
ꝓ ſꝫ allego.c.i.ꝺ reſcrip.li.vi. vbi indiſtīcte in

applĩonis articulo ꝑmittiť excoĩcato reſcptũ
īpetrare. ¶ Quero nũq̄d petẽti executionẽ ſẽ/
tẽtie obſtabit excõis exceptio doct. ꝫ olī inſta
bãt. ꝫ hodie nõ eſt diſputãdũ ꝑ.c.pia de excep
li.vi. vbi ꝯcludiť ꝙ ſic. qꝺ põt dupľr ꝯtigere.
aut qꝛ fuiť excoĩcatꝰ pꝰ ſniaȝ ꝑ eo latã nõdũ
executiõi mãdatã. ꝗ ꝙ fuit in iudicio agẽs to
leratꝰ et nõ repulſus exceptiõis ope. ꝫ nẽ tpe
executiõis excipiť qꝺ fieri põt. vt in.d.c.pia.
Ceťa clara ſũt ⁊ ſatł. expedita ĩ pcedẽtibꝰ.c.ũ

De preſcriptionibꝰ ¶ Rca.

¶ Rca iſta ꝯtinuať ad proximã ꝫ ordine.
Supra viſũ eſt de exceptiõibꝰ in gñe ꝫ qꝛ fre/
quẽter obiciť p̄ſcriptiõis exceptio et plerũqȝ
dubitať an. et qñ ꝯperat. merito pꝰ p̄cedentẽ
ſequiť iſta. ¶ Quero pꝰ ꝑ intellectu lr̃e qd ſit
p̄ſcriptio. vide bo.gl.xvi.q.iij.in ſũma. que ꝑ/
ſequiť qd ſit p̄ſcriptio. qd vſucapio. que ĩ eis
exigant. et de caꝝ effectu. et ipaꝝ intruptione
Et ad queſitũ nr̃m dicit ꝙ eſt exceptio ex tpe
ſubãȝ capiẽs. q̄ actioni ꝑſonali vľ in rẽ oppo
niť. hec ꝑfecto diffinitio nõ ꝑcedit. tũ qꝛ p̄ſcri
ptio nõ capit ſubãm ex ſolo tpe. alš ꝑcederet
a nã. cũ tpš ſit qd nãle. Itẽ nõ explicat cãȝ fi/
nalẽ rei ad oẽs ptes ſbales ipiꝰ ſicut dȝ facẽ
bona diffinitio. ſicut le. et nõ. in.l.i.ff. de dolo
et in rſa poſſeſſoꝛ. de re. iurł. li.vi. in mer. Ideo
diffiniť ſic et meliꝰ. vt nõ. ſuꝑ dicta rſa. ꝙ p̄ſcri
ptio eſt qꝺdaȝ ius et tpe ꝯgruẽs auctoritate
legũ vim capiens. penã negligẽtibꝰ inferẽs ⁊
finẽ litibꝰ īponẽs. ¶ 2ᵒ queriť an p̄ſcriptio ſit
ꝯtra ius nãle ⁊ pria fronte vr̃ ꝙ ſic. qꝛ eſt cõ/
tra illã r̃gulaȝ nãlẽ. neminẽ debere locupleta
ri cuȝ alteriꝰ iactura. vt in regula locupletari
li.vi. ⁊ in.l.nã ꝫ natura. ff. de ꝯdi. inde. ꝫ ꝯtra
riũ ꝯcludiť ꝑ Io.an. ⁊ bñ ſr̃ dcã rſa poſſeſſoꝛ
nã infert penã negligẽtibꝰ ⁊ fineȝ litibꝰ īpõat
qꝺ ẽ rõni nãli ꝯgruũ. vñ nõ ſimplr̃ recedit ab
illa regula nãli. qꝛ nõ ſine cã locupletať quis
ex p̄ſcriptione cũ alteriꝰ iactura. ꝫ ſit vt obſer
uenť due regule premiſſe. vñ nec ex toto rece/
dit a iure nãli. nec ei in totũ deſeruiť vide ple
ne de mã in dicta regula poſſeſſoꝛ. ¶ Subſe/
quẽter quero quid ẽ vſucapio ſo. premitto ꝙ
vſucapio ẽ nomẽ generale ꝯp̄hendiť eni lato
ſumpto vocabulo p̄ſcriptionẽ vt ꝓbatur. ff.
de vſucap. iũcto rubro cũ nigro. ⁊. ff. de diuer.
⁊ tẽp. preſcrip. ꝑ totuȝ. ꝫ ꝓprie ⁊ ſtricte dr̃nt in
ter ſe. nam vſucapio eſt in rebus mobilibus
et ſe mouentibus. ¶ Preſcriptio vero in rebꝰ
īmobilibꝰ et iuribꝰ īcorꝑalibꝰ. vt Inſti. de vſu
cap. et lon. tẽ. p̄ſcrip. pꝰ Rnſo. et vide ibi glo. q̄
eſt in verbo vſucapianť. et dicit Bar. in.l. ſer
uitutes. ij. ff. de ſerui. ꝙ olim nomẽ vſucapio/
nis ꝯprehẽdebat vſucapionẽ et p̄ſcriptioneȝ
alľ.l.ij. et.l. eũ qui edes. ff. de vſucap. ꝫ poſtea
Iuſtinianꝰ vſucapionẽ attribuit rebꝰ mobi/
libꝰ. et p̄ſcriptionẽ rebꝰ imobilibꝰ. vt.l. vna. C.
de vſuca. trãſfoꝛ. et quelȝ ſolo bona. et in vſu
capione ſufficit trienniũ. vt ibi. et latiꝰ dic vt
nõ. xvi.q.iij. in ſũma. et de tpe reꝗſito ad p̄ſcri
bendũ. vide bo. tex. in § põt ea. cã et.q. et an
vſucapio hẽat locũ ꝯtra ecclеſiã. vide ꝑ Dy.
in dicta rſa poſſeſſoꝛ. et pleniꝰ ꝑ doct. in.c.i. de
in inte. reſti. vbi tangã. Capiẽdo aũt vſucapi
onẽ in ſua ſpẽ. dic ꝙ vſucapio eſt adquiſitio
dñij ꝑ ꝯtinuationẽ poſſeſſiõis tpis lege diffi
niti. ita diffinit iuriſcõſultꝰ in.l.ij. ff. de vſuca
et põdera bñ in eo qꝺ dr̃ ꝙ eſt adꝗſitio dñij ⁊c.
Ex quo nõ. collige ꝙ ꝑ vſucapionẽ adꝗritur
dñiũ et idẽ dicit tex. in.l. traditõibꝰ. C. ꝺ pact
qꝺ ītellige ſm Dy. in rſa poſſeſſoꝛ. p̄alľ. etiaȝ
de directo. nã appľone dñij ītelligiť de directo
ff. ſi ager. vect. vľ emphi. pe.l.i. et ij. qꝺ eſt nõ. ſe/
cus aũt eſt in p̄ſcriptiõe nã ĩ in p̄ſcriptiõe x. vľ
xx. annoꝝ que ꝑcedit in rebꝰ p̄uatoꝝ cũ titu/
lo adꝗriť dñiũ ꝫ nõ directũ illud eni remanet
apud dñm rõne cuiꝰ ſm dy. poſſet dñs in rem
agere nõ ꝯtra p̄ſcribentẽ. ꝫ ꝯtra tertiũ. In p̄/
ſcriptõe ꝟo lõgiſſimi tpis puta xxx. vel xl. an.
nõ adquiriť dñiũ vtile aut directũ. ꝫ eſt tutꝰ
p̄ſcribẽs exceptiõe ꝯtra dñm. vt in.l. ſi q̄s em
ptionis. C. de p̄ſcrip. xxx. an. et in.d. § põt. Et
rõ diuerſitatis ſm dy eſt. qꝛ vſucapio eſt idu/
cta in meꝝ fauorẽ poſſidentł. iõ fauoꝛ facit vt
adquirať dñiũ etiã directũ. Preſcriptio ꝟo. x.
vel. xx. an. eſt inducta ꝑti in fauorẽ poſſidẽtł.
ꝓpter bonã fidẽ quã hȝ et ꝑti in odiũ negligẽ
tis. vñ fauoꝛ facit vt trãſeat dñiũ vtile. odiũ
ꝟo ex ꝑte dñi inducit. vt apud eũ remaneat
dñiũ directũ. Preſcriptio ꝟo xxx. vel xl. an. eſt
īducta in meꝝ odiũ negligẽtł. ꝙ cũ ꝑcedat cũ
mala fide iura voluñt ſubuenire malafide poſ
ſeſſoribꝰ. Et ex hac rõne dico ꝙ in p̄ſcriptiõe
lõgiſſimi tpis cũ bonafide. vt qñ p̄ſcribiť cõ
tra ecclеſiã. ꝗ. co. de quarta. vel ꝯtra p̄uatũ ſi/
ne titulo ꝙ adꝗriť dñiũ vtile. ſicut in preſcri/
ptione lõgi tpis cũ tũc ceſſat rõ malefidi qꝺ
vr̃ velle tex. in.d. § põt. et in.l. ſi q̄s emptõnis
p̄alľ. et idem ibi Bar. ¶ Aduerte tñ in eo qꝺ
dixi pꝰ dy. ꝙ ꝑ p̄ſcriptionẽ adquiriť vtile do/
miniũ et nõ directũ. ſcias eni ꝙ in preſcriptio
ne cũ malafide oẽs ꝯueniũt ꝙ non adquiriť
dñiuȝ ꝫ tm̄ exceptio. vt in.d.l. ſi quis. et.d. §
põt. ꝫ in p̄ſcriptiõe cũ bonafide ſũt opiõnes
quidã eni tenẽt illã opi. dy. Alij vero dicunt
ꝙ adquiriť dominiũ etiã directũ de quo vid
ꝑ glo. in.d.l. ſi q̄s emptiõis. et pleniꝰ ꝑ Io. an
in dicta rſa poſſeſſoꝛ. in ꝟ. quartũ ꝓponebať
vbi poniť motiua vrgẽtia ad vtranqȝ ptem

Et tandē ↄcludit ꝙ quo ad modū vtēdi adq̄
rit preſcribēs omē dominiū qꝛ pōt illa re vti
vt vult et ſicē pōt quilꝫ dn̄s diſponē de re ſua
et ſic iuditio meo poſſet ītelligi Inno.in.c.ce/
teꝝ.ē.de iudi.vbi dicit ꝙ ꝑ preſcp̄tiōꝫ q̄s ad/
quirit directuꝫ et vtile dominiū.qđ eſt nō.qđ
vide ꝑ glo.et Cy.in auc̄.niſi.C.de bo.ma. et
ꝑ bar.in.l.i.§.fi.ff.de aqua plu. ar.et in.l. mi/
noꝛ §.i.ff.de euict.ꝫ diſtigue ibi nō.ſm diſtin
ctiōēꝫ iſtā.ꝫ capiēdo dominiū directū ꝓut deſ
cēdit a iure nāli.qđ inheret oſſib᷒ hoīs vt in
l.ij.ff.ꝓ ſocio.illud nō ꝑſcribit̄ qꝛ nō pōt lege
hūāna et ciuili tolli qđ eſt nāli rōe adq̄ſitum
reſiſtit eni in hoc eq̄tas nālis qđ ſatis plꝫ. et
addo ad hoc tex.nō.in.c.ad aures ꝭ.e.vbi dr̄
ꝙ ꝑſcriptio cū bonafide omnē ꝓſus actionē
excludit et vide oīno qđ ibi dicā vide ſimileꝫ
q̄ōneꝫ ꝑ bar.in.l.fi.ff.reꝫ ra.habe.vbi q̄rit an
ꝑ ꝑſcriptionē debiti tollat̄ obligō nālis et cō
cludit idē in effectu qđ ē.ꝙ tollit̄ obligatio q̄
ad omēꝫ effectū tn̄ remanet nālis et vtilis a/
pud eū ad idē vide glo.in.l.obligationū fere.
§.placet.ff.de act.et.obli. Aduerte ħ pōt ſact.
admitti de iure canonico vbi fuit ꝑſcriptū cū
malafide.et quotidie ħ ↄtigit hodie ꝓpter ſta
tuta q̄ p᷒ certū tēpus nō admittūt creditorē
ad agendū nūquid valēt talia ſtatuta q̄n ſal
tē poſſit agi in foro eccleſiaſtico rōne peccati
vt dixi Bar.fuit ſibi ↄtrari᷒. vr̄ tn̄ magis vt
valeāt et ꝙ tollat̄ oīs obligatio nālis in effe
ctu.ꝫ ↄtrariū voluit Jo.an.c ſi.de excep.li.vi
Bal.in.c.ſi q̄s ꝑ ēgita.ſi de feu.fue.ↄtro.col̄.x
dicit ↄſiderādo ꝟba ſtatuti.aut ei dicit ꝙ cre/
ditoꝛ qui nō pecierit infra tm̄ tēpus ītelligat̄
feciſſe pactū de nō petēdo vel ītelligat̄ ꝑ acce
ptilationē debitorē liberaſſe et tūc bn̄ tolleꝛꝫ
nāleꝫ obligationē in effectu et ſic ſētit ꝙ ħ ca/
ſu nō poſſit recurri ad eccleſiā. fac̄ qđ in ſimi
nō.bar.in.l.oēs ꝑpli.ff.de iuſti.et iu. q̄n ſtatu/
tū ꝑſumit fictioēꝫ vel ſimulationē.Aut ſtatu
tū dicit ꝙ tollat̄ rōe negligētie obligatio nāl̄
et tunc dicit ſe putare ꝙ in foro ſtatuentium
tollat̄ obligacō nālis ſaltē in effectu ſec᷒ in fo
ro canonico rōe peccati qꝛ nō pōt directe tol/
re nāleꝫ et vide ibi lati᷒.Aut ſtatutū refert ſe
ſolū ad exercitiū vt qꝛ dicit creditoꝛ nō audi
at̄ p᷒ tm̄ tp̄s et tūc nō tollit̄ aliq̄ obligatio qꝛ
ſolū excludit̄ ꝑſona agēs ſicr̄ in excōicato q̄a
tūc agit p᷒ abſolutionē et iō ħ caſu ſtatutuꝫ
nō īpedit q̄n debeat audiri in foro eccleſiaſti
co et nō bn̄ hec ꝟba et vide qđ dicā ꝭ.c.fi.
Altio hic q̄ro an ꝑ pactū poſſit īpediri ꝑſcri/
ptio vide ꝑ Bar.p᷒ dy.in.l.nemo pōt.ff.de le/
ga.i.et in.l.i.ff.de vſucap. vbi in effectu ↄclu/
dit ꝙ vſucapio.ſeu ꝑſcriptio cū bonafide non
pōt pacto directe renūciari qꝛ ſūt īducte in fa/

uorē publicū ne dominia ſint īcerta vt in dc̄a
l.i.ius aūt publicū.pacto ꝑuatoꝝ nō remitti/
tur.ff.de pact.ius publicū.et in.c.ſi diligēti.ꝺ
fo.ↄpe.indirecte tn̄ bn̄ remittit̄ ꝓpter ſupuenīē
tiā maleſidi q̄ impedit curſū preſcp̄tionis. vt
in.c.ſi ꝭ.eo.Preſcriptio ꝟo q̄ eſt īducta in odi
um negligētis vt illa q̄ currit in malafide nō
pōt remitti qꝛ nō pōt q̄s renūciare iuri ītro/
ducto in odiū alteri᷒ vt nō.in.l.cū ſi.ff.ad ma
ce.Exquo infert bar. ꝙ ſi ſtatuto cauet̄ credi
torē nō audiendū p᷒ x.annos nō pōt debitoꝛ
tali ſtatuto renūciare et ex hoc ſētit valere ta
le ſtatutū ⁊ idē innuit in.l.ſequit̄ §.ſi viā.ff.de
vſuca.ꝫ ↄtrariū nō.in.l.oēs ꝑpli.ff.de iuſti.et
iu.Tu vide in ħ qđ dixi i.c.qđ clericis.de fo.
ↄpe.Quedā eſt ꝑſcriptio īducta in meꝝ fauo
rē alic᷒ et tali ꝑſcriptioni renūciari nō pōt.ex
emplū in ꝑſcriptiōe īducta ↄtra volēteꝫ redi/
bere aīal moꝛboſū vt.l.qđ ſi nolit §.ſi q̄d ita.
ff.ꝺ edi.edict.Jo.an.ſup ꝟca h᷒ ti.in addi.p᷒
rofre.format q̄ōneꝫ de eo cui fuit ↄſtituta ſer
uit᷒ et appoſitū pactū vt nō tollat̄ lapſu tp̄is
et ↄcludit qđ ē.dixi p᷒ dy.⁊ bar.vt īpediat̄ ꝑ
ſcriptio ꝓpter malāfideꝫ.Iteꝫ vr̄ ſentire ꝙ eti
am impediat̄ vi pacti.dicit eni tale pactū no/
cere emptori illi᷒ fūdi in quo fuit ↄſtituta ſer
uit᷒ qꝛ pactū nocet et ꝓdeſt hn̄ti cāꝫ a paciſcē
te.l.emptori.C.de euic.⁊.l.quotiēs.ff.ſi fami.
fur.fe.dica.ꝫ ex̄neo nō nocet cū fuerit ꝑſona/
le.l.ſi vn᷒ §.an̄ oīa.ff.de pactis.do.anto ꝭ.e.
cū nō liceat.vr̄ idē velle.ſ.vt ex virib᷒ pacti ī/
pediat̄ ꝑſcriptio qꝛ hoc tāgit pīcipalit̄ vtili
tatē ꝑuatā ſcđario publicaꝫ cui pacto pōt re
nūciari vt nō.in.c.ſi diligēti.ꝺ fo.ↄpe.qđ ma
xime ꝓcederet ſm eū in ꝑſcriptiōe mere odio
ſa nā cū poſſit pacto īterrūpi.vt nō.Dy.in.l.ſi
cut.C.de ꝑſcrip.xxx.an. multo forti᷒ pōt īpe
diri ne inchoet̄.de iureiurl.q̄admodū.ꝫ mihi
nō plꝫ q̄ten᷒ dicit do.an.pactū valere in ꝑſcrī
ptiōe mere odioſa. nā cū illa nō ſit īducta in
fauorē poſſeſſoris qꝛ iura nō fauēt maleſidꝭ
poſſeſſorib᷒ nō video q̄uo poſſit a pīcipio ꝑ
pactū renūciari.ar.c.vigilāti.et qđ ibi dicā ꝭ.
e.ꝫ in mere fauorabili vl̄ ꝑti odioſa et ꝑti fa
uorabili poſſet ꝓcedē hec opi.Jo.an.ar.ī cle.
q̄ↄdiu.de appel.et in auc̄.ſi tn̄.C.de tēp.ap. fa
cit.l.ſi q̄s emptionis.C.de ꝑſcꝑ.xxx.an.⁊ me
li᷒.c.ad apſicā.de regula.cū ibi nō.Bal.tn̄ in
c.i §.ꝑterea.de capitl.coꝛꝛa.coll̄.x.vr̄ ſeq̄ opi.
bar.ſimpl̄r.et hec ſufficiāt ad ītellectū Rce..

P
Lacuit Ca/
ſus
Epiſcopus contra epiſ
copum locū ꝑ ſe ↄuerſū
ad ſidē preſcribit trien/
nio ꝫ cū vacat eccl̄ia vl̄

eſt in ſciſmate nõ p̄ſcribit̃ ꝯtra ip̄aꝫ. Diuidit
nã p̄ꝰ ponit dictũ.2ᵒ determinat ibi ſi tñ.caſũ de
ẽmiatũ exponẽs ibi ſi ãt aliũ addẽs ibi itẽ ſi.
¶ Nõ p̄ꝰ duo ſingularia ex iſto tex.p̄ꝰ in eo ꝙ
hñs caſũ in quo ꝯtra eccleſiã ĩ re ĩmobili ſeu
in iuribꝰ incorꝑalibꝰ currit p̄ſcriptio ꝑ ſpatiũ
trienij.ꝯtra.c.de q̃rta in ſi.j.eo.et auc.q̃s actio
nes.C.de ſa.ſan.ec. 2ᵒ ꝙ currit p̄ſcriptio ꝺ iu
re canonico etiã ꝯtra eccleſiã cũ malafide.cõ/
tra.c.vigilãti.et.c.ſi.j.eo.ħ dic iſta emanaſſe in
fauorẽ fidei vt p̄lati eſſẽt ꝓmptiores in redu/
cendo ad fidelitatẽ loca collapſa in hereſim.
multa enĩ in fidei fauorẽ ſpãlia ĩducta ſũt vt
in.c.in fidei fauoreꝫ.de here.li.vi.et ij.q.vij.ſi
hereticꝰ.cũ ſilibꝰ.p̄terea auctẽ canonũ et per
monitionẽ que dꝫ adq̃ſitionẽ p̄cedere vt nõ
hic in gl.et in r̃ſa poſſeſſoꝛ. de re.iul.li.vi. Et.
ex ħ et ex tex.collige ꝙ ex cã vrgẽti et rõnabi/
li poſſet induci in certis caſibꝰ p̄ſcriptio cum
malafide.ſ; cũ agat̃ de excluſione peccati cre/
do auctẽm canonis neceſſariã.lex aũt ciuilis
nõ poſſet ħ inducẽ.ad ħ tex.cũ glo.nõ.in.c.in
ter hec.xxxiij.q.ij. ¶ Nõ.2ᵒ ꝙ eccleſie matricĩ
vacãti vel inutilẽ p̄latũ ad agendũ hñti non
currit p̄ſcriptio et dic ꝙ hoc tp̄e dormit p̄ſcri
ptio ſi prius tp̄e habilis prelati fuiſſet incho
ata vñ tp̄e vacatiõis ſeu inhabilitatis prela
ti dñt de medio p̄ſcriptiones ſubduci vt in.c.
auditis .j. eo.ad mãꝫ vide qđ nõ .j. c.ex tranſ/
miſſa.et.c.illud.et ꝑ bar.in.l.nãliter.ff.de vſu/
capi. ¶ Glo.i.opponit et ſoluit ⁊ q2 facilis eſt
eaꝫ ꝑ te videas. Aduerte tñ in eo ꝙ dicit ꝙ iſ
tud trieniũ ꝯputat̃ pꝰ illos ſex mẽſes qui dñt
ĩtercedere pꝰ ãmonitionẽ factam ꝓprio ep̄o vt
locũ ꝓpriũ ꝯuertat ad fidẽ nã ſane intelligat̃
vt ſemꝑ fiat ꝯtinuatio trienij ĩmediate pꝰ la
pſũ illoꝝ ſex mẽſiũ.nã ħ trieniũ currit a die ꝯ
uerſionis ſeu poſſeſſiõis q2 abſq; poſſeſſiõe ñ
curreret p̄ſcriptio vt in regula.ſine poſſeſſiõe
de re.iu.li.vi.vñ dicũt hic Inno.et hoſti.⁊ bñ
in ꝯtrarijs ſignatis in gl.ponit̃ tp̄s pꝰ qđ lꝫ
ꝓl̃m lapſuꝫ in hereſim adq̃rere et lucrari.hic
ꝩo ponit̃ tp̄s pꝰ qđ ep̄s ꝓl̃i lapſi nõ põt illũ
repetere. ¶ Gl.fi.p̄ꝰ colligit duoſ caſus in qui
bus eccl̃ie nõ currit p̄ſcriptio.2ᵒ opponit ⁊ ſol
uit vt pꝫ in ea.ſ; nõ rñdet formaliter ad.c.no/
bis.et.c.vulterane. Hoſt. dicit ꝙ hec capit̃la
non loquuntur in iconomo. ſed in admini/
ſtratore qui plenam hꝫ admiſtrationẽ in tem
ꝑalibꝰ. Itẽ p̄ſuppoſito ꝙ ar. eſſet veꝝ.ſ. ꝙ ico/
nomꝰ poſſet agere tñ nõ ꝯcluderet et pꝫ inſtã
tia in tutore qui põt ꝯuenire et ꝯueniri ꝓ pu
pillo vel pupillus eiꝰ auctẽ iuꝝ diſtictiõeꝫ po
ſitaꝫ in.l.i.ff.de auc.tu.et tñ nõ currit ꝯtra pu
pillũ p̄ſcriptio. C.de p̄ſcrip.xxx.an.l.ſicut.⁊.l.
fi. C.in qui.cau.in inte.reſti.nõ ẽ neceſſ.nõ eſt

veꝝ ſm Inno. Ego do aliã inſtãtiã magis ꝯ
cludentẽ ad ꝓpoſitũ nã vacãte eccleſia ĩferio/
ri nõ currit ꝯtra eã p̄ſcripcõ lꝫ ep̄s ꝓ ea poſſit
agere ħ vltimũ ꝓbat̃ in.c.ſi.de ſuc.ab ĩteſt.et
l.ſanctimꝰ. C.de ſa.ſan.ec.p̄mũ.ſ. ꝙ nõ currat
p̄ſcriptio tũc tp̄is nõ.firmat Inno.in.c.olim
el.i.de reſti.ſpoſ. Mouet̃ q2 tũc eccleſia caret ĩ/
mediate defẽſore et ſic nõ eſt q̃ illiꝰ curã vtilit̃
agat et ꝑ ħ facit ꝙ lꝫ ep̄s poſſit agẽ nõ tñ hꝫ
vel hr̃e põt de facto curã ſicut ĩmediatꝰ admi
niſtratoꝛ ar.optim in.c.ſi.de offi.archy.et.in.
c.i.de re.eccle nõ alie.li.vi.et ꝑ ħ põt defẽſari
⁊ ꝓbari nõ.dictũ bar in.l.nãliter.ff.de vſuca.
vbi dicit ꝙ vacãte impꝛio nõ currit ꝯtra eius
iura p̄ſcripcõ lꝫ ꝓꝓ tũc ſuccedat in ptãte admi
niſtrãdi vt in.c.liꝫ ex ſuſcepto.de fo.ꝯpe.et ſic
ciuitates vel alij pꝛicipes nõ pñt p̄ſcribere tẽ
meꝝ et mixtũ impiũ ſm eũ.et nõ ħ dictũ rõne
roboratũ q2 ipẽ nõ ita bñ ꝓbat ſ; facit funda
mentũ falſũ in iconomo qui lꝫ aſſit tp̄e vaca/
tionis eccleſie nõ tñ currit p̄ſcptio ſm eũ vt ſ;
ſ; ħ ar.eſt falſũ q2 iconomꝰ agẽ nõ põt vacan
te eccleſia dicit gl.et ħ idubitatũ in iuribꝰ ſpe
ctãtibꝰ ad ſolũ p̄latũ ad ħ.c.i.in fi.ne ſe.va.et
in cle.ꝓcuratorẽ de ꝓcu.cũ ibi nõ. ¶ Sꝫ dubi
um magis põt eſſe in alijs bonis et iuribꝰ q̃
nõ ꝑtinẽt ad p̄latũ tm̃ et ꝓfecto in bonis ſpe/
ctãtibꝰ ad ſolũ ꝯuentuꝫ ſeu capl̃m ſatis puto
ꝙ currat p̄ſcripcõ quia nil ad ep̄m de illis ni
ſi forte ſint talia et tanta ꝙ capl̃m nõ poſſꝫ a
gere ſuꝑ illis ſine ꝯſenſu prelati.iuxta nõ.in.
c.edoceri.de reſcrip.et.c.i. de ꝓcu. et tũc puto
in illis hũc tex.ꝓcedere. Si aũt ſunt bona cõ
munia.ſ. p̄lato et eccleſie. et tũc nõ eſt paruũ
dubiũ ſm me.veꝝ tũc p̄ſcriptio currat vacã/
te eccleſia.in quo ſic dicerẽ ꝙ ſi tenemꝰ opi.ꝙ
tũc eccleſia nõ poſſit agere qđ ſentit glo.fi.in
dicta cle.ꝓcuratorẽ nõ currret preſcriptio q2
militat in illis rõ hꝰ.c. Aut tenemꝰ ꝯtrariam
opi.quã vr̃ fouere Archy.et Pau. vt ibi nõ,
et tũc vr̃ dicendũ oppoſitũ.et facit qđ nõ. In/
no.in c.cũ dilectꝰ.de ꝯſue.vbi dicit ꝙ vacãte
monaſterio ꝑ mortẽ abbatis licite poteſt cõ/
uentꝰ agere ⁊ ſyndicũ creare.al̃ſ.l.i.ff.qđ cuiꝰ
vniuerſi.ſ; mihi plꝰ plꝫ vt nõ currat tũc p̄ſcri
ptio quia nõ dꝫ preiudicare prelato qui non
adeſt.ar.in.l.ſi cõeꝫ.ff.quẽad.ſer.amit.vbi pꝫ
ꝙ ꝓpter ꝑſonã pupilli ꝯſeruat̃ maioꝛ leſus in
predio cõi.p̄terea hoc ꝓbo ꝑ iſtũ tex. nam vt
dicit Inno.in.c.dilecti.de ma.et obe.hec ſpũ/
alia et dignitates eccleſie ſũt cõia et cõir te/
nent̃ ab ep̄o et capl̃o.lꝫ ep̄s ſit caput.vt in.c.
cũ clerici.de ꝩbo.ſigni.et tñ vt vides hic nõ
currit preſcriptio in iuribꝰ ſede vacante. plꝰ
etiã plꝫ mihi prima opi. ꝙ ſede vacante non
poſſit capl̃m agere ſuꝑ iuribꝰ et bonis cõibꝰ

qꝛ prelat⁹ eſt caput vt ꝑditi et ptʒ in .c.nouit et.c.q̃to.de his que fi.a prela. vñ ſine capite nõ dʒ licere mẽbris iura cõia in iudiciũ ddu cere cũ poſſit ꝑiudicari plato ꝫ in alijs i qui/ bus nõ timet de magno ꝑiudicio põt admit ti vt capſm ſede vacãte exerceat iura pariter ſpectãtia ad vtrũq ſic itelligo .c.fi. de re.iur. li.vi.et.c.vnicũ.ne ſe.va.e.li. et hec bñ nõ q̃a ꝑ docto.nõ bñ diſcuſſa.et nõ illud dictuʒ bar. ꝙ vacãte iperio nõ currit preſcriptio lʒ eccl̃ia ſuccedat in admiſtratiõe nã ipe bar.alibi du bitauit et dimiſit q̃oneʒ indeciſã vt ipe nõ.in l.i.ff.de aq̃ plu.ar. Iteʒ quaten⁹ dicit bar.in d.l.nãliter. ꝙ vacãte impio nõ ꝑſcribit meriũ aut mixtũ impiũ. dico idẽ ſi impiũ nõ vacat ꝫ impatoꝛ eſt in remotl. et nõ hʒ aliq̃ loco ſui in ꝓuitia vt hodie otigit in Italia. nã inferi oꝛ nõ põt ꝑſcribere meꝝ aut mixtũ impiũ. q̃a in iſtis incoꝛpalib⁹ non requirit q̃ſi poſſeſſio niſi ſciente aduerſario ſeu poſſeſſoꝛe vt in.l.ij. C.de ſerui.et aqua.nõ. Inno.in.c. bone.ij.de poſtula.ꝑla.et.c.ↄquerẽte.de offi.oꝛdi.et.c.ij. de in ĩte.reſti.et in multis alijs locis. et iõ ſi iperatoꝛ ignoꝛat nõ põt q̃s hec iuriſdictiona lia preſcribẽ vt ipemet bar.voluit in .l.i.ff. de aqua plu.ar.et in.l.ſi publican⁹ .§. in vectiga libus .ff.de publi.qd̃ tene mẽti. Ex predictis hẽs ampliatũ hoc.c.vt nõ ponat caſũ ſpãlem in eccleſia matrice vacãte ꝫ ideʒ eſt in alia di/ gnitate ¶ Ex glo.q̃ro q̃d ſi prelat⁹ eſt excoica tus nũquid tũc ↄtra eccleſiã currit preſcꝑtio gl.in.c.pria actiõe.xvi.q.i.tʒ ꝙ nõ et idem hic hoſti.qui ꝑ hãc lr̃aʒ arguit ꝙ lʒ eccleſia hẽat epm ſi tñ nõ eſt talis ꝙ poſſit iura eccleſie re/ petere vt qꝛ eſt excoicat⁹ nõ currit preſcriptio eccleſie allegat.c.qꝛ diuerſitatẽ.de ↄceſ.prebẽ. qui ter.bñ facit.et.c.cũ int.§.de excep.et ꝫ eſt ſatis rõnabile in bonis eccleſie qꝛ malicia ꝑ lati nõ dʒ nocẽ eccleſie.xvi.q.vi.ſi epm. et pa/ ria ſũt nullũ hr̃e ꝑlatũ ꝛ inutilẽ hr̃e vt in.c.ij. de trãſla.ꝑla.Sʒ ego foꝛmo q̃oneʒ q̃d in iuri/ bus ꝛ reb⁹ ꝓꝑꝛijs ipi⁹ excipiẽtis excoicati an currat ↄtra eũ ꝑſcriptio cũ nõ debeʒ repoꝛta re ↄmodũ de malicia ſua.de iudi.intellerim⁹ et fac̃ q̃d dixi p⁹ hoſti.§.ti.ꝓx.c.ſignificauerũt Sʒ puto idẽ dicẽdũ vt pſcꝑtio nõ currat mo/ ueoꝛ ꝑ dictũ.c.qꝛ diuerſitatẽ.q̃d loquit de iu/ rib⁹ et ꝑeminẽtijs ipi⁹ excõicati et ꝑ rõeʒ glo. in rl̃a iputari.de re.iur.li.vi.naʒ hoc impedi/ mentũ agẽdi nõ oꝛit imediate ex culpa excõi cati ꝫ ex pena ipi⁹ excoicatiõis et iõ cũ ſit ipe dit⁹ a lege non dʒ ↄtra eũ currere preſcriptio l.i.in.fi.C.de anna.excep.cũ ſi.et vide plures ↄſiles caſus in quib⁹ nõ currit preſcriptio ꝑ glo in.d.c.pria actione.et plures adhuc nõ ꝑ docto.in.c.ex trãſmiſſa .§. e.vbi dicã et ibi etiã

tangit an in iſtis et ſimib⁹ ipedimẽtis nõ cur rat preſcꝑtio an vero currat ꝫ det reſtõ et dic vt ibi dicet. ¶ Vlteri⁹ q̃ro an ↄtra pſcriptio nẽ det eccleſie .§. q̃driennũ bñficiuʒ reſtõnis in integꝝ. Hoſti.p⁹ ſentit hic ꝙ ſic.dicit eni ꝙ p⁹ trienniũ de quo ꝫ nõ audiet ꝑlat⁹ repetẽs iure ↄmuni ſed per beneficiũ reſtitutionis in integrum forſã ꝙ ſic remittẽs ad nõ.in.c.i.de in inte.reſti.ꝫ ſtati ab ꝫ dicto recedit dicẽs ꝑ iſtũ tex.reꝓbari opi.Maſo.q̃ dixerat eccleſiaʒ reſtituẽdã ↄtra pſcriptionẽ ſic̃ pupill⁹.naʒ vt dicit ſi id veꝝ eſſʒ hec tpalis pſcriptio nõ cur reret ↄtra eccleſiã ſic̃ nec ↄtra adoleſcentẽ.C. in qui.cau.in inte.reſti.nõ eſt ne.l.fi.ꝛ ita trãſ eũt hic cõir docto.ꝫ ipemet hoſti.tenuit ↄtra/ riũ in ſũma de in inte.reſti .§. iij.ꝓpe fi.vbi di/ xit pſcꝑtionẽ currẽ ꝫ ſibi ſubuenit ꝑ bñficiuʒ reſtõnis.Ego al's in hac q̃one ↄſului et vari as reperi opi.et ꝑfecto eſt elegãs et ſb̃tile du/ biũ ꝛ p⁹ ber.gloſatoꝛ mltũ variat in.c.audi‍t. de in ĩte.reſti.nũc in vnã nũc in ↄtrariã ſniaʒ declinãdo ꝫ tandẽ adheſit opi. Io.et vin.q̃ te nuerũt reſtõʒ negãdaʒ moti qꝛ iura voluerũt eccleſijs ꝑ pſcripcõnẽ ꝑiudicari vt i.c.placuit xvi.q.iij.et ea.cã et.q.iiij volum⁹. Itẽ qꝛ ſi cõ/ ſideret reſtõ fruſtra emanaſſent iura de pſcri ptiõe loq̃ntia aduerſus eccleſiã. Idẽ tenuit goff.i ſũma de i inte.reſti.i.ij.colũ.dicẽs ꝙ nũ q̃ incẽt eccleſiã reſtitui i vſucapiõe vel pſcri/ ptiõe lʒ q̃dã tpa ſb̃ducant de medio vt i.c.au ditis .§.e.et ꝫ.ſed in ↄtractu et pſcriptiõib⁹ iu/ dicialib⁹ eccleſia eq̃pat minoꝛi.hãc eãdẽ opi. ſenſit gl.in cle.i.de in inte. reſti.dicẽs illã cle. loqui de reſtõe aduerſ⁹ lapſũ tpis ꝛ ſi aduer ſus pſcriptiõeʒ ↄtra quã nõ dat reſtõ remit/ tẽs ad nõ.in d.c.auditis.nihil de nouo indu cẽs ꝫ i ↄtrariã ſniaʒ ↄueniũt numero plures ꝛ igenij elegãtioꝛes p⁹ Accur.gloſatoꝛ iuris ciuil'i dicta auc̃.q̃s actiones.ꝛ apti⁹ i auc̃.de eccle.ti.§.ꝑ tpalib⁹. vbi dixit hoc cõir teneri z⁹.tenuit ꝫ Io.gloſatoꝛ decreti i.c.placuit.ij xvi.q.iij. Idem tenuit Inno. ꝙ̃ doctoꝛ ſubti liſſim⁹ in.c.i.de in itegr.reſti.hanc opi. ſecuti ſũt Pau.de liaʒa.ʒen.ꝛ Io.de ligna.in d.cle. vna.de in integ.reſti.collec.i c.auditis ꝛ idẽ ibi oẽs fere moderni hoſti.in dicto .§.iij.ſenſe runt Bar.ꝛ Bal.in dicta auc̃.quas actiões licʒ Cy.aliter ꝛ male ꝛ infideliter recitat .ibi opio cano. pro hac opi. Ego ↄſului in q̃one facti in quodã legato facto eccleſie frem mio/ rum de Senis.ꝛ probat hec opi.rõne mino/ ri currit preſcriptio nec reſtituit. l.vna. C. ſi aduer.vſuca.ꝛ.l.fi.C.in qui.cau.in inte.reſti nõ eſt ne.nõ. glo.in.l.ſicut.C.de preſcrip.xxx. an.g⁹ idẽ dicendũ in eccleſia que fungit iure minoꝛuʒ in reſtõnis mã vt in.c.i.ꝛ.c.auditis

de in inte.reſti.et in.c.i.et ij.e.ti.li.vi. et in cle.
vna.co.ti. Nec valet ſi dicat᷑ dicta iura loqui
in ꝯtractib⁹ et pſcriptionib⁹ iuditialib⁹ q꞉ nō
apparet rō ſic reſtrigendi.ſi eni aduerſus ꝯtra
ctū p quē ſecuta traditiōe trāſfertur dominiū
dat᷑ reſtō g⁰ forti⁹ eſt ꝯcedēda reſtō aduerſus
pſcriptionē cū ꝯtract⁹ ſit de iure gentiū.l.ex h
iure.ff.de iuſti.et iure.et intuenit vtriuſqꝫ p/
tis ꝯſenſus.l.ſicut.C.de actio.et obli.et vtri/
uſqꝫ naſcit᷑ obligatio.l.labeo.ff de ꝟ.obli.l.la
beo.ij.de ꝟ.ſigni.pſcriptio aūt eſt de iure ciui
li et iuenta et cauſata citra ptiuꝫ ꝯſenſuꝫ.Si
g⁰ p reſtōneꝫ forti⁹ vinculum diſſoluit᷑ multo
forti⁹ min⁹ forte.auc.multomagl.C.de epi.et
cle.et.c.cū in cūctis.de elect.Itē actus iuditi/
ales ſūt multū fauorabiles vt teneāt et ſit li/
tiū finis. vt in.c.finē.de do.et ꝯtu.et.l. quidā
extimauerūt.ff.ſi cer.pe.hinc alibi dicit gl.nō
delictū plati nocē eccleſie in iuditialib⁹ ſꝫ non
in ꝯtractu vt nō.in rſa delictū plati.li.vi.ſ ad
uerſus actus iuditiales reſtituit᷑ eccleſia etiā
aduerſus ſniam.vt in.d.c.i.de in inte.reſti.li.
vi.et.d.c.auditis.g⁰ multo forti⁹ aduerſus p
ſcriptionē extiuditialē.pterea cle.vna.de in in
te.reſti.loquit᷑ indiſtincte vt aduerſus lapſuꝫ
tpis reſtituat᷑ eccleſia g⁰ aduerſus pſcriptiōꝫ
que cauſat᷑ ex tpis curſu et ps iſta pfecto ve/
rior eſt maxie vbi pſcriptio pceſſit ꝯtra igno/
rantē de iure ſuo vt erat in illa qōne circa le/
gatū eccl'ie factū nā vt ſing.voluit bar.in.l.i.
ꝟ.ſi qs aūt.ff.de iti.actuqꝫ priua.etiā maior eſt
reſtituēdus pter ignorātiaꝫ aduerſus pſcri/
ptionē.ar.illi⁹.l. Ego adduco ad idē glo.nō.
que h ſenſit in.l.i.C.de pa.po.et facit optime
tex.in.l.pantonius.ff.de adqui.here.Nō ob.
iura que voluerūt eccleſie piudicari p preſcri
ptionē q꞉ idē repit᷑ in minori ⁊ tū ꝯtinet᷑ reſtō
Idem etiā eſt repire in ꝯtractu qui obligat ſꝫ
tū reſcidit᷑ p reſtōnis bñficiū nec ſequit᷑ ꝙ p/
pter h iura ſūt fruſtratoria q꞉ h falſū cū reſtō
debeat peti .ꝟ. qdrienniū quo lapſo alia iuſta
cā nō apparēte firma manet pſcriptio vt in.c.
i.et ij.de in inte. reſti.li.vi. nō obſtat quod de
hac reſtōne iure nō caueat᷑ q꞉ ſatis eſt ꝙ iclu
dat᷑ ſub ꝟbis gñalib⁹. iura eni gñalit᷑ voluēt
eccleſie leſe ſuccurri p reſtōnis bñficiuꝫ.vt in
iurib⁹ pall'. ¶ Sꝫ occurrit aliud pulcꝛ dubi/
um circa curſū illi⁹ quadriēnij quod dat᷑ ad
petendū bñficiū reſtōnis naꝫ cōir tenet᷑ ꝙ ad
uerſus illud quadriēniuꝫ non dat᷑ reſtitutio
ne pceſſus ſit infinitus cū veniat ad firman
dā pſcriptionē et videt᷑ pbari in dicto.c.i.⁊.ij
de in inte.reſti.li.vi. Qñ incipiat currere ad
quadriēniū certe dicendū ꝙ a tpe leſionis vt
in dictis iurib⁹ et ſic p⁹ ꝯpletā preſcriptioneꝫ
q꞉ tūc eccleſia icipit ledi.ſ dico vnū dictū nō.

viꝫ ꝙ illud tpus eſt a principio vtile vñ non
currit ignorāti h vr̄ pbari p tex. illi⁹.c.i. vbi
dr̄ ꝙ ſi qs negligēter omiſerit.ꝛc.ignorās eni
nō negligit vt pbat᷑ i.c.ij. iūcto.c.q꞉ diuerſita
tē.de ꝯceſ.prebē.ad idē gl.in.c.qꝫ ſit.de elect.li
vi.in.ꝟ.diſtulerit ⁊ Inſti.de actio.ꝟ.itē iurta
in ꝟ.diſtulerit.Et hāc opi.ſingulariter tenuit
Jo.de lig.p⁹ ꝫenꝫe.i dicta cle.vna.in ꝟ.ꝯtinu
um.p h facit q꞉ qdriēniū illud ſuccedit loco
āni vtilis qui oli ꝯpetebat vt dicit tex.in.l.ſi
C.de tēp.in inte.reſti. debet ergo eſſe vtile a
pricipio vt ſic ſapiat nāꝫ ei⁹ i cui⁹ locū ſbroga
tur ar.c.eccleſia.vt li.pē.pterea ibi in d.c.i.dr̄
p⁹ qdriēniū eccleſiā nō audiēdā volēteꝫ pete
re reſtōneꝫ in inte.niſi aliqua rōnabilis cā ſ
ſit q moueat ſupiorē ad h beneficiū ꝯcedēdū
ſ pfecto ignorātia eſt pbabil' cā cū iducat re
ſtōneꝫ etiā in maiori vt ſ.dixi.et p hec hēs h
c. vtilit᷑ expeditū.alia q pñt tāgi ſūt facilia.

Nihil hoc.c.legit᷑ varijs modiſ
.in glo.et extra vt i.patebit
ſ Jo.an.ſūmat duob⁹ modis ſm pri/
mas duas lect.que eliciunt᷑ ex gl.ſi.et p⁹ ſic.
Tacitnitas plati nō nocet eccleſie donec ſit p
ſcptū.z⁰ ſic. In reb⁹ iuaſis nō currit pſcripcō
poſſet ſūmari ⁊ alijs modis vt .i.ptebit.ſꝫ iſte
due lect.ſūt vere in ſe et pcedūt ſine ſcrupulo.
de alijs ꝟo poſſet dubitari vt dicā in ſequen
tib⁹. ¶ Diuidit᷑ nā p⁹ repetit qd ſcripſerat oli.
z⁰ proteſtat᷑ ibi.ſed illud. ¶ Nō p⁹ ar.ꝙ p ſcā/
dalo euitando debꝫ quis ius ſuū indiſcuſſū
dimittere.et idē vr̄ pbare tex. qñ res recupa
ri ſine forali ſtrepitu.i. ꝯtentioſo iuditio non
poteſt vt potius ſit ꝯtēnenda qꝫ in iuditio li/
tigandū.ſ Inno.dicit ꝙ hoc fecit pp ex ſupa/
būdanti iuſticia nam etſi cum forali ſtrepitu
hoc faceret nō peccaret.Ego hoc fateor apte
quo ad ſtrepitū iuditioꝝ nā ⁊ rligioſi nō pec
cant ſi ius ſuū pſequūtur in iuditio lꝫ ſit ho
neſtū vt ꝯſtituāt ſyndicū.vt le.et nō.in.c.vno
de ſyndi.et.c.cū deputati.de iudi.et.v.q.iij c.
ſi.et pbatur aptius in oibus in.c. qd debet᷑.
xiiij.q.i. ¶ Sed dubito circa predicta et circa
tex.de duob⁹.p⁹ nunqd qs ſine peccato poſſit
rē ſuā ſic repetere ſi ſine ſcādalo eā ꝯſequi nō
pōt ſeu valet.z⁰ nunquid prelat⁹ citra papaꝫ
poſſit licite rē eccleſie vel paupeꝝ nō repetere
vt euitet anfract⁹ iuditioꝝ ſicut videtur hic
papā feciſſe. ¶ Circa pmū hic dicerem ꝙ aut
timet᷑ de ſcandalo circa pſonā rē noſtrā deti/
nentē ⁊ de iure ciuili nō eſt de tali ſcādalo cu
randū.nā ſi nō pōt res aliter recupari licitū
eſt etiā occidere inuadentē vt nō bar.in.l.fu/
rē.ff.de ſicca.mlto forti⁹ nō eſt curādū de ſcā/
dalo qd aliūde pōt ꝯtingere in pſonā illius
illiciti detētoris. Et idē vr̄ de iure canonico

qñ nõ timet̃ cedes ſ3 q̃d valde ſeuũ ⁊ horribi
le.ar.c.de occidẽdis.xxiij.q.v.et in.c.ij de ho/
mi.li.vi.ſi aũt tale q̃d graue et horridũ time/
ret̃ non ↄſulerẽ bono viro vt ꝓ repetitiõe bo
noꝝ tp̃aliũ tm̃ ſcãdalũ ſuſcitaret ad h̃ addu/
co bo.tex.in.c.ſuſcepim⁹.de homi.et vide q̃d
ibi nõ.et in.c.ij.de no.ope.nũc.vbi bo.tex.ad
mãʒ et vide p Inno.in.c.ſi ꝟo.el p⁹.de ſen.ex.
g⁹ forti⁹ dʒ abſtinẽ ꝓ euitãdo alioꝝ ſcandalo
vt in.d.c.ij.et dic vt ibi. Quo ad zᵐ dicerẽ ꝙ
ſi p̃lat⁹ veriſilr arbitrat̃ ꝙ ad tp̃ũs differen/
do recupabit rẽ ſuã ſine litigio nõ peccat ſup
ſedẽdo ar.hic.et ar.xxiij.q.viij.cõuenioꝛ.et.c.
qñ.xi.q.iij.hic apl̃s redimẽtes tp̃us qm̃ dies
mali ſũt.ſ3 vbi p̃lat⁹ iſta veriſilr nõ arbitra/
tur puto ip̃m peccare q2 de negligẽtia ↄuicit̃
q̃ eſt peccatũ mõrle in p̃lato vt nõ.gl.in.c.ea.
de offi.archi.et fac.c.ſi q̃s abbas.xviij.q.ij.⁊
vr̃ ꝓ hac ↄcluſione tex.in.c.in canonib⁹.xvi.
q.i.et.c.ſi rect͛oꝛ.xliij.di.fac.c.expedit.xij.q.i.et
c.erroꝛ cui nõ reſtituit̃.lxxxiij.di. Ultio po/
tes nõre ibi nobis.et ibi p⁹ me.ꝙ pp̃ loquit̃ v
ni in plurali et de ſe in ſingulari. et hoc fecit
Gregl.et magna huilitate.hodie aũt ꝓp̃e ſti/
lũ curie tales lr̃e p̃ſumerẽt falſe vt in.c.ꝙgra
ui.de cri.fal. Uenio ad glo.i.et.ij.ſunt faci
les.vltia colligit ꝙ taciẽnitas p̃lati non p̃iu
dicat ſucceſſoꝛi.Cõtra q̃d imediate oppo.de.
c.p̃cedẽti.vbi p̃tʒ ꝙ ex taciẽnitate p̃lati indu/
cit̃ p̃ſcriptio.delictũ eni p̃lati in omittẽdo p̃e
iudicat eccleſie vt nõ. in r̃la delictũ.li.vi.et ſ3
ↄtrariũ militat ↄtra tex.iſtũ in quo pp̃ dicit ꝙ
taciẽnitas ſua nõ nocebit alijs ſucceſſoꝛibuſ
nã et ↄtra pp̃m in iurib⁹ romane eccleſie cur/
rit p̃ſcriptio lʒ requirat̃ cẽtenaria.vt.j.eo.cũ
nobis.⁊ in auc.q̃s actiões.C.de ſa.ſan.ec.Do.
metu ↄtrarij iſte tex.legit̃ varijs modis.p⁹ ſᵐ
glo.vt itelligat̃ de p̃ſcriptiõe nõ ↄpleta.nam
cũ ſola cẽtenaria currat ↄtra eccleſiã romanã
nõ poterat iſte pp̃ tãto tp̃e viuere vt taciẽni/
tas ſua eccleſie p̃iudicaret.ar.l.ſi.C.de ſa.ſã.
ec.hec lect.eſt in ſe vera ſ3 nõ ↄgruit lr̃e que in
p̃ſi dicit ꝙ nõ nocebit põtificib⁹ futuri.⁊c.etiã
ſi potuiſſʒ ↄpleri in vita ſucceſſoꝛis. preterea
hec lect.nullã ↄtinet dubitationẽ. nã ſola ta/
ciẽnitas etiã in reb⁹ p̃uatoꝝ nõ nocet añ p̃e
ſcriptionẽ ↄpletaʒ q2 q̃s nõ p̃ſumit̃ ↄſẽtire.vt
l.filiuſſa.§.iuit⁹.ff.de pcu.et.l.qui vas.§.ve/
tare.ff.de fur.et.j.eo.p to.z⁹ legit̃ ſm gl.vt in
telligat̃ in reb⁹ inuaſ̃ q̃s iſta patricia violen
ter inuaſerat in q̃bus nõ currit p̃ſcp̃tio.all̃.xvi.
q.iij.lʒ in regulis hec lect.eſt etiã in ſe vera.ſed
ad ip̃i⁹ itellectũ aduerte nã reſpectu occupan
tis nulla eſt ſp̃alitas ſaltẽ de iure canonico
in violẽto q2 malafides ipedit preſcp̃tionẽ.j.
eo.vigilãti.et.c.ſi.ſ3 reſpectu alioꝝ ſucceſſoꝝ

etiã ſingulariũ violẽtia afficit rẽ inuaſã vt q̃n
tũcunq̄ habeat bonã fidẽ nõ poſſit p̃ſcribere
ꝓpter vitiũ reale q̃d ſequit̃ quẽlibʒ poſſeſſoꝛẽ
vt.l.vitia.C.de adq̃.poſ.et expreſſi⁹ Inſti.de
vſu ca.§.furtiue cũ ſeq̃nti.ſ3 ille tex.loquit̃ in
p̃ſcp̃tione lõgi tp̃is vel x.vel xx.annoꝝ cũ ti/
tulo q̃ ↄtra p̃uatũ currit.ſec⁹ in p̃ſcp̃tiõe lon/
giſſimi tp̃is vt xxx.vel.xl.annoꝝ nã illa ꝓce/
dit etiã in reb⁹ inuaſis ſi ſucceſſoꝛ ſingularis
fuit bonefidei ſucceſſoꝛ et a ſe vult icipe p̃ſcri
ptionẽ vt nõ.gl.in.d.§.furtiue.ꝑ ſ3.l.ſicut.⁊.l
oẽs.C.de preſcrip.xxx.an.Succeſſoꝛ ꝟo vlis
nõ p̃ſcribit de iure ciuili ſi defũct⁹ habuit ma
lãfidẽ etiã ſine violẽtia vt.l.cũ heres.ff.de di
uer.tẽp preſcp̃.q2 cenſet̃ eadẽ p̃ſona cũ defun
cto vt in auc.de iureiur.l.a moꝛi.preſti.ſ3 de eq̃
tate canonica.dy.in r̃la poſſeſſoꝛ.li.vi.ꝙ põt
p̃ſcribẽ ex quo eſt bonefidei poſſeſſoꝛ et ichoat
a p̃ſona ſua p̃ſcriptionẽ ꝑ ea q̃ le.et nõ.j.e.de
q̃rta.⁊.c.cura.de iure.pat.lʒ poſſʒ iudicõ meo
dici ꝙ illa iura loquũtur in ſucceſſoꝛe qui nõ
cauſat ius ſuũ a defũcto ſ3 a ſupioꝛe qui iue/
ſtiuit eũ de bñficio hic eni non cenſet̃ eadem
p̃ſona cũ defuncto. merito malafides prede/
ceſſoꝛis nõ nocet ſucceſſoꝛi. ſec⁹ aũt vr̃ in he/
rede qui cauſat ius ſuũ a defuncto et cũ hoc
ſit expreſſũ de iure ciuili vt.d.l. cũ heres. nec
habeam⁹ ↄtrariũ de iure canonico ſtandũ ẽ
iuri ciuili.vt in .c.i.de op.no.nũ.marie q2 he
res tenet̃ exonerare aĩaʒ defũcti q̃ fuit in ma
la fide.vt in.c.ſi.de ſepul.⁊ in.c.in lr̃is.d rap.
et.c.a nobis.de ſen.ex.et ad h̃ forte nõ aduer
tit dy.et ꝑ hec hẽs declaratã hãc ſecũdaʒ lec.
que min⁹ gñaliter ponit̃ hic per glo.⁊ doctoꝛ
Tertiũ intellectũ ſentit hec gl.ꝓpe finẽ ꝙ per
hanc proteſtationẽ quã facit hic pp̃ fuit p̃e/
ſcriptio patricie iterrupta non tñ firmat pe/
des ſ3 vr̃ recedere ab ea in eo ꝙ dicit ꝙ pp̃ nõ
ſeruauit id q̃d hr̃ in.l.ij.C.de anna.except.⁊
xvi.q.iij.§.põt.ibi ei dicit̃ ꝙ qui vult preſcri/
ptionẽ iterrũpere dʒ adire iudicẽ et querelaʒ
exponere etſi nõ põt illũ hr̃e adeat ep̃m et in
ip̃i⁹ defectũ proteſtet̃ corã notario etſi non eſt
tabellionis vſus proteſtet̃ corã viris idone/
is alſ aũt non fit ciuiliter iterruptio. Inno.
vero ponit hic iſtas tres lectu. et vltimã etiã
approbat dicẽs ſp̃ale in principe vt vn⁹ prin/
ceps ↄtra aliũ ꝑ tales ꝓteſtatiões iterrũpat
preſcriptionẽ cũ nõ ſit ali⁹ coraʒ quo ↄuenia
tur.ar.illi⁹.l.ij.et q̃d nõ.j.c.pror.et ſic etiã trã
ſit Jo.an.et approbãt eã cõir docto.ſequẽtes
et eſt ꝑfecto lect.nõbilis et veriſſima in ſe ha
bito reſpc̃u nõ ad ꝟba ſ3 ad mentẽ illi⁹.l.ij.nõ
eni decet vt pp̃ adeat ep̃m loci cum ip̃e ſit eo
maioꝛ.ſ3 nõ puto in alijs inferioꝛib⁹ procedẽ
q2 ſi poſſeſſoꝛ nõ põt de facili cõuenire debet

actoꝛ adire loci epm qui eſt iudex in defectu3
ꝑſonis ꝓuicie in auc. vt diffe. iudi. coll. ix. na3
iſte denũciatões extraiudiciales nõ ↄſtituũt quẽ
in malafide regłr pᵒ vſucapionẽ inchoatã vt
le. et nõ. in. l. pe. ff. ꝓ. emp. nõ. Bar. in. l. natu/
raliter. ff. de vſucapio. et Archy. in § poteſt
.xvi. q. iij. et gl. xxiij. q. iiij. ꝗ magnu3. ſecus ſi
fiat in pricipio adq̃ſitiõis allegat. l. ſi fũdᵒ. C.
de rei ven. et nõ. in iuribᵒ ꝑall. et ſic d3 itelligi
gl. ĩ. e. ſi diligẽti. puto tñ ꝙ in pricipibᵒ ſupio/
rẽ nõ recognoſcẽtibᵒ ſaltẽ de facto poterit di
cta lectu. Jnno. obſuari. hec tñ lectu. iuditio
meo nõ ↄgruit iſti lr̃e q̃ apte ꝑſupponit hanc
patriciã potuiſſe in iuditio ↄueniri vt p3 in
tex. ibi nihil cũ forali ſtrepitu ⁊c. Jtẽ ſaltẽ erit
ſb ꝓ ſi nõ recognoſcebat aliũ ſupiorẽ vt dixi
ſ. c. px. Nõ. Jnn. in. c. l3 ex ſuſcepto. de fo ↄpe.
q̃ poterit eẽ iudex ſup rebᵒ eccl'ie vel paupeꝝ.
ij. q. vij ſi q̃s erga ⁊ nõ. ſ. de iudi. cu3 veniſſẽt
cũ gᵒ eſſ3 remediũ promptũ nõ deb3 cõtra re/
gulas iuris denũciato extraiudicialis iterrum
pere ꝑſcriptionẽ ſeu ↄſtituere que3 malafide.

Quartã lec. poit ſ do. an. ⁊ eſt nõbilis intelle
ctus ſm eũ vt intelligat hec decre. in debitis
vel rebᵒ legatis vł als debitis paupibus in
certis vt illis ex taciturnitate ꝓlati vł execu
toꝝ nõ declarãtiũ ſeu ꝓcedentiũ nõ ꝑiudicet
exquo legatũ vł debitũ nõ determinatur ad
certũ locũ qꝛ pauperibᵒ nõ põt iputari q̃re ſi
agũt erq̃ nõ ſũt certi nec certificati ad qđ in/
ducit. l. i. C. de anna. excep. ⁊ ſic dicit als diriſ
ſe in. q. facti. q̃cquid dixerit fre ſuo ↄſi. ci. vbi
dicit ꝙ epo in vẽditiõe reꝝ ꝓ icertis. dat dot
tio ex. l. nulli. C. de epiſ. ⁊ cle. que ſpatio xxx.
anno. tollere. C. de preſcrip. xxx. anno. l. ſicut
Nec ob. ſm eũ ꝙ eccleſie nõ currat preſcriptio
niſi preſcriptiões xl. an. vt. ĩ. eo. de q̃rta. qꝛ i ca
ſu predicto nõ currũt eccleſijs vel rebᵒ eccle/
ſiaſticis ſeu in debitis eccleſijs nã h caſu nõ
ↄpetũt actiones epo vt epo ſ vt ad miniſtra/
tori ⁊ iconomo bonoꝝ paupeꝝ vt. l. nlli ⁊. l. ſi
q̃s. C. de. epi. ⁊ cle. ſm frede. ſed hec nõ placẽt
do. an. vt ꝓdixi qꝛ ſm eũ erq̃ paupes ſũt icer/
ti. negligẽtia epi vt executoris nõ deb3 nocẽ
illiſ agere nõ valẽtibᵒ ſicͭ nec negligẽtia p̃ris
adminiſtratoris noce3 filio vt in. l. i. in fi. C. d
anna. excep. hec lectu. do. an. ſi vera foret eẽt
nõbilis ⁊ ſingularis ꝫ mime eam verã puto
q̃nimo ↄtra eã dico eſſe caſũ i. l. fi. C. de ſa. ſan
ec. vbi preſcribit ↄtra legatũ factũ ꝓ redimẽ/
dis captiuis l3 captiui nõ eẽnt expreſſi nec a/
gere poſſent ⁊ idẽ q̃ñ legatum ſit paupibᵒ vt
ibi nõ. in. gl. in. ṽ. captiuoꝛũ. ⁊ h quia vtroq3
caſu cõpetit epo vẽdicatio vt dicit ibi gl. ⁊ ꝓ
bat in. l. nulli ⁊. l. ſi quis ad declinãdã. C. de
epi. ⁊ cle. et hoc q̃ñ teſtatoꝛ de executore ſibi

non ꝑiudicat vt in preall. iuribᵒ. als executoꝛ
vẽdicat. ad idẽ allego tex. nõ. in auc. de eccle.
ti. § pro tpalibᵒ. coll. ix. vbi gñalit dr ꝙ in ex/
actõe legatoꝝ et hereditatũ que ad pias cãs
reliquũt h3 locu3 dũtaxat ꝑſcriptõ xl. an. cer/
tũq3 eſt ꝙ id qđ. reliquit pro aĩa q̃litercũq3 dr
relictu3 ad pias cãs. vt in. l. ſi quis ticio. ff. de
le. ij. et ibi ꝑ glo. et bar. nec obſtat rõ do. anto.
ꝙ paupes ſũt incerti et ſic agẽ nõ pñt. C. ape
inſtantiã. minoꝛ nõ põt eſſe in iudicio ſine cu/
ratore. Jnſti. de cura. in prin. ⁊ tamẽ ↄtra eu3
currit ꝑſcriptio ex negligẽtia vł defectu cura/
toris. vt in. l. ſicͭ. C. de preſcri. xxx. an. facit. l. fi.
in fi. C. in qui. cau. in inte. reſti. nõ eſt neceſſ.

Jtẽ eccleſia tãq3 corpᵒ inaĩatũ agere non põt
⁊ tñ ex negligẽtia rectoris currit ↄtra eã pre/
ſcriptio. ita dicẽdũ eſt in ꝓpoſito lic3 paupes
incerti nõ poſſint agere tñ qꝛ hñt adminiſtrato
rem leĩmu3 . ſ. epm ex eius negligentia currit
ꝑſcriptio vt i d. l. fi. Nõ obſtat. l. i. C. de anna.
excepti. qua3 pro ſe allegat do. an. qꝛ pater ibi
poſſidet bona filij nõ vt adminiſtratoꝛ filij ſ ꝑ
vſufructũ quẽ h3 in illis bonis vt ibi p3 ido
cũ filiᵒ nõ valeat agere illo tpe ſibi nõ currit
ꝑſcriptio ſicut in ſili videmᵒ in rebᵒ dotalibᵒ
pro quibᵒ ↄſtante mr̃imonio vxoꝛ agere non
põt vt. l. dote ãcilla3. C. de rei ven. ⁊ h qꝛ ma
ritᵒ eſt quaſi dominᵒ poſſidẽs illa bona non
vt adminiſtratoꝛ vxoꝛł. ſ iure ſuo ido nõ currit
ↄtra vxorẽ ꝑſcriptio ↄſtãte mr̃imonio vt in. l.
in rebᵒ C. de iu. dotł. etiã dico ꝙ ↄtra dictum
Jfre. de quo etiã valde admiroꝛ in eo ꝙ dicit
ꝙ in iſtis legatis incertis ſeu factis paupibᵒ
currit ↄtra epm ꝑſcriptõ. xxx. anno. Eſt de di/
recto caſus rotũdus i d. § pro tpalibᵒ vbi dr
ꝙ in legatis ad pias cãs nõ currit minoꝛ ꝑ/
ſcriptõ quadrigenaria. ad idẽ optie facit. l. fi.
C. de ſa. ſan. ecc. ibi eni equipant legatũ fcm
eccleſijs ⁊ ꝓ redẽptiõe captiuoꝝ ſeu paupibᵒ
quo ad ꝑſcriptiõe3 inducẽdã nã i vtroq3 caũ
illo tpe ſtatuebat terminᵒ. c. annoꝝ. Ex quo
euidẽt colligit ꝙ hec actio nõ regłat ſm alias
actões ⁊ in h fuit deceptᵒ Jfre. qꝛ voluit iudi
care in iſtis ſicut i alijs actiõibᵒ nõ ꝓuilegia/
tis et nimirum hec actio competens pro reli
ctis factis ad pias cauſas eſt ꝓuilegiata. nã
iura non minus fauent pauperibus q̃ eccle
vt d. l. fi. Nam et bona eccleſiarum dicuntur
pauperum vt in c. ſi. xvi. q. i. et hoc ſcdm intel
lectum glo. et propter pauperes alendos iu/
bentur bona eccleſijs iam adquiſita vendi.
vt in. c. aurum habet eccleſia. xij. q. ij. et ꝓpter
pauperes alendos principaliter fuerunt ec/
cleſijs collata reſeruata in primitiua eccleſia
diſtrahebant vt in. c. videntes. xij. q. i. et ex ꝑ/
dcõ § ꝓ tpalibᵒ. et. xvi. q. iiij. c. ſi. dico ꝙ hodie

etiã in legatis factis eccl'ijs currit pſcꝑcõ xl. anno. nec expectat lapſus. c. annorũ ⁊ ſic l. fi. C. de ſa. ſanct. ec. etiã in legatis eſt correcta lʒ glo. ibi videat dubitare ꝑ auc. quas actões c. ti. ⁊ p̃dicta bñ nõ. tene g° alterã ex trib⁹ pri mis lect. nam ꝑ̃ iudicio meo nil noui voluit hic idducere ſʒ fecit hãc denũciacõeʒ ad ↄfeſſio nẽ iſti⁹ patricie ne credẽt ꝙ taciturnitas ꝑ̃pe ſibi ꝓdeſſet in acquiſicõe dominij ⁊ ſic indu/ cẽt ad illa bona iuaſa vl' occupata retinẽda. ⁊ ꝙ hʒ ſit verꝫ ꝓbo ꝑ tex. ibi illud vos ſcire cre dim⁹. ⁊c. q̃ v̾ba innuũt clariſſime ꝙ hec denũci/ atio nil noui iducit ſʒ declarat ius antiquũ. Et ꝑ tertio itellectu quẽ firmat Inno. vide i ſil'i bo. tex. et qd ibi nõ. bar. in. l. de pupillo §. ſi q̃s ipi p̃tori. ff. de no. ope. nũ. Vel dic ponẽ do quitaʒ lectu. ꝙ in reb⁹ pauperꝫ ſeu eccleſie ſola denũciatio etiã p⁹ adq̃ſitionẽ ↄſtituit q̃ in malafide et id tex. hic nõ ſine miſterio dicit in reb⁹ pauperꝫ ⁊c. et eſt nõ. et ſing. intellect⁹ et multũ ꝓbabilis. video eni ꝙ in petitiõe here ditatis eſt ſpãle ſm doct. in. c. grauis. ẽ. de re/ ſti. ſpo. et ĩ. c. px. vt is q̃ audit ſibi litẽ mouen dã ↄſtituat in malafide et ꝓbat in. l. itẽ veni/ unt. ff. d peti. here §. petitã. cũ ſe. forti⁹ in reb⁹ pauperꝫ vel eccleſie talis denũciatio dʒ nocẽ vt hic. nã credendũ ẽ huic denũciatiõi vl' ſal/ tẽ facit hoieʒ vacillare cũ nõ fiat ꝑ p̃uato cõ modo ſʒ publico. vel poſſim⁹ dicere tenẽdo o in tellectũ quẽ tenet do. Anto. in. c. grauis. p̃all' ad d. l. itẽ veniũt. vbi dicit illã ꝓcedẽ regula/. rit q̃ñcũq; q̃s poſſidet ſine ti. vt tũc denuncia tio ↄſtituat quẽ in malafide. qd ẽ bñ nõ. Ita dicam⁹ in ꝓpoſito ꝙ cũ iſta patricia poſſidereʒ ſine titulo. merito hec denũciatio p̃serti itera ta habuerit iterrũpe p̃ſcriptionẽ etiã bonafi/ de inchoatã maxie cũ fit ꝑ ſupiorẽ. vt hic et hʒ eſt iuris antiqui. Ideo nihil de nouo hec de/ cre. inducit cũ rõ eſſet antiqua ⁊ hic id dixit illa v̾ba. ſcire vos credim⁹ ⁊c. ⁊ hec multũ nõ.

SAnctorum. Hoc. c. hẽt p̃ricipaliter duos itellect⁹. Prim⁹ in p̃ſcriptiõe ec cleſie actiue. z° in paſſiue. ſm p̃mũ hoc inten/ dit. Per quietã et ſincerã poſſeſſionẽ xxx. an. p̃ſcribit eccleſia rẽ p̃uati. ſm aliũ hʒ dicit. Ec/ cleſia ↄtra eccleſiã p̃ſcribit ſpacio xxx. an. ⁊ ho die nõ ꝓcedit ꝑ. c. ĩ. ꝓx. id tene p̃mũ. ¶ Nõ ibi p⁹. q̃ete et ſincere. iũcta glo. ꝑ intellectu horuʒ v̾boꝝ quiete eni poſſidet qui nõ ſtimulat in iudicio. ſincere v̾o qui hʒ bonãfidẽ. ex quib⁹ bñ nõ. ꝙ qui patit ↄtrouerſiã nõ dicit illã rẽ quiete poſſidere. licʒ ↄtrouerſia ſit iudicialis qd facit ad intellectũ iuriũ exigentiũ quietã poſſeſſionẽ et ad nõ. in. c. cõiſſa. de elect. li. vi. ¶ Nõ. z°. ibi abſq; ſynodali ꝓclamatione ꝙ

olim cauſe referebant in ſynodũ. vi. q. iij. c. i. ⁊ ij. et de iudi. c. i. ¶ Oppo p⁹. et vr ꝙ ſynodalis ꝓclamatio et iudicialis nõ ſufficiũt ad p̃ſcri ptionẽ interrũpendã ſʒ requirit litis ↄt. vt. l. pe. C. ne de ſta. defũct. xvi. q. iij §. põt. So. di/ cit gl. ij. hũc tex. ꝓcedere q̃ñ nõ poterat actor litẽ ↄt. ſʒ tu dic vt dictũ fuit. ẽ. c. px. et plenius nõ ĩ. eo. illud. vbi dicã qualit p̃ſcriptio inter/ rũpit nãliter et ciuiliter. de quo ꝑ bar. in. l. nã liter. ff de vſucap. ¶ Quero qr tex. exigit hic ꝙ ſincere. i. bonafide quis poſſederit quo con ſtabit ꝙ bonafide. So. dicit glo. fi. p⁹ pri. ꝙ in dubio p̃ſumit bonafides et hʒ nõ. Idẽ nõ. gl. in. c. ſi diligẽti ĩ. e. ⁊ ibi plene de hʒ dicet. Qua liter ãt ꝓbat malafides nõ. bar. in. l. celſus. ff de vſuca. dicã in. d. c. ſi diligẽti ꝓbat eni ꝑ cõ feſſionẽ ꝓpriã poſſidẽtis. vt in. c. ij. de ↄfeſſ. ⁊. c. ꝑ inq̃ſitionẽ. de elect. Itẽ ꝑ famaʒ que erat in vicinio ar. c. quoſdã. et in. c. q̃rto. de preſũp. vl' denũciationẽ factaʒ tpe ↄtractus. l. cũ ſũdus C. de rei ven. dixi. ẽ. c. px. et. c. i. et ꝑ ſiles cõie cturas. ar. in. c. ij. de renũ. li. vi. et. l. dolũ. C. de dolo. ¶ Altio oppo. de. c. ĩ. proxio. vbi vr ꝙ ↄtra eccleſiã ſola quadragenaria currit p̃ſcri ptio et in auc. quas actões. C. de ſa. ſãct. ec. So. hoc. c. dupl'r ſeu duob⁹ modis legit. vt pre/ dixi. p° in glo. qd ꝓcedit de iure antiquo. ſec⁹ de iure hodierno vt in ↄtrario. et hec lectu. ꝓ cedit intelligẽdo tex. vt loquat de preſcriptio ne ↄtra eccleſiã. ¶ z° p̃ricipalit intelligat de p̃/ ſcriptiõe eccleſie ↄtra priuatũ ſm Hoſti. pe. ⁊ Ab. ſʒ dicit Jo. an. falſũ et remittit ad nõ ĩ. c. illud. et idẽ tʒ in regl'a qui ad agendũ. de re. iur. li. vi. in mercu. Et reprobare vr ea rõne qr preſcriptio xxx. an. ꝓcedit ſm ius ciuile cũ malafide quaʒ preſcriptioneʒ canones nullo modo admittũt ĩ. c. ſi ſ ꝓfecto hec rõ videtur mihi ſatis debilis. nam ſine titulo et bonafi de res p̃uatoꝝ preſcribit ſpacio. xxx. an. etiaʒ de iure ciuili. vt. l. ſi quis emptionis. C. de p̃/ ſcrip. xxx. an. et xvi. q. iij §. põt. et iſte tex. exp̃ſſe exigit bonãfidẽ ꝑ verbũ ſincere. vt p̃dixi ⁊ ſic approbat illã preſcriptionẽ quaten⁹ eſt cũ bo/ na fide et ſine interruptione. et ideo dico tenẽ do p̃ricipalit hũc ſcdm intellectũ ꝙ etiam ho die iſte tex. procedere põt q̃ñ eccleſia p̃ſcribit ↄtra priuatũ bonafide et ſine titulo et ſic põt ſaluari glo ĩ. c. illud. ſed ſi eccleſia haberet ti. tũc preſcriberet rẽ priuati ſicut priuat⁹ cõtra priuatũ. ſcʒ. x. annoꝝ. inter p̃ñtes. ⁊. xx int' ab ſẽtes. vt. l. fi. C. de preſcrip. lõ. tẽ. nõ. Jo. an. in r'la. qui ad agendũ. li. vi. in mer. et nõ in auc. quas actões. C. de ſa ſan. ecc. nã quadrige/ naria requirit ſolũ q̃ñ p̃ſcribit ↄtra eccleſiaʒ vel ad pias cãs vt dixi. ẽ. c. prox. non aũt q̃ñ eccleſia preſcribit ↄtra priuatũ vt nõ. in locis

ꝓalle.qđ ē nō.⁊ vide qđ dicā .ī.c.ꝑxi. ¶ Zº ꝓn
cipaliter pōt intelligi qñ ꝑſcribunť patrimo
nia clericoꝝ ⁊ ita vr̄ intelligere gl. allegādo
hoc.c.xvi.q.iiij.poſſeſſiones.⁊ itellige qñ pre
ſcribiť ſine titulo alr̄s ſufficeret tp̄s.x.vel.xx.
annoꝝ.ſicut diſponiť in reb⁹ ꝓuatoꝝ.vt nō. ī
dcā regula.qui ad agendū.⁊ dicā latius.ī.c.
ꝑxi.⁊ nō ſing.glo.in dcō.c.poſſeſſiones.

De quarta

Caſuſ. Quarta decimaꝝ ⁊ funeraliū ꝑſcribiť ꝯtra ep̄m ſi.xl.annoꝝ ſpacio nō ſoluať ⁊ cathedralis eccleſia
interim nō vacauit.p⁹ ponit dictū.zº caſuz ex
ceptū.ibi niſi.zº ius antiquū reprobat.ibi nā
romana. ¶ Nō p⁹ ꝙ nō decima ſ₃ decimaꝝ q̄r
ta ab eccleſijs ꝓchialib⁹ eſt ep̄o iure cōi de
bita.ip̄a ꝰo decima ꝑtinet ad eccleſiā ꝓchi
alem infra cui⁹ ꝓchiā ꝑdia ſita ſunt. vt in.c
cū ꝯtingat.ī.de deci.⁊ dic vt ibi plene dicā et
ꝯcordat huic.c.ꝯquerēte.de offi.ordi. ¶ Nō
zº ꝙ h̄ q̄rta ep̄o debita ē in totū ꝑſcriptibilis
Jdē in q̄rta funeraliū.i.eoꝝ que veniūt occa
ſione defūctoꝝ.⁊ tene mēti h̄ vltimū q̄r alibi
nō ita bñ ꝓbať ſicut hic.⁊ q̄tidie ē de hoc cō/
tentio iter ep̄os ⁊ eccleſias inferiores.nā ep̄i
ꝑ phas ⁊ nephas nitūť hāc quartā ꝑſcripti/
one nō obſtāte extorquere ⁊ male faciūt cuz
tex.rotūd⁹ ſit ⁊ ē gl.ordinaria.i.c.i.de ſta.reg
Jdē ibi Jo.an.⁊ hoſti.in ſumma.de ſepul.§.⁊
quota ſit.l₃ aliq̄ videāť h̄ reuocare in dubiū
in.c.req̄ſiſti.de teſta.⁊.c.certificari.de ſepul.et
dic vt ibi pleni⁹ dico ⁊ pluries pro hac ꝑte cō
ſului.dico tñ ꝙ cū h̄ ſit ꝯtra ius cōe vt hic et
d.c.ꝯq̄rēte.req̄riť titul⁹ ver⁹ aut putatiu⁹ aut
tāti tp̄iſ curſus de cui⁹ initio nō ſit memoria
vt in.c.i.de preſcrip.lib.vi.ad ꝑdicta facit q̄r
ep̄us hāc quartā pōt alteri ꝯcedere.vt ē tex.
nō.in.c.ſi.xij.q.iij.cū gº ſit abdicabilis ab epi
ſcopo ꝑ ꝯceſſionē.ita ꝑ ꝑſcriptionē vr̄ ei alie/
nare q̄ patiť vſucapionē.l.alienatōis ꝰbū.ff
de ꝰ.ſigni. ¶ Nō zº ꝙ ꝯtra iura debita ꝓnci/
paliť ep̄o vt ep̄o nō curriť ꝑſcriptio minor q̄/
dragenaria.nā debitū ep̄o vt ep̄o vr̄ debitū
eccl̄ie vt hic aꝑte colligiť marie i ſi. Et ꝑ hoc
infero ꝙ ꝯtra iura ⁊ bona capl̄i vel debita ca
nonicis vt canōicis nō curriť minor preſcri
ptio. ¶ Nō xº ꝙ ſede vacāte nō curriť preſcri
ptio etiā in bōis cōib⁹ ep̄o ⁊ capl̄o.nā de iure
cōi hec q̄rta ⁊ alij reddit⁹ eccleſie vndecūq₃ ꝓ
uenientes ſunt cōes ep̄o ⁊ capitulo vt i.c.req̄
ſiſti.de teſta.⁊.xij.q.ij.q̄tuor.⁊.c.de redditib⁹.
⁊ tñ vides hic ꝙ vacāte eccleſia nō curriť ꝑ/
ſcriptio nec vr̄ al⁹ fuiſſe idone⁹ ad litigandū
pro h̄ tex.ibi exigere debuiſſet.⁊ facit iſte tex.
ad ea que dixi.ſ.c.i. ¶ Nō vltimo regulā ꝙ
ꝯtra eccleſiam nō curriť preſcriptio niſi xl.an

Jdē dic in legatis ad pias cāſ vt in auč.de
ec.ti.§.ꝑ tp̄alib⁹.⁊.xvi.q.iij.c.ſi. Jdē dico i hoſ
pitalib⁹ ⁊ locis pijs.nā iſta gaudēt ꝓuilegio
eccleſiaꝝ vt ē tex.nō.in.l.oīa ꝓuilegia. C.de
epi.⁊ cle.⁊ ibi ꝑ bar.nō. Jo.an.in.c.ij.de i ītē.
reſti.li.vi.⁊ fēit h̄ pro his q̄ hic nō.in gl.i. ¶
Quero nūq̄d iacēte hereditate impediať pre
ſcriptio ſicē vacāte eccleſia. Spe.e.ti.§.i.ꝰ. itez
nō.dicit ꝙ nō imo curriť tē preſcriptio.alle.l.
ſi predio.ff.de in diē₃ adiec.⁊.l.ſi.ff.de vſuca.
cū ſi.illa tñ iura aꝑte nō ꝓbāt.loquūť ei i ꝯ/
uētionali ſ₃ do.an.in.c.cū nō liceat.ī.c.ſequi/
tur h̄ dcm ſpec.alia rōne q̄r cū ſit i facultate
heredis adeūdi curriť preſcriptio ſi ꝑ eū ſtat
quin facere poſſit.ff.de re.iur.l.q̄ pōt facere. ſ₃
ſi aliter ē impeditus equum eſt eū reſtitui ex
clauſula gñali.ad h̄.l.ſi pri⁹.ff.ad carbo.⁊ qđ
nō.i.l.vētre.ff.de acq̄.here. m̄ hec rō ñ multū
pl₃.q̄d ei ſi ſcriptus heres voluit iterim deli/
berare q̄ tp̄e actōes exercere ñ pōt vt in.l.ait
pretor.ff.de iu.deli.duꝝ ē dicere ꝙ currat pre
ſcriptio ar.hic. ¶ Jtē q̄d ſi heres ſcript⁹ repu
diauit intēcto tp̄e vel ē ꝯtra eū ꝑſcriptū i iu
re adeundi iuxta nō.in.l.licet. C.de iur.deli.
⁊ ſic ſuccedunt venientes ab iteſtato.durū eſt
dicere ꝙ currat ꝑſcriptio cū interim in nulla
mora iſti venientes ab iteſtato deꝑhendanť.
⁊ hec ꝑſcriptio ē inducta partim in odiuz ne/
gligētis.xvi.q.iij.§.pōt.vñ ſatis poſſ₃ ſuſtine
ri.ar h⁹ tex.ꝙ tūc nō currat ꝑſcriptio cuz tūc
nō ſit q̄ iura hereditatis exerceat.d.l.ait pre
tor.vel ſi vis tenere ꝯtrariū ar.d.l.ſi predio.
dic ꝙ ꝯpetit reſtō vt nō.in d.l.ſi ꝑdio. ¶ Ve/
nio ad gl.⁊ oppo.ꝯtra tex.ꝙ ꝑſcriptio non de
beat hic hr̄e locū reſiſtit ei ius cōe vt in.c.cō/
querēte.de offi.or.⁊.c.requiſiſti.de teſta.ergo
poſſeſſor ꝑſumiť in malafide. vt in regula. q̄
ꝯtra iura.li.vi.⁊.l.q̄padmoᵐ. C.de agri.⁊ cēſi.
li.xi. Jo.gl.pe.dupl̄r.p⁹ ꝙ pōt tex.itelligi ñ in
eo q̄ incipit poſſidere ſ₃ i ſucceſſore q̄ repit ec
cleſiaz poſſidere ⁊ credidit ꝙ iuſte pōt vñ po
tuit a ſe icipe ꝑſcriptio. Nō ſing.iſtā gl.⁊ idez
nō.gl.in.c.cura.de iu.pa. ¶ Et ex hoc hēs ſꝑ
notare ꝙ mala fides ꝑdeceſſoris i bñficio ñ
nocet ſucceſſori hñti bonā fidē.⁊ idē nō.dy.i
regula poſſeſſor.li.vi.⁊ gl.in regula cū q̄s in
ius.eo.li.ſec⁹ de iure ciuili ſaltē in herede vſi
vt i.l.cū heres.ff.de diuer.⁊ tēpo.ꝑſcrip.ſ₃ vi
de qđ dixi.ſ.c.ij.⁊ dic vt ibi. Jo.an.hic dicit
ſol.h⁹ glo.eē ſufficiētē q̄ ad malā fidē excludē
dam ſ₃ nō quo ad validādam ꝑſcriptionem
in hoc cāu niſi tanto tp̄e poſſediſſ₃ cui⁹ inicij
nō ſit memoria.et h̄ ideo q̄r ius cōe ē hic con
tra ꝑſcribētē.ī.eo.c.i.li.vi.ꝓcedit gº rō gl. vbi
nō requiriť titul⁹ et idē nō.dy. in dcā regula
poſſeſſor.et optime iſti loquūť. dico tñ ꝙ ñ ē

ſꝑ neceſſe eſt ꝙ intueniat ver⁹ titul⁹ ꝫ ſufficit
putatiu⁹. vt ſi erroꝛe iuſto duct⁹ q̄ſ credit titu/
lū ꝯceſſiſſe. vtputa ſi ꝓcuratoꝛ eccleſie dixeāt
ſe emiſſe vel fama erat in loco ꝙ res illa fue/
rat legata vel ꝙ p̄p̄ ꝯceſſerat ꝑuilegiū ꝫ fuerit
ꝑditū tꝑe guerre ſicut et alia. his eni et ſilib⁹
caſib⁹ ꝓcedit p̄ſcriptio etiā ꝯtra ius ad h̄ tex.
nō. in. l. qđ vulgo. ff. ꝓemp. et nō. ponit Bar.
in. l. celſus. p⁹ pri. ff. de vſucapi. qđ eſt nō. naꝫ
fama ꝓbat iuſtā cāꝫ credēdi vt nō. gl. in. c. in/
quiſitioni. de ſen. ex. et. c. cū ꝯtigat. de reſcrip.
ꝑ bar. in. l. ij. C. ſi ſer. vł li. ad decu. offi. aſpi. li.
x. et in d. l. celſus. z⁹ ſoluit hec glo. ꝙ potuit
preſbr iſte h̄re titulū ex ꝯceſſiōe ſoli⁹ epi vñ oc
caſione illi⁹ p̄ſcripſit lꝫ eſſet min⁹ iuſt⁹. Nō
glo. ꝙ eps ſine ꝯſenſu capl'i nō pōt hāc q̄rtam
donare alteri eccleſie et idē dicit gl. xij. q. iij. c.
ſi. et Hoſti. hic dicēs ꝙ ſi intueniſſet ꝯſenſus
capl'i nō foret neceſſaria p̄ſcriptio. Sꝫ ꝯtra
hāc ſolutionē glo. oppo. nā ſi credidit ꝯceſſiōꝫ
epi ſufficere errauit in iure et ꝑ ꝯñs nō potu
it p̄ſcribere qꝛ erroꝛ iuris nocet in vſucapiōe
vt in. l. nūq̄. ff. de vſucap. ⁊. le. ⁊ nō. in. c. duđū
de deci. et. c. ap̄l'ice. de do. Itē glo. apte tꝫ ꝯtra
riū in. c. ij. de his q̄ fiūt a p̄lato. ꝑ rōneꝫ predi/
ctā. So. dic has glo. ꝯcordādo ꝙ aut h̄ñs ſo/
lius epi ꝯceſſionē errauit in facto vt qꝛ credi
dit ꝯſenſū capl'i interueniſſe ar. c. ea noſcit. e.
ti. et ꝓcedit glo. iſta. ar. in. d. l. qđ vulgo. Aut
errauit in iure vt qꝛ credidit ꝯceſſiones ſoli⁹
epi ſufficere et ꝓcedat glo. ꝯtraria. Si āt ius
in quo errauit erat dubiū credo ꝙ erroꝛ excu
ſaret in p̄ſcribēdo ꝓ hoc tex. nō. in. c. cū dilect⁹
de ꝯſue. facit. l. ij. ff. de iu. et facti igno. Ad pre/
dictā diſtictōnē reduco nō. ꝑ Jo. an. in. c. cura
de iu. pa. et glo. ⁊ Jo. an. in. c. ij. de re. eccle. nō
alie. li. vi. vbi videnť ſētire ꝙ titul⁹ ſoli⁹ p̄lati
det cāꝫ p̄ſcribēdi. et ſilis qđ foꝛmari pōt cum
res eccleſie fuit alienata nō ſuata ſolēnitate
debita de qua aliq̄d ꝑ Jo. an. in addi. ſpe. ſuꝑ
ſbca e. ti. et in. d. c. ij. ꝫ ego diſtiguerē mō predi
cto et ſic pōt itelligi tex. in. d. c. ij. vbi reꝓbať p̄
ſcriptio. Ex glo. aſſumēdo nō. glo. Inno. hic
oppo. vr̄ eni ꝙ in p̄ſcribēda hac quarta deci/
maꝝ requiriť tꝑs duplicatū qꝛ vbicūq̄ p̄ſcri
biť fuit⁹ h̄ñs cāꝫ diſꝯtinuā ſeu intuallꝫ an
noꝝ vel menſiū requiriť tēpus duplicatū vt
l. ſi ſit ꝯſtituta. ff. quēad. ſer. amit. cū glo. al'as
ꝯtra eccleſiā requirať tꝑs xl. annoꝝ regl'r vt
hic et in auc̄ q̄s actiōes. C. de ſa ſāc. ec. g⁹ in
iurib⁹ h̄ñtib⁹ cāꝫ diſꝯtinuā dꝫ intercedere tē/
pus. lxxx. annoꝝ. nā decie nō h̄ñt cāꝫ ꝯtinuā
ꝫ diſꝯtinuā cū nō omi die vel ſingul'menſib⁹
ꝑueniāt. So. dicit Inno. ꝙ ſunt qui aſſerunt
hāc diſtictionē h̄re locū ſm canonē. nam ius
ꝑceptionis decimaꝝ hꝫ magnū intervallꝫ

ſcꝫ de mēſib⁹ vni⁹ anni vſq̄ ad menſes alteri
us et de vidẽmijs vſq̄ ad vidẽmias. et tñ in
h̄ iure p̄ſcribēdo nō duplicať tēpus vt hic ꝫ
ip̄e Inno. vr̄ tenere ꝯtrariū qꝛ hoc ius nō hꝫ
intuallū aliq̄d etiā horaꝝ imo quaſi ꝯtinuā
cāꝫ hꝫ cū quotidie poſſint et debeāt recipi de
cime nō ſolū ꝑſonales ꝫ etiā prediales cū q̄ti
die predia aliq̄s fruct⁹ ꝓducere poſſint ⁊ q̄ti
die quarta epis eſt ſoluēda et idē dicit Inno
de iure eligē. qꝛ q̄tidie pōt eccleſia vacare. ar.
ei⁹ qđ dr̄ de ſtillicidio in. l. foꝛamē. ff. de ſer. vꝛ
ba. predi. et iō ſufficiūt xl. anni vt hic. et nō. in
c. cū eccleſia ſutrina. de cau. poſ. ⁊ ꝓpri. Si aūt
eſſet ius qđ interuallū certū et deputatuꝫ ab
hoīe vel a iure reciperet quale eſt vt ꝙ omni
anno partē oblatiōis in die dedicatiōis vel
feſtiuitatis reciperet. xviij. q. ij. eleutheri⁹. vł ꝙ
ānuatī recipiet aliq̄d ſuitiū. ⁊. de cenſi. cū ve
nerabilis. tūc dicit Inno. ꝙ ſm eos qui dicūt
tꝑs eſſe duplicandū neceſſarij ſūt lxxx. anni.
Aduerte qꝛ Inno. iō loquiť ſic dubitatiue in
h̄ vltio qꝛ nō habeť ius in h̄ expreſſū. nā ter.
i. l. ſi ſit ꝯſtitucō. p̄al. dicit dūtaxat ꝙ ſuit⁹ nō
h̄ñs cāꝫ ꝯtinuā admittiť ꝑ nō vſū duplicato
tꝑe ꝯſtōnis. et glo. ponit duas opi. Quidam
eni dicūt ꝙ requiriť tꝑs xx. annoꝝ inter p̄ñ/
tes et abñtes quaſi ſolū dupliceť tꝑs x. an. ſi
tēpus xx. annoꝝ. qđ dať ꝯtra abñtes et h̄ iō
ſm iſtos qꝛ nulla p̄ſcriptio preter ip̄e ꝯtecariā
extēdiť ad tēpus xl. annoꝝ. l. cū notiſſimi. C.
de preſcrip. xxx. vel xl. annoꝝ. Alij vero dicūt
vtroq̄ caſu tēpus in hoc duplicari et in h̄ vr̄
reſidere glo. illa tanq̄ in vltia opi. et Inno. ſi
in alia gl. et ſatis mihi plꝫ cū tex. in. d. l. dicat
duplicari tꝑs ꝯſtitutū. Certūq̄ eſt ꝙ inter ab
ſentes eſt ꝯſtitutū tꝑs xx. annoꝝ l. ſi. C. de p̄/
ſcrip. lō. tēp. ꝓterea ſcias ꝙ reſpectu iuris de
cimādi Inno. hic in alia ꝑte limitat qđ ſ. di
xerat. dicit eni ꝙ ius ꝑcipiēdi decias de fru/
ctibus fūdi ꝯtinuā hꝫ cāꝫ ꝫ ius ꝑcipiēdi de/
cimas de vino vł grano tm̄ vel de omib⁹ mi/
nutis tm̄ vel ꝯſilib⁹. nō hꝫ ꝑpetuā cāꝫ qꝛ hec
ꝑcipiunť tꝑib⁹ certis tm̄. vt nō ⁊. e ad aures
et multa alia circa ſuitutē adquirendaꝫ vel
amittendā. Inno. hic inculcat ꝫ ꝓ clarioꝛi in
tellectu dicerē ꝑ ſe quēlibet articulū exaiari.
Hoſti. hic dicit ꝙ glo. iſta Inno. in q̄tum ad
canones poti⁹ eſt ſbtilis q̄ vtilis ſiue ei aga
m⁹ ſm eū de coꝛꝑalib⁹ ſiue incoꝛꝑalib⁹ ꝯtinu
aꝫ cāꝫ h̄ñtib⁹ vel nō regl'r eſt tenendū ꝙ ſola
preſcꝑtio q̄dragenaria currit ꝯtra eccleſiā et
nulla minoꝛ. vt hic in ſi. etſi preſcriptio eſt cō
tra ius requiriť titulus ſupple vel tēpus de
cui⁹ initio nō eſt memoꝛia ⁊. eo. ti. c. i. li. vi. et
recitādo trāſiť Jo. an. nullā opi. firmādo mo
re ſuo cōi lꝫ q̄ñ apponit ſtudiū optie decidat

ꝫ raro hoc facit ꝙ ſi feciſſet arbitroꝛ ꝗ̃ mſtis
ſcribẽtibꝰ ſilẽtiũ impoſuiſſet ꝫ credo ꝙ accele
rauit ſe vt multa ſcriberet do. anto. dicit hic
ſe nõ putare ꝙ minꝰ tẽpus exigatꝭ a iure cano
nico ꝗ̃ a iure ciuili. tñ qꝛ nõ ſunt iura i hoc
correcta. tñ qꝛ plꝰ tẽdũt canões ad tollẽdaꝫ
ꝗ̃ ãpliandas ꝑſcriptiões ī.eo.c.fi. Sꝫ dicit ꝙ
illa diſtinctio an hẽat ſeruitꝰ cãꝫ ꝯtinuaꝫ vel
diſcõtinuã hꝫ locũ qñ agitꝭ de ſeruitutibꝰ rea
libꝰ debitis.ſ.a re rei qꝛ cũ ibi res nõ hẽat cõ
tinuantẽ poſſeſſionẽ opꝫ ꝙ ipo facto ꝯtinuetꝭ
vt currat ꝑſcriptio que nõ currit ſine poſſeſſi
one.ꝫ in iuribꝰ ꝑſonalibꝰ debitis a re ꝑſone
vel a ꝑſona ꝑſone ſecꝰ eſt qꝛ ibi animꝰ ꝯtinu/
at poſſeſſionẽ qꝛ poſſeſſio aĩo tenetꝭ.vt ẽ tex. ī
l.licet. C. de acqui. poſ. ꝗ̃ſi ꝑ hec velit inuere
ꝙ cũ ius ꝑcipiẽdi decimã ſeu q̃rtam decima
rũ debeatꝭ ꝑſone nõ eſt neceſſe ꝙ ibi dupliceꝭ
tps aduerte qꝛ hec fuit originalitꝭ opi. C y.in
l.ij. C. de ſeruitu.⁊ bar.in.l.ſi iuſto erroꝛe.§.ſi
mutat.ff.de vſuca.lꝫ do.an.eos nõ alleget ⁊
ꝓfecto lꝫ hãc opi. hattenꝰ fueri ſecutꝰ ꝓpt au/
ctoꝛitatẽ tantoꝝ viroꝝ tñ nũc ſcribẽdo cogi/
taui illã opi.mĩme verã eſſe ⁊ moueoꝛ p̊ qꝛ li
cet ſeruitꝰ ſit realis.i.a re rei debita nõ tñ eſt
res q̃ req̃ret vel poſſidet cũ ſit inaĩata ꝫ ẽ ꝑſo
na.ſ.dñs fundi qđ pꝫ ex eo qꝛ req̃ritꝭ in ꝑſcri/
bẽda ſuitute ꝙ q̃s credat vti iure ſuo vt.l.ſi
ff.quẽad.ſer.amit.⁊ nõ. Inno.in.c.bone.el.ij
de poſtu.ꝑla. ¶ 2ꝰ moueoꝛ ꝑ tex.aptũ male iu
dicio meo in hoc ꝑõderatuꝫ in d.l.ſi ſit ꝯſtitu
tus.vbi ẽ clauis huiꝰ materie ibi eñi vbi diſ
ponitꝭ de duplicatõe duplicãdo tẽpus ꝓpter
cãꝫ diſcõtinuã ꝑõderetꝭ factũ hõis poſſidẽtiſ
⁊ nõ rei cui debetꝭ ſeruitꝰ dicit eĩ ꝙ ideo requi
ritꝭ tps duplicatũ in amittẽda ſuitute qꝛ ꝓpẽ
diſcõtinuã cãꝫ nõ fuit vſus illa ſuitute qꝛ nͨ
vti ſemꝑ potuit.ꝑterea ⁊ meliꝰ in d.l. ſi ſit cõ/
ſtituta.non agitꝭ nec diſponitꝭ de ſuitute acq̃
rẽda ſꝫ de ea ꝑdẽda. ⁊ ꝑõderatꝭ dñtaxat factũ
⁊ animꝰ nõ vtẽtis dr̄ eñi ꝙ ſi q̃s hẽbat aquã
alteriꝰ ãnis vel mẽſibꝰ nõ ꝑdit illuꝫ ſeruitutẽ
niſi duplicato tpe ꝯſtituto qꝛ nõ ſemꝑ fuit in
moꝛa nõ vtẽdi cũ nõ potuiſſꝫ ſemꝑ vti ſi etiã
voluiſſet cũ haberet cãꝫ diſcõtinuã. ⁊ ſic ꝑõ/
dẽatꝭ animꝰ ⁊ factũ hõis.ſ.dñi fundi ⁊ multo
foꝛtiꝰ ꝫ dicendũ ẽ vbi tractatꝭ de ſeruitute nõ
hñte cãꝫ ꝯtinuã acquirẽdã.vt.ī.latiꝰ dicã. nã
paciẽtia dñi inducit poſſeſſionẽ in iſtis incoꝛ/
poꝛalibꝰ vt ī alijs.vt ibi nõ. C. de ſer.⁊ aqua
⁊ ꝑ bar.in.l.i.ff.de aqua plu.ar.⁊ in d.l.ſerui
tutẽ.ff.de ſerui.nõ. Inno.in d.c.bone.el.ij.⁊ ī
c.ꝯquerẽte.de offi.oꝛ.ꝫ hec paciẽtia nõ habe
tur ſemꝑ vbi cã nõ ẽ ꝯtinua gͦ poſſeſſio ñ dꝫ
vniformitꝭ opari qꝛ animꝰ poſſidentis nõ ſꝑ
notꝰ eſt aduerſario ⁊ poſſeſſoꝛi ⁊ poſſeſſio hꝫ

plurimũ facti vt nõ.in.c.cũ nr̄is.de ꝯceſ.ꝑbẽ.
⁊ foꝛte ob iſta Inno locutꝰ eſt gñaliter nec diſ
tinxit intꝭ ſeruitutẽ realẽ ⁊ ꝑſonalem debitaꝫ
nec Cy. Bar.agte ꝓbat eoꝝ opi. ¶ Sꝫ q̃tũ
ad ꝑncipalẽ articulũ an ſit in ꝭ tpe duplicã
do dr̄ia intꝭ ius canonicũ ⁊ ius ciuile. Ego ꝑ
mitto ꝙ regulariter inter ius canonicũ ⁊ ci
uile.q̃tũ ad ꝑſcriptiõeꝫ inducẽdã nulla ẽ diſ
ferẽtia ꝑter illã qꝛ ius ciuile admittat ꝑſcrip
tionẽ cũ malafide.l.ſi quis emptõis. C. de ꝑ
ſcri.xxx.an.quã ius cano.dãnat.ī.c.poꝛ.⁊.c.
fi. Alia eĩ dr̄a iure nõ ꝓbatꝭ nec ob.ſi dicatꝭ ꝙ
canonica iura expoſcũt indr̄nter tẽpꝰ.xl.an.
vt hic ⁊ ī.c.illud. ſecꝰ de iure ciuili.l.fi. C. de
preſcrip.lõ tẽ.qꝛ dico ꝙ ius canonicũ ſemꝑ ñ
req̃rit illđ tẽpus ꝫ tunc ſolũ qñ ꝑſcribitꝭ ꝯtra
eccleſiã ⁊ in fauoꝛẽ eccleſie illđ fuit ĩductũ et
idẽ eſt de iure ciuili vt in auc̃ quas actiões.
C. de ſa.ſanc.ec.⁊ q̃admodũ ꝯtra eccleſiã ro
manã de iure canonico nõ admittitꝭ niſi ꝑſcri
ptio cẽtenaria.ī.c.cũ nobis.⁊ eo.ti.c.ij. li. vi.
ita de iure ciuili.dcã auc̃.q̃s actões.vñ eccle
ſia ꝯtra ꝑuatũ ⁊ ꝑuatꝰ ꝯtra ꝑuatũ bñ ꝑſcribͭ
minoꝛi tpe ⁊ ſic diſponitꝭ de iure ciuili vt nõ.
in dicta auc̃.q̃s actões.⁊ ꝑ Jo.an. in regula
qui ad agendũ.in mer.⁊ ꝑ glo.xvi.q.iij.poſ/
ſeſſiones.que vult ꝙ in bonis ꝑrĩmonialibꝰ
clericoꝝ nõ exigitꝭ tẽpꝰ xl.annoꝝ ⁊ de tꝑibus
requiſitis ad ꝑſcriptionẽ vide bo.ter.in.§.po
teſt.xvi.q.iij. ¶ His ꝑſuppoſitiſ ad mãꝫ.ꝫ.ta
ctam diſtinguo ſic.ꝙ aut eccleſia ꝑſcribit cõ
tra ꝑuatũ.aut ꝑuatus ꝯtra ꝑuatũ ⁊ ĩdiſtin/
cte hñt locũ iura ciuilia cuiꝰ diſpõ recitatꝭ in
ꝭ in d.§.põt.vt diſtinguatꝭ an q̃s ꝑſcribat cũ
titulo.aut ſine titulo ⁊ an iura habeant cãꝫ
ꝯtinuã vel diſcõtinuã facit qđ nõ.xxiij.q.ij.ī
ſumma. Aut ꝑuatꝰ ꝑſcribit ꝯtra eccleſiã vl̄ ec
cleſia ꝯtra eccleſiaꝫ ⁊ in ĩmobilibꝰ vel iuribꝰ
hñtibꝰ cãm ꝯtinuã nõ eſt dubiũ q̃n requiratꝭ
tẽpus xl.an.vt hic ⁊ in.c.i.eo. ti.li.vi. ¶ Sed
dubiũ eſt p̊ ĩ mobilibꝰ vtꝝ ꝯtra eccleſiã hẽat
locũ vſucapio trienniȷ ſicut de iure ciuili ⁊ đ
ꝭ remitto ad plene nõ.in.c.i.de in inte reſti.
¶ 2ꝰ ẽ dubiũ in iuribꝰ hñtibꝰ cãꝫ diſcõtinuaꝫ
in q̃ ſic dicerẽ ꝙ vbi de iure ciuili req̃ratꝭ con
tra ꝑuatũ tẽpus de cuiꝰ inicio nõ ẽ memoꝛia
multo foꝛtiꝰ requireretꝭ cũ ꝑſcribitꝭ ꝯtra eccle/
ſiam ar.c.i.ī.e.ti.li.vi.⁊ qꝛ id qđ eſt ſtatutũ in
fauoꝛe eccleſie de ꝑſcriptiõe quadragenaria
nõ dꝫ retoꝛqueri in ipſiꝰ leſionẽ vt in regula
qđ ob grãm.li.vi.⁊.l.qđ fauoꝛe. C. de legi.et
optime facit auc̃.quas actiões.vbi pꝫ ꝙ pre
ſcriptio q̃dragenaria fuit ſtatuta in fauoꝛeꝫ
eccl̃ie ill̃ caſibꝰ q̃bꝰ ꝯtra ꝑuatũ ꝑſcribatꝭ mino
ri tpe.ſecꝰ gͦ in illis in q̃bꝰ requiritꝭ tẽpus de
cuiꝰ inicio non eſt memoꝛia.de quibꝰ ī. dicetꝭ.

nam inducta ad augmētū nō debēt opari di/
minutionē ar.i.c.fi.de ꝟ.ſigni. Aut nō requi/
rit tīn tēpus ſ₃ tēp⁹ duplicatū ſic qn̄ agit de
ſeruitute hn̄te cā₃ diſcōtinuā amittēda ⁊ tūc
puto ꝙ nō duplicabit tēp⁹ xl.an. ꝙ cū ius ſta
tuerit pre alijs puatis tēp⁹ ꝓlixius in eccl'ijs
vt hic ⁊ in dicta auc̄.q̄s actiones ⁊ h̄ fecerit
pure ſimpl'r ⁊ īdiſtincte.vt hic ⁊ in dicta auc̄.
tēp⁹ d₃ eſſe vniforme ⁊ nō duplicatū.priuile/
giū eni nō d₃ excedere ꝓprios t'mios ꝗ. de pri
uile.ſane.et.c.porro.et vij.q.i. petiſti. ius eni
ciuile iō fortaſſe req̄ſiuit tp̄s duplicatū q₂ p⁹
ꝓuiderat de breui tp̄e vn̄ cū eccleſie fuerit cō
ceſſū tp̄s ſatis ꝓlixū et lōgiſſimū.ſ.xl.anno.n̄
d₃ duplicari ſ₃ d₃ eſſe ſuo puilegio ɔtēta et h̄
ſatis eſt de mēte glo.in.d.l.ſi ſic ɔſtituta.q̄ du
bitauit nūquid tp̄s xx.annoꝝ deberet dupli
cari ne req̄reret curſus xl.anno.forti⁹ nō ē di
cendū ꝙ duplicet tp̄s xl.anno.et h̄ caſu pōt
ſaluari opi. Hoſti.et hec puto veriſſima. ¶
Sed circa p̄dicta q̄ro q̄d ſi layc⁹ h₃ rē cōē₃ et
indiuiſibilē cū eccleſia an ɔtra laycū p̄ſcribit
ſpacio a iure cōi ſtatuto ɔtra laycū dic ꝙ nō
ſ₃ ɔſeruat ius ſuū ꝓpter eccleſiā ex quo dat iu
ris indiuiſibilitas ar.optimū et q̄ſi expreſſū in
l.ſi cōe₃.ff.quēad.ſer.amit.⁊ vide bo.gl.in ſilī
in.c.vno.de iu.pa.li.vi.⁊ ibi Jo.an.in nouel.
firmat iſtā ꝑtem.dicit tn̄ et bn̄ ꝙ vbi poſſ₃ p̄/
ſcribi ɔtra laycū iure eccleſie remanēte illeſo.
ꝙ ſufficeret p̄ſcriptio cōis.facit q̄d nō ꝗ.e.ad
audientiā.et xvi.q.iiij.volum⁹. ¶ Se₃ querit
q̄d ſi eccleſia ſuccedit layco ɔtra que₃ erat in/
choata p̄ſcriptio nunquid vtet iure puati an
puilegio eccleſie.hāc q̄ōe₃ tetigit glo.in auc̄.
q̄s actōnes. C.de ſa.ſan.eccle.⁊ nō firmat pe
des tāgit Jo.an.in.c.vno.de iu.pa.li.vi.refe
rēdo q̄d in.d.auc̄.tāgunt etiā ibi Bar.et bal.
et opi.cōior et verior v̄r ampliādo t'mios q̄ō/
nis ꝙ aut puilegiū q̄d h₃ ſuccedēs p̄ſcriptio
nē extiguit.aut preſcp̄tiōe₃ refert.aut illā mu
tat.p⁹ caſu ſuccedēs nō vtit puilegio ſuo ex^m
in.l.ſi fundū.ff.de fun.dota.vbi d̄r ꝙ ſi q̄s īce
pit preſcribere certū fundū l₃ poſtea mulier il
lū aſſignauerit in dotē non min⁹ currit p̄ſcri
ptio l₃ a pricipio ſi fuiſſet dotalis nō potuiſſ₃
inchoari p̄ſcriptio.et rō eſt q₂ puilegiū vniuſ
nō d₃ abſorbere ius alteri queſitū q̄d faceret
ī'to caſu ſi mlier poſſet vti puilegio ſuo. ¶ 2⁹ ca
ſu qn̄ differt tūc vtit ſuo puilegio. ex^m in pu/
pillo alteri ſuccedēte ɔtra quē nō currit p̄ſcri
ptio durāte pupillari etate.l.ſicut. C.de p̄ſcp̄.
xxx.vel.xl.an.. ¶ 3⁹ caſu qn̄ mutat p̄ſcriptiōe₃
vt in caſu q̄ōnis nr̄e.nā p̄ſcriptio ɔtra eccle/
ſiā currit ſicut ɔtra priuatū ſ₃ alio mō q₂ con
tra priuatū currit p̄ſcriptio.x.vel.xx.anno.cū
titulo.ſ₃ ɔtra eccleſiā currit q̄dragenaria dū/

tarat.h̄ caſu dicendū ꝙ ꝓ tp̄e p̄terito vtit ec/
cleſia iure priuati.ꝓ futuro vtit puilegio ſuo
ar.in.l.fiſcus.ff.de iure fiſ. iō ſi ɔtra priuatu₃
pn̄te₃ curreręt quiq₃ anni.⁊ ſic medietas pre
ſcriptionis ſatis eſt ɔtra eccleſiā ſuccedētem
ɔplere aliā medietatē hito tn̄ reſpectu ad pri/
uilegiū ſuū et ſic requirunt ad ɔplendā p̄ſcri
ptionē xx.anni.qui ſūt medietas tp̄is reſp̄cu
eccleſie.et idē dic in ſil'.b⁹.facit auc̄.ſi q̄s. C.d
p̄ſcrip.lon.tēp.q̄d nō.q₂ clare et vtiliter eſt ex
peditū. ¶ Expediēdo ⁊ ampliādo reliqua di
cta Inno. Quero pricipl'r de duob⁹. p⁹ quali
ter adq̄rant.ſuitutes et iura ɔſil'.a.2⁹ qualit
ꝓdant et q̄to tp̄e. ¶ Venio ad primū ad q̄d
dicit Inno. ꝙ ſi ius de quo agit h₃ cā₃ ɔtinu
am et ꝑpetuā ſicut eſt ſuit⁹ aqueduct⁹ que ſi/
ne intermiſſione ducit vel h₃ cām quaſi ꝑpe/
tuā vt in electiōe ſeu iure eligēdi et in iure ꝑ/
cipiēdi decimas ex agro adq̄rit ſeruit⁹ ꝑ pre/
ſcriptionē x.annoꝝ inter pn̄tes et xx.int abn̄/
tes ad ſil'itudinē reꝝ imobiliū. C.de ſui.l.ij.
C. de p̄ſcrip.lō.tē.l.fi.ſ₃ hec eſt dria ſm eū int
hec incorꝑalia et alia corꝑalia imobilia q̄a
in reb⁹ imobilib⁹ requirit titul⁹ vt in.d.l.f..⁊
in.d.§.pōt.xvi.q.iij.ſ₃ in ſuitutib⁹ ſiue iurib⁹
nō requirit imo ſufficit ſolus vſus vt p₃.ff.ſi
ſer.vendi.l.ſi q̄s diuturno.et in eo q̄d nō ꝗ.e.
ſi diligēti.et incipit h̄ temp⁹ currere ſm eū ex
quo q̄s cepit vti illo iure nō vi aut clā nec p̄
cario ſciente videl₃ illo cui fiebat p̄iudiciū et
nō ɔtradicēte et hoc ip̄m ꝓbare d₃ ſm q̄ſda₃
et ſic itelligunt.ff.quēad.ſer.amit.l.fi.et.ff.de
iti.actu priua.l.i.§.iulian⁹.et hec p̄dcera q̄ ꝗ.
lati⁹ reaſſumā.ſi aūt nō habeāt cā₃ ꝑpetua₃
et ɔtinuā vt ſuit⁹ vie et ſeruitio ꝑ extraordina/
rioꝝ preſtatio hec et ſil'a nō p̄ſcribunt niſi tā
to tp̄e ꝑcipiant cui⁹ initij memoria nō exiſtit
x.q iij.que ɔgnouim⁹.c.di.ɔtra morē.et ex eo
q̄d le.et nō ꝗ.de ꝟ.ſigni. ſuꝑ quibuſda₃ §.iij.
ꝟ.fi.et.ff.de aqua plu.ar.l.i.§.i.et.l.ij.§.an̄pe.
et.ff.de aqua quoti.et eſti.l.h̄ iure §.ductus
aque.hec ſūt Inno.dicta ad primā q̄ōnem et
vide tu bo.gl.iuris ciuilis que h̄ in effectu tāi
cit in.l.ſuitutes.ij.ff.de ſerui.aliq̄d in.l.i.ff.d
aqua plu.ar.et ꝑ Bar.ibi et in.d.l. ſuitutes
ꝑ Cy.in.l.i.⁊ ij. C.de ſui. Et circa p̄dcoꝝ de
clarationē.ego p⁹ q̄ro.nunquid ſit verū ꝙ in
iſtis iurib⁹ p̄ſcribendiſ nō req̄rat titul⁹.doct.
ſ₃ coiter trāſeūt cū opi. Inno.vt titul⁹ nō req̄
rat. Idem vult glo.in.c.cū eccleſia ſutrina de
cā poſ.et ꝓpri. et glo.et Bar.in.d.l. ſuitutes
et v̄r ꝓbari in.d.l.ſi quis diuturno.et Dy.in
r'la.poſſeſſor.li.vi.ſ₃ doct. nō reddūt rationē₃
diuerſitatis inter hec iura et bona imobilia
Dy.in r'la.poſſeſſor.et Bar.in.d.l.ſeruitutes
dicūt ꝙ in preſcribendo rei dominio agit de

magno ꝑiudicio cū dñs prorſus ipaꝫ rē amit
tit ideo cauti⁹ fuit agendū vt ſine titulo non
ꝑſcribat longo tempe ſꝫ lōgiſſimo ſic. vt d. l. ſi
q̄s emptōis. C. de ꝑſcrip. xxx. an. ſꝫ qñ agit̄ d
ſeruitute adq̄renda nō agit̄ de tāto ꝑiudicio
cū dñs nō ꝑdit ipaꝫ rē ſꝫ patit̄ dūtaxat ſerui
tutē. ⁊ hāc rōeꝫ nō. Ego vo hꝫ dictū vt nō req̄
rat̄ titul⁹ limito multiplicit̄. ꝑmo vt non ꝓce
dat qñ ꝑſcriptio eſt ꝯtra ius. ꝑ c. i. eo. ti. li. vi.
⁊ q̄ꝙ hꝫ nō repiat̄ ſpecificatū d iure ciuili tñ
idē credo eē illo iure q̄ ius canonicū exigit
titulū hꝫ cāu q̄ eſt preſcriptio maleſidei ꝯtra
poſſidentē ꝓpter reſiſtētiā iuris cōis. facit opti
me. l. quēadmodū. C. de agri. ⁊ cēſi. li. xi. ⁊ qđ
ibi nō. bar. ⁊ ſtandū eſt in hꝫ diſpōni iuris ca
nonici ꝓpter peccatū vt in r̄ſa poſſeſſoꝛ. ⁊ qđ
ibi nō. ꝑ all'. ⁊ ꝑ. c. fi. ⁊ ꝑ bar. in. l. ꝑuilegia. C.
de ſa. ſan. ec. ¶ 2° limito id dictū in vſufructu
ꝑſcribēdo lꝫ eni ſit ius incoꝛꝑale. l. i. i fi. ff. ad
le. fal. ⁊ eſt quedā ſeruit⁹ in reb⁹ alienis. l. i. ff.
de vſufruct. accreſ. tñ in eo ꝑſcribēdo lꝫ eni ſit
ius requirit̄ ti. alſ nō ꝑſcriberet̄ ſpacio x. vl'
xx. annoꝝ. vt ꝓbat̄ in. l. fi. C. de ꝑſcrip. lon. tē.
⁊ de hꝫ ꝑ dy. in dcā regula. poſſeſſoꝛ. li. vi. et ꝑ
Bar. in. l. iuſto errore ꝙ nō mutat. ff. de vſuca
⁊ ē rō q̄ vſufruct⁹ eſt pars dominij. l. iiij. ff. de
vſufruct. ideo requirit̄ titul⁹ ſicut in ꝑſcriben
do dominio vt nō. dy. in dicta r̄ſa. poſſeſſoꝛ. et
dicit gl. ſatis nō. i. l. coꝛruptōe. C. de vſufruc.
ꝙ etiāſi vſufruct⁹ ꝯſiſtat in re imobili tñ actio
ꝑſonalis ad ipm ſpectās nō tollit̄ triennio et
ita vr̄ dicēdū in adquiſitōne ⁊ hꝫ ideo q̄ vſu
fruct⁹ rei imobili ꝯpat̄ ita nō. dicit gl. prealle
quā nō. dico tñ ꝙ fruct⁹ qui ꝑcipiunt̄ ex agro
alieno bonafide vſucapiunt̄ triēnio ter. ē nō
in. l ſequit̄ ꝙ fructus. ff. de vſuca. ⁊ ibi ꝑ Bar
⁊ hꝫ ideo q̄ ibi nō agit̄ de ꝑſcribēdo iurl. ſꝫ de
vſucapiēdis rebus mobilib⁹. ꝙ g° dr̄ ꝙ q̄s te
net̄ reſtituere fruct⁹ extantes. Inſti. de offi. iu
di in ꝑn. ⁊ nō. in. c. grauis. de reſti. ſpo. hꝫ ē ve
ruꝫ vt ꝑdixi niſi poſſeſſoꝛ illas poſſederit bo
na fide ⁊ iuſto titulo ꝑ triēnium. ¶ 3° limito
ꝑncipale dictū vbi agit̄ de obliganda vel de
ſtināda ꝑſona ad aliqđ ſeruiciū nā tūc ꝓpter
grauitatē ſaltē eſt neceſſe ꝙ alleget̄ titul⁹ ⁊ ꝓ
betur ꝑſumptiue ꝑ lapſuꝫ longi tempis ⁊ ſic
pōt itelligi. l. cū de in rē verſo. ff. de vſurl. nō.
dy. in dcā regula poſſeſſoꝛ. ¶ 4° limito vt nō
ꝓcedit cū ꝑſcribit̄ ꝯtra eccleſiā. nā tūc licꝫ nō
requirat̄ titul⁹ requirit̄ tñ tps xl. an. vt hic ⁊
in dcā aut̄. quas actōes. ¶ 2° ꝑncipalit̄ circa
dicta Inno. reuoco in dubiū an requirat̄ ſciē
cia aduerſarij in ꝑſcriptōe iſtoꝝ iuriū Inno.
vt pꝫ ex predictis dicit ꝙ ſic ⁊ tenet in multiſ
locis in. c. bone. ij. de poſtu. prela. pleni⁹ in. c.
conquerēte. de offi. oꝛdi. ⁊ in. c. ij. de in inte. re

ſti. cū ſi. quidā tñ vt nō. in. l. ij. C. de ſerui. ⁊. l.
i. ff. de aqua plu. ar. tenuerūt ꝯtraria q̄ ꝑſcri/
ptio currit ꝯtra ignoꝛantē vt. l. fi. C. de ꝑſcri.
lon. tēpo. ſꝫ ꝑmū dictū cōir tenet̄ ꝑ legiſtas ⁊
ꝑ canoniſtas vt nō. in locis prealleg. dicētes
bene aliud eē in ꝑſcriptiōe reꝝ imobiliū ali/
ud in preſcriptione iuriū ⁊ ſeruitutū. rō q̄ ꝑ°
caſu q̄s poſſidet ipam rē que ſibi dꝫ ſufficere
ideo nō curat̄ de aduerſarij ſcīa. Sꝫ 2° cāu ñ
poſſidet ipſe illā rem ſꝫ dñs ideo requirit̄ illi⁹
ſcīa. Reddit̄ ⁊ alia rō que plus plꝫ bar. in di
cta. l. i. de aqua plu. ar. ⁊ d. l. ſeruitutes. nā in
iſtis ſeruitutib⁹ ⁊ iuribus cū nō poſſint vere
poſſideri non pōt adquiri quaſi poſſeſſio niſi
ſciēte aduerſario qui rē poſſidet vt vr̄ ꝓbari
in d. l. ij. C. de ſerui. ⁊ Inno. in locis ꝑalle. et
ſine poſſeſſione nō ꝓcedit ꝑſcriptio. iō requi/
rit̄ ſcīa. ¶ 3° ad declarationē ꝑdictoꝝ quero
q̄ dixi ꝙ inter pñtes requirit̄ tēpus. x. an. et
xx. inter abñtes qui dicant̄ pñtes ⁊ qui abñ
tes. Sol. dico ꝙ q̄s dr̄ pñs varijs modis ſm̄
mām ſbiectā de quo vide gl. nō. in aut̄. de ſi/
deiuſ. in ꝟ. pñtes. ſꝫ q̄tū ad ꝓpoſitū nr̄m ē tex
ſing. in. l. fi. C. de ꝑſcri. lō. tēp. vbi dr̄ ꝙ pñtes
dicūt̄ ſi poſſidēs ⁊ aduerſari⁹ hñt domiciliū
in eadē ꝓuincia vñ nō ſpectat̄ vbi res ſita ē
ſꝫ vbi hñt domiciliū ⁊ ſi alter hēret alibi do/
miciliū nō dicūt̄ pñtes ⁊ ſpectat̄ ꝓuincia qñ
tota regit̄ eodē preſide vt oliꝫ erat. hodie vo
quelꝫ ciuitas hꝫ regimina ſua ſicut olim pro
uincia vñ exñtes in ciuitate dicūt̄ pñtes vt
ē glo. ſing. ab oībus cōiter approbata in d. l.
fi. ¶ Nūc venio ad ſecūdā q̄ōneꝫ Inno. qua
liter ſ. ſeruitutes ꝑdant̄. Sol. dicit Inno. ꝙ ſꝫ
leges ſeruit⁹ ruſtica que nō hꝫ intuallū vel
hꝫ ſꝫ modicū puta aliquoꝝ dieꝝ vel hoꝛarū
ꝑdit̄ ſpacio x. an. int̄ ꝑſentes xx. int̄ abñtes. ſi
āt hēat interuallū annoꝝ vel mēſiū tūc dupli
cat̄ tps viꝫ vt int̄ pñtes neceſſarij ſint xx. an
ni. ⁊ inter abñtes xl. ar. in d. l. ſi ſit ꝯſtituta. ff.
quēad. ſer. amit. Idē eſt dicendū ſm euꝫ ſi hꝫ
interualla ſeptimanaꝝ ſunt ei hodie reſtrin
genda. ff. de li. ⁊ poſ. cū quidā. ⁊ regula odia
li. vi. ⁊ in hꝫ vltimo vt idē ſit in intuallo ſepti
manaꝝ. nō glo. in d. l. ſi ſit ꝯſtituta. dicit tañ
Inno. alios dicere ꝙ lꝫ hēat interuallū non
ſūt neccij inter abñtes ñ xx. āni qñ iſtđ tēpuſ
nō dēat duplicari qđ dixi. S. ꝑmū tñ puto ve
rius dicit ꝑterea Inno. ꝙ etiaꝫ ſuitutes vꝛ/
banoꝝ ꝑdioꝝ tpe amittūt̄. ¶ Sed eſt dr̄a in
ter ſuitutē ruſticā ⁊ vꝛbanā q̄ ruſtica perit
certo tpe nō vtēdo. Urbana vero per ſolum
vſum nō perit oīno ſꝫ iſta ita demū ſi vicinis
ſimul vſucapit libertatē veluti ſi edeſ tue edi
bus meis ſeruiant ne tue altius tollātur ne
luminib⁹ meaꝝ officiant. In hoc ei cāu ſi ego

feneſtras meas ꝑſiras habuero vl' aſtrixero ita demū ius meū amitto ſi tu ꝑ idē tps alti⁹ ſblatas habueris edes tuas alioqn ſi nil no ui feceris retineo ſuitutē hec ꝓbant in.l.hec āt.ff.de ſui.vr.predi. Et aduerte q2 lz Inno. dicat ꝑdicta ꝓcedē ſm leges idē dic ſm cano/ nes q2 in h canoēs nō ꝑmiūt ꝯtrariū diſponē niſi reſpcū eccłie.vn̄ in foro canonico ſuabūt ꝑdicta ad vnguē ꝑ ea q̄ ſupi⁹ dixi.iō iſtiti cir/ ca ꝑdicta tāq3 canoniſtis ꝑ neceſſaria

Vigilanti. Caſus. Poſſeſſoꝛ malefidei nō ꝑſcri/ bit.p⁹ ponit dictū.2° ibi ephesinus.rō nem legis contrarie.3° corrigit ibi nobis. Nō pricipiū pro vigilantia ſtudij ⁊ ꝑ h pz ſm Hoſti.ꝙ ſtudēti ꝯpetūt vigilie ⁊ ego dico ꝙ ſunt neceſſarie.q2 nemo pōt ſapiētie laudē ſū mario labore et ſtudio ꝯſequi vn̄ ſtudē ē idē ꝙ valde cupē.hinc a cupiditate lectōis dictū ē ſtudiū lrārū.vt nō.Archi.in.c.in noua.xvi. q.vij.⁊ q̄ ē in collegio alicui⁹ artis ſeu ꝓfeſſi/ onis ſi illā nō exercet actu mīme gaudē deb3 ꝑuilegio ꝓfeſſionis vel artis vt.l.ſemꝑ.⁊ ibi ꝑ bar.ff.de iure imu.⁊.l.i.§.negociatoēs.eo. ti.nō.Jo.de lig.in prohemio cle.et vid qd di/ xi ſuꝑ rūca. de iudi. Nō 2°.ibi ſe aliena no/ uerit.ꝙ is dr̄ poſſeſſoꝛ malefidei q̄ h3 rei alie/ ne ꝯſciā3.xxxiiij.q.i.ſi vgo.quid aūt ſi titubat dicā.j.eo.c.fi. Nō 3° ꝙ ꝑſcriptō cū malafide fuit īducta ꝑti in odiū negligētis ⁊ ꝑti in fa/ uorē publicū.ſ.ꝓpter errorē et ꝯfuſiōe3 ne do/ minia eēnt incerta facit.l.i.ff.de vſucap. Ex q̄ infert ꝙ ꝑſuꝑpōita validitate nō pōt q̄s huic ꝑſcriptiōi rnūciare.ar.i.c.ſi diligēti.de fo.ꝯpe ⁊.l.ius publicū.ff.de pact.⁊ qd nō.gl.i.l.tā ſi. ff.ad macedo.dixi plene poſt Bar.ſ.eo.ſuper rūca. Nō vltio tex.i fi.⁊ tene mēti iūcta pe. et vltia glo.ꝙ ꝑſcriptio currit ꝯtra ignorātē dūmō aſſint alia ſbalia ꝑſcriptōis vt bona fi des et titul⁹ i caſib⁹ in q̄b⁹ eſt neceſſari⁹ ⁊ ꝙ ꝑſcriptio currat ꝯtra ignorātē ꝓbat apti⁹ in l.fi. C.de ꝑſcrip.lon.tē.qd ꝓcedit vbi agit de ꝑſcribēdo dominio.ſec⁹ aūt eſt in iſtis imobi/ libus icorpalib⁹ vt in.l.ij. C.de ſerui.⁊ aqua dic tn̄ nō.Bar.i.l.i.§.ſi q̄s āt.ff.de iti.actuq3 priua.ꝙ h caſu dabit ex iuſta cā reſtō ⁊ h ꝑ il lū tex.ad h allego bo.glo.i.l.i. C.de pa.po.fa/ cit qd in ſili nō.ſpe.eo.ti.§.i.i v.pone colonuſ. īꝯtrariū tn̄ multū facit tex.in d.l.fi.in fi.vbi dr̄ nulla ſcīa vel ignorātia expectāda āc.h pōt intelligi ꝙ ignorātia nō ipedit curſū ꝑſcriptō nis.tn̄ ſi fuerit iuſta ⁊ ꝓbabilis eſt illi ſbuei/ endū ar.c.cū illoꝝ.de ſen.ex.v.circa. Modo tn̄ ad ꝑdicta nō.dictū ꝙ ꝑſcriptio currit ꝯtra ab ſentē ⁊ ignorāte3 ſi abſēs ⁊ ignorās poſſide/ at ciuiliter nā tūc ꝯtra eū nō ꝓcedit ꝑſcriptō

vt.l.male agitur C.de preſcrip.xxx.vel xl.an. Ex quo infero ꝙ ſi me abſente aliquis ingre/ ditur poſſeſſionem meam nō incipit tunc pre ſcriptio lic3 bonafide fuerit ingreſſus quia ꝑ hūc ingreſſum non perdo poſſeſſionem vt in.l.ſi id quod.ff.de acqui.poſſ.ſ3 op3 ꝙ prius ꝑdam poſſeſſionem vtputa quia ſciens aliū ingreſſum ſuſpicoꝛ me poſſe rpelli.d.l.ſi id qd vel trado obliuioni quia eam neglexi per de/ cēniū ꝑ d.l.ſi id qd.⁊.l.ſi de eo.et ab eo tpe et nō pri⁹ incipit currere preſcriptio vt nō.dicit Dy.in regula ſine poſſeſſiōe.de re.iur.li.vi.⁊ ſentit glo.nō.et aptius ibi.bar.in.l.i. C.de ſer fu.et predicta bene nō. An aūt malafides indiſtincte viciet et impediat preſcriptionem Bar.in.l.ſequit.§.ſi viā.ff.de vſucap.dicit ꝙ nō ſ3 ſolū impedit vbi ꝑſcriptio cauſat ex fa/ cto poſſidētis et ſic intelligit regulā poſſeſſoꝛ li.vi.ſec⁹ autē ſm eū vbi preſcriptio currit ex mera negligētia nō petētis.vt in actionibus ꝑſonalib⁹ in quib⁹ nō eſt dare poſſeſſionē vel quaſi ſ3 ꝯtrariū ipe tenuit in.l.oēs ꝑpli.ff.de iuſti.et iu.vbi dicit non valere ſtatutū diſpo nēs vt p⁹ decēniū non audiat creditoꝛ cōtra debitorē rōne peccati. Ego hūc articulu3 ple nius exaīabo.j.c.fi.vbi ſolet tractari q2 nō in tendo ad oſtentationē meā vt multi faciunt tranſportare materias cū difficile ſit ſtudēti bus poſtea īuenire ſ3 hic ita ſuccicte volui tā gere ne quis ruditer aggrederet materia3. Quero certū eſt ꝙ malafides qn̄cunq3 ſupue niēs an̄ impletā preſcriptione3 eā interrūpit vt hic et.j.in.c.fi.⁊ in regula poſſeſſoꝛ.de reg. iur.li.vi.nō.Bar.in.l.nāliter.ff.de vſucap. Quid ſi ſupuenit p⁹ ipleta3 ꝑſcriptionē nūq̄d teneat preſcribēs rem ꝑſcriptā reſtituere.glo. ij.hic plene examinat et tandē ponit hic tres opi.pria opinio habet ꝙ ſic alīs peccat non re ſtituendo et hāc tenuit Hug.vt refet hic Jo. an. 2ª opi.que videt verioꝛ ſm glo.eſt huic ꝯtrāria vt non teneat reſtituere q2 nō eſt am pli⁹ aliena.ſ3 ꝓpria ex preſcriptiōe autoritate iur.et hāc opi.tenuerūt Jo.Vin.Tan.Gof. et Hoſti.et Jo.an.in rła.poſſeſſoꝛ.de reg.iur. li.vi.in mercu.vbi plene exaīat et vide ibi ꝑ eū.dicit tn̄ Hoſti.ꝙ ſi ꝯſcia ei⁹ ex h eſſ3 leſa ſa tis facere deberet ꝯſcie.et remittit ad ſūmam eo.ti.ſuꝑ rūca.de ꝑſcrip.re.imo.§.q̄ exigant. ſub v.veꝝ quicq̄d. 3ª fuit opīo.alia diſtin guētis an res fuiſſet preſcripta ex cā lucrati/ ua aut ex cā non lucratiua vt p⁹ caſu teneat reſtituere.2° nō Ar.xiiij.q.i.qd debet.qd q̄dē c.paꝝ facit ſ3 hec diſtinctio reprobatur ſcd̄m Hoſti. C.de preſcrip.lō.tēp.l.pe.et.j.de dona. apoſtolice.q̄ iura bn̄ficiūt in hac mā.do.an. refert hic ſe hunc artic.diſputaſſe et tenuiſſe

opinionē theologoꝝ vt forus canonicus nō
artet ad reſtituēdā ꝑut eſt ꝯtentioſus ꝫ forꝰ
pñie ſic qḋ marie ꝓcedit in eo cui nō pōt im/
putari negligētia qꝛ cā querēdi cū dāno alte
rius nō eſt oīo ſufficiēs q̄ ad equitatē equa
lance menſurandū vt ſic meū auferat ſm eū
⁊ ſic in effectu Jo.an. ſequit̄ primā opi. Ego
ꝟo indiſtincte dico opi. ſecūdā que vr̄ cōir ca/
noniſtis verioꝛ ⁊ in foro ꝯſcie eē ſeruādā. Mo
ueoꝛ vltra alioſ qꝛ ius cano. etiā q̄tenꝰ diſpo
nit in foro ꝯtentioſo ſꝑ tendit in ſalutē aīme
de iureiur. l.c. cū ꝯtingat. ⁊ qḋ ibi nō. nā finiſ
iuris canonici ē dirigere hoīez ad bonū cōe
ſm qḋ ꝯgruit hūane ſocietati nō ſolū ciuilit̄
viuēti ꝫ ſm fidē in deū tēdendo ⁊ vitā aliaz
expectādo vt i. c. rex pacificꝰ. ꝫ. in ꝓhemio. ⁊ i
c. ꝓdeſt. xxiij. q. v. nō. i regula. pactū. ⁊ rl̄a. poſ
ſeſſoꝛ. li. vi. Itē lex humana iniq̄tatē ſi ꝯtinēſ
ſeruāda eſt etiā in foro ꝯſcie. vt nō. Jo. cal. ꝫ.
in ꝓhemio. ⁊ Jo. an. poſt Bea. tho. in. c. ij. de
vſur. li. vi. Cū ergo lex hūana etiā canonica
ex iuſta cā tollat actionē ⁊ ꝯferat dominium
ꝑſcribēti ſaltē in effectu vt plene dixi. ꝫ. ſupꝛ
Rca. ⁊ facit tex. ꝫ. c. ꝑri. nō apparet rō ſufficieſ
q̄re teneat reſtituere in foro aīe facit optie. c. i
ꝫ. eo. vbi inducit̄ ꝑſcriptio ex cā etiā cū noti/
cia rei aliene pōt enī lex ex iuſta cauſa ꝑuare
quē re ſua ⁊ alteri tradere vel ꝓpter delictuz
vel ꝓpter bonū publicū vt i. l. Itē ſi ꝟberatū.
ff. de rei vēdi. ⁊ c. ꝓ hūani. de homi. li. vi. Itē
ius canonicū nūq̄ ſciēter inicit alicui laq̄uz
nec ſciēter defendit aliquē in pcc̄o vt in. c. lit
teras. de reſti. ſpoli. ⁊ c. latoꝛ. ⁊ c. ꝯſanguinei.
de re iudi. ⁊ ꝫ. c. ſi. Si eī ꝑſcribere cū bonafide
induceret peccatū pꝰ noticiā habitā ꝯpleta ꝑ/
ſcriptōe ius canonicū ꝑfecto nō diceret quē
poſſe preſcriptiōe ſe tueri ſicut facit. ꝫ. c. de q̄r
ta. ⁊ ꝫ. c. ꝑri. ⁊ optime facit. c. cū dilectꝰ. de con
ſue. vbi patuit ꝑſcriptiōe fuiſſe inductaz iuri
bus ſtatuti male intellecti nec papa mandat
ꝑſcriptionē reſcindi imo exp̄ſſe eā approbat.
Ad idē c. audit. ꝫ. eo. vbi lꝫ poſtmodū cōſtite
rit illi abbati viro religioſo nullū ius ꝯpete/
re decreuit tñ ꝓ illū debere defēdi ex iuribꝰ
ꝑſcriptōis ⁊ hāc opi. tꝫ Inno. in. c. cura. in ſi.
de iu. pa. vbi dicit ꝙ lꝫ pꝰ ꝯpletā ꝑſcriptionez
appareat de illegitimo titulo nihilomiꝰ tamē
ſalua ꝯſcia pñt hi qui ꝑſcripſerūt bona ꝑſcri
pta retinere qꝛ tuti ſunt auc̄te illiꝰ qui ptātez
ꝯcedēdi ius ſup t̄palibus hꝫ qui hāc penam
amiſſionis iuriū ſuoꝝ induxit in odiū negli
gentiū ⁊ in fauorē ſolicitoꝝ. Idē tꝫ in. c. ple/
riq̄. de imu. eccle. q̄ ad ꝑſcriptionē que indu
cit̄ cū titulo ⁊ bonafide qꝛ illa ē inducta non
ſolū in odiū negligētiū ꝫ etiā in fauorē ꝑſcri
bētis ꝫ vr̄ dubitāe de eo q̄ ꝑſcripſit bonafide

ſine titulo vr̄ tñ inclinare vt rōne bonefidei
nō teneat̄ ⁊ ꝫ veriꝰ. nā iſte ꝑſcriptōeſ equipa
rant̄ ⁊ ꝙ defectū tituli hic ſupplet t̄ps maiuſ
ad ꝫ xvi. q. iij. ꝫ. ꝑt. ⁊ facit qḋ dixi. ꝫ. ſup Rca.
Idē bal. in. c. ſi quis ꝑ triginta. ſi de feu. fue.
ꝯtro. col. x. vbi dicit ꝙ is q̄ ꝑſcripſit pōt rē cū
bona cōſcia poſſidere. alꝛ nullꝰ poſſet excipe
de ꝑſcriptiōe qꝛ cū iudex videret eū derelinq̄
re ex officio ſuo repelleret eū. ille enī qui ꝑſcri
pſit hꝫ veritatē ꝓ ſe lꝫ nō hēat ꝑmordiū ꝟita
tis. alſ. gl. in. l. i. ff. de eden. in ꝑn. in magna gl
quā dicit eſſe nō. ⁊ marie hec ꝓcedūt in eo q̄
ſcit rem ſuā ab alio vſucapi ⁊ non cōtradicit
vr̄ enī tacite alienare vt in. l. alienatōis ꝟbū
ff. de ꝟ. ſig. ⁊ hec ſufficiant.

A Daures Caꝰ. Una ec/
cleſia in parro
chia alteriꝰ xl. annoꝝ ſpacio deciaſ
ꝑſcribit. Cōis diuiſio. zꝰ ibi tue.
Nō pꝰ ꝙ vna eccleſia pōt ꝯtra aliā eccleſiā
etiā iura ſpūalia preſcribere requirit̄ tñ tēpꝰ
xl. annoꝝ. Ex quo collige ꝙ iura ſpiritua/
lia ſunt ꝑſcriptibilia per eū qui illa poſſidere
pōt. ſecꝰ ꝑ laycū qui illa poſſidere nō pōt vt. ꝫ.
eo. cām etiā ꝑ tēpus tm̄ de cuiꝰ inicio non eſt
memoria. vt nō. dicit Jo. an. i. c. ij. de ꝑbē. li. vi
dicā in d. c. cāz. zꝰ ex eodē collige ꝙ ꝑuilegi
atus vtit̄ ꝑuilegio ſuo ꝯtra pariter ꝑuilegia
tum. nam eccleſia ex priuilegio hꝫ vt ꝯtra eā
non preſcribat̄ ſpacio cōi ꝫ requirit̄ tempus
xl. vt in auc̄. quas actiones. C. de ſa. ſan. eccl
⁊. ꝫ. eo. de quarta. ⁊ tñ vtit̄ ꝫ ꝑuilegio cōtra
eccleſiā preſcribentē que eſt pariter ꝑuilegia
ta. ꝫ hoc ꝯtingit qꝛ eccleſia nō eſt ꝑuilegiata
in ꝑſcriptione actiua ſeu paſſiua. ⁊ ſic eccleſia
preſcribens nō eſt ꝑuilegiata in illo cāu. Me
rito eccleſia vtit̄ ꝑuilegio ſuo ꝯtra ecclaz ali
am. ⁊ de ꝫ an ꝑuilegiatꝰ vtat̄ ꝑuilegio cōtra
parit̄ ꝑuilegiatū vide ꝑ bar. in auc̄. q̄s actio
nes. ꝑalle. tetigi in. c. in ꝑſītia. de ꝓba. Nō
zꝰ ꝙ eccleſia pōt ſe defendere ex ſola ꝑſcriptio
ne etiā ſup rebꝰ ſpūalibꝰ. Nō vltimo ⁊ tene
mēti iſtū tex in fine ꝙ preſcriptio tollit ꝓſuſ
oēm actionē ⁊ nō iō ꝟ. prorſus. facit enī opti
me hec lr̄a ꝓ opi. gl. quā ſequūt̄ bar. ⁊ multi
alij in. l. ſi. ff. rē. ra. ha. vbi ꝯcludit̄ ꝙ ſi tutꝰ pre
ſcriptione ſoluit ignorāter pōt repetere quia
ſoluit indebitū vel ſaltē erat tutꝰ exceptiōe ꝑ
petua iō ꝯpet̄ repetitio. l. q̄ exceptōe. ff. de cō
di. inde. Itē facit iſte tex. pro opi. archy. in. c. i
eo. ti. li. vi. vbi dicit ꝙ ꝑ preſcriptionē adqui
rit̄ de iure canonico tā vtile q̄ directū domi/
niū nō tñ allegauit iſtū tex. ꝫ xvi. q. iij. c. q̄cū/
q̄. ⁊. c licet. ꝫ meliꝰ facit iſte tex. vide tā i dñio
q̄ in actione quid dixi. ꝫ. ſup Rica. pꝰ bar. ⁊ ꝑ
Cy. i. l. ſi. C. ex qui. cau. ma. ⁊ ꝑ iſtū tex. dicit

hic do. anto. iudicē poſſe repellē illū ex officio
ſuo ab agēdo cui obſtat ltīma pſcptio ꝙ ſine
actione nemo expiē. qḋ puto veꝝ qꝛ ṗluꝑpoſi/
to ſm cōez opi. ꝙ remāeat obligatio nālis in
debito et in re pſcripta remaneat dominiū il/
lud directū qḋ ꝯpetat de iure nāli vt dixi ſ.
ſuꝑ ṽbo ea. tn̄ illa ſūt inefficacia ꝓrſus inutilia
ad agendū vt optie ꝓbaē hic ⁊ ex tex. nō. iuri.
ciuilis. in. l. ſi pupill⁹. ff. de admi. tu. dicit ꝙ p̄/
ſcribēs eſt ſiſis ſoluēti et dicit Inno. in. c. i. de
offi. vica. ꝙ vbi apparet de ineptitudie libelli
lꝫ nō ꝯtineaē in libello ꝫ eſt notoriū de inepti
tudie libelli et ipotētia agēdi pōt et dꝫ iudex
ex officio ſuo libellū lacerare. facit. c. ſacerdo/
tib⁹. xi. q. i. ¶ Itē nemo ſine actiōe recte expiē
l. ſi pupilli ff. de nego. geſt. et viij. di. quo iure
et paria ſūt nullā hr̄e actiōez vel ꝓrſus ineffi
cacē hr̄e ar. in. c. ij. de trāſla prela. Glo. ij. hic
īſtat an in iſta pſcriptiōe ſit neceſſari⁹ titul⁹
ꝯtra ius ſ hodie eſt tex. apt⁹ i c. i. e. ti. li. vi. vbi
ꝯcludiē ꝙ ſic cū ſit ꝯtra ius cōe ꝙ vna eccl̄ia
ꝑcipiat decimaſ in aliena ꝑrochia vt in. c. ad
decias. de reſti. ſpo. li. vi. vn̄ requiriē titul⁹ vl̄
tm̄ tpꝰ de cui⁹ initio n̄ ſit memoria vt ibi vn̄
itelligo ꝙ interuenit titul⁹. alſ ſecus.

QUuſam. Caſus. Laycus de/
cimas nō preſcribit
vel ſic latius. Layci ſpūalia poſſide/
re nō poſſūt. ergo ꝑ ꝯñs nec pſcribere hoc di/
cit. et quotidie allē. Cōis diuiſio. z^a ibi iōq̄
¶ Nō p⁹ ibi nō obſtāte preſcriptiōe tpis ꝛc. ꝙ
nulla tpis preſcriptio iuuat laycū in iſtis ſpi
ritualib⁹. nā pondera lr̄az que nō reſtrigit ſe
ad preſcriptiōez certi tpis ſ infinite dicit tem
poris ⁊ ſic induco hāc lr̄az ad ꝓbandū. nō. di
ctū Io. an. et Io. mo. in. c. ij. de prebē. li. vi. vbi
dicitē ꝙ layci nō pn̄t pſcribē ſpūalia etiā ꝑ tm̄
tpꝰ de cui⁹ initio memoria nō exiſtat ⁊ eſt rō
qꝛ cū illa poſſidere nō poſſint vt hic. g⁹ nullo
tpis curſu pn̄t pſcribere qꝛ ſine poſſeſſiōe non
ꝓcedit pſcriptio vt in rl̄a. ſine poſſeſſiōe. de re
iuri. li. vi. Ex quo hēs limitare aliā regulaz
q̄ hꝫ ꝙ ea que ſūt q̄ſibilia ꝑuilegio pn̄t queri
pſcriptiōe. de offi. ordi. c. duo ſimul. nō ꝓcedit
in his que de iure poſſideri nō pn̄t. naꝫ data
incapacitate poſſidēdi pōt ꝑuilegiū p̄cipis
opari et nō preſcriptio. Primū ꝓbaē ex nō. in
c. q̄uis de deci. z^m ꝓbaē hic. Ratio diuerſita
tis ptꝫ qꝛ princeps ꝑ ſuū priuilegiū pōt facē
quē capacē vt nō. glo. xxxij. di. ꝧ. veꝝ. xcvi. di.
bn̄ quidem. que dicit ꝙ ꝑp̄ poteſt dare layco
poteſtatē excōicandi. ¶ Itē antiquitus eccle
ſia ſeu ꝑp̄ ꝯceſſit impatori et multis regibus
ptātem ꝯferēdi bn̄ficia. lxiij. di. adrian⁹. et in.
c. in ſynodo. et mltis laycis ꝯtulit decias. vt
nō. in. d. c. q̄uis. Preſcriptio ṽo lꝫ nō pōt qꝛ ē

fūdata ſuꝑ poſſeſſiōe et ſic poſſeſſio dꝫ p̄cedē
layc⁹ aūt ex ſe nō eſt capax h⁹ poſſeſſionis. ¶
Et qḋ dixi in ſpūalib⁹ ꝓcedit etiā in annexis
ipis ſpūalib⁹. nā layci nec illa poſſidere valēt
niſi ex ꝑuilegio. vt in. c. de iure. et. c. q̄m. de iu.
pa. et iō layc⁹ nō pōt preſcribere ius patrona
tus ſaltē qn̄ vult preſcribere ꝯtra eccleſiā nō
patronatā vt nō. Io. an. in rl̄a. qḋ alicui gra/
tioſe. li. vi. in mercu. et vide qḋ nō. in. c. q̄rela.
de elect. et ꝑ archy. plene in. c. hortamur. lxxi.
di. dixi plene in quadā diſputatiōe que inci/
pit. augerio. P̄dicta oia limito in puris laycl.
ꝯuerſi āt layci nō dn̄t tractare cū clericis ſpū
alia. tn̄ pn̄t iura ſpūalia pſcribere qꝛ nō ſūt oī
no layci ꝫ pn̄t dici religioſi ad lꝫ vide tex. iun
cta gl in. c. ex eo. de elect. li. vi. et ꝑ Inno. in. c.
ij. de inſti. z^o colligo p̄cipaliē ex ſi. tex. iūcta
glo. ꝙ poſſeſſio ciuilis neceſſario requiriē ad
pſcriptionē. nālis aūt nō ſufficit ꝺ quo plene
ꝑ Dy. in rl̄a. ſine poſſeſſione. preal̄. vbi vide/
as. ¶ Colligiē aūt hic ꝙ layci bn̄ poſſidēt nā
liter ſeu detinēt decimas ꝫ qꝛ nō poſſūt ciui/
liter poſſidere ideo nō preſcribūt. hec aūt ciui
lis poſſeſſio eſt illa que germinat ꝓlez ſm gl.
.i. fructum parit. ſ. ad q̄rendo dominiū ſm Io.
an. qui ita exponit glo. et bn̄ licꝫ alij aliter et
min⁹ bn̄. ¶ Et nō. ex tex. iūcta. glo. ꝙ detinere
ſumiē q̄nq̄ ꝓ poſſidere vt hic. ſic q̄nq̄ ecōuer
ſo. xij. q. i. c. ij. nā layci nō pn̄t detinere deciās
qꝛ detētio eſt quid facti et nō ſonat in ius vt
nō. Bar. in l. i. ff. de adqui. poſſ. et ſatis ſenſit
hic glo. quā nō. Hinc eſt ꝙ ſuus pōt detine/
re vt. l. ſtipulatio iſta ꝧ. hec qḋ. ff. de ṽbo. oblī.
In ſeruū aūt nō cadūt ea q̄ ſūt iuris nec pn̄t
ꝑ momētū ꝯſiſtere. l. placꝫ. ff. de adq̄. here. ⁊ vi
de gl. in religioſo ſimplici ꝙ nil dicaē poſſiōē
ſine licētia ſui prelati ſ tantū detinere in. c. nō
dicatis. xij. q. i. nec puto ꝙ layc⁹ dicaē decias
poſſidere etiā nāliter qꝛ poſſeſſio nālis eſt ius
inſiſtēdi rei nō ꝓhibite poſſideri vt nō. Bar
in. d. l. i. vbi plene tractaē hec mā diuerſaꝝ ſpe
cieꝝ poſſeſſionū et detētionis. ¶ Oppo. vltio
et vr̄ decimas poſſe laycis ꝯcedi. x. q. i. c. pe. et
ſi. So. dicit Inno. ꝙ in titulū nō pn̄t ei ꝯcedi
vt illas hēat vt clerici ꝫ in alimoniā concedi
pn̄t paupib⁹ laycis vt in ꝯtrario lꝫ dico poſ/
ſe ꝓcedere reſpectu fructuū et ad tēpus. ar. c.
poſſeſſiones. xvi. q. i. nā lꝫ mō pn̄t q̄buſcunqꝫ
locari vt in. c. ij. de loca. et vide ad māꝫ qḋ le.
et nō. in. c. q̄uis. et. c. ꝓhibem⁹. de decimis.

ILlud autem Caſus.
Si con/
tra preſcriptionē. xl. annoꝝ que ſola
currit contra eccleſiam opponatur interru/
ptio vtrꝙ probabit. ⁊ ſunt duo dicta. z^m ibi
verum. ¶ Nota primo ꝙ data cōtrarietate

ſeu varietate canonū recurrēdū eſt ⁊ tenēdū
qḋ ſeruat romana eccleſia ſeu ſtilus curie ro
mane.facit.c.ex lr̃is.⁊ qḋ ibi nō.de cōſti.⁊ de
cri.fal.q̄ꝫ graui. ¶ Nō z° ꝙ eccleſia ex ſo la p̄/
ſcriptōe pōt ſe tueri aduerſus eccleſiā ⁊ ſic lꝫ
ex poſtfacto ſupueniat rei aliene noticia non
tenet tñ is qui p̄ſcripſit rē reſtituere lꝫ ſit ec
cleſia ⁊ p̄ſcripſit ꝯtra eccleſiā.qḋ ē nō.ꝯcordat
ſ.c.ad aures.fcit ad ea q̄ dixi.ſ.c.vigilāti.¶
Nō z° in ꝟ.verū.ꝙ excipiēs de iterruptiōe cō
tra allegantē p̄ſcriptionē nō vr̃ p̄ſcriptōeꝫ ꝯ/
fiteri.nā ſi ip̄aꝫ tacite ꝯfiteret̃ releuaret̃ alle/
gās preſcriptiōeꝫ ab onere ip̄aꝫ ꝓbandi vt i
c.preterea.de trāſac.ſ hic tenet̃ allegās ip̄aꝫ
ꝓbare ⁊ ħ cōtingit ex eo qꝛ excipiēs nō ſatet̃
ea que tacite includūt̃ in exceptiōe.vt i.c.cū
venerabilis.ſ.ti.ꝓrio.⁊ vide qḋ ibi dixi.¶
Nō ꝙ preſcriptio tp̄is nō nocet ꝓbata inter
ruptiōe.ꝯcoꝛ.j.eo.auditis.p̄ſcriptio aūt pōt i
terrūpi. ¶ Qualit̃ aūt interrūpat̃ glo.fi.ſ in
ſtat quā nō.qꝛ quotidie ad eā i hac mā fit re/
miſſio ⁊ in effectu dicit ꝙ iterruptio fit qñqꝫ
nāliter ⁊ qñqꝫ ciuiliter ⁊ nālis interruptōis
ponit duos cāus. Ciuilis ꝟo octo. ⁊ idē fcit
Inno.hic.⁊ vide ꝯſimilē glo.xvi.q.iij.§ pōt. i
ꝟ.iterrupta.⁊ in.l.cū notiſſimi.C.ḋ p̄ſcri.xxx
an.in ꝟ.iterrupta ⁊ ibi ꝑ Cy.⁊ pleni° de mā
ꝑ bar.in.l.nāliter.ff.de vſuca.vbi vide.Et ꝓ/
ſequēdo hic ſſalia ad declaratōeꝫ glo.⁊ māe
ſcias ꝙ p̄ſcriptio qñqꝫ nullo mō currit. qñqꝫ
doꝛmit qñqꝫ interrūpit̃ anteq̄ꝫ.ſ.ꝯpleat̃.¶ Nō
currit qñ res nō ē preſcriptibilis vt pꝫ ex hiſ
que.le.⁊ nō.in.cū nō liceat.j.e.⁊ dic vt ibi nō.
facit qḋ le.⁊ nō.in.l.fi.C.in qui.cau.in inte.
reſti.nō eſt ne.⁊ in.l.ſicut.ꝟ.ħ pupillari etate
C.de preſcri.lō.temp. ¶ Doꝛmit qñqꝫ qñ ex
aliquo defectu tp̄ali nō currit vtputa ꝑꝑt̃ de
fectū p̄lati.ſ.c.i.⁊.c.de quarta.vl̃ ꝑpter hoſti
litatē qñ tāta ē ꝙ nō reddit̃ ius in loco.j.eo.
et trāſmiſſa.⁊ de ħ arti.dic vt ibi dicaꝫ.¶ Di
xi in iij.mēbro ꝙ qñqꝫ p̄ſcriptio iaꝫ inchoata
interrūpit̃ ⁊ de ħ arti.hic. Ad cui° declarati
onē ſcias ꝙ iterruptio fit p̄ncipaliter duob°
mōis ſcꝫ nāliter ⁊ ciuiliter. Nāliter vero dr̃
fieri qñ aliqḋ de requiſitis ad ſſam p̄ſcripti/
onis perit.nā ad ſſaꝫ p̄ſcriptōis qñqꝫ req̇rū/
tur tria.qñqꝫ duo.qñqꝫ vnū dūtaxat ſm nāꝫ
p̄ſcriptionū.tria eni req̇rūt̃ qñ p̄ſcriptio eſt
talis que deſiderat titulū.bonāfidē.⁊ poſſeſ
ſionē.vt in preſcriptōe ꝯtra ius cōe.vt in.c.i.
eo.ti.li.vi.vel in p̄ſcriptiōe x.vel.xx.an.cōtra
p̄latū.iuxta.ea q̄ dixi.ſ.c.de q̄rta.¶ Duo
ꝟo requirūt̃ vbi nō ē titul° nccāri° vt irregu
lariter ꝯtingit in p̄ſcriptōe xl.an.iure cōi ñ re
fragante vt hic.⁊.ſ.c.de q̄rta.ſ.poſſeſſio ⁊ bo
nafides. Vnū ꝟo ſaltē requirit̃ in p̄ſcriptōe

inducta in odiū negligētis vt in actionibuſ
p̄ſcribēdiſ.ſ.curſus tp̄iſ vt i.l.ſi q̄s ēptōis.C.
ḋ p̄ſcri.xxx.an.vbicūqꝫ ei alteꝝ de req̇ſitis pe
rit nāliter p̄ſcriptio iterrūpit̃ qꝛ deficiēte alte
ro ſſaliter requiſito ad ꝯfectionē actus natu
raliter deficit ipſe actus in.c.fi.de ꝯdi.appo.⁊
⁊ in.c.cū ſup abbatia.de offi.dele.⁊ ꝑ maioꝛi
declaratiōe ꝓſequamuꝛ quodlibꝫ de ſſaliteꝛ
req̇ſitis de ꝑ ſe ḋ poſſeſſiōe ei certiſſimū ⁊ ab/
ſolutū eſt ꝙ ſi ea intrūpitur p̄ſcriptio ipſa nā
liter interrupta eſt. Pōt aūt poſſeſſio interrū
pi multis mōis vt ꝑ inundationē maris vl̃
fluminis vel ſi vi eijciat̃ q̇s de poſſeſſiōe vt.ḋ
l.naturalit̃.vel ꝑ ſimiles act°nā ſine poſſeſſio
ne preſcriptio nō ꝓcedit vt in rl̃a.ſine poſſeſſi
one li.vi. ⁊ cū hec iterruptio nō reſtrigat̃ ad
certā p̄ſonā ꝓdeſt oībus p̄tendētib°intereſſe
vt ḋ.l.nāliter.⁊ intellige de poſſeſſione ciuili
vt nō.Dy.in dcā rl̃a.ſine poſſeſſione. vt dixi.
ſ.eo.c.cām.facit.l.claꝫ poſſidere. ⁊ qḋ ibi nō
ff.de adqui.poſſ.vel de naturali eo cāu quo
nālis ē ſufficiēs ad vſucapionē ſm Bart.in
ḋ.l.nāliter.pone exēplū in preſcribēte vſufru
ctū nā vſufructuari°poſſidet nāliter tm̄.vt in
l.nāliter.ff.de adqui.poſſ.defect°aūt poſſeſſio
nis coꝛꝑaliſ nō viciat.l.ſi id qḋ.§ fi.ff.de adq̇
poſſ.⁊ de his ſp̄ebus poſſeſſionū plene ꝑ bar
in.l.i.de adq̇.poſſ.ff.⁊ tetigi in.c.olim.i.de re
ſti.ſpo. ¶ Venio ad z^m requiſitū ſ.ad bonāfi
dem ⁊ in ħ ꝯſidero tria.qñqꝫ ſupuenit ex to/
to malafides qꝛ incipit hr̃e ꝯſciaꝫ rei aliene
qñqꝫ ē in dubitatiōe qñqꝫ ſupuenit malafidſ
q̄ ad vnū ⁊ nō quo ad aliū qꝛ putabat rē eſſe
Martini ⁊ nō titij p° cāu certū ē ꝙ de iure ca
nonico interrūpit̃ p̄ſcriptio ꝑ ſupuenientem
malāfidē qñcūqꝫ ante ꝯpletā p̄ſcriptiōeꝫ vt.j.
eo.c.fi.⁊ in regula.poſſeſſoꝛ.li.vi. ⁊ huic iuri
canonico ſtandū eſt ideo nō curo ꝓſequi q̇d
de iure ciuili vt nō.bar.in ḋ.l.naturaliter.et
nō.j.c.fi.¶ z° cāu cum nō ſupuenit malafideſ
firmiter ħ incepit dubitare bar.tꝫ ꝙ non ē in
terrupta preſcriptio.in ꝯtrariuꝫ facit.c.i.xvi.
q.iij.dicā pleni°poſt glo.j.c.fi. ¶ z° cāu putat
hic do.anto.ꝙ poſſit preſcribere quo ad eum
apud quē erat bonefidei qꝛ bonafides ⁊ ma
la pñt referri ad vnū ⁊ nō ad aliū.⁊ reſpicere
vnū ita ꝙ nō aliū ar.i.l.fulcini° § quid ſi ad
uerſus.ff.ex qui.cau.in poſſ.ea.Ego firmiteꝛ
puto ꝯtrariū ꝑ tex.aptū in ḋ.c.fi.vbi patꝫ ꝙ
poſſidēs repugnāte ꝯſcia peccat ſ iſte crede/
bat rē nō ſuā g°peccabat ⁊ ſic nō poterat pre
ſcribere.ad idē.c.ſi virgo.xxxiiij.q.ij. vbi dici
tur ꝙ tādiu q̇s dr̃ poſſeſſoꝛ bonefidei q̄ꝫ diu
ignoꝛat ſe poſſidere alienū.ħ iſte credebat rē
nō eſſe ſuā lꝫ putaret eam eſſe illius cui° non
erat.g°erat in malafide. ad idem optime fcit

in ſi[illegible].l.cū qui nocentē.ff.de iiurī.vbi pꝫ ꝙ in
iuriaꝝ tenet qui itulit iiuriā ex q̄ hēbat iniu
riādi animū lꝫ errauerit in ꝑſona.⁊ hec de 2ᵒ
reqſito. ¶ Quo ad 3ᵐ de defectu tituli ſatis
ꝯfuſe Bar.tractat in.d.l.nāliter. Sꝫ clariꝰ di/
co ſic ꝙ aut ſupuenit defectꝰ tituli q̄a certioꝛ
effectꝰ eſt poſſeſſoꝛ de illiꝰ nullitate et tūc ipe/
dit et iterrūpit ꝑſcriptio qꝛ talis defectꝰ ſuper
ueniēs ꝯſtituit eū in malafide.ar.c.veniēs ⁊.
eo. Aut ſupuenit defectꝰ tituli reſpectu reſolu
tōis qꝛ ego poſſidēſ rē bōafide vēdidi tibi rē
illā ſub pacto vt deficiēte ꝯdicōe appoſita res
eſſet inepta et tūc lꝫ deficiat ꝯditio nō tn̄ ē in
terrupta ꝑſcriptio ichoata ꝯtra dn̄m ſꝫ pōt ꝑ/
mus poſſeſſoꝛ ꝑoꝛa tpa cū ſequētibꝰ ꝯtinuāe
qꝛ nō pōt illa ꝑma ꝓprie vēditio dici cū eſſet
reſolubilis in euentū ꝯditionis et idē dicend̄
in ſilibꝰ et hec ꝓcedūt q̄ ad intruptionē nālē
¶ Venio ad 2ᵐ pricipale.ſ. ad intruptionez
ciuilē.et dicendū ꝙ intruptio ciuiſ eſt qn̄ ali/
q̄d de nālibꝰ et ſubālibꝰ nō extiguiſ ſꝫ aliquiſ
actus celebraſ qui de iure ciuili ipedit ꝑſcri/
ptionē et ea intruptio diciſ ciuiſ qꝛ ciuili iuꝛ
iuenta eſt et in h̄ dicendū ꝙ q̄dā eſt ꝑſcripcō
mere fauoꝛabilis.vt vſucapio que triēnio cā
tur cū titulo et bonafide.vt Inſti.de vſucap.
in prin.hec ei eſt itroducta in meꝝ fauorē poſ
ſidētis rē mobilē cū titulo et bonafide.vt diᶜ
tex.xvi.q.iij ⁋ pt.nō. Dy.in rl̄a.ꝓſſeſſoꝛ.li.vi
et Bar.in.l.ij ⁋ ſi rē.ff.ꝓ empto.et.d.l.nāliter
et hec nō intrūpiſ litis ꝯteſtatiōe niſi in effe/
ctu qꝛ pēdēte iudicio currit vſucapio etſi inte
ri impleſ tps teneſ rē reſtituere ſi ꝓnūciabiſ
rē eſſe petētis.vt le.et nō.in.l ſi rē alienam. ¶
Quedā eſt ꝑſcriptio mere odioſa vt illa q̄ in/
duciſ de iure ciuili ꝑ ſpaciū.xxx.an.cū mala/
fide.hec eni nō eſt itroducta aliq̄ten ꝰ in fauo
rē poſſidentiū qꝛ iura nō fauēt malefidei poſ
ſeſſoribꝰ ſ̄.eo.vigilāti.et ⁊.c.c.fi.et.l.ſi q̄s em/
ptionis. C.de ꝑſcrip.xxx.an.et hec interrūpiſ
ꝑ ſolā citationē.vt in.d ⁋ pt.et.l.cū notiſſimi
C.de ꝑſcrip.xxx.an. Et eſt rō qꝛ cū hec preſcri
ptio ſit fūdata ſup odio et negligētia nō petē
tis ceſſat negligētia cū mittit executoꝛez ſeu
nūciū et ideo interrūpiſ ꝑſcriptio ſꝫ precedēs
que eſt mere fauoꝛe poſſidentl. nō interrūpiſ
litis ꝯteſtatiōe.ꝑ h̄ eni nō tolliſ titulꝰ et poſ
ſeſſio ꝑſcribētis ex quibꝰ cauſaſ fauoꝛ ſꝫ expe
ctaſ ſnīa ¶ Quedā eſt ꝑſcriptio mixta.i.ptim
itroducta in fauorē ꝑſcribētis et ptim in odi/
um negligētis vt eſt ꝑſcriptio.x.vl̄.xx. anno.
cū titulo ꝯtra priuatū et hec interrūpiſ litis
ꝯteſtatiōe facta corā iudice ꝯpetēti.vt in.d ⁋
pōt.et in.l.pe. C.ne de ſta.defun.et in.l. moꝛe
litis. C.de rei vē. et h̄. in actōibꝰ ꝑpetuis ſeu
tꝑalibꝰ. ¶ In annalibꝰ ꝟo et pretoꝛijs.i.indu/
ctis ꝑ pretoꝛes que regulariſ durāt anno vt
in.l.in honoꝛarijs.ff.de acti.et obli.ſit interru
ptio litis ꝯteſtatiōe vel quaſi vt ꝑ libellū pri
cipi oblatū de q̄ dicēdū vt in.l.ij. C. qn̄ libel.
prīci.obla.litl.ꝯteſta.facta et dicit Bar.in di/
cto ⁋ ſi rē. ¶ Idē dicendū ſi eſſet ꝑſcriptio an
nalis inducta ex ſtatuto pricipis vel alicꝰ co
mitis ſeu baronis.nā ſtatuta iſtoꝝ pn̄t eq̄pa
ri iuri pretoꝛio vt nō.idē Bar.in.d.l.iiij.ff.de
ꝟ.obli.et in.l.fi.ff.de penis. ¶ Sꝫ dubitaſ cir
ca predicta q̄d de ſtatutis ſeu preſcꝑtiōibꝰ ſta
tutarijs.vtputa caueſ ſtatuto qui nō petiēit
debitū ſuū infra decēniū cadit a iure ſuo. diᶜ
Bar.in.d ⁋ ſi rē.ꝙ hec ꝑſcriptio interrūpiſ ꝑ
ſolā citationē qꝛ eſt introducta mero odio ne
gligētis ſine titulo et poſſeſſiōe. ¶ Preterea
dubitaſ q̄d de preſcꝑtiōe xxx.an.cū bonafide
ſine titulo Bar.apte nō tāgit in locis preall̄.
ſꝫ do. An.tꝫ hic ꝙ interrūpiſ ꝑ ſolā citationē
ſicut illa que induciſ cū malafide et h̄ refert
idē ſe putare dicendū in preſcꝑtiōibꝰ currenti
bus ꝯtra eccleſiaz vbi nō exigiſ titulꝰ q̄a cur
rit mera negligētia ad qd̄ allegat ſ̄.eo.nihil
ſm vnā lect.qd̄ ꝓfecto.c.nihil facit ad ꝓpoſitū
et ꝓfecto credo ꝙ in h̄ do. An.errauit vr̄ ei lo
cutꝰ expreſſe ꝯtra tex.in.d ⁋ pōt. vbi expreſſe
dr̄ ꝙ preſcriptio xx.an.ſine titulo eq̄paſ ꝑſcri
ptioni x.vel.xx. annoꝝ cū titulo et vtraq̄ eſt
inducta parti in odiū negligētis et pti in fa
uorē poſſidētis cū bonafide.nā curſus maio
ris tpis ſupplet defectū tituli et h̄ etiā ſatiſ ex
preſſe colligiſ in.l ſi q̄s emptōis. C.de preſcrl.
xxx.anno Hinc eſt ꝙ vtroq̄ caſu adquiritur
dominiū preſcribēti ſꝫ in preſcriptiōe cū mala
fide adq̄rebaſ ſolū de iure ciuili de quo dicē
dū vt in.d ⁋ pōt. et in dicta.l. ſi quis emptio
nis. Et an valeat dictū ſtatutū factū contra
non petentē debitū infra deceuniū.dicaꝫ ⁊.c.
fi.in fi. ¶ Itē interrūpiſ preſcriptio ciuiliter ſi
nō valēs litē ꝯteſtari procedit ꝑ modum hic
traditū in glo.et hr̄ in d ⁋ pōt.et in.l. vt ꝑfe/
ctus. C.de an.excep. ¶ Itē ꝑ ſacꝝ oꝛaculū ſeu
petitoꝛiū vel reſcriptū principi oblatū cū per
executoꝛē ſeu nunciū fuerit poſtmoduꝫ ſubſe
cuta ꝯuentio ſeu citatio.vt.l.iij. C.de preſcrl.
xxx.an.⁊ an h̄ caſu ſit neceſſe libellū ꝓducere
nō.ibi.⁊ in ſpe.de execu. ⁋.i.ꝟ.executoꝝ. ⁊ ſe
quēti.ꝑ exceptionē ꝟo non ſit interruptio.vt
nō.in.c.ij.de oꝛ.cogni.in glo.hic pꝛ. ¶ Item ſit
interruptio ſm glo.ꝑ ſolutionē vſuraꝝ.d.l.ſi
quis emptionis.hec interruptio non pt̄ hr̄e
locū in vſucapione vel in preſcriptione x.vel
xx.anno. vel in preſcriptione de iure canoni/
co ſed procedit cum quis vult preſcribere pi/
gnꝰ vel debitū.nā ꝑ ſolutionē vſuraꝝ qꝛ de/
bitū ꝑ h̄ recognoſciſ ⁊ intrumpiſ preſcriptio

Jtē ẜm gl. fit intruptio ꝑ ſynodalez ꝓclama
tionē. ẜ. c. ſanctoꝝ. ħ intelligo ꝓut ibi nō. i gl
ꝰ dic vt ibi. Jtē intrumpit ꝑ ſecūdam cauti/
onē a debitore factā. vt. l. cū notiſſimi. alľ. in
gl. ħ ꝓcedit in ꝑſcriptiōe aduerſus debituz.
¶ Ultio īterrūpit ẜm glo. ꝑ denūciationē fcāz
colono. ẜ. vt li. non ↄtl. qm̄. §. ꝙ ſi ſup. ⁊. l. ij. C.
vbi in rē act. ħ intellige hūc caſum vt in illis
iurib' ꝑri. alľ. hr̄. an aūt ꝑ denūciationē ex iu
diciū factā iterrūpat̄ ꝑſcriptio. dic vt dixi. ẜ.
eo. nihil. ⁊ nō. ꝭ. eo. ſi diligēti. ħ qꝛ. ẜ. dixi ꝑſcri/
ptionē inductā in fauorē preſcribētis ⁊ odiū
negligentis interrūpi ꝑ litis ↄteſta. corā ſuo
iudice factā. ¶ Quero quid ſi fiat coraz iudi
ce incōpetēti. ſo. tex. vr̄ dicere iūcta glo. in d. l
pe. C. ne de ſta. defun. ꝙ nō fiat iterruptio. id
ꝑ iſtuz tex. voluit glo. xvi. q. iij. §. pōt. ⁊ in. c. ex
tuaꝝ. de ꝓui. ⁊ in. c. vt debitu. de appel. ſenti t
Jo. an. in addi. ſpec. in ti. de li. ↄteſta. §. effcūs
ꝰ tꝫ Guil. de ſuza. vt ipē ibi refert qui etiā di
xit ꝑ illū tex. ꝙ interruptio nō inducit ꝑ litl.
ↄteſta. habitā corā arbitro ſi ↄpromiſſum nō
valuit ꝓpter defectū arbitri vel ↄpromittēti
um vel aliā rōez liꝫ alˀs valēte ↄpromiſſo in
ducat iterruptio ſicut corā iudice vt ē tex. in
l. pe. C. de arbi. ¶ Ad ꝑdictā opi. facit qd nō.
bar. in. l. accuſatur' . ff. de adul. ⁊ bn̄ facit ibi
ille tex. ꝑ quē ibi dicit bar. ꝙ q̄dā eſt ꝑſcriptō
q̄ ꝑ datione libelli intrūpit ⁊ in illa inſpicit
vtꝝ libell' ſit bn̄ ↄceptus vel nō vt ē caſus in
d. l. accuſatur'. nā q̄ interrūpit ꝑ ſolā citatio/
nem ſoluz inſpicit an citatio ſit bene facta. vt
l. cū notiſſimi. C. de ꝑſcrip. xxx. an. Jn preſcri
ptione ꝟo que iterrūpit ꝑ litis ↄteſta. inſpici
mus an lis ſit nūc ↄteſtata. alľ. d. l. pe. C. ne d
ſta. defun. Et ex his ꝟbis infero ꝙ q̄admo[m]
ꝑſcriptio nō iterrūpit ꝑ litis ↄteſtationē fcāz
corā iudice incōpetēti ita nec ꝑ citationē fa/
ctā ꝑ iudicē incōpetentē lꝫ alˀs ꝑ litiaz citatio
nez fieret iterruptio. vt in cāu ꝓeallľ. Jo. an
in. c. vt debit'. ꝑalle. lꝫ ꝑdicta oīno non refert
dicit tn̄ ad ꝑncipalē q̄ōnem ꝙ vbi ad iterru
ptionē requirit litis ↄteſtatio ꝓcedit premiſ
ſa ↄcluſio vt nō iterrūpat ꝑ actū geſtū coraz
iudice incōpetēti vbi aūt exigeret ſola fides
mala ſi ex illo actu ↄſtitueret in malafide inē
rūperet alˀs nō qꝛ talia vt in facto ↄſiſtentia
operarent etiā ſine iudicis ↄpetētia nō. in ſi/
mili i. c. cū dilectus. de or. ↄgni. in illa q̄ōe. an
per exceptionē interrūpat ꝑſcriptio ⁊ in ſili i
c. acħ clerici. de iudi. in illa q̄ōne. an act' geſt'
corā iudice incōpetēti valeat ſaltem vt geſt'
extraiudicialiter ⁊ fuit hec optima cōſidera
tio lꝫ clare nō exprimat. ¶ Unde clarius ꝓſe
quēdo ⁊ ↄcordādo dic ſic ꝙ q̄n̄qꝫ tale qd exꝑſ
ſit corā iudice incōpetenti qd ↄſtituit aduer

ſariū in malafide vt qꝛ informauit i facto cō
ſciaz ſuā vel tale q̄d dixit qd informare debu
it. ar. l. qd te mihi in fi. ff. ſi cer. pe. ⁊ in. c. inq̄ſi
ſitioni. de ſen. ex. ⁊ ꝑ bar. in extrauagan. ad re
primēdā. in ꝟ. denūciationē. in fi ⁊ tūc ē iou/
cta ꝑſcriptio nō ꝟtute actus iudicialis ħ ꝓꝑ ē
malāfidē ſupuenientē que preſumit ex cōie
cturis ar. in. l. ↄquerebat̄. C. vnde vi. ⁊ i. c. ij.
de renū. li. vi. Aut nō fuit tale quid exꝑſſum
ħ nuda citatio fcā vel petitio emanat ſimplr
a iudice incōpetenti ⁊ tūc nō fit interruptio
qꝛ cū hec ſit iterruptio nō nālis ħ ciuilis. oꝫ
ꝙ actus teneat mero iure ⁊ ſic loquit̄. l. pe. ꝑ/
alle. ⁊ ↄtraria opi. pro qua facit. c. ſanctoꝝ. iū
cta gl. ẜ. e. ¶ Jux̄ ꝑdicta querit nūq̄d litiſ cō
teſtatōe fcā corā arbitratore ⁊ amicabili cō/
poſitore iterrūpat preſcriptionē. Jo. an. tāgit
in d. §. effectu ⁊ tandē vr̄ ↄcludere ꝙ nō qꝛ co
rā eo nō ē iudiciū ħ hꝫ vi cuiuſdā trāſactiōiſ
qꝛ corā eo nō ē iudiciū qd corā eo fit vt i auē
de ſeq̄. iudi §. ſi vero. ⁊ nō. ꝑ Jnno. in. c. quin
tauallis. de iureiur. g°. ⁊c̄. facit. l. alienā. ff. pro
empto. ħ dictū nō ⁊ limita prout ẜ. dixi. niſi
tale quid ſit dictū qd habuit inducere malā
fidez ⁊ hec bene nō. ¶ Sed quero ad decla/
rationē predictorū an interruptio ſeu ei' effe
ctus duret ꝑpetuo. Dic ꝙ in nāli durat tam
diu q̄ꝫ diu durat effectus interruptōis ſi eni
recupat poſſeſſiōez amiſſā vľ ſupuenit bona
fides vel titul' icipit de nouo ꝑſcribere quia
ceſſauit cā ipediēs ⁊ ſupuenit cā ↄfirmās vt
nō. in ſili in. c. ſi firmat̄. de re. iurl. li. vi. ¶ Jn
intruptōe ꝟo que fit ciuilit̄ mōis ꝑdictis id
ſentit hic Jnno. dicēs ꝙ in his oꝫ ꝑſcriptiōez
de nouo inchoari quaſi dicat ẜm hoſti. ꝙ tē/
pora ꝑſcribētia nō ꝓſint ꝑſcribēti. Et itelligo
ꝙ de nouo inchoat̄ a tpe. ſ. quo ceſſat effect'
iterruptōis ꝟbi gr̄a ꝑ litl. ↄtl. interrūpit pre/
ſcriptio vt. ẜ. dixi. noua ꝑſcriptio nō incipit
ſtati poſt factā ↄteſtationē ħ poſtq̄ꝫ ptes ceſſa
uerūt litigare puta poſt ꝑemptā inſtātiā vt i
l. fi. C. de preſcrip. xxx. anno. ⁊ ſcias ꝙ de iure
ciuili actio que ꝑus erat tꝑalis ꝑ ↄteſtatōez
litis efficit ꝑpetua. i. durat ꝑ. xl. annos. vt in
. d. l. fi. ħ de iure canonico dicit glo. nō. in. c. i.
xvi. q. iij. ꝙ exquo facta ē ſemel litis ↄteſtatio
nō currit preſcriptio qꝛ ꝑſumit poſſidēs iam
hr̄e malamfidez ⁊ de iure ſuo titubare. C. de
adq̄. poſ. l. nemo. vn̄ nō ꝑſcribit ad mille ānoſ
ar. c. fi. ꝭ. eo. ⁊ idē tenet gl. in regula. ſine poſſeſ
ſione. li. vi. ⁊ ſequit̄ do. an. hic. Sed ego dubi
to ⁊ pro glo. facit qꝛ ꝑempta inſtantia per la
pſum triēnij vel renūciationē priuz durat vi
cium litigioſi. vt le. ⁊ nō. in. l. i. C. de preſcrip.
lon. tēpo. vn̄ non pōt poſſeſſor preſcribere cōi
tpe. ꝭ. x. vel xx. anno. ſicut ꝑus. g° cuꝫ duret oꝫ

de iure canōico ſꝑ ipedire. ꝟ.c.vigilāti. ꝫ hoc
nō obſtāte ɔrariū arbitroꝛ veri⁹.ſ. ꝙ iteꝝ poſ
ſit inchoari pſcriptio ſicut de iure ciuili. hoc
p⁹ ſenſit Hoſt. in ꝟ. pſcriptionū.xvi.q.iij.non fa
ciēdo ibi driaꝫ inter ius canonicū et ciuile.ꝑ
tertia ꝫ eſt iuri ciuili inductū et nō repit ɔtra
riū de iure canōico.g⁹ ꝫ de no.ope.nūcia.c.i.
nō obſtat fūdamentū gl.in eo ꝙ fūdat ſe ſuꝑ
aſſiſtētia malefidei qꝛ iura canonica loquūt
de vera malafide nō de preſūpta ſic illa q̄ pre
ſumit ꝑ litis ɔteſtōneꝫ.naꝫ certū eſt ꝙ illa eſt
preſūpta et nō v̄a vt nō.in.l. nemo. C. de adq̄
poſſ.nā poſſidēs rem et credēs firmiter eā ſuā
nō mouet firmit ad credendū ɔrariū ex quo
ꝙ ali⁹ fecit ſibi q̄ōneꝫ al's de facili daret mā
ipediēdi ꝑpetuo curſū pſcriptiōis naꝫ nō ha
beret niſi litē ɔteſtari. Itē illa preſūptio vacil
latiōis et malefidei iā exorta tollit ⁊ purgat
ꝑ pemptionē iſtātie ſaltē ɔtigentē culpa acto
ris ar.c.cū ceſſāte.de appel.et ad pdicta optie
facit gl.nō.in.l.ij. C. de fruct.et li.expē.vbi di/
cit gl. ꝙ pempta inſtātia lapſu tpis poſſeſſoꝛ
facit fruct⁹ ſuos qꝛ v̄r bonefidei nec tenet ad
reſtōneꝫ ⁊ eſt illa glo.multū nō. Bar.ibi tñ ſē
tit ɔrariū ⁊ v̄r velle ꝙ ꝑ ɔteſtōneꝫ iterrūpat
pſcriptio et efficiat malefidei ⁊ ꝙ iſti effectus
durāt etiā pēpta inſtātia et ɔcernūt ipaꝫ cāꝫ
et nō inſtātiaꝫ allegat glo.in.l.ꝓperandū.ꝟ. ⁊
ſi quidē.in v̄bo iudicij. C. de iudi.et Inno.in
c.cāꝫ.de teſti.qui dicit ꝙ pempta inſtātia du
rat vitiū litigioſi. Etſi velles tenē hāc parteꝫ
poſſes dicē ꝙ ius ciuile admittit pſcriptionē
ibi de nouo nō ſimpl'r ꝫ requirit tps xl.an.d.
l.ſi.nā et cū mala fide currit de iure ciuili pre
ſcriptio cū tāto tpe imo regl'r nō requirit niſi
tps xxx an.vt.l.ſicut.et.l.cū notiſſimi prealſ.
Sed tenēdo aliā ptē poſſet dici ꝙ lex exigit d̄
nouo xl.annos.nō ꝓpter preſūptioneꝫ malefi
dei ꝫ ꝓpter diligentiā habitā ꝑ actorē nā pur
gauit ad tps negligētiaꝫ litē ɔteſtādo et cer/
te articulus iſte eſt dubi⁹.ps glo.eſt tutioꝛ et
coloꝛ et in iudicio fuaret ꝫ alia rō v̄r verioꝛ.
¶ Quero q̄liter interrūpat preſcꝑtio iurium
incoꝛpaliū.ſo.dicit bar.in d.l nāliter.ꝙ q̄daꝫ
ſūt iura incoꝛpalia debito fūdo ⁊ tūc interrū
pit pdita poſſeſſione fundi dn̄antis vt in.l. ſi
edes.ꝟ.i.ff.de ſerui.vꝛ.predio. Itē interrūpit
ɔtra illū q̄ñ ille ɔtra queꝫ preſcribit impedit
eū vti ſuitute vt.l.ſequit.ꝟ.ſi viā.ff.de v'uca
cū eñ in incoꝛpalib⁹ nihil aliud ſit quaſi poſ
ſeſſio niſi aduerſarij paciencia.vt.l.quotiens
ff.de ſeruitu.et ſtati ꝙ quis deſinit pati inter
rūpit quaſi poſſeſſio ſeruitutis. Ideꝫ dicit in
iurib⁹ incoꝛpalib⁹ nō coherētib⁹ predio vt in
iuriſdictionalib⁹ et ſilib⁹.nā ſtati cū ſit vnus
act⁹ ꝑ quē quis ꝓhibet vti illo iure videt

interrupta q̄ſi poſſeſſio ⁊ de hoc eſt bo.ter.in
c.audiſt.ꝟ.eo.et mel i⁹ in c.cū eccleſia ſutrina.
de cā poſ.et ꝓprie.q̄nimo ſentit plus Inno.in
d.c.audiſt.viꝫ ꝙ eo ipō ꝙ is ad quē ſpectat iu
riſdictio de iure exercuit illa iura infra temp⁹
preſcriptionis v̄r illā interrupiſſe et facit qd̄
nō.glo.in.c.i.ꝟ.eo.li.vi.vide qd̄ dicam in.d.c.
audiſt. ¶ Quero qualit̄ interrūpat preſcꝑtio
libertatis.ſo.dicit bar.in.d.l.nāliter ꝙ ꝑ quē/
cūq͡ actū quo q̄s vtat ſuitute.vt in.l.arbori
bus.ꝟ.itē ɔſtat.ff.de vſufruct. ¶ Item credo ꝙ
q̄s poſſit interrūpi nāliter et ciuilit̄ modis p̄
dictis eadē rōne. ¶ Quero certū eſt ꝙ ſaltem
de iure ciuili currit preſcꝑtio ɔtra accuſatio/
nes crīales et regularit̄ excludunt ꝑ tēp⁹ xx.
anno.vt.l.querelā. C. de fal. dixi regulariter
quia quedaꝫ ſūt que preſcribunt minoꝛi tpe
vt accuſacō adulterij que preſcribit ſpacō q̄n
quēnij.l.adulter. C. de adulte. et vide de his
plene per glo.in.d.l.querelam. ¶ Querit igi
tur qualiter in his fiat interruptio.ſol. dicit
bar.in.d.l.nāliter.ꝙ ꝑ ſolā libelli oblationem
vt.l.mariti.ꝟ.q̄nquēniū.ff.de adul.non ergo
requirit citatio nec litis ɔteſtatio ꝫ ſola libel
li poꝛrectio qd̄ nō. Et aduerte ꝙ ideo dixi ꝙ
currit de iure ciuili qꝛ de iure canonico ē du/
biū et glo.nō.in.c.admonere.xxxiij.q.ij. dicit
ꝙ ſꝑ marit⁹ pōt accuſare vxoꝛē etiā ad mille
an.ſi tanto tempe ɔtigeret eā viuere ⁊ idē ſen
tit in alijs criminibus qꝛ q̄ñcūq͡ crīna clarue/
rint puniēda ſūt.xxiiij q.iij.ecce.ꝫ tu vide qd̄
dixi poſt doct.in.c.licꝫ de proba. ¶ Quero an
interruptio ciuilis proſit omib⁹ puta ſi fuit li
tem ɔteſtatus ɔtra me et ſic interrūpit preſcri
ptio iuxta predicta.an opabit ſuū effectū eti/
am ɔtra alios.ſol.coīter tenet ꝙ non ꝫ ſolum
prodeſt actū exercenti quaſi reſtringat actus
ad certā pſonā.ad hoc.l.inter quatuoꝛ.ff. de
diuer.tēpo.preſcrip. ¶ Nō glo.in dicto.ꝟ.pōt
in v̄.interrupta.nō.in.d.l.cū notiſſimi.et bar.
in.d.l.nāliter.et do.an.hic. Ego dico ꝙ de iu
re ciuili ſatis pōt hoc admitti ꝫ de iure cano
nico pēdet iudicio meo ab alia q̄ōne quā.ꝟ.
exaīaui. Nam ſi tenem⁹ ꝙ ꝑ ɔteſtationē litis
efficiat malefidei poſſeſſoꝛ et ꝙ durat hoc vi
tiū etiā pempta inſtantia neſcio videre q̄uo
nō iterrūpat quo ad oēs qꝛ qd̄ nō eſt ex fide
.i.ɔſciētia peccatū eſt vt.ꝟ.c.fi.et facit qd̄.ꝟ.di
xi. ¶ Sꝫ ſi tenem⁹ aliā opi.quā.ꝟ.dixi verio/
rē ꝙ hec eſt ficta iterruptio et ꝙ nō durat per
empta inſtātia ſatis pōt hec opi.ſuſtērari et
vide ad declarationē predictoꝝ gl.ꝑx.all. in
d.ꝟ.pōt.que dicit ꝙ ɔteſtatio litis interrūpit
preſcriptionē q̄ñ.ſ.fit eo aīmo vt ducat cauſā
vſq͡ ad finē ꝫ impedit poſtmodum per caſus
fortuitos al's nō ꝓdeſt ɔteſtatio.ar.a ɔrario

ſenſu in.l.vltia.C.de preſcrip.xxx. annorum
⁊ in auc.de litigi.§.oēm.circa fi.⁊ hec ſufficiē/
ant.pñt eñi ꝑ predicta decidi ſiles q̄ōnes.vt
puta ſi res poſſeſſa efficiať ſacra vľ religioſa
vel extinguať nãliter.deficit eñi nãliter ꝑſcrip
tio qꝛ īterrūpiť poſſeſſio vt in d.l. nãliter.vel
ſi poſſeſſor efficiť incapax illi⁹ rei dominij vt
in iudeo qui nō pōt hr̄e mãcipium xp̄ianum
ꝗ.de iude.c.fi.⁊ idem in ſimilibus

Q Uia indicate Caſuſ. Fines
ꝑdiorū eccľiaſticoꝝ.xl. annoꝝ ſpatio
ꝑſcribūť.p⁹ponit dictū qď z°exequēdo ꝯmit/
tit ibi hortamur.z°circa exceptionē īſtruit ibi
xl.tm̄. ¶ Nō p°q̄ď dꝫ facere iudex qñ qď corā
eo mota decidi allegatōib⁹ſeu ꝓbationibus
nō pōt vtputa qꝛ opus ē īduſtria ⁊ artificio
ꝑitorū.debet eñi ire vľ ſaltē mittere vna cuꝫ
peritis in illa arte ⁊ ad illoꝝ relatiōeꝫ q̄ōneꝫ
decidere ⁊ facit qñ illud vulnus infirmi eēt
mortale vt iudex vadat vľ mittat vna cū pe/
ritis medicis ⁊ de iudicio iſtorū peritoꝝ vi/
de ꝑ bar.i ꝓhēio.ffoꝝ.dixi plene i.c.ꝓpoſuiſti
de ꝓba.vbi videas. ¶ Nō z° ꝙ ꝑ v̄.hortam⁹
aliqñ ꝯmittiť iuriſdictio de quo vide qď nō i
c.ij.ď teſta.nam ⁊ v̄.rogo poniť pro precipio
ſm̄ ſubiectã mãꝫ vt le.⁊ nō.in.c.rogo xi.q.iij.
¶ Nō ꝙ aduerſus eccleſias nō currit ꝑſcrip
tio niſi q̄dragenaria etiãſi agať de modico
ꝑiudicio puta de finib⁹ ꝑdioꝝ vt hic qď nō.
¶ Quero qꝛ hic tractať de agrimenſore quid
ſi iſte male renūciauerit ſeu in menſurando
male ſe geſſerit.So.dicit gl.ꝙ teneť actiōe in
factū dūmodo doloſe h̄ fcit qꝛ de culpa vľ ne
gligētia nō teneť.ff.ſi menſ.fal.mo.dix.l.iij.§.i
Hoſt.dicit ⁊ bñ ꝙ ñ teneť de culpa.ſ.leui.ꝫ ď
lata bñ teneť qꝛ eq̄parať dolo vt i.l.i.§.i.ff.e.
vbi tex.expſſuſ.Itē hec actio dať heredi ꝫ nō
ꝯtra heredē agrimenſoris qꝛ licꝫ reſpc̄u actō/
ris ſit rei ꝑſecutoria tñ reſpc̄u menſoris eſt q̄/
dãmō penalis vt.ff.de eo ꝑ quē fcm̄ erit.l.i.ꝑ
dicta ꝓbãť in d.l.iij.in fi. ¶ Ex gl.⁊ doct.q̄ro
hic de plurib⁹⁊ p°q̄re ñ dať ꝯtra menſorē actō
locati cū ſoleat ꝓ huiuſmōi labore accipe m̄/
cedē.So.tex.in dcã.l.i.dicit ꝙ int̄ menſoreꝫ ⁊
illū qui eū adhibuit nō ē ꝓprie locatio ꝫ ma
gis opa bñficij loco ꝑbeť ⁊ id qď ad remune
randū dať honorariū appellať.ſi aūt agereť
ex locato vel ꝯducto nō teneret libell⁹ſm tex
ibi q̄d ē bene nō.Ex quo nō ibi Bar.ꝙ cum
iſtis q̄ exhibēt opas ſuas ꝯſiſtētes i aliq̄ ar
tificio vel arte aliq̄ liberali nō ꝯſiſtit locatio
ꝫ poti⁹ vr̄ ꝑhiberi oīa beneficij gr̄a ⁊ h̄ eſt ſm
eū ꝓpter nōbile exercitiū.facit qď le.⁊ nō.i.l.i
ff.de va.⁊ extraor.cog.⁊ ideo dicit nō.ꝙ int̄
aduocatū ⁊ clientulū doctorē ⁊ ſcholares in
firmū ⁊ medicū nō ē ꝓprie locatio qď nō. In
ꝯtrariū tñ facit qď nō.ipe bar.in d.l.i.§.illud
q̄ꝗ ff.de vari.⁊ extraor.ꝯgni.vbi requirit q̄/
liter ꝯſuleť doctori iuris circa ſalariū ⁊ rñdꝫ
ꝙ ſi quidē ſalariū eſt promiſſum ⁊ ageť ex ꝓ/
miſſione alſ ſi iſte talis qui ꝑfecit ꝙ ꝯſueuit
operas locare vr̄ locaſſe ſm ſuaꝫ ꝯſuetudinē
vt in.l.excepto.C.loca.⁊ Inſti.eo.poſt pri.et
ſic ſenſit ꝙ pōt agere actione locati. Sed dic
meli⁹ꝙ ageť ꝓpter ꝯſuetudinē actione q̄ſi lo/
cati qꝛ nō eſt vera locatio ita vult ipſe in no
tario vt.l.argētari⁹.ff.de eden.Alij v̄o q̄ non
ſunt iuris periti pñt pro eoꝝ mercedib⁹ īplo/
rare iudiciſ officiū de quo dicēdū vt plene le
⁊ nō.in d.l.i. ¶ z°quero ad q̄d dať hec actio
in factū ꝯtra menſorē. Sol.dic ꝙ ad inteſſe et
vr̄ tūc ꝯpetere ꝯtra eū qñ nō ſbeſt remedium
actori ꝯtra ꝑtem ita vr̄ tex.dicere in d.l.iij.ff.
ſi menſ.fal.mō dix.Exemplū quidã fuit iudici
ꝯqueſtus ꝙ quidã ꝓmiſit ſibi dare x.iugera
terre ⁊ nō dedit niſi ix.iudex v̄o miſit menſo/
rem qui mēſuraret ille renūciauit eē decē iu
gera ⁊ ſic iudex abſoluit reū ⁊ ſñia trãſiuit i
rē iudicatã.ſec⁹ aūt ſi ꝯpetit remediū vtputa
emit quis x.iugera terre ⁊ īuueniente falſo
menſore aſſignauit tm̄ noueꝫ certe pōt agere
ꝯtra vēditorē actiōe ex ēpto vt aſſignꝫ vnū
aliud nec poterit agere ꝯtra menſorē niſi ven
ditor nō ſit ſoluēdo ita vr̄ velle tex.in d.l.iij.
¶ Quero z°aliquis fuit grauat⁹dolo vel la
ta culpa agrimenſoris infra quãtū tēpus dꝫ
ꝯqueri dicit bal.i d.l.qui bona fide.ff.de dã.
infec.ꝙ infra annū ꝑ.l.qui grauatos.C.de
cenſi.⁊ cēſo.li.xi.ꝫ mihi nō plꝫ qꝛ cuꝫ ꝯpetat
actio ſpãlis dꝫ audiri tã diu q̄ꝫ diu erit ꝑſcri
ptū ꝯtra actionē ꝯpetentē.Actio v̄o ex vēdi/
to vel actio in factū cū ſint ꝑſonales durant
xxx.ãnis.l.ſicut.C.de ꝑſcri.xxx.an.vel ſaltē ñ
ꝓcedat dictū bal.qñ ergo grauat⁹ infra ãnū
fuit ꝯqueſt⁹ſaltē extra iudiciū ſicut in ſiſi nō.
bar.in petitōe reductōis ad arbitriū boni vi
ri.in.l.ſocietatē.§.arbitroꝝ.ff.pro ſo. ¶ z°que
ro nūquid ꝑtes debent eē pñtes tpe mēſura
tōis.ſol.dico ꝙ ſic vñ iudex dꝫ ſpãliter eaſ ci/
tare ad h̄ vt ſint die tali ⁊ hora tali cum tali
magiſtro vel ſecuꝫ vt in.l.iij.C.fini.regū.nō.
bar.in d.l.qui bona fide.§.in quadã.ff.de dã
infect.⁊ fcit.l.gñaliter.§.pe.ff.de iureiurl ⁊ eſt
rō qꝛ ꝑ ptis pñtiã pōt iudex vel agrimenſor
aliť informari ⁊ ideo ꝯſuluit bar.ꝙ iudex ď
h̄ ⁊ cū eſt in loco faciat ꝯfici inſtr̄m alſ poſſꝫ
ꝓceſſus periclitari. ¶ ⁊°circa ꝑdicta quero
nūquid iudex teneať pñtialiter ire tempore
menſurationis vr̄ iſte tex.velle hic ꝙ ſic.ego
credo hoc eſſe vtile ar.optimū hic ꝫ nō eſt ne
ceſſariū.ſatis eñi eſt ꝙ iudex mittat menſorē

ptib⁹ vt interſint citatis et ſiue ptes vadunt
ſiue nō. pōt meſſor ſuū officiū exercere et p ſe
vel nūciū vel epiſtolā iudici renūciare. tex. eſt
in. d. l. iij. C. finiū regū. iūcta l. i. in fi. cū ſequē
ti. ff. ſi meſ. fal. mo. dix. et clare ſētiūt gl. et doc.
in. d. l. iij. fini. regū. et forte ob h dicit tex. hic
hortamur ⁊c. qd in ſe nō eſt neceſſitatiuū ſ ex
hortatiuū. vt in § hec etſi legib⁹. iiij. diſ. iſti eī
ſūt qi quidā teſtes. vñ ſatis eſt vt videāt ⁊ iu
dici referant. iij. q. ix. teſtes. et. l. ſi qñ. C. de te/
ſti. ⁊ in ꝓpoſito nr̄o vr̄ bon⁹ tex. in. c. fr̄nitatis
in pri. de frigi. et in. l. i. ff. de ven. inſpici. ¶ Se
cūdo quero an in cā limitū poſſit ꝓcedi a diffi/
nitia lite nō ɔteſtata. gl. in d. l. iij. C. fini. regū
ꝙ nō. dicēs ꝙ ibi erat lis ɔteſtata tpe ſnīe vñ
appellaē ibi qō. ſ i pricipio appellaē ibi queri/
monia. q᷑ lis nōdū erat ɔteſtata. Ex qua gl.
colligiē ibi nō. dr̄a inter q̄rimoniā et qōnem
Bar. dicit ibi poſſe dici ꝙ lite etiā non ɔteſta
ta pōt ꝓcedi ad diffinitiā. q᷑ h caſu nō eſt de
remedio meſſoꝝ ꝓuiſum allegat nō. in auc. ſi
oēs. C. ſi vt ſe ab here. abſti. ſ Bal. ſequiē ibi
glo. et meli⁹ q᷑ cū h caſu nō repiē receſſū a re/
gula iuris illi eſt inſiſtendū et ꝑfecto theori/
ca bar. ɔfūdiē in. c. tue. vt li. nō ɔtl. ⁊ dic vt ibi
nō. et bñ faē qd le. et nō. in. c. ij. vt li. nō ɔtl. ¶
Vltio q̄ro ſup hac glo. de mō ꝓcedēdi in cā
limitū. ſo. vid bo. glo. in. d. l. iij. et ibi p doc. ma
xime p bar. ⁊ duplx pōt dari practica. Prima
vt depoſita querela iudex inq̄rat q̄s poſſide/
at et q̄tū ⁊ poſtmodū videat circa ꝓprietatē
q̄tū debeat q̄ſq; hr̄e et hac informatiōe ad/
hibita vadat cū agrimeſſore vel aliū mittat
citatis ptib⁹ et iniūgat. vt circa ꝓbationem
habitā mēſurat agꝝ aſſignādo cuiq; qd ſuū
eſt et termios ſtatuat. poſtmodū vo iudex ꝓ/
nūciet illos termios in futuꝝ vt ltios obſer/
uādos. ¶ 2ª practica eſt vt iudex hita informa
tiōe ꝓnūciet t̄mios ponēdos ſm ꝓbationē
habitā. pria tñ certior et melior arg. Inſti. de
adio § curare. et pl⁹ plꝫ ibi Bal. glo. tñ ibi ſē
tit ſcdā. et dic vt ibi. ¶ Et adverte q᷑ vt dicit
Io. an. hic et originaliter fuit dictū gl. in. d. l.
iij. tūc eſt ſtandū huic iudicio agrimeſſoꝝ. qñ
ɔſtat quot iugera. i. mēſuras terre debet hr̄e
vtraq; ps puta vn⁹ q̄ndecī et pte ſupiori alē
r. et pte inferiori alſ ſepe pōt ɔtigere ꝙ qō fi
niū p agrimeſſorē diffiniri nō poterit. Ex pre
dictis habes vltra glo. et doct. nr̄os hāc māꝫ
clare et vtiliter expeditā. ¶ Sed vnū nolo ob
mittere agrimeſſor teneē de dolo et lata cul/
pa. quid de alijs qui adhibenē inter ptes ad
aliq̄ diſcordiā ſedandū vt rōnē ſeu calculū
faciāt vt ſūt arbitratores vel ſiſſes nūq̄d iſti
teneanē de dolo ⁊ lata culpa ſicut agrimeſſor
dic ꝙ ſic et tex. eſt nō. et ibi per bar. in. l. fi. ff. ſi

meſſ. fal. mo. dix. et p eundē in. l. vltima. ff. de
va. et ex̄or. ɔgni. qd eſt nō. et vide bo. gl. in ar/
bitro. Inſti. de acti. que ex quaſi delic. naſcūē
in prin. puto etiā ꝙ iſti qui exercēt aliquā ar/
tem tanq̄ periti et magiſtri teneanē nō ſolum
de lata culpa ſ etiā de leui vel leuiſſima ſm
quātitatem culpe et ipericie fuit enī in culpa
imiſcēdo ſe rei que ad ſe nō ptinebat ſicut di/
cim⁹ in iudice qui p ipitiā iudicat vt nō. In
ſti. de acti. q̄ ex quaſi delict. in glo. iij. ꝓbaē in.
l. illicitas § ſicuti. ff. de offi. pſi. ⁊ in rſa. nō eſt
ſine culpa. de re iur. li. vi. et in. l. iperitia. ff. eo.
et in. c. tua. et ibi nō. de homi. ⁊ in. c. ad aures
de eta et q̄li. Alie glo. ſūt faciles. Ad gl. fi. in
fi. dicas ꝙ limites prochiaꝝ et ꝓuīciarū ſeu
epatuū bñ pñt pſcribi iure ꝓprietatis ſ nō iu
re finiū vt. ſ. limes vni⁹ extendaē et alteri⁹ re/
ſtrigaē ne ɔfundanē termini de quo vide bo.
glo. xvi. q. iij. quicūq;. et qd nō. j. de pro. c. fi. et
in. c. ex lr̄is. de ꝓba. vbi de mā iſta habeē.

Ex tranſmiſſa

Caſus. Tēpore
hoſtilitatis nō currit pſcriptio. Pria
ps ponit q̄relā. 2ª dat iudices. ibi diſcretioni
¶ Nō p⁹ ꝙ eccleſia prochialis et baptiſmal
q̄ alſ dr̄ matrix pōt ptinē ad ius monacho/
rū de quo vide qd le. et nō. in. c. de mōchis. et
in. c. in lateranē. de pben. ¶ Nō. 2º ꝙ plat⁹ pōt
agere ꝓ eccleſijs ſibi ſubiectis. de quo in. c. fi.
de ſucceſ. ab inteſta. et plene dixi in. c. cū depu
tati. de iudi. ¶ Nō 3º et tene mēti ꝙ oblatio/
nes q̄ fiūt in capellis ſitis infra alic⁹ eccleſie
prochiā cedūt de iure ipi eccleſie prochiali.
nō āt ptinēt ad capellas et facit p locū a ſpā
li tex. in. c. ad audiētiā. de eccle. edi. et vide qd
dixi. ſup. Sca. de pro. et. c. paſtoral. ꝺ his q̄ fi.
a prela. ¶ Nō 4º ꝙ ius funerādi ptinent ad
eccleſiā prochialē qd intellige vt le. et nō. in.
c. i. et in. c. in nr̄a. de ſepul. ¶ Nō ꝙ matrix ec/
cleſia. i. eccleſia prochialis vel plebanalis ſūt
dat intentū de iure coī ſup decias ⁊ facit iſte
tex. ꝙ decime nō ptinēt ad capellas ſed ad ec
cleſiam plebis. tu vo. dicas vt plene dico p⁹
docto. in. c. cū ɔtingat. de deci. et tenendo ꝙ p
tineat ad eccleſiam prochialē vt vr̄ tex. in. c.
ad decimas. de reſti. ſpo in vi. et. d. c. cū cōtin/
gat. qd mihi ſa tis plꝫ pōt dici ad iſtū tex. ꝙ
iſte capelle nō habebāt prochiā diſtictā. vel
meli⁹ dic ꝙ loquiē de decimis pſonalib⁹ que
debenē vbi quis audit diuina vt in. c. ſi. de p
rochijs. ¶ Vltimo collige vnū caſū in quo
nō currit pſcriptio. ſ. tpe hoſtilitatl. et pōdera
tex. in eo qd dicit tūc nō currere pſcriptionē
dormit aūt tunc preſcriptio non tamen inter
rūpiē qd tꝫ Inno. et cōir doct. ita ꝙ finita ho
ſtilitate tēpus ſequēs ɔtinuabiē cū pcedente

⁊ ſic ꝑficiṫ p̄ſcriptio xl.annoꝝ. ſubdudo tꝑe
medio.ꝭ.e.audiē.⁊ habꝫ hoc locuꝫ ſm̄ Inno.
tantū ſm̄ canones in eccleſijs ſꝫ etiā ſm̄ legeſ
⁊ in laicis ⁊ ſiue vna die tm̄ ſiue plurib⁹ ānīſ
hec hoſtilitas interuenerit ſp̄ ſꝫ tꝑe p̄ſcriptio
dormitabiṫ ⁊ ſꝫ tꝑſ q̄ntūcūq̄ magnū ſiue mo
dicū ſit de medio ſubduceṫ ſm̄ Inno.qḋ ſatiſ
iudicio meo ꝓbaṫ hic in ſi. vbi infinite dr̄ ꝙ
hoſtilitatis tꝑe nō currēte facit.c.ſolite.ḋ ma
⁊ obe.⁊.xxxi.q.i.ꝙ ſi dormierit ſile.ꝭ.e. audiē.
⁊.ſ.c.de quarta. ¶ Sꝫ q̄ro nun q̄d ſūt ⁊ alij
caſus in q̄bus nō currit p̄ſcriptio ſꝫ dormiat
vt in cāu nr̄o. So. Inno.ponit hic plures ca
ſus quoꝝ aliq̄s enumerat glo.ꝭ.eo.cū nō lice
at.vbi bo.gl.⁊ in.c.pari actione.xvi.q.iij.⁊ ſꝫ
enumerabim⁹ vt eos examinem⁹.⁊ poſtmo/
dum ſb̄ijciā regulā generaleꝫ an ⁊ q̄n currat
p̄ſcriptio. ¶ z⁹ eſt ſm̄ Inno.in q̄ nō currit pre
ſcriptio vbi ius nō reddiṫ ꝓpter defectū iudi
cis vel rei allegat ff.ex qui.cau.ma.l.ſꝫ ⁊ ſi ꝑ
pretorē ꝑ totū vſq̄ ad.ꝭ.q̄tiens. Limitat tam
Inno.multū nō.hūc caſuꝫ ⁊ p̄cedētē.dicit ei
ꝙ eſt neceſſe ꝙ actor doceat ſe voluiſſe agere
ſꝫ nō potuiṫ ꝓpter cās p̄dictas ipedituſ vt qꝛ
ius nō reddebaṫ in loco ꝓpter hoſtilitateꝫ ⁊
ſic itelligit iſtū tex.vel ꝑ iudicis defectuꝫ vel
rei nō potuit ius ſuū ꝓſequi.allegat d.l.ſꝫ ⁊ ſi
ꝑ pretorē.ꝭ.ſi ferie.vn̄ ⁊ vtile ē ſm̄ eū vt.l.ꝓte
ſteṫ ſup hoc. C.de anna.excep.l.vt ꝑfecti⁹. et
le.⁊ nō.ſ.de offi.ordi.paſtoralis.ꝭ.ſi.qḋ bene
nō. Ex quo tene mētī ꝙ nō ſufficit ꝓbare ipe
dimentū affuiſſe niſi ꝙ doceaṫ ꝙ id ipedimē/
tum fuit cā nō agēdi ⁊ id ꝓbaṫ ꝓbando tūc
tꝑis ſollicitudinē ⁊ idē nō.archy.in.c.prima
actione.p̄alle.⁊ bar.in.l.ij.ꝭ.qḋ dixim⁹.ff.ſi q̄ſ
cau.vbi dicit nō ſufficere ꝓbare tempeſtateꝫ
fuiſſe tūc tꝑis in mari vt nauigare nō potu
iſſet niſi probet ſe iuiſſe ad mare vt nauigarꝫ
ſꝫ ꝓpter tꝑis qualitatē nō potuiſſe nauigare
facit etiā qḋ ipſe nō.in.l.de pupillo.ꝭ.ſi q̄s ipi
pretori.ff.de no.ope.nūcia.⁊ ſub iſtis duobuſ
caſib⁹ pōt ꝯp̄hendi caſus quē ponit bar.in.l.
nāliter.ff.ḋ vſuca.vbi dicit ꝙ ſicut tꝑe hoſti
litatis ſeu guerre hoīm nō currit preſcriptio
vt hic ⁊ in.d.c.prima actione.ita nec tꝑe mor
talitatis ſeu peſtilētie q̄n ita ſeuit in loco ꝙ
ius in eo non reddiṫ.plus ego credo ꝙ etiā ſi
ius reddatur in loco mortalitatis tn̄ ſi actor
erat abſ̄s ꝓpter timorē qꝛ peſtis multū ſeui/
ebat ī loco ꝙ tūc currit.p̄ſcriptio tn̄ ē iuſta cā
petēdi reſtōēꝫ ex clauſula ḡnali. ad ſꝫ allego
nō.dcꝫ bar.ī.l.de etate.ad trebel. vbi dicit ꝙ
tē hꝫ iuſtā cāꝫ ſi ꝯparēdi all.ī.in ar.bo.tex.ī.c.
ad ſupplicatōēꝫ.de renū. Ego allego bo.gl.ī
c.ſi ꝟo.de iureiur.⁊.ī.c.cōis fili⁹.xxiij.di. facit
tex.xxij.q.iiij.ꝭ.vl.ꝟ.q̄ſquis.⁊ vide qḋ dixi in

c.cū dilecti.de do.⁊ ꝯtu. ¶ z⁹ caſus ꝯp̄hēdēs
in ſe multos alios ē cū eccleſia nullū hꝫ p̄la
tum vel hꝫ inutilē ad agēdū et ſb̄ iſto ꝯp̄hē
diṫ tꝑs vacatōis eccleſie de q̄ in.c.i.ſ. e.tēp⁹
excōis vel ſuſpēſionis vel captiuitatiſ ipſiuſ
p̄lati de ꝯceſ.prebē.qꝛ diuerſitatē.⁊ xvi.q.iij.
c.i.⁊.c.porro.⁊ de elec.qꝛ diligētia. Itē tēpuſ
p̄lati dilapidātis ſeu alienātis vt ī.c. ſi ſacer
dotes.xvi.q.iij.facit qḋ le.⁊ nō.in.c.i.de ī inte
reſti.li.vi.⁊ vide ad p̄cedēa gl.ī d.c p̄ma acti
one. ¶ R⁹ cāus eṫ ſatis ḡnalis ē cū q̄s ḋ iure
impediṫ agere.exēplū in filiofamilias viuen
te p̄re vt in.l.i.in ſi. C.de anna.excep. ⁊ in vx
ore viuēte marito reſpectu reꝝ dotaliū.l.ī re
bus. C.de iure dod. Itē ī pupillo etate pupil
lari durāte.l.ſicut vltra mediuꝫ. C.de p̄ſcrip.
xxx.an. ¶ Qn̄t⁹ cāus tꝑs ſciſmatis.ꝭ.c.cū no/
bis. ¶ 6⁹ in rebus que ſb̄ ꝯditione debēṫ nō
ei currit preſcriptio durāte ꝯditōe vt in.l.cū
notiſſimi.ꝭ.ſꝫ illud. C.de p̄ſcrip.xxx.an. qꝛ tūc
nulla ꝯmittiṫ mora. ¶ A⁹ eſt dubitabilis ſcꝫ
tꝑe feriaꝝ ⁊ in ſꝫ dicit Inno.ꝙ in vſitaē. ⁊ ſo
lēnib⁹ ferijs bene currit p̄ſcriptio qꝛ preuide/
ri potuerūt de quo eſt tex.in d.l.ſꝫ etſi ꝑ preto
rem.ꝭ.ſi ferie.facit.l.ij.ff.ſi quis cau.et.l. ſi q̄s
domū.ff.loca.ſꝫ in repētinis ferijs currit pre
ſcriptio ſꝫ idulgeri pōt reſtō tanti tꝑis quāti
fuit cā reipublice ⁊ ipedimenti et ſꝫ qꝛ iſte fe/
rie repētine ñ potuerūt precaueri vt dicit tex
in dcō.ꝭ.ſi ferie.g⁹a rōe lr̄e ſꝫ ſꝫ ſi nō potuiſſēt
vſitate ferie ⁊ ſolēnitates p̄cauerī etiā in illiſ
dareṫ reſtō arg.eoꝝ que nō.in.c.licꝫ de ꝓba.
¶ Octau⁹ cāuſ in abſ̄te cauſa reipublice. In
hoc tn̄ dicit Inno.ꝙ.ſ.in p̄cedēti caſu vt cur
rat preſcriptio ſꝫ indulgebiṫ.reſtō ꝑ tꝑe abſen
tie.limitat tn̄ hūc caſum ⁊ p̄cedentē q̄n p̄ſcri
ptio fuit cōpleta tꝑe feriaꝝ vel tꝑe abſ̄tie cā
reipublice vel paꝝ poſt.ſec⁹ ſi poſt magnū tē/
pus poſt reuerſionē ꝯputanduꝫ ꝯpleta ſit qꝛ
tūc nulla ſit reſtō cū habuerit tꝑs ſatis ꝓlix
um ad ꝯueniendū aduerſariū ⁊ itērūpendū
preſcriptōēꝫ negligētia g⁹ ſua et nō tēpus fe/
riaꝝ vel abſ̄tie fuit cā p̄ſcriptōis.nā b̄n̄ficiū
reſtōnis in integꝝ cū ſit extraordinariū non
ē laxandū ſꝫ poti⁹ reſtringēdū vt pꝫ ī.l. in cāe
ij.ff.de mino.ex quo ergo ſibi potuit ꝓuidere
iure ordinario nō tn̄ ſibi debꝫ ſb̄ueniri reme/
dio extraordinario. Hoſt.recitat p̄⁹ hāc opi.q̄
placuit Inno.⁊ pro ea adducit ꝟba pretoris
qui ait ſi quid ex bonis abſ̄tiſ reipublice cā
p̄ſcriptum fuerit cū is abeſſet.poſtea de reſti
tuā.⁊c̄.dicēs ꝙ id poſtea ad modicū tēpuſ re
ferṫ.ſ. duꝫ reuerſus ꝯducit hoſpiciū cōponit
ſarcinolaſ ⁊ aduocatū querit que modica p̄
ſentia ꝓ abſentia reputaṫ vt in.l. ab hoſtib⁹
ꝭ ſed qḋ ſimpliciter.ff.ex qui.cau.ma.facit.l.

hec adiectio.ff.de ꝟ.ſign. ¶ zᵒ ponit aliã opi.
que hȝ vt nõ ſolũ vnũ tẽpᵒ ſ etiã pſa tpa ta/
lis abſẽtie p iſtã reſtõnez debent de pſcriptõ/
ne ſbduci qꝛ ex totali tpe pſcriptiõis quis le
dit nõ tñ ex eo quo pſcriptio ↄpletur alioqn
ſolũ vltimi diei vel momẽti tpis pſcriptiõis
laberetur reo ⁊ ad illud ſolũ reſtitui deberet
qd vr̃ abſurdum et hoc tenẽtes dicũt ꝙ hec
opi.hȝ equitatẽ ⁊ iuuat legibᵒ.ff.ex qui.cau.
maio.nec nõ.§.ſi qs ſepius.C.de tẽpo.in inte
reſti.l.vltia.cũ ſi.ſubdit tñ Hoſt.ꝙ dñs ſuus
dicit in ſũma ꝙ lȝ iſta opi.ſit equioꝛ pma tñ
ſm leges eſt ſecurioꝛ ⁊ ſic recitãdo trãſit ſim/
pſr Jo.an.hic ſȝ iudicio meo pꝛia opi. Jnno.
eſt verioꝛ et ſatis vr̃ pbari in.l.ab hoſtibᵒ.p/
alſ.et facit.c.dilecto ẜ. de ꝟ.ſign.lȝ adduci poſ
ſint p et ↄtra nõ.in.c.ex rõne.de appelſ.in illa
qõne qñ ipedimentũ ↄtigit infra annũ applo
nis exercẽde. ¶ Nũc vltio vt habeamᵒ in mã
regulã qro an in pdictis et ſilibᵒ caſibᵒ impe/
diat pſcriptio ita ꝙ nõ ſit opᵒ reſtõnez petere
an ꝟo currat ſȝ det reſtõ. Do. Gul. et ſeqces
dixerũt ꝙ opᵒ eſt bñficio reſtõis ar.ff.ex qui/
cau.ma.ab hoſti.in fi. et .C.de reſti.mili.l.ij.
et.l.ignorare.ſȝ Jnno.tȝ ꝙ ipo iure ipedit pre
ſcriptio niſi in caſibᵒ s.excepti.ita ꝙ illa tẽpa
ipedimẽti ſubducunt de medio pſcriptõis vt
in iuribᵒ s.inductis. Nec obſtãt iura ꝑrie alſ.
qꝛ loquũtur ſm Jnno.de reſtõne in integruȝ
que dat abñti cã reipublice cũ eni preſcriptõ
ſit odioſa vt pȝ ex eo qd le.et nõ.in.c. vigilãti
s.eo.nõ eſt laxãda ſȝ potiᵒ reſtrigẽda.ar.ff.de
libe.et poſtu.cũ quidaȝ.bñ eſt gᵒ ſm Jnno.ꝙ
ex cauſ ſupdictis retardet vſucapio nec cur/
rat et p dñs nec reſtõ neceſſaria ſit.et nõ'nda
eſt hec rõ. Bar.ꝟo.in.d.l.nãliter. ponit caſuȝ
hoſtilitatl.vt tũc nõ currat pſcriptõ ſ dicit ꝙ
ſi in alijs caſibᵒ qs ipediat agẽ currit contra
eũ pſcriptio ſ reſtituit vt in ti.ex qui.cau.ma.
p to.et marie in.l.ſȝ ſi qs p ptorẽ.in pri.ſȝ idez
Bar.aliã theoricã ponit ſequẽdo guil.de cu.
in.l.ſenatᵒ.ff.de offi.pſi.dicẽs ꝙ aut aliqs eſt
ipeditᵒ ipedimẽto iuris aut facti. pᵒ caſu aut
ipedimentũ accidit añ actionez ↄpetentẽ aut
pᵒ.ſi añ nõ valẽti agẽ nõ currit pſcriptio vt i
d.l.i.in fi.C.de anna.excep. ſi ꝟo ipedimentũ
ſupuenit pᵒ actionẽ ↄpetẽtẽ tũc currit preſcri
ptio dat tñ reſtõ .d.l.ſenatᵒ. ¶ zᵒ caſu pricipali
qñ qs ipedit ipedimẽto facti et tũc aut ipedi
mentũ eſt iuſtũ et pſcriptio currit ſȝ dat reſtõ
vt in.l.achilianᵒ.ff.de ſui.vꝛ.predi. Si ꝟo nõ
eſt iuſtũ ipedimentũ et tũc pſcriptio currit et
nõ dat reſtõ.vt.l.ij.§.ſi quis.ff.ſi qs cau. Ja.
but.reprehẽdit Guil. in pmis duobᵒ caſibuſ
vt refert bar.in.d.l.ſenatᵒ.pᵒ in eo ꝙ Guil.di
cit ꝙ ſi impedimentũ accidit añ actionẽ cõpe
tentẽ nõ currit pſcriptio. naȝ ↄtra hꝭ adducit
d.l.ſenatᵒ.dicẽs ꝙ ſi illi officiales ↄtraxiſſent
poſtq̃ȝ in ꝓuiciã puenerũt multo minᵒ dȝ eis
ius dici vt ibi nõ.in pꝛia gl.mag. Jtẽ reſpẽu
ſcdi mẽbri in eo ꝙ guil.dixit ꝙ ſupueniẽte im
pedimẽto pᵒ actionẽ ↄpetentẽ currit pſcriptõ
ſ dat reſtõ adducit in ↄtrariũ.l.ſi.§.donec.C
de iu.deli.vbi ſupueniente ipedimẽto .preſcri
ptio nõ currit.vñ ipe Ja.but.ponit aliã theo
ricã et ſic in ordie qrtaȝ dicẽs ꝙ aut eſt ipedi
mentũ.ex pte rei ꝙ res ipa nõ eſt pſcriptibiliſ.
et tũc tale ipedimentũ ſupueniẽs nõ tollit p
ſcriptionẽ inchoatã ſȝ ipedit inchoandã vt in
l.ſi fundũ.ff.de fund.dota. et nõ hꝭ mẽbꝶ ꝓ q̃
etiã facit tex.in.l.emiliᵒ.ff.de mino. et qd nõ.
Jo.an.in.c.vno.de iu.pa.li.vi. Si ꝟo impedi
mentũ eſt ex pte agẽtis ſeu agere debentis ⁊
tũc aut oino.ipedit agere et tale ipedimẽtuȝ
ipedit pſcriptionẽ inchoatã ⁊ inchoãdaȝ.d.l.
i.§.fi.C.d anna.excep.aut nõ ipedit oio agẽ
ſȝ ↄmode nõ põt agere et tũc currit pſcriptio
ſ dat reſtõ et ita intelligebat.d.l.ſenatᵒ.et vr̃
diſtinctio ſati.pbabilſ ſȝ bar.vt dixi ſequit opi.
guil. dicẽs ꝙ.l.ſenatᵒ.nõ facit ꝓ opi. Jac. qa
ibi nil dr̃ an currat pſcriptõ ſi ipedimentũ ac
cidat añ actionẽ ↄpetẽtez.nec ob.ſm eũ.§.do
nec palſ.qꝛ põt dici ꝙ ibi ipedimentũ accidit
cũ actiõe ↄpetẽte et cũ Bar.trãſit do.ant.ſ ſȝ
certe iudicio meo ille tex.hãc reſtrictõnẽ ñ pa
tit vñ multũ bñ facit ꝓ opi. Ja.ad quã et ad
duco bo.tex in.c.cũ nob ẜ. eo vt de pſcriptiõe
tollunt tpa intercedentiũ ſciſmatũ.et ponde/
ra ꝟ.intercedentiũ.quaſi ſciſma interceſſerat
poſt inchoatã preſcriptionez et nihilominus
impeditur ipo iure preſcriptio.ad idẽ.c.audi/
tis ẜ. eo.vbi expreſſe pbat ꝙ tempᵒ vacatõis
eccleſie intercedẽs pᵒ inchoatã pſcriptionem
ſubducit ipo iure de medio ita vt illo tpe nõ
currit preſcriptio facit etiã.c. qꝛ diuerſitatẽ.
de ↄceſſ.preben. vñ dicerẽ ꝙ aut quis directe
impedit ſeu inhabilitat a iure ad agendũ et
ipo facto impedit preſcriptio durante impedi
mento ſiue ipedimentũ acciderit a principio
ſiue poſt inchoatã preſcptionẽ. exᵐ in filiofa/
milias durãte patna poteſtate.d.l.i.de anna.
excep.C.et in muliere durãte mr̃imonio in re
bus dotalibᵒ d.l.in rebᵒ.C.de iure.do.et in p
lato excõicato vel ſuſpẽſo vel mortuo.naȝ ec/
cleſia tunc inhabilitat ad agenduȝ aut dire/
cte quis non inhabilitat ad agendũ ſ extrin
ſecus venit ipedimentũ et tũc licȝ illud ſit iu
ridicũ non currit preſcriptio ſ dat reſtõ et ſic
põt procedere qd dixi s.de tpe feriaꝝ repenti
naꝝ vel ſi per iudicem ſteterit vt pbat in.d.l.
ſ etſi p pretorẽ.in prin.et §. ſi ferie.lȝ aliud in
hoc vltio ſentiat hic Jnno. vt s. dixi hꝭ verũ

niſi vbi ɔtrariū vt ꝑſcriptio nō currat repit
expſſum nā tūc ſerua ius expſſum vt ē in tpe
ſciſmatis hoſtilitatis ⁊ ſilib⁹ ⁊ ſic pōt intelli/
gi glo.nō.in.c.auditis .ij. eo.in vbo īponētes
ꝓpe mediū.Ad.l.ſenat⁹. pōt multipliciter rñ/
deri.p° ꝙ ibi loquit̃ de impedimēto extrīſeco
vel z°.vr̄ vt ibi glo. dicit qñ ꝗs poterat inter
rūpere preſcriptionez lz nō cōmode ideo dat̃
reſtō. vel z° loquit̃ in officialib⁹ ꝓuilegiatis
vñ diſpō ſpālis nō pōt īpedire diſpōnez iuris
cōis quare currit ꝑſcripcō ꝫ dat̃ reſtō ⁊ ꝭ vl/
timū tenuit hic oldra. ¶Sed circa predicta
quero vtꝝ īdiſtincte nō valēte agere nō cur/
rat ꝑſcripcō glo.in d.l.ſenat⁹.vr̄ velle ꝭ mira
biliter limitat̃ qñ quis nō potuit preſcꝑcoēz
īterrūpere puta mittēdo executorē vel al's ex̄
iudicialit̃ iux̄ ea que hñt̃ in.l.vt ꝑfecti⁹.C.de
anna.excep.et xvi.q.iij.§ pōt.al's aūt currit ꝑ
ſcrip.ꝫ ſi nō potuit ɔmode intrūpe dat̃ ſibi re
ſtitutio.et ſic ītellexit illā.l.vt.§.tetigi.et hoc
firmat do.ant.hic ꝫ m̄ nō plz nā cui dubiū ꝙ
tpe hoſtilitatis ꝗtūcūqz ius nō reddat̃ poſſit
actor adire epm loci vel ꝓteſtari corā tabelli/
one vel alijs bonis viris et tñ tex.hic indiſtī
cte dicit ꝙ illo tpe nō currit ꝑſcriptio ſic etiaz
potuiſſet facere filiusfa.vel vxor cū hec que/
rimonia ſeu proteſtatio ɔſiſtat in facto. et tñ
iura indiſtīcte dicūt ꝙ tūc nō currit ꝑſcriptio
et ad.l.vt ꝑfectius.dico ꝙ loquit̃ in intrupti/
one ꝑ quā ɔquaſſat̃ tota tela ꝑſcriptiōis vñ
eſt neceſſe de nouo incipe ꝫ nos loqmur ad ef
fectū vt ꝑſcriptio dormiat.et ad hūc effectum
caſſandū ſufficit iuris impedimentū vt in di
ctis iurib⁹.fateor aūt ꝙ impedit⁹ volens ſibi
pīguius ꝓuidere vtile eſt ſi poterit ꝑſcriptiōz
interrūpere ſi tñ nō facit nō currit tps exquo
agere nō pōt. et hūc intellectū aptiſſime ſētit
hic Inno.in fi. vbi dicit ꝙ in caſib⁹ quib⁹.§.
dictū eſt ꝑſcriptionē nō currere ſeu dormire li
citū eſt actori ſi vult interrūpere ꝑſcriptionez
ſiue litez ɔteſtando in caſib⁹ in quib⁹ ſola ꝓ/
teſtatio ſufficit.vt §.de offi.ordi.c.paſtoralis
in fi.C.de anna.excep.vt ꝑfectius.illud eniz
bñficiū a iure ɔceſſū ꝙ in aliquib⁹ caſib⁹ cur
rat ꝑſcriptio nō tollit maius bñficiū ſ.vt pre
ſcriptionē interrūpat ſm eū.qđ eſt bñ nō.hic
nō ſūt alia vtilia.

ACcedentes Caſus.Pro/
curacōnes q̄
debent̃ legatis et nūtijs aplice ſedis
ꝑſcribi nō pñt.pria ps ponit q̄relā.z° dat iu/
dicem ibi volentes. ¶Nō ꝙ clerici etiā habē
tes dignitatē ⁊ canonicatū poſſūt ēe ſyndici
ſeu procuratores clericorum.de quo vide qđ
leg.⁊ nō.in.c.in nrā. de ꝓcu. ¶Nō z°.ibi ſyn/
dici ⁊ ꝓcuratores.⁊ tene menti tex.pro cōſue
tudine hodierna ꝙ nō viciat̃ ꝓcuratoriū licz
accumulēt̃ plura ⁊ diuerſa noīa adminiſtra/
toꝝ iſta eni hic pro eodē ſumūt̃ lz ſtricte inter
ſe differāt ꝫ ſatis ē ꝙ ɔſtat de intētione ɔſtitu
entis de quo vide qđ le. ⁊ nō.in.c. petitio.de
ꝓcur̄.ſolēt eni hec ⁊ ſiſia ad cautelā accumu
lari ¶Nō z° ibi ꝑmiceri ⁊ cleri.⁊ tene menti
ꝙ cler⁹ ciuitatꝭ. pōt ɔueire et ɔſtituē vniuerſi
tatē ⁊ creare ī factis ꝑtinētib⁹ ad clerū ſyndi
cū qui agat noīe toti⁹ cleri.hñt eni clerici to
ti⁹ ciitatis ꝓpter onera et alijs eis cōir incūbē
tia iuſtā cām ɔueniēdi in vnū et iō pñt vniū
ſitatē ɔſtituere.l.i.ff.de colle.illi.ꝭ idē voluit
Inno.in.c.dilecta.de exceſ.ꝑla.circa fi.vbi di
cit ꝙ clerici ciuitatis vel caſtri pñt ɔſtituere
vniuerſitatē cā religiōis.ſ.vt miſſas celebrēt
ꝓ viuis et defūctis et ſilib⁹.vtputa pro oneri
bus eis incūbētib⁹ vt hic. ¶Et nō.bñ ꝙ pñt
facere vniuerſitatē ſine epō et poſſūt habere
aliū preſidē vt hic erat primicerius facit qđ
nō.Inno.in.c.cū ab eccleſiaꝝ.de offi.ordina.
q̄nimo nō.dicit Inno.in.c.cū nō ignores.de
prebē. ꝙ ad eſſe collegij ſi reqrit̃ de neceſſita
te rector ꝫ īpm collegiū tz locū rectoris reſpe
ctu ſingulo ꝝ facit.l.i.ff.qđ cuiuſqꝫ vniuer. C
Nō.ꝙ nedū legatis ꝫ etiaz nuntijs aplice ſe
dis debent̃ ꝓcuratōes ꝑ cleꝝ toti⁹ ciuitatis
et ītellige ꝙ tenent̃ clerici rōne eccl'iaꝝ vñ ꝭ
onus vr̄ pricipl'r iminere eccleſijs vt in.c.cuz
inſtātia.de cenſi. et tenet̃ etiā epſ in his ɔtri
buere ar.hic et meli⁹.in.c.ego.de iureiur.⁊.c
cū inſtātia.pall'. C Nō.ibi ordinarij.ꝙ canōi
ci.appellant̃ ordinarij et eſt vulgare illi⁹ loci
Rauēne vo dicūt̃ cardinales. ¶Nō.ꝙ vz pri
uilegiū eximēs aliq̄s a ꝓcuratiōe legatoꝝ ⁊
nūcioꝝ ſedis aplice. ꝑſcriptio vo nō vz. et ſic
nō.ꝙ ꝓuilegiū et ꝑſcriptio nō hñt eandē vim
et ꝙ multa poſſint q̄ri ꝓuilegio que non pñt
queri ꝑſcriptōe.facit qđ dixi.§.e.c.cā.qđ pōt
ītelligi qñ ꝑſcriptio vel ɔſuetudo nō induci
tur ad ɔſciaz illi⁹ qui poteſt priuilegiū tribu
ere al's ſec⁹.vt ſentit hic do.Ant.ꝑ ꝭ adduco
l.de quib⁹.ff.de legi.vbi hr̄.ꝙ inducta ɔſuetu
do ab hñte ptātez hz vim legis et qui patit̃
ꝑſcriptionē vr̄ alienare vt.l.alienatiōis ver
bū.ff.de v ſig.facit.c.duo ſimul.de offi.ordi.
qđ nō ¶Nō ꝙ canonici eccleſie cathedralis
tenēt̃ de redditibus ꝑbēdarū ad procuratio
nes legatorū ⁊ nūciorum aplicoꝝ.et idē vr̄ in
alijs onerib⁹ toti clero incūbentib⁹ qđ ꝓbat
iuditio meo lr̄a in v.volētes. C Oppo.ɔtra ꝭ
et ɔtra tex.vr̄ eni ꝙ canōici non debeāt ad ꝭ
aſtringi q2 ꝭ onus incūbit eccleſijs.d.c.cū in
ſtātia.canonici vero nō hñt eccleſiā q2 epus
eſt ſpōſus eccleſie cathedralis.§.eo trāſla pla
c.ij.et.c.quāto.⁊ ipe eſt qui percipit redditus

eccleſie ꝓ onerib⁹ incūbentib⁹. vt in.c.viden
tes.xij.q.ij.canonicis ꝟo ſūt aſſignate prebē/
de ꝓ eoꝝ neceſſarijs.xij.q.i ꝧ. ſi.vñ dicuntur
bñficiati ꝑſonaliter vt nō.gl.in.c.ꝑſenti.ꝺ off.
or.li.vi. Certū ꝗꝫ eſt ꝙ q̄s nō dꝫ indebite gra/
uari in hac attributiōe ſiēda vltra q̄ꝫ poſſit ſꝫ
dꝫ ↄſiderari ne egeat.vt nō.in.d.c.cū inſtātia
ſꝫo.ↄtrariū vr̄ difficile nec ꝑ doct.tactū. Ego
dico ꝙ canonici nō allegabāt hic ipotentiaꝫ
ſꝫ ꝑſcriptionē tm̄.q̄re fateor plane ꝙ ſi canōi/
cis fuiſſēt aſſignate ꝑbende ꝓ eoꝝ ſuſtētatiō/
ne tm̄ reliq̄s bonis eccleſie remanētib⁹ penes
epm ꝙ ipe eps ſolus ꝓ ſua eccleſia ſubirꝫ hec
onera.ar.bo.ex his que nō.in.c. de monachis
de preben.et in cle.i.de iu.pa ꝧ. i.vbi bo.tex.ſꝫ
ꝑbende ſolēt cōit aſſignari ꝓ victu ⁊ alijs ne
ceſſarijs.d ꝧ. ſi.xij.q.i. Ex ħ dico ꝙ in eccle
ſijs regularib⁹ maxie cathedralib⁹ in quib⁹
de antiq̄ ↄſuetudie vel ſtatuto bona oīa r̄ma
nēt penes epm vel abbatē modica portiōe re
licta ↄuentui ꝓ fratꝝ ſuſtentatiōe hec et ſilia
onera dñt ſubiri ꝑ ꝑlatū et nō ꝑ ↄuentū Jdē
dico in eccleſijs ꝑtinētib⁹ ad ius et ꝓprietatē
monachoꝝ in quib⁹ ponūt rectores vel vica
rios eis aſſignata modica portiōe ꝓ eoꝝ ſu/
ſtentiōe dūtaxat vt in.d.cle.i.de iu.pa ꝧ. i.iū/
cta glo.in ꝟ.obſeruent q̄ꝺ nō. Quero ſꝫ vr̄
ꝙ ꝓcuratio nō preſcribit an ꝓcedat indiſtin/
cte. So. Jo de lig.quē ſequit hic do.anto.di
cit ꝙ clerici nō pn̄t ꝑſcribere cōtra legatos et
ita intelligit hūc tex. ſꝫ aliqui bñ pn̄t ꝑſcribē
ↄtra aliq̄s clericos puta in termis capl̄i cum
potuiſſēt ordinarij ſeu canonici iſti preſcribē
ↄtra totū reſiduū cleri.nā tota ꝓcuratio pre/
ſtabitur per alios cleros nihil autēꝫ preiudi
cabit legatis et nuntijs ſedis apl̄ice et ſic ceſ
ſatrō ꝓhibitiōis h⁹.c.q̄ꝺ ꝓcedit ſm̄ do. Car.
niſi preſcribētes eſſent tot ꝙ indirecte minue
ret ꝓcuratio vt quia reliqui nō ſunt ſolnēdo
vel nimiū grauant.nam tunc poſſent appella
re vel iudicis officiū implorare vt .ī. dicaꝫ.et
quāq̄ꝫ hoc dictū videat ſbtile tñ iudicio meo
iſte tex.vehemēter reſiſtit hic eni non ↄquere
bant legati aut nuntij ſedis apl̄ice ſꝫ cler⁹ nec
ꝓponebāt ꝙ iſti ordinarij nollent ꝓcurare le/
gatos ſimplr̄ ſꝫ ꝙ ipi clerici legatos et nūcios
deuote recipiebāt et ꝓcurabāt. ipi vero ordi
narij tenebant ꝓcurare et ꝓcurātib⁹ ad expē
ſas ſubſidiū impꝛtiri.vñ ꝑōdera hoc vltimuꝫ
et quo clare infert ꝙ delegatis nil deerat in
ꝓcuratiōib⁹ debitis ſꝫ totū onus incūbebat
reſiduo cleri et cū ꝓꝑ mādat vt ħ onus ab oī
bus ↄpeteret etiāſi lōgiſſimo tpe aliqui ꝓcu
ratōis officiū nō ipenderit reddēs rōnem ꝙ
in talib⁹ ꝑſcriptio nō ꝓcedit ħ g⁰ vr̄ in preſcri
ptibile forte ꝓpter bonū obediētie ar.ī. eo.cū
nō liceat.et ꝓpter vtilitatē cōeꝫ facit optime
ad ꝑdicta q̄ꝺ nō.in cle.i.de cenſi. iūcta glo.in
ꝟbo legitia. Ex qua iūcto tex.infert ꝙ in one
ribus alijs ꝑſcriptibilib⁹ valꝫ ꝑſcriptio ꝑ ali
q̄s clericos vel eccleſias contra reſiduū cleri
⁊ ſic alſ ↄſului in q̄ōe facti que talis erat q̄
daꝫ eccleſia non curata ꝑ temp⁹ de cuius ini/
tio nō erat memoria cū alijs eccleſijs ciuita/
tis ad onera cōir incūbentia mīme ↄtribuit
ſꝫ alijs ſoluētib⁹ ꝓ rata illa mīme ſolueāt vr
gebat ꝑ cleꝝ vt ſolueret ↄſuetudie non obſtā
te dixi ꝙ poterat ſe defendē ex illa ꝑſcriptiōe
allegabaꝫ dictam cle.i.de cenſi·iūcta glo.vbi
ꝓbat ꝙ ꝑſcriptio ꝓceſt in his onerib⁹ vitan
dis. Jn his tñ que ꝑſcriptibilia ſūt ⁊ forte id
illa gl. adiecit hāc limitationē qꝛ dubitabat
nūq̄d aduerſus cathedraticū currat preſcri/
ptio nā gl. in.c.quicūq̄ꝫ.xvi.q.vij.voluit ꝙ lꝫ
currat ꝑſcriptio in quātitate nō tñ in totū vt
nihil debeat. aliud tñ ſenſit Archy.in.c.ij de
ꝑben.li.vi.⁊ pleni⁹ de hoc ꝑ Jo.an.in.c.cū ve
nerabilis.de cēſi. Jtē dubitat in caritatio ſb
ſidio ſētit eni Jo.an.in.d.c. cū venerabil ꝙ ſi
poſſit eccleſia ſuo noīe allegare ꝑſcriptionē ⁊
idē in ꝓcuratiōe rōe viſitatiōis.vt in.c.cū ex
officij .ī. eo.et in ꝓcuratiōe legatoꝝ et nūcioꝝ
ſedis apl̄ice vt hic.ſūt g⁰ q̄daꝫ inꝑſcriptiblia
Jn alijs ꝟo onerib⁹ regularit currit ꝑſcriptō
vt etiā ſentit Jo an.in.d.c.cū venerabilis.vi
dem⁹ eni ꝙ in quarta decimaꝝ et mortuario
rū currit ꝑſcriptio etiā ↄtra epum vt in.c. de
q̄rta ſ.eo. Jtē vna eccleſia ꝑſcribit decimas
in ꝓchia alteri⁹.ſ.eo.ad aures.⁊.c.i.e.ti.li.
vi.⁊ ꝑſcrti ħ ꝓcedit in ꝑſcriptiōe tāti tpis de
cui⁹ initio nō eſt memoria. Jlla eni ꝑſcriptio
habet vim tituli ſeu ↄceſſionis.d.c.i. et.l.hoc
iure ꝧ. ductuſaque.ff.de aqua quoti.et eſti.⁊
l.i ꝧ i.⁊.ij.⁊.l.ij ꝧ pe.ff.de aqua plu.ar. Prete
rea videm⁹ ꝙ in ꝑſcriptiōe cenſus et ſeruiti/
orū ſufficit allegare tm̄ tēpus de cui⁹ initio
nō eſt memoria alia cā nō allegata qꝛ cā ꝑſu
mit vt nō. Jo.an.in.c.ꝑuenit de cenſi. et bar.
in.l.cū de in rem verſo.ff.de vſu.et gl.in.c.nul
lus eps.i.q.i.g⁰ forti⁹ ħ eſt admittendū in ꝑ
ſcriptiōe libtatis et pleni⁹ de ħ videas in di
cto ↄſi.xcv. Nūc q̄ro.certū eſt ꝙ ꝓꝑ pōt ali
quē eximere ab iſtis onerib⁹ vt hic. et in d.c.
cū inſtātia.nūquid onus incūbens imineat
inſolidū reliquis et eſt nō. q̄ꝺ et quotidiana
cū ſepe ciuis vl̄ comitatiu⁹ vl̄ forēſis ab iſtis
onerib⁹ eximat an integꝝ on⁹ oībus incum
bens remaneat reliquis vt priuilegiū ſic ten
dat in diſpendiū alioꝝ cū alij plus agraua
bunt quibuſdaꝫ exēptis iſte tex.facit ꝙ ſic et
idem videt velle.d.c.cū inſtātia. facit optime
l.ab oībus .ff.de lega.i.vbi patet ꝙſi teſtator

mādauit ꝑ heredes ſuos ſolui.c.et poſtea a/
liq̄ ex hēdib⁹ exemit ab onere ſoluēdi tenent
reliqui ad integrā ſolutionē.naȝ et pīceps q̄
hȝ plenitudinē poteſtatis pōt quē vult a mu
nerib⁹ eximē et q̄ vult onera īponere vt pȝ.C.
de ꝓfeſ.et me.l.medicos.et.ff.de iu.imu.ꝑ to/
tū.et.l.vna.C.de ſup indict.li.x.In ↄtrariuȝ
facit qđ nō.ſpec.in ti.de cenſi.§.nūc dicēdū.v.
q̄d ſi vniuerſitas.vel dic q̄ ſi aliqua vniuerſi
tas tenet ad aliq̄ annuā p̄ſtationē dn̄o ſuo ſi
dn̄s aliq̄ exemerit nō tenent illi de vniuerſi/
tate ad integrā ſolutionē ſȝ tm̄ min⁹ quātuȝ
eſt illud qđ debebat ſoluere ꝑuilegiat⁹.et idē
vr̄ ſētire Bar.in.d.l.ab oib⁹.in obligatiōe ex
ↄtractu vt vno liberato reliqui nō teneātur
inſolidū.ar.in.l.epiſtola.et.l.ſi vn⁹.§.añ omia
ff.de pact.cū ſīlib⁹.et de hac q̄one ibi ꝑ euȝ et
pleni⁹ ꝑ Jo.an.in.c.ij.de imu.eccle.et ↄcludē/
do ⁊ reducēdo oīa ad ↄcordiā dicerē q̄ ſi on⁹
īminet plib⁹ nō inſolidū ſ; ꝓ virili portiōe. et
tūc aut incūbit ex ↄtractu aut ex vltīa volun
tate aut diſpōe iuris cōis aut ex ↄſuetudine
p̄° caſu vno exēpto ꝑ creditorē.alij tenent pro
virili portione et nō inſolidū ꝑ iura ſupi⁹ all'
facit.l.i.C.ſi plures vna ſenten.ſec⁹ ſi fuiſſent
obligati inſolidū.vt.l.ſi.ff.de duo.reis.¶Nō.
bar.in.d.l.ab omib⁹.¶2° caſu cū tenent ex vl
tima volūtate et teſtator exemit aliq̄ reliqui
tenent inſolidū.d.l.ab omib⁹ q2 h̄ vr̄ fuiſſe đ
mente teſtōris cui⁹ mēs eſt hn̄da ꝓ lege.xiij.
q.ij.vltīa volūtas.et.d.l.ab omib⁹.¶3° caſu
cū ex diſpōne iuris Impator ſol⁹ pōt exime/
re regl'r in tpalib⁹ et p̄p̄ in ſp̄ūalib⁹ et on⁹ ac
creſcit alijs et ſic itellig̃e hūc tex.⁊ ea que ple/
ne nō.ꝑ Jo.an.in.d.c.ij.de imu.eccle.Alij xo
reges pīcipes et barones et ſiles nō hn̄tes
iura impij lȝ poſſint eximere aliq̄ in eoꝝ p̄iu/
ditiū nō tn̄ in p̄iuditiū alioꝝ et rei publice et
ꝓ h̄ tex.opti.in.l.vacuat.iūcta glo.et bar.C.
de decu.li.x.⁊ ꝑ eundē Bar.i.l.ij.ff.đ iure im
mu.vbi vide.Idē dicerē in obligatis rōe ſta
tuti.et ſic diſtinguerē bar.⁊ Ja.de are.in.d.l.
ab omib⁹.vbi dicūt ꝑ illā legē q̄ ſi ſtatuto ca
uet vt comitatini teneāt ſoluere ſalariuȝ ptā
tis et poſtea villa aliqua eximit ab onerib⁹
tenent reliqui comitatini ſoluere integꝝ ſala
riū.h̄ puto veꝝ ſi ex cā rōnabili q̄s eximat ꝑ
īferiorē vt i.l.i.C.de decre.decu.li.x.ſētit bar.
in.d.l.vacuatis.in fi.In 2° mēbro in obliga
tis rōne ↄſuetudis credo idē dicendū quod
in obligatione ex ↄtractu q2 exquo oēs tenēt
ad onus rōne ↄſuetudinis non dȝ vnus exi
mi in alioꝝ p̄iuditium facit qđ nō.Jo.an.in
addi.ſpe.in.d.§.nūc dicendū in iij.colum.vbi
dicit q̄ ſi de ↄſuetudie forēſes ↄſueuerūt eē im
munes ab onerib⁹ nō pn̄t nūc ad illa ꝑ ſtatu

tū obligari facit qđ in ſili nō.bar.in.l.qđ ſet.
ff.de decre.ab or.fa.et predicta nō.Ex his in
fertur ad q̄nē.q̄d ſi multi ꝑ ꝑuilegiū apl'icū
ſint exempti ⁊ ꝓcuratiōib⁹ legatoꝝ ita q̄ alij
nimiū grauent.So.modicā leſionē dn̄t ſuſti/
nere vt in.l.quotiēs.C.đ preci.ipera.offe.nō.
in.c.reſcripta.xxv.q.ij.et etiā magnā.vbi cla/
re ↄſtaret de intētione p̄p̄e vt in.c.in memoriā
xix.diſ.ſ; in dubio pīceps nō p̄ſumit h̄ velle
vt in.c.ſup eo.de offi.dele.et meli⁹ in.c.ſugge
ſtū.et.c.dilecti de deci.et.l.ex facto.ff.de vul.⁊
pupi.quo caſu.dicit hic do.Car.q̄ reliquus
cler⁹ pōt reſiſtere ne ſoluat totā ꝓcurationeȝ
et appellare expreſſa in applone hac cā q2 enor
miter ex h̄ grauant ⁊ debebit pīceps hoc vi
ſo priuilegia illa reuocare tanq̄ tendētia ad
noxam.d.c.ſuggeſtū.vel ꝓcurationē minue/
re et ita dicit ſe ↄſuluiſſe.¶Ego aliter dicerē
⁊ ſic q̄ aut ꝑuilegia fuerūt ↄceſſa ꝓprio motu
pīcipis et tūc nō video ſup quo poſſ.t funda
ri appellatio cū ↄtra pīcipis diſpōnem nō ſit
licitū appellare.x.q.iij.cūcta ꝑ mundū.et.c.ꝑ
pīcipalē.ſ; ſi nimiū grauat debet implorari
remediū a pīcipe cui⁹ eſt decernere de ſuis ꝑ
uilegijs.vt in.c.cū veniſſēt.đ iudi.et in c.ſug
geſtū.pall'.ſi xo fuerit ↄceſſa ad inſtantiā tūc
poterit dici q̄ emanauerūt vel ꝑ ambitioneȝ
vel iportunitatē ipetrantiū q̄ ſi princeps ſci
uiſſet q̄ alia p̄ceſſiſſent nūq̄ ↄceſſiſſet cū tāto
eoꝝ p̄iuditio maxīe cū ſint ↄtra rē publicam
et a iure damnata.C.ſi ↄtra ius vel vtilitatē
publicā.l.fi.et l.vacuat.C.de decuri.li.x.etſi
hec exceptō nō admittit poterit appellari.ar.
in.c.ſup eo.de offi.dele.et hec vident de mēte
Jo.an.in ſili q̄one in.d.c.ij.de imu.eccle.Iteȝ
ꝑ predicta vr̄ ſolui qđ quā inſolutā relinquit
hic Hoſti.q̄rens q̄d de capellis nolētib⁹ ↄtri
buere ad expēſas que fiūt ꝓ ↄſecratiōe epoꝝ
ſuoꝝ p̄tendentes ſolā p̄ſcriptionē vel ↄſuetu
dinē et arguit q̄ nō iuuent ꝑ h̄.c.cū ſuis con
cordātijs.demū remittit ad nō.in.c.vt prete/
rite.de elect.ego dico q̄ q̄ expēſe pīcipl'r icū/
būt ipi p̄lato cu⁹ factū agit.vt nō.i.d.c.vt p̄te
rite.Si vero facultates prelati nō ſufficiunt
tunc alij ſubditi tenent ad caritatiuū ſſidiū
vt in.c.cū apl's.de cenſi.et nō.in.d.c.vt prete
rite.So.g° q̄onis dependet nūc an ↄtra cari/
tatim ſſidiū currat preſcriptō.⁊ an ſaltē poſ/
ſint aliq̄ ↄtra reſiduū cleri p̄ſcribere que ſ.vl
tra alios plene examiaui.

QAm nō liceat

Ca⁹ Sb/ditus non preſcribit obedientiam cō
tra prelatum.Sunt due partes.prima repre/
hendit factum iſtoꝝ quib⁹ ſcribit exprimēdo
cauſā.2° illud corrigi precipit et exceptioneȝ

remouet.ibi ideoq;. ¶ Nō p̄mo ꝙ ep̄s dr̄ eſſe caput oīm de dyoceſi. Inferiores vero p̄lati dicūt eſſe membra ⁊ nō ſolū canonici dicunt membra vt in.c.nouit.de his que fi.a prela. facit qd le.⁊ nō.in.c.ſignificaſti. de elec in fi. ¶ Nō 2°. ꝙ q̄ſ non pōt eſſe ſine capite eſſ3 enim acheph[a]lus de quo vide tex.cū glo.in.c.nulla rōne.xciij.di.⁊ nō ꝙ caput eſt honorabilius membꝝ qd ſit in corpe.membra eni ſequūtur caput ⁊ non ecōtra.hinc eſt ꝙ ſolū.ſ.caput ſine alijs mēbris facit locū in quo ſepelit religioſū.l.cū in diuerſis.ff.de religio.⁊ ſūp.fu.⁊ amputato capite fruſtra iactat ſe quis hr̄e reliq̄ mēbra.i.q.i.illi cōferūt.in fi. ¶ Nō 3°. ꝙ oēs clerici dyoceſis etia3 ſi ſint p̄lati tenent ep̄o ad obediētia3 ⁊ reuerentia3 cōcordat qd le.⁊ nō. in.c.his que.de ma.et obe.vbi fit mentio de obediētia reuerētia et honorificētia et dic vt ibi de dr̄a int hec.⁊ aduerte ꝙ vr̄ velle iſte tex.ꝙ nō ſolū ep̄o tenent obedire ⁊ revereri ſ3 etiā capl'o vt p3 ibi.archyep̄o et eccl'ie.nā appellatiōe eccl'ie venit capl'm.vt in.c.req̄ſiſti. d̄ teſta. Jo.an.itelligit iſtū tex.reſpcu capl'i ſede vacāte allegat.c.his q̄.⁊.c.cū oli.d̄ ma.⁊ ob. et ſic ſētit ꝙ ſupſtite ep̄o nō tenent inferiores capl'o ad obe diētiā et reuerentiā. Ego ꝯo dico ꝯrariū p tex.expreſſū in.c.clerici. de ꝯ.ſig. vbi p3 ꝙ clerici iurāt obedire ep̄o ⁊ eccleſie.i. capl'o.et dicit ibi tex.in fine ꝙ p tale iuramentū ep̄o tanq̄ capiti pīcipl'r obligant.⁊ p illū tex.dicit Inno.in.c.dilecti .de maio.et obe.ꝙ ſpūalia et dignitates eccleſie ſūt coīa et cōiter tenent p ep̄m et capl'm l3 ep̄s ſit caput ſatis bn̄ facit ille tex.in.c.dilecti.cū mā ſua.pbo rōne ep̄s oīa facit.aut cū ꝯſilio capl'i.aut cū cōſenſu.aut ſil' p vtrūq; explicat.faciūt eni vnū corp' iur̄ ea que habent et nō.in c.nouit.⁊.c. q̄to.de his q̄ fi.a prela.et in.c. edoceri. de reſcrip.et in.c.i.de procu. qua rōe oēs de dyoceſi dn̄t exhibere reuerētiā et obediētia3 ep̄o et capl'o.ſ3 ep̄o tanq̄ capiti nō ſic dico in ſingul' canonicis qꝛ aliud capl'm aliud ſinguli p ſ3 faciūt nō.p Inno.in.c.cū dilect'. de ꝯſue. vbi dicit ꝙ ſinguli canonici non hn̄t publicū officiū ſ3 capl'm. Idē nō.ip̄e in.c.vintonienſis.de electi.p Jo.an.in.c.illa.e.ti. et ſic aliud capl'm aliud ſinguli vt hic dicit Jo.et dic vt nō.in.c ad pbandū.ꝗ.de re iudi.xij.q.ij.qui manumittit.nec ob.illud.c.his q̄.et.c.cū oli.alle.p Jo. an. qꝛ dico ꝙ vacāte ſede debet capl'o obediētia et reuerētia pīcipl'r et inſolidū ſic ep̄o ſed ſede repleta debet acceſſorie tāq̄ mēbris ep̄i fac qd in ſili nō. Jo.mo.in.c.ſup eo.de hereti.li.vi. ¶ Opp.ꝯtra tex.et' vr̄ ꝙ liceat recedere a prelato vt in.c.ſanc.xiiij.q.ij.et.c.qꝛ diligētia de elect.cū ſi. So.dicit gl.i.ꝙ regl'r pcedit qd dr̄ hic in tex.fallit in caſib' vt in crimie hereſ p̄°.2° in ſciſmate.3° in crimie notorio fornicationis.4° in ſymonia in ordine ꝯmiſſa ſi pbari pōt.xxxij.di ſ. vex. In alijs aūt crib' etiā ſi ſint notoria nō eſt licitū ab obediētia prelati an̄ ſnia3 ꝯtra eū deferendā recedere.viij.q. iiij.nōne.et nō.bn̄ hāc gl.idē nō glo.in.c. nullus.xxxij.di. Quare aūt in predictis caſib' licitū eſt an̄ ſnia3 ab obediētia recedere di' gl. ꝙ inuoluti in illis crimib' ſūt a iure ſuſpenſi ¶ Sed ꝯtra ſ3 glo.inſtat.na3 et alij crimioſi vident phibiti a pceptiōe ſacramētoꝝ.de cōſe. di.ij.quotidie. So.dicit glo. ꝙ canon dicit ꝙ iſtos ſymoniacos ⁊ fornicarios vitare poſſumus ſ3 alios nō niſi ſint excoicati vel ſuſpēſi vel depoſiti.hoc glo.ſm Jo.an.et bn̄ non reddit ſufficientē rōis diuerſitatē qꝛ repetit ip̄m q̄re ꝯo ip̄e Jo an. dicit ꝙ rō diuerſitatis ſeu ſpālitatis in ſymoniaco in ordie eſt qꝛ intus ortus occidit q̄tumcūq; occult'.vt nō.de ſymo.tāta.et vr̄.tex.i.q.i.quibuſda3.fornicatio aūt inq̄nat aīa3 et corp'. Itē qꝛ nimis freq̄tat iō iura magis exaſperant xxij.q.vij.qd in oibus.et.ff.de penis.aut facta in fine.et ide3 nō.goff.in.d.c.tāta. Aduerte lati' qꝛ cū q̄rit an ⁊ qn̄ ſit licitū recedē ab obediētia p̄lati.p°. eni l3 qn̄ prelat' eſt ab eccl'ia pciſus vt qꝛ ē excoicat'.de appel.c.paſtoralis.in fi.⁊ xi.q.iij.excoicatos.et.c.cū excoicato.et dicit Inno.in.c i.de ſciſma.ꝙ q̄tūcūq; iſte tolleret dūmodo pbari poſſit ſi vocat aliq̄ ſubditū ad ordies vl' alia ſacramēta pōt ei dici nō recipiā ſ3 a te ꝙ es excoicat' vn̄ tibi pticipandū non eſt et ex hac cā ltia eſt appellatio ſm eū.ſec' dicit in alijs puta irregl'arib' in famib' alijs crioſ qꝛ ꝯtra eos nō eſt admittēda talis exceptio nō recipiā ſ3 a te qꝛ es irregularis ſufficit eni ꝙ tolleret.viij.q.ſi.nōne. Rō diuerſitatis ſm eū eſt qꝛ excoicato nō pōt coicari ſine piculo ſ3 i alijs ſec'.et adde ad ſ3 qd nō.ide3 Inno.in.c. int dilectos.de exceſſ.p̄la.⁊ in.c.ſciſcitat.de reſcrip.et in.c.cū ſup.de offi.dele. Ide3 qd in excoicato dicit ſ3 Inno.in notorio fornicatore et ſymoniaco ⁊ ſ3 ea rōe qꝛ ab eoꝝ obediētia ſua aucte recedē lic3 xxxij.di ſ. vex. Nō.bn̄ ſ3 dictū et idem voluit glo.hic l3 nō ita clare ¶ Ex quo habes ꝙ nō ſolū in diuinis poſſumus ꝓpria autoritate vitare fornicatorē notoriū et ſymoniacū in ordine ſ3 etiā poſſum' recedē ab eoꝝ obediētia.iura tn̄ clare nō dicunt ſed pōt ſic argui pro hac opi.iſti ſm cōe3 opi.ſūt ip̄o iure ſuſpēſi ab officio de quo dic vt nō.in c.vr̄a.de coha.cle.et muli.⁊ in.c per tuas.de ma.et obe.g° et a bn̄ficio.vt nō.in cle.cupientes.de penis.in glo.nō nouū.p̄terea ſuſpēſuſ ab officio ē ſuſpenſus a iuriſdictiōe vt nō. in

c.cū dilect⁹ de ꝯſue. Sed an h̄ ſit veꝝ indiſtin
cte ꝙ notori⁹ fornicatoꝛ ſit ſuſpēſus ab officō
dic vt nō.in.d.c.vr̄a.idē qꝺ ṡ.dic in alijs pci
ſis ab eccleſia vt in ſuſpēſis et depoſitis vt h̄
in gl.et in d.c.i.p Inno.et hec eſt rō ſpālitat̄.
in heretico et ſciſmatico.heretic⁹ eī eſt p̄uat⁹
omib⁹ iurib⁹ et bonis et eſt excoicat⁹ vt in.c.
excoicam⁹.de here.et.c.ꝟgentis.e.ti.et.c.cum
ſm leges.e.ti.li.vi.Sciſmatic⁹ etiaꝫ eſt excoi
cat⁹ vt in.c.licꝫ.de elect.li.vi.et xxiij.di.in no/
mie dn̄i. Adde alios duos caſus multum
nō.ꝓmū ponit gl.in.c.ſacerdotes.ij.q.vij.ſi p̄/
lat⁹ nō fuat canōes.et vr̄ h̄ mirabile nec iu/
dicio meo apte iure ꝓbat̄.pōt tn̄ adduci.c.a/
lieni.ij.q.vij.ſ nō fac̄ multū ītelligēdo vt ibi
nō.gl.que ītelligit illū tex.in ſciſmatico.poſſꝫ
tn̄ ītelligi in nō obſuāte canones illos conte
mnendo qꝛ nō credit eccleſiā hr̄e ptātē ꝯden
di.talis eni dꝫ puniri vt heretic⁹.vt nō.gl.in
c.gn̄ali.li.vi.de elect.facit tn̄ ꝓ illa gl.ali⁹ ca⁹
quē ponit Io.an. in.c.i.de cenſi.p⁹ hoſti.me/
lius loquit̄ et clari⁹ hoſti.in.c.licꝫ in coꝛrigē
dis.de offi.oꝛ.vbi dicit ꝙ ſi prelat⁹ coꝛrigens
ſubditū eodē peccato moꝛtali equali vel mio
ri notoꝛio ſit detent⁹ vr̄ appellatū ab eo et vi/
de nō.in.c de prioꝛe.de appel.in fi.vbi dicit ꝙ
a p̄lato etiā religioſo ꝯſtituto in moꝛtali pec/
cato cui⁹ crimē eſt notoꝛiū vel famoſū ſi ē in/
coꝛrigibilis pōt appellari ⁊ ſi defert bn̄ quidē
al̄s acriter puniret̄ p.c.ꝺ p̄oꝛi.de appell.⁊ red
dit cāꝫ qꝛ iuditialis coꝛrectio ad talē prelatū
nō ſpectat.iij.q.vij.iudicet.et q̄ꝫq̄ꝫ iſtoꝝ ſit ma
gna auctas.ego tn̄ h̄ nō puto veꝝ et eſt exp̄ſ
ſe ꝯtra auctēꝫ h⁹ gl.q̄ dicit ꝙ regl̄r etiā ſi cria
ſint notoꝛia nō eſt licitū an̄ ſniāꝫ recedē a pre
lato.viij.q.iiij.nōne.et idē nō.gl.in.d.c.null⁹
et.d.c.ſacerdotes. Et ad.c.iudicet.dic vt rn̄
det Sra.in.§.itē in euāgelio ea cā.q.vi. ꝙ cri
minoſus ſi iudicat ex merito vite al̄s ſibi no
cet ſ ei⁹ iuditiū nō dn̄t ſubditi vitare q̄ꝫdiu
toleraf̄.ad h̄.c.dictū.i.q.i. et fac̄ optie qꝺ nō.
Inn.in.d.c.ſciſcitat⁹.et vide bo.tex.in.d.c.ſa/
cerdotes.el.ij.ij.q.vij.vbi tradit̄ rl̄a ꝙ ſubditi
dn̄t obedire p̄ceptis p̄latoꝝ lꝫ ipi aliter agāt
q̄ꝫ debeant niſi in fidē errauerit et ſic ſolū exci
pit vnū caſū nō g⁹ lꝫ ab eis recedē p̄textu cri
minis niſi repiat̄ iure ꝑmiſſū qꝺ nō. Vltima
gl.diuidit principal̄r in tres ꝑtes.In pria ponit
xxvi.ca⁹ in quib⁹ p̄ſcriptio nō ꝓcedit aut doꝛ
mit.In z⁹ ponit quiqꝫ ꝑſonas que non p̄ſcri
bunt.In ꝫ⁹ ꝑpe finē foꝛmat vnū ꝯtrariū ꝯtra
tex.et ſoluit.z⁹ ꝑs ibi.itē quidā ſūt.ꝫ⁹ ibi .ar.
ꝯtra.et ꝓ itellectu p̄me ꝑtis ſcias ꝙ qn̄ꝫ p̄ſcri
ptio currit ſꝫ ꝑ intrruptionē tota tela ꝯquaſſa
tur ita ꝙ nō proſint p̄cedētia tpa qꝺ qn̄ ꝯtin
git nō eſt mā nr̄a ſꝫ eā expediui.ṡ.c.illud.qn̄ꝫ

ꝟo p̄ſcriptio doꝛmit iā inchoata ꝓpter aliqꝺ
accidēs ſuꝑueniēs nō tn̄ ꝯquaſſat̄ p̄ſcriptio
ſ ceſſāte ipedimēto currit et ꝯtinuant̄ p̄ceden
tia tpa cū ſequētib⁹.nec eſt iſta mā nr̄a ſꝫ eaꝫ
tradidi in.c.ex trāſmiſſa.ṡ.eo.Qn̄qꝫ ꝟo p̄ſcri/
ptio nullo mō currit ita ꝙ nō eſt op⁹ vt inter
rūpat̄ aut vt doꝛmiat et hec eſt ꝓprie mā nr̄a.
et ſic glo.imꝑtinenē ponit hic aliq̄s caſus in
quib⁹ p̄ſcriptio doꝛmit.ſcire eni debes ꝙ lex
ſeu canon in multis caſib⁹ directe ipedit vſu
capionē vt in tex. nr̄o.et in multis caſib⁹ nō.
in gl.in quib⁹ caſib⁹ nō ꝓceſt bonafides poſ
ſidēti vt.dicit tex.in.l.vbi lex.ff.de vſuca.et q̄
ten⁹ hic glo.dicit ꝙ in reb⁹ fiſci nō currit vſu
capio min⁹ ꝑfecte māꝫ fiſci explicat in tpe pre
ſcriptionis nā in ꝯtrariū vr̄ tex.in.l.q̄ꝫuis.ff.
de vſucap.et in.l.inter quattuoꝛ.et.l.in oibus
ff.de diuer. tēpo.p̄ſcri.et.l.i.C.de quadriē.p̄/
ſcp̄.nec etiā hic doct.declarāt.ego ꝟo dicā la/
ti⁹.ĩ.eo.c.cū nobis.qꝛ h̄.c.eſt ſatis oneratū.
Et circa iſtā p̄mā ꝑtē gl.quero.q̄o ſi lex.vl̄ ca/
nō directe ſeu expreſſe nō inhibet vſucapiōēꝫ
ſꝫ tacite vt qꝛ ꝓhibꝫ rē alienari nunq̄o poſſit
vſucapi ſeu p̄ſcribi ⁊ vr̄ p̄⁹ ꝙ nō qꝛ res ꝓhibi
ta alienari tacite ꝓhibet̄ vſucapi vt nō.gl.in
d.l.cū lex.vr̄ tex.in.l.alienatiōis ꝟbū.ff.de.ꝟ
ſigni.vbi dicit ꝙ alienationis verbū cōtinet
vſucapionē vix eſt eni vt nō videat̄ alienare
qui patit̄ vſucapi.In ꝯtrariū facit qꝛ res mi
noꝛes ꝓhibent̄ alienari ſine decreto.C.de p̄/
di.mi.ſine decreto nō ali.ꝑ totū ⁊ tn̄ pōt p̄ſcri
bi ſi bona fide res fuit ēpta puta qꝛ ēptoꝛ pu
tabat illū maioꝛē.vt.l.ij.§.ſi a pupillo.ff.ꝓ em
pto.Itē res eccleſie ꝓhibent̄ alienari.de re.
eccle.nō alie.ꝑ totū et tn̄ p̄ſcribūtur vt hic lꝫ
poſſit rn̄deri ꝙ iura nō ſimpl̄r alienationē ꝓ/
hibēt reꝝ pupilli vel minoꝛis vel eccleſie ſ ꝓ
hibēt ſine cā et certa ſolēnitate et ſic iura non
reſiſtunt ſimpl̄r alienationi vt ſentit bar.in.l.
fi.C.in qui.cau.in inte.reſti.nō eſt.ne.Itē ali
ud eſt expreſſe ꝓhibere vſucapionē. aliud ta
cite puta ꝑ ꝓhibitionē vſucapiōis.vt nō.gl.
in.d.l.cū lex. Pro ſolutione dico ꝙ qn̄qꝫ lex
ꝓhibet rē alienari qꝛ ei⁹ ꝯmertiū hr̄i nō pōt
nec poſſeſſio vt in reb⁹ ſacris et religioſis et
ſpūalib⁹ reſpectu laicoꝝ ⁊ in illis nō procedit
vſucapio quia deficiēte poſſeſſione non pro/
cedit p̄ſcriptio vt in.c.cāꝫ.ṡ.eo. qn̄qꝫ res pro
hibet̄ alienari ſimpl̄r fauoꝛe ipi⁹ rei.exemplū
in fundo dotali et tūc ꝓhibitio ipſa impedit
vſucapionē inchoari vt in.l.fundū.ff.de fun.
do.nō.glo.et bar.in.l.ij.C. de vſucap. ꝓ ēpto
re.ſed ſi erat inchoata et poſtmodū ſuꝑuenit
qualitas ſuper qua ſe ius fundat in prohibi
tione vtputa qꝛ poſt factum res efficit̄ dotal̄
et tūc nō ipedit̄ vſucapio tex.eſt in.d.l.ſi fūdū

ff.de fun.dota. Jdez eſt qñ res ꝑuenit ad p̃/
uilegiatũ vt nõ poſſit ↄtra eũ p̃ſcribi vt nõ.
Jo.an.in.c.vnico.de iu pa.li.vi.⁊.itelli ge ſꝑ
ꝙ poſſidẽs ſit bonefidei vt qꝛ ignorat ꝓhibi/
tionẽ iurl.ꝓbabilit̃ alѕ aũt error iuriѕ nõ iu/
uaret in vſucapiõe.d.l.ſi a pupillo.et.l.nunꝗ
ff.de vſuca.nõ.in.c.apl̃ice.de dona. ¶ Qñꝗ
res nõ ꝓhibet̃ ſimpl̃r alienari ſ; ſine certa ſo/
lẽnitate vt in reb⁹ minoꝝ et eccleſie et tũc da
ta bonafide ⁊ excluſo iuris errore ꝓcedit pre
ſcriptio ſi hꝫ ↄcomitãtiã ſuã vt in ↄtrarijs al
legatis ſupi⁹.fac̃ qd̃ dixi ſ̃.e.c.de q̃rta.vtpu
ta emi rẽ eccleſie a p̃lato ꝫ putabã capl̃i ↄſen
ſũ inteceſſiſſe qui tñ nõ intceſſerat vt dixi in.d
c.de q̃rta.vel putabã vẽditorẽ maiorẽ qui tñ
erat minor.ſec⁹ ſi erra bã in iure qꝛ putabam
miorẽ poſſe vendẽ ſine decreto vel p̃latũ ſine
ↄſẽſu capl̃i.vt.d ꝟ. ſi a pupillo.⁊ ſic itellige gl.
in.c.ij.de his q̃ fi.a p̃la.et tex.iũcta glo.in.c.i.
de re.eccle.nõ alie.li.vi.et ſic itelligo et diſtin
guo bar.in.d.l.fi.C. in qui.cau.in inte. reſti.
nõ eſt ne.ꝓdicta ꝓcedũt qñ res ẽ ꝓhibita ali/
enari ꝑ leges vl̃ canones. qñꝗ res eſt ꝓhibi
ta alienari ꝑ defũctuꝫ et tũc idẽ dicẽdũ qd̃ in
ꝓhibitiõe legis vt vſucapi nõ poſſꝫ.tex.ẽ nõ.
in.l.ij.C.de vſucap.ꝓ emptore.et ibi gl.⁊ bar
qui idẽ nõ.in.l.cũ lex.ꝑall̃.nã diſpoſitio teſtõ/
ris in ipediẽdo alienationẽ hꝫ vim legis vt
nõ. Jnno.in.c.raynald⁹.de teſta.et nõ.in.l.fi.
C.de re.ec.nõ alie.facit xiij.q.ij.vltia volũtaſ
et ꝫ itellige qñ ꝓhibitio fit ꝑ teſtõrẽ ex cã nã
ſine cã nõ valet.vt.le.⁊ nõ.in.l.fili⁹ ꝟ. diui.ff.
de lega.i.vbi plene ꝑ bar. Jdẽ nõ.⁊ ſing.dixit
bar.in.d.l.cũ lex.qñ ꝓhibitio fit in ↄtractu et
eſt talis qui hꝫ ĩpedire dñij trãſlationẽ qd̃ qñ
fit ibi ꝓſequit̃ ꝫ remitto ad plene nõ.per eũ et
alios in.l.ea lege.C.de ↄdi.ob cau.et.l.nemo
ff.de pac.et in effectu dicit ꝙ tũc ipedit̃ ꝑ pa/
ctũ dñij trãſlatio cũ paciſcẽs reſuat ſibi aliqd̃
ius in re. ex^m in creditore cui res ẽ obligata
et appoſuit pactũ vt illa res interi nõ aliena
ret̃ tũc ei ĩpedit̃ dñij trãſlatio tex.eſt nõ.et ſig
in.l.ſi creditor ꝟ. vult.ff.de diſtra.pig.alѕ nõ
ĩpedit̃ dñij trãſlatio ſ; ſi paciſcẽtis inteſt agit
ad inteſſe.vt.l.fi.C.de pact inter emp.⁊ vẽdi.
et nõ.in dictis iurib⁹. ¶ Sꝫ ego dubito an il
lud dictũ Bar.ſit veꝝ vt pactuꝫ ꝫ caſu hẽat
ĩpedire vſucapiõeꝫ.Moueor qꝛ pactũ ꝑuatoꝝ
nõ põt ĩpedire p̃ſcriptionẽ vt ĩpemet Bar.nõ
in.l.nemo põt.ff.de lega.i.⁊ in.l.i.ff.de vſuca.
dixi ſ̃.ſup ꝟca.qꝛ ꝫ eſt itroductũ in fauorem
publicũ vel in odiũ negligẽtis ſ̃.c.vigilanti
et in d.l.i.et hec nõ pñt pactionib⁹ ꝑuatoꝝ re
mitti.c.ſi diligẽti.de fo.ↄpe. Nõ obſtat qd̃ ſ̃.
dixi in defũcto qꝛ põt dici ſpãle in ipi⁹ ꝓhibi
tiõe qꝛ volũtas defũcti ꝓ lege ſuãda eſt vt in

auc̃.de nup ꝟ. diſponat.nõ.in.d.c.vltia volũ
tas. Jdẽ dic vbi ꝓhibitio fit ꝑ ſtatuta vt nõ
Bar.in.d.l.cũ lex.nã ſtatutũ eſt lex in loco.i.
di.ius ciuile.et ꝫ bñ nõ. ¶ z⁹ q̃ro.dr̃ in glo.ꝙ
ↄtra pupillũ nõ currit p̃ſcriptio ⁊ eſt tex.in.l.
ſicut.C.de p̃ſcri.xxx.an. nũ qd idẽ ſit in furio/
ſo ⁊ ꝓdigo vide in furioſo glo.nõ.in.l.ij.C.de
cura.fu.q̃ ſingularit̃ dicit ꝙ ꝑuilegia et bñfi
cia collata minori in p̃ſcriptionib⁹ et alijs vi
dent̃ collata furioſo Jdeꝫ in ꝓdigo.dicit Jo.
an.p⁹ Alber.de bo.in addi.ſpe.eo.ti.ſup ꝟca
in.ij.colũ.ar.illi⁹.l.ij.cũ ſi. et facit.l.ij.ff.de cu/
ra.fur.et ad oĩe dubiũ tollendũ dicit ꝙ p̃ſup
poſito ꝙ currat daret̃ reſtõ et nõ. ꝫ vltimũ ꝓ
his que in eccleſia dixi.ſ̃.eo.ti.c.i. ¶ Uenio
ad ſcdaꝫ ptẽ gl.que dicit p̃ſcriptionẽ qñꝗ im
pediri defectu ꝑſone.et p̃⁹ exẽplificat̃ in preca
rio tenẽte et rõ h⁹ eſt qꝛ nõ ipe ſ; dñs poſſidet
l.certe ꝟ. is qui rogauit.ff.de p̃ca. ¶ z⁹ caſus
eſt in colono. et eadẽ rõe in iſto qꝛ nõ ipe ſed
dñs poſſidet ꝑ eũ vt in.l.male agit̃.C.de pre
ſcrip xxx.an.et in.l.i.C.coĩa vſuca. ¶ z⁹ caſus
in eo q̃ alieno noĩe poſſidet ĩ. c.ſi diligẽti.⁊ ꝫ
p̃miſſa rõe qꝛ is poſſidꝫ cui⁹ noĩe poſſidet̃.in
c.cũ veniſſẽt de.reſti.ſpo. ¶ ꝝ⁹ caſus in vſufru
ctuario iſte enĩ nõ p̃ſcribit ꝓprietateꝫ ipi⁹ rei.
tũ qꝛ nõ poſſidet ipe ciuiliter ſ; nãliter.vt in.l
nãliter.de acqui.poſſ.tũ qꝛ nõ hꝫ bonãfidem
vt dicit tex. Jnſti.ꝑ q̃s ꝑſo.no.acqui.ꝟ.fructu
ari⁹.vſufructũ bñ do poſſet q̃s p̃ſcribere ſi hẽ
ret bonãfidẽ vt.l.fi.C.de pre.lon. tẽpo.et nõ.
in.l.corruptioneꝫ.C.de vſu et ha.et l.ſi iuſto
errore ꝟ. nõ mutat.ff.de vſuca.ꝑ bar. ¶ Qui
tus et vltim⁹ caſus in creditore qui nũꝗ pre
ſcribit pign⁹ qd̃ itelligit gl.in lõga p̃ſcriptiõe
nõ in lõgiſſima.ſ.xxx. an. vt.l.ſic̃ et .l.oẽs.C.
de p̃ſcrip.xxx.an.Aduerte illud ꝓcedit de iu/
re ciuili nõ aũt de iure canonico repugnante
malafide ĩ.e.c.fi. ¶ Circa iſtã ptẽ q̃ro certũ ẽ
ꝙ colon⁹ nõ p̃ſcribit vt ſ̃.dixi.nec p̃t ſibi mu/
tare cãꝫ poſſeſſionis vt.l.cũ nemo.C.de.adq̃
ren.poſſ.pone ꝙ colon⁹ alteri bõafide recipi/
enti vẽdidit et tradidit nũqd iſte ẽptor pote/
rit preſcribere qui hꝫ cãꝫ a colono. Spec.hãs
qõneꝫ tãgit eo.ti ꝟ. i.v̇.pone colon⁹.et ibi tan
dem ↄcludit ꝙ ſic ꝫ ſi dñs ignorauit poterit
petere reſtõneꝫ in integꝝ et cl̃a gñali.l.i.ff.et
qui.cau.ma.et nõ ꝫ vltimũ ad ea que dixi ſ̃
c.vigilãti. Ego repio ꝙ glo.iuris ciuilis for
mat hãc qõnẽ et late eã ꝓſequit̃ in.d.l.cũ ne/
mo.et tandẽ ↄcludit ꝙ preſcribere põt q̃a co/
lonus ipſe non preſcribit qꝛ nõ poſſidet ⁊ hꝫ
malãfidẽ ꝫ emptor acq̃ſiuit poſſeſſionẽ ꝑ tra/
ditionẽ.l.iij ꝟ. ꝙ ſi ſeru⁹.ff.de acqui.poſſ. et.l.
fi.C.e. Jtẽ hꝫ bonãfidẽ nã credebat poſſeſſio
nem et titulũ hr̃e a colono.et circa ꝫ vide qd̃

late ſcribit bar.in.l.cū ſol⁹.ff.de vſuca. et hec
de z^a pte glo. ¶ Venio ad tertiā et vltiā p/
tē gl.et oppo.ɔtra ter.vř ei ꝙ obedietia et ius
ſupioritatis poſſit pſcribi vt in.c.cū olim. de
puile.vbi eccleſia pſcribit ɔtra libertatē et cō
tra epm.So.dicit gl.ꝙ ibi inueniť puilegiū
cui⁹ rōne pſcripſit.Jtē ibi nō pſcripſit liberta
tē ſimplr ſ; vt ſubeſſet alteri.ſ.rōe eccleſie et ro
mana eccleſia vř poti⁹ pſcripſiſſe ɔtra epm et
ɔcordat huic.c.cū pſone.de pui.li.vi.vbi vȝ p
ſcriptio ɔtra epm in iure ſupioritatis.Jdem
qđ gl.vult ī effcū Cal.lȝ p v̄ba ſbtiliora ⁊ la
tiora dicēs in effectu ꝙ cū qs non poſſit ſibi
ipi impare nec in ſe ius iuriſdictiōis exerce/
re.l.pe.ff.de arbi.et.c.fi.de pe.et re.p ɔñs nec
ſe ipm poſſidere et ſine poſſeſſione pſcriptio ñ
pcedit vt in rła.ſine poſſeſſione.li.vi. ¶ Ex q̄
inferť ꝙ qs ſimplr nō pōt pſcribere vt non ſit
ſuo ſupiori ſubiectus vt hic ſed ſi aliter in eo
exercuit iuriſdictionē tūc pōt bñ pſcribere ille
ɔtra ſupiorē iſti⁹ vt in.c.auditis.et ibi p Jn/
no.ɟ.eo.et illud eſt clar.Jtē ſm Calđ. pōt iſte
ſubdit⁹ pſcribere vt nō ſubſit iſti ſ; alteri ⁊ in
hoc pſcribit iſte libertatē ɔtra ſupiorē ſuū et
ita loquiť.d.c.cū olim.et.c.cū pſone.et idē vo
luerūt in effectu do.de ro.deciſ.ccxxvi.vbi di
cūt ꝙ ſi ſubdit⁹ epo format articulos ꝙ ē ex/
empt⁹ ab omī ſua iuriſdictione et ꝙ preſcpſit
oīmodā libertatē tales articuli nō ſūt admit
tendi qꝛ ɔtra iſtū tex.et rōnes pdictas. ſec⁹ ſi
dicit ꝙ alter preſcpſit in eis hāc iuriſdictionē
vel ꝙ ipſe preſcpſit ꝙ eſſet alteri ſubiect⁹ alle/
gāt nō.hic.et.d.c.auditis. ¶ Sȝ ɔtra hoc ſic
oppo.vř eni ꝙ nō poſſit dicere ſe preſcpſiſſe vt
alteri ſit ſubiect⁹ qꝛ ſicut dixi ſ.ſine poſſeſſiōe
preſcptio nō pcedit ſ; iſte nihil poſſedit ſi ali⁹
in eū exercuit iuriſdictionē g⁹ nō pōt allegāe
preſcptionē.So.eſt duplex.p⁹ aut allegat pre
ſcriptionē ex pte ſupioris et pōt ipe allegare
qꝛ intereſt ſua nō mutare dñm vt plene nō.in
c.fi.de ma.et obe.⁊.ɟ.c.auditis.p Jnno.pbať
in.c.impialē ꝯ pterea ducat⁹.de phi ali.feu.p
frede.coll.x. ¶ z⁹ pōt allegare ex pſona ſua alle
gando ꝙ preſcpſit libertatē.nā ſm Cal.aut p
ſcriptio induciť ad inqſitionē rei vel iuris in
re et tūc ppřie pcedit regula pdicta ꝙ ſine poſ
ſeſſione ⁊c.aut induciť ad extiguendū ius al
terius vel ad defenſionē ɔtra ius alteri ɔpe/
tēs et tūc tali defendēti non eſt neceſſaria ve
ra poſſeſſio vel quaſi.alˀs ſeqreť ꝙ nō pſcribe
reť.actioni pſonali ɔtra id qđ hř in.l.ij.C.de
ɔſti.pe.et.l.ſicut.C.de preſcp.xxx.an.qꝛ nemo
eā vere poſſidet niſi is cui vere ɔpetit. vt nō.
Jnno.in.c.in lřis.de reſti ſpoli.Jn preſcripti
one aūt obedietie duo ſūt ɔſiderāda.vnū eſt
in qṫū dicit relationē duoꝝ termioꝝ.ſ.preci

pietis et obſequētis et tūc pcedit qđ dictū
eſt ꝙ nemo ſibi ipſi imperat cū ſint relatia.nā
relatioꝝ eſt vt vnū nō ſit aliud.ɟ.de baptiſ.de
bitū.cū ſi.et ſic ipe nō vř preſcribere obedieti
am ſiue ſubiectionē vel exceptionē ſeu alius
vt.ɟ.eo.cū ex offitij.aliud inqṫū hȝ effectū ab/
negatiui c⁹ vigoē di^r ſe liberꝝ ab obñia h⁹ epi
vł plati ⁊ p ɔñs dicit ſe preſcribere nō obediē
tiā ppřie loquēdo ſ; libertatē.C.đ preſcp.que
p liber.in rubro et nigro.ff.de adq̄ poſſ.l.iij ꝯ
ſi ſeru⁹.facit.l.ſi partē.ff.quēad.ſer.amit. et ſic
pōt intelligi.d.c.cū oli.et.c.cū pſone. et p hūc
tex..et predicta puto Bar.nō bñ ſēſiſſet in.l.
infamē.ff.de pu.iudi.in ſi.et in.l.hoſtes.ff.de
capti.vbi ſētit ꝙ ɔtra romanū impium poſſit
aliqs priceps vel coitas pſcribere vt ſit ab il
la iuriſdictōne vłi exempt⁹ vel exēpta et vt ſit
loco impatoris in ſuo territorio nullū ſupio/
rē recognoſcēdo.ſ; eni nō vř poſſibile vt ſ.fa
teor ꝙ poſſit pſcribere iura imperij.vt in.c.ſu
per qbuſdā.de v̄.ſign.et qđ le.et nō.i.l.ſi pub
lican⁹.ꝯ in vectigalib⁹.ff.de publi.ſ; ꝙ ipe poſ
ſit pſcribere vt nemini ſubſit nō eſt poſſibile p
rōnes pdictas.et.c.nulla.xciij.diſ.et viij.diſ.q̄
iure.nō Jnno.in.c.p venerabilē.qui.fi.ſint le.
vbi vide.nec etiā impatoꝛ poſſit ɔcedere pui/
legiū oīmode exceptiōis qꝛ eſſet lacerare im/
periū et abdicare a ſe iuriſdictionē qđ nō eſt
poſſibile.argu.in.l.legat⁹.ff.de offi.pſi.et hoc
vltimū tȝ bal.in phemio ſup li.feu.pōt etiā
decidi alia qō que de facto pēdet hic ſenis. ¶
Quidā abbas exēpt⁹ hñs in mōaſterio ſuo
certā pꝛochiā pplī nō exempti exercuit curam
aiaꝝ p monachos ſuos nūc vni nunc alteri
ɔmittēdo put videbať ſibi expedire.nec vnq̄
recepit ipe curā ab epo nec ab eo fuit ipe ab/
bas vel pꝛepoſit⁹ cure p eū viſitat⁹.⁊ ſ; dura
uit p tantū tps de cui⁹ initio nō eſt memoria
nūc eps vult viſitare et allegat tria ɔtra ab/
batē.p⁹ ꝙ ɔtra viſitationē nō currit pſcriptio
ɟ.eo.cū ex offitij.et arg.ibi. ¶ z⁹ ꝙ abbas non
pōt p ſuos monachos curā exercē ſ; ſ; dȝ fa/
cere p capellanū qui curā pplī dȝ ab epo hře
vt in.c.i.de capel.mo. ¶ z⁹ ꝙ ius inſtituendi q̄
ad curā pplī nō pōt pſcribi p iferiorē epo vt i.
c.cū ſatl.de offi. archy. et ibi tenuit ſ; hoſti.et
pfecto circa hec młta pñt ſcribi q̄ breuitatis
cā omitto.et ɔcluſiue teneo ɔtrariū.cū ei ab/
bas ſ; caſu nō intēdat ſe ipm pſcribere cum
ſubſit ſuperioꝛi ſuo ſ; poti⁹ pſcripſit ɔtra epm
vt ipſe ɔmittat curā et pꝑoſitum cure viſitet
corrigat et caſtiget nō eſt pugnāda preſcptio
qꝛ pōt preſcribere iura epalia.vt in.c. audid.
et.c.cū olim.ɟ.e.et p Jo.an.in.c.cū eps.đ offi.
oꝛ.li.vi.et dixi.ɟ.c.cū ɔtingat.de fo.ɔpe. Jpſe
vero abbas viſitabiť a ſuperioꝛe ſuo cum ſit

exempt⁹ et ſic ceſſat p̄ma obiectio epi. Nō ob/
ſtat ſcđa q2 ꝓcedit niſi ſit cōſuetudo vt ꝑ mo
nachos cura exerceat. vt nō. Jo. de lig. poſt
ꝑau. in cle. ne in agro § ceteꝝ. de ſta. regu. ⁊
Jo. an. in. c. ſtatutuȝ. de elect. li. vi. et ſic ſentit
Pau. in cle. frequēs. de exceſſ. pla. dico pleni⁹
in. d. c. i. de capel. mo. Ex his colligit̃ 2ᵒ obie/
ctio. dico eni q̄ p̄ᵒ valȝ p̄ſcriptio. vt in. d. c. au
dit. et in. c. cū olim. et ſētit Jnno. in. d. c. audi/
tis. et Jo. an. in. d. c. ſi ep̄s. et in. c. cū venerabi
lis. de cenſi. ⁊ Pau. in. d. cle. frequēs facit qđ
nō. Archy. xvi. q. ij. in ſūma. et Jo. an. in. c. lit/
teras. de reſti. ſpol. et gl. iūcto tex. in. c. accedē
tib⁹. de exceſ. pla. Jn iſtis ei viis ꝯcordātijs
pȝ q̄ ea q̄ ſūt dignitatis ep̄alis pñt ꝑ inferio
rē p̄ſcribi. Jn priorib⁹ ꝟo ꝯcordātijs expreſſe
dr̃ de cura et ad. c. ſatis. dic vt ibi nō.

AD audientiam. Ca/
ſus
Jn feudo romane eccleſie ꝯtra ipam
eccleſiā et vaſallū currit ſola p̄ſcp̄tio. c. anno.
vel gñali⁹ ſic. Jn iurib⁹ ad romanā eccleſiaȝ
expectātib⁹ currit ſola centenaria preſcriptio
Due ſūt ptes pͥcipales. Jn pͥa ponit̃ ꝓceſ/
ſus narratio. Jn ſcđa diffinitio. ibi nos igit̃
Pͥa ſubdiuidit̃ q2 p̄ᵒ ponit petitionē actorl.
2ᵒ rñſionē rei ibi ȝ ea. 3ᵒ ꝓbōnes actoris. ibi
ad qđ. 4ᵒ ꝓbōnū ipaꝝ impugnatiōes. ibi ſed
inter. Nō. p̄ᵒ q̄ ſol⁹ p̄p̄ pōt etiā laico in feu/
dū ꝯcedere certa iura in aliquo loco ad rōnā
eccleſiā ſpectātia pōt gᵒ ſolus bona eccleſie a/
lienare an aūt valet ȝ ſine cā lͥa facere vide
ꝑ Archy. in. c. nō liceat p̄p̄e. xij. q. ij. qđ nō. Jo.
mo. in. c. ſuꝑ eo. de hereti. li. vi. Nō. 2ᵒ. ibi ꝯ
ſueuit. q̄ cēſus pōt deberi rōne ſoli⁹ cōſuetu
dis. ſufficit gᵒ in petitiōe cēſus ꝯſuetudines
exp̄mere ꝑ cā ⁊ vr̃ ꝯcordare tex. in. c. dilectus
de offi. ordi. et ibi ꝑ Joħ. anđ. ſic limita qđ nō
in. c. ꝑuenit. de cēſi. dic tñ meli⁹ vt ibi nō. et ꝑ
Bar. in. l. cū de in reȝ ꝟſo. ff. de vſu. et vide gl.
i. q. i. nullus ep̄s grauamē. que req̄rit tm̄ tpſ
de. cui⁹ initio nō ſit memoria. dic vt in iurib⁹
ꝑalſ. Nō. 3ᵒ in ꝟ. nos igit̃. mirabileȝ tex. q̄
p̄uilegiū p̄p̄e facit fidē de ꝯtētis in eo etiā cō
tra laicū tertiū poſſeſſorē et de ȝ aliquid ꝭ.
Nō. 4ᵒ et tene mēti q̄ credit̃ libro cēſuali anti
quo alic⁹ eccleſie dūmodo repiat̃ et ꝯſuet̃ in
loco non ſuſpecto. vide qđ dixi in. c. cū cauſaȝ
de ꝓba. et qđ nō. Bar. in. l. i. ff. ſi cer. pet. facit
auc̃. ad ȝ. de fi. inſtru. C. Et nō. q̄ camera
camerarij pape vel cardinalis eſt loc⁹ ꝓbabi
lis et nō ſuſpect⁹. Jdeȝ dixit hic pe. de camera
ep̄i qđ nō. et vide qđ nō. in. c. poſt ceſſionē. de
ꝓba. vide glo. in. c. i. viij. q. i. et in cle. ne roma
ni. de elect. Nō 5ᵒ in ꝟ. nec credētes. q̄ pre
ſumit̃ ꝑ tabellione q̄ diligent̃ exercuerit offi
tiū ſuū. nec p̄ſumit̃ aliter ſcripſiſſe depoſitio/
nes teſtiū q̄ȝ ipi dixerit lȝ ſine teſtiuȝ pñtia il
loꝝ dicta recepit vt hic. et dicit hic. Jnno. ſpā
le eſſe in actis vt ſoli nōrio credat̃ ſine teſtiuȝ
inſcp̄tōe niſi ꝓbet̃ ꝯtrariū de quo remittit ad
nō. in. c. poſt ceſſionē. de ꝓba. et dixi pleni⁹ in
c. qm̄. de ꝓba. facit tex. in. l. in donatiōib⁹. C.
de dona. et facit iſte tex. nō. ad qōȝ teſtis pub
licatiōe dicti facta dixit ſe ita nō dixiſſe ſicͭ no
tari⁹ ſcripſit cui dēat magis credi ſibi an nō/
rio et fuit hec qō domicalis et eā plene ſpe. ꝓ
ſequit̃ in ti. de teſte § i. ꝟ ſi. ȝ pone ecce iudex.
et in ti. de iſtru. edi § reſtat. ꝟ. qđ ſi dū atteſta
tiōes. cū duob⁹ ſe. ⁊ ibi in effectu ꝯcludit q̄ in
ciuilib⁹ dȝ credi nōrio ꝑ hūc tex. cū teſtes ſint
ſingulares. et nōri⁹ rōne publici offitij preſu
mit̃ diligent̃ ſuū exercuiſſe offitiū vt hic. et ȝ
veꝝ niſi notari⁹ ſit ſuſpect⁹ vl̃ teſtis ſit multū
notabilis pſona. facit qđ in ſiſi nō. Cy. in. l. ſi
q̄s decurio. ff. de fal. et Jo. an. in. c. cū parati.
de teſti. preſerti ſi teſtes ſint multi et oēs ꝯue
niūt. Sȝ ſi ꝯtra teſtē ageret̃ crīaliter de falſo.
et ꝓduceret̃ dictū ſuū ille negaret ſe ſic dixiſſe
ſpe. dixit in. d § reſtat. ꝟ. qđ ſi vnus. oēs doct.
in ſua exaīatione p̄uata ꝯcordaſſe vt ſcriptu
re notarij non credat̃ q2 in crīalib⁹ dñt eſſe ꝓ
bōnes luce clariores. vt in. l. ſciāt cūcti. C. de
ꝓba. canonizata. v. q. iij ſciāt. nec credit̃ dicto
teſtis ꝯtra notariū cū ſint ſingulares lȝ pl̃es
ſint. de elect. cū dilecti. et vide de ȝ qđ nō. in. c.
ſicͭ de teſti. Vltio collige ibi bñficia q̄ feu
dū dr̃ bñficiū. et clari⁹ ꝓbat̃ in. c. i. in qui. cau
feu. amit. vbi dr̃ q̄ bñficiū gñaliter ſūptū dif/
finit̃ q̄ eſt beniuola actio gaudiū tribuēs ca
pienti. Alia declarabunt̃ cū glo. ad q̄s deſcē/
dēdo. p̄ᵒ quero de itellectu iſtoꝝ que fuerūt
data in feudū hic vt ꝯmeſtiones banna pla/
cita foris facta. Sol. gl. i. et ij. exponit duo ex
p̄dictis et dic vt in eis. ſȝ Jo. an. exponit ꝯme
ſtiones. i. albergarias ſeu ꝓcurationes quas
a ſingulis ſeu certis ꝑcipere poterat Banna
. i. ius indicēdi bannū vl̃ edictū. Placita dic
vt in glo. et alludit vulgari ſicut ꝭ. ne cle. vel
mo. c. i. et xv. q. iij. placita foris facta. dic vt in
gl et eſt vulgare loci. Op. ꝯtra tex. in ꝟ. nos
vbi dr̃ q̄ p̄p̄ magis ꝯſiderauit p̄uilegiū q̄ȝ di/
cta teſtium. naȝ p̄uilegiū ſeu inſtr̄m et teſtes
hñt parē vi in ꝓbōne ſicđa. vt in. l. in exercen
dis. C. de fi. inſtru. et. c. cū iohes. de fi. inſtru.
So. dicit gl. iij. q̄ ꝯtrariū ꝓcedit regulariter
fallit p̄ᵒ in antiquitate facti. nā facta antiqua
meli⁹ ꝓbant̃ ꝑ inſtr̄a q̄ȝ ꝑ teſtes q2 hoim me/
moria labilis eſt. C. đ proba. l. cēſus. 2ᵒ fallit
vbi ſcriptura eſt neceſſaria. l. i. ff. de mād. p̄n
qđ q̄ñ ſit hēs glo. nō. in. c. i. de cenſi. li. vi. 3ᵒ
vbicūq̄ȝ allegat̃ p̄uilegiū magis ei tē credit̃

ſcripture q̄ȝ teſtib⁹.ar.in.c.porro.⁊.c.cū olim.
de priui. Pria ſo.ē vͣa in ſe ȝ non ↄuenit huic
lrē q₂ priuilegiū nō fuit ↄſectū tpe quo cēſus
ↄpetijt rōne eccl'ie ƀ p⁹.teſtes autē deponebāt
de lōgiori tpe.ſ.de.l.ānis ⁊ .ſ. ⁊ ſic debebāt in
ducē validiorē ꝓbatioēȝ.⁊ forte ob ħ Jo.an.
ſoluit hic aliť dicēs ꝙ ꝑꝑa habuit ƀ reſpectū
ad fcm̄ narratū q₂ teſtes dicebāt ſolū vidiſſe
cēſum ſolutū.ꝑuilegiū vͦo aſſerebat illū debi/
tū ⁊ facit ꝑm cū de ꝑuil.ſi ꝑꝑa.⁊ ꝓpter ħ ꝓba/
cō priuilegij erat validioꝛ.facit qꝺ le.⁊ nō.de
cēſ.ꝑuenit. Ex ꝑdictis ſētit Jo.an.vnū mira/
bile vt dixi ſup ter.ꝙ aſſertis ⁊ ↄtētis in ꝑui/
legio ꝑꝑe ſup qb⁹ fūdať ꝑꝑe itērio credit etiā
ad ꝑiudiciū layci nō ſuppoſiti lȝ narrata ten/
dāt in fauorē rōne eccl'ie ⁊ ↄmodū.qꝺ ſi ē ve/
rū extēdit miro mō cle.lrīs.de ꝓba. In ↄtra/
riū tn̄ facit qꝺ nō. Inno.in.c.inquiſitioni.de
ſen.ex. cū eni layc⁹ ħ caū nō ſit ſubiectus ꝑꝑe
nec rōe pſōe nec cauſe nō apparet q̄re debeat
credi vbis ſuis enūciatis ad ↄmodū romāe
eccleſie et in ꝑiudiciū laici nō ſuppoſiti.pōt di
ci iudicio meo ꝙ forte iſtud caſtruȝ palacioli
erat de ꝑimonio rōne eccleſie ⁊ ab iſto caſtel
lo tenebať in feudū rōne cui⁹ debebat ſolue/
re cenſū vt patebat in libro cēſuali et ſubire
alia onera q̄ hic narranť vñ rōne rei cā erat
ſuppoſita foro eccleſie vt in.c.ſi cleric⁹ laicum
de fo.ↄpe.merito credēdū erat ꝑꝑe.vel z⁹ ſpā/
le eſt in ꝑꝑa vt in dubijs credať pleniſſime aſ
ſertioni ſue.ar.in.c.ꝑ venerabilē.q̄ fi.ſint le.et
in.c.i.lr.di et.c q̄cūqȝ.xi.q.i. Ex q̄ iferť ꝙ dcā
cle.lrīs.dȝ itelligi indiſtīcte.vel z⁹ dic ꝙ ƀ nō
credit ꝑuilegio ad plenū ꝑiudiciū laici.nam
pōderāť ƀ cēſualis liber et dicta teſtiū ȝ ꝑma
xime ꝑuilegiū et ſic facit cū alijs plenaȝ ꝓbō
nē nō aūt ꝑ ſe tm̄ et q̄libet ſo.eſt ꝑ ſe nō.⁊ poſ
ſet ſuſtineri. ¶ Glo.iiij.adducit duo ſiſia.ſiē
ei credit ƀ libro cēſuali.ita in ſili ꝑ libros an/
tiq̄s ꝓbať diuiſio dioceſū de q̄ dicēdū vt ple/
ne dixi in.c.cū cāȝ.de ꝓba. Itē credit pari rō
ne inſtrō ꝓducto ex archiuo publico hn̄ti te/
ſtimoniū publicū vt in.auč.ad hec. C. de fi.
inſtru.et dr̄ hr̄e teſtimoniū publicuȝ ſiue ma/
giſtrat⁹ atteſteť illud de archiuo publico eſſe
ar.ƀ.ſiue māu ↄmētarieſis hēat ſigna ſolita
et ↄſueta iponi et dic ↄmentarieſis.i.tabellio
nis ſup archiuo deputati tn̄ ſi nō ſit tabellio
dūmō ſit publice deputat⁹ ad illud officium
ſuffi' ad fidē iponēdā vt nō.in.d.auč.ad hec
Et eſt archiu⁹ loc⁹ in quo ſolēt reponi ſcptu/
re publice et autētice. ¶ Quero q̄re ꝑꝑ dicit ꝙ
ħ negotiū tāgebat ꝑricipľr rōnaȝ eccleſiā idō
erat neceſſaria ꝑſcriptio. Ǝo.dicit gl.in vͦ.pri
cipľr.ꝙ idō q₂ ſi nō ꝑricipľr ȝ ſcdario ſpectaret
ad ꝑꝑaȝ nō reqreret tā lōga ꝑſcriptio.ar .ſ. de

ꝑuile.accedētib⁹.⁊.c.ſi de terra.vbi ↄtͣ eccle
ſiā exemptā ſeu eccleſiā inferiorē ſubiectā cur
rit in ſuis iurib⁹.xl.an.ꝑſcriptio. et tn̄ queliȝ
eccleſia ſpectat ad ꝑꝑaȝ ƀ iura illaꝝ ꝑtinēt ad
rōnā eccleſiā ſcdario et nō ꝑricipľr.et nō bene
hāc ſo.iūcto ter.ꝓ itellectu iuriū dicētiū ↄtra
rōnaȝ eccleſiā ſolū currē ꝑſcriptionē centena
riā.dȝ eni itelligi reſpectu reꝝ et iuriū ꝑrinci/
paliť et nō ſcdario ſpectātiū ad rōnaȝ curiaȝ
et idē voluit hoſti.hic exponēs.vͦ.ꝑricipľr .i.
ꝓpriē quo ad ꝓpriā menſā vel ꝑimonium qꝺ
tanq̄ȝ ꝑricipale et ꝓpriū ab alijs eſt excluſū.in
auč.hec ↄſtitutio.coll'.viij.et ſic nō colligiť ƀ
ꝑm Jo.an.eccleſiā rōnaȝ ſe poſſe opponere cō
tra om̄eȝ q̄dragenariā ꝑſcriptionē factā ↄtra
minorē eccleſiā quaſi illa ꝑ⁹ et ꝑricipľr ſibi ſit
ſubiecta ſicut quidā arguebāt in.c.ij.ē.e. per
illū ter.qꝺ eſt falſū vt hic ꝑtȝ.fateoꝛ eni ꝙ ꝑꝑ
audireť ꝓ iurib⁹ eccleſie illi⁹ q̄ ꝑricipľr ad eū
ꝑtinerēt.ſec⁹ in ſpectātib⁹ ad illā eccleſiā infe/
riorē ⁊ de ħ vide ter.iūcta gl.nō.in.c.volum⁹
xvi.q.iij.que dicit ꝙ ↄtra eccleſiā exēpta cur
rit ꝑſcriptio cōi tpe quatin⁹ ꝑiudicať illi ec/
cleſie ƀ nō quatin⁹ ꝑiudicať pape. Idē ⁊ cla/
ri⁹ dicit glo.nō.in.c.dilect⁹.de capel.mo.in vͦ.
gn̄ať.que dicit ꝙ ↄtra monaſteriū exēptū pre
ſcribiť ſpatio.xl.an.lȝ nō ↄtra papā ⁊ allegat
d.c.volum⁹.et vr̄ ħ ꝓcedere etiā reſpectu exē
ptionis quatin⁹ ꝑſcriptio ꝑiudicat exempto
tm̄.ad ħ allego bo.ter.in.c.cū dilecta.in.vͦ.q₂
vero.de ↄfir.vti.vel inti.ſicut ei eccleſia infe/
rioꝛ pōt ꝑſcribere libtatē ↄtra epm vt dixi.ē.
eo.cū nō liceat.ita et epus pōt ꝑſcribere ↄtra
libertatē et ꝑuilegia libertatis ſpacio.xl.an.
nō tn̄ ꝑiudicabit eccleſie rōne reſpectu iuris
ſui.vt in.d.c.cū dilecta.vñ poterit dicere eps
ꝙ ad te liberaꝝ edes hēo.l.loci corpus.§.ↄpe
tit.ff.ſi ſer.vē. ¶ Ex quo inferť ꝙ eccleſia infe
rioꝛ ↄtra cui⁹ libertatē eſt ꝑſcriptū nō poteať
ſe tueri ex pſona ꝑꝑe huic forte ꝑꝑ ↄſtituit pro
curatricē abbatiſſā monaſterij vt poſſet alle/
gare ius ↄpetēs romane eccleſie.vt in.d.c.cū
dilecta.qꝺ allegare nō potuiſſet. In ↄtrariuȝ
tn̄ iudicio meo multū facit qꝺ nō.in.c.māda
tum.ē.de reſcrip.vbi cōcludiť ꝙ quis pōt de
fendere ſe ex iure tertij.ex quo excludit actoꝛ
ius nō ↄpetē ſaltē vbi nō allegat ꝑpituďneȝ
ꝓpriā facit.c.cū dilect⁹.de iu.pa. et.c. auctate
martini.de ↄceſ.prebē.ȝ certū eſt ꝙ ↄtra eccle
ſiā romanā etiā reſpectu iuris qꝺ hȝ in eccle
ſia exēpta nō currit ꝑſcriptio niſi centenaria
vt in.d.c.cū dilecta.g⁹ pōt eccleſia inferioꝛ di
cere epo nō potes erga nos vti iuriſdictione
q₂ ſum⁹ imediate ſubiecte eccleſſe rōne cōtra
quā nō eſt ↄpleta ꝑſcriptō nā ineſt ſubditoꝝ
nō mutare dn̄m maxime ꝑꝑaȝ q̄ null⁹ in oꝛbe

maior vt nō ſ. c. auditis. p Inno. et in. c. ſi. de
ma. et obe. p Hoſti. et tūc oꝫ dicē ad. c. cū dile
cta. ꝙ ad maiorē cautelā ꝑꝑ ↄſtituit illā abba
tiſſā ꝓcuratricē et forte hec ps verior. cū exē/
pt⁹ nō poſſit etiā ſi velit expreſſe renūciare ꝑ/
uilegio libtatis vel in iferiorē iudicē ↄſētire
vt in. c. cū tpe. de arbi. nō. Jo. an. in rſa ſcienti
de re. iurl. li. vi. in ſūcu. facit qd nō. Pau. i cle.
freqūēs. de exceſ pla. et re⁹ pōt vti diuerſ ex/
ceptiōib⁹ etiā ↄtrarijs vt in rſa null⁹ ꝑlib⁹ et
qd ibi nō. de re. iurl. li. vi. et in. l. nemo. ff. de ex
cep. et vide ad pñs dicta Archy. in. d. c volu⁹
⁊ in. c. ij. e. ti. li. vi. vbi di᷑ ꝙ eccl'ia latraneſ cui
ꝑꝑ imediate ꝑſidet et res ipi⁹ eccleſie ⁊ gn̄alit̄
oīa q̄ imediate ptinēt ad diſpōnē aplici gau/
dēt h̄ ꝑuilegio ꝑſcriptiōis ſ itellige vt dixi in
his iurib⁹ et bonis que imediate ptinent ad
diſpōnē ipi⁹ pape et idē voluit Jo. an ſ. c. pr.
vbi dicit ꝙ eccleſia rōna gaudꝫ h̄ ꝑuilegio q̄
ad ſingulare p̄rimoniū ſuū. alſ. nō. hic. ¶ Ex
his inferſ ad qōnē que ſequit̄ in gl. an iſte ca
ſtellan⁹ potuiſſꝫ ꝑſcribere cōi ſpatio ↄtra iſtū
vaſallū ꝑꝑe vt ipe eſſet vaſall⁹ romane eccl'ie
et ↄcludit ꝙ ſic q2 p hoc nullū ꝑiudiciū patit̄
ꝑꝑ cū ſolū ꝑſcribaſ ius vaſalli. Ex hac gl. ſin.
nō. ꝙ q̄s pōt ꝑſcribere feudū rſpectu vtilſ dn̄ij
qd eſt penes vaſallū directo remanēte penes
dn̄m. ſ; h̄ nō credit Hoſti. ꝙ eccleſia romana
hēat vaſallū quē nollet vel quē ſibi hr̄e nō ex
pedit. et idē pari rōe eſt dicendū in alio dn̄o.
Ego reducēdo hic ad ↄcordiā dicerē ꝙ gl. ſal
uari pōt qn̄ dn̄s iſtū ſciuit exneuꝫ ſe gerere p
vaſallo et nō ↄtradixit. nā ſicut pōt de nouo
adq̄rere p huiuſmōi paciētiā ius feudale. vt
in. c. ſi quis p xxx. ſi de feu. fu. ↄtro. coll. x. vbi
d᷑ ꝙ ſi quis p xxx. an. rē aliq̄ꝫ vt feudū poſſe/
dit ⁊ ſuitiū dn̄o exhibuit q̄uis de ea re nūq̄
fuit iueſtit⁹ ꝑſcriptiōe tn̄ xxx an. poterit ſe tu/
eri ⁊ eſt ter. nō. forti⁹ patiēte dn̄o pōt hoc ius
iā formatū et ↄſtitutū et in aliū trāſlatū ꝑſcri
bere ſ; vbi dn̄s ignorauit ⁊ pōt ꝑſcribē aliqd
inteſſe in imutatiōe vaſalli poſſit forte ꝓcede
re dictū Hoſti. cū quo trāſeūt hic cōir doct. fa
cit qd in ſiſi le. et. nō. et maxie p Inno. in. c. ve
niēs. ij. de teſti. et in. c. pyſanis. de reſti. ſpo. ſ
nihilomin⁹ lꝫ h̄ videaſ equū ↄtrariū tn̄ puto
veri⁹ vt h̄ caſu etiā nō poſſit dn̄s iſtū qui pre
ſcripſit ad min⁹ ſpacio. xxx. an. moleſtare h̄ p/
bo p ter. aptū iūcta gl. quā ſequit̄ hic Bal. in
c. i. d capi. corra ſ. i. vbi d᷑ ꝙ lꝫ dn̄o alienatio
ne feudi facta nulla obſtante ꝑſcriptiōe reuo
care et itelligit ibi gl. et bn̄ de ꝑſcriptiōe. x. vſ
xx. an. ſec⁹ in q̄dragenaria nec diſtinguit ibi
ſcia vel ignorātia dn̄i erḡ nō agiſ de ꝑſcripti
one ꝓprietaᷓl. nā et ↄtra ignorātēꝫ i ſui ꝑiudi
ciū currit ꝑſcriptio maxie xxx. a. vt in. l. ſi. C.

de ꝑſcri. lō. tē. et. l. ſicut. C. de ꝑſcrip. xxx. an. fa/
cit qd dixi. ſ. e. vigilāti. et h̄ vr̄ ſēſiſſe Inno. ſ
dicēs ꝙ ꝑſcriptio xl. an. hic currebat ↄtra iſtū
ſ; ex ꝑſona eccleſie romane ↄtra q̄m nō currit
niſi cētenaria iſte iuuaſ ar. l. ſi cōeꝫ. ff. quēa d.
ſer. amit. et ſic ſētit ꝙ ſi iſte colon⁹ noluiſſet ex
cludere eccleſiā romanā valuiſſꝫ ꝑſcriptio cō
tra illū. et ſatis h̄ iudicio meo iuuit tex. iſte ſ;
Jo. an. in ad di. ſpe. in ti. de feu. ſup Rca. in. ij.
colū ꝟ. xxviij. p⁹ pille. ſētit ↄtrariū. ibi ei vult
ꝙ lꝫ ꝑſcp̄tū ſit ↄtra vaſallū ſpatio. xxx. an. tn̄
dn̄s cui vaſall⁹ ↄtinue fuerat et caſū igno/
rauerat pōt feudꝫ recupare et illud eripe a
manib⁹ ꝑſcribētis nec teneſ ampli⁹ reſtituere
ꝑ⁹ vaſallo q2 fuit negligēs et ingrat⁹ in pati/
endo feudū ꝑſcribi. alienauit eni in q̄tū in ſe
fuit feudū. vt in. l. alienatiōis ꝟbū. ff. de ꝟ. ſig
et fūdamētū ꝑmi dicti eſt q̄a dn̄s poſſidebat
ciuilit̄ et ſic nō currebat ꝑſcriptio ↄtra eū iux
nō. in. l. i. C. de ſer. fu. dixi pleni⁹ in. c. vigilāti
ſ. e. et ſic ſētit ſec⁹ ſi ſciuiſſꝫ dn̄s aliū poſſidē vl
ſi ignorāter nō tn̄ fuiſſet in poſſeſſiōe ciuili ſ
iſta ↄſiderācō lꝫ mſtū equa poſſit ꝓcedē reſpe
ctu ꝓprietatis nō āt reſpcū vſufruct⁹ q̄ hꝫ va
ſall⁹ vt in. c. i. in ſi. in qui. cau. feu. amit. nā ad
vſufructū ꝑſcribēdū ſufficit nālis ſeu corpal
poſſeſſio. vt in l. ſi. C. de ſcrip. lō. tē. nō bar. in.
l. i. ff. de adqui. poſ. dico tn̄ ꝙ tenēdo ꝑſcripcō
nē currere dareſ reſtō dn̄o ignorāti ne cogaſ
hr̄e vaſallū q̄ noluit iux ea que dixi in. d. c. vi
gilāti. Opi. tn̄ diſtiguēs int̄ ſciaꝫ et ignorātiā
eſt mſtū equa. et nō illud icidenſ tactū q2 dn̄ſ
feudū recupans nō teneſ id reſtituē vaſallo
¶ Sꝫ q̄ro ⁊ reuoco in dubiū q̄to tpe ꝑſcriba
tur ↄtra vaſallū reſpectu iuris ſui dico ꝙ ad
h̄ vt ꝑiudicet dn̄o nō currit ꝑſcriptio minor
xxx. an. et eſt ſpāle in feudo q̄tūcūq̄ ꝑſcribēs
habuerit titulū et bonāfidē. caſus eſt in. d. c.
i. iūcta gl. d capi. corra. et ſētit Jo. an. in addi.
ſ. in ꝓria qōne alle. ſ; reſpectu ⁊ in ꝑiudiciū
ſoli⁹ vaſalli quo ad vtile dn̄iū ſuū eſt magl.
dibiū et ꝓfecto vbi nō interuenit titul⁹ ſ tm̄
bonafides requiriſ preſcriptio. xxx. an. ſicut
in alijs rebus preſcribēdis imobilib⁹ et iuri
bus vt in. l. ſi quis emptionis. C. de ꝑſcp. xxx
an. et xvi. q. iij ſ. pōt. et p glo. in. d. c. i. de capi.
corra. Si ꝟo intuenit titul⁹ putati⁹ puta q̄a
ſucceſſit defūcto vel erat fama ꝙ pater ſuus
habuerat in feudū iux ea que le. et nō. maxi/
me p Bar. in l. celſus. ff. de vſucap. eſt magis
dubiū. vt dixi ter. ſ ſētit ꝙ requiriſ tps xxx.
an. et clari⁹ ſentit Inno. et. Jo. an. in ꝑalſ ad/
di. et ꝓfecto h̄ vr̄ clax vbi nūq̄ habuiſſꝫ poſ/
ſeſſionē q2 ↄtra actionē nō ꝑſcribiſ regularit̄
minori tpe vt in. l. ſicut. C. de ꝑſcrip. xxx. an.
ſ ſi habuiſſꝫ poſſeſſioēꝫ eſt qō ſatis dubitabil

nã ſicut pſcribit directũ dominiũ et ius icor/
pali ſpacio xx.an.cũ titulo vt.in.l.ſi.C.de pre
ſcp.lõ.tẽ.ita vr̃ dicendũ et forti⁹ in dñio vtili
⁊ h̃ vr̃ veriſſimũ ñ dicas ſpãle in feudo.p ter.
d.c.i.de capi.cor.vt nõ pſcribatr̃ mĩori tpe xxx
an.ille tñ ter.loquit̃ in dño recupante et non
in vaſallo niſi dicẽs φ ſi pſcriptio currerz mi
nori tpe ɔtra vaſallũ ñ daret̃ ibi facltas dño
recupandi feudũ pſcriptione non obſtãte niſi
reſpectu ꝓprietatis et h̃ ſatis bñ põt admitti.
vt ſit ſpãle in feudo vt nõ currat pſcriptio mi
nor cẽtenaria et h̃ nõ. ¶ Sz iux̃ pdicta q̃ro ð
nõ.q.nũquid vaſall⁹ poſſit pſcribẽ libertatez
et directũ dominiũ feudi xxx.annis nõ ſeruiẽ
do.hec fuit q̃ð Uber.vt recitat Jo.an.in ad
di.ſpe.p vaſallo facit.l oẽs.C.de pſcrip.xxx.
an. In ɔtrariũ facit q̄ nunq̃ inẽpellauit ius
dñi.dicẽdo eũ nõ ſuũ dñm ⁊ ſic nõ potuit ſibi
mutare poſſeſſionis cãz.l.cũ nemo.C.de adq̃
poſſ.dicebat Uber.poſſe diſtigui an deberet
vaſall⁹ dare certas pſtatiões dño puta tenẽ
equũ p feudo et tũc ſit imputandũ dño φ il/
las nõ exegit.ſi aũt erat feudũ honorificũ nõ
ẽ q̃ð poſſit dño ĩputarĩ q̃ nil potuit exigẽ.et h̃
ſatis ſibi plz. Uel diſtĩguit̃ ſm eũ an ĩ. illud
tps xxx.an.dñs habuẽit negocia ad q̃ vaſal
li eſſẽt vocandi et veriſĩle eſſet φ dñs hũc vo
caſſz ſi vaſall⁹ fuiſſz vt in militia et vxore du/
cẽda et ſil.b⁹. In talib⁹ eni ſi alijs euntib⁹ iſte
nõ iuit inẽpellaſſe vr̃ ius dñi ⁊ ſic poſſet liber
tatẽ pſcribere.nã et libertas ſui ſi malafides
nõ obſtat lõgo tpe pſcribit̃.C.de pſcrip. lon.
tẽp.que phi.l.i.et.ij.hec dicta ſatis m̃ placent
dũmõ vaſall⁹ ſit in fide bona vtputa q̃a cre/
debat id nõ eſſe feudum q̄ alteri ſucceſſit. ¶
Aduertendũ tñ ne vitiũ reale ſibi noceat.iux̃
l.vitia.C.de adqui.poſ.l.cũ heres.ff.ð diuer.
et tẽ.pſcrip.dixi in.c.nihil̃.ẽ.eo.naz ſine bona
fide nõ põt pſcribi necũ directũ dominiũ ſed
nec ſolũ vtil'e.vt.ſ.res tẽat̃ ĩ feudũ pſtãdo ſui
tiũ vt nõ bal.in.c.ſi q̃s p xxx.pall̃. lz gl.aliter
ſẽtiat in h̃ vltĩo lz min⁹ bñ.p.c.ſi.ĩ.e. ¶ Ultio
op.ɔtra ter.vr̃ eni φ ɔtra cẽſus pſtationẽ nõ
currit pſcriptio vt.l.cõperit.C.de pſcrip.xxx.
an.So.dicit gof.φ ɔtrariũ loquit̃ in tributo
vel hic allegabat̃ pſcriptio nõ tñ in cẽſu h̃ eti
am in alijs ſm eũ.Pria ſo.verior.p cui⁹ tñ in
tellectu ſcias φ inter cenſũ et tributuz ſeu pu
licã fruitionẽ vel penſionẽ nõ eſt dĩa cũ hec
pſtant̃ pricipi in ſignũ ſupme ptãtis ſunt eni
hec ſinonima vt nõ.gl.et bar in.l i.ff.de pub.
ſed cũ preſtatio ſit pũato vel ciuitati vel ali/
cui dño inferiori eſt dĩa inter cenſũ et pẽſio/
nẽ de qua dic vt nõ.gl et Inn.in.c. ɔſtitut⁹ ð
reli.do.dic g⁹ φ aut tributũ ſeu cẽſus preſtat̃
pricipi in ſignũz ſupme ptãtis et vlis dñij et

tũc nõ põt pſcribi ſicut nec ipa ſubiectio vt in
d.l.ɔperit.facit in ſiſi.c.cũ ex officij.ĩ.eo aut cẽ
ſus debet̃ alia ɔſideratiõe et tunc põt pſcribi
vt hic et nõ.Cy.in.d.l.ɔpit.ſicut eni alia iura
eccleſie rõne vel pricipis pñt pſcribi ita ⁊ cen
ſus exquo ceſſat cã pdicta. Et p pdicta puto
φ vbi põt pſcribi ſubiectõ puto epi vl' alteri⁹
citra pricipẽ φ poterit pſcribi cẽſus etiãſi pre
ſtaret̃ in ſignũ ſubiectiõis q̄ ſicut põt pſcribi
ſubiectio ita ⁊ forti⁹ ſubiectionis ſignũ ne for
ti⁹ ſit ſignũ q̃z ſignatũ ad h̃ q̃ð de cathedrati/
co.nõ.in.c oli.et.c.cũ venerabilis.de cẽſi.Du
bitat̃ tñ an remanẽte ſubiectiõe poſſit in totũ
pſcribi ſubiectionis ſignũ et dic vt nõ.in iuri
bus pr.all̃.Cõtra papã ꝟo certũ eſt φ ſupre
ma ptãs pſcribi nõ põt ſicut nec ɔtra deũ cu/
ius vices gerit vt nõ.dicit Inno in.c.bone.ij
de poſtu pla.et dicã.ĩ.c.pr. In caſu ꝟo hui⁹.c.
nõ pſtabat̃ cẽſus pape in ſignũ ſupme ptãtis
ſeu vlis dñij ſ; poti⁹ ex alia cauſa forte.

Cum nobis Ca⁹.De cẽ/
tenaria pre/
ſcriptione q̃ ſolũ currit ɔtra rõnaz ec
cleſiã tpe ſciſmatũ deducat̃. In pria ponit̃ cõ
ſulcatio. In z⁹ rñſio ibi.licet. ¶ Nõ φ in eodez
pũcto ſeu ſup eodẽ fcõ põt ɔcurrere et allega
ri vtruſq̃ iuris diſpõ etiã in foro canõico ſic li
mita q̃ð nõ.x.di.ſi in adiutoriũ. ¶ Nõ z⁹ φ pn
ceps ſecularis pt edẽ ſtatutũ ſup reb⁹ eccleſie
etiã rõne. In ɔtrariũ fac̃.c.eccleſia.de cõſti.et
xcvi.di.bñ q̃dẽ.ſ; itellige hũc tex. in ſtatuto p
uilegiatio.puilegiauit eni ius ciuile eccliaz
in curſu pſcriptionis vt in auc̃.q̃s actões.C
de ſa.ſi.ec. nã et nõ ſbditũ põt q̃s puilegiare
vt le.et nõ.in.c.nouit.de iudi.et xi.q.i.q̃cũq̃z.
¶ Nõ.z⁹ φ ɔtra eccleſiã rõnã nõ currit reglr
niſi pſcriptio cẽtenaria.dixi reglr q̄ q̃ñq̃z fal/
lit vt.ĩ.dicã. Ite hz in h̃ eccleſia rõna ſpãle pri
uilegiũ q̄ ɔtra alias eccleſias iferiores cur
rit reglr pſcptio.xl.an.vt in.c ð q̃rta.ẽ.e.et in
auc̃.q̃s actões.pall̃. ¶ Nõ vltĩo et tene mẽti
φ ipedimẽtũ etiã ſupueniẽs p⁹ ĩchoatã pſcri
ptionẽ ipedit curſũ pſcptionis nõ aũt iterrũ/
pit h̃ fac̃ eã durãte ipedimẽto dormire et φ ſ;
eſſet ĩchoata pſcriptio ſatis inuit ter.et apte
ez gl.i.q̃ð eſt ɔtra bar.in.l.ſenat⁹.ff.ð offi.pſi.
vide quod dixi plene in.c.ex tranſmiſſa.ẽ.eo.
¶ Op.⁊ vr̃ φ ɔtra romanã eccleſiã nõ currit
pſcptio cũ ſit cũctis diſpõne dĩna plata. xxij.
di.c.i.et.ij.nec põt quis ſe ab vnitate eccleſie
diuidere xxiiij.q.i.loquit̃.nec eſſe acephalus
xciij.di.nulla.et.ẽ.e.cũ nõ liceat.So.gl.iiij.et
bñ φ ɔtra eccleſiã romanã reſpectu placiõis
et ſupreme ptãtis nõ currit preſcriptio. vt in
ɔtrario h̃ in reb⁹ et poſſeſſionib⁹ et iurib⁹ ipi⁹
eccleſie romane ſicut hic et nõ.hãc ſo. Jdẽ nõ

Jnno.in.c.bone.ij.de poſtu.pla.vbi dicit h̄ p
cedere etiā reſpectu ciuitatū et villaꝝ eccleſie
romane alſ.ṡ.eo.ad audiētiā. Jn quib⁹ autē
bonis eccleſia romana gaudeat h̄ ꝑuilegio.
c.an.dixi plene ṡ.c.ꝑx.et vide Archy.in.c.ne/
mo.xvi.q.iij. ¶ Sꝫ circa hāc ꝑticulā glo.q̄ro
q̄d in his q̄ ſpectāt ad ꝓꝓaꝫ ſpālī ꝓrogatiā ſeu
in ſignū ꝑuilegij ſingularī.gl.nō.in.c. vno de
cle.egro.li.vi.in ṽ.nō obſtāte. dicit p iſtū tex.
nō valere in illis ꝯſuetudinē in ꝯtrariū et ſic
nō pōt p ꝯſuetudinē ꝯpetere iſeriori.ꝫ ego al
lego in ꝯtrariū.c.ſup quibuſdā.de ṽ. ſig. vbi
ptꝫ ꝙ iura reſuata Jmꝑatori in ſignū ſpālis
ꝑuilegij pn̄t p̄ſcribi tāto tp̄e de c⁹ initio nō eſt
memoria.et nō.p Bar. in.l. ſi publican⁹ ⸿ in
vectigalib⁹.ff.de publi. De reſuatis ṽo ꝓꝓe
allego tex.in.c.qd̄ trāſlationē.de offi.le.nā cō
ſuetudo tāti tp̄is hꝫ vi ꝯceſſionis vt in.l hoc
iure ⸿ ductuſaque.ff.de aqua quoti.et eſti.et
l.i.⁊ ij.ff. de aqua plu.ar.c.i.e.ti.li.vi. Jn hac
tū ꝯſuetudie ſeu p̄ſcriptiōe requiro ſciaꝫ ꝓꝓe
q: in iſtis incorꝑalib⁹ nō pōt hr̄i q̄ſi poſſeſſio
ſine ſcia illi⁹ qui ea poſſidet vt l.ij. C.de ſer.et
aqua.nō. Jnno.in.c.bone.pal.et.c. ꝯquerēte.
de offi.or.et mſ̄tis alijs locis p Bar.in.l.i.ff.
de aq̄.plu.ar.et.d ⸿ in vectigalib⁹.et hec ſcia
ꝓꝓe hꝫ vi ꝯſtituti vt in dictis iurib⁹. Ex his
pōt iſerri.ad itellectū illi⁹.c.vnici.vt itelligat̄
in ꝯſuetudie inducta ſine ſcia ꝓꝓe vel q̄ nō eſt
tanto tp̄e p̄ſcripta qd̄ eſt nō.et vide in ſili qd̄
dixi in.c.i.vt li.pēdē.vbi tractaui an facltas
trāſferēdi iſignia pōtificalia poſſit ꝯſuetudie
q̄ri tāgit Jo.an.in.c.abbates. de ꝑui.li.vi.
2⁹ pꝛicipſr op.ꝯtra tex.in eo ꝙ ꝯtra eccleſiā ro
manā req̄rit p̄ſcriptionē.c.an.vr̄ ei ꝙ hec diſ/
poſitio ſit fūdata ſup ipoſſibili q: nūq̄ȝ poterit
ꝓbari poſſeſſio.c.an.p inſtra nō q: p ea nō ꝓ
bat̄ poſſeſſio.ar.c.iter dilectos.de fi.iſtru.nec
p teſtes q: oꝑtꝫ teſtes hr̄e.c.xiiij. annos vt
p c.an.viderit iſtū allegantē p̄ſcriptionē poſ/
ſidere nec potuerunt a tp̄e natiuitatis.ſ ad min⁹
debebāt eſſe pubēs. ꝫ cōir hoies nō viuūt .c.
an.g⁹ req̄rere ita lōgiſſimā p̄ſcriptioneꝫ nihil
aliud eſt in effectu q̄ȝ ipedire p̄ſcriptionē ⁊ ſic
vtriuſq̄ȝ iuris diſpō vr̄ in h̄ fūdata ſup ṽbis
⁊ ñ ſup reb⁹ ꝯtra c.omiſſa.ꝺ elec.li.vi. So.di⁹
gl.ꝺalſ.in 2⁹ ꝑte ꝙ ꝓpter difficultatē ꝓbandi
vr̄ ſufficē ꝓbare poſſeſſionē p tp̄s de c⁹ initio
nō extat mēoria vl̄ ꝙ teſtes dicant ſe ſp audi
uiſſe ⁊c̄ vt in gl. q: nō eſt recedēdū a ṽbis iu/
ris vñ necē eſt ſm eū ꝓbare p̄ſcriptionē.c.an.
put ſ dr̄. Sed aduerte q: p h̄ gl nō ſoluit cō/
trariū q: nō eſt ṽiſile ꝙ lex ſit poſita ſup ipoſ/
ſibilitate.nō ei eſſet tūc lex.i.ij.di. erit aūt lex
et in.l.ſi.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſci. Gl.tm̄ ſimpſr ꝓ.
ſequunt̄ Can. Jin.et Hoſti.qui dixit h̄ ꝑui

legiū p nullā gl.ledendū maxie q: reſpicit ho
norē dei et fauorē eccleſie.nā et ꝑuilegiū ꝯceſ
ſū ꝑuato a pꝛicipe a ꝑuato nō dꝫ minui vel le
di.de re.iur.l.decet.li.vi.ſ nec p h̄ dictū ſaluet̄
ꝯtrarium. Jo.an.ſoluit dicēs ꝙ licꝫ ꝓbare ſit
difficile nō tū ipoſſibile cū iterdū iueniāt̄ tā
antiq̄ teſtes. ¶ Jtē p inſtra p̄t ꝓbari poſſeſſio
vt ip̄e nō ⸿ e.ſi diligēti. vbi ponit vnū modū
ꝓbādi poſſeſſionē vel quaſi vt ſi volo ꝓbare
quaſi poſſeſſioneꝫ ſubiectiōis potero ꝓbare p
inſtra ꝯfecta de fidelitate p cc.an.vel pl⁹. Jtē
pōt ꝓbari poſſeſſio ſm eū p ꝯfeſſionē ꝑtis ad
uerſe et lꝫ h̄ ſit rarū ſatis eſt tū ꝙ poſſit ꝓbari
vt vitet̄ obiectio. Ego ṽo.dico ꝙ multis mo
dis p inſtra poteſt ꝓbari poſſeſſio.etiā lōgiſſi/
mi tp̄is vtputa ſi aucte iudicis vel volūtate
ꝑtis tradētis apꝓhēdi tenutā de qua apꝓe
hēſione fuit rogat⁹ nōri⁹.nā p traditionē trāſ
fert̄ poſſeſſio. Jnſti.de re.diui ⸿ traditionē.et
l.traditionib⁹. C.de pact.et.c.ij.de ꝯſue. Jtem
pōt ꝓbari poſſeſſio ſi venditor in p̄ntia rei im
poſſeſſionē tradidit ⁊ nōri⁹ ſcripſit ꝙ vēdidit
tradidit et aſſignauit.⁊c̄.et eſt tex.r ō.in.l.ij. C.
de acqui.poſ.et ibi p doct. Jtē pōt ꝓbari p vi
am ꝯſtituti.vt q: vēditor vl̄ donās ꝯſtituit ſe
alteri⁹ noīe poſſidē vt in.l.qd̄ in eo.ff.de acq̄.
poſ.et.l.certe de p̄car.et vide pl̄es alios mōs
q̄s poſui in.c.cū veniſſēt.de reſti ſpo.et.d.c.ij.
de ꝯſue.p̄terea nō eſt necē in teſti.vt habeant
c.et xiiij.an.nā regſr ſatis eſt ꝙ tp̄e apꝓhēſi/
onis erat doli capax ⁊ nūc tp̄e depōis ſit ma
ior.vt nō.gl.in.c.relatū.xxvij.di. et ſpe.in ti.
de teſte ⸿ oppoit̄.ṽ.ſ nūq̄d fact⁹ pubes ⁊ Jo
an.in.c.ex ꝑte.ꝺ cor.vitia.vñ tex.iūcta gl. Jn
ſti. de teſti ⸿ teſtes di⁹.h̄ veꝝ niſi ius req̄rat
ſpecifice maiorē etatē tp̄e apꝓhēſiōis vt i te
ſtō in quo teſtes dn̄t eſſe puberes. d ⸿ teſtes
et hāc ꝯcluſionē firmat gl.in.l.iij ⸿ lege iulia
ff.ꝺ teſtiū.ꝙ p teſtes poſſit h⁹ p̄ſcꝑtio ꝓbari vr̄
tex.in.c.cū dilecta.ꝺ ꝯfir.vti. Jtē poterit ꝑtim
p teſtes et ꝑtim p inſtra ꝓbari cū parē vi ha
habeāt vt in.l.in exercēdis. C.de fi·inſt.l.et.c.
cū io ſs.e.ti.nec hec difficultas p teſtes ꝓbā
di dꝫ eſſe alicui moleſta cū plura ſint q̄ ad ſui
ſbaꝫ exigāt ſcripturā vt nō.gl.in.c.i.de cēſi.li:
vi. ¶ Ex gl.op.ꝯtra tex.et vr̄ ꝙ minor p̄ſcꝑtio
cētenaria currat ꝯtra eccleſiā romanā vt i.c.
ij ⸿ i.e.ti.li.vi,vbi dr̄ ꝙ bona hēticoꝝ q̄ igno
rabant̄ in vita ꝙ eſſēt hētici p̄ſcribunt̄ per ca
tholicos bonafide illos poſſidētes etiā ꝯtra
romanā eccleſiā ſpatio.xl.annoꝝ ¶ So.qd̄ po
nit̄ hic ꝓcedit regularit̄ vt ṡ. dixi ille vero ē
caſus ſpālis vt colligit̄ ibi ex tex.et gl. Et ad
uerte diligenter q: p illū tex.dico ꝙ ꝯfūdunt̄
opi.bar.in.l.ij. C.de apoſta.vbi p illū tex.dic̄
ꝙ inq̄ſitores hētice ꝑuitatis nō pn̄t inq̄rere

poſt q̄nquēniū a tpe mortis ad effectū bono/
rū qđ apte eſt ɔtra illū tex..niſi dicam⁹ ſalu ī
do dictū ſuū ꝙ q̄tin⁹ bona veniūt publicāda
fiſco iudicis ſecularis ꝓcedit illa p̄ſcriptio q̄n
quēnij ꝑ q̄ adduco bo.et nō.gl. quā nō alſat
bar.in.l.manicheos.C.de hereti. nā tex.quē
alſe.bar. apte nō ꝓbat et id gl. p̄dicta loquit̄
ſub dubio forte et facit in ſili bo.tex.in.l.ij.C.
de vecti.et ɔmiſ.vbi tex.nō.dicit ꝙ ī bonis de
latis fiſco ꝓpter vectigal nō ſolutū p̄ſcribitur
ſpatio.v.an.et nō.Bar.in.l.cōiſſa.de publi.
Aut bona veniūt ſeu cedūt fiſco eccleſie ⁊ hʒ
locū.d.c.ij.Et ex h̄ pone vnū ſing. dictū ꝙ lʒ ī
iurib⁹ pricipis ſeu fiſci fiat diſtictio ī curſu p̄
ſcriptōis īter bō fiſco incorpata et bō delata
nōdū īcorpata vt ſ̄.lati⁹ dicā. tn̄ reſpc̄u eccl'ie
nō vr̄ dria fiēda ſ ſp vniformis ē p̄ſcp̄tio req̄
rit̄ ei tps xl.an vt ꝓbat̄ in.d.c.ij.q̄ten⁹ loquit̄
de alijs eccleſijs citra eccleſiā rōnaʒ ſ ī eccl'ia
rōna eſt dria ſaltē quo ad illū caſū qꝛ in īcor/
patis req̄rit̄ curſus.c an in delatis ꝺo ſuffi^t
tps.xl.an.ſicͭ in alijs eccleſijs. Sʒ pōt dubi
tari nūq̄d idē ſit in alijs caſib⁹ in quib⁹ bona
deferunt̄ ſ nōdū ſūt incorpata vt ſufficiat tē
pus.xl.an.reſpc̄u eccleſie rōne ⁊ credo ꝙ nō ꝑ
illū tex.qui ponit caſū ſpālēʒ vt ptʒ ibi in hoc
caſu.et ius nouū vt ptʒ ibi ſacim⁹.et q̄ꝗ Jo.
an.ibi ī nouella.dicat ꝙ niſi eſſet ille tex.non
currēt ibi p̄ſcriptio qꝛ nō facta pri⁹ declarati/
one ſup hereſi nō pn̄t apprehēdi bō.vt in.c.cū
ſcdm.de hēti.li.vi et ꝑ ɔn̄s nō currit p̄ſcripcō
cū nō poſſint bō peti.Ego dico ɔtrariū q̄a q̄
actionē hʒ nō īpedit̄ agē vt.l.qui actioneʒ.ff.
de reg.iur.l.vn̄ ſatis eſt ꝙ bō ſūt ipo facto pub
licata ⁊ potuiſſʒ agē vt ꝓnūciaret̄ iux̄ formā
d.c.cū ſcdm. Pretēa in reb⁹ latētib⁹ currit p̄/
ſcriptio vt in .c.vigilāti ſ.e.et.l.fi.C. de p̄ſcp̄.
lō.tē. Itē ꝙ currat p̄ſcriptio in tali caſu ē tex.
in.d.l.ij.C.de apoſta.et.l.ij.C.de vecti.⁊ ɔmi.
et tex.iūcta gl.in ꝺ.et h̄ dʒ.C.de hēti.l.mani/
cheos.et qđ nō.bar.in.d.l.ɔmiſſa.pon^t g⁹ tex.
ille caſū ſpālē in h̄ qꝛ ɔtra eccleſiā rōnā currit
p̄ſcp̄tio mīor cētenaria et h̄ fauore catholico
rū q̄ bōafide illa bō poſſidert̄.et arbitror ꝙ lʒ
al's iuſta ignorātie cā intēdēti poſſit peti in
integꝝ reſtō aduerſus p̄ſcp̄tionē vt dixi in.d
c.vigilanti.tn̄ in caſu illi⁹.c.ij.peti nō poterit
de iuſtitia ordiata qꝛ ꝓhibʒ ille tex.p⁹.xl.an.
aliq̄ꝗ moleſtiā poſſeſſorib⁹ bonoꝝ fieri et hec
ſūt multū nō.ad itellectū iſti⁹.c. et h⁹ māe.
Nūc q̄ro.viſū ē qualit̄ p̄ſcribat̄ aduerſus ec/
cleſiā rōnaʒ et īferiores eccleſias taʒ reſpectu
bonoꝝ īcorpatoꝝ q̄ꝗ delatoꝝ dūtarat q̄d ad
uerſus impatorē ſeu fiſcū. So.gl.ſ.e.cū nō li
ceat.ſimplr̄ dicit res fiſci nō vſucapi alſe.Jn
ſti.de vſuca.§.res fiſci.et ꝓfecto nimis breuit̄
ſe expediuit gl.ibi.ſ.in §.res fiſci. itellerit illū
tex.in vſucapiōe triēnij vel ſaltē in p̄ſcriptiōe
x.vel xx.an.ſec⁹ dicit in p̄ſcriptiōe xl.an l.oēs
et.l.ɔperit.C.de p̄ſcp̄.xxx.vl'.xl.an.h̄ ꝙ eē cur/
rat p̄ſcriptio mīoris tpis. allego multa iura
ciuilia q̄ in h̄ varie loquūtur.vt ptʒ in.l.i.ff.
de q̄dri.p̄ſcp̄.ꝺ.de p̄ſcrip.iiij.an.vt i.l.int̄ qua
tuor.ff.de diuer.et tē.p̄ſcrip.et.l.in oibus.eo.
ti.vbi requirit̄ p̄ſcriptio.xx.an.et.l.q̄ꝗuis.ff.ꝺ
vſucap.vbi requirit̄ p̄ſcriptio.x.vl'.xx.an.et.l.
ij.C.de vect.⁊ ɔmi.⁊.l.ij C.de apoſta.vbi ſuf
ficit p̄ſcriptio.v.an. Quid g⁹ in tāta varie
tate dicendū ꝓfecto vario mō dixerūt ad ho
rū ɔcor.gl.et ſcribētes in locis p̄all'.h̄ ego ero
ꝑ ɔcluſione ɔtent⁹ recitatiōe bar.qui oim iu
ditio cūctos ſcribētes in eq̄tate et veritate p̄/
ceſſit.dixit eni ipe in.l.ij.C.de apoſta.et.l.cō/
miſſa.C.ꝺ vect.ꝙ aduerſus bō publicata nō
dū incorpata ſufficit p̄ſcriptio.v.an.vt in iu/
rib⁹ p̄all'.⁊ dicebat h̄ nō.ꝓpter ſtatuta que in
multis caſib⁹ inducūt ipo facto bonoꝝ publi
cationē vt poſt.v.an. a tpe publicatiōis nō
poſſit agi ſ ɔtra eū apte facit tex. iūcta gl.in
d.l.in oib⁹.vbi hr̄ ꝙ reglr̄ in tlib⁹ requirit̄ pre
ſcriptio xx.an.exceptis cauſ in quib⁹ mīora
tpa ſuari ſpālit̄ ɔſtitutū eſt.et glo.ibi et ꝑ ca
ſu ſpāli all'.d.l.ij.C.de vecti.et ɔmi.et.l. int̄ q̄/
tuor.p̄all'. Ideo diſtigue meli⁹ p⁹ eū in.l.in oī
bus.p̄all'. vbi meli⁹ exaīauit hāc māʒ ꝙ aut
q̄rit̄ in bonis ſeu iurib⁹ reſuatis pricipi ī ſi/
gnū ſubiectiōis vt in tributo ſeu cēſu et ī illis
nullo tpe currit p̄ſcriptio.vt in.l.ɔpetit.C.de
p̄ſcrip.xxx.an. Idē dico et forti⁹ in ipa ſbiecti/
one vt actie p̄ſcribi n̄ poſſit ne ſit acephal⁹.vt
dixi.ſ.e.cū nō liceat.et in.c.ꝑ venerabilē.q̄ fi.
fint le.Quedā ſūt iura reſuata pricipi in ſig^m
p̄uilegij ſinglarl. vt lriare ſpurios. creare ta/
belliones.exigē vectigalia pedagia et ſilia.et
in iſtis currit p̄ſcriptio. h̄ requirit̄ ſcia ipius
pricipis et tātū tps de c⁹ initio nō exiſtat me
moria.vt ē tex.nō.in.c.ſup q̄buſdaʒ.de ꝺ.ſig.
nō. Inn.i.c.cū. P.tabellio.de fi.iſtru.⁊ ꝑ bar.
in.l.ſi publican⁹.§.in vectigalib⁹.ff.ꝺ publi.et
l.i.de aqua plu.ar.et.l.cūctos ꝓplos.C. de ſū.
tri.et fi.ca.quedā eni ſūt bona et iura pariter
poſſeſſibilia et iſta ſi ſūt pricipi incorpata req̄
ritur p̄ſcriptio xl.an.vt.d.l.ɔperit.et ſic proce
dit glo.in.d.§.res fiſci. Si vero nō ſūt īcorpa/
ta h̄ dūtarat delata tanq̄ꝗ vacātia ſeu ex cau
ſa publicata ⁊ tūc in bonis delatis ꝓpt̄ vecti
gale nō ſolutū ſufficit tēpus .v.an.vt.d.l.ij.
Idē dico in bonis ſibi delatiſ ꝓpt̄ hereſim vt
d.l.ij.de apoſta.et ꝑ gl.in.d.l.manicheos. In
alijs vero ſi preceſſit denūciatio bonoꝝ vacā
tiū ſufficit tps quatuor an.vt.d.l. int̄ q̄tuor
et.d.l.i.de quadri.p̄ſcrip. Si vero denūciatio

nō interuenit ꝛ tūc aut q̄s illa bōa poſſedit
bonafide tm̄ et requirit tp̄s xx.an.ꝛ ſic loqui
tur.d.l.in oīb⁹.aut hūit etiā titulū et tūc ſuffi
cit pſcp̄tio.x.an.et ſic loquit.l.q̄uis.ff.de vſu
ca.et p̄ hec hēs clare hāc mā͂ꝫ reſpcu ꝑꝑe et i/
patoꝛis.et de p̄uatis et iferioꝛib⁹ eccleſijs di
xi in.c.de q̄rta.ſ.e. ¶ Vltio hic q̄ro an eccle
ſia iferioꝛ poſſit pſcribere ꝯtra ꝑꝑm vľ ecōtra
ꝑꝑ ꝯtra eccleſias iferioꝛes ſpec. hāc q̄ōnē po/
ſuit.e.ti.ꝟ.illud etiā. et finalit ꝯcludit ꝙ non
q2 res eccleſie ſūt ſue ꝛ ſic nō pn̄t ampli⁹ effici
ſue.ð fi.iſtru.int dilectos .ꝭ. ceteꝝ.nec ꝯtra eū
pōt pſcribi q2 lꝫ p̄ pſcriptionē aliq̄s ſibi q̄rat
in reb⁹ eccľie ꝑꝑe ſubiecte.ius tn̄ ꝑꝑe remanet
ſp̄ ſaluū q2 itelligit ſp̄ excepta auc̄tas ſua.de
re iudi.ſboꝛta.de capel.mo.c.dilect⁹. Jo.ant.
tꝫ hic ꝯtrariū dicēs ꝑꝑaꝫ eſſe dn̄m vľeꝫ vn̄ pt
pſcribē in ſpē ꝛ puta ꝙ xl.āni ſufficiāt ꝑꝑe ad
pſcribendū ne ius p̄ eo itroductū ꝯtra eū re/
toꝛq̄at de re.iurl.q̄ð ob grā͂ꝫ.li.vi. Ego dico
lati⁹ ſic ꝙ aut ꝑꝑa vtit plenitudie ptātis ꝛ tē
nō pſcribit nec poſſeſſionē q̄rit q2 pſcriptio fū
dat ſup̄ bonafide q2 credit rē eſſe ſuā vľ ad ſe
ptinere .xxxiiij q.ij.ſi ꝟgo.et .ꝭ. c.fi. Ex q̄ infert
ꝙ ſi ꝑꝑa p̄ maximuꝫ tp̄s ex plenitudie ptātis
viſitaſſet aliq̄ð mōſteriū ep̄o ſbiectū nō p̄ h̄ p̄
ſcribit ꝯtra eū q2 ep̄s nō fuit negligēs nec ꝑꝑ
cōi alioꝝ iure id fecit .ſecus autem ſi alius
rē a ꝑꝑ recepit ꝯferēte illā ex plenitudie ptātl.
q2 ex illo titulo forte min⁹ ſufficiēti potuit iſe
rioꝛ hr̄e cāꝫ pſcribēdi.ar.in.c.cū p̄ſone.de pri.
li.vi.ꝛ.c.cū dilect⁹.de ꝯſue.h̄ in effectu voluit
Inno.in.c.bone.ij.de poſ.p̄la.in ij.colū.et Ar.
in.c.volum⁹.xvi.q.iiij. Aut ꝑꝑ vſus eſt ſimpľr
iure alteri⁹ p̄uati et tūc pſcribit ſic ali⁹ et cōi
ſpatio ſic de eccľia pſcribēte cōtra p̄uatū dixi
ſ.c.de q̄rta.ꝛ nō. Jo.an.in rľa.q̄ ad agēdū.li.
vi.in mer.et gl.in auc̄.q̄s actōes. C.de ſa.ſā.
ec. Si aūt fuit vſus re eccleſie iferioꝛis eā pre
ſcribit ſpectat imediate ad eccleſiā romanā et
idē dico ſi fuit vſus imediata ſubiectiōe alic⁹
eccleſie credēs illā imediate ptinē ad eccleſiā
romanā vt in.c.p̄ſone.pall. p̄⁹ eni illa eccleſia
ſuberat ꝑꝑe.vľr et iure alioꝝ nūc aūt erit ſub
iecta ſpāliter vt in.c.ſi ꝑꝑ.de p̄ui.li.vi. De ec
cleſia ꝟo iferioꝛe dico ꝙ non pōt pſcribere ꝯ
tra ꝑꝑaꝫ reſpectu ſup̄me ptātis vt ſ.dixi. ſed
bn̄ pōt pſcribē iura ſua et bona vt imediate
ſibi ſbſint lꝫ teneat recognoſcē papam in vľeꝫ
dn̄m vt p̄bat in.c cū dilecta.de ꝯfir. vti.et.d.
c.volum⁹.et idē in p̄uato ꝯtra ꝑꝑm ſ.c.prio.

Additis. Caſus. De pſcp̄ti/
one ſbducit tp̄s q̄
vacauit eccleſia ꝯtra quā pſcribit.ita
ſūmat Jo.an.h̄ ſ hec ſūmatio de nihilo fuit
cū h̄ ſit expreſſū in mľtis iurib⁹.ſ.c.de q̄rta.ꝛ
c.i.cū ſi.ió ſūmo ſic. Prelat⁹ iferioꝛ pōt pſcribē

i certis eccľijs ſue dyoceſ. totū ius ep̄ale ſb/
ducit tn̄ ð pſcriptiōe tp̄s q̄ vacauit eccľia ca
thedralis h̄ d.nō.p̄⁹ ponit p̄ceſſū ꝛ ꝯcluſiōeꝫ
negotij.2⁹ idecíſe narrat reſtōnē ab vtraq̄ p̄/
te petitā ꝛ ꝯceſſā.3⁹ ꝯmittit p̄bōnes recipien
das ſup̄ reſtōne et cāꝫ diffiniēdā. 4⁹ ibi q̄ cir/
ca. ¶ Nō.p̄⁹ iūcta gl.i. ꝙ lex dyoceſana gn̄alit
ſūpta ꝯp̄hendit legē iuriſdictiōis colligit āt
h̄ q2 petebat ep̄s in iſtis eccľijs ius ep̄ale vt
pꝫ in ſe.h̄ āt ius ꝯſiſtit i vtraq̄ lege et p̄cipue
in.l.iuriſdictiōis.et cū ab illa mōaſteria etiā
nō ſūt exēpta vt plene le.et nō. in.c. dilect⁹.de
offi.oꝛ.et ix.q.i.i ſūma.capit āt h̄ ita large.cū
p̄ ſubiectā mā͂ꝫ.cū q2 ꝟba libelli ſūt late iterp̄
tāda in fauoꝛē libellātl.vt.l.ſi q̄s itentiōe du
bia.et.l.ſolem⁹.ff.de iudi.et.c. cū eccľia ſutna
de cā poſ.et p̄prie.et bo.tex.cū ibi nō.in.c. ꝯſti
tut⁹.de reli.do.ſec⁹ āt vbi h̄ ꝟbū p̄ferret i mā
ſtricta q2 tūc nō ꝯp̄hēderet legē iuriſdictiōis
ſꝫ legē dyoceſanā tm̄ in ſpē ſua.ſic itellige tex.
in.d.c.dilect⁹.nā iſtud ꝟbū fuit ibi p̄latū in ſē
tētia q̄ eſt ſtricti iurl.vt.l.vna . C.etſi plu.vna
ſē.nō.bar.i.l.ſi exp̄ſſū.ff.ð ap.in.ij.colū.q̄ð nō
ex his do hāc rľaꝫ ꝙ in mā differēti ſi ſum⁹ in
fauoꝛabilib⁹ vna lex ꝯp̄hēdit aliā.ſec⁹ in odi
oſis. ¶ Nō 2⁹ ꝙ re⁹ pt ſiľ et ſeľ ſe defēdē ex p̄ui
legio et preſcp̄tiōe de q̄ vide bo.gl. in rľa nul
lus plurib⁹ li.vi.et q̄ð nō.ꝭ. c.veniens. Item
ꝙ pluribus defēſionib⁹ allegatl.q̄ꝝ q̄lꝫ ē p̄ ſe
ſufficiēs ad itentū p̄ponētl.recipiēda ē pri⁹ p̄
batio ſup̄ leuioꝛi vn̄ ꝑꝑ mādauit h̄ recipi pri⁹
p̄bōnes ſup̄ p̄uilegio et in defectuꝫ ſup̄ pſcri
ptiōe.ſiľe in.c.ſi forte.de elect.li.vi. ¶ Nō 3⁹ ꝙ
p̄batio inſtri dubia nō releuat niſi alit certi
ficet nec recipit iterp̄retatiōeꝫ ab articuľ ſeu
ꝯfeſſiōe p̄ducentis facit.c.in pn̄tia.de proba.
ꝛ.c.cū iohannes.de fi.iſtru. ¶ Nō 4⁹ duos
mōs q̄bus eccleſie ſeculares pn̄t plen⁹ iure ſb
eſſe abbati p̄ p̄uilegiū.ſ.romani pōtificis ꝛ
pſcriptionē ꝛ dicūt ſbiecte pleno iure quādo
ep̄s nullū ius ep̄ale in illis exercet ſꝫ vtraq̄
lege ſbiciūtur abbati.vt le.ꝛ nō.in.c.qm̄.de p̄
uil. Ex q̄ ſing.nō.ꝙ totū ius ep̄ale i certis ec
cleſijs ē pſcriptibile p̄ inferioꝛeꝫ et de h̄ lati⁹
.ꝭ.ſup̄ gl.iij ¶ Nō ibi .ꝭ.xl.ānos.ꝛc.ꝙ vacatio
eccleſie ipedit ꝯtra eā preſcriptiōeꝫ currere et
facit eā doꝛmire ſiue āte preſcriptōeꝫ ichoatā
ꝯtigerit vt.ſ.c.i.ꝛ.c.de quarta.ſiue pēdēte p̄
ſcriptiōe vt h̄ ꝛ facit ad ea q̄ dixi ſ.c.ex trāſ/
miſſa.ꝛ.c cū nobis. ¶ Nō ibi cāꝝ mr̄imoia/
liū.ibi iūcta gl.iij.in fi.ꝛ tene ſēp̄ mēti.hēs eī
hic tex.expreſſū ꝙ ꝯgnitio cāꝝ mr̄imonialiū
pōt preſcribi p̄ inferioꝛem prelatuꝫ epiſcopo
etiaꝫ r̄gulareꝫ.abbas eni hic preſcripſiſſꝫ ni/
ſi iterruptio obſtetiſſꝫ cui⁹ ꝯtrariū ꝛ min⁹ bn̄
tenuit hoſti.in.c.lr̄as de reſti.ſpo.ꝛ ſatis vr̄
ꝯcoꝛdare huic tex.c.accedētib⁹.iūcta gl.fi.de

excel.p̄la.et.c.i.iūcta glo.iiij.de ꝯſan.et affi.tʒ
Jo.an.in d.c.lr̄as.et.c.accedētib⁹. Ex q̄ nō ꝙ
nedū ea q̄ ſūt ſimplicis iuriſdictōis pn̄t ꝑ infe
riorē p̄ſcribi ſ; etiāſi ſint dignitatis ep̄al.nā ꝯ
gnitio cāꝝ mr̄imonial ū ē dignitatis ep̄al vt
in.d.c.accedētib⁹. Ex q̄ infero ꝙ iſtitutio etiaʒ
autorizabil' p̄t ꝑ inferiorē p̄latū p̄ſcribi cū h̄ ſi
ſit ordiſ ep̄al' ⁊ ſic ceſſat ꝯtrariū.c.q̄ſto.ð ꝯſue
et.c.q̄uis cor epi.lxviij.di.c⁹ ꝯtrariū volu' ſ;
hoſti.et in.c.cū ſatl.de offi.archy.ſ; min⁹ bene
iudicio meo et ꝯtra hūc tex.locut⁹ eſt q2 ſb cu
ra eccl'iaꝝ iſtaꝝ erat tō illa vallis de cualſhā
hic ē ꝙ etiā p̄ſcripſerat abbas iuriſdictionem
ep̄alē reſpēu ꝑplī vt pʒ in ꝯgnitiōe cāꝝ mr̄io
nialiū circa q̄m fc̄a fuit īteruptio ⁊ ſic abbas
acq̄ſiuit plenuʒ ius ep̄ale i iſtis ecc'ljs ⁊ i tō
illa valle p̄terq̄m i exceptuat.l.ſ; i qb⁹ fc̄a fuit
īterruptio ꝑ ep̄m alſ ꝓceſſiſſʒ intetū preſcri
ptio ergo ꝯpetebat ſ; abbati iſtitutio etiam
auctorizabilis reſpectu cure ꝑplī.⁊ nō.ſing.ꝙ
nēo ad h̄ p̄derauit iſtū tex.et ꝙ hec iſtitutio
q̄ſibilis ſit ꝑ inferiorē ep̄o ſētit ſ; Inno.⁊ clari⁹
ī.c.cū oli.vbi vr̄ tex.iudicō meo nō cauelādo
lr̄aʒ tʒ gl.i.d.c.cū ſatl.et Jo.an.ꝯpte ſētit in.c.
cū venerabil.de cēſi.et P au in cle.i.de excell.
p̄la.et cle.ne in ꝯg⁹.ꝟ cetēꝝ.de ſta.regu.fac qð
nō.Jo.an.p⁹ arch.in.c.cū ep̄s.de offi.or.li.vi.
et arch.xvi.q.ij.i ſūma.et do.ð ro.deci.ccxxxi.
Ex p̄dictis et ex tex.nō.aliud ſing.dictū qð a/
libi ita bene non ꝓbaē ꝙ inferior p̄lat⁹ p̄t p̄ſcri
bere certā ptē dyoceſ cū tritorio excludendo
ꝓrſus ep̄m i illo loco ab exercitio iuris ep̄al'
c⁹ ꝯtrariū et nō bn̄ ſētit hoſti.i.c.cū ꝯtigat.de
fo.ꝯpe.ſ; p̄ᵐ dictū tʒ archy.et Jo an.i.c.cū ep̄ſ
et vide i h̄ qð plene dixi i.d.c.cū ꝯtigat. Ali
ud eē ſing.collige ex h̄ tex.ꝙ exercēs iuriſdcō
nē i aliq̄ loco vl̄r vl' i certis articul' vr̄ illā pre
ſcribē excludēdo illū ad q̄ ꝑtinebat iuriſdcō
nō āt vt i exercitio cū illo currat lʒ gl.et q̄daʒ
alij ſētiāt ꝯtrariū i.c.paſtoral.i pri. de offi.or.
ſ; h̄ ē tex.ꝓrſus i ꝯtrariū.ſ; ei nō dr̄ ꝙ ep̄s fuit
aliq̄n ꝓhibit⁹ exercē iura ep̄alia ſ; abbas ex
ercēdo p̄ſcp̄ſit ꝯtra ep̄m negligēteʒ ⁊ iponiē ſi
lētiū ep̄o ⁊ abbati adiudicaē iuſ ep̄ale ad idē
ī.c.cū oli.et fac qð nō.Inno.i.c.dilect⁹ de ca/
pel.mo. Nō ꝙ ꝑuilegiū icertū et dubiū vt
erat ſ; ꝑuilegiū celeſtini qð referebat ſe ad ꝑ/
uilegiū illoꝝ regū dat lr̄aʒ cāʒ p̄ſcribēdi cer
ta iura.ad idē vide bo.tex.i.c.cū dilect⁹.de cō
ſue. Nō.ex ſi.tex.ꝙ intruptio facta i certis
articulis alio poſſidēte iuriſdictionē vl̄r non
opaē effectū ſuū reſpectu iuriſdictōis vl̄is ſed
ſolū reſpectu illoꝝ articuloꝝ i quib⁹ fc̄a fuit
ſil'e i poſſidēte ſeu exercēte iuriſdictionē reſpe/
ctu certoꝝ articuloꝝ alio poſſidēte vl̄r nō ei
extendiē poſſeſſio ad alioſ articuloſ eē ꝯſil'es
ſ; tantū p̄ſcribiē q̄tū poſſideē.vt ē tex.bo.in.c

cū oli.et.c.cū ꝯtigat.ī.de deci.nō.ꝓcnit Inno.
in.d.c.dilect⁹.de cap.mo. Ultio nō i x̄.ſi tn̄
ꝙ intruptio p⁹ ꝯpletā p̄ſcriptionē nō hʒ ledē
ius ex p̄ſcriptiōe iā q̄ſitū oʒ g⁹ vt valeat ꝙ fi
at ī.tpᷓs p̄ſcriptōis. Ex q̄ infero ꝙ p̄ſcp̄tō ſeu
ꝯſuetudo iā ꝯpleta nō tolliē liʒ ſel' vl' bis fiat
ꝯtrariū qð tʒ ſpe.e.t.ꝟ i.x̄.qd ſi p⁹ ꝯpletā.all'.l.
ſi vn⁹.ꝟ ſi pactū.ff.de pact.ſ; iudicio meo ſ; ma
gis clare ꝓbaē ⁊ ad h̄ clari⁹ l.tpal.iūcta glo.
ff.de re iurl.alſ ē.ꝟ l.p̄ce.q̄ icipit nēo aliēo.nō.
Jo.an.in.c.ſi.de ꝯſue.recitāē g⁹ ad tollēdā pre
ſcp̄tionē vl' ꝯſuetudinē ꝯtraria p̄ſcp̄tio vl' cō/
ſuetudo.vt nō.i iurib⁹ ꝓr.all'.fac.c.i.ī.ð re.iurl.
et ꝙ ex ſola p̄ſcriptiōe ꝑ n̄t ſe tueri eē religioſi
lʒ expreſſe ex poſtfēo ꝯſtat titulū q̄ dedit cāʒ
p̄ſcribēdi nō ſufficē ad ius trāſferēdū. ſil'e i.c.
cū dilect⁹.ſ̄.ð ꝯſue. Eʒ an̄ q̄ deſcēdā ad gl.
q2 tex.faē mētionē de īterruptiōe et nō dicit
q̄lis fuit iſta intruptio. Quero q̄liē fiat int/
ruptio p̄ſcriptōis in icorꝑalib⁹. Sol.hāc mā;
ſatis traicui.ſ̄.c.illud.ſ; ꝑpē aliq̄ dicta Inn.
ſ; q̄ m̄ nō placent nec illa in totū ibi recitaui
dicā ſ;. Dicit eni ꝙ intruptio fit i iurib⁹ ⁊ ali
is icorꝑalib⁹ eodē mō ſic in corꝑalib⁹.ſ.ꝑ litl.
ꝯtl.et alijs mōis nō.in.d.c.illud.fit etiā i his
ſpālis intruptio ſi ep̄s ſaltē vna vice fuiſſʒ v/
ſus his iurib⁹ an̄ ꝯpletā p̄ſcriptionē abbatl.
ar.C.de p̄ſcrip.xxx.an.cū notiſſimi. Idē dicit
ſi ꝓhibuiſſet eōs ꝑ violētiā abbatē volētē ex
ercē iuriſdictiōeʒ quā p̄ſcribebat ita ꝙ tiore
ep̄i dimiſit illā exercē ꝙ cū poſſeſſio ꝑdaē ſolo
aīo mſto forti⁹ intrūpiē.ff.de adq̄.poſ.l.poſſi/
deri.ꝟ i amittēda.et.l.q̄admodū.et q2 deiect⁹
vr̄ q̄ nō veiē q2 ſuſpicaē ſe poſſe ēpelli.ff.ð ad
qui.poſ.ſi id qð.ꝟ fi.h̄ dictū ſatis plʒ et tʒ bar
i.l.nāliē.ff.de vſuca. Sʒ ꝯtra p̄cedēs dēm in
eo ꝙ voluit ꝙ ep̄s exēcēdo et vtēdo illis iuri
bus ſaltē vna vice an̄ ꝯpletā p̄ſcp̄tōʒ videaē
īterrūpe p̄ſcriptionē. Sp.q2 lʒ exercuit ep̄a
lia nō min⁹ poterit abbas illa exercere cū vi
ſitatio excōicatio et ſilia pn̄t eē iſolidū apud
pl'es ſic ſūt apud archyp̄ſbiteꝝ.archydyaco/
nū.ep̄m.et archyep̄m. qui in ꝓprios ſb̄ditos
exercēt p̄dicta ī.c.ꝓx.de offi.archy.c.i.⁊.c.cū
ſatl.de offi.archyp̄ſ.c.ij.et iij.ſic et abbas pote
rit cū p̄dictis hec iura exercē nec p̄ſcribet ſibi
ius alteri⁹ ſ; p̄ſcribit ſibi ius ꝯſil'e So.h̄ ꝯtra
riū formauit ipſemet Inno.ſ; iudicio meo mi
nus bene ſoluit.dicit ei ꝙ abbas p̄ſcribit bn̄
ſingulos et ꝯtra oīs. naʒ q̄cūq; fuerit ille q̄
hʒ ius excōicandi vl' viſitādi vel qðcūq; ſiue
archyep̄s ſiue ep̄s ſiue q̄uis ali⁹ etiāſi ex pre
ſcriptiōe hēat ꝯtra eū vl' oēs p̄ſcribēt abbas
etſi aliq̄s ipoꝝ interrūpat aliq̄ mōꝝ ſ̄.dicto/
rū ꝯtra eū nō ꝓficieē p̄ſcriptio et h̄ dicit bene
ꝓbari ex h̄.c.et ī.c.cū oli. Certe hic et in.c.cū
oli.nō ꝓbaē ꝙ ep̄s exercēdo ꝑ ſe interrumpit

pꝛeſcriptionez abbatis.ſolum enim hic fit
métio de interruptione.ſed non dicit qua/
liter fuit facta interruptio. nec puto id di/
ctum Inno.verū.et contrariū ipe ſenſit in
d.c.cum olim.in pꝛin.vbi dicit ꝙ ſi epiſcopꝰ
vidit alium iura epiſcopalia exercere ⁊ po
pulum obedire vel illius ſententiaȝ obſer/
uare et paſſus eſt in tm̄ ꝙ ꝓchianos alte
ri obediétes non puniuit nec exercuit ani
mo puſillanimi deſeruiſſe ſuaȝ poſſeſſioné
et ſic eſt in alio tranſlata ar.ff.ſi ſer.vend.l.
et ſi forte §.i.ſed ſi epiſcopus nō eſt paſſus
ſuum populum alterius epiſcopi vel pre/
lati ſententias ſeruare puta quia vel tem
poraliter puniuit parrochianos qui ſerua
bant ſententias alterius in tm̄ ꝙ eos vili
penderunt vel ſaltem excōmunicauit eos
licet non poſſit facere ꝙ alterius ſententi
as non ſeruauerunt vel alio modo proceſ
ſiſſet ꝯtra eos ita ꝙ bene appareat ꝙ poſſeſ
ſionem non dimittit. dicit Inno.ꝙ non a/
mittit poſſeſſionem que non amittitur niſi
animo et iſte nullo modo videtur habere
animū poſſeſſionem amittendi et idé dicit
Inno.ſi aliter cōtra parrochianos huiuſ/
modi proceſſiſſet mulctando vl' eorum bo/
na occupando. Ex his eni ſatis arguo ꝙ
epiſcopus non impedit nec interrūpit poſ
ſeſſioné alterius illa iura exercédo.ſ; opoꝛ/
tet ꝙ ipe pꝛohibeat illum exercere vel ſub/
iectus ſibi obedire vel lis ꝯteſtet' vel aliuȝ
actum exerceat per qué interrūpatur pſcri
ptio de quo in dicto.c.illud.facit optime.l.
vt perfectius.C.de an.ex.⁊ etiam xvi.q.iij.
§.poteſt.vbi ponitur modus interrumpen
di pꝛeſcriptioné nec numerat' pꝛedictuſ mo
dus Bar.etiam in dicta.l.naturalit'.ponit
dicta Inno.hic ſed omiſit hunc modum qꝛ
forte ſibi non placuit.pꝛeterea ſi hoc dictū
Inno.eſſet verū ſequeretur ꝙ nunq̄ꝫ quis
pꝛeſcriberȝ iuriſdictioné accumulatiue ad
epiſcopū vt ſic ambo exercerent ⁊ ſit locus
pꝛeuentioni .cuiꝰ ꝯtrariū ſentit glo.et cla/
rius Jo.an.in.c. Paſtoꝛalis. de offi.oꝛdi.
Dico ergo ꝯcludendo ꝙ aut ſolus pꝛeſcri/
bens vſus fuit illis iuribus et videt' pſcri
pſiſſe excluſo epiſcopo vt hic ⁊ tenet Inno.
in dicto.c.cū olim.Aut etiā epiſcopus fuit
vſus et tunc pꝛeſcripſit accumulatiue ad
epiſcopū.epiſcopus eni vtendo et patiédo
aliū vti videt' ꝯſenſiſſe vt ambo vtant'. et
ſic itelligo nō.in.d.c.paſtoꝛalis.et pꝛo hoc
fac' totꝰ ti.de offi.archy. nā pꝛo maioꝛe pte
illa ſpectāt ad archydyaconū de ꝯſue.et ni
hilominꝰ epiſcopus illa exercet et hec nō.
quia nō bene ꝑ alios declarata. ¶Ex pꝛe
dictis infero ad aliā q̄ōnem quā ponit hic
Inno.ꝙ ſi teſtes ꝑ epiſcopū ꝓducti dicunt
ꝙ ep̄s exercuit iura ep̄alia et teſtes abba/
tis deponūt ꝓ abbate quoꝝ dicto ſtabit'.
Ho.dicit Inno. ꝙ ſi teſtes ep̄i et teſtes ab/
batis oīno ſūt pares vt qꝛ teſtes epiſcopi
dicūt eū exércuiſſe iura ep̄alia ⁊ teſteſ abba
tis illud idé dicunt de abbate data ī alijs
teſtium paritate pferunt' teſtes ep̄i qui cō/
coꝛdant iuri cōmuni et ſic dicūt veriſſio/
ra ar.j.de ꝓba.licet.ꝟ.ex pꝛemiſſis Si vero
teſtes abbatis dicant generalit' abbatem
exercuiſſe iura ep̄alia ⁊ teſtes ep̄i pꝛobāt
ſolum eccl'iaȝ ſitaȝ ī dyoceſi ⁊ ꝙ ep̄us exer/
cuit ibi ep̄alia nō tñ dicunt ꝙ oīa adiudi/
cabunt' abbati illi exceptis de quibꝰ ꝓba/
uit epiſcopus et exceptis his de quibꝰ pꝛo
bauerit interruptioné interueniſſe qd foꝛ/
te ſufficit pꝛobare per duos teſtes ſm cum
licet abbas gn̄aliter ꝓbauit ꝑ plures.ar.
ſ.c.illud.dicit tamé Inno.ꝙ pꝛudenter fa
ciet examatoꝛ ſi d ſinglis capl'is iuris ſigil
lati interroget teſtes abbatis. Hoſti.dicit
ꝙ hec debet eſſe cautela aduocati ep̄i con/
tra qué teſtes ꝓducunt' ad hoc de teſti.c.ij
li.vi.et tūc ſm Inno.nō ꝓderit pꝛeſcriptio
abbatis niſi in capl'is ꝓbatis vt ſ̄.c.cum
olim.mihi nō placet hoc 2m membꝝ Inno
quia licet indefinita in multis eq̄polleat
vniuerſali iuxta nō.in.c.vt circa.de elec.li.
vi.et bn̄ facit tex.in.l.ſi.ff de vi.tri.et ole.le
ga.tñ aliud dicendū in teſtibꝰ cū coꝝ dcm
debeat ꝯcludere neceſſario et non pꝛeſūpti
ue vt in.c.in pꝛeſétia.de ꝓba.nā indefinita
poſſet verificari in duobꝰ capl'is ſeu iuri/
bus ep̄alibꝰ ſ; pmū membꝝ Inno. non m̄
placet in eo ꝙ dicit ꝙ ſi teſtes vtriuſq; ſunt
equales pꝛeferédi ſūt teſtes ep̄i qꝛ ꝯcoꝛdāt
iuri ꝯmuni.nā poſſibile eſt ꝙ vtriuſq; teſteſ
veꝝ dicant.ſ.ꝙ ep̄s et abbas exercuerunt
iuxta ea que dixi in pꝛece.q̄ōne. Saluādo
tñ certo caſu dictum Inno.diſtinguo ſic ꝙ
aut ep̄s et abbas dicūt ſe illa iura inſolid
poſſediſſe et tūc cū impoſſibile ſit ꝙ duo il/
la eadem iura poſſederūt inſolidū ſententi
andū eſt ꝓ eo qui hȝ pꝛeſūptioné iuris pꝛo
ſe et iſte eſt ꝓꝑrius caſus.d.c.licet.ꝟ.ex pmiſ
ſis.de pꝛoba. Aut dicit abbas exercuit et
poſſedit illa iura ep̄o tñ excluſo ſ; ꝯcurren/
te in exercitio ita ꝙ locꝰ erat pꝛeuétioni et
tūc ſententiabit' ꝓ vtroq; cū vtrūq; ſit poſ/
ſibile qꝛ diſtictū ar.eo.que nō.in.d.c.paſto
ralis.facit optime qd nō. Bar.in.l.ſi duo
ff.vti poſ.vbi dicit ꝙ ſi duo ꝓbant equalit'
poſſediſſe eand é rez adiudicandū eſt eadé
res vtriq; ⁊ d ſ; vltio dixi plene in.d.c.licȝ

¶ Nunc venio ad glo. et oppo. ꝯtra tex. in eo ꝙ epiſcopus egerit ſuper eccleſijs ſitis in valle de Euſcham ꝯtra abbatem. videt enī ꝙ debuiſſet agere ꝯtra capellanos ſeu rectores illaꝝ eccleſiaꝝ vt in. c. querelam. de elect. ſo. glo. in hoc ꝯtrariū ſenſit et in effectu voluit ſic ſoluere ꝙ aut agit̄ de ſubiectione et tunc non illi qui poſſident iure ſb iectionis ſed ille qui dicit illos ſibi ſubiectos ꝯuenire debet quaſi iſtius principaliter intereſt et ita loquitur hic. aut agit̄ de facto ſubiecti vel rectoris vt quia dicitur ipm etiam eccleſiam p̄occupaſſe et petitur inde remoueri et ꝯuenitur ipe ſubiectus. et ita loquitur. d. c. querelam. Aut agitur de alijs iuribus puta quia quis petit cenſū vel procurationē a capellanis et tūc illos ꝯuenit quaſi pricipaliter iterſit capellanorum et non illius qui poſſidet ſubiectionē et hec eſt mens huius gl. Extra glo. multa dicūtur. Vin. ſentit ꝙ ꝯtra vtrūq; pōt agi licet agatur de ſubiectione et obtinendo ꝯtra vnū alteri non fit preiuditiū ꝟ. de re iudi. cum ſuper. et c. ſuborta. ¶ Nō bene hoc dictum vin. et idem tenet hic Tan. ſed hoſti. hoc limitauit niſi is qui dicit eos ſibi ſubditos ſciuerit cauſam ſuam agi et tacuerit per. c. quāuis ꝟ. eo. Inno. in hoc multa ſcribit hic et in. c. inter q̄tuor. de ma. et obe. et in. c. cū deputati. de iudi. et. c. cum ſuper. et. c. peꝟ. de re iudi. Ego aliqua tetigi in. d. c. cū deputati. et ꝟ. remittam. ſed hic annectam que dicit Inno. hic qui p̄mo dixit ꝙ tunc nocet taciturnitas hoc caſu quando lata eſt ſententia cōtra illū ad quē primo loco pertinet defenſio ſciente illo ad quem pertinet 2° loco per preall. decre. quāuis et l. ſepe. ff. de re iudi. ſecus dicit ecōtra. all. d. c. cum ſuper. et dicit quoſdā dicere ꝙ p̄mo loco ſpectat ad prelatū defenſio eccleſie de cuius ſubiectione agitur qui ſubiectionez poſſidet 2° adminiſtꝝ illius eccleſie ſiue rectorez. ſecus ſi ageretur de poſſeſſionibus eccleſie quaſi per hoc ſentiat Inno. ꝙ ſententia lata ſuper ſubiectione ꝯtra ſuperiorem ipſam poſſidentem nocz ſubiectis ſcientib⁹ illam cāz agi quib⁹ ꝯpetit 2° loco defenſio ſecus ſi eſt lata ꝯtra ſubiectos quia tūc nō nocet ſuperiori licet ſciuerit cauſam agi. Sed hoſti. ait ꝙ per illa iura. l. quāuis. et. l. ſepe potius eſſet dicendum oppoſitum quaſi dicat hoſti. ꝙ magis eſſet imputandū ei cui primo loco cōpetebat defenſio et permiſit ſequentem agere quia poterat illum repellere et cauſam in ſe aſſumere q̄ econtra et forte melius dicit ſi illa iura recte ponderētur ſed dic vt ꝟ. poſtea nō. dicit Inno. alios dicere ꝙ forte melius ſcdm eum ꝙ hoc caſu non dicitur pertinere primo ad vnū. 2° ad alium. ſed plurale et equaliter defenſio pertinet ad vtrūq;. C. de li. cā. l. principalit̄ et nō bene hoc dictum quia ſatis mihi placet. nam vt dicit Inno. et bene ſicut intereſt domini non perdere ſubiectos. ita intereſt ſubditoꝝ non mutare dn̄m. ad hoc allego quod. le. et nō. in. c. hūilis. de ma. et obe. et in. l. imperialem. ꟍ. preterea ducatus. de p̄hi. feu. ali. coll. x. et. l. i. ꟍ. ex eadem. de capi. corra. ea. coll. vbi dicitur non poſſe dominū alienare feudum ſine ꝯſenſu vaſalli ne ꝯpellat̄ habere dominū quez nolit vel ſibi non expediat habere. in dicto. c. humilis. citātur prelati inferiores cū agitur de iure primitie quaſi coꝝ intereſſit non habere dominū nouū et ſuperiorem. dicit etiā Inno. ꝙ ſententia contra vnum ex predictis lata non preiudicat alteri ignoranti ſed ſcienti ſic p iura preall. ſed certe iuditio meo hoc dictum ſe non ꝯpatit̄ cum p̄cedēti. nā ſi ad vtrūq; ptinet defenſio eque pricipalit̄ g° ſententia lata ꝯtra vnū ex predictis lata non debet p̄iudicare alteri etiā ſcienti p iura q̄ ad ſuā opi. adducit Inno. nā. c. quāuis. et l. ſepe. loquūtur quādo ſnīa fuit lata cōtra eum cui 2° loco ꝯpetebat defenſio qz tunc eſt quid imputandū tacenti et ſciēti cui cōpetebat p̄mo loco defenſio quare pmiſit ſequentē agere. nam videtur litigaſſe de ſuo ꝯſenſu exquo potuit illū remouere et nō remouit et ſuper hac ratione ſunt fūdata iura illa ſed quando defenſio pertinet ſimul ad vtrūq; ceſſat hec ratio cum nō ſit quid imputet̄ tacēti in iuditiū non vocato qui non potuit remouere illum cui principaliter ſicut ſibi ꝯpetebat defenſio cū exquirētur ſeu defenderet ius ſuū. vnde ꝑpter par intereſſe negotiuz agitatū cū vno dicitur reſpectu alterius res inter alios acta. ad hoc alteri nō preiudicet. ad hoc all. tex. ag tum in. d. c. cum ſuper. qui eſt ſing. iuditio meo in hac materia et ibi latius hunc articulum examinabo. et ſic intelligendo poteſt ſaluari dictum Vin. et Tan. quod. ſ. recitaui in compoſitione ſeu tranſactione. fatetur Inno. ꝙ facta ab vno alteri etiam ſcienti non preiudicat. ar. in eo quod legitur et notatur in. c. contingit. de tranſact. quod eſt bene nō. Si ergo ſuperior componit vel tranſigit ſuper ſubiectione non preiudicat ſubiectis etiam ſcientibus et tacētibus nec econtra. et hoc puto procedere reſpectu ſuperioritatis eccleſiaſtice. .·.

In ſecularibus

In ſecularib⁹ vero dicerem vt in cōitatib⁹
ducatibus. etſi de iure vendicare nō pñt
cum ſint publici iuris niſi conſuetudo ali
ud habeat quo caſu poterunt vēdi ad li/
bitum non obſtante contradictione ſbiecto
rum et ſentit bal.in.c.i.§. ex eadem.de lege
cor.coll.x.et hoc caſu puto ꝙ dominus po
terit ſolus in iudicium ſubiectionez dedu
cere cōponere et tranſigere et ꝑiudicabit
ſubiectis etiam ignorantibus qꝛ que pōt
fortius in iudicio expiri et componere ar.
l.l.ait ꝑtoꝛ.ff.d iu del. Idez dico in feudo
vt poſſit dominus cū vniuerſitate illud ī
aliū transferre ⁊ expiri in ꝑiudiciū vaſal/
loꝝ ſeu ſine cōſenſu eoꝝ vt in d.§.ex eadez
poterit etiam ſine vniuerſitate ſi conſuetu
do habz vt ſolus poſſit alienare de quo in
d.§.ex eadez.⁊.c.impialez.§.ꝑtēa ducat⁹.de
ꝓhi.feu.ali.finalit Inno.hic circa ordinez
agendi diſtiguit ꝙ aliqñ poſſidz quis iura
aliqua.aliquādo non poſſidet.ſed tātuz in
eo poſſidet inter que duo.ſ.eſt dria nō.poit
ex^m qñqꝫ eſt aliquis in poſſeſſione ꝙ nō te/
neat ire ad ↄciliuz vel ꝙ poſſit ordinari et
bñdici a quo maluerit epō et ↄſilia.ī.c.vei/
ens.qñqꝫ vero non poſſidet hec iura ꝫ ab
alio poſſident in eo ſicut mōſteriuz de quo
hic agit dicebat ſe habere et poſſidē q̄dam
iura in quibuſdaz eccleſijs que tamē eccle
ſie nō poſſidebant nez poſſidere poterant
in ſeipis quia nullus pōt in ſeipo ius vel
ſuitutē hr̄e nec miruz quia nec in re ꝓpria
quis poteſt habere ſeruitutē.l. iure cōi.ff.
de ſer.vꝛ.predi.hoc vltimo caſu poteſt agi
ↄtra vtrūqꝫ.ſcz ↄtra detinentē ſubditos et
ↄtra ſubditos qui non obediūt.contra de
tinentem vero vi agi pōt quia ſua intereſt
cū ſit in poſſeſſione ſubiectionis vt hic ⁊ in
c.inter quatuoꝛ.de ma et obe.cōtra ſubdi/
tos vero agi pōt quia actorē non patiunt
vti iure ſuo ſcz non obediendo. Item ſicut
intereſt prelatoꝝ non perdere iura que ha
bent in ſubditis ita quādoqꝫ intereſt ſubdi
toꝝ nō mutare dños vt ſ.dixi. Et ex hac
rōe dicit Inno. ꝙ ſubditi poſſeſſi admittū
tur ad defendendū litem et aſſiſtenduz de
fendenti et ad appellandū vt nō ī. ti.proxi/
mo.cū ſup et hoc membꝛ ſatis placet Jo.
an.. Et credo veriſſimū per ea que ſuperi⁹
dixi.et ꝙ poſſit agi cōtra poſſeſſū allego.c.
cum inter.et.d.c.cū ſup ī. ti.prox.facit.c.cū
dilecta.de ↄſir.vti. In precedenti vero mē
bro.cū quis poſſidet aliqua iura.nō autē
poſſident in eo.dicit Inno.ꝙ prelat⁹ talis
poſſeſſoris ſiue ſit reus ſiue actoꝛ non pōt

ſuꝑ huiuſmodi iuribus vel libertate cōue
nire nec ↄueniri vel aſſiſtere ↄuenienti vel
cōuento nec appellare cū eius non interſit
ij.q. vi. non ſolent.quid eni ſm eū intereſt
epiſcopi dyoceſani ſi clericus ſuus vadat
ad ↄciliū vel ſynodū alterius epiſcopi dū
modo epiſcopo nihil detrahatur.hec dicta
non placent Hoſti.dicenti ſe non poſſe ca/
pere iſta verba non eni ↄcipiebat quomo
do poſſit eſſe ꝙ meus ſubditus teneat ire
ad alterius ſynodū vel ꝙ poſſit ab alio be
nedici vel ordinari vl ꝙ alius poſſit habe
re in eo aliquā ſeruitutem qui et mihi ali/
quod preiudiciū generaret. Jo.anto.con
coꝛ.dicit ꝙ dictū hoſti.poſſit procedere qñ
eſſet alias reſpectu hoꝛū iuriū ſubiectus.ꝫ
quādo in illis pretendit ſe libeꝝ procedit
dictum Inno.niſi dicatur ſm eū et ꝙ tunc
intereſt epiſcopi vt liber ſit potius q̄ꝫ habe
at alium dominū ꝓpter faciliorē venditio
nem.ad hoc quod nō.in.c.veniēs.ij.de teſ.
putat tñ ꝙ lz ĥ cāu poſſit ſupioꝛ aſſiſtē de/
fenſioni libellus tamen eſſet dictand⁹ↄtra
ꝑtendentē ſe libeꝝ. Ego puto dictū Inno.
verius indiſtincte ꝙ exquo ↄuenitur ſuꝑ
iuribus ab eo poſſeſſis vel in quibus pre/
tendit libertatē ſupioꝛ iſtius nō eſt admit
tendus etiā vt aſſiſtat in lite quia ſicut po
teſt ſubditus acceptādo beneficiū ab alio
illi ſe obligare ſine ꝑoris preiudicio iuxta
nō.p Inno.in.c.cū iā dudum.de prebē.fa/
cit.c.iij.d tem.oꝛ.li.vi.⁊ vaſall⁹ vni⁹ pōt re
cipiendo feudū ab alio illi ſe obligare ſine
prioris ꝑiudicio vt in.c.ij.de ꝑben.de ꝓhi.
feu. alie. per lota.coll.x. ita poteſt et debet
iſte ſolus de illis iuribus litigare. facit qd
nō. Inno.in.c.ↄquerente.de offi.oꝛ.et in.c.
dilectus.de app. ¶ Oppo.z°. et videt ꝙ ab/
bas nequiuit ↄtra epiſcopū preſcribere iu
ra epiſcopalia per.c.cū nō liceat.ſ.eo. So.
dicit gl.iij. ꝙ aut queritur nūquid abbas
poſſit preſcribere ſuam ꝓpriam libertatem
vt ſcilicet amplius non ſubſit epiſcopo. et
dicendum ꝙ non.alſ tamē bene potuiſſet
ſubiectionem in eo ↄtra epiſcopum preſcri
bere cōcurrente titulo cum hec preſcriptio
ſit contra ius cōmune.vt in.d.c. cum non
liceat.iuncto.c.ī. pror. Aut queritur. nun/
quid abbas poſſit ꝑſcribere eccleſias epiſ/
copo ſubiectas vt ſibi pleno iure ſubſint et
non epiſcopo et dicendum eſt ꝙ ſic vt hic
glo.vero reddit diuerſitatem rationum in
ter hunc caſum et precedentem.dicit racō
nem eſſe quia abbas vel quiuis alius ſe/
ipſū poſſidere non poteſt ſicut nec impare

ſibi pōt.l ij.ff.de arbi.merito non pōt pſcri
bere ſeipm ɔtra epm cū ſine poſſeſſione pre
ſcriptio non procedit vt in regula ſine poſ
ſeſſione .li.vi. ſed alias eccleſias bene pñt
poſſidere merito illas preſcribunt vt hic ⁊
§. c.proximo et pondera bene quia glo.ap
te ſentit ꝙ abbas etiaꝫ epiſcopo ſubiectus
poteſt preſcribere iura epiſcopalia in eccle
ſijs ſubiectis epiſcopo licet ipſe abbas re
maneat ſub epiſcopi obediētia et hoc in ef
fectu voluit hic Inno.et clari⁹ §.c.cū olim
in fi.⁊ vide circa hoc quod plene dixi in.d
c.cū non liceat. Contra hoc gl.iſta in ſcda
pte oppo.de.c.q̄muis cor epiſcopi.lxviij.di.
ſoluit in effectu et bene ꝙ ea que ſunt ordi
nis epiſcopalis per inferiorē preſcribi non
poſſunt et probatur clarius in.c.quanto
de ɔſue. ſed alia que ſunt iuriſdictionis ſi
ue ſpectant ad legē dyoceſanam ſiue ad le
geꝫ iuriſdictionis preſcribi poſſunt vt hic
et.§.c.cū olim. et intelligit ꝙ requirit titul⁹
putatiu⁹ cum ius ɔmūe reſiſtat vel tantū
tempus de cui⁹ initio memoria hominuꝫ
non exiſtat vt in.c.i.eo.ti.li.vi.hic autē ſub
erat illud priuilegiū Celeſtini licet etiā in
certum tamen putabat abbas ꝙ verifica
retur in illis eccleſijs ſufficit eni in hoc er
ror ꝓbabilis.vt.l.qd vulgo.ff.pro empto.
¶ Oppo.2° in eo ꝙ hic abbas ꝓpoſuit con
traria s defenſiones.ſcꝫ priuilegiū et pſcri
ptionē nam quod meū eſt ex vna cauſa ⁊c.
de fi.inſtru. inter dilectos.tanq̄ ergo ꝓpo
nens ɔtraria non erat audiendus.in.c.ſo
licitudini §. de ap.et.l.vbi repugnantia.ff.
de re.iuri.glo. in v̄.ɔpleta. ſoluit duobus
modis.primo ꝙ has exceptiones non ꝓpo
ſuit ſimul.ſed de vna trāſiuit ad aliam. 2°
ꝙ eas ꝓpoſuit diſiūctiue vt ſi vna non ſuf
ficeret reliqua iuuaret.ego remitto ad gl.
in regla nullus plurib⁹.de reg.iuri.li.vi.et
nō§.c.veniēs.pſe p bar.in.l.nemo.ff. de ex
ce.et vide quod dixi.p⁹ Jo.an.Jo.de lign.
in.c.imputari.de fi.inſtru.et dic vt ibi.⁊ di
cit hic Inno.vnū mēti ɔmēdandū ꝙ ꝓpo
nens exceptiones ɔtrarias intelligit ꝓpo
nere ſub diſtictione quaſi ſi vnū nō poteit
ꝓbare aliud ꝓbet.ar.d.l.nemo.et.ff.de in
offi.teſt.l.veterani.§.ſed nec impuberis.
¶ Opp.p° ɔtra tex.in eo ꝙ pp̄ mandat ad pro
bationē libertatis eccleſiaꝝ inſpici priuile
giū regū ſecularium naꝫ pricipes ſeculares
ſup huiuſmodi non valent priuilegia con
cedere vt in.c.duduū.de deci.et xvi.di.bene
quidem. So.dic vt in glo.in v̄.ſi p illa.nō
eni reges ɔceſſiſſent libertatē ſuper ſpiritu
alibus ſed ſuper tpalibus. pp̄ vero Celeſti
nus vt in littera dicit exemit in ſpirituali
bus referendo ſe ad priuilegia illoꝝ regū
puta dicendo ꝙ illa loca que illi reges exe
merūt in tpalib⁹ et ɔtulerant monaſterio
ipē eximebat a poteſtate epiſcopoꝝ et alio
rū ordinarioꝝ et pleno iure illa tribuebat
monaſterio aduocatus monaſterij in cau
te produxit ſolum priuilegiuꝫ Celeſtini p
quod non potuit cōſtare an illa vallis de
Euſchā eſſet ille locus cum papa retuliſſꝫ
ſe ad priuilegia illoꝝ regū.ideo ad verifi
cationē et liquidationē priuilegij Celeſti
ni papa mandat nunc inſpici priuilegia il
loꝝ regū.debuit ergo aduocatus eſſe cau
tus vt probatio ɔcluderꝫ neceſſario.facit
in ſiſi quod nō.in ſpe.de loca.§.nūc aliqua
v̄.lviij. in fi.et v̄.ſe.et di͛ hic Jo.an.ſe alit
practicaſſe ſimiles caſus.quidaꝫ bidellus
ɔduxit equū ad certum locum qui mortu
us eſt in via naturaliter vt dicebatur. lo
cator petebat emendam equi ɔductor pro
bauit in genere equū mortuū nāliter.ꝓba
uit eni per illos qui ſecuꝫ erant ꝙ equus
quē equitauit die tali mortuus erat nālit
dicebat tamen locator probaſti vnū equū
mortuū ſed non illū quē tib͛ i locaui quare
probatio te non iuuat et bene dicebat vt
hic patet ſm cum debuerat ergo formaſſe
articulos ſuper inſignijs equi et probare
illum equuꝫ mortuum.ſimiliter dicit ſe vi
diſſe in quodaꝫ inforciato ꝙ ſcholaris de
bitor petebat poſt annum a creditore vni
uerſitatis mercatore qui dicebat ſe vendi
diſſe quod licebat ex pacto et probauit ꝙ
vendiderat vnum inforciatum ſed proba
tio non profuit quia non probauit de illo
cuius iterſignia debuiſſet in capitulis ex
preſſiſſe vt S.dictum eſt de equo. et hec ſūt
vtilia ad inſtructionem nouitioꝝ aduoca
torū quos etiā inſtruit hec decre.in alio.ſ.
ꝙ non artent ſe vel clientulos habentes
probare preſcriptionem ſolum ad tempus
preſcriptioni neceſſarium puta xl. annorū
contra eccleſiam quia ſi ſic ſe artant facile
inuenietur aliquid interi occurriſſe quod
fecit dormire preſcriptioneꝫ puta vacatio
nem ſciſma vel hoſtilitatem vel his ſimile
quo probato īutilis erit hec probatio vn
de aduocati moderni ſic formant articu
los intendit probare ꝙ poſſidet rem taleꝫ
q̄ragīnta vel quīquagīta annis vel pl⁹
tāto tpe cui⁹ initij vl ɔtrarij nō eſt mēoria

et ſic teſtes deponant de quo remoto tem/
pore nouerint ſm Jo.an. que nō.in practi/
ca. Ego vero adduco ad proxime precedē
tia que nō. Bar poſt glo.in.l.non ſolum §.
ſed vt probari.ff.de no.ope.nū.vbi glo. di/
cit ꝙ ad deſtructionē operis non ſufficit ꝓ
bare opus nouū fuiſſe nūciatum niſi ꝓbe
tur ꝙ poſtea fuit edificatū quia probatio
actoris debet eſſe clara.et optime facit.c.in
preſentia.de proba.vbi non ſufficit proba
re in genere ꝙ ille erat minor annis cū in
trauit religionem quia poterat eſſe minor
xxv.tamen maior xiiij.et per glo.preall.di/
cit Bar. ſe dixiſſe in qōne facti.ſtatuto ca/
uebat ꝙ in talibus pratis non poſſunt te/
nere homies beſtias ad paſcendū ī. termi
nos deſignatos et ſic certa parte prati po/
terant paſcere licet in certa non. Fuit qui
dam accuſatus ꝙ tenuerat beſtias in di
ctis pratis non tamen fuit dictuȝ ī. termi
nos aſſignatos ⁊ ſic ſimpliciter fuit proba
tum ꝙ debebat ſequi abſolutio ⁊ non con
dēnatio.all.etiā.l. de pupillo §. qui nunti
at.ff.de no.ope.nun.per que dicit ꝙ quan
do vnū et idem factum non eſt punibile in
qualibet parte loci debet exprimi et proba
ri illa pars loci in qua factum eſt punibile
pro hoc videtur tex.in.l.i.in fi.cū.l.ſe.ff. de
incen.rui. nau. et idem dicit in diuerſitate
temporis.pone licituȝ eſt vigore ſtatuti p⁹
mediuȝ menſem marcij paſturare in certis
pratis non ante accuſo titium ꝙ paſtura/
uit de menſe martij et ita gnāliter probo ē
ne ɔdemnand⁹ certe non quia factum in ꝑ
te dicti menſis eſt punibile in parte nō. ad
hoc ergo ꝙ cōſequatur condemnatio opor
teat ꝙ exprimatur et probetur illa pars lo
ci in qua factuȝ eſt punibile.per hoc quod
nō.ff.de ne.geſt.l.cū actuȝ.in fi.vbi eſt qua
ſi expreſſum.facit glo.nō.in cle.ſi. de Rp.ꝑ
dicta procedunt quando actor clare ſuam
intentionem non probaui t. Pro quibus
videtur caſus in dicto.c.in preſentia. Sed
quandoqȝ contingit ꝙ probatio redditur
dubia propter exceptionem rei et ipā ꝓba
tio exceptionis.eſt etiam dubia ꝓpter ꝓba
tionem actoris.pone exemplum accuſatuȝ
titius ꝙ vulnerauit ſemproniuȝ de menſe
maij.titius vero probat ad ſui defenſionē
ꝙ ille potuit offendi de iure municipali ꝙ
erat bannitus et producit bannimentum
factum in medio menſis maij ⁊ ſic per exce
ptionem aduerſarij eſt dubium an talis ꝑ
cuſſio fuerit delictum vel non hoc eſt an fu

erit percuſſus ante bannimentuȝ vel poſt
pone aliud exemplum. Statutum eſt ꝙ no
biles non poſſunt intrare palatium niſi tē
pore concilij quidam nobilis accuſatur ꝙ
intrauit palatium de menſe maij ipē vero
probat ad ſui defenſionem ꝙ fuit factū con
cilium de illo menſe.an intrauerit tempo/
re concilij permiſſo vel tempore prohibito
dubitatur quare.an abſolutio an condem
natio ſequi debeat.et primo videtur ꝙ nō
ſit abſoluendus quia ſicut actor debet in/
tentionem ſuam clare probare vt in iurib⁹
ſ. all.ita et reus ſuaȝ exceptioneȝ quia in
excipiendo fit actor.l.i.ff.de excep.⁊ in.l.in
exceptionibus.ff.de proba.et videt expreſ
ſuȝ in.l.matrē. C.de proba. Bar.nō.dicit
ꝙ in delictis in dubio debemus preſume/
re actum factum tempore quolibȝ vt ſic de
lictum vitetur.l.merito.ff.pro ſo.et.l.inter/
pretatiōe.ff.de penis. facit quod dicimus
in teſtibus vt per preſūptionē actus multi
plicati ſeu geminati reducantur ad cōcor
diam ne periurio notentur vt in.c.cum tu
de teſti.ad idem eſt opti.tex.iuncta glo.in.l
ij. C.de peti.here.ibi enī fundata intentio,
ne actoris excipiebat reus ꝺ titulo ſue em
ptiōis.ſed dubitatur an dicta emptio pre/
ceſſerit litē vel fuerit ſecuta ⁊ dicit ibi glo.
ꝙ in dubio ꝓſumitur preceſſiſſe quia alis
preſumptio faceret delictum ſcȝ cōtractum
litigioſum. Si autem ſumus in alijs non
delictis tunc ſi excipiēs clare non ꝓbat ſu
am intentionem debet in dubio ſuccumbe
re vt hic in.d.l.matrem.nō.glo.in.d.cle. ſi.
ꝺ Rp.⁊ fa c l.ticie textatores.de lega.i. In
cauſa tamen liberali dicit Bar.ꝙ ſtaret ꝓ
libertate niſi alius eſſet in poſſeſſione ſui/
tutis.et hoc ſi cōueniatur.ſi autem ageret
dicens ſe liberam vel liberum credit idem
quod ſ.ſcȝ vt habeat plene probare et pro
hoc d.l.matrem. Item predicta faciunt ꝙ
ille qui petit. cētū.occaſione mutui dȝ pro
bare mutuū factum ante libellum datum
alſ ſuccumberet.vt in.c.abbate ſane.de re
iu di.li.vi.circa ſi.nō.in.l.et an eadem §. a/
ictionis.ff. de excep.rei iudi. et hec ſing.nō.
quia aperiunt intellectum ad multa. Sed
contra predicta in eo ꝙ dictum eſt ꝙ in de/
lictis exceptio dubia releuat vt non preſu
mat delictum fortiter facit quod ipē Bar
nō.in.l.aurelius §. que ſunt.ff.de li.leg.v/
bi dicit ꝙ. ſi accuſatus de homicidio exci/
pit ꝙ hominem illum interfecit ad ſui deſē
ſionem poteſt ex ſua confeſſione damnari

quia licet ꝯfeſſio ſit ſub vno ꝯtractu et q̄li
ficate prolata tñ quia preſumptio orta ex
homicidio eſt contra ꝯfitentem poteſt reci
pi ꝯfeſſio quatenꝰ eſt contra confitenteꝫ et
reſpui quatenꝰ eſt pro eo ⁊ facit quod in ſi
mili nō.in.c.cū acceſſiſſent.de conſti.ſed ſal
uando precedens dictum poſſet dici ꝙ pro
cedit quando exceptio eſt probata ſed pro
batio eſt dubia.ſecus quādo non conſtat
niſi per ꝯfeſſionem quia confeſſio non rele
uat confitenteꝫ vbi preſumptio eſt contra
eum.vt nō.in dicto.c.cum acceſſiſſēt ⁊ xiiij.
q.ij.in prin.puto tamē ꝙ ex illa ſola ꝯfeſſio
ne non debeat damnari ſaltem capitaliter
quia in tali pena inferenda ꝓbationes de
bent eſſe luce clariores.l.ſciant cūcti.C.de
proba.canonizata.ij q.vij.ſciāt.et.l.qui ſē
tentiam.C.de penis.qui optie facit qd̉ nō
eſt hic cum illa ꝯfeſſio non emanauerit pu
re ſed qualificate nec ex preſūptione licet
vehementi debet quis de tanto crimīe cō
demnari vt in.c.litteras de preſump.facit
qd̉ nō.Inno.in.c.qꝛ veriſiſe.de preſūp.vbi
dicit nō.ꝙ qñ iudex procedit ſuper delicto
ex preſūptione debet multum tempare ſen
tentiam ſuam maxime ne condemnet niſi
raro et modice ad penam corꝑalem vł ad
penam pecuniariam.vide ad predicta que
dixi in.c.tertio loco.de proba.et.c.in preſen
tia.eo.ti. ¶ Oppo. 2° quia interruptio fa
cta in vno articulo iuriſdictionali debet ꝓ
deſſe quo ad totam iuriſdictionem quia q̄
aurem hominis tetigit totum tetigiſſe vi
detur vt in.l.vulgaris.ff.de fur.canoniza
ta.de pe.di.i.So.in ꝟ.interruptioneꝫ.tan
git ſed formaliter tamē nō ſoluit dic tamē
et bene ꝙ licet preſcribat in vno capitulo.
non preſcribit in alio ſic interruptio facta
in vno non prodeſt in alio.et nō.gl.et limi
ta precedēs dictum glo.vt nō.Inno.in.c.
dilectꝰ.de cap.mo.et ꝟ.aliquid tetigi.Ho/
ſti.vero ſoluit ꝯtrariū de.l.vulgaris.dicēſ
ꝙ illud ius et ſilia loquūtur de idiuiſibili
bus et ꝯtiguis.ad hoc.l.cum actum.ff.de
neg.geſt.et.ff.de uſuc re.mix.facit de ꝓben
quia ſepe.et.c.aṗpe.li.vi.de conſe.eccle.vel
alta.c.vno.eo li.de ſen.ex.ſi ciuitas.in fi.e.
li.hoc vero.c.et ſimilia ꝓcedunt in diuiſibi
libus et ſepatis.cū vero abbas poſſideret
vſr iuriſdictionē epalem interruptio non
ꝓdeſt niſi in articulis in quibꝰ fuit intru
ptio ita exercitiū in vno articulo nō exten
dit ad totā iuriſdictionē.alio illā vſr poſſi
dente vt nō.Inn.in dicto.c.dilectꝰ. ¶ Glo
vltima diuiditur in tres partes. In ṗma
colligit ꝙ taciturnitas prelati eccleſie no/
cet in preſcribendo. In ꝯtra.oppo.de.c.ni
hil.ꝟ.e.et remittit ad ibi nō.et dic vt ibi et
tenet tamen prelatus de ſuo ſatiſſacere ec
cleſie in eo ꝙ eccleſiam leſit permittendo ꝑ
ſcriptionem ꝯtra eam currere vt dicit glo.
ſing.in.c.placuit.el ij.xvi.q.iij. ¶ In ſcd̉a
parte glo. querit an valenti agere currat
preſcriptio et nō.eā ⁊ dic vt plenius dixi ꝟ
c.ex tranſmiſſa. ¶ In tertia parte querit ꝟ.
quantū tempus debet leſus ex preſcripti/
one petere reſtitutioneꝫ in integrum.et ſic
tacite preſupponit ꝙ ꝯtra preſcriptionē ꝑt
peti reſtitutio.quod eſt verum ex cl'a gene
rali iuxta ea que dixi ꝟ.c.vigilanti.ſ a iu/
re ſpeciali puta quia eccl'ia dic vt dixi ple/
ne .ꝟ.eo.c.i. ¶ Extra glo.quero.quid ſi ſin
gulis annis debes mihi x.et ceſſaui pete/
re tolletur ne debitū preſcriptione. de hoc
plene nō.in.l.cum notiſſimi.C.de preſcrip.
xxx.anno.Jo.an.pꝰ Hoſt. diſtiguit ꝙ aut
debet ex ſtipſone.aut ex legato. ṗmo caſu
quia ſtipulatio vnica eſt ⁊ vnicam obliga
tionem inducit vna preſcriptione tolletur
ad hoc.l.ſenatus ꝟ fi.ff.de dona.cā mor.
Scd̉o caſu quia legata ſūt plura cum tot
ſunt quot ſūt annue preſtationes.d.l.ſena
tus.in fi.tot ſunt neceſſe preſcriptiones q̄t
ſunt petitiōes que ꝯpetūt ad ip̄a legata ⁊
ſic tale legatū nō perit non vtēdo ꝟ curret
ꝑſcriptio a principio ſinguloꝝ annoꝝ.d.l.
cū notiſſimi.hec fuit opi.gl.in.d.l.cū notiſ
ſimi.vid̉ pleniꝰ de mā.in ſpe.de loca ꝟ nūc
aliq̄.ꝟ.xli.Sꝫ doc.vltramontani tenuerūt
ꝯtrariū.vt nō.Cy.in.d.l.cū notiſſimi. dicē
tes ꝙ tā in legato q̄ꝫ in ſtipulatiōibꝰ ꝑſcri
ptio icipit quolꝫ anno ꝑ illū tex. q̄ vł iſta
eq̄pare ꝟ bar. ibi nitit̃ inſtituē opi.illiꝰ gl.
dicēs ꝙ vbi obligō ē orta de p̄ñti lꝫ exactō
ſit delata in diē icipit vniformit̃ ꝑſcriptio
ꝯtra debitū annuū. ſ vbi obligatio nō eſt
orta de p̄ñti ꝟ orit̃ quolꝫ anno vt in lega/
to ſimpl'r āuuo ꝓcedit ꝯtraria opi.ꝙ cū ob
ligatō ſit in diē nō currit ꝑſcriptio ñ a tp̄e
extātis obligatōnis ⁊ ſic itelligit.d.l.cum
notiſſimi.ꝟ illud.Ex ꝟ ꝯcludit ꝙ nō ē dr̃ia
int̃ legatū et ſtipulatōnē ꝟ dēmꝰ in vtroq̄
aīaduertē an obligacō ſit nata de p̄ñti lꝫ
dilata ſit exactio.An ꝟo obligatio ſit i die
nō aūt ponit exᵐ qñ in legato ānuo eſſe ꝑt
orta obligatio de p̄ñti ſ pōt ſic poni iudi/
tio meo. Dixit teſtator lego mille nepoti
meo et volo ꝙ tradant ſibi x.annuati ſolū
eni ꝟ caſu eſt dilata exactio.ar.l.ex his.C
qñ di.leg.ce.Et ꝓ pᵒ mēbro bar.ego addu
co.c.de quarta.ꝟ.eo.vbi pꝫ ꝙ vnica ꝑſcri/
ptione q̄dragenaria tollit̃ q̄rta decimarū
debito ep̄o q̄ coīr ſoluit̃ quolꝫ āno qꝛ obli
gō ē orta d̉ p̄ñti lꝫ exactio ſit dilata ad tp̄s

Quamer officiũ Caſus
Procuratio que debet ordiario viſitãti pre
ſcribi nõ põt.h.d.ſm Jo.an.vĩ ſũma ſic et pi/
gui⁹.Nõ põt ſubdit⁹ ꝯtra ſupiorẽ viſitatiõez
aut ꝓcurationẽ rõne viſitatiõis debitã in ſe
ipo pſcribẽ ꝗuis ali⁹ in pſonã alteri⁹ poſſet p
ſcribere vtrãq; pma ps narrat factũ ⁊ allega
tionẽ eoꝝ.ſcda ibi nõ agit. allegationẽ reprobat
et pceſſũ ꝯtra eos factũ Fuari pcipit.ter/
tia ibi ſi qd.refuet allgatões aliqs ſi quas
hñt lrimas. Nõ p⁹ ꝙ archyepẽs põt nedum
ſuã dyoceſim ſ; et totã ꝓuinciã ſibi decretã vi
ſitare.p⁹ tñ dz viſitare ſuã dyoceſim ⁊ poſtmo
dũ dyoceſes ſuoꝝ ſuffraganeoꝝ. dz tñ pſtim
in ſcda viſitatiõe Fuare ordinẽ qui tradit in.
c.i.de cenſi.li.vi.et iſte eſt vn⁹ de caſib⁹ in qui
bus archyepẽs hz iuriſdictionez in ſubditos
ſuoꝝ ſuffraganeoꝝ et q̃ cria poſſet tũc puni/
re.dic vt le.et nõ.in.d.c.i.§ notoria. et pt tunc
tpis audire ꝯfeſſiões ⁊ abſolutionẽ ſalutarẽ
ipendere.vt in.c.ſi.e.ti.li.vi. ¶ Nõ z⁹ ꝙ archy
epẽs põt viſitare etiã monaſteria ſue ꝓuintie
Jdem dic de hoſpitalib⁹ et alijs pijs locis et
clero et pplo.vt.d.c.i. ¶ Nõ ibi nõ meminerit
ꝙ ꝓpter ꝓcurationẽ debitã rõe viſitatõis nõ
currit pſcriptio etiã tãti tꝑis d cui⁹ initio me
moria nõ exiſtit.p ħ facit qꝛ exq̃ lex ꝓhibet p
ſcriptionẽ.bona fides vſucapiẽti nil ꝓdeſt vt
in.l.vbi lex.ff.de vſucap.qd nõ.p limitatione
c.i.eo.ti.li.vi.et ħ dictũ tz ħ Win. ¶ Nõ ꝙ ſtã
te iure viſitãdi nõ currit pſcriptio ꝯtra ꝓcura
tionẽ tãq; acceſſoriã et ꝯnerã iuri viſitãdi Ex
quo ifert ꝙ ſi pricipale eſt impſcptible nõ põt
pſcribi acceſſoriũ vel onerũ. ¶ Nõ.ꝙ põt qs
pſcribere viſitationẽ et ꝓcuratiõez in ſbdtos
epo et cũ iſte tex.dicat ali⁹ ⁊c.nec diſtiguit inẽ
ſubditũ et exñeũ infert ꝙ etiã ſubdit⁹ epi poſ
ſit pſcribere hec iura ꝯtra epm qd voluit glo.
ſ.c.auditis.et ibi dixi tz Jnno.in.c.cũ oli. in
fi.⁊e.facit.c.de qrta.ſ.e. Jtẽ infero a pitate rõ
nis ꝙ cũ hec duo iura intm̃ reſuata epis vt
ab eo expſſo ꝯſẽſu abdicari nõ poſſint vt in.c
cũ venerabilis.et qd ibi nõ.p Jo.an.§.de cẽſi.
pſcribi põt eadẽ rõe iſtitutõ autorizabil' quo
ad curã ppli et multũ forti⁹ cũ pdicta ſint ma/
ioris põderis et piudicij ꝗ; inſtitutio de quo
dixi ſ.c.audit. ¶ Nõ ibi.q̃ ſpũalia ſemiat ⁊c.
ꝙ pdicator licite capit bõ tꝑalia ꝓ ſua ſuſten
tatiõe.de quo vide qd le.et nõ.in.c.cũ volun
tate.§ pdicatores de ſen.ex.nõ tñ põt exigẽ ab
inito niſi ſit ordinari⁹ vt hic.vñ itelligit Ho
ſti.iſtũ tex.in eo qui ſemiat ſpũalia ex debito
qd ꝓbat verbũ cogat qd ſequit. ¶ Nõ ꝙ epẽs
viſitãdo dr̃ militare ſicut et clerici dicunt mi
lites.vt in.c.i.de cle egro. ſũt eni celeſtes mi
lites.xi.q.i.xp̃ianis.hñt gaudẽ ꝓuilegio mili
tũ.vt nõ.gl.in.l.miles.ff.de re iudi. Et nõ.id
ad qd quotidie allegat hec littera ꝙ nemo cõ
gẽd⁹ ẽ ſuis ſtipẽdijs militare et alibi dr̃ ꝙ ne
mo dz cogi de ꝓprio facẽ bñficiũ.x.q.ij pcarie
Sz ꝯtra hãc rõez anq; deſcendã ad gl.opp.
vr̃ eni ꝙ nõ ſit bõ. qꝛ lz plat⁹ viſitet ſine ꝓcu/
ratiõe ſubditoꝝ nõ tñ p ħ dr̃ ſuis ſtipendijs
militare qꝛ ad ħ hz bõ epat⁹ vt ex eis hec et
alia ad ſuũ officiũ ptinẽtia faciat. ad ħ bon⁹
tex.in.c.cũ ab oi.d vi.et ho.cle.et hñti dare ni
hil aliud eſt ꝗ; pdẽ.vt in.c.paſtor.i.q.ij nec il/
li q̃ ſua poſſidẽtes dari ſibi ab eccleſijs aliqd
volũt ſñ grãdi pcc̃o ſuo vñ paup victur⁹ erat
accipiũt.vt in.d.c.paſtor dr̃.Do.doct.hic non
tangũt. Sz Jnno.in.c.rõna.de cẽſi.li.vi.fatẽt
vr̃ ꝯtrariũ dicẽs ꝙ hoc ꝯuiuiũ ſeu ꝓcuratio
in ſignũ ſubiectiõis dat et ꝓpter hoſpitalita/
tẽ poti⁹ ꝗ; de iure nãli neceſſitate qꝛ ob ħ et ſi
milia hñt reddit⁹ epat⁹ hic eſt ſm eũ ꝙ ſi aliq̃
eccleſie ſũt pauperes ad hãc ꝓcurationẽ non
cogunt.§.de cenſi.cũ aplus.in fi.et.x.q.iij.ca/
uendũ. Ego addo tertiã rõez vt.ſ.plat⁹ facilĩ
us inducat ad eccleſiã viſitandã.nã faciliter
negligeret viſitationẽ ſi neceſſe hr̃et ſecũ ſuis
ſũptib⁹ ducẽ victualia vel ad epatũ ꝓ refecti/
one ſumẽda redire.ar.ei⁹ qd fuit ſtatutũ.p di
ſtributionib⁹ canõicoꝝ dinis inteſſẽtiũ.vt le
et nõ.in.c.vno.de cle.nõ reſi.li.vi.⁊ cle.ſi dñm
d reli.⁊ ve.ſan. ¶ Quarta pt eſſe qꝛ denegare
refectionẽ plato viſitãti et ea q̃ ibu xp̃i ſũt erẽ
cẽti eſt ꝯtra caritatẽ et oẽz huãitatẽ cũ bõ ec/
cleſiaꝝ ſint deputata vſib⁹ publicl.vt in.c.vi/
dẽtes.xij.q.i.publicl.et in.c.vidẽtes ⁊ idignũ
eſt vt qd ꝓ cõi vtilitate datũ eſt eſſe dinoſcit
vſib⁹ cuiuſq; applicet.vt in.c.rõ nulla pmitt e
d pbẽ. Cõſuetudo vo cõtra bonũ caritatis
nõ vz.vt nõ.in.c.cũ apls.⁊.c.cũ venerabil.de
cẽſi.et.c.ſi.de ꝯſue.et hec tenẽdo oz dicẽ ꝙ rõ
lr̃e.ẽ pſuaſiua poti⁹ ꝗ; neceſſaria vel ſi volu⁹
ſaluare hãc lr̃az dicam⁹ ꝙ epẽs nõ dz de bõis
epat⁹ pcipere niſi neceſſaria.reliqua vo tenet
diſpenſare neceſſitatẽ habẽtib⁹.vt in.c. epũs
x.q.ij.et.c.vidẽtes.ſal.et ꝓ ſuis neceſſitatib⁹
fuit ſibi poſtmodũ p antiqſ canones decreta
quarta redditũ.vt in.c.quatuor.⁊ in.c.ꝯceſ
ſo.xij.q.ij.cũ aũt viſitat agit et ꝓmouet ſpãlĩt
curã et bonũ cuiuſq; eccleſie. igit tũc dz viuẽ
de bonis illaꝝ eccleſiaꝝ et bona epatus reſ/
uare ꝓ alijs cõib⁹ neceſſitatib⁹ cũ nõ dcat li/
gari os bouis triturãtis vt in.c.extirpãde.d
pben.marie cũ ipe ſit gñalis ſponſus oim ec
cleſiaꝝ ſue dyoceſis.vij.q.i.ſicut habuit tota
dyoceſ dr̃ ſua pꝛochia.vt in.c.apſice.d dona.
et hec nõ. ¶ Uenio nũc ad gl.et p⁹ ſupplz ad
tex.ꝙ archyepẽs excoicauit iſtos ſubditos

ſuffraganeoꝝ ſuoꝝ ꝓpť ꝓcuracōnē denegatā
vt pʒ ex rñſiōe ꝓpe. Sed gl. hic nō aperit an d
iure cōmūi potuerit hāc ſniaʒ excōis ferre.tex.
enī vr̄ in hꝰ ſe fūdare ſup ꝯſuetudie vt patʒ de
antiq̄ ꝯſuetudie ꝛc.et ita vr̄ velle hic do. An.
in vltio nōbili ꝑ eū hic collecto. Colligit ei ꝙ
rōe iuriū denegatoꝝ archyep̄o q̄ ſibi iure cōi
debent nō p̄t archyep̄s exercē iuriſdictiōeʒ in
ſubditos ſuffraganei ſui niſi aliud hēat ex ꝯ
ſuetudie. Sʒ aduerte h̄ tu qꝛ gl.hic in v̄bo cō
ſuetudie ſētit oppoſitū dicēs ſupplēdo ad tex.
ꝙ ec̄ d iure cōi potuit.allʼat tñ ad h̄.c.ſopite.d
cenſi.qd̄ nihil dicit de excōne ſ ſolū de ꝓcura
tiōe archyep̄o debita.tñ do. An.trāſit ibi cum
gl.vt etiā de iure potuerit iſtos excōicaꝛe ⁊ ſic
vr̄ ſibi q̄dāmō ꝯtrariꝰ. Ego ꝯcordādo dicereʒ
ſic.ꝙ aut archyep̄s nō viſitat et tūc nō p̄ot p̄/
textu debiti ferre ſniaʒ in ſubditas ſui ſuffra
ganei niſi in caſibꝰ iure exp̄ſſis de quibꝰ in.c.
paſtoralis.de offi.or.hic dicit h̄ Inno.ꝙ ſi ar/
chyep̄o fuit denegatū hoſpiciū ex alia neceſſi
tate q̄ʒ rōne viſitatōis trāſeunti nō dʒ ip̄e pu
nire ſubditos ſui ſuffraganei ſʒ groſe tm̄ petē
ꝓcurationē.ep̄s aūt illos puniet qꝛ ihumāiť
ſe habuerūt ꝯtra ſuū archyep̄m. et nō h̄ dc̄m
nā clerici tenenť ad hoſpitalitatē tpe ncītatl.
xlvij.di ſicut.et.c.i.et qd̄ ibi nō.de emp.et.vē.
aut archyep̄s viſitat et denegať ſibi ꝓcuracō
debita et dico ꝙ poterit mero iure denegātes
excōicare ſeu alr̄ punire duplici rōne.p̄ma qꝛ
ex hac denegatōe inhumāiť facta oriť delictū
notoriū qd̄ p̄ot archyep̄s tpe viſitatōis puni
re.vt in.d.§.notoria. Scda rō qꝛ ex hac dne/
gatōe ꝓcuratōis ipediť ꝑ ꝯñaʒ viſitatio.⁊ ſic
ipiꝰ iuriſdictio quo caſu p̄ot aiaduertē in ſub
ditos ſui ſuffraganei.vt in.c.i.de penis.li.vi.
P̄ot addi et tertia rō qꝛ ꝑ denegationē iſtam
fit ſibi iiuria quā p̄ot aiaduertē tpe viſitatio/
nis etiāſi nō ipediať ſua iuriſdictio.vt i.d.c.i.
§.i. Si v̄o ſubditi ep̄i allegarēt iuſtā cāʒ i de/
negādo ꝓcurationē ſatis credo ꝙ tūc nō ip̄e
archyep̄s ſʒ ſuffraganeꝰ hʒ de h̄ cōgnoſcē.ar.
in.d.§.notoria.cū p̄cedēti.et in.d.c.i.de penis
et ob iſtā forte cāʒ allegata fuit h̄ antiq̄ ꝯſue/
tudo illiꝰ eccleſie q̄ tribuit iuriſdictiōeʒ.ix.q.
iij.ꝯqueſtꝰ.et.c.duo ſiľ.de offi.or.cū ſi. ¶ Op.
p̄mo ꝯtra tex.et vr̄ ꝙ ex lapſu tāti tpis ſit pre
ſcriptū.vt.l.q̄admodū. C.de agri.et cen.li.xi.
So.gl.ij. format hāc oppoſitionē et nō ſoluit
dic ꝙ h̄ loquiť de re inſcriptibili in qua tps
nō releuat.l.vbi lex.ff.de vſucap.ſiſe in.l.ꝯpe
rit. C.de p̄ſcrip.xxx.an. Eſt aūt ꝓcuratio ipre
ſcriptibilis ꝓpter rōes p̄allʼ. ¶ Quero nunq̄d
indiſticte ſit ꝓhibita p̄ſcriptio ꝓcuratōis. So
lu.gl.iij.refert q̄ſdā tenuiſſe ꝙ nō.ſʒ tūc tm̄ qñ
ep̄s nō viſitauit. ſi aūt viſitat et ꝓcurationeʒ

nō exigit tūc bñ p̄ot p̄ſcribi.allʼat in.ar.c.ſopi
te.j.de cēſi.qd̄ nihil facit. Mouebanť et ſcdo ꝙ
talis ꝓcuratio p̄ot ꝯmutari.gꝰ ⁊ p̄ſcribi.ſʒ gl.
nr̄a tenuit ꝯtrariū.moueť p̄ꝰ qꝛ etiā ep̄s ſi vel
let nō p̄ot ꝓcurationē iſtā remittē. vt in.c. cū
venerabiles.j.de cēſi. Itē lex dicit ꝙ q̄ hʒ iter
eūdi ad fonteʒ hʒ et hauſtū.l.iij.§.ſi.ff.de ſui.
ruſti.pre. et ſic retinēdo p̄ncipale vr̄ et retinē
et acceſſoriū ita in ꝓpoſito retinēdo ius ⁊ ha/
bēdo ius viſitādi retinet et hʒ ius ꝓcuratio
nis recipiēdi q̄ñtūcūq̄ʒ nō exigit ꝓcurationeʒ
duo h̄ ſūt vitāda.p̄ꝰ an ꝓcuratō poſſit p̄ſcribi
aliq̄ mō. zꝰ an poſſit exp̄ſſe remitti ꝑ ſupioreʒ
p̄ot addi et tertiū an poſſit ꝯmutari in aliud
Ad p̄m dicit h̄ Win.ꝙ aut ꝓcuratio non fuit
h̄ petita et vr̄ remiſſa et pꝰ p̄ſūptā renūciatōʒ
p̄t ſubditꝰ illā p̄ſcribē ſicͭ pꝰ p̄uilegiū.j.de p̄ui.
cū oli. Nec opi. m̄ nō plʒ cū apte videať ꝯtra
hūc tex.dicebāt ei iſti ꝙ nō meinerāt ꝙ aliqñ
ꝓcurationē exoluiſſēt vel ꝙ ab eis fuiſſʒ peti
ta et tñ non ꝓfuit nec tacita remiſſio nec p̄ſcri
ptio. Inno.dicit ꝙ q̄ nihil ſoluit nō p̄t ſe tueri
p̄ſcp̄tiōe.ſecꝰ ſi aliq̄d lʒ modicū.j.de cēſi.ex pte
Io.an.in.c.ſi.de cēſi.li.vi. refert idem tenuiſſe
Inno.ꝙ h̄ in quadā extuagāti. q̄ incipit vene
rabilis.vbi ꝯcluſit ꝙ ꝓcuratō ex toto p̄ſcribi
nō p̄ot h̄ quota ſit qꝛ ius qd̄ diſponiť vt aliq̄
deť ꝓcuratio eſt publicum vtilitate et autori
tate ſicͭ ius qd̄ diſponit de viſitatiōe et corre
ctione et h̄ negligať viſitatio.et nō bñ hāc rō
nē Inno.qꝛ facit ad id qd̄.s̄.in tertia rōne di
xi.ꝯſuetudo aut ius publicū autoritate ⁊ vti
litate nō vʒ niſi iducať exp̄ſſo ꝯſēſu ꝓpe vel ta
cite intueniēte iuſta cā.allʼat.xij.di.nos cōſue
tudinē.et nō.bñ h̄. Sʒ ego remitto ad nō.in.c.
fi.de ꝯſue.et puto ꝙ ſi ꝯſuetudo eſt rōnabilis
tollit tale ius publicū lʒ nō intueniat ꝯſēſus
ꝓpe exp̄ſſus vel tacitꝰ vt dicit glo.nōbilis.iiij
di.§.leges.et.viij.di.c.fruſtra ſatis enī habeť
ꝯſenſus pape ex diſpōne.c.fi.de cōſue.vbi pre
mittit gñaliť ꝯſuetudinē ꝯtra ius poſitiuū ſi
eſt rōnabilis et preſcripta ſʒ in caſu nr̄o qd̄ ni
hil deť ꝓ ꝓcuratione nō p̄ot eſſe rōnabilis ꝑ
ea que.s̄.dixi pꝰ nōbilia. Ius aūt qd̄ diſpōit
de integra ꝓcuratione eſt vtilitate p̄uatuʒ.id̄
pacto et ꝯſuetudine p̄ot tolli eaʒ moderando
ſm̄ Inno.in loco p̄allʼ.allʼat x.q.iij.relatū Io.
an.in.d.c.fi.allegat ꝓ p̄ꝰ mēbro Inno.ꝙ ex to
to p̄ſcribi nō poſſit allegat illuʒ tex.ꝙ quota
p̄ſcribi poſſit.inducit.c.olim. de cenſi.et e.ti.c.
felicis.li.vi.et qd̄ nō.glo.in.c. quicūq̄ʒ.xvi.q.
vij.que dicit ꝙ in q̄ñtitate cathedratici currit
p̄ſcriptio nō aūt in totū.hāc tñ opi.nō firmat
ibi Io.an. ſʒ dicit dubitare ne rō negligendi
quā Inn.reddit de tota ꝓcuratiōe locū hēat
etiā in pte qꝛ videns viſitatoꝛ ꝙ de ſuo hēat

ſpendere in ꝓcurādo ſe abſtineat a viſitādo
do. An. hic dicit ſe putare ꝙ de iure ſit ꝟa opi
Inno. dicit etiā valē ꝑſcptionē in mō ꝓcurā/
di. all'. de exceſ. ꝑla. ſane. et ſpe. in ti. de lega. §.
ſupeſt. ꝟ. illud q̄z. ¶ Ego puto ꝙ nec in totuz
nec ī pte vz ꝑſcriptio ꝑ iſtū tex. q̄ dicit ꝙ ɔtra
ꝓcurationē q̄ rōe viſitatiōis debet̄ nō currit
ꝑſcriptio q̄admodū nec ɔtra viſitationē ipa
ꝑt aliq̄ mō ꝑſcribi. vñ ꝑ° pōdeo tex. cū dicit ꝙ
ɔtra ꝓcurationē q̄ debet̄ rōe viſitatiōis ꝛc. ħ
rōe viſitatiōis debet̄ integra ꝓcuratio ꝓ ſe ⁊
ſuis ſm nūm taxatū. in. c. cū aplſs. de cēſi. g° ꝑ
ſcriptio nō ꝓcedit etiā in pte. qꝛ ſubtrahendo
ptē ſtraheret̄ debitū. ar. et° qd̄ le. et nō. in. l. q̄
dā extimauerūt. ff. ſi cer. pe. ¶ Itē pōdero ſili
tudinē quā facit h̄ tex. dū dicit ſic̄ viſitatio ñ
ꝑt aliq̄ mō ꝑſcribi ꝛc. vñ pōdera illa ꝟba aliq̄
mō. ſic̄ g° viſitatio nō pōt in totū vel in ptē ꝑ/
ſcribi. ita nec ꝓcuratio illi ānexa et ſic de ɔne/
ris idē ſit iudiciū vt hic. et in. c. trāſlato. de cō
ſti. ꝑterea lz arguere de pte ad totū qñ ē eadē
rō in vtriſq;. l. q̄ de tota. ff. de rei vēdi. vt in. c.
paſtoral' §. itē cū totū. de offi. deleg. ħ viſitatio
ita leuit̄ negligeretur dādo modicū ſic̄ nihil
dādo. qꝛ de modico nil curat̄ in. c. et ſi q̄ōnes
ꝯ ſimo. g° ꝛc. ¶ Itē tex. iſte indiſtīcte ꝓhibz ꝑſcri
ptionē ɔtra ꝓcurationē. nec habem° tex. ī cō/
trariū. g° ꝑ opiōnes mgr̄oꝝ nō debem° a ver
bis lr̄e recedere. ar. in. c. ſolite. de ma. et obe. ⁊
xix. di. ſi rōnoꝝ. ¶ Venio ad ſcd̄m an ꝓcura/
tio poſſit remitti exp̄ſſe ꝑ ꝑlatū. Inno. tz h̄ ꝙ
ſic cū in iure ꝓuato et tpalitate ɔſiſtat. vij. q.
i. q̄ꝑiculoſū. ħ tacite remitti nō pōt ſm eū. qꝛ
ſcz mlto tpe nō recipiēdo ꝓcurationē cū nō
ꝑſcribat̄ ɔtra ipaz vt hic. ꝓcuratio eni debet̄
acceſſorie ꝓpter viſitatiōez qua viſitatiōe re/
tēta tenet̄ acceſſorie. ſ. ꝓcuratio. ħ viſitationē
et correctionē q̄ ɔſiſtūt in iure publico etiā ex/
p̄ſſe ñ poſſit remittē ſupioꝛ ſm Inn. ad h̄ allīat
qd̄ le. et nō. in. c. ſi diligēti. de fo. ɔpe. Ego. alle
go. c. cū venerabil'. et qd̄ ibi le. et nō. de cēſi. et
in. l. legat°. ff. de offi. ꝑſi. et qd̄ ibi nō. Idē vt
poſſit ꝓcuratio exp̄ſſe remitti tenuit h̄ Vin.
ñ remiſſio ſiat ꝑ vim. i. q. iij. q̄ſitū vel ꝑcario. l.
male agit. C. de ꝑſcrip. xxx. an. Hoſti. āt tz cō
trariū. qꝛ eſt iuris publici ſic̄ ipa viſitatio cui
eſt ānexa. ar. in. d. c. trāſlato. Inno. aūt in dēa
extuagāti magis ſtricte locut° fuit. nā tenuit
ꝙ pacto pōt remitti in pte nō aūt in toto p. d.
c. relatū. x. q. iij. ad qd̄ dictū nō aduertēs do.
An. h̄. ħ tm̄ ad opi. Inn. hic poſitā dixit ꝙ hec
opi. Inno. vt poſſit exp̄ſſe remitti eſt ꝟa in re
miſſiōe tpali ad ꝑiudiciū ꝑlati nō aūt in ꝑpe
tuo ad ꝑiudiciū ſucceſſoꝝ. l. ar. i. c. ij. de ꝑca. ⁊ c.
de ceto. de trāſac. Ego dico ꝙ aut q̄rit̄ nūq̄d
ꝑlat° quolz āno. dū viſitat poſſit remittē hāc

ꝓcuratoꝝ et dico ꝙ ſic et exp̄ſſe et tacite nō pe
tēdo. ar. optimū in. c. ſi. xij. q. iij. et. d. c. q̄ꝑicu/
loſū. ⁊. c. ad aplicā. de regu. cū ex h̄ nō ledatur
iuſtitia publica. aut q̄rit̄ nūq̄d poſſit illaz re/
mittere ſe obligādo ad nō petēdū ꝓ futo tpe
et ſdubie. dico ꝙ nō nec reſpēu ſui nec ſuoꝝ
ſucceſſoꝝ qꝛ ea rō q̄ militat vt nō poſſit ꝑſcri/
bi de q̄. ſ̄. militat vt nō poſſit ꝓ futo tpe r̄mit
ti. ſi ei eēt remiſſibile ꝑ ꝑlatū forti° eēt ꝑſcripti
bile iuris auctē. ar. in. l. alienatōis ꝟbū. ff. de
ꝟ. ſig. rō eni ānexiōis et iuris publici et ne viſi
tatio negligat̄ ex defectu ꝓcuratiōis militat
ɔtra emiſſionē ſic̄ ɔtra ꝓcuratoꝝ. ar. in. c. ſi di/
ligēti. de fo. ɔpe. et tāto forti° q̄to in remiſſiōe
nō interuenit iuris auctas ſic̄ nec aliq̄s fauoꝛ
public° q̄ ꝟſat̄ i ꝑſcriptiōe iux̄ ea q̄ dixi. ſ̄. ru
brica. hic eſt ꝙ bō eccl'ie pñt ꝑſcribi vt ꝑ totū
iſtū titulū q̄ tñ ꝑ ꝑlatū alienari ſeu remitti ñ
pñt. xij. q. ij ſine exceptiōe. et ꝙ nō valeat r̄miſ
ſio ſeu etiā ɔpoſitio qd̄ forti° eſt. all'. gl. nō. in
cle. ij. ꝯ cēſi. in ꝟbo expōnes. fateoꝛ vt dicit gl.
illa ꝙ ſup mō ꝓcurādi et ſup nūo ꝓcurādoꝝ
poterit interuenire ɔpoſitio. ar. in. c. cū aplſus
de cenſi. et de tranſact. ſtatuim°. ⁊ de deci. ꝙ ex
multiplici. qd̄ tñ intelligo vt fiat ita et taliter
ꝙ indirecte ꝓcuratio non tollat̄ nec viſitatio
debita nō negligat̄. q̄d eni ſi interueniſſet cōpo
ſitio vt ꝓcuraret̄ tm̄ epſ cū vno clerico certe
paria ſūt nil dare ⁊ ita modicū dare qꝛ ex mo
dicitate euidenī negligeret̄ viſitatio. ar. opti/
mū in. l. ſi q̄s antea. in fi. ff. de adqui. poſ. vbi
dr̄ ꝙ cōductio ſeu locatio facta ꝓ vno mīmo
nulli° momēti eſt. et ſic limito illā gl. et qd̄ le.
et nō. x. q. iij. relatū. Ad tertiā an poſſit in ali/
ud ꝓcuratio ɔmutari. dicit Inn. ꝙ poſſit pa/
ctū fieri ꝙ ꝓ ea certa pecunia preſtaret̄ ānua
ati p. c. r̄latū. proxie allegatū dūmō fraus ex
cludat̄. ar. C. de trāſac. l. preſes. Hoſti. ɔtradi
cēs ꝙ in. c. r̄latū. ſtatutū fuit ad tpſ et cā nec
ibidē ɔuētio ɔfirmat̄. de h̄ dicas vt hodie ha
bet̄ in. c. exigit. et. c. felici. de cēſi. li. vi. Et ɔclu/
ſio ē ꝙ ꝑt ꝑlat° recipe pecuniā a volētib° pro
ꝓcuratiōib° debitis nō āt ab inuitl. imo ꝑlat°
tūc icurrit penas de q̄b° in. d. c. exigit. Itē ſci
as ꝙ cū ꝑlat° viſitat ꝑ aliū in caſib° in quib°
a iure ei ꝑmittit̄ nō ꝑt aliquid a viſitatis pe
tere ħ viſitati tenent̄ ꝓcurare viſitantē dūta
xat in victualib° de quo dic vt le. et nō. in. c.
ſi epſ. de offi. oꝛ. li. vi. ¶ Glo. in verbo ɔſuetu
dine fuit ſ̄. expedita in ꝑma gloſella ⁊ dic vt
ibi dixi. In eo tñ ꝙ glo. dicit archyepm̄ debē
viſitare cū epſ eſt negligēs dic meli° ꝙ etiaz
negligētia ceſſante hoc poterit. vt in. c. i. et in
c. fi. de cenſi. li. vi. et dic vt ibi. Et dicit h̄ Inn.
ꝙ ſi ocurrūt archyepſ et epſ. ꝑferri dꝫ archy
epſ. xi. q. iij. qui reſiſtit. et idē Hoſti. Dicunt

tñ q cauere dʒ ne ĩpediat epm tpib⁹ cõgruis
Jo.an.remittit ad plene notata.p eũ in.d.c.i.
in gl.in vbo.ſi occurrat.ꝛ dic vt ibi Ex̃ gl.op.
vr̃ ei iſte tex.inuẽ q pcuratio iſta erat debita
rõe ↄſuetudis.g° vr̃ q poteſt tolli ↄtraria cõ
ſuetudie.ar.c.ij.de re.iurl.et in.l.de quib⁹.ff.ꝺ
legi. Soluit Inn.duplr̃ p° q vlis puicia bñ
potuiſſet h ius pſcribẽ lʒ ſingularis eccl'ia vl'
dyoceſis nõ poſſit qꝛ turpis eſt ps.ꝛc. de ſpõ.
du.c.ſi.hec ſol.m̃ nõ plʒ.qꝛ licitũ ẽ cuilʒ acq̃rẽ
liberationẽ. Itẽ qꝛ nil officit eccleſie dei diuer
ſa ↄſuetudo de ↄſe.di.iiij.doctrina. Scda ſol.
q̃ pl⁹ plʒ Inno.eſt q pcuratio ſola ↄſuetudie
debita ↄtraria ↄſuetudie tolli põt. Sʒ illa de
qua in tex.dr̃ cũ de iure cõi debeat ↄſuetudie
nõ poterat tolli.j. de cẽſi.ſopite.et.c.cũ venera
bil'.et.c.rõna.e.ti.li.vi.et.ſ.diri pleni⁹. ¶ Ego
pl⁹ dico q pcuratio debita rõe viſitatõis dũ
taxat eſt puilegiata vt ↄſuetudie nõ tollat.ſe
cus aũt in qualʒ alia ſiue ſit debita rõe inſtõ
nis cũ fũdata fuit eccl'ia ſiue rõe pacti vl' alia
ↄſili rõe.vt nõ.gl.in.c.accedẽtes.ſ.e.ſẽtit glo.
in.c.pcuratiões.de cẽſi.facit iſte tex. qui fun/
dat ſe ſup viſitatiõe.rõ diuerſitatis qꝛ in aliјs
ceſſat rõ ãnerop et iuriſpublici et alie de qb⁹
ſ. Vel põt itelligi iudicio meo q iſte tex.alle
get ↄſuetudinẽ eccleſie metropolitane ſup ex/
cõicatiõe pferẽda.vt.ſ.diri. nõ aũt ſup pcu/
ratiõe recipiẽda al's reſultaret ex lr̃a ↄtrarie
tas q̃daʒ. Itẽ itellige ſm Inno.q iſte archy/
eps declinabat ad iſtas eccleſias ex neceſſita
te iuris.ſ.p neceſſitate viſitandi vt cria corri
geret vt mores reformaret.nõ aũt p neceſſita
te ſui corpis.nã tũc ſnie nõ tenuiſſẽt cũ nõ fu
iſſet iudex.iur̃ nõ in.c.paſtoralis.de offi.ordi.
et dic vt.ſ.diri. ¶ Expedita nũc mã intriſeca.
c.venio ad mãʒ extriſecã quã ſubtilit' hic tra/
ctat Inno.in antiqua ei decre. dicebat q iſte
archyeps pceſſerat ad ſniaʒ excõis tã auctte
reſcripti apoſtolici q̃ ſm antiq̃ ↄſuetudinẽ ꝛc
Ex hac ei lr̃a dicebat Inno.nõndũ q põt or/
dinari⁹ hñs delegataʒ pcedere vtraq; auctte
ſic.ſ.de cor.vici.ſignificauit.et.j. de pben. niſi
eſſẽt et tũc qñ ſil' vtraq; auctte pcedit ad pp̃aʒ
nõ ad patriarchã appellandũ eſt poſt q̃ auctte
metropolitani admixta eſt auctas pp̃e vt ma
ius dignũ min⁹ dignũ ad ſe trahat. ſicut.j.de
ↄſe.eccle.vel alta.qd in dubijs.et de offi.dele.
ſi duo.li.vi. Et ex h nõ.etiã Inno.q qui dua
bus auctib⁹ põt pcedẽ nõ cogit alterã eligẽ
ʒ ſi eligat valet electio.et illa auctte vtet.ar.ſ
de offi.dele.ſignificãtib⁹ ¶ Itẽ ſm eũ poſſit eli/
gere q in vna pte cãe vteret ptãte ordinaria
in alia delegata.ſ.d arbi.innotuit. meli⁹ fac
hoſti.de pben.ſi.vbi dicit q nõ valet eo caſu
appellatio interpoſita ad ordinariũ in eo q pce

dit ptãte delegata valʒ aũt in eo q pcedit or
dinaria etſi ad pp̃aʒ vt primũ ordiariũ appel
laret remittit ad.c.ſi duob⁹.de appel.et h quo
ad pmã qõneʒ quã ponit h Inno.do.An. vr̃
ↄfũdere pmũ dictũ.dicit eni ſe nõ putare q ſi/
mul vtraq; ptãte poſſit pcedẽ qꝛ ptãs ordina
ria in ſpẽ delegata eſt reuocata et trãſfuſa in
delegatã. caret g° ordiaria in illa quo ad pri
cipalẽ pceſſũ et ſic nõ ↄpatit ſe pceſſus ordia
rij et pceſſus delegati ſi p ſe pcedẽt.de appel.
ſi duob⁹.et.c.vt nr̃m.ꝛ nõ.de ↄſti.cũ.M.ſic nec
ↄpatit in eadẽ pſona qꝛ illã pſonã fac iure di
uerſop cenſeri.ar.eop q̃ nõnt in.c.cũ oli.de re
iudi.nec obſtãt ſm eũ ↄtraria iura qꝛ loquũt
in arbitraria poteſtate et iuriſdictõnali q̃ nõ
ſũt ſic incõpatibiles cũ ĩ aliq̃b⁹ iudex pcedat
vt arbit' putat tñ in exeq̃ndo poſſet delegata
iuuare ordioariã.ar.ſ.de reſcrip.cũ ↄtigat et
de offi.dele.cũ in iure. Et ex h dcõ deſtrueret
aliud dcm Inno.nã ſi pdicta ꝺa ſint nõ poſſʒ
eligẽ alterã ex illis cũ ordiaria eſſet reuocata
q̃ ad ſpẽʒ delegatã. Sʒ certe his dcis do.an.
nõ adq̃eſco et p° nõ rñdit ad c.ſignificauit.ꝺ
cor.vici.vbi q̃s pcedit auctte delegata ꝛ ordi
naria. Ad idẽ induco nõbilit' c.p h. de hẽti.li
vi.vbi inq̃ſitor hẽtice puitatis q̃ hʒ delegatã
vt ibi nõ. Jo.an.et pbat in.c.ne aliq̃.e.ti.li.vi
et vr̃ dici q fauore fidei non expiret officiũ il
lud p mortẽ ↄmittẽtis. Si ei hrẽt ordiariã ceſ
ſãte oi fauore nõ expiraret.vt in.c.ij.de offi.de
le.li.vi.pcedit ei epo hñte ordiariã. et ſic nõ ẽ
ĩdiſtite vex q pp̃ ↄmittẽdo negociũ videt or/
dinariã ptãteʒ quo ad illud reuocare.nõ ob/
ſtãt iura allegata p do.An. Illa ei nõnt limĩ
tat Inno.in.d.c.cũ M.in fi.ĩ vltia ſua opi. di
cẽs q tũc vr̃ iuriſdictiõʒ iferiorẽ reuocare qñ
aliqd negociũ ex certa ſcĩa ad ſe reuocat.ſec⁹
aũt qñ ordie iudiciario pcedit qd ẽ nõndũ
q̃i tũc ↄgnoſcat.ſic quilʒ ordiari⁹.p h ego.no
tant addüco.c.dilect⁹.ij.de pbẽ.vbi dr̃ q lʒ pp̃
mãdat epo vt pbẽdã ↄferat alicui clerico tñ
ſi eps ipẽ auctte ordinaria ↄferat alteri valet
collatio lʒ veniet eps puniẽdus qꝛ eluſit mã
datũ apoſtolicũ et tñ certũ eſt qd mãdando ſi
bi vt alicui cõferret faciebat eũ delegatũ vt
dicit glo.nõ.in.c.cũ aliq̃bus.de reſcrip.li.vi.ꝛ
nihilomin⁹ remanſit apud eũ ptãs ordinaria
niſi g° appareat q papa voluit reuocare pote
ſtatẽ ordinariã dãdo delegatã remanet ordi
naria marie in eadẽ pſona. pterea in iferiori
bus ordinarijs poſſet in dubio pdicari opio
Inno.qꝛ p delegationẽ vnius nõ ſuſpẽdit iu
riſdictio alteri⁹ qꝛ par in parẽ.ꝛc. de elec.ino/
tuit.ad h qd nõ. Inno.in.d.c.cũ M.vbi dicit
q ſi quis hʒ plꝛes ordinarios valet pceſſus
ſup eadẽ re ab vtroq; diuiſũ agitatus ſi non

fuit corã ſcđo exceptū de pēdētia eē corã alio
ſi ꝗˀ vnꝰ delegat alteri nõ ſuſpēdit ꝑ h̄ ordia
ria iuriſdictio. ad h̄ .c.ſup q̄ōnū.§.ſi ṽo duo.ð
offi.dele.vbi ptꝫ ꝙ in eadē ꝑſona pñt ꝯcurrē
due ptātes delegate que ſūt diuerſe nāe et in
ꝑdictis oibꝰ pñt pradicari dicta Jnn.ꝛ q̄tinꝰ
dicit ꝙ data in eadeꝫ ꝑſona ptāte ordiaria et
delegata pricipis eſt ad ꝑpaꝫ appellandū.ego
allego ꝓ h̄ caſu.d.c.ꝑ h̄.de hē.li.vi.qđ eni ſta
tuit ī duobꝰ hꝫ loᵐ ī eadē pſōa ꝯcurrētibꝰ ī ea
illoꝝ duoꝝ q̄litatibꝰ.vt nõ.ī.d.c.cū olim.et.c.
ex lris.de pba. ¶ Quero ꝑdicta ꝓcedunt qñ
q̄s hꝫ duas iuriſdictiōes. Sꝫ pone ꝙ nõ ha/
beat niſi vnā et credit hr̄e duas qđ facile ac/
cidere pōt nā ſepe q̄s credit ſe hr̄e delegatam
et ordiariā et nõ hꝫ niſi alterā.exᵐ vt in.c.licꝫ
de off.or.et in cle.attēdētes.de ſta.mo.et ð re
li.domi.qꝛ ꝯigit.ꝛ de ſup.ne·ꝑla.cle.qꝛ regla/
res.et in ꝓcedēdo eligit illā quā nõ hꝫ puta
delegatā.nūq̄d valeat ꝓceſſus rōe ordinarie
ptātis quā hꝫ. So.dicūt q̄daꝫ vt refert Jnn.
ꝙ lꝫ eligat et ꝓteſtet ꝙ tm̄ ꝑpe aucte vult ꝓce
dere tñ vꝫ ꝓceſſus hitꝰ nõ obſtāte tali errore
qꝛ ꝓcedē volebat. lꝫ nõ aucte ordiaria et ita
q̄o pricipale eſt.ſ. ꝓceſſus tꝫ argumētū optiᵐ
ff.de iniur.l.eū q̄.§. ſi iniuria.et.ff.ad.l.adq̄.ſcē
entiā.ff.fami.her.cū putarē. Cū eni iſte ſit er/
ror iuris nõ dꝫ īpedire vex ꝓceſſū.ar.viij.di.
ṽitate.ff.de offi.pꝛ̄ſi.l.illicitas.§.ṽitas.q̄nimo
plꝰ credunt iſti ꝙ ſi dicēt nolo ꝓcedē aucte or
diaria tñ vꝫ ꝓceſſus aucte ordiaria ꝑdictis
rōibꝰ ꝛ qꝛ ꝓteſtatio eſt ꝯtraria facto vñ factū
ꝑualet.ī.de appel.ſolicitudinē.in fi. Jtē qꝛ ne/
mo pōt a ſe abdicare impiū.ff.de off.pꝛ̄ſi.lega
tus. Alij ṽo vt ipē Jnno.refert dicūt ꝯtrariū
in duobꝰ caſibꝰ ꝓris et allegāt ꝓ ſe qꝛ qđ po/
tuit noluit et qđ voluit n̄.de offi.dele.cū ſup
et qꝛ nil ſit ꝯtrariū ꝯſenſui ſicˀ error.ff. de iur.
om.iud.ſi ꝑ errorē.et.ff.de arbi.l. ꝫ etſi in fuñ
et duabꝰ ſequētibꝰ.nec ob.d.l.eū q̄. de iniurijs
qꝛ hec eſt ipa auctas qua ꝓcedit ordiaria vl
delegata q̄o pricipale qua deficiēte deficit ꝓ/
ceſſus.nõ āt eſt pricipale ſi erraret ī ſēſu legi.
ſeu idulgētie vel ꝑuilegij vel huiuſmōi.ff.de
re iudi.cū ꝑlatis.et nõ.ī.de ꝑui.ex pte abbatiſ
ſe.hāc opi.tenē vr̄ Jnn.et clarꝰ eligit Hoſti.
ꝑ dictā decretalē.cū ſup.de offi.deleg. Jo.an.
de mā remittit ad ſpe.de iuriſ.om.iudi.ṽ.vlti
mo.nõ.do. An.vr̄ hāc vltiaꝫ opi.ſeq̄ nihil ad
ducit de nouo.ꝫ rñdet ad.l.ſcđaꝫ.ff.de iudic.
vbi valuit ꝓceſſus errore iudicis nõ obſtāte
dicit eni ꝙ ibi error nõ nocuit qꝛ iuriſdictō il
la quā iudex putabat ſe hr̄e nõ erat drña ab
ea quā hēbat ꝫ eadē Jgnorabat eni ſuā iuriſ
dictionē ꝓrogatā credebat tñ iuriſdictionem
hēre et dic clarꝰ vt ibi nõ bar.ꝙ ibi hēbat iu
riſdictionē ꝛ ſciebat ſe hr̄e ꝫ ignorabat modū
ſecꝰ aūt qñ iudex errat in fūdamēto iuriſdicti
onis qꝛ ignorat ea q̄ ſūt neceſſaria ad exerci
tiū iuriſdictiōis puta qꝛ fert ſniaꝫ ꝯtra contu
macē et nõ eſt certꝰ an ille ſit ꝯtumax. vel an
ſit lis ꝯteſtata tūc eni nõ vꝫ ſnia vt nõ.bar.ī
l.multū.ff.de ꝯdi.et de.et.l.ſi finita.§.iulianꝰ.
ff.de dā.infec.et.d.l.ij.facit optie.l.q̄ro.ff.ð eo
qui ꝓcu.ne.ge.vbi non vꝫ geſtū ꝑ tutorē ſi ſe
ignorabat tutorē eē ad idē.c.prudētiā.de off.
dele.et qđ ibi nõ.doc.vbi ptꝫ ꝙ ſi iudex igno/
rat ſuā iuriſdictōꝫ purificatā ꝓpt̄ īpedimentū
college ꝛ ꝓcedit nõ vꝫ ꝓceſſus lꝫ in ṽitate ſit
purificata.et tꝫ Bar.in.d.l.multū. Jdē et for
tiꝰ dico in caſu nr̄o ꝙ cū iudex nõ intendat ꝓ
cedē ptāte ordiaria quā hꝫ ſ; aucte delegata
quā nõ hꝫ nõ vꝫ ꝓceſſus qꝛ erat in eo qđ ne/
ceſſario req̄rit ad exercitiū iuriſdictiōis.ꝛ va
liditas cuiuſqꝫ actꝰ depēdet a volūtate ꝛ alte
ro deficiēte nil ſolide explicari pōt. vt.d.c. cū
ſup.et.l.multū inteſt. C.ſi q̄s ſibi vl alij.et.l.q̄
alienā.et.l.ſi ad q̄.ff.de adq̄.hē.et cū ſilibꝰ Jn
caſu vero noſtro in delegata deficiebat pote
ſtas. in ordinaria deficiebat voluntas. ¶
Et puto ꝙ de hac q̄ōne ſit melior tex.qui poſ
ſit allari in.c.ex pte aſcēſ de ꝯceſſ.ꝑben.cū ibi
nõ. vbi ptꝫ ꝙ valēs explicare actū vno mō ſi
eligit aliū modū incōpetētē corruit actꝰ.ꝛ fac
d.l.q̄ ī aliena.et.l.ſi is ad q̄.et.l.is q̄ putabat
ff.de adq̄.hē. Nõ tñ et pōdera bñ dictū Jnn.
ꝑal.in eo ꝙ dicit ꝙ ſi iudex errat in ſēſu legis
vel idulgētie vl ꝑuilegij vl huiuſmōi tꝫ actꝰ.
Ex quo īfero ꝙ ſi iudex ferat ſniaꝫ fūdādo ſe
ſup aliq̄ lege q̄ nõ fac̄ ꝙ ſnia nõ eſt nulla ex q̄
aliē ñ expſſit errorē ꝯtra ius nec eē eſt irritan
da ſi ꝑt alia lege ſuſtineri lꝫ Hoſti.tenuerit cō
trariū in.d.c.ex pte aſcēſ. Sꝫ pᵒ ego adduco
bo.tex.in.c.ꝑ tuas.et qđ ibi nõ. Jo.an.qui fi.
ſint.le.et in.l.cū ꝓlat.fm vnū itellectū.ff. ð re
iudi.et dicit Jnno.in.c.ꝑ tuas.ij. de homi. ꝙ
nõ eſt peccatū mortale male intelligere cano
neꝫ vel legē cū ſint de iure poſitiuo qđ nõ. vl
de ad ꝑdictā ꝯcluſioneꝫ qđ nõ.ſpe.in.ti.ð ſen.
ꝓla.§.qm̄.ṽ.q̄d ſi dixēit.vbi dixit ꝙ ſi q̄s dix
it ſe delegatū vniꝰ cū eſſet delegatꝰ alterīꝰ nõ
tꝫ ſnia ſua ſeu proceſſꝰ facit.l.antepe.ff.de eo
qui procu. ¶ Sꝫ iux̄ ꝑdicta q̄ro pōe ꝙ hñs
ptāteꝫ ordinariā ꝛ delegatā procedit ſimplici
ter do. An.refert Fre.ꝯſi.cxxv.al.xiiij tenuiſſe
ꝙ nõ valet ꝓceſſus qꝛ in dubio ex ordinaria
ptāte ꝓcedere vr̄ qꝛ ex quo non exprimit dele
gatū ꝑſumit niſi aliud appareat.de offi.dele.
cū in iure.marie ſi exprimit nomen ordinarij
allat nõ.de offi.or.lꝫ in ṽbo faciendū.ad hoc
de ꝑben.hi qui.et qđ nõ.gl.in.l.i.ff.de iudici.
do. An. putat ꝯtrariū qꝛ in dubio eligiſſe vr̄

ptātez ꝑ quā actꝰ valeat.allegat.l. neqꝫ .ff.de
mili.teſ.que iudicio meo paꝝ facit. ꝫ lōge me
lius facit.l.iij.ff.e.ti. quā forte voluit allegāe
ibi eni dr̄ ꝙ in dubio nō vr̄ miles in teſtando
elegiſſe viā ꝑ quā poſſit vnū iudiciū inpingi
Jtē potiꝰ debemꝰ interp̄tari rē vt valeat q̄m
vt pereat. de ꝯ.ſig.abbate.Ego nō video q̄liť
poſſet ſaltē ita indiſtīcte ꝓcedē dc̄m Fre.Naz
vt.s̄.dixi hn̄s vtrāqꝫ ptātez nō ꝯpelliť alterā
eligē ꝫ vtraqꝫ pōt ꝓcedē vt ħ.et in.d.c.ſignifi
cauit.et eo caſu quo reuocať ordīaria ꝑ dele/
gatū qꝺ qn̄ ſit.s̄.dixi. ¶ Dico ꝙ niſi exp̄mat
ī citatiōe ptātez q̄m hꝫ ñ teneť citatꝰ ꝯpere.vt
nō.Jnno.in.c.ij.de dila.ꝫ ſi ꝯparuit dico ꝙ in
dubio vr̄ eligē ptātē q̄m hꝫ ꝑ dictā.l.iij.de mi/
li.teſ.nec ob. ꝙ exp̄ſſit dignitatē ordinariā qꝛ
ſepe exp̄miť cā demōſtrādi pſonā vt in ſili dr̄
in.l.iure gentiū.§.pactoꝝ.ff. de pac. vide in ħ
qꝺ in ſili dixi.i.c.ceteꝝ.de iudi.Uel dic ⁊ me/
lius ꝙ inſpiciēda ſūt ħ vltio caſu acta etſi in
eis apparet ꝙ ꝓceſſit vt ordīariꝰ nō valet iu/
diciū vt in ſili nō.Bar.in.l.vna.C. q̄ ꝓ ſua iu
riſdic .in dubio ꝺo valebit.ar .in.l.q̄tiens.de
ꝯ.ob.et.c.abbate.de ꝯ.ſign. ¶ Ultio ſcias ꝙ
Jo.an.hic format duas q̄ōnes q̄s ponit glo.
in.l.vna.C.qui ꝓ ſua iuriſdic. Pria eſt.pone
ꝙ al's hn̄ti iuriſdictiōnē ſit delegatio inutilit̄
ptes ħ ſciētes litigāt coraꝫ illo nūq̄d valebit
ꝓceſſus.gl.ꝑall'.tꝫ ꝙ ſic.ar.l.p̄me.C. de iuriſ.
om.iu.Pe.Azo.et Bar.dicūt debē īſpici acta
ſi eni ꝓceſſit vt delegatꝰ nō valet ꝓceſſus.ſecꝰ
ſi vt ordiariꝰ qꝛ tūc cēſeť ꝓrogata iuriſdictio
et hec opi.plꝫ.et in dubio ſi nō apparet qualr̄
ꝓceſſit puto ꝙ valeat ꝓceſſus qꝛ litigādo co/
rā ꝯpetēti iudice videnť ꝓrogaſſe iuriſdictōꝫ
q̄ erat ꝓrogabilis.ſ.ordinariā.nō aūt illaꝫ q̄
erat inprorogabilis.ſ.delegatā.ar.in.d.l.iij.ff
de mili.te.et ħ caſu ꝓcedit illa gl.vł qn̄ exp̄ſſa
ꝓceſſit iudex ordiariꝰ.Scda qꝺ eſt.pone ꝙ in
p̄cipio delegatiōis delegās carebit iuriſdi/
ctiōe ꝫ poſtea eſt eā adeptꝰ. nūq̄d teneat ꝓceſ/
ſus.Go.dicit gl.in.d.l.vna ꝙ delegatio vr̄ cō
firmari ꝑ ſupueniētiā ptātis.ar.in.l.licꝫ.ff.de
iudi.tn̄ a tp̄e ſupueniētis iuriſdictōis et non
p̄us.ff.de offi.ꝓcon.l.obſuare.§. vltio. Ja.de
are.dicit in.d.l. vna.glo.ꝓcedē qn̄ iuriſdictio
delegātis iā erat radicata puta ꝙ lꝫ exercitiū
nō hr̄et iā tn̄ electꝰ erat.vt.d.l.obſuāe.ad idē
ff.de pig.act.ſi rem.§.ſi.ff.ad trebel.l. ſi ſi aū.ſi
aūt radicata nō erat tp̄e delegatōis nō valꝫ
delegati ꝓceſſus cū delegatio nulla fuerat ſi
ne radice iudicis qꝺ de dn̄io nō.ff.de rei ven
di.ſi a titio.et cū hac opi.trāſit hic Jo.an. ¶
Aduerte qꝛ hāc diſtīctiōꝫ adduco ad q̄ōꝫ nō/
bilē et q̄tidianā.Ep̄s ꝯtulit bn̄ficiū an̄ lapſū
mēſis de quo in cle.i.de ꝯceſ.p̄ben.demū hn̄s
gr̄aꝫ iuxͣ illā cle. nō acceptauit bn̄ficiuꝫ infra
mēſem.nūquid ꝯualeſcat dicta collatio cū in/
fra mēſē hr̄et ordiariꝰ collator manꝰ ligatas
vr̄ ꝑ iſtā diſtīctionē dicendū ꝙ ſic.ſecꝰ vr̄ ſi cō/
tulit bn̄ficiū cuiꝰ collatio vł inſtitutō ſpectat
ad īferioreꝫ.lꝫ eni poſtmodū ad eū deuoluať
collatio.nō tn̄ ꝑ ħ recōualeſcit collatio vel in
ſtō an̄ deuolutionē factā qꝛ p̄ꝰ caſu ep̄s hꝫ iu
riſdictionē et ptātez in hītu lꝫ exerciciū ſit ſibi
interdictū īfra menſē.ſ in ſcdo cāu nō ſpectabat
ad eū ptās ꝯferēdi nec in hītu nec in actu an̄
deuolutionē factā de quo tn̄ ſatis poſſꝫ dubi
tari.Et in p̄ꝰ caſu credo q̄ ip̄o facto reꝯualeſ
cat collatio qꝛ nulluꝫ ius ſupuenit de pn̄ti ꝫ
ſolū fuit remotū obſtaculū. ad ħ adduco nō
bile dictū Bar.in.l.cū iure p̄diū.ff.de vſucap
vbi q̄rit.caueť ſtatuto fauore creditoꝝ ꝙ de/
bitor exbānitꝰ vel ꝯdēnatꝰ ꝓ debito nullū cō
tractū poſſit facē donec ſoluat.Cōtigit ꝙ pri
us ꝯtraxit et poſtea ſoluit.an ꝯtractꝰ ꝯfirmeť
et tꝫ ꝙ ſic ſiue ſua intꝰſit ſiue nō.qꝛ ſ nō ſupue
nit ius ſ obſtaculū remoueť.allat.l. pignori
ff.qui et a qui.et.C.ne tu.vł cu.l.nec.puto ec̄
in alio caſu ꝙ teneat collatio vel ꝯualeſcat ſi
ep̄s ꝯtulit ſcienť bn̄ficiū qꝺ ꝯferre nō poteſt
qꝛ obligatꝰ eſt ad ꝯferendū aliud ne ille deci/
piať.vt in.c.inť cetera.de p̄bē.gꝰ ſtati ꝙ ad eū
fuit deuoluta ptās ꝯualidata fuit illa colla/
tio ſiue inſtō cū nō req̄rereť alia traditō ad ħ
l.ſi rē alienā.i ſi.ff.de pig.acti.et qꝺ nō.in ſili
Bar.i.d.l.cū vir p̄diū.exq̄ dicit ibi Bar. ꝙ ſi
aliq̄s vēdidit eccl'ie rē alienā et vēditor ſucce
dit dn̄o ꝙ ſtati trāſit vtile dn̄iū in eccl'iam.rō
qꝛ ibi nō req̄riť traditō.l.ſi.C.de ſa.ſā.ec.⁊ in
tererat vēditoris ꝯtractū ꝯfirmāi cū ip̄e eſſet
obligatꝰ ex ꝯtractu ſuo.Sꝫ ſi p̄ſupponiꝰ ꝙ col
lator nō erat obligatꝰ ad aliud bn̄ficiū ꝯferē
dū.vtputa qꝛ ꝯtulit ignorāť vł ſciēti illō ꝯfer
ri nō poſſe ꝑ eū et tc̄ credo ꝙ nō ꝯualeſcit col
latio ex ſupueniētia ptāť.qꝛ ſua nō interat vt
valeat.vn̄ oꝫ ꝙ intueniat noua collatio. ar.in
d.l.cū vir p̄diū.et qꝺ ibi nō.bar.et in r̄ſa non
ꝯfirmať.de re.iurl.li.vi.et qꝺ ibi nō.Dy.et i.l
ſi ſuo q̄ et a q̄.et.l.i.ff.de pig.ac. qꝺ puto veꝝ
ſi poſtea fecerit aliq̄ actū ꝑ q̄ tacite vr̄ appro/
baſſe illā collationē cū ſ nō req̄rať alia ſolen
nitas vł traductio ꝫ ſufficit nudꝰ ꝯſēſus. ar.
bonū i.c.dilcō.de p̄bē.et i.c.ſi tibi abſn̄ti.e.ti.li
vi.et qꝺ nō.Bar.in.l.q̄ ei.ff.rē ra.ha.et qꝺ le.
et nō.in.c.ex ore.de p̄uile.et nō hec ſingulr̄ qꝺ
nemo diſcutit. nec vnq̄ ita late exaiaui ſicut
nūc et ſm̄ hoc puto limitāda ea que nō Mo.
de ro.deciſ.cccviij.in antiq̄s.et ꝓ ħ vltio mē/
bro facit qꝺ nō.Bal.in.d.l.vna.C.qui ꝓ ſua

iuriſdic. ¶ Et quo ad pricipale q̄ſitū de quo.
§. vide p Bal.in.l.ij.C. vbi de cri.agi.oꝫ al.ꝑ
ma vbi etiā de mā habet bō gl.et p Bal.in.d
l.vna.et ſpe.in ti.de dele.§.excipi pōt.vſ.qd ſi
omittēs. Sꝫ breuit̄ ↄcludēdo dico ſic ꝙ aut
añ ſupueniētia iuriſdictiōis in delegāte dele
gat⁹ exercuit aliq̄ actū de ſubālib⁹ iudicij et
tūc dico ꝙ q̄tūcūq3 ſupueniat iuriſdictio nō
pōt ↄualidari pceſſus q2 cū fuerit pſus nul
lus ex defectu ſubaliū nō pōt poſt modū ↄua
lidari.ad h.c.dudū.de elect.et.c.i.de lit.ↄteſt.
li.vi.et.l.momētanee.C.q̄ le.pſo. voluit i ſūi
Inno.in.c.prudētiā.de offi.dele. et ibi aliq̄ te
tigi.firmat h Bal.in.d.l.vnica.et ſpe. in loco
ꝑal.nec valebit reliqu⁹ pceſſus cū deficiat in
fūdamēto.d.l.momentanee.et.d.c.dudū. aut
nil de ſubālib⁹ fuit actū tpe ſupueniētie iuriſ
dictiōis et ſic ſolū querit an cōfirmet delega/
tio et coiter tenet illa opi. Ja.d are.§. ſcripta
vt habet p Bal.i.d.l.i.C.vbi de cri.agi opor
tet.vbi p alia v̄ba dicit ꝙ aut ſupuenit iuriſ
dictio ex cā de p̄terito ⁊ ↄfirmat.d.l.obſeruaē
i ſi. Aut ex cā de p̄nti p⁹ delegationē orta et
ſec⁹.vt.d.l.ſi a ticio.vbi dicit ꝙ ſi emi fūduꝫ
ab eo qui non erat dñs lꝫ poſtea efficiat do/
minus non p hoc ipo facto in me tranſit do/
minium.de h tamē an ⁊ qñ ↄtract⁹ a pricipio
null⁹ ↄualidet iure ſupueniēte.dic vt pleni⁹
nō. Bar.in.d.l.cū vir ꝑdiū hoc tñ vltimum
mēbꝝ limito niſi p⁹ iuriſdictiōeꝫ de nouo ſup
ueniēteꝫ delegans fecerit aliquē actū p queꝫ
videat apꝓbare ꝑmā delegationeꝫ cū ſuffici
at ſol⁹ ↄſenſ⁹.ad h.l.ſi filiuſfamiliaſ.ff.ad ma/
ce.⁊ cle.i.de pcu.qd tñ.§.dcm̄ eſt de electo de
legāte ante ↄfirmatiōeꝫ nō bene pcedūt d iu
re canonico in dignitatib⁹ eccleſiaſticis per
.c.auaritie.de elec.li.vi.q2 quācūq3 ſe igēit
ante ↄfirmatiōeꝫ ꝑuat ipo facto iure qd pri⁹
hēbat vt ibi.⁊ hoc idē ſentit Jo.an.in addi
ti.ſpe.in loco preal. Ni.abb.

Si diligenti Caſus. Qui alio noie poſ
ſidet nō p̄ſcribit nec etiā is q̄ ꝓprio niſi
hēat bonā fideꝫ ⁊ iuſtuꝫ titulū ita ſumat Jo
an.⁊ ſatis ↄuenit l̄re q̄ ad corticē. Sꝫ ad itel/
lectū adde ſi p̄ſūptio ē ↄtra eū.h dico q2 titul⁹
nō reqrit in p̄ſcriptiōe q̄ora genſia ↄtra eccle
ſiā ſi cū ius cōe vl p̄ſūptio ē ↄtra p̄ſcribētē.vt
in.c.ij.e.ti.li.vi. Diuidit.nā p̄⁹ īducit vnā rōꝫ
ↄtra archiepm et re pbat excuſationeꝫ ipi⁹ p
locū a diuiſione.z⁹ ibi nos igit. ¶ Nō p̄⁹ ꝙ tō
ſardinia ptꝫ ad rōnā eccleſiā nullo mediāte ⁊
ſic hꝫ eccl̄a rōna iūa ipi̇ ibidē ſic hꝫ i to⁹ pr̄io
nio eccleſie vt in.c.p venerabilē. q̄ ſi.ſint le.et
habuit ꝓ illā inſulā ſardinie ex donatōe. Cō
ſtātini et alioꝝ impatoꝝ vna cū alijs pui̇cijſ

vt in.c.tibi dño.et in.c.ego lodouic⁹.lxiij.di.⁊
xcvi.di.ↄſtantin⁹.et de ſicilia qualr ptinet ad
eccleſiā rōnaꝫ.vide in.c.mādata.de p̄ſump.⁊
meli⁹ in cle.paſtoralis.de re iudi.et.c.ad apo
ſtolice.e.ti.li.vi.de roma.vide in.c. fūdamēta
de elec.li.vi. ¶ Nō z⁹ ꝙ valet arg.de toto ad
ptē.hñs eni ius in toto fūdat intentioneꝫ in
qualꝫ ei⁹ pte et eſt ar.ſm Hoſti.ꝙ comites et
dñi tpales fūdant intētionē ſuā de iure cōi q̄
ad res ſitas īfra limites ſue terre de q̄ vid qd
nō. Jo.an.in.c.ſi.de offi.archp. qd itelligo re/
ſpectu iuriſdictiōis nō aūt reſpectu ꝓprietati.
reꝝ et bonoꝝ īfra limites exiſtentiū.ſic de im
patore reſpectu toti⁹ orbis.nō.in.l.bñ azeno/
ne.C.de q̄drige.p̄ſcrip. Et idē dico in ꝓpo quo
ad pr̄imoniū eccleſie.fūdat eni intentū ſuū q̄
ad iura impialia nō aūt in ꝓprietate bonoꝝ
ar.in.d.c.p venerabilē.et in.l.traditio.ff.d ad
qui.reꝝ dñio.et.c.nup.de dot.p⁹ diuoz. et re/
ſti. Et arguit hic ꝓp de toto ad ptē.h mō du/
cat⁹ calaritan⁹ eſt in ſardinia.ſꝫ tō ſardinia p
tinet ad eccleſiā rōnā imediate.g⁹ ⁊ ducatus
calaritan⁹.ſiſe de reli.domi.cū venerabilis.
¶ Nō z⁹ ibi ad ius et ꝓprietatē ꝙ dñiuꝫ rei feu/
dalis eſt penes dñm feudi. et itelligit Inno.
in dñio directo.vtile eni eſt penes vaſallū ſm
eū ad qd allegat Hoſti.d.c.nup.illud.c.ſolū
pbat ꝙ ↄcedēs feudū dr̄ dñs et h clariſſimū
ſꝫ difficultas ſtat in vidēdo q̄le ius hēat va/
ſall⁹. Inn.eī vt h vides dicit ꝙ vtile dñiū qd
nō.ſꝫ nihil allegat. Ego allego tibi tex.i.c. in
qui.cā.feu.amit.colla.x.vbi dr̄ ꝙ ꝓprietas re
mācꝫ apud dñm.vſufruct⁹ vō tranſit in vaſal
lū.ſꝫ Bal.ibi dicit ꝙ vſufruct⁹ ponit iſti p vti
li dñio qd dicit ibi nōnoū et alibi p⁹ gl.aſſuit
diſputatōꝫ ſup h.ſ.in.c.i de capi.coz. coll.x.et
tādē dicit p firma ↄcluſiōe tenenduꝫ ꝙ vtile
dñiū ↄpetit vaſallo qd pbat ex eo q2 ſibi dat
vēdicatio.fac qd le.et nō.in.l.i.ff.ſi ager vect.
et p Inn.in.c.cetez.de iudi. ¶ Nō ibi ſm ↄfeſ
ſionē tuā ⁊c.ꝙ ↄfeſſio ſoli⁹ p̄lati nocet eccleſie
ↄcoz.c.ij de capel.mo.ſ in ↄtrariū facit qd le.
et nō.in.c.ij.de teſt.li.vi.⁊.c.de cōſtātinopoli⁹
xxij.di.vbi ptꝫ ꝙ in eccleſia collegiata ↄfeſſio
ſoli⁹ p̄lati nō obeſt.credo hūc tex.pcedē cū p̄/
ſūptio ſeu ius cōe eſt ↄtra eccl̄iā vt h erat.nā
tota ſardinia ptinebat ad ꝓpaꝫ vt in tex. aliis
ſec⁹ vt in ↄtrarijs.et nō.hāc limitatiōeꝫ ad il
la iura. ¶ Nō ibi in q̄ſi poſſeſſiōe qd eſt dāe
quaſi poſſeſſiōeꝫ iuris exigēdi iuramēta fide
litatis et ſic poſſet q̄s petē reſtōeꝫ ſi vaſallus
denegaret tale iuramētū fidelitatis exhibere
Et nō ꝙ iura incorpalia q̄ſi poſſident et iō
dicit quaſi q2 vē nō poſſident cū tāgi nō pñt
inſti.de rebus corpalib⁹ et incorpalib⁹ et.l.i.
in pri.ff.de adqui.poſ. ¶ Nō ꝙ detinēs noie

alieno nō ꝟ̄ poſſidē ꝫ nudū p̄bere miſteriū is
aūt poſſidꝫ et ꝑ dn̄s p̄ſcribit cuiꝰ noīe poſſide
tur vt hic.et in.c.cū veniſſēt.de reſti.ſpo. ⁊ nō
ꝙ etiā incorpalia pōt q̄s ꝑ aliū poſſidē ¶ Nō
ibi ꝙ ꝯtra iuramētū ꝛc.et tene mēti ꝙ tenet q̄ſ
reſtituē qđ ꝯtra iuramētuꝫ ꝓpriū adq̄ſiuit qđ
nō.hic Hoſt.allegās.c.ad audiētiā.qđ me.cā
Jnē dicit de alijs cū peccato adq̄ſitis.ī.de iu/
de.cū ſit. Ego ꝑ h̄ vltio allego et remitto ad
meliꝰ et pleniꝰ nō.in.c.ex trāſmiſſa.de deci.et.
xiiij.q.v.in ſūma.et.i.q.i.cito turpē.⁊.c.nō eſt
putāda.et ꝑ Jo.an.in regla qđ ſemel.li.vi.in
mercu. ¶ Sꝫ ex p̄ᵒ dc̄o nō.ꝙ iuramētū nō im
pedit validitatē actꝰ lꝫ attēptās ſit ꝑiurꝰ de q̄
ꝑ Jnno.et alios in.c.dilecto.de p̄ben.⁊ ꝑ Jo.
an.in dicta regla qui ſemel. ¶ Nō. vltio ꝙ in
rebꝰ feudalibꝰ currit p̄ſcriptio etiā ꝯtra dn̄m
vn̄ pōt etiā tertiꝰ p̄ſcribē directū dn̄iū qđ erat
penes dn̄m.vtili remanēte penes vaſallū.vi/
de qđ dixi.ſ.c.ad audiētiā. ¶ Jtē nō ꝙ ꝯtra
eccleſiā rōnaꝫ pōt p̄ſcribi in rebꝰ.ciuitatibꝰ et
regnis ad eam ꝑtinētibꝰ pleno iure ꝫ req̄rit
p̄ſcriptio nō minoꝛ cētenaria. vide qđ dixi.ſ.
c.cū nob. ¶ Op.ꝯtra finē tex.ī eo ꝙ dicit ꝙ poſſ
to ꝙ h̄ caſu locū habuiſſꝫ p̄ſcriptō.tñ cētena
ria que ſola currit ꝯtra eccleſiaꝫ rōnaꝫ ꝓbari
nō poterit. Et ſic vꝫ ꝙ lex ſeu canō reqrēs hāc
p̄ſcriptionē ſit īpoſita v̓bis et nō rebꝰ ꝯtra.c.
ꝯmiſſa.de elec.li.vi. Jtē tex.in.c.cū dilecta. de
ꝯfir.vti.īnuit eā poſſe ꝓbari ad idē qđ plē di/
xi.ſ.eo.cū nobis. So.dicit Jo.an.ꝙ p̄p̄ hic pō
derat factū ſpeciale quo ad hūc caſum et non
ius q̄ dicat ꝙ de iure bene poſſibilis eſt ꝓba
tio.ꝫ p̄p̄a credebat hic ꝙ nō poſſediſſet archy/
ep̄s Pyſanus tāto tp̄e vt poſſet ꝓbari p̄ſcri/
ptio cētenaria.vel ſm̄ Hoſti. Papa nō.hic ꝓ
bationē teſtiū ꝑ q̄s nō credit hoc poſſe ꝓbari
aſ.tñ ꝓbari poſſet ꝑ inſtrumēta de fidelitati/
bus facta ꝑ ducētos ānos et plꝰ.p̄ma ſolo.ſꝫ
plꝰ plꝫ cū archyep̄s nō allegaſſet hic ꝓbatiōꝫ
teſtiū vide qđ dixi in.c.cū nobis. Ex p̄dictis
et ex text.nō ꝙ eccleſia inferioꝛ pōt p̄ſcribē iu
ra et bona ad papā ſpectātia ſupma tñ pt̄as
p̄ſcribi nō pōt.vt dixi in.d.c.cū nobis. ¶ Ve
nio ad gl.in v̓bo bona fide.qꝛ alie ſūt faciles
que multa facit.p̄ᵒ eni formāt duas q̄ōnes et
ſoluit.zᵒ vnā oppoſitionē et nō rn̄det. ꝫᵒ iterū
format duas q̄ōnes et nō ſoluit ꝝᵒ opponit ⁊
ſoluit.⁊ᵒ ponit duas q̄ōnes et ſoluit. Primo
igit̄ querit an ſemꝑ ſit ſm̄ canones neceſſaria
bona fides et rn̄det ꝙ ſic ſiue agat̄ de iure ſpi
rituali ſiue ciuili.ī.c.fi. ¶ Aduīte tñ ꝙ vbicūqꝫ
p̄ſcriptio cauſat̄ ex poſſeſſione p̄ſcribētis cōīt
tenet̄ vt neceſſario reqrat̄ bona fides.vt.ſ.c.
vigilāti.et.c.fi.ī.eo.et huic iuri canonico ſtan
dū eſt hodie in foro ciuili rōne peccati.vt nō.

Bar.in.l.p̄uilegia.C.de ſa.ſan.ec.et gl.in rl̄a
poſſeſſoꝛ.li.vi. Q̄n̄qꝫ ꝓcedit p̄ſcriptio ſine poſ/
ſeſſiōe p̄ſcribētis vt in actiōibꝰ et ſitibꝰ et tūc
Bar.in.l.ſequit̄.ꝟ.ſi viā.ff.de vſucap. dixit ꝙ
nō requirit̄ ibi bō fides qꝛ p̄ſcriptō cauſat̄ ex
negligētia petētis. Ego hūc articl̄m plene ex
amiabo.ī.c.fi. ¶ zᵒ gl.q̄rit qn̄ p̄ſcribēs dꝫ eſſe
in bona fide rn̄dit ꝙ cū credit tradentem eſſe
dn̄m vel habē ius diſtrahēdi lꝫ erret in facto
Ego gn̄alit̄ dico ꝙ bonefidei eſt cū nō hꝫ no/
ticiā rei aliene.vt in.c.ſi v̓go.xxxiiij.q.ij.ita ꝑ
ꝯtrariū dꝫ bone fidei q̄ poſſidꝫ cogitatōe dn̄i
ita vt ꝙ nō erret in iure qꝛ erroꝛ iuris non ex
cuſat in p̄ſcriptiōe.vt.l.nūqꝫ.ff. de vſuca. et.c.
dudū.de deci.nō.gl.in.c.apoſtolice. de dona.
¶ ꝫᵒ q̄rit an bona fides p̄ſumat̄.glo.rn̄det ꝙ
ſic qꝛ p̄ſumit̄ ignorātia niſi ꝓbet̄ ſcia. Jnē nō
in.c.ſāctoꝝ.ſ.e. Excipit glo.q̄tuoꝛ caᵒ. Primᵒ
ſi fuit facta denūciatio adq̄rēti ꝙ res eſſet al/
teriꝰ.C.de rei vēdi.ſi fundū. Scd̄s ſi rē adq̄ſi
uit ꝯtra ius.l.q̄admodū.C.de agri.et cēſ.li.
xi. Tertiꝰ ſi emit a ꝓcuratoꝛe meo ꝑ colluſiōꝫ
Quartꝰ ſi emit a ꝓdigo vel luxurioſo cui bo/
nis interdictū eſt cū ſciret illud ꝓtinꝰ ꝯſūptuꝝ
pecuniā.iura allegant̄ in gl. Examiemꝰ nunc
regulā et caſus exceptos.dicit eni p̄ᵒ gl.ꝙ re/
gularit̄ bona fides p̄ſumit̄.gl.in.c.dilecto.xvi
q.iij.dicit ꝙ ꝑti que allegat titulū et bonaꝫ fi
dē ſi nō pōt ꝓbare ꝑmittēdū eſt iurare ꝙ bō fi
de poſſederit rē illā et iuſto titulo eā adq̄ſierit
gl.in.ꝟ.alie.īſti.de act.et in.l.pe.C.de euic.ſim
pl̄r dicūt ꝙ bō fides p̄ſumit̄. ¶ Aduerte aut
q̄rit̄ in rebꝰ corꝑalibꝰ aut īcorꝑalibꝰ. p̄ᵒ caſu
dicit Bar.in.l.celſus.ff.de vſuca. ꝙ aut p̄ceſ/
ſit titulꝰ erroꝛe iuſto ⁊ p̄ſumit̄ bō fides.vt.d.
l.pe.C.de euic.fa.l.igit̄.ꝟ.pōt.ff.ð libe.cā. Jnē
dicit de quolꝫ poſſidente niſi aliꝰ poſſeſſoꝛ an
tiq̄oꝛ appareat.ille eī p̄t dn̄ facē illā allegatōꝫ
qđ tuū nō erat debebas ſcire ad aliū ꝑtinē.l.
fi.C.vn̄ vi. q̄ ad aliū licite et bona fide p̄ſūit̄
tenē niſi ius cōe ſibi ꝯtradicat.fac.eo.ti.c.i.li.
vi.ſm̄ eū.et cū eo trāſit do.An.hic. Sꝫ ego al/
lego in mā duo dicta mltū nōbilia. q̄ꝝ vnū ē
Bar.et aliud Jnn .Bar.eī in.l.ſi.in ſi.C.vn̄
vi.vꝫ dictū ſuū p̄cedēſ limitare vt mala fideſ
poſſet allegari ꝑ ātiq̄orē poſſeſſorē.ſ.ī.xxx. an.
ꝫ poſtea ſi.ꝑ tex.illū.l.fi. Nā p̄ſūptō malefidei
cōtra igredientē poſſeſſionē ſine titulo tollit̄ ꝑ
curſū.xxx.anno.et ex tūc p̄ſumit̄ illū retrofuiſ
ſe bōe fidei.qđ eſt ſingulare dictū ⁊ ſꝑ mēti te
nēdū ad cᵒ ꝯfirmationē et āpliatōꝫ allego ſin
gulare dictū Jnno.ij.c.ij.de in inte reſt.vbi di
cit eſſe nōndū ꝙ lꝫ quilꝫ p̄ſumat̄ eſſe bonꝰ ni/
ſi ꝓbet̄ malus de p̄ſūp.c.ſi.ſ.de ſeru.in oꝛ.fac
c.vno.non tñ ſic eſt in bona fide.qꝛ ad hoc oꝫ
vt p̄ſumat̄ bona fides ꝙ habeat iuſtū titulū

vel ꝙ ꝓbabilib⁹ rōib⁹ ꝗſiuit poſſeſſionē.ff.de
libe.cā.l.igit.§ ij.et.l.liberis.§.fi.⁊ ꝙ lōgo tpe
fuerit in poſſeſſiōe.l.poſſ.deri.§.ſi fu⁹.ff.de ad
qui.poſ.et qd̄ dicat̄ longū tps arbitrio boni
iudicis reliquit̄.ff.de iure delib.l.i.hinc dicit
ꝙ ſi ali⁹ ꝗ capitulū maioꝛiſ eccl'ie ſit in poſſeſ
ſiōe eligēdi et petit ꝯfirmari ſuā electionē ſuc
cūbet in petitiōe ſua qꝛ nō p̄ſumit̄ bona fide
eſſe in hac poſſeſſiōe qꝛ ꝯtra ius.et ē idē in cō
ſilib⁹. ¶ Aduertēdū tñ ꝙ Inno.vr̄ ſe reſtrigē
ad caſū cū poſſeſſio eſt ꝯtra ius.lꝫ ei Bar.ſim
pl'r dicit ꝙ poſſidēſ ꝯtra ius nō p̄ſumit̄ bone
fidei. Inno.limitat ñ ſit poſſeſſio lōgi tpis.vl'
pſib⁹ rōib⁹ fuerit adq̄ſita. ꝓ h̄ adduco tex.c.cū
eccleſia ſutna.de cā poſ.et ꝓpri.et.c.ad decias
de reſti.ſpo.li.vi.in ꝟbo aliq̄ꝫdiu. Ex q̄ infero
ad dēm Bar.nā ſi poſſidēs lōgo tpe iure reſi
ſtēte p̄ſumit̄ bone fidi foꝛti⁹ dꝫ p̄ſumi bona fi
deſ ex diut̄nitate tpis ꝯtra ātiq̄oꝛē poſſeſſoꝛē
cū h̄ vltim cōſtat in fc̄o ⁊ ꝓbabilit̄ ignoꝛari
pōt.p̄cedēs ꝟbo ꝯſiſtit in iure cui⁹ ignorātia d̄
facili nō p̄ſumit̄. ꝓ h̄ r'ſa ignorantia ⁊ re'ſa p̄
ſumit̄.d̄ re.iur.l.li.vi. ¶ Quādo āt antiq̄oꝛi poſ
ſeſſoꝛi ſit ꝓditū aliq̄d remediū ꝯtra ſcd̄ꝫ poſ/
ſeſſoꝛē dic ꝙ ſic etiā ſi p̄ſumat̄ bona fide poſſi
dere.p̄t eni ĩploꝛare iudicis officiū vel ĩtēta
re ꝯditionē.l.ſi coloni. C.d̄ agri.⁊ cenſi.li.xi.
Ita nōnter voluit Inn.in.c.ſepe.ꝓpe finē de
reſti.ſpo.qd̄ dicit nōndū pro poſſeſſoꝛib⁹ p̄oꝛi
bus eccleſiaꝝ q̄ amittūt eaꝝ poſſeſſioneꝫ nec
pñt ꝓbare ſuaꝫ canonicā inſtōeꝫ fiet eni eis
reſtō ꝓbata antiq̄oꝛi poſſeſſiōe lꝫ nō ꝓbet ſpo
liationē.d.l.ſi colōi.et.iij.q.i.redintegrāda.et
idē voluit Bar.in.d.l.ſi colōi. reſtringit tñ h̄
ꝯtra malefidei poſſeſſoꝛē.ꝫ gl.in.l.in ciuile. C
de fur.vr̄ ſētire ſimpl'r cū Inno.ꝫ Bar remit/
tit ad nō.ibi p eū in.l.fi.e.ti.ibi eni et in.l.req̄
ff.de adq̄.poſ. diſtiguit ꝙ aut ſcd̄s habuit ab
autoꝛe vitioſo.et p̄t agi ꝯtra eū vt ſic mala fi
des autoꝛis iſtū aliqual'r afficiat.ar.in aut̄.
male fidei. C.de p̄ſcrip.lō. tē. Idē et foꝛti⁹ qñ
iſte ſcd̄s ē in mala fide.et ſic ĩtelligit.d.l.ſi co
loni.ſec⁹ dicit vbi ſcd̄s eſt in bona fide et ha/
buit ab autoꝛe nō vitioſo tūc ei tꝫ ꝙ p̄m⁹ nō
agit ꝯtra ſcd̄m.p.l.ſi duob⁹.ff.de pub. vbi dr̄
ꝙ ſi duo emerūt rē a diuerſ q̄s putabāt dños
et cuiq̄ꝫ tradita fuit ſuo tēpe poſſeſſio potioꝛ
nūc eſt poſſeſſoꝛ et nō ille q̄ p̄mo poſſeſſiōꝫ ha
buerit. ¶ Sꝫ ſm̄ pl⁹ plꝫ dictū Inno.et gl.in.d.l.
in ciuile.p.l.ſi coloni.q̄ loquit̄ indiſtĩcte.et ar.
eoꝝ q̄ nō.in.d.c.redītegrāda.et p Inno.in.c.
p⁹ electionē.de ꝯceſ p̄ben.in.fi.et ad.l.ſi. duo/
bus.rñdeo ꝙ loquit̄ cū liq̄t de defectu ꝓprie/
tatis vtriuſq̄ꝫ.idō in pari cā potioꝛ eſt cōditio
poſſidētis.vt in r'ſa in pari cā.li.vi.ꝫ nos loq̄
mur qñ ſimpl'r q̄s fūdat ſe ſup poſſeſſiōe quā

dicit ſe habuiſſe.et ſm̄ iuſta cā poſidiſſe et ante
oīa petit illā ſibi reſtitui p officiū iudicis vel
p ꝯditionē.l.ſi colōi.vl'.c.reditegrāda.ſm̄ vnā
opi.et hec nōbis.et vide q̄ dixi in.d.c.ſepe.et.
c.cū ad ſedē.e ti.et hec nōb. ¶ Ueio ad ſcd̄m
mēbꝝ pricipale an.ſ. in reb⁹ ĩcoꝛpalib⁹ p̄ſuat̄
q̄s bone fidei.de h̄ p gl.et bar.in.l.i.§. ij.ff.de
ſti.actuq̄ꝫ p̄ua.p Cy.et alios in.l.i. C. de fui.
cōis opi.eſt ꝙ aut agit̄ de p̄ſcribēda fuitute
aut libtate.p̄⁹ caſu nō p̄ſumit̄ bō fides qꝛ q̄lꝫ
res p̄ſumit̄ libera et ſic ē p̄ſūptio ꝯtra poſſidē
tē.ar.in.l.fi. C.vñ vi.dicūt tñ Cy.et bar.ꝙ ad
p̄ſumēdā bonā fidē ñ exigit̄ vt ꝓbet̄ titul⁹ qꝛ
in iſtis ĩcoꝛpalib⁹ nō ē necē vt ꝓbet̄ titul⁹.vt
in.l.ſi q̄s diut̄no.ff.ſi ſerui.vē.ꝫ ſatis eſt aliq̄d
ꝓbare p qd̄ ip̄e mot⁹ ſit ad credēdū fuitutē ſi
bi ꝯpetē.alſac.l.i.§ ꝫ et ſic.ff.de aq̄.q̄ti.et eſti.⁊
ſufficit ſm̄ Bar.ꝓbare ꝙ de h̄ erat fama ĩ vi
cinia.facit qd̄ nō.in.c.inq̄ſitioni.de ſē.ex.et in
l.ij. C.ſi fu⁹ vel li.ad decu.aſpi.li.xi. ¶ Idē ſi
erāt ibi ſigna vie vel alia veriſilia q̄ pñt aı̄m
adducē ad credulitatē iſtā. Ego dico hāc opi
limitādā vt p̄cedēte .ſ. cū poſſeſſio ē recēs ꝫ ſi
p lōga tpa poſſederit p̄ſumit̄ bō fides.ar.c.i.
eo.ti.li.vi.nā ſi poſſeſſio hita iure reſiſtēte p̄ſu
mit̄ iuſta ex diut̄nitate tpis vt.ſ̄.dixi ſm̄ In
no. foꝛti⁹ p̄ſumēda ē iuſta in caſu nr̄o h̄ ꝓbo
p.c.cū eccleſia ſutrina. de cā poſ.⁊ ꝓpri.nā ibi
loquit̄ de poſſeſſiōe incoꝛpaliū et de adq̄ren/
da quadā fuitute in iure eligēdi ꝯtra canōi
cos eccleſie cathedralis iure etiā reſiſtente et
tñ nō fuit op⁹ ꝓbare bonā fidē.h̄ etiā ſētit hic
Inno.dicēs ꝙ ꝓpter p̄ſūptionē q̄ eſt ꝯtra pre/
ſcribētē fuitutē ſufficit allegare titulū ꝫ nō ē
neceſſe ꝓbare ꝫ ſufficit ꝙ p longuꝫ tps.ſ.p.x.
annos int̄ pñtes.et. xx.int̄ abſētes et ꝯtra ec/
cleſiā p xl.ānos fuit vſus fuitute illa dño ſci
ente et nō ꝯtradicēte p̄ſumit̄ ei debitū h̄ ius
ſeu fuit⁹ ex ea cā q̄ p̄tendit̄ p̄ceſſiſſe.ff.de vſu
cū de in rē ꝟſo.⁊.ff.de aqua plu.ar l.i.§.vltio
¶ Aduerte tñ qꝛ iure nr̄o nō ſufficit bō fides
ꝫ requirit̄ titul⁹ cum ius cōe vel preſumptio
eſt ꝯtra p̄ſcribētē.vt in.c.i.e.ti li.vi.ꝫ ĩtelligo
h̄ ꝓcedē in p̄ſūptione vrgēti nō āt in qualibꝫ
p̄ſūptione.vtputa qꝛ ep̄s exigit grauamina
fuilia a ſubditis.p̄ſumit̄ eni ꝙ timoꝛe ſubdi
ti p̄ſtiterit vt nō.hic Inno et Jo.an. in.d.c.i.
et ꝓbat̄.x.q.iij.qꝛ ꝯgnouim⁹.et.i.q.i.null⁹.vl'
ſi caritatie q̄s fuit recept⁹ lōgo tpe ad domū
amici iut̄ nō.in.c.cū eccleſia ſutrina.de cauſa
poſ.et ꝓprie. Sec⁹ aūt qñ ꝯcurrit modica pre/
ſcriptio vtputa qꝛ res p̄ſumit̄ libera.hoc eni
facilit̄ tollit̄ ex aliis ꝯiecturis vel ex curſu lō/
gi tpis.ar.in.d.l.cū de in rē ꝟſo.⁊ in.d.l.ſi q̄s
diuturno.et hec bñ nōbis pro intellectu illi⁹
c.i. ¶ 2⁹ caſu pricipali cū agit̄ de preſcribenda

libtate cōit tenet ꝙ pſumat bō fides qꝛ h3 fū
damētū pſūptiōis iuris ꝓ ſe. debuit eni credē
rē talē eſſe qlis nāliť eſſe d3. vt nō. Cy. in. d. l.
i. pōt tn̄ ex adverſo ꝓbari mala fides vl' ex fa
ma vel qꝛ dixit ex iudiciū vl' qd ſiſe. vt nō. bar
in. l. celſus. ff. de vſuca. nā bō fides et mala cū
ↄſiſtāt in aīo nō pñt ꝓbari niſi p ↄiecturas. vt
in. c. ij. de renū. li. vi. et. l. volū. C. de dol. ¶ Ex
pedita regła venio ad ca⁹ exceptos. et p⁹ glo.
excipit caſū cū interuenit denūciatio. l. ſi ſūduz
C. de rei ven. dic ꝙ aut interuenit denunciatō
ab initio ↄtract⁹ vt qꝛ dū qs vellet rē emē fu/
it ſibi denūciatū ꝙ nō erat vēdētis ſ3 alteri⁹
et ex hac denūciatōe ↄſtituiť in mala fide. ſic
loquiť. d. l. ſi ſūdū. aut denūciatō fuit facta ex
poſtfacto et tūc ſec⁹ niſi fiat in defectū. ꝓut ha
beť in. l. vt pfecti⁹. C. de āna. excep. et. xvi. q. iij
§. pōt. vide in h̄ qd dixi in. c. nihil. et. c. ſāctoꝝ
s̄. e. et in. c. grauis. de reſti. ſpo. ¶ Scd̄s ca⁹ ſi
res fuit adqſita ↄtra ius. ꝓ h̄ rl'a q̄ ↄtra iura
mercať. de re. iur̄l. li. vi. h̄ ꝟo niſi lōgo tpe poſ
ſediſſet vt. s̄. dixi. ¶ Ex quo inferť ꝙ emens
rez ecclie nō ſuata iuris ſolēnitate pſumiť in
mala fide. ad h̄ qd le. ⁊ nō. in. c. ij. de re. eccle. ñ
alie. li. vi. et vide qd dixi. s̄. eo. de q̄rta. ¶ Item
ſcias ꝙ in vſucapiōe ſeu in pſcriptōe iuris er
roꝛ nocet. vt in. l. nūq̄. ff. de vſuca. ſ3 in adqſiti
one fructuū nō nocet vt in. l. ſ3 etſi §. ſcire. ff. de
peti. here. nō. Dy. in rl'a poſſeſſoꝛ. de re. iur̄l. li.
vi. et gl. in. l. ſi fur ff. de vſuca. dicit tn̄ Bar in
d. §. ſcire. ꝙ iſte qui allegat iuris erroꝛez d3 h̄
ꝓbare qꝛ ſcia reglar pſumiť. vt. l. leges. C. de
legi. qd eſt nōndū. faċ qd le. et nō. in. l. late cul
pe. ff. de ꝟ. ſig. et Bar. in. l. qd nerua. ff. depoſi.
h̄ tn̄ ſubtiliť limitat ibi Bar. qn̄ qs poſſid3 iu
re reſiſtēte vt qꝛ aliqd ꝓhib3 vel precipit fieri
tūc eni pſumiť qs in mala fide et ſic intelligit
d. l. q̄admodū. de agri. et cēſi. et rl'a3 q̄ ↄtra iu
ra. Sz qn̄ poſſid3 qs iure nō aſſiſtēte. vtputa
vt teſtm̄ fiat corā. vij. teſtib⁹ al's nō valeat et
tūc nō pſumiť bone fidei. in. d. §. ſcire. Ego du
bito an hec reſtō ſit ꝟa. ſi eni ex eo ſolo ꝙ poſſi
det ſuituté pſumiť male fidei qꝛ res pſumiť
libera vt voluit ipēmet Bar. in. d. l. i. forti⁹ d3
pſumi male fidei ſi poſſidet iure ſibi nō aſſiſtē
te. ꝓtea qs pſumiť ſcire iura. vt in iurib⁹ p̄all.
g⁹ pſumiť ſcire qꝛ ſibi ius ñ aſſiſtit. nec ob. tex
in. §. ſcire qꝛ nō dicit ꝙ talis nō pſumat male
fidei ſ3 ſolū dicit ꝙ ille q̄ errat in iure nō eſt p/
do qꝛ dolo caret ⁊ ſic pſupponit erroꝛē qui nō
eſt pſumēd⁹ niſi ꝓbeť ex ↄiecturis. qꝛ ignoran
tia iuris nō pſumiť. vt in rl'a ignorātia. de re.
iur̄l. li. vi. et. l. regula. ff. de iur̄l. et facti igno. vr̄
āt ↄiectura ꝓbabilis ſi erat poſſeſſoꝛ ſimplex
pſona vel mlier. ar. in. l. cū de indebito. ff. de ꝓ/
ba. vel erroꝛ iuris erat ꝓbabiľ. vt in. l. rl'a. al/

legata. et. c. cū dilċs. de ↄſue. nō. Jo. an. in. c. i.
de p̄ui. li. vi. faċ qd nō. Inno. in. c. p tuas. ij. de
ſymo. Etſi q̄ras q̄re in vſucapiōe nocet iuris
erroꝛ et nō in adqſitiōe fructuū rñdet Bart. i
d. §. ſcire. ꝙ in vſucapiōe reqriť ver⁹ titul⁹ vel
iuſt⁹ erroꝛ. vt in. d. l. celſus. de vſucap. ſ3 erroꝛ
iuris nō eſt iuſt⁹. g⁹ ad vſucapiō3 nō ſufficiūt
ſ3 quo ad adqſitiō3 fructuū nō reqriť titul⁹ ſ3
ſufficit ꝙ abſit mala fides q̄ abeſt vbi ē iuris
erroꝛ. vt in. d. §. ſcire. et intellige de adqſitione
fructuū ſiēda vt a bone fidei poſſeſſoꝛe. talis
eni errās eqpať in h̄ bōe fidei poſſeſſori. ſecus
aūt ſi ageret de vſucapiēdis fructib⁹. qꝛ tċ exi
gunť ncċia ad vſucapiō3 iur̄. nō. in. l. ſeqre §.
fruct⁹. ff. de vſucap. in. l. ex diuerſo. ff. de rei vē.
et in. d. §. ſcire. Terti⁹ ca⁹ except⁹ cū qs emit a
ꝓcuratoꝛe mō p colluſionē. et hic ca⁹ eſt clar⁹
nā colluſio detegit malā fidē. ỹ. de collu. p totū
Quart⁹ ca⁹ ſi emit a ꝓdigo vel luxurioſo. ⁊c.
Cōclude et h̄ lati⁹ et meli⁹ p⁹ Bar. in. l. ſi. qs
cū ſcire. ff. ꝓ ēp. ꝙ aut qs emit ab eo cui boniſ
fuerit interdictū et nō valet ↄtract⁹ nec trāſferť
vſucapiēdi ↄditio. vt. l. q̄ fundū. § qui ſciēs. ff
ꝓ emp. Aut emit ab eo cui nō erat bonis int
dictū. et tūc aut ſciebat eū ↄſūptuꝝ. ſ3 ignora/
bat in q̄ vſū. et valet et pōt vſucap̄e qꝛ eſt bo
ne fidei. vt. d. l. ſi qs. cū ſciret aut ſciebat ꝙ in
aliq̄ malū vſū volebat expēdere pciū et nō
valet in. d. l. ſi qs. in fi. marie ſi ille erat minoꝛ
vt. l. ſi ꝟo nō remunerādi. § ſi adoleſcēs luxu/
rioſus. ff. mā. ¶ Ex pdictis deciditť qd de eo
q̄ emit ab exiſtēte in ludo et ↄcludo ꝙ aut vē
didit colluſori et nō valet ↄtract⁹ nec teneť vi
cto vēditoꝛ de ēptiōe cū ſimul delinquāt. vt. l
ſi. §. i. ff. quaꝝ re. ac. nō da. et p dn̄s cū ſit i ma
la fide et ↄtract⁹ ſit a iure ꝓhibit⁹ nō poterit
pſcribere. aut vēdidit alteri et valet ↄtract⁹. l.
ſi. ff. de alea. et eſt rō qꝛ is q̄ ſoluit ludenti ſol/
uit nō oīno ↄſūpturo qꝛ forte pōt vincē ſcđm
Bar. i. d. l. ſi qs. qd nō. et p dn̄s ſi res erat ali
ena et bō fide qs emit poterit pſcribē. ¶ 2⁹ gl.
p̄icipl'r opponit ↄtra text. et ↄtra ꝓrie dc̄a in
eo ꝙ in pſcriptiōe requiriť bō fides de. l. et ge
neraliť. ff. de noxa. vbi dicitur ꝙ ſi egi actōne
noxiali ↄtra te noīe alieni ſerui qui bō fide ti
bi ſeruiebat tuq3 m̄ illū tradidiſti ꝓ noxa poſ
ſū ego illū ſuū vſucap̄e l3 ſciā ꝙ alien⁹ ſit. ¶
Ad idē oppōit de. c. placuit. vt q̄cūq3. xvi. q. iij.
vbi loca ↄuerſa ad fidē ſm diſpōnez. c. i. s̄. eo.
quis ſcienė pſcribit. ¶ Glo. nō ſoluit ſ3 dic ad
l. gn̄aliť ꝙ qꝛ dn̄s tenebať ad eſtimationē da
mni vel ad dandū ſeruū pro noxa videoꝛ ab
eo habē cā3 ſi id a poſſeſſoꝛe bone fidei conſe
cutus ſū. poterit eni dn̄s vēdicare offerendo
eſtimationē litis qd cū nō fecerit vr̄ ↄſenſiſſe
vt ſeru⁹ dat⁹ eſſet ꝓ noxa. ar. in. l. alienatiōis

ꝩbū.ff.de ꝩbo.ſig.ad.c.placuit.dic vt dictū
fuit in.c.i.¶ 2° pncipal.ē glo.querit an mala
fideſ tradētl.noceat accipiēti cū bona fide.gl.
dicit ꝙ nō.p.l.an viciū.ff.de diuer.tē.pſcip.in
cōtrariū adducit auc̄.male fidei.C.de pſcrip
xxx.an.glo.rn̄det diſtinguēdo ꝙ in pſcriptōe
longi tpis.vt.x.vel xx.ānoꝝ noceat mala fi
des tradētis.vt in dcā auc̄.ſ i pſcriptiōe lō/
giſſimi tpis.vt.xxx.vel xl.an.ſec° vt in.d.l.an
viciū.dic lati° ꝙ q̄daꝫ ſūt vitia realia q̄ ipaſ
rē comitanē vt ſi res ē furtia vel violenē poſ/
ſeſſa vt h̄ viciū trāſit in poſſeſſorē ſucceſſorem
etiā de iure ciuili quo ad pſcriptionē lōgi tē/
pis.i.x.vel.xx.ānoꝝ.vt inſti.de vſuca.§.furtie
cū ſe.et.l.vitia.et ibi bō gl.C.de adq̄.poſ.ſ in
pſcriptōe.xxx.vl.xl.an.ſ diſtinguēdū eſt ꝙ aut
loquiē in ſucceſſore ſingulari et de iure ciuili
iſte pſcribit.vt nō.in.d.§.furtie.p.l.oēs.et.l.ſi
cut.C.de pſcrip.xxx.vel.xl.an. etiāſi ſucceſſor
ſit male fidei vt ibi. ſec° in ſucceſſore vli vt in
hēde qꝛ cēſeē eadē pſona cū defūcto. vt i auc̄.
de iureiur̄.a moriēte.pre.ꝑpter menſurā.coll.
iiij.vn̄ ſic ipe defūct° nō potuiſſet pſcribē ita
nec ei° heres.l.cū hēs.ff.de diuer.et tē.pſcrip
ſ de iure canōico eſt dubiū ꝺ quo vide qꝺ di
xi.in.c.de q̄rta.ſ.e.et dic vt ibi.ſi aūt loquiē ꝺ
vitijs pſonalib° vt eſt mala fides poſſidētis
de iure ciuili diſtigue vt hic in gl.et pleni° vt
nō.in.d.l.vitia.et.d.auc̄.male fidei de iure ca
nonico vide qꝺ dixi in.d.c.de q̄rta. ¶ Sꝫ cir/
ca pdicta mouet do.An.dubiū q̄tidianū.po/
ne ꝙ ſum° in caſu in quo ꝺ iure ciuili ꝓcedit
pſcriptio cū mala fide quo caſu certū eſt ꝙ il/
lo iure mala fides defūcti nō nocet heredi cū
nec ꝓpria nocēt.nūq̄d de iure canōico poterit
hēs cū bō fide a ſe pſcptionē īchoare.dubiū
facit qꝛ de iure canōico defūct° nō poterat p/
ſcribere ꝓpter malā fidē.g° nec hēs cū cēſeaē
eadē pſona cū defūcto.vt in.d.l.cū.hēs.Con/
trariū ɔcludit ſ do.An.ꝙ lꝫ mala fides auto
ris i aliq̄ caſu noceat ſucceſſori vbi exigiē bō
fides.tn̄ hec mala fides eſt ficta ſucceſſoris ſ
ꝩa.vn̄ nō apparꝫ rō q̄re nō pſcribebat ex quo
ꝩe nō eſt in mala fide niſi dicaē ſm eū ꝙ aliē
ɔſcia defūcti exonerari nō poſſit a pcc̄o ⁊ hēſ
teneaē exonerare ɔſciaꝫ defūcti.de ſepul.c.fi.⁊
alr̄ exonerare nō pt niſi rē reſtituat ꝙ ɔ h̄ qꝺ
adq̄ſiuit nō purgaē pcc̄ꝫ defūcti ⁊ ad h̄ dic re
ducendū qꝺ nō.Jl.ſuo ɔſilio.xci.et ſic dicit i/
telligēdū qꝺ nō.Dy.in r̄la poſſeſſor.li.vi.vbi
dicit ꝙ de rigore heres nō pſcribit.ſ de eq̄ta/
te canōica ſec° vt pꝫ ex pdictis. ¶ Ex h̄ vlti/
mo vr̄ ſētire ꝙ etiaꝫ de eq̄tate canonica hēs
nō pſcribit cū teneaē ad exonerandū aīaꝫ de/
fūcti et ſic vr̄ recedere a p° dc̄o. ¶ Ego ꝩo ſim/
plr̄ puto etiā ceſſāte illa rōe de exonerāda aī/

ma defūcti ꝙ hēs vtroq; iure nō poterit pſcri
bere eo caſu quo defūct° nō poterat qꝛ cū ſuc
cedat in ius defūcti et oīe ius ſuū cauſaē a
defūcto cēſeē eodē iure cū illo.d.l.cū hēs. nec
habem° ɔtrariū ꝺ iure canōico vt plene dixi
in.d.c.de q̄rta.¶ Ex quo īfero ꝙ ſicut defun/
ctus male fidei nullo tpe potuiſſꝫ pſcribē.j.c.
fi.nec ſuus heres poterit.d.l.cū heres.qꝺ bn̄
nōndū eſt.¶ 2° pricipl̄r gl. q̄rit an errās i iure
dicaē bone fidei.et p° dicit ꝙ ſic.p.c.cura.ꝺ iu
re pa.ff.peti.hē.l.ſ etſi.§.ſcire.dicit tn̄ ꝙ.c.cūa
loquiē in alio caſu ſec° dicit in vſucapiōe. tu
de h̄ dic vt meli° dixi.ſ. in ſcdo caſu excepto.
et ad.c.cura.dic vt ibi nō.¶ 1° q̄rit an hn̄s cō
ſciaꝫ dubiā pſcribit tāq; bone fidei poſſeſſor.
gl.ɔcludit ꝙ ſic p.l.qui ſcit.§.bone fidi poſſeſ/
ſor.ff.de vſuca.hoſti.dicit illud veꝝ ſm leges
ſec° ſm canones.j.c.pe.et vlt.et ſeq̄ndū ꝙ aīe ē
vtili°.j.de ſpō.iuuenis.de h̄ lati° dicet.j.c.fi.¶
Venio ad gl.vltimā q̄ p° ex tex.colligit ꝙ bō
fides nō ſufficit ſine iuſto ti.in pſcriptiōe reꝝ
eccleſiaꝝ.¶ Cōtra h̄ gl.op.dupl̄r.p° de m̄ris
iurib° q̄ ſolū req̄rūt curſū.xl.an.vt in.c.de q̄r/
ta.et c.illud.cū ſi.ſ.eo. 2° de repugnātia q̄dā
q̄ oriē ex req̄ſitōe tituli.nā ex titulo īnēcedēte
poſſeſſiōe adq̄riē dn̄iuꝫ.vt in.l. traditionib°.
C.de pact.et in ſpūalib° ex ſolo titulo trāſferē
dn̄iuꝫ.vt in.c.ſi tibi abſn̄ti.de pbē.li.vi.g° fru/
ſtra exigiē pſcriptio qꝛ qꝺ meū ē ex vna cā ex
alia meū fieri non pōt.vt in.c.inē dilectos.de
fide.inſtru.Sō.capiēdo mēteꝫ gl.in pſcriptio/
ne nō requiriē titul° p quē trāſferat dn̄iuꝫ.ſ
ſi titul° putatiu° qui ſi putaē legitim° lꝫ ex a/
liqua cā occulta dn̄iuꝫ nō tranſferaē.vt puta
emi ab eo quē putabā dn̄m vel habui vēditi
onē epi et putabā capl̄m ɔſenſiſſe vel q̄d ſiſe ⁊
de tali titulo loquiē hic et exigiē hic titul° ad
purgandū viciū male fidei pſūptū ex iuris re
ſiſtētia ɔtra poſſeſſorē et p h̄ remāet ſolutum
2m ɔtrariū.No pmū ꝩo dicit de.c.quāta.⁊ ſi.
gl.multū iſtat ſ in effectu ɔcludit ꝙ aut ius
cōe reſiſtit potētie hn̄di et poſſidēdi et tūc nō
ꝓcedit pſcriptio rō qꝛ ſine poſſeſſiōe pſcriptio
nō ꝓcedit ſed preſcribens eſt incapax poſſidē
di et habēdi.g° ṫc.de quo dic pleni° vt dixi.ſ
c.cauſā.Aut ius diſponit ſolū reſpectu iuris
ꝓprietatis nec reſiſtit facultati poſſidendi et
tūc requiriē titul° putatiu° qui cām dederit
pſcribēdi.vt in.c.i.e.ti.li.vi.Jdē ſi preſumptio
eſt ɔtra poſſidētē.vt in.d.c.i ⁊ dixi.ſ.pleni° ⁊
h̄ vltimo caſu pōt intelligi tex.iſte.erat eni p/
ſumptio ɔtra archyepm pyſanū ex eo qꝛ noīe
romane eccleſie fuerat ſepe illud iuramentuꝫ
fidelitatis exactuꝫ.¶ Jtē pōt dici iuditio meo
ꝙ ius cōe reſiſtebat archyep̄o qꝛ i iure diſpo
niē ꝙ tota ſardinia ꝑtinet ad eccleſiaꝫ rōnaꝫ

vt in.c.ego lodouic᷒.xliij.di.⁊.c.ↄſtātin᷒.xcvi.
di.g᷒ neceſſari᷒ erat titulus ⁊ ī his duob᷒ ca
ſib᷒ ſaluat̄ qd̄ ħ in fine dr̄ ꝫ vbi ius nihil diſ/
ponit nec fortis p̄ſūpcō ē cōtra poſſidētē ſuffi
cit ↄtra eccl'iaꝫ p̄ſcp̄tō.xl.ānoꝝ cū bona fide ⁊
hoc cāu ꝓcedit.c.illō.cū ſi. ⁊ hodie habet̄ cla/
ri᷒ in.d.c.i.li.vi. Si autē eccleſia p̄ſcribit ↄtra
p̄uatū vel p̄uat᷒ ↄtra p̄uatuꝫ an ⁊ qñ req̄rat̄
titul᷒ dic vt dixi in.d.c.de q̄rta. ¶ Sꝫ iuꝫ pre/
dicta quero an indiſticte req̄rat̄ titul᷒ iure cō/
mūi reſiſtēte. Soſo gl.in.d.c.i.e.ti.li.vi. mira/
bilit̄ limitare voluit illū tex. dicēs ꝙ aut ius
cōe eſt ↄtra p̄ſcribētē et cū ħ fūdat intētioneꝫ
agētis et tūc req̄rit̄ titul᷒.ſec᷒ ſi eſt ↄtra p̄ſcri/
bēteꝫ ꝫ nō fūdat intētionē agētis. Ex quo in
fert ꝙ ſi vna eccleſia petit decimas ab alia ec
cleſia q̄s poſſidet in tertia ꝑrochia ꝙ ſufficiat
tūc ꝓ p̄ſcribēti bō fides q꞉ lꝫ ius cōe faciat cō
tra p̄ſcribētē nō tñ facit ꝓ petēte ⁊ ſic forte ſ͛m
glo.iſtā poſſet ītelligi decre.ad aures.e.ti.ſed
ↄtra ħ dictū facit dictū do.An.q꞉ ↄtra p̄ſcribē
tē p̄ſumit̄ ex quo ius cōe eſt ↄtra eū vt dicat̄
ſ͛m eū ꝙ p̄ſumit̄ in q̄ītū poſſidꝫ ↄtra eū c᷒ ītē
tio fūdat̄ a iure ſec᷒ ſi ↄtra aliū.et ſic ñ firmat
in ħ articulo pedes. Ego dico ꝙ lꝫ tex.in.d.c.
i.faciat in p̄n.in ar.ꝓ glo.illa in eo ꝙ loq̄t̄ illi
c᷒ intētio erat fūdata de iure cōi tñ tex.in me
dio et in fi.loquit̄ gñalr̄ dicēs ꝙ vbi ius cōe
eſt ↄtrariū ꝓ p̄ſcribēti vl' ē p̄ſūptio ↄtra ip̄m bō
fides nō ſufficit ꝫ eſt neceſſari᷒ titul᷒. Ad ideꝫ
c.ad decias.de reſti ſpo.li.vi.vbi p̄ſumit̄ iniu
ſta poſſeſſio illi᷒ q꞉ aliena ꝑrochia decias ꝑce
pit nec in rōe decidēdi pōderat ꝙ ꝑrochia eēt
agētis ſ ſolū ꝙ ē aliena a poſſidēte lꝫ gl.ibi ⁊
male ſēſerit.vñ Jo.an.ī addi.ſpe.in ti.de reſti
ſpo.ſup rubrica vr̄ illā gl.reuocaſſe dicēs nō
referre an ſit ius cōe ꝓ agēte ſ ſatis ē ꝙ ſit cō
tra poſſidētē ꝓ quo fac̄ qd̄ le.et nō.maxie per
Inno.in.c.ↄſtitut᷒.de fi.p̄ſ.et in.c.i.de offi.vi.
et vide qd̄ in mā dixi in.c.i lr̄is.de reſti.ſpo.p̄
terea ſi ſola p̄ſūptio ſufficit vt erigat̄ titul᷒ vt
in.d.c.i.forti᷒ dꝫ erigi cū ius cōe eſt ↄtra poſ/
ſidētē lꝫ nō fūdet intētionē agētis. Jtē titul᷒
erigit̄ iure cōi reſiſtente q꞉ eſt p̄ſūptio male fi
dei cū p̄ſumat̄ ſcire iura hec rō militat lꝫ non
fūdet intētionē alteri᷒ et hāc ptē puta ꝟioreꝫ
et ħ de iure canōico. Sꝫ an de iure ciuili eri/
gat̄ titul᷒ in p̄ſcriptiōe.xxx.vel.xl.an.cū bona
fide ſi ius cōe reſiſtit p̄ſcribēti.tex.in.l.ſi ēptio
nis.C.de p̄ſcrip.xxx.vel.xl.an. loquēs de iſta
p̄ſcriptiōe nō aperit ꝫ ceſſāte titulo req̄rit cur
ſū lōgiſſimi tp̄is nec Bar.ibi aperit. Ego pu
to ꝙ ſic.tñ ar.eoꝝ que le.et nō.in.l.q̄admodū
C.de agri.et cenſi.li.xi.tūc q꞉ ius canonicum
erigit titulū ħ caſu ꝑpter p̄ſumptā malā fidē
g᷒ cū agat̄ de peccato excludēdo ſtādū eſt iu/

ri canōico.vt nō.in rl'a poſſeſſor.li.vi.et in.l.p̄
uilegia.C.de ſa.ſā.ec.et lꝫ tex.in.d.c.i.loquat̄
in p̄ſcribēte rē eccleſiaſticā tñ in ħ eadē eſt rō
in alijs reb᷒ exquo ius cōe reſiſtit p̄ſcribēti q꞉
in vtroq꞉ caſu preſumit̄ mala fides.vt in.d.l.
q̄admodum.in fi.nec obſtat ſi dicat̄ ꝙ tex.ibi
loquit̄ de p̄ſcriptōe lōgiſſimi tp̄is. Sec᷒ g᷒ in
p̄ſcriptiōe lōgi tp̄is vt ibi nō.in gl. q꞉ dico ꝙ
id̄ refuat ibi tex.p̄ſcriptionē lōgiſſimi tp̄is ꝙ
de iure ciuili currit p̄ſcriptio tāti tp̄is etiā cū
mala fide.ꝫ cū de iure canōico cui hodie ſtā/
dū eſt talis p̄ſcriptio nō currat ſec᷒ eſt dicen/
dū. ¶ Ultio querit̄ hic q̄to tp̄e p̄ſcribat̄ in
reb᷒ p̄rimonialib᷒ clericoꝝ do.An.ſatis imꝑ
tinēter format hic iſtā q̄ōeꝫ. Ego eā attigi in
c.de quarta.ꝫ.e.vbi meli᷒ cadebat et ↄcludit
hic ꝙ ſpacio cōi.ſ.x.annoꝝ int̄ p̄ñtes.et.xx.in
ter abſētes intēcedēte tñ titulo. et.xxx.annoꝝ
ſine titulo.et dic in effectu ꝙ ſicut p̄ſcribit̄ cō
tra p̄uatū ita et ↄtra clericū q꞉ nō repit̄ in ħ
p̄uilegiat᷒ ħ eꝫ glo.in.c.poſſeſſiōes.xvi.q.iiij.
ſētit glo.nō.in.c.q̄ꝫq̄ꝫ.de cēſi.li.vi.que dicit nō
eſſe vl'r veꝝ vt cleric᷒ gaudeat in reb᷒ ꝓprijs
p̄uilegio eccleſiaꝝ et idem Archy.ibi allegat
glo.in.d.c. poſſeſſiones. et ħ puto ꝟiſſimū q̄a
iura canoīca exigūt p̄ſcriptionē.xl.annoꝝ ſo/
lū cū p̄ſcribit̄ ↄtra eccleſiaꝫ. ita loquit̄.c.de q̄r
ta.et.c.illud.cū ſi.ꝫ.eo.ti. ita etiā loquit̄ auc.
q̄s actōes.C.de ſa.ſā.ec. Jn alijs aūt ſtabim᷒
ciuili legi.ar.in.c.i.de no.op.nū.p̄uilegia eni
nō debēt extendi ad ꝑſonas in eis nō ↄp̄hen
ſas vt in.c.ſane.de p̄uile.et.vij.q.i.petiſtis ¶
Nō obſtat ſi dicat̄ ꝙ bona clericoꝝ gaudent
eodē ꝑuilegio cū rebus eccleſiaꝝ.vt nō.gl.in
c.ex lr̄is.de pigno.facit tex.in.c.ſi.lr.xvi.q.i.q꞉
illud nullibi vniuerſalit̄ ꝓbat̄.ꝫ in quibuſdā
caſib᷒ iure exp̄ſſis dūtaxat.et vide in hoc qd̄
nō.Spe.in ti.de in inte.reſti.§.qualr̄.ꝟ.ꝫ nun
q̄d.vbi dicit ꝙ clericus maior nō pōt petere
reſtōneꝫ in integꝝ ſi in reb᷒ ꝓprijs fuit leſus.
ſecus ſi in rebus eccleſie. Et ad iura q̄ dicūt
clericos gaudere eodē p̄uilegio in reb᷒ ꝓprijſ
quo in reb᷒ eccleſie. Rñdet ꝙ loquūtur quo
ad defēſionē allegat.xij.q.ij.eccleſiaꝝ ſeruos
et hāc opi.dicit tenē Win. Ad ideꝫ glo.nō.in
cle.vna.de in inte.reſt.in ꝟbo eccl'iaꝝ.q̄ dicit
ꝙ ſi nō eccleſia ꝫ ſolū ꝑſone clericoꝝ lederent̄
ex lapſu tp̄is nō ↄpetit reſtō. Ad idem allego
dictū Hoſ.in.c.pe.de iudi.vbi tꝫ ꝙ in cā eccl'ie
ſicut in cā fiſcali nō perit triēnio inſtātia ſec᷒
dicit in cā primoīali ip̄i᷒ clerici q꞉ ħ nō repit̄
iure cautū. Jdē ſētiūt Pe.et Abb.in ſili in.c.
cū ſit gñale.de fo.ↄpe.vbi dicūt ꝙ licꝫ rapto/
res bonoꝝ eccleſie p̄nt ↄueniri corā iudice ec
cleſiaſtico vt ibi.ſecus in raptoribus bonoꝝ
patrimonialiū ip̄oꝝ clericoꝝ q꞉ p̄uilegiū nō

dz extēdi.vt in.d.c.petiſti.ſatis placz m̄ rō.
Quid āt i dc̄o p̄ĩcipii.dic vt dixi i.d.c.cū ſit
q.c.ceteꝝ.de iudi.ħ etiā ꝙ nō gaudeāt clerici
eodē p̄uilegio in reb⁹ ꝓp̄ijs quo in reb⁹ eccle
ſie niſi in caſib⁹ iure exp̄ſſis tz ħ do.an.nā mł
ta ſm eū h̄n̄t p̄uilegia eccleſie bō q̄ non putat
hr̄e bō clericoꝝ.nā bō eccleſiaꝝ nō p̄n̄t aliena
ri abſq̄ ſolēnitate.de qua.xij.q.ij.ſine excepti
one.ſec⁹ vr̄ in reb⁹ clericoꝝ qꝛ ħ nō reperit iu
re exp̄ſſū et idē in ſilib⁹.ɔcludit g° ꝙ nō ſit iu
re exp̄ſſuz vel ſubſit oīno eadē rō non gaude
būt bō clericoꝝ eodē p̄uilegio cū reb⁹ eccl̄iaꝝ
in ħ tn̄ fuit ſibi ipi do.An.ɔtrari⁹.nā ɔtrariū
tenuit in.c.pe.de iudi.et in.c.i.de ɔſue.ħ ibi n̄
diſcuſſit ita māz ħ trāſiuit cōit cū dc̄o gl.ego
ſp̄ tenui qd.ſ.dixi.et vide qd ſcripſi in.d.c.ex
l̄ris.de pigno.⁊ in.c.eccleſie ſācte marie.de cō
ſti.vbi aliq̄d de mā tetigi. Ni.ab.

Quam olim Caſus.Abbas
in capellis p̄ſcri
bere p̄t iura ep̄alia.obtinēt tn̄ in his
ſolis que p̄ſcripſit.ħ dicit quo ad titulū.Di/
uidit in tres ptes.In p̄ma ponit petitionem
actoris et ipi⁹ iura.In ſcd̄a ponit iura ipius
abbatis.ibi ad elidēdā.In tertia diffinit.ibi
qꝛ p̄dict⁹. ¶ Nō.p̄° ꝙ de ſubiectiōe hic agit
nō ɔtra ſubiectū ħ ɔtra eū qui ſubiectiōz poſ
ſidet.agit eni hic nō ɔtra plebanū ħ ɔtra ab/
batē.de quo dic vt.ſ.dixi.c.audit̄. ¶ Nō z°
ꝙ plebs hz q̄nz capellas abiacētes et dic ab
iacētes.ſ.p̄ annexionē vł ſbiectiōez ſm Jo.an.
vel dic et meli⁹ ꝙ eāt īfra plebanatū. q̄nq̄ ei
ꝓpter diffuſā p̄ochiā plebis ɔſtituūtur ibidē
capelle vt in.c.ad audiētiaz. de eccle. edi.nō.
Jo.an.in addi.ſup̄ rubrica.de deci.illud aūt
certū eſt ꝙ de iure cōi plebs nō fūdat intētio
nē ſuā ſup̄ ſbiectiōe capellaꝝ.vt in.d.c. ad au
diētiā.et nō.in.c.dilect⁹.de capel.mo. ¶ Nō.z°
ꝙ ep̄s de iure cōi ē ſup̄ioꝛ in oīb⁹ ſp̄ūalib⁹ ex/
ercēdis.ꝫ.dyoceſim.facit.c.cū venerabilis.de
reli.do.et.c.oēs baſilice.xvi.q.vij.et.x.q.i.pla
cuit. ¶ Nō.4° ꝙ ep̄s dr̄ dyoceſan⁹ in tota dy
oceſi et nō ali⁹.facit.c.cū ep̄s.de offi.oꝛ.li.vi.
vide ad ħ gl.i.in.fi.de vi.et ho.cle.et cle.i.de
iure.pa.in ꝟbo dyoceſanis. Ex quib⁹ collige
ꝙ ꝓp̄rie ep̄s dr̄ dyoceſan⁹ et nō ali⁹ lz de iure
ſp̄ali hēat ordinariū in loco. Jō in mā noua
appellatione dyoceſani ītelliget de ſolo ep̄o ⁊
nō de alio ordiario ſec⁹ vbi mā ſubiecta p̄iter
eſt apta ɔcernere ep̄m vel aliū ordinariuz ſic
intellige et ſalua Jo.an.c.ioħes.de teſta.oꝛ.
ꝟo appellatiōe ɔp̄hendit nedū ep̄s ħ et quilz
ali⁹ h̄n̄s ordiariā p̄tātez in loco.vide ad hoc
vltra gloſas p̄dictas bonū tex.iūcta gl.in.c.
ordinarij.de offi.oꝛ.li.vi.et hec nō.et ꝓbant
iſta ex ethymologia et alluſione vōbuli.ordi

nari⁹ eni dr̄ ꝙ hz ordinariā iuriſdictiōz.et ħ
ɔuenit cuilz h̄n̄ti ordinariā iuriſdictionē.dy/
oceſan⁹ dr̄ qui p̄eſt dyoceſi qd ɔuenit ſoli epi
ſcopo.vt in.d.c.cū ep̄s.et.c.oēs baſilice.pall.
¶ Nō.4° ibi archyp̄ſbitero et p̄micerio luca/
nis ꝛc.iūcta ſup̄ſcp̄tione ꝙ in p̄ſonā eccleſie p̄t
fieri ɔp̄miſſū de iurib⁹ ipi⁹ eccleſie. p̄p̄ eni cō/
ꝓmiſſū iſtud approbat in fi. qd ſatis p̄oderat
hic Jo.an.remittēs ad nō.p̄ ſe in.c.cū int.de
re iudi.et ad ſpe.de arbi.§.ſequit.ꝟ.ħ nūquid
abbas.in ɔtrariū facit ſm eū.ff.de arbi.l.pe.
ħ illa lex iudicō meo nil facit.ſolū eni dicit ꝙ
in re ꝓp̄ria nō p̄t eſſe q̄s arbit.vt in caſu nr̄o.
iſti archyp̄ſbr et p̄miceri⁹ lucani nō erāt arbi
tri i facto ꝓp̄rio ħ in iurib⁹ eccl̄ie q̄ caſu nedū
ipi ħ etiā ip̄e p̄lat⁹ potuiſſet eſſe arbit ſic ⁊ iu/
dex.ij.q.vij.ſi q̄s erga. ¶ Nō in.c.i.de penis.
li.vi.dixi pleniſſime in.c.cū veniſſēt.de iudi.
¶ Nō 6° nouā ſpeciez libtatis.vt.ſ.eximat a
iuriſdictōē epi ⁊ ſubijciat alteri p̄lato īferioꝛi
īmediate ꝓp̄e ſubiecto et ħ reſpc̄u plebs et ca
pelle fuerīt p̄ p̄p̄z donate libtati. ¶ Nō 7° ꝙ ab
bas ⁊ ſic p̄lat⁹ īferioꝛ ep̄o p̄t p̄ſcribē iura ep̄a
lia.ɔcordat.ſ.c.auditis.qd ītelligit Hoſt.de
abbate excepto alr̄ aūt nō potuiſſz p̄ſcribē no
mīe ꝓp̄rio ɔtra ep̄m ſm eū ħ ɔtrariū et verius
tenuit ħ Jnno.et dixi pleni⁹ in.d.c.audit̄. ¶
Nō 8° noue iura p̄ſcp̄tibilia p̄ īferioꝛē ep̄o.p̄/
mo ius inſtituēdi in eccl̄ia et capellis qd vo
luit Hoſti.reſtringē dicēs ꝙ quo ad curata
b̄n̄ficia dz ſumi īſtitutio ꝓ collatiōe tituli col
latoria.nā autoꝛizabił īſtitutio in illis p̄ſcri/
bi nō p̄ōt ſm eū p̄.c.cū ſatis.de offi.archy.eſt
eni nc̄c̄e vt curat⁹ auc̄te epi īgrediat ⁊ egre/
diat vel ſm eū referēdū eſt ħ ꝟbū inſtō ad ſim
plices clericos vel capellas ſine cura.de p̄ui
nolētes.§.fi.li.vi.Cōtrariū g° cōcluſi in.d.c.
audit̄.vbi vide et ꝓbat apte ħ vbi ſimplr īn/
ſtō reſuat abbati in plebe et capellis. ¶ z° pre
ſcribi p̄t ius deſtituēdi. z°.ordiatio clericorū
qd p̄t ītelligi duplr̄.p̄° vt ip̄e p̄ſcribēs ordinz
clericos et tūc dz ītelligi de illis ordib⁹ q̄s p̄
ſcribēs iure cōi p̄ōt ɔferre vt in abbate q̄ p̄ōt
mīores ordies ɔferre de q̄ in.c.abbates.de p̄
uile.et.lxviij.di.c.vno.de alijs ꝟo nō p̄t ītelli
gi p̄.c.q̄to.de ɔſue.vbi patz ꝙ ea q̄ ſūt ordis
ep̄alis p̄ſcribi nō p̄n̄t. ¶ z° mō p̄ōt intelligi vt
faciat ſuos clericos ordinari p̄ quē voluēit
ep̄m ħ eni eſt p̄ſcriptibile.ꝫ.c.veniēs. z° poteſt
p̄ſcribi baptiſm⁹.i.vt hz in eccleſia ius tenen
di baptiſmū.ſiće in.c.ij.de capel.mo.4° in peni
tēcia in leuioꝛib⁹ culpis. Ex hoc colligit ħ ar.
do.An.ꝙ inferioꝛ p̄latus nō p̄ōt p̄ſcribē ius
p̄n̄ie iniūgēde quo ad grauiores culpas et
quo ad caſus reſuatos ep̄o de q̄b⁹ in.c.ij.de
pe.et remi.li.vi. Ego puto ɔtrariū et dico ꝙ

oīa que ſūt iuriſdictionis et dignitatis epal
pñt ꝑ inferiorē noīe ſue eccl'ie pſcribi. vt in. c.
audit. §. e. ⁊ ibi dixi. Ad hūc tex. rñdeo ꝙ hic
dixit de leuiorib⁹. qꝛ in illis dūtarat fuerat p̄
ſcriptū. nō ei negat qn potuiſſ; pſcribē in gra
uiorib⁹. ¶ ⁊ᵒ pſcribi pt ſepultura. i. ius libē re
cipiēdi aliq̄ ad ſepulturā. ¶ 6ᵒ deciaꝝ ꝑceptō
forſā ſm Jo. an. nullā ꝑtē tradēdo epo. §. e. de
q̄rta. q̄i ſētiat ꝙ in ꝑceptiōe deciaꝝ nō eſt op⁹
pſcriptiōe cū de iure cōi ꝑtineat ad plebē. de
deci. cū ɔtigit. Sȝ pōt dici ꝙ forte abbas pre
ſcripſit decias vt capet ad vtilitatē ſui mōa
ſterij. ¶ ⁊ᵒ ius celebrādi dīna ī his eccl'ijs epo
ſbiectis qd̄ pt itelligi dupl'r. pᵒ vt denotet lib
tatē ibidē celebrādi ſm Jnno. i. vt abbas poſ
ſit ibi libē celebrare. vl' zᵒ ꝙ poſſit celebrare ſm
officiū monachale ſm Hoſti. nā de iure mōa
chus q̄ pēſt eccl'ie ſeculari nō dȝ regē ſm offi
ciū monachale. vt nō. gl. ī. c. iij. xvi. q. i. et ī cle.
ij. de cele. miſ. et tene mēti h̄ eſſe pſcriptibile lȝ
eccl'ia remaneat in alijs epo ſbiecta vt ƀ in fi.
gᵒ ptās excoīcādi intdicēdi et abſoluēdi itel
lige reſpectu clericoꝝ et eccl'iaꝝ ſeculariū. nā
ſbditos ſuos pt abbas de iure cōi excōicare
vt in. c. ſiē. de ſymo. et. c. cū in eccl'ijs. de ma. et
obe. ¶ Vltio ex his et ex tex. nō. ꝙ alio exer
cēte et poſſidēte vl'ez iuriſdictiōȝ in loco exer
cēdo q̄s iuriſdictionē in certis articulis etiā
aīo adq̄rēdi vl'ez iuriſdictionē nō ꝑ h̄ adq̄rit
vniuerſū iuriſdictōnis ȝ tm̄ poſſidet et pſcri
bit q̄tū exercuit qd̄ tene mēti qꝛ hic eſt caſus
ꝑ his que nōuit Jnno. in. c. dilect⁹. de capel.
mo. ſec⁹ ſi nemo vl'r poſſidebat vt vbi nō. Jn
no. et optīe faē. c. i. de reli. domi. et qd̄ ibi nōt
Jnno. et vide ad pmū dictū qd̄ nō. Bar. in. l.
i. §. ſi q̄s h̄ intdicto. ff. ꝰ iti. actuq̄ pua. vbi po
nit aliā limitationē dicēs ꝙ ſi q̄s hȝ ɔceſſiōȝ
ab eo q̄ hȝ ius ɔcedēdi exercēdo in vno adq̄
rit et retinet in alijs. ꝑ quo adduco. l. poſſide
ri. in pri. ff. de adq̄. poſ. vbi dr̄ ꝙ ad adq̄rēdaȝ
poſſeſſionē ſūdi nō eſt necē vt oēs glebas cir
cūambulet ƀ ſufficit qualȝ ꝑtē ſūdi itroire dū
mō mēte et cogitatiōe hac ſit vt totū fundūȝ
vſq̄ ad terminū velit poſſidē et ꝑ hec nōbilia
hēs declaratā maiorē ꝑtē. c. ¶ Sȝ iuxͣ p̄dicta
ego q̄ro nūq̄d pſcribēs ptātē excoīcādi vide
at pſcribē ptātē intdicēdi ſuſpendēdi et abſol
uēdi Sol'. iſte tex. vr̄ facē ꝙ nō. tū ꝑ ſupdicta
tū qꝛ tex. ſpecifice et diſtīcte ponit ptātēȝ excō
mūicādi intdicēdi et abſoluēdi. Jn ɔtrarium
facit qꝛ appl'oe cēſure eccleſiaſtice ɔphēdunt
iſta tria. ī. de v̄. ſig. q̄renti. et ſꝑ iudicant iſta a
pari. in. c. is cui. in fi. de ſen. ex. li. vi. et cui ɔpe
tit vnū ɔpetit et reliquū maxīe reſpectu ptātl.
excōicādi et abſoluēdi vt in. c. v̄bū. de pe. di. i.
puto ꝙ pma ps ſit v̄ior cū hec ptās ɔpetat ex

pſcriptiōe qꝛ pſcriptio nō dȝ extēdi etiā ad ca
ſū oīno ſilēȝ. vt in. c. cū ɔtigat. de deci. vbi bo
nus tex. ad idē. c. cū ɔtigat. de fo. ɔpe. vbi ex p̄
ſcriptiōe ɔpetebat iuriſdictio ſine ptāte excōi
candi vel al'r coercēdi. facit qd̄ in ſili. le. et nō.
in. c. cū ex iūcto. de here. ⁊ in h̄ dico tex. iſtū nō
bilē. ¶ Cōtraria ꝓcedūt qñ iure cōi ɔpetit ptās
excoicādi vel ſoluēdi. ¶ Op. ɔtra tex. in eo ꝙ
ꝑ abbate ꝓnūciat ſolū reſpectu eoꝝ q̄ preſcri
pſit vr̄ ei ꝙ rōe puilegioꝝ debuiſſet obtinē in
totū. ī. de pui. c. cū oli. et. c. cū pſone. e. ti. li. vi. ¶
Soluit gl. ſi. ꝙ iō pp̄ nō habuit reſpectū ad p
uilegia. ꝙ ab his q̄ fuerāt ipetrata añ ɔpmiſ
ſū et laudū fuit receſſū ꝑ ɔpmiſſū et laudū in
ſecutū. alia v̄o puilegia ipetrata p⁹ nō pſudi
cabūt iuri epi qꝛ nō faciebāt mētionē de lau
do ar. in. c. ex multiplici. de deci. ¶ Ex h̄ vltio
dicto ſingularit̄ nō. ꝙ ſi ius ſpāle ɔcurrit cum
iure cōi nō valet puilegiū in ɔtrariū niſi fiat
mētio de illo iure ſpāli lȝ tollat ius cōe et eſt
rō qꝛ pp̄ nō cēſet velle pſiudicare iuri qd̄ igno
rat. l. ij. §. ſi q̄s a pꝛicipe. ff. ne q̄d in loco publi.
et. c. ſup eo. de offi. dele. optīe facit qd̄ le. et nō.
in. c. ſup eo. de cogni. ſpi. Sȝ ɔtra pmā ſolonēȝ
et ɔtra h̄ ſic op. abbas nō potuit ɔpmitē ſup
libtate. vt in. c. cū in tpe. de arbi. gᵒ ɔpmiſſūȝ
nō habuit nocē puilegijs p̄cedētib⁹ vel ſubſe
quētib⁹. vt in rl'a nō pſtat ipedimētū. de reg.
iur. li. vi. So. gl. iſta ɔfuſe tāgit ſoloȝ. ƀ forma
li⁹ et clari⁹ ſoluēdo dico ſic ꝙ abbas nō ɔpro
miſit hic ſup libtate ꝓpria nec etiā ſup ſubiecti
one q̄ imediate ꝑtinēt ad ꝓpaȝ q̄ caſu ꝓcedēt
ɔtrariū ȝ ɔpmiſit ſup ſubiectiōe plebis et ca
pellaꝝ q̄ ꝑtinebāt ad eū. potuit ei in h̄ ſuo fa
uori renūciare maxīe vt res rediret ad nām
ſuā. ar. opti. de pact. c. i. li. vi. facit qd̄ nōt. Fre.
ɔſi. lxxxviij. et nō in h̄ tex. iſtū iūcta gl. ¶ Op.
et alit̄. ſi ei ɔpmiſſū fuit validū nō potuit ab
bas pſcribē cū eſſȝ in mala fide. ī. in. c. ſi. Sol⁹
gl. in zᵃ ꝑte ſui ꝙ arbitriū nō tāgebat illa ca
pitula ſup q̄b⁹ abbas pſcripſit. vl' dic et meli⁹
ꝙ abbas q̄ pſcripſit ignorabat arbitriū ⁊ lau
dū inde ſecutū q̄ forte intceſſerāt tpe p̄deceſſo
ris. ar. eoꝝ q̄ dixi in. c. de q̄rta. §. e. ¶ Op. ⁊ al'r
vr̄ enī ꝙ nō obſtante arbitrio poterat abbas
adire iudicē ordinariū. ſ. ꝓpaȝ et vti pori iure
vt. l. ſi q̄s rē. ff. de arbi. arbitriū enī non artat
niſi ad penā etſi nō interuenit ad intēſſe. vt in. c
ꝑ tuas. de arbi. So. Jnno et Hoſti inſtant. ȝ
obſcure. ȝ dic formali⁹ et clari⁹. pmo itelligen
do ꝙ iſti fuerūt arbitri. i. iudices ƀ electi ad in
ſtar arbitroꝝ. ſ. eoꝝ iuriſdictionēȝ ꝓrogando
vel fuerūt arbitri iur. qꝛ epis mouit qōȝ ɔtra
ſubditū quo cāu eligunt arbitri auctē iuris
q̄ hñt ordiariā. vt. c. ſi clericus. xi. q. i. et quod
nō. glo. in. c. irrefragabili. de offi. or. ſnīe vero

iudiciū ꝓciſe eſt parendū qꝛ iudiciū reddit in
iuītū.l.inſ ſtipulātē.§.ſacrā.ff.de ꝟ.ob.2° pn
cipalr pōt itelligi ꝙ fuerūt meri arbitri ⁊ tūc
dicēdū ꝙ arbitriū ſeu laudū fuit emologatū
ꝗ ꝯꝓbatū expſſe vl' tacite taciſnitate.x.dic ꝑ
quo caſu de iure daſ ex eo actio et exceptio.
vt.l.pe.C.de arbi.et dicendū vt ibi nō.et i.d.
c.ꝑ tuas.ꝑ hec hēs māꝫ hꝰ.c.expeditā. Di.ab

Veniens Caꝰ. Qui pſcriptiōe ꝯpleta ꝑuilegiū con
trariū ipetrat et vtiſ illo pſcriptiōi re
nūciat.ſi pſcriptio nō erat ꝯpleta et malā fidē
hꝫ ⁊ iō nō pſcribit.ℏ dicit.pꝰ poniſ ꝯuētio ab
batis.2° recōuētio epi.ibi pſacꝰ.3° diffinitio
ibi criſma.in q̄ duo ſoluit obſtacula.pᵐ ibi.ſi
obſtāte.2ᵐ ibi nec obſtare. ¶ Nō pᵒ pradicaꝫ
libellādi in interdicto vti poſſidetl.dꝫ aūt actoꝛ
ꝯcludē vt reꝰ nō ipediat ꝑ ſe vt aliū q̄ minus
actoꝛ libere et q̄ete valeat poſſidere de q̄ vide
qᵭ le.et nō.in.c.lꝫ.de ꝓba.et.c.audita.de rſti.
ſpo. ¶ Nō 2° ꝙ religioſi pñt pcipe decimas.ĩ.
ꝓchiā ſeu dyoceſim epi duplici iure.ſ.ꝑuile
gij et pſcriptiōis. ¶ Nō 3° ꝙ comitatꝰ nō po
niſ ꝑ dyoceſi. hic enī erat certa ꝑs dyoceſ.et
dicit hic Jo.an.ꝙ comitatꝰ ⁊ ꝓchia ponūſ
hic ꝑ eodē.ℏ ꝓchia poniſ hic ꝑ ꝑte dyoceſ
qñq꜒ ꝟo poniſ ꝑ vna eccleſia tm̄.ĩ.de ꝓchijſ
c.ij.et de eccle.edi.c.iij. qñq꜒ ꝑ toto epatu. de
dona.apoſtolicis.vbi de ℏ. Jdē puto dicēdū
de comitatu nā qñq꜒ comitatꝰ idē eſt ꝙ tota
dyoceſ.qñꝫ ꝟo eſt certa ꝑs dyoceſ.vtputa ꝗ
aliq̄s comitatꝰ ē in dyocꝫ.vt in.c.ſignificauit
de reſcrip.qñq꜒ ꝟo poniſ comitatꝰ im ꝓꝑie ꝑ
curia pncipis cū oibꝰ offitijs ſuis inſtructa.
xxiij.q.vlt.c.ſi nob .iūcta gl.qᵭ nō.faſ qᵭ hē
tur i li.feu.in ti.q̄s dicaſ dux.vbi dr̄ ꝙ ille dr̄
comes q̄ inueſtitꝰ eſt de aliquo comitatu.alij
ꝟo ſine comitatu dicūt comites abuſiue.vt
nō.ibi Bal.et bñ. ¶ Nō 4° ꝙ ꝯuentꝰ interdicto
vti poſſidetl.pōt actorē recōueniꝛe interdicto
vñ vi.etiā ſup eadē re qᵭ eſt bñ nōndum. Et
nō ibi niſi aliq̄ iure ſpāli ɛ̃.ꝙ ſpoliatꝰ pōt de
ducere poſſeſſoriū ſine ꝑuilegio excluſiuo iu
ris ꝓprietatis.ſiſe in.c.i.de reſti.ſpo. ¶ Nō.7°
⁊ tene mēti ꝙ lꝫ inferioꝛ epo nō poſſit ex pſcri
ptione ſeu ꝯſuetudie q̄rere ſibi quo ad exerci
tiū ea q̄ ſūt ordis epaſ.vt in.c.cū ꝯtō.de ꝯſue.ꝑt
tñ in illiſ libertatē pſcribē vt ea faciat a q̄ ele
gerit epo ſubditl.ſuis ꝯferri. ¶ Nō.6° q̄nꝫ q̄
ſūt ordis epalis et ab epo ꝓprio neceſſario po
ſtulanda.vt criſma et oleū ſanctū.xcv di.c.hri
ſma.cū.c.ſeq̄.et de cele.miſ.c.te referēte. cōſe
cratiōes altariū et baſilicaꝝ.xlviij.diſ.q̄uis
coꝛ epi.cū ſeq̄.⁊ ibi videas plura q̄ ptinēt ad
ordinē epalē q̄re aūt dic ɛ̃.7° poniſ hic ꝓmo
tio ad ſacros ordines q̄re aūt dicit de ſacris
ordibꝰ et nō de alijs mltiplex daſ ſolō. q̄daꝫ
pꝰ dicūt ꝙ iō dicit de ſacris qꝛ de minoribuſ
nō eſt vis a quo recipiant qᵭ ē falſū ſm̄ doc.
ꝑ.c.cū intē.ĩ.ti.ꝑx.et de ordi.ab epo.c.i. Ego al
lego text.apertiſſimū in.c.fi.de tēp.oꝛ.li.vi. vbi
ꝓbaſ ꝙ etiā ꝑma tōſura nō dꝫ capi niſi a pro
ꝓꝛio epo et ſtatuiſ ibi certa pena epo alieno
ℏ pſumēti.2° ſoluit hoſti. ꝙ ad lrāꝫ iſtā ſub
audiendū eſt marie. vel 3° ꝙ ſic ꝟba ꝑuilegij
iacebant q̄ ꝑꝑ ſequi voluit vt debuit.vt in ꝟ.
alioq̄n.4° ſoluit Jo.an.ꝙ ſacri ordies ſumūſ
hic large.vt nō.xxxij.di.in ſūma. Vel 6° hoc
fuit dictū ꝓpter illoſ miores q̄s ꝯferre pñt ab
bates pſbiteri et bñdicti his in q̄s hñt epalē
iuriſdictionē vel q̄ſi.de eta.et q̄li.cū ꝯtigat.de
ꝑuile.abbates.li.vi.et quelꝫ.ſo.bona. ¶ Nō
4° tria ꝓpter q̄ dꝫ ſubditꝰ abſtinere a ſuſcepti
one ordinū ab epo ꝓprio ſuſcipiēdoꝝ ⁊ alioꝝ
iuriū ptinētiū ad ordinē epalē.pꝰ ſi ꝓpriꝰ epꝯ
eſt hereticꝰ nō enī poſſet ꝯferre executiōeꝫ. de
quo.xxxij.di.§.vex.vbi de ℏ.et nō.in.c. cū nō
liceat.ſ.eo.2° ſi epꝯ ꝓprius nō hꝫ grāꝫ ſedis
apoſtolice puta qꝛ eſt excoīcatꝰ vel ſuſpenſus
aut interdictꝰ de quo ꝑ tex.iūcta glo.in.d.c.i.de
offi ordi.et.d.§.vex. 3° ſi nō vult ſacramēta
niſi ſymoniace ꝯferre ad hoc.i.q.i.q̄buſdā. et
q̄ſi ꝑ totū.et qᵭ le.et nō.in.c.ꝑ tuas.ij.ꝺ ſymo
maxime in.c.i.ꝑ Inno.de ſciſma.et in.d.c.cuꝫ
non liceat.et dic vt ibi dixi.in.c.vrā.de coha.
cle.et mu. An aūt his caſibꝰ vel eoꝝ altero li
ceat ſubdito recipe ordines vel alia ſacramē
ta quocūq꜒ epoꝝ.dic vt.ĩ.dicā. nā iſte tex.faſ
ꝙ nō cū hoc cōpeteret iſti abbati ex ꝑuilegio
¶ Nō.octauo tex.mirabilē ꝙ nō ſolū de ꝑui
legio altari ꝯceſſo eſt ficta mētio in ſcdo ad
hoc vt illi ꝑiudicet ℏ etiāꝫ de ꝑuilegio limita
to ipi ꝑuilegiato ꝯceſſo ſi ſcdm ꝯcediſ pure ſi
ne limitatione in ꝑiudiciū iā iuris alteri reſ
uati in pꝰ ꝑuilegio qᵭ neſcio alibi ⁊ de ℏ.ĩ.alſ
q̄d ¶ Nō nono et mēti tene ꝙ ipetrās ius cō
trariū pꝰ ſaltē ad intētionē impetrātis et vtē
tis vr̄ renunciare iuri qᵭ ꝑus hēbat de q̄ ali
q̄d.ĩ. ¶ Nō decio ꝙ ipetratio ꝑuilegij cauſat
malā fidē reſpectu iuris ꝑus poſſeſſi vr̄ ei im
petrans fateri ſe non ius hr̄e quia nō preſu
miſ fruſtra ipetraſſe ꝑuilegiū.ar.in.l.vna.C.
de theſau.li.x.iō ſi ꝑuilegiū repiſ ex aliq̄ cā nō
valē nō pt pſcriptio allegari qᵭ itellige qñ p
ſcptio nō ē ꝑuilegio ꝯformis vt ℏ.alſ ſecꝰ vt
in.c.cū pſone.de ꝑui.li.vi.et de ℏ clariꝰ infra
¶ Venio ad gl.et pꝰ q̄ro quā actionē intēta
uit iſte abbas ꝯtra epm̄ Rñdet gl.i.ꝙ vti poſ
ſidetl.⁊ ſatis hoc iudicio meo innuiſ ex lrā in
eo ꝙ petebat ꝙ epꝯ nō impediꝛꝫ ɛ̃ et tenendo
hūc intellectū dicit Inn.ꝙ ꝟba iſta poſita in
libello ſic in ꝑuilegijs ex ſupabūdāti ponunſ

Hoſti.ꝯtra dicẽs ꝙ ſi ex ꝑuilegio fũdabat in
tẽtio abbatis nõ vidꝫ ꝙ illa v̄ba ſupabũdẽt
imo ſũt neccia.de libel.ob.c. iij.de fi. iſtru.inẽ
dilectos.Jo.an.ſaluãdo Inno.dicit ſe putaſe
ꝙ idõ Inno.ſic dixit qꝛ agẽs vti poſſidetꝫ. non
h̄ret necẽ ꝓbare dñiũ ꝫ poſſeſſionẽ tm̄. Ego
dico ꝙ lꝫ nõ ſit necẽ ꝓbare dñiũ eſt tñ vtile ꝙ
ſi vterqꝫ parit ꝓbaret poſſeſſionẽ preferret il/
le qui ꝓbaret titulũ.vt in.c.licꝫ de ꝓba.vbi ꝺ
h̄. ¶ Pretẽa põt dici ꝙ abbas allegauit h̄ ꝑ/
uilegiũ rõe tituli h̄ vt certificaret petitionem
ſuã.dicebat ei ꝙ eps nõ ipedirꝫ quo min⁹ ho
mies illi⁹ comitat⁹ ſibi ſoluerẽt decias ſm ꝙ
in ꝑuilegijs ꝯtinebat.i.ſm ordinẽ ⁊ modũ in
ꝑuilegijs ꝯtẽtũ. ¶ Uel põt ſm h̄ dici ꝙ ab/
bas h̄ egit ꝯfeſſoria ꝓ iure deciaꝝ.ff.ſi ſui.vẽ
dice.Et ſup h̄ liblelo nõ ponit h̄ ſnia ꝫ ſup z⁹
pte libelli q̃ ponit idecíſa.nã etiaꝫ abbas pe/
tijt vt clerici eccliaꝝ monaſterij libere poſſẽt
recipe ſacramẽta a quo epo vellẽt.vt in gl.iij
dicit ⁊ ſup hac pte ponit h̄ ſnia ꝙ faciebat ad
titulũ.¶ Alia v̄o ps ſnie fuit deciſa qꝛ ñ facie
bat ad titulũ ⁊ mirabil fuit hec deciſio.debu
it eni ſuſtineri etiã alia ps libelli ſup qua nõ
ponit h̄ ſnia ⁊ exp̄mi illa ps ſup qua ſniat.et
plꝫ m̄ pl⁹ ꝑm⁹ itellect⁹ ꝙ abbas hic egerit vti
poſſidetꝫ. et eps eũ redueneẽit vt habet in lr̃a
et.ꝑ.lati⁹ dicet p⁹ gl. ¶ Glo.ij.colligit ar.ꝙ re/
ges pñt dare ꝑuilegia ſup decimiſ.¶ Opponit
de.c.duduũ.et.c.tua.de deci.gl.ſtat cõtrario ꝫ
nõ ſoluit Inno.dicit ꝙ iſte rex ſãct⁹ erat et a/
poſtolice ſedis legat⁹.vel ſm Hoſti.rex dona
uit tpalia paſcalis ſpũalia.ꝫ.e.auditꝫ.vel nõ
exaiat h̄ iſte articul⁹ qꝛ ſup pte libelli deciſa
fert ſnia.h̄ h̄ nõ ſoluit ꝯtrariũ. nã nõ debuiſ/
ſet admitti libell⁹ patenẽ inept⁹.vt nõ.in.c.i.
de offi.vi.et in.l.i.ff.de offi.aſſeſ Ego dico ꝙ
oꝫ ꝑſupponẽ ꝙ aut iſte hẽbat aſs prãteꝫ puta
qꝛ legat⁹ p̄pe vel ꝙ erat pur⁹ laic⁹ et ꝙ habue
rat illas decias ab antiq̃ in feudũ et poſtmo
dũ illas ꝯceſſerat monaſterio de ꝯſẽſu dyoce/
ſani iuꝫ.c.cũ apoſtolica.de his q̃ fi.a ꝑla. nec
ponit h̄ ꝑciſe tenoꝛ libelli ꝫ ſubña dũtaxat.¶
Opp.ꝯtra ꝑuilegiũ paſcalis limitate hic ꝯceſ/
ſũ.vr̄ eni ꝙ fuerit ſupfluũ cũ data ꝑuirate ꝓ/
prij epi lꝫ ab alio hec ſpũalia recipe arg.in.c.
ſignificauit.de offi.oꝛ.gl.in v̄.paſcalis. vr̄ fa
teri ꝯtrariũ et idẽ h̄ Gof.ꝫ Hoſti.ꝯtra.ꝑ.c.rõ
na.de ſup.ne.ꝑla.li.vi.vbi ptꝫ ꝙ ꝓpter delictũ
epi iuriſdictõ nõ deuoluit ad archyepm̄ h̄ ad
p̄paꝫ et h̄ credit Jo.an. veri⁹ et faciũt ꝑ locũ
a ſpãli.c.eos.de tẽ.oꝛ.li.vi.in fi.et ꝓ h̄ fac hec
decre.vbi facultas reqrendi ad aliũ epm̄ fuit
ꝑuilegio cõceſſa.et ad.c.ſignificauit rñdet ꝙ
ibi ponit caſus ſpãlis.Pretẽa h̄ ꝑuilegiũ ꝯce
debat vt q̃cũqꝫ etiã extneũ poſſet abbas eligẽ

ꝙ aſs de iure cõi nõ lꝫ.ix.q.ij.ꝑ totũ. ¶ Oppo
ꝯtra tex.in eo ꝙ dicit ꝑuilegiũ debẽ facẽ men
tionẽ de ꝑcedẽti ꝑuilegio ꝫ vna lex tollit aliã
lꝫ de ea mẽtionẽ nõ faciat.vt in.c.i.de cõſti.li.
vi.¶ Glo.ſoluit in v̄bo.nullũ. ꝙ ꝯtrariũ loqt
in legib⁹ cõib⁹ q̃s p̄p ꝑſumit ſcire.d.c.i.ꝺ teſta
l.oi.ſec⁹ in legib⁹ ꝑuatiſ vt ſũt ꝑuilegia qꝛ cũ
iſta ꝯſiſtãt in facto nõ ꝑſumit illa ſcire pricipeſ
et ꝑ ꝯñs nec reuocare niſi ſpecificã faciat mẽ.
tõnẽ. ¶ Aduerte hic duo ſũt exaianda.p⁹ nũ
q̃d ꝑuilegiũ valeat nõ faciẽs mẽtionẽ de ꝑui
legio alteri ꝯceſſo et iſte ꝓprie nõ eſt ca⁹ noſtẽ
qꝛ nullũ ꝑuilegiũ fuerat hic epo ꝯceſſũ.z⁹ an
ꝑuilegiũ debeat facẽ mẽtionem de alio ꝑuile
gio ipemet ꝑuilegiato ꝯceſſo ꝑus ⁊ iſte eſt ca
ſus ꝓpri⁹ noſter. Primũ nõ tãgũt h̄ doc.ꝫ ple
ne nõ.in.c.i.de reſcrip.et.c.cũ ordinẽ.e.ti.ꝑ gl.
in rl̃a gñi.de re.iurl.li.vi.et xxv.q.ij.in ſũma.
Et ꝯcludo ſic ꝙ aut vtrũqꝫ ꝑuilegiũ eſt ſpãle
et ſcd̃m nõ ꝑiudicat ꝑmo niſi de eo fiat mẽtio
ar.opti.h̄.et facit.c.cetez. et.c.ij.de reſcriptis.
aut alteꝝ eſt gñale et reliquũ ſpãle et h̄ caſu
ſũt multe varietates de quib⁹ ꝑ doc.in.d.c.i.
et.c.cũ ordinẽ.gl.tñ in dc̃a reſa gñi.et xxv.q.
ij.in ſũma. tenẽt idẽ qꝛ ꝑ ꝑuilegiũ adq̃ſitũ eſt
ius parti. In ꝯtrariũ tñ multũ facit.c.i.de re
ſcrip.et forti⁹.c.dudũ.⁊.c.q̃uis.ij.de ꝑbẽ.li.vi
Pro q̃ꝝ ꝯcordia ego ſic diſtiguo ꝙ aut ꝑuile
giũ eſt tale ꝙ adq̃ſitũ eſt ius in re in oib⁹ ſpẽ
bus ꝯtẽtis ſub gñe et tũc indubie puto ꝙ ꝑ/
uilegiũ ſpãle nõ derogat gñali cũ iã ſit ſorti/
tũ effectũ ſuũ ⁊ adq̃ſitũ eſt ius pti in qualibꝫ
ſpẽ.pone exͫ cuidã ꝯceſſũ extitit ꝑ ſedeꝫ apo/
ſtolicã ꝑuilegiũ ꝑcipiendi decias in tota ꝑro
chia deinde fuit ꝯceſſa facultas alteri ꝑcipi/
endi ex certis ꝑdijs illi⁹ ꝑrochie de quo ꝑui
legio nulla hĩta mẽtione certe non dꝫ in aliq̃
ꝑ⁹ ꝑuilegiato ꝑiudicare qꝛ ſi ſola poſſeſſio al
teri⁹ ipedit vires ꝑuilegij de alteri⁹ poſſeſſiõe
mẽtione nõ hĩta vt in.c.ij.de deci.li.vi. nõ.in
c.dudũ.de ꝑuile.forti⁹ ipedit h̄ caſu ꝓprietas
cũ poſſeſſiõe.priceps eni nõ vr̄ in dubio volu
iſſe alteri ꝑiudicare.ar.in.l.ij.§.ſi q̃s a pricipe
ff.ne q̃d in loco pub.et.c.ſup eo.de offi.dele.fa
cit.c.ꝯſtitut⁹.et qd̃ ibi nõ.de reſcrip. ¶ Q̃ñqꝫ
ꝑ ꝑuilegiũ ꝯceſſũ eſt ius ad rẽ et adhuc pẽdꝫ
et tũc qꝛ nõ ſit tm̄ ꝑiudiciũ poſſet ꝓcedẽ alia
opio que hꝫ ꝙ generali deroget ſpãle et ita in
telligant et limitent ꝑal.c.dudũ.⁊.c.q̃uis in
rõe coꝝ et vr̄ hec diſtictio eq̃ſſima et reducun
tur ad ꝯcordiaꝫ ꝯtrarie opiones de quib⁹ in
iurib⁹ ꝑalſ. Et dat intellectus nou⁹ ad.c.i.
de reſcrip.qd̃ dꝫ intelligi ſm ꝑdictã diſtictiõꝫ
ſ.ꝙ ibi ꝑ ꝑuilegiũ generale nõ erat ius q̃ſitũ
in re.idõ valuit ſcd̃m ſpãle lꝫ de p⁹ non faceret
mẽtionẽ et h̄ de ꝑ⁹ mẽbro. ¶ Uenio ad ſcd̃m

mēbꝝ in quo ampliādo et ꝯcludēdo Inn.di
co ſic ꝙ aut ei ꝯcedit aliud ꝓuilegiū ſup ſepa
tis vel ſup eiſdē vel q̄i ſup executiōe ꝑme grē
et nō eſt necē ꝙ de ꝑma fiat mētio qꝛ h̄ nulli/
bi cauet. ſolū eni ꝓpter odioſā pl̄alitatē bn̄fi/
cioꝝ hoc cautum repitur in materia benefi/
cioꝝ.vt in.c.ſi motu ꝓprio.de p̄ben.li.vi.et in
c.in nr̄a.de reſcrip.cū ſi. hinc nōbilit̄ dixit Jo.
an.in.c.ij.de fi.preſbi.li.vi.ꝙ legitimat᷒ et diſ
penſat᷒ ſup defectu nataliū ſi ipetrat poſtea
bn̄ficiū nō tenet̄ de ꝑori defectu vel diſpēſati
one ꝑus facta facē mētionē qd̄ eſt mēti tenen
dū.aut hn̄s ꝓuilegiū vel diſpēſationē cū cer/
ta moderatiōe ſeu reſuatiōe iuris alteri᷒ im
petrat ſcd̄m ꝓuilegiū ſimpl̄r ꝑiudicādo iuri
alteri ꝑ ꝑm ꝓuilegiū reſuatū nō vꝫ nō fc̄a mē
tione de ꝑori.et iſte eſt ꝓpri᷒ ca᷒ h᷒.c.ſm Inn.
et bn̄.Nā pp̄ ꝑus ꝯceſſit abbati ꝓuilegiū cum
certa moderatiōe ⁊ reſuatiōe iuris dyoceſā
vt ꝑus.ſ.peteret abbas hec ſacramēta a dyo
ceſano ꝓprio et data ipi᷒ prauitate poſtularꝫ
a quocūqꝫ.poſtea ꝟo ipetrauit ſimpl̄r vt poſ/
ſet recipe a q̄cunqꝫ nō facta de ꝑori ꝓuilegio
moderate ꝯceſſo mētione.Et dr̄ ꝙ nō vꝫ ſcd̄ꝫ
qꝛ ſi pp̄ ſciuiſſet nō mutaſſet ſaltē ita de facilē
ꝑmū moderatū ꝑ ſcd̄m imoderatū .ꝭ. de deci.
ex multiplici.ꝑ qd̄ infert Inno.Idē dicendū
ſi ꝑ᷒ pp̄ ꝯceſſit ꝑtē alic᷒ rei vt decimaꝝ ex ꝓui/
legio et ꝑtē reliquit iuri cōi ſi poſtea ꝑtē iuri
cōi relictā eidē vel alij ꝯcedat nō vꝫ niſi de ꝑo
ri ꝯceſſiōe fecerit mētionē vt hic.Secus eſſet
ſm eū ſi a pricipio in om̄eꝫ caſū ꝯcederet vſū
vel libertatē in rem integrā qꝛ tūc teneret̄ fa
cere mentioneꝫ de iure cōi.all̄.nō.in.c.i.de re/
ſcrip.Ego de h̄ vltio.an in ꝓuilegio ꝯtra iuſ
cōe ſit fiēda mētio ꝺ iure cōi.r̄mitto ad plene
nō.in.c.nō nulli.de reſcrip.vbi plene hāc mā̄ꝫ
exaiaui.Do.an.tractat in.d.c.i.et Jo.an.in.
c.i.de excel.ꝑla.li.vi.Bar.et alij in.l.q̄ties.C.
de ꝑci.impa offe.et i.l.fi.C.ſi ꝯtra ius vl̄ vti.
pub.et in extuagāti ad repmendā.in ꝟbo non
obſtātib᷒ ꝓuilegijs.Sꝫ ad ꝑmū dictū allego
ꝓ ꝯcordāti ad iſtū tex.valde nōbilē in.c.ij.de
fi.preſb.li.vi.vbi dr̄ ꝙ ſi pp̄ diſpēſauit cū illegi
timo vt defectu nataliū nō obſtāte poſſit pro
moueri ad ſacros ordines et vnicū bn̄ficiuꝫ
curatū obtinere ſi poſtmodū ille ſic cū mode/
ramine diſpēſat᷒ ipetrat vt pl̄a curata poſſit
obtinere nō facta de ſuo defectu mētione non
vꝫ ſcd̄a gr̄a vt dicit ibi Jo.an.qꝛ ſcd̄a diſpen
ſatio addit ꝑme excedēdo ꝑmū moderamē iō
nō vꝫ de ꝑori nō facta mētione qꝛ ſi pp̄ ſciuiſſꝫ
nō ꝯceſſiſſet verīſil̄r diſpēſationē ita amplaꝫ.
Et ꝑ hoc amplio hūc tex.et theoricaꝫ Inno.
ꝙ lꝫ ꝑ ꝑmū ꝓuilegiū nō ſit alteri ius reſuatum
tū ſi ſcd̄m addit ꝑmo moderāte ꝯceſſo mode/

ramīe excedēdo nō vꝫ ſcd̄m de illo nō habita
mētione ſi eni pp̄ ſciuiſſet forte dixiſſet ſufficit
tibi gr̄a ꝑ᷒ ꝯceſſa cū moderatiōe.ar.in.d.c. in
nr̄a.et hec ſingl̄r nōbis. ¶ Glo.in ꝟbo renun
ciaſſe colligit ex tex.ꝙ ꝓuilegium et p̄ſcriptio
ſūt ꝯtraria exquo ſimul hr̄i nō pn̄t imo igreſ
ſus vni᷒ alteri᷒ operat̄ excluſioneꝫ vt hic. ¶
Contra hoc oppo.nā iure cōi et ꝓuilegio pōt
quis vti de ꝯſuetudine.cū dilectus.nec renū
ciat q̄s iuri militari lꝫ vtat̄ iure cōi.vt.l.iij.ff
de teſta.mi.Itē pōt q̄s ſimul initi iuri cōi et
cōſuetudini.vt in.c.ſopite.de cenſi. ergo pari
rōne dꝫ q̄s poſſe vti p̄ſcriptione et priuilegio
et ꝓ h̄ bo.tex.in.c.audit.l.ꝭ.eo.Soluit gl.in ef
fectu ꝙ aut q̄s ipetrat priuilegiū iure colla/
toriū et vr̄ renūciare p̄ſcriptioni qꝛ ex diuerſ
cauſ nō pōt hr̄i dn̄iuꝫ.de fi.iſtru.int̄ dilectos
aut ipetrat̄ priuilegiū ꝯfirmatoriū et tūc ſec᷒
Hec ſo.mihi nō plꝫ qꝛ lꝫ q̄s dn̄iuꝫ ex pl̄ibus
cāis nō poſſit adq̄rere tū p̄t ad cautelaꝫ vari
os titulos multiplicare nō ad effectū ꝯſequē
di ius ex varijs titulis ſed vt ex illis poſſit ſe
defendere.vt in.c.p᷒ electionē.de ꝯceſ.p̄ben.et
ibi dixi facit etiā qd̄ nō.Jo.an.in.c. cū ꝑſone
de priui.li.vi.vbi dicit p᷒ Jo.mo.ꝙ vbi dubi
um eſt de primo titulo pōt res adq̄ri ex ſcd̄o
ad cautelā allegat.d.c.p᷒ electionē.facit.c. cū
dilect᷒.de ꝯſue.Ideꝫ dicit q̄n mihi pigu᷒ ſuc/
currit̄ ꝑ ſcd̄m ar.in.l.iiij.ff.ad.l.fal.Item ꝙ p̄
ſcriptio et priuilegiū non ſunt ꝯtraria in effe
ctu plene ꝓſequit̄ gl. in regula null᷒ plurib᷒
de re.iur.l.li.vi.vbi vide.Et iō dic meli᷒ vt col
ligit̄ ex glo. ſe.que dicit ꝙ iō ꝑ priuilegiuꝫ re
nūciauit p̄ſcriptioni qꝛ priuilegiū ⁊ p̄ſcriptio
nō ꝯpatiebant̄ ſe in caſu nr̄o qꝛ ꝑ p̄ſcriptionē
ꝯpetebat oimoda libertas.priuilegiū ꝟo in
ſe hēbat moderamē vt ptꝫ ex lr̄a.Sec᷒ aūt ſi
priuilegiū ꝯceſſiſſet qd̄ p̄ſcriptio.Et hūc intel
lectum ſequūtur hic cōiter doct.Unde pōde
rāt hic Hoſti.et Ab. verbū huiſmodi hic po/
ſitum in fi.tex. qd̄ vr̄ reſtringere diſpoſitionē
hui᷒.c.ad caſum ꝓpoſitū.ſ.vt cū priuilegiū hꝫ
formā ꝯtrariā p̄ſcriptioni. ¶ Concludo ergo
iſtā materiā ſic.ꝙ aut priuilegiū hꝫ formā cō
trariā p̄ſcriptioni aut ꝯuenientē. ſi prio caſu
aut p̄ſcriptio erat ꝯpleta et vr̄ ꝑ ꝓuilegiū re/
nūciare p̄ſcriptioni vt h̄.Idē in alia diſpōne
ꝯtraria alteri vt in ꝓuilegijs ꝯtrarijs ſm In/
no.facit.xxxij.q.i.c.cū renūciat̄.et.xi.q.iij.ꝯſti
tuāt.cū ſe.aut nō erat ꝯpleta et ipedit̄ curſuſ
p̄ſcriptiōis ꝓpter malā fidē ſupuenienteꝫ vt
hic.lꝫ eni ab ipetratione priuilegij preſcriptō
poſſit inchoari ad limites priuilegij.vt in.c.
cum ꝑſone de priuile.li.vi. curſus tū ichoate
p̄ſcriptionis impedit̄ ꝑ ꝓuilegiū impetratuꝫ
ſimpl̄r a me cū ſimpl̄r impetrando fateri vide

atur ſe credẽ rẽ ad ſe nõ ꝑtinẽ. 2° caſu quãdo
priuilegiũ nõ ↄtrariat̃ pſcrpcõi etiã diſtingue
aut pſcripcõ erat ↄpleta ⁊ dico ꝙ nõ renũciat
pſcriptiõi ȝ vr̃ ipetraſſe ſcõm titulũ ad maio
rem cautelã.d.c.auditis.§.eo.et qd̃.§.dixi.ſ
pſcriptio nõ erat ↄpleta ⁊ ipedit̃ curſus ichoa
ate pſcriptiõis qꝛ pſumit̃ in mala fide ipetrã
do ꝑuilegiũ põt tñ de nouo ad limites ꝑuile/
gij ichoari pſcriptõ ſi aliq̃ facto itriſeco ꝑuile
giũ corruerȝ.vt.§.dixi ⁊ hec videt̃ d̃ mẽte Jo.
an.⁊ hoſti.lȝ nõ ordiate ⁊ clare ꝓſequãt̃. An
aũt ſufficiat ſola ipetratõ ad excluſiõȝ pſcrip
tiõis ↄtrarie ſeu ꝑuilegij ↄtrarij an r̃q̃rat̃ vſ°
ꝑuilegij. ¶ Al.pe.ꝓpe mediũ dicit ſolũ ipetra
tionẽ ſufficere Jnno.variat p° eni dicit hanc
excluſiõȝ ſeu tacitã renũciatõeȝ ꝓcedẽ ex vſu.
Secus ſi ipetrãs nõ fuiſſet ꝑuilegio vſus et
poſtea dicit hãc eẽ v̾itatẽ ꝙ ipetrãdo ↄtrariũ
ꝑuilegiũ p° renũciare vr̃. renũciatio ei fit fm
eũ nõ tm̃ expſſe ȝ eẽ tacite. C.de teſta.mi.l.i.et
q̃cũꝗ iudicio.ff.de adq̃.hẽ.recuſari. Jdo Jo.
an.vr̃ ſũmãdo decretalẽ reqrẽ vſũ. Ego vero
adq̃eſco potꝰ dcõ vt ſufficiat ſola ipetratõ qꝛ
ſolꝰ aĩmꝰ ad renũciatiõȝ iuris ſui ſufficit.l. ſi
q̃s.in.§ dña.ff.d̃ adq̃.poſ.et.xi.q.iij.exiſtimãt
cũ ſe.q̃ ſatis pſumit̃ ex ipetratiõe iuris ↄtra/
rij.ar.in.c.ij.de renũ.li.vi.et iudicio meo ꝓba
tur h̃ in fi.tex.dũ dicit pſerti cũ fiũt vſ° ꝛc.naȝ
dictio pſerti ex ꝓprio ſignificato denõt idẽ in
caſu ↄtrario.vt nõ.in.c.audid.d̃ elect.et.c.qm̃
freq̃nt̃.vt lite nõ ↄd.et hec nõb. ¶ Sȝ ↄtra p̃/
dicta ⁊ ↄtra tex.op.vr̃ ei ꝙ abbas ipetrãdo ꝑ
uilegiũ ↄtrariũ nõ potuerit renũciare iuri iã
eccl̃ie q̃ſito ꝑ pſcriptionẽ.arg.in.c.frñitatẽ.de.
donatl.et. C.de trãſac.pſes.et.ff.de pac.l.ↄtra
iuris ciuilis r̃ſaȝ.et.ff.de dona.l.filiuſfamili/
as.vbi dr̃ ꝙ ↄceſſa libera admĩſtratiõe alicui
nõ itelligit̃ ei data ptãs dilapidãdi vel donã
di vel pactũ gratuitũ faciẽdi. So.dicit Jnno
ꝙ maior et liberior eſt ptãs p̃latoꝝ q̃ alioruȝ
admĩſtratoꝝ.ſic apparet ex decre.ceteꝝ.de do/
na.qi ſẽtiat ꝙ ↄtraria loquũt̃ in admĩſtratõe
alijs q̃ p̃latis ↄceſſa Sȝ ꝑ h̃ nõ ſoluit ↄtrariũ
de.c.frñitatẽ.de dona.vbi dr̃ ꝙ p̃latꝰ p̃t eccl̃ie
ↄditionẽ meliorẽ facẽ nõ ãt deteriorẽ. Ad idẽ
adduco nõbile dictũ Jnn.eiuſdẽ in.c.accedẽ/
tibꝰ.de exceſ.p̃la.vbi inẽ cetera di° ꝙ ſiue ſint
ↄſuetudies ſiue ↄſtões ſiue ꝑuilegia hono/
rabilia vel vtilia eccl̃ijs illa nũꝗ̃ vident̃ illi
decretali renũciare ꝑ vnũ actuȝ vl̃ ꝑ pſes q̃a
etiãſi expſſe vellẽt renũciare nõ poſſẽt.all̃gat
d.l.pſes.et.d.l.ↄtra.§.fi. ¶ Et ſubdit ſi h̃ caſu
oẽs d̃ capit̃lo vellẽt facẽ aliqd ↄtra ꝑuilegiũ
vel ↄſuetas ↄſtões ſuas vnꝰ ſolꝰ poſſet ↄtra
dicẽ.ar.in.c.i. de his q̃ fi.a ma.pte ca.et forte
ob h̃ dubitauit Jnn.et ſbĩũrit h̃ ꝙ ſi ex tali re

nũciatiõe lederet̃ enormit̃ monaſteriũ dabit̃
ei in integꝝ reſtõ.de in inte.reſti.c.i. ¶ 2° ſoluit
Jo.an.diſtiguẽdo inẽ renũciationẽ ſeu dona
tionẽ magnã et paruã.vt le.et nõ.in.d.c.cete/
rũ.de dona.et.c.apoſtolice.e.ti. ¶ Uel põt et
tertio dici ſm Jnno.ꝙ idõ tenuit hec renũcia/
tio qꝛ ex cã facta fuit.vt.ſ.abbas fugeret idi/
gnationẽ dyoceſani.ar.c.ↄtra morẽ.c.di.⁊.ff.
de ſepa.l.i.§.illud ſciẽdũ. Cõcludẽdo p̃dicta
dico ꝙ aut q̃rit̃ an p̃latꝰ poſſit cũ enormi da/
mno eccl̃ie renũciare iura ipiꝰ eccleſie.dicẽdũ
ꝙ non vt in.d.c.frñitatẽ.et in.c.ↄſtitutꝰ.et qd̃
ibi nõ.§.de elec.et ꝑ Jnno.in.d.c.accedẽtibꝰ.
Aut q̃rit̃ nũqd poſſit cũ leui p̃iudicio et dicẽ
dũ ꝙ ſic.vt in.d.c.ceteꝝ.et xij.q.ij.terulas.hec
v̾a niſi ꝑ pactũ vl̃ tacitã renũciationẽ redeat̃
ad ius cõe tũc eni puto p̃iudicari eccleſie nõ
habita diſtictione inẽ p̃iudiciũ leue et graue
ad h̃ tex.nõbilis in.c.i.⁊.c.ſi.de pac.li.vi.⁊ qd̃
ponit ſpe.cõſi.lxxxviij.aſ.cxij.in fi.et h̃ caſu
põt itelligi iudicio meo iſte tex. ¶ An aũt in
hac renũciatione tacite vel expſſe exigat̃ ↄſen
ſus capituli. Jnno.p° ſẽtit ꝙ ſic.dicit ei notan
dũ ꝙ hec renũciatio de taȝ parua libertate.ſ.
ꝙ a quocũꝗ̃ vult accipiãt clerici eccleſiaſtica
ſacramẽta valet etiãſi ↄuẽtꝰ cãȝ ignoraſſet.d.
c.ceteꝝ.qd̃ eſt ſingularit̃ nõndũ. Poſtea dicit
poſſe dici ꝙ hic intuenit cõſenſus ↄuentꝰ qui
ſemꝑ pſumit̃.§.de his que fi.a p̃la.c.ea noſcit̃
vtrũꝗ̃ dictũ eſt veꝝ in ſe et ſic limitãda ſũt di
cta Jnno.in.d.c.accedẽtibꝰ. ¶ Ultima pars
glo.eſt facilis et hodie expedita in.c.i.eo.ti.li.
vi. Sȝ ex gl.q̃ro cõiter dr̃ ꝙ hic abbas ↄueni
ebat epm̃ interdicto retinẽde poſſeſſiõis. epus
v̾o ↄuẽtꝰ reduenit actorẽ interdicto recupãde
quare nũc accumulatis ꝑ actorẽ ⁊ reũ his in
terdictis de mõ ſentẽtiãdi. So.hic Jnno.in h̃
multũ inſtat et qꝛ ponit maȝ q̃tidianã eã ꝓſe
quar et ꝑ clariori expeditiõe ſciendum ꝙ aut
actor ſolꝰ ꝓbat intẽtionẽ ſuã vt qꝛ ꝓbauit ſe
poſſidere tpe litis ↄteſtate et tpe t̃batiõis qd̃
ẽ neceſſe.vt inſti.de inẽ dic.§.hodie.⁊ tũc ꝑ eo
fert̃ ſnĩa dũtaxat.vt in.c. licȝ. de ꝓba. ¶ Aut
reus ꝓbat ſolus ſpoliationẽ et ꝑ eo fert̃ ſnĩa
ad limites petitõis ar.hic. Aut vterꝗ̃ nitit̃
ꝓbare itentionẽ ſuã.ſ.actor turbationẽ et reꝰ
ſpoliationẽ. Et tũc ſi prius ↄſtat de t̃batione
q̃ de ſpoliatiõe ꝓnũciabit̃ priꝰ ꝑ actore inter/
dicto retinẽde. ↄpeſcet̃ eni reus a turbatione
donec ſentẽtiet̃ ſuꝑ interdicto vñ vi.ſm Jnno.
allegat.c.cũ veniſſent.de inſti.quod ſatis plꝫ
vt interi euitet̃ turbatio et ſcãdalũ. arg.in.l.
equiſſimũ.ff.de vſufruc Aut ſimul liquet ꝑ
vtroꝗ̃ qꝛ actor ꝓbat poſſeſſionẽ et turbatõeȝ
reꝰ v̾o ꝓbat ſpoliationẽ et tũc aut ꝓbat ꝙ vi
ab alio poſſidȝ.i.ꝙ aliũ ille reſpoliauit et nõ

ꝓceſſ ducto q2 nō pōt ſe defēdere cū iure tertij
ter.eſt apt⁹ in.l.i.ff.vti.poſ.in fi. ⁊ h̄ iō otigit
q2 ius tertij nō excludit ꝑſus ius agēdi.nō g⁹
ſequit̄ ſpoliaui aliū.g⁹ tu potes me turbare.fac̄
l.bō fides.ff.depoſiti.ſec⁹ aūt eēt ubi ius ter
tij ꝑſus excluderet ius agētis tūc ei pōt op
poni de iure tertij.vt.l.cū fuū.C. de ſer.fugi.
nō.Bar.in.d.l.i.§.fi.qd̄ ē nōndū.Ad hec redu
cas plire nō.p Jo.an.in.c.mādatū.de reſcp̄.
vbi diſcutit p⁹ alios an et qn̄ liceat ð iure ter
tij ꝓponere.Aut ꝓbat ꝯuent⁹ ꝙ ab eo poſſidz
vi.et h̄ caſu Jnno.pōit opi. Quidā eni dicūt
ꝙ fert̄ ſnia ſup vtroqꝫ ſ executōi nō mādabit̄
ſnia niſi ſup intdicto vn̄ vi q̄ in ſnia reſtituto
ria trahat ad ſe et abſorbeat ſniā ſup turbatio
ne.ar.in.c.cū dilect⁹.de cā poſ.et ꝓpri.Alij vt
refert Jnn.dicūt ꝙ h̄ caſu nulla ſnia fert̄ ſup
intdicto vti poſſidetl.et ita itelligūt iſti.l.i.§.fi
pall.vbi dr̄ ꝙ ſi aliqs vi aut clam vel p̄cario
ab aduerſario poſſidet ꝙ nō dz vīcere in intˀ/
dicto vti poſſidetis et exponūt illa v̄ba.i.nul
la ſnia ſr̄ iſto intdicto dz ferri.Sz p̄mi q̄ tenēt
ꝙ ſnia dz ferri qd̄ eſt tuti⁹ ſm Jnno.exponūt
iſta v̄ba.l.q̄ dicūt ꝙ poſſeſſoꝛ nō dz vincere h̄
caſu.ſ.cū effectu q2 illa ſnia n̄ mādabit̄ execu
tioni qd̄ tn̄ tūc tm̄ obtinēt ſm Jnno.qn̄ ꝯuen
tus vti poſſidetis recōueniebat actorē inter
dicto vn̄ vi.Si ei alit̄ velles itellgē illā.l.ſ.ꝙ
itdictū vti poſſidetl.nō ꝯpetit ꝯtra ſpoliato
rē cū effectu et ꝙ re⁹ poſſit excipe de ſpoliatōe
ſua ſeq̄ret̄ ſ abſurditas ſm eū.ſ.ꝙ nulla ſnia
ſup itdicto vti poſſidetis ferri poſſit ꝓbata
ſpoliatione q2 ſi ferret̄ ſnia ꝙ re⁹ qui ꝓbauit
ſpoliatōez ceſſz a moleſtia exp̄ſſe ꝯtradiceret.
d.l.i.in fi.vbi dr̄ ꝙ actoꝛ nō dz vincere ꝓbata
violētia vel clādeſtinitate ſeu p̄caria poſſeſſi/
one.Si v̄o iudex abſolueret reū ſpoliatū ab ī
petitōe actoris h̄ etiā nō p̄t ſtare ꝙ p ꝯn̄s ꝯce
deret ꝙ moleſtet poſſeſſorē qd̄ ē falſū.cū etiaꝫ
p̄do ſit in ſua poſſeſſiōe defēdend⁹.vt.S.de re
ſti.ſpo.in l'ris.Jtē ſi liceret eidē ſpoliato turbare
eadē rōe et ſpoliare qd̄ falſū ē.q2 etiā ipi p̄ori
ſpoliatori ꝯpetit itdictū ꝯtra ſcd̄m ſpoliato
rē et p⁹ ſpoliatū.vt in pall.decre.in l'ris.et qd̄
ibi nō.Jtē ſm eū p p̄dictū modū agendi.ſ.vti
poſſidetis et excipiēdo de ſpoliatiōe n̄ fiet rei
reſtō ſpoliato q2 nec ad h̄ actū eſt nec interdi/
ctū vti poſſidetis iſtitutū eſt ad poſſeſſionē re
cupandā.Jtē ſi ꝯſtat ꝙ male facit iſte ſpolia/
tus quo turbat poſſeſſorē.g⁹ dz puniri. Et ſi di
ceres forte ꝙ aliq̄ inaniter ſōniauerūt ꝙ pu/
niet̄ p alias actiones.ſ.p actionē iiuriaꝝ vel
p officiū iudicis certe h̄ nō ꝓcedit ſm ipm q2
actio iiuriaꝝ eſt ꝓdita ad vīdictā tm̄. vn̄ p h̄
nō ꝯſequeret̄ poſſeſſoꝛ ꝙ ceſſet̄ ab eius mole/
ſtatione q̄re ꝯcludit Jnn.ꝙ v̄ba illi⁹.l.i.in p̄n

ci.et i.fi.vbi dr̄ ꝙ poſſeſſoꝛ n̄ obtinebit in intˀ/
dicto vti poſſidetis ꝯtra iſtū quē ſpoliat ſic eſ
ſe itelligēda.ſ.ſi re⁹ an̄ litē ꝯteſtataꝫ excipiat
ꝯtra agētē intdicto vti poſſidetis nō eſſe au/
diēdū niſi p̄us reſtituat rē de qua agit̄ q̄ reū
p̄us ſpoliauit.ad h̄.c.ſup ſpoliatiōe.de oꝛ.co
gni.vel ſi directe ꝓponat intdictū vn̄ vi cōtra
agentē vti poſſidetl.vult g⁹ in effectu ꝙ ꝯuē/
tus h̄ interdco hꝫ duplex remediū.p̄ᵐ vt acto
rē expellat ab agēdo ꝓponēdo ſpoliationē ſu/
am p viā exceptiōis an̄ litis ꝯteſtationē.ſec⁹
ſi p⁹.ar.coꝝ q̄ le.et nō.in.c.ij.et.c.fi.de oꝛ.ꝯgn.
Scd̄m vt directe ꝯtra actorē intētet interdc̄m
vn̄ vi et ꝓbata ſpoliatiōe obtinebit ipe ſolus
in effectu lꝫ etiā ꝓnūciari dēat ſup interdicto
vti poſſidetis ſ ſnia nō mādabit̄ executioni
ar.c.cū dilect⁹.de cā poſ.et ꝓprie.et ad hāc bre
uē ꝯcluſionē p̄t reduci tota iſta gl. Jnn.ſz vo
lui tota ſua v̄ba recitare vt videas ſua ſubti
lia motia. Bar.aūt in.d.l.i.§.fi.nō placēt hec
dicta.pōderat eni tex.in.d.l. i.in fi.in eo ꝙ dicᵗ
ꝙ poſſidēs vi clā vel p̄cario a ꝯuēto nō debꝫ
vīcere in h̄ interdicto vti poſſidetl.ex h̄ eni v̄/
bo vīcere oſtēdit̄ q2 hec exceptio non eſt p̄ciſe
examīanda an̄ lit̄.ꝯteſtationē ſz poſtea ad me/
rita cāe vſqꝫ ad tp̄s diffinitiue nā ſi an̄ litē ꝯtl.
examīaret̄ nō poſſit diffinitiue ꝓnūciari.in.c.
qm̄.vt li.nō ꝯteſt.Ad idē tex.iūcta.l.i.in prin.
vbi p̄toꝛ dicit vi fieri v̄o quo min⁹ poſſideas
vti poſſidebas nō vi nō clam nec p̄cario ⁊ ſic
habuit reſpectū ad diffinitiue tp̄s et nō ad ꝓ/
ceſſū nil tn̄ ſpecifice attigit qd̄ iuris cū ꝓponi
tur ſpoliatio p viā actiōis nec rn̄dz ad abſur
ditates Jnno.tn̄ colligit vnū ſingulare dc̄m
qd̄ eſt de directo ꝯtra fūdamentū Jnn.dicēs
deiectū poſſe inq̄etare deiectorē ſuū qn̄cunqꝫ
nec teneret̄ intdicto vti poſſidetl.ſz repellē nō
lꝫ niſi incōtinēti.l.iij.§.cū igit̄.ff.de vi et vi.ar
et.c.olim.de reſti.ſpo.et ita dicit tenere gl.in.
l.vna.C.vti poſſi.qd̄ eſt menti tenendū.Jo.
an.ſequit̄ bar.vt exceptio ſpoliationis poſſit
oꝓponi h̄ caſu etiā p⁹ lit̄.ꝯteſtōēꝫ. Jtē dicit ꝙ
ſi ſpoliatio fuit deducta p viā actionis et pro
bata nō eſt ꝓnunciandū ſuper interdicto vti
poſſidetis dūmodo dicat ꝯuent⁹ eſſe ſniandū
lꝫ aliud ſentit Jnno. Mouet̄ q2 hec exceptio
ſpoliatiōis eſt peremptoꝛia que pōt qn̄cunqꝫ
oꝓponi et q2 in exceptōib⁹ ſufficit ꝓponi factū
ex quo colligat̄ exceptio ⁊ q̄ſi directa ꝯtraria
actio hꝫ finē exceptiōis.qn̄qꝫ negat ius agē/
di.nā ſi dicis te dn̄m ego ꝯtradico me dn̄z lꝫ
agēdo excipiēdo te dn̄m nō eſſe et q2 notoꝛie
ꝯſtat agētē n̄ hr̄e ius agēdi.pōt ⁊ dz iudex ſē
tētiare ꝓ agēte recupande et nō ꝓ agēte vti
poſſidetl.Jtē q2 ianis eēt illa ꝓnūciatio ſi in
effectu nō mādaret̄ executiōi ſi licēt turbare licēt

ſpoliare qđ eſt falſū.d.c.in lr̄is.qꝛ aliud eſt in
ꝑbatiōe q̄ȝ in ſpoliatiōe vel cōtra.ſpoliatio ei
purgat vitiū ꝑme ſpoliatōis.ſȝ nō ꝑbatio ⁊ ꝙ
pl⁹ eſt ſpoliare q̄ȝ ꝑbare non obſtat ꝙ ſpoliato
det̄ remediū ad recuꝑandū forti⁹ dabit̄ ad de
fendēdū.q̄nimo ſm do.Mn.forti⁹ dat̄ ad recu
ꝑandū ꝓpter rōeȝ ꝑcedētē nō obſtat ꝙ iiuſte fa
ciat ꝑbādo qꝛ ibi iuſte facit donec liq̄at de vi
olētia.ſȝ iuſte facit et feciſſe cēſet̄ factū h̄ liq̄da
to et hec ſatis placȝ. Sȝ ɔcludēdo lati⁹ et cla
ri⁹ dico ꝙ tripl̄x remediū ɔpetit ɔuēto vti poſ
ſidetis q̄ ꝑtendit ſe ſpoliatū ab actore. ¶ Pri
mū vt eū repellat ab agēdo excipiēdo de ſua
ſpoliatiōe an̄ litē ɔteſtatā et hec exceptio dila
torie ꝓpoſita oꝑabit̄ effectū repulſiuū non qꝛ
detrahat iuri agēdi vti poſſidetis cū nō oppo
nat̄ ꝑemptorie ſȝ ex ꝑuilegio tributo ſpoliato
nō eni ɔpellit̄ rn̄dere ſpoliatori an̄ reſtōnem
vt in.c.ij.in fi.de or.ɔgn.et ꝙ hec exceptio ad
effectū repulſiuū agēdi dēat ꝓponi an̄ litē cō/
teſtatā eſt tex.iūcta gl.in.c.i.ij.q.ij. ¶ Scdȝ re/
mediū eſt vt de expoliatiōe excipiat̄ ꝑempto/
rie et ſic p⁹ litē ɔteſtataȝ vſq̄ȝ ad ſniaȝ ſeu do
nec fuerit in cā ɔcluſū.ꝑ dictā.l.i.in pri.⁊ in fi
ff.vti poſſi.qua ꝓbata dȝ actor ſuccūbē.ſ3 non
fiet reſtō ɔuēto ſi h̄ nō ɔpetijt qꝛ ordinata ad
finē repellēdi nō ɔſequūt̄ effectū ɔſequēdi vt
ꝓbat̄ in.d.c.ij.de or.ɔgn. nō ob.ſi dicat̄ ꝙ ſm
h̄ licebit ſpoliato īpune illū moleſtare qꝛ dico
ꝙ aut iſtuȝ moleſtat in poſſeſſiōe ſubtracta et
nō hȝ ſpoliator de quo ɔquerat̄ cū poſſit ſibi
ꝓuidere reſtituēdo poſſeſſionē violētaȝ ⁊ ipe
fuit et eſt ipi⁹ turbationis cā nō eni voluit ꝑ
tor talē in violēta et iniqua poſſeſſiōe defen/
dere ne ſit iniq̄tatis fautor et ne inde ꝓcedāt
īiurie vn̄ iura naſcunt̄ in.c.qualit̄ ⁊ qn̄.de ac
cu.et.l.meminim⁹.C.vn̄ vi.et hec potuit eē rō
decidēdi in.d.l.i.vbi dicit̄ ꝙ talis violent⁹ vl̄
clādeſtin⁹ nō dȝ in h̄ intdicto.vti poſſidetl.vi/
cere ſicut in ſili iura mādant actorē in poſſeſſi
onē rei petite mitti vt re⁹ cōtumax tedio affe
ctus veniat reſpōſur⁹.vt i.c.qm̄.§.in alijs. vt
lite nō ɔteſt. ¶ Tertiū remediū eſt vt ɔuētus
deducat ſpoliationē ſuā directe ꝓponēdo int̄
dictuȝ recuꝑande ſicut vr̄ feciſſe ep̄s hic quo
caſu ꝓbabilit̄ pōt de mō ꝓnūciādi dubitari
vtroq̄ȝ ꝓbāte intētionē ſuā.Opiniones hic ide
ſ.vidiſtis m̄ plȝ opi.vt nō ꝓnūciet̄ ꝑ actore ī
intdicto vti poſſidetis qꝛ ex ꝓbatiōib⁹ ɔuēti
clare ɔſtat ꝙ ſibi ius nō ɔpetit voluit eni pre
tor in h̄ intdicto vti poſſidetis ſubueniri vio
lēto poſſeſſori ɔtra ſpoliatū.d.l.i. Et ſatis eſt
ꝙ ɔſtat illū violētū poſſeſſorē.ar.c.ecce.xxiiij.
q.iij.Itē re⁹ petēdo illi⁹ poſſeſſiōis reſtōnem
ſatis vr̄ excipe vt ꝑ illo nō ꝓnūciet̄ qꝛ q̄ vult
ɔn̄s vult et an̄cedēs.l.illud.ff.de adq̄.here.et

c.cū.M.et qđ ibi nō.de ɔſti.et.c.ex ꝑte.de ſpō.
vn̄ poterit iudex ꝓnūciare ſic qꝛ tu actor ꝓba
ſti poſſeſſionē et ꝑbationē erat ꝑ te ꝓnūcian/
duȝ.ſ3 qꝛ actor ꝓbauit ꝙ vi ab eo poſſides et
petijt ſibi poſſeſſiōȝ reſtitui iō eū reſtituim⁹ et
te ɔdēnam⁹ ad poſſeſſiōȝ libē relaxādā. ⁊ hec
ſufficiāt in h̄ articlo. ¶ Vltio q̄ro qꝛ tex.i.d.
l.i.ff.vti poſſidetis.dicit ꝙ dȝ actor in h̄ inter
dicto vti poſſidetis.vincē ɔtra reū a quo poſ
ſidet.vi claȝ vel ꝑcario qn̄ dr̄ actor ſic poſſidē
So.dicit Inno.ꝙ lȝ Azo in ſūma vti poſſide
tis faciat magnas difficultates in expōne il
loꝝ ꝟboꝝ.ipe tn̄ Inno.ſic ſimpl̄r dicit exponē
do poſſideo a te vi.i.violēter tibi abſtuli ⁊ ſic
de alijs Bar.in.d.l.i.§.fi.dicit ꝙ ſalua reue/
rētia Inno.labor Azonis nō fuit indebit⁹.cā
eſt ſm eū qꝛ ad h̄ vt iſtud intdictū alicui cōpe
tat neceſſe eſt vt ipe poſſideat.vn̄ ſi ego poſſi/
deo vi clā vel ꝑcario qūo potes agere cōtra
me ſi nō poſſides.Et iō laborat multū Bart.
in ponēdo exēpla ꝙ vterq̄ȝ actor.ſ.et re⁹ poſſi
deat et eoꝝ alter poſſideat vi clā vel precario
Sȝ ꝑfecto parcat m̄ reuerētia Bar.lȝ h̄ poſ/
ſit ɔtigere nō tn̄ eſt neceſſe qꝛ intdictū vti poſ/
ſidetis dat̄ nō ſolū inter duos qui ɔtendunt
ꝑiter poſſidē.vt.l.ſi duo.in pri.ff. vti poſſi.le.
et nō.in.c.licȝ.de ꝓba.ſ3 etiā dat̄ poſſeſſori ad
tuēdā ſuā poſſeſſionē ɔtra aduerſariū qui eū
turbet et inq̄etat lȝ nō poſſideat nec poſſidere
ɔtēdat.vt in.d.l.i.§.eſt igit̄.le.et nō.in.d.c.licȝ
in gl.in ꝟbo vti poſſidetis.et in.c.auditis.de
reſti.ſpo. qua ꝓpter tenēdo ꝙ act⁹ ſolus poſſi/
deat clare ptȝ expoſitio illoꝝ ꝟboꝝ ſm Inno
potes eni a me vel ab alio vi poſſidē qꝛ me a
poſſeſſione deieciſti.clā qꝛ me abſnte clā fuiſti
poſſeſſionē ingreſſus.ꝑcario qꝛ ad ꝑces ɔceſſi
tibi vt poſſideres.Si poſtea ɔtra me te in poſ
ſeſſione turbātē agis h̄ intdicto vti poſſidetiſ
potero excipe ꝙ vi clā vel ꝑcario poſſides ⁊ ſi
a me deberes ſucūbere ſi ab alio ſec⁹ q̄a quo
ad me libere et iuſte poſſides.d.l.i.in fi.et ſm
hāc viam res eſt clariſſima.Sȝ ſi tenerem⁹ ꝙ
vterq̄ȝ poſſidēt ſȝ alt̄ vi.clā vel ꝑcario qđ eſſe
pōt.d.l.ſi duo.in pri.tūc eſt difficultas in ꝓpo
nēdis exēplis.et forte h̄ caſu laborauit Azo
ſȝ dic hr̄ vt nō.in.d.l.i.ꝙ vi aut clā alt̄ poſſidȝ
Si ego erā dn̄s ali⁹ erat fructuari⁹ qui poſſi
debat nālit̄.tu iuiſti ⁊ fructuariū deieciſti vi
certe poſſides a fructuario nō a me dn̄o.vnđ
vterq̄ȝ noſtꝝ poſſidet ego ciuilit̄ et tu nāliter
et vterq̄ȝ nr̄m eſt tuēdus in poſſeſſione q̄a tu
nō debes me turbare in poſſeſſione mea ciui
li nec ego te in tua nāli.Sȝ tu poſſideſ vi aut
clā a me nāliter dēs ſuccūbē vt in.d.l.ſi duo.
et in eiſdē termis pone exemplū quādo alter
poſſidet iuſte.ſ.reſpectu iuſte ciuil̄ poſſeſſiōis

alter clam vel p̄cario reſpectu nālis. Reſpc̄u
x̄o eiuſdē ſpēi poſſeſſionis nō pōt h̄ ↄtingere
q2 duo eandē rē eodē mō inſolidū poſſidē nō
pn̄t. vt in. d. c. licet. de ꝓba. Quid aūt ſi de f̄co
vterq3 parit ꝓbauit ſe poſſidere inſolidū. dic
vt dixi. in. d. c. licet. et ꝑ hec h̄ēs clare hūc arti
culū. ¶ Querit inſup Inno. an ſnīa ꝑ poſſeſ
ſore lata in interdicto vti poſſidetis pariat exce
ptionē rei iudicate ſi idē ↄtra quē iudicatum
fuerit agat nūc ꝓ eiſdē reb9 interdicto vn̄ vi. et
r̄ndz ꝙ nō. q2 alia eſt actio et ad aliđ agiẗ nūc
q̄3 prius. ff. de excep. rei iudi. l. cū q̄riẗ. cū duab9
ſe. et. ē. de teſti. cā3q3 inẗ ꝓconomū. Et q2 ſnīa
iudicis p̄° lata in interdicto vti poſſidetl. nō ꝓ/
hibet moleſtationē iuris ꝟ facti q̄ diu poſſidz
h̄ aūt ↄſtat ꝙ re euicta ab eo iā ñ poſſidz illđ
aūt certū ē ſm eū ꝙ is q̄ interdicto vti poſſide/
tis ſuccubuit poſſit ꝓponē rei vēdicatōz q̄re
g° ſilr ꝓponē iterdēm vn̄ vi nō poterit vl' aliā
ↄpetētem actiōz diuerſitatis rō nō apparet. g°
idē eſt dicēdū. C. de libe. p̄re. et exhe. l. i. Si au
tē nō egit vti poſſidetis ꝟ ↄfeſſoria petēs ad/
uerſariū a ſua moleſtatiōe ↄpeſci et obtinuit
tūc re9 nō poterit agē vn̄ vi vel alio interdicto
et eſt rō ſm eū q2 in p̄° iuditio in quo fuit ↄfeſ
ſoria intētata actū fuit de ꝓprietate q̄ p̄iudicat
oībus poſſeſſoriſs. ē. de cā poſ. et ꝓpri. cū dile/
ctus. ꝙ aūt ↄfeſſoria ſit actio in rē in his icoꝛ/
palib9 ꝓbaẗ in. l. etſi forte. ff. ſi ſui. vēdi. et i. §.
et ↄtra. inſti. de actio. ¶ Altio vltra doct. hic
q̄riẗ. qđ ſi actoꝛ ſuccubuit. q2 nō ꝓbauit ſe poſ
ſidere nūquid dēat ↄdēnari reo in aliq̄ ſaltez
vt eū de cetero in ſua poſſeſſiōe ñ moleſtet. gl.
in. l. i. C. vti. poſ. dicit ꝙ nō. h̄ re9 dz abſolui. la
ti9 h̄ ꝓſeq̄t Bar. in. d. l. i. ff. eo. dicēs ꝙ aut re9
abſoluiẗ q2 actoꝛ nō poſſidz et tūc actoꝛ ad nī
hilū ↄdēnabiẗ reſpectu poſſeſſionis de q̄ agiẗ
q̄i ſec9 reſpc̄u expēſaꝝ. nā in his diſtiguēdum
vt nō. in. c. finē. de do. et ↄtu. Aut re9 abſoluiẗ
q2 docuit ſe poſſidē et tūc diſtiguiẗ. aut ei do/
cuit ſe poſſidē iuſte et poterit actori iponi ſilē/
tiū ne eū de cetero moleſtet. l. certa. ff. de ꝓba.
¶ Nō bn̄ h̄ dēm. ſētit ei ꝙ ſi ſup libello actoris
re9 ꝓbat de iure ſuo eſt ꝓ reo ꝓnūtiādū. lz ex/
p̄ſſe h̄ nō petierit de quo viđ qđ plene dixi in
c. ex q̄ōe. de reſti. ſpo. Si āt docuit ſe poſſidere
ſimplr tūc ſec9 ſm eū q2 poſſʒ eē ꝙ poſſidz ab
aduerſario vi clā vl' p̄cario. h̄ m̄ nō plz q2 do
nec aliud appareat poſſidēs p̄ſumiẗ iuſte poſ/
ſidē. vt. l. ſi. C. đ rei vē. Itē tūc poſſeſſoꝛ nō dz
in h̄ interdicto vincē cū apparēt ꝙ vi aut clā vl'
p̄cario poſſidet. d. l. i. in p̄n. ⁊ in fi. Sec9 g° vbi
nō apparet de iiuſtitia poſſeſſiōis. facit. d. c. lz
de ꝓba. nā in dubio poſſeſſoꝛ p̄ſumiẗ in bona
fide vt plene dixi. ē. e. ſi diligēti. Aut nō cōſti/
tit actoꝛez vel reū poſſidē aliquo mō vtputa
q2 actoꝛ erat colon9 vel creditoꝛ miſſus i poſ/
ſeſſionē ex p̄° decreto. vt. l. ſi duo. § creditores.
ff. vti poſ. ⁊ tūc nō eſt dubiū ꝙ re9 venit abſol
uend9. vt in. d. §. creditores. tn̄ actoꝛ in nullo
ſibi ↄdēnabiẗ vel p̄iudicabiẗ ſm Bar. qđ in/
telligo ſm p̄dicta q2 re9 nō ꝓbauit ſe poſſidē.
qn̄q3 ↄtigit ꝙ vterq3 poſſidet h̄ diuerſo mō vt
q2 vn9 ciuiliẗ et ali9 nāliter et quilʒ dz obtinē
in ſpē ſua ſi iuſte q̄ſq3 poſſidet de quo dic vt. ē
lati9 dixi. et ad maꝫ ampliandā vide plene nō
in. d. c. licet. de ꝓba. et ꝑ Bar. in. d. l. i. §. ſi. ⁊. l.
ſi duo. ff. vti poſſi. et hec nobis.

Quoniam omne

Caſus

Poſſeſſoꝛ male fidei nullo tp̄e preſcri
bit. ita cōir ſūmaẗ. ꝟ ꝑ h̄ ſūmariū nihil indu/
cēt de nouo iſte tex. cū eſſet uiſū. ē. eo. vigilan
ti. Ideo pleni9 ſūmo ſic. Nec in foro canonico
nec ciuili valet p̄ſcriptio cū mala fide. h. d.
Diuidiẗ in q̄tuoꝛ ptes. In pria ponit ↄſtōis
cā3. In ſc̄da ↄſtōez. ibi ſynodali. In tertia in/
fert ex cā. ibi cū gn̄aliter. In q̄rta ↄcludit ibi
vnde. ¶ Nō pricipiū ꝙ om̄e qđ nō eſt ex fide
peccatū eſt. ⁊ ſūt v̄ba apl'i ad rōnos xiiij. in fi
ne q̄ expone vt plene ꝓſequiẗ gratian9. xxviij
q. i. § ex his. vbi dat duas expōnes. h̄ p̄ma m̄
plʒ ad ꝓpoſitū nr̄m vt dicam9 ꝙ om̄e qđ ↄtra
ↄſciā3 ſit eſt peccatū. vn̄ capiẗ hic fides ꝓ ↄſci
entia vt voluit etiam hic gl. i. h̄n̄s ei rei alie
ne ſciā3 p̄ſcribē conaẗ ↄtra ↄſciā3 et iđ peccat
in. c. lr̄as. de reſti. ſpo. merito nō pōt iure p̄ſcri
bere. Quot aūt mōis capiẗ fides vide ꝑ gl.
ſatis plenā ſup rubrica de ſūma tri. quā nōb
¶ Nō 2° ꝙ ſynod9 qn̄q3 ſumiẗ ꝓ ↄcilio gn̄a/
li. ↄcoꝛ. c. i. de ſp̄oſ. qn̄3 ſumiẗ ꝓ ſynodo q̄m fa
cit ep̄s. ſ. de accu. ſicut. ¶ Nō 3° ſm veꝝ intelle
ctū. Papā poſſe tollē ius ciuile in ↄcernētib9
aīa3 ſeu peccatū. eſt ei in talib9 ſup om̄ez cre
aturā. vt in. c. nouit. de iudi. voluit Bar. in. l.
p̄uilegio. C. đ ſa. ſā. ec. vide gl. in rl'a poſſeſſoꝛ
de re. iur. l. li. vi. ¶ Nō abolēdā et caſſādā eſſe
ↄſtōez q̄ abſq3 peccato mortali ſuari nō pōt
Ego dico ꝙ talis ↄſtō eſt ip̄o iure nulla q2 đ
ſb̄a legis eſt vt ſit iuſta et honeſta. di. iiij. erit
aūt lex. Si aūt ↄtinet peccatū nō pōt dici lex.
Itē ſi ↄtineret aliqđ ihoneſtū qđ t3 Bar. in. l
oēs ꝓpli. ff. de iuſti. ⁊ iu. ⁊. l. ſi. C. ſi ↄtra ius vl'
vti. pub. q̄nimo talis legis ꝓmulgatio tanq̄3
ↄtra ius diuū diſponēs ↄui iẗ poti9 errare q̄3
legē cōdere. xxv. q. i. ſūt quidā. nec tali lege de
bent ſubditi parere ne obediūt inferiori ↄtra
legē ſupioris. ſ. di. xi. q. iij. qui reſiſtit. et. c. iu
lian9. et ad iſtū tex. qui dicit tali ↄſtōni dero/
gandū3 intelligo de facto nā de iure eſt irrita
ꝑ ſup dicta. Et idē vr̄ ſi ↄtinet in ſe peccatum
mortale. ar. in. c. ij. de pac. li. vi. cum ſua gl. qđ

tꝫ hic do. An. facit qđ nõ. glo. xiiij. di. in sũma
¶ Nõ. φ ille dr̃ esse in bõ fid̃ qui nõ hꝫ ꝯsciaꝫ
rei aliene. qđ clari⁹ ꝓbaẽ in. c. si ṽgo. xxxiiij. q.
ij. ¶ Nõ vltimo φ de iure canõico nõ sufficit
bonã fidẽ assistere in pñcipio. ẜ requirit toto
tp̃e ꝑscriptiõis. ¶ Glo. ij. diuidit in q̃tuoꝛ par
tes. p° eni opponit de. c. cura. de iur̃ pa. vbi vr̃
currẽ ꝑscriptio cũ mala fide. glo. nõ soluit. Jo
an. dicit φ ibi soluit dic φ vario mõ ẜm plꝫ
illa soso φ ꝑscribẽs ibi errabat in facto et sic
nõ erat in mala fide et dic vt ibi pleni⁹ nõ. ¶
Scđo. gl. q̃rit qñ q̃s dicaẽ hr̃e bonã fidẽ fmit
tit ad nõ. in. c. si diligẽti. ẜ. eo. et dic vt ibi ple/
ne nõ. ¶ Tertio gl. q̃rit q̃d si actoꝛ ꝯtra q̃ alle
gaẽ ꝑscriptio vult ꝓbare φ ꝑscribens habuit
ab initio vel medio tp̃e malã fidẽ. arguit pro
et ꝯtra. et tandẽ ꝯcludit φ dꝫ ad ꝓbandũ ad
mitti. Sꝫ de ħ ego nõ dubito φ si habuit illo
tp̃e durãte cursũ ꝑscriptõis malã fidẽ nõ po/
tuit ꝑscribẽ vt hic in fine ꝓbaẽ et in. c. veniẽs
ẜ. eo. et in r̃la possessoꝛ. li. vi. dꝫ g° actoꝛ admit
ti ad ꝓbãdũ qđ detrahit subñe ꝑscriptõnis ⁊
interimit intẽtionẽ seu exceptioneꝫ ipi⁹ rei. ¶
Quaẽr aũt ꝓbabit malã fidẽ dic p famã que
erat in loco φ erat res aliena vel φ ipe ꝑscri/
bẽs aliq̃n fuit ħ ꝯfessus ex iudicium de quo
vide p Bar. in. l. celsus. ff. de vsucap. et dixi. ẜ
in tractatu h⁹ ti. ¶ Ultio gl. q̃rit an ꝑscribẽs
teneaẽ docẽ de titulo et remittit ad nõ. in. c. si
diligẽti. ẜ. e. vide tu qđ ibi dixi et hẽs text. ex/
pressũ in. c. i. e. ti. li. vi. et dic vt ibi. ¶ Quero ca/
piẽdo gl. iij. an p ħ. c. sint iura ciuilia correcta
q̃tin⁹ admittũt ꝑscriptionẽ cũ mala fide. gl. p°
adducit istũ tex. p parte affirmatiua in eo φ
tollit ꝑscriptionẽ canonicã et ciuilẽ nõ suffra
gãte bona fide. et hãc opi. dicit tenẽ Jo. qꝛ rõ
ne peccati ẜm eũ potuit eccl'ia legib⁹ ciuilib⁹
ꝑiudicare. de iudic. nouit. ¶ z° refert glo. c pi.
ꝯtrariã φ peccatũ dꝫ ꝯsiderari quo ad ius di
uinũ nõ aũt quo ad foꝝ ciuile. et ẜm hãc opi.
exponiẽ tex. canõica. i. cũ agiẽ de re spũali pre
scribẽda. ciuilis cũ agiẽ de re ciuili. i. nõ spũa
li ⁊ sic tollit ꝑscriptio quo ad foꝝ ecclesiasticũ
dũtaxat. Tertio glo. r̃ndit ad opi. Jo. quã ap
probat q̃m lex ciuilis ꝯsiderat negligẽtiã nõ
petẽtis. ħ canõ ꝯsiderat peccatũ mala fide ꝑ/
bẽtis. idõ canõ ꝑualere dꝫ ꝓpter aĩaꝝ ꝑiculuꝫ.
hãc opi. tꝫ hic Jnno. dicẽs φ rõne peccati ca/
nõ potuit corrigere legẽ. ar. c. nouit. de iudic.
Jdẽ Jo. an. et Hosti. in regula possessoꝛ li. vi.
in glo. et in merc. ¶ Aduerte vbi ꝑscriptio cũ
mala fide causaẽ ex iniusto possidẽ ꝑscribẽtis
oẽs ꝯsẽtiũt φ rõe pcc̃i stãdũ est canoni vt nõ.
Bar. in. l. ꝑuilegia. C. de sa. sã. ec. nã et ipe im
patoꝛ dicit φ in istis lex nõ dedignaẽ sacros
canones imitari et sic subicit se dispõni cano
nice autẽtic. vt in cle. apud ꝓpri. epi. §. pe. col.

vi. et in. c. clerici. de iudic. et in. c. i. de iura. ca.
dispositum ergo in huiusmodi spiritualibus
per canones potest dici dispositum per leges
facit quod de concubinatu et similibus nõ.
Jo. and. in regula sine culpa in mercur. Sed
quãdoq; ꝑscriptio causaẽ sine possessione et fa
cto ꝑscribentis vt in actõnib⁹. debitoꝛ eni nil
possidet qđ sit creditoris. nã lꝫ rei sibi mutua
te dñiuꝫ hꝫ. l. ij. ff. si cer. pe. nõ ipe dr̃ possidere
actionẽ cũ deẽ ꝯtra eaꝫ et sic penes ipm credi
torẽ. vide aliud ex̃m in ꝑscribẽda libtate ꝯtra
suitutẽ rusticã in qua nõ req̃riẽ aliqđ factuꝫ
ꝑscribẽtis ẜ solũ negligẽtia nõ vtẽtis. sec⁹ in
ꝑscribẽda libtate suitutis vrbane qꝛ tũc req̃
riẽ factũ hoĩs. exemplũ in ħ vltio si edes tue
edib⁹ meis suiãt ne alti⁹ tollanẽ vl' liminib⁹
ediũ meꝝ officiaẽ et ego fenestras meas ꝑfi/
xas et clausas habuero. ita demũ ius meuꝫ
amitto si tu p ħ tp̃s edes tuas alti⁹ ẽlatas
habuẽis nõ sic in suitute rustica. nã si hẽs ẜ/
uitutẽ eũdi p fũdũ meũ et p magnũ tp̃s hac
suitute nõ vsus fuisti illã ꝑdis et ego adq̃ro
sine aliq̃ facto meo libtatẽ in fũdo meo hec ꝓ
banẽ in. l. hec aũt. ff. de sui. vrba. ꝑdi. et. l. seq̃ẽ
§. si viã. cũ se. ff. de vsuca. ¶ Jn istis g° casib⁹
dubitaẽ an p ius canonicũ sit ciuile ius cor/
rectũ qđ in istis casib⁹ nõ curat de bõ vel ma
la fide ꝑscribẽtis vt in iurib⁹ ꝑall'. Bart. fuit
his casib⁹ in singl'ari opi. in. l. sequiẽ §. si viaꝫ
ꝑal. dicẽs ius canõicũ ad hos ca⁹ nõ referen
dũ qꝛ ẜm eũ. c. istud et r̃la possessoꝛ. de re. iur. li.
vi. loquũtur in ꝑscriptõe que causaẽ ex posses
sione ꝑscribẽtis quo casu req̃riẽ bõ fides ꝓt
factũ possidẽtis rẽ alienã. sec⁹ ãt in his casib⁹
vbi nulla req̃riẽ possessio ex pte ꝑscribẽtis. idõ
bõ fides nõ req̃riẽ. vt. d. §. si viã. ꝑscribo ei his
casib⁹ ꝓpter tuã negligẽtiã vel poti⁹ tu ꝑdis
q̃ꝫ ego ꝑscribã. Pone eni ẜm eũ φ ignoreꝫ me
debẽ et tibi obligatũ esse et tu cessas petẽ cer
te nõ sũ bone fidei vel male et tñ ꝑscriptio ꝓce
dit ꝓpter tuã negligẽtiã. l. oẽs. et. l. sicut. C. de
ꝑscrip. xxx. an. vel xl. et hec firmat salua tñ dei
minatiõe sancte matris ecclesie et theologoꝝ
et idẽ dixit in. l. si. ff. quẽadmo. sui. amit. Et p
hec dixit in. d. §. si viã. valere statutum ciuita
tis quo caueẽ φ si creditoꝛ nõ petierit debitũ
infra certũ tp̃s cadat a iure suo vl' si dicat de
cetero nõ audiaẽ p iudicem dicit tñ φ p° casu
q̃n dicit cadat a iure suo tolliẽ obligõ ciuilis
et effect⁹ nãlis. vt nõ. p eũ in. l. si. ff. rem ra. ha
ẜ z° casu qñ dicit nõ audiaẽ nulla obligõ tol
liẽ ẜ via agendi ꝑcludiẽ et idõ tũc remanet ẜm
eũ via agẽdi p denũciationẽ ẜm formaꝫ. c. no
uit. de iudi. et sic spectabit ad iudiciuꝫ ecclesie
et alibi Bar. in tm̃ approbauit hoc statutũ vt
dixerit φ nõ possit creditoꝛ p pactũ illi renun
ciare. qꝛ est introductũ in odiũ negligentis et

ſic fauore publico nõ eni põt q̈s renũciare iu
ri itroducto odio alteri⁹ ſic d̃r in macedonia/
no.vt nõ.§.de fo.cõpe.ſi diligenti.et.l.fi.C.ad
macedo.h̄ firmat Bar.in.l.nẽo pt.ff.de le.i.et
in.l.i ff.de vſuca.Sʒ aduerte q2 idẽ Bar.in.l
oẽs ꝓpli.ff.de iuſti.et iu.in ſua ſolẽni repetitõ
ne tenuit ꝯtrariũ dicẽs non valẽ ſtatutũ ꝑti
cũ q2 ẽ peccati nutritiʒ nec lex ĩpialis ſi h̄ di
cẽt valẽt ſ̄m eũ.Jõ tenuit ꝙ leges ꝑmittẽtes
male fidei poſſeſſorẽ ꝑſcribẽ nõ valẽt.q2 nut/
ũt peccatũ.et allegat h̄.c.ſec⁹ dicit ſi ſtatutuʒ
nõ excludẽt ſimp̄lr creditorẽ ex lapſu tꝑis ſꝫ ꝑ
ſumeret ꝯtractũ fictitiũ q2 tũc excludẽt pccm
Do.an.refert ſꝫ Jnno.in.c.q2 pleriq3.de imu.
ec.ſẽſiſſe priaʒ opi.Bar.et Ain.in.c.cura.de
iure pa.ſꝫ iuditio meo h̄ nõ ſẽtiũt.ſꝫ Jnno.lo/
quit̃ hito reſpectu ad ius ciuile et loquit̃ idẽ/
ſtide de ꝑſcrip.xxx.an.cũ mala fide nec aſtrin/
xit ſe magiſ ad actões ꝑſonales q̄3 reales hic
dixit ꝙ ꝑſcribẽs mala fide tenet̃ i foro aĩe ad
reſtõʒ.Ain.vo.loquit̃ nõ in actõe ꝑſõali ſꝫ re
ali hito reſpcũ ad diſpõneʒ illi⁹.c.cura.dicẽs
ꝙ ibi ñ fuit ꝟa ꝑſcriptio ſꝫ poti⁹ exceptio q̄dã
ꝯpetit in odiũ epi negligẽtis et tacite ꝯſẽtien
tis.Jlla tñ lectura cõir nõ tenet̃ ad illũ tex.ſꝫ
dʒ itelligi qñ in ꝑſcriptiõe interuenit error facti
vt q2 putabat̃ epm ꝯſẽſiſſe iux̃ nõ.in.c.ꝺ q̄rta
§.e.⁊ dicẽdũ vt pleni⁹ nõ.in.d.c.cura.Jpe ꝟo
do.An.in effectu facit ſꝫ duo mẽbra dicens ꝙ
aut actõ ſui nã data eſt tꝑalis a lege in merã
penã et tũc putat illũ tolli etiã ſciẽte debitore
q2 ex ſe finit̃ abſq3 eo ꝙ aliq̈d ꝑſcribat vel ad/
q̈rat debitor et q2 in penalib⁹ nõ artat̃ ꝯſcia
vt nõ.ij.q.ij.fratnitatis.et ꝑ Hoſti.in ſũma ꝺ
penis.et nõ.h̄ dictũ vltimũ q2 eſt ꝯtra nõ.per
Bar.in.l.ſi pene cã.ff.de cõdi.et vide q̈d dixi
in.c.nouit ꝺ iudi.in addi.nã a lege ꝯceſſũ lex
tollẽ põt ſ̄m eũ.vt in.c.in nr̃a.et q̈d nõ.ibi Jn
no.de iiurijs h̄ puto ꝟiſſimũ.Et allego in hiſ
gl.ſingu.in.c.cũ ſ̄m leges.de hẽti.li.vi.in ver
bo caſu.Sʒ ego dubito q̈d ſi in nõ merã peãʒ
lex a pricipio itroduxit actionẽ tꝑaleʒ ſꝫ q2 ſic
fuit viſũ ſibi ꝯuenire ſaluti rei publice.ex̄ᵐ in
actiõe de dolo.l.fi.C.de dolo.et q̄tro minoris
ſeu redibitoria.l.ij.C.de.edi.edi.et m̃tis alijſ
ſilib⁹.de q̈b⁹ inſti.de ꝑpe.et tẽpo.ac.etſi.ff.de
acti.et ob Hoſtiẽ.in ſumma.co.ti.§.que res
ſcribi pñt.p⁹ pri.tʒ ꝙ hec iura ciuilia nõ ſunt
correcta ꝑ ius canonicũ q̈d eſt nõndũʒ.ſꝫ ego
credo ꝙ in foro aĩe ſi ex ꝑte alteri⁹ ꝯtrahẽtis
itercesſerit dol⁹ ſeu aliud pccm tenet̃ ſatiſfacẽ
q2 lex nõ tollit pccm ſꝫ ſolũ dedit actioneʒ ad
tꝑs.vñ etſi nũq̄3 dediſſʒ actiõʒ teneret̃ ille ſa
tiſfacẽ de pccõ ſuo vt ptʒ in mã vſuraria.ꝑ ꝑ
dictis fac̃ tex.in.c.q̈ habet.l.et i.c.nõ ſane.xiiij.
q.v.et q̈d nõ.Jnn.in.c.q2 pleriq3.ꝑal.et ꝑ gl.

in.c.ex trãſmiſſa.de deci.et.xiiij.q.v.in ſũma.
pccm eni nõ dimittit̃ niſi reſtituat̃ ablatũ.in
c.cũ tu.de vſu.et in r̃la pccm.li.vi.Hinc dixit
gl.ſingu.in.c.admonere.xxxiij.q.ij.ꝙ liʒ q̈ ad
accuſationẽ crialeʒ ꝓdita ſũt tꝑa certa a iu/
re vltra q̈ nõ lʒ accuſare.vt.l.q̄relaʒ.C.de fal
et.l.adultẽ.C.de adult.tñ quo ad pniaʒ pera
gẽdã nullũ tꝑs eſt ꝑfixũ.Et vide q̈d in h̄ dixi
in.c.lʒ.de ꝓba.vel dic ⁊ meli⁹ ꝙ lʒ in foro ci/
uili non poſſit poſt tꝑs agi q2 nõ dat̃ ampli⁹
actio ⁊ ius ciuile potuit tollere q̈d dedit vel
poti⁹ nõ dedit vltra iſtud tꝑs tñ non potuit
tollere q̄m iuſticia ſaltẽ rõe peccati reddẽt̃ ex
q̈ ſbẽ equitas iuris gentiũ ſeu diui iuxta nõ
ſinglariter ꝑ Jnno.i.c.q̈ in eccleſiaꝝ.de ꝯſti.et
iõ potuit rõe h⁹ eq̈tatis nãlis et pcci agi in
foro canonico ꝑ viã denũciatõnis iudicialiſ
iuxta nõ.in.c.nouit.de iudici.maxĩe ꝑ Jnno
⁊ ꝑ bar.in extuagãti.ad reprimẽdã in ꝟbo de
nũciatiõeʒ.⁊ h̄ iudicio meo ſẽſit Hoſti.⁊ Jo
an.p⁹ eũ in.c.ꝑ tuas.de donat.ſec⁹ aũt vbi
lex itroduxit actiõeʒ tꝑalẽ ex ſuo officio ita ꝙ
nll̃a culpa ſeu delictuʒ repit̃ ex ꝑte alteri⁹.q2
tẽ p⁹ tꝑs ñ poſſʒ agi.q2 nullũ ius ſbeſt agẽdi
¶ Redeo ad dcã do.An.Aut actio originali
ter eſt ꝑpetua.ſʒ lex decurtat vitã actõis ⁊ tẽ
putat ipe ꝙ ſũ lex ſiue ſtatutũ tollat ciuilẽ et
effectũ nãleʒ ſiue inducat ſolũ exceptioneʒ cõ
tra actoreʒ vt in exẽplis.§.poſitis ꝑ Bar.q2
data ſcia debitoris nõ valebit ꝑſcꝑcõ in vt⁹/
q̄3 foro ita ꝙ in h̄ ſit lex correcta ꝑ canones ⁊
ſic in effectu tʒ ꝯtra Bar.Mouet̃ q2 hec actio
finit̃ ꝯtra nãleʒ eq̈tatẽ ⁊ finit̃ ãnexa negligen
tia ipi⁹ debitoris i nõ ſoluẽdo ⁊ q̄3q̄3 lex ciuil̃
nõ ſũdʒ ſe in morte ipi⁹ actõis ⁊ termĩs i.i⁹ q̈
liberat̃ tñ cõmodũ q̈d applicat̃ ei.ſ.liberacõis
occaſionat̃ a pccõ nec h̄ ex fide ẽ ꝙ ipe ſciens
ſe debitorẽ ꝑꝑt ſuũ nõ ſoluẽ liberet̃.de⁹ eni ſic
artat debitorẽ ad ſoluẽdũ et ſatiſfaciendũ ſic
lex ciuil̃ artat creditorẽ ad petẽdũ.ꝑterea lex
canõica nõ ꝑõdeat̃ poſſeſſionẽ ex ꝑte ꝑſcribẽ/
tis.ſꝫ ſolũ h̄ ꝙ non ſit ex fide ſꝫ cũ pccõ vt ſꝫ.et
ꝑ h̄ dicit eſſe caſũ in autẽtic.vt eccle.ro.cẽ.an
no.gau.ꝑuilegio.vbi cũ mala fide nõ currũt
ꝑſcriptiõẽs ꝯtra eccleſiã.et d̃r currẽ cũ mala
fide qñ ꝑſcribit̃ a debitore ſciẽte.¶ Aduerte
ꝙ Ange.de paruſio hãc opi.ꝯtra Bar.tenuit
i.o.§.ſi viã.directe ꝑ tex.illi⁹ autẽtice vt ec.rõ
cẽ.an.gau.ꝑui⁹.et ille tex.optĩe fac̃.ap̄ꝓbat eni
ꝑſcriptionẽ illã que ſit debitore ſciẽte iniquũ
ꝑſidiũ.et a ꝑte dicit ꝙ talis ꝑſcꝑtio dat mãm
peccãdi q̈ſi debitor ſciẽs ꝑſcriptionẽ currẽ in/
duceret̃ ad nõ ſoluẽdũ et ſic ſupplãtabit ꝓxi/
mũ.Jtẽ dicit ꝙ ius canõicũ nõ ꝯſideat̃ negli
gẽtiam creditor.l.ſꝫ pccm debitoris.et iõ dicit
caute feciſſe Bar q̈ in h̄ ſe ſbiecit determĩatiõi

ſancte mrīs eccleſie.nā ſm eū cōīt tenet ɔtra
riū.et allegat Jo.an.in reḡa poſſeſſor.in mercu.
ȝ certe Jo.an. ſpecifice h̄ nō tāgit. ſ h̄ ɔpriſſi
me firmat in.c.ij.de exce.li.vi. vbi dixit ſupͣdi
ctū ſtatutū ñ valē i vtroq̄ ſoro et de actiōe p
ſonali q̄ iure ciuili pſcribit ſpacio.xxx.an.teti
git pͦ hoſti.in.c.p tuas. de donatl. vbi dixit
ꝙ deficiēte bono ɔſcie ex pte debitoris poterit
rōe pcti agi de iure canōico etiā pͦ illud tps
p iſtū tex.et hāc opi.ſ. ꝙ actiōes nō pſcribant
mala fide.ſeqͣt.do.Car.in.c.vigilāti.ꝫ.e. bal.
tetigit in plib' locis.vt.in.l.i.C.ꝺ ſui.et ſuc
ad hec.C.ꝺ vſurl.ꝛ ſpālit i.c.ſi qͣs p ēgita.i ti.
de.ſi.feu.fu.ɔtrouer.col.x.et ſp tenuit ꝙ in fo
ro ciuili ſuāda eſſet opi.Bar.qꝛ poti' eſt que
dā pena legalis q̄ pſcriptō cū cauſet ſine pec
cato debitoris.ȝ in foro canonico ſec'.qͣ ca
nō nō ɔſiderat illā ſubtilitatē ȝ ſimplicitatē
et peccatū vt hic.qꝺ qͣdaȝ pcēm nō diminuit
ſ auget ex dilata ſolōne debitoris.ar.in.c.ſi.
in prin.de ɔſue.ſm eū.Ego in.c.ꝙ cleric.ꝫ.de
fo.ɔpe.et alibi vbi tetigi hūc paſſū ſolit' ſū di
ſtiguē p hāp opi.ɔcordia ꝙ aut debitor non
tenebat debitū offerre ita ꝙ ceſſādo a ſolutio
ne nō fuit i negligētia et tūc pcedat opi.bar.
et ſequaciū.nō eni pſcriptio h̄ caſu vr̄ hr̄e an
nexū peccatū ipi' debitoris cū in eo nulla poſ
ſit culpa notari ſ pcedit h̄ caſu preſcriptio ex
mera negligētia nō petentis et h̄ face potuit
lex.ſciēte etiā eo cui ɔmodū applicat ad h̄ bo
nus tex.in ſiſi in.c.i.de reſcrip.aut debitor de
bitū tenebat offerre et tūc cū fuerit in culpa
in nō ſoluēdo nō obꝫ pter nō ſuū ſoluē induci
pſcriptio cū nō pcederet cū āneriōe pcti ipi'
debitoris Ex quo infert ꝙ in pſcribenda lib
tate aduerſus ſuitutē ruſticā nō exigit bona
fides cū ibi pcedat pſcriptio ex ſolo nō vſu ſn
aliquo facto et negligētia et culpa ſuitutem
debētis. ¶ An aūt et qn̄ dēat debitū debitor
offerre ꝛ ire ad domū creditoris vel extra.vi
de bo.tex.cū gl.in.l.itē illa.ff.de ɔſti.pecu. et
ibi pleni' p Bar.tāgo in.c.ſignificātib'.de pi
gno. ¶ Nūc vͦo cū ſcriberē ſr h̄.c. et colligerē
ex varijs locis oīa ſupſcripta adhibito lōgo
pͤtim nocturno ſtudio cepi mltū ſluctuaſſe pō
derādo ſubtilit hāc text in eo maxie ꝙ gn̄alit
dicit nullā valē pſcriptionē abſq̄ bona fide
canonicā vel ciuilē.vn̄ pōdero vͦbū nullā qꝺ
eſt vle negatim excludēs oēm pſcriptionem
abſq̄ bō fide gͦ excludit pſcriptionē etiā in p
ſonalib'actionib'.qꝛ qui oīa dicit nihil exclu
dit.de ma.et obe.ſolite.et.xix.di.ſi romanoꝝ p
ſerti cū nō ſit rō legitia reſtrigendi imo poti'
ampliādi vt euitet peccatū.nā in dubijs tenē
da eſt illa opi.p quā oē euitat peccatū.qꝛ il
la tutior.vt in cle.exiuit.de vͦ.ſig.et in.c. iuue

nis.de ſpō.nō.gl.in.c.vnico.de cen. ¶ Itē qͣ
lrā in reprobatōe pſcriptōis fūdat ſe nō ſuper
iniuſta poſſeſſiōe ȝ ſup mala fide.vn̄ tex. ſ in
nulla ſui pte fac mētionē de iiuſta poſſeſſiōe
nec obſtare vr̄ lrā in fi.in eo ꝙ dicit oportē vt
is qui pſcribit in nulla tpis pte ɔſciam hēat
rei aliene qꝛ pſcribēs aduerſus actiōȝ ſeu ſer
uitutē ſatis hȝ ɔſciam rei aliene exq̄ cert' eſt
ꝙ is ɔtra quē pſcribit hȝ actiōȝ aduerſus eū
nā pſcribēdo aduerſus actionē ſatis pſcribit
aduerſus rē alienā.appellatiōes eni rei veni
ūt actiōes et iura.vt nō.Bar.in.l. quit'.ff.de
au.et argē.leg.ar.l.rei appellatiōe.ff.de vͦ.ſig.
nā et appellatiōe bonoꝝ veniūt actiōes et iu
ra.vt.l.bonoꝝ.ff.eo.ti.fortī' appellatiōe rei cū
ſit gen' gn̄aliſſimū et p h̄ tollit motiū Bart.
in eo ꝙ dicit in iſtis pſonalib' actionib' pſcri
bēdis nō vͦſari bonā vel malā fidē qꝛ pōt vͦſa
ri mala fides in eo ꝙ ſcit actionē aduerſario
ɔpetē ɔtra quā ex ſuo nō ſoluē pſcribit ¶ Sed
poſtmodū accurati' inueſtigādo repi. Hoſti.
in ſūma pal.§.que res. hūc paſſū pleni' cete
ris exaīaſſe quē nemo ad h̄ allegauit cui' ori
gialit fuit opi.pͦ loco recitata q̄ cōīt attribui
tur Bar.in.d.§ ſi viā.et in multis alijs locis
ſupius allegatis et in effectu colligendo ipi'
mētē dicit ꝙ in actiōib' pſonalib' pſcribēdis
nō reqͥrit ꝙ debitor credat ſe ñ debitorē imo
q̄tūcunq̄ ſciat nihilomin' pſcribit.qꝛ in iſtis
reglr̄ orit obligō a principio ex ɔſēſu ptiū vt
puta qꝛ m̄ mutuaſti.l.ſicut.C.de acti. et obli.
vn̄ ſi nō ſoluo p h̄ nō ſū in mala fide ſeu pcto
qꝛ ex quo tu nō repetī. poſſū pbabilit pſumē
qꝛ aut vis donare aut maiorē grām in expe
ctando facere.ar.in.c.i.de como.et ſiſtas p tm̄
tps ꝙ pſcriptio ɔpleat poti' eſt tue negligen
tie imputādū q̄ facto meo qꝛ lȝ ſm eū mora in
terpellat p hoīe in foro ɔtētioſo. vt in.c.fi.de
loca.ſec' tn̄ ſm eū quo ad pcēm ɔmittēdū.nō
eni pecco niſi peccas niſi ſaltē intueniat iura
mētū.ar.c.debitores.de iureiurl. qꝺ eſt ſingu
lare dictū.Sec' aūt dicit. ſi ego renui ſoluere
ſeu malitioſe egi qꝛ tūc lȝ tu pp̄ malitiā meā
vel potētiā vel alio reſpectu me nō exigeris ñ
tn̄ pſcribo etiaȝ in ppetuū qꝛ pſeuero in pcto
ꝛ h̄ reſpectu etiā in iſtis pſonalib' actōib' ex
igit bō fids ȝ in actōib' realib'.iō exigit igno
rātia rei aliene qꝛ in reb' aliēis lrīme poſſidē
tis reqͥrit reglr̄ vt īteruenīat titul' lrīm' ſeu
traditio et in dubio nō pſumit dn̄s ɔſētire vt
res ſua ab alio poſſideat imo pſumit poti' cō
tradicē.ar.in.l.qui vas.§.necare.ff.de fur. iō
poſſidetis rē alienā ſciēter ſine dn̄i ɔſenſu vi
tioſe poſſidet et eſt in mala fide iō nō pſcribit
xxxiiij.q.ij.ſi vͦgo.et in reglā poſſeſſor.pal. Et
ex pͥdictis infert ꝙ iura ciuilia in actōibus

ꝑſonalibꝰ nõ ſũt correcta ꝑ ius canõicũ. ꝫ ħ.
c.et.d.c.ſi ꝟgo.et.c.vigilãti.ꝭ.e.⁊ rſa poſſeſſoꝛ
p̃al.loquũtur in poſſeſſoꝛe rei aliene cũ mala
fide et ſic in realibꝰ rõe p̃dicta vel qñ in ꝑſõa
libꝰ ĩteruenirẽt malicia et ꝑtinacia in nõ ſol-
uẽdo mõ p̃dicto.et hec ſũt ſinglr̃ nõnda et mĩ
roꝛ ꝙ nẽo allegauit et forte ab eo habuit ori-
ginalr̃ bar.illã ſuã opi.ꝫ nõ ita ꝑfecte et ꝯple
te loquat̃ ſic ipe Hoſti. q̃ ꝟba latioꝛa loquit̃
vt videre poteris in ſũma in loco p̃al.Et hec
ꝯfirmãt ĩ ꝑte meã diſtĩctõez.ꝭ.poſitã ꝫ diſcre
pat ĩ eo ꝙ ſẽtit ꝙ lꝫ eſſẽ obligatꝰ ad ſoluẽduꝫ
certa die nihiloĩnꝰ p̃ſcribo ſi malicioſe nõ diſ
tuli ſoluere qꝛ dies nõ ĩterpellat ꝓ hoĩe q̃ ad
pccm̃ ꝯmittẽdũ niſi ĩteruenerit iuramẽtuꝫ ħ
eĩ m̃ nõ plꝫ qꝛ ad pccꝫ ꝯmittẽdũ ĩ gñe p̃ſuꝑpo
ſita obligõe.deꝰ nõ facit dr̃iaꝫ int̃ iuramẽtuꝫ
et ſimplicẽ ꝓmiſſionẽ.vt in.c iuramẽti.xxij.q.
v.nec dꝫ q̃s p̃ſumẽ ꝙ velit ãplioꝛẽ diẽ ſtatuta
p̃ſigẽ.ar.in.l.cũ de ĩdebito.ff.de ꝓba.⁊ in.c.ſu
per ħ.de renũci.p̃ſumit̃ ei vnuſq̃ſq̃ diligẽs in
re ſua et nõ velle ſuũ iactare vt in iurĩbꝰ p̃al.
et facit qđ nõ.gl.in.l.cũ q̃d.ff.ſi cer.pe.et p̃ſũit̃
in ſua p̃ma ꝯpõne p̃curare et dicẽs ꝯtrariuꝫ
hꝫ ꝓbare.vt in.l.cũ q̃ volũtatẽ.ff.de ꝓba.fac̃
rſa.ſemel malꝰ.⁊ qđ ibi nõ.de re.iurl.li.vi.Cõ
cludo gͦ tenẽdo diſtinctionẽ meã ꝙ vbi nulluꝫ
pccm̃ ſeu culpa repit̃ ex ꝑte p̃ſcribentis ꝙ vꝫ
p̃ſcꝑtio quãtũcũq̃ ſciuerit ſe eſſe debitoꝛẽ ⁊ ꝑ
hec tollo fũdamẽtũ qđ ſit de iſto tex.nã ħ tol-
lit̃ oĩs p̃ſcꝑtio qñ ĩeſt pccm̃ et mala fides vt
pꝫ in lr̃a ꝫ nullũ peccatũ eſt ex ꝑte mea ſi nõ
ſolui cũ ad ħ nõ erã obligatꝰ ſine ĩterpellatio
ne nõ eñi poſſideo alienũ etſi actio cõpetit ad
uerſus me hẽo exceptiõꝫ ex cã lr̃ia ab eo q̃ de
dit tibi actionẽ ſine aliq̃ mea culpa ꝫ ex mera
negligẽtia tua ſic in macedoniano.dixit Jn-
no.in.c.qꝛ pleriq̃.de imu.ec.puto tñ ꝙ ħ caſu
ſciẽter locupletoꝛ cũ iactura tua ꝯtra eq̃tateꝫ
et ius nãle.vt in.l.nã ħ nã.ff. de ꝯdi.inde. Et
in rſa locupletari.de re.iurl.li vi.qꝛ potero ad
uerſus te agẽ ꝑ viã denũciatõis iudicial̃. de
qua in.c.nouit.de iudi.et qđ ibi nõ. maxĩe ꝑ
Jnn.et ꝓbat̃ aptiſſime iũcta.gl.ĩ d.auc̃.vt ec.
ro.cẽ.an.ꝑui.gau.vbi appellat̃ talis p̃ſcriptio
iniquũ p̃ſidiũ.et ħ reſpc̃u iuris et eq̃tatis nã
lis vt dicit ibi gl.fac̃ qđ nõ.Bar.in.d.ex̃uag
ad repꝛmendã.in ꝟ.denũciationẽ. vbi dicit ꝙ
vbi ĩeſt obligõ nãl̃ oꝛta ex ꝯſẽſu tuo puta ꝙ
ꝓmiſiſti ꝑ pactũ nudũ vel qꝛ locupletaris cũ
iactura mea poſſũ recurrẽ ad eccleſiã ꝑ viam
denũciatiõis et ħ apte in p̃ſcriptione voluit
Bal. in t̃mĩs nr̃is in.d.c. ſi q̃s ꝑ trigita.ſi de
feu fu.ꝯtro.vbi dicit ꝙ p̃ſcribẽs debitũ ſcienẽ
põt ſꝑ denũciari.qꝛ ius ciuile nõ potuit tollẽ
obligõez.inſti.de iure nã.gẽ.et ciui.§ ꝫ nãlia

niſi qñ ex lapſu tp̃is p̃ſumet̃ ſoloꝫ vl̃ accepti-
lationẽ intueniſſe qꝛ tũc rõe p̃ſũptiõis nõ ad
mittit̃ denũciatio.dico tñ ꝙ re ipa non tollit̃
obligatio nãlis ſi in ꝟitate ſolo vel acceptila
tio nõ intuenit qꝛ p̃ſũptio cedit ꝟitati.viij.di
ꝟitate.fac̃ optie qđ nõ.Jnno.in.d.c.ꝙ pleriq̃
cũ ſnĩa in rei ꝟitate ẽ iiuſta de q̃ ibi videas.
Sꝫ rõe p̃ſcriptiõis ſtatuti nõ p̃ſumit̃ nãl̃ ob-
ligõ ſbeſſe.Et ſm̃ hec põt optie reduci ad ꝯcoꝛ
diã.Bar.in locis p̃al.vbi tñ p̃ſcriptio fuit in-
ducta debitoꝛe ignoꝛãte debitũ puto ꝙ ſi hꝫ
locũ hec denũciatio in foꝛo eccleſiaſtico. nec
tenet̃ in foꝛo aĩe p̃ſcribẽs ad reſtõꝫ vt voluit
Jnn.in.d.c.qꝛ pleriq̃.et.c.cura.de iu.pa.et di
xi plene.ꝭ.e.vigilãti.tollit̃ ei ħ caſu effectꝰ nã
lis ita ꝙ nõ remãet eliſa q̃ ad oẽs effectꝰ. ar.
ꝭ.e.ad aures.⁊ ħ caſu põt ſaluari opi.ꝯtrãia
Bar.de q̃ in.l.ſi.ff.rẽ ra.ha.et in.d.§ ſi viã.Et
ꝑ hec hẽs iſtũ paſſũ meliꝰ et pleniꝰ q̃ȝ alibi diſ
cuſſũ.Etſi q̃reres q̃re qñ currit ignoꝛãtia de
bitoꝛis tollit̃ effectꝰ nãlis et nõ ſic qñ ꝯcurrit
ſcia.Rñdeo ꝙ pͦ caſu p̃ſcripcõ ĩducit̃ nõ ſolũ
ꝓpt̃ odiũ negligẽtis ꝫ etiã ꝓpt̃ bonũ et equũ
vt.xvi.q.iij §.pt.zͦ ꝟo caſu ẽ mere odioſa.Jõ
cũ eq̃tas ꝯcurrat data ignoꝛãtia et nõ ſit da-
ta ſcia elidit̃ effectꝰ nãlis ħ caſu dũtaxat et ñ
ĩ altero vbi deſit oĩs eq̃tas et ꝟſat̃ ſolũ odiũ
et fac̃ qđ nõ.Jnn.in.d.c.qꝛ pleriq̃. Hic dixit
Bal.ĩ.d.c.ſi q̃s ꝑ ẽgita. ꝙ vbi ſtatutũ laicoꝝ
denegat audiẽtiã ĩ foꝛo ſeculãi ꝓpt̃ equũ ſeu
bonũ publicũ nõ hꝫ locũ denũciatio in iudi-
cio eccleſiaſtico vtputa ſi ſtatuto cauet̃ ꝙ nõ
ſoluẽs gabellã ex ꝯtractu nõ audiat̃ vel ſi in-
ſtrm̃ nõ repit̃ ĩſinuatũ ſeu regiſtratũ in libꝛis
cõis p̃ſumat̃ falſũ.Jdẽ ſẽtit Bar.in.d.ex̃uag.
ad repꝛmẽdã in ꝟbo denũciatiõꝫ.vbi dicit ꝙ ĩ
macedoniano vl̃ velleyano nõ hꝫ locũ denũ
ciatio ĩ foꝛo eccleſiaſtico qꝛ exceptio ĩ eis dat̃
a iure ciuili ex maxĩe eq̃tate nãli et ꝓpt̃ ſexus
fragilitatẽ et vt euitẽt̃ m̃ſta mala ad q̃ ꝯmit
tẽda ĩducebant̃ filijfamilias ex mutuo rece-
pto.ob ħ dixit Bal. in.d.c.ſi q̃s ꝑ ẽgita. ꝙ tẽ
reglr̃ hꝫ locũ denũciacõ ĩ foꝛo eccl̃iaſtico qñ
ex iuris ciuilis obſuãtia nutrit̃ pccm̃. Jdem
ſẽtit Jnno.ĩ.d.c.qꝛ pleriq̃.ꝙ p̃ſcribẽs bõ fide
nõ tenet̃ in foꝛo eccleſiaſtico ſeu ĩ foꝛo aĩe r̃ſti
tuẽ qꝛ illa p̃ſcꝑtio fuit ĩducta ꝓpt̃ equũ et bo-
nũ et loquit̃ apte eo caſu q̃ q̃s p̃ſcribit cũ ti-
tulo et bõ fide.Si ãt p̃ſcripſit cũ mala fide ſñ
titulo vr̃ dubitare vr̃ tñ declinãe vt idem ſit
ħ caſu et hoc puto verius qꝛ preſriptio. xxx.
vel xl.annoꝝ ſine titulo equalis eſt in fauoꝛẽ
p̃ſcriptioni.x.vel.xx. ãnoꝝ cũ titulo qꝛ quod
deeſt reſpectu tituli ſupplet̃ in tp̃e. vt ꝓbat̃ in
d.§.põt.xvi.q.iij.⁊ in.l.ſi q̃s emptionis C. de
p̃ſcrip.xxx.vl̃.xl.an.dixi.ꝭ.e.de quarta.ħ idẽ

vt nõ teneať etiã i foro aīe filiusfamiliaſ mu/
tuũ reſtitue̾ tenuit idē̃ Inno.in.d.c.qꝛ plerīqꝫ
ꝓpter rōꝫ p̃dictã qꝛ macedonianũ fuit itrodu
ctũ nõ ſolũ ꝓpter odiũ creditoris ſ etiaꝫ ꝓpter
bonũ publicũ vt euitent mortes parentũ. C.
ad macedo.l.i.in pri.vel meli⁹ ſm eũ qꝛ nihil
eſt apud hũc filiuſfamilias c⁹ dñiũ ñ hẽat naꝫ
et dñiũ rei mutuate in eũ trãſit.l.ŋ.ff.ſi cer.pe
ꝯtra actiōꝫ ꝟo q̃ ꝯtra eũ intẽtari põt lriaꝫ ex/
ceptionẽ hꝫ vnde cũ exceptio ſit ei data cõtra
actionẽ ab eo q̃ actiōꝫ dedit ſibi ſufficit vt tu
tus ſit etiã quo ad deũ et ħ eſt ſingulariť nõn
dũ.qꝛ facit ad multa ſiīia de q̃bus in hac mã
dubitari poſſit. ¶ Sꝫ circa p̃dicta q̃ro q̃do ſi cõ
tra ſniaꝫ eſt p̃ſcriptũ .nũq̃d hẽat locũ denũtia
tio in foro eccleſiaſtico. Bal.i.d.c.ſi q̃s ꝑ trigi
ta.ſi d̾ feu.fu.ꝯtrauer.tꝫ ꝙ nõ qꝛ ex ſnia ñ orit
obligõ nãlis marie ſi fuerit iiuſta.iux̃ nõ.in.l
iulian⁹.ff.de ꝯdi.inde.qd̾ ẽ nõndũ. et itelligo
qñ fuit ſcient̃ p̃ſcriptũ vtputa qꝛ ſciebã me ti
bi ꝯdẽnatũ ꝑ ſniaꝫ ꝟ ceſſaſti perẽ ꝑ xxx.an.nã
ſi dareť ignorãtia.res nõ hr̃et dubiũ ꝑ p̃dicta
et aduerte lati⁹.nã ſi ſnia erat iiuſta et põt ꝓ/
bari.ꝯcluſio p̃dicta ꝓcedit ſine ſcrupulo.nam
ꝯtra ciuilẽ obligõꝫ ẽ p̃ſcriptũ. nãlis ꝟo nulla
ſbeſt qꝛ ſnia declarat nõ aũt iducit.vt in.l.ſic̃
§. ꝟ etſi q̃re.ff.ſi ſui.vẽdi.nõ.in.c.for⁹.ꝫ.de ꝟb.
ſig.vñ nõ pecco ſi ſniaꝫ iniuſtaꝫ nõ ſuo.vt nõ
Inno.in.d.c.qꝛ plerīqꝫ.ſi aũt ſnia eſſꝫ iuſta et
poſſet iuſtitia ꝓbari.et tũc dic vt dixi.S.in p̃n
cipali q̃õe. Sꝫ ſi ſolũ ꝓducit ſnia ꝯtra quã al
legať ſola p̃ſcriptio eſt dubiũ. qꝛ ſnia p̃ſumiť
iuſta p̃ſũptiõe iuris de iure. vt in.c.cũ inť. de
re iudi.vbi dr̃ ꝙ res iudicata ꝑ ꝟitate accipiť
fac̃.l.igenuũ.ff.de ſta.ho.g⁹ p̃ſumiť in eſſe ob/
ligõ nãlis rõe c⁹ põt fieri denũciatio ne alt̃ lo
cupleteť ſcient̃ cũ alteri⁹ iactura.vt.S.dixi In
ꝯtrariũ fac̃ qꝛ ꝟt⁹ ſnie eſt ſublata ꝑ p̃ſcriptõꝫ
g⁹ ceſſat p̃ſũptio.p̃terea in hac denũciatõe dꝫ
a ꝑte ꝓbari pc̃c̃m.iux̃ nõ.marie ꝑ Inno.in.c.
nouit.de iudi. Sꝫ in caſu nr̃o nõ ꝓbať pc̃c̃m
ꝑ ſolã denũciationẽ cũ poſſit denunciat⁹ diceꝛ
ego inullo pc̃c̃o ſũ et ſnia fuit iniq̃ nec põt al/
legari cũ ꝟt⁹ ꝑ ſniaꝫ ſit ſublata et ſatis eſt ꝙ
poſſit eſſe iniq̃.g⁹ ꝟacit̃ nõ ꝓbať pc̃c̃m ꝛ ſic ceſ
ſat denũciatio.et hec nõ. ¶ Sꝫ q̃ro pone ꝙ q̃ſ
tenuit rẽ alteri⁹ q̃ꝫ feudalẽ p̃ſtãdo ſuitiũ dño
nũq̃d p̃ſcribiť vt de cetero illã rẽ hẽat i feudũ
Aduerte tex.eſt de ħ ſing.in.d.c.ſi q̃s ꝑ trigin
ta.in ti.ſi de feu.fu.ꝯtro ſupi⁹ allegatum.vbi
ꝯcludiť ꝙ ſic. lꝫ de illa re nũq̃ꝫ fuerit inueſtit⁹
et itelligo illũ tex.qñ p̃ſcribiť ꝯtra ꝓuatũ.naꝫ
ꝯtra eccleſiã nõ currit p̃ſcriptio minor xl. an.
vt in.c.de q̃rta.S.eo.et.c.illud.p̃terea ille.tex.
indubie ꝓcedit in p̃ſcriptõe ꝯcurrẽte bona fi
de. Quid aũt ſi erat poſſeſſor in mala fide.gl.

tetigit in.d.c.ſi q̃s.et aliquib⁹ viſũ fuit ꝙ ꝓce
dit p̃ſcriptio q̃i dñs ꝯſẽſerit recipiẽdo ſuitiuꝫ
ꝟ Ja.de bel.quẽ ſequiť ibi bal.tenuit ꝯtrariũ
ꝙ nũq̃ꝫ ſine bõ fide p̃ſcribiť etiã de iure ciuili
ꝟ tm̃ exceptio.vt.l.ſi q̃s ẽptionis. C.de p̃ſcrip
xxx.an.et de diſpõne canõica.dico etiã ꝙ non
põt reſpectu exceptiõis vt hic.et.S.eo.vigilan
ti.ita ꝙ ꝯcludo ꝙ etiã reſpectu feudi non cur
rit p̃ſcriptio cũ mala fide ꝛ ꝓbat tex.hic dũ di
cit nulla p̃ſcriptio ꝛc̃. ¶ Sꝫ q̃ro an ſit neceſſe
in p̃ſcriptiõe bonã fidẽ allegare. Bal.i.d.c.ſi
q̃s ꝑ trigĩta.dicit ꝙ ſic.qꝛ nõ p̃ſumiť niſi alle/
geť.allegat gl.inſti.de actio.§.alie. Sꝫ certe il
la glo.ħ nõ dicit ſ poti⁹ inuit ꝯtrariũ.dicit ei
ꝙ bõ fides requiriť ꝟ nõ eſt neceſſe illã ꝓbare
cũ ꝯſiſtat in aĩo et ſic ꝓbari nõ poſſit. Ad ideꝫ
c.audit.et.c.cũ olim.cũ ſi.S.eo.vbi ſimplr̃.fu/
it allegata p̃ſcriptio nec vlla fuit facta mẽtio
de bõ fide.fateor eni vt.S.dixi ꝙ req̃riť tñ al/
legãdo p̃ſcriptionẽ q̃ nõ currit ſine bõ fide vr̃
tacita allegata bõ fides qꝛ põt dici ſolẽnitas
intriſeca ad illã p̃ſcriptiõꝫ que p̃ſumiť deou
cta allegata p̃ſcriptiõe.vt in.l.ſciẽdũ.ꝛ qd̾ ibi
nõ.ff.de ꝟ.ob.et inſti.de fideiuſ.in fi.et qd̾ nõ
Inn.in.c.inotuit.de eo q̃ furti.oꝛ.recep. ꝛ cla
rius in trib⁹ latiorib⁹ voluit idẽ Inno. in.c.
fratnitati.de teſti.vbi dixit ꝙ ſi capitulaui p̃/
ſcriptionẽ in qua req̃riť titul⁹ videoꝛ etiã de
duxiſſe titulũ ꝑ ꝯñaꝫ neceſſariã.et facit qꝛ bõ
fides p̃ſumiť.vt nõ.gl.in.c.ſãctoꝝ.ꝛ.c.ſi diligẽ
ti.S.e.et vide qd̾ dixi ibi. ¶ Quero q̃d ſi ſtatu
to vel aliq̃ lege caueret vt certo caſu nl̃la cur
rat p̃ſcriptio.nunq̃d cenſeať ſublata oīs p̃ſcri
ptio q̃ntũcũqꝫ lõgiſſima. So.de ħ allo tex.iun
cta gl.ſingulari in.c.i.de capi.coꝛ.coll̃.x.q̃ ſin/
gulariť dicit ꝙ nõ ꝟ tolliť p̃ſcriptio lõgi tpis
vt.x.vel.xx.annoꝝ.qꝛ nõ eſt ꝟiſiſie ꝙ ſtatuẽs
voluerit oĩa iura in hac mã loquẽtia tollere.
ad ħ.l.ſicut.et.l.oẽs. C.de p̃ſcrip.xxx.an.facit
optie qd̾ nõ.in ſili in.l.ſi qñ. C.de inoffi.teſ.ſa/
tis eni eſt ꝙ ſtatutũ põt aliq̃d opari lꝫ loq̃tur
ꝑ ꝟba gñalia et illã glo. ſequiť hic Bal. et tꝫ
Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de feu.in ſcda colũ.et
refert Dy.ita ꝯſuluiſſe et hec ſũt mẽti tenẽda
in mã extẽſiõis.limitat tñ Bal.in loco p̃alle.
qñ ſtatutũ põt ꝟificari in p̃ſcriptiõe lõgi tpiſ
ꝟ ſi nõ põt ꝟificari niſi in p̃ſcriptiõe lõgiſſima
vt.xxx.vel.xl.annoꝝ.vtputa in actionib⁹ ꝑſo/
nalibus vel in rebus eccleſie tunc vt ſtatutũ
aliq̃d opeť vr̃ excludere etiã lõgiſſimam. Et
ꝑ p̃dicta ego puto ꝙ nõ excludiť hoc cãu illa
de cui⁹ initio nõ eſt memoria cũ ſit alteri⁹ nãe
et fortioris potẽtie.vt in.c.i.ꝫ.e.li vi.et.l. ħ iũe
§.duct⁹ aque.ff.de aqua q̃ti.et eſti.ꝛ ſatis eſt
ſtatutũ poſſe opari reſpectu p̃ſcriptionis lon
giſſime et hec nõ.et vide an ꝑ p̃uilegiũ poſſit

ɔcedi vt nulla poſſit pſcriptio currẽ ꝑ Bal. ⁊
Bar pᵒ gl. in auc. q̄s actiões. C. de ſa. ſã. ec.
Quero capiẽdo finẽ hᵒ gl. an ɔſtõ iſta inq̃tũ
reꝓbat oẽm pſcriptionẽ cũ mala fide extẽdat
ad pſcriptões pcedẽtes hãc ɔſtõez. Et ꝓfecto
hec qõ hodie eſt nulliᵒ vtilitatis q̃ ad tẽpoꝛa
qõis qꝛ tantũ tps ẽ ꝙ emanauit ꝙ de pcedẽ/
tibᵒ qõnibᵒ nõ poſſit in dubiũ reuocari ȝ ex/
pediã qꝛ poſſet eſſe vtilis ad ɔſiles qões glo.
ɔcludit ꝙ nõ extẽdat ad pterita ȝ reſpicit tm̃
futura. ꝑ c. fi. de ɔſti. Idẽ Jo. Min. et Boſſ. ⁊
Phi. his ei q̃ an̄ iſtã ɔſtõez pſcripſerãt ɔſulet
ſm Min. ſi agãt pniaꝫ et habeãt ꝓpoſitũ talr
deiceps nõ pſcribẽdi ȝ pſcripta reſtituẽ nõ te
nent. Circa pſcriptões tñ ichoatas ȝ nõdũ
ɔſũmatas tpe hᵒ ɔſtõnis tenebat Jo. illas ñ
iterrũpi. Jo. an. tꝫ hic ɔtrariũ gl. et ꝑ ɔſis cõ/
tra pdictos dicẽs hãc ɔſtõez extẽdi ad pteri
ta ꝑ nõ. in. c. fi. de ɔſti. et in. c. cũ tu. de vſurl. q̄i
ſẽtiat et bñ ꝙ hec ɔſtõ fuerit iuris declarato/
ria potiᵒ q̃ noui editoria. nã vt. ſ. dixi et patꝫ
in tex. cũ nõ potuerit cũ mala fide pſcribi ſine
pcõo. qꝛ oẽ qd nõ eſt ex fide peccatũ eſt. clãe
colligit ꝙ lex ciuilis illã idućẽs nõ tꝫ. iiij. diſ.
erit aũt lex. et hãc opi. ſequit ȝ do. An. dicẽs
ꝙ hec ɔſtõ declarat irrõabilitatẽ iuris ciuil
et opi. Min. in eo ꝙ dicebat eũ q̃ mala fide p
ſcripſerat an̄ ɔſtõez iſtã ñ artãri ad reſtituẽdũ
pſcripta apte ɔſũdit. pᵒ ꝑ iſtũ tex. in eo ꝙ apte
innuit iſtũ pſcribẽtẽ etiã tũc peccare. cũ gᵒ adq̃
ſiuerit rẽ cũ pcõo. gᵒ tenet ad reſtõez ipiᵒ. xiiij.
q. v. nõ ſane. et. c. qui hẽs. ꝑterea et meliᵒ ex p/
ſcriptiõe cũ mala fide nõ adq̃rit aliqd dñiũ
nec in pſonalibᵒ tollit obligõ nãlis. vt. l. ſi q̄s
emptiõis. C. de pſcrip. xxx. an. et xvi. q. iij. ꝭ pt
cũ gᵒ iſte pſcribẽs poſſidẽt alienũ vel eſſet ob/
ligatᵒ nãlit liꝫ in foro ciuili hr̄et ex ſolo odio
illiᵒ ɔtra quẽ fuerat pſcriptusᵒ exceptõꝫ tenet
in foro aĩe ad reſtituẽdũ ad ȝ. qd nõ. Inno. in
d. c. qꝛ pleriq3. de imu. ec. nõ eñi dimittit pcõm
ñ ablatũ reſtituat. vt in rła pcõm. li. vi. Ue/
nio ad gl. vltimã q̃ facit. v. pᵒ nãq3 q̄rit qꝛ tex
dicit ꝙ pſcribens in nulla tpis pte dꝫ hr̄e rei
aliene ɔſciaꝫ q̃d ſi poſt ɔpletã pſcriptõnẽ ſciat
rẽ ad aliũ ptinẽ. rñdet ȝ nõ nocere et remittit
ad nõ. in. c. vigilãti. ſ. eo. ¶ Idẽ tꝫ Inno. ȝ et
plene ꝑ Jo. an. in rła poſſeſſoꝛ. de re. iurl. li vi.
in mercu. dixi in. d. c. vigilãti. vbi videas. ⁊ di
cit Hug in. c. ſi ṽgo. xxxiiij q. ij. ꝙ exq̃ bõ fide
ɔtinua pſcripſit nõ tenet iure diuo aut hũão
reſtituẽ lꝫ nũc ſciat rẽ ad aliũ ptinuiſſe qꝛ tpe
quo ſcit iã nõ poſſidet alienũ ȝ ꝓpriũ cũ iure
diſponẽte res ſit ꝓpria effecta xxiij. q. iiij. q̃ pec
cat. et alibi dicit tex. ꝙ non eſt alienũ qd iure
poſſidet. xiiij. q. iiij. q̃d dicã. neceſſario gᵒ oꝫ in
telligẽ ȝ. c. et ſilia in ſciẽte an̄ ɔpletã pſcriptio

nẽ qꝛ tũc res eſt aliena poſtea ṽo res eſt effe/
cta ſua et ſic nõ põt hr̄e ɔſciaꝫ rei aliene. zᵒ pn
cipir gl. q̄rit q̃d ſi tpe pſcriptiõis habuerit cõ
ſciaꝫ leſã poſtea icipit hr̄e nõ leſã nũq̃d ſit intẽ
rupta pſcriptio gl. ɔcludit ꝙ nõ et vr̄ velle ꝙ
nõ habuerit in aliq̃ nocẽ qꝛ tanq3 erroneã po
tuit talẽ ɔſciaꝫ deponẽ de ſymo. ꝑ tuas. et idẽ
tenet hic Inno. Min. et Phi. ȝ hoſti. tꝫ ɔtra
riũ ad qd ſac ſm. Jo. an. ſ. c. pri. in fi. ¶ Do.
an. diſtiguit dicẽs ꝙ ſi habuerit ɔſciaꝫ leſã ex
leũa informatiõe ɔcurrẽte ṽitate et poſtea eã
alit erronee iformauit ꝙ non pſcribat. Si ṽo
habuerit ɔſciam leſã ex leui iudicio et poſtea
alr eã iformauerit ex alijs vł ex an̄cedẽtibᵒ le
gitis indicijs ſequit gl. vt pſcriptio ex ȝ nõ
ſit intẽrupta. In dubio ṽo ſi nõ apparet qualr
ɔſciaꝫ iformauerit ȝ pma ɔſcia ɔcurrit cũ ṽi/
tate pſumit ꝙ eã bñ po iformauerit et zᵒ. ma
le niſi aliud appareat. Bar. i. l. nãlit ff. de vſu/
capi. ſimplr refert et ſequit Inno. hic dicẽs ꝙ
ad ȝ vt ſupueniẽs mala fides iterrũpat pſcri
ptionẽ oꝫ ꝙ ſupueniat irreuõbilit ſi ei in me
dio tpe putaui rẽ alienã. poſtea meliᵒ iforma
tus putaui eã meã. illa mala fides que fuit il
lo medio tpe vſucapionẽ nõ ipedit ſm ꝙ etiã
iura ciuilia volũt et ſic ſm eũ ius ciuile cor/
rigit tm̃ eo ꝙ mala fides irreuocabilit interue/
nit. ¶ Aduerte. aut ei illa mala fides fuit in
pricipio et tũc durãte mala fide nõ currit pre
ſcriptio nec ꝓpeſt ad illud tps ɔputandũ liꝫ
poſtea ſupueniret bõ fides qꝛ a pncipio req̃/
rit bõ fides etiã de iure ciuili. vt nõ. in. l. i. C.
de adq̃. poſ. nõ. Bar. in. d. l. nãlit. Aut in pri/
cipio fuit bõ fides et etiaꝫ in fine. ȝ in medio
habuit malã fidẽ et credo ꝙ ꝑ ſupueniẽtiam
male fidei fuerit intẽrupta pſcriptio ita ꝙ pnci
piũ nõ põt ɔputari cũ fine q̃ habuerit bonaꝫ
fidẽ ȝ ꝑ ſupueniẽtiã male fidei fuerit ɔquaſ/
ſata pſcriptio. ȝ ꝓbo ꝑ iſtũ tex. in eo ꝙ in fine
dicit oportẽ vt pſcribẽs in nulla pte tpis ha/
buerit ɔſciaꝫ rei aliene. fac. c. ſãctoꝝ. ſ. eo. vbi
dr̄ ꝙ pſcribẽs dꝫ ɔtinuo ſincẽ et q̃ete poſſidẽ.
et optĩe fac. c. ſi ṽgo. xxxiiij. q. ij. vbi dr̄ ꝙ ſtati
q̃ hꝫ r̄i aliene ɔſciaꝫ ẽ iiuſtᵒ poſſeſſoꝛ et ꝓbat
iſte tex. in pri. qꝛ qd nõ eſt ex fide pcõm eſt. nec
pt dici ꝙ ɔſcia fuerit erronea imo iuſtiſſia cũ
habuerit ɔcurſũ cũ ṽitate nã ſi fuiſſet ſua nõ
eſſet opᵒ pſcribẽ Et poſſet attẽptari ꝙ ſm ca
nones iſte talis nũq3 pſcribẽ poſſit ꝑ iſtũ tex.
in fi. et ꝑ rłaꝫ poſſeſſoꝛ. de reg. iurl. li. vi. et ꝑ id
qd nõ. gl. xvi. q. iij. c. i. et in. d. rła. poſſeſſoꝛ. naꝫ
pſũptio eſt ꝙ ſemꝑ titubauerit cuꝫ habuerit
veracit ɔſciaꝫ rei aliene. vñ ſcda informatio
fuit erronea cũ hr̄et ṽitatẽ ɔtra ſe vel ſaltem
dicamᵒ ꝙ incepit pſcribere a tpe quo ꝑ ltĩma
indicia ſupuenit bona fides. ar. eoꝝ q̃ nõ. in. c

de q̄rta.§.eo.et in.c.cura.de iure.pa. ¶ 3ª.gl.
q̄rit q̄d ſi q̄s dubitet an res ſit ſua et h̄z iuſtā
cāz dubitādi rn̄det ꝙ p̄ſcribit qꝛ adhuc dicit̄
bone fidei poſſeſſoꝛ. Idē tꝫ gl.§.e.ſi diligenti
et Inno.hic Mar.in.d.l.nāliter.dicit ꝙ talis
a pͥncipio nō p̄ſcriberet qꝛ nō h̄z bonā fidē lꝫ
nō h̄eat malā fidē.vt nō.in.d.l.i.C.de adqui
poſ.ꝫ talis defect⁹ ſupueniēs nō extiguit vſu
capionē qꝛ req̄rit̄ ꝙ firmit̄ credat ſe male fidi
poſſeſſorē.allegat Inno.hic gl.in.c.q̄m freq̄n
ter.§.qd̄ ſi ſup̄ de lite nō ꝯteſtata. in ṽbo reſ/
uato.ſētit ꝙ dubitās non p̄ſcribit.do.Ant.di
cit aduertēdū qualit̄ iura canōica in ħ loq̄n
tur.nā aliq̄ dicūt male fidi poſſeſſorē nō p̄ſcri
bere.§.eo.vigilāti.et.c.ſi diligēti.Aliq̄ exigūt
bonā fidē qꝛ omē qd̄ nō eſt ex fide peccatū eſt
vt hic.et hoc iure attento et ṽbis hui⁹ decre/
ta.nō ſufficit ad p̄ſcribendū ꝙ deficeret extre
mū male fidei niſi deſ extremū bone fidei.du
bitans aūt eſt in medio nō habens bonā nec
malā fidem g° nō p̄ſcribit.dicit tamē finaliteꝛ
ſe putare ꝙ ſi dubitatio eſt momētanea nō fi
xa et firma ꝫ vacillās ꝙ hec nō interrūpat ſi
cut nec heretic⁹ qui dubitat ꝫ nō fixe et firme
vt notat̄ de hereti.c.i.Si aūt eſt pſeuerans fi
xa et firma et ad merito dubitandū cōcurrat
veritas ſeu aliqua legitima cā plus credēdi
rem eſſe alienā q̄ ꝓpriā tūc putat ꝙ interrūpa
tur p̄ſcriptio.idem ſm̄ eū ſi aliquid ei oſtendi
tur vel ꝓbat̄ ex quo veriſimilit̄ potuerit ⁊ de
buerit dubitare.licet aſſerat ſe non dubitaſſe
vt.§.de iudi.c.nouit.⁊ per hec dicit ſe putare
ꝙ aliquo caſu denūciatio etiā poſt poſſeſſiōeꝫ
adeptā interrūpat q̄ñ fit a tali cui merito eſſet
credēduꝫ.vbi aūt dubitatio erat in principio
p̄ſcriptionis forti⁹ tūc impediret̄ ad ħ qd̄ nō.
in.d.l.i.C.de adqui.poſ.et hec ſūt nōbilia ver
ba.Sed ego ad ſaluandū glo.et ꝯmunē opio
nē adduco tex.optimū in.c.ſi ṽgo p̄allegato.
vbi dicit̄ ꝙ bone fidei poſſeſſoꝛ rectiſſime d̄r q̄
dicit̄ q̄diu poſſidere ſe ignorat alienū cū ſcie
rit nec ab aliena poſſeſſione receſſerit tūc ma/
la fides ꝓhibet̄ tunc iuſte iniuſtus vocabit̄ q̄
verba ſunt multū notanda et ponderanda in
hac materia et aptiſſime ꝓbant ꝙ etiam du/
bitās dicit̄ bone fidei poſſeſſoꝛ et p̄ſcribit qd̄
vez̄ eſt dicere q̄ñ dubitās ignorat rē eſſe alie
nā nec rōne dubij tenet̄ rē dimittere imo ſup̄
illo dubio p̄ſcribit.ar.bonū in.c.cū dilect⁹.de
ꝯſue.et in.c.audit.§.eo.nec obſtāt nō.in.l.i.C
de adq̄.poſ.qꝛ ꝓcedūt in ignorāte ſe poſſidere
iſte eni nō p̄ſcribit ꝙ ignorās nō h̄z nec bonā
nec malā fidē.Sec⁹ aūt ſi ſcit ſe poſſidē lꝫ du/
bitet an res ſit ſua qꝛ iuſte poſſidet ex quo ñ
ſcit rē ad aliū ꝑtinē nō ei iſte agit ꝯtra ꝯſciaꝫ
d.c.ſi ṽgo.et hic i fi.vbi req̄rit̄ ꝯſcīa rei aliene

ad impediēdū curſū p̄ſcriptōis. ¶ 4ª gl. q̄rit
q̄d ſi p̄lat⁹ h̄z leſaꝫ ꝯſciaꝫ alicui⁹ rei quā noīe
eccleſie poſſidꝫ dꝫ ne illi reſtituere quē credit
eſſe dn̄m. Rn̄det ꝙ nō ex quo capitulū h̄z bōꝫ
ꝯſciaꝫ ꝫ dꝫ intimare illi cui⁹ res eſt vt illaꝫ pe
tat.ar.in.l.atqui nā.§.cū me abſ̄te.ff.de neg.
ge.et hāc opi.tꝫ glo.in.c.gn̄alis.liiij.ſ.et in.c
bone.ij.de poſtu.p̄la.et Inno.hic dicēs ꝙ ca/
uere dꝫ in ħ p̄lat⁹ ne aliq̄d ꝯtra ꝯſciaꝫ faciat
vel fieri ꝓcurꝫ et ſic trāſeūt hic doc.Sꝫ Arch.
in.d.c.gn̄alis.ponit tres opi.p̄mo eni recitat
Huil.na.tenuiſſe ꝙ aut prelat⁹ ꝓ certo ſcit et
dꝫ illā rē reſtituē ꝑ illud.c.gn̄alis.aut dubitat
et tūc dꝫ ſūmittē aliū puta itimare dn̄o vt pe/
tat.Scd̄a fuit opi.Hoſti.q̄ dicit ꝙ in caſu re/
ſtōnis dꝫ ħ p̄lat⁹ facē coīcato ꝯſilio capituli ⁊
ſi capl'm nō vult dꝫ dicē ſic̄ dixit ap̄ls.Mūde
ſūt man⁹ mee ab hac cā vos ip̄e ſcitis eā ꝓcu
rate.xliiij.di.epheſis. ¶ 3° eſt opi.ip̄i⁹ Archi.
dn̄tis ꝙ lꝫ p̄lat⁹ h̄eat leſā ꝯſciaꝫ poterit nihi/
lomin⁹ ſm̄ iuris ordinē illā rē defendē in iu/
dicio qꝛ ſcit vt p̄uata pſona defēſionē ei aſſu
mit tāq̄ p̄lat⁹ ⁊ pſona publica.ar.in.c.ſi ſacer
dos.de offi.oꝛ.et qd̄ nō.in.c.paſtoralis.§.q̄a
ṽo.de offi.dele.⁊ ꝑ glo.xv.q.v.c.preſbit.Ego
ꝯcordādo opiōes q̄tū fieri pōt ſic diſtiguerē
ꝙ aut notorie ꝯſtat rē eſſe alienā et tūc ſolus
p̄lat⁹ pōt et dꝫ illā reſtituē et ſic intelligat̄.d.c
gn̄alis.nō eni dꝫ p̄lat⁹ vel eccl'ia detinē alie/
nū ꝫ agnoſcē bonā fidē.vt in.c.ꝑ tuas.de do
nat.et.c.ſepe.de reſti.ſpo.nec d̄r ſol⁹ p̄lat⁹ hoc
caſu alienare rē eccl'ie cū notorie ꝯſtet ꝙ nō ē
eccl'ie ꝫ poti⁹ d̄r ꝓcurare negocia eccl'ie cuiuſ
infamia purgat̄ in reſtōne rei aliene.Aut nō
ꝯſtat notorie et tūc aut ſol⁹ p̄lat⁹ ſcit nec alit̄
pōt ꝓbari ⁊ dꝫ tacē qꝛ ſibi ſoli nō crederet̄.vi
q.ij.ſi tm̄.et.c.placuit.⁊.e.c.q.vij.c.plerūq̄.nec
detinēdo p̄lat⁹ peccat qꝛ ħ fac̄ tāq̄ pſona pu
blica et ꝯſciaꝫ h̄z vt p̄uat⁹.aut poſſet ꝓbari ꝑ
alios et tūc ꝯſiliū hui⁹ glo. eſt ſuandum.nec
credo ꝙ p̄lat⁹ cū capitulo ſufficeret ad illā rē
reſtituendā ex quo notorie nō ꝯſtat rē illā eſſe
alienā qꝛ ſicut directe cā nō apparēte nō pōt p̄
lat⁹ cū capl'o alienare.xij.q.ij.ſine exceptione
ita nec indirecte al' poſſet ꝯfingi fraus.noto/
ria eni dꝫ eſſe cā alienationis ſiēde.de re.eccl
nō alie.c.i.li.vi.fac̄.l.cū hi.§.ſi cū lis.ff.de trāſ
ac.et hec puto ṽiſſima. ¶ Quito et vltio glo
recētis eiſdē t̄mīs q̄rit q̄d ſi dn̄s c⁹ eſt res ꝑ
eccleſiā poſſeſſa rē ip̄aꝫ repetit.p̄lat⁹ ṽo hn̄s
ꝯſciaꝫ leſaꝫ ꝯſitet̄ nūq̄d p̄iudicat eccleſie hab̄ē
ti bonā fidem rn̄det diſtiguēdo ꝙ aut p̄latuſ
h̄ebat mādatū a capitulo et tunc ꝯfeſſio ſua
nocꝫ eccleſie al' ſec⁹.all'.iura.nō tñ tu glo.Idē
nō.gl.in.c.ꝯ ꝯſtantinopol.xxij.di.videt̄ tex.ī
eo glo'.ſu.c.ij.de teſti.libro.vi.Et ad illud.c.

remittit hic Jo.an. ¶ Aliter diſtinguit hic do
An. ꝙ aut platus ↄfitet in his in qbuſ hȝ di
uiſā admiſtratioȝ ab eccleſia ⁊ ꝑiudicat eccle
ſie qꝛ illa pōt ſoluſ in iudiciū deducē niſi ſint
ardua. aut cōfitet in his ī qbus nō hȝ diuiſā
admiſtrationē ſȝ ↄiūctim et ꝓcedit iſta gl. vt ꝑ
iudicet demū cū ↄſēſu capl'i et ħ eȝ indiſtic̄te.
lȝ geſſerit actū ſol⁹ in quo ↄfitet qꝛ nō dȝ hoc
aliqͦ opari cū in ħ ei etiā vt teſti ſꝑ nō credit
vt nō. de teſti. a nobis. ⁊ in ħ vr̄ ipugnare gl.
que in ħ vltio ſēſit ↄtrariū Ego ſaluādo glo.
ī ħ vltio dico ꝙ vbi ꝑlat⁹ ſol⁹ geſſit actū eccle
ſie noīe et dubitat qualr̄ geſſerit actū tūc ſtat
dicto ſuo exquo alit ↄſtare nō pōt. ꝓ ħ allego
tex. in. c. ſi diligēti. ſ. e. facit. c. dilect⁹. de capel.
mo. nā et ſuus introgat ſuꝑ his q̄ ipē geſſit
exquo agit de facto ſuo. vt in. l. introgari. C.
de qōi. et. iiij. q. ij. ſui. facit. l. nēſeni⁹. ff. de ne/
go. geſt. Sȝ quo ad ꝑcedētia dicta dico ꝙ aut
ꝑlat⁹ nō hȝ capl'm et vȝ ↄfeſſio ſua dū ↄfiteat
ꝑ viā ↄtētioſe iuriſdictiōis. vt in. d. c. dilect⁹. ſe
cus ſi ꝑ viā volūtarie iuriſdictiōis. vt. l. cert⁹.
§. ſȝ an et ipos. et ibi ꝑ Bar. ff. de ↄfeſſ. et per
Cy. in. l. i. C. e. aut hȝ capl'm et tūc aut volun
tarie ↄfitent ābo et nō credo ꝙ ꝑiudicet eccle
ſie ſi ꝑ illā deueniāt ad diſtractōȝ reꝝ imobiliū
qꝛ qd nō pōt directe nō dnt facere poſſe īdire
cte. d. c. ſine exceptiōe. et. d. c. ſi cū lis. ſec⁹ ſi ꝑiu/
dicȝ quo ad fruct⁹. ar. c. qͦ qbuſdā. de fideiuſ
aut ↄfitent in iudicio ↄtētioſo et ꝑiudicat. vt
in. d. c. ij. de teſti. li. vi. facit. c. ſuborta. de re iu
di. et quod nō. Bar. et Cy. in locis ꝑall. aut
ꝑlat⁹ ſol⁹ ↄfitet et tūc ſi volūtarie nō ꝑiudicat
ſic nec ħ caſu ↄfeſſio tutoris ꝑiudicat pupil/
lo. d. §. ſȝ an ipos. aut in ↄtētioſo iudicio et tūc
aut hȝ mādatū a capl'o et ꝑiudicat vt in glo
ſ. Et opat mādatū qꝛ oñdit ↄſēſū capli ī illa
cā nō āt opat vt v̄tute mādati admittat ꝑla/
tus ad agendū cū ſine illo admittat ex iuris
diſpōne. vt in. c. edoceri de reſcꝑ. nō. Archy. in
d. c. ij. aut ñ hȝ mādatū et tene diſtictionē dñi
An. ſ. recitatā ꝙ in diuiſis ꝑiudicat niſi ſcēm
ſit arduū. qꝛ tūc nō ꝑt eſſe ſol⁹ in iudicio. vt ī
c. i. de ꝑcu. et nō. in. d. c. edoceri. In coīb⁹ vero
ſec⁹. vt ſ. in gl. ¶ Quero ex gl. dr̄ ſ. et in. d. c. ſi
v̄go. ꝙ hñs ↄſciaȝ rei aliene quā poſſidet pec
cat niſi rē reſtituat et alibi dr̄ ꝙ nō multū in/
terē iniuſte detinē vel inuadere alienuȝ. pone ꝙ
bona fide emi rē alienā tractu tpis añq̄ ↄple
at ꝑſcrip⁹ ſcio rē eſſe alienā qd remediū m̄ cō/
petit vt recedā a pc̄ō et damnū euitē. nā ſi re
ſtituo ſpōte nō hēo actionē de euictiōe. vt. l. q̄
rē emit. et. l. ſi p⁹ pfectū. C. de euic. et. l. at q̄ nā.
§. cū me abſēte. ff. d ne. geſ. nec agē poſſū añq̄
m̄ euicat vt in iurib⁹ ꝑal. niſi ī caſib⁹ excepꝉ.
ꝑ gl. ī. d. l. q̄ rē. So. dic ꝙ poſſū denūciare dño
vt petat vel ſūmittē aliā ꝑſonaȝ q̄ agat noīe
dñi et omittē exceptionē defect⁹ mādati vt re
victa potero agē ↄtra emptorē. de euic. d. §. cū
me abſēte. ⁊ d ħ lati⁹ ꝑ gl. ī. d. c. ſi v̄go. xxxiiij. q
ij. ¶ Altio ſ. q̄ro q̄lr ꝓbabit ſ. mala fides. vi
de qd dixi in. c. ſi diligēti. ſ. e. et ꝑ Bar. in. l. i.
ff. de iti. actuq̄ ꝑua. et. l. celſus. ff. de vſuca. Et
ↄclude ꝙ cū mala fides ↄſiſtat in aīo ſic̄ et bō
fides nō pōt v̄e ꝓbari. vt nō. gl. in. §. alie. iſti.
de actio. fac̄. l. dolū. C. de dolo. et. c. ij. de renū.
li. vi Jō ꝓbat ex ↄiecturis dūtaxat. d. l. dolū
et. c. ij. etſi ius reſiſtit poſſidēti ē ꝑſūptio male
fidei. vt in rl'a q̄ ↄtra iura. de re. iuri. li. vi. et. c.
ad decias. de reſti. ſpo. li. vi. et. l. q̄admodū. et
qd ibi nō. C. de agri. ⁊ cēſi. li. xi. hāc tñ ꝑſūpti
onē male fidei purgat diuturnitas poſſeſſiōis
vl' iuſt⁹ color in adq̄rēdo. vt nō. Inn. in. c. ij. d
in ite. reſti. fac̄ qd nō. bar. in. l. ↄq̄rebat. ī fi. C
vñ vi. Si aūt ius cōe nō reſiſtit ꝑt mala fides
ꝓbari ſi poſſidēti fuit denūciatū tpe adq̄ſitio
nis ꝙ res illa erat aliēa. vt. l. ſi fūdū. C. d euic
¶ Itē ſi corā aliqb⁹ dixit ſe ſciuiſſe vel ſcire rē
alienā. qꝛ ꝑſumit illud in mēte habuiſſe. l. la/
beo. ff. de ſuppel. le. et. xxij. q. ij. c. illud āt. Itē ſi
de ħ erat fama ī vicinia et ipē poſſeſſor erat vi
cin⁹ ꝑſumit ei ꝙ ipē dȝ ſcire rōe viciniṫ. de
ꝑſūp. c. q̄ſdaȝ. et. c. q̄to. de poſtu. ꝑla. c. i. xvi. di.
qd dicit. l. nō. Bar. in. l. i. ff. ſi. cer. pe. et. d. l. celſ⁹.
Itē ſi fuit ſibi denūciatū p⁹ adq̄ſitionē poſſeſ/
ſiōis ꝑ hoīeȝ cui erat veriſilr̄ credēdū marie
cū vedit tāta indicia quib⁹ v̄iſilr̄ debuit cre/
dere. ar. in. c. inq̄ſitioni. de ſē. ex. et. c. cū ↄtigat
de reſcꝑ. et qd in eis nō. et eſt de mēte Bar. in
extuagā ad reꝑmēdā. in v̄bo denūciationē in
fi. facit. l. qd te. ff. ſi cer. pe. etſi noluit informari
hr̄ ꝓ informato. vt nō. Bar. in. d. extuagā. fac̄
l. i. §. i. ff. qd vi aut clā. et. c. ij. de tēpo. or. li. vi.
vr̄ enī affectata ignorātia vt ibi.

¶ Rica. de ſnīa et re iudicata.

Hec rubrica duobus moīs ſm Jo. an. p⁹
Hoſ. ad ꝑcedētia ↄtinuat. et ꝑ⁹ ſic. Viſo quō
res adq̄runt ꝑ ꝑſcriptōnē. vidēdū eſt quō ali
ter adq̄runt ciuilit. ſ. ꝑ ſnīas iudicū. Vel z⁹
ſic Expedito tractatu ꝓceſſus iudicioꝝ. ad ſē
tētias q̄ ſinē ipo nūt litib⁹ veniam⁹. Quia v̄o
ſm Jo. an. lata ſnīa ſi nō appellat ab ipā fuit
nomē rei iudicate. Jō et de re iudicata ſūmit
tit. dicit tñ ꝙ large ꝑt dici res iudicata lȝ poſ
ſit appellari. allat. nō. in. l. i. ff. e. et. l. litigatori/
bus. C. de appel. Ex his v̄bis Jo. an. hñ nōb
driaȝ int ſnīaȝ et rē iudicataȝ. vt ꝓprie et ſtri/
cte ſnīa appellet cū adeſt appellandi facultas
cū v̄o nō ſubeſt remediū retractatiuū appella
tur res iudicata. large tñ pōt etiā añ dici reſ

iudicata et ſic itelligit.l.litigatorib⁹ ꝑalſ. vbi
appellat ſnia res iudicata lꝫ ↄpeteret appellã
di remediũ. Sꝫ ↄtra h̾ dictũ Jo.an.apte vr̄ fa
cere tex.in.d.l.i.ff.eo. vbi dr̄ ꝙ res iudicata ē
que finē ↄtrouerſiaꝝ ꝓnũtiatiōe iudicis ac/
cipit qḋ ꝑ ↄdēnatiōe vel abſolutiōe cõtingit
et ſic apte inuit iſte tex.ꝙ ipa ſnia nō pt̄ appel
lari res iudicata ſ; poti⁹ id qḋ ꝑ ipaꝫ ſniaꝫ iu
dicat et decidit et ideo ꝑ illũ tex.dicit ibi bar
ꝙ aliud eſt res iudicata et aliud res iudicãs
Res iudicãs eſt ipa ſnia ſeu act⁹ ſētentiãdi ⁊
h̾ imponit finē ↄtrouerſie. Sꝫ res iudicata ē
cã que finē ↄtrouerſie a ſnia accipit.⁊ h̾ volu
it ille tex.ſm eũ et ſic in effectu voluit Bar.ꝙ
ſnia eſt res iudicãs. res ꝟo iudicata eſt cau
ſa deciſa.hic eſt ꝙ de iure ciuili ſm eũ habet
ꝑ ſe tractat⁹ ſeu titul⁹ de ſentē.et ꝑ ſe titul⁹ de
re iudi.que niſi eſſent diuerſa nō eſſēt diuerſi
tituli.vt.l.ſi idē.C.de codicil. fatet tñ ꝙ text.
et glo qñq̄ ponũt vnũ ꝓ alio. Sꝫ ↄtra hec di
cta Bar.et ꝓ Jo.an.ego adduco tex.in.c.dile
cti in fi.de elec.et.c.cũ inter.et.c. qḋ ad ↄſulta
tōnē.⁊.e.vbi dr̄ ꝙ ſnia poſt lapſũ decē dieꝝ trã
ſit in rē iudicatã.g⁹ ipa appellat res iudicata
p⁹ decēdiũ. do.An.dicit ꝙ ꝓprie et ſtricte ſnia
eſt res iudicãs et mã et qḋ ſuꝑ qua iudicat ē
res iudicata.tñ alio reſpectu pōt ſnia appella
ri res iudicata.ſi bñ ↄſiderat ſnia ꝓut ꝓmul/
gat eſt res iudicans.ſi ꝓut eſt lata et trãſiuit
in rē iudicatã.pōt tñ tũc dici res iudicata qꝛ
irreuocabilit̄ et ꝑfecte iudicata cũ nō pēdeat
in aliq̄ ex futuro euētu. ¶ Sꝫ ↄtra h̾ ſic oppo.
ſi ſnia eſt res iudicãs quō pōt effici res iudi/
cata.cũ maxia dria ſit inter iudicãteꝫ et iudi
catũ.nec vnũ efficit reliquũ imo ſũt correlati
ua que nō pñt cadere in codeꝫ ſubiecto.ſic̄ eſt
dria int̄ inſtituētē et inſtitutũ.in.c.fi.de inſti.
et int̄ gñantē et gñatũ vt in.c.dãnam⁹.de ſũ.
tri.et de mã in.c.poſtulaſti.de ↄceſ.ꝑbē. Qua
re m̄ p⁹ diligēteꝫ ſpeculationē ꝓ oim iuriũ cō
cordia viſũ eſt ſic dicere ꝙ ſnia pōt dupl̄r ↄſi/
derari. Primo reſpectu ipi⁹ diffinitiōis iudi/
cialis.i.reſpectu cãe agētis.et tũc ꝓprie appel
lat ſnia qꝛ ↄtinet id qḋ iudex diffiniēdo ſētit
iudex eni hꝫ diffinire ſm ꝙ ſibi vr̄.vt in autē
tic.de iureiurl.qḋ ꝑſta ab his.et in.l. q̄les.ff.
de arbi.hic dixit gl.nō in.c.iudicet.iij.q.vij.ꝙ
iudex tenet iudicãdo ſeq̄ opiōꝫ ſuã ſ; nō volũ
tatē.de quo in.c.i.de ↄſti. Scḋo pōt ſnia ↄſide
rari reſpẽu ↄtēti in ea ſeu cãe paciētis. et tũc
q̄cq̄d ibi ↄtinet ſumēs deciſionē et diffinitiōꝫ
facto iudicis ſiue ſit cã ꝑncipal̄ ſiue acceſſoria
ſiue ſint expēſe vl̄ intereſſe appellat reſ iudicata
et h̾ voluit tex.i.d.l.i.ff.e.dũ dixit ꝙ res iudi
cata dr̄ q̄ finē ↄtrouerſiaꝝ ꝓnũciatōe iudicis
accipit.ↄſiderauit eni ſniaꝫ ex pte ↄtēti et cãe
paciētis.nã decidēs et deciſũ hñt ſe vt agēs
et patiēs ſic̄ in ſiſi dr̄ de actōe reſcidēte ⁊ actō
ne reſciſſoria.vt nō.in.c.cũ ex lr̄is. de in inte.
reſti.et in.l.ab hoſtib⁹.ff.ex qui.cauſ.ma. et h̾
mō dꝫ itelligi tex.in.l.litigatorib⁹.ꝑal.et alia
iura q̄ appellãt ſniaꝫ rē iudicatã etiãſi ↄpetit
facultas appellãdi h̾ etiã reſpectu dico ꝙ dñt
iura itelligi dũ dicũt ꝙ ſnia trãſit in reꝫ iudi
catã.i.ↄtētũ et deciſũ in ipa ſnia.ſeu mã ipiuſ
ſnie trãſiuit in rē iudicatã.i.aſſumit auctē rei
iudicate vt eſt tex.nō.in.d.c.qḋ ad ↄſultatiōꝫ
⁊ ſm illũ tex.ſũt itelligēda illa iura q̄ dicũt ꝙ
trãſit in rē iudicatã.aſſũit ei p⁹ decēdiũ auto
ritatē rei iudicate q̄i dicat ꝑ̄us erat res iudi
cata.ſ; p⁹ decēdiũ aſſũit aucteꝫ rei iudicate ꝙ
efficit irreuocabilis.et iuris auctē ↄpetit ex
ea exceptio rei iudicate fuit īducta ad iurl.ri/
gorē ſuãdũ vt eēt finis litiũ.vt nō.gl.in.c.pa
ſtoral̄ §.qꝛ ꝟo.de offi.dele.et in.l.q̄ exceptōne
ff.de ↄdi.inde. Et ꝑ hec decidit alia qō.nũq̄d
añ lapſũ decēdij poſſit ꝓprie ſnia appellari res
iudicata. Jo.an.vt pꝫ ex ꝑdictis ſētit ꝙ nō.gl
tenuit ↄtrariũ in.d.l.i.et in.l.ſi litigatoribus
ꝑal. Bar.in.d.l.diſtiguit ꝙ aut ſumit res iu/
dicata ꝓ ipa ſnia ſeu ꝓ cã deciſa et tũc ꝓcedꝰ
opi.illi⁹ gl.ꝙ ſtati eſt ſnia vl̄ res iudicata. Si
ꝟo ſumit res iudicata ꝑfecte et irreuocabilit̄
adeo ꝙ nō poſſit trãſigi ⁊ tũc ꝓcedit opi.ↄtra
ria quã tꝫ Jo.et eã attribuit Bar. canoniſt.
ꝑ.d.c.qḋ ad ↄſultationē.et ſic ꝓcedat.l.elegã
ter.§.ſi q̄s poſt.ff.de cōdi.inde. Si ꝟo accipit
res iudicata ꝓ effectu executōis ſnie.et tũc ſ;
diſtiguit.q̄daꝫ ei eſt effect⁹ iuris vt q̄a a iure
ſit ſtati executō vt in caſib⁹ in quib⁹ ſnia irro
gat īfamiã tũc qꝛ ſtati ſeq̄t iſte effect⁹.vt l.fur
ti.ff.de his q̄ nō.īfa incōtinēti dr̄ res iudica/
ta. Quidã eſt effect⁹ facti.vbi reqrit hois exe/
cutio.tũc quo ad id nō dr̄ res iudicata qꝛ in/
teri nō pt̄ executiōi mãdari ſnia vt.l.i. in pri.
ff.nil inno.appl̄.pē. Et q̄cq̄ hec ꝟba Bar.ꝑma
frōte videant exq̄ſita m̄ tñ nō placēt. Dico ei
vt pꝫ ex ꝑdictis ꝙ res iudicata dr̄ incōtinen
ti cũ ſnia eſt ꝓmulgata reſpectu ↄtētoꝝ in ipa
ſnia.ſemel eni iudicata ſũt q̄ in ipa ſnia ↄtinē
tur.ſicut eni ſnia dr̄ lata reſpcu cãe agētis qꝛ
iudicis officiũ finitũ eſt.vt in.c.in lr̄is.de off.
dele.ita res dr̄ iudicata reſpectu cãe patiētis
ſeu mãe ipi⁹ ſnie nec obſtat ꝙ poſſit appellari
et retractãi.qꝛ ꝑ h̾ nō pt̄ argui ꝙ res nō ſit iu
dicata imo eſt hodie forti⁹ dicēdũ.qꝛ appella
tio extiguit vel veri⁹ ſuſpēdit ꝓnũciatũ.vt.l
i.ff.ad ſpil.et.c.veniētes.de iureiurl.⁊.c.paſto
ral̄.§.ptēa.de offi.del.g⁹ res ſuit iudicata ⁊ te
nuit iudicatũ qꝛ extictio vl̄ ſuſpenſio ꝑſuppo
nit hitũ.vt i.l.decē.ff.de ꝟ.ob.⁊.c.ad diſſoluē
dũ de deſpō.ipu.q̄nimo dico ꝙ ex toto effect⁹

ſnīe.ſ.nō ſuſpēdit ꝑ appellōez.vt dr̄ .i.c.fi.de eo
q̄ mit.in poſ.multo g° forti° pōt dici res iudi/
cata.ſi nōdū fuit appellatū lȝ appellari poſſit
ſȝ fateor ꝙ añ lapſū decēdij nō hȝ autoritatez
rei iudicate irreuōbilit̄.ꝛ ſic loquit̄.d.c.q̄d ad
ꝯſultatōnē.ſicut dicim° in ſili ꝙ ꝑ miſſionē ex
p̄° decreto q̄s efficit̄ ver° poſſeſſoꝛ ſaltē de iu/
re canōico.ſȝ nō īmutabilit̄ ſȝ ꝑ lapſū āni ef/
ficit̄ irreuōbilis.vt nō.in.c.qm̄.§.in alijs.vt
lite nō ꝯteſ.et in.c.ꝯtigit.de do.et ꝯtu.ꝛ hanc
ptē vt dicat̄ res iudicata lȝ poſſet appellari tȝ
Hoſti.p° Hoff.in ſūma.e.§.hic āt Ad l.elegā
ter.§.ſi q̄s.pall.Rñdeo ꝙ principl'r loquit̄ de
re iudi.a qua nō pōt appellari.nō tñ ſequitur
q̄n et añ dicat̄ iudicata Vñ tex.poſtmoduz
ibi diſtiguit ꝙ ſi fuit appellatū pōt trāſigi.et
ſic p̄ſupponit ꝙ dr̄ res iudicata lȝ fuerit appel
latū nec reſpectu executiōis pōt dici res iudi
cata.qꝛ is qui exequit̄ nō iudicat imo mādat
executiōi rē ꝑ aliū iudicatā.vt eſt tex.in.l.exe
cutorē.C.de exec.rei iud.et ſic nō ꝓcedit illa
Bar.ꝯſideratio.Nūc ꝓ declaratōe rubrice ꝛ
ꝯdictoꝝ q̄ro q̄d ſit ſnīa. ¶ Text.dic ꝙ ſnīa pōt
mltipl'r ſumi q̄ñ ei ſūit̄ ꝓ ſignificatiōe cui° ꝯ
trōis.q̄ñ ꝓ opiōe in aliq̄ re.vt in.c.veniā.xx
xv.q.ix.et.§.de ferijs.capellan°.et mltis alijs
pōt ſumi.de quib° ꝑ Hoſti.in ſūma.e.ti.in pn̄
Sȝ quo ad mā̄ nr̄az ſnīa eſt diffinitio iudi/
cialis ꝯtrouerſie finē īponēs.detmīat eni iur
gātiū ꝯtrouerſias.vt.l.i.ff.e.et.c.iurgātiū.§.e.
Dicit̄ āt ſnīa qꝛ iudex ſc̄m ꝙ ſētit declarat diſ
finit et detmīat lites et dubia int̄ ptes.l.ſic.§.
ſȝ ſi q̄rit̄.ff.ſi fui vēdi.et.c.forus.iūcta glo.§.de
v.ſig. ¶ Et ſcias ꝙ ſnīaꝝ tres ſūt ſpēs.Que/
dā dr̄ diffinitia q̄daȝ intlocutoria.q̄daȝ hñs
vi diffinitie.gl.v°.ij.q.i.in ſūma.addit aliam
ſpēm.dicit ei ꝙ q̄daȝ eſt ſnīa ꝑcepti.et vide il
lā gl.qꝛ eſt optia in mā nr̄a.Diffinitia eſt illa
q̄ īponit finē toti cē in iudiciū deducte.vt nō
gl.in cle.vna.de ſeq̄ſt.poſſ.et fru.et dr̄ diffini/
tia qꝛ īponit finez ꝯtrouerſie et finit iudicis
officiū.An aūt ſnīa lata ſuꝑ exceptiōe ꝑem
ptoria dicat̄ diffinitia.vide q̄d nō.in cle.fi.de
ap.in gl.ij.repit̄ q̄daȝ q̄i diffinitia de q̄ ꝑ glo.
in.c.ꝯſultatiōib°.de offi.dele.vt eſt ſnīa lata
ſuꝑ poſſeſſorio.nā hito reſpectu qꝛ pōt intēta
ri poſtea petitoriū nō dr̄ ex toto diffinitia.vi
de tñ q̄d dixi.§.in.c.fi.de iudi.Intlocutoria
eſt illa q̄ int̄ pricipiū et finē cāe fert̄ ſuꝑ his q̄
icidūt vl' emergūt.vt nō.gl.in.d.cle.i.de ſeq̄ſ.
in v.diffinitia.et dr̄ intlocutoria.vl' qꝛ iudex
nō diffinit cāȝ ſȝ iterloquit̄ int̄ principiū et fi/
nē vel qꝛ iudex iter ptes loquēdo ſine ſolēni
tate ſcṗture ꝓnūciet.vt.d.Hoſtiē.p° Hoff.in
ſūma.e.§.ij.in pri. ¶ Sꝫ dubitat̄ de precepto
q̄d iudex ꝑ ſe vel nūciū facit de ꝯgando glo.

in auc̄.de here.et fal.§.illud in verbo decreto
col.i.dicit ꝙ eſt interlocutoria. ¶ Sȝ gl.in ea
dē auc̄.§.ſi q̄s aūt nō iplens.dicit ꝙ eſt q̄i in/
terlocutoria.Et creto poſſe dici ꝙ ſi cā eāt in
choata añ ꝑceptū.tūc dicit̄ v̄e interlocutoria
qꝛ intloquit̄ ꝑcipiēdo iter pricipiū et finē cāe
Si v̄o nōdū erat inchoata.et tūc dr̄ q̄i iterlo
cutoria.qꝛ nō fit iter pricipiū et finē ſȝ ante.
Queō ſnīa nō eſt diffinitia ſȝ hȝ vi diffinitie
vt q̄n nō īponit finē cāe.ſȝ nō expectet aliā ſen
tētiā poſt ſe vt cū iudex ꝓnūciat ſe nō iudicez
in illa cā.vt nō.glo.in auc̄.habita.C.ne filij
ꝓ pa.et in.c.ſignificantib°.de offi.dele.et vide
ꝑ Bar.de hoc in.l.titia.ff.de accu.et q̄d nō.i
c.ꝑuenit.§.de ap. ¶ Snīa ꝑcepti eſt q̄n iudex
ſine cāe ꝯgnitiōe aliq̄d ꝑcepit extra iudicium
et hec im̄ꝓprie dr̄ ſnīa.et de hoc ꝑ glo.ij.q.i.in
ſūma.et ꝑ Inno.in.c.ad aures.de tēpo.oꝛ. ¶
An v̄o excōicatio dicat̄ ſnīa.et an trahat̄ po
tius ad naturā iterlocutoriaꝝ q̄ȝ diffinitiaꝝ
vide ꝑ Inno.in.c.ꝑ tuas.de ſen.ex.et ibi dixi
et ꝑ glo.ij.q.i.in ſūma.ꝛ ꝑ Io.an.in.c.venera
bilib°.e.ti.li.vi.et ꝑ Archy.in.c.vt aīaꝝ.de cō
ſti.e.li.vbi dicit ꝙ im̄ꝓprie dr̄ ſnīa.qꝛ poti° pu
nit q̄ȝ finē cāe īponat. Abſolutio etiā dr̄ ſnīa
.xi.q.iij.c.ij.et in rubrica.de ſen.excōi.et abſo.
ſȝ im̄ꝓprie rōne ꝑdicta.et vide in locis ꝑalleg.

Sententia

Ca°. Nō valet ſen
tētia q̄ ꝯtra ius eſt lata exp̄ſ/
ſo erroꝛe in ſnīa.ita ſūmat do
An.qꝛ Io.an.ñ ſūmat ꝓpt̄ b̄/
uitatē.Hȝ ſūmariū eſt in ſe v̄m
ſȝ nō ꝯgruit l'r̄e.in qua nulla fit mētio de exp̄ſ
ſione erroꝛis in ſnīa.iō ſūmo ſic.Snīa lata cō
tra leges vel canones nō tȝ.nec ab ea op° eſt
appellare. ¶ Nō p° dr̄aȝ in vōbulo int̄ iura ci
uilia ꝛ canonica.Nā legū appellatiōe veniūt
iura ciuilia.appellatiōe canonū veniūt cano
nica.et ex hoc vltio et ex tex.infert̄ ꝙ oīs con
ſtō eccleſiaſtica pōt appellari canon.ꝯcoꝛ.c.i.
de ꝯſti.et xxxi.di.nicena.et hoc veꝝ ſūpto.lar
go vōbulo.alſ ſec° de quo vide bo.glo.iij.di.
in ſūma.vbi nōnt̄ varia noīa q̄ſtōnis eccleſia/
ſtice.Itē dic ꝙ canōes pñt dici leges vt ꝓbat̄
in.d.c.nicena.fac̄ tñ in ꝯrariū.ij.di.lex. ¶ Nō
z° ꝙ eccleſia in tm̄ a ꝓbat leges ciuiles vt eq̄
paret eas canonib° in foro eccleſiaſtico.et in/
tellige q̄n nō ꝯtradicūt canonib°.de quo dic
vt plene nō.in.c.i.de no.oper.nūc.et in.c.ſi in
adiutoriū.x.di. Et nō.ꝙ ſnīa lata ꝯtra legez
ciuilē ē nulla etiā in foro canōico.Sec° dic ſi
eſſet lata ꝯtra ſtatuta pticularia laicoꝝ vt in
c.eccl'ia ſācte marie.de ꝯſti.et dic vt ibi dixi lȝ
aliud ſēſerit Bar.in.l.cūctos ꝓplos.C.de ſū.
tri. ¶ Nō ꝙ ſnīa nulla pt̄ dici ſnīa et hȝ largo

modo. Nã ſtricte ſec⁹ ar. in. l. iiij. §. ↄdẽnatũ. ff.
de re iudi. maxie qñ fuit lata a iudice nõ ſuo
ad hͦ glo. nõ. in cle. i. de ſequeſtra. ¶ Nõ vltio
ex fine. c. ꝑ cõi vſu loquẽdi cũ dicim⁹ ſniaꝫ eſ
ſe nullã ipõ iure. Et dic ipõ iure. i. ipõ iure diſ
ponẽte nõ eni eſt neceſſe expectare ſniaꝫ infir/
matoriã hoĩs. ¶ Opponit ↄtra tex. et vr̃ ꝙ ſẽ/
tẽtia lata ↄtra ius teneat vt in. c. cũ int̃. ĩ. eo.
et. l. cũ ꝓlatis. l. preſes. ff. de re iudi. Sol. gl. vt
arbitror in pͥma pte metu ↄtrarij ponit duos
itellect⁹ ad tex. Prim⁹ vt itelligat̃ de legib⁹. ⁊
canonib⁹ diſponẽtib⁹ vt nõ valeat ſnia a nõ
ſuo iudice lata vt in. c. in pͥmis. ij. q. i. in. c. ac
ſi clerici. ẜ. de iudi. et. C. ſi nõ a ↄpetẽte ꝑ totũ
Scd̃s itellect⁹ vt itelligat̃ gñalit̃ qualit̃cũqꝫ
ſit lata ↄtra leges aut canones dũmodo exp̃
mat̃ error in ſnia. nã tũc ſnia eſt nulla. vt in. l.
ſi expſſũ. ff. de appel. et. l. ij. C. que ſnia ſine app.
reſci. et. ij. q. vi. diffinitia. §. ſi ſnia. Ad ↄtraria
dic ꝙ ꝓcedũt qñ error in ſnia nõ fuit expſſus
et hͦ eſt de mẽte glo. cũ qua cõit̃ doct. trãſeunt
Ego dico nõ eſſe neceſſe tex. iſtũ reſtrigere ad
iſtos duos itellect⁹. Nã in infinitis vt ita di/
xeri caſib⁹ ſnia ↄtra leges canones ve ꝓlata
eſt nulla lꝫ error in ſnia nõ ſit expſſus vtputa
ex defectu iuriſdictiõis. vt in. c. acſi clerici ſpal.
¶ Itẽ ex defectu iudicis vt qꝛ notorie excoicat⁹
vt in. c. ad ꝓbandũ. de re iudi. ¶ Itẽ ex defectu
litigatoꝝ vt qꝛ ↄtra minorẽ ſñ curatorꝭ auctẽ
in iuditio exiſtentẽ. l. ſi curatorẽ hñs. C. de in
inte. reſti. et. l. claꝝ. C. de aucto. pſta. et. l. i. et. ij.
C. qui legi. pſo. nõ hñt in iudi. ¶ Itẽ rõe tpis
vt qꝛ die feriato fuit lata vt in. c. fi. de ferijs.
vel de nocte vt in. c. ↄſuluit. de offi. dele. vel ra
tione loci. qꝛ in eccleſia ꝑ iudicẽ ſecularẽ vt in
c. decꝫ. de imu. eccle. vel ꝑ mulierẽ ſeu minorẽ
qui iudicãe nõ pñt. l. cũ pͥtor. ff. de iudi. et plẽ
nõ. in. c. ſuſcitata. de in inte. reſti. et in multis
alijs caſib⁹ de quib⁹ vide ꝑ ſpe. in ti. de ſẽ. pͥla
§. iuxta. et vide ibi in vbo litigatoꝝ ꝑ Jo. an.
An valeat ſnia lata ꝓ bãnito ↄtra ſtatutum
qd̃ ꝓhibet ius illi reddi et pͥcipit audiẽtiam
denegari. ¶ In oĩb⁹ gͦ iſtis caſib⁹ et ſĩlib⁹ põt
tex. iſte verificari ſꝑ eni ſnia erit nulla quãtũ
cũqꝫ error in ſnia nõ ſit expſſus. ¶ Ex quib⁹
patꝫ ꝙ glo. et ſũmariũ do. An. nimiuꝫ reſtrin
gũt lr̃aꝫ que loquit̃ indiſtincte. Et ꝓ clariori
reſpõſione ad ↄtrariũ. ẜ. formatũ. diſtiguo ſic
qꝛ aut ſnia eſt ↄtra ius hito reſpectu ad meri
ta cãe dũtaxat. Aut illud ius ↄtra qd̃ ẽ lata
ſnia ↄcernit extrĩſec⁹ aliaꝫ iiuſtitiã a meritis
cãe puta vt ſnia nõ ferat̃ die feriata vl̄ aliqd̃
ſimile. ¶ Primo caſu debet diſtigui an ſẽten
tia ſit lata ↄtra ius iuris errore in ſnia nõ ex
pͥſſo et valet ſnia ſic loquit̃. c. cũ inter. ĩ. eo. et. l.
cũ ꝓlatis. et. l. preſes. ſcd̃m vnũ intellectuꝫ. et

hoc caſu ꝓcedũt iura que dicũt ꝙ ſnia fac̃ ius
inter partes licet ſit iniuſta. d. c. cũ int̃. et. ff. d̃
re iudi. res iudicata. et. l. igenuũ. ff. d̃ ſta. ho.
Aut fuit in ſnia iuris error expreſſus vtputa
diſceptabat̃ ſuꝑ teſtõ a minore facto et iudex
ꝓnũciauit teſtm̃ valere qꝛ minor quatuorde
cĩ ãnis põt teſtari vel diſputabat̃ de validita
te certe electõis. et iudex ꝓnũciauit electionẽ
valere. qꝛ ſuſpẽſi pñt eligere. et tũc ſnia eſt ipõ
iure nulla vt in iurib⁹ ſuꝑius allegat̃. ¶ 2⁹
caſu pͥcipali qñ eſt lata ſnia ↄtra ius cõcer/
nẽs aliã iuſticiã. et nõ merita cãe et tũc dico
ꝙ regl̃r ſnia ẽ ipõ iure nulla. ſiue ſit expſſus er
ror in ſnia ſiue nõ. et in hͦ mẽbro põt gñalit̃ iſte
tex. vͥficari. Nã regl̃r q̃cq̃d ſit ↄtra ius ẽ nul/
lũ ſi ius detmiat expſſuꝫ actũ eſſe nullũ. vt in
l. nõ dubiũ. C. de legi. et. l. iuregẽtiũ. §. ſi paſtõ
paciſcar. ff. de pac. et in reĺa que ↄtra ius. de
re. iurꝭ. li. vi. et. x. di. vides in alijs iurꝭ. ẜ. alle/
gat̃. Dices tu q̃ eſt diuerſitatis rõ int̃ iſtud
mẽbꝝ et pͥcedẽs. Sol. nemo tãgit. Ego aũt di
co ſic ꝙ in ↄcernẽtib⁹ merita cãe dat̃ iudici fa
cultas diſcernẽdi et arbitrãdi cui⁹ ptis iura
ſũt potiora. qꝛ nõ põt dari certa regl̃a. vt in. l.
iij. ff. de teſti. et i. c. in noſtra. e. ti. et. c. cãꝫ. ĩ. e. cũ
ſi. Jdeo in iſtis pͥſumit̃ eſſe iuſtũ ꝙ iudex iudi
cauerit. Hic eſt ꝙ iura dicũt pͥſumẽdũ eſſe ꝓ
ſnia iudicis. ſaltẽ ꝑ lapſũ tpꝭ. x. dieꝝ. d. c. in pͥ
ſẽtia. et. c. cãꝫ. niſi expͥmat̃ error iuris. qꝛ tunc
ceſſat pͥſumptio que erat ꝓ iudice cũ notorie
cãs hẽat ↄtrariũ offuſcare et ↄfũdere illã pre
ſũptionẽ. viij. di. vitate maifeſta. et incertis
nõ certis op⁹ eſt ↄiectur. vt in rl̃a. ij. ĩ. de re. iu
ris. clare ei pꝫ ſniaꝫ tũc eſſe ↄtra ius id̃ tẽ me
rito ẽ nl̃la. In alijs vo iurib⁹ ↄcernẽtib⁹ aliã
iuſtitiã a meritis cãe nõ dat̃ facultas iudici
decernẽdi. ꝫ iponit̃ neceſſitas obtẽperãdi. vt
in. c. i. et. c. ne initaris. de ↄſti. et. l. leges ſactiſſi
me. C. de legi. vbi dr̃ ꝙ leges ↄſtrigũt vitas
oĩm et in. c. de ↄſti. dr̃ ꝙ canones ab oĩb⁹ ſunt
ſuãdi. merito gͦ ſi ſnia repit̃ lata ↄtra ius iu/
rib⁹ nõ ſbſiſtit. nõ ei põt iferior tollẽ legẽ ſuꝑi
oris vel in aliq̃ ↄtrauenire in caſib⁹ nõ ꝑmiſ/
ſis. vt in cle. ne romani. de elec. et. xxvi. q. ij. in
ſtõnis. et. c. ꝙ ſuꝑ his. de ma. et obe. et nõbis
bñ hãc rõeꝫ et optie facit ꝓ ea parte qd̃ in ſĩli
nõ. Bar. in. l. is cui bonis. ff de v. ob. in vbo
q̃rit gl. in. l. ſepe. ff. de tuto. et cura. da. ab his
¶ Nũc aũt q̃ro an indiſtincte ꝓcedãt ſuꝑius
dicta. vt in pͥ⁹ mẽbro ſnia teneat. vl̄ ãnullet̃ ex
pͥſſo iuris errore. et i ſcd̃o ſit nulla ſiue expͥma
tur error ſiue nõ. Solo. diſtingue ſic ꝙ aut ſẽ
tẽtia fuit lata ↄtra ius litigatoris tm̃. et tũc
regularit̃ tꝫ ſnia vñ op⁹ eſt appellatiõe qꝛ ius
pͥſumit iudicẽ recte fuiſſe motũ vt predixi ſal
lit ſi iniuſtitia ſit notoria tũc eni eſt nulla. ar

optimū.ȷ.e.īter ceteras.vbi pleni⁹ dicā.nō Jn
no.in.c.frnitatı.de frigi.et male.ȷ.e. cū bertol/
dus.et do.An.hic.et in.d.c.int̄ ceteras.ꝓbat̄
rōe.in notorio eni cessat rō ꝑsūptiōis q2 sust̄
net̄ iiusta ſnia.nō ei h3 tūc iudex ꝑtātē ꝯgnoſ
cēdi.ꝭ tm̄ iudicādi ſeu veri⁹ exequēdi.vt in.c.
qm̄.de ſi.pꝛeſb.et in.c.euidētia.ȷ.de accu.et.ij.
q.i.māifeſta.nō.Jnno.in c.ex pte.de ꝟbo.ſig.
ſac.d.c.ꝟitate.viij.di.nā h casu pt̄ ſnia iiuſta
ſimplr̄ dici ꝯtra leges ꝓlata ⁊ ſic nulla vt hic
Aut cessat hec notoꝛia iiuſticia et tc̄ ſi fuit ex
ꝑſſa cā ꝯtra ius cōe et alia q̄ nō eſt cōtra ius
ſnia t3.ita ſinglr̄ t3 Jnno.in.c.in pſētia.de re/
nūcı.et Jo.an.in.c.cū int̄.ȷ.e.nā tūc ſuſtinet̄ ſē/
tētia rōe alteri⁹ cē q̄ nō ē ꝯtra ius.et optie ꝑ
dco Jnno.adduco.c.ꝑ tuas.ȷ.q̄ ſi.ſint leg.Ju
dex ei exꝑmēdo duas vr̄ ei nō ꝑciſe fūdaſſe ſe
ſuꝑ altera dūtarat vn̄ ſatis eſt ꝙ ſnia poſſet
ſuſtineri ex illa q̄ nō eſt ꝯtra ius. ad h bn̄ fac̄
rō lr̄e.in.d.c.cā3.vbi dr̄ ꝙ iudicis aius nō ſꝫ
ad vnā ꝑbōis ſpē3 iclinat̄.et i dubio debem⁹
iterꝑtāri vt poti⁹ res valeat.ȷ.de ꝟ.ſig.abbate
et.l.qɫ.ff.de ꝟ.ſign.et h vr̄ ꝓcedē etiāſi altera
cā ſit ꝯtra ius litigatoꝛı. qa in dubio ꝑſumit̄
iuſta vt ꝑdixi.et iputandū eſt nō appellāti.
Hoc tn̄ dcm̄ Jnn.limito qn̄ ex cā exꝑſſa q̄ nō
eſt ꝯtra ius poſſe: ſi eſſet ꝟa ſuſtineri.Ex^m pri
mi iudex ꝓnūcia^t teſtm̄ valē.q2 mioꝛ.xiiij.an
nis pt̄ teſtari.et q2 ꝓbatū fuit ꝙ teſtatoꝛ erat
maioꝛ.xiiij.an.Nā ſnia pōt ex hac vltia cā ſu
ſtineri.vn̄ nō h3 vitiare exꝑſſio cē falſe. vtile
ei nō d3 ꝑ iutile vitiari. exq̄ ſūt ſepabilia. vt
in rſa vtile.de re.iurı.li.vi.Ex^m ſcdi qn̄ iudex
ſic ꝓnūciat.dico teſtm̄ valē q2 minoꝛ.xiiij.an.
pōt teſtari et q2 null⁹ defect⁹ affuit i numero
teſtiū certe ſnia eſt nulla. q2 ꝑſuppoſito ꝙ illa
cā ſit ꝟa tn̄ ex ea nō pt̄ teſtm̄ ſuſtineri. q2 non
ſufficit ſolēnitatē fuiſſe adhibitā.niſi teſtatoꝛ
fuerit habilis.vt i.l.ſi qram⁹.ff.de teſta.⁊ nō
bn̄ hāc limitationē q2 nēo tāgit. Aut fuit ex/
ꝑſſa cā ꝯtra ius cōe dūtarat ſiɫ cū alia ex q̄ tn̄
n̄ pt̄ ſuſtineri ſnia.⁊ tūc ſi illud ius cōe ē claꝝ
et idubitatū et tūc nō v3 ſnia.q2 ceſſat rō pre
ſumende iuſtitie vt ꝑdixi. h limito veꝝ qn̄ cā
ꝯtra ius exꝑſſa.reſpicit totā ſnia3 vꝑputa q̄a
q̄ ꝯtiet vnū articulū vel plēs ꝯnexos.Si aūt
ꝯtinet pla capitla et erroꝛ ꝯtra ius exꝑſſus ꝯ
cernat vnū articulū dūtarat tūc ſolū coꝛruit
illud caplm.Jn alijs ꝟo remāet ſnia valida
ad h allego gl.ſing. ⁊ Bar.in.l.ij.C.de re.iu
di.ꝓbo rōe nā qn̄ ſūt pla capla ſepata vident̄
tot ſnie q̄t ſūt capla.vt.l.etiā.ff.de mino.Jdo
pōt ꝑ pte valē.et ꝑ pte nō.l.q̄da3 mulier.ff.
fami.herci.S3 qn̄ ſnia ꝯtinet vnū caplm non
pōt ꝑ pte valē.etiāſi erroꝛ ſit in pte.ad h glo.
nō.in.l.ſi.ff.de iurı.om.iu.q̄ dicit ꝙ ſi hñs fa/

cultatē ꝯgnoſcēdi vſq3 ad.x.ꝯdēnauit.in.xv.
nō v3 ſnia etiā vſq3 ad.x.et tenuit illā glo.ibi
Bar.⁊ Bal.in.l.i.C.ſi aduer.rē iu.q2 cū ſnia
ſit res indiuiſibilis nō pōt valē ꝑ pte.l.in h iu/
ditio.ff.fami.her.et.l.cū certa rōe.C.qn̄ ꝓuo
nō ē neceſ.nō.Bar.in.d.l.ij.Sec⁹ in re diuiſibıl̄
q2 tūc vtile nō vitiat̄ ꝑ iutile.vt in.c.ſi q̄s.de
ꝟuis.xij.q.ij.et.l.ſacim⁹.C.de don.et hec bene
nōbis.ſi aūt illud ius ꝯtra qd̄ eſt ſnia lata ē
dubiū.vt ꝙ ſūt multe opiones hic inde vel ē
dubiū i ſuo itellc̄tu.et tc̄ ſnia v3 q2 taɫ erroꝛ ex
cuſat̄ h ꝓbat̄ in.d.l.cū ꝓlaı.ſm vnū itellectū
quē cōir ſequūt̄ doc.ibi.et in.l.ij.C.q̄ ſnie ſn̄
ap.et ibi ꝑ Bal.et do.An.ꝭ et optie facit tex
in.l.rſa.ff.de iurı.et fac.igno.et in.c. cū dilect⁹
de ꝯſue.et qd̄ nō.gl.in.c cū venerabiɫ.e.ti.⁊.c
vno.de poſtu.ꝑla.li.vi.An.āt poſſit iudex ſin
dicari q̄ male iudicauerit.q2 eligit opi.qua3
multi ſequūt̄.l3 nō ſit bō.bar.in.d.l.cū ꝓlaı.
t3 ꝙ ſic.miti⁹ tn̄ d3 puniri ſm̄ eū.ad h allat̄ qd̄
nō.inſti.de obli.q̄ ex q̄i delicto in pricipio.S3
Ange.de ꝑu.dicit in.d.l.cū ꝓlaı.h veꝝ qn̄ al
tera opio eſſet aꝓbata.alſ aūt licitū eſt alte
rā ꝑeligere.allat̄ Jnno.in.c.inita.ꝭ.de conſti
Ego dico ꝙ ſi opio ꝯtraria eſt magis cōis.ꝓ
cedit dictū Bar.q2 ē in culpa nō ſeq̄do cōe3
opi.exq̄ erat ꝟa.ar.c.i.de deci.et dicit Jo.an.
in.c.i.de ꝯſti.q2 cōis opi.eſt ſeq̄da.niſi ſit eui
dent̄ falſa vel poſſit ꝓbabilib⁹ rōib⁹ ꝯuici ſed
vbi tāt⁹ eēt opionū ꝯflict⁹ vt nō poſſit apparē
q̄ ſit opi.magis cōis.tc̄ poſſet ꝓcedē opi.An
geli.et h caſu poſſet ꝓcedē opi.Pe.q̄m recitat
do.An.in.c.vt debit⁹.ꝺ ap.vbi dicit ꝙ ſi vna
opi.faciebat ꝑ appellāte releuat̄ ſi ſuccubuēit
a ꝯdēnatiōe expēſaꝝ.et vide qd̄ ibi dico et in
c.i.de ꝯſti. Et ꝑ hec idē dicēdū vt ſi ſnia tene/
at qn̄ eſt lata ꝯtra legē ſeu decretalē exuagā/
tē.Nā cū nō ſit in coꝛpe iuris clauſa.pōt ꝺ ea
ꝓbabilit̄ dubitari.et h ꝓbat̄ in.d.l.cū ꝓlaı.
ſm aliū itellectū quē ſequūt̄ ibi Bar.et An/
ge.et alij et Bal.in.l.ij.C.q̄ ſnie ſn̄ ap.re.⁊ do
An.ꝭ et in.c.paſtoraɫ.de ſi.iſtru.⁊ vide qd̄ ibi
dixi.Ego puto h veꝝ niſi exuagās eſſ3 i loco
illo notiſſima.Ex^m in exuagāti execrabiɫ.⁊ in
exuagāti ad repꝛmendā.q̄ q̄tidie allegant̄ in
ſcholis et i iudicijs tūc ei ceſſat rō icertitudī
nis.fac.c.i.de poſtu.ꝑla.⁊.xvi.di.qd̄ dicit.qd̄
nō.⁊ fac qd̄.ȷ.dicā in ꝯſuetudie.Jtē vt ſnia te
neat qn̄ ius cōe nō eſt exꝑſſū.ꝭ ꝑ argumenta
et ꝯcluſiōes n̄ pt̄ itellectualit̄ reduci.vt ſit cō
tra ius cōe.et hec nōnt̄ voluit Jnn.in.c.et.ꝑ
et g.de offi.dele.fac qd̄ nō.gl.i.c.ij.de teſti.co
gē. Quid āt ſi ē lata ꝯtra ſiſe legis.nō tn̄ re/
perit̄ lex ꝯtraria i illis tēis.Ja.de are.⁊ Cy
in.l.i.C.de legi.dicūt ſnia3 valē refert et ſeq̄t̄
Bal.in.l.ij.ꝑaɫ.facit optie qd̄ nō.Jnno.in.c.

cū ſpāli.de app.tūc enī ꝭm Cy.in.d.l.i.ē ſnīa cō
tra ius qñ repit lex ſcripta in t̄mis occurrēti
bus vł oio indr̄ntib⁹.ſec⁹ ſi t̄mi drūt lʒ ꝓpinq̄
ſint et h̄eant rōnis paritatē.do.An.dicit ꝙ ſi
rō eſſet ſcp̄ta in gnē.lʒ ſub alijs t̄mis ſpecifical.
ſatis vr̄ ꝯtra legē iudicatū ſi eſſet iudicatū ꝯ/
tra rōnez legis nihil adducit. Sed mihi hec
ſnīa plʒ ꝑ q̄ opi.adduco.l.nō dubiū.C.de le/
gi.et tex.in.c.fi.de re iudi.li.vi.vbi dr̄ ꝙ is cō
mittit in legē q̄ v̄ba legis āplectēs ꝯtra legis
nitit voluñtatē.et ſic rō legis ē qñʒ lex.hic ē ꝙ
ad rōez legis reſtrīgit ⁊ āpliat dictū legis.vt
l.cū pr̄.§.dulciſſimis.ff.de lega.ij.⁊ diſpō etiā
penalis extēdit ad limites rōis exp̄ſſe.vt nō.
gl.in cle.i.de elec.in v̄bo eligat.et ī cle.ij.ꝺ vi.
et ho.cle.in v̄bo pilleñ.lineū.fac.l.ij.ad tercul
Sec⁹ vbi allegaret ſiłe ſub faciliorib⁹t̄mis vł
parib⁹.vt nō.Inno.in.d.c.cū ſpāli. Idē per
oia eſſet dicēdū qñ ſnīa repit lata ꝯtra legem
ꝯcernētē aliā iuſtitiā a meritis cāe vbi tñ lex
daret ordinē cāe ad cāʒ tūc nō viciat ſnīa ex
trāſgreſſione illi⁹ ordis.ʒ op⁹ eſt appellare.vt
in.l.i.C.de app.et regłr an valeat factū cōtra
legē.vide ꝑ gl.i.c.tua.de deſpō.du.⁊.x.di.vid
ꝑ Cy.et bal.i.d.l.nō dubiū.et ꝑ bar.in.l.ſtipu
la⁹ff.de no.op.nū.dico in.c.fi.de poſtu.p̄la.
Sʒ q̄ro q̄d ſi ſnīa ſit lata ꝯtra ſtatutū ꝑticula
re loci.So.dic idē q̄ ad illū locū ſic dc̄m ē.s̄.ꝺ
l.cōi.q̄ ad vniuerſū.Nā ſtatutū eſt lex in loco
vbi viget lex oēs ꝓpli.ff.de iuſti.et iu.et .i.diſ.
ius ciuile.Hic dixit Bar.et Ange.p⁹ eū in.d
l.cū ꝓlatis.⁊ Bal.i.d.l.ij.ꝙ ſnīa lata ꝯtra ſta
tutū extrauagās a volumīe ſtatutoꝝ tʒ ſic dici⁹
in extrauagāti p̄ncipis.ʒ limito vt.s̄.dixi ī extra
gāti p̄ncipis.ſi ſtatutū ſeu reformatio extra/
gās eſſet nota in loco ⁊ in iudicijs.ſec⁹ ſi ſnīa
eſſʒ ꝯtra terrorē ſtatutoꝝ in volūīe redactoꝝ
¶ Quero q̄d ſi ſnīa ſit lata ꝯtra ꝯſuetudinez
Sol.dic ꝙ valet ꝓpter dubiū facti.arg.eoꝝ q̄
dicta ſūt niſi ꝯſuetudo eſſet notoria.tā in ꝓpſo
q̄ʒ in iudicio.ar.eo.q̄ le.et nō.i.c.i.de ꝯſti.li.vi.
et in.l.de quib⁹.ff.de legi.et ita nō.Bal.in.d.
l.ij.ꝑ ℏ fac q̄d nō.Bar.in.l.de quib⁹.p̄alł.vbi
ꝯcludit ꝙ ꝯſuetudo eſt ius.⁊ ꝓbat ibi.et.i.di
ꝯſuetudo.dʒ tñ ꝓbari ſi allegat ꝭm eū.vt.l.i.
C.q̄ ſit lōga ꝯſuetudo.et ꝓbat in.c.cū dilect⁹
e.ti.et ℏ qꝛ ꝯſiſtit in fc̄o q̄d ſepe prudētiſſimoſ
fallit.ſi enī dat ꝓbabilis ignorātia debʒ tenē
ſnīa ſic tʒ ſnīa ꝯtra legē extrauagātē.ſec⁹ vbi ceſ
ſat ignorātia cū repiat lata ꝯtra ius q̄d nō.
¶ Quero q̄d ſi ſnīa fuit lata ꝯtra p̄uilegium
vr̄ ꝙ nō valeat qꝛ p̄uilegiū eſt lex.iij.di.p̄uile
gia.dic ꝯtra ꝑ.c.Sborta.ꝯ.e.vbi dr̄ ꝙ aut p̄uile.
giū fuit oſtēſū iudici et dāto ſnīaʒ ꝯtrariā vr̄
illud reꝓbare.aut nō fuit oſtenſū et nō dʒ p̄te
xtu p̄uilegij de nouo repti ſnīa retractari.rñ/

deo ad ꝯtrariū ꝙ p̄uilegiū ē lex p̄uata.nō āt
cōis vt dr̄ in ꝯtrario et ꝯſiſtit in fc̄o.et p̄uat⁹
pōt ſuo fauori renūciare.Sec⁹ aūt eſt in lege
cōi q̄ certa et clara et iudici dat factas iudi
cādi.an p̄uilegiū teneat iur̄ tñ nō.in.c.cū ve
niſſēt.de iudi.ℏ puto ꝓcedē ī p̄uilegio cui ps
renūciare p̄t.ſeu q̄tin⁹ venit in p̄iudiciū ptis
al̄.ſec⁹.Nā ſi exēpt⁹ litigauit corā ordīario lo
ci.et nō allegauit exceptionē ſi tʒ ſnīa nec ob
ſtat taciturnitas.qꝛ ſi voluiſſʒ nō potuiſſʒ eē ex
p̄ſſet in illū vt iudicē ꝯſētire.de arbi.cū tp̄e.g⁹
nil opat taciturnitas.et ℏ tʒ Jo.an.in rła ſciēti
de re.iurł.li.vi.in ꝯcu.fac q̄d nō.gl.in.l.i.C.
vbi de cri.agi oʒ.et vide q̄d dixi in.c.ſignifica
ſti.de fo.ꝯpe.ʒ ℏ caſu nō tʒ ſnīa ex eo capite ꝙ
fuit lata ꝯtra p̄uilegiū.ſʒ ꝓpt̄ defectuʒ iuriſdi/
ctōis.Sec⁹ puto ſi exēpt⁹ ꝓrogauiſſet p̄uilegiuʒ
exēptōis et ordīari⁹ ℏ nō obſtāte tulit ſniam
in ꝯtrariū ſeu dixit p̄uilegio nō obſtāte qꝛ tūc
nō p̄iudicat q̄ ad exēptū lʒ nō q̄ ad ꝯpaʒ.arg.
eoꝝ q̄ nō.i.c.ad audiētiā.de p̄ſcp̄.et i.c.dilcs.
de capel.mo.et.d.c.Sborta. ¶ Quero an valeat
ſnīa ꝯtra ſnīaʒ.cū p̄ria ſnīa fecerit ius int̄ par
tes.dic vt plē dicā.ꝯ.e.int̄ mōaſteriū. ¶ Quero
q̄d in decreto intꝑpoſito ex falſa cā dic ꝙ nō tʒ
ſiue ſit error iurł.in eo exp̄ſſus ſiue nō et in ℏ
differt a ſnīa.vt ꝓbat in.l.cū hi.§.ſi p̄tor.ff.de
trāſac.et.l.magis puto.§.ſi ex.de reb⁹ eo.q̄ ſb
tu.et cu.et.l.i.§.hec v̄ba.ff.ne vis fiat ei.⁊.l.cū
v̄o.§.ſbiecta.ff.de fideicō.li.nō.Bar.i.l.ſepe.ff
de tu.et.cu.da.ab his.et pleni⁹ ꝑ eū in.l.iuſte
poſſidet.ff.de re iudi.vbi diſtiguit ꝙ ā decretū
nō intꝑponit rite.i.ꝯ̄uato iuris ordīe et in du/
bio nō vʒ.l.meminerit.C.vñ vi.et.l.fi.C.ſi ꝑ vi
vel alio mō.nō.in.d.l.iuſte. ¶ Qñʒ decretū in
tꝑponit rite ſʒ nō recte.i.iuſte ꝯ̄uata iuſticia et
tūc qñʒ deficit decretū in iuſticia reſpē̄u petē
tis et nō vʒ.vt in iurib⁹ p̄al.qñq; deficit iuſti
cia ex ꝑte ꝯuēti vel rei in q̄ facta fuit miſſio.ʒ
iuſticia eſt iuſte ex ꝑte agētis et tūc decretuʒ
in ſe ē validū et is q̄ illud obtinuit poſſidʒ et
p̄ſcribit.vt i.d.l.iuſte poſſidʒ.Ex.m in ℏ vltio i
eo q̄ v̄e ē creditor Titij.et mittit in poſſeſſiōʒ
reꝝ Sēpronij nō debitoris tāq̄ʒ titij.vʒ eē tūc
decretū lʒ reſtituat ille ſempꝛoni⁹.vt.l.a diuo
pio.§.ſi ſuꝑ reb⁹.ff.de re iudi.q̄ āt ſit rō diuer/
ſitatis int̄ ſnīaʒ et decretū.credo qꝛ decretuʒ
ſapit poti⁹ nāʒ interlocutorię q̄ reuocat ꝓpt̄ in/
iuſticiā ex iudicis offitio.vt in.c.ceſſāte.ꝺ ap.
et.l.ꝙ iuſſit.ff.de re iu.q̄ʒ diffinitię que irreuo
cabilis eſt.ex quo trāſiuit in rē iudicatā.vt in
.c.cū int̄.ꝯ.e.et.C.ſē.reſci.nō po.ꝑ totū.et idō no
tāter dixit Inno.in.c.dilecto.de v̄.ſign.qꝛ hec
ſnīa ꝙ res debitoris vēdat ex ſcd̄o decreto ē
īterlocutoria Idō ſi iudex poſtea ꝯtrariū ꝯgno
ſcit.ſ.ꝙ nō ſuberat debitū reuocabit miſſionē

⁊ ven.ar.in.d.§.ſi ꝓtor.et.§.ſi ex.bal.⁊ de hoc
decreto iterponẽdo.⁊ an pſumat ꝓ eo vid eli/
gāt ꝑ Bar.in.l.i.C.de pdijs mino.ſine decre.
nõ alie.⁊ ꝑ ſpe.in ti.de ꝓcu.§.ſi.v.quid ſi ſolũ
⁊ in ti.de emp.⁊ ven.§.nũc dicẽdũ.v.breuiter
ſcias.et ꝑ bal.in.l.q̃cũqꝫ.C.de boniſqꝫ libris.
et in pᵃ oſti.li.feudoꝝ. ¶ Redeo nũc ad ſcdaꝫ
ꝑticulā gl.in.qua glo.op. in eo ꝙ in pma ꝑte
ↄcluſerat ſniaꝫ nullā nõ ↄualidari ex interpo
ſitiõe appellacõis de.l.iij.§.falſus.ff.rẽ ra.ha.
vbi dr̃ ꝙ ſi dñs appllat a ſnia lata ↄtra falſũ
ꝓcuratorẽ ratificat.⁊ ſic ſnia q̃ erat nulla ꝑꝑẽ
defectũ mandati.vt in.c.ex inſinuacõe.⁊ in.c.
in noſtra. de ꝓcu.ratificat ꝑ appllõeꝫ. ¶ So.
gl.nitit ſoluẽ vt pꝫ in ea ꝫ nõ formalit̃ ſoluit.
⁊ habes glo.ij.q.i.ſtatutᵘ.que dicit ꝙ appellã
do ↄſũmat q̃s ſniaꝫ.lꝫ ſit nulla ex d̃fectu ſolẽ/
nitatis.h̃ voluit illa gl.relata ad illũ tex.mo
uet ꝑ dcm̃ .§.falſus.ꝫ male loquit̃.vñ doc.di/
ter hic tenẽt ↄtrariũ.et Bar.in.l.licet.ff.de iu
di.et.d.l.ſi expſſũ.et nõ.j.d app.dilcõ.dic gᵒ for
malr̃ ſoluẽdo ↄtrariũ ꝙ qñꝫ ſnia eſt nulla.ſo
lũ ex defectu ↄſẽſᵘ ꝑtis et tũc ꝑt ps illā ratifi
care ↄſẽtiẽdo.vt in.d.l.lꝫ.et appellãdo vr̃ ↄſẽ/
tire geſtis ꝑ falſũ ꝓcuratorẽ et ſic vr̃ loq̃ dẽs
§.falſus.Nã ſnia lata ↄtra falſũ ꝓcuratoreꝫ
tꝫ quo ad ipm ꝓcuratorẽ qꝛ cũ eo eſt ↄtractũ
ſcꝫ q̃i ꝑ lit.ↄt.l.plautiᵘ.ff.d ꝓcu.quo ad dñꝫ
vo nõ tꝫ ex defectu ↄſẽſus dũtaxat.Jõ ratifi
cãdo tacite ꝑ ipm actũ appllonis ↄualidatur.
Qñꝫ ſnia eſt nulla ex alio defectu puta qꝛ cõ
tra leges lata vel ex defectu ſolẽnitatl. et tũc
nõ ↄualidat ꝑ actũ appllonis qꝛ defectᵘ ſnie ñ
depẽdet ex ↄſẽſu ꝑtiũ.vñ ñ poſſẽt ꝑtes etiã ex
preſſe eã ↄualidare vt valereꝫ vt ſnia.lꝫ poſſẽt
approbare vt valeret tãqꝫ pactũ nouit̃ ↄtrahen
do.et ita itelligit̃.l.ij.C.cõia vtriuſqꝫ iudi.vt
ibi nõ.ꝑ Cy.⁊ ꝑ bar.in.l.vna.C.q̃ ꝓ ſua iurl.
et in.d.l.ſi expſſũ.appellãdo vo nõ approbat ſen
tẽtiã.imo ipugnat.et ſic nõ põt valere etiã vt
pactũ.vt nõ Bar.in.d.l.ſi expſſũ. ¶ Et aduer
te ad vnã.limitacõꝫ eoꝝ q̃ ponit gl. ratificat̃
eni ſnia lata cũ falſo ꝓcuratore ꝑ ↄſenſũ dñi
ſupueniẽtẽ.qñ ille poterat eſſe ꝓcurator.al's
ſecᵘ ita nõnĩ dixit gl.in.d.l.lꝫ.⁊ ſequit̃ ibi bar
et ꝓ h̃ facit qꝛ ſnia h̃ caſu nõ eſt nulla ex ſolo
ↄſẽſu ꝑtis ꝫ alio defectu nõ depẽdẽte a ptãte
dñi.facit qđ nõ.Jnno.in.c.prudẽtiaꝫ.de offi.
dele.et ꝑ Dy.in rl'a ratihabitio. de re. iurl.li.
vi.⁊ ꝑ Jo.an.in rl'a ratũ.e.ti.in merc. ¶ Ex gl.
q̃ro qꝛ ſnia ↄtra leges lata ẽ nulla vt ꝫ. Nũ/
q̃d iudex poterit iteꝝ ꝓnũciare.Ho.tãgit hãc
q̃õeꝫ ꝫ Jnno.et ↄcludit ꝙ ſi eſt ordiariᵘ ꝑt vt
C.quõ et qñ.iu.l.ꝑſes.et.l.iiij.C.de accu.Se
cus in delegato q̃ ꝓnũciando ſũctᵘ eſt offitio
l.ſi vt ꝑponis.C.quõ et qñ iudx.Eꝫ tu d hac

q̃õe dic vt pleniᵘ nõ.in.c.ex l̃ris.de offi. dele.
vbi meliᵘ cauit.Nõdit tñ hic Jnno.nõbile di
ctũ dicẽs ꝙ vbi nõ tꝫ ipo iure qđ fecit delega
tus ex errore ꝓbabili ductᵘ.iteꝝ ꝓſeq̃ poterit
ponit exᵐ in executore cui mandabat vt ꝓui
dẽt ticio de ꝓbẽda.cui ꝓuidit de ꝓbẽda mar/
tini.q̃ cõi opiõe reputabat̃ mortuᵘ ꝫ viuebat
vt poſtea ↄptũ eſt.ex h̃ errore ꝓbabili poterit
demuꝫ de alia ꝓuidẽ ſm cũ.ar.j.de ſecũ. nup.
dñs.C.de iurl.et facti igno.l.error.Si vo pro
uidit de ꝓbẽda q̃ de iure vacabat non de ſcõ
ꝓuiſᵘ ãt renuit ꝓſeq̃ ius ſuũ execrãs forte li/
tes.nõ ꝑt executor ãpliᵘ ꝓuidẽ.ipute ãt ꝓui
ſo q̃ ius ſuũ nõ defẽdit. ar.ff.de peti.here.l.il
lud.nec ꝓdeſt ignorãtia facti q̃ ad poſſeſſionẽ
q̃ nõ ẽ talis ꝙ de iure potuerit ꝓuiſionẽ ipe/
dire ſm Jnno.et bñ.Nec ob.c.cũ nr̃is.de cõ/
ceſ.ꝑbẽ.qꝛ loquit̃ in alio caſu.cũ.ſ.gr̃a fuit in
pricipio ſurrepticia.Jdẽ dic Jnn.vt ñ poſſit
iteꝝ ꝓuidẽ ſi executor errauit in iure.lꝫ ſua ꝓ
uiſio fuerit nulla.ponit exᵐ hoſti.cũ diſpẽſa
tiue ꝓuidit eps d ꝑrochiali eccl'ia ꝓuiſo i mi
noribᵘ tm̃.executor credẽs epm diſpẽſare nõ
potuiſſe ↄtulit illã vt vacãtẽ errãs i iure.ſ.de
eta.et q̃li.Pretẽa et hodie credo ꝙ h̃ caſu nõ
ſit necc'ia diſpẽſatio ꝑ.c.ſi ꝓ clericil paupibᵘ.d
ꝑbẽ.li.vi.Aliud tñ ibi ſentit .glo.et dic vt nõ
in.d.c.ꝑterea.et.c.ij.de inſti.li.vi.dictũ tñ Jn/
no.nõ plꝫ ꝫ hoſti.q̃ tꝫ ꝙ lꝫ errauerit i iure.ex/
q̃ tñ apparet ꝙ ꝓuiſio fuerit nulla. iteꝝ tñ dꝫ
de bñficio alio illi ꝓuidẽ.vt bñficia pricipuꝫ
hẽãt ſuũ effectuꝫ nec illis illudat̃ qꝛ nõ facẽ
et ſic nullũ eq̃pat.de trãſla.c.ij.cũ ↄcordãtijs
ibi poſitl.et de cle.reſi.tue. ¶ Aduerte in q̃ tũ
Jnn.loquit̃ gñalit̃ in t̃mis q̃õnis de quolꝫ
delegato idubie dictũ ſuũ ñ ẽ veꝝ q̃tinᵘ dicit
ꝙ ꝑt iteꝝ ꝓnũciare ſi ipo iure ex ꝓbabili erro
re facti nõ tenuit qđ ipe fecit.dico ei ꝙ ſiue er
rauerit in facto ſiue i iure dũmõ fuauerit for
mã ↄmiſſiõis ſi tulit ſniaꝫ diffinitiãꝫ ñ ꝑt am
pliᵘ ſe intromittẽ q̃a fũctus ẽ offitio ſuo ſiue
bñ ſiue male.ad h̃ bo.tex.in.l.ſi ꝑponis.et qđ
ibi nõ.ꝑ bar.quõ et qñ iudx.et optie fac̃ tex.i
l.dicẽ.i ſi.cũ duabᵘ ſeqꝫ.ff.de arbi.et in.c.ſi ↄꝓ
miſſariᵘ.de elec.li.vi.vbi tex.optimᵘ ad mãm
et qđ nõ.Dy.in rl'a qđ ſemel. de re.iurl.li.vi.
et Bar.in.d.l.ſi expſſũ.ff.de app.ꝫ ꝑ rõꝫ hoſti.
pal̃.põt ſaluari dictũ Jnno.in exẽplo ꝑ eũ po
ſito.ſ.in executore gr̃e.vt ſiue errauerit in iu/
re ſiue in facto.poſſit ſemꝑ iteꝝ prouidẽ ſi pria
prouiſio fuit nulla.ꝙ priceps vr̃ mãdaſſe pro
uiſionẽ effectualẽ et bñficia pricipũ debẽt be
nigne interꝑtari.vt in.c.olim.de v.ſig.et.l.fi.
ff.de ↄſti.prin. ¶ Pretẽa gr̃a eſt q̃d pricipale.
Ptãs vo executoꝝ venit acceſſorie ad gr̃am
vñ ſicut per inutilẽ et erroneã ꝓuiſioneꝫ non

expirat gr̄a q̄ itelligit̃ de benefi° vacãti nul-
li debito ita nec dꝫ expirare ptãs executorũ
ar.opti^m. in.c.ſi ſup gr̄a.de offi.dele.li.vi.vbi
vigore gr̄e ſuſtinet̃ ptãs executoris eo caſu
quo ptãs delegati expiraſſꝫ.qð bñ eſt nõndũ
et hãc opi.tꝫ finalit̃ do.An.in.c.in lr̃is. pall.
C Sꝫ iux̃ p̄dicta q̄ro de q̄ōe quã ponit Bal.
in.d.l.ij.C.q̄ ſē.ſine app.reſci.pp̄ mãdauit i for
ma paupex hꝫ mõ Cõferas Petro clerico ali
qð bñficiũ nõ hñti tñe bñficiũ qð nõ excedat
tãtã q̄ntitatẽ ãnuã ſi eũ repis ſufficiẽtez in le-
ctura ꝯſtructiõe et cãtu q̄ executor eũ exãiau^t
et putãs ipm eſſe ydoneũ cũ nõ eſſet bñficiuꝫ
aſſignauit.nũq̄d valet collatio. et vr̃ p̄° ꝙ nõ
ꝑ.l.ſepe egreſſe.ff.de tu.et cura.da.ab his.vbi
dr̃ ꝙ ſi iudex dedit adulto tutorẽ tãq̄ꝫ minori
nõ valet datio.Ad idẽ.l.cũ ꝟo.§.ſubuctũ.ff.
de fideicõ.li.vbi nõ valet ꝓnũciatio ſup lib-
tate.ſi iudici falſo obreptũ fuit.Bal.ipe tenu
it ꝯtrariũ ꝑ tex.inſti.q̄ manu.nõ po.§.ſel.vbi
dr̃ ſatis eſſe.q̄ ſemel̃ fuit cã approbata ſiue ſit
ꝟa ſiue nõ.ſiue iſta ꝟba ſapiãt monitionez vt
q̄daz dicũt ſiue ꝯditõnẽ.ꝯditio tñ nõ eſt puri
ficata ꝑ obſuãtiã ſoli⁹ forme.et q̄uis mã.i.ꝑ-
ſona nõ ſit ſufficiẽs tñ nõ eſt rebellis actui cũ
diſcẽ poſſit q̄diu viuit ⁊ pleraq̄ꝫ in aptitudie
recipiũt fũdamẽtũ.ff.de fideicõ.li.l.apud iuli
anũ.Idẽ dicit ſi pp̄ dixerit.ſi eũ iueneris virũ
vite laudabilis.⁊ ꝯuerſatiõis honeſte.nã ſuf
ficit ꝙ fuerit talit̃ qualit̃ facta inq̄ſitio q̄ exe-
cutor ad nullã formã artat̃ niſi ad formã mã
dati.adducit nõ.ꝑ gl.in cle.vna.de offi. dele.
Inn.in.c.ex rõe.de app.et in hꝫ vltio male alle
gat Nã voluit allegare Inno.in.c.fi.de p̄ſũp
vbi ponit plẽ hãc mãꝫ et ibi pleniſſime dixi.et
hec dicta Bal.ſũt nõnda. Sꝫ in ꝯtrariũ facit
qð nõ.Inn.in.c.int̃ dilectos.de exceſ.p̄la.vbi
dicit ꝙ ſi aliq̄s auctẽ pp̄e ꝓuidit alicui noto-
rie idigno et ſcient̃ de aliq̄ p̄latura vel maiſe-
ſte ꝯtra tenorẽ mãdati ꝓuiſio eſt nulla nec im
pedit aliã ꝓuiſionẽ fiẽdã.ar.de.elec.cũ in cun
ctis i fi.Et p⁹ paucũ nõ reſtrigẽs ſe ad caſum
maiſeſte iiuſticie.dicit ꝙ ſi pp̄ mãdat ꝓuideri
alicui ſub ꝯditiõe puta ſi eſt de tali loco oriũ
dus ꝙ executor nõ hꝫ ptãtẽ ꝓuidẽdi.ſi ꝯdicõ
ſit ꝟa.ff.de.ꝟ.ſig.cedẽ diẽ. ¶ Idẽ dicit ſi ptãs
nõ ſit ꝯditional̃r ꝫ certũ eſt ꝙ pp̄ nũq̄ꝫ ſcripſiſſꝫ
ꝓ illo ſi ſciuiſſꝫ ꝟitatẽ vt ſi ſcripſit ꝓ q̄cũq̄ꝫ in
crimie ꝑmanẽte.qð ẽ valde nõndũ. Quid g°
dicem⁹ Ego vltra ea q̄ dixi in.d.c.fi. in vltia
colũ.ꝟ.vide.dicerem in p̄nti ſic.ꝙ aut notorie
ꝯſtat ꝯditionẽ req̄ſitaꝫ a pp̄ nõ exiſtẽ. vel illũ
ꝓ quo ſcripſit fore notorie indignũ.ita ꝙ ꝟiſi
milit̃ ſi papa ſciuiſſet nunq̄ꝫ ꝓ illo ſcripſiſſet ⁊
tũc ꝓuiſio eſt nulla q̄ ceſſat ꝑ̄ſumptio que eſt
ꝓ facto executoris exquo notorietas ẽ in op-

poſitũ vt.ſ̄.dixi.et optime facit.l.ſepe egreſſe.
pall̃.Nã ibi nõ tenuit datio tuto.cũ nãlit̃ cõ-
ſtaret illũ nõ eſſe pupillũ.Aut ceſſit notorie-
tas et tũc q̄daz ſũt q̄ ꝯmittũtur ꝯgnitiõi ipi⁹
iudicis vtputa ſi repiret eũ vite laudabilₓ.
q̄daz ꝟo veniũt extrĩſecis verificãda.vtputa
ꝓuideas tali ſi nullũ poſſidꝫ bñficiũ vel ſi ac
ceſſerit ꝯſẽſus capituli Primo caſu tꝫ ꝓuiſio.
lꝫ ꝯditio vel monitio in ꝟitate nõ exiſtat dũ-
modo executor fecerit aliq̄ꝫ exaiatiõnẽ ſeu in
q̄ſitionẽ.rõ q̄ cũ iſta veniũt verificanda ꝑ iu
dicis ꝯgnitionẽ ꝑ̄ſũptio eſt ꝙ inſint exquo iu
dex ſic declarauit in.d.§.ſemel.fateor tñ ꝙ ſu
ꝑior poſtmodũ ex officio ꝓcedẽs poterit ꝓui
ſionẽ ceſſare.ſi nõ repit req̄ſita.ar.in.c.paſto-
ralis.de appel.et qð nõ.gl.in.d.cle.vna.de off
dele. 2° caſu nõ tꝫ ꝓuiſio niſi ꝯditio ſit ꝟifica
ta.ar.in.d.l.cedẽ.et.c.ſi ꝓ te.et qð ibi nõ.de re
ſcp̄.li.vi.q̄ hꝫ caſu ceſſat ꝑ̄ſũptio ſurgẽs ex fa-
cto iudicis cũ iſta nõ depẽdeãt a ſua ꝯgnitõe
ad hꝫ optie fac̃ qð in ſili nõ.Bar.in.d.l.is cui
ff.de ꝟ.ob.i illa q̄õe ſi iudex dedit tutorẽ adul
to tãq̄ꝫ minori vel alicui vt ꝓdigo q̄ non erat
ꝓdig⁹.et lꝫ ſũt multe opiõs vt ibi ꝑ eũ tñ ipe
diſtiguit.ꝙ in p̄° caſu nõ tꝫ datio ex̄q̄ in ꝟita
te nõ erat minor.ꝑ.d.l.ſepe.ſ in ſc̄do caſu tꝫ lꝫ
nõ eſſet ꝓdig⁹.vt nõ.glo.in.l.i.C. de cura.fu.
Et eſt diuerſitatis rõ ſꝫm eũ q̄ eſſe minorẽ vl̃
maiorẽ declarat nã.hꝫ eſſe ꝓdigũ ſpectat ad iu
dicẽ.et iõ ꝑ̄ſumit̃ ꝓ eo qð ipe fecit et vr̃ id iuſ
facẽ qð iudex dixit.ar.in.l.i.ff.ꝙ cũ fal.tu.ita
dico in ꝓpoſito qð eſt nõndũ et hic ſit finis in
hꝫ capl̃o.Nã q̄daz alia tãgit hic Inn.q̄ q̄ nõ
faciũt ad mãꝫ nec ſũt mltũ vtilia omitto. ⁊ õ
mã vide in.c.i.ſ̄.de alie.iudi.mu.et.l.i.ff.eo.

Iurgatium

Breue eſt vel ſumma ſic.Li
tes dñt celerit̃ t̃minari. ¶ Nõ caſũ in
quo currit eq̄tas cũ rigore.Et nõ ꝙ in iure ẽ
dare rigorẽ et eq̄tatẽ.et eſt eq̄tas iuſtitia dul
core mie tẽꝑata.vt nõ.in.c.fi.de tranſac.fac̃ op
tĩe.c.diſciplia.xlv.di.Bar.in.l.i.C de legi.di
xit hãc eſſe dr̃iaꝫ int̃ eq̄tatẽ et ius q̄ ius ſcri
ptũ ſeu rigor iuris ẽ deciſio q̄ ſit ſꝫm rẽſas iu
re ſcriptas.Eq̄tas ꝟo dr̃ q̄daz facti ꝯuenien
tia ſeu ꝯueniẽs q̄ddaꝫ ad hꝫ addũt.l.nulla.ff.
de legi.et.d.l.i.et.l.placuit.C.de iudic. Sꝫ tu
dic meli⁹ ꝙ dr̃ia eſt int̃ eq̄tatẽ rigorem et ius.
Ius eni tꝫ mediũ.Et q̄d ſit ius dic vt hẽs in
l.i.ff.de iuſti.et iu.Ius ei eſt ars boni et eq̄.ꝫ
ſꝫ in mã nr̃a capit̃ de cõi deciſiõe.q̄ ſit ſꝫm cões
regulas iuris.Rigor ꝟo eſt iuris exceſſus q̄
q̄nq̄ꝫ ſtatuit̃ ad terrorẽ alioꝝ.vt in.c.ij.de tor
ne.et.l.aut facta.in fi.ff.de penis.q̄nq̄ꝫ tñ ſuit̃
ꝓ ordine iuris.vt in.c.ſup litteras.de reſcrip
Eq̄tas ꝟo eſt ordiata iuſticia tẽꝑata dulcedie

miſericordie vid ad mā3 bo.gl.in.c.ↄſtitueret
l.di.qñ ꝯo ſit fuāda eqtas vl' rigor dic vt nō.
in.d.c.ſi.et.d.l.placuit. Annū ſcias ꝙ iudex ñ
d3 velle videri clementior lege vt dicit tex.in
auc.de iudi.§.oportet. Bl.in pricipio ſui alle
gat ↄcordātias.poſtmodu3 opponit.de.c.cu3
apud.xi.q.iij. vbi ſnīa pricipis differt.p.xxx.
dies. Soluit et bñ ꝙ ibi nō differt ſnīa ꝫ exe/
cutio et ē ſpāle cū priceps ex iracūdia fert ſen
tētiā ꝑſonalē ↄtra aliq̄.d3 eni tūc differri per
tps ꝓdictū vt res poſſit ſi op' erit accipe peni
tētiā. vt ibi et i.l.ſi vindicari. C.de penis.et vi
de pleſ ca' in quib' differt executio ꝑ glo.in
d.c.cū apud regularit.aut ei d3 fieri talis di/
latio.vt in.c. ſicut ſine.ij.q.i. ꝫ in ciuilib' dat
tps de q̄ le.ꝛ nō.in.c.qd ad ↄſultationē.ē.eo.
S3 dubiu3 eſt an ſnīa corpalis poſſit mādari
executioni īfra decē dies qui dant ad appellā
dū. Bar. hāc qōne3 format et examiat in.l.q̄
vltio ſupplicio.ff.de penis.et finalit' ↄcludit
ꝙ q̄dā eſt executio que fit a iure vt ꝙ efficiat
infamis furus vel ſile q̄d et tūc talis executō
fit ſtati lata ſnīa vt in.d.l qui vltio.et.l.furti
ff.de his qui nō.infa.et hēs tex.de iure canōi
co.iij.q.vij.porro.et.§ porro. Quedā eſt execu
tio q̄ d3 fieri ab hoie.et iſta d3 fieri poſt.x.dies
ar.in.l.i.ff.nil.no.c.ꝑp.pen. et ꝭ dicit ſe putare
de iure veri' ꝫ dicit ꝙ de ↄſuetudie fuat ↄtra
riū qr illi dies nō expectant.ꝛ ꝓ illa ↄſuetudi
ne adduco tex.in.l.nō tm̄.ff.de appel.vbi dr ꝙ
nō tm̄ ille qui ad ſuppliciū ducit pōt appellāe
ꝫ etiā ali' ꝯ.et ſic erat.ī.tps appellādi.et nihi/
lomin' ducebat ad ſuppliciū.ſpe.in ti. de ſen.
exe.§.videndum.ꝟ.porro.dicit ꝙ reglr p' x.di
es in crialib' eſt ſnīa executioni mādāda niſi
fuerit appellatiōe ſupplicatione vel petitione
reſtōnis in integꝝ ſuſpenſa.fallit in notorijs
vel qñ re' fuit ↄfeſſus ſeu teſtib' et argumen
tis ſupat' vt vix ipe negare audeat.nā talis
nō appellat vt.ij.q.vi.ſūt quoꝝ. et de ꝭ vltio
plene dicā in.c.cū ſpeciali.ē.de appel.et fac tex
in.c.cū ſit rōna.c.xi.et ꝭ eſt de iure tenēdū .nā
ſi in ciuilib' dant decē dies forti' in crialib'
vbi agit de maiori ꝑiudicio et vide bo. gl.in
c.ſepe.de app.et ad.l.nō tm̄.ꝛ ↄſuetudinē cōe3
rñdeo ꝙ ꝓcedunt qr cōit non damnat q̄s ad
mortē niſi fuerit ſpōte ↄfeſſus vel ita in facto
re depſhenſus ꝛ teſtib' et argumētis ↄuictus
vt vix ipe denegare audeat.vt dicit tex.in.l.q̄
ſnīa.C.de penis.quib' caſib' nō admittit ap
pellatio.de quo tñ dicendū. vt.l.ij.C. q̄ꝝ ap.
nō reci.et dicā in.d.c.cū ſpāli. Ad iſtū tex.dic
ꝙ loquit in ſnīa ꝓferenda q̄ d3 celerit' ꝓmul/
gari. ¶ S3 ↄtra ꝭ opp.et vr ꝙ etiā ſnīa nō ſit
ꝓcipitāda.vt in.c.cū ex lrīs. de in inte reſti.
So.dicit gl. ꝙ iudex nō d3 tm̄ feſtinare q̄ mi/
nus plene īſtruat in cā et dic ꝙ iudex d3 acce
lerare expeditōnē ita tñ ꝙ iuris ordo nō ꝓter
mittat et ꝟitas nō occultet.vt in cle.ſepe.§.ā
putet.de ꝟ.ſig.etſi iudex ita feſtiaret ꝙ ex bui
tate tpis ꝓt ꝓſumi ꝙ nō bñ īſtruct' tulit ſnīa3
nō v3 qd agit.vt i.c.cū ex lrīs.de in ite.reſti.
Nō.bar.i.l.platū.C.de ſē.et ſpe.i ti.de ſē.pla.
§.qm̄.ꝟ.Itē oppōe fac qd nō.gl.in.c.eccſia.d
ↄſti.et tex.i.c.nos in quēq3.ꝛ.c.ꝓmates.ij.q.i.

Non poteſt

Breue eſt.vel ſūma ſic. Per alia ꝟba ſacerdos ſine iuſta cā nō eſt
ab epīs et i vnā ſnīa3 ↄcordātib' deponēd'.ꝛ
nō diuidit. ¶ Nō p' clericū nō deponēdū ad
libitū epī.nec etiā ↄcilij ꝓuicialis d3 eni ſub/
eſſe lrīma cā et dic ꝙ d3 eſſe grauis et maife/
ſta.Nā ꝛ a bñficio ñ eſt cleric' remouēd' ſine
graui cā.vt dicit tex.nō.in.c.iuentū.xvi.q.vij
multo forti' ab ordie.q̄ aūt ſūt cria ſuſpēſiōe
depōne vel degdatiōe actuali digna dixi plē
in c.ac.ſi clerici.de iudi. ¶ Nō 2° ꝙ ꝑ depoſiti
onē dr cleric' remoueri a gradu ſuo nō tñ ꝑ
ꝭ ꝑdit caracterē īpreſſū in aīa3 qui eſt indele/
bilis adeo vt remaneat etiā p' mortē.vñ cle/
ricus reſuſcitās nō ē ordinād'.vt nō.gl.in.c.
ij.xxxij.q.vij.ſ ꝑdit exerciciū. An aūt de facto
celebrās poſt depoſitōnē ↄficiat veꝝ corpus
xpī.vide ꝑ glo.in.c.ij.de penis.li vi. et ſuꝑ ea
pleni' cino ꝑ Jo.an. ¶ Nō.3° ibi ſacerdotu3
iūcta gl.q̄ exponit et bñ.i.epoꝝ ꝙ appellatiōe
ſacerdotū veniūt epī. nā et ipi ſūt ſacerdotes
et olim nō erat dria in vōbulis.oēs eni tam
epī q̄3 ſimplices preſbri vocabant ſacerdotes
vt dicit tex.in.c.olim.xcv.di. preſbri eni dicūt
ſacerdotes ꝙ ſacꝝ dāt ſicut epī.vt dicit tex.in
c.cleros.xxi.di. Pñt etiā epī appellari preſbri.
eſt eni illud nomē dignitatis.preſbr eni idem
eſt qd ſenior nō reſpectu etatis ꝫ dignitatis
et id oli epī vocabant preſbri.vt dicit tex.in.d
c.cleros. S3 in mā penali crederem ꝙ applone
ſacerdotū et preſbroꝝ nō venirent epī.qr hñt
aliū ordinē.ſ.epālem et dignitatē ſuꝑ ſimpli/
ces ſacerdotes.ad ꝭ qd nō. Inno.in.c. ſedes
de reſcp.et vide qd dixi ſuꝑ rubrica. de vi.et
ho.cle.facit.c.qr ꝑiculoſū.de ſē.ex.li.vi. Opp.
ↄtra tex.et vr ꝙ ſacerdotes nō pñt aliū ſacer/
dotē etiā ex cā deponē qr nec capl'm cathedra
lis eccl'ie ꝭ ꝑt. Nec elect' et ↄfirmat' in ep3 ñ
ſit ↄſecrāt'.vt in.c.trāſmiſſa.de elec.et.c.irrefra/
gabili §.exceſſ'.et qd ibi nō.de offi.ordi. So.
gl.in ꝓn.vt arbitror metu ↄtrarij h' expōit ſa
cerdotu3.i.epoꝝ.ꝛ bñ loquit vt ꝓdixi.oli eni
epī ſic vocabant vt ꝓdixi. ¶ S3 quero qr tex
loquit i plurali numero de epīs. q̄t reqrunt
in depoſitione clerici. So.gl. in ſcda pte dicit
ꝙ in cā dyaconi reqrunt tres.in cā preſbri ſex

ad minꝰ.xv.q.vij.ſi aũt.et.c.felix. De ſubdya
cono gl.nihil dic̃ et h̾ iõ q꜠ iura d̾ illo.nõ fece
rũt mẽtionẽ.q꜠ illo tp̃e ſubdyaconatꝰ nõ erat
ordo ſacer.ſ; hodie ſecꝰ.vt in.c.miramur. de ſ/
ui.ordi.et gaudẽt eodẽ ꝓuilegio.iõ dicendũ
hodie ꝙ ĩ cã ſbdyaconi reqrũt tres ep̃i ſicut
in cã dyaconi dic.c.miramur nõ.Archy.in.§.
ſolꝰ.xv.q.vij.ſẽtit Inn.in.c.graue.de p̃bẽ.nõ.
gl.ĩ.c.ĩ.de hẽ.li.vi.Et expediẽdo hic iſtã mãm
vbi bñ ɔgruit.ſcias ꝙ aut agit̃ ɔtra ep̃m aut
ɔtra ſacerdotẽ ã ɔtra dyaconũ ã ſbdyaconũ
aut ɔtra clericos ɔſtitutos ĩ minoribꝰ.p̃ꝰ cãu
aut agit̃ ciuilit̃ aut crialit̃.Si crialit̃ et crimẽ
exigit depõnẽ d̃nt cõueniri ep̃i totiꝰ ꝓuincie
vna cũ metropolitano et ad minꝰ erãrunt.xij
vltra metropolitanũ.vt nõ.gl.iij.q.viij.in ſũ.
et clariꝰ ibi archy.et in.c.ſcitote.vi.q.iij. Nõ.
Inn.ĩ.d.c.graue.et vr̃ ꝓbari ĩ.c.felix.xv.q.vij
et oli poterat ep̃s ab iſtis deponi.vt in.c.ſi q̃s
ep̃s crialit̃.vi.q.iiij.hodie ṽo iſti p̃nt ɔgnoſcẽ
vſq; ad ɔcluſionẽ dũtaxat ⁊ diffinitio reſuat̃
ꝑpe.vt in.c.accuſatꝰ.⁊.c.q̃uis.⁊.c. mutuũ ſtu
deo.iij.q.vi. ¶ Nõ. Inno.in.c.ꝙ ſic̃.de elec. in
p̃ꝰ colũ.⁊ Archy.in.d.c.ſi q̃s ep̃s crialit̃. Qui
dã dixerũt ꝙ ab iſtis tñ nõ p̃t ɔdẽnari ſ; abſol
ui ſic̃ nõ.gl.in.c.ꝑceptis.xij.di.ſ; ɔtrariũ deci
dit.glo.in.d.c.accuſatꝰ.⁊ illã ſequit̃ ibi archy
ꝑ.c.dudũ.ea.c.et.q.idẽ tꝫ in.c.ſi q̃s ep̃us.vi.q
iiij.et credo ꝙ bñ q꜠ deciſio cãe reſuat̃ indiſti
ncte ipĩ ꝑpe.vt in dictis iuribꝰ.et ꝑ hec puto gl.
non bñ dixiſſe.ij.q.vi.biduũ.in.c.frat̃.xvi q.ĩ.
vr̃ ſeq̃ Archy.in.d.c.accuſatꝰ. vt lꝫ metropoli
tanꝰ nõ poſſit ep̃m deponẽ põt tñ ꝓnũciare eũ
deponẽdũ ſicut p̃ſes ꝓuicie lꝫ nõ poſſit in iſu
lã deportare.ꝓnũciet tñ aliquẽ deportãdum
d.c.biduũ.et.l.relegatoꝝ.ff.de interdic.⁊ rele.h̾
eni nõ plꝫ q꜠ nõ ſolũ depoſitio reſuat̃ ꝑpe. ſed
ipiꝰ cãe deciſio ſeu diffinitio vt p̃tꝫ in d̃cis.c.
accuſatꝰ.q̃uis.et dudũ.Nec ob.ſi[illegible] de p̃ſide.
q꜠ p̃ſes hꝫ ptãtẽ deportãdi ſi hꝫ inſulã in q̃m
vult deportare ſubiectũ.vt.d.l.legatoꝝ.vel ꝓ
nũciat deportãdũ.et expectat vt pinceps aſſi/
gnet ſibi inſulã.vt ibi et ſic nõ deficit ſibi iuriſ
dictio.ſ; in caſu nr̃o deficit ptãs in decidẽdo.ſi
aũt in exequẽdo tm̃ et h̾ teneas.Si ṽo ſi agit̃
ad depoſitionẽ ab ordine.ſ; vt remoueat̃ ab
ep̃atu.et tũc aut eſt ɔſecratꝰ.et reqrit̃ idẽ nu/
merꝰ ep̃oꝝ et deciſio reſuat̃ ꝑpe.arg.in.dictis
iuribꝰ et in.c.ij.de trãſla.p̃la. voluit nõbiliter
Inno.in.d.c.ꝙ ſic̃.ar.c ex tue.ſcdo r̃nꝰ de cleri
nõ reſi.hic nõbilit̃ dixit Archy.in.d.c. biduũ
ij.q.vi.ꝙ metropolitanꝰ nõ põt ep̃m detrudẽ
ĩ mõaſteriũ et credo ꝙ nec totũ ɔciliũ ꝓuicia
le quo ſequeret̃ remotio ab ep̃atu que reſua
tur ſoli ꝑpe.vt in iuribꝰ p̃al.Si ṽo agit̃ ad ali
am penã minorẽ citra depoſitionẽ ab ordine

vel ep̃atu.dic ꝙ ɔſiliũ ꝓuinciale.et etiã ſolꝰ me
tropolitanꝰ põt.vt in.c.ſacro.de ſen.ex.x.q.iij.
q꜠ ɔgnouimꝰ.nõ.Jo.an.in.c.litigãtes.de off.
or.li.vi.vñ etiã excõicare p̃t ep̃m ſuffraganeũ
ip̃e metropolitanꝰ vt nõ.gl.in.d.c.accuſatꝰ et
ꝓbat̃ in.c.romana.de off.or.li.vi.vbi ꝓbat̃ ꝙ
etiã officialis archyep̃i h̾ põt in abſñtia ipius
idẽ et fortiꝰ dic vt iſti poſſint ɔgnoſcẽ et diffi/
nire ſi agit̃ ciuilit̃ q꜠ archyep̃us eſt ordinariꝰ
ſuffraganeoꝝ.vt ĩ.c.paſtoralis.de offi.or. dũ
mõ nõ excipiat̃ de crie vel agat̃ ciuilit̃ ad de/
poſitionẽ ab ep̃atu.q꜠ tũc reqrit̃ numerꝰ ep̃o/
rũ de quo.s̃.xxiiij.di.q̃rũdã.nõ.Inno.in.d.
c.ſic̃.⁊.d.c.graue.ſi ṽo agit̃ ɔtra electũ ɔfirma
tũ nõ ɔſecratũ ſufficit numerꝰ ſex ep̃oꝝ.vt in
c.illud.xxiij.di.ſm vnũ itellectũ q̃ eſt nõbilis
et ſatis ꝓbabilis.et tꝫ Archy.iij.q.viij. in ſũ.
ſup gl.ſũme.An aũt reqrat̃ iſte numerꝰ cũ cã
ɔtra ep̃m delegat̃ ꝑ ꝑpaꝫ.gl.iij.q.viij.in ſum/
ma ꝙ ſic.Et Archy. bñ ibi ɔtra et in.c. illud
xxiij.di.⁊ Inno.in.d.c.graue.dñtes ꝙ lꝫ h̾ ſit
honeſtũ ꝓpter excellẽtiã dignitatis ep̃alis nõ
tñ neceſſariũ.dicit tñ h̾ ꝑpẽdendũ ex forma
ɔmiſſionis. qua ceſſãte ꝓcedit hec vltia opi.
q꜠ delegatꝰ rep̃ſẽtat ꝑſonã ꝑpe.l.ĩ.ff.de offi.eiꝰ
et.c.ſanc.de offi.del.q̃ ſolꝰ ſufficit ad depoſitõ
nẽ.ix.q.iij.ꝑ pricipalẽ. ¶ 2ꝰ caſu pricipali cum
agit̃ ɔtra ſacerdotẽ.dic ꝙ aut nõ agit̃ ad de/
poſitiõꝫ ab ordie ſ; a bñficio vel ad aliã penã
et nõ reqrit̃ numerꝰ ep̃oꝝ.vt nõ.gl.xv.q.vij.ĩ
ſũma.et Inno.in.d.c.graue. qd̾ ꝓcedit etiã ſi
agat̃ ɔtra abbatẽ vel alios p̃latos iferiores
ſeu clericos iferioris gradꝰ vt ꝓbat̃.xviij.q.ij
ſi q̃s abbas.iũcta glo.et.xvi.q.vi.ep̃o.Si ṽo
agit̃ ad depoſitiõꝫ ab ordie.et tũc ɔtra ſacer/
dotẽ reqrunt̃ ſex ep̃i vltra ep̃m ꝓpriũ et in cã
dyaconi reqrũt̃ tres vltra ꝓpriũ ep̃ꝫ et totidẽ
reqrũt̃ in cã ſbdyaconi.xv.q.vij.c.ĩ. et.c. ſi q̃s
mũdꝰ.et.c.ſi aũt.et h̾ ad minꝰ.Naꝫ ſi fieri põt
dꝫ ɔgregari totũ conciliũ ꝓuinciale.ĩ. ep̃i totiꝰ
ꝓuicie.vt in.d.c.ĩ.et.viij.q.iij.ſcitote.et ꝙ req/
rat̃ dc̃us n̾us vltra ꝓpriũ ep̃m.vide ho.ter.in
ar.ĩ.c.ij.de penis li.vi.et ibi h̾ tꝫ Jo.an. in no
uella.et Archy.pꝰ Hugo.in.c.ſcitote.vi.q.iij.
et in.c.ſi q̃s ep̃s.ea.cã.q.iiij.⁊ nõ.iij.q.vi.h̾ q̃p
pe.et ĩ.d.c.ij.optie ꝓbat̃ qd̾ dixi de ſbdyacono
nã reqrit̃ numeꝝ ep̃oꝝ qñ agit̃ ad depõnẽ ſa
croꝝ ordinũ certũq; ẽ ꝙ hodie ſbdyaconatꝰ ẽ
ſacer ordo.d.c.miramur.et idẽ tꝫ gl.ĩ.d.c.ij.et
p̃ꝰ.e.ti.lꝫ eni ep̃s ſolus poſſit honorẽ dare.ĩ.
ordines ɔferre.ſolꝰ tñ auferre nõ põt.vt.ĩ.d.
c.ĩ.quare aũt plures reqrunt̃ ep̃i in auferẽdo
honorẽ q̃ in ɔferẽdo.vide q̃pl̃imas rõẽs q̃s
reddit glo.in.d.c.ĩ.in ṽbo ſolꝰ Et ſcias ꝙ iſte
numerꝰ ep̃oꝝ requirit̃ dũ cã examiat̃ vt ꝓba
tur ĩ d̃cis iuribꝰ nõ ãt in actuali degradatõe

q2 illa eſt executio depōnis ꝟbalis. et ita vi/
dent loq̄ iura ꝑall'.et ſic plene exaīat et deīmi
nat Jo.an.i.d.c.ij.vbi vide.fatet tñ ꝙ de ꝯſue
tudie hodie reqrit nūs ille i exaīatiōe cāe qñ
ep̄s intēdit ad depōnē actualē. ſec⁹ āt ſi vult
eſſe ꝯtēt⁹ ꝟbali depōne.et ꝓ hac ꝯſuetudie fa
cit.c. acñ clerici.et.c.cū ñ ab hoie.de iudi.vbi
ſolū fit mētio de ep̄o ꝓprio et.c.poſtulaſti.ꝺ fo
ꝯpe.qꝺ ē nōndū. Et ꝓ p̄⁹ dico ꝙ Jo.an.dicit
vt iſte numer⁹ reqrat in ſnīa et nō in actuali
degradatiōe. Adduco tex.iſtū in ꝟ.ſnīaꝫ.⁊.d.
c.ij.vbi in depoſitōe ꝟbalit fiēda fac mētiōeꝫ
de ep̄is. In actuali ꝟo dicit dūtaxat de ꝓprio
ep̄o. Nā vt p̄dixit actualis ē executio ꝟbal'et
in executiōe nō reqrit ſolēnitas tāta. Hic eſt
ꝙ ſnīa fert i aliꝭ ꝑ ꝓpriū iudicē.⁊ executio fit
ꝑ nūciū.vt.l.executorē. C.ꝺ exec. rei iudi. Si
ꝟo agit ꝯtra clericū i miorib⁹ ꝯſtitutū et ad
depōnē ſufficit vn⁹ ep̄s vt ꝓbat i.d.c.ij.et xv
q.vij.ſi āt.iūcto.§.ſe.et dicit ꝙ ſufficit ſol⁹ ep̄s
.ſ.ſine aliꝭ ep̄is.reqrit tñ p̄ñtia cap̄l'i.vt in.c.
ep̄s.et i.c.nulli⁹.ea.c.et.q. al's ſnīa ē nulla vt
ibi.ſufficit tñ ꝙ ꝺ ꝯſēſu cap̄l'i aſſint aliq̄ cano/
nici puta duo vel tres q̄ rep̄ñtent totū cap̄l'm
ſm Archy.p⁹ alios.in.d.c.ep̄s.qꝺ eſt bñ nōn
dū. Ex q̄ potes iferre ꝙ in actib⁹ in q̄b⁹ reqrit
p̄ñtia cap̄l'i ſeu ꝯſēſus p̄t cap̄l'm deputare ali/
q̄s.fac qꝺ nō.in.c.irrefragabili.§.ſi exceſſus.
de offi.oꝛ.et cle.i.de here. Hodie tñ ep̄s ex cō/
ſuetudie p̄ſcp̄ta. audit caſus ſine p̄ñtia cap̄l'i
et vꝫ ꝯſuetudo.vt in.c.iij. de cōſue.li.vi.et dic
ꝙ vꝫ etiā vt ſol⁹ deponat clericos in miorib⁹
ꝯſtitutos.q2 illud.c.iij.loquit idiſtīcte. et h̄ tꝫ
gl.nō.in.d.c.ij.et Archy.in.d.c.ep̄s nulli⁹.pro
quo facit illud.c.ij.vbi ſolū fit mētio in ep̄o ꝺ
depōne clericoꝝ mioris ordis qꝺ bñ nōbis
¶ Sꝫ q̄ro.ꝙ ſ.viſū ē q̄t ep̄i reqrant in cā ep̄i ⁊
alioꝝ clericoꝝ inferioꝝ. vñ ſūt aſſumendi iſti
ep̄i.et ꝑ quē eligent. Sol'.iura varie in h̄ loq̄
vident. Naꝫ dicūt ꝙ ꝯciliū ꝓuīciale ep̄oꝝ dꝫ
i iſtis caſib⁹ ꝯgregari.vi.q.iij.ſcitote.et.q.iiij
ſi q̄s ep̄s crialit. Quedā ꝟo dicūt ꝙ ſimplicit
de.xij.in cā ep̄i.ſex in cā preſbri.tres in cā dya
coni et ſubdyaconi.xv.q.vij.ſi aūt.et.c.felix.⁊
inuit in.d.c.ſi aūt.ꝙ ep̄s ꝓpri⁹ hꝫ eligē. Que/
dā ꝟo inuūt ꝙ ip̄e accuſat⁹. vt in.c. iudices.
xi.q.i.et vr̄ ſētire Hoſti.in.c.i.de fo. ꝯpe.lꝫ gl.
ibi dicat ꝙ.c.illud iudices.ſit correctuꝫ. Ego
dico ſic ꝙ ꝯciliū ꝓuīciale ſi fieri p̄ōt dꝫ cōgre/
gari q2 nō dꝫ q̄s diſcuti et iudicari ab alieno
iudice.vt ꝓbat in.c. ſcitote ꝑal.et.c. ſi q̄s ep̄s
crialit.vi.q.iiij.et.iij.q.vi.h̄ q̄ppe.⁊.xv.q.vij.c.
i.etſi deficeret aliq̄s iur̄ ꝑxaratū numeꝝ debꝫ
ſuppleri de vicinia ꝓuīcia.ar.c.ſi q̄s ep̄s.ꝑall'.
lxv.di.c.ſi. Si aūt nō p̄ōt ꝯgregari ꝯciliū ꝓuī
ciale tūc vōbunt ep̄i de ꝓpria ꝓuīcia iur̄ nu/
meꝝ in cā reqſitūꝫ.etſi nō p̄ñt tot hr̄i in ꝓpria
ꝓuīcia vocabunt de vicinia ꝓuīcia.vt in iu/
rib⁹ ꝑal.etſi nō p̄ñt hr̄i in numero ſufficienti
ꝓcedi nō p̄ōt.ar.c.i.de here.li.vi.arguēdo per
locū a ſp̄āli etſi aliq̄s de ep̄is vōtis hēbit ac/
cuſat⁹ ſuſpectos tūc maioꝛ int̄ illos puta me/
tropolitan⁹ vel ꝓpri⁹ ep̄us.ad elec.ip̄i⁹ vōbit
alios vel a p̄ncipio cā vitāde recuſatiōis po
terit de ꝯſēſu ſuo illos vōre. ſic itelligit.d.c.ſi
aūt.xv.q.vij.et.c.iudices.xi.q.i.et h̄ vr̄ de mē
te Arch.ibi et Inno.in.c.graue.de p̄bē.al's
āt ceſſāte ſuſpitiōis cā nō dn̄t iudices vōri ad
volūtatē rei.⁊ ſic ſalua qꝺ nō.gl.i.c.i.ꝺ fo.ꝯp
⁊.l.obſuādū.ff.ꝺ iudi.q̄nimo dixit Inn.i.d.c
graue.ꝙ iminēte recuſatōis cā dꝫ metropoli
tan⁹ alios ep̄os vocare ad electiōꝫ accuſati
de ꝯſēſu tñ alteri⁹ ꝑtis qꝺ plꝫ.facit qꝺ nō.i ſi/
mili gl.in.c.ij.reqris.de app.in ꝟ.de recuſatoꝝ
aſſēſu. Et adde ad p̄dicta gl.iij.q.viij.in ſūma
¶ Quero circa p̄dicta. qꝺ ſi ep̄i diſcordāt int̄
ſe nec in vnā ſnīaꝫ ꝯueniūt. So.in cā ep̄i pote
rat oli eadē dubitatio q2 illo tp̄e poterat ep̄s
deponi vel abſolui a ꝯcilio ꝓuīciali ſeu ab il/
lis duodeci ep̄is et metropolitano ſm p̄dicta
deputatis.vt in.c.ſi q̄s ep̄s.vi.q.iiij.et c.h̄ q̄p
pe.iij.q.vi.nō. Arch in.d.c.ſi q̄s ep̄s.et tūc vi
debat nō nullis.ꝙ in cā ep̄i deberēt eſſe ꝯcoꝛ/
des nec ſtabat iudicio maioris ꝑtis ep̄oꝝ ꝑ
d.c.ſi q̄s ep̄s.et ita p⁹ mlta tenuit ibi gl. Aliꝗ
ꝟo vt Hug.ibi intelligebāt illū tex.qñ ep̄i in
mūo diſcordabāt q̄ caſu r̄currebat ad ep̄os ꝓ
uīcie vicinie vt ibi. Hodie ꝟo ceſſat hec diffi/
cultas q2 deciſio cāe ꝯtra ep̄m tā in ꝯtēnādo
q̄ꝫ i abſoluēdo reſuat ꝓpe vt.ſ.dixi.et tꝫ Arch.
i.d.c.ſi q̄s. et ſic ceſſat ſ^m eū hodie diſp̄ō hoꝛū
cap̄l'oꝝ et ep̄oꝝ. Sꝫ gl.nr̄a a nemie p̄ōderata
miro mō ſaluat etiā hodie illud.c.ſi q̄s.dicēs
ꝓcedē i pl'ib⁹ delegatꝭ.a ꝓp̄ i cā ꝯtra ep̄m et tē
reqrat i ꝯdēnādo oim ꝯcordia ⁊ di' ſp̄āle i cā
ep̄i. Sꝫ ꝑfecto hec gl.nō vr̄ ꝟa.q̄a illō.c.ſi q̄s
loquit in ep̄is ꝓuīcie cognoſcētib⁹ ordinario
iure et nō delegato et maxie ꝓbat ex eo. ꝙ ill'
diſcordātib⁹ recurrit ad ep̄os ꝓuīcie vicinie
ſi eni fuiſſent ꝺlegati recurreret ad ꝓp̄aꝫ dele
gantē.vt in.c.ſi.ꝗ.eo. ¶ Sꝫ glo.ob hāc cāꝫ itel
lexit in delegatꝭ. q2 ordiario iure nō p̄t aliq̄s
citra ꝓp̄aꝫ ferre ſnīaꝫ ꝯtra ep̄ꝫ. vt i ꝑal.iurib⁹
h̄ ñ ꝯſiderauit ꝙ illꝺ ꝓcedebat iure āti'qſſimo
vt i.d.c.hoc q̄ppe. h̄ poſtea fuit imutatū. vt in
d.c.accuſat⁹.⁊ ꝯ̄uis.q̄re puto ꝙ etiā i delega/
tis ſimpl'r deputatis ꝑ ꝓp̄aꝫ nō hr̄et locū op̄i
h⁹ glo vt reqrēt oium cōcordia.q2 hoc nullo
iure ꝓbat. imo oppoſitū general'r cauet.quia
in eis ſtat iudicio plurimoꝛū etſi diſcordant
pari numēo dependꝫ alterutri⁹ ſnīe approba/
tio a Papa.vt.d.c.ſi.ꝗ.e.et.ff. ꝺ re iudi.duo ex

trib⁹.et.l.duo iudices.nec debem⁹ recedē a cō
muīb⁹ regulis exq̄ ↄtrariū ſpecifice nō caue
tur nā maior ps iudicū repñtat ꝑſonā digni
tatꝭ. et ipē delegās ↄdēnaſſe vel abſoluiſſe vr̄
niſi appellet.et maxie h̄ ꝓcedit tenēdo qđ ꝑdi
ti ꝙ etiā vn⁹ ſolus cui ↄmiſſa fuiſſet cā poſſet
epm̄ ↄdēnare. Sꝫ dubitari pōt in cā clericoꝝ
exñtiū in ſacris nūq̄d req̄rat oīm epoꝝ ↄcor/
dia in ↄdēnādo.tex.vr̄ h̄ ꝙ hic in vbo ↄcors
Sꝫ gl.in ſcd̄a pte quā nūc expedio tꝫ ↄtrariū
dicēs ſufficē maiorē ptēꝫ.et ad hūc tex. r̄ndet
ꝙ ſatis dicunt ↄcordes exq̄ maior ps diſpo[ſ]
ar.in.l.q̄d maior.ff.ad municip.⁊.lxv.di.c.i.⁊
cū gl.trāſeūt hic cōiter ſcribētes.Et ex hac gl
colligebat dñs Car.ꝙ factū a maiori pte vr̄
fcm̄ ↄcordit qđ ꝓcedit ſm eū qñ act⁹ explicat
a plib⁹ vt a collegio.Sec⁹ vt ſi a ſingul'.ꝑ.l.ſa
bin⁹.ff.cōi diui.vt in rel'a.iure cōi.de reg.iurꝭ.
li.vi.Sꝫ certe teneas h̄ eſſe falſū.eſt ei h̄ ↄtra
ꝓpriū ſignificatū vbi.nō ei pōt dici ↄcordit fa
ctū etiā a collegio qđ fit aliq̄ diſcordāte ad h̄
allego bo.tex.in.c.in cāis.de elec.vbi factū a
maiori pte capituli et factū ↄcordit ponūt vt
diuerſa Idē ꝓbat in.c.q̄rūdaꝫ.eo.ti.li.vi.hēs
gl.ordinariā q̄ h̄ expſſe tꝫ in duplici loco.in.c
cupiētes.in vbo ↄcordit.eo.ti.et li.et in cle.ne
rōni.et vide ibi Io. de ꝑmo.eo.ti.in vbo ↄcor
dit.et vide ꝑ Io.an.ſuꝑ regula in toto.de re.
iurꝭ.in m̄cu.Patet ex ethy.vōbuli.dr̄ eni ↄcor
dia a cō qđ eſt ſimul ita ꝙ oꝫ vt null⁹ diſcre/
pet.Ex h̄ dico ꝙ vbi in aliq̄ actu req̄rit vt aliꝗ
q̄d fiat ↄcordit etiā a collegiatis nō eſt diſpō
ni ſatiſſactū.ſi aliq̄s ↄtradicit vt ꝓbat in iuri
bus pal.et hec bñ nōbis.Ex his īfero ad no
uū itellectū h⁹ gl.et dico ſic. ꝙ aut totū ↄciliū
ꝓuiciale fuit ↄgregatū et ſuffi[cit] maior ps dū/
mō in depōne ſacerdotis ↄueniāt ſex.et in de
pōne dyaconi vel ſbdyaconi ↄueniāt tres. ꝓ
quo allego pal.c.i iūcta gl.xv.q.vij.ibi eni dr̄
ꝙ ſtādū eſt diffinitioni ſynodali.ſꝫ diffinitō ſy
nodalis ē que fit a maiori pte qꝛ qđ maior ꝑſ
fac̄ ꝫ.vt in.c.i.de his q̄ fi.a ma.pt.ca.et.l.qđ
maior.ff.ad munici.cū ſi.Req̄ro aūt vt maior
ps ↄcilij nō ſit minor ſex vl' t.ib⁹ qꝛ alia iura
req̄rūt illū numeꝝ ꝑciſe.vt in.d.c.ſi aūt.⁊.c.fe
lix.et in.c.ij.iūcta gl.de penis.li.vi. Si.vo nō
ↄgregat ↄciliū ſꝫ eps ꝓpri⁹ vocat aliq̄s de epi
ſcopis ꝓuicie qđ pōt.vt in.d.c.ſi aūt.et.d.c.ij.
Tūc dicūt ꝙ ad min⁹ dñt ↄuenire et ↄcordare
vltra epm̄ ꝓpriuꝫ.ſex in cā pſbri . et tres in cā
dyaconi et ſbdyaconi.Ad h̄ in ꝑ⁹ allego iſtuꝫ
tex.qui req̄rit ↄcordē ſniaꝫ epoꝝ.īnuit tex.in
d.c.ſi aūt.et clari⁹ in.d.c.ij.de penis.li.vi. vbi
dr̄ ꝙ vbalis degradatio ſeu depoſitio dꝫ fieri
ab epo ꝓprio aſſiſtēte ſibi in actu nūero epoꝝ
a iure req̄ſito. vñ pōdero vbū aſſiſtēte nō eni

aſſiſterēt in depōne niſi oēs ↄcordarēt. diſcor
dās ei diceret poti⁹ reſiſtē q̄ actui aſſiſtē.lxxv
di.c.i.de his q̄ fi.a ma.pt.ca.c.i.Adduco vnū
ſile in approbatōe ꝓmouēdi ad doctoratū.dꝫ
ei approbari ab ordīe.i.a collegio.vt.l.mḡroſ
C.de pfeſ.et medic.li.x.et tñ req̄rit ꝑciſe nūe/
rus.vij.doctoꝝ ad min⁹.vt nō.glo.et Bar.in
d.l.mḡros.ꝓbat in.l.ſi q̄s.eo.ti.et nō.Io.an.
in.c.i.de cele.miſ.et facit qđ olim obſuabat i
cā epi.vt in.d.c.ſi q̄s eps.iūcto gl. ſicut ei req̄
rebat vt etiā oēs.xij.epi req̄ſiti ſimul ↄcorda/
rēt vt ibi ſm itellectū gl.ita dicendū in miori
numero req̄ſito in cā clericoꝝ īferioꝝ.ſatis ei
inducebat ſpāle in epo cū req̄rit numer⁹ duo
denari⁹.et hec diligent̄ nōbis.qꝛ min⁹ bñ per
alios exaiant.et hic ꝑ doc.nihil ſcribit. Ex
his īfero ad aliā qōꝫ nūq̄d iſti epi ſūt oēs iu/
dices.gl.tetigit in ſūma.iij.q.viij.et refert du/
as opi.q̄daꝫ eni dicūt ꝙ ſūt acceſſores.et ſol⁹
metropolitan⁹ eſt iudex.et ideꝫ poſſet dici qñ
eps ꝓpri⁹ ꝓcedit cū nūero req̄ſito ſn̄ metropo
litano.⁊ ꝓ h̄ ſatis bñ facit tex.in.d.c.ij.vbi dr̄
ꝙ ipē eps deponit aſſiſtēti ſibi nūero epoꝝ et
vr̄ in alijs reb⁹ ſolū req̄rē pñtiaꝫ et ↄſēſū et h̄
ꝑ illā lraꝫ arguit ibi Io.an.Alia ē opi.vt oēs
ſint loco iudicis ordinarij.et hāc pteꝫ firmat
Inn.et Hoſti.in.d.c.graue.⁊ trāſit ibi cū hac
opi.Io.an.firmat Archy.ſuꝑ pal.ſūma.iij.q.
viij.Ego dicerē ꝙ vbi ↄgregat ↄciliū tūc to[tu]m
ↄciliū ē iudex nō aūt ſingulares.vt ꝓbat i.c.
ſcitote.vi.q.iij et.c.ſi q̄s eps criālit.ea.c.q.iiij
vbi act⁹ ſēctiandi refert ad oēs ad ideꝫ.iij.q.
vi.h̄ q̄ppe.xv.q.vij.c.i.facit.c.i.de iudi.et.c.i.d
li.ob.et de ſpō.c.i.cū ſi.Aut eps ꝓcedit cōtra
ſubditū ſuū acceſito ſibi nūero epoꝝ a iure
req̄ſito et tūc audiet cāꝫ cū oīb⁹.vt.d.c.ſi aūt
xv.q.vij.et hito ipoꝝ ↄſēſu et pñtia in diffini
tōe.ipē poterit dictare depōnis ſniaꝫ in ſuā ꝑ
ſonā et vr̄ ꝓbari in.d.c.ij. nec ipugnare ſniaꝫ
ſi oēs ſeu oīm noīe ſnia ferret. qꝛ ſuccedūt lo/
co ↄcilij.et fac̄ dictū.c.i.xv q.vij.vbi dr̄ ꝙ epi/
ſcop⁹ ſol⁹ honorē auferre nō pōt.Quoꝝ autē
expēſis veniūt iſti epi ad locū iudicij.vide ar
chy.in.d.c.ſi āt.vbi dicit p⁹ alios ꝙ expenſ ꝓ
prijs.qꝛ cū ſint ordiarij nihil pñt exigē.niſi q̄/
tin⁹ iure cauet.vt nō.in.c.cū ab oi.de vi.⁊ ho
cle.et in.c.cū ſit.de ſi. Vltio q̄ro q̄d de capi
tulo vbi eps ꝓcedit ↄtra clericos in miorib⁹
cōſtitutos.vide gl.q̄ dubitat an ſint iudices
vl' acceſſores.iij.q.viij.in ſūma.Sꝫ archy.i.d.
c.eps nulli⁹.xv.q.vij.dicit ꝙ capl'm hꝫ tūc or
diariā.et fac̄ ille tex.ī eo ꝙ dic̄ irritā eē epoꝝ
ſniaꝫ ſn̄ canōicoꝝ pñtia.ſꝫ ego credo oppoſitū
ꝑ.c.iij.d ↄſue.li.vi.vbi pꝫ ꝙ ↄciliū dūtaxat te
net de iure eps req̄rē a capitulo ī corrigēdis
ſubditoꝝ exceſſibus.et facit.c.nouit.⁊.c.q̄to

de his que fi.a pla.ↄciliū aūt lȝ q̄s teneat re
quirere et debito tpe expectare reſponſū non
āt ſeq̄ vt in.c.cū in veteri.d elec.et in.c. cū olī
de arbi.g° nō pōt dici ꝙ capſm hȝ ordinariaȝ
hic eſt ꝙ iura cōit faciūt in actu iudicādi mē/
tiōe de ſolo epō vt in.c.de pſona.xi.q.i.et in.c
ſi q̄s ↄtra clericū.et.c.poſtulaſti.et.c. cū ↄtin
gat.de fo.ↄpe.et.c.cū ex iniūcto. in fi. de here.
cū mſtis ſilib°.inducit act° nullitas qꝛ a iure
artat ↄſiliū petēdū vt in.d.c.nouit.et hec nō.

Ea que Breue eſt vel p alia v
ba pōt ſic ſūmari Juſte
q̄s petit ſniaȝ a pp ↄfirmari ſi iuſte et
rōnabilit fuit lata et nō diuidit. et fuit forſā
vt dicit Jo.an.exordiū alic°. Papalis ↄfirma
tionis nō eſt vſibile ꝙ fuit ſpālis diſpoſitio in
his vbis dūtarat ↄcepta cū nō iponit neceſſi
taté ſ poti° inuit cuiq̄ eſſe h petēdi facultaté
ↄceſſaȝ.in h tn̄ nō eſt ius. Nō p° dr̄aȝ eſſe iter
h vbuȝ iuſte et rōnabilit cū hic ponant vt di
uerſa et habeāt diuerſa vōbula.ar.in.l. ſi idē
codicillus. C.de codicil.ꝛ exponit Jo.an.ver
bū iuſte.i.nō ↄtra ius ſcriptū.rōnabilit id eſt
nō ↄtra ius litigatoris. Hec expō ſatis placȝ
quo ad iſtū tex.ſ dicerē ſuffeciſſe ſi fuiſſȝ appo
ſitū vbuȝ iuſte dūtarat qꝛ omē iuſtū eſt rōna
bile.cū ius ſit ſup rōne fundatū.i.di. ↄſuetu/
do.et oīs lex dȝ eſſe rōnabilis.iiij.di.erit tam
lex.ꝛ in.l.leges ſacratiſſime. C.de legib°.ſ ad
maiorē declarationē fuit adiectū rōnabiliter
vbū.vel dic et meli° ꝙ vbū iuſte refert ad iu/
ſtitiā ptis p qua fuit lata ſnia. vbum rōnabi
liter ad ordinē pcedēdi in iudicio nō eni ſuffi
cit ptem hr̄e et fouere iuſticiā ad validitateȝ
act° ſnie ſ reqrit ꝙ ad illā rōnabilit pueniat
.i.iuris ordie ſuato alſ illa ſnia eſt nulla. vt
in.l.platū. C.de ſen.et.ij.q.vi.diffinitia.v.iteȝ
ſnia. Et hec expoſitio mea pl° plȝ q̄ illa Jo.
an.nimis eni ipe reſtringit illa vba et p hac
mea expōne eſt tex.iūcta gl.ij.ꝫ.eo. ↄſangui.
Glo.facit duo.pmo tacite oppōnēdo declarat
tex.ſcdo pōit vnū effectū ↄfirmationis ppalis
Oppo.cū pma pte. nō eni dȝ pp officiū ſuū
nō poſtulatū impartiri ad vtilitatē priuataȝ
l.iiij.ꝫ.h aūt iudi.ff.de dam.infec.nōt. Jnn.in
c.ad nr̄aȝ.ij.de iureiurl. So.metu ↄtrarij. vt
arbitror glo.intellexit tex.alio poſtulāte ↄfir/
mationeȝ.et hoc mihi placȝ de ordinata iuſti
tia ſ ex plenitudie poteſtatis pōt papa ſniaȝ
vel quid aliud ↄfirmare ex ſuo officio etiā nō
poſtulato.ar.in.c.ſi motu ꝓprio.et.c.ſi plurib°
de prebē.li vi. Jn ſcda pte glo.ponit vnū effe
ctū ↄfirmationis facte ex certa ſcia. ſ tu vide
optimā glo.in.c.qꝛ diuerſitatē.de ↄceſ.prebē.
que ponit tres effect° ↄfirmatōnis hui°.facit
eni rē ↄfirmatā maioris auct.l.xi.di.q̄s neſci/
at.ſi res eſt minus valida reddit eā validam
in.c.i.de trāſac. Tertio nulli° iferior pt de va/
liditate illi° ri ampli° ↄgnoſcere in.c.i.et.ij.de
ↄfir.vti.et ibi pleni° dicem° de hac mā. Ex
glo.quero an induſtrie poſſȝ hec ↄfirmatio ſē/
tētie peti a pp. So. Jo.an.pmo itelligit ꝙ peti
tur ↄfirmatio.ſi non fuit inpoſita appellatio
vel aduerſus ſniaȝ petita in integrū reſtōne
in caſu quo peti potuit poſtea dicit idē eſſe vt
peti poſſit etiāſi ſit appellatū. ſi exponunt illa
vba iuſte et rōnabilit ſm ꝙ pdixi.qi p h vltiȝ
ſētiat. ꝙ ſi ſnia nō fuit lata ↄtra ius ſcptū vel
ↄtra ius litigatorꝫ.pt peti ↄfirmatio q̄tūcūq̄
fuerit appellatū qd itelligit do. An.poſtq̄ ſen
tētia fuit aduerſ° applonē vel aliud remediū
retractatiuū iuſtificata.ſ añ iuſtificatōnē nō
pt peti ↄfirmatio. Dic tu meli° ꝙ aut fuit ad
papā appellatū et tūc pt appellat° in cā applo/
nis ea pēdēte petē ↄfirmationē ſnie.ſicē eni ap
pellatio petit illaȝ infirmari. ita appellat° pōt
petē illā ↄfirmari.vt in auc.ea q̄. C.de tē.ap.
et.ij.q.vi.applone.ſic itelligo Jnno.in.c.i.in fi.
de ↄfir.vti.vbi dicit illud eſſe idubitatū ꝙ ſē/
tētia a qua appellatū ē pt ↄfirmari.allgat.d.
auc ei q̄.q̄ loquit ſm qd pdixi. Aut fuit appel
latū ad iferiorē et tūc cā corā eo pēdēte nō dȝ
peti ↄfirmatō a pp ſ dȝ expectari exit° remedij
retractatiui.ſ.applo vel reſtō in itegꝝ.ar.in.c.
ij.in fi.de in ite.reſti Jdem ſi fuit appellatū ad
ppaȝ.ſ appellat° pueniēs appellātē nulla fca
mētiōe de applone ipetrat lr̄as ſup ↄfirmacō
ne ſnie. tales eni lr̄e tāq̄ ſurreptitie non dn̄t
valē et de h dicēdū vt plene le.ꝛ nō.in.c.bone
ꝫ. de ↄfir.vti.vel iuti.et ſic reducas ad cōcor/
diā pdictas opi.et hec ē ipa vitas. Si āt nlla
fuit iterpoſita applo vel fuit deſta tūc dic vt
in ſequēti qōne. 2° q̄ro an hec ↄfirmatio ſē
tētie poſſit peti ab iferiori a pp So.dic ꝙ aut
fuit ad illū appellatū et pōt in cā applonis pe
ti p ipm appellatū vt in.d.auc.ei q̄.et.c.applo
ne.pal.in ꝓria qōe. Aut ſnia trāſiuit in rē iu
dicatā.et nullū pēdet remediū retractatiū et
tūc eſt dubiū qꝛ poſſeſſori nō eſt ꝓdita actio.
iſti.de acti.ꝫ.ij.et de iudi.exaiata. Huc articu
lū plene exaiauit Jnno.in.c.i.de ↄfir.vti.vbi
ↄcludit tādē ꝙ etiā h caſu pt.ar.c.ex iſinuatō
ne.in fi.de pcura.et.xvi.q.vi.ſi epm.et iſti.c.ij.
h tȝ Bar.etiā de iure cili.i.l.i.i fi. C.qn̄ ꝓuo.
nō eſt ne.et.l.ſi expſſū.in fi.ff.de appel.et ponit
Jnno.i loco pal.duos nōbiles effect° h° ↄfir/
matōis fc̄e p iferiorē in foro iudiciali. Prim°
qꝛ ſi pma ſnia fuit nulla ↄfirmabit nūc p iſtā
ſniaȝ ſcdaȝ que fuit lata a iudice ſuo et ſerua
to iuris ordine nec fuit appellatuȝ et facit qd
ideȝ Jnno.nō.in.c.ſup lr̄is.de reſcrip. Bar.in
l.ſi expſſuȝ.ff.de app.fac.l.i.in pꝛi.ff.que ſen.ſn̄

app.re. ¶ Scd's effect⁹ eſt q² p⁹ ↄfirmatõ3 illi⁹
null⁹ iferioꝛ ↄfirmatoꝛie poterit de illi⁹ validi
tate ↄgnoſcẽ.ar.c.cū iferioꝛ.de ma.et ob.⁊ nõ
in.c.ꝑx. ¶ Sequit' et terti⁹ effect⁹ q² erit nunc
hec ſnia maioꝛis auctis ꝙ̃ p⁹ hẽ.s.dixi i ſnia
ꝓpe. Dices tu g⁹ ↄfirmatõ inferioꝛis opabit'
tm̃ ꝙ̃tū ↄfirmatio ꝓpe qd ſonat in abſurdum
Rñdeo ꝙ ↄfirmatõ ꝓpe opat' illos effect⁹ etiã
ſi ſit fcã ex iudiciū dũmõ ex certa ſciã.ſ.de ↄfir
mati.c.i.et.ij.et de trãſac.c.i. Sz ↄfirmatõ iferio
ris q̃i nil opat' niſi fiat in iuditio p viã ↄtẽtio
ſe iuriſdictõis ita ꝙ ſuit vi poti⁹ ex ꝑſũptiõe
ſue ſnie ꝙ̃ ex ſua ptãte ſeu volũtate.⁊ iõ dixit
Inno.in.d.c.i.ꝙ petẽs hãc ↄfirmationez ſnie
corã iferioꝛe hz docere ꝙ iudex fuit q̃ tulit eã
et ꝙ ordinẽ ſuauerit nõ aũt hz ncc̃e ꝓbare ꝙ
ſit iuſta q̃i ſẽtiat ꝙ ꝓ iuſtitia ꝑſumit'.arg.c.in
pñtia.de renū.hec diligent' nõbis ꝙ corã ↄfir
matoꝛe nõ ꝑſumit' iuſtitia ꝓceſſus. ſ₃ iuſtitia
cãe ſic ar.c.qm̃ ↄtra.de ꝓba. ¶ Et pt eſſe ratio
q² ꝓbato illũ fuiſſe iudicẽ q̃ etiã illã tulit ⁊ ꝙ
ſuauerit iudiciariũ ordinẽ iſert' ſniaz fuiſſe ⁊
eſſe validã iõ iuſte põt ↄfirmatio peti nõ ãt ẽ
ncc̃e ꝓbare ꝙ fuerit iuſta q² ꝑſuppoſito ꝙ fuiſ
ſet iiuſta.i.ↄtra ius litigatoꝛiſ tñ exq̃ nõ fuit
appellatũ fecit ius int' ptes.nec ãpli⁹ dz diſcu
ti õ illi⁹ iuſtitia vl' iiuſtitia.vt i.c.cū int'.ſ.e.⁊.l.
res iudicã.ff.de re iudi.et.l.igeniū.de ſta.ho.
⁊ h̃ diligent' nõb q² nemo aperit ſ corã ꝓp nõ
eſt ncc̃e hec marie iudicialr' ſuare cũ facit ex
certa ſcia.qd idẽ iportat qd ex plenitudĩe ptã
tis.vt eſt gl ſingularis in.c.ad hec.de reſcrip
¶ Ex qb⁹ oib⁹ iſero ad itellectũ h⁹.c.dico enĩ
ꝙ exigit' ꝙ iuſte ⁊ rõnabilr' fuerit lata ſnia ad
h̃ vt p ꝓpaz ↄfirmet'.ſ.ex iuſtitia ordiata ſ₃ ex
plenitudie ptãtis põt ſniaz ↄfirmare ꝙ̃tũcũz
iiuſtã et ſine iudiciario ordie ꝓlatã.vt le.⁊ nõ
in.c.hec q̃ppe.iij.q.vi.nõ.glo.in.c.null⁹.ix.q.ij.
facit tex.in.c.ad petitionẽ.de actu.qd itelligo
in depẽdẽtib⁹ a libera ptãte pñcipis vt in bñ
ficialib⁹ vel in ſupplẽdo defectũ ordis poſitiuf
⁊ ita loquũt' iura ſupi⁹ allegata.ſ₃ ſi ſnia defi
cit in iuſtitia nãli nõ põt p pñcipez ↄfirmari
ſeu defect⁹ ſuppleri.vt ẽ tex nõbilis i cle.paſto
ralis.de re iudi.⁊ p hec hẽs enucliatũ intelle
ctũ hui⁹.c.quod valde.breuit' et ſuccicte tactũ
p ſcribẽtes extitit.et lẽto pede tranſiuerũt.

DE cetero Mer⁹ executoꝛ ſen
tẽtie ↄtra quẽ exci
pit' de fraude nõ ↄgnoſcit ſ₃ remittit.
ita cõit' ſũmãt doc. Sz iuditio meo min⁹ bñ ꝙ
iſte tex.nõ loquit' de mero executoꝛe. q̃a mer⁹
executoꝛ nulllã exceptionẽ executõis ipedien
tẽ admittit.vt in.l.ſi vt ꝓponis.et.l.executoꝛẽ
C.de exec.rei iudi.⁊.ſ.dicã lati⁹. Sz tex.iſte ad
mittit vt is cui executio ↄmittit' admittit ex/
ceptionẽ ad effectũ vt remittat negotiũ ad ſu
pioꝛẽ nõ vt ſup pñcipali ꝓnũciet vt lati⁹ i p
ceſſu dicã. Jõ ego ſũmo ſic. Judex deputatus
ſup executiõe ſnie admittit exceptiõ3 fraudiſ
ſeu nullitat'.ſnie nõ ad effectũ vt ſup ea ꝓnũ
ciet.ſ vt negotiũ p ſupioꝛẽ q̃ iudicauit tranſ/
mittat ſi illã ꝓbabilẽ repierit.h̃ dic' nõbilit'.et
nõ diuidit'. ¶ Nõ p⁹ ꝙ executio ſnie ẽ delega/
bilis et h̃ ẽ idubitatũ ſi pñceps delegat vt ſ
ipe enĩ pt delegare etiã ea q̃ ſũt meri iperij.vt
l.i.ff.de offi.ei cui mã.eſt iur.ſ₃ in iferioꝛib⁹ eſt
dubiũ ſaltẽ de iure canõico cõiter tñ ↄcludit'
ꝙ iure nr̃o oĩa ſũt delegabilia.vt plẽ nõ.in.c.
ꝙ ſedes.de off.oꝛ.vbi plẽ dixi.fac' cle.i.de hẽ.
et.c.licz.de offi.vica.li.vi.dixi plẽ in.c.ſi q̃s cõ
tra clericũ.de fo.ↄpe.vbi vide. ¶ Ex q̃ iſero ꝙ
de iure ca.pt iudex ordiari⁹ vel delegat⁹ a pñ
cipe delegare executionẽ ſnie.lz executio req̃/
rat iuriſdictõ3 maioꝛẽ et q̃d de iure cili dixi i
d.c.ꝙ ſedes.et.c.ſi q̃s ↄtra clericũ.fac'.c.i lr̃is
et.c.q̃rẽti.et.c.ſignificaſti.de off.del. ¶ Nõ 2⁹
ꝙ corã eo cui ẽ ſnie executio ↄmiſſa pt allegã'
nullitas illi⁹ ſnie.puta q² p fraudẽ vel falſa i
ſtrumẽta lata extitit.nõ tñ executoꝛ hz ſup h̃
ꝓnũciare.ſ₃ qõ3 hãc icidẽtez corã eo remittet
ad ſupioꝛẽ q̃ ſniauit ⁊ ſupſedebit interi execu
tõi ſnie. ¶ Op.et vr̃ ꝙ ſi corã executoꝛe intue
niat fraus poſſit õ illa ↄgnoſcẽ ⁊ diffinire q²
vno ↄmiſſo itelligũt' oĩa ↄmiſſa.de offi. dele.
pt̃ea.et.c.prudẽtiã. Sol.gl.metu ↄtrarij intelli
git tex.et bñ qñ allegat' frauſ ↄmiſſa circa ne
gociũ pñcipale corã iudice q̃ ſniauit vtputa
is ↄtra quẽ petit' executio alſat ſniaz fuiſſe la
tã p falſa iſtr̃a vl' teſtes falſos vl' q̃d ſile et ob
h̃ dicũt illã ſniaz nõ mereri executiõ3 q̃ caſu
dicit gl.executoꝛ nõ aſſuit ſup h̃ ↄgnitiõ3.q²
ñ dz ſibi aſſumẽ ptes iudicis cũ ñ hẽat iuriſ/
dcõ3.vt i.d.l.ſi vt ꝓponis.ſ dz executiõi ſupſe
dẽ vt ſ. ¶ Et ſm hũc itellectũ expone tex. ibi
et fraus intuenerit.i.intueniſſe dicat'.ſilr̃s ex
poſitio.s.de ſi.iſtru.c.ij.ſm Egi. ¶ Sz ↄtra p/
dicta.et ↄtra.tex.op.de.c.ſi nõ ↄgnitio.xxv.q.
ij.et ẽ lex.etſi nõ ↄgnitio.C.ſi ↄtra ius vl' vti.
pub. Soluit gl.i ſcda pte ꝙ illa lex itelligit' in
executoꝛe mixto q̃.ſ.hz ↄgnitõ3 et iuriſdictõ3
ãnexã. Jſtud do.c.loquit' i mero executoꝛe q̃
nullã hz ↄgnitõ3 ſeu iuriſdictõ3 annexã.ſ nu
dũ miſteriũ exequẽdi. ¶ Et certe gl.iſta nõ bñ
loquit' q² vt.s. dixi executoꝛ merus nullã ad
mittit excepcõez vt in dcis legib⁹.ſi vt ꝓpois
⁊.l.executoꝛẽ ſ₃ iſte de quo in tex. admittit ex/
ceptionẽ et de ea ↄgnoſcit nõ vt ꝓnũciet ſup
pñcipali.ſ₃ vt remittat negociũ infectũ ad ſu
pioꝛẽ.hoc ꝓbat iſte text.in eo ꝙ dicit ꝙ nõ eſt
facltas executoꝛi de toto negocio ↄgnoſcẽdi
que v̑ba bene pondera.g⁹ bene põt cõgnoſcẽ

de excep.corā eoꝝ ꝓpoſitis nō vt ꝓnūciet ſ; ſi re
perit ⁊ das ſaltē apparentē dȝ remittē negociuȝ
ad ſupiorē vt ipſe plene ꝯgnoſcat et ꝓnūciat.
et hꝫ voluit finis capli.et ſic iſtud.c.nō ꝯtradi
cit.l.etſi nō ꝯgnitio.ibi eī dr̄ ꝙ executor pt cō
gnoſcē de fraude allegata vt ſi fraus intuene
rit de toto negotio ꝯgnoſcat.vñ pōdera ꝙ di
cit ꝯgnoſcat et nō dicit ꝑ executorē. vñ gl.in
d.c.etſi nō ꝯgnitio.ꝙ dȝ poſtmodū ꝯgnoſci et
diffiniri ꝑ iudicē nō āt ꝑ executorē.et ad hꝫ al
legat iſtud.c.et idē Bal.in.d.l.etſi nō ꝯgnicō
et Bal.in.l.a diuo pio.in pri.ff.de re iudi.⁊ ſa
tis voluit Inno.hic pap aſſ ſi.g.ſue. Et colli
gēdo ſubāȝ coꝝ q̄ tāgūt hic doc.et Bar.in.d
l.a diuo pio.aliqb⁹ additis hāc mām clare in
tria mēbra ꝯſtrigo.aut eī ꝯmiſſio alic⁹ execu
tionis facti ſit añ oēm ꝯgnitōȝ et diffinitionē
aut p⁹ ſniaȝ. Sȝ añq̄ executio ſieda diſcutiat
aut p⁹ latā ſniaȝ et ꝯgnitionē oēm hitaȝ ſuꝑ
executiōe. Primo caſu ſi ꝯmittit nudū miſteriū
puta ꝑdicare vel abſoluē vel qd ſile.et tūc nō
ꝯmittit iuriſdictio.tex.ē in.c.fi.§.vlt.de offi.de
le.et lȝ gl.ibi et in.c.ex lrīs.e.ti.dicat ꝙ aſſeſſo
rie trāſit coherētō ſi nō pt aliē ꝯmiſſari⁹ iuictū
exeq̄.tñ Io.an.et Hoſti.tenēt ꝯtrariuȝ in.d.c.
fi.et ibi rñdet ad.c.ex lrīs. qd vr̄ facē in ꝯtra
riū.et vide tu qd ibi dixi.vñ puto ꝙ tal' ſit nu
dus executor nec dȝ admittē aliq̄ exceptionē
niſi forte ſit aliq̄ nouit' orta vel antiq̄ occulta
nō ꝯſiderata ꝑ mādātēȝ ꝑ tex.nōbileȝ in.l.ho
minē.ff.māda.fac qd nō.gl.xxv.q.ij.etſi nō cō
gnitio. Aut remittit aliqd iurl.puta ſcribit pp
cōqueſt⁹ eſt nob tal' ꝙ violentē fuit a ſuo bñfi
cio eiect⁹.q̄ꝓpter ſi ita ē reſtituas ſibi dictū bñ
ficiū et talis ꝯmiſſari⁹ hȝ iuriſdictionē et pōt
de toto negocio ꝯgnoſcē et iudicare. Naȝ tal'
vigore illi⁹ clauſule ſi eſt ita etiāſi nō ē exp̄ſſa
cū ſubitelligat hȝ iuriſdictionē ꝯgnoſcēdi.vt
in.c.ij.de reſcp̄.lȝ eni mādet executio tñ cū nō
poſſit fieri ſine ꝑambulo vt.ſ.ꝯgnoſcat ſi ita ē
vr̄ ei mādata iuriſdictio.vt.l.ad rē mobilē.et
l.ad legatū.ff.de ꝓcu.⁊ in.c.ꝑterea.⁊.c.prudē
tiā.de offi.del.et ſic pt itelligi ſm aliū itellēm
d.l.etſi nō ꝯgnitio.et hꝫ ē claꝝ et tȝ Bar.in.d.
l.a diuo pio.et ē glo.ordiaria in.c.paſtoral.§.
qꝛ vo.de offi.dele. Quid āt ſi pp ſcribit alicui
ꝙ ꝓuideat Petro de tali ꝑbenda ſi vacat. di
cit Inno.ꝙ hec ꝯmiſſio hȝ cāe ꝯgnitionē in hꝫ
vt executor inq̄rat et ꝯgnoſcat an vacet añq̄
de ipſa ꝓuideat.ſ; poſtq̄ ei ꝯſtiterit de vacacō
ne mera remāet quo ad ꝓuiſionē q̄ nō hȝ cāe
ꝯgnitiōeȝ.vñ ſm eū ſi q̄s vellet obijcē in ꝑſo
nā executoris vel etiā illi⁹ cui ꝓuidenduȝ eſt
nō eſt excipiēs audiend⁹.allegat nō.in.c.ꝓpo
ſuit.de ꝯceſ.ꝑben.ſ; Hoſti.dicit hic iura noua
nec ſibi placē quo ad hꝫ vltimū dicēs ꝙ cū ſcri
bit pp ꝓ aliq̄ bñficiādo admittūt exceptiōes
ꝓpoſite ꝯtra bñficiatū ⁊ reſcptū et ꝯtra execu
torē.alſat.c.ad aures.et.c.cū adeo.et.c.poſtu
laſti.et.c.ſi ꝓponēte.de reſcp̄.et de offi.dele.pa
ſtoralis.§.qꝛ vo.et ibi bona glo.et de hac mā
niſi Inno.itelligat hꝫ dēm ſuū eſſe itelligendū
vbi pp certo iudici et ꝑ certa ꝑſona et de cer
ta ꝑbēda ꝑciſe.⁊ de certa ſcīa ſcribat exp̄mēs
ſufficientē in ſua lrā ꝙ nō vult ꝯtra ſuā lrām
aliq̄ excepitonē admitti.ſic eni poſſet ſaluari
dictū ſuū ſm Hoſti.et cū pp dicat ꝙ nec ſe nec
añceſſores ſuos credat hꝫ exp̄ſſiſſe.vt in.c.ex ꝑ
te.ij.de offi.dele.et plȝ ī dictū Hoſti.qꝛ depu
tat⁹ ad ꝓuidēdū ſimplr de bñficio nō eſt pur⁹
executor ſ; mixt⁹ cū pp nō ſit informat⁹ de ꝑſo
na cui mādat ꝓuideri vl' cui ꝯmittit.vl' de q̄n
titate bñficij vt plene nō.ꝑ gl.in.d.§.qꝛ vo.et
in cle.vna.de offi.dele. dixi plene p⁹ Inno.in
c.fi.ō ꝑſūp. Iō ſ; hūc articulū nō ꝓſeq̄r qꝛ hȝ
māȝ ſeparataȝ et diſtictaȝ.ſ; nō dēm Hoſti. ¶ 2⁹
mēbro pricipali qñ ꝯmiſſio ſit p⁹ ſniaȝ dunta
xat et tūc dic ꝙ is cui ſit ꝯmiſſio eſt iudex cū
in actu executiōis mlta poſſint allegari vt in
l.a diuo pio.§.ſi ſuꝑ reb⁹.ꝑal.et hic et in.d.l.⁊
ſi nō ꝯgnitio.et nō. Bal.ibi.et facit qd nō. In
no.in.c.cū ſuꝑ.in fi.ſ.e.ꝓbat ibi et in.c.veniēs
ij.de teſti.ꝯmiſſari⁹ eni hꝫ caſu ſuccedit loco iu
dicis. Nūqd id qd opponi potuiſſȝ corā eo po
terit opponi corā iſto executore ⁊ hꝫ caſu bñ ꝯ
ſidera ſm Bar.in.d.l.a diuo pio.ꝙ qñq; exe
cutō ꝯmittit alicui in defectū iuriſdictōis.vt
qꝛ ille q̄ ſniauit nō pōt exeq̄ puta qꝛ arbit' vel
delegat⁹ iferioris a pricipe q̄ caſu recurrit ad
ordinariū vl' ad delegātē et tē idubie tal' exe
cutor hȝ oēm ꝯgnitionē q̄ req̄rit in executiōe
vt in.d.l.a diuo pio.et credo ꝙ iſti tales tāq̄
ſupiores poterūt etiā ꝓnūciare ſuꝑ nullitate
act⁹.ar.opti.in.c.cū ab eccliaꝝ.in fi de offi.or.
ſūt eni iſti ꝓnūciādo ſūcti offō ſuo. Et idē vr̄
qñ iferior tulit ſniaȝ puta archy.ī iuriſdictōe
ſua.et ꝓ executiōe recurrit ad ep̄m tāq̄ ſupio
rē qd nōbilit' ꝯfirmauit Spe.ī ti.de exe.ſen.§.
nūc videdūȝ.v.vt āt. Sequit ſ; do.an.dicēs
ſe putare hꝫ ꝓcedē etiāſi iferior poſſit exeq̄ exq̄
ſupior illi⁹ adit ꝓ executiōe. Nā iferior pt exe
qui ꝑ iuriſdictionē quā hȝ.vt plene dixi in.c.
ſi q̄s ꝯtra clericū.ſ; ꝓ iuriſdictiōe maiori ſolet
recurri ad ſupiorē vt ibi dixi. Itē poſſȝ iſte ſu
pior de retractatiōe ꝯgnoſcere ꝑ viā reſtōnis
vt nō.ſpe.in loco ꝑal.facit.c.pe.de in ite.reſti ⁊
qd le.et nō.in.d.c.cū ab eccleſiaꝝ. Qñq; ꝯmit
tit alicui executio a ſtatuto in auxiliuȝ iuriſ
dictiōis vt qꝛ ꝑ ſtatutuȝ deputat aliq̄s ſuper
executione ſniaꝝ et tūc ſm Bar.q̄daȝ ē ꝯgni
tio circa res in q̄b⁹ eſt ſieda executio et de hꝫ
poterit iſte cōgnoſcere.vt in.d.l.a diuo pio.§.

ſi ſup reb⁹.et ſe..Quedã ẽ ꝯgnitõ ſup executõ
ne q̃ opponit p⁹ ſniaꝫ et tunc aut opponit tale
q̃d qđ ꝯcernit merita pꝛincipal' cãe. Ex^m ponit
Bar.in his in q̃b⁹ loquit tex.i.l.ij.C.de iuri.
et fac.igno.vtputa qꝛ dicit ꝙ dꝫ excuſari a iu
ris ignorãtia ex ſpãli ꝓuilegio et de iſtis nõ
poterit ꝯgnoſcẽ talis executoꝛ ſ; dꝫ remittere
ad ꝑorẽ iudicẽ all'.l.pe.ff.de ꝯfeſ.Quedã ſunt
exceptões q̃ ſolũ reſpiciũt executõeꝫ nec infri
gũt ſniaꝫ vt exceptio ne q̃s exigat vltra q̃ fa
cere poſſit et ſiles ⁊ de iſtis ꝯgnoſcit executoꝛ
d.l.pe.⁊ etiã ꝓnũciabit vt ibi.Quedã ſũt exce
ptões q̃ directe veniũt ꝯtra ſniaꝫ ⁊ eã impu
gnãt vt exceptio nullitatis vl' falſoꝝ inſtrꝯꝝ
et ſiles.et gl.in.d.c.paſtoꝛal'.et.c.etſi nõ ꝯgni/
tio.tꝫ ꝙ executoꝛ p̃t de his ꝯgnoſcẽ. et ibi eſt
gl.multũ nõbil'.de hac mã vide p ſpe.q̃ idẽ te
nuit in ti.de exe.ſen.§.i.v̾.vt ãt. Dicit tñ illa
gl.ꝙ ꝯgnoſcit ad finẽ vt ſupſedeat et remittit
ad ſupiorẽ nõ ãt ſup illis ꝓnũciet.Et idẽ vo
luit bar.in.d.l.a diuo pio.et p caſu allego tex
ſ et ſilr i.l.ſi ꝑtoꝛ.§.marcell⁹.ff.de iudi.Et idẽ
finalit' tꝫ Inno.et hoſti.ſ.etſi dicẽm⁹ ꝯtrariũ
poſſet ſeq̃ abſurditas ſm bar.ſ.ꝙ iudex mioꝛ
vel ps poſſit infrigẽ ſniaꝫ maioꝛis vel paꝛis
ꝯtra.l.mgr̃at⁹.ff.de arbi.Idẽ p oĩa tꝫ bar.qñ
iudex ſñtẽtiãs delegat executionẽ añ ꝯgnitõ
nẽ habitã ſup executõe ſiẽda.et h̾ finalit' vo/
luit Inno.ſ lꝫ referret varias opi.ſ; h̾ ẽ tenẽ/
dũ ꝑdictis rõib⁹. ¶ Modo tñ ꝙ ſi opponit ex/
ceptio ꝯcernẽs iiuſtitiã et nõ nullitatẽ nõ dꝫ
executoꝛ ſupſedẽ. etiãſi ſciat eã iiuſtã. qꝛ fecit
ius int' ptes exq̃ trãſiuit in rẽ iudicatã. vt in
d.c.paſtoꝛal'.§. qꝛ v̾o.de offic.dele.dixit tñ ibi
¶ Inno.ſingulare v̾bũ ſe nõ ꝯſulẽ executoꝛibus
crialiũ cãꝝ vt in ꝑſonã ꝯdẽnati penã exequã
tur ſi ꝯgnoſcũt illũ iiuſte ꝯdẽnatũ lꝫ referat
alios ꝯtradicẽ.ar.c.cũ miſter.xxiiij.q.v. et vi
de in h̾ qđ dixi in.d.§.qꝛ v̾o.⁊ h̾ dictũ Inn.re
fert et ſequit' An.de butrio.in.d.l.a diuo pio.q̃
vr̃ in aliq̃ deuiare a ꝑdictis a Bar. allegãdo
d.l.ſi ꝑtoꝛ.in fi.alit' inducẽdo q̃ Bar.ſ; Inno
itelligit illã.l.ſm ꝙ itelligit Bar.et m̃ plꝫ. ¶
Tertio mẽbro ꝑncipali qñq; executio ſnie cõ
mittit' p⁹ ſniaꝫ ⁊ habitã ꝯgnitionẽ de executi
one vt in ꝯmiſſiõe q̃ fit nũcio.et iſte ſm Bar.
vocat' nud⁹ executoꝛ.et nullã hꝫ ꝯgnitõeꝫ.d.
l.ſi vt ꝓponis.et.l.executoꝛẽ.et eſt rõ ꝙ oĩs cõ
gnitio ꝑceſſit et iõ mera executio vr̃ ꝯmiſſa et
h̾ mõ ſm eũ ꝯgnoſcit mer⁹ executoꝛ. et h̾ ſeq̃t
hic do.An.dicẽs ꝙ iſte talis nullã exceptiõm
põt admittẽ.et idẽ Bal.in.d.l.etſi nõ ꝯgnitio
Et refert idẽ tenẽ Dꝯf.et oẽs.Sꝫ tu vide gl
in.d.l.etſi nõ ꝯgnitio.in decre.l.q̃ dicit ꝙ q̃tũ
cũq; executio ſit mera tñ ſi euidens eſt eã eſſe
nullã vt p falſa inſtr̃a lata executoꝛ nõ dꝫ eã
exeq̃.et m̃ plꝫ ſ; ar.ei⁹ qđ nõ.in.l.iuſte poſſidꝫ.
de re iudi.Nã vbi ſnia ẽ nulla nõ excuſat q̃s
aucte iudicis ꝑſtim qñ euidẽs eſt eã eſſe nul
lã niſi aliud dicat' i caſu nr̃o in q̃ fuit hita cõ
gnitio ſup executõne.ſ; vt dixi euidẽtia facti
dꝫ ꝓualẽ.arg.viij.di.v̾itate.et in.c.euidẽtia.d
accu.poſſet tñ hic diſtigui ꝙ aut pñtib⁹ ptib⁹
ſr executiõe ſnie.lata fu' aliq̃ ſnia ⁊ tẽ cũ trãſ
iuit in rẽ iudicatã nõ dꝫ ampli⁹ excipi de nul
litate.ar.in.l.i.ff.q̃ ſẽ.ſine app.C.i pri.Aut nul
la ſnia lata fuit et tũc ſec⁹ et abſtinebit iſte ex
ecutoꝛ ab executiõe.nõ rõe iuriſdictõis quaꝫ
hẽat cũ nullã hẽat.ſ; qꝛ nõ meret' dici ſnia ex
quo eſt nulla.vt in.l.iiij.§.ꝯdẽnatũ.ff.de re iu
di.fac' qđ nõ.Inno.in.c.ſi qñ.de offi.dele.vbi
aliq̃d tetigi ad mãꝫ p⁹ eũ. ¶ Ex his oĩb⁹ iſert'
ꝯtra lec.h⁹ gl.q̃ itellexit iſtũ tex.i mero execu/
toꝛe. ¶ Sꝫ circa iſtũ meꝝ executoꝛẽ quero.an
poſſit reſiſtẽti violẽtiã iferre q̃ ad actũ execu/
tõis explẽdũ. Ang.de pu.i.d.l.a diuo pio.di
xit ꝙ nõ qꝛ ſua ptãs cũ ſit mera ⁊ modica nõ
extẽdit' ad hũc caſũ allſat Inno.in.c.cũ oli.ij.
de ꝓui.in v̾bo p poꝛtariũ. ¶ Sꝫ aduerte tu ꝙ
Inno.non loq̃t ita ſimplr.ꝓut eũ allſat imo.ſi
bñ ꝑderet' q̃ ad hũc caſũ ſẽtit oppoſituꝫ.loq̃t
ei ꝑ⁹ qñ ꝯmiſſio fuit facta ſimplr alicui nũcio
vt mittat aliq̃ in poſſeſſionẽ alic⁹ rei nulla ſẽ
tẽtia ꝑus lata ptib⁹ pñtib⁹ ſup illa re. q̃ caſu
dic ꝙ ñ dꝫ iſte nũci⁹ violẽtiã iferre etiã ptib⁹
qꝛ officiũ ſuũ ab h̾ nõ extẽdit'.dꝫ ei itelligi de
poſſeſſiõe vacãte.Iõ dicit ꝙ etiã abñte poſſeſ
ſoꝛe nõ dꝫ aliũ i poſſeſſiõeꝫ mittẽ qꝛ nõ dꝫ pri
uãe alium ſua poſſeſſiõe cũ ipe nõ ſit iudex nec
ſñ cãe ꝯgnitiõe q̃s ẽ a ſua poſſeſſiõe r̃mouẽd⁹
l.ſi.C.ſi p vi vl' alio mõ. ¶ Opoꝛtꝫ g⁹ ſm eũ ꝙ
ꝑus poſſeſſoꝛ renũciet vl' aucte iudicis ide ex
pellat'.ſ; vex ſm eũ niſi ptib⁹ pñtib⁹ ſnia lata
fuiſſꝫ ꝯtra poſſeſſoꝛẽ tũc ei ſatis vr̃ ꝙ viatoꝛ
ſeu nũci⁹ poſſꝫ dare poſſeſſionẽ rei quã alius
poſſidet maxie ſi p̃t fieri ſine violẽtia.d.l.ſi.C
ſi p vi.Et ꝑdera bñ hec v̾ba vltĩa in eo ꝙ di
cit maxie ſine violẽtia exq̃ clare ſẽtit ꝙ etiam
violẽtiã p̃ot iferre qñ eſt mer⁹ executoꝛ datus
p⁹ ſniaꝫ et ſic ꝑmũ dictũ ſuũ vr̃ reſtrigẽ qñ añ
ꝯgnitionẽ fuit mandatũ nũcio.vt aliq̃ mitte
ret in poſſeſſionẽ.dꝫ ei in dubio itelligi de va
cãte.ar.c.cũ nr̃is.de ꝯceſ.ꝑben.⁊ c.dudũ.de ꝑ
ui.Et qđ le.⁊ nõ.in.c.ij.de deci.li.vi.in pri.Et
ꝙ nũci⁹ deputat⁹ p⁹ cãe ꝯgnitionẽ poſſet vio
lẽtiã inferre.facit optĩe tex.in.l.qui reſtituere
ff.de rei vẽ.et in.l.ꝓhibitũ.C.de iuri.ſi.li.x.fa
cit qđ nõ.gl.i.c.ex lr̃is.et.c.ſi.de offi.del.vt ſic
ille gl. ſaluent' ſaltẽ reſpectu cohertiõis facti
et fac'.l.ad rẽ mobilẽ.⁊.l.ad legatũ.ff.de ꝓcu.
¶ Quero circa ꝑdicta q̃d ſi fuit ſcriptũ alicui
vt daret poſſeſſionem amoto quolibꝫ illicito

detentore an talˀ hẽat iuriſdictiõez vel ſit ſim/
pl'r executor. Inno. i. d. c. cũ olim. dicit pᵒ ꝙ ta
lis ñ hʒ iuriſdictõez niſi ſup notorijs ⁊ illicitl.
ar. in. c. ſtatuimꝰ. de offi. dele. li. vi. ¶ Alij dñt
⁊ forte meliꝰ ſᵐ eũ ꝙ ꝓcedat etiã ſup notorijs
iuris ordine ſuato. allat nõ. i. c. epi. de re. ec. ñ
alie. ⁊ h vltimũ mihi plʒ ſi omiſſio fuit fcã añ
ſniaʒ ⁊ ognicõnẽ ſup execucõe qꝛ talˀ vr̃ iudex
cũ hẽat ognoſcẽ an poſſeſſor ſit illicitꝰ. ad hoc
qd nõ. gl. in pal. c. paſtoralˀ. §. qꝛ vero. v. mixta
Secꝰ aũt ſi ꝓceſſit ſnia ⁊ ognicõ ſup execucõe
ſiẽda qꝛ tũc ẽ merꝰ executor vt. s. dixi et ſic li/
mito Inn. ¶ Quero an is cui omittit̃ execu/
tio poſſit ognoſcẽ de ſurreptiõe vl' falſitate re/
ſcripti ſi corã eo opponit̃. Inn. hic diſtiguit ꝙ
aut is qui tulit ſniaʒ omiſit executionẽ ⁊ tũc
opponi nõ pt̃ de ſurreptiõe cũ ipe ſatis ſit cer/
tus de fcõ ſuo de rſcrip. ab excõicato. Aut do
ipe tulit ſniaʒ ſʒ aliꝰ vt vincẽs cãʒ impetrauit
rſcriptũ a ſupiore puta a papa narrãdo mlta
ꝓ executiõe ſienda ⁊ tũc põt ipſe cognoſcẽ et
tardabit executiõez. ⁊ de h eſt caſus i d. l. etſi
nõ cognitõ. ⁊ hãc executõʒ appl'at Inn. mixtã
ſʒ pmo cãu appellat merã. ſi h ꝓcedit q̃ ad cog
noſcẽdũ exceptõʒ ſurreptõis. ſʒ q̃ ad alias ex/
ceptões admittẽdas vl' ipediẽdas tene qd. s.
dixi. ¶ Sʒ Inn. nõ ap̃it an itelligat dẽm ſuũ
i mero executore capiendo merũ put. s. dixi.
Añ dico ꝙ capiẽdo executorẽ mixtũ vt dixi
i ꝓcedẽtibꝰ poterit i dubio cognoſcẽ de excep
tiõe fl'i rſcripti ⁊ etiã iudicare ⁊ etiã de ſurrep
tione ſi poſſit ꝓbari etiã in fcõ ꝓprio ar. o pti.
in. c. cũ oli de re iudi. ⁊ h ꝓbat̃ in. d. l. ⁊ ſi non
cognitio. Iſte eni eſt iudex i executiõis actu.
vt. s. dixi. merito põt cognoſcẽ de ptãte ſua ⁊
etiã ꝓnũciare ſe iudicẽ ſeu nõ iudiceʒ. vt in. c.
ſignificãtibꝰ. de offi. dele. ⁊ cle. i. de rſcrip. Sʒ
dubiũ eſt qd i mero capiẽdo ꝓprie vt pdixi et
tũc diſtiguo ꝙ q̃ aliꝰ iudex omiſit executiõez
narrãdo ꝙ ſnia fuit lata ⁊ oĩs ognitio ſup ex
ecutiõe hita ⁊ ꝑ ptẽ aduerſã h negat̃ et vr̃ re
ſcptũ ſurrepticiũ et tũc eſt dubiũ an poſſit de
h cognoſcẽ ⁊ ꝓnũciare. ⁊ credo ꝙ ſic qꝛ ſbitel/
ligit̃ illa clauſula ſi ita eſt que i h ꝑemptorio
dat iuriſdictõez. vt in. d. c. ab excoicato de re/
ſcrip. ¶ Secꝰ vr̃ ſi ille idẽ qui tulit ſniaʒ h cõ
miſit ſi tñ excipet̃ ꝙ reſcptũ eſt falſũ vl' ſurrep/
ticiũ vt qꝛ alit̃ pus viua voce dixerat. ꝙ nũc
ſcribẽt. ar. d. c. cũ olim. ⁊ tũc puto ꝙ nõ ꝑ viaʒ
iudicij cũ nullaʒ iuriſdictiõez hẽat ar. dcẽ. l. ſi
vt ꝓponis. ⁊ l. executorẽ ſʒ extraiudicialit̃ ad ſui
inſtructõez poterit de h inq̃rere ad effectũ vt
exequat̃ vel ſupſideat. ar. c. cũ cõtingat. s. de
reſcrip. Quero an executor pſtim mixtus de
beat ſup exceptiões ꝓpoſitas admittere. So
Hoſ. dicit ſʒ ꝙ nõ ſi eni executor pcipit ꝙ ma

licioſe opponit̃ exceptio falſi cã differende exe
cutiõis ſiat executio ſalua manẽte falſi qõe.
C. de fal. l. ij. Ad hoc adduco. c. ad diſſoluẽdũ
de deſpõ. ipu. et nõ. ꝑ Inn. i. c. pꝰ elec. de ocel. p̃
bẽ. vbi dicit iudicẽ nõ debẽ admittẽ exceptõʒ
etiã ꝑẽptoriã ſi vehemẽter pſumit illã calũni
oſe oppoſitã facit. c. cũ otigat. ⁊ c. ſup l'ris. d re
ſcp. ¶ Alteriꝰ q̃ro. an iudex poſſit pti vicẽti ex/
ecutõʒ ſnie omittẽ vt ſic vadat ꝓpria auctẽ et
poſſeſſiõʒ igrediat̃. Glo. i. l. meinerit. tʒ ꝙ ſic
et ꝓ illa bñ facit. l. cũ q̃. §. ſi epl'a. ff. de fur. vbi
i fcõ ꝓprio q̃s oſtituit̃ nũcius. ⁊ qd leg. ⁊ nõ.
i. c. cũ dilecti. de do. ⁊ otu. Cõtrariũ ſentit gl.
in. l. iuſte poſſidʒ. ff. de adq̃. poſ. ⁊ vtrobiq; ple
ne nõ. ꝑ doc. cois legiſtaꝝ ocluſio eſt ⁊ marie
Bar. ꝙ dũmõ non repiat reſiſtentes põt h fa
cultas dari pti. al's ſecus ne det̃ mã generan
di ſcãdalũ. ar. i. l. nõ eſt ſingulis. ff. de re iudi.
¶ Ego puto hoc veꝝ i cãu q̃ omittit̃ nuda et
mera executio. ſʒ ſi oportẽt cãe ognitõez adhi/
bere tũc ſecꝰ qꝛ nõ dʒ q̃s in fcõ ſuo iudex cõſti
tui. l. vna. C. ne q̃ſ i ſua cã. et. iiij. q. iiij. c. i. Exi/
git̃ aũt cãe ognitio. qñ i rebꝰ nõ adiudicatis
eſt ſiẽda executõ vt i pſõali actiõe. d. l. a diuo
pio. nõ. Inno. in. c. cũ ſup. j. e. in ſi. ſecꝰ ſi in rebꝰ
adiudicatis. tũc eni nll'a ſũmaria ognitõ ad
hibet̃ vt nõ Inn. i. loco pal. Hic dixit id Inn.
in. c. ex rõe. de ap. ꝙ etiaʒ citatio nõ exigit̃ qd
eſt nõnd et vide qd ibi dicã. ¶ An aũt ex pacto
ĩter creditorẽ et debitorẽ inito poſſit induci vt
liceat creditori ꝓpria auctoritate poſſeſſionez
bonoꝝ debitoris apprehẽdere ꝑ ſatiſfactione
debiti. vide plẽ ꝑ Bar. in. l. iij. C. de pig. et tã/
deʒ ocludit ꝙ ſic ꝑ illũ tex. dũmõ nõ repiat re
ſiſtenteʒ al's nõ valʒ pactũ rõe pdcã ne pactũ
ſit cã ſcãdali. l. ouenire. ff. de pac. do. h veꝝ ſᵐ
euʒ ſi debitor oſtituiſſʒ ſe pcario noĩe poſſidẽ
qꝛ tũc cum poſſeſſio ſit trãſlata in creditorẽ. l.
certe. ff. de pcario. poterit vi poſſeſſiõez itrare
qꝛ potiꝰ tũc vr̃ ſuã poſſeſſiõʒ defendẽ ꝙ violẽ
tiã inferre. qd eſt nõndũ. ¶ Altio hic q̃ro de
qõe nõbili quã poĩt hic Inno. q̃dã electꝰ põe
i epm obtinuit ofirmatiõʒ a romano põtifice
demũ accuſat̃ coram metropolitano ſuo ꝙ ſy
moniace illã ofirmatiõʒ obtinuit puta qꝛ de
dit ꝓ ea obtinẽda pecuniaʒ alicui ex familia
ribus. Pape. ¶ Querit̃ nũq̃d talis accuſatõ
fieri et admitti dẽat ꝑ metropolitanũ. Inno.
tenʒ hic ꝙ ſic dũmõ nõ agat̃ ad penaʒ depoſi
tiõis ſʒ ad aliã penã et nihil tãgit̃ de cõfirma
tiõe qꝛ ſi agẽt ꝙ ofirmatõ eſſʒ iiuſta. nõ poſſʒ
agi corã inferiore a ofirmãte. ¶ Nõ bene hoc
dictũ ꝓ quo ego allego tex. iũcta gl. nõbili in
c. i. de ofir. vti. vbi pʒ ꝙ lʒ inferior ognoſcẽ nõ
poſſit de validitate ofirmatiõis ſeu rei ꝑ ſu/
periorẽ ofirmate põt tñ de crimine omiſſio ꝑ

ɔfirmationē obtinentē ɔgnoſcē et punire. qꝛ ħ
nō tāgit vires ɔfirmatiōis. nō eni̅ ꝑ cōfirma
tiōꝫ eximit a ptāte ſui iudic. vt nō. i. c. ñ. de p/
ben. Ex quo dico ꝙ ɔtra epꝫ ɔfirmatū ſꝫ moi/
ace poterit agi etiā ad penā depōnis dūmō diſ
finitio refuet ꝑpe. et i agitatōe cāe athibeat
nās epoꝝ de q̄ dixi ſad. ꝟ. c. nō p̄t. ɔtra aliū p/
latū iferiorē poterit agi ad depōeꝫ ⁊ p̄uatiōꝫ
rōe p̄dcā. et hodie excōicati ſūt ipō fcō clerici
ſiū religioſi vł laici vtriuſqꝫ ſex⁹ q̄ ꝓmiſſiōꝫ ſeu
mun⁹ aliqd ex pacto fecerit vł rceperit vł do
nauerit ꝑ aliq̄ grā vł iuſtitia obtinēda apud
ſedē aplicā a q̄ p̄terq̄ȝ in mortis articlō niſi a
ꝑp abſolui nō pñt et grā ſic obtēta eſt ipō iu
re nulla. Siꝉi ſnia iuoluūtur q̄ ſcienē tli gra
vtunē. vt habet in extuagāti Bonificij. viij q̄
incipit excōicam⁹ et anathematizam⁹ ꝛc.

Q Uam aliquibus

Hoc. c. pōt itelligi duob⁹ mōis. Prio
ꝙ loquat in pignore p̄torio puta ꝙ p̄tor vel
iudex ꝑpter ɔtumatiā rei ponit ꝟboten⁹ acto
rē in poſſeſſionē rei petite in actōe reali vł ali
oꝝ bonoꝝ ipi⁹ rei in actōe pſonali. Et intēt⁹
lre eſt ꝙ ad cauſandū pign⁹ p̄toriū ad hoc vt
miſſus poſſideat nō ſufficit iuſſus iudicis ꝫ
reqrit vt actualit mittat in poſſeſſionē. Et ſm
hūc itellectū ħ dicit in ſūma. Nō ſufficit ad p̄
toriū pign⁹ vt ꝟbalit dēt niſi actualit fiat miſ
ſio. ¶ Scd̄o pōt itelligi cū poſſeſſio aliq̄ vł ꝓpri
etas alic⁹ rei ſeu res aliq̄ adiudicat actori iu
re dñij. et re⁹ ꝑ executiōe vult dare aliqd pi/
gn⁹ et nō ipaꝫ rē ſaltē in p̄nti ħ caſu nō ſuffi⁹
Et ſm hūc itellectū ħ intēdit. Nō ipediet re⁹
ſniaꝫ adiudicatōis poſſeſſiōis ſi ſit pat⁹ dare
pignora. vł ſic. Nō ſufficit reo dānato ad tra
ditionē poſſeſſiōis tradē pign⁹ ꝑ ipā poſſeſſi
one. et nō diuidit. ¶ Ultra ſūmaria nō pñt
nōbilia colligi. Sꝫ ꝑ declaratōe iſtoꝝ. ⁊. c. op
vł ꝙ ſolo decreto iudicis trāſferre dēat poſſeſ
ſio ſeu iduci pign⁹ p̄toriū. vt in. l. pign⁹. ff. de
pign. act. et. l. ɔtrahit. ff. de pign. vbi ptꝫ ꝙ nu
da ɔuētōe ſeu alia traditōe ɔſtituit pign⁹ ſeu
bonoꝝ ypotheca. Sol. vt p̄miſi ħ. c. p̄t duob⁹
mōis itelligi. p̄mo in pignore p̄torio. i. cū iu/
dex vult dare pign⁹ creditori de bonis ipius
debitoris ꝑpter ei⁹ ɔtumatiā in nō ɔparendo
vel in nō parēdo iudicatis q̄ caſu nō ſufficit
ſol⁹ iuſſus iudicis niſi corꝑalit creditor mit/
tat in poſſeſſionē. vt ħ. et eſt tex. apt⁹ in. l. nō ē
mirꝝ. ff. de pig. act. vbi vł ꝙ cū iuſſu mgr̄atus
pign⁹ ɔſtituit nō alias ɔſtitui niſi ventū fue/
rit i poſſeſſiōꝫ. et rō eſt qꝛ poſſeſſio reglr nō ad
q̄rit niſi aīmo et corꝑe. vt in. l. i. et. iij. ff. de adq̄
poſ. et. l. licꝫ. C. e. nec ius reale ɔſtituit ſine tra
ditiōe. vt. l. traditōib⁹. C. de pact. et. ff. de vſu/
fruc. l. iij. §. i. et. l. ſi ꝑtē. in pri. ff. q̄dm. ſer. ami.
¶ Ad ɔtrariū dic ꝙ loquit de pignore ɔuētō
nali qd ſolo ɔſēſu ɔtrahit vt ibi. et ē ibi ſpāle
qꝛ modici p̄iudicij ē ſm Bar. i. d. l. i. de pig. act
Siꝉis rō nō. in. l. fi. C. q̄ res pig. ob. po. vbi pꝫ
ꝙ in gnāli obligatōe bonoꝝ veniūt bō pñtia
et futura. ſec⁹ in publicatōe. vt in. l. ſi mādaue
ro. §. is c⁹. ff. mā. et. c. felicis. §. veꝝ. de penis. li
vi. rō diuerſitatꝫ. cōit ibi reddit qꝛ p̄⁹ caſu tra
ctat de modico p̄iuditio. Itē dic ꝙ in ɔuētio/
nali pignore nō trāſfert poſſeſſio ſine actuali
traditiōe nec ꝓprie ɔſtituit pign⁹ ſꝫ poti⁹ obli
gatio pignoꝝ. vt nō. gl. i. d. l. i. qꝛ ꝓprie pign⁹ ē
cū poſſeſſio ſeu detētio trāſit i creditorē. hinc
vł pign⁹ a pugno q̄ ſtrigit. ypotheca vero vł
cū nō trāſit. vt. l. ſi rē alienā. §. ꝓprio. ff. e. ⁊ inſti.
de acti. §. int̄ pign⁹. Et dicit Bar. i. d. §. ꝓprio.
ꝙ q̄tū ad actiōꝫ ypothecariā nulla ē dr̄ia int̄
pign⁹ et ypothecā qꝛ vtroqꝫ caſu ɔpetit. vt i. l
res ypothece. §. pe. ff. de pig. et. § itē ſeruiana. in
inſti. de acti. ſꝫ q̄tū ad pignoratitiā directā ē dr̄ia
qꝛ illa ɔtrahit re. vt inſti. q̄ mo. re. ɔtrahi ob. in
fi. Jō niſi ad creditorē trāſeat poſſeſſio vel de
tētacio nō hr̄et locū pignoraticia. ¶ Ex p̄di/
ctis nō. Bar. ibi poſſe dici ꝙ ſtatuta q̄ loquū
tur de pignore ñ hēant locū i ypotheca cū ſm
ꝓpaꝫ ſignificatōꝫ dēat itelligi de pignore qd
trāſit od creditorē di⁹ tñ ꝙ ħ ꝑ ɔſtāti nō pone
ret. Sꝫ m̄ plꝫ qñ ſtatutū ꝓuidēt eē factū odio
ſū qꝛ tūc ꝟba ſūt ſtrictiſſime itelligēda. vt i. c.
in nr̄a. de iiurijs. et. c. cū dilect⁹. de ɔſue. et hec
nō. Et hāc lect. ſēſit tacite gl. ħ i p̄n. dū allat. d
l. nō ē mirꝝ. cū ſi. ¶ Et eē eā q̄ro an iuſſus iu/
dicis de mittēdo i poſſeſſionē creditorē diu ⁊
magno tpe ſi creditor nō curauit actualr poſ
ſeſſiōꝫ igredi dic ꝙ durat vſqꝫ ad biēniū poſt/
ea ꝟo op⁹ ē nouo ꝓceſſu. Ad ħ tex. nō. i. l. fi. C
d bo. au. iu. po. tꝫ bar. i. l. ait p̄tor. §. ē ei. ff. e. qd
bñ nōb. et ħ itelligo qñ ꝑ eo deficit q̄ min⁹ in
poſſeſſionē itraret. Si ꝟo ſtetit ꝓpter potētiā
debitoris vł qꝛ fūd⁹ in quē dēbat fieri miſſio
erat mūdat⁹ tūc hr̄ ꝑ poſſeſſore. vt i. c. cōtigit
de do. et ɔtu. et. l. cū vn⁹. in fi. cū. l. ſe. ff. de bo.
au. iu. poſſ. et ſic limita iſtū tex. ¶ Alteri⁹ q̄ro
eē hāc lec. qd ſi nūci⁹ miſſus a iudice vt credi
torē mitteret i poſſeſſionē aſſignauit vnā reꝫ
ꝑ alia vł ꝑ plib⁹ alijs in q̄b⁹ dēbat fieri miſ/
ſio an ſit trāſlata poſſeſſio. Spe. i ti. de p̄⁹ et 2⁹
decreto. §. iā d effectu. i p̄n. tꝫ ꝙ nō. q̄nimo pl⁹
dicit ꝙ nō ſuffi⁹ ad trāſferēdā poſſeſſiōꝫ ꝙ nū
cius a lōge ſtās oñdat poſſeſſiōꝫ et ꝟbis tra
dat. Nec ob. ſm eū. l. ꝙ meo. ff. d adq̄ poſ. ⁊ qd
nō. in. c. ij. de ɔſue. qꝛ illud ꝓcedit in poſſeſſiōe
rei. ſꝫ nūci⁹ ñ illā poſſidet iō oꝫ ꝙ actualit trāſ
eat. Et hec dicta ſequit hic do. An. et dicit bñ
notāda. ¶ Aduerte qꝛ ſepe fui hec ſecut⁹. ſed

nūc data oportūitate inueſtigāui dico aliter Et fateor p̄° q̄ ſi tradit vnā rē ꝑ alia nō trāſfert poſſeſſio. q2 ad adq̄rēdā poſſeſſionē oꝫ q̄ actualit̄ itret. vt ī d. l. licꝫ. et. l. poſſideri. in pri. p̄al. Et vide p Dy. in r͛la p̄ma. de re. iur. l. li. vi vbi dicit q̄ ſi q̄s ponit aliq̄ in poſſeſſionē vnius rei bn̄ficij ꝑ alia et ꝑ omnib⁹ alijs rebus bn̄ficij. nō adq̄rit poſſeſſio niſi illius rei tm̄ in q̄m ē facta miſſio. H̄ limito niſi ꝯſuetudo h̄eat vt ſufficiat facta traditio q̄ fit iteruētu alic⁹ rei. ad h̄ allego tex. ſingularē in. c. ij. de ꝯſue. ⁊ vide qd̄ ibi dixi. et q̄d in eccleſia vide qd̄ dixi plene i. c. cū veniſſēt de reſti. ſpo. vbi tractaui an traditiōe penſionis videat̄ trāſlata rei poſſeſſio dic vt ibi. reſpectu tn̄ eiuſdē fūdi nō eſt neceſſe ad adq̄rēdā poſſeſſionē toti⁹ vt oēſ fūdi glebas circūambulet h̄ ſufficit qualꝫ ptē ei⁹ fūdi itroire dū mēte et cogitatione hac. ſic totū fūduꝫ vſq̄ ad īmnuꝫ velit poſſidē. vt dicit tex. in. l. iij. i pri. d̄ adq̄. poſ. Sꝫ q̄ri⁹ dicit ſpe. q̄ ſi nūci⁹ ē in p̄ñtia rei nō poſſet trāſſerre poſſeſſionē oculo niſi actualit̄ itret nō credo cuꝫ veꝛ dicē. Et ꝯtrariū h⁹ dicti apte ſēſerūt Jo. an. et Cōpo. in. c. trāſmiſſā de elect. ſequit̄ do. An. in p̄al. c. ij. de ꝯſue. vbi cōir dicūt q̄ ſi iueſtitura de bn̄ficio fit in ꝯſpectu bn̄ficij p⁹ collationē h̄itaꝫ trāſſert̄ poſſeſſio p. d. l. qd̄ in eo. et ſic trāſſert̄ poſſeſſio iſpectiōe p ſolā iueſtiturā factā ab eo q̄ nō poſſidꝫ etq̄ hꝫ autoritatē tradēdi poſſeſſionē forti⁹ dꝫ trāſire qñ nūciuſ dicit expreſſe trado tibi iſtam poſſeſſiōeꝫ. Ad idem allego tex. in. l. i. §. non eſt eni. ff. de adq̄. poſ. vbi dr̄ q̄ nō ſp ē neceſſe corpe et actu ap̄p̄hendē poſſeſſionē. ſ ec̄ oculis et aſpectib⁹ pꝫ exͫ in illis reb⁹ q̄ p̄ magnitudie pōderis moueri nō p̄ñt vt colūnas ꝑ traditis ei h̄ri dn̄t ſi in re p̄ñti ꝯſētiūt et vina tradita videri cuꝫ claues celle vinares ēptori tradite fuer̄t. Ad idē. l. clauib⁹. ff. de ꝯtrahē. ēp. q̄ ꝑfecto iura ñ aſtrigūt ſe ad eū q̄ poſſidet. ſ ad diſpōnē ſbicī vt ſufficiat rē eſſe i p̄ñti vt trāſſerat̄ poſſeſſio p h̄ñteꝫ ptātē tradēdi q̄nimo pl⁹ ſentiūt Jo. an. et. Cōpo. i. d. c. trāſmiſſā. q̄ etiā ſi ali⁹ ſit in poſſeſſiōe illi⁹ rei ſeu bn̄ficij trāſſert̄ poſſeſſio p iueſtiturā i ꝯſpectu rei h̄itaꝫ et ali⁹ p̄uat̄ in poſſeſſiōe ſi ꝯtra illū poſſeſſorē fuit lata prius ſnia. ar. in. l. dāni īfec. §. nō ſolū. ff. de dā. infec. Dā videm⁹ q̄ iudex trāſſert poſſeſſioneꝫ ſolo iuſſu qñ poſſeſſor nō patit̄ aliū de q̄ iudex decreuit poſſeſſionē itrare. vt i. d. c. nō ſolū. et in c. ꝯtingit. de do. et ꝯtu. Ad idē. l. cū min⁹. ff. de bo. au. in poſ. et. l. fi. C. eo. vbi iudex mittendo vnū ex creditorib⁹ i poſſeſſionē bonoꝝ vr̄ mittere oēs alios creditoēs. nūci⁹ aūt i illo actu nō rep̄ñtat iudicis autoritatē et iura vt dixi idiſtiācte parificāt mittē in poſſeſſionē vel oculo oſtēdē in rei p̄ñtia. ex q̄ v̄bo tradēs hꝫ autoritatē actualit̄ tradēdi. d. §. nō eſt eni. ¶ Uenio nūc ad ſc̄daꝫ lect. c. vt itelligat̄ qñ aliqua res fuit p ſniaꝫ actori adiudicata nō ei ſatis fit ſnie ſi re⁹ vult dare pign⁹ ꝑ illa re ſi oꝫ q̄ fiat executio in illā rē. et hāc lect. ſēit Jnnocē. dū exponit tex. ibi poſſeſſio. i. res aliqua. vn̄d ponit̄ ħ poſſeſſio ſm cōeꝫ vſū loquēdi. ſic habet̄ in. c. qm̄. §. q̄ ſi ſup reb⁹. vt lite nō ꝯt. et rō pōt eſſe duplex. pria q2 in realib⁹ dꝫ ſtati ſnia mādari executiōi exq̄ nō ſbeſt remediū appellādi. ij. q. i. ſic. et. l. vnica. C. de rei vxo. ac. ſc̄da quā tāgit gl. ħ in fi. ne lites in fuſo ex litibus oriant̄. l. fi. C. de fruc. et lit. expen. et ex h̄ dicebat hoſti. q̄ ſi ꝯſtat de ſnia nō req̄rit̄ i executiōe libell⁹. Tu de h̄ dic vt pleni⁹ dixi i. c. fi. de iudi. aliq̄d i. c. i. de libel. ob. plene p bar. in. l. a diuo pio. §. ſniam. ff. de re iudi. vbi int̄ cetera dicit q̄ ſi petit̄ executio corā eodeꝫ iudice vel ſucceſſore nō ē nc̄e offerre libellū vel aliud iudiciū itētare ħ ſufficit petē p officiū iudicī. executionē. ar. i. d. l. fi. h̄ ſi petit̄ corā alio tē ceſſat eq̄tas et nc̄e ē libellū offerre q2 agit nūc actōne i fc̄m nō āt iplorat iudicis officiū cū ip̄e ſētētiā nō tulerit. et dic pleni⁹ vt nō. i dc̄is locī. An āt p ſniaꝫ pdat̄ dn̄iū ri ſup q̄ ſnia lata fuerit. Uide gl. i. c. ꝑpoſuit. de ꝯceſ. p̄bē. in v̄. vacare. et ibi p Cal. et i. c. cū nr̄is. e. ti. p gl. iſti. d̄ off. iudi. §. vl. ⁊ qd̄ nō. i. l. iulian⁹. ff. d̄ ꝯdi. ide.

Lator Ca⁹. Snia lata ꝯtra matrimoniū nō trāſit in reꝫ iudicatā. vñ qñꝫ reuocat̄ cū ꝯſtat de errore. Jn pria ponit̄ fc̄i narratio. Jn ſc̄da iudicis datio. ibi volētes. Nō p̄° q̄ ꝯtra ſniam latā in cā mr̄imoniali audit̄ ille idē ad c⁹ iſtātiā ſeu c⁹ ſtudio lata fuit ſi vult docē illā iniuſtā. et p dn̄s eccleſiā eſſe deceptā q̄tūcūq̄ a tali ſnia nō fuit appellatū ⁊ ad h̄ q̄tidie allegat̄ ꝯcor. ij. e. ꝯſāguinei. et. c. tenor. ¶ Nō 2° ibi ſi vobis ꝯſtiterit q̄ lꝫ ſnia in cā mr̄imōiali nō trāſeat in rē iudicatā q̄ min⁹ poſſit detecto errore reuocari tn̄ añq̄ de errore doceat̄ ꝑ ea et ei⁹ iuſticia et ꝑceſſu p̄ſumit̄ et ē ob ſuādā donec ꝯſtiterit eā iiuſtā fuiſſe. vñ aſſerēti fraudē ſeu errorē icūbit on⁹ ꝓbādi. ¶ Sꝫ circa h̄ q̄ro qñ poterit ꝯſtare illos ltie nō fuiſſe ſepatos cuꝫ hec ſit negatiā q̄ ē iprobablis. de elec. c. bone cū ſi. et ſic mādatū ſp̄e vr̄ hic fūdatū ſup ipoſſibi. So. dic q̄ iſta eſt negatiā pregnās habꝫ eni affirmatiaꝫ iplicitā ſic in. c. ſup hoc de renūcī. poterit eni iſte ꝓbare ſniaꝫ fuiſſe latā ad dictū teſtiū corruptoꝝ. S. de teſti. ſicut. vl̄ p falſa inſtrā. de excep. c. cū venerabilis. et. c. cū liꝫ de ꝓba. vel ad ꝯfeſſionē ꝯiugū que d̄ iure nō prodeſt ad ſepationē mr̄imonij. vt in. c. ſup eo de eo qui cog. ꝯſang. vx. ſue. ¶ Jtē ſm hoſt.

poterit ɔſtare ꝑ acta cãe ꝑ q̃ patebit ꝙ ad ſolã ɔiugũ ɔfeſſionez ſnĩa diuortij lata fuit vel ſi negaꝛ ꝓceſſuſ ſeu ordo ſuatꝰ de quo nõ appa ret.ꝭ.de reſti.ſpo.cũ ad ſedẽ.de ꝓba.qm̃ ɔtra Nõ bñ ex h̃ dcõ hoſti.ꝙ in iſtis ſnĩs q̃ tráſ eũt in rẽ iudicatã pt ꝓbari iiuſtitia tã reſpcu meritorũ cãe q̃ʒ reſpcu ordis ꝓceſſꝰ ꝑ acta cãe lʒ tráſiuerit decẽdiũ a tpe ſnĩe.qd aũt in alijs ſuis.vide qd nõ.in.c.qm̃ ɔtra.vbi dixi. Op. et vr̃ ꝙ iſte maritꝰ nõ debet ɔtra ſnĩaʒ audiri cũ allegaret ꝓpinquitudinẽ ſuaʒ.de dona.int̃ dile ctos.So.dicit gl.i.iſtud eſſe ſpãle ꝓpter ꝑicu lũ aĩe qd ĩ iminebat.Nõ bñ glo.iudco ter.ꝙ audiꝛ allegãs ꝓpinquitudinẽ ꝓpriã vt euiteꝛ ꝑicu lũ aĩe.de q̃ plẽ nõ.in.c.cũ ſup.de ɔceſ.ꝑben. Ala.poſuit ĩ nobilẽ limitatiõʒ dicẽs iſtũ au diri denũciãdo ꝫ an directe accuſãdo dicit ſe dubitãe et credo ꝙ nõ dẽat audiri cũ audiaꝛ ꝓpter ꝑiculũ aĩe ſatis ẽ denũciare.arg.c.q̃ʒad modũ.de iuriurl.et qd le.et nõ.in.c.ad noſtrã ĩj.e.ti.Accuſator ãt nõ lꝛimꝰ audiri nõ dʒ.vt c.i.de accu. An ãt dẽat audiri allegãs ſuã ꝓpinquitudinẽ excipiẽdo vide qd dixi nobilr in.c. int̃ dilcõs.de dona.vbi q̃dã tenuerũt ꝙ hic.ꝫ Jo.an.ſingulariꝛ limitauit dicẽs illud poſſe ꝓcedẽ qñ exceptio in q̃ ꝟſaꝛ ꝓpinquitudo ẽ tlis ꝙ ea ꝑpetua ꝑimit intẽtõʒ actorl.qd ẽ mẽti tenen dũ.vide tñ cẽ h̃ qd ibi dixi.Nã vr̃ pꝰ frõte cõ tra illũ ter.et vide ad mãm.an et qñ dẽat q̃s audiri allegãs ſuã ꝓpinquitudinẽ agẽdo vel exci piẽdo ꝑ Bar.i.l.iuſiurãdũ qd ex ɔuẽtiõe.ꝭ.ꝓ curator.ff.de iureiurl.dixi i.d.c.cũ ſup. Que ro q̃o ſi in ꝟitate iſta puella fuiſſʒ iuita ⁊ reni tẽs an mr̃imoniũ debuiſſʒ ſeꝑari.gl.ĩj.dic̃ ꝙ nõ.exq̃ ſupuenit carnis copl'a.vt i.c.ad id qd de ſpõ.dic tu h̃ ꝓcedẽ ſi ɔſẽſiſſʒ ɔmixtiõi carniſ ſecꝰ ſi iuita et detẽta fuiſſʒ ɔgnita.vt nõ.vin. in c.ɔſultatõi.de ſpõ.ꝓbaꝛ rõe qꝛ ſine ɔſenſu nõ ẽ mr̃imoniũ etiãſi interueniſſʒ copl'a carnal vt i.c.cũ locũ et i.c.tua.de ſpõ. Op.ei cũ ab iſta ſnĩa nõ fuiſſʒ.ꝭ.decẽ dies appellatũ nõ de buit iſte audiri ɔtra illã.ꝭ.e.qd ad ɔſultatiõez So.gl.ſi.multũ bñ qd ẽ ſpãle in cã mr̃imoniã li qñ ex illiꝰ obſuãtia nutriꝛ pccm.vñ ſi ẽ la ta ɔtra lꝛimũ mr̃imoniũ.vel ꝓ mr̃imonio qd obſtãte canõico iṗedimẽto ſbſiſtẽ nõ pt nũq̃ʒ tráſit in rẽ iudicatã.vt ĩ et.ꝭ.e.ɔſanguinei.⁊.c tenor.ſecꝰ ſi fuit lata ꝓ matrĩonio nullo ſubſi ſtẽte iṗedimẽto.qꝛ tũc ex eiꝰ obſuãtia nõ nu triꝛ pccm vt ꝑdixi.vñ̃ gꝰ ptes de nouo ɔſẽti re.et de hac mã vide qd plẽ dixi in.c.iurauit de ꝓba.Jdẽ dicit hoſti.ɔtra quãlʒ ſnĩaʒ cuiꝰ obſuãtia nutriꝛ pccm mortale cũ tali caſu nl' la valet ꝑſcriptio vel ɔſuetudo.de ɔſue.c.vlt. et ð ꝑſcrip.c.ſi.Jdẽ nõ.gl.ſi.c.int̃ monaſteriũ ꝭ.e.Et idẽ ibi Jnno.qd de ſnĩs et cẽſurl.vide

qd dicã pꝰ hoſti.ꝭ.e.de ɔſãg.Et cẽ huiuſmõi ſnĩas q̃ nõ tráſeũt in rẽ iudicataʒ cape aliq̃s limitatiões nobiles. Primo ei ſcias ꝙ pꝰ de cẽdiũ nõ pt appellari lʒ ꝑ viã q̃rele poſſʒ cã de ferri ad ſuꝑiorẽ q̃ alias adiri pt ꝑ viaʒ q̃rele h̃ voluit gl.nõ.quã oẽs ſequũꝛ in.c.ad repri mẽdã.de off.or.et iõ ſi nõ appellaꝛ ab ẽpo nõ põt cã deferri ad archiẽpm.de off.or.c.paſto ralis. zꝰ nõ pt i talibꝰ cãis appellari tertio ſic nec in alijs cauſ.vt ẽ gl.nõ.in.c.fratnitatl. de frigi.i ꝟbo fornicatio.i ſi. zꝰ ꝙ lʒ tales ſẽ tẽtie nõ tráſeãt in rẽ iudicatã q̃ minꝰ poſſent doc.de errore retractari.tñ ꝓ eis ꝑſumiꝛ tã ꝓ iuſtitia q̃ʒ ꝓ ꝓceſſu donec ɔtrariũ ꝓbeꝛ qd in tellige pꝰ lapſũ.x.dieꝝ de q̃ ꝑ Jnno.in.c.bone de elec.nõ ĩ hoſti.⁊ ſatis ꝓbaꝛ ĩ in ter.vt.ꝭ dixi.q̃nimo intm̃ ꝑſumiꝛ vt dicat Jnno.ꝭ.e.te nor.ꝙ lʒ ſnĩa in cã matrĩoniali nõ tráſit in rẽ iudicatã.nõ tñ dʒ pꝰ.x.dies q̃s indiſtĩ admit ti ad ꝓbãdũ ɔtrariũ.ꝫ oʒ ꝙ allegeꝛ aliq̃ iuſta et ꝟiſiſis cã iiuſticie q̃ hẽat mouẽ iudicez ad credẽdũ illã iiuſtaʒ vñ nõ dʒ eſſe iudex facilr in audiẽdo ptẽ ɔtra illã.Nã ſi dicẽmꝰ ɔtrariũ ſe q̃reꝛ ſm eũ ꝙ eadẽ rõe et zꝰ et ꝝꝰ et in infinitũ eſſʒ ꝑs ɔtraueniẽs admittẽda.qd vr̃ abſurd Ex h̃ ego noto ꝙ ñ pt dari certa rl'a quotl. dẽat ꝑs admitti ɔtra ſnĩaʒ ſi iudex eſtimabit an et qñ ex cã q̃ corã eo allegaꝛ et ſic itelligo et limito gl.in.d.c.fratnitatl. ꝝꝰ dico ꝙ ſnĩa tráſit in rẽ iudicatã pꝰ decẽdiũ q̃ ad inſtãtiaʒ cãe.eſt ei opꝰ nouo iudicio niſi q̃s audiaꝛ per viã reſtõis in integꝝ aduerſꝰ ſnĩaʒ ex iuſta cã ſic itelligiꝛ.c.ex lr̃is.de i inte reſti.et vid qd di xi i.c.ex pte.de reſti.ſpo. ⁊ꝰ ꝙ ſic ſnĩa nõ trã ſit in rẽ iudicatã q̃ ad ſbaʒ viculi ita nec q̃ ad ſeparatõʒ thori q̃ minꝰ poſſit is ad cuiꝰ petitõʒ fuit ſeparatũ mr̃imoniũ q̃ ad thoꝝ ɔiugẽ ſibi re ɔciliãe.de q̃ dic vt le.et nõ.i auc.ĩ hodie.C.ð adul.ꝑ gl.in.c.gaudemꝰ.ð ɔuer.ɔiu.ꝑ Jo.an i.c.ex lr̃is.de diuor. Sʒ valde dubito nũq̃d is ɔtra q̃ʒ ſnĩa lata fuit dẽat audiri volẽs ꝓ bare iiuſtitiã ſnĩe.Jo.an.i.d.c.ex lr̃is ſẽtit ꝙ ſic qꝛ nõ tráſit tal' ſnĩa i rẽ iudicatã.et faꝛ ille ter.ſm vnũ itellectũ ſeq̃ꝛ do.An.ĩ.Sʒ h̃ dcm̃ nullibi ꝓbaꝛ.nã auc.ĩ hodie.ꝑal.loq̃ꝛ i mari to ad cꝰ fauorẽ ſnĩa diuortij ꝓpꝛ adulterium mlĩeris lata fuit vt poſſit eã donec ſit ꝓfeſſa ſibi recõciliãe.Vñ illud nõ ſit qꝛ ſnĩa nõ trã ſit i rẽ iudicatã ĩ qꝛ pt maritꝰ ptẽ vxori.et eã ſibi recõciliãe vt i.c.q̃ʒadmod.de iureiurl.Ad c.ex lr̃is.rñdeꝛ ꝙ nõ ſtabaꝛ ɔfeſſiõi mlĩerl.qꝛ calore iracũdie eaʒ fecerat vt ibi nõ.glo.ideo audiebaꝛ volẽs ɔtrauenĩre.ĩ ego loq̃r.q̃ ad illã ɔtra quã ſnĩa diuortij lata fuit.Naʒ exq̃ nõ appellauit nõ apparet rõ quare pꝰ.x.dies debeat audiri.cũ ex ſententie obſuatiõe nullũ

peccatū nutriat.nā pñt eē ꝯiuges ſn̄ peccato
cōi ꝯſenſu ſepari xxxiij.q.v. qḋ ḋo pari,et pro
ſnīa pſumendo eſt. ex quo nō fuit appellatū.vñ
nō ſbeſt cā recedēdi a regu.iur. Fateor tñ ꝙ
iudex ex offō ſuo probato errore ſnīe ſeu dece
ptiōe eccl'ie poterit matrioniū reītegraē ne ꝓ/
pter diſſiōz ꝯiugū poſſz ſeq̄ adulteriū ſaltē qñ
ꝯiuges ſūt tal' etatis.vt merito poſſit dubita
re de incōtinētia ad h̄ all'o in ar. opti.tex. cuz
ibi nō.i.c.i.de ꝯuer.ꝯiu. Nec ob p̄dicta.ſi oppo/
nat de.c.tua.de iureiur.vbi pz ꝙ eē i iuramē
to nō pñt temē cōiuges ſe ſepare eē q̄ ad mu/
tua ſuitia.qꝛ dico illḋ ꝓcedē qñ temē ſe abiu
rarūt.ſ nos loq̄mur qñ fuit lata ſnīa diuortij
ꝓ q̄ ē pſumēdū vñ poterit dicē reliqu⁹ i cui⁹ fa
uorē ſnīa lata fuit nō dēs audiri qꝛ ſnīa trāſi
uit in rem iudicatam. Simile qḋ nō. Inno.in.c.
qm̄ ꝯtra.de ꝓba.et hec nō.

QVam cauſa Ca⁹. Retra/
ctat ſnīa p̄te/
xtu iniq̄ ꝯſuetudis lata ꝯtra eccleſiā.
Pria ps po⁹ factū. ſcḋa diffinit.ſcḋa ibi. nos
āt Nō p⁹ ꝛ tene mēti ꝙ arripiēs iter ꝓ applo/
ne ꝓmouēda dr̄ applonē pſeq̄. ꝑ arreptiōz g⁹
itineris ſatis fit t'mīo ad applonē pſeq̄dā p̄fi
xo.de q̄ vide qḋ nō.j.de app.ex inſinuatiōe.
Itē fit pſecutio applonis ꝑ ipetratiōis actuz
vt in.c.ex pte.ꝛ.c.dilect⁹.ij.de p̄ſcrip. Nō z⁹
ar.bonū.ꝙ ꝑ p̄fixionē t'mi ad applonē pſequē
dā nō vr̄ iudex q̄ t'minū p̄fixit applonī detuliſ
ſe qḋ colligit ex eo qꝛ ſi applonī detuliſſet non
potuiſſet āpli⁹ cāz reaſſumē.ar.c. cū applōib⁹.
de appel.li.vi.de h̄ tñ dubitauit gl.in.d.c.cuz
appella.et vr̄ ꝯcludē ꝙ appellatorē nō pſequē
te poſſit cāz reaſſumē.de quo vide lati⁹ ꝑ do.
de ro.decis.cccx.et qḋ nō.in.c.oblate.et.c.ſepe
ꝗ.ti.pri. Primū tñ dictū ē vez qꝛ p̄figēdo ter/
minū nō dr̄ applonī deferri vt ꝓbari vr̄. in.c.
oblate.eo.ti.et tz gl.in.d.c.cū appella.qḋ tene
mēti. Nō z⁹ ar.a ꝯtrario ſēſu.ꝙ ſtatutū ſeu
ꝯſuetudo laicoꝝ aſtrīgit eccl'ias ſi nō eſt irrō/
nabilis. Et hūc tex.adducit Bar.ꝓ ſua opi.ī
l.cūctos ꝑplos. C.de ſū.tri. q̄i ſētiat ꝙ ſi ꝯſue/
tudo iſta fuiſſet rōnabilis valuiſſz ſnīa ſ'm eā
lata etiā ꝯtra eccleſiā. Sz certe ꝑ iſtū tex non
pōt fieri aliqḋ bonū fūdamētū ex duplici ca/
pite. Prio qꝛ p̄p ſimpl'r ꝯſuetudinē hic reꝓba/
uit.z⁹ qꝛ hec erat toti⁹ ciuitatis ꝯſuetudo.vt
pz in tex. et ſic oīm ciuiū q̄ꝝ applone icludūt
clerici inde oriūdi vel ibi bñficiati.et oīa col/
legia ciuitatis vt plene nō.ꝑ Bar.in.l.i.ff.ad
munici.bñ facit tex.in.c.iij.de tēp.or.li.vi.ꝛ.ſ.
de fo.ꝯpe.dilecti.et vide qḋ dixi in.c.poſtula/
ſti.e.ti. Erat g⁹ ꝯſuetudo mixta.ſ. clericorū et
laicoꝝ.ſile dixi in.c.iij.de eo q̄ mit.in poſ.et ex
h̄ itellectu et illi⁹.c.tcij tene mēti ꝙ ꝯſuetudo

cōis clericoꝝ et laicoꝝ vz etiā quo ad eccle/
ſias dūmō ſit al's rōnalis.et hec ſo.melior q̄z
p̄cedēs qꝛ p̄p vr̄ reꝓbare eā ex defectu irrōna
bilitat̄.et nō ptāt̄.vt colligit ibi. dicitur ꝛc.
Añq̄z more ſolito veniā ad gl.formabo aliq̄s
oppōnes ad declaratōez lr̄e q̄ vr̄ aliq̄ual'r ob
ſcura. Et p⁹ opp.ꝯtra tex.de ꝯtrarietate. naz
p⁹ hec dom⁹ fuit adiudicata iſtis laic̄. Ex q̄
īfert ꝙ ipi erāt in hac cā actores.deiñ in fine
in applōis cā p̄p adiudicauit illā eccleſie.et ſic
īnuit ꝙ illa eccleſia erat actrix.qꝛ adiudicacō
fit actori nō āt reo poſſeſſori.qꝛ nō dat poſſeſ/
ſori rei vēdicatio.ſ.de iudi.eraiata. et iſti.de
actio.ꝯ.i. So.duplex ē itellect⁹ h⁹.c.prim⁹ ꝙ iſti
laici erāt rei et eccl'ia actrix vēdicās illam do
mū iiuſte vēditā iſtis laic̄. Hūc itellectū ſēſit
p⁹ do.An.in p⁹ ſuo nōbili in q̄ colligit ex tex.
ꝙ ad reſciſſiōez ꝯtract⁹ ſuꝑ re eccleſiaſtica ſpre
ta ſolēnitate canōica pt cleric⁹ agē ꝯtra laicū
in iuditio eccleſiaſtico. lz h̄ dictū ſit vez in ſe
et origial'r fuerit Inno.in.c.cū ſit gñale.ſ.de
fo .ꝯpe.vbi dixi.tñ nō colligit ex hac lr̄a.ſz po
ti⁹ īnuit oppoſitū qꝛ vt pz ea dom⁹ fuit adiu
dicata laicis in pria ſnīa.g⁹ laici erāt actores
al's pricipl'r nō potuiſſz eis domū adiudicāi
Preterea p̄p in ſnīa ſua p⁹ abſoluit eccleſiā ſeu
capl'm eccl'ie ab ipetitiōe illoꝝ.g⁹ illi erāt acto
res.ꝓ h̄ vide tex.iūcta gl.in d.iponētes. ḋ cā
poſ.et ꝓpri.et.c.cū oli. Legit et z⁹ mō ꝙ iſti
laici erāt actores et tūc ad ꝯtrariū rñdet du/
pl'r ſ'm Hoſti.p⁹ ꝙ eccl'ia ꝯuēta vltro ſe obtu
lit petēs domū illā ſibi adiudicari et ꝓbauit
dñiuz qꝛ forte laici dicebāt illā domū ad ſe ꝑ
tinē et tē rñdeo formal'r ad ꝯtrariū qꝛ lz poſ
ſeſſor a nemie moleſtat⁹ petē neq̄at rē ſibi ad
iudicāi tñ ſi ꝯuenit ab alio q̄ dicit ſe dñm p̄t
reſectēdo dicē ſe dñm et aſſumē vltro on⁹ pro
bādi. et petē ſe declarari dñm et ꝑ ꝯñs rē ſibi
adiudicari.vt nō. Inn.i.c.ex ꝯq̄ſtiōe.de reſti.
ſpo.vr̄ tex.iūcta gl.i.l.circa.ff.de ꝓba. et dicit
ibi gl.m'ltū nōbil'r ꝙ lz iſte re⁹ nō ꝓbet dñiuz
nō ꝑ h̄ dz ꝑdē cāz niſi aduerſari⁹ ꝓbet ḋ iure
ſuo.ſ actore nō ꝓbāte re⁹ abſoluet nō āt aliē
ꝓ eo ꝓnūciabit. Sec⁹ āt ſi ꝓbat ſe dñm qꝛ tūc
nō ſolū abſoluit ab ipetitiōe actor̄.ſz eē decla
rat dñs vt ſ.et ſic itelligo hūc tex. Quid aūt
ſi re⁹ ñ petijt ſe declarāi dñm an ſit ꝓ eo ꝓnū
ciādū vide ꝑ Inn.in.d.c.ex ꝯq̄ſtiōe. et qḋ ibi
dixi. z⁹ legit Hoſti.ꝙ legat⁹ execut⁹ fuerat
ſnīaz q̄re eccleſia petijt reuocari attēta et de
mū ſibi adiudicāi et vt̄q̄z itellect⁹ bon⁹.ſz p̄m⁹
p̄ſtātior. z⁹ ꝯtra h̄ et ꝯtra tex.op.vr̄ ei ꝙ p̄p ex
ceſſerit hic finē iudicis applonis i eo ꝙ reuo
cauit ſnīaz iudicis a quo et clericos abſoluit
ab impetitōne actoris ac eis adiudicauit do
mū. Officiū eni iudicis ad q̄ eſt ꝓnūciare bñ

vel male appellatū et h̄ dꝫ ſufficē in omī cā vt
dicit tex. in. l. eos. C. de vſur. et ij. q. vi. ī fi. So
dicit do. An. ꝙ ſi itelligat ꝙ eccl̄ia egit nō ſuf
ficiebat īfirmāe ſn̄iaꝫ. ꝫ oportebat ꝙ adiudica
ret res petita et hec eſt pr̄actica ſn̄iandi ꝑ acto/
re qn̄ obtinuit in pͦ iudicio ↄtra ſe ſn̄iaꝫ ⁊ po
ſtea obtinet in cā appl̄onis. nō enī dꝫ eſſe ſm
eū ſimplex ↄfirmatoria vl̄ īfirmatoria ꝫ dꝫ eē
adiudicatoria petiti qͥ ſētiat ꝙ īfirmādo ſen
tētiā nō ē actori ſatiſfactū q̄ petebat rē ſibi ad
iudicari. et iudex ad quē ſuccedit loco iudic.
a q̄ gͦ dꝫ facē qđ erat factur⁹ iudex a q̄. Si āt
erat eccl̄ia ↄuēta tūc tenet qđ. s̄. dixi ſm hoſti
Aduerte qꝛ ꝑ pͦ dcō nihil adducit. Sꝫ ego al
lego pͦ tex. q̄ vr̄ h̄ ꝓbare in. l. cū apud. ff. iudi.
ſol. Et ad h̄ Bar. diligent̄ pōderauit ibi illuꝫ
tex. dicēs per tex. illū ꝓbari ꝙ reo abſoluto ſi
actor appellauit et fouet iuſtā cāꝫ iudex applo
nis dꝫ reū ↄdēnare nec dꝫ ſimplr̄ ꝓnūciāe bn̄
appellatū et male iudicatū ſm formā dicte. l.
eos. et idē dixit nōri in. l. offidi⁹. ff. đ le. iij. et in
l. cyrograph. §. i. de admi. tu. qđ dixi mēti tenē
dū. Sꝫ allego gl. q̄ apte ſēſit ↄtrariū ī. l. pſes.
C. de ſē. dicēs ꝙ iudex applonis īfirmādo ſen
tētiā q̄ re⁹ fuerit abſolut⁹ vr̄ tacite illū ↄdēna
re ita ꝙ nō ē op⁹ alia ↄdēnatiōe. ⁊ illā gl. ſeq̄t
Cal. i. c. ſignificauerūt. de excep. et lati⁹ idē te
nuit i. c. raynal. de teſta. dicēs ꝙ illa ṽba ↄfir
mo vl̄ īfirmo ſn̄iaꝫ eq̄pollēt ↄdēnatōi vl̄ abſo
lutōi et h̄ ſufficit. ar. in. c. i his. de ṽ. ſig. Et ꝑ
h̄ ceſſat ſm eū q̄rūdaꝫ diſtīctio q̄ dicebāt ꝙ ſi
pma ſn̄ia fuit ↄdēnatoria ſuffi illā ꝓnūciare
iuſtā vl̄ iiuſtā. ſi abſolutoria ſuffi illā ↄfirma
ri. Sꝫ ſi īfirmat tūc oꝫ ꝙ adijciat ṽbū ↄdēna/
tōis al's nō tenēt ſn̄ia qꝛ nō eſſꝫ abſolutoria
vel ↄdēnatoria. ꝑ. d. l. pſes. et. ij. q. vi. §. diffini/
tiua. h̄ enī nō ꝓcedit ſm eū ꝑ pdcā. qꝛ h̄ vltio
caſu īformādo ſn̄iaꝫ abſolutoriā vr̄ ↄdēnare
quē pus iudex abſoluerat. Idē repio alibi ſē
ſiſſe. et apte tenuiſſe Bar. in. l. eos. pal. vbi p⁹
gl. pͦ recitat illā diſtītiōꝫ q̄rūdaꝫ quā recita/
uit Cal. poſtea ↄcludit cōit̄ teneri ꝑ doc. ꝙ eē
ſi nihil addat̄ h̄ vltio caſu ī ſn̄ia vꝫ nihiloīu⁹
qꝛ ſufficit ꝙ in ea ſit ṽbuꝫ ↄdēno vel abſoluo
vel eq̄pollēs. vt. l. i. ff. de re iudi. ⁊. l. ī ſn̄ia. eo. ti
et eo ipo ꝙ ſn̄iaꝫ abſolutoriā ꝓnūciauit iniu
ſtā idē ē acſi ꝓnūciaſſet reū ↄdēnādū. et eū cō
dēnaret. declaret ei ipm debitorē eſſe. allat. l.
ſi ptor in pn. ff. de iudi. cū ſi. et. d. l. eos. vbi dr̄
ꝙ ī oī ſn̄ia ſuff iudicē applōis dicē et ꝓnūciāe
priaꝫ ſn̄iaꝫ iuſtā vl̄ iiuſtā. Subdit tn̄ ibi Bar
ꝙ iudex applonis poterit addē in ſn̄ia. et ido
ↄdemno vel abſoluo. et ad h̄ allat tex. ī. l. cum
apud. et. l. creditor. §. i. ff. de ſo. et h̄ ſētit glo. in
d. l. eos. dū dicit. ↄſulti⁹ tn̄ faciet ⁊c. et ſic pōde
ra ꝙ Bar. dat aliū itellectū ad. d. l. cum apud
vbi poſuit dictū ↄtrariū vt itelligat ꝙ iudex

poſſit ad cautelā ↄdēnare. non āt ꝙ ſit ncc̄e et
ſic pt itelligi iſte tex. et. c. raynald⁹. pal. nā ſi pe
tijt domū m̄ adiudicari et te ↄdēnari. ⁊ ↄpelli
ad relaxādū et iudex te abſoluit. ſi iudx appel
latōis retractat et īfirmat illā ſn̄iam ſatis vr̄
tacite adiudicare m̄ domū et te ↄdēnāe ad re
laxādū qđ ē valde nōndū. Sꝫ cauti⁹ ē addere
ṽbū ↄdēnatōis. vt euitent̄ pdcē opi. cū vt vi/
des cōis opi. ē ꝙ iducit̄ tacita ↄdēnatio qđ ē
ↄtra opi. do. an. Sꝫ ipe vt dixi ſimplr̄ trāſiuit
nihil allegādo ꝓ vel cōtra. et plꝫ m̄ ſatis illa
cōis opi. ꝑ. d. l. eos. et. ij. q. vi. in fi. Do tamē
vnā limitatōꝫ ſine qua illa cōis opi. vr̄ falſa
et ꝓcedat qn̄ ex ↄfirmatiōe vel īformatiōe ſē/
tētie ſimplr̄ facta reſultet ſaltē tacite oē id qđ
dēbat facē pm⁹ iudex. vbi aūt h̄ nō reſultaret
tūc tenet̄ iudex pmā ſn̄iaꝫ reformare. Exēplū
pmi. pone ꝙ actor petebat domū ſibi adiudi/
cari. Re⁹ ṽo nihil petebat ꝫ ſimplr̄ cōtradice
bat petitis ꝑ actorē ſi iudex adiudicauit do/
mū actori. et ab hac ſn̄ia fuit bn̄ appellatū. ſa/
tis enī eſt iudici appellatiōis ꝓnūciare bn̄ ap
pellatū qꝛ tacite abſoluit reū Vel pone exem
plū ecōtra qn̄ actor petebat rē ſibi adiudicari
et iudex male abſoluit reū. ſatis enī ē iudiceꝫ
applonis reuocare ſn̄iaꝫ qꝛ ſatis tacite illum
ↄdēnat et his ſilib⁹ caſib⁹ ꝓcedit illa cōis opi
doc. qꝛ ſufficient̄ ē pti ſatiſfactū. ſec⁹ aūt qn̄ ſi
eſſet ex toto ſatiſfactū pti. Ex actor petijt rem
ſibi iudicari. re⁹ ↄtradicebat et petijt ſe decla
rari dn̄m et rē ſibi adiudicari. ſi iudex iniuſte
adiudicauit rē actori cū dēret ꝓnūciare ꝓ reo
qꝛ ipe ꝓbauerat ſe dn̄m ⁊ nō actor. nō ſufficit
iudicē applonis ꝓnūciāe bn̄ appellatū ſeu re/
tractāe illā ſn̄iaꝫ. ꝙ lꝫ ex iſta gn̄ali ꝓnūciatōe
videt̄ reū abſoluē nō tn̄ declāt ipm eē dn̄m ꝓ/
ut petebat. nā illa ſn̄ia īfirmatoria pt bn̄ hr̄e
effēꝫ ſuū. ſ. abſolutori ⁊ pt eē abſolo abſq3 eo
ꝙ res adiudicet̄ reo qꝛ nō ꝓbat h̄ eſſe ꝙ ab h̄
ↄtigit abeē. vt. l. neꝫ natales. C. de ꝓb. et. c. ij.
de trāſla. pl. gͦ dꝫ ſupplē adiudicare. vtputa re
uōm⁹ talē ſn̄iam et ipſā reo adiudicam⁹ qꝛ ꝓ
bauit ſe dn̄m. et iſte iudi⁹ meo ē ꝓpri⁹ ca⁹ h⁹. c
ī fi. Idē dico qn̄ pͦ ſn̄ia nō ē ex toto iiuſta. ꝫ in
digꝫ aliq̄ reformatōe vtputa adiudicat̄ iudx
actori rē in totū vbi dēbat adiudicare ꝓ pte
vel ↄdemnauit reū in mille vbi debebat con
dēnare in centum certe nō eſſet ſatiſfactuꝫ ſi
iudex appellatiōis ſimpliciter retractaret vel
ꝓnūciaret bene fuiſſe appellatuꝫ quia ex hoc
retractaret primā ſn̄iaꝫ quod nō eſt fiendum
cuꝫ debeat facere illud quod prim⁹ iudex de
bebat facere tanq̄ȝ in illi⁹ locū ſurrogat⁹. ꝫ dꝫ
illā reformare diſtiguēdo et ꝑ pte adiudican
do ſicut pm⁹ debuiſſꝫ facere de h̄ eſt tex. rotū
dus. in. c raynu. et. c. raynal. de teſta. et tenēt
dn̄i de rota. vbi dixi in. c. cū Ioh̄ āner. de ſide

iſtru.et tz ibi Bar.in.l.ſi expſſu.ff.de ap.in vl
tia colū.vbi dicit ꝙ cā appſonis deuoluit to/
tā cāz ad ſupiorē vt poſſit ſniaz reformare etiā
ex noua cā.ve.l.ꝑ hāc.C.de tē.app.cū ſi.Et id
qđ pl⁹ eſt dicit in cā nullitatꝭ.vt deuoluat to/
tā cāz ad ſupiorē vt poſſit totā cāz p̄riaz r̄for
mare qđ dicit multū eſſe nōndū.Et idē vr̄ ſē/
tire Inno.in.c.cū ɔtigat.de offi.dele.Ex his
dico min⁹ bn̄ dixiſſe Bar.i.d.l.eos.vbi dixit
ꝑ illū tex.in ꝟbo.cū ſuꝑ oī cā ꝛc.ꝙ q̄cūqꝫ ſnia
p̄ceſſerit ſufficit iudicē appſonis ꝓnūciare p̄/
mā ſniaz iuſtā vel iiuſtā.H̄ ei nō eſt vez indi/
ſtincte vt pꝫ ex p̄dictis.ꝛ ad illū tex.r̄ndeo ꝙ dꝫ
itelligi quo ad effectū.dꝫ eni ꝓnūciare iuſtaz
vel iiuſtā ꝓut op⁹ fuerit diſtiguēdo.ſ.iuſtitiā
et iiuſtitiā vt op⁹ fuerit.vt ꝓbat̄ i.d.c.raynal
dus.et h̄ ꝑ rōes p̄dictas.et facit.d.l.ꝑ hāc.et
hec diligēter nōbis. Veio ad gl.ꝛ op.ɔtra
tex.vr̄ ei ꝙ etiā ex alio capite ſnia p̄oris iudi
cis fuit nulla qꝛ ſine citatōe ꝓceſſit ad ſniam
ɔtra capl̄m ɔſuluit.de offi.dele.et.l.de vnoq̄z
ff.de re iudi. So.dic̄ p̄⁹ gl.ꝙ ex q̄ t̄min⁹ fuit
appſoni p̄fixus ꝛ iſte in t̄mio applōez nō p̄ſta
uit ꝑide ē ac ſi fuiſſet citat⁹ ꝑēptorie.vt in.c.ſe
pe.de ap.do.An.dicit et bn̄ ꝙ gl.male all'gat
illud.c.ſepe qꝛ loquit̄ q̄ ad ꝓceſſū fiendū ꝑ iu
dicē appſonis.et dic vt ibi.Sz nos loq̄mur d̄
ꝓceſſu facto p⁹ lapſū t̄mi ꝑ iudicē a quo.dēm
tn̄ gl.plꝫ ſibi nō ꝑ illū tex.h̄ ꝑ.c.cū qui.de dol.
et ɔtu.li.vi.Aduerte diligent̄ qꝛ ꝑ h̄ multum
extēderet̄ ille tex.nā illud.c.loquit̄ qn̄ q̄s appl
lauit a iudicis īnterlocutoria ſnia q̄ nō obſtan
te iudx reputās illā friuolā vult ꝓcedē ad vl
teriora.et vr̄ ibi ꝙ p̄t ſine alia citatiōe.qꝛ ap/
pellādo vr̄ ille ꝓteſtari.ꝙ nō vult ampli⁹ coraz
illo ɔpere.h̄ nos h̄ loq̄mur qn̄ iudex a q̄ p̄fixit
t̄minū appellāti et ſupſedit negocio vſqꝫ ad fi
nē t̄mi.Sꝫ nūc dubito an iudex p⁹ t̄minum
poſſit ꝓcedē ſine noua citatiōe cū ſum⁹ ex ca/
ſu illi⁹.c.cū q̄.et loq̄r eo caſu q̄ ſi nō appellaſſet
fuiſſet op⁹ citatiōe. Itē ē et aliud dubiū an
iudex q̄ p̄fixit t̄minū ad applonē ꝓſeq̄ndā nec
alit̄ appſoni detulit poſſit pēdēte t̄mio ꝓcedē
ɔtra appellātē ꝛ ſic ſit loc⁹ pēdēte t̄mio.d.c.cū
qui.Etſi tenem⁹ ꝙ ſic q̄ſi p̄figēdo t̄minū non
detulerit appſoni vt p̄dixi.tūc poterit forti⁹ ſi
ne citatiōe ꝓcedē p⁹ t̄minū cū ſit tunc deſerta
applo.ꝫ.ti.ꝑx.ꝑſonas.Ego credo ꝙ pēdēte ter
mio nō poſſet ꝓcedē.ar.c.cū ſit.ꝫ.ti.ꝑx.vbi vr̄
ꝙ ex tūc ſequit̄.ſ.cū nō ꝓſequit̄ in t̄mio cogit̄
ſtare iudicio iudicꝭ a quo.g⁹ nō p̄us. Itē p̄/
fixio t̄mi hꝫ vī cuiuſdā dilatiōis ꝫ pēdēte di/
latiōe iudicis ad vnū actū non dꝫ iudex ꝓce
dere ad aliū actū maxie ſine citatiōe qꝛ interī
iudicis officiū conq̄eſcit.vt in.l.ſiue ꝑx.C.de
ap.et.c.ſignificāte.de ap.facit qđ nō.in cle.ſe/

pe.de ꝟbo.ſig.in ꝟbo.p⁹ datōnē q̄ eſt nobilis
An aūt lapſo t̄mio et ſic deſerta applōe poſ
ſit ꝓcedē ſine noua citatiōe credo ꝙ ſic q̄ſi nō
ɔparēdo p⁹ t̄minū videat̄ ɔfirmare id qđ ta/
cite fuerit ꝓteſtat⁹ appellādo.ſ.ꝙ vlteri⁹ nō in
tēdit ɔparē corā eo.et ꝑ h̄ vide Inno.in.c.ex
rōe.de ap.vbi ſingl'r dicit ꝙ ſi applo eſt deſerta
ꝓpter nō ꝓſeq̄ in t̄mio p̄ōt iudex a quo ꝓcedē
ad executionē ſnie ſine noua citatiōe. Pre/
terea iudex a quo potuiſſet ilico ꝓcedē ſi nō
p̄fixiſſet t̄minū.d.c.cū qui.ſublato g⁹ t̄mio et
ſic dilatiōe data appellāti remanet iudex in p̄
orī ſtatu.ar.c.cū ceſſāte.ꝫ.ti.ꝑxi.Et ex his p̄ōt
ſuſtineri dictū gl.et nō eā iūcto tex.et hēs ex p̄
dictis duas ſingulares limitationes ad.d.c.
cū qui.Dices tu q̄re g⁹ fuit retracta h̄ ſnia ex
quo iudex rite ꝓceſſit.dic ꝙ ꝓceſſit rite ꝫ non
recte.qꝛ fūdauit ſe ſuꝑ iniqua et irrōnabili cō
ſuetudīe vt ſatis colligit̄ ex ſnia pape.In alī
ſs aūt erat hec ɔſuetudo vt colligit̄ ex gl.ſeq̄
vbi vr̄ ꝙ forte hēbat vt valeret vēditio facta
a ſolo p̄lato lꝫ nō ꝓbaret̄ p̄ciū ꝟſū in vtilitatē
eccleſie q̄ nō valuit.qꝛ iuri ɔtraria et mala in
p̄iudiciū eccleſie. Nō bn̄ hāc gl.ex qua col/
lige ꝙ ɔſuetudo nō p̄ōt diminuē ſolēnitatem
īductā in alienationib⁹ rez eccleſiaſticaz.Et
idē ſētit hic Jo an.dicēs eā nō valē.qꝛ grauia
mē eccleſijs īducit.ſ.de ɔſue.c.i.et vide lati⁹
per Jo.an.in.c.nulli.de re.ec.nō alie.vbi dic̄
ꝙ ſolēnitas.c.ſine exceptiōe.xij.q.ij.nō p̄ōt ꝑ
ɔſuetudinē tolli.ſac̄ qđ nō.in.c.i.de re.eccle.nō
alie.li.vi.ꝛ dico tex.eſſe h̄ iūcta gl.ꝫ ſolēnitas
auctē.h̄ ius porrectū.C.de ſa.ſā.ec.ſic.Itē di
cit ꝙ ſolēnitates ad illud.c.ſiñ exceptiōe.p̄t cō
ſuetudo addē qđ nō.diminuē āt ſi fac̄ qđ nō.
i.c.ꝙ ſuꝑ his.de ɔſāg.et affi.Et ſ̄m p̄dc̄a p̄ōt
itelligi qđ nō.gl.in.d.auc̄.h̄ ius porrectū vbi
dicit valē ɔſuetudiez vt nō ſuet̄ ſolēnitas il
li⁹ auctē.et idē tꝫ i.l.de q̄b⁹.ff.de legi.Sꝫ bar.
in.d.auc̄.dicit ꝙ ſi eccl'ia acceptaſſꝫ ꝓ ſe ſolen
nitates illi⁹ auctētice q̄ eſt canōizata.x.q.ij.h̄
ius porrectū.nō valēt ɔſuetudo in ɔtrariū.qꝛ
eēt ɔtra libtatē eccl'iaſticā.cū h̄ ſit ɔceſſū eccle
ſie in p̄uilegiū vt nō poſſit fieri alienatio ſine
illa ſolēnitate.et ɔſuetudo ɔtra libtatē eccl'ie
nō vꝫ.vt in auc̄.caſſa.C.de ſa.ſā.ec.et de ſen.
ex.nouerit.et.c.graue.ꝫ eccl'ia nō acceptauit
illud p̄uilegiū h̄ īduxit aliā ſolēnitatē de q̄ in
d.c.ſiñ exceptiōe et iō nō eſt n̄cia illi⁹ auc̄.ſolē
nitas.allꝫ nō.i.d.c.i.et dicit ꝙ ibi hoc tꝫ In
no.et gl.Et nō.diligent̄ dicta Bar.et rōez ex
q̄ īfert̄ ꝙ ſolēnitates iuridice itroducte ab h̄n
te p̄tātez in alienatiōe rez eccleſiaſticaz non
p̄nt ɔſuetudīe tolli.Itē ꝙ nō eſt neceſſaria cō
ſuetudo ad tollēdā ſolēnitatē illi⁹ auc̄.ꝫ ſatiſ
eſt ꝙ eccleſia nō acceptauit ꝓ ſe.poſſꝫ g⁹ īduci

ꝯſuetudo vt illa ſolēnitas ſuadeť et ſic limito
illud dictū Jo.an.in.d.c.nōnulli. Uel dic ex
gl.ad pͥncipale qͦſitū ſm hoſti.et Jo.an.ꝙ for
te erat ꝯſuetudo ꝙ ex vēditiōe facta ſīn tracta
tiōe trāſiret dn̄iū.et nō h̄ dictū. vel erat ꝯſue/
tudo vt ītra ānū et diē teneať eccleſia vendē
poſſeſſionē ſibi relictā ꝯtra id qͦd le.in.c.ſi.de
re.ec.nō alie.et vide tu bo.tex.in.c.i.d īmu.ec.
li.vi.in fi. Uel pone exᵐ ſm eos in.c.in eccle.
de ꝯſti. ¶ Ad vnū tn̄ aduerte in eo ꝙ iſta glo.
ſētit ꝙ valʒ vēdicatō a ſolo plato facta ſi ꝑtiū
ꝓbať vſū in vtilitatē eccl'ie ſaltē ſi h̄ hʒ ꝯſue/
tudo.qͦd ego nō puto vex pͦ qꝛ nō ſufficit rē
alienare in caſu licito niſi etiā ſueť ſolēnitaſ
a iure itroducta.vt apte ꝓbať in.c.ſīn exceptō
ne.ꝛ in.d.c.de re.ec.nō ali.li.vi. Nec ꝯſuetudo
ꝑt detrahē ſolēnitati.vt dixi.ſ. et etiā audeo
dicē ꝙ ēptoꝛ h̄ caſu nō ꝑt etiā repetē ꝑtiū ꝗ il/
lud admittit qꝛ ꝯtra ius emit et etiā teneť re/
ſtituē fructͧ ꝑceptos. vt ꝓbať i.l.iubemͧ nul
li.C.de ſa.ſā.ec.et ex ꝯtractu ꝯtra ius nūq̄ qͥ
lucrať fructͧ.vt in.l.i.et qͦd ibi nō.Bar.C.de
re.decu.ſīn decre.nō ali.li.x.Fateoꝛ tn̄ ꝙ eccle
ſia poſſʒ talē ꝯtractū aliendē ſi credēt i fauorē
ſuū aliq̄ reſpcu ꝑ tex.ſingularē i.c.ſi q̄ de rebͧ
xij.q.ij.vide gl.i.c.i.ne ſede va.et hec ſufficiāt

Nter ceteras

Poteſt itelligi vario mō.et ꝑ ꝯn̄s vario mō ſūmari
do.An.ſūmat ſic.Snia ꝯtinēs in ſe maifeſtaʒ
iniq̄tatē retractať nō obſtāte ꝙ cā fuerit appl
latiōe remota ꝯmiſſa.hec ſūmatio eſt vā in ſe
ſm vnū modū itelligēdi.Sʒ ſm aliū itellectū
nōbiliorē ſūmo ſic.Nulla eſt ſnia ꝯtinēs mai
feſtā iniq̄tatē.Uł alit itelligēdo ꝙ ponat du
os caͧ.Snia iniq̄ retractať ꝑ ſupiorē lʒ cā fu/
erit appelłone remota ꝯmiſſa.ſi aūt ꝯtinet ma
nifeſtā iniq̄tatē eſt nulla.¶ Nōbilia poterunt
colligi declaratu itellecto.c.iō venio ad ꝺcla
ratione.¶ Et opp.ꝯtra tex.pͦ de ꝯtrarietate ꝛ
repugnātiā lr̄e i eo ꝙ pͦ dicit ſniaʒ iniq̄ eua/
cuādā et ſic ꝑſupponit validitatē.qꝛ qͦd nullū
eſt euacuari nō ꝑt.de deſpō.ipu.ad diſſoluen
dū.ff.de v̄.ob.l.decē.et xxxij.q.ij.qͦd v̄o nō for
matū.et tn̄ poſtea inuit eā eē nullā i eo ꝙ per
v̄ba p̄ntis epīs dicit nec ei dʒ ſtari ꝛc.fač qͦd i
ſili nō.i.c.q̄ſq̄s.de elec.¶ Jtē obſtat et aliud ꝙ
cū cā fuiſſʒ ꝯmiſſa applone remota nō poſſʒ ꝑ
textu iniq̄tatis appellari.ſ.ex cā i iure expͥſſa
vt in.c.paſtoꝛał.de ap.So.dico ꝙ tex.ꝑt itelli
gi duᵣ.pͦ ꝙ ꝯtineat vnū caſū.zͦ ꝙ ꝯtineat du
os ſm pᵐ itellectū ꝑt itelligi mſciplr.pͦ ꝙ hec
ſnia retractať ꝑ viā appelłonis.¶ Nec obſtat
cła appelłone remota qꝛ illa nō ipedit appellō
nē ex notoꝛio grauamie inꝑpoſitā.vt ē gl.mł/
tū nōbił in.c.ex ꝯq̄ſtiōe.de reſti.ſpo.vbi dixi q̄
vł ſingularit ꝓbari ꝑ iſtū tex.ſm hūc itellēm
in eo ꝙ ſ̄ pōderať maifeſta iniq̄tas.et tʒ h̄ do
An.ſic.n.admittiť appelło in caſibͧ iure expͥſ
ſis ꝑpt̄ notoꝛiā et iuſtā cāʒ.d.c.paſtoꝛał.ita v/
bi ſbeſt notoꝛia iiuſticia.eadē ei ē rō i vtriſq̄ʒ.
nō ei ē v̄iſile ꝙ ſupioꝛ velit tolerare iiuſtitiaʒ
notoꝛiā.vt i cle.paſtoꝛał.de re iudi.fač qͦd ha
beť.ſ.i ꝓhemio.et.iiij.di.facte ſūt.et.c.erit aūt
et tūc v̄bū euacuari ſtat ꝓpͥe.Ad v̄bū āt nec
ei ſtari debʒ.dic ꝙ non dʒ ſtari ſi ab ea fuerit
appellatū vt ſētit gl.i.ſ̄. Uel melͥͧ dico ꝙ nō
dʒ ei ſtari.ſ.v̄tute illͥͧ clauſule appelłone rmo
ta q̄ minͧ.ſ.poſſit appellari et retractari.¶ zͦ ꝑt
itelligi ꝙ retracteť de facto ꝑ viaʒ nullitat.ex
eo ꝙ ꝯtinebat i ſe maifeſtā iniq̄tatē ꝛ h̄ duplr
qꝛ aut erroꝛ iuris erat in ſnia expͥſſus q̄ caſu
ī dubitanť ſnia ē nłła.et ſic itelligit gl.ij.vt pʒ
ī iuribͧ in ea allegat.vel qꝛ alͥͧ erroꝛ erat in
ſnia expͥſſus.et hūc etiā itellectū ponit et ſeq̄ť
do.An.ſ̄ dicēs h̄ mańe ꝓcedē qn̄ cā iniq̄ ſeu
erroꝛ expͥſſus ꝯtinet aliq̄d qͦd ē ipoſſibile iuł
nō.in.c.ꝑ tuas.de ſē ex.fač qͦd nō.Jo.an.i cle
paſtoꝛał.de re iudi.et hūc articulū latͥͧ ꝗ.reaſ
ſumā.Et tūc ad tex.dic ꝙ v̄bū euacuari dʒ in
telligi.et referri ad factū ſic defacto ꝓceſſit vt
itelligit gl.i.Nō obſtat remotō appelłonis qꝛ
illa clauſula nō tollit remediū nullitat.vt pe
nitͧ ſeꝑatū.fač qͦd le.et nō.i.c.lʒ.de ſē.ex.li.vi.
¶ Jtē puto ꝙ poſſit appellāi ꝓpter maifeſtū gra
uamē.vt.ſ.dixi.Nā et a ſnia nulla appellari
ꝑt.vt plē nō ꝗ.ti.ꝑx.diłc̄o zͦ mō pͥcipłr ꝑt in
telligi ꝙ iſta decre.ꝯtineat duos caͧ.¶ Primͧ
vt ſnia iniq̄ lʒ nō ꝯtineat in ſe maifeſtā et no/
toꝛiā iniq̄tatē poſſit retractāi.vt.ſ.c.pͥ.Nō
ob.remotō appelłonis.qꝛ lʒ illa cła opeť vt v̄
tute appelłonis nō ſuſpēdať iuriſdictio iudicł.
a quo.q̄ minͧ poſſit illā exeq̄ appelłone nō ob
ſtāte vt in.c.paſtoꝛał.ꝗ.ꝑterea.de offi.dele.nō
tn̄ tolliť appellatio reſpectu iudicis ad q̄ qui
ex grauamie ſeu iiuſtitia pōt appelłonē rcipe
et ſniaʒ retractare vt nōbiliť ꝓbať in.d.c.pa/
ſtoꝛał.de app.et de offi.dele.ꝑal.Uñ tex.dicit
hic ſimplr eā euacuāi dʒ.qͦd dʒ itelligi mō pre
dicto et iſte pᵐͧ caͧ poniť vſq̄ ad v̄.nec dʒ ei
ꝛc.vbi mutat caſū et ponit qn̄ ſentētia cōtinet
manifeſtā iniquitateʒ.quo caſu non debet ei
ſtari qꝛ ē ipͦ iure nulla.ꝛ ſic nō eſt opͧ vt aliť
euacueť Nec obſtat remotō appelłonis rōibͧ
ꝑdcis Ex his hēs ſ̄ caſū valde nōbilē ꝙ ſnia
ꝯtinēs maifeſtā iniq̄tatē ē ipo iure nulla ꝛ cū
nil dicat ꝙ iniq̄tas ſit ꝯtra ius ſcͥptū itelligā
ī diſtincte.¶ Sʒ q̄ro nūq̄d h̄ ſit vex ſimplr.Ad
uerte qꝛ hec ē qͦ nōbił et ſepe dubitaui.et vl
tra alios diſtiguo ſic.aut ſnia ꝯtiet erroꝛē ꝗ ñ
expͥſſū pōt tn̄ ex actis colligi.aut ꝯtinet cauſā
notoꝛie falſā ſeu iniuſtaʒ. aut nullā talē cā.n

h₃ in ſe ꝫ alias ē notoriū ꝙ ex iiuſta cā ſerꝫ.
Primo caū dic ꝙ ſnīa eſt ipo iure nulla lʒ er
ror ꝯſiſtat in facto ⁊ nō in iure tex.eſt aptus
i.l.i.§.i.ff.q̄ ſen.ſine app.reſc.vbi dr̄ ꝙ ſi iudex
ſic ꝑnūciet q̄ꝛ ꝯſtat titiū debere ſēpronio. Lex
tali ſpe.⁊.xxx.ex tali Jdeo eū ꝯdēno in centū
talis ſnīa circa remediū appellatiōis deit cor
rigenda Et idē nōt gl.⁊ Bar.in.l.vna. C. de
erro.cal.Aut error nō fuit expſſus in ſnīa vt
puta in termis ꝓcedētib⁹ ꝯdēnauit titiū i cē
tum errās in calculo.vbi ꝺbebat ꝯdēnare in
lxxx.⁊ ꝫ ſūt opi.gl.in.d.l.vnica dicit ꝙ ſnīa tʒ
nec dʒ reuocari ſi nō fuit appellatū et ꝫ ꝑ tex.
illi⁹.l.quē itelligit ſcʒ qn̄ error nō fuit in ſnīa
expſſ⁹. Jllā gl.dānat Ja.de are.q̄ꝛ ſnīa ſem
per referꝫ ad acta vt.l.penul.C..de ſen. q̄ ſine
certa q̄titate.et.l.ait ꝓtor.§.i.ff.de re iudi.et
iō ſatis eſt ꝙ error ex actis appareat ⁊ idducit
etiā tex.d.l.i.nō ergo dʒ ſm eū diſtigui. an ſit
error expſſ⁹vel nō dūmō ex actis colligaꝫ hāc
opi.vr̄ ſeq̄ paul⁹ in cle. paſtoralis.de re iudi.
⁊ dñi de rota deciſ.cc.xxviij. Sʒ Bar. in.d
l.vna dicit ꝙ ꝑ opiniōe glo.vr̄ tex.in.l.ꝓſes.ff
de re iudi.⁊.l.ij.C.qn̄ ꝓuo.nō eſt neceſſe. Jdo
diſtinguo ſic ꝙ aut error eſt expſſus in ſnīa ⁊
tūc eſt ipo iure nulla.d.l.i.⁊.d.l.ij.C.qn̄ ꝓuo.
nō eſt nec.qñq₃ nō eſt expſſ⁹ error in ſnīa ꝫ ap
paret in actis.⁊ tūc aut ſnīa eſt lata ꝑ rlatōeʒ
ad illa acta in q̄b⁹ eſt error ⁊ vr̄ error eē i ſnīa
vt in ꝓdicta.l.penul.C. de ſen.q̄ ſine cer.quan
⁊.l.ait ꝓtor.§.i.ff.de re iudi.iūcta gl.Aut lata
eſt ſnīa ſimplr̄ ⁊ tūc q̄dā ſūt acta ad q̄ de neceſ
ſitate referꝫ ſnīa vt libell⁹.l.vt fūd⁹.ff.cōi diui
Jtē ſnīa appellatiōis ꝺ neceſſitate rferꝫ ad
ꝓmā ſnīaʒ q̄ꝛ iudex approbat vel iprobat eaʒ.
vt.l.eos.C.ꝺ ap.⁊.ij.q.vi.l. ſi.⁊ ꝫ caū ſi i libel
lo vel ꝓma ſnīa ē error expſſ⁹.ſnīa ſimplr̄ lata
vr̄ eūdē errorē ꝯtinere.merito eſſe nulla.d.l i.
§.i.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſci.Et ꝫ caū poſſʒ eē ꝟa
opi.Ja.de ra.ſm eū.Si ꝟo apparet error ex a/
lijs actl.ꝑ ꝫ nō reddiꝫ ſnīa nulla.⁊ ꝫ caū ꝓce/
dit gl.in.d.l.i.de erro.cal.⁊.l.i.ff.q̄ ſen.ſine ap.
reſci.Pro his dictis Bar.facit.c.cū berthol/
dus ⁊ qꝺ ibi nō.Jnno ꝫ.e.vbi dixit ꝑ iſtū tex.
ꝙ ſi iudex dixit ꝙ ꝑ a.⁊.b.teſtes ꝓbatū fuit iō
in centū te ꝯdēno.ꝙ ſi ex actis apparʒ ꝑ illos
nō eē ꝓbatū nō valʒ ſnīa licʒ aliud ſenſerit in
c.qm̄ de ꝓba. vbi dicit ꝙ ps ſi dʒ admitti ad
ꝓbādū iiuſticiā q̄ colligiꝫ ꝑlatiōeʒ ad acta ob
ſtāte exceptiōe rei iudi.ꝫ ꝓᵐ dictū veri⁹ ⁊ cōiuſ
Ex his tñ colligiꝫ mēs Jnn.ꝙ vbi iudex ſi
rtulit ſe ad acta ꝙ nō dʒ ps admitti ad ꝓban
dū errorē vel iiuſticiā q̄ colligi ꝓt ex actis qꝺ
facit ꝑ opi.gl.⁊ Barto.ꝯtra alios.⁊ hec opi.
ſm plʒ.q̄ꝛ potuit iudex aliūde motū ſui aī iſor
mare.ad ꝫ adduco tex.valde nō.cū ibi nōtis

ꝫ.e.cām q̄ facit.c.i pnīa ꝺ renū.Do tñ duaſ li
mitatiōes.Prima ē ꝙ ſi ps ꝑ q̄ lata fuit ſnīa
ſi excepit de trāſitu in rē iudi.ꝫ aſſūpſit diſpu
tatiōeʒ de iiuſticia ſnīe.⁊ ex ꝓductiōe actorū
ꝓt euidēt colligi iiuſticia dʒ iudex retractare
ſnīaʒ q̄ꝛ ꝺ q̄ re iudex ꝯgnouit de ea ꝑnūciare
dʒ in.c.cū ſup.de cā poſ.⁊ ꝓpri.⁊.l.de q̄ re.ff.de
iudi. Hoc nōnꝫ voluit Jnn.in .c.cū dilecta
de rſcrip.⁊.d.c.cū bartholo⁹tñ dʒ ꝑ acta ꝯſtaꝫ
ꝑut.ꝫ.in.d.c.cāʒ.dicā vt ibi vide. Scḋa limi
tacō ſi notorie ꝯſtaret de errore ꝑ ea q̄ ipe iu
dex ꝓus dixit vel ſcī euidētia tūc ei lʒ i ſnīa ſi
ſit error expſſ⁹ nec ꝑ relatiōeʒ ad acta tñ noto
rietas erroris q̄ eq̄pollʒ expſſiōi.vt.ꝫ.dicā ro
dit ſnīaʒ nullā.ar.in cle.paſtoraꝫ.§.ꝓpſana.iū
cta gl.de re iudi.⁊ in.c.ad ꝓbādū.ꝫ.e.⁊ ꝑ Jnn.
in.c.ſr̄nitatl.de fri.vbi ꝫ expſſe vr̄ teneꝫ i ꝟbo
ſiſi. Veio nūc ad ſm mēbꝝ qn̄ ſnīa ꝯtinet
cāʒ falſā ⁊ dico ſic ꝙ aut cā eſt notorie falſa ⁊
ipoſſibilis ita ꝙ ꝯcurrāt iſta duo ſiꝫ.⁊ tūc ſi tʒ
ſnīa etiāſi ſit excōicatōis.exᵐ ſi iudꝛ ꝯdēnaue
rit vel excōicauerit eunuchū vl̄ īfātē q̄ꝛ ꝓgnā
tē reddit monialē ad ꝫ.c.romana.§.in vniuer
ſitatē iūcta gl.de ſē.exco.li.vi.⁊ ibi ꝫ tʒ Jo.an
Archi.rq̄rebat notoriū actū ꝑmancꝫl. hᶜ reſtri
ctio nō plʒ ibi Jo.an.et bñ q̄ꝛ ſatis eſt notori
uʒ exiſtēs tpe ſnīe ar.in.c ad ꝓbādū.ꝫ.eo.et.c.
cū ſit romana.ꝫ.ti.pri.Aut cā notorie ē falſa
ꝫ nō ipoſſibiꝫ vtputa iudex excōicaīt aliq̄ꝫ q̄ꝛ
ſpoliauit eccleſiā cū icēdio ⁊ notorie hec cā ē
falſa nō tñ ipoſſibiꝫ q̄ꝛ potuiſſʒ ꝫ facē.⁊ tenu
it Archi.in.c.venerabilib⁹ de ſē.exc.li.vi.talē
ſnīaʒ valere.loq̄ꝫ tñ in excōicatiōe ⁊ forte po/
tuit moueri.q̄ꝛ iura i nullitate excōicatiōis
loquūꝫ qn̄ i ſnīa fuit expſſ⁹ error itollerabiliſ
⁊ hāc opi.ſaltē i excōicatiōe ſēſit ꝓma frōte gl
i.c.ꝑ tuas.e.ti.i ꝟbo itollerabilē errorē ꝓpe ſi
nē vbi q̄rit qꝺ ſi error ꝯſiſtit i fcō vt q̄ꝛ iudex
dicat excoico te q̄ꝛ talē ſpoliaſti.⁊ maifeſte ſſʒ
ē nūq̄ꝺ tʒ ſnīa arguit ad vtrāqʒ ptē ⁊ tādē dᶜ
ſe credē ꝙ i ſnīa excōicatiōis lata ꝑ errorē fa
cti mō ꝓdicto tuti⁹vel miti⁹ſit tenere ꝙ ſnīa te
neat ⁊ fiat abſolutō ſaltē ad cautelā q̄ꝛ talis
cā poſſibiꝫ ē lʒ ſit falſa nec ꝯtinʒ errorē ⁊ ſnīa
excōicatiōis iuſta vel iiuſta ligat.Et nō dili/
genꝫ ꝟba gl.q̄ꝛ videꝫ ſentire ſec⁹eē i alijs ſnīſ
qꝺ.ꝫ.tenui.⁊ optime facit.ꝫ.e.cū bartholo⁹.et
dixi Jo.an.in.d.c.ꝑ tuas.ꝙ lʒ illa gl.ſoleat al
legari ꝙ ſnīa tʒ lʒ ſit lā ex cā notorie falſa tam
gl.illa ꝫ nō dicit apte ꝙ nō dicit ꝺ notorie fal
ſa ꝫ manifeſte Hec aūt ſūt diuerſa vt nō.in.c.
vr̄a de coꝫa.cle.⁊ mu.⁊ ex ꝫ vr̄ Jo.an.ſi oīno
approbare illud dictū Archi.do.an.ibi ⁊ ꝫ tʒ
ſnīaʒ nullā.etiāſi ſit excōicatiōis q̄ꝛ ſnīa iiu/
ſta ſuſtineꝫ ꝓpē ꝓſūptiōeʒ iuſticie q̄ cadit ſuꝑ
dubio facit.ꝫ.e.cām.vbi aūt iiuſticia ē notoria

h̄ ceſſat ar.in.l.pe.ff.de inſti.ꝛ in.l. ꝑs lrāꝝ.ff.
de iudi.ꝛ.l.ſi eo tēpo.de penis.ſecus dic̄ in cā
manifeſte falſa.qꝛ nō ſufficit manifeſtū ſi non
ſumit̄ ꝓ notorie.alſat nō.in.d.c.ꝑ tuas vbi h̄
ſentit Jo.an.vt dixi ꝛ h̄ dictū puto veriſſimū
ad qd̓ allego tex.iūcta gl.in cle.paſtoral̄.§.ꝑꝛ
ſana.de re iudi.¶ Nō ob.ꝙ iura i excōicatōe fa
ciūt mētionē de exp̄ſſiōe erroris itollerabilis
d.c.ꝑ tuas.ꝛ.c.venerabilib⁹.qꝛ dico ꝙ iura il
la dicūt cā exēplificandi ſup nullitate.et ea q̄
dicūt̄ cā exēpli diſpoſitiōez nō reſtrigūt vt in
c.i.ꝛ qd̓ ibi nō.ne cle.vl̄ mo.nā exp̄ſſio erroriſ
īducit nullitatē.qꝛ apparet d̓ notoria iiuſticia
Jdē gᵒ vbi fcm̄ ē re ip̄a notorie iiuſtū vt i cau
ſa nr̄o ar.i.c.euidētia.d̓ accu.ꝛ.ij.q.i.d̓ maifeſta
ꝛ.c.maifeſta ſi refert q̄cq̄d ex eq̄pollētib⁹ fiat
d̓ teſtib⁹l; ex q̄dā.¶ Ad 2ᵐ mēbꝝ q̄d ſi nulla
cā ſit exp̄ſſa in ſnīa tñ notorie ꝯſtat ꝙ ex iuſta
cā ꝓfert̄.et puto ꝙ ſnīa ſit nulla qꝛ paria ſunt
aliq̄d iiuſtū exp̄mi vel qd̓ notorie ꝯſtet illū eē
iiuſtū vt nō.Jnn.in.c.ij.de dila.eſt tex.cū gl.i
cle.paſtoralis.§.ꝑꝛ ſana.p̄al.facit qꝛ hīc notori
us defect⁹in iudice reddit ſnīaz nullā.licꝫ alit̄
nō exp̄māt̄ ar.in.c ad ꝓbādum.ꝭ.e.ꝛ notorie/
tas re ip̄a fortificat ſnīaz.vt nō admittat̄ ap
pellatio vt in.c.cū ſit.ꝭ.t.ꝑx.ita notorietas in
iuſticie re ip̄a ſine alia exp̄ſſione debꝫ reddere
ſnīaz nullā.qꝛ vt p̄dixi ceſſat h̄ cañ rō p̄ſūptō
nis q̄ eſt ꝓ iudice.ar.c.euidētia.de accu.ꝛ no
torietas facti pl⁹ opat̄ ꝙ̄ notorietaſ iur̄.ad h̄
vide gl.nō.in cle.i.de vſur̄ vel ſaltē eq̄pantur
d̓ cohabi.cle.ꝛ mu.vr̄a.ꝛ.eo.ti.c.ſi.nec iura d̓
bēt fouere notoriā iiuſticiā ne inde oriāt̄ iiu/
rie vñ iura naſcāt̄.ꝭ.de accu.q̄lit̄ꝛ q̄ñ.el i.ꝛ.C
vñ vi.l.meminerit.ꝛ ſic p̄ōt itelligi tex.quē ſic
itellectū reputo veꝝ ꝛ nō.in.c.cū ad q̄rūdā de
exceſ.p̄la vbi idē ꝓbat̄ reſpectu ſnīe excōicatō
nis Jdē eſt vbi iiuſticia poſſit colligi ꝑ relatō
nē ad acta vel ꝑ acta ad q̄ neceſſario eſt ſnīa f
ferenda vt ex libello iuxta ea q̄.ꝫ.dixi p⁹ Bar
et Jnn.in loc̄.p̄al.et tene mēti iſtū intellectū
vt.ꝫ.qꝛ eſt valde nōbilis.an āt vbi de nullita
te agit̄ dēat libell⁹ offerri lis ꝯteſtari certuſq̄
ordo iudiciari⁹ obſuādus ſit.vide ꝑ dños de
rota deciſ.p̄al.vbi in effectu poſt multa vidēt̄
ꝯcludere ꝙ ſic.ſi nullitas nō eſt notoria.vtpu
ta que ex actis colligit̄ alſs ſecus Ad hoc qd̓
nō.ꝑ Jnn.in.c.audit̄.de ꝑcu.ꝛ bene facit ibi
tex.ꝛ in.c.ij.de offi.iudi.ꝛ.c.cū int̄ de ꝯſue.ꝛ.c
q̄m de.ſi.p̄ſbr.cum ſi.ꝛ vid̓ qd̓ generalit̄ dixi
i.c.i.d̓.li obl.corā q̄ ſit de nullitate ſnīe agēdū
vid̓ qd̓ nō.Dy.in reſ̄a qd̓ ſel̄ placuit.d̓ re.iur̄.
li.vi.ꝑ doc.marie ꝑ do.an.i.c.i lrīs.d̓ offi.dle
ꝛ ꝑ bar.optie i.l.ſi exp̄ſſū.i vlt̄ colū.ff.d̓ ap.

Tenor Jſtud.c.p̄ōt itelligi duob⁹
modis Primo ꝙ ſnīa hic
lata ꝯtra mulierē tenuit.qꝛ cōtumacit̄

affuit.ꝛ tc̄ idē i effectu dic̄ qd̓.c.lator.ꝫ.e.Jō
ſūma vt ibi 2ᵒ p̄ōt itelligi qd̓ hec mulier non
fuit ꝯtumax ꝛ tūc cōir ſic ſūmat̄ Snīa lata ꝯ
tra abſētē nō ꝯtumacē in cā mr̄imoniali non
valꝫ cōis diuiſio Scd̓a ibi ideoqꝫ.¶ Nō p̄mo
iūcta gl.p̄ma ꝙ ifirmitaſ excuſat a ꝯtumatia
ꝛ intellige de ifirmitate graui.leuis āt febri/
cula aut vetuſ q̄rtana neminē a ꝯtumacia ex
cuſat.vt in.l.q̄ſitū.ff.de re iudi.nō.gl.in.c.pla
cuit.xviij.di.¶ Nō 2ᵒ ꝙ ꝑ exercitiū act⁹ nō ꝟi
ſiſr ꝯpaſſibilis cū ifirmitate tollit̄ excuſatio ꝛ
p̄ſūptio ifirmitatis.Si ꝟo dubitat̄ de ifirmi
tate dꝫ iudex mittere medicū ad egrotū.C.d̓
re iudi.l.ſemel.li.xij.ſm̄ Hoff.ꝛ Hoſtiē.Jdem
nō.Bar.in.d l.q̄ſitum.vbi etiaꝫ dic̄ ꝙ poſt in
firmitatē poterit ꝓbari ꝑ diſpōez corpiſ vt qꝛ
pallid⁹ē in facie.facit.l.minor.xxv.ānis i aſpe
ctu.ff.de mino.alia nō colligo.qꝛ aut veniut e
ꝭ.exaianda.aut fuerūt exaiata.ꝫ.e.lator.ꝛ in
c.iurauit.de ꝓba.¶ Op.expediēdo ſiſ̄ p̄mā gl
cū ſcd̓a.vr̄ eni ꝙ iudex iiuſte excōicat iſtū cū i
firmitas excuſat a ꝯtumatia.ꝫ.de ꝓcura.q̄re
lā ꝛ.d.l.q̄ſitū So.ꝯtrariū ꝓcederet.ſi ꝟa fuiſ
ſet excuſatō.ſ; ex actu ſequēti.qꝛ nocte ſubſeq̄
ti ꝯtraxit mr̄imoniū cū alia tūc tollit̄ excuſa/
tio ifirmitatis Ex q̄ nō ꝙ excōicatio p̄t fieri
ꝓ p̄ſūpta ꝯtumacia.Fateor tñ ꝙ ſi iſte poſtea
veniret ꝛ ꝓbaret ſe tūc ifirmitate dtentū abſol
ueret̄ ab oī onere ſnīe.vt in.c.venerabilib⁹.§.
ſec⁹ iūcto.§.p̄cedēti de ſē.exc.li.vi.¶ Sꝫ ꝯtra h̄
ꝛ ꝯtra tex.alit̄ op.excōicatio nō dꝫ ab hoie fi
eri ñ ꝓ ꝯtumacia.vt in.c.ſacro.de ſē.exc.¶ Nō
gl.xi.q.iij.epi.h̄ facta nō p̄nt ꝓ infectis hr̄i.l.i
bello.§.fcē.ff.d̓ cap.ꝛ poſtil.ꝛ.xxxij.q.v.ſi pau
l⁹ Ex q̄ ergo iſte ꝯtraxerat mr̄imoniū nec pote
rat āpli⁹ hr̄i ꝓ ifecto h̄ tenuit nō debuit ob h̄
excōicari cū nō poſſit reſpectu futuri tp̄is di
ci ꝯtumax So.ꝙ nō debuit excōicari.qꝛ ꝯtra
xerat rōe p̄dicta.ſ; ſi lite pendente cohabitaꝫ
eidē ꝛ monit⁹ nō deſiſteret excōicari potuit vt
ſ; in.fi.c.Et ſic ſenſit Jnn.ꝙ hec excōica⁹ fuit
ex h̄ capite iiuſta ſ; ego dico eā fuiſſe iuſtā q̄m
illū excōicauit nō qꝛ ꝯtraxit ſ; ꝓꝑ̄ ꝯtumaciaꝫ
i ñ ꝯpendo quā iudex p̄ſūpſit ifirmitate p̄tēſa
nō obſtāte ꝓꝑ̄ ꝯtractū mr̄imonij ſupueniētez
fuerat eni iſte p̄us citat⁹ ꝛ p̄tēſa ifirmitate ñ
ꝯparuit.¶ Op.vr̄.n.ꝙ nō debuit āpli⁹ iquiri
d̓ Barrōe qꝛ p̄me etiā ſi iteruēiſſꝫ fuit ſublata
ꝑ mr̄imoniū ſequēs cū alia.vt in.c.ſicut.ꝛ.c.
pe.de ſpō.Sol.capiēdo mētē tertie glo.Barra
tio p̄me duob⁹ mōis p̄t itelligi Primo ꝙ illā
Barrauerit.i.fidē ꝯſenſ⁹ de p̄ñti dedit ꝛ ſic cō
traxit cū p̄ma mr̄imōiū ꝑ ꝟba de p̄ñti ꝛ ē vul
gaē illi⁹ loci vbi tale mr̄imoniū appellat̄ Bar
ratō.2ᵒ.dic̄ gl.ꝙ Barratō fit ꝑ imiſſiōꝫ anuli
iēueniēte ꝯſēſu.tacite vl̄ exp̄ſſe ꝛ ſtabit̄ huic
Barratiōi ꝙ̄uiſ nihil dicat̄ ꝙ̄diu nō ꝓbabit̄

ɔtrariū q2 pſūptio ē p mrīmonio.ar.c.feīe.et
c.nr̄ates.xxx.q.v.vbi q̄s ꝓbat ꝙ nō aīo ɔtra
hēdo illō fecit. Nō ſinglr̄ hāc gl ꝙ p imiſſio
nē anuli in digito mulieris pſumit̄ ɔtractuz
matri^m p v̄ba de p̄nti niſi ɔtrariū ꝓbet̄.ꝛ dic
q2 poterit ꝓbari p ɔiecturas vel v̄ba p̄ceden/
tia.ar.eoꝝ q̄ nō.i.c.ex lr̄is.de ſpō.ꝛ.l.ſi fu^9plu
riū.ꝛ.l.q̄ filiab^9.ff.de le.i.ꝛ l.ſi q̄s.i p̄n.ff.ō.le.
iij.vel p loci ɔſuetudinē icōtrariū.ar.c.illō.et
qō ibi nō.ō p̄ſū.ꝛ l.ꝙ ſi noluit.§.q2 aſſidua.ff.
de evi.evic.facit i ſili qō nōt Mar.in.l.nēo ē q̄
neſciat.ff.de duob^9 reis.ꝛ vide aliā gl.plenio
rē huic ɔcordātē i.c.fi.de deſpō.ipu.vbi ō hac
mā latius tractat̄.et vide etiā gl.in.c.feīe.ſal
Ex his ſoluit̄ formalit̄ ɔtrariū.s̄.formatū q2
ſ̄ allegabat̄ p̄cedens mrīmoniū p ɔſenſū ō p̄
ſenti.et nō ſpōſalia ō futuro. Op.q2 exquo
fuit appellatū p mulierē nō debuit āpli^9 audi
ri.q2 ſn̄ie adq̄euiſſe vr̄.ſ.e.qō ad ɔſultationez.
So.dicit gl.pen.ꝙ ſn̄ia ſ̄ fuit nulla.q2 lata
ɔtra abſētē nō ɔtumacit̄ ꝛ ſic ñ fuit neceſſe ap
pellare vt i iurib^9 allēt.i gl.ꝛ expſſi^9 in.l.ō vi
ro q̄q3.ff.ō re iudi.et.l.i.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſcin
Si v̄o ɔtumax nō fuiſſ3 nō r̄uocaret̄ ſn̄ia vt i
ɔtrario ita dicit gl.c^9 dictū vlti^m p̄cedit i aliſ
cāis in q̄b^9 ſn̄ia trāſit in rē iudicatā ſec^9 in cā
mrīmoiali Jō dic poſt doc.ꝙ ſi nulla p̄ceſſit ci
tatio ad ſn̄iaz audit̄ mulier rōe nullitatis ſē
tētie Jtē rōe ſ̄ſpecie mae q2 cā mrīmonial̄ nō
trāſit i rē iudi. Si v̄o ſn̄ia fuit lā ɔtra ɔtuma
cē etiā fictū ſn̄ia tenuit.vt.l.ab eo.C.de ſen.ꝛ.
s̄.vt lite nō ɔtl.qm̄.§ porro.cū ſe.et tunc audit̄
mſr p̄uilegio cāe q2 ꝑpt̄ peccatū ñ trāſit ſn̄ia i
rē iudi.vt i.c.lator.s̄.e.ꝛ.ſ.e.ɔſanguinei Dicit
tñ nōn̄t Jnn.ſ̄ ꝙ l3 ſn̄ia nō trāſit in cā mrīmo
niali in rē iudicatā.nō tñ audit̄ q̄s volēs cō
uenire idiſſerēt.exq̄ lapſū ē appellādi tp̄s ſ̄ tē
demū audiet̄ cū iuſta cā mouet iudicē ad ip̄3
audiēdū ſic ſ̄ mouit mulieris abſētia Nā ſi p̄
ſens fuiſſ3 aliq̄d nō dicēt nō audiret̄ ſm eum
alias eadē rōe audiret̄.iij.iiij.ꝛ i ifinitū qō eēt
abſurdū. Jn decre.v̄o ſequēti mouit iudi/
cē ꝙ illa eadē p̄s p qua erat lata ſn̄ia petebat
ipam infringi ꝛ ꝙ ſine cā nō audiat̄ allegat
c.ex lr̄is.de in inte.reſti.vbi dicit expreſſū pl3
mihi dictū.ſed illud.c.hoc nō ꝓbat q2 ibi p̄s
petebat reſtitui ad p̄maz inſtantiā ſecus aūt
ſi voluiſſet de nouo inſtantiā ichoare ꝓbādo
iiuſticiā ſn̄ie.tūc enī allegata aliqua ꝓbabili
rōne audiret̄.s̄.e.lator.et dicit hic Jnno.ꝙ ſū
marie etiā p̄te ñ vocata poterit p iudicē fieri
hec examiacio cāe.nā de iure eſt ſm Jnn.ꝙ vt̄q3
diugū ɔtra ſn̄iaz matrimonij audeat̄ Hoſtiē.
dicit ꝙ etiā q̄libet de populo audiret̄ maxime
ɔſanguine^9.ſ.q̄ ma.accu.po.vr̄ qō pl3 ſicut eī
q̄lib3 de populo admittit̄ ad ipediēdū ꝛ accu
ſandū mrīmoniū.ſ.de clādeſ.deſpō.c.fi.q̄ ma.

acc.po.c.vlt.ita quil3 d3 admitti ad reītegrā
dū mrīmoniū iiuſte ſepatū et loq̄t̄ ō ſepatiōe
q̄ ad vinculū.nā q̄ ad thoꝝ ipi dūtaxat cōiu/
ges ſūt audiēdi.vt nōt Jnno.in.c.i.de adul.
Cōcludit tādē Jnn.q̄ ad p̄mū ꝙ iudex nō d3
eē facilis in audiēdo aliquē ɔtra ſn̄iaz iſtā ex
q̄ lapſū eſt decēdiū.ſ̄ ex iuſta cā p̄us arbitriū
ſuū iformabit ꝛ in dubio nōn̄t dic p̄tē audiē
dā.ar c.cū ſpāli.de app.qō pl3 q2 agit̄ ad pec/
catū euitādū p̄s tutior eſt in dubio āplecten
da de ſpō.iuuenis ꝛ.ſ.de v̄.ſig.clemē exiuit.nō.
gl.in.c.vno.de ſcrutinio in.or.fa.vide ad iſtā
māz multas limitatiōes q̄s poſui.s̄.e.lator
Op.cōtra fi.c.in eo ꝙ iſti p̄cipit̄ ne pēdēte cā
hēat acceſſū ad ſup idudā.cū enī mulier ſcda
ſit in poſſeſſiōe mrīmonij nō d̄buit iure ſuo p̄
uari lite pēdēte.s̄.vt lite pendē.c.laudabilem
Soluit gl.fi.ꝙ ɔtrariū p̄cedit cū q̄s cōtra
hit nulla lite ſup mrīmonio pēdēte.ſ̄ etiā ap
probāte x̄.vt i ea Et dic ꝙ duplici r̄ſpectu po
tuit vī^9 ſcdi mrīmonij īterdici. Primo ſi tenet̄
opi.ꝙ ſn̄ia lata ɔtra mulierē abſētē fuit nulla
nā cū adhuc penderet lis cū p̄ma nō debuit
lite indeciſa ɔtrahere cū ſcda vt in.c cū i apli
ca.ſ.de ſpō.nā p ɔtractū mrīmonij vir q̄dāmō
ſe aliēat.de ɔſā.ꝛ affi.c.nō d3 qō nō d3 fieri li
te pēdēte. Si āt tenem^9 ꝙ p̄^9 ſn̄ia valuit dic ꝙ
exquo p̄ceſſit citatio p quā fuit iformat^9.ſup
q̄ deberet ɔueniri nō debuit aliq̄d innouari i
litis p̄iudiciū.ar.in.cle.ij.ne li.pen.et ſ̄ tenuit
hic Hoſti. Ex ſ̄.potes vnū colligere qō eſt
menti tenēdū ꝙ l3 in iſtis cāis ſtandū ſit ſn̄ie
donec ɔtrariū ꝓbet̄.vt s̄.e.lator.ſi tñ ſtat̄ i tm̄
vt liceat interī cū alia ɔtrahere reuocatio liti
gio ſup validitate p̄oris ſn̄ie.et ſic litigiū no
uit exortū facit p̄mā ſn̄iaz vacillare. Extra
glo.querūt hic Jnn.et Jo.an.an ſn̄ia i dubio
p̄ſumat̄ lata ɔtra abſētez q2 mulier allabat ſ̄
abſētiā tp̄e ſn̄ie remittit ad ſpe.de ſentē.ꝓba.§.
vt āt v̄.ꝛ nō ſm q̄ſoā.ꝛ nil aliud dicit. Adver
te q2 ſ̄ dubiū eſt ſatis pulcꝝ ꝛ q̄tidianū ꝛ ali
ter habui de facto ꝛ ſup eo ɔſului.etſi tenem^9
fuiſſe appellatū ſ̄ eſt clariſſimū ꝙ non p̄ſumit̄
p̄s citata vel ꝙ fuerit p̄n̄s niſi p acta ꝓbetur
vt in.c.qm̄ ꝛ qō ibi nō.de ꝓba.ꝛ in.c.p̄ſētia.ō
renū.vbi de ſ̄. Si v̄o nō fuit appellatū ꝛ ex in
ſpectione actoꝝ ꝓbari p̄t p̄tē nō fuiſſe citataz
nec p̄ntez tp̄e ſn̄ie nō valet ſn̄ia Hec enī ꝓba
tio nō repit̄ in actis.ſufficit ar.i.d.c.qm̄ ɔtra
et ibi a p̄te t3 Jo.cal ſaltē i facto nō mſtū anti
quo ꝛ idē t3 Jo.an.in addi.ſpe.i.d.v̄.ꝛ nō. Si
v̄o nō apparet ſn̄ia in q̄ nil dr̄ de p̄ſētia vel ab
ſētia eſt caſ^9 ſatis dubitabilis Spe.recitat in
loco ſal.varias opi.ꝛ tādē vr̄ ibi tenere.ꝙ ex
q̄ ſn̄ia trāſiuit in rē iudicatā p ea ē p̄ſumēduz
niſi ꝓbet̄ ɔtrariū Jnn.v̄o lati^9 hūc articuluz
examiat in.c.cū in iure.de offi.dele.ꝛ vr̄ magis

ſnclinare in ptē vt nō pſūat ptē fuiſſe pſentez
niſi ſaltē hoc i ſnia exṗmat ⁊ hāc ptē vr̄ tenē
Jo.an.in addit.pdicta qnimo refert Guil.ſe
diſputaſſe ꝙ etiā ſi iudex dicat in ſnia ꝙ ptē ci
tauit ṗeptorie ⁊ ꝙ eo nō ꝯpente ꝓnūtiauit ſc
ꝑt hoc nō ꝓbat ṗeptorie pceſſiſſe. qꝛ iudici ſi
eſt credenduz.d.c.qm̄ nec tabellioni ſcribenti.
maxie cū ſit atteſtatio ꝺ pterito ad h̄ facit qꝺ
nō.Jnn.in.d.c.qm̄ ⁊ Bar.in auc̄.ſi qs in aliq̄
documento.C.de edē.ſec° dic̄ ibi.Jo.an.ſi in
ſnia diceret ptē fuiſſe pn̄tē qꝛ tūc credit̄ noto
rio referenti cū atteſtō ſit de pn̄ti.Hāc candez
opi.vr̄ tenere Fre.de ſe.ꝯſilio.clxx.vbi dicit ꝙ
ps pōt excipe ꝯtra pᵐ ⁊ ſcd̄m decre.ꝙ ſi pceſſᵗ
ṗeptoriū ⁊ on° ꝓbādi ꝯtrariū icūbit aduerſa
rio.qꝛ h̄ nō pōt pſumi pro ſnia exq̄ ſi ꝯſtat ptē
fuiſſe pn̄tez imo negat ps.⁊ hic ſum° extra nō
p Jnn.i.c.inotuit de eo q̄ ſur.oꝛ.rec.⁊.d.c.qm̄
et.c.cū in iure q̄ dixit pſumendū ꝓ ſnia et ꝓceſ
ſu.qn̄ ſnia fuit lata ꝯtra pn̄tem et nō fuit ap
pellatū q̄ rō ceſſat qn̄ nō apparet ptem fuiſſe p
ſentē.⁊ hec opi.mihi placuit tāq̄ iuri ⁊ eq̄tati
ꝯſētanea Nā ſi diceremꝰ oppoſitū daret̄ facul
tas iudici ꝯdēnādi iiuſte ptē abn̄tem nō cita
tā ⁊ indefenſā et poſt lapſū.x.diex iā hr̄et ps
aliquā defenſionē cū nō apparentibꝰ actis pre
ſumeret̄ ꝓ ſnia ſm̄ opi.ꝯtrariā.qꝺ ſonat in ab
ſurdū.Preteria dico ꝙ cū ſnia neget̄ lata i p
ſentē ſeu citatū nō pōt dici ꝙ trāſiuerit in rez
iudi.cū ſit nulla.l.ij.C.qn̄ ꝓuo nō ē ne.⁊.i.c.i.
§.e.Preterea trāſitus in rē iudi.ſurgit ex iuri.
auc̄te ſūdata ſup tacito ꝯſenſu ptiū preſūpto
ex eo qꝛ fuerūt pn̄tes et nō reclamauerūt vel
abn̄tes ꝯtumacit̄ q̄ hn̄t̄ ꝓ pn̄tibꝰ vt.ſ.e.qꝺ ad
ꝯſultatōnē.⁊.c.ꝟitatis.de do.⁊ ꝯtu.ſꝫ hec pre
ſūptio oino ceſſat cū nō ꝯſtat ptē fuiſſe pn̄tez
vel ꝯtumacē qꝛ imo negat̄ et negatio venit h̄
ad detrahendā illaz q̄litatē.ſ.pn̄tie ſup q̄ ius
fūdat et inducit auc̄tē rei iudicate merito tol
lit̄ ipiꝰ effectꝰ niſi alit̄ ꝓbet̄ pn̄tia iuxta id qꝺ
le.et nō.maxie p Bar.in.l.i.ff.qꝺ vi aut clam
⁊ qꝺ dixi in.c.idē cū qs de reſti.ſpo.Jtē.c.qm̄
ꝯtra ꝺ ꝓba.ad h̄ ſolū emanauit vt p̄cluderet̄
iudicibꝰ via malignādi.ſi ergo expſſe noluit
credi iudici ſup actis fortiꝰ pſumēdū eſt nolu
iſſe ꝓ eo preſumi Ad idē in ſili bonꝰ tex in.c.ſa
cro.in pn̄.ꝺ ſen.exc.vbi mādat̄ iudici excōica
re volenti vt faciat monicionē pn̄tibꝰ teſtibuſ
ydoneis per qs poſſit monitio ꝓbari.ſi opus
erit ⁊ p illū tex.nōnt̄ dixᵗ do.an.i.d.c.qm̄ i.xx
colūna.ꝙ etiā poſt decendiū nō pſumit̄ pro ex
cōicatiōe q̄ ad monitiōez h̄ oꝫ vt alit̄ probet̄
An āt preſumat̄ abn̄tia vl̄ pn̄tia tpe ſnie dixᵗ
ibi ꝙ ſi ta'is eſt ſnia q̄ ferri ſolꝫ ꝑt ꝯtumaciā
vt excōicatio et preſumitur lata in abn̄tez al
legat Fre.in loco preal.Si ꝟo eſt talis q̄ ferri
ſolet in pn̄tē tūc nō bene firmat pedes h̄ duaſ

dn̄taxat opi.refert.ſ.Jnn.et Spe.⁊ ſad.ſuccin
cte tn̄ ꝟo dic vt.ſ.Et oiuz ꝯclō ſit hec ꝙ ſꝫ iu/
dex atteſtat̄ ptes fuiſſe pn̄tes ⁊ credit̄ dūmō
ſit ſcriptura tabellionis q̄ fuit rogatꝰ de ſnia
vt ſentit Jo.an.⁊ bene vbi.ſ.ſecus ſi ipemet
iudex ꝯſcripſiſſet ar.c.qm̄ pal.niſi cā eſſet mo/
dica qꝛ tūc ſtat̄ ꝟbo iudicis etiā ſine ſcriptura
multo fortius ſtandū eſt ſcripture ſue.vt.le.⁊
nō.maxie p Bar.in auc̄.ſi breuiores.C.de ſē
ex pic.reci.⁊ in.l.iubemꝰ nulli.C.ꝺ ſa.ſā.ec.di
xi in.c.i.§.de li obli.Aut iudex atteſtat̄ ṗepto
riū pceſſiſſe ⁊ tūc nō credit̄ etiā ſcripture tabel
liōis qꝛ eſt de pterito Aut nulla ſit de h̄ men
tio in ſnia ⁊ nō pſūit̄ pn̄tia ſeu citatio.qꝛ fc̄a
nō pſumūt̄ ⁊ ius exigit vocationē.l.i.ff.de in
ius vo.⁊ de offi.dele.ꝯſuluit facit qꝺ optime
in ſili nō.Bar.in.l.theopōpꝰ.ff.ꝺ do.ple.facit
i.q̄cūq̄ꝫ.ff.ꝺ publi.¶ Quid āt ſi iſtrō ꝯtineat̄
ꝙ talis titulo collatiōis vel donatiōis talez
de tali re iueſtiuit An pſumat̄ iueſtitꝰ i pn̄tia
iudicꝭ. Jo.an.q̄ refert hāc opi.ātiq̄x i ti.de ēp.
⁊ vēdi.ſ.pmo ꝟ.nūc formā i.viij.colū.vr̄ ꝯclu
dere ibi ꝙ ſic qꝛ ꝟba cōir h̄ iportare videt̄ qꝛ
iueſtitura nō ſit niſi de pn̄ti.tū qꝛ cōir vr̄ fieri
p biretū vel anulū.tū qꝛ h̄ cōir ſic fieri ſolꝫ.ar
i re.ſa iſpicimꝰ i obſcuris.li.vi.⁊ h̄ fc̄it ad mul
ta h̄ dic aliud eē i iudicialibꝰ.vbi iura mādāt
citatiōes fieri ⁊ acta ꝯſcribi.d.c.qm̄.⁊.c.ſigni
ficauit ⁊.c alberic°.de teſti.An āt i ſētētia ſuf
ficiat ſola ptīuꝫ pn̄tia abſq̄ꝫ alia citatiōe vel
monitiōe Jo.an.i addi.pal.refert guil.ꝺ ſuza
i ſūma ſua in ti.de ſen.tenuiſſe ꝙ ſola preſētia
abſq̄ꝫ expſſo ꝯſēſu vel diſſenſu ſufficit qꝛ cita
tio ſolū fit ad ptl.pn̄tiā habēdā Et idē ibi vel
le vr̄ Jo.an.⁊ clariꝰ ⁊ latiꝰin.c.ſi.de elec.li.vi.
dic̄ tn̄ i addi.pdcā ꝙ ad cautelā fec̄ qn̄q̄ꝫ fua
ri ꝙ iudex monuit ṗeptorie ptes pn̄tes vt ſē
tētiā audirēt ⁊ ē hec bō practica ad opi.euitā
das Hāc opi.tenuiſſe r̄pio bal.i auc̄.ſi oēs.C
ſi ſe ab here.abſti.vbi dic̄ ꝙ reſpectu actꝰ q̄ ex
ercet̄ de pn̄ti nō eſt neceſſaria alia monitō i p
ſenti allegat.l.de vnoq̄q̄ꝫ ff.de re iudi.ſꝫ r̄ſpe/
ctu actꝰalio tpe exercendi r̄q̄rit̄ monitō vt i ꝟ/
mino ꝯpeat.vt.l.ij.C.qn̄o ⁊ qn̄ iu.bar.hāc qꝺ
nē mouit i.l i.ff.de i ius voc.⁊ ibi referūt doc.
tenē ꝙ ſꝫ litigatoꝛ eſt pn̄s.⁊ vult litigat̄ ⁊ nō
ē neceſſaria citatō r̄glr.argu.l.ſi heredꝭ palā
ſ.pe.ff.ꝺ teſta.arguēdo p locū a ſpāli Si āt ē
pn̄s ⁊ iuitꝰ tūc ē neceſſaria citatio vl̄ iuſſꝰ iudi
cis q̄ hēt vim citatiōis ſic itelligit̄ ſᵐ eū iſti.ꝺ
pc̄a te.li.ſ.ſi.⁊.l.ea q̄.C.qn̄o ⁊ qn̄ iu.m̄ plꝫ p/
cedēs opi.vt ſufficiat ſola pn̄tia velit vl̄ nolit
litigare.qꝛ iura exigūt cōir pn̄tiā.iij.q.viij.ca
ueāt.⁊.c.oia.de mai.⁊ obe.inc̄.cū ſi.Vnꝺ etiā
libellꝰ pōt dari pſenti lꝫ nō fuerit ad h̄ citatꝰ
nō tn̄ ꝯpellit̄ rn̄dere ſi negotiū exigit delibea
tiōez vt dixi in.c.i.pꝰ Spe.de libel.ob.vbi viꝺ

Conſanguinei. Idẽ dic̃ ꝙ decre. latoꝛ. ſ. e. ti. Sʒ ego vt aliq̃d de nouo afferã ſumo hic. Sñia diuoꝛtij ĩ cã mrĩmõiali rite lata ad ſolã ꝯiugis ꝯfeſſionẽ aſſerẽtis ꝯ/trariũ nõ reuocat̃. ſ3 interi ei ſtat̃ donec ltĩme de ꝯtrario doceat̃. cõis diuiſio. ſcḋa ibi rñde m⁹. Nõ p̃⁹ ꝙ ꝯſanguinei pñt accuſare mrĩmoniũ de ꝯgnatiõe ſpũali tendẽtes ad ſepationẽ mrĩmonij. ⁊ dic idẽ in q̃l3 ꝯ ꝓſo. ꝫ. q̃. ma accu. po. ꝑ totũ ⁊ maxie i. c. vl̃. Nõ 2°. ꝙ cõpaternitas ꝯtracta in baptiſmo vel ꝯfirmatione ĩpedit ⁊ dirimit mrĩmonio poſt ꝯtractu3 de quo in. c. martin⁹ ꝫ. de ꝯgna. ſpi. ⁊ in. c. i. ij. ⁊ ſi. e. ti. li vi. Nõ 3°. ꝙ ſnĩa lata in cã mrĩmoniali p̃t ex ſupueniẽtib⁹ ꝓbatiõib⁹ retractari etiãſi negociũ nõ ſit integꝝ vtputa q2 ꝯiuges trãſiuerũt ad alia vota. de q̃ in. c. ſicut de teſt. Nõ vltio ꝙ ſola ꝯfeſſio illi⁹ in c⁹ fauoꝛẽ et petitiõe3 lata fuit ſnĩa diuoꝛtij nõ ſufficit ad ſniã3 retractãdã. ĩducit tñ p̃ſũptionẽ iiuſticie vt iudex ſup ſ3 ꝓbões ſup iiuſticia recipiat. ad ſ3 allegat Inn. decre. hãc. ſ. c. poꝛ. Op. dr̃ ſ3 in tex. ꝙ hec ſnĩa fuit ltĩme ⁊ rõnabilit̃ lata ⁊ tñ poſtea in fine admittit ꝓbõe3 in ꝯtrariũ ꝙ ĩducit repugnãtiã quãdã. q2 ſi ltĩme fuit lã nõ d3 retractari imo ꝯfirmari. vt. ſ. e. ca q̃. So dic vt in gl. i. ⁊. ij. ꝙ hec v̾ba ltĩme ⁊ rõnabilit̃ r̃ferũt̃ ad oꝛdinẽ iudiciariũ. nõ ãt ad iuſticiã ꝓbationũ. ⁊ nõt gl. ij. ꝑ itellectu ꝙ̃ ꝯdi ad. d. c. ea q̃. Vel dic extra gl. ꝙ hec ſnĩa fuit ltĩe lata. i. ſm ꝙ leges ⁊ canones diſponũt q2 in oꝛe duoꝝ vel triũ ſtat ꝫ. ij. q. iiij. ĩ p̃n. ⁊. c. l3. de teſti. ⁊ teſteſ p̃ſumũt̃ v̾m dixiſſe. donec fuerit ꝯtrariũ oſtẽſũ. et iõ iteri huic ſnĩe ſtãdũ ẽ. facit c. accepim⁹. ſ. de fide iſtru. Sʒ q̃ro nũq̃d illi idẽ teſtes q̃ depoſuerũt ĩ cã p̃oꝛi ſint ydonei ad deponẽdũ nũc ꝯtrariũ. So. gl. fi. ĩ p̃ma pte dicit ꝙ nõ q2 ſũt piuri cũ iurauerit dicẽ p̃⁹ v̾i/tatẽ ſi nõ ꝓhiberẽt ꝯtrariũ ⁊ remittit ad nõ. ĩ c. ſic̃ de teſti. ⁊ dic vt ibi le. et nõ. Vltia gl. q̃rit an ad ꝯfeſſionẽ ãboꝝ ꝯiugũ ſit ſnĩã irritãdo. gl. dic̃ ꝙ nõ ſic̃ enĩ nõ ſufficit ꝯfeſſio ad ſepandũ mrĩmoniũ. vt in. c. ſupꝫ eo. alſato ĩ gl. ita nec ad retractãdũ ſnĩa3. dic gl ꝓcedere qñ lata fuit ſnĩa occaſione ĩpedimẽti nõ depẽdẽtis a volũtate ptiũ vt in caũ nr̃o. nã ꝓbõ ltĩa eſt coꝝ ꝯfeſſioni p̃ferenda marie in fcõ ꝓrio xiiij. q. ij. in p̃n. Secus vbi ſnĩa depend3 ex eorũ fcõ vtputa q2 ꝓnũtiatũ fuit eoſ mrĩmoniũ ſi ꝯtraxiſſe. Pñt enĩ nũc dicere ꝯtrariũ nullo ſubſiſtente ĩpedimẽto ⁊ eccleſia illis credet. cũ poſſint de nouo ꝯtrahere ⁊ coꝝ ꝯfeſſio nõ v̾titur in alteri⁹ p̃iudiciũ ſecus ſi tẽderet ĩ p̃iudiciũ alteri⁹ mrĩmonij. ad hoc qḋ le. et nõ. in. c. ij de clãd. deſpõ. Extra gl op. ꝯtra ter. in eo ꝙ admittit ꝓbõ3 ꝯtra ſnĩa3 iã latã. Cũ enĩ teſteſ p̃oꝛes depoſuerit ſup ꝯpaternitate ꝯtracta ꝓbatio ĩ ꝯtrariũ eſt mere negatiua. ſ. ꝙ ꝯpaternitatẽ nõ ꝯtraxerũt q̃ cũ nõ ſit termiata vr̃ ĩꝓbabilis. ſ. de elec. bone. So. dic̃ hoſti. ꝙ poterit idirecte ꝓbari ꝯtrariũ. Si enĩ p̃mi dixerũt ꝙ mulier leuauit filiũ. Petri. nũc ꝓbari poterit ꝙ ille nõ erat fili⁹ petri ſ3 alteri⁹ ar. ꝫ. q̃ ſi. ſuſle. trãſiuiſſe. ⁊. l. . filiũ. ff. ꝯ ſta. homi. vel teſtes p̃mi depoſuerũt diẽ ⁊ locũ. iſti ãt ꝓbabãt ꝙ illa eadẽ die iacuit mulier ĩfirma nec domũ exiuit vel eã fuiſſe ĩ aliq̃ loco remoto. ſ. de teſti. ex tenoꝛe. Vel dic ꝙ poterit ꝓbari p̃mos teſtes fuiſſe turpes iuxta nõ. in. d. c. ſic̃. Quero q̃d ſi mulier iſta egit ⁊ ſuccubuit nũq̃d poterit cũ alio ꝯtrahere. Hoſti. dic̃ ꝙ ſue ꝯſcie ẽ relinquẽdũ et bñ loq̃t̃ ꝑ. c. mulieri. de iureiurã. nõ enĩ d3 ſibi nocere ꝯfeſſiõ cũ nõ fuerit ĩ iudicio admiſſa ſ3 ꝯtra eã lata fuit ſnĩa vt ibi. Quero ſi iſta mulier ſuccuberit an poterit alius poſt ſniã3 latã denũtiare ĩpedimẽtũ ⁊ petere vt recipiãt̃ ꝓbões ſup ĩpedimẽto vr̃ p̃⁹ ꝙ nõ. q2 a/ctio popularis ꝯſũit̃ vno agẽte. l. iij. ff. de actõ po. nõ. gl. in. c. cũ dilecti de elec. Cõtrariũ ꝯterminãt ſ3 Hoſ. ⁊ Hoſti. ⁊ cõit̃ ſequũt̃ doc. dicentes ꝙ dẽat admitti denũtiãs volẽs fide3 facẽ ꝯ errore q̃ ꝓbato dẽt retractari ſnĩa q2 ſi trãſit in rẽ iudicatã nullũ enĩ vinculũ ſeu cõſuetudo vel ſnĩa p̃t peccatoꝛẽ ĩ ſuo peccato ꝯfendere vel nutrire ſ3 tu ſ3 dcm̃ itelligas ꝑut dixi. ſ. e. latoꝛ. ⁊. c. ꝯſãguinei ſi ei d3 admitti ĩ diſtĩcte ſ3 d3 allegari ſeu ſubeẽ aliq̃ v̾iſſitudo in ꝯtrariũ q̃re. ſ. p̃ma ſnĩa fuit iiuſta. Sʒ diceſtu q̃re nõ eſt idẽ ĩ alijs ſnĩjs cũ obtineſ iiuſtã ſniã3 peccet ſcil3 rẽ viciã ꝯtinẽdo nec excuſat peccatũ ipi⁹ omiſſis appellatiõis alteri⁹ ptis vt nõnt̃ dic̃ Inn. in. c. q2 pleriq3 ꝯ imu. ec. So ꝯtrariũ vr̃ vrgere ſ3 p̃t iudicio meo dici. ꝙ in alijſ caĩs p̃uad. ſnĩa iiuſta ẽ ꝯũtarat ꝯtra iuſ litigatoꝝ ⁊ vt eẽt litiũ finis noluerũt iura ꝙ poſt trãſitũ in rẽ iudicatã refricaret̃ in dubiũ de iuſticia ſnĩe. Ad ſ3 qḋ nõ. gl. in. c. paſtoꝛaliſ ꝫ. q2 v̾o de offi. dele. ⁊ in. l. q̃ excep. ff. de ꝯdi. inde. Sʒ in caũ nr̃o ſnĩa nedũ ẽ ꝯtra ius litigatoꝝ ſ3 etiã ꝯtra bonũ publicũ ſeu iuſticiã pu/blicã ne. ſ. mrĩmoniũ ltĩme ꝯiũctũ ſepet̃. Itẽ in caĩs priuatis p̃t q̃s iudicatis ꝯſẽtiẽ ⁊ appellatiõe3 omittẽ. ꝫ. e. qḋ ad ꝯſultatiõe3. ſec⁹ ĩ iſtis publicis cũ pecm̃ ex iiuſta cã ꝓueniẽs ſit irremiſſibile ꝑ ptẽ. An aũt in alijs caĩs poſſit cõtra iiuſtã ſniã3 r̃medio denũtiatiõis euãgelice procedi. vide qḋ dixi in. c. nouit. ſ. de iudi. ĩ q̃dã addi. Bar. tenuit ꝙ ñ ĩ extraua. ad reꝑmẽdã ĩ v̾bo denũtiationẽ. Hoſti. ſenſit oppo^m in d. c. nouit dic vt ibi dixi. Quero quid ꝯ ſnĩjs cẽſure an trãſeat ĩ rẽ iudi. vt eſt excoica⁹ ſuſpenſio ⁊ intdictũ ꝫ. ꝯ v̾bo ſig quereti. vt ſic ꝑ lapſu3. x. dieꝝ non poſſit peti abſolutio vel

dici de iiuſticia vel ſi ſemel fuit q̄s ꝓnūtiatuſ
ſi ligat⁹ poſſit poſt decēdiū ꝓbari ligat⁹ vl' q̄d
ſimile Vr̄ p̄mo ꝙ trāſeat in rē iudi.q꜡ ſecum
trahit executiōez nec ſuſpēdūſ ꝑ appellatiōez
vt in.c.paſtoralis ꝺ ap.⁊.c.is cui.de ſen.excō.
li.vi. In ꝯrariū faciūt.c.cū ꝯtigat.de offi.ꝺle
⁊.c.fi.de peīs.⁊.c.ſacro.ꝺ ſen.exc.vbi pꝫ ꝙ qñ
cūqꝫ audiſ q̄s petēs abſolutiōez ⁊ volēs pro
bare ſniaꝫ eē iiuſtā Itē eadē rō vr̄ in iſtis que
eſt in ſnia lata in cā mr̄imōiali.ſ. ꝑiculū aīaꝝ
nā ꝓnūtiatio iudicis ꝙ q̄s excōicat⁹ nō ſit ñ
mutat ꝟitatē.ſi ꝟe excōicatuſ ſit Itē vincula
iſtaꝝ ſniaꝝ nō ſoluūſ ꝑ mortē nā p⁹ morteꝫ re
manet q̄s excōicat⁹ vt.in.c.a nob̄ de ſent.exc.
⁊ tñ mr̄i᷑ morte diſſoluiſ in auc̄.de nup.§ dei
ceps Ho.dic̄ Hoſti.ꝙ talis ſnia q̄ ad ꝑuataꝫ
vtilitatē trāſit in rē iudi.ſ q̄ ad publicā tāgē
teꝫ aīaꝝ ꝑiculū.nō.ar.de excep.pia. li.vi. lꝫ ei
ĩ iſtis nō appareat ius exp̄ſſū ſubē tñ rōis idē
titatis ⁊ ꝑ ꝯſequēs idē dꝫ eē ius.de ꝯſti.trāſ/
lato Vide tu ad māꝫ q̄d nō.in.c.ad rep̄men
dā de offi.oꝛ.in gl.in ꝟbo nō ſuſpēdaſ q̄ eſt nō
bilis dicēs ꝙ ꝑ lapſū decēdiȷ nō trāſit excoic⁹
in rē iudi.q̄ min⁹ poſſit excōicat⁹ ꝑ ſimplicē q̄
relā de iiuſta excōicatiōe ꝯq̄ri ꝫ nō audiſ per
vim appellōnis ⁊ ſic nō poterit iſtā cāꝫ deferre
ad eū q̄ ſine appellōne adiri nō poterat vtpu/
ta archyp̄.ſi excōicat⁹ eſt ſubiect⁹ ep̄o de offi.oꝛ.
paſtoralis q̄d limita niſi ex nouo grauamine
puta q꜡ petit abſolutiōez p⁹ decēdiū ⁊ excōi/
cator iiuſte abſolutiōez denegat tūc enī pote
rat ex nouo grauamie appellari ad archyep̄ꝫ
vt nō.in.d.c.ad rep̄mēdā. Itē vid̄ ꝑ Io.an.
in.c.venerabilib⁹.de ſen.ex.li.vi.vbi dicit ꝙ ſi
q̄s fuerit excōicat⁹ ꝓ ꝯtumacia ⁊ nō appellat
īfra decēdiū nō audiſ p⁹ modū volēs ꝓbare ĩ
iuſticiā ad effectū euitādi expenſas ſeu penā
ꝯtumacie vel id ꝓꝑ̄ q̄d fuit excōicat⁹ vr̄ ei in
facto ꝑuato rōe c⁹ vr̄ ſnia lata adq̄eviſſe ſnīe
ar.ꝟ.e.q̄d ad ꝯſultatiōez facit q̄d nōt Inn.in.c
ꝑterea.de ap.⁊ ꝫ eſt q̄d voluit ſup̄ Hoſti.ĩ eo
ꝙ dixit has ſnias trāſire in rē iudi.q̄ ad vtili
tateꝫ ꝑuatā ſ nō q̄ ad publicā ꝯcernentē ꝑicu
lū aīaꝝ.⁊ dic ꝙ trāſit in rē iudi.q̄ ad factū pri
uatū īterdiuſū qñ excoīo fuit pure lata ⁊ cuꝫ
cāe ꝯgnitiōe ſec⁹ ſi fuit lata ſub ꝯditiōe ſñ cāe
ꝯgnitiōe vtputa ſic̄.fieri aſſolꝫ mādauit iudex
titio vt ſolueret ſempronio debitū vel ꝯperet
corā eo.etſi neutꝝ faceret eū excōicabat ꝫ ſen
ſit do.an.ſ ego alſo ad ꝫ gl.ſing.in.c ex pte.ꝺ
ꝟb.ſig.ſcit q̄d nō.bar.i.l.nō fateſ. ff.de ꝯfeſ.
Preterea dic ꝙ iſte ſnīe trāſeūt ĩ rē iudi. p⁹ la/
pſū.x.dieꝝ q̄ ad p̄ſūptioneꝫ iuſticie dem̄ eſt nō
bile Inn.in.c.bone.ꝺ elec. vbi dic̄ ꝙ lꝫ ſnia ex
cōicatiōis nō trāſeat in rē iudi.tñ p⁹ lapſū.x.
dieꝝ ſp ꝓ ea p̄ſumiſ Vñ on⁹ ꝓbatiōis ꝙ ſit ĩ
iuſta incūbit excōicato allegat.d.c.ſacro.⁊.c.

ad rep̄mendā Si āt fuit appellatū lꝫ excōica
tio oīno teneat de iuſticia tñ excōicatiōis nō
p̄ſumiſ.⁊ enī illi incūbit ꝓbō cui icūbebat añ
appellatiōez ⁊ ſic habebit excōicator ꝓbare iu
ſticiam facit.c.i.de ſen.exco..li.vi.⁊ q̄d nō.in.c
in p̄ñtia de renūc.q̄d eſt mēti tenendū Limita
p̄mā ꝑtē diſtinctiōis.ſ.ꝙ ꝓ ſnia excōis p̄ſumiſ
ſi nō fuit appellatū ñ q̄ ad monitionē. illa enī
dꝫ ꝓbari ꝑ.c.ſacro de ſē. ex.dixi.ſ̄.c.ꝓxio. et ꝫ
iō q꜡ talis ſnia ſolꝫ cōir ferri.in abſñtē.vñ nō
p̄ſumiſ citatio nec monitio niſi ꝓbeſ. ceſſat eī
rō p̄ſumēdi ꝓ ea ſi ꝑs ignorauerit ſec⁹ puto ſi
iudex excōicauit aliquē p̄ñtē ⁊ nō appellāteꝫ
ꝟ.decēdiū q꜡ tc̄ rōe p̄ñtie ⁊ taciturnitatis oīa
p̄ſumūſ rite ⁊ recte geſta Ad ꝫ q̄d nō. Inn.in
c.inotuit de eo qui fur.oꝛ.rece. facit q̄d ponit
Fre.ꝯſli.clxxv.ſic limito q̄d dixi.ſ̄.c.ex tenoē
Vltimo q̄ro an ſnia corꝑis afflictiua tran
ſeat in rē iudi.dic.ꝙ ſic. ſi tñ apparent ꝓbōes
nouiſ repte p̄t ſbueniri cōdēnato ex gr̄a ſp̄āli
⁊ ꝑ p̄ncipē dūtaxat.tex.eſt valde nō.⁊ ibi per
Bar.in.l.dū fres.ff.de peīs Et pari rōe idem
p̄t dici in pena honoris ꝑuatiua vel alia lata
ſuꝑ crīe Et vide tex.in ſnia ꝯtinēte penā pecu
niariā in.l.iȷ.C.ꝺ re iudi.Sꝫ ĩ ciuili nō retra
ctaſ ſnia p̄textu iſtrōꝝ nouiſ reptoꝝ vt i.c.ſb/
orta.ꝟ.e.⁊.l.ipatores.ff.ꝺ re iudi.⁊.l.ſb p̄textu
C.ꝺ trāſac.⁊ hec ſufficiāt Vide alias limita
tiōes ad māꝫ h⁹.c.q̄s poſui.ſ̄. e.lator.⁊ tenor

Qualiter et quando c Quamolim

Caſ⁹ Si papa ꝯtra ꝓnūtiatō
nē ſuā ꝯfert bñficiū ꝫ tacito ſubrepti
cia vr̄ collatio ⁊ nō tꝫ Prima ꝑs narrat ſcm̄
ſcda diffinit ibi ĩ nos igiſ Ex tex.nōbilia mo
dice vtilitat. colligi p̄ñt cū ea q̄ poſſēt ad cor
ticē alias ad correctiōez elici veniūt.ꝟ.plene ex
aīanda.iō omitto Et p̄mo ꝓ declaratōe op.
⁊ vr̄ ꝙ ipī p̄ſuppoſito nō poterat ꝯpetere ius
dādi duas voces ꝫ vnā dūtaxat.ar.in.c.q꜡ꝓ
pter.de elec.⁊.c.ſcriptū.e.ti Ho.gl.p̄ma dupl'r
Primo ꝙ de iure cōi ꝓcedit ꝯtrariū.ſed forte
iſte p̄poſit⁹ ex ꝯſuetudie vēdicabat ſibi vnam
vocē rōe digitatis p̄poſiture.⁊ aliā rōe cano
nice q꜡ erit etiā canonic⁹ Ho.tñ in hac ſolōe ñ
ꝑſiſtit Rō pꝫ ĩ ea ⁊ trāſit ad ſcdaꝫ ſoloꝫ q̄ ſad.
facilis ē Inn.vr̄ velle ꝙ exq̄ q̄s pluriū ꝑſōaꝝ
vices gerit vt p̄poſiti ⁊ canonici ples voces
hēat alſat de elec.cū inſ.iȷ.facit.c.pe.§ porro.e
ti.li.vi. Io.an.dic̄ ꝙ ſi duo iura ꝯcurrūt in ea
deꝫ ꝑſōa.quoꝝ q̄dlibet ꝓducit ius vocis dā
de dꝫ tal' ꝑſōa hr̄e duas voces q꜡ cēſeſ iuē di
uerſoꝝ.ar.i.c.ex lr̄is de ꝓba.⁊.l.ſi ꝯſul.ff.ꝺ ad
op.cū ſi Et idē dic ĩ diſtributiōib⁹ q̄tidianis
qñ rōe cuiuſqꝫ iuriū debenſ ipē diſtributiōeſ
vt queadmodū ſi quis hr̄et illa duo ĩ diuerſ
eccleſiȷs duplicē portionē⁊ vocē hr̄et facit q̄d
nō.glo.in.c tm̄ de p̄ben.⁊ ſicut duo habentes

ipa iura in eadē eccīa duplicarēt ꝑdicta .qꝛ q̄
libet hēret vocē ⁊ diſtributiōes q̄tidianas.
ſic ⁊ iſte fūgens vice duoꝝ.ſ.in vna eccīa du
plicē vocē ⁊ diſtributiōes hēbit.ſec⁹ dic qñ
rōe alteri⁹ iuris nullā vocē hret·qꝛ tc̄ n̄ hēbit
n̄ vnā vocē r̄ſpcū iurͥ.illā ꝓducētͥ.⁊ idē dic ſi r̄
ſpectu cuiuſq₃ hēret ex ↄſuetudīe duplicē por
tionē.nō ei ex tali duplicatōe deberet duplici
voce vti.et ſic d₃ itelligi gl.q̄ten⁹ ipugnat pri
mā ſolutionē.qꝛ o₃ ad h̄ vt fiat vocū duplica
tio ꝙ ↄcurrāt diuerſa iura q̄ꝝ qdl₃ hēat diſtri
butiue facultatē vocis dāde tribuere ⁊ ſic tri
buūt dū i diuerſ ꝑſonis ↄcurrūt ita debēt tri
buere in eadē ꝑſona ↄcurrētia.nō ei apparet
rō q̄re magis debeat vox vel diſtributio q̄ti
diana rōe vni⁹ q̄ȝ alteri⁹.hēat ergo rōne vtri
uſq₃.ar.opti.in ſi̇̄i in.l.generalit̄. C.ð fideiuſ
Et ꝑ hec dicit ↄſuluiſſe ipē Jo.an.in eccīa flo
rentina in q̄ theſauraria erat noua dignitas
in eccīa ex ſpeciali diſpōe theſaurari⁹l₃ alias
nō canonic⁹ dēbat habere vocē i.c.⁊ diſtribu
tiōes q̄tidianas ſic̄ q̄l₃ canonic⁹ demū vacā
te theſauraria q̄dā canonic⁹ fuit aſſūptuſ ad
theſaurariā ⁊ ex ↄſuetudine vel diſpōe poſſi/
debat ſiſ theſaurariā et canōicatū Querebat
an deberet vocē in.c.⁊ duplicē diſtributiōem
Cōſuluit ꝙ l₃ eq̄ſſimū eēt ꝙ null⁹ in vno cor
pore vel collegio duas voces vel duo ſuffra
gia haberet ſuo iure.i.iuris ſui vnici capitis
vocis nālis vel oris tñ vbi ↄſuetudo eccīe n̄
appareret cui ſtaret in h̄ ex q̄ vtriq₃ illoꝝ iuriū
debet vox.et diſtributō habēs licite iſta duo
iura.duplicē vocē ⁊ duplices diſtributiones
hēbit ⁊ ſic dic̄ ſe itelligere dictū . Inn.cū nō ſit
iuri ↄtrariū vnū diuerſo iure diuerſis vti ſuf
fragijs ⁊ marie realib⁹.i.q̄ ſequūt ⁊ debent
ex illa re.de deci.paſtoralis ⁊ cle.paſtoralis.ð
ceſſi.cū ſi.vbi do ex dignitate ꝑſonatu vel offi
cio ꝑ ſe ſine canonia nō haberet vocē tūc taſ
hñs illud officiū digitatē vel ꝑſonatu₃ cū ca
nonia vnicā vocē habebit qꝛ vnicū iuſ h₃ cui
ſit vox debita Et ſic dicit eſſe in eccīa Bono/
nieñ.vbi archidpaconus ⁊ archypreſbr non
canonic⁹ nō h₃ vocē in caplo.ergo exiſtēs ar
chydi.⁊ canōic⁹ vnicā vocē hēbit l₃ qñq₃ du
plicē h₃ de ↄſuetudīe portiōe₃ ex tali eni red/
ditū duplicatōe voce duplici nō vturet vt
ſ.dictū eſt do. An ſeq̄t hāc opi. Jo.an.r̄ſpectu
vocū qꝛ ille dant ad ↄſequētiā digitatis ſ n̄
pl₃ ſibi q̄ ad diſtributiōeſ inq̄ȝm ſūt vere diſtri
butiōes qꝛ dant rōe ſuitij ꝑſonalis itereſſen
di i diuinis ipē āt i diuinis nō p̄t itereſſe. vt
pl̄es cū nō ſit niſi vn⁹ et ſuit ꝑ vno l₃ habeat
pl̄es digitates.⁊ ali⁹ itereſſ₃ r̄liq̄ nō inteſſēti
nihil daret nec obſtat ſm eū.d.l.generalit̄ .qꝛ
ibi ille q̄ ſucceſſit correo nō magl.grauat q̄ȝ p̄⁹
iō tēt ex ꝑſōa ſua ⁊ ex ꝑſona correi.ex q̄ nō ap
paret q̄re magis dēat teneri vna obligatione
q̄ȝ alia ſ₃ in caſu nr̄o p̄iudicaret eccīe ſi vltra
ipēſū ſuitiū grauaēt Pro hac opi.do.an. q̄ p̄
ma frōte vr̄ ſatis bō facit.c.vnicū.de cleri.nō
reſi.li.vi.⁊ qð poit Fre.ↄſili.cxv.aſ .cxviij.vbi
dic̄ ꝙ ſi q̄s h₃ in eadem eccleſia ex diſpenſati
one canōicatū ⁊ capellaniā ꝙ illa hora q̄ cele/
brat vt capellan⁹ ꝑuat diſtributiōib⁹ q̄s ðb₃
hr̄e vt canōic⁹.ar.c.cū ſcð₃ de p̄ben.qð ē nōn
dū Bal.tñ et do. Cal.in termis Jo.an.ↄſulu
eēt ſm opi.ſuā vt ↄcurrētib⁹ illis duob⁹ iuri
b⁹ i eadē ꝑſōa deberet vti duplici voce ⁊ reci
pere duplicē portionē ꝑ q̄ optīe fcit.l.titia.§.q̄
marco.ff.ð ānu.le.vbi legato generali ꝑ ſpāle
eidē fcō nō derogat qñ ſit ſimplr nō ob eāde₃
cā₃ Vñ ſi legāt vni liberto cētū i ſpē⁊ poſtea
ꝑ eūdē teſtatorē legat q̄d ānuū oib⁹ libertis
hēbit ille ānuū legatū et cētū ſpecialit̄ legata
Ad idē qð nō. Cy et pe.i.l.cū q̄ſtio. C.de lega
et bar.in l.ſi ſu⁹cōis.ff.de ſtip.ſer.vbi dicūt ꝙ
ſi q̄s legat ſr̄ib⁹ ꝑdicatorib⁹ cuil₃ vnā capam
et ꝑori bibliā ꝑor d₃ hr̄e capā tāq̄ȝ ſr̄ et bibliā
tāq̄ȝ ꝑor ſec⁹ tñ ibi dictͥ ſi cl̄a generalis fuiſſet
ſecuta vt ſi dixiſſ₃ lego ꝑori vnā bibliā ⁊ cuil₃
ſr̄₃ vnā capā qꝛ tūc vr̄ excepiſſe ꝑori a nūero
ſr̄₃ et cl̄a gn̄alſ n̄ eſt r̄ferēda ad eū cui ē ſpālr ꝑ
uiſū.vt l.doli.clā.ff.ð vb.ob.⁊ l.ſanctō legū ð
peīs Ita vr̄ dicēdū i ꝓpoito ꝙ cū i eadē ꝑſōa
ↄcurrāt due diſpōes diuerſe q̄l₃ d₃ ſuū effcm̄
ↄſeq̄ ſic̄ ſi in diuerſ ꝑſōis ↄcurrerent . Attñ ꝑ
aliq̄ ↄcordia marie cū dicto Fre.ego.ſic diſtin
guere₃ ꝙ qñq₃ is i c⁹ ꝑſōa ↄcurrūt talia iuaͭ
deſeruit r̄ſpectu vni⁹.et h̄ ↄſtat.⁊ nō d₃ hr̄e di
ſtributiōes r̄ſpectu alteri⁹ iuriſ Exm̄ i canōico
hn̄te capellaniā i eccīa q̄ celebrat tāq̄ȝ capella
n⁹.nā tūc p̄t dici ꝙ iterſit vt canōic⁹ qꝛ actus
ille ꝑ tūc celebrādi ſibi vt ſolo capellano ↄpe
tit ar.c.cū inter.ſ.ð elec.iūcta gl ⁊ coꝝ q̄ nōnt
in.c.vt circa.e.ti.li.vi.⁊ in.c.poſtulaſti.de ↄceſ
p̄ben.quādoq₃ nō p̄t apparere rōe c⁹ iuris ſit
⁊ tūc cū nō appareat rō q̄re ðbeat hr̄e magl.re
ſpectu vnius q̄ȝ alterius et eccīa ſeu ei⁹ decor
refulg₃ reſpectu vtriuſq₃ iurͥ.cū ſit dicere i ec
cleſia eſſe p̄poitū⁊ canōicū.vñ ſi viſ numerarͤ
canōicos eſt ibi r̄pire numeꝝ ðbitū.ſi viſ ha
bere p̄poitū id g⁰ d₃ hr̄e diſtributiōes r̄ſpectu
vtriuſq₃ iurͥ.ar.bo m̄ i.d.l.gn̄alit̄ et in.d.§.qui
marco.facit etiā qꝛ diſtributiōes dāt reſpectu
int̄ eſſe diuinoꝝ nō p̄ciſe reſpectu cāt⁹ vel alte
ri⁹ obſequij vt in.c.vno.ð cle.nō r̄ſi.li.vi.⁊ ve
rū eſt dicē iſtū intͤſuiſſe diuis vt canonicū ⁊ p̄
poſitu₃.d.l.ſi ↄſul.⁊ ꝑ hec tollit̄ motiuū do.an
Itē poſſ₃ tolli aliud forte motiuū de.l.alimē
ta.§.baſilice.ff.de ali.⁊ ciba.le.vbi legatū ali
m̄toꝝ n̄ vr̄ iterabile.vñ vnū ꝑ aliō tollit̄. Sed
diſtributiōes ſiūt ꝑ alimentis canonicoꝝ .g⁰
n̄ debēt duplicare i eadē ꝑſona ↄcurrere. So.

diſtributio ꝑticularis nõ ſufficit ꝓ alimẽtis
ꝗ dat̃ ꝑ pte alimẽtoꝝ Itẽ quãto q̃s ẽ in eccia
clarioꝛ ãtiquioꝛ ⁊ dignioꝛ tãto in his q̃ dant̃
ꝓ alimẽt. ꝑhonoꝛari dꝫ vt nõ. Inn.i.c.cũ ocl̃
de ꝯſti.facit.c.ſi cogãt̃.xli.di.cũ ergo iſte hẽat
duas q̃litates ꝑeminẽtes merito etiã ꝑ alijs
ĩ diſtributiõib⁹ honoꝛari dꝫ.ar.opti.i.c.de ml̃
ta i.fi.ꝺ ꝑbẽ. ¶ Et ꝑdicta ĩ dubio ꝓcedere puto
ĩ diſtributiõib⁹ q̃ dãt̃ loco ꝑben.vt ſi ꝑbende
ſint ibi diſtincte alias eẽ dignitas ſñ ꝑbenda
ſeu portiõe Idẽ dico in eccleſijs vbi ſũt diſti/
cte ꝑbende et ẽ mẽſa groſſa vltra diſtributio
nes q̃tidianas vt ꝺ mẽſa groſſa ĩ dubie hẽat
iſte portionẽ duplicatã qꝛ illa portio dat̃ rõe
ĩtereſſentie ar.ad vtrũqꝫ dictũ ſacl. colligit̃ ex
nõtis ꝑ gl.in dicto. c.vno de cleri.nõ reſi.et .ꝑ
hec forti⁹ tollit̃ motiuũ ſup̃ factũ de alimẽtoꝝ
rõe Nã ſi illa rõ ꝯcluderet idẽ ⁊ forti⁹ eẽt in ꝑ
benda vt illa nõ ꝺbeat̃ ei cui ẽ ꝓuiſũ ꝑ cõmo
dũ alteri⁹ dignitatis qꝺ eſt falſũ vt pꝫ in epõ
q̃ iur̃ ſpãli põt hr̃e ꝑbendã in eccleſia vt in.c.
cũ in eccia ꝺ ꝑben.li.vi. Preterea cleric⁹ vltra
alimẽta ẽ diſpẽſatoꝛ ad pial̃ cãs etiã ſi ſit cano
nic⁹ vt eſt tex.nõbilis.xij.q.i.§.fi.⁊ hec nõbis
ꝫ qꝛ.ꝫ. Jo.an.min⁹ ſuccincte trãſiuit in his
hñtib⁹ dignitatẽ ꝑſonatũ vel officiũ ĩ cathe/
drali eccia ſine canõicatu. ¶ Quero an ꝺ iuẽ
dẽant iſti hr̃e vocẽ in ca⁰ ceſſante ꝯſuetudine
So.dico ꝙ nõ qꝛ hñtes dũtaxat ius canonie
hñt vocẽ in.c.vt nõ. Inn.in.c.ij.de iſti. Hic dr̃
ꝙ canõici et epõs faciũt vnũ corp⁹ de alijs ſo
nil dr̃ vt in.c. nouit et. c.q̃to de his q̃ fi.a ꝑl.
q̃ ergo citra canonicos vult ſibi ius eligendi
vẽdicare.vel vocẽ in.c.hr̃e dꝫ ħ per aliqꝺ ius
ſpãle ꝓbare vt in.c.cũ eccia ſutrina.de cã poſ.
⁊ ꝓ.⁊.c.ſcriptũ.⁊.c.cumana.ꝺ elec.⁊ facit.c.cũ
dilect⁹ de ꝯſue.qꝺ nõ. Ex his hẽs vnã nõbilẽ
ſolõꝫ q̃re iſte ꝑpoſit⁹ vẽdicabat ſibi duas vo
ces ĩ iſta eccia.nã vt pꝫ in tex.marie in medio
⁊ in fi.hec electio ad archydiaconatũ ꝑtiebat
ſil̃ ad epm et.c.et ꝑpoſit⁹ erat canonic⁹. ⁊ ꝺ cõ
ſuetudie vel ſtatuto ꝑpoſit⁹ rõe ꝑpoſiture de
bebat hr̃e vocẽ i.c.ſic̃ qlꝫ canonic⁹ Secda ſol̃.
dat̃ in gl.ꝙ forte vnã vẽdicabat ſibi iſte noĩe
ꝓprio.aliã tãq̃ alterius ꝓcuratoꝛ qꝺ eſſe põt
vt in.c.qꝛ ꝓpt̃ de elec.⁊.c.ſcriptũ eſt eo.ti.⁊ me
lius in.c.pe.§ porro.eo.ti.li.vi. Et hoc cãu ibi
nõbilit̃ decidit̃ ꝙ hñs tali mõ duas voces ñ
põt vnã ſuo noĩe eligere ⁊ aliã tãq̃ ꝓcuratoꝛ
qꝛ cũ ñ hẽat niſi vnũ dictamẽ rõis ea rõe ſibi
q̃ putat aliquẽ melioꝛẽ ſuo noĩe dꝫ putareꝫ a
lieno niſi in mãdatis habuiſſꝫ de eligẽdo cer
tã ꝑſõaꝫ vt ibi qꝺ ẽ nõndũ. ¶ Quid ãt in cãu
ꝑcedẽti cuꝫ q̃s hꝫ duas voces iure ꝓprio an
poſſit illas diuidere dic ꝙ nõ qꝛ forti⁹ hꝫ locũ
ꝑmiſſa rõ in iſto cãu q̃ ꝑcedẽti ⁊ ħ tenuit Jo.
an.i.d.c.pe. Et ſcit ꝙ rectoꝛ h⁹ vniuerſitatis q̃
hꝫ duas voces ĩ elecõe rectorl.ĩ ꝑeminẽtia re
ctoꝛat⁹ ⁊ officij nõ poſſit illas in diuerſos di
uidere qꝺ ſi faceret nihil ageret vt in.d.§ por
ro. ¶ Op.z⁰ ĩ eo ꝙ tex.iſte vr̃ ĩpugnare ꝓuiſi
onẽ illi⁹ guilermi.qꝛ non erat tpe ĩpetratiõis
ſeu collatiõis dyacon⁹.ħ ei nõ vr̃ obſtare vt ĩ
c.a mlt̃l.de eta ⁊ q̃.vbi pꝫ etiã ꝙ ad epatũ pro
moueri põt ſbdyacon⁹. So. gl.ij.dic̃ ꝙ iſta al
legatio nõ valebat.ꝫ papa aſſumit illã nõ ei
vt cãꝫ ⁊ dic̃ ħ Jo.an.ꝙ ꝭm ãtiq̃s canones ꝓce
debat illa allegatio.xl.di.c.ij.⁊.iij. Inn.dic̃ ꝙ
ad hũc oꝛdinẽ dyaconat⁹ ꝓmoueri iſte aſſum
pt⁹ ĩ archydiaconũ dẽbat vt ĩ.c.cũ ĩ cũctl. § in
ferioꝛa.de elec.ꝫ etiã exiſtẽs ĩ minoꝛib⁹ ad hãc
dignitatẽ elegi põt Hoſti.dic̃ ħ ꝑ^m ꝯm diſpẽſa
tiue p.c.ꝑterea.de eta.⁊ q̃.q̃i velit ꝙ nõ exiſtẽ
ĩ ſacris nõ poſſit iure cõi ad dignitatẽ ĩferioꝛẽ
vel eccia ꝫ curatã ꝓmoueri.⁊ ꝓ ħ dcõ ſatis fa
cit .c.duduꝫ.el.i.de elec. Pro dcõ Inn.facit.c.ſi
ꝓ clericl.de ꝑbẽ.li.vi.⁊.c.ij.de iſti.eo.li. Jo.an.
in.d.c.dudũ ⁊ gl.i.d.c.ſi ꝓ clericl.tenẽt illã opi
Inn.qñ ꝓcedit̃ ꝑ viã ĩpetratiõis vel iſtõnis
d.c.ij.de iſti.⁊.c.ſi ꝓ clericl Jo.cal.i.d. c.dudũ
tꝫ indiſtincte iſtã opi. Inno.que ꝑfecto hodie ẽ
verioꝛ.nã ſi ad epiſcopatũ ſufficit ꝙ eligend⁹
ſit in ſubdyaconatũ.d.c.a muld.fortius in iſe
rioꝛib⁹ dꝫ ſufficere.vt tpe aſſũptiõis ſit in mi
noꝛib⁹ in.d.c.in cunctl.⁊ ad iura allegata ꝓ ꝯ/
trarijs.dic vt nõ cal.in.d.c.dudũ Ad ħ.c.põt
dici ꝙ in ħ ꝓcedit ꝭm iura ãtiq̃ vel dic ꝭm Ho
ſti.ꝫ ꝙ forte ĩpediẽte aliqua irregularitate ñ
poteat̃ ꝓmoueri ad aliũ oꝛdinẽ dyaconat⁹ g⁰
nec ad archydiaconatũ ꝓmoueri poterat de
etat.⁊.q̃.c.i ¶ Quero q̃ fuit ꝑncipalis ⁊ potiſ
ſima cã ãnullãdi ⁊ reatrãctãdi collatiõeꝫ iſti.g
factã ꝑ celeſtinũ nã vt.ꝫ. patuit oꝛdinis defe
ctus nõ habuit vitiare niſi forte ꝭm ãtiq̃ tpa
So.gl.iij.ꝓſeq̃t̃ dual̃ cãs Prima ꝙ illa colla
tio fuit ſbreptícia cũ papa feciſſꝫ illã ꝯtra int̃
locutoꝛiã ſuã quã ſi ſciuiſſet ſimilr̃ nõ feciſſet
iõ ꝑſũit̃ ꝙ fuerit circũuẽt⁹.exq̃ de iſta ſua int̃
locutoꝛia nõ fecit mẽtionẽ nec ob.c.cũ ceſſãte
de.app.vbi dr̃ iudicẽ etiã iferioꝛẽ poſſe ſuã int̃
locutoꝛiã reuocare. Illꝺ ei ꝓcedit qñ iudex ſci
ẽnt̃ ⁊ ex cã r̃uocat illã ꝑuta qꝛ erat iĩq̃ ꝫ ĩ caſu
nr̃o erat iuſta ⁊ equa ⁊ nõ apparꝫ ꝙ ſcient̃ illã
r̃uocauerit ⁊ ſic ꝑſumit̃ circũuent⁹ hãc ãnulla
tionis cãꝫ cõir doct.approbãt ⁊ dic̃ Inn.ꝙ ꝓ
ſubreptiõe iſta erat preſũptio ita violẽta ꝙ ñ
admittebat in ꝯtrariũ preſũptiõeꝫ vt colligit̃
ex lr̃a.nã ita ꝓp violent̃ ſbreptiõeꝫ preſũpſit ꝙ
ꝓnũtiauit ꝯtra abñtẽ nl̃la defenſionis exce/
ptiõe expectata hũc ĩtellectũ vr̃ approbat̃ bar
in.l.qꝺ iuſſit in fi.ff.de re iudi. vbi.ĩducit hũc
tex.ad nõ.qõꝫ vidlꝫ ſup eodẽ fcõ apparẽt due
ſñie ĩterlocutoꝛie ꝯtrarie nec apparet ꝙ iudex
tulerit ſcdaꝫ cũ aĩo reuocãdi ꝑmũ querit̃ que

2A4

ꝑualeat. Bar. ibi ꝯcludit ꝙ ꝓma ñ vr̃ reuoca
ta qꝛ ꝓmã eẽ latã dꝫ iudici liq̃re qñ ꝓfert ſecũ
dã ꝯtrariã. l. ħ ãt. §. i. ff. q̃. ex ca. m po. ea ſic vid
mus in ſili ꝙ q̃s nõ renũtiat iuri qd ignorat
l. mr̃. ff. de in offi. teſ. nec miles vr̃ exheredare
filiũ quẽ ignorat hr̃e. l. ſi cũ. C. de teſta. mil. et
ꝑ ħ dic̃ videri tex. ħ et dic̃ ꝙ in iudice ordina/
rio ẽ ꝑſumẽda ignorãtia in dubio ꝓpt̃ mltitu
diñe factoꝝ ꝑ iſtũ tex. Ex q̃ nõ. ꝙ nõ ſolũ ꝓce/
dit qd ħ dr̃ in ĩpetratiõe bñficij. q̃ ẽ odioſa et
ſtrĩgẽda vt in. c. q̃uis. de ꝓben. li. vi. ꝫ etiã in
ĩterlocutorijs vt nõ valeat ſcda ꝯtra ꝓmaꝫ ſi
nõ apparet iudicẽ de ꝓma fuiſſe memorẽ. ꝑſu
merẽ tñ ſniaꝫ in vtroqꝫ caſũ ſi iudex de ꝓrio ꝓ
ſerti in fcõ nõbili illã tuliſſꝫ. ꝑſumit̃ eni ħ caũ
ſcia in facto ꝓprio ar. de reſcrip. ab excõicato ⁊
c. cũ illoꝝ. ad fi. de ſen. exc. Idẽ ſi ꝑſumit ſuꝑ ꝓ
ma cãe ꝯgnitiõe. ar. eoꝝ q̃ nõ. Io. an. in. c. ij. ꝺ
ſciſ. ⁊ ſẽtit Bar. i. l. qd iuſſit. ꝑal. Idẽ qd. S. dixi
ĩ inpetratiõe a ꝓ ⁊ ĩ ſcda ĩterlocutoria locuꝫ
hꝫ in alijs ẽmis. Uñ ꝑ iſtũ tex. dixit Io. cal. ĩ.
c. dilect⁹. de iure pa. nõ valere collatiõeꝫ lega/
ti ſimplr̃ factã q̃ tendit ĩ ꝑiudiciũ reſeruatiõiſ
ꝑus ꝑ eũ ꝓ alio facte lꝫ ex certa ſcia potuiſſet
reſuationẽ reuocare vt ibi nõ. An ãt ĩpediat̃
collatio ꝯtra ĩterlocutoriã. ſi fuit motu ꝓprio
facta. credo ꝙ ſic. qꝛ mot⁹ ꝓpri⁹ nõ firmat grãꝫ
ꝯtra ꝑſũptã ĩtẽtõꝫ ꝯcedentis. vt nõ. Io. an. in
c. ſi motu ꝓprio. de ꝓben. li. vi. ⁊ dñi de ro. deci.
glo. ſẽtit Cal. i. d. c. cũ dilect⁹ vbi dixi ħ ãt ãnul
lat̃ grã ex defectu ĩtẽtiõis. Ad idẽ gl. nõ. in cle
ſi roman⁹. de ꝓbẽ. vid tñ ad mãꝫ qd nõ. Hoſti
in. c. cũ in cũctis. §. ĩferiora ꝺ elec. ⁊ qd idẽ ſit ĩ
facto ꝓprio motu ſatis ſenſit Bar. in qõe ſua
⁊ Io. cal. in. d. c. cũ dilect⁹ qd marie ꝓcedit vbi
ſcda diſpõ tẽdit in alteri⁹ ꝑiudiciũ vt in caſu
nr̃o. Pñceps eñ in dubio nõ ꝑſuit̃ velle tertio
ꝑiudicare. vt. l. ij. §. ſi q̃s pñcipe. ff. ne q̃d in lo.
pub. ⁊ in. c. ſuꝑ eo. de offi. dele. ⁊ hec nõ qꝛ fa/
ciũt ad multa. Scda cã ãnullatiõiſ fuit ſc̃m gl
qꝛ iſte. g. ĩpetrauit archydiaconatũ pñte in cu
ria ꝓcuratore aduerſarij ſui. eo nõ req̃ſito. et
in ħ gl. multũ ĩſtat an ex ſe ſola ſufficiat ⁊ tã
dẽ vr̃ velle ꝙ nõ ꝯcludẽs ꝙ nõ tenet̃ q̃s ĩmpe
tratiõe ſua req̃rere aduerſariũ ſuũꝫ ħ ſibi eſt ĩ
putãdũ ꝙ ñ ꝯtradixit in audiẽtia qñ lr̃e ema
nauert. ſc̃m ħ dic̃ Io. an. ꝙ ꝓ aſſumit ħ nõ ca
ſũ vt caſũ ſiſe ꝺ elec. bone. ij Hoſti. dic̃ curiã
ruãt vt lr̃e ꝑiudicales nõ trãſeãt qñ aduerſa
rius vl̃ ei⁹ ꝓcurator ẽ pñs ĩ curia niſi citet̃ n̄e
ſufficit ſc̃m eũ citatio ĩ audientia ħ dꝫ fieri ad
hoſpiciũ ⁊ ſic vr̃ ĩtelligere iſtũ tex. Gaſper ꝺ
cal. dic̃ ſe putare ħ dc̃m Hoſti. ꝓdicari ĩ lr̃is iu
ſticie ħ in lr̃is grr̃e nõ q̃i dicat ꝙ lr̃as groſas
ĩpetrare poſſũ abſqꝫ eo ꝙ aduerſariũ meũ ci/
tari faciã. Ego reliq̃ ħ ſtilo curie q̃ ruãd⁹ ẽ. vt
ĩ. c. ex lr̃is. de ꝯſti. ⁊. c. q̃ grauĩ de cri. fal. ꝫ ꝺ iu

re puto cũ ĩpetratio nõ ſit act⁹ iudicialis ꝓl
pñtiaꝫ nõ req̃ri marie ĩ lr̃is gratioſ. Nã ſupi
or ĩ ꝯcedẽdo grãꝫ nõ tẽt̃ citare vel vocar̃ illoſ
q̃b⁹ ꝑiudiciũ irrogari ꝑt. vt nõ. Inn. ĩ. c. niſi cũ
ꝓdẽ ꝓpe fi. ꝺ renũ. nã nulli fcit ĩiuriã q̃ vtit̃ iu
re ſuo qd ꝓcedit niſi iure alid in certo caſu ca
ueat̃ ſic dicim⁹ in illegitimatiõe. quã pñceps
facit illis vocatiſ q̃ poſſẽt ſuccedẽ ab ĩteſtato
ꝺ q̃ tñ dicẽdũ vt nõ. Bar. i. l. gall⁹. §. ⁊ q̃d ſi tã
tũ. ff. de li. ⁊ po. ⁊ ꝑ Bal. i. l. reſcripta. C. ꝺ pcĩ
ĩpe. offe. ĩ fi. ⁊ ꝓhemio. C. puto tñ ꝙ debẽt q̃s
vocari. ⁊ etiã ꝯſẽtire qñ detrahẽt̃ ſuo iuri iaꝫ
q̃ſito de iure gẽtiũ. ⁊ ſic ꝑt ĩtelligi. l. fi. ꝺ nata
reſti. ff. vbi dr̃ ꝙ ꝑrono nõ ꝯſentiẽte dꝫ libert⁹
ꝑ Imꝑatorẽ reſtitui natalib⁹ qꝛ hoc ĩpetrato
ius patroni amittit̃. ⁊ nõ illã rõꝫ quã ibi red
dit tex. An ãt pñceps poſſit ex pleĩtudĩe ꝑtãl.
talẽ grãꝫ nullo vocato ꝯcedẽ. vid qd nõ. bar.
⁊ bal. ĩ locis ꝑal. ⁊ credo ꝙ ſic ſbſiſtẽte cã. ar.
eoꝝ q̃ nõ. Inn. ĩ. c. q̃ in ecciaꝝ. de ꝯſtit. ⁊ ſentit
Bar. in loco ꝑal. ⁊ ĩ dubio ꝑſumeret̃ cã ſi dic̃
ꝙ ex certa ſcia fecit ad ħ qd nõ. idẽ Bar. i. l. fi.
C. ſi ꝯtra ius vel vti. pub. ⁊ Cy. i. l. ꝑſcriptiõe
C. e. ti. ⁊ ita late ĩ fcõ ꝯſului. Quero q̃d ĩtẽdat
lr̃a dñ dic̃ ꝙ iſte. g. ĩ eluſione donatõis aplĩce
recepit collatiõꝫ poſtmodũ ab epõ gl. ĩ ṽbo e/
luſionẽ rñdꝫ vt pꝫ ĩ ea. ¶ Et nõ iſtã gl. ꝙ vidẽt̃
deludere collatiõeꝫ ſupioris q̃ vult ecciaꝫ p⁹/
ea recognoſcere ab ĩferiori vr̃ eĩ magis extol
lere ius ĩferioris etſi ħ fcit ſine cã credo ꝙ ſit
lcĩma cã ꝓuãdi illũ tali bñficio rõe cuiuſdam
ĩgratudĩs. ar. ĩ. c. fi. de dona. ſic dicim⁹ ĩ vaſal
lo q̃ ab alio rcognoſcit feudũ vt dixi. S. ti. pri
ſi diligẽti ⁊. ar. ħ ſec⁹ ſi facẽt ad cautelã vt qꝛ
dubitat ꝓbabilr̃ ⁊ de validitate ꝓme collatõ
nis ad ħ tex. nõ. ĩ. c. p⁹ electi. ꝺ ꝯceſ. ꝓben. ⁊ qd
ibi dixi. ¶ Et nõ. ex tex. iũcta gl. hac ꝙ lꝫ aduer
ſari⁹ ꝯſẽtiat nõ tñ ꝯualeſcit qd fit ꝑ ſbreptõeꝫ
Et ħ colligit Inn. dc̃m ṽm eſt ĩ ſe. qꝛ ꝑ ſbreptõ
nẽ lr̃e ſũt nulle. vt ĩ. c. ad audiẽtiã de reſcrip. ⁊
c. ſi eo tꝑe. e. ti. li. vi. q̃ nõ pñt ꝯualeſcere ex ꝯſẽ
ſu aduerſarij poſtmodũ ſupueniẽte cũ validi
tas nõ depẽdeat ab eo ħ fcõ ſupioris ħ ṽo il/
lud dc̃m nõ ꝓbat̃ qꝛ electio nõ ꝑtinebat ad ſo
lũ epꝫ ꝫ ad totũ capitulũ. vt pꝫ ĩ lr̃a. ¶ Op. ꝯ/
tra tex. ĩ eo ꝙ ſnia ħ fert̃ ꝯtra abñtẽ lite nõ ꝯte
ſtata nec citatiõe ꝓmiſſa ⁊ ſic obſtãt iura ĩſita
vulgaria. ¶ So. gl. in ṽbo lꝫ abñti dat ples
ſolones in ꝓn. q̃ oẽs diuinant. ſed in fine dat
nõndã ſolonẽ dicẽs ꝙ hic ꝯſtabat ꝺ ſubreptõ
ne id potuit ſnia ferri ꝯtra abñtẽ etiã ñ citatũ
¶ Nõ ſingularit̃ ħ hanc gl. quo mõ limita a/
lias glo. cõiter dicentes ꝙ in notorijs req̃rit̃
citatio. vt nõ. in. c. ad noſtrã. iij. de iure iurã.
⁊. c. porro de diuor. cũ ſi. ꝓcedũt eni in abñtia
ſine alia citatione. ſi poſſit de facto liq̃de ꝯſta
re ſine alia diſcuſſiõe ⁊ ĩdagine ſiẽda vt ſiglr

ꝓbať ħ i͞ucta gl. ſecus ãt vbi poſſit aliq̃ defen
ſio ↄpetere. tūc enī eſt citatio ſiēda ſic itellige
c. ſi. de offi. dele li. vi. vbi innuiť ꝙ ↄſuatoꝛ pa/
pe citat. ⁊ tñ nõ ꝓcedit niſi ſuꝑ notorio vt in. c
i. e. ti. li. vi. ⁊ ſic etiã reduco ad ↄcordiã Inno.
in. c. tua. ꝺ coha. cle. vbi dixit in notorio ſemꝑ
req̃ri citationē alš ſnia eſſet nulla In ↄtrariū
dixit in. c. q̃to. de trãſla. p̃la. ita etiã dꝫ itelligi
Inn. i. c. ex iſinuatiōe. de ap. vbi dixit ꝙ in fcõ
notorio qð ex actis colligiť põt iudex ꝓcedere
etiã p̱te abſñte ⁊ idē ſentit archy. in. c. q̃ lotha
ri⁹. ij. q. i. ⁊ Bar. in. l. ij. § qð de frumētaria. ff. ꝺ
admi. reꝝ ad ci. p̱ti. ⁊ ibi tex. nõ. i͞ucta glo. alle
go tex. nõ. in. c. venerabilē. de elec. ⁊. c. bone. eo
ti. vbi ſñ citatiōe ꝓcediť in facto notorio i q̃ nl
la poterat ꝺfenſio ↄpetere Sic itelligo ⁊ diſti
guo hoſti. ħ q̃ dixit ħ ap̱te colligi ꝙ i notorijſ
ferť ſnia ↄtra abſñtē nõ dato libello. nec lite ñ
ↄteſt. Ad idē allſat de elec. dudū p⁹ § fi. ꝺ accu
ſi ↄſtiterit. de ap. cū ſit romana in. fi. qð locum
hꝫ ſm eum vbi aliq̃ ciues vel alij res eccle ro
mane iiuſte occupãt ſeu detinēt occupatas ħ
nõ vidꝺ cãꝫ h⁹ reſtõnis ħ itelligo generaliter
mõ p̃dicto do. An. dič ſe putare ꝙ ꝓceſſ⁹ pape
i notorijs vꝫ abſqꝫ citatiōe q꞉ nõ ſubijciť foꝛ
me ⁊ marie ſm eū qñ notoriū ſurgit ex his q̃
acta ſũt corã eo ab alijs. ħ nõ placꝫ in his q̃ ñ
depēdent a ꝯſcīa prãte pape q꞉ ex q̃ põt aliqua
defenſio ↄpetere nõ põt etiã p̃nceps omittere
citatiōeꝫ q꞉ eēt tollere defenſionē vt ꝓbať in
cle. paſtoral. de re iudi. Fateoꝛ tñ ꝙ in dubio
p̃ſūereť ꝓ ꝓceſſu p̃ncipis ↄtra ſubiectū vt nõ.
Cy. i. l. reſcripta. C. ſi ↄtra ius vł vti. pub. vbi
dič ꝙ ſi p̃nceps ſine alia cãe ↄgitiōe mãdat a/
licui vt aliq̃ ſuſpēdat põt ille ſñ p̱ceſ exeq̃ q꞉
ꝓ p̃ncipe p̃ſūiť ꝙ iuſte ꝓcedat qð eſt nõnð fcit
l. ſi iudicari. C. de penis. ⁊. xi. q. iij. cū apud. ħ
reſpectu nõ ſbditi ꝙ dič aliq̃ rõe foꝝ ſuū ſorti
ri nõ p̃ſumerē ꝓ ſnia p̃ncipis. nec poterit i iſtl.
omittē citatiōeꝫ ſic itelligo cle. paſtoralis p̃al.
vbi ex defectu citatiōis corruit ꝓceſſ⁹ Impa/
toris ↄtra regē Rubertū q̃ dicebať ſbdit⁹ ec/
cleſie ⁊ nõ Impatoris. ħ rõe delicti ↄmiſſi in i
perio ↄtra eū ꝓcedebať. fcit ꝓ ħ vltio qð nõ.
Inn. i. c. iq̃ſitiōi de ſen. exc. vide ad p̃dcã. c. i. de
cã poſ. ⁊ ꝓ et qð ibi dixi i additiōib⁹ Nã mihi
pl⁹ plꝫ vt indiſtīcte ꝙ ex q̃ ſcm̃ ñ ē notoriū ſnia
p̃ncipis etiã in ſbiectū ſit nulla abſqꝫ citatiōe
⁊ cãe ↄgnitiōe ħ vř probare tex. ap̱te in. d. cle.
paſtoral. i. ṽ. nec p̃dcã ſuppletõ. vbi ap̱te dič ꝙ
nec i ſbditū põt p̃nceps ſupplere defectū citati
onis ꝗ aliã defenſionē tollere Ad idē tex. i͞un
cta gl. i. l. ſi. C. de legi. vbi exp̃ſſe ħ tꝫ gl. ⁊ ap̱ti⁹
ibi bal. ⁊ vř ibi tex. exigē cãe ↄgitiōeꝫ ⁊ p̃ñtiã
p̱tiū ad ħ vt ſnia p̃ncipis etiã teneat. lꝫ ei p̃n/
ceps poſſit tollere ſolēnitates iuris ciuilis ñ
tñ citatiōeꝫ q̃ ſit vt re⁹ ſe defēdat ⁊ ſic vt ꝺ cã

ↄgnoſcať Nã et ip̃e de⁹ vř iduxiſſe citatiōeꝫ ⁊
cãe ↄgnitiōeꝫ vt colligiť ex c. de⁹ oīpotēs. ij. q
i. vbi dř ꝙ de⁹ noluit p̱uire peccata ſodomoꝝ
niſi deſcenderet ⁊ videret ⁊c. Ad idē geneſ i. c.
i. vbi dř ꝙ de⁹ ãteq̃ puniret. Adã de peccato i
obediētie vocauit eū. ⁊ audiuit ſuã defēſionē
⁊ ſic dcm̃ Cy. ñ puto ſimplr ṽm ħ itelligať ſm
p̃dicta dixit etiã ħ do. an. poſſe dici ꝙ lꝫ. i noto
rijs req̃rať citatio ip̃i⁹ tñ omiſſio nõ viciat ꝓ/
ceſſū ↄſtito de notorio ſi nil i ↄtrariū allegať q̃
re circuit⁹ ſūt euitãdi. nã rtractata ſnia eēt ite
rū ex q̃ factū ē notoriū i eãdē ſniaꝫ rducēd⁹. al
legat nõ. ꝺ teſti. ex p̱te ade. q̃ iudicio meo paꝝ
⁊ nihil faciūt. Ego i ↄtrariū ego adduco tex.
nõ. i͞ucta gl. i ṽbo ꝓuidim⁹ i. c. petitiōeꝫ ꝺ accu
vbi ꝓbať ꝙ ſol⁹ p̃nceps p̃t ex plenitudīe ptãtl.
hr̃e ratū ꝓceſſū nullū ex defectu oꝛdis nõ ſer
uati lꝫ ↄſtet cãꝫ recte iſtructã q̃ ad ip̃i⁹ merita
nã ſnia qñqꝫ eſt iiuſta ex oꝛdīe qñqꝫ ex cã. et
plus inficit iiuſticia ex oꝛdīe q̃ꝫ ex cã q꞉ p̃ma
reddit ſniaꝫ nullã ⁊ ſcða nõ vt vndecia. q. iij.
i ſūma ⁊ i. l. ſi. ḡ ⁊. l. ꝓlatã C. de ſen. ⁊ i. c. proxi
in ſi. ⁊ iō dixit Inn. i. d. c. tua ꝺ coha. cle. ꝓ̱e ſi
ꝙ ſnia eſt nulla etiã i notorijs nulla p̃miſſa ci
tatiōe q꞉ debuit iudex p̃us audire excuſatio
nē p̱tis Dicerē tñ aduertēdū q̃liť nūc iſte ↄdē
nat⁹ apparet Aut ei dič ſniaꝫ nullã q꞉ debuit
vocari ⁊ audiri ſua excuſatio cū defēſio pote
rat ↄpetere. ⁊ tč lꝫ ſpecifice defenſionē nõ alle
get. reddiť talis ſnia nulla vt i dicto Inno. ⁊
fcit. l. de vnoq̃qꝫ. ff. de re iudi. ⁊ ſol⁹ p̃nceps a/
lia defēſiōe ñ allegata poterit ꝓceſſū ratū hr̃e
ſic itelligo. d. c. ad petitiōeꝫ Aut ↄp̃do fateť
ip̃ꝫ ſcm̃ ꝓ̱pē qð fuit ↄdēnat⁹ ⁊ dič ꝙ nulla ꝺfē
ſio ſibi ↄpetit ⁊ ſnia põt ſuſtineri q꞉ apparet ꝙ
erat tale notoriū i q̃ nulla ↄpetebať defēſio ⁊
ſic ñ erat citatio neceſſaria vt p̃miſi ad ħ nõbi
le dcm̃ ip̃i⁹ Inn. i. d. c. tua. i. ſi. vbi dič ꝙ ſi iudx
ꝓceſſit tãq̃ꝫ iudex ſuꝑ notorio lꝫ ſibi nõ ↄſtarꝫ
fcꝫ notoriū ex q̃ tñ ṽe ē notoriū ſnia ei⁹ irreuo
cabiliť tꝫ q̃lr ãt in cãu h⁹. c. factū erat notoriū
dič Inn. ꝙ iſte Inn. erat tč cardial et ītſuit
cū alijs cardialib⁹ oīb⁹ ħ ↄtentis dū agerenť
ꝑ celeſtinū papã p̃deceſſoꝛē ſuū nͨ poterat iſte
g. ab alio ius adq̃rere. ¶ Op. i eo ꝙ papa mã
dat ꝓuideri de archydiaconatu ꝑ p̃ñtes i ec/
cleſia ⁊ ītꝰueniēte oīum ↄcoꝛdia. vñ obſtanť
duo p̃ᵐ q꞉ ad actū collatiōis ſeu electiōis de
bēt vocari etiã abſñtes vt in. c. q꞉ ꝓ̱pē de elec.
⁊ hodie ē tex. i. c. cū i eccleſijs. de p̃bē. li. vi. Se
cūdū q꞉ dꝫ ſufficē ↄcoꝛdia maioꝛis p̱tl exñtiū
i. c. vt in. d. c. q꞉ ꝓ̱pē ⁊. c. i. de his q̃ ſi. a prela. ⁊. l
ꝙ maioꝛ. ff. ad munici. So. gl. ſi. fateť ↄtrariū
⁊ dicit forte ꝙ ħ erat ↄſuetudo ꝙ abſñtes non
vocarēť. dic tu quo ad p̃mū ↄtrariū. vt habeſ
tex. i͞ucta gl. i. d. c. cū in eccleſijs ⁊ ibi in glo. ij.
exaiať itellect⁹ h⁹. c. vel põt dici ſm hoſtiē. ꝙ

forſā ħ erat deuoluta collatio ad papā quā ꝯ
ſtituit pn̄tib⁹ tm̄.nec ꝺ h̄ alij ↄqueri poſſūt qꝛ
in re ſua ⁊c̄.l.in re mādata. C.mā. Sꝫ ad ſcd̄m
ↄtrariū doc.nil dicūt nec ↄſiderāt Ego dico ꝙ
de ꝓprio ſignificato h⁹ v̄bi ↄcordia eſt.vt nō
diſcrepet vt plē dixi in.c.nō ē.S.eo. ⁊ tūc ad
ↄtrariū ē rn̄deri dupl'r.p° tenēdo vltimā ſo
lutionē hoſti.ꝙ papa eis de grā hāc ptātem
ꝯſtituit q̄ cau potuit illā grām q̄lificare ⁊ vo
luit vt.ſ.tm̄ pn̄tes haberēt eligē ⁊ ꝙ fieret ele
ctio oīꝫ īterceḋte ↄcordia ⁊ tūc nō ſufficeret
maior ps qꝛ v̄ba debēt īttelligi ꝓprie.2° mō ē
īttelligi ꝙ ꝓ iure cōi mādauit vt iſti eligerēt
⁊ tūc iſtud v̄bm̄ ↄcordia ſtat īpropṗe ⁊ v̄ificatur
ī ↄcordia facti ⁊ ñ ficte vr̄ facta ab oīb⁹ qꝺ fit
a maiori pte vt.l.aliꝺ.§.ꝛfert.ff.de regu. iuri.
⁊ tū ex tex.iſto iūcta gl.ſinglr̄ nōbiſ ꝙ v̄ba ħ
plēa oīꝫ ↄcordia ⁊c̄.plata in mā iuris in nego
cio vniuerſitati.exq̄ nō apparet aliꝗ̄ pncipē iuſ
voluiſſe imutaꝛ dn̄t īpropari ⁊ reduci ad t'mi
nos iuri. vt v̄ificēt ī maiori pte vniuerſitati.
et hec ſufficiant

Q uminter

Caſus Walꝫ ſnīa contra iuſ litigato
riſ lata ñ ab ea ī.decē dies ñ fuerit ap
pellatū Wel ſic aſr. Per ſnīaꝫ a q̄ nō fuit ap/
pellatū ē eccia ſbījci plato īferiori epō ſeu ad
aliā ecciaꝫ ptinere Prima ps narrat ꝓceſſuꝫ
⁊ iura vni⁹ ptī Scda diffinit diffinitiōis cāꝫ
ꝓmittēs ibi q̄uis. ¶ Nō p° ⁊ tene mēti.ꝙ de
iure ſubiectiōis ē agi ↄtra eccleſiā īferiorē q̄
ꝓtendit ſbiectā ⁊ ſic nō eſt neceſſe a pncipio a/
gere ↄtra ſupiorē q̄ ſbiectionē in illa poſſidet
Inn.reſtrīgit iſtam lr̄aꝫ dicēs ħ agi ↄtra cleri
cos.qꝛ nō in eis hec iura poſtulata poſſide/
bat aſr ↄtra poſſeſſorē ageret.alſat nō.in.c in
ter q̄tuor.de ma.⁊ obe.⁊.S.de p̄ſcrip.auditis
⁊.c.cū olī ħ pfecto h̄ dictū ē falſū qꝛ abb.ħ dice
bat ecciaꝫ iſtā monaſterio plēo iure ſbiectam
vt in iſtitutiōe ⁊ deſtitutione ⁊c̄. Wñ nō ē poſ
ſibile ꝙ aſr hec ſubiectōiſ iura ī eccia iſta non
poſſideret cū nō poſſit eſſe ſibi ipī ſubiecta nec
accephala.vt in.c.cū ñ liceat.de p̄ſcrip.⁊.xciij
di.nlla rōe.⁊ ꝙ poſſit agi ↄtra ſubiectā vr̄ tex
ī.c.cū ſup ⁊ de ↄfir.vti.cū dilecta.⁊ ad iura al
legata p Inn.dic vt dixi in.d.c.auditis. ¶ Nō
2° ꝙ eccia ſecularis etiā collegiata ē plēo iu
re ſubeē monaſterio ↄcordat.S.ꝺ p̄ſcrip. audi
tis ⁊.c.cū olī.vide q̄lr multiplici iure ē eccia
ptinere ad monaſteriū.in.c.de monachis. de
ꝓben.⁊.c.viſ.xvi.q.ij. ¶ Nō 2° argumentū ꝙ
hn̄s ecciaꝫ pleno iure ſubiectaꝫ hꝫ oīa iura ħ
enumerata ⁊ mlta alia de q̄b⁹ in.c.ↄq̄rente.ꝺ
offi.or. ¶ Nō ꝙ eccia alteri ſubiecta tētur illi
ad lethanias ⁊ ſic tenenꝛ clerici iure cū illiſ q̄
b⁹ pleno iure ſubijciūꝛ.reglr̄ tn̄ ſacerdotes te
nēꝛ ire ī lethanijſ.ſ.rogatiōib⁹ ad ecciaꝫ cathe

dralē vt eſt tex.iūcta gl.ī.c.qm̄ p̄ſbri.xxxviij.di.
An āt exēpti teneāꝛ ire ad lethaniaſ.dic.vt.le
⁊ nō.in.c.nimis.ī.de exceſ.pla ¶ Nō ꝙ cū agi
tur de ſubiectione iudiciū dr̄ generale. vñ ad
mittiꝛ ħ libell⁹ generalis qꝺ tꝫ ħ Inn.dicens
admittēdū hūc libellū in genere peto ſubiecti
onē taliū clericoꝝ tn̄ poſtmodū dꝫ actor pbaꝛ
in q̄b⁹ articulis ſūt ſubiecti.⁊ in illis tm̄ obti
nebit vt in fi.c.⁊ ī ↄq̄rente.de offi.or. ſm̄ eum
qꝺ nō. Ego de hac mā plē dixi in.c.ij.de libel.
obl.⁊ plꝫ m̄ h̄ dcm̄ cū is q̄ de iure intētiōeꝫ fū
datā ſup ſubiectiōe ñ hꝫ ſubiectionē petit Sꝫ
ſi epīs in eccia ſue dyoceſ ſubiectionē peteret
dico iudiciū eē vniuerſale⁊ nō teneꝛ ſpecifica
re aliq̄ iura nec in libello nec in ꝓgreſſu.vt p
baꝛ in.c.cū venerabilis.de reli.do.ħ ſi diceret
illā ſubiectā in tpalib⁹ hꝫ h̄ ꝓbare ⁊ ſic deſcē
dere ad ſpecialia in ꝓceſſu.vt ꝓbaꝛ in.d.c.cū
venerabilis.limita tn̄ put nō.in dicto.c. cum
ad ſedē.de reſti.ſpo. ¶ Nō.ꝙ p̊or ē eſſe teſtis
deſcript⁹ in īſtrumēto in donatiōe fcā eccie Iꝺ
⁊ forti⁹ dicēdū eſt ī f'rib⁹ ⁊ clericis eccie.⁊ nā
miū cū viua voce poſſit teſtificari ad ↄmodū
eccie vt ī.c.ī ſup.⁊.c.cū nūti⁹.ꝺ teſti.⁊.c.etſi xp̄ſ
ī fi.de iureiurā.de q̄ dic vt plē dixi in.d.c.ī ſup
nā cā eccie nō eſt ſingulorꝝ.xij.q.ij.q̄ manumit
tiꝛ.⁊.c.liberti.⁊.ij q.vi.biduū v̄.palā. ¶ Nō ꝙ
ad pbatōꝫ iuris ꝓprietatis eſt inꝛ eaſdē pſōaſ
ꝓducere ſnīaꝫ ſup e.iure ꝓlatā ⁊ teneꝛ iudex
ſm̄ illā iudicare.qꝛ exq̄ ab eo nō fuit appella
tū fecit ius inter ptes. Ex h̄ ⁊ ex tex.nō.ꝙ lꝫ
ſnīa a pncipio ius nō ↄſtituat inter ptes.ħ ꝺ
claret.l.ſic̄.§.ħ ſi.q̄rit.ff.ſi ſer.vē.le. ⁊ nō.p gl.ī
c.for⁹.ī.de v̄b.ſig.tn̄ p⁹ lapſū.x.dieꝝ dr̄ facē iuſ
inꝛ ipos litigātes.⁊ eſt rō qꝛ ſiue bn̄ ſiue male
fuerit iudicatū ſtādū eſt ſnīe ꝓpꝛ auctoritatē
rei iudicate Wñ eſto ꝙ ꝺclaratio iudicis fuit
mala.tn̄ ius ↄſtituit inꝛ ptes.qꝛ p̄ſumereꝛ ꝙ
bn̄ iudicauit ¶ Itē nō ⁊ pōdera ꝙ ſnīa dr̄ trā
ſire in rē iudic.ſi nō fuerit appellatiōe ſuſpēſa
⁊ ſic vr̄ ꝙ ſnīa nō differat a re iudic.c⁹ↄtrariū
ſnuit rubrica.S.e.ti. Sꝫ dic ⁊ expone hāc lr̄aꝫ
vt ibi dixi Nā trāſit in rē iudi.i.in auctoritatē
rei iudicate.vt dicit tex.ī.e.qꝺ ad ↄſultatōeꝫ. ¶
Nō ꝙ etiā de iure canōico ſtaꝛ ſnīe iiq̄ poſtq̄
trāſiuit in rē iudi Dico tn̄ ꝙ ſi is ī c⁹ fauorem
fuit lā ſcit eā iiquā ñ ē cū bō ↄſcia illa vti.q̄n
īmo ſi ↄſiteret illā ſinglr̄ iiquā retractaret ita
voluit Inn.in.c.pleriqꝫ.de imu. ec.⁊ p h̄ dcm̄
ꝯſtrigo tex.iſtū ⁊ ↄſilia iura.vt.l.res iudicata
ff.ꝺ re.iuri.⁊.l. igenuū.ꝺ ſta.ho. vbi dr̄ ꝙ ſnīa
accipiꝛ ꝓ v̄ita te ⁊ qꝺ fcit ius inꝛ ptes.ſ.ī du
bio ſec⁹ vr̄ ſi notorie ↄſtaret de iiuſticia.ar.ī.c
ij.de purga.vul.⁊ qꝺ nō Inn.ī.c.ꝯſinitatis.ꝺ
fri.⁊ male dixi.S.e.inter ceteras. ¶ Nō.⁊ tene
mēti regulā que eliciꝛ ex tex.ꝙ ſnīa lata ↄtra
ius litigatoriſ tꝫ.ſec⁹ ſi ē lata ↄtra ius ↄſtiōiſ

Jdest ꝯtra iuſ cōe dicē͂ tn̄ ꝯtra cū oīs ſnīa cō
tra ius litigatoris ſit ꝯtra ius cōe cū ius cōe
mandet iuſtā ſniaꝫ ferri vt in.c.for⁹.ꝭ.de v̄.ſig.
ꝛ.c.cū eēnt de re iudi.li.vi.ꝛ auc̄.ius iurā. qḋ
p̄ſta ab his.dico ſtādū eē ꝯtrario ꝙ ſnīa ſit cō
tra ius.ꝫ nō eſt exp̄ſſe ꝯtra ius qḋ reqrit hec
lr̄a ad nullitatē ſnīe.dr̄ āt exp̄ſſe ꝯtra ius cuꝫ
iudex i ſnīa fūdat ſe exp̄ſſe ꝯtra ius cōe vt plē
dixi.ſ.c.i. Nō diuerſitat.ē qꝛ qñ nil.exp̄mit ꝯ/
tra ius cōe p̄ſuīt ſnīa iuſta maxīe cū pſ videat
adqeuiſſe ñ appellādo.vt ꝭ.c.pxi.cū ſeqn.ꝫ qñ
exp̄mit cāꝫ ꝯtra ius tollit oīſ p̄ſūptō ſnīe meri
to tāq̄ notorie iiuſta iudicat nllā.ꝛ ob h̄ dic̄
Jnn.ſingulare dcm̄ i.c.i p̄ñtia de renū.ꝛ ſeqt̄
Jo.an.h̄ ꝙ ſi in ſnīa exp̄mūt due cāe qꝝ vna
dūtaxat eſt ꝯtra ius ſuſtinet ſnīa vigore alte
ri⁹ cāe q̄ nō ē notorie iiuſta cū poſſit iuſtifica
ri ex alia cā exp̄ſſa qḋ limita.vt dixi.in.d.c.i.
Nō vltio ꝛ tene mēti finē lr̄e ꝙ poſtq̄ ſnīa trā
ſiuit i rē iudi.p̄ſumit ꝙ fuerit recte ꝛ rite lata
ita ꝙ nō eſt neceſſe āpli⁹ ꝓducere acta ad ꝓbā
dā iuſticiā vel ꝓceſſū lꝫ ps aduerſa dicat eaꝫ
vndiqꝫ iiuſtā ꝛ ſic ꝓbat hec lr̄a dcm̄ . Jnn.q̄ h̄
tenuit in.c.bone de elec.ꝛ.c.cū i iure ḋ offi.dle
dic.vt plene dixi.in.c.qm̄ ꝯtra de ꝓba. ¶ Ve
nio ſolito more ad gl. Et q̄ro qñ dr̄ ecc̄ia ſbie/
cta pleno iure.rñdet gl.i.qñ ſubijcit i ſp̄ūalibuſ
ꝛ tp̄alib⁹. Nō bñ hāc gl. ꝙ ſi p̄nceps ſbijcit ec/
cleſiā.vel aliquē locū donat pleno iure vr̄ do
nare in ſp̄ūalib⁹ ꝛ tp̄alib⁹ ſi ꝯcedēs talis ē vt
poſſit ſp̄ūalia ꝛ tp̄alia ꝯcedere vide ꝯſileꝫ glo
i.c.ꝯq̄ſtus ḋ fo.ꝯpe.ꝛ vide oino qḋ ibi pleni⁹
dixi Et tractat hic Jnno.aliquātulū iuolute
q̄ ſūt ſigna ꝛ iudicia plē ſbiectiōis et i effectu
dicit ꝙ oīa ſimul hic enumerata ſatis h̄ iudi
cāt plenā ſbiectiōeꝫ nō aūt ſingula p ſe vt ſūt
lethanie ꝛ quedā alia.dic̄ tñ ꝙ aliq̄ ex h̄ enu
meratis ſūt p ſe ſufficiētia indicia. vt inſtō ḋ
ſp̄ūalib⁹.ꝛ fidelitas i tp̄alibus ſi aūt dic̄ ſic in
alijs Nā lꝫ abbas hēat aliq̄ ep̄alia in eccleſia
Jn alijs tñ remanet eccleſia ſub ep̄o refert tñ
alios dicere ꝙ tc̄ demū ꝑtinet ad aliquē eccle
ſia pleno iure cū oīa ep̄alia ibi hēat nec ſufficꝫ
ſm Jnn.ad hoc vt plene ſit exēpta vt ep̄s ſpe
cificꝫ ſingula iura ꝯferēdo niſi dicat eximo vl̄
verbū aliud eq̄pollēs lꝫ ſoſta exēptiōe poſſit
eximere aliq̄ de q̄b⁹ ꝭ.de p̄ui.cū et plātare .ꝛ.c.
recepim⁹.ꝛ.c.cū capella.hec dicta iudicio meo
nō ſūt ꝑfecta lꝫ.do.an.ſimplr̄ trāſeat illā recitā
do.dico eni ſic ꝙ aut iferior ep̄o.vel ep̄s extra
neus p̄tendit eccleſiā ſibi ſubiectā plēo iure ex
ꝯceſſiōe ep̄i aut archiep̄i.aut pape.ꝗ exp̄ſcri/
ptiōe Primo caſū dico ꝙ ep̄s vr̄ ꝯceſſiſſe omia
iura q̄ ipſe poſſidebat in eccleſia exceptis qui
buſdā q̄ a ſe alienare ſeu abdicare nō pōt. vt
in.c paſtoralis.de dona.q̄ āt ſūt hec iura que
a ſe abdicare ñ pōt dic vt plē nō. Jo.an.i.c.cū
venerabilis.de cēſi.aliq̄d p gl.in.c.paſtoralis
p̄al.ꝛ.xvi.q.ij.c.viſ.nec p hāc generalē dona/
tionē vr̄ data ptās donatario.vt poſſit fruct⁹
in ꝓprios vſus ꝯuertere vt nōnē dicit Jnno.
in.c.paſtoralis de p̄ui. Et itellige ꝙ ep̄s hāc
ꝯceſſionē faciat cū ꝯſenſu ſui capituli.et ex cā
vt i.d.c.paſtoralis.facit cle.ij.de reb.eccl. non
ali.nec iſte tex.ꝓbat ꝙ ep̄s poſſit eccleſiā alte/
ri in totū ꝯcedere.imo ꝓbat poti⁹ oppoſitū ſm
Jo.an.h̄ ꝛ bñ ꝛ cū p̄p̄ fuerit mor⁹ ex illa dona
tione ꝫ ex ſnīa ꝛ in h̄ pl⁹ p̄t ſnīa q̄ donatō ep̄i
ꝛ ad hūc effectū allegat nōnē hūc tex. Jo.an.i
d.c.cū venerabilis.de cēſi.dicēs.ꝙ ex ſnīa pōt
ecc̄ia plēo iure alteri eē ſbiecta ꝛ ñ ſit ex dona
tione ep̄i Nō qꝛ p ſnīa p̄ſumit ꝙ ex aliq̄ iuſta
cā fuerit lata vt h̄ in fi.ꝫ ep̄s nō p̄t a ſe abijcē
in totū on⁹ ep̄ale.nā q̄ rōe poſſꝫ reſpectu vni⁹
eccleſie poſſꝫ reſpectu aliaꝝ qḋ nō eſt admittē
dū.l.legat⁹.ff.de offi.p̄ſi.ꝛ.c.niſi cū p̄dē ḋ renū
cū ſi qḋ nō. ¶ 2⁹ cāu cū ꝯceſſio fuit facta p me
tropolitanū dico ꝙ aut ḋ ecc̄ia ſue dyoceſiſ ꝛ
idē ꝙ in ep̄o Aut fecit ꝯceſſionē de ecc̄ia ſuo
ſuffraganeo ſbiecta.ꝛ ſi vꝫ ꝯceſſio vt i. c.duo
ſil ḋ offi.oꝛ .c.paſtoralis.e.ti.ꝛ i.c.null⁹ de iuē
pa.ꝛ h̄ v̄m ſm gl.h̄ in.v̄bo ſub teſtimōio. niſi
de ꝯſenſu ep̄i h̄ feciſſet ita itelligit iſtū tex.ḃ gl
fi.i.c placuit.xvi.q.vi.reqrit ꝯſenſū oīuꝫ ep̄oꝝ
ꝓuīcie ad h̄ vt dare poſſit p̄uilegia in dyoceſi
ſui ſuffraganei.alleat.c archiep̄ſ.ix.q iij. Ego
dico ꝙ in facto graui ꝯcernēte ſtatū toti⁹ ꝓui
cie ꝓcedit gl.in.d.c.placuit ad h̄ gl.nō.ix.q iij
in fine ſūme.ꝛ qḋ nō. Jnn.i.c.iij.de iſti.ꝫ i ſcō
ꝯcernēte p̄iudiciū vni⁹ ep̄i dūtaxat ſufficit il/
li⁹ ꝯſenſ⁹.dūmō intueniāt alie debite ſolēnita
tes vt ꝯſenſ⁹ capituli in ꝯceſſiōe ecc̄ie ꝛ ſiles
qꝛ tc̄ ꝯſentiēdo videt̄ ḋ nouo ꝯcedere.ar.c.pa
ſtoral' de dona.ꝛ.l.gay⁹.ff.de pig.act.ꝛ ſic ꝓce
dat iſta gl.ar.bo.ix.q.ij.c.ij.iūcto.c.ſi.ꝛ ideꝫ di
co in p̄triarcha.ar.d.c.duo ſil.ſcit p locū a ſpā/
li.c.pe.de pe.ꝛ.re.ꝛ.c.i.e.ti.li.vi.iūcta gl. ¶ Jn
2⁹ mēbro.ſ.cū ꝯceſſio ſit a p̄p̄ puto ꝙ in dubio
idē;dicēḋ qḋ dixit i ꝯceſſiōe ſcā ab ep̄o h̄ addi
to.qꝛ ex q̄ p̄p̄ ꝯceſſit alicui ecc̄iaꝫ plēo iure vr̄
ꝯceſſiſſe oē ius ep̄ale.nihil ep̄o reſuato. qꝛ h̄
iportāt v̄ba nā vt dic̄ Hoſti.i.c.qm̄ de p̄uile.
tc̄ ecc̄ia ꝑtinꝫ ad aliq̄ cū nullū ius ep̄ale ep̄s
ibi exerceꝫ ꝛ ſcit tex. iſte i.ar.ꝛ qḋ.le.ꝛ nō.i.c.ꝯ/
ſtitut⁹ ḋ rli.do.nͨ puto ꝙ p hāc ꝯceſſionē a p̄p̄
ſcāꝫ poſſit etiā donataria ꝯuertē fruct⁹ i ꝓpri
os vſ⁹.qꝛ cū hec ꝯceſſio veiat i p̄iudiciū ecc̄ie
ꝯceſſa dꝫ ſtricte intelli.ar.coꝝ q̄ nō. Jnn.i.c.cuꝫ
dilci.de dona.ꝛ Bar.i.l ſi.ff.de ꝯſti. p̄n.ꝛ Jo
an.i.c.oli ḋ v̄b. ſig.ꝛ hēbit illā ptātē i tp̄alib⁹
quā hēbat ep̄s.ſ.erigēdi rōꝫ ḋ tp̄alib⁹.vt i.c.
cū ꝛ plātaꝫ.ꝭ.de p̄uil.ſcit qḋ nō. Jnn.i.c.cū ad
ſedē ꝛ.d.c.paſtoralis ¶ 2⁹ ꝛ vltio cāu qñ ex p̄
ſcriptiōe vēdicat ſibi ecc̄iaꝫ pleno iur̄ ſbiectaꝫ

Aut aliꝰ puta ep̄s ē ī poſſeſſiōe iuriſdictiōis. ⁊
tē tm̄ ꝑſcribit q̄ꝫm poſſidet. nec extendit ꝑſcri/
ptō ꝺ caū ad caſū vt nō. Inn. i. c. dilectꝰ. de ca
pel. mo. ⁊ Bar. in. l. i. §. ſi q̄s. ff. de iti. actuq̄ꝫ pri
ua. ſcꝫ oppoſ. c. cū contigat. de deci. ⁊ h̄ caū inueſti
tura ī ſpūalibꝰ ī tp̄alibꝰ fidelitas nō ꝓbabūt
plenā ſbiectionē. ſꝫ ſolū illa duo ꝯpeterēt Aut
nemo erat ī poſſeſſiōe exercēdi iuriſdictionem
⁊ tūc ſi exercuit aliq̄ actū iuriſdictionalē aīo
adquirendi vniuerſalem iuriſdictionem illā
adq̄rit ⁊ debito tp̄e illā ꝑſcribit. vt nō. Inn. in
d. c. dilectꝰ Aut ſumꝰ ī dubio vel nō ꝯſtat in cꝰ
dyoceſi ſit talis eccleſia ⁊ tūc exerciciū aliq̄rū
iuriū eſt iudiciū plē ſbiectiōis. ad h̄ tex. nō. in.
c. i. ꝺ reli. do. ⁊ vid qꝺ ibi nō. ꝑ Inn. ⁊ Jo. an.
⁊ ſm̄ h̄ dꝫ diſtīgui hec gl. Inn. ¶ Op. q̄ q̄s ñ
poſſit ꝑ aliū ſe ſbſcribere. ſꝫ h̄ dꝫ manu ꝓpria
facere. vt ī. l. hac ꝯſultiſſima. C. ꝺ teſta. So. gl
in ꝟbo ſua vice. illud ꝓcedere qñ q̄s ſcit ſcribe
re alſ ꝑ aliū pt̄ ſe ſbſcribere ⁊ vr̄ hāc diſtinctōēꝫ
ꝓbare tex. in. d. l. hac ꝯſultiſſima. ⁊ h̄ nō. ¶ Op
ꝯtra tex. in eo q̄ dicit nō eſt initēdū inſtrō do
natiōis nec alijs ꝑuilegijs ⁊ ꝯfirmatiōibꝰ ⁊c̄.
Nā p̄mo vr̄ q̄ donatio ep̄i debuit valere ſal/
tē q̄ ad iura q̄ ꝯcedere potuit. vt in. c. paſtoral
de dona. ⁊ idē ⁊ fortiꝰ vr̄ dicēdū in alijs ꝑuile
gijs ⁊ ꝯfirmatiōibꝰ. q̄ emanarūt a romanis
pōtificibꝰ. vt in. c. ꝯſtitutꝰ. de reli. do. ¶ So. di
cit gl. in ꝟbo donatiōiſ. q̄ donatō ep̄i corruit
q̄ꝛ nō interuenit debita ſolēnitas puta capl̄i
ꝯſenſꝰ. d. c. paſtoralis. ⁊. ij. q. ij. ſine exceptione
Alia ꝟo ꝑuilegia nō valuerūt etiā ꝯfirmato
ria. tāq̄ꝫ fūdata ſup inſtrō donatiōis. qꝺ erat
nullū. Et dic clariꝰ q̄ ꝑuilegia ſūmoꝝ pōtifi
cū ſi ꝯcedebāt ſimplr̄ eccleſiā plēo iure ꝺ refere
bāt ſe ad p̄mā ꝯceſſiōēꝫ. erāt eñ oīa q̄ ꝯfirma
toria ī forma cōi. vtputa ſic ep̄s iuſte ꝯceſſit
ita ꝯcedimꝰ ⁊ ꝯfirmamꝰ. cū eñ nō valꝫ prima
ꝯceſſio ita nec ꝑuilegia ſup illa fūdata Et vi
de ad idē bonū tex. ⁊ qꝺ ibi dixi in. c. inꝉ dile/
ctos. de fide iſtru. q̄ āt h̄ caū ſit dr̄ia inꝉ ꝑuile
gia ⁊ ꝯfirmatiōeſ dicit Inn. q̄ ī ꝑuilegijs po
nūt multa pt̄ ꝯfirmata. ꝺ in ꝯfirmatiōibꝰ poi
tur ſola ꝯfirmatio. Itē in ꝑuilegijs poit ſbſcri
ptio canoicoꝝ ī ꝯfirmatiōibꝰ nō. h̄ vltimū hꝫ
locū in ꝯceſſ. ab īferioribꝰ a papa dicerē tñ q̄
ſbſcriptio req̄rit ſm̄ ſubiectā māꝫ. ¶ Op. ⁊ vr̄
q̄ ſnīa faciat ius etiā inꝉ alios. ff. de libe. agn
l. i. cū alijs allegatis ī gl. Soluit gl. ī ꝟbo ad
litigātes. q̄ rglr̄ ꝓcedit tex. fallit in caſibꝰ ꝺ q̄
bꝰ in gl. ⁊ dic q̄ rō fallētie eſt. q̄ꝛ ſnīa in illis ñ
eſt reſtrīgibil ad certā ꝑſonā ⁊ de h̄ dic latiuſ
vt nōt. Inn. in. c. cāꝫ q̄. fi. ſint. l. ⁊ Bar. in. l. ige
nuū. ff. ꝺ ſta. ho. ¶ Quero q̄d itēdit lr̄a ibi ꝟi
tate geſtoꝝ ſmonibꝰ ꝑualēte. ¶ So. gl. expoit
duobꝰ modis ⁊ q̄lꝫ bona. vel ſm̄ doc. q̄ forte
errauit ſcriptor ī ſcribēdo ꝑuilegia ſeu dona

tiōeſ vel forte ꝑs aduerſa dicebat litē ñ fuiſſe
ꝯteſtatā corā iudice ſꝫ geſta ꝯtradicebāt q̄buſ
erat magis credendū. C. de re iudi. geſta ⁊ di
cit Hoſti. q̄ ſi factū ē ātiquū ſufficit ꝓducere
inſtrm̄ ſnīe ꝑ q̄ ꝑſumit. lꝫ alia ꝑs dicat ordinē
ī ꝓceſſu nō fuiſſe ſuatū. ⁊ dic factū ātiquūꝫ ſi
bienniū ē lapſū. ego remitto ad ea q̄ plē dixi ī
d. c. qm̄ ꝯtra ¶ Extra gl. q̄ro q̄ꝛ abbaſ petijt ꝺ
multa iura. vt pꝫ in p̄ncipio. c. ⁊ p̄s ꝓnūciauit
dūtaxat ſup duobꝰ. ⁊ nil dixit ꝺ reliq̄s petitiſ
nec abſoluēdo nec ꝯdēnādo An in alijs vide
aꝉ abſoluiſſe Inn. dicit ꝺ q̄ ſic ¶ Et circa hāc
māꝫ nōbilē ſcꝫ tria mēbra. qñq̄ꝫ ei petūꝉ mꝉ/
ta capl̄a ſub generali petitōe īcluſa. qñq̄ꝫ pl̄a
capl̄a ſingulariꝉ ⁊ ſpālꝉ petita Qñq̄ꝫ ꝫꝰ petiꝉ
vna magna ſūma vꝉ magna res. Primo caū
ſi iudex ꝓnūciet ſup aliq̄bꝰ ſub gn̄ali petitiōe
ꝯtētiſ ī alijſ itelligiꝉ abſoluiſſe. ꝫꝰ caū ſnīando
ſup aliq̄bꝰ ñ vr̄ ī alijs abſoluiſſe vꝉ ꝯdēnaſſe
ſꝫ poterit pꝰmoꝺ ꝓnūtiaꝛ etiā ſepati. l. etiā. ff. ꝺ
mio. ⁊. ꝭ. c. cū. i. ⁊. a. ⁊ ibi gl. bo. q̄ idē tꝫ etiā ī de
legato. ¶ Tertio caū dicit q̄ ſi iudex ꝓnūtiet
ſup ꝑte nō vr̄ ī alia ꝑte abſoluiſſe vel ꝯdēnaſ
ſe allāt. l. q̄dā. ff. ſi cert. pe. non tñ exp̄mit. an h̄
caū tꝫ ſnīa Jo. an. latiꝰ exordit ꝺ māꝫ forman
do ex p̄dictis duas q̄ōes. Prima an ſnīa tēat
ꝑ ꝑtes lā. ¶ Scđa an in alijs vidaꝉ iudex ab
ſoluiſſe vel ꝯdēnaſſe ⁊ refert varias legiſtarū
opi. ⁊ more ſuo nullā expſſe eligit. do. an. reci/
tat aliq̄ꝫtulū ꝯfuſe. Ego ꝯcluſiue dicā capien
do opi. legiſtaꝝ magis cōes ⁊ ꝟiores. de q̄bꝰ
in. l. i. C. ſi aduerſꝰ rē in aliq̄bꝰ additꝉ. ⁊ diſtin
guo ſic. q̄ aut fuit actū vt arbiꝉ ſeu iudex ſup
oībꝰ ſil ꝓnūtiaret. ⁊ tūc nō valet ſnīa niſi ſup
oībꝰ ſil ꝓnūtieꝉ. l. q̄d tñ. ff. de arbi. ⁊. c. cū dile/
cta de reſcrip. aut nō fuit actū ⁊ tūc ſi libelluſ
ꝯtinebat pl̄a capl̄a diuerſa valꝫ ſnīa ſup ꝑte
⁊ in alijs nō vr̄ abſoluiſſe nec ꝯdēnaſſe qꝺ te
nuit Ja. de are. q̄ꝛ tot videꝉ petitiōes q̄t ſunt
res vel capl̄a. ⁊ ꝑ ꝯſequēs tot ſnīe q̄t res. ar. ī
l. etiā. ff. de mino. ſcꝫ. c. cū. i. ⁊. a. ꝭ. c. iūcta. gl. ⁊ ī
c. cū veniſſēt. de iſti. ⁊. c. cū dilectꝰ. ⁊ qꝺ ibi nō
de ꝯſue. ⁊ nimiꝝ. ¶ Nā ī pluribꝰ capl̄is pt̄ ſnīa
ꝓ ꝑte valere ⁊ ꝓ ꝑte nō. vt. in. l. q̄dā mulier. ff
fa. hercī ⁊. l. ſi. ff. de iure pa. nō. Bar. alſ Bal
in. d. l. i. C. ſi aduer. rē iudi. ſcꝫ q̄ in cauſa ꝯuē
tiōis. ⁊ recōuentiōis vt valeāt ſi ſepati diffi/
niūꝉ. le. ⁊ nō. i. l. i. ff. q̄ ſen. ſine ap. reſci. et ī. c. ꝉ.
de mutu. pe. Ad idē qꝺ nō. Spe. ī. ti. de actio. ⁊
peti. §. ſeq̄ꝉ ꝟ. ſꝫ ſi quis petit. vbi dicit q̄ ſi q̄s
ī eodē libello petijt ſortē ⁊ penā ⁊ iudex ꝓnū
tiauit ſup pēa tm̄ valꝫ ſnīa. q̄ꝛ plura videtur
capl̄a. allegat. c. raynutiꝰ de teſta. cū ſi. ſꝫ nō tā
git apte an ſup ſorte vidaꝉ abſoluiſſe. ſꝫ potiꝰ
ſētit q̄ ñ ī eo q̄ dicit q̄ ſūt diuerſe petitiōeſ. nā
vbi de pluribꝰ diuerſ diſceptaꝉ. ⁊ ꝑuſ liquet
de vno q̄ꝫ de alijſ pt̄ iudex pꝰ ſup illo ꝓnūtiaꝛ

vt l.c.cũ veiſſet ꝺ iſti.⁊ iꝺẽ ſuaꝺ i ꝺiuerſ exce
ptiõib⁹ ſiſt ꝓpoſitũ Si ei ꝑ ↄfeſſionẽ ptis liqꝫ ꝺ
vna pᷓt iuꝺex vt pcat laboꝛib⁹ et expẽſis ptiũ
illico ſr illa ꝓnũciaẽ ⁊ ſr alia pceꝺere vt ẽ tex.
i.c.cũ int.ꝺ elec.et ibi nõ.Inn. Si ꝟo libell⁹ ↄ/
tinet vnũ caſũ et tẽ ſbꝺiſtiguo Aut ↄtinꝫ vnã
rẽ ſingularẽ ſeu certã ſũmã.ꝗ ↄtinꝫ aliqꝺ vni
uerſale vl gñale p⁹ caũ Inn.vr ꝫ ſẽtire ꝙ tẽat
ſnia ſr pte Et iꝺeꝫ Spe.i ti.ꝺ ſnĩe pla.§.qliꝫ
ꝟ.qꝺ ſi peto.qnimo ibi tenuit ꝙ ſr aliis vr fcã
abſolutio ꝫ cõis ẽ opi.vt ꝫ cãu ñ valeat ſnia
ſr pte ꝑ tex.i.l.in ꝫ iuꝺicio.ff.fa.hercl.ſenſit In
no.in.ꝺ.c.cũ inter.vbi ꝺicit ꝙ ſi peto centũ nõ
ꝺꝫ iuꝺex ꝓnũtiare ſuꝑ.l.tm vel alia pte. Hãc
opi.ꝙ ſnia nõ valeat tꝫ. Ja.ꝺe are.⁊. Bar.in
ꝺ.l.i.C.ſi aꝺuer.rẽ iuꝺi.et ꝺo.an. hic ⁊ bal.in
ꝺ.l.i.reꝺꝺẽs rõꝫ.qꝛ ſi valeret ſnia ſuꝑ pte non
vr fcã abſolutio ſuꝑ reliq pte qꝛ nõ apparꝫ rõ
qre ꝺẽat viꝺeri abſoluiſſe exq non ꝓnũciauit
ſaltẽ tacite et ſic remaneret petitõ ſuꝑ reliq p/
te in c⁹ ptl.exaiaciõe opozteret refricare in ꝺu
biũ ꝺe pte ſuꝑ q fuit iuꝺicatũ qꝛ ñ poſſꝫ ↄgno
ſci ꝺe pte qm ↄgnoſcat ꝺe toto.ar.i.l.vulgarl.
ff.ꝺe fur.canonizata.ꝺe pe.ꝺi.i.vulgarl ꝫ ꝫ ẽ
ↄtra nãꝫ ꝺiffinitiue qꝛ exq ſemel ẽ lata nõ põt
ãpli⁹ in ꝺubiũ refricari ſine remeꝺio rtractati
onis cũ ſnia ſit ẽmin⁹ ꝺiffinitiu⁹ litiũ.l.ẽmina
tio.C.ꝺ fruc.⁊.li .expẽ.Et ꝑ hãc rõꝫ iꝺẽ ꝺicaſ
qñ ipetitiõe fuerũt plura capitula ↄnexa vt
nõ valeat ſnia ſuꝑ pte qꝺ voluit Ja.ꝺe are.⁊
ꝺo.An p⁹eũ Itẽ ꝑ hãc rõꝫ aliꝺ eſt ꝺicẽꝺũ quã
ꝺo vna ſũma fuit i petitiõe ꝫ certa ps petita
fuit ex vna cã ⁊ reliq ex alia tenet eni tũc ſnia
ſuꝑ pte vt tenuert ꝫ quiꝺã vt recitat ꝫ Jo.an
qꝫ opinionẽ ꝺefenꝺo ꝑ pꝺicta p⁹ qꝛ ex ꝺiuerſi
tate cãe viꝺẽt ꝺiuerſa capla.ar.i.c.abbate ſa/
ne ꝺe re iuꝺi.li.vi.⁊.l.ſi mater.§.et an eaꝺẽ.ff.
ꝺe excep.rei iuꝺi.tũ qꝛ ceſſat rõ quã. ſ.ꝺixi p⁹
Bal.qꝛ ſatis poterit ↄgnoſci ꝺe alia pte q ex
ꝺiuerſa cã petit abſqꝫ eo ꝙ refricet in ꝺubiũ
ꝺe alia pte ſuꝑ q fuit iuꝺicatũ qꝛ ex ꝺiuerſis
nõ fit illatio.l.neqꝫ tales.C.ꝺe ꝓbati. et. c.ij.
ꝺe trãſl.pla.qꝺ eſt nõnꝺũ qꝺ.ſ.ꝺixi vt valeat
ſnia ſuꝑ pte vni⁹ capli.fallit in ꝺuob⁹ caſibuſ
pm⁹ qñ inſtantia eẽt ꝑ pte pẽpta.ita ꝙ ſeqret
abſolo ab iſtãtia iuꝺicij.tũc eni ſufficit ꝓnũti
are ſuꝑ illa pte in q tꝫ iuꝺiciũ caſ⁹ vr in.l.ſi cõ
ſtãte.§.ſi.ff.ſo.ma.Ex ſi a muliere petebatur
ꝺos ⁊ ꝺurãte iuꝺicio ſit ꝺos ꝓ pte publicata
expirat iuꝺiciũ ſuꝑ pte in q ſucceſſit fiſcus qꝛ
ꝺꝫ ↄueniri ipe fiſc⁹ corã iuꝺice fiſcali.⁊ pmus
iuꝺex iuꝺicabit ſuꝑ alie pte.vt ibi ⁊ ꝫ tꝫ bar
⁊ Bal.i.ꝺ.l.i.⁊ ꝑ ꝫ ꝺix ibi bar.ꝙ ſi aliqs ↄue
nit rei vẽꝺicatiõe ꝓ certo funꝺo.⁊ rpertũ ẽ illũ
poſſiꝺẽ ꝓ ꝺimiꝺia tm.iuꝺex cũ in illa ꝺimiꝺia
ↄꝺẽnabit ⁊ valeb ſnia.lꝫ i alia ꝺimiꝺia nihil
ꝺicat qꝛ ſuper illa nõ tẽbat iuꝺicium.l.ſi.ff.ꝺ

rei vẽꝺic.cautũ tñ puta vt iuꝺx ſuꝑ illa ꝺimi
ꝺia abſoluat cã expſſa.qꝛ nõ rperit illã poſſiꝺ
re ar.ſ.ꝺe excep.c.aꝺuerſario. ⁊.l.ſi a te.ff.ꝺ ex
cep.rei iuꝺica.Scꝺ⁹ caſ⁹ ẽ qñ libell⁹ fuit obla
t⁹ cõtra ples.tẽ ei ſi ꝓnũciat ↄtra vnũ vꝫ nec
vr ꝓnũciatum ↄtra alios.vt.ff.ꝺ iuꝺi.l.nõ iꝺ
circo ⁊.l.ꝺe vnoqꝫ.ff.ꝺe re iuꝺi.⁊ ꝫ poit bar.i
ꝺ.l.i.Optie fcit i ar.l.vna.C.ſi plu.vna.ꝫ non
viꝺẽt ꝺue petitiões.qꝛ a qlꝫ vr petita pars
⁊ ſic ceſſat rõ nullitatis quã.ſ.tetigi Tertiuſ
caũſ pᷓt aꝺꝺi qñ ſnia fuit lata ſuꝑ pte cũ ꝺcõ/
ne taxatiua vtputa petit.cẽtũ ꝺixit ↄꝺẽno ti/
tiũ i qnqgita tm vel ꝺũtaxat tẽ vꝫ ſnia.et vr
ꝓnũtiare ſuꝑ toto.qꝛ tacite abſoluit i aliis.l.
per iſtã ꝺictõnẽ taxatiuã fcit.c.cũ eccia ſutria
ꝺ cã poſ.⁊ ꝓprie.⁊ ꝫ tenuit bal.i.ꝺ.l.i.qꝺ ſatis
plꝫ Scꝺ⁹ caũs ſbꝺiſtictiõis qñ libell⁹ cõtinet
vnũ.c.generale vel vle. vtputa peto iura ẽpa
lia vel ſbiectiõeꝫ vel aꝺmiſtratiõeꝫ.vel rõꝫ tu
tele ⁊ tẽ ſi ptes fuert aliqs ſpẽs ꝺũtaxat ꝓſecu
te ⁊ iuꝺex ſuꝑ ꝓſecutiõe ꝺũtaxat tulit ſniaꝫ ⁊
vꝫ .nec ſuꝑ aliis vr abſoluiſſe vel ↄꝺẽnaſſe ꝑ
tex.in.l.licet.C.ꝺ iuꝺi.facit quoꝺ nõ.in.c.i.ꝺe
tranſac.⁊ facit quoꝺ nõ. Bal. alias Bar.in
l.ẽmiato.C.ꝺe fruc.⁊ lit.expẽ i p⁹ colũ. in ſi.
Aut partes generalit fuert ꝓſecute ↄtẽta in
libello ⁊ ſbꝺiſtigue Aut ei gen⁹ ẽ reſolubile in
ꝺiuerſas ⁊ certas ſpẽs vtputa ſbiectiõeꝫ plẽo
iure vel peto iuꝺ ẽpalia ⁊ tẽ iꝺẽ puto .ac ſi fu
iſſent ſiglr petita ⁊ ſic iꝺẽ ꝺicẽꝺ.ac ſi fuiſſẽt pla
capla vt ſic tẽat ſnia ſr expſſis i ſnia.⁊ i aliis
nõ viꝺat iuꝺex abſoluẽ nec ↄꝺẽnare. ⁊ hãc ꝑ
tẽ tꝫ ꝫ ꝺo.an.lꝫ Inn.aliuꝺ ſenſerit faciẽꝺo ꝺi
uerſitatẽ an pla capla ↄtineãt i generali peti
tõe an ſinglr petãt ꝫ hec ſua ꝺria iure nõ ꝓba
tur.vt ꝺic Hoſti.⁊ bene.⁊ iõ oꝫ ꝫ ꝺicere ꝙ ꝓ
expſſe abſoluit i aliis vt ꝺixit hic Re.⁊.Ab.lꝫ
tex.ꝫ nõ ꝺicat ꝓbo rõe Aut ei iuꝺicat vnicũ
ca⁹ ⁊ tẽ ñ ꝺb ẽt tenẽ ſnia ſr parte.vt.ꝺ.l.i.ꝫ iu
ꝺicio ꝗ iuꝺicãt ꝺiuerſa cã hito reſpectu aꝺ cõ
pbenſa ⁊ tẽ ꝺꝫ tenere ſnia.⁊ i aliis vr ꝓnũtia
tũ vt ipemet Inn.voluit i plib⁹ caib⁹. Seꝺ ꝫ
vltimũ eſt poti⁹ tenẽꝺũ vt res poti⁹ valeat ꝺe
ꝟb.ſig.ablate ſane.⁊.l.qtiens.ff.ꝺe ꝟb.obli.⁊
qꝛ iꝺ qꝺ tacite ieſt habet ꝓ expſſo l.cũ qꝺ.ff.ſi
cer.pe.Aut genus ꝺeꝺuctũ i libello nõ ẽ reſo/
lubile vel ſaltẽ nõ recipit ꝺterminatiõeꝫ iuri.
a iure ⁊ tẽ vꝫ ſnia ſr pte qꝛ tẽ vr ꝓnũciatũ ſu
per toto ⁊ iſte ẽ caũs i.ꝺ.l.i.C.ſi aꝺuer.rẽ iuꝺi
ſm itellectũ quẽ ibi approbat bar.⁊ multi alij
Ex peto mihi reꝺꝺi aꝺmiſtratiõis rõem fru
mẽti agenꝺo actiõe tutele ⁊ reliq peto mihi re
ſtitui Iuꝺex mãꝺat mihi.v.rſtitui cũ i ꝟitate
ꝺeberent.x.tũc eni valꝫ ſnia qꝛ i ꝺubio viꝺet
iuꝺicaſſe ſuꝑ oib⁹ ꝺebitis cũ oia illa ꝟba gña
lia ipetitiõe ↄtẽta nõ recipiãt certã ꝺtermia
tiõeꝫ a iure ⁊ ſic ñ pᷓt ꝺici ꝙ iuꝺicauerit ſr pte

hec oīa pcedunt qñ iudex ſup pte iudicat vel
tacite ſup toto mō pͦuidō. ¶ Sʒ q̄ro qd ſi pnū
ciauit ſup toto ſ defectͦ ānullatiuͦ decernit p/
tē dūtaxat. nūq̄d poſſit ſnia valē p pte. ¶ Lo
dic pͦ. Bal. in. d. l. i. ꝙ aut ſūt diuerſa capl̄a et
pt valere ſnia ſup pte petitoriū ꝛ ſup alijſ vbi
repit deſectus ē nulla. vt. l. q̄dā mlr. ff. fa. her.
ꝛ i. l. fi. ff. de iure. pa. facit. l. etiā. ff. d mino. vbi
dtra ptē pt peti in integꝝ reſtō. facit qd de in
ſtrō dtinēte aliquā falſitatē. nō. Jnn. in. c. ſ͞rni
tad. de here. Aut eſt vnicū caᵐ. exᵐ petitl. x. iu/
dex dd̄ēnauit in. v. ex exſcripti recitatiōe. in a/
lijs ꝟo. v. dd̄ēnat viua voce ſine ſcriptura. et
tūc ſnia nō tenʒ qꝛ nō hʒ ſua ſb̄alia. cū eni vni
ca ſit ſnia nō pt p pte valere. ꝛ p pte nō. ar. in
c. cū ſup. de offi. dele. ꝛ in. d. l. etiā Joē ſi iudex
hñs facultatē dgnoſcendi vſq; ad. x. tm̄. dd̄ē
nauit in. xv. nō ei valet ſnia in. x. qꝛ vt dixi cū
vnica ſit nō pt valere p pte. ꝛ p pte nō Et p h̄
allego gl. nō. i. l. ſi. ff. de iuri. ō. iudi. Cōtrariū
ſēſit gl. in. l. ij. C. de re iudi. ſ; Bar. in. d. l. ſi. con
cordat mō pͦuidō diſtiguēdo iter pl̄a capᵃ et
vnū caᵐ. qñ āt petit certa ſūma excedēs iuriſ
dictionē iudicis i nihilū vr̄ ad iuriſdictiōem
iudicis ptinē. qꝛ i iuriſdictiōe iudicis ſūdāda
īſpicit q̄d petit. vt. l. ſi idē cū eodē. ꝛ. l. cū q̄daʒ
puella. eo. ti. Et hec ſingulariſ nōb. qꝛ nemo
ita late ꝛ clare iſtā materiā tangit. Ni. abbas

Cauſam Caſͦ ſufficit ad dfir/
matiōeʒ ſnie nihil d/
tinētis iiquū ꝙ dtra ipaʒ aliq̄d nō p
bet ita cōir ſūmat. ſ hec ſūmatō iudicio meo
ñ euacuat totā ſniaʒ lr̄e. nec dtinʒ ſeu decidit
aliqd ſcʒ i dubitabile iō alit ſūmo ſic. Snia d
tra actorē lata nihil iiq̄ dtinēs veit i cā appel
latiōis dfirmāda. lʒ p atteſtatiōes videat pro
actore fuiſſe pbatū dūmō p ſnia dcurrāt pſū
ptiōes de qbͦ ſ i lr̄a. ꝛ ſᵐ hūc itellēʒ ē ſ cauſ
ſingl̄ris valō. Diuidit qꝛ i pͦ pte poīt dlega
toꝝ pceſſū ſniaʒ ꝛ appellatiōeʒ Jn zͦ ibi lʒ po
nit alloꝛ appellātis motiuū ſuū ꝛ dfirmatōeʒ
ſnie. ¶ Nō pͦ ꝛ tē mēti ꝙ a ſnia iudicis ptiū cō
ſēſu dlegati pt appellari dcoꝛ. l. ex dſenſu. ff. d
ap. videret ei ptes approbaſſe pſonā iudicis. ſi
āt ſniaʒ ferēdā quā ignorabat ſiſe i teſte cͦ p
ſona ñ īprobat a pducēte ſ; dcm̄ ſic. vt. iiij. q.
iij. §. ſi q̄s teſtibͦ. nō. gl. i. c. pñtiū. de teſti. Ex q̄
argue ab idēptitate rōis. qꝛ a iudice cͦ iuriſ/
dictio fuit ptiū dſēſu progata pt appellari qd
tʒ Bar. in. d. l. ex dſēſu. pbat p locū a ſpāli i. l.
epāle. C. d. epi. audi. vbi ſtatuit ſpāle i epo pt̄
dignitatē epālē vt ab eiͦ ſnia lā i progatiōe iu
riſdictiōis ñ poſſʒ appellari qd ē nōndū Jn d/
trariū qͦ ē ius cōe Et p illū tex. nōnē ibi dixit
bar. ꝙ i facltate appellādi a iudice progatō in
ſpicit dſuetudo ꝛ dignitas ipiͦ iudicis ſi āt iu
dicis ipoꝝ progātiū ꝛ iō ſi a iudice progata
ñ appellat alias iter ſb̄ditos ita nec ab iſtis p
rogātibͦ ꝛ ſatis vr̄ m̄ rōnabile. rō qꝛ p progra
tionē ñ alterat pͦ iuriſdictio ſ; extēdit ad ipoſ
progātes ſm ſuas q̄litates. fcit qd nō. gl. i. l. i
ter dueniētes. ff. ad muni. ¶ Aduerte tñ ne tu
decipiaris tā tu canoniſta q̄ legiſta p illū tex
ꝛ dcm̄ bar. Nā debēs ſcire ꝙ a ſnia epi bñ appel
lat. vt i. c. paſtoral. d offi. or. ꝛ. c. ad romana. d
ap. li. vi. pͦ rñſo. ꝛ. §. dʒ. ſ; Jmpator dedit i. d. l.
epāle. pͥuilegiū ſpāle epo i iuriſdictiōe proga
ta qd credo pcedē dūtaxat q̄ ad laycos q̄buſ
potuit īpator p ſuū pͥuilegiū pīudicare ñ āt
q̄ ad clericoſ. nā ſi d iurē canōico pt ab epo ap
pellari. dū dgnoſcit it̄ ſb̄ditoſ. fortiͦ idē dicēdū
cū dgnoſcit iter nō ſb̄ditos ipiͦ iuriſdictionē
progādo nec in pīudiciū clericoꝝ. cū deroga
tiōe iuriſ canōici potuit īpator pͥuilegiare epʒ
vid boᵐ ſi. qd pͦ Jnn. poſui. i. c. nup de teſti. ꝛ
hͨ nōb. fcit etiā iſte tex. i. ar ꝙ a ſnia lā ſᵐ dſi
liū ſapiētis cōi ptiū dſēſu aſſūpti poſſit appel
lari Ad idē. l. i. §. q̄ſitū ff. d app. ꝛ ibi plē p bar
fac qd nō. i. c. ſi p dbilitate. ſ. de. offi. dle. ꝛ per
bar. i. l. i. §. ſi plureſ. ff. d exer. ¶ Nō ꝙ p applloʒ ñ
ſuſpēdit oīno pſūptō iuſticie ſeu ſnie. vñ ſi p/
ductis actiſ ñ colligit euidēt iiq̄tas pſumit iu
dicē fuiſſe motū. ꝛ īputo iſtū tex. valō nō. i. eo
vt i dubio ſtet ſnie ꝛ pſūat iudicē iuſte fuiſſe
motū. ¶ Nō ꝙ magl. pſūit p iuſticia ſnie qñ iu
dex fuit dputatͦ ptiū dſēſu q̄ qñ ad iuſticiaʒ
vniͦ ptis vel ex pure iudicl. officio. Nā i pͦ ca
ſu pſumit amicͦ vtriq; pti. nā par affectō oēʒ
ſuſpicionē tollit. l. ſi ſolū. ff. de ritu nup. ¶ Op
dtra tex. exq̄ iudex dtra mādati formā pceſſit
nō dbuit valere pceſſͦ nec ſnia vt in. c. cū dile
cta d reſcrip. ꝛ. l. diligēt. ff. mā. So. gl. i. fatet d/
trariū ſi h̄ pbatū fuiſſʒ ſ; ps videbat pbare ſi
āt pbauit. ſecͦ dic gl. ſi pceſſiſſʒ pt formā. tc ei
tenēt pceſſͦ. Hoſti. dic h̄ vltiᵐ ꝟm qñ illō eēt
de diūctiſ mādato ꝛ ſic loquūt iura alſata in
gl. alſ āt idē eēt facē pt qd dtra d q̄ vid qd le.
ꝛ nō. i. c. prudētiā pͦ rñſo. de offi. dle. ꝛ bo. tex.
cū gl. i. c. ſi cui de elec. li. vi. h̄ tēas ꝙ vbi certa
forma ē d ſb̄ā eq̄parāt pt ꝛ dtra iſ āt q̄ ſcit vi
ciū ꝛ diūctū mādato ñ vr̄ facere pt vel dtra ¶
Sʒ circa hec q̄ro p tex. declaratōe i q̄ dicebat
iſtū iudicē feciſſe dtra formā ꝛ iiuſtā ſniā ptu
liſſe So. dic Jnn. ꝛ cōir doc. ꝙ forte mādatuʒ
erat ſniari p clerico ſi pbaret ſe p maiorē ptē
capl̄i electū qd cū pbaſſʒ p teſteſ vileſ ꝛ ſborna
tos iudex ñ p ipo. ſ; dtra pnūciauit Et ex h̄ di
cebat clericͦ iiuſte ꝛ dtra formā reſcripti pnū
ciatū qd erat falſū. qꝛ lʒ teſtes forte p clerico
teſtificarēt. iudx tñ q̄ recepit illos dgnoſcens
ſbornationē illoꝝ vel alios defectͦ nō fuit ſe/
cutͦ illoꝝ dcā h̄ ei iudicis arbitrio reliquit. ff

de teſti.l.iij.§.tu magis.dicit tamen Inno. q
iudex qui fert ſniam debʒ in tali caſu hoc ipm
ſignificare iudici appellatiōis. ſ.de teſti.cū. ¶
Aduerte quia Inno. nō pſupponit p ſtanti
q hic ſtaret illos teſtes fuiſſe viles.vel q iu
dex a quo de defectu teſtiū ſignificauerit iudi
ci ad quē. ¶ Nec etiā tex. h patit.nā tūc clarꝫ
eēt q ſnia nō fuiſſʒ retractāda imo tex.pſuppo
nit q pbatio facta p iſtū actorē pria frōte eēt
valida.h qꝛ iudex nō ſp ad vnā pbatiōis ſpe
ciē iclinat ergo ꝛc. Et h apti⁹ vult b do.an. di
cēs q ſi ſtaret q teſtes eēnt viles vl q iudx
h ſignificaſſʒ iudici ad q h eſſet expeditū vbi
ꝟo aliud nō apparet.ꝛ ſic ſum⁹ i dubio.exquo
alia acta apparēt legitie facta.ꝛ ex ſe ſnia non
hʒ apparētē iiqtatē.qꝛ licet appareat pbatū
iudex nō artat applicare pciſe aim ad vnam
ſpēm pbatiōis.ex h eni nō retractaret ſnia.qꝛ
acta nō ſcludūt aptā iiuſticiā qd dix' nōntū
¶ Hec dicta iā duo m nō placuerūt.pmo p/
pter abſurditatē q ſeqret poſſit eni iudex ſm
pdicta de facili eludere pbātē pronūtiādo ſē
tentiā ſtra eū nec h grauamē poſſʒ releuari p
iudicē appellatiōis qꝛ pſumeret ꝛ aliā cā iudi
cē fuiſſe motū ad pnūtiandū ſtra probatiōeʒ
Itē hec dcā ſūt expſſe ſtra nōta p ſpoſ i.c.bo
ne.i.de elec.c⁹ dcā rcitat ꝛ ſeqt Jo.an.i.c.i pſē
tia de renū.Nā.vt ibi nō.pēdente appellatiōe
nō pſumit pro pceſſu vl iuſticia ſnie ꝛ ſufficit
ad retractādā ſniaꝫ pbare corā iudice ad quē
aliqd fuiſſe pbatū i inſtātia pncipali pt qd
moueri dēt iudex ad pnūtiādū pro actore fa/
cit qd legi.ꝛ nōt in.c.cū ad ſedē.de reſti.ſpo.
¶ Preterea hec videt ſtra nōta p eūdē Inn.in
c.qm de pbatiōib⁹ vbi dic q ſi iudex q recipit
teſtes pēdit teſtes variare vel vacillare dēt
facere h in actis deſcribi qꝛ licʒ iſte poſſet ferre
iuſtā ſniaʒ iudex tn ad quē ſniabit ſcdm atte
ſtatiōes ꝛ addit q h pōt facere in actis dſcri
bi tpe depoſitiōis p teſtiū ꝛ nō poſtea. ¶ Itē
ſtra iſtā lecturā cōeʒ allego tex.qi aptū i.c.cū
Bartold⁹ in fi.ꝫ.e.vbi Papa reuocat ſniaʒ qꝛ
iudex pronūtiauit ptē defeciſſe in pbatiōe.cū
tn ſtaret p atteſtatiōes ipaꝫ plene ſuā itenti
onē pbaſſe. ¶ Si ergo ſi pſumit q iudex repi
tur dfeciſſe in pbatiōib⁹ qn expſſe dixit nō fu
iſſe pbatū cū tn appareat pbatū fore nō tn de
bet pſumi qn iudex nil dixit.ꝛ tn p teſtes alias
p ptes apparʒ pro actore pbatuʒ.ꝛ ex pdictis
rmanʒ dubi⁹ itellectꝰ h⁹.c. Ario cogitaui poſſe
dici vt ſentit gl.i.in fi.q actor h nitebat pbaē
vt df in tex.nō tn probauit iō ſatis fuit ad cō
firmatiōeʒ ſnie q nihil ſtiebat iiquū Sʒ pſe/
cto h ſtaē nō pōt qꝛ.Papa ad ſfirmatiōeʒ ſē
tētie.non fūdaſſʒ ſe ſup allegatiōib⁹ poſitis
i tex.maxie ſup illa q iudicis ai⁹ ſi ſp ad vnā
pbatiōis ſpēm ꝛc. Illa eni allegatio pſuppoit
aliquā pbatiōis ſpēʒ pma frōte validā in a/
ctis paruiſſe. ¶ Jō dico dari nouū itellectum
ad iſtuʒ tex.ſm quē oēs allegatiōes qs. Pa
pa ad ſfirmatiōeʒ ſnie adducit aliqd operāt
videlicʒ q ſcurrētib⁹ oib⁹ iſtis trib⁹ de qbus
in tex.ſcʒ q ſnia nihil ſtineat iiquū.ꝛ qd ſſē/
ſu cōi ptiū cauſa fuit ſmiſſa. et q ps reqſiuit
in fine iudicē vt ſniaʒ ferret pſumēdū eſt p ſen
tentia licʒ in atteſtatiōib⁹ appareat fuiſſe pro/
batū pro actore.tūc eni pſumēdū eſt ex cā aliq
iudicē fuiſſe motū ad nō ſequēdū illas pbati
ones.et ille allegatiōes faciūt vt iudex pſuāt
amicus vtriuſqʒ ptis ꝛ iuſte motus.alias ei
difficile ꝛ qi ipoſſibile erit ſaluare ſine ipropa
tione intellectū hui⁹.c.nec fruſtra pſumēdū eſt
Papā hic pōderaſſe illa tria.licʒ glo.fina.hic
inuat q duo ex illis hic nil faciāt ad ſfirmati
onē ſnie qd nō eſt pſumendū ar.c.ſi romanoꝝ
xix.di.et.c.ſi Papa de priui.li.vi.ꝛ.l.ſi qn. C.
de inoffi.teſ. Hoſti.tn hic ponit aliqs effectus
extrinſecos illoꝝ vboꝝ dicēs q p ptiū ſſēſū
pſumit amic⁹.ꝛ p ſſequēs pſumit nō grauaſſe
¶ Jo nota quod dicit de reqſitiōe poteſt va
lere.ſi forma recipiēs fauorē ptinʒ tātū fuiſſʒ
violata videt eni tūc ps ſſentire.h certe hoc
vltimū non ſgruit allegatiōi quā papa facit
q iudicis anim⁹ ꝛc.dictū tamē Hoſti.i ſe eſt ve
rum. ¶ Et aduerte q in eo q. Inn.ſentit q ſi
mādat ſniari ſub ſd itōne ſcernēte merita cē
videt data noua forma procedendi ita q ex
tranſgreſſione proceſſus iudicat nullus. fa
cit ad hoc vnū ſingulare dictū Bar.in.l.diem
proferre.§.ſtari.ff.de arbi.vbi dicit q ſi fuit ſ/
promiſſū in arbitrū ut pnūciet de iure tātuʒ
nō valet ſnia ex dfectu forme ſi iniuſte pronū
ciat Sʒ ſtra Inn.facit qd ipemet notat in.c.
prudētiā d offi.dle vbi dic q ſi Papa ſmittit
cām iudici vt ſdēnet reū ſi actor probauerit
illū ſibi cē obligatū non dat ex h noua forma
mādati adeo q ſi actore probāte reū abſoluit
tenʒ nihilomin⁹ ſnia.qꝛ poti⁹ illa vba ſapiūt
inſtructioneʒ iudicis q noue forme appoſitio
nē et ad dictum Bar.an ſit veꝝ vide qd dixi
in.c cū dilecta.de reſcrip.et in c.qntauallis.d
iureiurā. ¶ Vltimo hic querit cui incūbat
on⁹ pbandi in appellationis cā.gl.ij.hic tāgit
ſed nō eſt mā nra.dic.vt plene no.per Cal. et
alios in.c.quoniā ſtra de proba.ꝛ ibi dixi p.
Jo.an.et alios in.c.in preſentia de renū.illd
aūt certū eſt q ſi nil in iudicio appellationis
preter atteſtationes in pma cauſa factas pro
ducitur iudex ad quē ex illis et alijs preſum
ptiōib⁹ motum animi ſui informabit circa ſē
tentie prolationē vt b ꝛ in.c.cū ad ſedē de reſti
ſpoliatoꝝ. ¶ Sequit.c.qd ad ſſultationeʒ ꝛc

QUod ad con ſultatiõe ꝫ Caſ⁹ ſẽ

tẽtia ꝑ lapſum .x. dieꝝ trãſit in rem iu
dicatã. ſi prius non fuerit appellatum ⁊ q̃dri
meſtre tp̃s qđ datur ↄdẽnatis in ꝑſonali ad
ſoluendũ poteſt ex cauſa per iudicẽ artari. ſic
cõiter ſũmat. q̃ ſũmatio iudicio meo nil noui
decidit. Et ideo vt text⁹ iſte aliq̃d noui afferat
euacuando medullã .c. ſũmo ſic. Si ſententia
precipit aliquid fieri ad certũ terminũ tẽpuſ
decidendi ad appellandũ currit a tẽpe ſenten
tie non aũt a die finiti termini hoc primo. ¶
Quadrimeſtre tempus qđ a lege datur ↄdẽ
natis in ꝑſonali p̃t a iudice ex cã artari ⁊ ſpõ
te terminũ artatũ recipiens nõ p̃ot poſt decẽ
diũ appellare. licet nõ ↄſtet iudicẽ ex cauſa t̃mi
nũ abbreuiaſſe hoc ſecũdo Ab executiõe ſnĩe
non appellat̃ niſi in exe cutiõe modus exceda
tur hoc tertio. diuidit̃ p̃ncipaliter ĩ duas par
tes ſcđa ibi taliter. ¶ Et ſcias ꝙ caſus littera
lis ponit̃ multis mõiſ q꞉ lr̃a nimis ſuccincte
factũ narrat. Ponã ãt quatuor mõs p̃ncipa
liores. Primo eni ĩtelligit̃ ꝙ ponat duas ſen
tentias ſeſe inuicẽ ↄtingenteſ quaꝝ fuit vna
ſup purgatiõis indictiõe altera fuit ↄdẽnato
ria pecuniaria. ⁊ hũc intellectũ põit gl. i. quã
vide. ponit etiã Inn. ĩ. vſqꝫ ad ꝟſ. ſed nec põit̃
p̃ma. abinde vſqꝫ ad finẽ ponit̃ ſcđa. ¶ Secũ
dus p̃ncipalis intellect⁹ eſt vt tex. ponit duaſ
ſententias ſe tamẽ ↄtingentes ita ꝙ vna pẽ
dat ab alia. vtputa iudex ꝓcedens ↄtra cleri
cum recipit ꝓbationes ſuper delicto quo ple
ne nõ ꝓbato ĩdixit iſti purgationẽ vt. ĩ. xx. dieſ
ſe purgaret. alias p̃uabat eũ beneficio ſuo
⁊ hunc intellectum ſenſit Inno. ¶ Terti⁹ ĩtel
lectus eſt ꝙ vnica fuit hic lata ſnĩa in ciuili.
quia preſũptione faciente pro actore iudex ↄ
dẽnat reũ puta ad centũ ſoluendũ ĩ. xx. dies
niſi infra illud tẽpus reus purgaret inocen
tiam ſuã ſcꝫ iurando ſe nõ teneri iuxta .c. fi. ꝺ
iureiurando. ⁊ hũc intellectum poſuit guil. ¶
Quartũ ĩtellectũ poſuit hoſti. ĩtelligẽdo ꝙ v
nica fuerit ſententia. ſ; lata fuit in crimine et
ponit caſum in ↄdẽnato de furto non manife
ſto ad duplũ ſoluendũ niſi. ĩ. xx. dies ſe purga
ret qui terminũ recipiens ⁊ ad ideꝫ prefixũ
veniens appellabat querebat̃ ſm eũ de trib⁹
An valeret appellatio. Rñdet̃ ꝙ non Secũdo
an poſſit ↄqueri ꝙ non habuerit quadrime
ſtre ⁊ rñdet etiã ꝙ non. Tertio an poſſit ab ex
ecutore appellare. ⁊ rñdet̃ ꝙ non niſi modum
excedat. ⁊ quilibꝫ iſtoꝝ intellectuũ ſuſtenta
bilis eſt ad lr̃am applicabilis preter ſcđm ĩtel
lectũ Inno. dũ poſuit exemplũ vt niſi ſe pur
get p̃uabat eũ bñficio ſuo. Nã iudicio meo lꝫ
talis ſnĩa ferri poſſit non tñ eſt iſte intellectuſ
applicabilis ad tex. ĩ ꝟ. ſed nec licet Inno. hic

dicat poſſe dici ꝙ ſic ĩt ꝑſonalibus ſic et forte
in p̃uatiõe eccĩe niſi ſe purgaret neceſſariũ eſt
tp̃s quadrimeſtre. refert tñ alios tenere ↄtra
riũ. ⁊ remittit ad nõta in .c. ↄquerenti de offi.
dele. ſ; mihi vt viri dictũ Inn. non plꝫ Ido ſe
quor ↄtrariã opinionẽ Moueor q꞉ ſcđm mođ
agendi deficiẽs in purgatiõe puniend⁹ eſt. vt
nõ. in .c. accedẽs. de accu. vñ vt iuſtificet̃ hec
lectura oꝫ ꝑſupponere ꝙ ſ; agebat̃ de crĩie ex
poſcente p̃uatiõeꝫ bñficij q꞉ deficiẽs ĩ purga
tiõe hẽt̃ pro ↄuicto. vt in .c. de ſ; ⁊ .c. inſinuatũ
de ſymo. Si ergo iſte p⁹ lapſũ t̃mini habebat̃
pro p̃uato vel deberet p̃uari non debet iudex
pati criminoſũ detinere bñficiũ maxime ſñ
titulo Itẽ q꞉ habito reſpectu bñficiũ ſnĩa põt
dici lata in reali Ideo purificata ea debꝫ illi
co executiõi mãdari. l. vna. C. de rei. vx. ac. ⁊.
ij. q. i. ſic cũ ſimilib⁹ Preterea tp̃s q̃drimeſtre
dat̃ ↄdẽnato ad ſoluendũ pecuniã ꝓpter dif
ficultateꝫ illã inueniendi. vt. l. ij. C. de vſu. rei
iudi. que rõ ceſſat in p̃uatiõe beneficij. ¶ Nũc
venio ad nõbilia ⁊ p̃mo nõ ꝙ purgatio q̃nqꝫ
indicit̃ ꝑ ſententiã An aũt ſit diffinitiua vel ĩ
terlocutoria dicã. ĩ. ſup glo. ij. ¶ Nõ ſcđo ſm
vnum intellectũ ꝙ ꝑſũptiõe faciente ꝓ actore
põt reus ſub ↄditione ↄdẽnari niſi ꝑ iuramẽ
tũ ſe purgauerit. ad hoc. l. generaliter. C. ꝺ re
cre. ⁊ iureiurã. Ex hoc ⁊ ex tex. nõ. ꝙ ſnĩa ſub
ↄditiõe p̃t ferri. dic tñ ꝙ ſub ↄditiõe extriſeca
ferri nõ debet lata tñ tenet. l. i. §. biduũ. ff. q̃n
appellan. ſit. ⁊ .ij. q. vi. biduũ Sꝫ ↄtra hoc facit
quia geſtum ↄtra legem eſt nullũ. vt. l. non du
bium. C. de legibus. ⁊ .x. di. vides. ⁊ regula q̃
ↄtra ius de re. iur. li. vi. So. dic ꝙ ↄtrariũ ꝓce
dit r̃gulariter. Fallit q̃n lex ꝓcedit vltra ſuſti
nendo factum ↄtra. l. vt nõt. Dy. in regula q̃
a iure. li. vi. Sequit̃. Bar. in dicto §. biduum ⁊
nõ hanc ſolutionẽ vide gl. ĩ .c. tua de ſpõ. duo
rum. ¶ Nõ ibi ad cuius ꝓlatiõeꝫ ꝙ tempus
decem dieꝝ p̃fixũ ad appellandũ currit a ꝓla
tiõe ſnĩe. ⁊ ſic nõ excludit̃ a numero dies illa
in qua fuit ſnĩa lata. ſ; tp̃s currit de momen
to ad momentũ a p̃ncipio tamen hoc tempuſ
eſt vtile. ſed in ꝓgreſſu eſt ↄtinuũ vt ꝓbat̃ ĩ. ꝺ
l. i. §. dies. ff. q̃n appell. ſit vbi tex. cũ glo. ⁊ in. ꝺ
§. biduũ ꝟ. x. dies. ij. q. vi. ſi eni iudex a quo
⁊ ad quẽ nõ faciũt ſui copiaꝫ tẽpus nõ currit
vt in locis p̃alle. ↄſuluit tñ ibi bar. vt p̃s hoc
ꝓteſtet̃ ⁊ appellet corã publicis ꝑſonis ⁊ pro
ſ; videt̃ tex. in .c. paſtoraliſ §. p̃tereã. ꝺ offi. ordi.
⁊ .c. fi. de appel. ⁊ dic vt ibi. ¶ Nota ꝙ tempuſ
iſtud decendij currit a tp̃e late ſnĩe nõ autem
a tp̃e finiti t̃mi prefixi ad aliquid faciẽdũ et ẽ
ratio quia incõtinenti cum ſnĩa fertur pars
ↄdẽnata grauata eſt. Nam videmus idẽ eſſe
cum ſnĩa fert̃ ſub ↄditione. ꝺ. §. biduũ fori⁹ g⁹
idem dicẽdũ cum ſnĩa pure fert̃ licꝫ ꝑſigatur

termin⁹ ad executiõe ꝫ adũſ. ¶ Nõ ꝙ ſnĩa añ
lapſũ.x.dieꝝ nõ habet auctoritatẽ rei iudica
te ſi ergo añ mandat executiõi debet talis ex
ecutio reuocari de q̃ vide bonũ tex.cũ gl.i.c.
nõ ſolũ.de appel.li.vi. Et cũ iſte tex.loqᷓt indi
ſtincte dicã hoc ꝓcedere tã in ciuili q̃ꝫ ĩ crimĩali
facit qđ nõ.bar.in.l.q̃ vltimo ſupplicio.ff.đ pe
nis ⁊ qđ dixi.ꝫ.e.c.ꝯſanguinei Nõ ibi ꝑ iterꝑ
tationẽ iuris ꝫ.ꝙ ſnĩa trãſit in rẽ iudicatã ex
interꝑtato ⁊ pſũpto adq̃eſcere pti Nã ps non
appellãdo vr̃ adq̃eſcere ſnĩe ⁊ in hoc tene men
ti iſtũ tex. Et alibi tex nõbilis dicit ꝙ non ap
pellãs ꝯfirmat ſnĩaꝫ vt in.l.fi.C.đ ſen.q̃ ſine
certa quã.⁊ in.l.ab eo.C.q̃mõ ⁊ qñ iudex dic̃
ꝙ non appellans preſtat aſſenſum ſnĩe ¶ Et
hec faciũt ad.q.an ex ſnĩa ꝯdẽnatoria iniuſta
oriatur obligatio naturalis et videtur ꝙ ſic
quia non appellãdo ps ꝯſentit ⁊ ex ꝯſenſu orĩ
tur naturalis obligatio.l.i.ff.de pactis ⁊.c.i.
e.ti. Hanc queſtionẽ format bar.in dicta.l.ab
eo.et refert varias opiniones.quidã enim te
nuerunt ꝙ ſic Ja.vero bu.dixit ꝙ aut q̃s po
tuit appellaꝛ ſed noluit.⁊ oritur naturalis vt
in dictis iuribus.ſed ſi appellat ſemel vel bis
et ſuccũbit ⁊ nõ poteſt amplius appellare tũc
quia inuitus tacet nõ oritur naturalis. Bar.
tenet indiſtincte ꝙ ex ſententia nõ oriᷓt obliga
tio naturalis vera.quia ſentẽtia nõ tollit ob
ligationẽ naturalẽ vt.l.iulian⁹.ff.de ꝯdi.inđ
non ergo inducit.quia facilius tolliᷓt q̃ꝫ indu
catᷓ.l.ſi vnus .§. pactus.ff.de pactis. ¶ Et ad
id qđ iura dicũt de ꝯſenſu Rñdet ꝙ nõ appellãſ
vere non ſentit ſed ficte quia ſepe quis omit
tit appellationem execrãs litem et timens ve
xationẽ iudicioꝝ Ad hoc bo.tex.in.l.itẽ ſi res
in fi.ff.de alie.iu.mu.cã fac.⁊ hoc eſt in dubio
preſumendũ.ar.in.l.cũ de indebito.ff.de ꝓba
ſed iura vt ſit litiuꝫ finis preſumũt ſeu fingũt
ꝯſenſum ad hoc vt precludatur via appellãdi
et hoc ſentit Inn.in.c.quia plerieꝫ.de imu.ecc
facit qđ nõ.glo.in.c.paſtoralis .§. quia vero
de offi.dele.⁊. Inno.⁊ Jo.an.in.c.ſacro de ſen
exco.⁊ hec notabis. ¶ Nõ in ꝟſi.ſed nec ꝙ iu
dex poteſt ex cã minuere temp⁹ ⁊ dilatiõeꝫ a
iure prefixum an hoc ꝓcedat indiſtincte.vide
qđ plene dicã in.c.cũ ſit.ꝫ.de appꝉ.per bar.in.l.
ij.ff.de re iudi.ꝑ Dy.in regula indultũ de re.iu
ris li.vi. ¶ Nõ ꝙ ſponte recipiens minorẽ di
lationẽ q̃ꝫ a iure diſponatur videᷓt iuri ſuo re
nũtiare facit.l.ad ſolutiõeꝫ.C.de re iudi.vide
tex.cũ glo.in.c.vxor.xvij. q.iiij. ¶ Nõ vltimo
ꝙ ab executore regulariᷓt non appellatur . Rñ
quia nõ grauat ipe.ſed ſi quod grauamẽ inẽ
illud fuit inflictũ a iudice qui mandauit. exe/
cutor enim eſt ſimplex miniſter. l. executorem
⁊.l.ſi vt ꝓpois. C.de execu.rei iudi. Jõ ab illo
iudice erat appellandũ.vt nõ. Inn.in.c.ſepe.đ

appell.ſed ſi executor excedit modũ ſibi iniũctũ
tũc ab eo appellari põt.quia ipe et non iudex
grauat.l.ab executore.ff.de appel.⁊ hic. ¶ Op
diciᷓt hic ꝙ iſte poſt decẽdiũ nõ exꝑmebat cãꝫ
in appellando.videᷓt eni ꝙ etiã ſi cãꝫ expſſiſſet
non erat audiend⁹ qꝛ ſententia tranſit in reꝫ
iudicatã vt.ꝫ.c.cũ inter So.glo.ij.fateᷓt cõtra
riũ ⁊ dic ꝙ ad faciliorem repulſiõem appellan
tis põderabaᷓt hic ꝙ nõ exꝑmebat cãm et hic
ſumpta occaſione glo.iſta ꝓſequiᷓt an ſit in ap
pellatione cauſa exꝑmenda ⁊ dic vt in ea .et
de appellatione ab interlocutoria dic vt in.c.
vt debitus .ꝫ.de appel.⁊ plenius vt ĩ cle.appel
lanti.e.ti.⁊ r̃gulariter eſt exꝑmenda cauſa vt
ibi quid in iterlocutoria habente vim diffini
tiue.dic vt nõ.in dicta cle.appellanti ⁊ dicam
.ꝫ.ti.ꝓx.ꝑuenit de appel.a diffinitiua dic ꝙ nõ
eſt neceſſe cauſam exꝑmere etſi cauſã expreſſit
põt illam vel aliã ꝓſequi vt.l.ſcio.ff.de appel.
¶ Sed hic queriᷓt an ſnĩa ꝑ quã inducitᷓ pur/
gatio ſit iterlocutoria vel diffinitiua tres ſũt
opiniones Prima Inno.qui videᷓt tandẽ te
nere ꝙ ſit diffinitiua Scđa eſt abba.ꝙ eſt inẽ
locutoria quia nõ iponit finẽ cauſe imo abſo
lutoria vel ꝯdẽnatoria fertur cũ purgatiõem
reus pſtitit vel in ea pſtanda deficit.ꝫ. de pur
ga.ca.cũ p. ¶ Tertia eſt opinio Jo.an.diſtin
guentis in modo ꝓnũtiandi Aut eni fertur
ſnĩa niſi ſe purgauerit ⁊ ẽ diffinitiua Aut ſim
pliciter fuit indicta purgatio ⁊ tũc eſt interlo
cutoria. ¶ Et ꝑ hanc diſtinctionẽ reducas ad
ꝯcordiã has opiniones cõtrarias.⁊ credo ꝙ
hoc fuit de mente . Inno.⁊ abba. dico tñ ꝙ ſi
dubitaᷓt an ſit purgatio indicenda et iudex ꝓ
nunciauit illam non indicendaꝫ . hec ſnĩa eſt
diffinitiua vel ſaltẽ habet vim diffinitiue .cũ
nõ expectetᷓ alia ſententia Ad hoc qđ le. ⁊ nõ
in ſimili in.c.ſignificantib⁹ de offi.or.⁊ in auc̃
habita.C.ne fi.ꝑ pr̃e.⁊ ꝑ bar.in.l.ſi ticia.ff. đ
accu.⁊ qđ dicã in ꝯcõ.c.ꝑuenit. ¶ Quero q̃re
littera dicit ꝙ hic nõ erat locus niſi ſuſcipien
de purgatiõi So.gl.iij.quia petendo induci
as.vt diciᷓt in pn̄.videᷓt approbaſſe ſnĩam alle
gat mſta iura In ꝯtrariũ adducit.iij.q.iij.of
fertur vbi habeᷓt ꝙ licꝫ reus r̃cipiat inducias
nõ tñ ꝑ hoc ꝯſentit in iudicẽ dicit Jo.and.ꝙ
ꝯtrariũ loquiᷓt in inducijs deliberatorijs. q̃ñ
hic loquaᷓt de iducijs ad ſententie executiõeꝫ
Sed aduerte quia gl.iſta nõ põderauit bene
pncipiũ.c. Hic eni nõ diciᷓt ꝙ reus petijt indu/
cias ad ſe purgandũ.ſed ꝙ terminũ ſine ꝯtra
dictione recepit.⁊ differẽtia eſt maxime inter
petere ⁊ recipe. ¶ Itẽ glo.iſta iudicio meo lo
quitur ꝯtra tex.pſupponit iſtũ potuiſſe appel/
lare .ꝫ. decendiũ ⁊ ſic nõ renũtiauit appellatio
ni interponende Nec obſtat.l.ad ſolutionem
C.de re iudi.quã glo.inducit ꝓ ſe qꝛ illa loqᷓt

cū q̄s petije terminū ad ſoluendū. ⁊ ſic ad exe/
cutionē ſniē quo caſu merito vr̄ approbare ſē
tentiā. ¶ Sed ob. iſte tex. in. ẜ. ſ ꝫ nec vbi innuit
ꝙ ſponte recipiēs terminū breuiorē vr̄ appel/
lationi renūtiare. ne dū iterpoite ſ ꝫ inte̊ponēde
¶ Doc. apte nō ſenſerūt ꝯtrarietatē iſtā q̄ ori
tur ex tex. ſ ꝫ inſtant dūtarat ſup ſcda pte. c. an
recipiens breuiorē t̄minū quadrimeſtre ſit ex
cluſus a bñficio appellādi vel a bñficio lega
li ſup toto quadrimeſtri Hoſti. ponderat tex.
in ẜbo ſponte. vñ ſec⁹ ſm eū ſi ꝯtradixit. vel in
uitus recepit. qꝛ iudiciū reddit̄ in iuitū. l. iter
ſtipulātē. §. ſacrā. ff. de ẜ. obli. quaſi ſentiat ꝙ
recipiēdo iuit⁹ ſeu cū ꝯtradictione nō fecit ſibi
ꝑiudiciū Inn. ẜo dicit ꝙ ſpōte ꝑſumit̄ q̄ ꝑfixo
ſibi tali termino nō appellat. lꝫ ꝯtradicat cū ñ
ſufficiat ſ ꝫ cau̅ ꝯtradictio ſine appellatiōe. Et
facit qḋ ipe idē nōt in. c. ad petitiōeꝫ de accu.
Sꝫ in ṗma pte. c. ſup ẜbo recipiēs dicit ꝙ r̄ci
piendo iſtū t̄minū ad ſe purgādū vr̄ appellati
oni facte renūtiaſſe ſed nō faciēde. Et idē ibi
Jo. an. ſ ꝫ ſup gl. expſſe nō eligit ſ ꝫ dicit expdi/
ctis colligi ꝙ diuerſa ſūt petere ⁊ repetere Jō
recipe ſpōte vel ꝯtradicere tm̄ vel etiā appella
re. do. an. latius ſic diſtiguit ꝙ aut ſuſcipitur
termin⁹. vel ſit act⁹ tendēs ad excluſionē iuriſ
dictiōiſ ⁊ defenſionē appellatiōis ⁊ tc̄ nō renū
tiat̄ appellatiōi etiā inte̊ponēde vt in. c. ſi a iu
dice de appel. li. vi. ⁊ vide ibi bonā gl. ſup hoc
vtputa cū appellās ſuſcipit terminū ad ꝓbati
onē grauamis ad effectū reuocādi grauamē
Et idē tenēt dñi de rota decif. cclxxxviij. circa
mediū. ¶ Aut ſuſcipit̄ termin⁹ ad executiōeꝫ
ſnie vel grauamis illati ⁊ tūc renūtiat̄ appel
latiōi vt in. d. l. ad ſolutionē Aut termin⁹ non
ꝯſonat fini grauamis ⁊ tūc nō vr̄ iterponen
de appellatiōi renūtiare vt nōt Inn. in. c. ſolli
citudinē. ꝫ. ti. ꝓx. facit qḋ nō. in. c. ſignificaue
rūt. de. teſti. Ideo ſuſcipiēdo terminū ad deli
berādū ñ vr̄ q̄s renūtiare facultati appellādi
vt in dicta auc. offerat̄. Si ẜo tpe quo ſuſcipi
tur termin⁹ pendet appellatio tūc ſi terminuſ
vel actus ꝑſponit iuriſdictionē a iudice idu
cit̄ ipius renūtiatio alias ſec⁹ adducit nōta ī
d. c. ſollicitudinē ⁊ Jo. an. in. c. ſi. de appel. li. vi
¶ Sꝫ ꝑ ſ ꝫ vt vides nō ſoluit̄ ꝯtrarietas quā
ſup̄ dixi ꝓcedere ex ṗma ⁊ ſcda pte. c. Jō ꝓ ꝯ/
cordia ⁊ clariori itellectu totius capituli dico
ſic. ꝙ capitulū iſtud vt ꝑdixi ꝑt intelligi ꝙ po
nat duas ſnias diffinitiuas. Prima fuit vt
q̄s ſe purgaret. ꝫ. xx. dies. ⁊ hūc t̄minū recipit
reus ſine ꝯtradictiōe vt dicit̄ in litera An āt
ꝑ hoc renūtiauerit appellatiōi iterponēde tex
vt dixi vr̄ innuere ꝙ nō vt pꝫ in ẜ. taliter et ꝑt
iudicio meo eſſe rō qꝛ ſuſcipiendo quis termi
nū a iudice ꝑfixū poſt illatū grauamē nō vi
det̄ appellatiōi iterponēde renūtiare cū hēat

añ appellationē parere iudici ⁊ ideo cū nō fe
cerit actū tendentē ad executionē grauamis
nō renūtiat facultati appellandi hoc vr̄ velle
Inn. in. d. c. ſollicitudinē ⁊ Jo. an. i. c. ſi. de ap
pel. li. vi. Secus aūt ſi vult petere terminū vt
ibi dicit Jo. an. ⁊ ꝓbat̄ in. l. ad ſolutiōeꝫ ꝑalle
gata ⁊ ſic ꝑt itelligi prima ps capituli ¶ Nō
ob. litera in eo ꝙ dicit. ꝙ non erat locus niſi
ſuſcipiende ꝓrogatiōi qꝛ litera loq̄t̄ habito re/
ſpectu ad lapſū. xx. dieꝝ in q̄ termino inducit
tps decendij ꝑfixū ad appellandū. ¶ Scda pſ
c ponit aliaꝫ ſniaꝫ in qua ꝯdēnato in actione
ꝑſonali fuit ꝑfixuſ termin⁹ quadrimeſtri bre
uior. ⁊ reus hūc terminū ſpōte recepit. ꝑ hanc
enim ſuſceptionē ſponte factā renūtiauit ap/
pellatiōni etiam iterponende vt clare innuit li
tera in ſecūda pte ⁊ hoc idō qꝛ ſponte terminū
breuiorē recepit ⁊ ſic non fecit vt iudicis ꝑce
pto obediret pendente tpe ad appellandū ſed
aio volendi ſoluere in termino ꝑfixo vñ ꝯſide
ra ꝙ in ſecūda pte ponit̄ illud aduerbiū ſpon
te nō aūt in ṗma qḋ non eſt ſine miniſterio ¶
Si ẜo intelligim⁹ ꝙ tex. ponat vnā ſniaꝫ ſub
ꝯditiōe latā. tunc eſt difficile rñdere ad hanc
ꝯtrarietatē qꝛ ẜbū ſponte tūc habꝫ qualifica
re de neceſſitate totā ſniaꝫ. et eo reſpectu q̄ ꝑt
reus appellare quo ad breuitatē termini ita
nec quo ad on⁹ ſubeūde purgatiōis ⁊ tūc eſt
dicēdū ꝙ papa in ẜ. taliter ponderauit lapſū
x. dieꝝ ad faciliorē excluſionē appellare volen
tis. nec reſtrinxit ſe ad caꝫ cū termin⁹ fuit ſpō
te receptus. ſ ꝫ ſimpliciter r̄ſpectu cuiuſcūqꝫ ſē
tentie. vñ iſte nec añ decendiū potuiſſet appel
lare. quia videt̄ ex tūc ſniam approbaſſe vt in
fine. c. dicit̄ ⁊ quelibet ſolutio ꝑt ſuſtineri. ¶
Sꝫ ego reuoco in dubiū ſcdaꝫ ptē. c. an pars
non appellando a termino iſto breuiori qua/
drimeſtri. videat̄ ſibi ꝑiudicare cum tex. in. l.
iij. §. ſi quis ꝯdēnatus. dicat ꝙ ſi iudex artat
illū terminū lex ſupplet ¶ Solutio gl. hic in ẜ
bo artari dicit ꝙ aut iudex ex iuſta cauſa ar/
tat hūc terminum ⁊ valet. vt hic ⁊. l. ij. ff. de re
iudi. Aut nulla cā aſſignata ⁊ tūc lex ſupplet
vt in. d. l. iiij. Aduerte qꝛ gl. nō ꝑōderat tex. in
ẜ. ⁊ qui ab īitio ⁊c. vbi clare innuit̄ ꝙ etiam ſi
ſine cā iudex decurtauit terminū iputādū eſt
ſponte illi recipienti alr̄s ẜbus ille ſupflueret
quia vbi cā iuſta ſubeſt non req̄rit̄ ꝙ ſpōte fa
ciat qꝛ iudicium reddit̄ in inuitū ⁊ hoc tenet
Hoſti. hic qui tñ ad qōnē noſtraꝫ rñdꝫ ꝙ aut
ſpōte fecit ⁊ ſibi ꝑiudicat Aut ꝯtradixit ⁊ tūc
ſecus Et hanc opinionē ſequit̄ hic do. an. In
no. dicit ꝙ req̄rit̄ ꝙ appellꝫ alias nō ſufficēt
ꝯtradictio vt. ſ. dixi Sed certe ꝯtra hanc opi
nionē Inn. videt̄ tex. i dicta. l. iiij. §. ſi quis nā
ſi lex ſupplet vbi fit abbreuiatio ſine cā non ꝑt
appellari. quia nullū ſubē grauamē Ideo vr̄

ꝙ ſatis ſit ad habēdū q̄drimeſtre ꝙ ꝑs ſpōte
terminū nō recipiat. ¶ Et tā circa p̄mā ꝑtem
capituli quā ſcdam diſtinguo vtiliter ſic. ꝙ ꝯ̄
ꝯdēnatus petijt terminū breuiorē ad ſoluend̄
ꝙ̄ ſit termin⁹ iuris . ⁊ tūc receſſit a t̄mino iur̄l.
⁊ renūtiauit tā appellatiōi īnt̄poſite ꝙ̄ īnt̄po
nende ꝑ hoc tex. iūcta gl. nōbili in. l. ad ſoluti
onē. C. de re iudi. Aut ꝯtradixit vl̄ nō ſponte
recepit ⁊ tūc nō videt approbare terminū ar.
hic in eo ꝙ pondrat̄ ꝙ ſponte recepit nec rece
dit a beneficio appellatiōis īnt̄ponēde vt. s̄. i
p̄ma ꝑte capituli q̄ꝛ nō tenet̄ icōtinenti appel
lare cū hēat a iure. x. dies ad appellādū. ad h̄
qd̄ nō. Inn. in. d. c. ſollicitudinē ⁊ Jo. an. in. d
c. ſi. d̄ appel. li. vi. ¶ An aūt hoc caſu facit ſibi
p̄iudiciū ſi nō appellat̄ īꝰ x. dies. res ē ſatis du
bia ꝑ illā. l. iiij. vbi dr̄ ꝙ lex ſupplet iudice ſine
cā abbreuiāte ſi in ꝯtrariū facit. c. i. de dilatis
vbi fuit opus appellare a termino breuiato.
Inn. i. d. c. ad petitiōez ꝑpe ſinē videt dubitaſ
ſe Nā in cāu q̄ iudex ſine iuſta cā moderatur
dilatiōes iur̄l. dicit ꝙ ſnīa eſt nulla ſm̄ q̄ſdaꝫ
vel opus eſt appellare. et iuſta erit appellatio
et ſic nō bn̄ firmat. ¶ Ego diſtinguerē ſic. ꝙ ꝯ̄
iudex ſine cā moderatur dilatiōeꝫ iure dādā
cum miniſterio iudicis ⁊ tūc opus eſt appella
re etiāſi ſine cauſe ꝯgnitione iudex terminum
abbreuiat ⁊ ſic intelligatur Inn. in. d. §. ad pe
titionē ⁊ in. c. i. de dilatiōib⁹ etiāſi eſſet talis
dilatio in qua ius diceret nō minorē dādam
vt in cāu. l. ad pēptoꝝ. ff. de re iudi. et etiaꝫ in
illa loquit̄ Inn. in. d. c. ad petitiōeꝫ In iſtis eñ
cū interueniat iudicis miniſteriū ſatis patet
iudic̄l. officiū etiā ꝑ iudice p̄ſumit̄ Aut iud̄x
ſine cauſa moderatur dilatiōeꝫ a iure datam
ſine iudicis miniſterio vt in q̄drimeſtri. et tūc
ſatis ē ꝯtradicere ſeu nō ſpōte recipere quia
lex īmediate ſupplet vt in. d. l. iiij. ⁊ hoc iudicio
meo vr̄ de mente Bar. in vtroqꝫ mēbro in. d.
l. ij. in v̄. Itē quero x̄. ⁊ h̄ puto ꝓcedere qn̄ iu
dex artauit ſine cāe ꝯgnitiōe Si āt cā ꝯgnita
lꝫ male fuerat arbitrat⁹ tūc opus ē appellatō
ne q̄ꝛ ſnīa tūc nō eſt ꝯtra ius cōe ſed ꝯtra ius
litigatoꝝ vt ſentit Inn. in. d. c. ad petitiōeꝫ fa
cit. c. cū iter. s̄. eo. ⁊ qd̄ in ſimili nō. glo. in. c. cu
pientes. §. ꝙ ſi ꝑ. xx. in v̄bo p̄uatos de elec. li.
vi. ¶ Facit hec litera in eo ꝙ dicit ꝙ iſtd̄ qua
drimeſtre pōt artari a ſedente in medio id eſt
cū cāe ꝯgnitiōe q̄ꝛ iudex debet ſedere pro tri/
bunali ⁊ cū cāe ꝯgnitiōe hoc facere vt le. ⁊ nō
in. l. a ꝓcedente. C. de dila. ¶ Quis aūt hꝫ ꝓ
bare in cā appellatiōis an appellās ꝙ ſn̄ iuſta
cā terminū iuris breuiauerit an appellatuſ ꝙ
ex cā fecerit vide ꝑ Inn. in. d. c. ad petiōeꝫ vbi
videt̄ ſentire ꝙ in dilatiōib⁹ arbitrarijs hēbᵉ
ꝓbaē appellās cū iudex p̄ſumat̄ iuſte arbitra
tū fuiſſe ar. c. ad audientiā de p̄ſcrip. In alijs

v̄o q̄ determināt̄ a iuē licꝫ dent̄ cū iudicis mini
ſterio debet appellatus ſeu iudex cū ꝓcedit ex
officio iuſtā cām ꝓbare q̄ꝛ ſine iuſta cā nō de
buit recedere a diſpoſitiōe legis ar. in. d. l. ad
ꝑemptoriuꝫ cū. l. ſe. ff. de iudi. Et ſcias ꝙ licet
iudex nō poſſit ſine cā artare tēp⁹ q̄drimeſtre
ꝓrogare tn̄ p̄t q̄ꝛ ꝓrogatione fauorabilior ita
tꝫ glo. in. d. l. ij. ⁊. l. iiij. §. ſi quis p̄alle. ⁊ facit tex
in dicto. §. ſi quis. qd̄ ego itelligo q̄ ad h̄ vt ſa
ctū iudicis valeat niſi appellet̄ h̄ puto ꝙ appel
lari poterit q̄ꝛ nō dꝫ aliā ꝑtē ſine cā grauare.
Itē tex. in. d. l. ij. vr̄ innuere ꝙ ex cā dꝫ ꝓrogare
¶ Quero vtꝝ q̄ſqꝫ iudex poſſit ex cā hūc ter/
minū ꝓrogare dic ꝙ ordinari⁹ h̄ poterit Iteꝫ
iudex deputatus ſuꝑ executiōe ſnīe q̄ꝛ hoc ꝯ/
cernit ipāꝫ executiōeꝫ Itē delegat⁹ dūmō ha
beat executionē ſnīe al̄s ſecus. q̄ꝛ eēt īponere
legē ſuꝑiori hec legūt̄ ⁊ nōnt̄ in. d. l. ij. ¶ Que
ro an tꝑs q̄drimeſtre ſit dādū etiā his q̄ a p̄n
cipio ꝯfitent̄ d̄bitū cū tūc nō ferat̄ ſnīa. h̄ ſiat
p̄ceptū de ſoluendo iuxta nōta in. c. dudū. ij. d̄
elec. et. ij. q. i. nos in quēq̄. et. l. i. C. de ꝯfeſſ. ¶
Solutio glo. in. l. ſi debitori. ff. d̄ iudi. ſentit ꝙ
nō ſ̄ dat̄ tūc termin⁹. x. dieꝝ ¶ Idem dicit gl.
in. §. oīs inſti. de v̄. obli. h̄ in ꝯtrariū videt̄ tex.
aptus in. l. certū. §. ſi. ff. de ꝯfeſſ. Ideo dic meli
us vt notat Bar. in. d. l. ſi d̄bitori ꝙ d̄ iure dā
dum eſt illud tempꝰ h̄ ex ꝯſuetudine inualuit
vt detur illud tꝑs. x. dierū. ¶ Exquo infero
ꝙ ceſſante ꝯſuetudine ſuabit̄. d. l. certū vt det̄
quadrimeſtre. ¶ Sꝫ quero iuxta p̄dicta d̄ vti
li. q. Nūq̄d indiſtincte īꝰ quatuor menſes vel p̄/
dictos decē dies reus nullaꝫ moleſtiā patiet̄
So. dic ꝙ poſt ꝯdēnatiōem ſi vult vti illis di
latiōib⁹ tenet̄ ſatiſdare de ſoluendo ī termino
tex. allego ſingularē in. d. l. ſi debitori ⁊ hoc nō
ibi bar. Et hec eſt ratio. quia hoc tempuſ dat̄
ꝯdēnato miſeratiōis gratia. l. ſi cū militi. ff. de
ꝯpenſa. ergo interī dꝫ ſatiſdare vt. l. vniuerſa
C. d̄ p̄ci. iꝑ. offe. vbi nōbiliter dicit̄ ꝙ ſi p̄ncepſ
ꝯcedit alicui reſcriptū ſuꝑ dilatiōe debiti. nō
valet aliter niſi caueat de ſoluendo in termīo
⁊ ꝑ illū tex. fuit al̄s ꝯſultū ꝙ ſi dat̄ alicui ſal/
uuſconductus. vt infra certū terminū nō poſſit
a ſuis creditoribus ꝯueniri dꝫ intelligi dum/
mō ſatiſdet de ſoluendo poſt terminuꝫ qd̄ eſt
valde nōndū. ¶ Et eſt ratio oīuꝫ p̄dictoꝝ. q̄ꝛ
poſſet iteꝝ fugere qd̄ eēt iīiquū Et ex hoc dixᵗ
Bar. in. d. l. ſi debitori. Nōndū ꝙ infra illd̄ tē
pus quatuor menſiū poſſᵗ debitor capi ⁊ car
cerari niſi cauerit vt. d. l. ſi debitori. vel bonis
cedat vt dicta. l. i. q̄ bo. ce. po. qd̄ ego limitareꝫ
qn̄ debitor laboraret īopia ita ꝙ veriſimiliter
timeret̄ de fuga Nā ſi bona ſufficientia habꝫ
nō debet capi ꝑ debito. ad hoc glo. nōbilis in
l. iij. §. tutores. ff. d̄ ſuſpe. tu. quā ſequit̄ ibi bar
quia ſi p̄mo diſcutiūt̄ mobilia ꝙ̄ ꝯueniat̄ ad

ĩmobilia.⁊ p̄us ĩmobilia ꝙ̄ ꝺſcēꝺat aꝺ noīa ꝺbitoꝝ.vt.l.a ꝺiuo pio.§.⁊ ĩ vēꝺitōe ff.ꝺ re iuꝺi.multo magiſ ꝺƀt hec miſericorꝺia aꝺhiberi circa ꝑſonā vt p̄us ꝺiſcutiāt ꝑꝺicta ꝙ̄ ꝑueniat aꝺ ꝑſonā facit.l.ſcienꝺū.ff.qui ſatiſꝺat.co. ꝯpellat ergo cauere captis pignoꝛib⁹ ſi illa hȝ ſufficiencia ar.in.l.i.ff.ꝺe ven.ĩpo.mit.⁊ inſti.ꝺe ſatiſꝺa.tu.ꝑpe finē Sȝ ꝺictū bar.p̄t ꝓceꝺē ſm varias locoꝝ ꝯſuetuꝺines ⁊ ſtatuta q̄ ꝓ ꝺebito ĩꝺiſtincte ꝑmittūt capturā ⁊ hec ſingularit̄ notabis.qꝛ ꝺoc.nr̄i hāc vtilē māȝ obmiſerūt Venio aꝺ gl.vltimā ⁊ opp.cuȝ ea cōtra tex.in eo ꝙ ꝺicit ab executoꝛe nō poſſe appellari niſi moꝺū exceꝺat vr̄ eni ꝙ nl̄lo caſu ab eo appellari ꝺebeat qꝛ aut executoꝛ n̄ exceꝺit moꝺū ⁊ tunc clāꝝ ꝙ ab eo non appellatur vt hic ⁊ ꝺicta.l.ab executiōe.ff.ꝺe appel. Aut exceꝺit moꝺū ꝯmiſſiōiſ ⁊ n̄ ē op⁹ appellare.qꝛ nō tenȝ ꝙ agit ꝑꝑt̄ trāſgreſſionē foꝛme māꝺati.vt ĩ.c.cū ꝺilecta ꝺe reſcrip.⁊.c.venerabili.ꝺe offi ꝺele. ¶ 2°.gl.multū inſtat ⁊ in effectu vult ꝙ executoꝛ p̄t facere ꝙ māꝺat.⁊ aliquiꝺ vltra ⁊ ſic non ꝑuertit foꝛmā vn̄ rōne illiuſ exceſſus op⁹ eſt appellare.et ponit multos caūs in q̄buſ executoꝛ pōt grauare Seꝺ ꝯtra p̄ceꝺens ꝺictū glo.in.fi.opp.ꝺ.l.ꝺiligenter.ff.mā.vbi fuit māꝺatū alicui vt equū emeret ꝓ.x.⁊ emit ꝓ pluri. Dicit ibi ꝙ iſte exceſſit fines manꝺati ⁊ ſic in nullo obligat manꝺatoꝛē.ecce ergo ꝙ faciēnꝺo aliquiꝺ vltra manꝺatū vr̄ exceꝺere fineſ manꝺati gl.non ſoluit Jo.an.ꝺic̄ ꝙ qn̄qȝ manꝺatum eſt limitatū in certo ⁊ tūc iꝺ in quo exceꝺit nullum eſt vt in ꝯtrario. ¶ Qn̄qȝ manꝺatū eſt limitatū ĩ certo vt ꝙ mittat in poſſeſſione bonoꝝ.valentiū centū vel hereꝺitarioꝝ vel que poſſeſſiꝺebat teſtatoꝛ et qꝛ ꝺe his ꝺubitari pōt appellanꝺū eſt.vt in ſuꝑioꝛi ꝑte glo ⁊ ꝯcoꝛꝺat.s̄.e.cū inter et optime loquit̄ Et ex his habes vnā ſolutiōeȝ aꝺ ꝯtrariū p̄ncipale ſup̄ foꝛmatū vt ꝺicam⁹.ſ.ꝙ ab executoꝛe appellat̄ ſeu neceſſe eſt appellari vbi pōt ꝓbabiliter exceꝺere moꝺū.vt in exemplo.s̄.poſito. ¶ Scꝺo ꝺic ꝙ pōt grauare non exceꝺenꝺo fines ꝯmiſſiōis puta qꝛ vult exequi ſibi ĩiūctū.ſeꝺ nō vult aꝺmittere exceptiōiem legitimā quā tenet̄ ꝺ iure aꝺmittē tūc eni qꝛ grauat ꝑtē ⁊ ē iuꝺex in actu executiōis eſt opus appellare alias factū ſuū tranſiret in rē iuꝺicatā.qꝛ facēt ꝯtra ius litigatoꝝ ⁊ nō ꝯtra ius ꝯſtitutiōis ſicut opus eſt appellare a iuꝺice cū legitimaȝ exceptiōeȝ nō aꝺmittit vt in.c.interpoſita.⁊ ĩ c.vt ꝺebitus.ꝺe appel.quas aūt̄ exceptiones ⁊ qn̄ executoꝛ tenet̄ aꝺmittere tractāt hic ꝺoc ſtricate tu āt ꝺic vt clare ꝺixi in.c.ꝺe cetero.s̄.e.⁊ viꝺe aꝺ materiā hui⁹ glo.qꝺ nōt glo.in.l.ab executiōe.C.quoꝝ appel.non recipi ⁊ in.l.ab executiōe.ff.ꝺe appel. ¶ 3° ꝺic ſm hoſti.ꝙ lȝ nō ſit neceſſe appellare qn̄ exceꝺit moꝺ⁹ ita ꝙ actus ſit nullus.tn̄ vtile eſt appellaē.vt euitet grauamen facti qꝛ ꝺe facto poſſȝ fieri executō quā tn̄ ſepe iuꝺex ꝑpter appellatiōeȝ obmittit ſicut ſepe appellat̄ aꝺ iſtū effectū a ſn̄ia nulla vt in.c.ꝺilecto.ĵ.ti.pr.ĵ.l.coꝛnelia.ff.ꝺ iure patro.ꝑ bar.ĩ.l.ſi expſſū.ff.ꝺe appel. Jtē ⁊ quarto ſm eū licet executoꝛ velit facere qꝺ ſibi manꝺat̄ tn̄ māꝺatū poſſet eē ĩiquū vel nullū vl̄ ſbreptitiū ⁊ tūc p̄t appellari ¶ Preterea ⁊ q̄nto ſm Jo.an.poſſet exceꝺere moꝺū ſi turbat oꝛꝺinē executiōis q̄ eſt vt p̄mo ĩ mobilib⁹ Scꝺo ĩ ĩmobilibuſ Tertio in noīb⁹ fiat executō vt.ꝺ l.a ꝺiuo pio.ff.ꝺe re iuꝺi.ſ Jo.an.nō ꝺgit an ſit h̄ caſu neceſſe appellare.qꝺ ē q̄rere an teāt executio illa oꝛꝺine nō ſuato nec ꝺoc.alij tractāt hic Bar.in.ꝺ.l.a ꝺiuo pio.ꝺicit ꝙ factum tenet.vn̄ opus eſt appellare ex trāſgreſſione illius oꝛꝺinis qꝛ ille tex.nō ponit illū oꝛꝺineȝ vt ſubſtātificū qꝺ mihi ſatis placȝ ȝ creꝺo ꝙ hūc oꝛꝺinē ĩouxit vel ꝓminoꝛi ꝑiuꝺicio vl̄ vt citius fiat executio ⁊ ſic cū ꝺſet̄ vtilitas ꝑtis ſi ſenſerit ex h̄ ſe grauari ꝺȝ appellaē ⁊ hec bn̄ nōbis. ¶ Jtē ꝺic̄ ibi gl.ꝙ ĩmobilib⁹ ꝺēt ſuari oꝛꝺo qꝛ p̄⁹ ꝺȝ capi qꝺ min⁹ nocet ꝺebitoꝛi qꝺ ibi ꝺic̄ Bar.bn̄ nō.⁊ ſic viꝺet̄ ꝙ ille oꝛꝺo ſit ĩꝺuctus fauoꝛe ꝺebitoꝝ. ¶ Jꝺē putat bar.in rebus ĩmobilibus ne ꝓ moꝺica q̄titate vēꝺatur magna res etſi ꝯtra fiat poterit appellari q̄i exceꝺat̄ moꝺ⁹. ¶ Quiꝺ aūt ſi nō fuerūt capte res ȝ ꝑſona eſt coacta ſoluere Viꝺ bonū tex.in.l.ſi.in fi.ff.ꝙ me.cā.aꝺ quē r̄mittit Bar in.ꝺ.l.ſi.ſeꝺ iuꝺicio meo remeꝺiū erat a p̄ncipio vt appellaret ab illa captura qꝛ exceꝺebatur moꝺus vt in.ꝺ.l.ab executione. C.quoꝝ appel.n̄ recipiūt̄ qꝺ ibi nō. Sȝ ſi nō appellauit ⁊ ſoluit ꝺebitū tūc illuꝺ repetere ciuile eſt vt ĩ nuit tex.in.ꝺ.l.ſi. ¶ Cōcluꝺe ergo ex oīb⁹ p̄ꝺictis.ꝙ in multiſ caſib⁹ appellatio eſt neceſſaria ⁊ qn̄qȝ vtilis tm̄ ab executoꝛe Et ꝺic ꝙ ꝺuplicit̄ p̄t ab executoꝛe appellari.p̄mo a ꝓnūtiatione iuꝺicis ꝺe exequenꝺo ſi ꝑperā ⁊ ĩiuſte ꝺicat̄ ꝓnūtiaſſe. ¶ 2° ab executiōe facti quā facit ip̄e iuꝺex ſeu ei⁹ nūci⁹ moꝺ exceꝺēꝺo.vt le.⁊ nō.ĩ.ꝺ.l.ab executiōe.⁊.l.ab executoꝛe.ff.ꝺe appel..⁊ ſ ĩ tex.ꝺū generalit̄ loquit̄. Seꝺ quero aꝺ ꝙ̄ appellabit̄ So.ꝺic ꝺiſtīgēꝺo Bar.ĩ.ꝺ l.a ꝺiuo.pio.§.ſn̄iaȝ ⁊ in.ꝺ.l.ab executoꝛe.ff.ꝺ appel.ꝙ aut q̄ſ appellat a iuꝺice ꝓnūtiāte ſuꝑ executiōe fienꝺa ⁊ tūc in ꝺubio appellāꝺū ē aꝺ ſuꝑioꝛē ip̄i⁹ iuꝺicis.vt in.c.ꝺilecti.ꝺe appel.et l.i.C.vbi ⁊ apuꝺ quē. Aut appellat̄ ab executiōe facti.⁊ tūc aut iuꝺex exequit̄ ſn̄iaȝ ꝑ nunciuȝ aut ĩploꝛat officiū alteri⁹ iuꝺic.ĩ cui⁹ territoꝛio erat res. Primo caſu aut nūti⁹ exequitur ꝓut ſibi fuit ĩiūctū ⁊ appellāꝺū ē aꝺ ſuꝑioꝛē ip̄i⁹ iuꝺici nō āt aꝺ ip̄ȝ iuꝺicē qꝛ ip̄e ꝑuatꝛ

nõ nũti⁹ qui ĩde exeq̃t̃ factũ ſibi iĩũctũ Js enĩ
facit cui⁹ noĩe fit vt in.c.nouit de appel.⁊ i.c.
cũ veniſſent ꝺ reſti.ſpo. Aut grauat ipe nũti⁹
vtputa q꞉ excedit modũ ⁊ tũc appellabit̃ ad
ipm iudicẽ q̃ executiõez ↄmiſit q꞉ ipe ẽ ſuprior
ĩmediat⁹.poterit tñ grauat⁹etiã ſine appellati
one iplorare officiũ iudicis ↄtra grauamẽ
nũtij ar.i.ꝺ.l.a diuo pio.§.ſi ſup rebuſ. ¶ 2⁹ caũ
cũ iplorauit auxiliũ iudicis alteri⁹ ẽritorij ꝗ
ille exeq̃t ⁊ tũc appellandũ ẽ ad ſuperiorẽ ſuum
q꞉ ipe exeq̃t iure ꝓprio ⁊ nõ delegat⁹ cũ execu
tio vt mixti iperij regularit̃ non delegat̃ ad h̃
c poſtulaſti in fi.de fo.ↄpe.⁊ in.c.romana.§.cõ
trahentes.e.ti.li.vi.vbi ſatis innuit̃ ꝙ iure pro
prio exeq̃t ⁊ nõ vt delegat⁹ alterius iudicis
Ad idẽ.l.cũ vn⁹.§.is q̃ poſſidere.ff.de bo.auc
iudi.po. Aut alien⁹ iudex nõ exeq̃t ꝫ ꝓſtat au
xiliũ ⁊ tũc aut eſt auxiliũ facti aut iuris. Pri
mo caſu appellat̃ ad ſuperiorẽ ipi⁹ iudicis exeq̃
tis q꞉ ipe grauat ⁊ nõ ille qui ꝓſtitit auxiliũ
facti puta familiã ⁊ ſic ſi prãs ꝓſtat in executi
one familiã ep̃o modũ excedẽdi ĩ executione
appellabitur ad arche.vel ad papã nõ ãt ad
ſuperiorẽ prãtĩ. Si ꝓſtat auxiliũ iurĩ.puta q꞉ p
executiõe ſniẽ late a prãte ep̃ſ excoĩcauit iuuã
do prãtez iuxta nõta in.c.i.de offi.or.⁊.c.lʒ ex
ſuſcepto.ꝺ fo.ↄpe.⁊ tũc appellabit̃ ad ſuperiorẽ
iſti⁹ excoĩcatoris q꞉ act⁹ ſuus ẽ q̃ me grauat
ſm bar. ¶ Ego puto ꝙ p̃t etiã appellari ad ſu/
periorẽ prãtĩ.q꞉ ipe etiã grauat iplorãdo iniuſte
auxiliũ ↄtra me ⁊ q̃ cãm dãni dat. dãnum de/
diſſe vr̃ in.c.ſi.de iiu.⁊ dã.da. ¶ Quero an ap
pellatiõe ab executiõe ſit exp̃mẽda cã dic ꝙ ſic
q꞉ r̃gularit̃.ẽ interdicta appellatio vt hic ⁊ alijſ
iurib⁹ ſupi⁹ allegatis ⁊ ex certa cã dũtaxat p
mittit̃.ſ.cũ mod⁹ excedit̃. ¶ Appellãs ergo in
mã ꝓhibita dʒ exp̃mere cauſã ad iuſtificãdaz
appellationem preſertim cũ iſta ſit q̃dã iterlo/
cutoria vel hñſ vim interlocutorie a q̃ niſi cã ex
ꝓſſa nõ appellat̃ vt in.c.vt debit⁹ de appel.⁊ ꝙ
ſit cã exp̃mẽda tenet ſpe.in ti.ꝺ execu.ſen.§.nũc
dicendũ ꝟ.ſed nũquid. ¶ Et ponit Jo.an.in
addi.ſpe.in ti.de appel.§.in quib⁹ ꝟ.q̃ntus et
do.an.hic ⁊ bar.in.ꝺ.l.ab executore Ulterius
iura p̃dicta q̃ro an p appellationẽ interpoſitã
ab executore ſeu ab executione ſniẽ ſuſpenda
tur executio in totũ Sol.dico ꝙ de hoc eſt tex
nõbilis in.l.ab executione.C.q̃rũ app.non re
cipi.⁊ dic ꝙ aut nõ exp̃mit̃ iuſta cã in appellã
do vel nulla.⁊ nõ eſt deferenda executio ar.h̃
et ibi ¶ Aut exp̃mit̃ iuſta cã de qua dubitat̃
an ſit vera ⁊ tũc ſuſpendit̃ executio ꝫ res mo
biles ⁊ fructus rei mobilis ĩ quibus erat ex
ecutio fienda ꝺbent ſequeſtrari ⁊ pendẽte ap
pellatione apud ſequeſtꝝ remanere vt in.ꝺ.l.
ab executione ⁊ p hoc nõnẽ dicit ibi Bar.ꝙ ſi
aliquis capit̃ ꝓpter debitũ ⁊ ab ipa captura
appellat̃ nõ dʒ ſtatim relaxari ꝫ pendente ap/
pellatione dʒ retineri ſicut de re mobili ſuat̃
q꞉ ponit̃ in ſequeſtꝝ vt p̃dixi qꝺ nõ. Et ad li
mitationẽ p̃dictoꝝ vide nõbile dcm̃ ſpe.in ti.
de ſen.exco.§.nũc dicẽdũ ꝟſ.ꝫ nũquid vbi dr̃
ꝙ ſi in appellatione exp̃mit̃ in q̃ modũ excedit
ita ꝙ cã nõ ↄcernit totã executiõez ꝫ p̃tẽ i illa
tm̃ p̃te ſuſpẽdit̃ executio Si ꝟo nõ exp̃mit̃ ꝫ i
genere dixit q꞉ excedit is modũ appellationis
tũc rõe icertitudis ſuſpendit̃ executio in totũ
⁊ hãc opi.ſequit̃ h̃ do.an. ¶ Sʒ tu aduerte q꞉
illa fuit originalis opio vber.vt ibi r̃citat ſpe
ꝫ ſpe.ibi in fi.vr̃ ab hoc vltimo recedere dicẽs
ꝙ cũ cã ſit in appellatione exp̃menda hec que
ſtio nõ hʒ dubiũ.q̃i velit dicere ꝙ cũ teneat̃ ſẽ
per exp̃mere cãʒ non cadit dubitatio.an appel
latio ↄcernat totã executiõez an p̃tẽ q꞉ h̃ faci
le ẽ ꝓpendere ꝓp̃ exp̃ſſionẽ cãe ⁊ h̃ puto eſſe
de iure. ¶ Uñ nõ puto valere hãc appellatõ
nẽ appello q꞉ excedit modũ in exequendo q꞉
cã grauamis dʒ exp̃mi noĩatim ⁊ nõ in genẽ
vt in cle.appellãti de appel. Et nõ ſingulariter
h̃ dictũ ꝙ ſi cã ↄcernit p̃tẽ nõ ſuſpendit̃ execu
tio in totũ facit in ↄtrariũ qꝺ dixi in.c.ſup eo.
de appel.ꝫ dic ꝙ illud ꝓcedit in iudice qui dʒ
ceſſare in totũ cũ m̃ltis hẽat arbitrari ſecus ĩ
executore qui cũ ſit nud⁹ miniſter nõ repellit̃
p̃textu ſuſpitiõis nõ.i.c.nouit de appel.qꝺ bñ
nõbis. ¶ Poſtremo ponit h̃ hoſti.queſtionez
ſatis facilẽ iudicio meo An iudex delegatus
deputatus ad cãʒ decidẽdã.ĩ.menſẽ poſt men
ſem poſſit abſoluere ſi reũ.ĩ.menſẽ excõicauit
ꝓpter ↄtumaciã ⁊ ↄcluſio eſt ꝙ nõ q꞉ iã expiã
uit iuriſdictio p menſẽ lapſũ vt in.c.de cãis.
offi.dele.⁊ vide qꝺ le.⁊ nõ.in.c.ↄquerenti.eo.
ti. ¶ An ãt excõicat⁹ poſſit ipetrare reſcriptũ
ſup nullitate ſniẽ a qua nõ appellauit ne mã/
det̃ executioni tacite de excõicatione hoſti.te
nuit ꝙ ſic.ꝫ Jo.an.ↄtra p.c.i.de reſcripĩ.li.vi.
⁊ h̃ veri⁹ cũ h̃ caũ ſit acto dixit etiã hoſti.exco
mũicatũ ↄtra quẽ lata fuit ſnĩa nulla poſſe i/
plorare officiũ iudicis vt illã reuocet Jo.an.
dic̃ h̃ veꝝ niſi excipiat̃ p decretalẽ pia ꝺ excep
li.vi.qꝺ placet cõiter modernis puto tamẽ ꝙ
ↄtra executorẽ ſniẽ poſſit excõicat⁹ legitimas
exceptiones opponere vt euitẽ grauamẽ iurĩ.
vel facti Nã hoc caſu eſt reus neceſſari⁹ q꞉ ſti
mulatur p executorẽ ad hoc.c.cũ iter de excep
⁊ quod nõuit Jo.an.in dicto.c.pia.

Sicut nobis

Caſus Sen/
tentia ſine ex
preſſione cãe lata tenet ita cõiter ſum
matur ¶ Ego plenius ſũmo ſic.ſnĩa poteſt p
bari per teſtes licet non deponant de cauſis
que ſolent iudicẽ mouere ad ſniandũ cõis di
uiſio. Scda ibi cũ aũt ¶ Nõ ibi reſtitutionez
ꝙ quis põt petere r̃duci ſe ad ſtatũ recipiẽdi

ānuā penſionē ſeu pſtationē agendo poſſeſſo
rio ⁊ hēo iſtū tex.in ar.ꝓ ſingulari qm̄ hic nō
vr̄ ꝙ reſpectu alicui⁹ rei ſpetat ħ ānua pſtatō
⁊ ſic vr̄ ꝙ poſſit agi poſſeſſorio ꝓ iurib⁹ mere
pſonalibus.facit gl.nōbilis.ij.q.ij.nullus
Sꝫ de mā remitto ad plene nōta.in.c.q̄relam
de elec.Nō zᵒ modū ⁊ practicā excipiēdi de re
iudi.⁊ talis exceptio eſt litis finite Jō hꝫ ipe
dire litl.od.de quo dic vt plene le.⁊ nō.in.c.i.ꝺ
litl.oteſtl li vi.quē tex.voluit hic allegare gl.i.
Nō zᵒ ꝙ id qꝺ ad ſui ſubſtantia exigit ſcri
pturā pōt pbari p teſtes ſi ſcriptura ſit pdita
⁊ ſufficiūt duo teſtes Nā ad validitatē ſnīe r̄
quirit ſcriptura.vt in.c.fi.ꝺ re iudi.li.vi. ⁊ tn̄
p teſtes pbari vt ħ. Ad idē vide tex.nōbilē
in.l.teſtiū.C.de teſti.vbi ꝓbat ꝙ etiā ſi ſcriptu
ra ſit de ſubſtantia pbatiōis.nihilomin⁹ pōt
actus ꝓbari p duos teſtes dūmō pbet caſuſ
pēptiōis.facit optime.c.cū olim.⁊ qꝺ ibi nō.ꝭ.
de puilegijs. Itē nō ꝙ ad pbādū ſnīaꝫ per
teſtes nō eſt neceſſe vt teſtes deponāt de oib⁹
ꝯbis p iudicē ꝓlatis ħ ſatis ē recitare effectū
⁊ ſubſtātialia ſnīe Iſti eni depoſuerūt ſup iu
dicis ꝯmiſſione ⁊ de ipō iudice ⁊ cā.et ꝯtra ꝙ
et ꝓ quo fuit lata ſnīa Iſta eni vt dicit Hoſt.
ſūt neceſſaria veſtimēta ſnīe. Unū tn̄ ſingu
larit̄ nō.ꝙ teſtes depoſuerūt ꝙ interuenit ſcri
ptura ergo nō videt eoꝝ teſtimoniuꝫ valere.
facit qꝺ nō Bar.in.d.l.teſtiū ħ pōt dici ꝙ i ca
ſu noſtro exquo teſtes depoſuerūt de ſnīa pre
ſumēdū ē ꝙ interuenit ſcriptura qꝛ illa ē ſolē
nitas intrinſeca ſnīe nō ei eſt ſnīa ſine ſcriptu
ra.d.c.fi.⁊.d.l.i.C.de ſen.ex peri.reci.⁊ hoc ſen
tit hic do.an.Et facit qꝺ nō.bar.in.l. ſciendū
ff.de verbo.obli.⁊ optime facit.c.in pn̄tia.de
pba.vbi patꝫ ſufficere vt teſtes deponāt ſup
pfeſſione Nā pſumūt oīa neceſſaria ad pfeſſi
oneꝫ requiſita.⁊ optime hoc videt pbare tex.
iſte in fi.vbi dicit ꝙ exquo ꝯſtat ſnīam a iudi
ce ſuo prolatā ꝑt auctoritatē iudiciariaꝫ oīa
pſumūt legitime pceſſiſſe.Et ex his ꝯbis ſin
gularit̄ nō.ꝙ exquo ꝯſtat de ſnīa licet nō ap/
parcāt acta pſumēdū ē ꝙ oīa rite ⁊ recte pceſ/
ſerūt.⁊ aſſerenti ꝯtrariū incūbit on⁹ pbandi
⁊ tene mēti ꝙ ħ nō diſtinguit inter factū āti/
quū ⁊ recēs lꝫ alit̄ ſenſerit hoſti.S.e.cū inter.
nec int̄ pceſſū ⁊ iuſticiā Sꝫ in genere dicit ꝙ
ꝑt auctoritatē iudiciariā pſumūt legitīe pceſ
ſiſſe vn̄ pōdra ꝯᵐ oīa qꝛ q̄ totū dic̄ nihil exclu
dit.xix.di.ſi romanoꝝ.⁊.c.ſolite de maio.⁊ o/
be.Et ſic probat iſte tex.iudicio meo opiniōeꝫ
Inn.in.c.bone.de elec.⁊.c.cū i iure.de offi.ꝺle
q̄ dixit ꝓ ſnīa pſumendū q̄ ad oīa ex q̄ trāſiuit
in rē iudicatā ⁊ tene mēti iſtū tex.qꝛ nō ſolet
ad ħ p alios allegari ⁊ vide ꝺ materia q̄ dixi
in.c.qm̄.ꝯtra de pba.Nō bene pſumendū pro
ſtilo loci in q̄ prudētiū copia hēt ⁊ fac̄ tex.iſte

ꝙ dicta doctoꝝ licꝫ nō neceſſitēt ad deciſioneꝫ
cāe faciūt tn̄ mariam pſūptionē pro iuſticia.
facit.c.i.de deci.⁊.l.i.C.de profeſſo.q̄ i vrbe ꝯ/
ſtan.li.xij.⁊ qꝺ nōt gl.in.c.i.de poſtula.pla.⁊.l
i.C.ꝺ legi. Nō vltimo ꝙ ad validitatē ſnīe
ñ req̄rit ꝙ i ea exꝓmat cā q̄ ipm iudicē ad ſic
ſnīandū idux it et ad ħ q̄tidie p canoniſtas ⁊
legiſtas allegat iſte tex.Sꝫ ꝯtra ħ opp.de.l.ij.
ꝭ igit nr̄e.ff.de his qui nō.infa.et.l.ꝑperādū
ꝭ illo.C.de iudi.et.xxi.di.in tm̄ q̄ iura videt
probare ꝯtrariū So.glo.tertia tāgit in pn̄.et
ſoluit ꝙ iudex pt exꝓmere ſi vult tn̄ ſi ñ expꝛi
mit tenet ſnīa vt ħ et.ꝭ.e.cū Bartolous Dicit
tn̄ ꝙ in cā appellatiōis dꝫ iudex cām exꝓmere
vt poris iudicis honorē ꝯſulet vt.in.c.cū Jo.
de fi.inſtru.gl in.c.i tm̄ pall.tenet cāꝫ eē ſemꝑ
i ſnīa exꝓmēdā ſi tn̄ nō exꝓmit tenet ſnīa.Sꝫ
totū oppoſitū vt ita dixeri tenet ħ. Jo.ātiqu⁹
gloſatoꝛ vt refert hic.Jo.an.dicēs regulare
ꝙ in ſnīa nō ſit exꝓmenda cā.fallit in caſibus
primo i cā appellatiōis.ꝭ.eo.cū.Bartolo⁹ per
rōnē gl.Scōus vbi ꝑt ieptā petitiōeꝫ abſol
uit.S.de re iudi.exaīata. Tertius vbi ſᵐ le
gē.ſ.ꝑperādū.C.de iudi.abſoluit ab inſtātia
iudicij tē dꝫ exprimi p quē ſtetit vt in.d.ꝭ illo
Quartus vbi iudex ſnīando ꝛcedit a iure
cōi.ff.de app.reci.l.ſciendū vn̄ ſi nō ꝯdēnat vi/
ctū in expēs dꝫ dicere cām q̄re in auc.de iudi.
ꝭ.oꝫ coll vi. Quint⁹ qn̄ abſoluit reus qꝛ
ñ poſſidet.S.de excep.c.penſ. Tert⁹ in ſnīa
excōicatiōis de ſen.exco.c.i.li.vi.Et de mate/
ria in ſpe.de ſen.ꝓla.ꝭ q̄lit̄ ꝯ.veꝝ ſi rōnes.⁊ ħ
ſequit Jo.an.hic dicēs nōbilit̄ ſolū iudicē nō
teneri ad exprimēdā cāꝫ q̄nimo fatuū ē expꝛi
mere ſm eū qꝛ facile poſſet mala cā exprimi ⁊
bona ſubprimi ⁊ ſic non valeret ſnīa.remittit
ad nō.in.c.ex pte de ꝯceſſ.pben.⁊.ff.de executi
one tu.qui teſtō.⁊ S.de reſti.in integꝝ.tn̄ ex li
teris ꝯ.nos igit qꝺ procedit ſm eū.nedū i dif
finitiua ħ etiā in interlocutoria.ar.de offi.ꝺle
cū ſup.⁊ ſic refert hoſti.iudicatū p do.clemen
tē ꝺ ꝯſilio fratrū.⁊ cū his dicti trāſit do.an.ħ
Sed tu aduerte latius dico eni formaliter
rn̄dendo ad ꝯtraria ſupius formata ⁊ ad iſtū
tex.ꝙ ad ſnīe validitatē nō eſt neceſſe vt cā exꝓ
mat in ſnīa vt hic ⁊ ſm Bar.i.d.ꝭ ignominie
ſed quo ad certos effect⁹ q̄ poſſūt ex ſnīa oꝛiri
dꝫ in aliquib⁹ caſibuſ cā exprimi.⁊ ita loquū
tur ꝯtraria ſupra formata ⁊ iura allegata in
caſibus ꝓrie enumeratis.Nā dānat⁹ ex vna
cā efficit īfamis.ſecus ſi ex alia.Exᵐ in tutoē
ſi remouet ob dolū efficit īfamis.ſecus ſi per
negligētiā.Jō vt appareat an ſit īfamiſ vl̄ ne
debebit iudex exprimere remotiōis cām vt in
l.iij.⁊.l.hec eni.ff.de ſuſpect.tu ⁊ dicto ꝭ igno/
mine.tn̄ ſi cā omittit.tenꝫ ſnīa ħ interꝓtamur
ob mitioꝛē cauſā fuiſſe ꝓlatam vt in iuribuſ

ꝓrie allegat.l.q̄re dico ꝙ lȝ ñ exp̄mat cā ī cāibꝰ
ſup̄ excepꝫ tȝ nihilominꝰ ſnīa. ¶ Et diſtigue
mꝰ tūc ꝑ ſingulos ⁊ p̄mo in cā appellationis
dico enī nullibi caueri ꝙ iudex teneat exp̄mē
cāȝ q̄nimo potiꝰ īuīt ↄtrariū.ij.q.vi.in fi.⁊.l
eos.C.de appel.vbi pȝ ꝙ iudicis officiū eſt ꝓ
nūtiare dūtaxat appellationē iuſtā vel īiuſtaȝ
fateoꝛ tñ ꝙ de honeſtate dūtaxat dȝ cāȝ expꝛi
mere qñ irritat ſnīaȝ ex nouis actis vt ſic ↄſ/
uet honorē p̄mi iudicis ſic dȝ intelligi.c. cum
Johānes ꝺ fi.inſtru.⁊.c.raynu.et.c. raynaldꝰ
§.de teſta. ¶ Quo ad ſcdm̄ tētiū ⁊ q̄rtū dīc etiā
ſi cā nō exp̄mit tenet ſnīa abſolutoria vt patȝ
ī iuribꝰ allat.ibi ꝑ gl.⁊ vide in iſtis q̄ dixi in.c
exaiata de iudi.⁊ in.c.finē.ꝺ do.⁊ ↄtu. Exigi
tur enī in illis cā nō ad ſnīe validitatē ſed vt
appareat an reus ſit abſolutꝰ ad obſuātiam
iſtiꝰ iſtātie.an vero ſimpl̄r ⁊ ī ꝑpetuū Iteȝ vt
appareat in caſu.l.ꝓperādū.C.de iudi.ꝑ queȝ
ſtetit vt nō ſeq̄ret diffinitiua ꝓpt̄ expenſas et
alios effectus. In q̄nto cāu dȝ exp̄mi cā vt ſi
de nouo īcipiat poſſidere poſſit ↄueniri nō ob
ſtāte exceptiōe rei iudicate nō āt ex hac omiſſi
one cāe ſnīa eēt nulla In ſexto. ſ. excōicatiōe
dico ꝙ cā dȝ ibi exp̄mi de neceſſitate non tñ ex
omiſſione ſnīa reddit nulla.ȝ iudex omittenſ
punit nec ꝓ ſnīa in aliq̄ p̄ſumit vñ dȝ ſine dif
ficultate relaxari vt ꝓbat in.d.c.i.⁊ ſic ille ca
ſus hȝ ſpālē naturā ab alijs caſibꝰ. §.excepꝫ.
⁊ h̄ ideo qꝛ iura ſtricte mādāt h̄ cām exp̄mi q̄a
iudices erāt faciles in excōicatiōe fulminan
da ſecus aūt in alijs. ¶ Vñ generalit̄ alſ a
me fuit q̄ſitū an iudex teneret cāȝ in ſnīa exp̄
mere qñ ex generalitate ſnīe poſſūt elici diuer
ſe cāe hn̄tes diuerſos effectꝰ dixi ꝑ p̄dicta ꝙ ſi
cut dicimꝰ in libello ꝙ tenet actoꝛ exp̄mere a/
ctionē qñ ex generalitate ꝓponendi poſſūt eli
ci diāſe actiōes diuerſos effcſ̄ ꝓducēteſ vt nō
in.c.dilecti.§.de iudi.⁊.l.edita.C.de eden. ¶
Itē ꝓpt̄ has difficultates vitādas iura volu
erūt in certis caſibꝰ de q̄bꝰ ſup̄ cās debere ex
p̄mi Idē ergo dicēdū vbicūq; eadē ſubē rō ꝺ
ↄſir.uti.cū dilecta ⁊.l.illud.ff.ad.l.acq̄l.dixi tñ
ꝙ ex omiſſione cāe nō reddit ſnīa nulla ȝ debȝ
fieri iterp̄tatio in mitiorē ꝑtē vt in iuribꝰ all
⁊.l.ſi p̄ſes ff.de penis facit qꝺ nōt ſpe.in ti.de
offi.iu.§.debuit ꝟ.in ſnīe ⁊ cū his limitatiōi
bus itelligo iſtū tex. Itē attēde ī eo ꝙ Jo.an.
dīc ꝙ ſi cā exp̄ſſa ē falſa r̄ddit ſnīa nulla p̄mo
ei dȝ limitari qñ cā eſt ↄtra ius cōe Secus āt
ſi ↄtra ius litigatoriſ niſi eēt notorie falſa ſal
tē ꝑ relatiōeȝ ad acta iuxta ea que plene dixi
§.c.i.⁊ facit.c.cuȝ int̄.§.e.⁊ qꝺ nōt Inno.§.c.
qm̄ ↄtra de ꝓba.⁊ bar.in.l.i.C.de erro.cal.et
ꝑ do.an.in.c.in p̄ñtia.ꝺ renū. Scdo dȝ limita
ri qñ cā ↄtra ius dūtaxat eſſet exp̄ſſa ſecꝰ eniȝ
ſi fuiſſȝ adiecta dictio p̄ſtī ſeu p̄cipue ſeu ma/

xime ſeu alia ſimilis q̄ tacitas alias cās taci
te inducit vtputa ſi iudex ita ꝓnūtiat dico te
ſtimoniū valē p̄ſertim qꝛ minoꝛ quatuordeciȝ
ānis p̄t teſtari ⁊ hoc nōnē dixit Bar.in.l.ij.§.
ignominie p̄all. Sȝ do.an.in.c.tū ex literis de
in inte.reſti.dixit h̄ eē ↄtra illū tex.ī ꝟ.nos igi
tur vbi nō ſaluat ſnīa ex cā falſa lata ꝑ dictio
nē p̄cipue.qꝛ ex q̄ apparet iudicē deceptū ī exp̄ſ
ſo.fortiꝰ p̄ſumit in tacito ȝ in.c.in p̄ñtia de re
nū.vbi latiꝰ hāc māȝ tetigit diſtinxit ꝙ aut ſē
tentia talis nō pōt iuſtificari ex actis ī illa cā
⁊ ſnīa corruit ſecus ſi iuſtificari pōt qꝛ tūc illa
dictio p̄ſertī icludit iudicē fuiſſe motū ex alia
cā q̄ ex actis colligit ȝ qñ falſā cāȝ exp̄ſſit ⁊ ſi
appoſuit aliquā ex dictis dictiōibꝰ tūc nō ſuf
ficit ꝙ ex alijs poſſit ſnīa iuſtificari qꝛ pȝ iudi
cē fuiſſe motū ex falſa cā dūtaxat ad h̄ qꝺ le.
⁊ nō.ī.c.ex ꝑte ꝺ ↄceſſ.p̄bē. ¶ Sȝ ego ſeq̄r Bar
pluribꝰ rōnibꝰ Primo ꝙ taciti vel exp̄ſſi eadē
eſt rō vt hic ⁊ in.l.cū q̄d.ff.ſi certū petat.ȝ ſi iu
dex in ſnīa exp̄ſſiſſȝ duas cās vnā ↄtra ius ⁊
aliā nō ſuſtinet ſnīa ex alia cā que nō ē ↄtra
ius qꝛ apte patet iudicē ſi fuiſſe motū ex illa
cā dūtaxat que eſt ↄtra ius iō cū ſnīa poſſꝫ ſu
ſtineri ex alia cā īputādū non eſt appellanti h̄
tenuit Inn.in.d.c.in p̄ñtia ⁊ Jo.an.in.c.cum
inter.§.e.⁊ dixi.§.e.c.i.ergo idem dicenduȝ in
caſu nr̄o Nā dictio p̄ſertī poteſt inducere taci
te nedū vnam cām ȝ plures.ergo ex cā tacita
dȝ ſuſtineri ſnīa ad h̄ allego ſingulariter iſtū
tex.in eo ꝙ dicit ꝙ in ſnīa non ſolent exprimi
oēs cāe.cū ergo ex ↄſuetudine iudicātiū non
aūt ex dictione p̄ſertim clare patet iudiceȝ nō
fuiſſe motū ex illa cā dūtaxat que eſt ↄtra ius
In dubio ergo debemꝰ ſuſtinere ſnīaȝ ar.in.c
abbate ſane de ver.ſigni.⁊.l.quotiens.ff.de ꝟ
obli. ¶ Tertio adduco.c.ꝑ tuas §.qui fi.ſunt
le.vbi cā p̄ncipalioꝛ qua iudex fuit motus.ni
hil faciebat ad cām nec ꝑ hoc iudicatur ſentē
tia nulla Hinc eſt ꝙ ibi dicit Jo.an.ꝙ ſepe iu
dices minꝰ eruditos mouent cāe minus ↄclu
dentes. ¶ Quarto allego illud.c.tum ex litte
ris qꝺ do.an.īduxit ꝓ ſe Nā ſi ibi illa exp̄ſſio
cāe reddidiſſet ſnīam nullam non oportuiſſȝ
ꝙ papa diſputaſſet.an aduerſus illā ſentētiā
eſſet dāda reſtitutio in integꝝ.ȝ illico ꝓnun
tiaſſet nullā vnde dico ꝙ exp̄ſſio cāe falſe cuȝ
dictione p̄ſertim facit p̄ſumi ↄtra ſententiā de
iniuſticia ⁊ grauamine ꝑtis.vnde ē ↄiectura
ꝓbationis grauaminis vt ſic poſſit peti in in
tegrū reſtitutio ſaltē cū alijs adminiculis et
hoc vult tex.in.d.c.tū ex literis ⁊ loquoꝛ de r̄
ſtitutione q̄ petit p̄uilegio ſpāli vt in re mino
ris vel eccleſie Nā maioꝛ nō admitteretur qꝛ
eſt ſibi imputādum quare tali ſententia non
appellauit Item ex alio dictū.c.tum ex litterꝭ
nō fcit ↄtra dictū Bar.qꝛ ibi loq̄t de cā q̄ erat

ɔtra ius litigatoriſ.nō autē ɔtra ius ſcriptū
vñ dico ꝙ etiāſi ibi vſus nō fuiſſet dcōe pſer
ti nō ꝓpt̄ hᷓ ſnīa ɔbuiſſʒ retractari.ſi ex regiſtro
poſtmodū ꝓducto apparet illā cām fuiſſe falſā
qꝛ ꝓpt̄ inſtrumēta nouiter repta nō ſtractatur
ſnīa.q̄ trāſiuit in rē iudicatā. vt in.c.ſuborta
ſ.c.⁊.l.iperatores ff.de re iudi.vñ dixit Inno.
forti⁹in.d.c.qm̄ ɔtra.ꝙ ſi iudex dix̄ ī ſnīa qꝛ ꝓ
batū fuit p a.et.b.iō ɔdēnam⁹ ⁊c. ꝙ licet ſi ap/
pareat ex actis illos aliquid ꝓbaſſe nō p hoc
dʒ ſnīa q̄ trāſiuit ī rē iudicatā ſtractari. Pon
derat̄ ergo illa falſitas cē in dicto.c.tū ex lr̄is
ad pſumēdū ꝓ iiuſticia ſnīe.vt facili⁹ indulge
ret in itegꝝ ſtitutio ɔtra ſnīaʒ ⁊ hec ſingula
rit̄ nobis. Sʒ qꝛ.ſ.viſū ē an et qn̄ ſit ꝓ ſnīa
pſumēdū.glo.iſta in ſcda pte pncipali querit
an idē dicēdū ſit in iſtrumētoꝝ ſolēnitate Et
tandē ɔcludit ꝙ ſic.cā tū nō pſumit̄ niſi ꝓbet̄
in.c.ſi cautio de fi.inſtru.et.l.de indebito.inſi.
ff.de ꝓba. Sʒ attēde qꝛ gl. poſtea dic̄ ꝙ ille
qui allegat ſolēnitateʒ ſnīe circa ſniam ſiue
circa inſtrumentū hᷓ ꝓbare dʒ ⁊ ſic videt̄ rece
dere a pori dicto cū nō ponat diuerſitatē.rōeʒ
inter pmū et ſcdʒ.credo tū ꝙ gl. habuit bonū
ſenſū ſed iepte locuta eſt. Sʒ pro ɔcordia ⁊
pleniori intellectu tu diſtingue poſt glo.⁊ bar
in.l.ſciendū.ff.de ver.obli.cū querit̄ an ꝓ ſolē
nitate pſumat̄ Aut eni querit̄ ꝺ ſolēnitate ex
trinſeca ꝗ intrinſeca Et dr̄ extrinſeca illa q̄ ex
v̄boꝝ ꝓlatiōe abſqʒ alia expſſiōe ſpecifica ñ
ɔphendit̄ Intrinſeca v̄o eſt illa que ex ꝓlati
one v̄boꝝ abſqʒ alia expſſiōe ſpecifica ɔphen
ditur vel ɔprehendi pōt. Exēplū ſi inſtrum̄
tū dicit ꝙ tici⁹ fuit ſtipulatus ⁊c.intelligit̄ ꝙ ī
teruenit interrogatio ⁊ rñſio qꝛ ſine his non
fuit ſtipulatio.l.v.ff.de v̄bo.obli. Itē qn̄ ɔ/
prehendi pōt licʒ de neceſſitate nō ɔphendat̄
Exᵐ dic̄ inſtrum̄ ꝙ tici⁹ ꝓmiſit ⁊c.v̄bū ei ꝓ
miſit pōt intelligi dupliciť.ſ.ꝙ ꝓmiſit ſimplr.
Itē p ſolēnē ſtipulatiōeʒ vt dic̄ tex.nōbiliſ
in.l.ſciēdū.ꝯ.dictū.ff.de edili.edi. Vñ ī dubio
intelligit̄ꝙ ꝓmiſit ſolēnit̄ d.l.ſciendū et in.l.i.
C.de ɔtrahen.ſti.et.ꝯ.ſi ſcriptū.inſti.de in vti.
ſti. Exᵐ de ſolēnitate extrinſeca ſi minor cō
traxit nō pſumit̄ ꝙ interuenit auctas tutorl
niſi ꝓbet̄.l.quecūqꝫ.ff.de publi.qꝛ ɔtract⁹ pōt
eſſe ſine auctē tutorl Et idē dic ſi eccīa ɔtrax̄
non eni pſumit̄ auctas plati ñ ꝓbet̄ xij.q.ij.ſi
qua de rebus.⁊.c.ſine excep.⁊ in cle.pma ꝺ re
ecc.nō alie.nā neqꝫ ex ꝓprio neqʒ ex lato ſigni
ficato includit̄ hec ſolēnitas ſicut in pcedēti
caſu. His pmiſ dic ad q̄ſitū ꝙ aut de ſolēni
tate extrinſeca nō fit mētio in inſtrumento ⁊
nō preſumit̄.d.l.quedā ꝙ multo forti⁹ nō pre
ſumit̄ in dictis teſtiū.l.i.C.de vſurl ⁊.c.i.de re
bus ecc.nō ali.li.vi. Aut de ea fit mentio in ī
ſtrumento et tūc aut poſſibile eſt illam ſolēni

tatē intēueniſſe tpe ɔfecti inſtrī ⁊ ſtatur iſtrum̄
to vt inſti.ꝺ fideiuſ.ꝯ ſi.⁊.l.i.cū ſua glo. C.de
fi.iſtru.⁊ iurl.aſti.fi.li. x .nōt Inn.i.c.qm̄ de ꝓ
ba. Exᵐ dicit ſcriptura ꝙ tici⁹ iurat⁹ ſic de
poſuit ⁊c.hec eni ſcriptura ꝓbat iuramētū te/
ſtis qꝛ potuit interuenire tpe depoſitiōis ꝺ q̄
vide qꝺ nōt Bar.in.l.theopōpus.ff.dote pal
Aut nō fuit poſſibile illā intēueniſſe tpe ɔfecti
iſtrumenti.⁊ tūc aut queris inter eaſdem pſo
nas.iter q̄s v̄ba illa enūciatia fuerūt ꝓlata.
⁊ pſumit̄ dūmō enunciet̄ tale q̄d ꝙ ptes pote
rāt renūciare vt eſt caſus in.l.optimā.C.ꝺ ɔ/
trahē.⁊ ɔmittit ſtipu.alſ ſi nō poterāt renūti
are nō pſumit̄ Exᵐ ſi in ɔtractu vēditiōis cū
eccīa celebrato dr̄ pcedētib⁹ tractatib⁹ ⁊c.non
eni pſumit̄ preceſſiſſe niſi alit̄ ꝓbet̄ vt in.c.i.ꝺ
rebus ecc.nō alie.li.vi. Nō bar.in auc̄.ſi q̄s ī
aliq̄ documēto.C.de eden.⁊.d.l.ſciēdū ⁊.l.ſi
forte.ff.de caſtri.pecu. Aut q̄rit an ꝓbet̄ inter
alias pſonas ⁊ dicēdū ꝙ nō vt in.d.auc̄.ſi qſ
Si āt teſtes ꝺponāt ſup illa ſolēnitate tūc ſtā
dū eſt ſi deponūt et rn̄dūt cāʒ ſufficienteʒ ſcie
vt h̄ in eo ꝙ teſtes deponūt de ɔmiſſiōe iudi/
cis ⁊ abſolutiōe etiā in c ad aures de rebus
ecc.nō alie. Scdo caſu pncipali.ſ.cū q̄ritur
de ſolēnitate intrinſeca dic ꝙ ſolēnitas ītrin/
ſeca formalis nō pſumit̄ inſti.de emp.⁊ ven.ꝯ.
pciū nō ei preſumit̄ preciū ſolutū lʒ ſine eo vē/
ditio nō ɔſtat.d.ꝯ.preciū Aut q̄rit̄ ꝺ ſolēnita
te formali puta qꝛ intēuenerit ſtipulatō vl̄ ſiſe
Et de iſta dicēdū ꝙ iſtrumento publico vel p
uato pſumit̄.d.l ſciēdū ⁊.l.i.C.de ɔtrahen. et
ɔmit.ſtipu.inſti.de fi.ꝯ.ſi. In dictis v̄o teſtiuʒ
nō pſumit̄ vt eſt tex.iūcta gl.in.l.i.C.de vſurl.
multiplex āt reddit̄ diuerſitatiſ rō.ſʒ mihi plʒ
opio Bar.in.d.l.i.⁊.l.ſciēdū videlicʒ teſtis hʒ
deponere et reddere rōeʒ p ſenſū corporeū vt
ꝓbat̄.iij.q.ix.teſtes ⁊.l.teſtiū.C. de teſtib⁹ nec
dēt deponere p v̄ba iuris ſʒ facti vt nōt Inno
in.c.cū cā.ſ.de teſti.vbi plene dixi Si v̄o dice
rē teſtis ꝙ ſtipulatio īteruenit ñ valʒ dictū ſuū
niſi rn̄dat rōeʒ p v̄ba facti.qꝛ decernere an ex
v̄bis rſultat ſtipulatio ſpectat ad iudicē ⁊ iō
nō pōt ī dictis teſtiū pſumi ſolēnitaſ ītrinſeca
teſtis ei dʒ dicē ꝓmiſit pcedēte introgatiōe ⁊
iudex ex dictis teſtiū hʒ decernere.an rſultat
iurl.effect⁹.ſʒ in iſtrum̄to eſt aliud qꝛ ɔficiat̄ ꝺ
ɔſenſu ptiū pōt nōri⁹ id qꝺ eſt geſtū ſcribere p
quecūqʒ v̄ba ſibi videt̄ que hoc importāt et
idē eſt in pte ſcribente ſe ꝓmiſiſſe vel fideiuſſiſ
ſe vel q̄d ſimile do.an.hic putat hoc dictū bar
veꝝ qn̄ deponēdo ſup facto ſe refert teſtis ad
v̄ba iuris ita ꝙ ſint ex toto v̄ba iuris ſecus
ſi v̄ba adaptātur ad q̄d facti vt qꝛ deponit te
ſtis talē iudiceʒ ſic ſnīaſſe qꝺ v̄bū nō eſt iurl.
mere et hoc caſu preſumit̄ in teſte ſolennitas
ītriſeca ⁊ ꝺ hᷓ dicit tex.cē nōbileʒ hic vbi teſtl.

ꝯpoſuit ſimplr iudicē ſic ſniaſſe ⁊ intelligitur ꝙ in ſcriptis Ego ꝯtra hāc limitatiōeꝫ do. an adduco tex. iūcta gl. in. d. l. i. C. de vſuris vbi teſtis deponit ꝑ ꝟba q̄ ſūt iurl. mere vt ꝑ ꝟbū ꝓmiſit ⁊ tñ nō intelligit̄ ꝙ ꝑ ſtipulatiōeꝫ ſicut ꝓſumit̄ in īſtrumento publico vel ꝓuato vt in iurib⁹ ꝓallegata ¶ Preterea dictū teſtis debꝫ ꝯcludere neceſſario vt in. c. pñtia de ꝓba. non āt ꝓſūptiue niſi ꝓſūptiōe iuris vt. l. i. ⁊ ibi per Bar. ff. ſi certū pe. ergo in dicto teſtis nō ē ꝓſumēda iſta ſolēnitas licꝫ itrinſeca ad iſtuꝫ tex. do notabilē intellectū. ſ. ꝙ hoc ꝓcedit nō ex ꝓſūptione teſtis ſꝫ iudicis qꝛ ex q̊ ꝯſtat ſniam a ſuo iudice latā oia ꝓſumūt̄ legitime fuiſſe geſta vt dr̄ in ſi. c. Et ex h̄ do nōbilē limitatiōem ad dictū bar. vt in dicto teſtis nō ꝓſumat̄ ſolēnitas intriſeca niſi referat̄ ad dictū ſeu factuꝫ iudicis in caſu q̊ ꝑ iudice ꝓſumeret̄ vt h̄ nōnt̄ ꝓbat̄. ¶ Ex ꝓdictis pōt decidi queſtio. an ꝓſumat̄ ꝙ iudex habuerit ꝯmiſſionē ſi aſſeruit ſe ꝺlegatū ⁊ vr̄ ꝙ nō. qꝛ hec eſt ſolēnitas extrinſeca ar. h̄ nec ꝓſumit̄ ꝙ aliq̄s habuerit ꝯmiſſionē niſi ꝓbet̄ vt in. c. cū in iure. de offi. dele. ⁊. l. vnica. C. de mā. pn. Jnn. poſuit hāc queſtionē in. c. inotuit de eo. qui fur. ordi. rece. ⁊ ꝯcludit ꝙ ſi ſnia fuit lata ꝑtib⁹ pñtib⁹ nec reclamantib⁹ ꝓſumit̄ iuriſdictio ex q̊ ſnia trāſiuit in rē iudicatā ¶ Joē dicit ſi lis fuit ꝯteſtata vt poſt modū icūbat ꝑti opponenti on⁹ ꝓbandi iuriſdictionis defectum Et vide de h̄ articulo ⁊ alijs ad māꝫ iſtā ſpectātib⁹ ibi ꝑ Jnn. ⁊ de hoc vltimo dic. vt nō. in dicto. c. cū in iure ⁊ mſtas qōnes in mā vide ꝑ bar. in. d. l. ſciēdū An aūt indiſtincte ꝓſumat̄ ꝑ ſolēnitate itriſeca Jnno in. d. c. inotuit ⁊ Jo. an. hic dicūt ꝙ nō ꝓſumit̄ vbi ius dicit formā ꝓbandā ī. ꝺ ſē. exco. ſacro in pn. ⁊. ꝯ. de teſti. in noīe qꝺ eſt nōndū ¶ Jtē vbi ius ꝓcipit iteruenire ſcripturā videt̄ eniꝫ ꝓcepiſſe vt ꝑ eā ꝓbet̄ ſolēnitas de ſen. exco. cū medicinalis. li. vi. Et ꝑ h̄ nōnt̄ dixit. Jnno. in c. ſup his de accu. ꝙ ſi excipit̄ ꝯtra aliquem ꝙ non eſt ſubdyaconus. ideo eligi nō potuit in eꝓm ꝙ ſibi icūbit on⁹ ꝓbandi ſe eſſe ſubdyaconū qꝛ iura mādat ſuꝑ hoc literas ꝯfici. ij. q. i. legū. niſi ſm cū tāta ſit ꝓſūptio pro ordinato ꝙ trāſferret on⁹ ꝓbandi in excipientē vt ſi mlto tpe in ſubdyaconat⁹ ordine ꝟuiuiſſet ⁊ nō hāc limitationē vide ꝺ h̄ vltimo qꝺ nōt hoſti in. d. c. inotuit. ⁊ ꝑ fre. ꝯſilio. xiij. Sꝫ h̄ vltimuꝫ videt̄ ꝯtra iſtuꝫ tex. Nā iura mandāt de ſnia ꝯfici ſcripturā vt in. c. fi. de re iudi. li. vi. ⁊ pro hac ſolēnitate ꝓſumit̄ vt hic Ob hoc dixerūt q̄daꝫ vt refert do. an. hic ꝙ dēt teſtis addere in teſtimonio ꝙ iudex ſniauit in ſcriptis ⁊ ſic oporteret ſupplere ad iſtū tex. ſꝫ h̄ eſt diuinare vel dicit hoc ſpāle ꝑter auctoritatē iudiciariā ⁊ mihi placꝫ ꝑ finē h⁹ tex. vt ſup dixi. vel ꝯtio

ſcriptura req̄rit̄ in ſnia nō ad finē illā ꝓbādi ſꝫ ad finē illā tūc recitādi vt cū moderatione magna ferat̄ ſm ꝓdicta ſalua ꝯtrarietate illi⁹ gl. vt ꝓma ꝑs loq̄t̄ in ſolēnitate itrinſeca ſcda in extrinſeca. ¶ Nūc venio ad aliā ꝑticulā gl an ꝯtra iſtā ꝓſūptā ſolēnitatē admittat̄ ꝓbatio in ꝯtrariū ⁊ dicit ꝙ ſic nō. gl. plus nōnt̄ dixit Jnno. in. c. inotuit ⁊ Jo. an. h̄ ꝙ cū ꝓſūptio ſolēnitatis in ꝓcedentib⁹ caſib⁹ ſoluꝫ ꝓcedat ex ꝓſūptione cito ꝑ alias ꝓſūptiones tollitur ⁊ iudex de facili inq̄ret ar. de ꝓſūptionib⁹. qꝛ ꝟiſimile ⁊ vide in h̄ qꝺ nō. bar. in. d. l. ſciendū ſꝫ qꝛ gl. hic dicit ꝙ in īſtrumentis publicis vl ꝓuatis nō ꝓſumit̄ cā qꝺ ſi iteruenit ſtipulatō vide qꝺ nō. in. d. c. ſi cautio ⁊ ꝑ Bar. in. l. ij. §. pure. ff. de doli excep. ¶ Vltimo nūc veio ad gl. ij. quā ſerioſe omiſi vt mā premiſſa eſſꝫ ꝯtexta ¶ Et opponit̄ ꝯtra dictū iſtoꝝ teſtiū vnde teſtimoniū ꝓferendo ſine cā nō debuit valere iiij. q iij. ſolā gl. ſꝫ et ⁊ min⁹ bñ quo an litteraꝫ iſtā goff. dic̄ ꝙ teſtimoniū iſtoꝝ nō erat nudū ſꝫ veſtitū neceſſarijs veſtimentis vt pꝫ in littera qꝛ deponebāt de ꝯmiſſione cā ſnie ⁊c. vt. ꝯ. dixi. ſꝫ nō r̄ndebāt cāꝫ q̄ mouit iudicē. qꝛ ad h̄ teſtis ñ tenet̄ ſꝫ tenet̄ reddere cāꝫ dicti ſui ꝓut ipe ꝑcepit ⁊ nō ꝓut nouit aliū ad ſic faciendū ſi tñ īterrogaret̄ puto ꝙ deberet r̄ndere quare n⁹ ipe ꝑcepit. ¶ Vltimo nō in practica vnuꝫ dictū Jo. an. hic dic̄ eni ꝙ illud qꝺ hic i tex. dr̄ de cā nō exꝓmēda ꝟuant iuris periti in ꝯſilijs circa iura. ſ. nō allegāda cū petūt̄ ꝯſilia ꝑ iudices cāꝝ ſecus ſi petāt̄ ꝑ ptes. ſꝫ ego nō vidi h̄ hacten⁹ ꝟuari. nec puto h̄ fore iuſtū qꝛ iudex nō tenet̄ ſequi ꝯſiliū ſapientis etiāſi ex forma ſtatuti teneat̄ requirere niſi ſit iuridicū vt plene notat bar. in. l. i. §. ſi plures. ff. ꝺ exerci. ⁊ aliquid i. c. ſi ꝑ debilitate de offi. dele. iō vt iudex bñ decernat an ꝯſiliū ſic iuri ꝯſonū videt̄ neceſſariū exꝓmere iura ⁊ motiua

c

Qꝺm ſuper

Cauſs ꝯfirmatur ſententia q̄ ad reum appellantē ſi nil doceatur cōtra eam differtur tamen executio ſi tertius ꝺ ſuo intereſſe doceat. Vel ſūma ſic Ab eadem ſententia poteſt appellare nedum reus victus ſed etiā ter. ius cui⁹ itereſt ⁊ poterit ſnia quo ad reum nli de ſuo iure docentem ꝯfirmari. Reſpectu vero tertij rationabiliter appellātis īfirmari hoc. d. Diuidit̄ in tres ꝑtes Jn ꝓma deciſe narrat factū. in ſcda quo ad reū ꝓncipalem ꝯfirmat ſniam ibi cum ex ꝑte i tertio q̄ ad tertiū appellantē ꝯmittit cāꝫ executionis fiende vel nō Et hec decretalis ſꝑ videbat̄ mihi difficilis tā ꝑꝑt̄ ipi⁹ difficilē viā. tū ꝑpter intricatū modū tradendi ipaꝫ ꝑ ꝯmētatores nr̄os maxime Jnn. adhibitū ¶ Ego deo largitore dicā clariſſime ⁊ ꝯcluſiue ꝓmo textu cum glo

et mā intrinſeca.c.tradā.demū.aliq̄ ſbijciā ad
materiā ãpliādā. Et nō p̄mo ꝙ cū de ſubiectō
ne agit̄ pōt libell⁹ dirigi ꝯtra eū qui dicit̄ ſub
iect⁹ abſq₃ eo ꝙ p̄mo ꝯueniat̄ is qui ſubiectō
nē vel ſubiectiōis poſſeſſionē ꝑtendit ꝯcordat
ſ.e.cū int̄ vbi tetigi.⁊ pleniſſime dixi in.c.au
ditis de p̄ſcrip. Nō ſcdo ꝙ ab eadē ſnīa poſſūt
appellare oēs q̄ꝝ int̄eſt lic₃ in iudicio nō inter
uenerit.q̄lis autē ſit hec appellatio iudicialis
vel extraiudicialis.ī.dicet̄ ꝯcor.huic tex.l.a ſē
tētia in p̄n.cū duob⁹.§.ſequētib⁹. ff.de appell.
facit ꝑ ꝯtrariū ſenſū.ij.q.vi.nō ſolēt ¶ Nō ter
tio ꝙ cū in eadē cā ab eadē ſnīa plures appel/
lant ⁊ p̄ſequūt̄ victoria vni⁹ qui de iure ſuo
docuit.nā ꝓdeſt alteri nil rōnabilit̄ ꝓponēti ⁊
ſic limita.c.vna ſnīa.ī.ti.ꝑx.⁊.l.ſi q̄ ſepati. ff.c.
⁊.ī.ſup̄ gl.dicā pleni⁹ ⁊ clari⁹. ¶ Nō ibi rōnabi
lit̄ ꝙ terti⁹ q̄ nō fuit ī iudicio ꝓ itereē ſuo appel
lans dēt ſuare tp̄a appellatiōis īterponēde ⁊
ex cā rōnabili appellare Et ex h̄ et ex tex.ſingu
larit̄ nō caſm in q̄ cū appellat̄ a diffinitia ē ne
ceſſe exp̄mere cā₃ appellādi nec ſufficit dicē ap
pello ab īiqua ſnīa vil₃ cū tertius q̄ ī iudicio
nō iterfuit appellat ꝓ itereſſe ſuo qḋ tenet bar
in.d.l.a.ſnīa et h̄ nōnt̄ hic ꝓbat̄ et in.d.l.a ſen
tētia in p̄n. Et hāc puto rōe₃. q₂ regularit̄ nō
lic₃ appellare a ſnīa iter alios.vt in d.l.a ſnīa
cū ergo iſta appellatio a tertio facta ſit ꝯtra re
iurl.o₃ ꝙ exꝑmat̄ cā eam iuſtificās q₂ geſtum
ꝯtra.l.ē nullū.l.nō dubiū. C.de legi.et.ij.q.vi.
nō ſolēt.⁊.c.cū iter.de elec.ſic̄ in ſimuli dixi in
appellatiōe iterponenda ab executiōe.ſ e.qḋ
ad ꝯſultatiōe₃ ⁊ h̄ tene mēti. ¶ Nō vnū mod̄
īpediendi executiōe₃ ſnīe ꝓ alio late vt ſc₃ pe
tens itereē circa ipius executiōe₃ appell₃ ⁊ in
appellatiōis cā doceat de itereē ſuo An āt ſīī
appellatiōe poſſit hūc effectū ꝯſequi dicā .ī. ¶
Nō ꝙ ſnīa lata ſup ſubiectiōe ꝯtra ſubiectum
nō nocet ei q̄ ꝑtendit hr̄e ius ſubiectiōis.q̄tū
cūq₃ ſciuerit illā cām agi ⁊ nō cōtradixit q̄ni
mo reputat̄ oīno alia ꝑſona ita vt hēat locu₃
illa r̄gula res int̄ alios acta Et ꝓbat̄ h̄ aptiſ
ſime h̄ ſaltē q̄ ad ius ꝓprietat. et tene mēti per
petuo hūc ter.q₂ credo ꝙ alibi nō ita bn̄ ꝓbet̄
An aūt iferāt p̄iudiciū tacenti q̄ ad poſſeſſio
ne₃ ſi ip̄e ſupior erat in poſſeſſiōe dicā.ī.ſup̄ gl
iij. ¶ Opp.ꝯtra ter.ī eo ꝙ exigit vt ep̄s ouetēſ
dēat ꝓbare rōnabilit̄ appellaſſe eū eni agit̄ de
modico p̄iudicio.ſ.vt differat̄ executio ſnīe ſa
tis erat ꝓbare ſūmarie de iure ſuo.vt in.c.ve
niēs ⁊ qḋ ibi nō.de teſti.⁊.l.iij.⁊.l.theſaurus
ff.ad exhiben. ¶ So.gl.ij.ſentit h̄ ꝯtrariū ī p̄n
ꝫ añq̄ rn̄deat inculcat aliā q̄ōe₃.ſ.an ꝓbante
ep̄o ouetēſ.de iure ſuo dēat retractari ſnīa la
ta ꝯtra monaſteriū in fauorē ep̄i aureliēſ. Et
ad vtrūq₃ dic̄ ꝙ ad effectū differēdi executio
nē ſatis ē ꝓbare de iure ſuo ſūmarie ꝫ ad ꝯſe
q̄dā retractatiōe₃ ſnīe oportebit plene de iure
ſuo docere hec vr̄ mens gl.in p̄ma pte ſui. ¶
Quo ad p̄mā ptē gl.optie loq̄t̄ intelligēdo ꝙ
ꝑ ꝓbatiōe₃ ſūmariā differat̄ executio ad tp̄s
.ſ.donec poſtmodū plene diſcutiat̄ d̄ iure iſti⁹
tertij.vt probat̄ i.d.c.veniēs vbi de h̄. ¶ Sꝫ q̄/
ten⁹ gl.ſentit ꝙ iſto ep̄o ouetēſ plene de iure
ſuo ꝓbāte dēat ceſſari ſnīa in fauorē alteriuſ
lata Jnn.h̄ iſtat ponēdo h̄ duas practicas ꝓ/
nūtiādi.q̄dā eni dicūt ꝙ ſi ille ep̄s ouetēſ pro
babit ſnīa₃ īiquā ꝑ quā ꝓnūtiatū ē monaſte/
riū.q₂ ei ſubē ad aurelieñ. ep̄m ꝑtinere iudex
appellatiōiſ pronūtiabit ſic cū monaſteriū cel
le noue nō ad aurelieñ.ꝫ ad oueteñ. ꝑtineat.
iō ip₃ monaſteriū abſoluim⁹ ab īpetōe ep̄i au
reliēſ.⁊ latā pro ip̄o ſnīa₃ r̄uocam⁹. ¶ Refert
alios dicere ꝙ iudex ī cā appellatiōis ꝓnūtia
uit dūtaxat ſnīa₃ pro ep̄o aureliē.latā.nō pre
iudicare ep̄o oueteñ.ar.in.d.l.a ſnīa in. p̄n.ff.
de appel. Jnn.ꝟo diſtiguit ꝙ in cā in q̄ ex p̄ma
ſnīa ifert̄ p̄iudiciū ip̄i tertio ferēda eſt ſnīa ſᵐ
p̄mū mod̄ Exᵐ in caſib⁹ d̄ q̄b⁹.ī.c.penſ. Si ꝟo
ñ ſit p̄iudiciū niſi q̄ ad p̄ſūptiōe₃.vt ī cau nr̄o
tūc nō feret̄ ſnīa ſm aliū modū do.an.litat h̄
vltimū veꝝ qñ iſte tertius ꝯparet poſt ſnīam
latā ꝯtra reū ꝫ ſi ꝯpar₃ ex rōe ſui itereē īgredi
tur litē.⁊ proſeq̄t̄ vna cū reo.tc̄ q₂ ſnīa ſibi fa
cit plenū p̄iudiciū vt h̄ nōt Jnn.tūc fert̄ ſnīa
etiā q̄ ad reū ꝫ certe de h̄ vltio nō eſt dubium
Cōcludo ꝙ aut terti⁹ appellauit in cau q̄ defē
ſio vel actio p̄⁹ loco ſpectabat ad eū tūc cū oīa
acta ſibi proſint ⁊ nocēt ſic̄ ſnīa prodeſſ₃ et no
ceret.d.c.penſ.ferret̄ ſnīa ſm p̄mū mod̄ Si ꝟo
ꝯpar₃ in cau in q̄ defenſio nō ſpectabat ad eū
p̄mo loco.ꝫ rōe aliq̄lis ſui p̄iudicij appellauit
vt in cau h⁹ .c.⁊ tūc nō ē vis an iudex pronū
ciet ſnīa₃ nō p̄iudicare iſti tertio An ꝟo dicat
īiquā ⁊ iiuſtā q̄ ad iſtud factū.vel ſi retractet
⁊ caſſ₃ illā q̄ ad iſtū tertiū.nā illā ſatis retra/
ctat q̄ ad tertiū ſi pronūtiet illā ſibi nō debere
p̄iudicare ⁊ ſic pt̄ ſaluari qḋ tacite ſenſit h̄ gl.
⁊ videt̄ h̄ vltimū de mēte bar.in d.l.a ſnīa. ¶
An āt ſnīa lata pro iſto t̄tio proſit victo diſtin
gue ſic poſt bar.ī.d.l.a ſnīa.ꝙ ſ iſte vict⁹ appel
lauit et etiā iſte terti⁹ ⁊ vtq₃ proſecutus ē ap
pellatiōe₃ ſua₃ tn̄ ille victus nihil de iure ſuo
probauit ī cā appellatiōis ꝫ ille t̄ti⁹ docuit d̄
iure ſuo.⁊ tc̄ ſnīa proderit ſolū illi t̄tio. ⁊ q̄tū
ad eū ſnīa īfirmabit̄ q̄tū ꝟo ad aliū victum
ſnīa ꝯfirmabit̄ ⁊ d̄ h̄ ē cau h̄. ¶ Nū dico ꝙ
iſtud monaſteriū nō hēbit āpli⁹ ex ſe vocē cō/
tradictiōiſ q̄ min⁹ ſbijciat̄ ep̄o aurelieñ .ꝫ rōe
ep̄i ouetēſ.ꝯſt̄ vt nō ſubijciat̄ ep̄o aureleñ.vt
hic apte colligit̄.vbi autē ius iſti⁹ victi foret
oīno ſepatū ⁊ diſtinctū a iure t̄tij.tūc nullam
vtilitatē directe vel indirecte ꝯſequeret̄ iſte vi
ctus ex ꝑſona iſtius tertij q̄ pro ſe obtinuit in

appellatiõis cã vt ſatis ꝓbatᷣ h̄ cũ q̄ ad victuꝫ
fuerit h̄ ꝯfirmata ſnĩa nec obſtat huic ꝯcluſiõi
c.vna ſnĩa.de appell.⁊.l.ſi qui ſeparati.ff.eo.vbi
patꝫ ꝙ victoria vni⁹ ꝓdeſt alteri in cã appella
tionis ex q̄ hn̄t eãdẽ cãꝫ qꝛ ex q̄ vt̄qꝫ ſibi ꝓiudi⁽ᵗ⁾
appellando vr̄ q̄libꝫ renũtiaſſe ꝓuiſiõi ⁊ bn̄fi
cio illoꝝ iuriũ q̄lis aũt dẽat eſſe tũc forma pe
tendi ꝑ iſtũ tertiũ ſatis colligitᷣ ex forma ꝓnũ
tiandi quã.ſ. poſui. ¶ Aut ille vict⁹ acq̄euit
ſnĩe ⁊ ratã habuit ⁊ tũc idẽ qꝛ ſnĩa īfirmabitur
dũtaxat q̄ ad p̄iudiciũ iſti⁹ tertij ⁊ nõ q̄ ad p̄/
iudiciũ iſti⁹ victi.vt ꝓbatᷣ ꝑ locũ a ſpãli in.l.ſi
tm̄.ff.de appel.nã ibi eſt ſpãle in cã capitali vt
reo approbãte ſnĩaꝫ t̄tius audiatᷣ appellans in
illi⁹ fauorẽ regulaŕitᷣ ergo ꝯtra ⁊ limita h̄ vt
ſ.dixi in iure diuiſibili ¶ Et ex hoc poſſet dici
ꝙ ibi nullũ ponitᷣ ſpãle ſ h̄ ꝯtig⁽ᵗ⁾ ibi qꝛ intẽeſſe
tertij nõ erat ſeꝑabile a iure victi nã ibi appel/
lat t̄tius rõe humanitatis ⁊ cuiuſdã ꝯgniti/
onis quã intᷣ hoĩes natura ꝯſtituit.l.vt vim
ff.de iuſti.⁊ iu.inẽeſt enĩ cuiuſlibet ne alter in
iuſte dãnetᷣ ad mortẽ vt ibi Jõ deferᷣt executõ
⁊ ꝓdeſt victoria iſti⁹ t̄tij illi victo Si ṽo iſte vi
ct⁹ nõ acq̄euit ſnĩe nec appellauit ſ; fuit ꝯtẽtus
appellatiõe intᷣpoſita ꝑ iſtũ tertiũ ⁊ tũc ꝓderit
victoria iſti⁹ tertij illi victo ⁊ irritabitᷣ ſnĩa in
totũ ar.in.d.l.ſi qui ſeparatiꝫ ⁊.d.c.vna ſnĩa qḋ
eſt bñ nõndũ qꝛ multũ limitat iſtũ tex.⁊ tenet
expꝛſſe Bar.in.d.l.a ſnĩa Et qḋ ꝑ l⁹ eſt dicit iſtḋ
ꝓcedere etiãſi iſte terti⁹ in appellatiõe ⁊ ꝓſecu
tione diceret ſe appellare reſpectu ſui p̄iudicij
qꝛ nihilomin⁹ ex q̄ eadẽ eſt victoria in cã appel
lationis porrigitᷣ ex iurl. diſpõe ad iſtum qui
ſuccubuerat vt in dictis iuribus ⁊ in.l.ſi poſt
mortẽ in fi.ff.ḋ bo.poſſ.ꝯtra tabulas qḋ ẽ no
tandũ. ¶ Opp.ꝯtra p̄dicta ⁊ ꝯtra tex.videtᷣ enĩ
ꝙ a ſnĩa lata inter alios nõ poſſit appellari.d.
l.a ſnĩa.ff.de appel.ꝓbatᷣ ꝑ locũ a ſpãli in.d.l ſi
tm̄. ¶ So.gl.iſta in ſcḋa p̄te format ꝯtrarium
⁊ formaliter nõ ſoluit dic tu ꝙ regulaŕitᷣ ꝓce
dit ꝯtrariũ fallit vbi ex ſnĩa inter alios dicta
infertᷣ alteri plenũ p̄iudiciũ vt in c.ſ̃u.l.ſepe.ff
e.⁊.c.penl.eo.ti.⁊ in.d.l.a ſnĩa p̄mo rñſo tamẽ
ſi ſnĩa eſt lata ꝯtra heredẽ in p̄iudiciũ teſti.tẽ
n.legatarij appellant vt ibi Jdẽ ſi infertᷣ aliḋ
p̄iudiciũ licꝫ nõ plenũ puta reſpectu poſſeſſio
nis vt h̄ Jdẽ ſi põt īferri p̄iudiciũ rͤſpectu pre
ſũptionis.vt qꝛ ſnĩa fuit lata ꝯtra vnũ ex co/
heredib⁹ tũc alij poſſũt appellare ne illa ſnĩa
vel acta faciãt aliquã p̄ſũptionẽ ꝯtra eos cũ
agetᷣ ſuꝑ eoꝝ portionib⁹.d.l.a ſnĩa.§ iij. Jdeꝫ
qñ īter eſt rõe cuiuſdã hũanitatis.d.l.nõ tm̄.
dic ergo ꝙ vbi nullũ īterẽẽ p̄t p̄tendere terti⁹
tũc nõ auditᷣ appellãs a ſnĩa lata intᷣ alios.ij.
q.vi.nõ ſolẽt ⁊.c.cũ inter.R.delecti. Sec⁹ vbi
p̄t aliqḋ īterẽẽ p̄tendere vt h̄ ⁊ in iurib⁹ p̄alle
Sꝫ dices tu quomõ auditᷣ iſte terti⁹ ꝑ viã ap

pellatiõis cũ iudex eũ nõ grauauerit qꝛ nũq̄
fuit in iudicio .So.dicᷣ Jnn.ꝙ iſte appellauit
qꝛ ſnĩando ꝯtra vnũ intulit ſibi iniuriam in
iure ſuo nõ plꝫ h̄ bar.in.d.l.a ſnĩa nõ ei potu⁽ᵗ⁾
īiuriã īferre illi ꝙ nõ ꝯgnouit. Añ dicᷣ ꝙ iſte
appellat ne īferatᷣ ſibi p̄iudiciũ ex ſnĩa ⁊ h̄ effe/
ctus nõ p̄t haberi niſi cognoſcatᷣ ḋ iniq̄tate ſẽ
tentie ſaltẽ q̄ a deũ merito auditᷣ appellãs Ex
h̄ īfertᷣ ꝙ hec appellatio ẽ iudicialis ⁊ ñ extra/
iudicialis qḋ tꝫ Jnn.dicẽs ex h̄ ꝙ nõ erit op⁹
ꝓcedere ſicᷣ in appellatiõe extraiudiciali vel li
teꝫ ꝯteſtari data ꝯtumatia appellãti ſ; ꝑ oĩa ꝓ
cedetᷣ ſicᷣ in q̄libꝫ appellatiõe iudiciali qḋ ẽ no
tãdũ ⁊ ſatis vr̄ h̄ colligi ex iſto tex.⁊ clarius
ex dicta.l.a ſnĩa ¶ Nũc q̄ro pone ꝙ ſnĩa man
detᷣ executiõi ꝑ ep̄o aurelieñ.puta qꝛ oueteñ.
rõnabiliter nõ appellauit.⁊ ſciuit cauſaꝫ agi.
nũquid ep̄s aurelieñ .p̄ſtabit cautioneꝫ huic
monaſterio ꝙ ip̄m defendit ꝯtra oueteñ.iuxta
l.is a quo.ff.de re ven. Hl.iſta in tertia ⁊ vlti
ma p̄te ꝯcludit ꝙ nõ quia nũc agit tãtũ eccle
ſia oueteñ.quaſi velit glo.ꝙ cautio de qua in
d.l.is a quo ẽ p̄ſtanda qñ duo eodẽ tp̄e agũt
ꝯtra vnũ ⁊ alter p̄us obtinuit ꝓ ſe ſnĩaꝫ ꝯtra
reũ tũc enĩ ſnĩa mandatᷣ executioni in fauorẽ
vincentis p̄ſtita cautiõe ep̄o reo de ꝯſeruãdo
illum indẽnet.ſi aliter actoꝛ obtineret ꝯtra ip
ſum Ex hoc dico ꝙ ad tex.nr̄m glo.optime lo
quitur.qm̄ iſte ep̄s oueteñ.nõ veniebat p̄nci/
paliter ꝯtra monaſteriũ ſed īterponebat ſe ad
impediendũ executionẽ ſnĩe ⁊ ſic ceſſat hoc ca
ſu diſpoſitio illius.l.is a quo. ¶ Sed dubiuꝫ
eẽt quid ſi añ executioneꝫ factã ep̄s moueret
litẽ ꝯtra monaſteriũ nũq̄d poſſet monaſteriũ
tp̄e executiõis petere hãc cautionẽ de idẽnita
te q̄ ad oueteñ.⁊ forte ꝙ ñ ſi iſte ſciuit cãꝫ ſuã
agi ⁊ nõ ꝯtradixit nã ſnĩa dꝫ añ oĩa mandari
executioni ⁊ poſtea poterit iſte oueteñ.agẽ cõ
tra aureleñ. ¶ Quid ãt ſi iſte ep̄s oueteñ.eẽt
ĩ poſſeſſiõe dic vt.j.dicã in gl.ſequẽ. ¶ Opp.cõ
tra lr̄aꝫ ḋ ꝯtrarietate.p̄mo enĩ dicᷣ.ꝙ ſi ep̄s o/
ueteñ.p̄t docere ſe rõnabiliter appellaſſe ꝙ dꝫ
differri executio ne eccl̄a oueteñ.patiatᷣ circa
poſſeſſioneꝫ detrimẽtũ Poſtea in ṽ.alioquin
inuit ꝯtrariũ dicit enĩ ꝙ ſi nõ põt rõnabiliter
docere rõnabiliter ſe appellaſſe ꝙ fienda eſt ex
ecutio abſqꝫ p̄iudicio eccleſie oueteñ.qꝛ res ĩ
ter alios acta ꝛc.cũ ei ṽ.ille alioq̄n veniat ad
uerſariue ad p̄cedentia dꝫ intelligi ꝙ in caſu
ꝯtrario fiat eccleſie oueteñ.p̄iudiciũ ¶ So.gl
in ṽbo nõ noceat metu ꝯtrarij dicit ꝙ p̄muꝫ
dictũ dẽt intelligi de iudicio reſpectu poſſeſſio
nis ṽ.alioq̄n de p̄iudicio reſpectu ꝓprietatis
q̄i dicat ꝙ ſi eccleſia oueteñ.põt docere ſe ratõ
nabiliter ⁊ iuſte appellaſſe ⁊ ſic docebit de iurᷣ
ſuo puta qꝛ probabit illud monaſterium ad
ſe ꝑtĩere vel quia eſt in dyoceſi ſua vel ſcripſit

ſbi oīmodā iuriſdictionē.vel hēt priuilegiū vel qđ ſile.⁊ tūc nullū p̄iudiciū patiet̄ nec reſpectu poſſeſſionis nec ꝓprietatis aut q2 non rōnabiliter appellauit vel miſit nūtiū ad illā ꝓſequēdā debito tpe ⁊ ſciuit cāz ſuā agi non patiet̄ p̄iudiciū.ſ.in ꝓprietate ꝫ circa poſſeſſionē ſic. Aduerte q2 h̄ iacet difficultas p̄ncipalis hui⁹.c.in videndo q̄le p̄iudiciū infertur ſupiori ex ſnīa lata ꝯtra ſubiectū ſup iure ſubiectiōis ⁊ in caſu in q̄ ſupior ignorauit iugit̄ cāz agitari ꝯtra ſbiectū itaq3 tpe ſupuenietis ſcīe lapſū ē appellādi tpſ decēdū cōi oī iudicio ꝙ nullū.dēt ex h̄ fieri p̄iudiciū ipi ſupiori ſiue ipe poſſideat ſbiectiōem ſiue nēo alius p.c. veniēs.de teſti. Vn̄ pōt añ executiōez occurrere ei ⁊ de iure ſuo docere ⁊ Inn.ſic itelligit illud.c.in ignorāte cāz agi.⁊ facit.c.penl̄.§.eo ⁊ l.ſepe.ff.de re iudicata. Si v° ſciuit ⁊ a ſnīa appellauit idē dicēdū.q2 adhuc cā ē itegra q2 ꝑ appellatiōez legitime iterpoſitā ſuſpēdit̄ ſentētia vt in.c.venientes.de iure iurā.⁊ in.d.l a ſnīa. Sz dubiū eſt cum ſciuit cāz ſbiectiōis agi.⁊ nō ꝯtradixit nec appellauit ſaltē legitīe vel ſi legitime nō fuit debito tpe ꝓſecutus .q̄ caſu ſuccedit d̄.aliodn̄.h̄ poſit⁹. Pro cuius itellectu ego p̄mitto illud certū eſſe ſubditos poſſe ꝯueniri a tertio ſup iure ſubiectiōis.tū3 q2 intereſt eoꝝ dominū nō mutare tū q2 ipi videnē facere q̄ min⁹ tertij poſſit ebat ſeu ſibi nō obediendo.vt p3 h̄ ⁊ in.c.cū int̄.S.et.c.auditiſ S.de p̄ſcrip.vbi tenet Inno.⁊ idē ſentit in.c.iter q̄tuor.de ma.⁊ obe.dicit tñ Inn.in dicto.c auditis.q̄ſdā tenere ꝙ lic3 ſubiecti admittāt̄ ad defenſionē ⁊ poſſent ꝯueniri.tñ defenſio p̄mo loco ꝑtinet ad illū q̄ poſſidet ſubiectiōem Refert alios dicere ⁊ meli⁹ ſm eū ꝙ defenſio nō ꝑtinet p̄ncipali⁹ ad vnū q̄3 ad rliquū ꝫ plene ad vtrūq3 ⁊ equalit̄ alle.l.p̄ncipalit̄. C.de liber.cā ⁊ cū h̄ 2° dicto trāſeūt cōir.doc.ibi et h̄ mihi ſemp placuit ar.eoꝝ q̄ legūt̄ ⁊ nōnter in.c.ſi.de ma.⁊ obe.⁊ maxie ibi ꝑ hoſti.⁊ in.c. imperialē.§.p̄terea.de ꝓhi.feu.alie ꝑ fre.coll. x.vbi poſuit ꝙ ſubditi poſſunt ſe opponere ne mutēt dñm ⁊ ſic ꝓ eoꝝ intereē p̄nt ꝯueniri vl̄ ſe offerre defēſioni.cū de iure ſubiectiōis agit̄ h̄ p̄miſſo cū q̄rit̄ q̄le p̄iudiciū iſert̄ dño q̄ ſciu⁹ cāz agi cū ſubiectis.⁊ tacuit nec a ſnīa appellauit Inn.in.c.ſborta.§.eo.vr̄ ſentire ꝙ iferat̄ plenū p̄iudiciū req̄rit̄ tñ ꝙ dñs ſciuerit cauſā agi ⁊ ſi ignorauerit ſibi ius ꝯpetere i ſbiectoſ litigātes. Idē etiā ſentit i.d.c.auditis vbi dic̄ ꝙ ſnīa lata ꝯtra vnū alteri ñ p̄iudicat niſi ſciuerit ⁊ nō defenderit al.c.penl̄.§.e.⁊.l.ſepe.§.penl̄.e.ti.h̄ ꝯtrariū tenuit ipe Inno.h̄ dicēs ꝙ dño fit p̄iudiciū q̄ ad poſſeſſionē.q2 fit executio ꝓ illo q̄ ſnīaz obtinuit ñ aūt p̄iudicat̄ domino q̄ ad ꝓprietatē Et idē tenuit in.d.c.penl̄

⁊ vr̄ eē caſ⁹ h̄ et hoc cōir tenēt doc.Do.frā.de za.olim cardinalis florentin⁹ p̄ceptor me⁹ legēdo h̄.c.magis ſe reſtrixit Dic̄ eni ꝙ nō fit p̄iudiciū ſupiori etiā ſup poſſeſſiōe ſi ipe poſſidebat ſbiectiōez ⁊ ad h̄.c.rñdebat ꝙ itelligit̄ qñ ſupior nō erat in poſſiōe.nā vbi aliaſ potuiſſ3 ipedire executiōez fiendā in reuocāte p̄textu iuris ſui vt le.⁊ nō.in.d.c.veniēs. de teſti.⁊ ꝑ bar.in.l.a diuo pio.ff.de re iudi.nē nō poterit ex q̄ fuit ſciens ⁊ non aſſumpſit defenſionem Sz ſi ipe ſupior fuiſſ3 in poſſeſſione nō dēt ea p̄uari ꝓpt̄ ſnīaz lataz ꝯtra ſubiectoſ q2 hoc eēt de directos ꝯtra mētez h⁹.c.vbi dr̄ ꝙ ſnīa d3 mādari executiōi abſq3 epi ouetēn. p̄iudicio ⁊ ſbdit tex.rōnē.q2 geſta ꝯtra monaſteriū nō dñt p̄iudicare epo p̄tendenti ſubiectionē l3 ſciuerit ⁊ nō appellauerit.q2 res int̄ alioſ acta regularit̄ alijs nocere nō dēt Vn̄ pl3 mihi iſte itellect⁹ Et pōdero multū duo ex iſto tex. Primo in eo ꝙ dicit ꝙ abſq3 p̄iudicio eccl̄ie ouetēn.mādata eſt ex ſnīa executiōi ſi eni p̄uaret̄ poſſeſſiōe ſua nō fieret abſq3 ſuo p̄iudicio grauiſſimo cū magnū ſit poſſeſſiōis ꝯmodū3 cū ſepe ex defectu ꝓbatiōis de dñio ꝑdat̄ ipm dñiū vt in.c.ſepe de reſti.ſpo.⁊ on⁹ ꝓbādi icūbit nō poſſidēti.l.ſi.de re ven.C.⁊ in c.ex lr̄is de ꝓba.⁊ iſti.de intdic.§.ꝯmodū. Intelligatur ergo iſte tex.de tali p̄iudicio q̄ grauat̄ do.tacēs cū ſit executio in re vacāte cū facilius ipe obtinuiſſet.ſi nēo poſſideret.vt nō. in.d.c. veniēs ⁊ hūc itellectū iudicio meo vr̄ tacite ſēſiſſe Inn.in.c.q̄uis i p̄n.§.eo. Scđo pōdero multū rōez decidēdi h̄ in ſi.poſitā ꝙ res inter alios acta ⁊c.⁊ ſic ſingularit̄ vult hec lr̄a et neſcio alibi ꝙ dñs dr̄ ꝓſ⁹ alia pſōa q̄ ad hoc vt nullū fiat ſibi p̄iudiciū ſaltē graue ex geſtiſ cū ſubiecto. Ex q̄ infert̄ ꝙ.c.penl̄.§.eo.⁊.l.ſepe.e.ti.ff.hñt locū in dño ſeu ſupiore q̄ ad regulā ibi poſitā ⁊ nō quo ad caſus ibi exceptos. Et hoc aptiſſime ꝓbo ꝑ rōnē ipi⁹ Inn.in.d.c. auditis.vbi dixit ꝙ defenſio cū de ſubreptiōe agit̄ equalit̄ ad ſupiorē ⁊ ad ipos ſubiectos ꝑtinere.ergo ſnīa lata cōtra vnū nō debet nocere alteri etiam tacenti ⁊ ſcienti qđ ꝓbo ꝑ.l. ſepe ⁊.d.c.penl̄.tūc eni3 ſnīa ꝯtra vnū nocet alteri cū is cui p̄mo loco ꝯpetebat actio ꝓmiſit ſequētez experiri cū poſſit illū a iudicō repellē vt ibi dicit̄ ꝫ ſi equalit̄ ad vtrūq3 ꝑtin3 nō potuiſſet dñs ſubditoſ remouē a iudicio. Itez quare eſt hic iputandū dño ſeu ſupiori cum ſubiecti litigent ꝓ inteſſe eoꝝ ⁊ ſic ſnīa hēbit ſuū effectū ꝯtra ſubditoſ vt ñ poſſint rōe eoꝝ intereē āpli⁹ ꝯtra dicere .ꝫ nō ꝯtra ſupiorē cū nō dēat ſnīa excedere effectū ſuū .⁊ trāſire ad alias pſonas.vt in.c.q̄ſuit.de his q̄ ſi.a pla ⁊.l.ſcim⁹.C.de penis Dicet aliquis hec vidētur cōtra tex.in.d.l.ſepe.§.nā ⁊ libert⁹ .vbi dr̄

ꝙ ſi libertꝰ litigãs ꝺ ſtatu ſuo cũ ẽtio ꝓportat
ſñiam ꝯtrariaȝ ꝑiudicat ipi dño ſup ſuo iure
pronatꝰ ad illũ tex. etiã põt reſpõderi dupliciť
Primo textus ille habet duos intellectus
Primo ꝙ itelligať qñ dñs iteruenit in iudi/
cio ⁊ ħ ſonare videť ille tex. dũ diť me iterue
niente ꞇc. ⁊ hũc itellectũ tenuit Jo. an. ⁊ appro
bat Jnn. ħ dixit eni Jo. ⁊ bene ſm Jnn. ꝙ ſi qſ
iura petit q̃ ego poſſideo in re aliq̃ me ſciẽte. ⁊
obtineat nõ tñ m̃ ꝑiudicat niſi eũ ꝺfẽdat ⁊ ex
poit ꝟ. dicte. l. ſepe ibi me iꝟuenieŋte ⁊ defendẽ
te Et ſic apparet ſm eũ ꝙ ſi offerat ſe defenſio
ni dȝ ꝓbare de iure ſuo alias fieret ſibi ꝑiudi
ciũ. Scdus itellectuſ fuit Rogl. vt ſufficiat
ſola ſcia ⁊ licȝ bar. hũc intellectũ teneat in. d. l
ſepe Jnno. tñ et Jo. an. dicũt ħ ꝙ papa vꝛ̃ hic
illũ intellectũ rogl. reprobare. Sȝ ſi volumꝰ
ſuare hunc itellectũ Rogl et bar. dicamꝰ aliť
⁊ ſic ꝙ aut loqť in liberto litigãte ⁊ fit dño ſci
enti ꝑiudiciũ vt in. d. ꝸ. nã etſi libertꝰ Aut lo
qtur in ſubiecto litigante ⁊ ñ fit dño ꝑiudici
um lȝ ſciẽti niſi intfuerit i iudicio. ⁊ obtulerit
ſe defenſiõi ⁊ ita ꝓcedat iſte tex. Et hũc intelle
ctũ poſuit do. an. ħ ⁊ vꝛ̃ iudicio meo de mente
bar. in. d. ꝸ. nã etſi. ſi ratio ſua bene ꝑõderetur
rõ diuerſitatis eſt. qꝛ libertus fuit ꝯſecutꝰ lib
tatẽ a dño ⁊ ſic videť habuiſſe ſñiaȝ a dño ex
periendi ſup dñio ⁊ dñť ſuper iure pronatus
ex ſñia ipiꝰ domini merito fit domino ſciẽti ꝑ
iudiciũ ſiť ea rõe vꝛ̃ in creditore litigante ſup
domino pignori. agẽdo ypothecaria. vt fiat ꝑ
iudiciũ debitori ſciẽti. habuit eni illaȝ obliga
tiõeȝ fcõ domini. ⁊ ſic vꝛ̃ ſibi dediſſe ſñiam liti
gãdi ſup domino vt nõ. bar. i. d. l. ſepe i ſbiecto
ãt ceſſat hec rõ cũ nihil hẽat facto domini ſeu
ſupioris ħ mere ipe poſſideť. ſi ergo litigat de
ſbiectiõe venit mere ꝓ iteręẽ ⁊ facto ſuo ideo ñ
dȝ ꝑiudicare domino imo dñs q̃ ad ius ſuuȝ
cenſeť ꝓrſus alia pſona vt apte voluit textuſ
hic ⁊ cũ ħ tẽpamẽto dictũ Jnn. in. d. c. ſuborta
põt intelligi Nã ibi litigabať de iure exceptõ
nis cũ ꝑtendente ſe exẽptũ Ex hoc infertur ſin
gulariter ꝙ ſi exemptus ex priuilegio litigat
ſup iure ſbiectiõis cũ ordinario loci ſciente ꝑͥ
⁊ tacente ꝙ ſñia ꝯtra exẽptũ lata ꝑiudicat iu
ri ipiꝰ Pape ad inſtar liberti litigãtis ſup ſta
tu ſuo ſciẽte domino ⁊ nõ ꝯtradicẽte qꝺ expſ
ſe tenuit ħ do. an. qꝛ exẽptꝰ aliqꝺ ꝯmoꝺ vltra
ſbiectiõeȝ ꝯſeqť a ꝑͥ in quo ꝑt dici habere cãȝ
a papa hinc eſt qꝺ quãdo papa iudicat ſuper
exẽptione excipit expſſe ſuũ ꝑiudiciũ. ꝑdicta ꝓ
cedũt quãdo ſupior ſciuit ⁊ tacuit Jdẽ ſi mi/
nus rõnabiliter appellauit Sed debito tpe et
ordine appellauit a ſñia lata ꝯtra ſbiectuȝ ſed
poſtmodum appellatiõeȝ ꝺfuit nũq̃ ſñia irro
gat ſibi ꝑiudiciũ Jnn. ſentit ꝙ ſic circa poſſeſ/
ſioẽ nõ ãt circa ꝓꝓrietatẽ exponit eni. ꝟ. alio

qñ idest ſi appellatio nõ fuit rõnabiliť interpoſi
ta vel fuit ħ nõ miſit nũtiũ vꝉ neſciuit cãȝ ſuã
agi. Hoſti. diť ⁊ bene ꝙ hoc vltimũ dȝ dicere
⁊ ſciuit cãm ſuã agi alias ſecus ꝑ. c. penꝉ. ꝸ. eo
q̃i dicat ⁊ bene ꝙ ſi ñ appellauit ⁊ neſciuit cãȝ
ſuã agi nõ fit ſibi ꝑiudiciũ etiã vbi ꝑmo loco
defenſio ſibi ꝯpeteret vt. d. c. penꝉ. multo fortiꝰ
in cãu hꝰ. c. ignorãtia nõ dȝ ſibi nocere. Et ſic
ꝑcedẽdo ad q̃ſitũ ſentiũt iſti aptiſſime ꝙ id qꝺ
vꝛ̃ in ꝟ. alioq̃n vt ſine ꝑiudicio fiat executio
ſñie hẽat locũ etiã vbi fuit appellatũ ħ fuit ap
pellatio poſtmodũ deſerta ꝑ nõ ꝓſecutioẽ Sȝ
in ꝯtrariũ ego allego quia ſi ẽtius offert ſe de
fenſioni ⁊ ſuccũbit facit ſibi plenũ ꝑiudicium
vt nõnt ħ doc. ar. ħ ⁊ ſentit bar. in. l. ſi pluſorio
ff. de appel. Ho. põt dici ꝙ ꝯtrariũ ꝓcederet
qñ ẽtiꝰ aſſumeret plenã diſputatioẽ ꝺ iuẽ ſuo
ħ ꝟo loqť qñ appellať reſpectu ſui ꝑiudicij cir
ca executiõeȝ fiendã vñ ſi nõ ꝓſeqť appellatio
neȝ ꝑide eſt acſi nõ appellaſſet vt ħ. ⁊ ſic rema/
net ius ſuũ ꝑter executioẽ ſaluo qꝺ itelligo
cũ limitatione de q̃. ꞩ. dixi in ꝑncipali qõe.
Preterea circa ꝑdicta q̃ro. pone ꝙ ſupior fuit
vocatꝰ ad cãȝ q̃ mouebať ꝯtra ſubiectũ ħ non
ꝯparuit nũquid hoc caũ ſñia lata ꝯtra ſubie
ctũ ꝑiudicat ſupiori do. an. vꝛ̃ hic ſentire ꝙ ſic
refert eni Cy. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. te/
nentẽ ꝙ ſi de iure meo cũ alio iudicať me aſſi
ſtente vel vocato ſp mihi ꝑiudicať ad ħ glo. i
c. dilectꝰ ꝺ ſpmo. Sȝ tu attẽde nã puto ꝙ aut
lectura do. an. ẽ corrupta aut corrupte all. Cy
et q̃cq̃d ſit dictũ nõ ẽ verꝫ vt ſufficiat ſola vo
catio in cãu hꝰ. c. vꝉ ꝯſili Uñ dico ꝙ aut ſũmꝰ
in caſibꝰ de quibꝰ in. c. penꝉ. ꝸ. c. in quibꝰ iſertur
abſẽti plenũ ꝑiudiciũ data ſcia cãe ⁊ tñ faten
dũ vt ſufficiat ſola vocatio qꝛ ꝑ hoc argumꝰ
illũ ſciuiſſe cauſaȝ agi merito fit ſibi ꝑiudiciũ
cũ ſibi ꝑmo loco ꝯpeteret actio ⁊ ipe ꝑmiſit ſe
quẽreȝ experiri vt ibi ⁊ in. l. ſepe. ff. eo. ti. Aut
ſumꝰ in caſu hꝰ. c. vel alio vbi abſẽti ⁊ ſciẽti nõ
fit plenũ ꝑiudiciũ ⁊ tũc nõ video ꝙ ex ſola vo
catione fieret illi plenũ ꝑiudiciũ nã primo tex
eſt in dictis iuribꝰ ꝑ locũ a ſpãli in ꝯtrarium.
Jteȝ ex ſola vocatione q̃s ꝯſtituiť i ꝯtumatia
⁊ ſola ꝯtumatio nõ ſufficit ad ꝑuãdũ me iure
meo ħ dȝ ꝓcedi alijs remedijs vt in. c. tue ⁊. c.
qm̃ frequenť. ꝸ. in alijs vt lite nõ ꝯteſtata q̃ni
mo plus dixit Jnn. in. c. inter q̃tuor de ma. et
obe. ꝙ ſi ſubditꝰ ſup iure ſubiectionis ꝯuẽtus
noiat dominũ i iudicio ⁊ dať illi terminꝰ ad
comparẽdũ ꝙ eo nõ ꝯparẽte nõ dȝ dari pñti
etiaȝ vera poſſeſſio ſubiectionis qꝛ ſbditꝰ non
hẽt facultatẽ reſtituendi ſubiectioẽ cum ille
ipſã in ſe nõ poſſideat etiã alieno noie ſed poſ
ſideať Et vide ibi plene an hoc cãu habeat lo
cum noiatio domini cũ effectu. Nec Cy. tenet
id ad qꝺ eũ allegat do. an. imo loqť qñ agiť ꝺ

ꝑuaricatiōe ↄtra aduocatū pte vōta ⁊ pñtet
tūc iudiciū agitatū ↄtra aduocatuȝ ꝑiudicet
ꝑti ⁊ ſic ſecus ſi fuit vocata.ſ nō pñs.⁊ ħ idē
videt velle gl.in.d.c.dilect⁹.ij.de ſymo. quā al
legat Cy.⁊ forte vt dixi noluit dicere do.an.
me aſſiſtente ⁊ vocato.vñ iſta altnatiua vel
dȝ eē ⁊ alias nō bñ dicēt ⁊ ħ nō Et ꝑ hec hēs
eīa q̄ tendūt ad intellectū ter.⁊ glo.q̄ ſufficere
dñt ꝑ lectura hui⁹.c. ¶ Sȝ ꝓ ſtudio camere q̄
ro an tertius poſſit appellare a q̄liȝ ſnia lata
ↄtra reū ꝑncipalē So. Inn.hic multū iſtat ſ
vera ⁊ clara ↄcluſio que videt ſibi in effectu
placere.⁊ approbat bar.in.d.l.a ſnia eſt hec ꝙ
ab ea ſnia a qua pōt appellare reus victuſ.po
terit appellare ille tertius puta a ꝑma ⁊ ſcda
ſnia. ¶ Sȝ dubiū ē in tertia ſnia a q̄ vict⁹ ap-
pellare non pōt q2 licȝ tertio appellare.C.ne ī
vna eadēq3 cā li.tertio appel.ī rubro et nigro
et in.c.ſua ꝭ.de appel.Et in hoc eſt diſtinguen
dū ꝙ aut ſciuit cāȝ agi ꝑ victū añ ſniaȝ ⁊ non
poterit tertio appellare īputet enī ſibi q̄re ꝑuſ
non ꝓuidit ſibi ar.C.de euic.l.ſi parēteſ.et ar
ꝭ.c.penul.⁊.d.l.ſepe.Aut ignorauit et poterit
appellare q2 ſine culpa ſua non dȝ dānificari
hec tñ appellatio nō hēbit reuelare victuȝ per
hūc ter.hic in eo ꝙ ↄfirmat ſnia quo ad reuȝ
cū nil de iure ſuo docet.idē dicēdū qñ ex iurl.
diſpoſiōe appellare nō pōt Et ꝓ hac ↄcluſiōe
adduco textuȝ .ī eo ꝙ mādat iq̄ri.an iſte terti⁹
rōnabilit appellauerit.nō enī eſt rōnalis ap-
pellatio ex q̄ potuit ꝑus ꝓuidere ⁊ oſtēdere d
iure ſuo.ſ voluit expectare tertiā ſniaȝ.Eſt eī
ꝑſūptio ꝙ dilatiōis cā nūc appellȝ. ¶ Quero
nūq̄d terti⁹ poſſit ꝓ intereē ſuo ꝓſeq̄ appella
tiōeȝ iterpoſitā ꝑ reū ꝑncipalē aliter ꝑ ſe non
appellādo.dic ꝙ ſic.q̄nimo ſi ꝑncipalis reus
trāſigeret cū actiōe.pōt nihilomin⁹ iſte terti⁹
q̄ ad ius ſuū ꝓſequi.q2 nō ꝑt reus ꝑ ſuā trāſ
actionē ꝑiudicare iuri iā q̄ſito iſti tertio in eo
ꝙ incepit illā appellatiōeȝ rſpectu iuris ſui ꝓ
ſeq̄ de his vr ter.in.l.a ſnia.ꝭ.idē reſcripſit cū
ſequēti.ff.de appel.⁊ ibi hoc firmat et nō.bar
Potuiſſet ergo iſte ouetenā.nō appellare.⁊ ap
pellatiōeȝ iterpoſitā ꝑ monaſteriū ꝓſeq̄.et ſuꝑ
illa de ſuo iure docere.nec mirū. ſic enī ꝑt terti
us ꝓ ſuo intereē aſſiſtere liti.et illa ꝓmouere
vt in.l.ſi ꝑluſorio poſt ꝑn.ff.de appel.et. l.ſi ſu
ſcepta.ff.de ioffi.teſ.ita aſſiſtere cāe appellatō
nis ⁊ eā ꝓmouē reo ꝑncipali deſiſtēte ¶ Que
ro nūc generalit q̄d poſſit facere iſte terti⁹ qui
venit ad cāȝ ꝑ aliū iīcētatā. Inno.hic multa ⁊
itricate poīt Bar.ī d.l.ſi ꝑluſorio ꝭ i.ſic clare
⁊ nōnē dixit ꝙ terti⁹ pōt venire ad triplicē ef-
fectū.qñq3 venit vt remoueat illū q̄ cāȝ īcep⁹
vt ipe ꝑ ſe ꝓſeq̄t agēdo vel defendēdo ꝓut ille
faciebat.qñq3 enī veit vt illi aſſiſtat ꝓ ꝑbatōeſ
īducat ⁊ alia faciat ad victoriā ↄſeq̄dā.qñ q3
venit p⁹ ſniaȝ ad executiōeȝ īpediēdā q̄ ad pri
mū effectū diſtiguit ꝙ aut ad illū qui cāȝ ince
pit ſpectat negotiū ꝑncipalit.aut eque ꝑncipa
lit ſic ad iſtū tertiū ⁊ tūc terti⁹ñ ꝑt īpedire iſtū
agere vel defendere ſeu alit remouere.ar.ī.d.
c.penl.et.l.ſepe.ꝑal.Aut ad iſtū ꝑncipalit non
ꝑtinet.ſ ꝑ quādā ↄſequētiā Ad iſtuȝ antē ter
tiuȝ ꝑtinet ꝑncipalit Ex⁹ in venditore q̄ agit
cām ſuꝑ dñio rei vendite Hec aūt cā ꝑncipali
ter ꝑtinet ad ipm emptorē lȝ ꝑ q̄dā ↄſequētiā
ꝑiculū emptoris reuertat ad ipm vēditorē q̄
tēt d euictiōe vt in.c.ſi.de ēptiōe ⁊ venditiōe
⁊ tūc ſiq̄dē iſte tertius venit ante litē ↄteſtatā
⁊ pōt īpedire illū agere vel defendere. vt.d.l.
ſepe ⁊.c.penl.ꝭ.eo.Ad hoc.l.ticia.ff. ſolu. ma.
¶ Si vero iſte terti⁹ veit p⁹ litē ↄteſtatā ⁊ tūc
ſi venit ad īpediendū illū agere et ignoret ea
q̄ facta ſūt.⁊ pōt illū adhuc īpedire vt dixi in
ꝑcedenti caſu q2 ſic ſnia nō nocet ignorāti.d.
c.penl.⁊.l.ſepe.ita nec ↄteſtatō. Si vō ſciuit li
tē ↄteſtari tūc pōt ei aſſiſtere.nō āt īpedire ſeu
remouere.q2 ſicut ſnia ſibi ſcienti ꝑiudicat di
ctis iuribus eadē rōne litis ↄteſtatio.vt nō.ī
dictis iuribus Si vō venit ad īpediendū illū
defendere tūc ꝑt īpedire ne illū defendat in ꝓ
iudiciū ipi⁹ tertij.nō autē ne illū defēdat in ꝓ
iudiciū ſuū ꝓpriū q2 etiā īuitū pōt quis defē
dere.l.ſoluere cū ſi.ff.de ſolu. ¶ Uenio ad ſe
cūdū qñ veit terti⁹ vt illi aſſiſtat ⁊ coadiuuet
ad victoriā.⁊ tūc in dubio ꝑt ꝓ ſuo intereē vt
vt ī.d.l ſi ꝑluſorio Sed de iſto dubitat an poſ
ſit ꝓducere teſtes quos ꝑncipalis nō ꝓduxit
gl.tenuit ꝙ ſic in.l.ſi ſuſcepta.ff.de ioffi.teſ.ſe
q̄t Bar.in loco ꝑall.facit.c.ↄſtitutus.de teſti
¶ Scdo de iſto tertio dubitat an in iſto ſcdo
caſu veniēs p⁹ dilatiōes datas ⁊ atteſtatōeſ
publicatas poſſit de nouo teſtes īducere ītel
lige ſuꝑ āt iquis articulis vel directe ↄtrarijs
quibus caſib⁹ nō admitteret ꝑncipaliter cāȝ
agens vt in.c.fratnitatis.de teſti. Inn.hic mlt
tuȝ inſtat ⁊ videt tādē dicere ꝙ nō.q2 ꝑmū ꝓ
ceſſum ꝓſeq̄t nō aūt inchoat nouū Bar.dicit
ꝙ acta geſta ꝑ iſtū ꝑmū ita demū ꝑiudicāt iſti
tertio ſi ſciuit cāȝ agi ſec⁹ ſi ignorauit.ſicut di
cim⁹ in ſnia in.d.l.ſepe.⁊.d.c.penul.Aut ergo
iſte terti⁹ veniēs ſciuit iſtas dilatiōes dari.⁊
teſtes examinari ⁊ publicari.⁊ tūc iſta acta ſi
bi ꝑiudicāt.nec audit volens ꝓducere ſic nec
audiret ille ꝑmus Si vero ignorauit tūc au
dit q̄d ꝓbat hac rōne Nā ſi ꝑncipal de cā trāſ
egiſſet vel ibi inſtantie exꝑſſe renunciaſſet iſte
terti⁹ audiret nihilomin⁹ vt.ſ.dixi multo ma
gis eſt audiend⁹ ī caſu nr̄o vbi tacite ꝑncipal
eſt excluſus de hoc vide q̄d le.⁊ nō.in.d.c.ↄſti
tutus vbi bon⁹ ter. ¶ Tertio circa iſtū caſuȝ
dubitat q̄d ſi iſte ꝑncipaliſ aliq̄d ↄfiteat q̄d tē
dit ī ꝑiudiciū iſti⁹ tertij.nūq̄d ſibi ꝑiudicat dic

ꝙ nō vt.ᵭ.l.a ſnīa.⁊.ᵭ.l.ſi ꝑluſorio. ⁋ Venio
ad tertiū mēbꝝ qn̄ iſte tertius ꝯparet poſt ſnīa
ad executionē ſnīe īpediēdā ⁊ de hoc ꝯcludit
ꝙ aut venit īfra tēpa appellandi ⁊ pōt ſibi ꝓuidere
ꝑ viā appellatiōis et de h̄ ſatis ſup̄ dictū fuit
Aut venit poſt tēpa appellationis elapſe tēpe q̄
dꝫ fieri executio ⁊ dic vt plene nō.in.c.veniēs
de teſti.ij.⁊ in.l.a diuo pio.§.ſi ſup reb⁹.ff.ᵭ re
iudi.vbi plē ꝑ bar. ⁋ Quero an eo cāu quo tertius
ꝓ intereſſe ſuo aſſiſtit ei qui p̄mo cām īcho
auit ſeu ipſꝫ adiuuat ſnīa ꝯtra illū p̄ncipalem
lata ſibi noceat Jnn.dicit ꝙ ſic ar.optimuꝫ in
dicta.l.ſepe.§.nā etſi libertus in ḃbo me inter
ueniente Ad idē dicta.l.ſi ꝑluſorio ⁊ dicta. l.a
ſnīa.ff.de appel.⁊ qḋ nō gl.in.c. dilect⁹.ij.ᵭ ſy/
mo.⁊ Cy.in.ᵭ.l.i.C.ᵭ aduo.diuer.iudi. ⁋ Ul
timo h̄ q̄ro an iſte terti⁹ teneat̄ libellū offerre
⁊ licꝫ ꝯteſtari Jnn.dicit ꝙ ſi vellet ꝓ ſuo iure
nouū iudiciū īchoare ꝯtra eū.tūc dabit libel
lū litē ꝯteſtabit̄.⁊ oīa alia ad iudiciū inchoā
dum ⁊ ꝑficiēdū obſuabit ⁊ hēbit tūc locū di/
ſpoſitio.l.is a quo.ff.de rei ven. Si ḃo ꝓſequi
tur litē ceptā ꝑ aliū tūc nō eſt neceſſe de nouo
litē ꝯteſtari vel libellū offerri.ſufficit enī ꝯte
ſtatio facta a reo p̄ncipali et h̄ dicit verū ſiue
ꝓſequatur litē p̄ncipalē ante ſnīam ⁊ appella
tionē.ſiue in cā appellationis velit ꝓſequi ap
pellationē ꝑ aliū interpoſitā Jdē dicere videt̄ ſi
appellat a ſnīa ꝯtra aliū lata qꝛ approbare vr̄
oīa geſta ꝑ aliū vſqꝫ ad actū appellationis ar
in.l.iiij.§.falſus.ff.rem ratā haberi Ur tn̄ ī h̄
vltimo .poſtea in alio gl.recedere.ſ.ꝙ ex q̄ p̄n/
cipalit̄ appellat requirit̄ libellus Hoſtiē.ex to
to nō placēt hec dicta Jnn.dicit enī ꝙ cū reuſ
p̄ncipalis nō fuit in cā noīe illi⁹ tertij nō pote
rit ratificare ꝙ ſuo noīe geſtū nō eſt vt in r̄gu
la ratū.li.vi. Jdeo dicit ꝙ ſi vult ſnīaꝫ directo
ꝓſequi exigit̄ alia litis ꝯteſtatio.do. an. dicit
diſtinguēdū finē ad quē venit iſte tertius Si
q̄dem venit ad finē īpediendi executionē ſnīe
tātū nō exigit̄ alia litis ꝯteſtatio.⁊ hoc quia
iſtud iudiciū ſūmarie agitat̄ hoc mihi placet
h̄ requiro vt det̄ aliqualis petitō ar.in.c.veienſ
ij.de teſtib⁹ nō formalit̄ ꝑ modū libelli.qꝛ ex q̄
agit̄ de modico p̄iudicio nec ſepat̄ ſnīa q̄ affe
rat ꝑpetuū p̄iudiciū ſufficit iudiciū ſūmariuꝫ
reſpectu ordinis ⁊ reſpectu ꝓbatiōis vt ſenſit
gl.ij.hic nō. Jo.ᵭ ligna.in cle.ſepe.de ḃ.ſig.di
xit in.c.i.ᵭ libelli obla.qḋ ītelligo qn̄ vult dif
ferre executionē donec ꝓbauerit plene de iure
ſuo nā ad effectū īpediēdi ꝑpetuo executiōeꝫ
requiro plenā ꝓbatiōem reſpectu ſbē ꝓbatio
nis iuxta nō.in.ᵭ.l.a diuo pio.§.ſi rebus . vbi
pleniſſie ᵭ h̄.qꝛ affert magnū p̄iudiciū h̄ reſpe
ctu ordinis ꝓcedendi ſufficiet iudiciū ſūmari
um qꝛ nō eſt qḋ ꝑ ſe p̄ncipalis vt in dicto.§. ſi
ſup reb⁹ Redeo ad ḃba do an . Si āt p̄ncipa
lit̄ iſte terti⁹.appellat.vel etiā ꝓſeq̄t exigit ali
qualis petitio ſm̄ eū Ego in hoc vltimo dice
rē ꝙ aut iſte aſſiſtit liti ne colludat̄ cum reo p̄n
cipali ⁊ tūc nō eſt neceſſe libellū vel aliquā pe
titionē offerre qꝛ nō exigit vt ꝓ ſe ꝓnuntietur
Aut aſſiſtit pariter aſſumendo iudiciū ⁊ petit
ꝓ ſuo iure ꝓnuntiari ⁊ ſequor hoſti.vel vt ſal
tem det̄ aliq̄lis petitio qꝛ fatu⁹ eēt iudex q̄ ꝓ/
nūtiaret ſup nō petitis.l.fi.c.de fideicōiſſ li.
Poſſꝫ etiā q̄ri an ſolius poſſeſſiōis rōne quā
tertius hēt poſſit īpedire executionē ſnīe ī ſui
p̄iudiciū Jnno.inſtat tādē videt̄ ſentire ꝙ ſic
Et idē bar.in dicto.§.ſi ſup rebus qḋ placꝫ qꝛ
nō dꝫ ꝯtra ignorātē ⁊ nō vocatū mutari ſtat⁹
poſſeſſionis.l.fi.C.ſi ꝑ vim vel alio modo ⁊.c
i.de cā poſſeſſionis ⁊ ꝓprietatis .⁊.c.inter q̄tu
or de ma.⁊obe.⁊ hec ſufficiant.

Q Ambertol dus Caſus
Probata iu/
ſta cā abſītie reuocat̄ ſnīa lata cōtra
abſītē.marie vbi apparet iudicē circūuētū.
Uel aliter ⁊ ſic ꝯtra ſnīaꝫ audit̄ is q̄ fuit ab/
ſens docto de īpedimēto . etiā min⁹ ſufficient̄
ſi opponit ᵭ īiquitate q̄ꝫ ex tenore ſnīe ⁊ ex ad/
ꝯſtare dr̄ q̄ docto obtinebit. Uel clari⁹ ⁊ nōbi
li⁹ ſic Si citat⁹ ad ſnīaꝫ ex legitima cā iudici
ignorata nō ꝯparuit tenet ſnīa eo abſīte lata
h̄ rtractat̄ eo ꝓbante legtimā abſītie cāꝫ Si ve
ro īpedimentū ꝓbat nō plene nō retractatur
ſnīa niſi p̄it̄ doceat de ipi⁹ īiq̄tate ⁊ iſte ē iudi
cio meo ver⁹ ⁊ nōbiliſ intellect⁹ h⁹.c.queꝫ doc
nr̄i nō clare dilucidarūt Diuidit̄ p̄ncipaliter
in duas p̄tes. Jn p̄ma ponit̄ ꝓceſſ⁹ narratio
Jn ſcḋa ibi licet p̄tis reſtitutio auditori datō
ipi⁹ relatio pape diffinito ſuū motiuū ꝯtinēs
p̄ma p̄s pōt ſubdiuidi.h̄ nō expedit qꝛ ſatis
patent p̄tes in lr̄a. ⁋ Pauca nōbilia colligā
qꝛ lr̄a eſt dubia.ideo venit ī.ꝯtraīanda ſed pro
forma colligo p̄mo ꝙ vniuerſitas tp̄alis in q̄
eſt ius p̄ronatus pōt pignori tradi ⁊ nimirū
nam et vendi pōt vt in.c.cum ſeculuꝫ.de iure
p̄ronatus ⁊ in.l.in modicl.iuncta gl.ff. de con
trahen.emp.⁊ locari vt in.c.ex lr̄is de iure pa
tronat⁹ h̄ ius patronat⁹ in ꝯtractu pignoris
nō tranſit ī creditorē vt hic ſingulariter ꝓbat̄
ſm̄ verꝝ ⁊ cōem ītellectū Secus ī alijs duob⁹
ꝯtractib⁹ p̄cedētib⁹ .vt in iurib⁹ p̄al.diuerſita
tis rō ī.dicet̄ trāſit etiā cū hereditate vt hic in
p̄n.et q̄t modis trāſferat̄ hoc ius p̄ronat⁹ vid
ꝑ gl.ī hac materia nōbilē.xvi.q.vij.pie mētis
⁋ Nō z⁹ ibi ipm̄ inſtituit ꝙ etiā ꝑ inſtitutōeꝫ
de beneficio factā nō tranſfert̄ ipius beneficij
corꝑalis poſſeſſio nā iſte archidiacon⁹ iſtum
dn̄m inſtituit ⁊ in corꝑalem poſſeſſionē īduc̄
⁊ ꝙ ꝑ inſtitutionē factā de bn̄ficio vel alia re
nō trāſſeratur poſſeſſio tenet gl. in.c.ꝑ tuas
de dona.⁊ in.c.ex ore.de his q̄ fiunt a maiore

ꝑte capituli. ⁊ in.c.auctoritate de inſti. ⁊ ibi ẽ gl. de effectu hꝰ iſtitutiõis. Sed ↄtrariũ ꝙ trãſ eat poſſeſſio tenet gl.in.c.ij. de ↄſuetudie vide quid iuris ꝑ Jo.an.pꝰ ↄpoſ.in.c. trãſmiſſaꝫ d̾ elec.tetigi in.c.ij. ⁊.c.auctoritate ꝑalle. Et ↄclu de ꝙ ſi iſtitutio fit añ collatiõeꝫ tũc nõ trãſfer tur poſſeſſio. qꝛ hꝫ vim collatiõis. Si ꝟo poſt ⁊ fit i p̄ñtia rei ſeu bñficij. ⁊ nemo eſt in poſſeſ ſione bñficij. ⁊ tũc ſecꝰ vt.l.qd̾ nemo.ff.de ad/ quiren.poſſ. ⁊ ſic ↄcordat gl.ꝑall. hec declara vt latius nõt in ꝑallegatis iuribꝰ ad q̃ remĩ ſi. ¶ Nõ ibi ꝑ ꝑtes remiſiſſent ꝙ iudex remit/ tens negotiũ ad ſupiorẽ p̄t cuilibꝫ ꝑtiũ dare atteſtatiões ſuas ipi ſupiori deferẽdas ↄcor dat qd̾ legiẽ ⁊ nõ.in.c.dudũ.el p̄mo.ſ̃.de elec. ⁊ ſtatuere vtriqꝫ ꝑti t̃minũ p̄ẽptoriũ ad ↄpa rendũ corã ſupiore. vt in.c.ſi.d̾ accu. ⁊ ita fuit actũ ſ̃.nã legatꝰ iſte ſine alia citatiõe ꝓtulit ſẽ tẽtiã remiſſo ſibi negotio ꝑ delegatos. ¶ Nõ ꝙ legatus pape p̄t delegare cauſã iure legati onis ſibi ↄpetẽtẽ. Tõcor.c.ſi.de offi.le. vbi vi de ⁊ nimiꝝ hẽt eni ordinariã vt in.c.ij. e.ti.li. vi. ⁊ q̃lꝫ ordinariꝰ p̄t ꝑ ſua iuriſdictiõe cãꝫ de legare. vt.l.vnica. C. q̃ ꝑ ſua iuriſdi. ⁊.c.vt.liti gantes.de offi.ordi.li.vi. ⁊.c.ſi q̃s ↄtra.cle.de fo.ↄpe. Idẽ ſi eſſꝫ delegatꝰ.cũ haberet delega tã a p̄ncipe. vt in.c.paſtoralis.in p̄n.de offi.d̾ le. ¶ Nõ ibi ex tenore ſñie. ⁊ tene menti ꝙ illd̾ dr̃ ↄſtare ex tenore ſñie qd̾ ↄſtat ex ſñia iudicis atteſtatiõibꝰ ad quas iudex in ſñia ſe retulit. Vr̃ ergo expꝛẽſſũ in ſñia qd̾ ↄtineẽ in atteſtati onibus.ex quo iudex ad illas ſe retulit facit optie.l.pnſ̃. C. de ſen.q̃ ſine certa q̃titate. ⁊.l. ait ꝑtor.§.i.ff.de re iudi.facit ad ea q̃ dixi.ſ̃.e ti.c.i. ¶ Nõ in ver.tũ qꝛ ⁊ tene menti ſꝑ qꝛ ꝓ bat id qd̾ dixi.ſ̃.e.c.cãꝫ.ꝙ ſi iudex in ſñia dixꝰ alteꝝ ꝑtiũ in ꝓbatiõe defeciſſe ⁊ ꝑ atteſtatio nes ↄſtat ꝙ ꝓbauit intentiõeꝫ ſuã p̄ſumiẽ iu dex erraſſe vel circũuẽtꝰ nõ aũt dꝫ p̄ſumi ꝙ te ſtes vacillauerũt vel aliꝰ defectus.exq̃ in actꝭ nõ dr̃ facit qd̾ nõ. Inn.in.c.qm̃ ↄtra.de ꝓba. ¶ Op.ↄtra tex.in eo ꝙ archydiaconꝰ iſtũ.d.i ſtituit nã iſtitutõ ꝑtꝫ ad ep̄ꝫ.vt i.c.cũ ſatis de offi.archydi. So.dicit gl.ij ꝙ ſ̃ ar.ſꝫ fecit ex ↄ miſſione epi. vt dr̃ i tex.alſ ãt nõ potuiſſꝫ niſi hoc haberet de ↄſuetudine. Aduerte qꝛ archy diaconꝰ fecit hic duplicẽ inſtitutiõeꝫ vnam ſi tituli collatoriã. aliã corꝑalẽ q̃tenꝰ illũ fecit i poſſeſſionẽ induci. In p̄ma ꝓcedit dictũ g'.in ſcda nõ. qꝛ illa ſpectat iure ꝓprio ad archy. vt eſt tex.in.c.vt nr̃m ⁊.c.ad hec.de offi.archydi. ¶ Et nõ ex tex.ꝙ iſtã inſtitutiõeꝫ corꝑaleꝫ p̄t archydiaconꝰ ꝑ aliũ facere. licet ſit nudũ mi niſteriũ ↄpetens alicui iure ꝓprio. Ex quo col lige ꝙ nudũ miniſteriũ ↄpetens alicui iure ꝓ prio põt ꝑ aliũ exerceri. ¶ Quid autẽ ſi ex de legatiõe dic vt in.c.ſi.§.vlti.d̾ offi.dele. ¶ Op

po.zꝰ ↄtra tex.in eo ꝙ iſte p̄ſẽtatꝰ a ꝟo p̄rono egit ↄtra iſtitutũ ꝑ ep̄m vñ obſtat.c. paſtoral ſ̃.de iure p̄ronatꝰ. vbi agiẽ ↄtra ep̄m ad intẽcẽ nã ex p̄ñtatiõe ſola p̄roni nõ vr̃ ius adq̃ſituꝫ p̄ſẽtato ſaltẽ vt poſſit ↄtra inſtitutũ agere cũ p̄ronꝰ nõ trãſferat ius ſpũale. ſꝫ eſt illa p̄ñtatõ q̃dd̾ã p̄ncipiũ ad inſtitutiõeꝫ obtinendaꝫ qd̾ quidẽ p̄ncipiũ nõ ẽ ratũ ãtequã p̄ſentatio ap probeẽ ꝑ dyoceſanũ vt dicẽ tex.in.c.ꝙ ãt.p̄mo rñſo d̾iure patro. So. gl.iij.dicit ꝙ ius adq̃ri tur p̄ñtato ꝑmanẽte i eadẽ volũtate p̄rono lꝫ ep̄s cũ nolit ſine cã admittere ⁊ vigore hꝰ iu/ ris p̄t agere vt inſtituaẽ ſicẽ põt agere electꝰ vt ſua electio ↄfirmeẽ ad hꝫ allegat iſtũ tex. ⁊ nõ ſingulariẽ qꝛ q̃tidie ſolꝫ ad hꝫ allegari iſte tex. iũcta gl.ſ̃ nõ rñdꝫ gl.ſpecifice ad iura ſupius allegata. Aduerte qꝛ doc.hic iſtãt ⁊ vario mõ loquũẽ ⁊ Inno.videtur i varijs locis ſibi ↄ/ trarius.nã in.c.qd̾ ſicut de elect.dicit ꝙ intẽ p̄/ ſentatũ ⁊ eccleſiã nullũ vinculũ ↄtrahitur cũ nihil ſibi iuris adquirat allegat.d.c. paſtora lis. ⁊ pondera hoc vltimũ dũ dicit ꝙ nihil iu ris adq̃riẽ p̄ñtato. ↄtrariũ dixit apte in.d.c.di lectus.de offi.le.ibi enim dicit ꝙ p̄ñtatꝰ adq̃/ rit ius ſꝫ nõ plenũ ſicẽ adq̃rit ꝑ inſtitutiõeꝫ ſeu collatiõeꝫ ⁊ nõbiliẽ ſbiũgit ꝙ ꝑ collatiõeꝫ ſeu inſtitutiõeꝫ adq̃riẽ ius in re. qd̾ ꝓbaẽ in.c.pnſ̃ de p̄ben.li.vi. ⁊.c.vltimo de ↄceſſione p̄ben.eo li. ꝑ p̄ñtatiõeꝫ vero adquirit ius ad rem.i.ad bñficiũ petendũ ⁊ habꝫ actiõeꝫ ꝑſonalẽ ↄtra ep̄m vt in.c.paſtoralis. ⁊.c.cũ dilectꝰ d̾ iure pa tronatus que ꝟba bñ nõbis. Et vide bonam gl. que idẽ ſentit in dicto.c.dilectus. Et quia hec materia ꝓprie nõ adaptaẽ ad titulũ nõ ꝓ ſequar hic. ſed dicã plene in.d.c.paſtoralis. ſꝫ quatenus facit ad ꝓpoſitum. Cõclude ſic nõ ſequendo ꝟba docto.ꝙ aut p̄ronuſ p̄ſentauit duo ſimul vel ſucceſſiue ãtequã ep̄s ſp̄reuerit p̄mũ. ⁊ tũc neutri eſt adq̃ſitũ ius petẽdi iſtitu tiõem ſꝫ eſt in optione epi. ſeu debentis iſtituẽ eligere quẽ vult ex illis. vt i.c.cũ aũt. ⁊ ibi ple ne dixi.de iuẽ p̄ronatꝰ. nec hꝫ p̄ꝰ p̄ñtatꝰ hꝫ cãm aliquã actionẽ ↄtra ep̄m etiã ad aliđ bñficiũ qꝛ p̄rono licuit variare aliũ accumulãdo nõ aũt ex toto recedendo vt plene nõ. ꝑ Jo.an.i regula in re cõi. de reg.iur. li.vi.in mercu.et ep̄o licuit vti auctẽ a iure ſibi ↄceſſa. ſine alte rius iniuria vt pluribus p̄ñtatis eligat ex il/ lis vnũ nemini eni ex illis iiuriã facit qꝛ vtiẽ iure ſuo vt in.c.cũ eccl̃ia.de elec. ⁊.xxiiij.q.iiij. qui peccat ſ̃ ſi ep̄s differret iſtituere aliquem ex eis tũc p̄ronꝰ p̄t iſta re vt ep̄s ↄpellaẽ ꝑ ſu ꝑiorẽ ar.c.decernimus. ⁊.c.filijs.xvi.q.vij. et credo ꝙ etiã p̄ñtati p̄ñt iplorare officiũ ſupio ris in genere vt vnũ ex his eligat ar. in.l.cuꝫ q̃dã.ff.de.l.ij. Aut p̄ronꝰ p̄ñtat vnũ quẽ ep̄us ſine cã legitĩa ſp̄reuit iſtituẽ. ⁊ p̄ronꝰ pꝰmodũ

accumulauit aliũ quẽ ep̃s iſtituit ⁊ tũc valet
inſtitutio facta de ſcdo cũ fuerit p̃ñtat⁹ ꝑ pro
nũ cui licuit variare accumulãdo.d.c.cũ aũt
ſꝫ qꝛ ep̃s ſine cã legitima ſpreuit a p̃ncipio · p̃ᵐ
ↄfirmare ſeu inſtituere ita ꝙ ꝓp̃t eũ p̃ᵒ p̃ñtat⁹
ĩcurrit dãnũ tenet illi ꝓuidere iuxta id qđ ha
bet in.c.paſtoralis p̃alle.⁊ in ħ hꝫ ille p̃ñtat⁹
actioné p̃ſonalé ↄtra ep̃m ¶ Aut p̃ron⁹ nullum
aliũ p̃ñtauit ſꝫ p̃ſeuerat ĩ p̃ma p̃ñtatione ⁊ ſu
mus in terminis.c.nr̃i q̃ caſu dic ꝙ põt p̃ñta
t⁹ agere vt ep̃s ↄpellat euꝫ inſtituere qꝛ ius ẽ
ſibi adq̃ſitũ ex p̃ñtatiõe vt ꝓbat ſꝫ ⁊ in.c.dile/
ctus de offi.le. ¶ Itẽ põt agere ↄtra ĩtruſũ ĩ illo
bñficio vt inde r̃moueat ⁊ ſua p̃ñtatõ admit
tat tex.ẽ hic qꝛ cũ hẽat ius ad bñficiũ petẽdũ
hẽt ꝑ ↄñs iuſ ad oĩa ꝑ que ꝑueniat ad bñfici
um ↄſequẽdũ ar.c.p̃terea⁊.c.prudentia đ offi
dele.nõ obſtat.c.qđ.ãt.ꝫ.alle.ꝓ ↄtrario qꝛ fa
teor ꝙ factũ p̃roni nõ eſt ratũ ãtequã ſeq̃t iſti
tutio ꝑ ep̃m qꝛ põt variare aliũ accumulãdo
vt.ꝫ.dixi. ¶ Sꝫ dũ ꝑmanet in p̃ma volũtate iuſ
eſt adq̃ſitũ p̃ñtato ex q̃ p̃t agere vt ↄſeq̃t inſti
tutiõeꝫ vt ſꝫ ſaltẽ iploꝛãdo officiũ ſuꝑioris fa
cit qđ in ſimili nõ.in.c.veniẽs de renũ.⁊ ꝙ ad/
q̃rat ius p̃ñtato.pꝫ qꝛ p̃ron⁹ hꝫ ius in p̃ñtan
do vt in.d.c.dilect⁹ ergo in p̃ñtatũ trãſſert iuſ
nõ tñ ius in re.vt p̃dixi ſꝫ ius ad aliud peten
dũ. ¶ Nec ob.ſi dicat ꝙ ſi hr̃et ius ex p̃ñtatio
ne nõ teneret inſtitutio facta de alio ad ſcdaꝫ
p̃ñtationẽ p̃roni nec p̃ron⁹ poſſit aliũ p̃ñtare
¶ Ad ħ enĩ r̃ñdet vt p̃dixi qꝛ p̃ron⁹ põt aliũ p̃ñ
tare cumulando nõ in totũ a p̃oꝛe recedendo
vt in.d.c.cũ aũt ¶ Et ex hac variatiõe ſeu accu
mulatiõe p̃rono a iure ꝑmiſſa adq̃ritur aliq̃le
ius etiã ſcdo iõ p̃t ep̃s eligere quẽ vult ¶ Q̃ñqꝫ
p̃ñtatio eſt facta de vno ꝑ eũ qui nõ eſt p̃ron⁹
nec in poſſeſſiõe p̃ronat⁹ ⁊ p̃ñtat⁹ inſtituit ab
ep̃o putãte illũ eẽ p̃ronũ poſtmođ ꝯo p̃ñtatur
ali⁹ ꝑ p̃ronũ q̃ eſt in poſſeſſiõe p̃ronat⁹ ⁊ valꝫ
hec vltia p̃ñtatõ etl.facta p̃ma nõ caſſata nec
aliter irrita nũtiata ⁊ p̃ñtato adq̃rit ius ac ſi
nulla alia p̃ñtatio p̃ceſſiſſꝫ ⁊ p̃t agere ↄtra in
ſtitutũ ſine p̃ſẽtatiõe veri p̃roni vt remoueat
⁊ vt ſua p̃ſẽtatio admittat vt iſtituat vt ẽ tex
nõbil ſꝫ ¶ Ex ħ nõbilit colligit ꝙ iſtitutio fa
cta ꝑ ep̃m ſine p̃ſẽtatiõe veri p̃roni eſt ip̃o iuẽ
nulla p̃rono ſaltẽ illã inſtitutiõeꝫ ĩpugnante
qđ ꝓcedit etiã ſi ep̃s nõ agebat in iſtitutõe cõ
tẽnere veꝝ p̃ronũ cũ hic crederet aliũ eſſe p̃ro
nũ poſſeſſoꝛẽ fortꝫ ergo dẽt eẽ nl̃la cũ ſine ali
qua p̃ñtatiõe aliquẽ inſtituit vt hic ⁊ in.c.de
cernim⁹.xvi q.vij.vbi tex.optim⁹ ¶ Ex hoc ĩfert
ad intellectũ.c.illud de iure p̃ronat⁹ vbi ꝟbuꝫ
irritãda ibi poſitũ ſtet ꝓprie ⁊ ꝙ inſtitutio tal
ſit nulla apte ſentit ¶ Fre.in tractatu ꝑmutatõ
nis dicã pleniſſime in.d.c.illđ. ¶ Quid aũt ſi
ep̃s ſimpliciť ↄtulit.⁊ p̃ron⁹ infra tp̃s ſex mẽ

ſiũ nullũ p̃ñtauit.an ↄualeſcat p̃ma iſtitutio
facta ꝑ ep̃m vide de ħ ⁊ alias circa mãꝫ ꝑ do
minos de rota deciſiõe.cccl vij.dicã in.d.c.illđ
ſufficiãt iſta ſꝫ. ¶ Opp.⁊ vr̃ ꝙ ex alio capite hᵉ
ſñia fuit nl̃la qꝛ ſiue p̃eꝑtoꝛio lata.iij. q.ix.ca/
ueat ⁊.c.oĩa ⁊.l.i.§.ex eo dcõ.ff.q̃ ſen.ſine app.
reſcin. ¶ Soluit gl.ſequẽs ꝙ iudices remitten
tes negotiũ citauer̃t ꝑtes vt.ꝫ.dixi in nõbili
b⁹.⁊ circa ħ vide nõbile dictũ ¶ Inn.in.c.ſi.đ ac
cu.in p̃n.vbi.d.ꝙ iudex cui ↄmittit ꝑ ſuꝑioꝛẽ
aliq̃s articul⁹ cãe ꝑ eũ iſtruẽd⁹ ⁊ ad ſuꝑioꝛeꝫ
remittend⁹ põt etiã ſi nihil ſibi fuerit dictuꝫ ꝑ
ſuꝑioꝛẽ p̃ſigere ꝑtib⁹ t̃minũ infra quẽ ↄpare
ãt coꝛaꝫ ſuꝑioꝛe.ne ſine termino cã remaneat
qđ eſt mẽti tenendũ. ¶ Vlterius opp.videt ei
ꝙ ex q̃ .i.breue tp̃s poſt ſñiaꝫ iſte cleric⁹ ↄparu
it debuit audiri abſqꝫ eo ꝙ alr̃ ĩpedimentũ ꝓ
baret vt in.l.etſi poſt tres.ff.ſi q̃s cau. ¶ So.dic
gl.in ꝟbo breue tp̃s ꝙ illa.l.itelligit q̃ñ quis
vult purgare moꝛã añ lit̃ ↄteſ.⁊ cũ ſꝫ ius alte
ri⁹ ꝑtis nõ eſt effectuꝫ deteri⁹.vel dic meli⁹ ꝙ
illa.l.loq̃t ĩ ſtipulatiõe iudiciali cũ q̃s ꝓmiſit
ſe ſub certa pena ſiſtere die certa ĩ iudicio qđ
ſi nõ fecit poterit moꝛã purgaꝛ .i.paucos dieſ
dũmõ ius actoꝛis nõ ſit effectũ deteri⁹ ſꝫ ſꝫ loq̃
tur cũ ſñia lata q̃s petit illã retractari allegã
do iuſtã cãꝫ abñtie q̃ caſu nõ dẽt audiri niſi ꝓ
bet ĩpedimẽtũ vt.i.lati⁹ dicet.qꝛ ſñia fecit ius
int̃ ꝑtes vt ĩ.c.cũ int̃.ꝫ.eo.⁊ de purgatiõe mo
re.vide qđ nõ.gl.in.c.cupientes de elec.li.vi.ĩ
ꝟ.expectari ⁊ in regula moꝛa.de re.iur̃ li.vi.⁊
plene ꝑ bar.in.l.ſi q̃s inſulã.ff.de ꝟ.ob. ¶ Op
de.c.ex literis de ĩ ite.reſti.vbi q̃s fuit auditus
ↄtra ſñiaꝫ ꝓbãdo ĩpedimẽtũ ſeu iuſtã cãꝫ abñ
tie ꝑ ſolũ iuxãmẽtũ ¶ So.gl.ſequẽs ꝙ illud ꝓceſ
ſit fauoꝛe mr̃monij vt ibi dr̃ in tex.nec is qui
fraudulent̃ abñtiã ꝓcurauit erat ſoluendo iõ
ꝑs fuit audita ↄtra ſñiaꝫ ſꝫ ãt ceſſat ille fauoꝛ
nᵉ ꝓbabat alicui⁹ fraus.iõ oꝫ ꝙ ꝓbet ĩpedimẽ
tũ quo ꝓbato reuocabit ſñia vt ſꝫ ⁊.l.ſi finita
§.ſi forte ſunt.ff. de dam. infec.nec dicit iudi
catũ vbi quis iuſta cã detent⁹ p̃ñs eẽ non po
tuit l.q̃ſitũ.ff.de re iudi. ¶ Aduerte qꝛ glo.vr̃
ſibi ↄtrariari ac etiã tex.de ↄtrarietate notari
põt ¶ Nã p̃mo gl.dicit ꝙ ſñia reuocatur ꝓbato
ĩpedimento ⁊ ſic vult ꝙ ſñia tenuit qđ clari⁹
dicit in gl.ſe.⁊ ſatis videt ĩnuere litera in ſi.
in ꝟbo irritandũ .⁊ tñ poſtea ſentit ↄtrarium
ſcꝫ ꝙ ſit nulla in eo ꝙ allegat.l.q̃ſitũ hoc etiã
videt ĩnuere tex.in ꝟ.poſtmodũ in ꝟbo nl̃liuſ
decernerẽt eẽ valoꝛ.ſ.ꝫ. ¶ Solu.dic ꝙ aut iudex
ſciebat iuſtã cãm abñtie ⁊ nihilominus tulit
ſñiaꝫ ⁊ nõ videt iudicatũ ita ĩtelligi põt dcã
l.q̃ſitũ ⁊ tenet ibi bar.⁊ dixi.in.c.q̃relã de ꝓcu
facit.c.ſi duobus.de appel. ¶ Aut iudex ignoꝛa
bat ⁊ ſñia tenet mero iure vt in.d.c. q̃relã ſed
dꝫ r̃uocari ĩpedimẽto ꝓbato vt ſꝫ ¶ Nec ob.tex

in eo ꝙ dicitur nullius valoꝛ. dz enim intelligi i effe
ctu ⁊ h̄ vult gl. ſequēs ⁊ ſat. eni ſētit hoſti. in
tex. i v° irritādā. pōderādo ꝙ n̄ dix̄ irritā. ⁊ ſic
taľ ſnia tenuit ſm eū Sz tunc oppoit ſi tenuit
quō potuit legatus ſuam ſniaz retractare cō
tra. c. in lr̄is de offi. delegati. ⁊. l. i. C. ſentē. r̄ſci
di nō poſſe So. dicit gl. in vbo nulliꝰ ꝙ h̄ po/
tuit ꝑ beneficiū reſtitutiōis in inte. ex clauſu
la generali ſi qua iuſta cauſa mihi videbitur
etiā. ff. ex qbꝰ ca. ma. ꝑ to. ¶ Nō ex hac gl. iun
cto tex. ꝙ legatus pt ex cā reſtituere etiā maio
rē ꝯtra ſuā ſniaz. ⁊ idem facere pt epīs ⁊ qlibz
alius hn̄s merū ⁊ mixtū iperiuz vt in. l. i cāe
ij. §. fi. cū. l. ſe. q̄ icipit pferri. ff. de mino. Quid
āt in ſimplici magiſtratu an poſſit reſtituere ⁊
qd in dlegato dic vt plene leg. ⁊ nōt in. l. fi. C.
vbi ⁊ apud quē ⁊. l. aduerſꝰ ſniaz. C. ſi aduer
ſus rē iudi. et in. d. §. fi. et in. c. pnl. de in itegꝝ
reſti. vbi plene de h̄. ¶ Oppo. ꝯtra tex. in eo ꝙ
delegati a legato ꝯmiſerūt alijs vices ſuas ⁊
ſic ꝯtra. l. a iudice. C. de iudi. ⁊. c. cum cāz. d ap
pel. vbi dicit ꝙ delegatꝰ iferioꝛis a pn̄cipe nō
pt alteri ſubdelegare Sol. gl. in vbo alijs. ſol
uit tribus modis. ¶ Primo ꝙ hic fuerit lis ꝯ
teſtata corā iſtis delegatis legati āteq̄ ſubde
legaſſet. vnde ſicut ꝓcuratoꝛ ad iudicia nō pt
ante litē ꝯteſtatā aliū ſubſtituere h̄ poſtea ſic
cū ſit dn̄s litis ꝑ ꝯteſtationē effectꝰ vt in. l. nul
la. C. de ꝓcu. ⁊ expſſius in. c. i eo. ti. li. vi. ita ⁊
delegati iferioꝛis a pn̄cipe qi dicat ꝙ ꝯtraria
loquūt añq̄ ſit lis ꝯteſtata corā delegatis. ſe
cus ſi poſtea vt hic. ¶ Hanc opinionē tenue
rūt azo ⁊ Wilcē. ⁊ cū ea trāſit ſpeculatoꝛ in ti
tulo de litl. ꝯteſt. §. fi. in fine. ¶ Sed hanc ſolu
tionē reprobat gl. ⁊ bene in. d. c. cū cauſā. ꝑ il
lū tex. qui bn̄ facit. ⁊ qꝛ iura in ꝯtrariū allega
ta loquūt indiſtīcte. Nec ob. rō pmiſſa ſm Jo
an. in dicto. c. cū cauſā. qꝛ ꝓcuratoꝛ iō ꝯmittit
ſeu ſubſtituit poſt litis ꝯteſtationē. qꝛ eſt effe
ctuſ dn̄s iſtātie. vt dicit i dicto. c. i. hic ē ꝙ ſine
cauſa poſtmodū non reuocat iuītꝰ vt in. c. ij.
e. ti. li. vi. qd nō eſt in iudice dlegato. vt. l. iudi
ciū ſoluit. ff. d iudi. ⁊ rō rōnis eſt. qꝛ i ꝯteſtati
one ꝓcuratoꝛ eſt vt agens. iudex vt patiens
fortius ergo operat ꝯteſtatio in agente q̄ in
patiente. facit qd me. cau. ſacris. ¶ Preterea
in ꝯteſtatione qi ꝯtrahit inter ptes. vt l. iij. ff.
d pe. nō aūt cū iudice. h̄ corā eo fit iſte qi ꝯtra
ctus ¶ Itē rō q̄re ꝓhibet delegatꝰ ſbdelegare
de q̄ ꝑ gl. c. ſi cui. de offi. dele. li. vi. vbi vide.
ita militat pꝰ litē ꝯteſ. ſic añ. ⁊ hāc ptē ſequūt
cōir legiſte. in. l. a. iudice pal. ⁊ i. l. moꝛe maioꝝ
ff. d iuriſdict. oīuz iudicū. ⁊ vtrobiqz ꝑ. Bar.
hinc merito gl. trāſit ad ſcd̄az ſolutionē dicēſ
ꝙ hic nō fuit exceptū. ⁊ ideo defacto taliter ꝓ
ceſſū fuit. pōt gl. intelligi qd valz ꝯmiſſio niſi
excipiat qd puro vex ex defectu ptātis dicta

l. a iudice. ⁊. d. c. cū cām ⁊ hoc tenz hic dn̄s an
h̄ credo ꝙ gl. itellexerit ꝙ d iure nō valuit ille
ꝓceſſus. h̄ de facto dūtaxat qd clariuſ exp̄mit
in tertia ſolutione dicens ꝙ hodie ſtandūz ē
contrario. Hec ſolutō eſt va in ſe ſ nō ꝯgruit
huic lr̄e q̄ pſuppoit validitatē ꝓceſſus irreuo
cabilit̄ niſi fuiſſet ptenſa iuſta cā abſētie tpe ſē
tentie. Quarto ſoluit Jnn. elegāt ꝙ articulū
iuriſdictionalē nō pt iudex iferioꝛis a pn̄cipe
delegare h̄ articulū nō iuriſdictionalē ſic. ⁊ re
ceptio teſtiū eſt articulꝰ iuriſdictionalis cum
teſtes nō ſūt approbati ſeu introgatoꝛia non
ſūt facta Nā tūc iudex deputat ſub receptiōe
teſtiū. vt eſt tex. iūcta gl. in cle. vna de offi. dele
Secus vbi oīa fuiſſent exaiata ita ꝙ ꝯmiſſa
rius hz nudā facti exceptiōez tūc ei eſt articu
lꝰ ſine iuriſdictiōe. ¶ Ad h̄ vide bonā gl. in di
cta cle. vna ⁊ ſic itelligas dictū Jnn. ⁊ h̄ vltio
cau̅ pt ſaluari hec lr̄a ⁊ hāc ſolutiōez ſeqt̄ hic
do. an. ¶ Ego ad h̄ allego gl. nōbilē i auc̄. vt
d fū. ſeu. etiā eoꝝ fu. coll. v. in vbo cāz audiāt
q̄ h̄ ſentit Ad idē allego tex. optimū in. c. ſup
qōnū. de offi. dele. in v. nos āt vbi fecit mētio
nez de articulo nō iuriſdictionali dixit a nobꝭ
vel qcūqz iudex ⁊c. ſ vbi fecit mētiōem de arti
culo iuriſdictionali nō replicauit illa vba vel
qcūqz ⁊c. ⁊ h̄ teneo lz bar. in. l. moꝛe maioꝝ. ff
de iuriſdict. oīuz iudicū ſimplr̄ dixit talē dele
gatū iferioꝛis poſſe vnū articulū ſbdelegare
ſicut delegatꝰ ad vniuerſitatez cāꝝ pt delegare
vnā cāz ⁊ de h̄ dixerit eē caſū i cle. vna d offi.
dele. h̄ certe Bar. nō bn̄ pōderauit illū tex. lo
qt̄ ei in delegato pape. d q̄ nō eſt dubiū qn ex
pꝛiuilegio ſpāli poſſit ſbdelegare. vt in. c. paſto/
ralis de offi. dele. ⁊. l. ⁊ qꝛ. ff. de iuriſdic. oīum
iudi. ⁊. l. vnica. C. qui ꝑ ſua iuriſdictiōe ¶ Itē
ꝯtra eū apte facit tex. in. d. c. cū cāz vbi loqui
tur de articlo receptiōis teſtiū Ad idē. l. a iu/
dice pal. vbi dr̄ ꝙ iudex delegatus nō habet
ptātē dādi iudicē h̄ ꝯmittendo articulū iuriſ
dictionalē daret iudicē. vt ꝓbat in. d. cle. vna
de offi. dele. gꝰ talē articulū iuriſdictiōalē cō
mittere n̄ pt Nō obſtat ſilitudo ꝑ eū allegata
qꝛ dlegatꝰ ad vniuerſitatē cāꝝ cēſet qi oꝛdia
riꝰ. iō pt vnā cāz ſbdlegaē. vt nō. i. c. cū cāz. pal
⁊. c. cū ptoꝛ. ff. de. iudi. ⁊. l. pōponiꝰ. ff. de re iudi
q̄ rō ceſſat in dele. ad vnā cāz Si ergo vis ſal
uare dictū bar. reſtringe euz ad articulū non
iuriſdictionalē vt dixit Jnn. ⁊ hoc dictū vid̄t
tenere bal. in. d. l. a iudice. allegat gl. i cle. vna
de offi. dele. ⁊ eſt gl. fi. ¶ Hāc ꝯcluſionē ſequūt
dn̄i de rota deciſione clvij. vide plene ꝑ ſpe. in
ti. de teſti. §. i. v. ſ nūqd. ⁊ per pau. in dicta cle.
vna. Sz quāq̄ hec dicta mihi placeāt tamen
iudicio meo hec lectura non ꝯgruit huic lr̄e
qꝛ iſti delegati nō ſbdelegauerūt vnū articu
lū tm̄ h̄ ſimplr̄ alijs ꝯmiſerūt vices ſuas ⁊ ſic

nihil ſibi reſeruauerit vt ſingularit᷑ voluit Inn
in.c.ſup qōnuȝ.de offi.dele.vbi dic̄ ꝙ ſi ꝺlega
tus ꝯmittit alicui vices ſuas videt᷑ in toto ꝯ
miſiſſe ad qꝺ allego tex.iuncto ꝑncipio cū ſi.
in.c.venerabili.de offi.dele. Nec ob qꝺ.ſ.
dixit.ſ.ꝙ lr̄a inuit ꝓceſſū ẜ valuiſſe qꝛ ẜ non
diſcutit᷑ de validitate ꝓceſſus iſtoꝝ ſbdelega
toꝝ immo nil ꝺ iſtoꝝ ꝓceſſu dicit᷑. ſed diſputa
tur dūtaxat de archiepi ⁊ ſic ſi bene pondere
tur hec lr̄a nō facit in hoc ꝓ nec ꝯtra ẜ ſimpli
citer narrat factū. Quidā lecturā ſeu ſolutō
nem ego do valde ſingularē ꝑ quā tollit᷑ oīs
obiectio vt dicamꝰ ſpāle eē in delegatis lega
ti pape deputati in certa ꝓuincia vt illi poſſit
alteri ſubdelegare ſicut hoc poteſt facere dele
gatꝰ ꝓcōſulis vt ꝓbat᷑ ſm vnū intellectū in.l.
legatꝰ.ff.de offi.ꝓ ꝯſulis quē intellectū ſenſit
ibi.gl. Nec bar.reprobat ẜ cū eo ſimplr̄ tranſit
⁊ bal.expſſe approbat i.ꝺ.l.a iudice Per illā.l.
dixit ꝙ delegatus legati cardinalis p̄t cōmit
tere ⁊ hoc qꝛ talis gerit in ꝓuincia ſibi cōmiſ
ſa vices ꝑncipis.⁊ hēt ibi ſupmā ptātē. ⁊ ſic ē
locꝰ ꝑncipis Vn̄ ſicut delegatꝰ ꝑncipis ſub
delegat.ita ⁊ ꝺlegatꝰ iſtiꝰ legati ẜ bal.itellexit
in legato cardinalis.facit ad ẜ qꝺ nōt gl.in.c
ij.de offi.le.li.vi.ꝗ dicit ꝙ legatꝰ cardinalis e
quiparatur procōſuli .legatꝰ vero nō cardiāl ꝗ
lis eāt iſte de ꝗ in tex.eqpat᷑ ꝑſidi.tex.tn̄ ibi lo
quit᷑ idiſtincte in oī legato pape ⁊ ſic itelligen
do hr̄es ẜ lecturā oīno nouā Que āt ſit ratō
q̄re delegatꝰ regularit᷑ nō ſubdelegat Jo.an.
i.c.is cui.de offi.dele.li.vi.dicit ꝙ officiuȝ ſeu
munꝰ iudiciādi eſt neceſſariū.allegat nōta i.ꝺ
l.a iudice Ego vero allego illā rōeȝ.ſ.qꝛ dele
gatꝰ nō hēt iuriſdictiōeȝ ꝓpriā. lȝ fūgit᷑ munē
iudicādi.iō ñ p̄t alteri ꝯmittere.qꝛ nemo dat
qꝺ nō hēt.vt in.c.dagbertū.i.q.vij.⁊.c.qꝺ aūt
de iure pro. Hāc rōeȝ ſentit tex.in.l.more ma
ioꝝ.ff.de iuriſdic.oīuȝ iudi. Et expſſe tȝ Bal.
in.ꝺ.l.a iudice. Jō delegatꝰ ꝑncipis hēt ex ꝑui
legio vt ꝯmittere poſſ. Et hec faciūt ad.q.nō
bilē quā ponit gl.in.ꝺ.c.is cui An delegatꝰ in
ferioris a ꝑncipe cū ptāte ſbdelegādi poſſit al
teri ſbdelegaē Jo.an.in gl.ſua ⁊ in nouella te
nuit ꝙ ſic.multi tn̄ ꝯtra Sȝ ꝑmā ptē ſeq̄t᷑ bar.
in.ꝺ.l.more maioꝝ.reddēs bonā rōeȝ qꝛ tunc
nō vr̄ ipe delegatꝰ delegare.ẜ delegatus.vt.l
vnū ex familia.§.ſi de falcidia.ff.dele.ij.⁊.l.ſi
diſtiguemꝰ.§.q̄ſitū.ff.de arbi. Jtē ſic ꝯgnitio
cāe ē iuriſdictiōis ⁊ iō delegabil᷑ ita iudicādā
di ſniaȝ ē iuriſdictiōis.vt.l. Jmpiū in fi.ff.de.
iuriſdi.om.iudi.iō delegabil᷑. Et he rōnes
ſufficiūt iudicio meo cāis ꝓhibitiuis huiꝰ ꝺ
legationis de quibꝰ.ſ.ſiue teneamꝰ ꝑmā ſiue
ſcꝺaȝ adduco optimū ſimile in.c.i.de ꝓcurato
li.vi.in fi. Sȝ dubiū eſt nō tactū ꝑ doc.aliꝗſ
ꝙ memineri qꝺ in delegato ꝑncipis ſbdelegā
te an poſſit dare ptāteȝ ſbdelegādi. Ego al
lego ad hoc gl.ſingularē in.c.ſup qōnē.in.§.
porro in vbo trāſſertis.ꝗ tenet ꝙ nō qꝛ ptātē
ꝯmittendi hȝ ipe delegatꝰ nō ex ꝯmiſſiōe ſed a
lege Ego vo ſic diſtiguerē ꝙ aut ꝯmittit tota
liter vices ſuas ⁊ nō p̄t dare hāc ptātē ſbdele
gandi.qꝛ cū ꝑ talē ꝯmiſſiōeȝ deſinat eſſe iudx
nō poterit illa ſbdelegatio poſtmodū ſieꝺa ꝑ
ſbdelegatū ſibi attribui.cū deficiat exercitiuȝ
ad qꝺ vt i.l.bonoꝝ.ff.rē ratā hr̄i.⁊ qꝺ nō.bar
in.l.ſi is qui ꝓ ēptore.ff.de vſucaꝑ ⁊ ꝑ gl.in.c.ꝗ
ſic de elec.li.vi.nec ꝑuilegiū ſuū.cū ſit pſonale
poterit alteri cōicare.vt in regl̄a ꝑuilegiū pſo
nale de re.iul.li.vi. Aut ꝯmiſit reſuata ſibi ali
ꝗ iuriſdictiōe ⁊ tūc valebit qꝛ ipe vr̄ ꝯmittere
dādo ſpāle mandatū ꝯmittendi ar.in.ꝺ.l.vnū
ex familia.⁊.ꝺ.c.i.de ꝓcu.li.vi.⁊ hec nō. An āt
iudex ꝺlegatꝰ a ꝑncipe vel ordinariꝰ poſſit no
tario ꝯmittere receptiōeȝ teſtiū Jnn.dic̄ ꝙ ſic
quātū ad ſcribendū.ẜ nō quātū ad examinandū
.§.de ꝯſāguinitate ⁊ affi.in.c.i. Hoc vltimū nō
plȝ hoſti.nec cōir alijs doc.qꝛ i ciuili iudex p̄t
ꝯmittere teſtiū examiatiōeȝ.alꝯ receptiōeȝ vt i
l.iudices cū auc̄.ibi ſignata. C.de fi.iſtru.⁊ i
cle.vna de offi.dele.de ꝗ in ſpe.de teſti.§.nunc
tradēꝺ v.ad officiū plē hūc articulū examiaui
in.c.cū cāȝ de teſti.dic vt vbi. Quid ꝺ eo cui
ſit ꝯmiſſa receptio teſtiū an poſſit alteri ſbdele
gare Jnn.diſtiguit ꝙ aut fuit ꝯmiſſa receptō
teſtiuȝ ſeu examiatio ⁊ non pōt alteri ꝯmittere
qꝛ in hoc electa eſt eius induſtria.de offi.dele.c
ſi. Aut fuerit ꝯmiſſū vt atteſtatiōes ſcribe
ret ⁊ tūc ꝯmittit.qꝛ eligit᷑ eius opa potius ꝗ̄
induſtria.ar.§.de appel.cū cāȝ Hoſti.in hoc vl
timo ꝯtra.qꝛ licȝ ſit electa opa.tn̄ nō ſubſtitu
et ſine ꝯſenſu eligentis.ff.de ſolutio.int᷑ artifi
ces.⁊ certū eſt ꝙ multū pōt i his tabellio Jtē
talis ꝯfidit de electo qui nō ꝯfideꝛ de ſbſtitu
to ⁊ cū hac opinione trāſit hic Jo.an.⁊ placȝ
hoc vltimū do.an. Et ꝓ hoc ego allego tex.in
c.ſi.§.cetex.de offi.dele. vbi patet ꝙ cū alicui
ꝯmittit᷑ nudū miniſteriū induſtriale non pōt
ꝯmiſſarius aliuȝ ſbſtituere.ẜ iſte tabellio licet
ſit electꝰ ad ſcribēdū.tn̄ qꝛ ꝑ fidē ⁊ eius legali
tatē fuit electꝰ nō poterit aliū ſubrogare mul
tū eni valet fides boni ſcriptoris de ꝓba.qm̄
ꝯtra ⁊.c.cū dilectꝰ.ꝺ fi.iſtru.ẜ ꝑm dictū ꝙ depu
tatus ad examiatiōeȝ teſtiū nō poſſit alij ꝯmit
tere non puto verū.ẜ diſtinguo ꝙ aut ad hoc
fuit deputatus ꝑ papā ⁊ p̄t qꝛ iudex eſt.vt eſt
tex.aptus in.ꝺ.cle.vna de offi. dele.aut fuit ꝺ
putatus ab iferiori ⁊ pōt ꝯmittere articuluȝ
nudis vt.ſ.dixi in alio iudice ⁊ tenet apte gl
ſi.in dicta cle.vna.quā notab.ſentit etiā ẜ do
an.et hec ſufficiāt hic.cū nō ſit ꝓpria materia
hꝰ.c. Op.ꝯtra tex.ꝙ iſte ſacerdos fuit auditꝰ
ꝯtra ſniaȝ lȝ ſufficiēt ñ ꝓbarȝ iuſtā cāȝ abſētie

vñ obſtat.c.q̃relã.ꝺ ꝑcu.et ꝑ locū a ſpāli.c.ex
lr̃is.ꝺe in ĩte.reſti.et ꝑaria ſūt nō ꝓbare vl' mi
nus ſufficient ꝓbare.vt in.c.tã lr̃is.ꝺe teſti.⁊
c.ſi.ꝺe iureiurã.et optīe.c.cã.ꝰ.e.So.gl.i ꝟbo
min⁹ ſufficient ſētit ꝺuas ſolutōnes.Pria ꝙ
iſte fuit auꝺit⁹ ne ꝟitati opīo ꝓualeret.vt in
lr̃a h.ſolo eſt min⁹ gñal'.Nã eadē ē rō ĩ qualꝫ
alia cã et tñ nō fit retractatio ſnīe niſi ꝓbet le
gitia cã abſñtie.q̃a tñ ſnīa tranſiuit in rē iuꝺi
catã fecit ius int̄ ꝑtes ſiue eq̃ fuerit ſiue iniq̃
iō nō ꝺꝫ retractari cū graui ꝑiuꝺitō alteri⁹ ꝑ
tis niſi ꝺet plēa ꝓbatio.ꝰ.e.cū int̄.et.l.igeniū
ff.ꝺ ſta.ho.Et forte ob h̄ gl. trãſit aꝺ ſcꝺãꝫ ſo
lutionē ꝺicēs ꝙ h ex ꝑlib⁹ cãis fuerit auꝺit⁹
qꝛ iuꝺex fuit circūuēt⁹ ꝛc.vt h̄r in lr̃a et in glo
ꝫ ꝑ hãc ſolutōꝫ nō h̄r clare intellect⁹ h⁹.c.qꝛ ſi
iſte cãe reꝺꝺūt ſnīaꝫ nullã.et tūc non optebat
ꝓbare cãꝫ abſñtie.ꝫ ꝑtextu nullitatis ꝺebuiſ
ſet auꝺiri q̄ñtūcū ꝙ fuiſſet ꝯtumax. vt i.c.licet
et qꝺ ibi nō.ꝺe ſē.ex.li.vi.facͭ cle.i.ꝺe re iuꝺic.
Aut nō īferebat nullitateꝫ et tūc nō ꝺēbat re
tractari exq̃ nō trãſiuit ĩ rē iuꝺicatã vt in iu
rib⁹ ꝑal.vt in.c.cū ex lr̃is.§.ſi.ꝺe in ĩte.reſti fa
cit qꝺ nō.Jo.an.p⁹ Archy.⁊ Jo.mo.in.c.i.ꝺe
ꝺo.et ꝯtu.li.vi.Inno.ponit h vij.ſolutōes ſeu
vij.lecturas. q̃ lꝫ iuꝺicio meo ex toto lr̃e non
ſatiſfaciãt.vt.ĩ.patebit qꝛ tñ ĩ ſe ſūt nōbiles iō
illas ſingularit̄ ꝓſeq̃r.Et p⁹ ꝺicit ipe ꝙ iō au
ꝺit̄ iſte ꝯtra ſnīaꝫ ꝺiffinitiuã nulla appelſone
ſuſpēſã qꝛ agebat̄ ꝺe bñficio naꝫ ſpāle ē cū ꝺe
bñficijs agit̄ cū in iꝑ eꝫ collatōe aꝺeſſe ꝺēat
oīs puritas.⁊ ab eſſe oīs ſurreptio.ꝰ.e.cū oli
et ꝺe elec.cū ꝺilecti.nec ob ſtat ſm cū.ĩ.c.cū int̄
et.c ſtorta.qꝛ nō loquūt̄ ĩ bñficialib⁹.Ex hac
lec.hēs nōbile ꝙ ſic ſnīa in cã mr̃imonij cãno
lis nō trãſit in rē iuꝺicatã.ꝰ.e.lator.et c.ꝯſan
guinei.ita nec in cã mr̃imonij ſpūalis. etiã ſi
agat̄ ꝺe īferiorib⁹ bñficijs.vt h ſm itellectum
iſtū.Et h̄ itē ꝺictū fuerat Inno.in.c.cū oli.ꝺe
ꝺo.⁊ ꝯtu.ꝑ illū tex.Sꝫ hec.lec.nō vr̄ p⁹ ꝯgruē
huic lr̃e.qꝛ ſm eã fruſtra fuiſſꝫ inq̄ſitū ꝺe legi
tima cã abſñtie.Pretēa ꝓ nō firmat ſe ſuꝑ q̄li
tate cãe.ꝫ rōes tex.parit̄ militãt in alia cã.
Itē ꝺictū nō eſt veꝝ inꝺiſtīcte.qꝛ in ꝑiuꝺiciuꝫ
ſuccūbētis.vñ trãſit ſnīa in rē iuꝺicatã.etiaꝫ
in cã bñficiali et ꝓbat̄ optīe in.c.cū ꝺilecti.i ſi
ꝺe elec.Et ꝑ gl.in.c.i. ꝺe ꝯceſ.ꝑben. ꝺixi plene
in.ꝺ.c.cū oli.ꝺe ꝺo.et ꝯtu.vbi viꝺe ꝺo. An.ꝺi
cit ꝙ hec lec.pōt ſaluari itelligēꝺo ꝙ ꝓpter ab
ſētiã min⁹ lcīme ꝓbataꝫ poſſit retractari ſnīa
ſicut retractat̄ in mr̃imonio.vt in.ꝺ.c.ex lr̃is.
ꝺe in ĩte.reſt. ſatis poſſit hec lectura ſaluãri in
ſe ꝫ nimis reſtrigit lr̃aꝫ q̃ in retractatiōe ſnīe
nō fūꝺat ſe ſuꝑ ſpālitate cãe bñficialis.Itē
poſſet ſubtilizãꝺo hec lect.ĩpugnari ꝑ iſtū tex
qꝛ ſi in cã bñficiali ꝺebēt inꝺiſtīcte retractari

ſnīa ꝓpter abſñtiã min⁹ lcīme ꝓbatã ꝓ retra
ctaſſet iſtã ſnīaꝫ in ꝑincipio añq̄ aꝺmiſiſſet ali
as ꝓbōnes ſuꝑ iiuſtitia ſnīe qꝺ nō fecit imo
ꝓbata abſñtia min⁹ ſufficient ꝺeꝺit auꝺitorē
ſuꝑ ꝓbãꝺa iiuſtitia et ea ꝓbata tūc ꝺemū re
tractat ſnīaꝫ.vt clare ꝓbat̄ in ꝟſ.lꝫ aūt.Se
cūꝺa lectura Inno. ē vt locū hēat qꝺ h vr̄ cū
ex tenore ſnīe ꝺeꝑhenꝺit̄ ipi⁹ euiꝺēs iniq̄tas
vt h erat. nã falſū repiebat̄ in eo ꝙ ꝺicebat ꝑ
atteſtatōnes eſſe ꝓbatū.ꝙ.a.habuiſſꝫ poſſeſſi
onē iuris ꝑſonat⁹.Itē in eo ꝙ ꝺicebat ꝙ.t.ꝺe
fecerat ĩ ꝓbōne ar.aꝺꝺucit aꝺ h̄.c.ij.ꝺe purg.
vulga.hec lec.ex toto m̄ nō plꝫ qꝛ ſi ex ꝑꝺictiſ
reſultaſſꝫ euiꝺēs iniq̄tas ſnīe nō valuiſſꝫ ipo
iure vt in.c.int̄ ceteras.ꝰ.e.⁊ qꝺ plē ꝺixi ibiꝺ
facit qꝺ nō.Bar.i.l.i.C.ꝺe erro.cal.et ſic non
fuiſſet h op⁹ retractare ſnīaꝫ ſi ꝓ ꝓnūciaſſꝫ eã
ipo iure nullã.vt i.c.acceꝺēs.el p⁹.ꝰ. vt lite ñ
ꝯteſ.vr̄ tñ ꝙ ꝺebuiſſꝫ eſſe nulla.exq̃ error ꝺeꝑ
hēꝺit̄ ex tenore ſnīe iuꝺicis att. aꝺ q̃ iuꝺex i ſū
ma ſe retulit.Sꝫ pōt ꝺici ꝙ h fuit ꝓbabilis
error.qꝛ nullo iure ꝑuꝰ erat cautū ꝙ ius ꝑri
nat⁹ nō trãſiret cū vniuerſitate in creꝺitorem
marie qꝛ creꝺitor ꝑcipiebat hic pēſionē ſolitã
exhiberi ꝑrono.ar.opti.in.c.cū veniſſet.ꝺe re
ſti.ſpo.et i.l.q̄uis.et qꝺ ibi nō.ff.ꝺe aꝺq̃ poſ.⁊
iō ſnīa nō ꝺēbat eſſe nulla ipo facto cū nō eēt
error maifeſt⁹.et ꝺe iure clar⁹ vt nō.in.c.i.ꝰ.e
et ꝑ Inno.in.c.p.et.g.ꝺe offi.ꝺele.et.c.cū ſpāli
ꝺe appel.facit qꝺ nō.gl.in.c.vno.ꝺe poſtu.ꝑla
li.vi.Poſſet tñ h ſolutio Inno.ſaluari ꝑut.ĩ.
ꝺicã ĩ octaua lec.Tertia lectura eſt ꝙ iuꝺex
fuit ab aꝺuerſario ꝺoloſe circūuēt⁹. et iō po
tuit hec ſnīa retractari.vt.l.ſi ꝑtor.ff.ꝺe iuꝺi.
Hec lectura ē ꝟa in ſe ꝺiſtiguit̄ tñ ꝙ aut fuẽit
ſnīa lata in abſñtem ꝺolo ꝑñtis puta ex falſiſ
allegatōib⁹ ꝺoloſe factis ꝑ ꝑñteꝫ ⁊ ē ſnīa ipo
iure nulla.vt i.ꝺ.l.ſi ꝑtor.§.marcell⁹.ꝑal.Aut
fuit lata ſnīa in ꝑñteꝫ et nō ē nulla.ꝫ venit re
tractãꝺa ꝑ reſtōneꝫ in itegꝝ.ar.in.l. ꝺiu⁹.ff.ꝺ
re iuꝺi.et.c.cū venerabil'.ꝺe excep.ꝺixi i.c.licꝫ
ꝺe ꝓba.et hãc ꝯcluſionē firmat Bar.p⁹ gl.in
ꝺ.l.ꝑtor.ſētit Inno.i.c.cū ꝺilecta.ꝺe reſcꝑ.et h
Sꝫ hec lec.nō ꝯgruit iuꝺicio meo huic lr̃e.q̃a
iuꝺex nō fuit hic circūuēt⁹ ꝺolo ꝑtis ꝑñtis ꝫ
ex ſua facilitate vt pꝫ ex ſequētib⁹ in tex. q̃a
ꝺixit illū plene ꝓbaſſe q̃ nō ꝓbauerat ꝛc.vt in
lr̃a.vñ ꝺe ꝺolo ꝑtis nil ꝺicit̄ in lr̃a.Nec ob
ſtat ſi ꝺicat̄ ꝙ ꝑſens ꝺolo tacuit iura alteri⁹
ꝑtis.qꝛ ꝑmo ꝑt ꝺubitari.vtꝝ ſufficiat ꝺolus
ꝑñtis in taceꝺo ꝺe quo viꝺe qꝺ nō.Inno.i
c.ſi.ꝺe accu.et.c.ſi ꝺuob⁹.ꝺe appel.et.c.ij. ꝺe ꝺi
la.Itē preſuppoſito ꝙ ſufficiat nō apparet
hic ꝺe ꝺolo ꝑñtis.nã creꝺiꝺit ꝙ acta ſua ſuffi
cerēt aꝺ inſtructiōꝫ cãe et iputãꝺuꝫ eſt alteri
ꝑti q̃ iura ſua nō ꝓꝺuxit.vt i.c.ꝺuꝺū.i.ꝺ elec

etſi dicerem⁹ ↄtrariū iſta ſnia fuiſſet nlla.cui⁹
ↄtrariū inuit tex.cū papa retractauit ſniam.
Et p h̄ tollit aliud argumētū qð pt ↄtra tex.
formari.nā hec ſnia tāq̄ȝ lata a min⁹ iſtructo
debuit eē nulla vt i c.cū ex lr̄is.de in ite. reſti
et p bar.in.l.platā.C.de ſen.et iter locu.dico
ei q̄ iudex recepit acta vni⁹ ptiſ q̄ credidit ſuf
ficere ad deciſiōeȝ cāe.et ſic non fuit lata ſine
medijs.ȝ error ↄſiſtebat i fc̄o.et ad aliū erro/
rem i eo q̄ iudex pnūciauit.q.t. defecerat in
pbatōe dic q̄ cuȝ ſe nō retulerit ad acta.et ex
alijſ iudex potuit motū animi ſui iformare ſi
reddit illð ſniaȝ nullā.int̃ ea q̄ hn̄t et nōnt.
S.e.cāȝ. Quarta lec.Inno. q̄ h̄ ſolū ſuffici
ebat ad caſſatōeȝ q̄ ordo iudiciari⁹ h̄ nō fuit
ſnat⁹ qꝛ iudex pbatōes ↄdēnati nō vidit vt
i d.l.platā.hec lec.etiaȝ nō plȝ.qꝛ ↄcluderet ſi
eēt vex ſniaȝ eē nullā d.l.platā.cui⁹ↄtrariū i
nuit hec lr̄a vt.S.dixi. Itē vt pdixi hic iudex
vidit atteſtatōes ptis ↄparētiſ q̄ credidit ſuf
ficere et iputādū ē alteri pti iura ſua nō pdu
cēti.dc̄o.c.duduȝ. Nā ſcðȝ iura ptis pn̄tis pt
iudex procedē ſi credit illa ſufficē ad deciſiōeȝ
cāe.vt i.l.pperādū.C.de iudi.et.d.c.dudū.
Quīta lec.q̄ exq̄ apparet ſniaȝ diffinitiaȝ per
obreptionē et dolū malū elicitā.ipe idē iudex
q̄ ſniaȝ tulit.ſi ordinari⁹eſt eā reuocare pt ar.
ff.de dolo.cū a te.xxxv.q.ix.veniā.et.c.ſniam.
ſ ſi ſine dolo malo dicaṫ lata. tūc nō reuocaṫ
dc̄a.l.ptor.ſᵐeū.Sȝ ad hāc lecturā rn̄de vt di
xi.S.i tercia lec. Sexta lec. q̄ licȝ a pncipio
poſſet et deberet repelli is q̄ petebat ſniam re
uocari.ſi tn̄ admiſſus ē de fc̄o.⁊ apparȝ ſniaȝ
iiuſte latā reuocabiṫ ⁊ ē rō.qꝛ exq̄ ↄgnouit p
nūciare dȝ.ff.de iudi.de q̄ re.et.c.cū ſup. de cā
poſſ.et ppric.et.ff.de offi.pſi.illicitas.§.vitas.
et tene mēti hāc lec.i ſe.et idē tenet Inno.i d.
c.cū dilc̄a.ð reſcrip.et fcit qð ipe nō.i.c. qꝛ ple
riq̄ȝ.de imunitate eccle.vbi dicit q̄ ſi is pro q̄
fuit lata ſnia ↄfiteṫ eaȝ iniuſtā dȝ ſnia retra/
ctari.nā hiſ caſib⁹ceſſat pſūptio iuſticie.qꝛ ſuſ
tinebaṫ ſnia p trāſitū i rē iudicatā. ȝ ſ ↄgru⁹
hec lec.ad iſtū tex.qꝛ archyepiſ et pp ex eox of
ficio iplorato p viā reſtōnis i itegx ppter iu/
ſtā cāȝ abn̄tie allegatā deberet auditorē ↄtra
ſniaȝ. Septia ⁊ vltia lec. Inno. ē q̄ hic fuit
admiſſuſ ↄtra ſniaȝ bn̄ficio reſtōnis vl̄ poti⁹
ſupplicatiōis ppt abn̄tiā q̄ liȝ min⁹ ſufficiēṫ p
bata fuit tn̄ ex illa min⁹ ſufficiēti probatōne
data fuerit reſtitutio i itegx ad audiētiā cāe
Siſe in d.c.ex lr̄is.de i inte.reſti. Aduerte qꝛ
c.illð poſuit caſū diſſimilē.lȝ ab Inno.et mul
tis alijs allegeṫ pro ↄcordāti. Nā ibi fauore
mrionij fuit illico retractata ſnia bn̄ficio ſup
plicatōis.probato ipedimēto liȝ mi⁹ ſufficiēṫ
Hic aūt talis probatio min⁹ ſufficiēs pſtitit

cāȝ dūtaxat.vt audireṫ ↄtra ſniam.ȝ ſnia nō
fuit retractata ſi poſtq̄ȝ fuerit probata ipſius
iuſticia vt clare colligiṫ ex tex.i v̄.liȝ. Ego
pono octauā lec.et facio tria mēbra.q̄ eni nul
lo mō pbaṫ iuſta cā abn̄tie. et nō dȝ q̄s audi
ri ↄtra ſniaȝ.exq̄ trāſiuit i rē iudicatam q̄tū/
cūq̄ȝ velit pbare iiuſticiā ſnie.qꝛ iā fecit ius i
ter ptes.S.c.cū iter.et.ff.ð re.iurl.l.res iudica
ta.ſi vellet pbare nllitatē vl̄ aliq̄ caſū ſpecia/
lē i q̄ ſnia vēit retractāda bn̄ficio reſtōnis.vt
doluȝ ptis vel falſitatē inſtrox.vel q̄d ſiſe de
pba.liȝ.et.l.dinus.ff.de re iudi. Aut probaṫ
iuſta cā abn̄tie ſufficiēṫ et tūc dȝ illico ſnia re
tractari ſi ex pacto qð aliṫ pbeṫ ipſi⁹ iiuſticia
et poſtmodū pcedeṫ i cā ac ſi ſnia nunq̄ȝ lata
fuiſſet vt pbaṫ h i v̄.poſtmodū.et i.l.q̄ſitū. et
qð nō.ibi bar.ff.de re iudi.et in.l.ſi finita.§.ſi
forte.ff.de dā.infect.et.c.q̄relā.de pcu. Aut
et tcio probaṫ iuſta cā abn̄tie min⁹ ſufficienṫ
et tc̄ capiṫ q̄dā media via.ne v̄itas ſupplāteṫ
p opi.nō ei dȝ illico ſnia retractari ſic ſit i ca/
ſu pcedēti. Nec debēt ex toto iſti denegāe au/
diētia ſic ſit in cāu pori.ȝ reſtituiṫ vt audiaṫ
ↄtra ſniaȝ etſi ſi probauerit aliq̄d ↄtra illā re
manebit i ſuo robore. Si vero pbaṫ iiuſticia
maxīe ex tenore ſnie et ex actis dȝ ſnia retra/
ctari.et de h̄ ē cāus ſinglāris h iudicio meo.
ſi tex.bn̄ pōdēṫ.nā i v̄.lȝ.ꝛc̄. pp ex alia pbatōe
abn̄tie min⁹ ſufficiēter fc̄a reſtituit iſtū ſacer/
dotē.dūtaxat vt audireṫ ↄtra ſniaȝ nō tn̄ re/
tractauit ſniaȝ.et h̄ fecit ne opinio q̄ erat pro
ſnia piudicaret veritati lȝ plene v̄itas nō fu
iſſet pbata.deniq̄ȝ probata iiuſticia ſnie illā
retractauit.pbata ei iiuſticia ſnie pſūptio eſt
q̄ iuſtā cāȝ abn̄tie habuit tn̄ qꝛ nō ē v̄iſiſe q̄
q̄s deſerat iuſtā cāȝ.tn̄ qꝛ abn̄tia fuerat pba
ta licet min⁹ ſufficiēter.vn̄ ex ſbſeq̄nti pbatōe
ↄualidaṫ et roboraṫ preſūptio q̄ eāt p abn̄te
ar.i.c.cū ↄtūacia.de hereticl.li.vi.et qð nō.i.c
iſinuatū.de ſymonia.et hāc lec.puto v̄iſſimā.
et pvidet iſte tex.ſᵐ eū de cāu nouo et ſingu/
lari. Qualiṫ aūt ſit pbanda iuſta cā abn̄tie
vel ipedimētū.vide p gl.i.c.vno.iiij.q. v. et p
ſpe.i ti.de appel.§.nūc breuiter.v̄.q̄d ergo.⁊ p
Io.an.i.ti.pr.ex rōe.et p eūdeȝ in.c.i.de do.et
ↄtu.li.vi.p⁹archy.Io.mo.et hoſti.et fre.ↄſi.c.
ix.et cōis ↄcluſio vr̄ vt iſpecta q̄litate cāe ipe
dimēti allegati et pſone allegantis.quādoq̄ȝ
ſufficit allegātis iuramentū quādoq̄ȝ alia ſe
miplene pbatio quādoq̄ȝ plena facit iſte tex.
et.c.ex litteris.de in inte.reſti.et in.c.ſi v̄o. de
ſen.excō.cuȝ ſi.et bene fcit.c.cupiētes.§.q̄ ſi p
ex.de elec.li.vi. Nūc capiēdo aliū articulū
Oppoṅiṫ ↄtra tex.⁊ vr̄ q̄ ſnia legati fuerit iu
ſta qꝛ exquo creditor pcipiebat penſiōȝ ſolitā
pſono ſolui ſacl.pbaṫ poſſeſſio iurl. pronatuſ

qꝛ qui mīmā ptē fūdi poſſidet totā poſſidē vr
vt in.l.iij.ff.de adq̄ poſſ.¶ Jo.dic capiendo mē
tē glo.in ṽbo q̄dam iure ꝙ aut loq̄mur in ↄne
xis.et ꝓcedit ↄtrariū. Aut in ſepatis et tunc
ſec⁹ vt in.c.audidi.de pſcrip. Penſio enī et poſ/
ſeſſio pſentādi ſūt ſepata.qꝛ ex iure pronat⁹ n̄
ↄpetit ius ꝑcipiēdi pēſionē ħ illa q̄ñ ↄſtituit
extriſec⁹ ad petitōꝫ proni ex auctē epi. et ſic n̄
ꝓbat ħ eſſe qd̄ ob ħ ↄtigit abeſſe.vt.l.neq̄ na
tales.C.de ꝓba.et.c.ij.de trāſla.pla. Et hec ſo
lutio ſic ītellecta ſatis ſuſtineri pōt. Sꝫ in ↄtra
riū fortiē vr̄ facē.c.cū veniſſent.de reſti.ſpo.et
qd̄ le.et nō.in.l.q̄uis.ff.de adq̄.poſſ.vbi patꝫ
ꝙ ſi de volūtate dn̄i ꝑcipio pēſionē de aliq̄ re
ſatis vr̄ ꝓbata illi⁹ rei poſſeſſio ꝺ ħ dic vt ple
ne dixi in.d.c.cū veniſſēt.do. An.dicit ꝙ cum
poſſeſſio iuris pronat⁹ eſſet in debitore perce
ptio illi⁹ pēſionis abſq̄ paciētia debitoris non
adq̄rit q̄ poſſeſſionē nec pēſiōis nec pronat⁹
vel ſi pēſionis nō iuris pronat⁹ ꝑ nōta in.d.c
in lr̄is. ¶ Ego vō formali⁹ ſaluo ħ ↄtrarium
tripliciē.et p⁹ ꝙ ↄtrariū loquit̄.q̄ñ q̄s ꝓcedēte
titulo habili ad trāſlationē rei ꝑcipit penſiōꝫ
de volūtate dn̄i tūc transferē poſſeſſio q̄ ex ti
tulo ↄſtituti et iſte eſt ꝓprius ca⁹ dc̄i.c. cū ve
niſſēt.qd̄ hic nō ↄtigit. ¶ Scdo ſoluo ꝙ alio
exn̄te in poſſeſſiōe rei. ex q̄ percipiē penſio per
aliū nō trāſferē poſſeſſio ī ꝑcipiētē q̄a nō pōt
colon⁹ vel inq̄lin⁹ alteri ſoluēdo p̄uare poſſeſ
ſorē poſſeſſiōe ſua.et iſte ē ꝓpri⁹ ca⁹ in.l. q̄uis
pal.vt ibi nō.in.gl.ſec⁹ ſi nemo eſſet in poſſeſſi
one vt ibi nō.ħ in caſu nr̄o remāſit in poſſeſſi
one iuris pronat⁹ ipe pron⁹ ꝑ rōeꝫ q̄ ſubijcit
in gl.fi. ¶ Tertio ſoluo adhuc nōbili⁹. ꝙ oīs
ↄmoditas iuris pronat⁹ extimabilis tranſit
ī creditorē cū vniuerſitate rōe acceſſorij.ar.in
c.ex lr̄is.de iure pronat⁹ cū ſubiaceat reſtōni
et poſſit diminuē ſortē. Ad ideꝫ.l.q̄uis.C.in
qui.ca.pig.ta.ↄtrahi.et in.c. ad nr̄aꝫ.el p⁹. de
iureiurā.ceſſāt ei q̄ ad iſtā ↄmoditatē eſtima/
bilē rōeſ poſite in gl.fi. Sꝫ ↄmoditas ieſtima
bilis nō trāſit in creditorē etiā cū vniuerſita/
te qꝛ nō poſſet ħ vtilitas reſtitui ⁊ iō nō tran
ſit ī ↄtractu pignoratitio ius pronat⁹.vel ipi⁹
poſſeſſio et iſte ē ca⁹.c.nr̄i. et ſic potes ītelligē
et limitare tex.iſtū et māꝫ. Et ꝑ p̄dicta declāē
gl.fi.q̄ opponit ↄtra tex.de.d.c.ex lr̄is. de iure
pronat⁹.et de.l.de imodicl.ff. de ↄtrahē.em.in
q̄b⁹ iurib⁹ pꝫ ꝙ res ſpūalis tranſit acceſſorie
cū vniuerſitate tp̄ali in ↄtractu ēptōnis vl̄ lo
catiōis gl.ſoluit dupliciē.p⁹ ꝙ hic fuit in cō/
tractu pignoris exceptū ius pronat⁹ aīs trāſ
iuiſſet cū vniuerſitate in creditorē.hec ſol.nō
eſt bō.tū qꝛ diuinat ad tex.tū qꝛ ſi ħ fuiſſet nō
fuiſſet hic qd̄ de iuris pronat⁹ poſſeſſiōe.arg.
in.c.ij.de ṽ.ſig.et in.l.ille.ff.de.le.iij. Scdo ſol⁹
et meli⁹ ꝙ tex.iſte ꝓcedat in ↄtractu pignora/
titio in q̄ nō trāſit ius pronat⁹ in creditorē rō
qꝛ creditor tenet̄ reſtituē oēꝫ fructū vl̄ q̄ quē
capit ex pignore etſi fructū ↄſūpſit tenet̄ illuꝫ
ſeu eſtimatōꝫ ↄputare in ſortē vt le.et nō.in.c
ad nr̄aꝫ.de iureiurl.et.l.i.et.ij.C. de pig.act.ħ
ſi ius pronat⁹ trāſiret in creditorē nō poſſꝫ re
ſtitui q̄ fruct⁹ iſti⁹ iuris. Nec poſſet dari eſti/
matio qꝛ ē ineſtimabilis tāq̄ res ſpūalis vel
ānexa nā ſi creditor eligeret et pn̄taret.et pſen
tat⁹ ꝑ eū īſtitueret̄ nō dēret poſtmodū r̄moue
ri.vt.i.c.ↄſultatōib⁹.de iure pronat⁹.et.c. q̄re
lā.de elec.et ſic cū iſte q̄ fruct⁹ iuris eligēdi n̄
poſſit reſtitui nec īdebitū ↄpēſari.merito non
dꝫ ħ ius trāſire in creditorē.ſec⁹ in penſiōe de
bita eccleſie occaſiōe iuris pronat⁹.qꝛ illa trā
ſit cū poſſit reſtitui et ī debitū ↄpēſari. ¶ Ul/
tīo gl.in ṽ.ar.ↄtra. Oppo.ↄtra p̄dicta ſatis in
tricate et īptinent̄ adeo ꝙ do. Ant.dicit ꝙ nō
hꝫ ītellectū.nec ſeipaꝫ forte ītellexit. Sꝫ puto
ꝙ hec fuit mēs gl.videlꝫ ꝙ nō debem⁹ ſꝑ aīāī
aduertē ꝙ fruct⁹ pōt eſſe īutilis apud credito
rē ſic fuit⁹ q̄ñ eſt īutilis apud eū qui ↄſtitu
it.vt.l.ei fūdo.ff.ꝺ fuitu.g⁹ dꝫ trāſire pari mo
do ius pronat⁹ in creditorē lꝫ nullā hēat vti
litatē.qꝛ nō pn̄tabit. ¶ Uel ſcdo poſſum⁹ ītel
ligere ꝙ lꝫ pn̄tauerit ex ħ tn̄ nō capit aliq̄ vti
litatē eſtimabilē gl.directe nō ſoluit. ħ ſimplr̄
dicit ꝙ ius pronat⁹ bn̄ trāſit cū vniuerſitate
niſi excipiat̄.et nō apparet ex ħ q̄d velit.et for
te voluit redire ad p̄mā ſolutionē ꝙ hic tranſ
iſſet ius pronat⁹ niſi ſpālit̄ fuiſſet exceptū.ſed
tūc obſtat qd̄.ſ.dixi. iō tene ꝓcedētē ſolutiōꝫ
q̄ tenet̄ cōit̄ a doctorib⁹.et ad ↄtrariū dic.ꝙ n̄
vrget.nā pn̄tare eſt honor et q̄ fructus iuris
eligēdi.et nō. Inno.in.c.in lr̄is.de reſti.ſpo.iō
nō dꝫ trāſire in creditorē.rōe predicta. ¶ Ul
tīmo extra glo.oppo.ↄtra text.in eo ꝙ fuit hic
a ſubdelegatis legati appellatū ad papaꝫ. de
buit enī appellari ad ſubdelegātes.vel ſalteꝫ
ad ipm delegatū.qui p̄mo delegauerat.vt in
c.ſup q̄ōnū.§.porro.de offi.dele. Solutio mul
tiplex eſt ſm doc.et p̄mo ꝙ forte finita erat le
gatio.et delegati forte ſbdelegauerāt in totū
vel z⁹ nō fuit hic exceptū. vn̄ dixit hic Inno.
ꝙ ſi potuiſſet appellatus ad inferiorē remitti
obtinuiſſꝫ ad q̄s ordīaria via fuerat appellā
dū. Uel tertio ꝓꝑe recepit ħ appellatiōꝫ ex cer
ta ſciā et de plenitudīe pṫātis.forte qꝛ pſbiter
petebat ꝑ curiā expediri. Uel z⁹ ↄtrariū lo
quit̄ in ſbdelegatis delegatoꝝ ꝓꝑe datoꝝ cū
clauſula appellatione remota.et ſic trāſit hic
Jo.an.et cōit̄ doc. Aduerte tu hec vltima ſo
lutio eſſet vera niſi fuiſſet poſita iſta reſtrictio
ſcꝫ.cū delegati ꝓꝑe fuerūt dati cum clauſula
appellatiōe retēta. Sꝫ puto ꝙ Jo.an. fuit ſic

hic locut⁹ qꝛ ſic loq̄t tex.i.ꝺ.§.poꝛro.et ita itel
lexit hoſti.ibi illū tex. Sꝫ gl.ibi ſupplet aꝺ tex
marie.qꝛ iꝺē eēt ſi nō fuiſſēt ꝺati cū illa clau/
ſula.et ſequit̄ ibi Jo.an.q̄re ꝯcluꝺe ꝙ ſpāle ē
i ꝺelegato Pape ſbꝺelegāte nō in totū vt aꝺ
cū appellet̄ nō aꝺ papā.obmiſſo meꝺio vt ibi
et clari⁹ ꝓbat̄ i.c.ſi ꝺelegat⁹.i fi.ꝺe offi. ꝺele.li
vi.et i.c.cū te ꝯſulēte.eo.ti. vbi nulla ſit men/
tio ꝺe clauſula appellatōe remota ſꝫ ſimplr ꝺr̄
vt aꝺ ꝺelegatū ſbꝺelegātē appellet̄. Sec⁹ aūt
ē in ꝺelegatis ſeu ſbꝺelegatis legati vel alte
rius citra papā.qꝛ tunc obmiſſis oib⁹ pōt aꝺ
papā appellari.ij.q.vi.aꝺ romanā.et ꝓbat̄ nō
bilit̄ hic. Et ē ꝺiuerſitatis rō qꝛ ꝺelegat⁹ Pa
pe gerit ꝑſonā ipi⁹ pape.cū iuriſꝺictōꝫ ſi hēat
iure ꝓꝓꝛio.ſꝫ ꝺelegātꝗ.vt.l.i.ff.ꝺe offi.e⁹ cui mā
ē iurꝗ.et i.c.ſane.ꝺe offi.ꝺele. ¶ Jō cū appellāſ
hēat iuꝺiciū pape ꝑatū i ꝑſonā ꝺelegati ſub/
ꝺelegātis nō ꝺꝫ auꝺiri volēſ appellare aꝺ pa
pam qꝛ qꝺ q̄rit hꝫ an̄ oculos.ſec⁹ aūt ē i alijs
iuꝺicib⁹ in q̄b⁹ ceſſat hec rō.etiāſi ſit legatus
pape q̄ ſbꝺelegauerit.nā legat⁹ hꝫ oꝛꝺinariā
iuriſꝺictōem.vt in.c.ij.ꝺe offi.le.li.vi.nec ita i/
meꝺiate repn̄tat ꝑſonā pape.ſicͭ ꝺelegat⁹.cuꝫ
iuriſꝺictio legati tāq̄ oꝛꝺiaria ſit raꝺicata in
ꝑſonā ipi⁹ nō aūt ſic in iuriſꝺictiōe ꝺelegati q̄
eſt ipi⁹ ꝺelegantis.et hec nōbis.

i **In cauſis** Papa i ſenten
tys q̄s pꝛofert
oꝛꝺinē iuris ſuat.vꝉ ſūma ſic. Inferi
oꝛes tenet̄ iuꝺicare ſm̄ ꝙ papa iter certaſ ꝑſo
nas iuꝺicauit ſi rite et recte ſn̄iaꝫ tulit. ꝑ⁹ po/
nit̄ ꝺictū.ſcꝺo rō.tercio exceptio. ſcꝺa ibi cū.
tercia ibi niſi. ¶ Nō ꝙ papa nūcupat̄ ſūmus
pōtifex.et ꝺr̄ ſūm⁹ reſpcͧu alioꝝ pōtificū. Epi
ſcop⁹ aūt pōt appellari ſūm⁹ ſaceꝛꝺos et pōti
fex marim⁹ reſpcͧu alioꝝ ſaceꝛꝺotū ſic itelligi
tur xxi.ꝺi.cleros.ꝯ.pōtifex. ¶ Nō ꝛ° ꝙ etꝗ.pa
pa ꝺꝫ ſuare iuris oꝛꝺinē.⁊ vigoꝛē eq̄tatiſ vt
ꝯtra iuſticiā nulli ꝑcat. An aūt teneat ſn̄ia ſi
papa nō ſuauit iuris oꝛꝺinē ꝺico ſic. ꝙ q̄ꝺā
ē oꝛꝺo iꝺuct⁹ mero iure poſitiuo.et illi⁹ effect⁹
nō habuit viciare ꝓceſſū coꝛā ꝑncipe qꝛ legi/
bus nō ligat̄ cuꝫ ſit ſup̄ legē.vt.l.ꝺigna vox.
C.ꝺe legi.et.l.ꝑnceps.ff.e.et.c.ꝓpoſuit. ꝺe cō/
ceſ.ꝑben. Hinc notāter ꝺixit Inno.i c.vno.ꝺe
litꝗ.ꝯte.ꝙ ſn̄ia pape ſupplet ꝺefectū ſolēnitatū
C.ꝺe teſta.l.omniū.et.c.i.ꝺe trāſla.pꝛela. ſcīt
qꝺ nō.hoſti.hic.q̄ ꝺicit ꝙ coꝛā papa nō ꝺat̄ li
bell⁹ in ſcriptis.et ſupꝛaſcriptā ꝯcluſionēꝫ fir
mat bal.i.l.fi. C.ꝺe legi. Quiꝺā ē oꝛꝺo iuris
ſūꝺat⁹ ſup̄ iure naturali. vt ꝙ ſn̄ia ferat̄ ꝑte
vocata etſi ille oꝛꝺo ꝑtermittit̄ nō valet ſn̄ia.
ſꝫ vr̄ velle tex.iūcta glo.i ꝺ.l.fi. et firmat a ꝑte
ibi bal.ar.cle.paſtoꝛal̄.ꝺe re iuꝺi. Et nō bn̄ ſꝫ
ꝺictū.ſꝫ viꝺe qꝺ ꝺixi in.c.cū olim.ſ.e.et ꝑ Cy.

i.l.reſcripta. C.ꝺe ꝑcib⁹ impatoꝛi offe.vbi vr̄
velle ꝙ ſn̄ia et māꝺato ꝑncipis ſꝑ ꝑſumēꝺuꝫ
eſt. ¶ Nō vltio ſꝫ hoſti.etiā ſūmū pōtificē non
ꝺebere ſup̄ ſn̄ia ſine cā ꝺiſpēſare. In ꝯtrariū
facit qꝺ nō. Inno.i.c.cū aꝺ mōſteriū ꝺe ſtatu
reg.ꝺic vt ꝺixi i.c.ꝺe mulcta.ꝺe ꝑbē.vbi etiaꝫ
ꝑ Jo.an. ¶ Oppo.ꝯtra tex.et vr̄ ꝙ nō ſit ſꝫ ſē
tenciā alteri⁹ iuꝺicāꝺū.qꝛ legib⁹ et nō exēpliſ
iuꝺicāꝺū ē vt.l.nemo. C.ꝺe ſen. So.ꝺic ꝙ cō/
trariū ꝓceꝺit i ſn̄ia iferioꝛis ſec⁹ in ſn̄ia ꝑnci
pis vt hic et.l.fi. C.ꝺe legi.et ē ſpālitatiſ rō ſꝫ
hoſti.qꝛ lex ē q̄cq̄ꝺ ꝑncipi plꝫ aio ꝯꝺēꝺi legeꝫ
inſti.ꝺe iure naturali.§.ſꝫ ꝙ ꝑncipi.et qꝛ nō ē
ꝑſumēꝺū.ꝙ ꝓceſſus ſu⁹ hēat maculā vel ru/
gam.xxiiij.q.i.i ſeꝺe.et.c.hec ē fiꝺes. oīa eniꝫ
ꝑſumūt̄ ꝑ eū plene exaīata.vt i.c. apoſtolice.
xxxv.q.ix.ſꝫ iferioꝝ iuꝺicū nō ſic ꝑſumit̄ iuꝺi
ciū integꝝ.nec hn̄t ꝑtātē ꝯꝺēꝺi leges vꝉ intꝑ
tāꝺi q̄ aꝺ alios aꝺ ſꝫ qꝺ nō.i.c.i.ꝺe poſtu.ꝑla
et ꝑ Inno.in.c.cū ſpāli.ꝺe appel. ¶ Ego tn̄ ꝺi
co ꝙ in ſcͦo ꝺubio ꝺebem⁹ iuꝺicare ſicͭ ꝑ alios
in loco illo iuꝺicatū eſt. Aꝺ ſꝫ aꝺꝺuco bonuꝫ
tex.iūcta gl.in.c.fi.xx.ꝺi.et.l.ſi ꝺe iterꝑtatōe.ff
ꝺe legib⁹.facit.c.ſicut.ſ.e.vbi papa allat ſtilū
pꝛuꝺētū. ¶ Sꝫ ꝯtra pꝛeꝺcͣa et ꝯtra tex. oppo.
et vr̄ ꝙ nec ſm̄ ꝑncipis ſn̄iaꝫ ſit iuꝺicāꝺū.vt.l
iij. C.ꝺe legi. So.ꝺicit gl.ꝙ tex. iſte ꝺꝫ itelligi
in ꝺiffinitiua.ꝯtrariū ꝓceꝺit iterlocutoꝛia ſi
ſit coꝛꝑe iurꝗ.clauſa.qꝛ tūc iꝺē qꝺ in ꝺiffinitia
vt.l.metū.§.ſꝫ ꝙ ait ꝑtoꝛ.ff. ꝙ me.cā. Iꝺē ꝺicͭt
hoſti.et Jo.an.ſi iterlocutoꝛia ferat̄ cā cogni
ta et ꝑtib⁹ ꝑn̄tib⁹ vt in ꝑalꝉ.l.fi. C.ꝺe legi. ſe/
cus ſi ſine cāe ꝯgnitōe ex volūtate vꝉ ꝑtāte in
terloquit̄.et ſic ꝺꝫ itelligi.l.pꝛealle. Aꝺ iꝺē. C
cominato epiſtolas.l.penꝉ.et vlt. C.ꝺe ſen.et
iterlo.l.ex ſtipulatōe.qꝺ viꝺet̄ placere ꝺo.an.
ſatis etiā m̄ placꝫ qꝛ ē eaꝺē rō ſꝫ cāu i vtraq̄
ar.ꝺicti.§.ſꝫ qꝺ ꝑncipi. Et circa hāc mām poit
hic Jo.an.ꝺiſtinctionē quoꝛūꝺā legiſtaꝝ qui
ſic ꝺixerūt. ¶ Qꝺ aut ſn̄ia ꝑncipis eſt iterlo
cutoꝛia aut ꝺiffinitiua. ꝑmo cāu aut ē coꝛꝑe
iurꝗ.clauſa et tūc facit ius. C.ꝺe no.co. ꝯpo.i
fi.et ſꝫ ſi tenoꝛ ei⁹ ꝯpatiat̄.alſ ſi nō patiat̄ nō
facit ius generale. C.ꝺe ſa.ſan.eccle.l.nō plu
res. Si ꝯo nō ē clauſa coꝛꝑe iurꝗ.nō facit iuſ
C.ꝺe legib⁹.l.ij.et iij. Sꝫ tu ꝺic niſi ſit lata cā
cognita vt.ſ.ꝺictuꝫ eſt. Scꝺo cāu ꝑncipali.ſ.
cū ē ꝺiffinitiua et tūc aut eſt coꝛꝑe iurꝗ. clau/
ſa et facit ius ſi tenoꝛ ipſi⁹ patiat̄.vt.ſ.ꝺe iter
locutoꝛia ꝺictū eſt.aut nō eſt ſcripta in coꝛꝑe
iurꝗ.et tūc ſbꝺiſtinguit. Aut ſn̄ia illa ē ꝯtra.l.
ꝑncipis coꝛꝑe iurꝗ. ſcripta.aut ſi. ꝑmo cāu ſi
facit ius gn̄ale qꝛ nō pꝛeſumit̄ talē ſn̄iaꝫ tu/
liſſe aꝺ.l.coꝛrigēꝺā. ſꝫ ſolū aꝺ ius litigatoꝛis
leꝺēꝺū.ꝛ° cāu qn̄ nō ē ꝯtra legē ſꝫ ſup̄ vꝉ pꝛetͤ
tē refert an lata ſit ſine cāe ꝯgnitōe et nō fat̄

ius gn̄ale ar.a ɔtrario ſēſu h.et in.d.l.fi.C.de
le.Aut cū cāe ɔgnitiōe et tūc aut pte abſēte ⁊
nō facit ius.vt legit.l.qui repudiātis.ff.de in
offi.teſ.Aut p̄ſte et tūc quo ad oēs ius facit
vt in ſpall.l.fi.et ſic etiā illā.l. itellexit h Inno.
.ſ.cū p̄ceps ptib⁹ p̄ſtib⁹ ɔgnouit et diffinit
h idē vr̄ de mēte Bart. et Bal.in.d.l.fi.et nō
bn̄ hāc diſtīctiōꝫ qꝛ ſatis nōnda. et eā poſuit
Cy.in.l.iij.C.de le.Sꝫ ego vltra alios quero
pone ꝙ lata fuit ſn̄ia ꝑ p̄cipē ɔtra abſētē cō
tumacit cū quo fuit p̄us lis ɔteſtata et de cā
ɔgnitū h ad ſn̄iaꝫ audiēdā noluit citat⁹ ɔpa/
rere.vr̄ ꝙ talis ſn̄ia fac̄ ius int̄ alios. ar.in.l.
ab eo.C.quō et qn̄ iudex.et i.c.v̄itatis.de do
lo et ɔtu.talis enī ɔtumax reputat̄ ꝑ p̄ſte.vt
ibi et.l.q̄uis.de adul.facit iſte tex.qui ſolū re
q̄rit vt ſn̄ia ferat̄ iuris ordie ſuato ex eq̄tat̄.
vigore. Cōtrariū ego credo. lꝫ enī talis ſn̄ia
valeat ɔtra ɔdēnatū.q̄ caſu loquunt̄ iura ſu
pius allegata tn̄ ad h vt int̄ alios ius faciat
req̄rit̄ p̄ciſe ptiū p̄ſn̄tia.p l.fi.C. de leg.que ſic
loquit̄ vn̄ vt dicit ibi glo.qn̄ ſn̄ia fuit lata cō
tra abſētē poti⁹ vr̄ lata ob ɔtumaciā et iīuriā
ɔtumacie q̄ꝫ ꝙ hēat iiuſtā cāꝫ.Ad h optīe fa/
cit tex.in.c.fi.de ēp.et vēdi.et.l.repudiāte.§.cū
ɔtra iūcta gl.et Bar.ff.de inoffi.teſta.vbi req̄
rit̄ p̄ſn̄tia ptiū vt ſn̄ia alijs p̄iudicet neq̄ ſuffi
in h ɔtumacia vt nō.ibi gl.et Bar. Ulteri⁹
q̄ro qd ſi pp̄ tulit ſn̄iaꝫ cā ɔgnita ⁊ p̄ſtib⁹ pti
bus h nō ſuato iuris ordie puta qꝛ non fuit
corā eo lis ɔteſtata vt libell⁹ in ſcriptis obla
tus vel q̄d ſile. Solutio vr̄ ꝙ talis ſn̄ia non
faciat ius quo ad alios.ar.bonū hic Con
trariū ego credo qꝛ iſte ſolēnitates que ſūt de
iure poſitio nō hn̄t alterare iuſticiā ſn̄ie. et ſe
pe p̄ceps de eis corā ſe nō curat vn̄ vt nar/
rat hic hoſti.hꝫ ɔſuetudo curie ꝙ ꝑ narratōꝫ
facti.et v̄balē petitionē et ɔtradictionē et re/
ſpōſionē corā pp̄ et fratrib⁹ habitā int̄ ptes in
telligit̄ lis ɔteſtari etiaꝫ nullo libello oblato
ɔtra id qd hr̄ et notat̄.S.de libel.obla.c.i. Ad
idē adduco.l.fi.ſepius alle.C.de legi.vbi tm̄
req̄rit̄ ꝙ ɔgnitionalit̄ et ptib⁹ p̄ſtib⁹ ſn̄ia tu/
lerit et ſic vr̄ req̄rere de ſubſtātia ſolēnitates
iuriſgentiū dūtarat alias enī ſolēnitates iu
ris ciuilis poſitiui pōt p̄ceps ad votū omit
tere vt ibi nōt Bal. Ad iſtū tex. reſpondeo
ꝙ pōt intelligi dupliciter.p̄mo ꝙ cautū eſt vt
ſeruet̄ iuris ordo.et ſic magis ꝓ ſn̄ia p̄ſumat̄
nō tn̄ eſt de ſubſtātia.Scdo de ordine ɔcernē
te inſtructionē cauſe vt ſic recipiant̄ ꝓbatio
nes et de cauſa ɔgnoſcat̄ et ſic cōcordabit cū
dicta.l.fi.et hoc ſatis placet.

Inter monaſterīū

Caſus. Tenet ſcda ſn̄ia diffinitiua
lata ɔtra p̄mā.ſi de p̄ma nō fuit exceptuꝫ nec
appellatū a ſcda h dicit ſm vnū itellectū. Aſſ
ſūma ſic ſm intellectū quē teneo. ſcda ſn̄ia in
diuerſa inſtātia ɔtra p̄mā lata. tenet mero iu
re nec dꝫ infringi.etiāſi ſit iiuſta. ex quo ab ea
nō fuerit appellatū p̄ſerti ſi p̄ma ſn̄ia ſcdis iu
dicib⁹ oſtēſa nō fuit.Diuidit̄ in quatuor par
tes.in p̄ma ponit thema deciſuꝫ.in ſcda diffi
nitōis cāꝫ.in tertio ſoluit qddaꝫ obſtaculuꝫ
in q̄rta diffinit.ſcda ibi cū cōſtiterit.tertia ibi
nō obſtāte.quarta ibi factū. Nō p̄mo ꝙ vnū
monaſteriū pōt p̄tendē ſubiectiōꝫ vel ius eli/
gēdi actiue vel paſſiue in alio monaſterio cō
cordat qd le.et nō.in.c.cū dilect⁹.de ɔſue.et.c.
abbate.j.de v̄.ſig. Nō ſcdo ꝙ etiaꝫ ad recu
ſandū iudicē delegatū nō ſufficit preponē re/
cuſatōis cāꝫ h dꝫ eſſe lrima.nō aūt friuola.
Que v̄o cā dicat̄ lrima et ſufficiēs dic vt plē
dicā poſt Inno.in.c.cū ſpāli.de appell.et vide
ꝑ Jo.an.in.c.lrima.de appel.li.vi. Nō.3⁹ ꝙ
exceptio recuſatiōis ɔtra iudicē eſt dilatoria
et an̄ litē ɔtē.ꝓponēda ꝑ igreſſū aūt iudicij vr̄
q̄s iudicē approbare.et exceptiōi recuſatiōis
renūciare qd intelligo ſi talis exceptio erāt pa
tēs ſec⁹ ſi occulta.nā tūc pōt ꝓponi p⁹ litē.ɔteſ
vt nō.gl.iij.q vi.exceptio. Idē ſi orit̄ poſt lit̄.
ɔteſ.vt in.c.inſinuāte.de offi.dele. facit in ſiſi
l.ij.C.de ɔſor.eiuſdē li. Ex p̄dictis et ex tex
infero ꝙ ſi q̄s poſt ꝓpoſitā recuſatiōꝫ corā iu
dice litigat ſup p̄cipali coram eo vr̄ illi exce
ptioni renūciare.ad h.c.gratū.de offi.dele.et
c.ſolicitudinē.j.de appell. Nō 4⁹ ꝙ ad reuo
cationē p̄maꝝ lr̄aꝝ nō ſufficit de illis facere
mētionē in ſcdis h oportet ꝙ etiā fiat mentio
de ꝓceſſu ꝑ illas habito ⁊ ad h quotidie alle
gat̄ iſta lr̄a et idē dic quo ad h vt cā abdicet̄
de manib⁹ ordinarij.oꝫ enī ꝙ in ɔmiſſiōe que
fit delegato ſit mētio de ꝓceſſu corā ordīario
habito.alr̄s lr̄e ſūt ſurrepticie.ar.hic et i.l.vbi
ceptū.ff.de iudi nōt gl.in.c.vt debit⁹.de appel
in v̄.ſi dicat.et in.c.prudētiā.de offi.dele.in v̄
aliā.Nō etiā ꝙ de iure canōico et in cā eccl̄ie
nō eſt reuocāda ſn̄ia p̄textu alteri⁹ ſn̄ie vel ꝓ
bationis in ɔtrariū nouit̄ repte. Nō vltio
ꝙ quādo pp̄ bn̄dictōis mun⁹ īpendit electo in
abbatē.lꝫ abbas ſit loci ordīario ſubiect⁹ ꝑ h
tn̄ nō eximit eū a iuriſdictiōe ordīarij nec pre
iudicat ordīario reſpc̄u alioꝝ ꝓmouēdoꝝ q̄
min⁹ ab eo teneant̄ recipe bn̄dictōis mun⁹ et
h voluit ꝓteſtatio h in fi.poſita Sentiūt tn̄ h
doc.et bn̄ ꝙ etiā ſine hac ꝓteſtatiōe nullū fu/
iſſet ordīario p̄iudiciū ex h gn̄atum.ar.c.per
tuas.de ma.⁊ obe.et.c.qꝛ diligentiā.de elect.
vtile tn̄ ē ꝓteſtari qn̄ timet̄ nec alicui īpoſteꝝ
poſſit ex facto etiaꝫ iuſto p̄iudiciū gn̄ari vt h
et in.c.pōtifices.vij.q.i.et.c.ij.ſupra de ſupple.

ne.ꝑla. ¶ Venio nūc ad gl.et ꝑmo pōit caſū
lr͞alē.et dic vt i ca. ¶ Vel clari⁹et breui⁹ ſic.
Otra diſcordia iter mōſteria ſancti.M.ex vna
pte.et ſancti Leonis ex alia pte ſup iurl. eligē
di abbatē in mōſterio ſancti Leonis ꝓ pte h⁹
mōſterij ꝙ iā elegerat de ꝓꝓo gremio ſibi ab/
batē.fuerūt iudices ipetrati ɔtra mōſteriū ſā
cti.M.qd ſe opponebat dicte electiōi.iudiceſ de
putati ꝓceſſerūt vtraq̄ pte pn̄ti receperūt ꝓ/
batōes demū aſ̄ ſniaꝫ mōſteriū ſancti.M. di/
cēs ſe h̄re illos iudices ſuſpectoſ miſit ad pa
pam et ipetrauit ſc̄dos iudices qb⁹ inē cetera
mādabat̄ ꝙ ſi ɔſtiterit eis qd iſtd mōſterium
hēat iuſtam ſuſpitōis cāꝫ ɔtra ꝑores iudices
ꝙ ipi ꝓcederēt in cā ꝑdicta et nō ꝑoreſ.deniq̄
ɔtra ꝑmos iudices fuit exēptū de ſc̄dis iudi/
cib⁹et de reuocatōe ꝑtātis ipoꝝ.ipſi ꝟo iudi/
ces ꝑ ſc̄das lr̄as nō eē ꝑores reuocatas per
cās in lr̄a expſſas ꝓceſſerūt ad vlteriora ⁊ tu
lerūt ſniaꝫ i fauorē mōſterij ſci leonis quam
dictū mōſteriuꝫ petijt ꝑ ſedē ap. ɔfirmari. ꝓꝓ
ꝟo aduertēs ſniaꝫ fore iuſtā eā duxit ɔfirmā
daꝫ. ¶ Nō ob.exceptōib⁹ ꝓpoſitis ɔtra ꝑmoſ
iudices ex triplici motiuo. ꝑ° qꝛ recuſatōnis
cauſe erāt friuole. 2° qꝛ ꝑſuppoſito ꝙ fuiſſet le
gitime tñ debuiſſet ꝑponi tāq̄ dilatoria aſ̄
litl.ɔteſ.vñ itrādo iudiciū illis renūciauerūt
3° qꝛ lr̄e ſc̄de erāt ſurrepticie qm̄ nō fecerunt
mētionē de ꝓceſſu habito ꝑ ꝑores lr̄aſ nec d
ꝑuilegio mōſterio ſancti leo.ɔceſſo mōſterio.
ꝛc. ¶ Quero hic dr̄ ꝙ itrādo iudiciū coraꝫ iu
dice ſuſpecto vr̄ qs renūciare exceptōi declia
torie ɔtra iudicē.et h̄ vr̄ idubitatū ſi qs itrat
iudiciū litē ɔteſtādo ſup ꝑncipali. Sꝫ dubiū
ē qd ſi re⁹ hꝫ multas dilatōes nūqd litigādo
ſup illis vr̄ renūciare exceptiōi recuſatōis cō
tra iudicē. Solutio gl.iij.itrat hāc mām. et ꝑ
mo allegat ꝓ et ɔtra vt pꝫ in ea.demuꝫ ponit
duas opi. ¶ Pria ē tancre.dicētis ꝙ ſi habēſ
exceptionē declinatoriā ɔtra iudicem ꝓponit
aliā ſiue in illa obtineat ſiue ſuccūbat videt̄
renūciare declinatorie ɔtra iudicē qꝛ litigan
do corā illo.videt̄ ei eū approbaſſe marie ſi ñ
fuit ꝓteſtat⁹in ꝑncipio.qꝛ nō itēdebat illi de
clinatorie renūciare ꝓ h̄ optime fc̄it ar.iiij.q.
iij.§.ſi qs teſtib⁹.et iij.q.viij.cui⁹in agēdo.⁊.l
ꝫ etſi ſuſcepit.ff.de iudi.et.c. iſinuāte.de offi.
dele. ¶ Sc̄da fuit opi. Jo.diſtiguētis.an pro
ponēs aliā dilatoriaꝫ obtinuerit.et vr̄ appro/
baſſe iudicē an ꝟo ſuccubuit.et pōt trāſire in
aliā ɔtra iudicē.qꝛ nō vr̄ ɔſenſiſſe i iudicē cū
ſemꝑ iſtet vt declinet iudiciū.ar.in.l.ɔtra ma
iores. C.de ioffi.teſta.et i regula.null⁹ pluri/
buſ.de re.iurl.lib.vi.et.l.nemo.ff.de excep.vbi
pꝫ ꝙ re⁹pōt plures et varias exceptōes ꝓpo/
nere etiā ɔtrarias vt qdā ibi dicūt.et hāc opi

firmat ibi Jo.an.et iij.q.iij.offerat̄.et idē vin.
goff.et abbas gloſator vr̄ dicere ꝙ lꝫ hec opi
nio ſit equa.ꝑcedēs tñ pl⁹ſibi plꝫ. Extra glo.
ſūt et alie opi.ſꝫ recitabo ꝑncipaliores dunta
xat. ¶ Tercia fuit opi.qꝛdam vt refert h̄ Jn
no.dicētiū ꝙ ſi fuerit ꝓteſtat⁹pōt redire ad de
clinatoriā ɔtra iudicē.al's ſec⁹.vt. C.de iudi.
l.ſi. ¶ Quarta fuit opi.alioꝝ vt hic refert Jo
an.et bar.i.l.qdā ɔſulebāt.ff.de re iud.ꝙ vſq̄
ad xx.dies eā ꝓponere pōt ſiue aliā ꝓpoſuerit
ſiue nō ꝑ tex.i auc̄.offerat̄.iij.q.iij. qꝛ bn̄ficiuꝫ
iurl.nemini ē auferēduꝫ regula idultū.de re.
iurl.li.vi. ¶ Quinta fuit opi. Philippi Ja.de
are.abb.guil.⁊ ſpe.i ti.de dila.§.nē videam⁹.
i ſi.ꝙ ſp vſq̄ ad litiſ ɔteſtatiōeꝫ.pōt ꝓponi ꝑ.l
nemo. C.de iuriſdic.om.iud.et.l.apertiſſimi. C.
de iud.et hic vbi vr̄ inui ꝙ vſq̄ ad ɔteſtatōeꝫ
litl.pōt ꝓponi declinatoria ɔtra iudicē et non
poſtea niſi fuiſſet dat̄ ēminuſ ad declinatori
as ꝓponēdas qꝛ tūc nō licet p⁹ terminū ꝓpo/
nere.vt.i.c.paſtoraſ.de excep. ¶ Nec obſtat ſm
iſtos ꝙ dr̄ de xx.dieb⁹.in auc̄.offerat̄.ꝑalle.qꝛ
hodie iducie arbitrarie ſūt.ī.ti ꝑx. cū ſit ⁊ nō.
i.c.i.et.ij.de dila.qnimo qdā ex ꝑdcis doct. in
tm̄ iherēt ꝑdicte opi.vt fatuū reputēt illū q ꝑ
mo illā ꝓponit cū ꝑ h̄ iudicē ɔtra ſe ꝓuocꝫ.tñ
ipſe guil.i ſpe.de recu.§.fit aūt recuſatio.cōſu
lit tenēdā ꝑmā opi. T.an.et idē ɔſulit hoſti.in
c.qnīā ɔtra.de ꝓba. ¶ Sexta fuit opi.qꝛdaꝫ
dicētiū ꝙ ſi re⁹ ꝓuocat petēdo ſniaꝫ ſup alijs
exceptōib⁹. Aut ꝓuocat̄ ab aduerſario ſuo.
ꝑ° cāu āpli⁹ñ recuſat ſc̄do ſic.ar.ff. de ɔdi.fur
l.et ideo.et.c.cū iter.de excep.et h̄ dicūt ꝓpt̄ in
cōueniēſ qd ſeq̄ret̄ tenēdo ſimplr̄ ɔtrariā opi
Nā ſi re⁹peteret ſibi dari copiā Rpti.dic̄ actor
talis ē ꝑſona iudicis cui dꝫ credi.xcvij.di.no
biliſſim⁹ ſi petat libellū dicet actor nō ē de cō/
ſue.et h̄ faciet ſolū vt iudex.ſup eo ꝓnūciet vt
ſic nō liceat āpli⁹iudicē recuſare. ¶ Septima
ē opi. Jo.an.dicētis ꝙ oīs exceptio ꝑ quā ne
get̄ quē eē iudicē ꝑcedere dꝫ exceptōeꝫ de ſuſ
pecto. ¶ Nā ſi nō ē iudex ad qd debeo eū recu/
ſare marie cū lōgiorē tractū hēat recuſatō ꝓ
eo ꝙ itur ad arbitros.vtile tamē ē h̄ cāu ꝓte
ſtari de ſuſpicōe nō tamē putat nc̄riū. ¶ Jn
alijs ꝟo exceptōib⁹dilatorijs ꝑ qs nō negat̄
iuriſdictio tꝫ ante fc̄ꝫ opi. T.an.vt ꝑcedat re/
cuſatio ꝓ q facit qd nō.i ſpe.in ti.de excep.§.
viſo.ꝟ.porro.poſt factū ꝟo tꝫ opi. ɔtrariā vt
ſ.poſſit ad illā redire poſt alias dilatoriaſ an
teq̄ litē ɔteſtet̄. Hāc opi. in effc̄u vr̄ ſequi do
an.hic.dicit ei ꝙ ante factū tenēda ē opi. T.ā.
vt ꝑus recuſatio ꝓponat̄.ſꝫ de iure ſibi videt̄
ꝙ tā exceptio recuſatiōis ꝙ̄ alia q ꝓponit̄ cō
tra iudicē pōt vſq̄ ad litis ɔteſtatōeꝫ ꝓponi.
qꝛ ɔteſtatio ē t̄min⁹cōiſ dilatoriaꝝ. Jtē ſicut

ꝓrogatio iuriſdictõis nõ fit irreuocabiliter
añ litl.ꝯtl.nec huic exceptiõi dilatorie renũci/
atur ꝑ aliũ actũ citra ꝯteſtatõꝫ. Inno.ꝟo ſim
plr vr̄ tenẽ p̄maꝫ opi.vt ſꝑ pᵒ ꝓponat̃ exceptio
recuſatõis etſi pᵒaliã q̃s ꝓponeret faceret ſibi
p̄iudiciũ.allat iſtũ tex.ꝛ iiȷ.q.viiȷ.cuiᵒ in agẽᵒ
ꝛ iiiȷ.q.iiȷ.ſi q̃s.ꝛ dictã.l.ꝫ etſi.ff.de iudi. Iteꝫ
fcit ad h̄ ſm eũ qꝛ ſi ſꝑ vſqꝫ ad litẽ ꝯteſtatã ꝓ
poni poſſet fruſtra p̄figeret̃ t̃minᵘ xx.dieꝝ. vt
in dicta auc.offerat̃. Itẽ fruſtra ꝯſuleret̃ pro/
teſtatio tẽpe abſ̃tie iudicis ſi vſqꝫ ad litl. ꝯte
ſtatã poſſꝫ reuocari. C.d iud.cũ ſpãli. Ad auc.
offerat̃.vbi dat̃ t̃miᵘxx.dieꝝ.rñdꝫ ꝙ ꝓcedit ſi
exp̄ſſe vel tacite huic exceptiõi renũciaret̃.qd̄
vr̄ fieri litigãdo corã ſuſpecto ſuꝑ aliȷs excep
tõnibᵘ. Nec ob.ꝙ dado ſportulas ꝛ fideiuſſo
rem iudicio ſiſti nõ vr̄ q̃s i iudicẽ ꝯſentire vt
in d.auc.offerat̃.cũ iſta p̄ſtẽtur in p̄ncipio ex
neceſſitate vt ibi.ꝛ qñqꝫ talis cautio iudicio
ſiſti p̄ſtet̃ corã illo iudice q̃ de cã nõ eſt ꝯgnitu
rus vt pꝫ in illo qui ex cã rome ꝯuentᵘ reuo
cat domũ.vt in.l.ȷȷ.ff.de iudi.ꝛ nõ.i.c.fi.de fo
ꝯpe. Ex his infert Inno.ꝙ aliq̃s nõ põt recu
ſare iudicẽ et ſil' repellẽ ꝓcuratorẽ aduerſariȷ
ſui.cũ ſuꝑ ꝓcuratiõe opteret eũ audire ſñiaꝫ
et ſic videret̃ i iudicẽ ꝯſentire. Sꝫ ſi actor ꝓpo/
nit ꝯtra ꝓcuratorẽ rei.ꝛ ꝓcurator recuſat iu
dicẽ bñ ꝓcedũt he due q̃ões ſil'.qꝛ ille q̃ recu
ſat ñ eligit arbitriũ huiᵘ iudicis ſuꝑ ꝓcurati
one.ꝫ aduerſariᵘ ꝛ iudiciũ reddit̃ in iuitũ.ff.
de ꝟ.ob.l.int̃ ſtipulãteꝫ pᵒrñſo. Et aduerte qꝛ
hec opi.vr̄ ꝯcordare cũ ſexta opi.ſ̃.poſita.bar
i.d.l.q̃dam ꝯſulebãt.ſimplr tꝫ p̄mã opi. Io. an.
et Inno.hic quẽ etiã allat vt tã hec exceptio
recuſationis.q̃ꝫ q̃libet alia declinatoria ꝯtra
iudicẽ dẽatꝓponi ab iitio.ſ. añqꝫ corã iudice
aliq̃d ꝓponat ꝑ qd̄ videat̃ eũ approbare i iudi
cẽ ſeu iudiciũ ſuſcipe alle.bo.tex.i.l.fi. C. d ex
cep.et.d.l.ꝫ etſi ſuſcepit.i p̄n. Et iſtũ tex.cũ gl.
ſua. Si ãt q̃s ꝓponeret aliã exceptõꝫ puta cõ/
tra ꝑſonã actoris vl' ꝯtra libellũ. qꝛ ꝓponẽdo
talẽ exceptiõeꝫ vr̄ velle ꝙ ſuꝑ ea ꝓnũciet̃ cuꝫ
ſit emergẽs iux̄ nõ.in.c.i.de or.cogni.videret̃
iudicẽ approbare.nõ ob.l.nõ videt̃.ff.de iudi.
vbi dr̄ ꝙ nõ vr̄ q̃s i iudicẽ ꝯſentire petẽdo ge
nus actõis ſibi edi.qꝛ ſm bar.q̃ ſibi actõeꝫ pe
tit edi nihil petit a iudice.id̄ nõ vr̄ ꝯſentire in
iudicẽ. Nõ ob.auc.offerat̃.ꝑall'. vbi dr̄ ꝙ põt
recuſari pᵒcautiõeꝫ de iudicio ſiſti p̄ſtitam.qꝛ
ſm eũ hꝫ illa cautio ꝯditiõeꝫ in ſe de ſtãdo iu
dicio ſi apparuerit me teneri.vt ibi colligitur.
Itẽ nõ ob.qd̄ ibi dr̄ de xx.diebᵘ qꝛ illd̄ dꝫ itel/
ligi ñ ps aliq̃d fecerit ꝓpter qd̄ videat̃ i iudi/
cem ꝯſentire vt ibi innuit̃.et ita trãſit bar. Hãc
etiaꝫ opi.ſequit̃ hic do. Cardi.et ſꝑ mihi pla
cuit.moueor qꝛ ſuſpicio ꝯſiſtit i aío.id̄ ex cõie

cturis inducit̃ et colligit̃ iux̄ id qd̄ nõ.glo. nõ
in.c.adrianᵘ.lxiȷ.di.et i.c.ſi illic xxiiȷ.q.iiiȷ. eli
gẽdo ergo litigare ſuꝑ aliȷs exceptõibᵘ coraꝫ
iudice ſuſpecto vr̄ illũ approbare et renũciare
exceptõi ſuſpicõnis. Ad h̄ bonᵘtex.in d.c.inſi
nuantẽ.de of.dele.vbi vr̄ q̃s illico i iudicẽ cõ
ſentire ſi ſuꝑueniẽte ſuſpiciõe i ꝑſonã iudicis
corã illo litigat. ¶ Nã eadẽ eſt ſuſpicõis rõ i
exceptõibᵘ q̃ in p̄ncipali. Hinc ẽ ꝙ iudex recu
ſatᵘ nõ ꝯgnoſcit de cã ſuſpicõiſ ꝯtra eũ ꝓpõita
ꝫ eligũt̃ arbitri qꝛ ſicut ẽ ſuſpectᵘ i p̄ncipali ita
et in icidẽti.vt nõ. Inno.in.c.prudẽtiã.de offi
dele.ita dicendũ in ꝓpoſito ſi eni habuiſſꝫ illũ
ſuſpectũ ad q̃d corã eo litigaſſet ſuꝑ aliȷs exce
ptiõibᵘ.facit optie.c.i.de iudi.vbi ꝑ actũ circa
litẽ ꝯteſtatã q̃s renũciat declinatorie ꝯtra iu/
dicẽ licet nõ inducat̃ iuriſdictiõis prorogatio
ſm vnã opi.de q̃ tñ dic vt ibi pleniᵘ dixi et per
h̄ colligit̃ motiuũ do.an. Preterea iudicẽ im
petrãdo vr̄ i tantũ i illũ ꝯſentire vt nõ poſſit
illum ãplius recuſare.iux̄ illd̄ qd̄ le.et nõ.i.c.
inſinuãte.de offi.dele.ita dicamᵘ cũ elegit iu/
dicis iudiciũ ſuꝑ exceptõibᵘ. Et ſatis bñ fcit
iſte tex.dũ dicit ꝙ ſubeũdo corã illis iudiciuꝫ
illi exceptõni renũciauit. Ad idem et ſile i.c.i.
defrigi.et.c.ad id qd̄.de ſpon. Et ad ꝯtraria q̃
videt̃ obſtare ſatis ẽ rñſuꝫ. Et ſatis m̄ placet
h̄ opi.cũ illo tempio poſito in ſexta opi.ꝙ etiã
ſentit Inno.plꝫ etiã illd̄ dẽꝫ Io.an.vt exceptõ
ꝑ quã neget̃ iuriſdictio ſꝑ poſſit ꝓponi. qꝛ ſẽꝑ
tẽdit ad iudicẽ declinãduꝫ.et id̄ nõ vr̄ in iudi
cẽ ꝯſentire.iux̄ nõ.i.c.ſi a iudice de appel.li.vi.
ſecus ãt i aliȷs declinatoriȷs qꝛ ille tẽdunt ad
differẽduꝫ iudiciũ ꝫ nõ ꝯtra iudicẽ imo p̄ſup
ponũt iudicẽ hr̄e iuriſdictionẽ cuꝫ ꝯ d ipiᵘſpe
ctent ſñiaꝫ.et hec nõ.qꝛ hẽt plene et clare hũc
articulũ pleniᵘ q̃ꝫ alibi declaratũ. ¶ Quero q̃
ſunt iſta p̄uilegia de q̃bᵘ ſcptũ debeat facere
mẽtionẽ. So.dicit gl.i ꝟbo de p̄uilegȷs.ꝙ for
te ꝯcedebãt mõaſterio iuſ eligẽdi exq̃ vr̄ velle
ꝙ de p̄uilegio ꝯcernẽte merita cãe.et ius ꝑem
ptoriũ ſit i reſcripto ad lites ꝯceſſo ſiẽda men
tio qd̄ ſimplr nõ ꝓcedit ar.i.c.i.de litl.ꝯte.li.vi
¶ Nñ tene qd̄ nõ.in.c.cũ ordinẽ.de reſcrip.
et ad iſtũ tex.dic ſꝫ do.an.ꝙ ꝓcedit qñ reſcri
ptũ hꝫ aliquã clauſulã p̄uilegiatã detrahẽtẽ
p̄uilegio vl' forte vt arbitror priuilegiũ mona
ſteriȷ habebit clauſulã derogatoriã ad reſcri
pta certa forma nõ ſuata.vt i ſili hr̄ i d.c.cuꝫ
ordinẽ. ¶ Gl.vlti.ꝓcedit mltũ itricate.ꝫ diui
dẽdo eã q̃ ad itellectũ facit tria ꝯtaria.prio eĩ
opponit̃ ꝙ cũ ſñia fuiſſꝫ hic lata ꝯtra mõaſte
riũ debuiſſent monachi audiri ꝑ viã reſtõniſ
in ite.ꝓpter neceſſariã probatõeꝫ obmiſſaꝫ vt
i.c.auditl.ſ̃.de i ite.reſt.et.c.i.e.ti.li.vi. So.gl
fatet̃ ꝯtrariũ.ſi mõaſteᵐ petiȷſſꝫ reſtõeꝫ i iteg

ẜ nõ petijt.ẜ itellige qñ leſio tãgit eccłiaꝫ ſec⁹
ſi perſonas eccleſiaꝝ ⁊ eoꝝ iura.de q̃ vide bo
nam gl.in cle.i.de in ite.reſti. ¶ Scḋo ṗncipaliť
gl.oppo. Exceptio ꝑẽptoria in cã ṗncipali ob
miſſa põt opponi ĩ cã appellatõis vt in.c.cum
Jo.de fi.iſtru.et.l.ꝑ hãc.C.de temp. app.ẜ iſti
mõchi appellauerũt a ſñia lata ↄtra mõſteriũ
vt pꝫ in deciſa.g⁹ male dicit lr̃a ꝙ ẽ eis ĩputã
dũ q̃re nõ appoſuerũt tũc.Ho.gl.refert Jo.di/
xiſſe hãc decretalẽ ꝓcedẽ qñ q̃ſ obmiſit ſciẽter
⁊ doloſe exceptiõeꝫ p⁹ ꝓponẽdam cã fatigãdi
aduerſariũ ſuũ.ſec⁹ ſi ignorãť obmiſiſſet exce
ptõeꝫ ꝓponẽ.Hec ſe.nõ plꝫ gl.q̃ ad iſtũ tex.qꝛ
ex lr̃a nõ apparet de dolo et malicia iſtoꝝ mõ
choꝝ. ¶ Sꝫ nõ tu ſolutõeꝫ iſtã in ſe valde ſin
gularẽ ex q̃ ĩferť mirabiľ limitatio ad iura ſu
ꝑius allata vt ꝑẽptoria nõ poſſit opponi ĩ ap
pellatõis cã.qñ ſciẽť et doloſe fuit obmiſſa in
cã ṗncipali.ẜ Jo.an.dicit ſe nõ putare ꝙ ẜ di
xerit Johãnes ad ſolutõeꝫ hui⁹ ↄtrarij.ẜ alte
ri⁹ q̇ḋ .ĩ.ſbijciã. Sꝫ ẜ dictũ Jo.plꝫ Phi.ꝙ oĩno
putat veꝝ hoſti.alleg.in ar.S.de excep.c.exce
ptionẽ.de iſti.et excep.§.itẽ ſi ĩ iudicio.Jo.an
dicit ꝙ illa decretalis exceptõeꝫ facere vr̃ po
ti⁹ ↄtra.qꝛ ibi q̃ nõ appoſuerit exceptionẽ tẽꝑe
debito malicioſe p⁹ tꝑs audiť.ẜ ↄdẽneť in ex
pẽſis ſic vr̃ dicendũ in ẜ cãu vt audiať iſte q̃
tꝑe debito nõ oppoſuit exceptõeꝫ rei iudicate
ẜ ↄdẽneť in expẽſis. ¶ Sꝫ tandẽ Jo.an.ſequi
tur hoſti.qꝛ decretalis illa exceptõꝫ. ponit ca
ſum ſpãlem in excõicatione vt ſatis apparet
ĩ tex.ꝓpter cãs q̃ hñť in.c.pia.de excep.lib.vi.
ergo et⁹ ↄtrariũ ẽ generale.vt is qui malicio/
ſe nõ opponit exceptõem ſibi ↄpetẽtem debito
tꝑe.et facit ẜ cã fatigãdi aduerſariuꝫ poſtea
volẽs opponẽ nõ dꝫ audiri.facit de ṗbẽ. pñti
§.loca.li.vi.et q̇ḋ ibi nõ. Et ẜ opio videť hic
placere do.an.⁊ facit optime q̇ḋ nõ.gl.i.c. ad
audiẽtiã.S.de reſcrip.⁊ ſatis plꝫ mihi ar.c.ex
tenoꝛe.⁊.c.ſedes.de reſcrip.⁊.xi.q.iij.ṗuilegiũ
oĩa eni dñt ſuis tꝑib⁹ ↄuenire.xxiij.q.iiij.ſi ec
cleſia. Itẽ appellatio fuit inuẽta vt eẽt ṗſidiũ
ĩnocẽtie.et grauamis releuatio nõ aũt vt de
fẽderet appellãtem in ſua malicia.vt in.c.ſug
geſtũ.⁊.c.ad nr̃aꝫ de appel.⁊ tene ẜ ſꝑ menti.
¶ Qualiter aũt ꝓbabiť iſte dol⁹ ſeu malicia
dic vt ex ↄiecturis.vľ qꝛ ĩpe aduerſari⁹ ẜ dixe
rit extra iudiciũ.Ho.glo.ſoluit ↄtrariũ.S.foꝛ
matũ q̇ḋ ẜ nõ fuit appellatũ a diffinitiua q̃n/
ĩmo nec potuiſſẽt iſti appellare ab ea.qꝛ ↄtũa/
citer receſſerũt friuole appellãdo ab interlocu
toꝛia ĩ eo ꝙ ṗmi iudices noluerũt admittẽ ex
ceptionẽ recuſatõis. ẜ ſolutio ẽ bona in ſe qꝛ
appellãs friuole mãifeſte nõ audiť volẽſ poſt/
ea a diffinitiua appellare.vt ĩ cle.vna. de dolo
⁊ ↄtu.ẜ nõ.gl.ꝙ illa cle.hꝫ locũ etiã ĩ cã eccle
ſie q̇ḋ an ſit veꝝ ĩdiſtincte vide q̇ḋ le.⁊ nõ.i.c.
ĩmꝑatoꝝ.de iura.calũ.⁊.c.i.vt lite ñ ↄteſ.vbi
dixi.an ↄtumacia ꝓcuratoris noceat dño vt
appellare nõ poſſit.facit etiã q̇ḋ dixi i.c.i.ḋ do
et ↄtu.⁊ in.c.fi.de iura.calũ.§.i. ¶ Tercio ṗn
cipaliť opponit gl.ꝙ ex alio capite.ſñia iſta fu
it nulla lata ↄtra rẽ ṗus iudicataꝫ.⁊ ſic citra
appellationẽ debuit mõſteriũ ſancti.A. audi/
ri.vt.l.i.C.qñ ꝓuo.nõ eſt ne.⁊.ij.q.vi.§.iteꝫ ſi
ſñia ↄtra.Ho.gl.colligẽdo ei⁹ mentẽ dat treſ
ſolutões ¶ Prima ẜm ꝙ ſentit Jo.applicando
eius dictũ ad ẜ ↄtrariũ q̇ḋ vr̃ fuiſſe ex ipſius
mẽte qꝛ ↄtrariũ ꝓcedit ꝙ niſi ſciẽter ⁊ doloſe
cã fatigãdi aduerſariũ ſuũ q̃ſ obmiſerit exce
ptionẽ rei iudicate opponẽ quo cãu intellige
bat iſtũ tex.⁊ ẽ nõbilis limitatio ad iura ṗal
⁊ põt defendi ꝑ ſuꝑius dicta ẜ nõ plꝫ hec ſo/
lutio gl.ẜ trãſit ad ſcḋaꝫ ſolutiõeꝫ dicẽs ꝙ ſe
cũda ſñia valet ↄtra ṗmã.ſi de ea nõ fuit op/
poſitũ ſiue ignorãter ſiue ſciẽter.vt ſatis vr̃ i/
nuere ẜ lr̃a ĩputãdũ eni ẽ nõ obijciẽti.vt dici
tur ĩ tex. ¶ Terciã ſolutionẽ ſentit gl.ĩ ſi.ꝙ ẜ
nõ fuit ṗma ſñia etiã nũc oſtẽſa licꝫ fuerit al
legata pape.ẜ hec ſolutio paꝝ valet ad mãꝫ.
qꝛ tex.ṗſuppõit ꝙ etiã ſi nũc oſtẽderet nõ dꝫ
ſñia ṗtextu ꝓbatõis nouiter repꝑte retractari
Et ſic habes ex ṗdictis duos cãus in q̃b⁹ va
let ſñia ſcḋa ↄtra ṗmã. ¶ Ponit glo.⁊ q̃tuoꝛ
alios cãus.q̃ tñ nõ faciũt ad ĩtellectũ hui⁹.c.
ẜ ad mãm ãpliãdã. Ad vnũ tñ ex illˀ aduert/
te inq̃ꝫtũ dicit ꝙ in cã publica valꝫ ſcḋa ↄtra
ṗmã.ex ꝓbatiõe nouiter repꝑta vt in.l. impa/
toꝛes.ff.de re iudi.⁊ ꝑ illũ tex.idẽ dixit ibi gl.
in cã eccłie.qꝛ iura eccłiaꝝ dicũť publica.i.di
ius publicũ.⁊.ff.de iuſti.⁊ iure.l.i.§.publicũ.
Sꝫ Jo.hic nõ.ↄtrariũ dicẽs.ꝙ ẜ cãu eccłia ñ
eq̃ꝑatur reipublice ⁊ ẜ veri⁹ vnde opus ẽ.vt
eccleſia ẜ cãu petat reſtitutõeꝫ in integꝝ vt ꝓ
bať i.c.ſuſcitata.S.de i ite.reſti.facit.c.ꝭ.ꝓx.et
ibi ẜ ſentit Jo.an.poſt goff.ſuꝑ gl.fi.⁊ do.an.
hic.et ẜ teneas et ꝓbať iudicio meo apꝑte hic
in ṽ.alioq̃n. ¶ Quart⁹ caũs cũ iudex expſſe
reprobat ſñiaꝫ ṗmã coꝛã eo ꝓductaꝫ vt ꝓbať
hic in ṽ.nõ obſtãte.ſꝫ vnũ ĩtellectũ ⁊.ꝭ.c.ꝓx.
Quitus caſus cũ reuocať in dubiuꝫ an ſñia
fuerit lata vt iudex ꝓnũciat nõ fuiſſe ꝓnũcia
tam.vt.l.i.ĩ ṗn.ff.q̃ ſen.ſine app.reſci. ¶ Sext⁹
in cãu.l.admonẽdi.ff de iureiurã.ſ. cũ ſñia fu
erit lata ꝑ ꝓbatõeꝫ non integrã puta iudice
iuramẽtũ ꝑti deferẽte. Nã ſuꝑuenientib⁹ ꝓba
tionib⁹ ṗt ṗma ſñia reprobari.vt ibi ⁊ de hoc
cãu dic vt plene nõ.ibi.⁊ i.c.fi.ḋ iureiurã.vbi
dixi.Et ꝑ hec hẽs declaratã totã gl. Sꝫ nũc
extra gl.attẽde.Nã circa ṗm intellectũ hui⁹.c.
ſunt varie opi.inter doct.vtriuſqꝫ iuri.gl.eni
hic tenꝫ vt.S.dixi.ꝙ ſcḋa ſñia directe ↄtraria

prime tenet. ſi de pria ſi fuit exceptū ſiue ſciēt ſiue ignorāt ſi fuerit oñſa. ⁊ ita gl. itelligit iſtū tex. Si aūt pma ſnia fuit allegata ⁊ oñſa nec expſſe reprobata ſi tȝ ſcda. ⁊ ſic itelligit. l. i. C. qñ puo. ſi ē nece. Jo. an. vt. s. dixi poſuit ſecūdaȝ opi. vt. l. i. pcedat. qñ nō doloſe ſnia non fuit allegata. iſtud. c. qñ doloſe cā ſi fatigandi aduerſariū fuit tacita. Terciā opi. poſuit Jnno. i. d. l. i. pcedat qñ de pma ſnia ſi fuit oppoſitū nec pbatū. ar. i. l. qd i dic. ff. de ↄphēſa. Jſtd. c. itelligit qñ fuit ppoſita exceptō rei iudicate. Sȝ inſtrm nō fuit poductū vl alia pbatio. Hec ſo. ad iſtū tex. diuinat ſic pcedēs ſolutio Jo. an. Quartā opi. poſuit ħ Jo. an ſic ad ppoſitū diſtiguēdo ꝙ aꝰ fuit diſputatuȝ de virib' prie. et tūc valȝ ſecūda. vt df in glo. aꝰ nō fuit de h diſputatū. et tūc aꝰ is p q facit ſnia ſciēt et doloſe obmiſit illa vti. ⁊ tūc valȝ ſcda p d. c. exceptionē. et alia iura ſupi' inducta et h cāu itelligit iſtū tex. Jd dicit ſi res iudicata oppōit ħ ſi pbat. vt dixit Jnno. Aut ſciēter ħ nō doloſe et tūc ſi valȝ ſcda. Aut obmiſit ignorāt et tūc licet qdam dicāt ꝙ ſi iudex ſciuerit tūc ſi valȝ ſnia ſec' ſi ignorauerit. ipē tamē tȝ ſniaȝ nō tenere. cū ps et iudex ignorauerūt qꝛ ſi eſt equū vt beneficiū ignorātie pel. leuat p ignorātiā iudicis p quā poti' iuuari debȝ ad h. s. de reſcriptis ex pte decani. Nec ob. c. ſi duob'. j. de appel. et. l. ſi forte. ff. de offi pſidis. loquūt ei cū pcedit q iudex nō eſt q cāu pōderat ſcia ipi' vl ignorātiā. Et pdca dicit locū hre ſiue p actore agente ſiue cōtra ipm pro reo fuerit pus iudicatū cū pdicta. l. i. nō diſtinguat. et ſcit qd ibi nōt in fi. vltie gl. Sȝ certe hec opi. Jo. an. diuinat ad iſtuȝ tex. cū ħ in nullo allegat malicia alteri' ptis quī imo iudicio meo ſi nō erro ipē et Jnno. ſi faſ eſt ſic ↄtra tātos viros loq dicūt expſſe ↄtra iſtū tex. i fi. vbi pp referē' ſe ad pmā ſniaȝ di' ꝙ ptextu inſtrōp nouop liteſ ſi dūc iſtaurarī et ſic pſupponit faȝ ſniaȝ valē lȝ oio ceſſet dolus ptis. et det peit' ipi' ignorātia ita ꝙ nūq fuerit allſata. Quītā opi. ponit bar. i. l. i. C. quādo puocare non eſt nccē ſepi' allſata. vbi firmat ꝙ tūc nō valȝ ſa ſnia ↄtra pmā quā' ambe fuerūt late ex eād iſtātia et ſic itelligit iſtū tex. Si āt ex diuerſis iſtātijs tūc ſp tȝ ſa. allſat pro h vltio qd le. et nō. i. l. duobus. ff. de excep. rei iudi. et in. l. i. C. ſi plu. vna ſentē. mouet ad h qꝛ cā q̄re nō vȝ ſa ſnia eſt qꝛ repit lata ſine iſtātia cū p ſniaȝ pereat iſtātia. l. gregē §. ⁊ p' litē. ff. de fideiuſſ. et. l. cuȝ apud. ff. iudi. ſol. Jtē qꝛ iudex ē p ſniaȝ functꝰ officio ſuo vt i. c. i lfis. s. de offi. dele. et. l. iudx. ff. de re iudi. et he rōes militāt ſolū qñ ſnia fert ex ead iſtātia ſec' ſi iſtātia reuocet. Quidā tñ dixerūt ꝙ

iō nō vȝ ſecūda ſnia qꝛ pma fecit ius. et ſic ſecūda vr lata ↄtra ius. Hoc dcȝ reprobat ibi gl. et bar. qꝛ nō ē expſſi' error i ſnia. Pretea ſecūdū bar. ſnia lata ↄtra iuſ ↄñuis nō redacta i corpe iuris nō eſt ipo iure nulla. vt. l. cū prolatis. ff. de re iudi. Sȝ illa pma ſnia nō erat redacta i corpe iuris g' zc. Alij dicūt h ↄtingē vt ſit litiū finis et in h reſidēt cōiter gl. iuris ciuilis. et ſeqt bal. i d. l. i. ħ nō plȝ bar. qꝛ ead rōe nō valeret ſnia lata ↄtra iuramētū vl trāſactionē cū iuſiur ādū et trāſactio ſint itroducta vt ſit litiū finis ſic et ſnia. vt. l. i. ff. de iureiurā. et. l. fris. C. de trāſac. Sȝ vtrūq ē falſuȝ pmū pbat i. l. nā poſtea §. ſi dānet. ff. de iureiurā. ſcdm pbat in. l. elegāt. ff. de doi. ide. q̄re ſtat i rōe ſupi' dicta. Ex q infert ad opi. ſuā palle. Sextā opi. poſuit ħ D o. an. reprobādo bar. in dicto et in rōe. Nā dicit ꝙ dcm bar. nimis reſtīgit tex. illi'. l. i. q idiſtincte dicit ſi valere ſcdaȝ ↄtra pmā. Jtē vr ↄtra hunc tex. ſeu ei' rōeȝ q ſe fundat ſup validitate ſcde qꝛ pma nō fuit iudicib' oſtēſa. Jtē. l. i. ff. q ſen. ſine ap. loqt qñ ſnie ſūt late i diuerſis iſtātijs et tamē excipit ſolū caſum qñ reuocatū fuit in dubiū an pma fuerit lata et p ↄñs nō placet ſibi rō bar. quare nō vȝ ſcda ↄtra pmā. Aſſignat g' ipē aliā rōeȝ. ſ. qꝛ ſnia facit notoriū et ſnia lata ↄtra notoriū ē nulla. vt dixi i. c. inter ceteras. s. eo. et h dicit ſentire pe. p' C y. in. l. i. C. de ſen. vbi dicit ꝙ cā ē. qꝛ ſentē. dȝ ferri ſuper dubio nō aūt ſup certo. vt i d. c. iter ceteras. Et ex hac rōe ↄcludit ad. q. nr̄aȝ. qꝛ idiſtincte ſnia lata ↄtra ſniaȝ etiā i diuerſis iſtātijs nō tenet qñ ſnia fuit p' iudicib' oſtēſa et nō reuocāt in dubiū de iurib' ei' vel inſtātia ei' ſtatim iudex pnūciat ↄtra illā qꝛ videt lata ↄtra notoriū. Ubi āt pma nō fuiſſet oſtēſa. tūc valet ſcda. qꝛ iudici nō ↄſtabat de notorio. Nec facit do. an. drīaȝ an doloſe vl nō doloſe obmiſerit ps opponere de pma. Jtem an ſcient vel ignorāt qꝛ qñcūq ſnia obmiſerit nō repit lata ↄtra notoriū de q iudici conſtat et hec opi. ē ↄtra bar. et Jo. an. ħ i effcu incidit i pria opi. gl. nr̄e quā etiā ſeqt bal. in. d. l. i. C. quādo puo. vbi dicit ꝙ rōe more in poducēdo primā vȝ ſcda ↄtra primā allſat iſtuȝ tex. cū gl. et h qꝛ pria ſnia trāſiuit i rē iudicatam exñter. ħ nō apparēt exq nō fuit poducta. Addit tamē aliū cāuȝ in q vȝ ſcda ↄtra primā. ſ. quādo is q habuit primā ſniam repit i culpa. vt qꝛ itep voluit agē et ſuccubuit allſ. l. duob'. ff. ne excep. rei iudi. Jlle tñ tex. h nō pbat. ħ fuit illa opi. qꝛ dā ātiqꝛ et ↄtrariū ſētit ħ Jo. an. vt pȝ ex pdictis. Et facit i h bal. q tuor mēbra. Aut ei ſnia trāſiuit i rē iudicatā apparēter et exiſtēter et nō tȝ ſcda ↄtra priaȝ

niſi rōe culpe. vt ſ̄ dixi. Aut trāſiuit in rem iu
dicatā apparēter. ꝫ nō exñt qꝛ ſnīa erat nulla
et valet idubie ſcḋa ar. in. l. iiij. §. ꝯdēnatū. ff.
de re. iudi. Aut exñter ꝫ ñ apparēter. qꝛ nō fu
it oppoſitū de ſnīa et tenet ſcḋa rōe moꝛe et ig
noꝛātie vt hic. Aut nec exñt nec apparēter trā
ſiuit ī rē iudicatā. puto qꝛ p̄ᵒ notoꝛie nō tene
bat vel fuerat appellatū. et idubie tꝫ ſcḋa.
Ego ſimpl̄r ſequoꝛ opi. bar. vt lata ex diuerſ
iſtātijs ſp̄ teneat. Moueoꝛ qꝛ ā de p̄ma nō
fuit oppoſitū et caᵘ aptus ē hic ꝙ teneat. Aut
fuit oppoſitū et ꝓbatū et nihilominᵘ iudex tu
lit ꝯrariā ſnīaꝫ et dico idē qꝛ ferēdo ꝯrariā
ſnīaꝫ vr̄ p̄mā ex aliq̄ caſu reprobaſſe. qꝛ p̄ma
ſnīa cauſat exceptionē ꝑemptoꝛiā. vñ cuꝫ iu
dex ñ teneat̄ ſpecifice ꝓnūciare ſup ꝑēptoꝛia
ꝫ ſup p̄ncipali qꝛ ꝓnūciādo ſup p̄ncipali ſatī.
vr̄ ꝓnūciare ſup ꝑēptoꝛia vt le. et nō. ī. c. i. de
ꝯgni. dādo ſnīaꝫ ꝯrariā p̄me iā ꝓducte vr̄ ſu
per ea ꝓnūciaſſe illā reprobādo et de ħ videt̄
caſus hic ſ̄ᵐ vnū itellectū itelligēdo ꝙ illa v̄
ba poſthabita ſit vna dictio vt ſit ſenſus pᵘ
habita. i. poſtpoſita et abiecta ꝯrariū ſtatuiſ
ſent ꝛc̄. et hūc itellectū ponit gl. in v̄. poſthabi
ta. Si aūt volumᵘ tenere aliū intellectū ꝙ
etiā ponit illa gl. vt ſint due dictiōes et tūc ſit
ſenſus ꝙ oñſa ſnīa iudices ꝯrariū ſtatuiſſēt
et ad hūc ſenſuꝫ adducit do. an. iſtū tex. ꝑ ſe.
dico ꝙ nō ꝓbat lr̄a ꝙ ſcḋa ſnīa nō tenuiſſet ꝫ
dicit ꝙ ꝯrariū ſtatuiſſet. Sꝫ ꝙ ſnīa debeat te
nere adduco tex. ī. c. ꝑx. in ſi. Nā p̄uilegiū fcit
notoꝛiū vt nō. Inno. ī. c. ex inſinuatōne. de ap
pel. et tñ tꝫ ſnīa lata cōtra p̄uilegiū qꝛ iudex
ſnīando ꝯtra illud vr̄ illud reprobare. vt ibi
apte dr̄. Nā notoꝛiū p̄ᵐ inficit̄ ꝑ ꝯrariā ſnīaꝫ
qꝛ vt ſ̄ dixi dēmᵘ p̄ſumere iudicē fuiſſe ex aliq̄
cā rōnabili motū. ſ̄. e. cām. nam et trāſactio et
iuſiurādū inducūt notoꝛiū et tñ tꝫ ſnīa cōtra
illa vt. ſ̄. dixi. et ibi iteruenit a p̄ncipio ꝯſenſᵘ
ꝑtiū. et in ſnīa nō. et ſic deberēt eē maioꝛis ro
boꝛis q̄ꝫ ſnīa. et nihilominᵘ tollūt̄ ꝑ ꝯrariaꝫ
ſnīaꝫ. Idē ergo et foꝛtiᵘ debemᵘ dicere ī ſnīa
ꝯtra ſnīaꝫ. Et ꝑ hec tollit̄ rō do. an. et eiᵘ dēm
nec ob. d. l. i. loq̄t̄ eni idiſtincte qꝛ idiſtincte nō
p̄ōt intelligi vt pꝫ hic in tex. Nec ob. d. l. i. ff. q̄
ſen. qꝛ p̄ōt itelligi qñ ſcḋa fuit lata in cāu du
bij ſup eadē iſtātia. vl̄ ſi vis itelligē ꝙ ſup di
uerſa. dic ꝙ dubiuꝫ fuerat ibi. qꝛ ſcḋa fuerat
lata dirēte ꝯtra v̄itatē. qꝛ fuit ꝓnūciatū ꝙ nō
fuēat aliq̄ ſnīa lata. ⁊ ſic ñ videbat̄ valē. ar. c
ſi. de pur. vul. et nihilomiᵘ ꝯcludit̄ ibi ꝙ vꝫ.
Foꝛtiᵘ ergo dꝫ valē qñ fuit ꝓducta et tacite
reprobata ꝑ ꝯrariā ſnīaꝫ qꝛ tūc nō fert̄ ſcḋa
ꝯtra v̄itatē qꝛ dēmᵘ p̄ſumē ꝙ ex aliq̄ iuſta cā
fuēit p̄ᵃ reprobata. vt ī. d. c. cāꝫ. ſicut p̄ſuminᵘ
iuſticiā qñ fuit in dubiū reuocatuꝫ de viribᵘ

p̄me vt. ſ̄. dictū ē in gl. nā iter tacitū et expſſū
nō dꝫ eē dr̄a. l. cū q̄d. ff. ſi cer. pe. et. l. de q̄bᵘ. ff.
de legi. Preterea ꝓbatōes facte in iudicio in
ducūt notoꝛiū vt le. et nō. ī. c. cū olim. de v̄. ſig
et tñ tenet ſnīa ꝯtra ꝓbatōes d. c. cām. et p̄di
cta nōbis. Nūc ex gl. p̄mo q̄ro qꝛ tex. dic̄ ꝙ
in ſcḋis lr̄is ſiēda ē mētio nedū de primis. ꝫ
etiā de ꝓceſſu. nūq̄d ſufficiet mētio gñalis et
vr̄ ꝙ ſic. qꝛ ꝓlixitatē actoꝝ nō poſſet foꝛte reci
pere ꝑgamenū. So. dicit hoſti. ħ eſſe arbitra
riū ita tñ ꝙ fiat ſpālis et expſſa mētio de pri
cipalibᵘ articulis. ſ̄. de reſcrip. cū dilecta. Itē
de excep. ſ̄. de ꝓcu. in nr̄a. §. fi. et de oꝛdiatiōi
bus. ſ̄. e. cū oli. ſ̄. ti. i. veniēs. et de iudicibᵘ et
litigātibᵘ. de his ꝯ q̄bᵘ agit̄. ſ̄. de do. ⁊ ꝯtu. ex
lr̄is vbi de hac mā et in ſnīa ita ē iterp̄tādūꝫ
vt rō q̄ mouet delegantē moueat delegatuꝫ.
ſ̄. de reſcriptis. ſup lr̄is. ī ſi. Etſi delegatᵘ
remanet dubiᵘ ꝯſulat delegātē. de ſen. ex iter.
et de iudi. cū veniſſent. et optie loq̄t̄. ⁊ doc. cōi
ter eū in ħ ſequūt̄. et idē dic cū cā eripit̄ a ma
nibᵘ oꝛdinarij. vt. ſ̄. dixi. ¶ Quero vlteriᵘ an
ꝓmotus ad regimē mōſterij poſſit vocari ab
bas anteq̄ꝫ bñdicat̄ vr̄ p̄ꝛio ꝙ nō. ꝫ dꝫ interiꝫ
vocari electᵘ licet ſit electᵘ et ꝯfirmatᵘ arg. hic
in fi. ſic et ꝯſecratio tribuit nomen ep̄ale. An
v̄o vocat̄ electᵘ licet ſit ꝯfirmatᵘ vel ꝑ papam
ꝓuiſū vt le. et nō. in. c. tua. de his q̄ fiūt a p̄la
tis. et de vſu pal. in ſi. vbi pꝫ ꝙ nō appellat̄ ā̄ſ
archie. añ palliū. hoſti. tenet hic ꝯrariū ī ab
bate allegat. c. i. de ſupp. ne p̄la. et de accu. me
minimᵘ. et ī cle. attēdētes. de ſta. regu. v̄. ſtatu
imᵘ. in q̄bᵘ iuribᵘ ſatis bñ ꝓbat̄. ꝙ añ benedi
ctōeꝫ etiā p̄t dici abbas et ſic trāſeūt cōit̄ doc.
hic. Et idē firmāt ī d. cle. attēdētes. Et ꝑ illū
tex. dicūt ꝙ cū hec benedictō abbatis refert̄
potiᵘ ad ꝯſuetudinē et ſolēnitatē q̄ꝫ q̄ꝫ ad
ſb̄alia. vt ibi pꝫ. Si nō ē ꝯſuetudo ī mōſterio
ꝙ abbas benedicat̄ poterit ſine benedictōne
mōchos ſuos benedicere ⁊ alia ad ſuū offici
um ſpectātia exercere. ar. op. ī. c. i. de ſupplē. ne
ꝑ. q̄nimo plus dicit ibi Io. de lig. poſt Lau. ꝙ
cū hec benedictio ſit de ſolēnitate et nō de ſb̄a
poterit abbas vti ante benedicōeꝫ baculo pa
ſtoꝛali q̄ḋ ē bene nōndū. Et idē eadē rōne pu
to dicēᵐ de anulo et mitra cū vſus iſtoꝝ pōti
ficaliū ꝯcedat̄ abbatibᵘ potiᵘ ad decoꝛē ſuaꝝ
eccleſiaꝝ q̄ꝫ ad ſignificatōeꝫ eoꝝ ad q̄ in ep̄o
fuerīt iſtituta. vt pꝫ ī. c. vt apoſtolice. de p̄uile
ſi. vi. et ibi ꝑ Io. an. ħ ſatis pꝫ ī cardialibᵘ p̄re
ſbīterī. q̄ ex p̄uilegio vtāt̄ ep̄alibᵘ īſignijs ⁊ cō
ferūt minoꝛes oꝛdies et ſolēnit̄ bñdicūt. et tam̄
nihil hñt vltra ſacerdotalē oꝛdinē. vt nō. Io
an. ī. c. i. de ſupp. neg. ꝑ. ſup gl. ij. Qualr̄ āt ſit
hec bñdictō abbatī. an oꝛdinaria vl̄ ſimplex.
vide bo. gl. ī cle. attēdētes. p̄alī. et q̄ḋ nō. Io.

an.in.c.tuã.de eta.et quali.et.d.c.i.Et an die
bus ꝑuatis poſſit fieri.dic vt nõ Jo.an.in.c
cũ ↄtigat.de eta.et qli. Et vide ad materiam
quod nõ.in dicta cle.attendentes.

SAb orta Ca°.tȝ ſnia lata
ↄtra ꝑuilegium
oſtẽſuȝ vl' nõ oſtenſũ ſi ab ea nõ fuẽit
appellatũ vl' ſupplicatũ. Diuidit in tres ptes
Jn ꝑma ꝑmittit ꝓceſſuȝ et ſniaȝ ſup poſſeſſo/
rio latã.in ſcda ibi veꝝ.ↄmittit ipi°executiõȝ
et cãȝ ſup petitorio. Jn tercia ibi iudicib° pe/
titionẽ diffinit.diffinitũ moderat̃ et qddã ſol
uit obſtaculũ. Nõ p° ex pricipio iũcta glo.ſ.
ꝙ ↄfeſſio ꝓcuratoris nocet dño. etiã ſi ecclia
ſit dña.et agat̃ de ſtatu ipi° eccl'ie qd tene mẽ
ti.facit.c.dilect°.de capel.mo. et qd plene dixi
in.c.i.§.vt li.nõ ↄtl. qd ego itelligo in ꝓcura/
tore ↄſtituto a ꝑlato et capitulo.ſi aũt eſſȝ cõ
ſtitut° a ꝑlato tm̃.tũc vr̃ ꝙ hẽ ↄfeſſio ſoli° ꝑla
ti nõ nocȝ eccl'ie.vt le.et nõ.in.c.ij.de ↄfeſ.li.vi
ita et forti° ↄfeſſio ꝓcuratoris ſoli° ꝑlati non
dȝ obeſſe ne fortior ſit ↄfeſſio ꝓcuratoris ꝙ̃ ꝑ
lati ↄſtituentis.et ne vna via ꝓmittat̃ ꝙ alia
via ꝓhibet̃.c.tue.de ꝓcu. et regl'a cũ qd vna
via.de re.iur.li.vi. Nõ z° ibi habuiſſe.ꝙ a/
gẽte poſſeſſorio ſup iure ſubiectiõis ſufficit ꝓ
bare ꝙ fuit in poſſeſſiõe vel qͥ et ꝙ nũc ſbditi
nolũt ei obedire qd tȝ h̃ Jnno .dicẽs ꝙ h̾ ipo
ꝙ ſubdit° reſiſtit apparet ſpoliat°. et inde ↄpe
tit ſupiori vel intꝺdicũ vel iudicis officiũ vel
ↄditio.et remittit ad.c.qrelã.de elect.et de re/
ſti ſpo.ſepe.et idẽ tȝ Hoſti.qd tene mẽti.Sȝ tu
h̾ limita.vt nõt idẽ Jnno.in.c.oli.iij.de reſtit.
ſpo.vbi dixi et facit qd ipe nõuit in.c. ij.de in
inte.reſti.Jtẽ ex h̾ et ex tex.colligo.ꝙ ad conſe
quẽdã poſſeſſiõis reſtitutionẽ ſufficit ꝓbare
poſſeſſionẽ de ꝑterito indetmiãte vt pȝ ibi ha
buiſſe.et idẽ ꝓbat̃ in.d.c.oli.et vide qd ibi di/
xi. Nõ ꝑ dicã ꝓnũciãdi ſup poſſeſſorio cum
agit̃ de ſubiectiõe.nã vltra ꝓnũciationẽ ꝟba
lẽ dȝ poſtea mitti in poſſeſſiõeȝ re ipa.qlit̃ aũt
fiat iſta miſſio cũ ſbiectio ſit qd icorꝑale. dico
ꝙ poterit ꝑcipi ſubiecto.vt illi obediat vl' mit
tet̃ in poſſeſſiõȝ corꝑalẽ ipi° eccleſie.tãꝙ̃ ꝑlat°
mediat°.ar.in.c.audito.de reſcrip.et in.c.vene
rabil̃.de reli.do.et qd le.et nõ.in.c.exaiata.de
iudi.et.l.q̃ tabnas.ff.de ↄtrahẽ.ẽp. Nõ ꝙ
ſnia lata ↄtra ꝑuilegiũ ꝑncipis tȝ.etſi ꝑuilegi
um fuerit i iudicio exhibitũ.vr̃ iudex illud ta
cite reꝓbaſſe.lȝ de illi° virib° nõ fuiſſet diſpu
tatũ ꝑſumit̃ eni iudex mot° ex aliq̃ cã rõnabi
li ⁊ hũc tex.allegaui.§.c.px.ꝙ pari mõ dȝ va
lẽ ſnia lata ↄtra ſniaȝ ⁊ dic vt ibi. Vltio nõ
ꝙ ſnia lata etiaȝ ↄtra eccl'iaȝ et ſup ſtatu ipi°
eccl'ie nõ ẽ retractãda ex ꝓbõib° nouit̃ reptis
ſ.ex ꝛmedio iuris cõis.ȝ bñ poſſȝ iplorari bñ/

ficiũ reſtõis iure minoꝝ.vt i.c.i.de in ĩte.reſti
li.vi. Et ſic apte colligit̃ hic ꝙ cã eccl'ie nõ
eq̃ꝑat̃ in h̾ cãe publice in qua ſnia retractat̃
ex ꝓbõne nouit̃ repta.vt.l.impatores.ff.de re
i udi.dixi.§.c.i. Glo.ij.colligit ꝙ iura incor
ꝑalia nõ poſſidẽt̃ ȝ qͥ allegat iura.vide tu rõ
nẽ ꝑ nõta in.c.ↄqueſt°.ꝺ fo.ↄpe. Op.cũ age
ret̃ h̃ poſſeſſorio et petitorio q̃re ꝑ̃ dũtaxat ꝓ/
nũciauit ſup poſſeſſorio cũ de q̃ re iudx ↄgno
uit de ea dẽat ꝓnũciaſe.c.cũ ſup.de cã poſſ. et
ꝓ̃prie.So.gl.iij.dat tres ſolones.Pria ꝙ eps
iſte ꝓſecut° fuit corã ꝑ̃ poſſeſſoriũ tm̃.de quo
ↄſtabat ꝑ ↄfeſſionẽ ptis aduerſe.lȝ ꝑus intẽ/
taſſet vtꝝꝗ iudiciũ.et petijt ĩminũ ad reꝓbã
dũ ꝑuilegiũ mõaſterij. ꝑ̃ ꝟo qꝛ de poſſeſſorio
clare ↄſtabat.tulit ſup eo ſniaȝ.et ad ipũgnã
dũ ꝑuilegiũ exhibitũ ſup petitorio dedit ĩmi
nũ epo. Et ex h̾ itellectu nõ ꝺm Jnno. ꝙ cum
agit̃ poſſeſſorio et petitorio ſiml' ſi ꝑus ↄſtabᵗ
ꝺ poſſeſſorio dȝ iudex ſup illo ſtati ꝓnũciare
dilata qõe ſup ꝓ̃prietate facit optie.c.cũ veniſ
ſẽt.de iſti.qdã tñ volebãt h̾ reſtrigẽ qñ de poſ
ſeſſorio ↄſtabat ꝑ ſolã ↄfeſſionẽ.ȝ h̾ nõ. Jnno
qui dicit h̾ obtinẽ qlitcũꝗ de eo ↄſtet ad qd i
ducit.nã ſi ſuſpẽſo petitorio põt q̃s ꝓſeq̃ poſ/
ſeſſoriũ de cã poſſeſſiõis et ꝓ̃pri.c.paſtoral̃.ita
põt h̾ caſu vno ſuſpẽſo ſiue dilato ſup alio ꝺ
quo ꝑus ↄſtat ꝓnũciari qd m̃ ſatis plȝ.⁊ pro
h̾ didũ.c.cũ veniſſẽt.et.c.cũ dilect°.de ↄſue. et
qd dixi in.c.i.de mu.pe. z° pricipl'r ſoluit gl
ꝙ ꝑ̃ ex officio voluit ꝓuidẽ epo circa ꝓ̃prieta
tẽ dãdo ſibi ĩminũ ad defẽdẽdũ ſe ↄtra ꝑuile
giũ qd ꝓ ſe etiã iducebat mõaſteriũ ⁊ nõ etiã
hãc ſolutionẽ. z° ſoluit ꝙ eps egit ſolũ poſ
ſeſſorio quo finito abbas petijt cãȝ ↄmitti ſu
per ꝓ̃prietate.et h̃ intellect° magis placet glo.
Sȝ iudicio meo iſte itellect° nõ ↄſonat lr̃e. tũ
qꝛ ꝟ. veꝝ vbi agit̃ de ꝓ̃prietate venit cõtinu
atiue ad precedentia.tum qꝛ papa mãdat ſilẽ
tiũ iponi epo ſi nihil ꝓbauerit ↄtra ꝑuilegiũ
q° erat actor in cã ꝓ̃prietatis alſ nõ mãdaſſet
ſilentiũ ſibi iponi.qd ꝟbũ actori ↄuenit et nõ
reo.vt nõ.in.c.cũ olim.de cauſa poſſ.et ꝓ̃prie.
in glo.in ꝟbo opponẽtes. Jõ tene ꝑmũ itelle/
ctũ et nõ illũ. Glo.vltia colligit ꝙ iſtrumẽ
tũ vr̃ reprobatũ ſi eo iudici oſtẽſo fert̃ ſnia in
ↄtrariũ. Cõtra qd gl.opponit de.l.ꝙ in dic.ff.
de ↄpẽſatio.vbi exceptio ↄpẽſatiõis nõ itelli
git̃ ꝑ ↄtrariã ſniaȝ reꝓbata.niſi iudx expreſſe
illã reprobauerit. Glo.formalit̃ non ſoluit
ȝ dicit illud eſſe in exceptõe ↄpẽſatõis.do.an
dicit ꝙ iõ aliud in ↄpẽſatiõe qꝛ illa põt oppo/
ni ad merita vt in executiõe.vñ ſi expſſe nõ re
ꝓbat̃ vr̃ reſeruata ad executiõeȝ ſnie.ſecus ſi
expſſe reprobat̃. Aliud dicẽduȝ in alijs exce
ptiõib° que tm̃ poſſunt opponi ad merita. q̃a

ex eo ꝙ ñ admittũt videt reprobate cũ ñ pñt
reſeruari ad executionẽ nec ibi opponi cũ per
ſniaȝ excludũt.l.ij.C.de ſentẽ.reſcin.nõ po.et
optie loquit.ꝫ põt dari alia ſolutio reglaris
videlicet qñqȝ ſnia lata ſup pncipali nõ pt eẽ
va niſi itelligat pnũciatũ ſnp icidẽti ⁊ tẽ ſen
tẽcia vr̃ excludere et reprobare exceptõeȝ ſeu
inſtr̃m ſeu aliã pbatõeȝ pducentẽ exceptiõeȝ
ita dȝ itelligi iſte tex.et fcit.c.ex pte.iij.ij.de app
qñqȝ ſnia põt ſtare abſqȝ eo ꝙ exceptio expſſe
reprobet.et tũc nõ itelligit exceptio reproba/
ta ñ expſſe reprobet et iſte ẽ ꝓpri⁹ ca⁹.l.ꝙ i dic.
Nã ſnia põt ſtare et ꝟificari abſqȝ eo ꝙ repro
bet ꝯpẽſatio.cũ illa poſſit pſeruari ad tps ex/
ecutõis ergo nõ dȝ itelligi reprobata.cuȝ nõ
inſuciat act⁹ꝯtrari⁹.ar.i.l.ſancim⁹.C.de teſta
et xxxij.q.ij.c.cũ renũciat.et ẽ hic ſolẽnis limi
tatio ad multa iura maxie ad iſtũ tex.et ad.c
ꝫ.px.et vr̃ de mẽte gl.i.l.penul.ff.de hiſ ꝗ ſuĩ
ſui vel alie.iurl.et bar.i d.l.ꝙ i dic. Extra gl.
oppo.ꝯtra tex.i eo ꝙ papa dicit ꝙ nullũ piudi
ciũ ex hac ſnia dȝ irrogari Romane eccĺie ſi
in futuꝝ vellet ptẽdere et allegare exceptõeȝ
mõſterij.ꝫ ei vr̃ ꝯtra.c.penul.ij.e.et.l.ſepe.ff.eo
ti.exq̃ ei ſe defẽſioni nõ oppoſuit vr̃ ſibi piudi
caſſe. Solo Inno.dicit ꝙ pp̃ ignorabat iuſ
qđ hẽbat i monaſterio alš ſibi piudicaſſet.
Nõ hãc limitatiõeȝ ad illa iura vt nõ ſuffici
at quẽ ſcire litẽ motã ꝯtra aliquẽ niſi etiã ſci
at ius ſibi i re illa ꝯpetere.de q̃ dicit pleni⁹ in
d.c.penl. Vel ſcđo põt dici ſm̃ eũ ꝙ rõe pu
blici et notorij officij excuſat ꝫ pp̃. qꝛ de qua
re iudex ꝯgnouit.de ea dȝ pnũciare.vt.l.de q̃
re.ff.de iudi.et.c.cũ ſup.de cã poſ. et ꝓprie. vr̃
de ꝫ tex.i.c.iter dilectos.et fide iſtru.ſec⁹ autẽ
eẽt i officio volũtario vt aduocatõis de q̃ in
c.ex lr̃is.de trãſact.⁊.l.iter officiũ.ff.de rei vẽ
di.tuti⁹tñ eſt ſm eũ vt iudex ſp ſuũ ius exci/
piat ſicut papa hic fecit et ꝫ ſolutio etiã ẽ bõ.
ꝫ ad materiã vide qđ plene dixi in.c.cũ ſup.ꝫ
eo. Quero titi⁹debitoꝛ ſoluit creditori ſuo
ꝫ inſtr̃m remãſit apđ ipm creditorẽ tractu tẽ/
poris repetit pter tu inſtr̃i illđ debitũ. et reuſ
nõ valẽs pbare ſolutõeȝ.qꝛ pdiderat inſtr̃m
ſolutõis fuit ꝯdẽnat⁹ad ſoluẽdũ p⁹ ſniam et
lapſuȝ tps ad appellãdũ re⁹ repit inſtrȝ ſolu/
tionis.qrit nũquid poſſit ipedire executõem
vl ſi ſoluerit poſſit repetẽ Jo an.ꝫ remittit ad
ſpe.de ſen.exe.§.vl.ꝟ.illđ.vbi põit ſpe. variaſ
opi.nã q̃daȝ dixerũt ꝙ põt agere ad intereſſe
ſicut agit ꝯtra argẽtariũ q̃ noluit iſtrumẽtũ
edẽ. Aln dixerũt ꝙ põt petere bñficiũ reſti
tutõis ex clauſula gñali.ar.i.l.ptoꝛ.§.marcel
lus.ff.de iudi. Tercij diſtiguebãt ꝙ ã fuit al/
legata exceptõ ſolutõis et iudx ea reprobata
tulit ſniaȝ ꝯdẽnatoriã et ñ dȝ ãpli⁹audiri. aſ

ſec⁹.ar.l.cũ ãt.ff.de neg.geſ.ipe ꝟo ſpe.vr̃ vel/
le vt p⁹ ſolutõȝ poſſit repetẽ ꝯditõe ſine cã.ar.
i.l.ſideiuſſoꝛ.§.i oĩb⁹.ff.mã.etſi põt repetẽ ſoꝛ/
ti⁹ hȝ ius retẽtiõis añ abſolutõeȝ.ar.l.i.ff. đ
ſupfici.Jo.an.ibi i additõe retulit Ja.de are
et Pe.de bel.tenuiſſe i.l.i.C.de ꝯdi.ide.vt in/
diſticte re⁹nõ audiat.p.l.ꝫ ptertu.C. de trãſ
act.Sȝ Ja.de are.diſtixit an ſolutio fuerit fa
cta ipſi creditori an ſuo actori q̃i p⁹ cãu poſſit
agi ꝓpter dolũ ipſi⁹creditoris z⁰ nõ ꝫ Cy.ibi
tenet ꝙ etiãſi creditoꝛ ñ fuiſſȝ i dolo tñ exq̃ ſẽ
tẽcia fuẽit lata ex falſa cã dȝ iſte reſtitui.ar.i
l.ſi is ad quẽ.ff.de adq̃.here. Aduerte qꝛ il
la.opi.ſpe.fuit.gl.i d.l.ſideiuſſoꝛ.§.i oĩb⁹.et in
l.ſi ſine.§.cũ ãt.ff.rẽ ratã hr̃i.Sȝ bar.i.d.l.i.di
cit ꝙ doc.reprobãt illas glo.et merito ſm̃ eũ.
Cõcludẽſ ꝙ ſolutũ idebitũ p ſniaȝ nullomõ
põt repeti cũ venerit ꝯtra ſniaȝ.ꝫ ſi eſſet aliq̃
actio q̃ ꝯtra ſniaȝ nõ repugnat ꝫ aſſerit eam
eẽ verã tũc dat repetitio.vt ẽ cãus.i.l.icõmo
dato.i ſi.ff.ꝯmoda.vbi dr̃ ꝙ ſi ego pderȝ cõ/
modatã et coact⁹ ſuȝ de valoꝛe ſatiſfacẽ ſi p⁹
modũ res illa pueniat ad te poſſuȝ agẽ ꝯtra/
rio iudicio ꝯmodati vt ã rẽ illã mihi reddas.
ã qđ habuiſti p ſatiſfactõe reſtituas. Ad idẽ
l.ſi fullo.ff.de ꝯdi.ſine cã vbi agit fullo ꝯditi
one ſine cã ad repetẽdũ qđ p eſtiatione rei p
dite dederat ſi res nẽ puenerit ad dñȝ qꝛ nũc
apparȝ ꝙ ſine cã dedit ĩn plȝ hec vltia ſnia vt
nullo mõ poſſet agi ſi directe vcit ꝯtra ſniam
q̃ iã trãſiuit i rẽ iudicatã. Et vltra alios ad/
duco duoſ tex.valde nõ.⁊ miroꝛ ꝙ nẽo iſtoꝝ
allegauit p⁹in.l.diui.ff.de peniſ. vbi pȝ ꝙ ed.
i crĩali nõ põt aliq̃s citra pncipẽ reſcindere
ſniaȝ etiã p bñficiũ reſtõnis in itegꝝ ex eo ꝙ
nũc ꝯſtat de inocẽtia rei.ꝫ ſoli⁹pncipis eſt re
ſcindẽ ſeu bñficiũ reſtõnis idulgere. z⁰ vr̃
tex.ꝙ tã in crĩali q̃ꝫ i ciuili.i.l.i.§.ſi.ff.de que
ſtio.et vtrobiqȝ facit bar.magnũ feſtũ de illiſ
iurib⁹. Unde i d.l.i.dicit nõndũȝ p illũ tex.ꝙ
ſi aliq̃s eſt in carcerib⁹ ꝯdẽnat⁹et añ executio
nẽ ſnie ꝯſtat đ inocẽtia illi⁹ ñ pt ptãs illũ ab
ſoluere ꝫ ad ſolũ pncipẽ ſpectat. Ponit tñ ibi
vnũ ſpãle et ſingugulare in cã crĩali ꝙ p⁹ cõ
cluſionẽ et añ ſniaȝ pñt recipi pbatões et in/
ſtr̃a vel teſtes ſup articul̃ nõ directe ꝯtrarijs
ad inocẽtiã rei pbãdã de q̃ vide qđ nõ.i.c.ff/
nitad.de teſti.nõ.i dcã ꝟo.l. diui. colligit ipſe
cãuȝ i q̃ ſnia reſcidit pter tu iſtr̃oꝝ reptoꝝ de
nouo.nec ob.l.ipatores.pall.qꝛ ſȝ eũ et bã il
la loq̃t de iure cõi.ꝫ bñficio pncipis pt reſcin
di.vt i iurib⁹p me alle.⁊ predcã bñ nõb. Et
p his optie fcit.l.moris.§.iſte fere.ff.de pẽis.
vbi patet ꝙ ſi iudex ipoſuit penã nõ ꝯgruẽtẽ
legib⁹ nõ põt illã ampli⁹ reuocare ꝫ ad prici
pem eũdũ eſt predcã coadiuuat hec rõ. Daȝ

exceptõ rei iudicate fuit īducta ad iuris rigo
rē ↄſuādū vt litiū ſit finis ne īmortales exi/
ſtāt vt nõ. gl. in. l. q̄ excep. ff. de ↄdi. inde. et. c. pa
ſtoralis. §. qꝛ vo. de offi. dele. Jõ ad hūc iuris
ordis rigorē ↄſuādū nõ dꝫ q̄s audiri volēs
pbare ꝙ de nouo repit pbões. ſepe ei daret
mā malignādi et īſtrumēta falſificādi. ⁊ teſtes
corrūpēdi qd eſſe nõ dꝫ. ar. c. v. de diuor. Pre
dictā ↄcluſionē arbitror verā niſi necitate fci
ↄſtaret nūc ſniā eſſe iiuſtā. tūc ei ꝑ aliū citra
pncipē poterit ex iuſta cā ſupueniēte retracta
ri et h̄ caſu itelligi põt. c. ij. de pur. vul. et ſic di
co limitāda. ¶ Nõ ibi ꝑ hoſt. pbo rõe iiuſta
ſnia q̄ trāſiuit in rē iudicataꝫ ſuſtinet ex ſola
pſūptiõe q̄ eſt ꝑ iudicis pceſſu vt i. c. in pñtia
de renū. et. c. cāꝫ. §. eo. leges eni q̄ iuſticiaꝫ fo
uēt nõ mādarēt alit iiuſtā ſniāꝫ ſuādā ne in/
de naſcerēt iiurie. vñ iura naſcunt. ꝗ. de accu.
q̄lit et qñ p°. l. meminerit. C. vñ vi. h̄ vbi noto
rie nūc ↄſtat de iniuſtitia ceſſat pſūptio et ce/
dit opi. vitati. viij. di. vitate maifeſta. Hic nõ
bilit dixit Jnno. in. c. qꝛ pleriqꝫ. de imu. eccle.
ꝙ ſi ps q̄ obtinuit ꝑ ſe ſniāꝫ fatet illā iiuſtaꝫ
dꝫ iudex illā retractare. qꝛ ceſſat h̄ caſu legis
pſūptio. g° forti° idē dicendū qñ notorietate
facti q̄ pl° valet q̄ ↄfeſſio ↄſtat de iniq̄tate ſen
tēcie. Preterea videm° ꝙ euidens et notoria
iiuſticia exñs tpe ſnie reddit illā nullā. vt in
c. int ceteras. et ibi dixi. §. eo. g° idē qñ notori
etas ſupuenit vt ſaltē nūc retractet. et h̄ caſu
pñt itelligi illa iura. l. in ↄmodato. et. l. ſi fullo
ſupi° allegat. lꝫ alit ea adduxēit bar. hec vo
niſi alia ſubſint q̄ ſuſtineāt ſniāꝫ. Ex^m quidā
ↄgnouit ſolutā q̄ cõi opione tenebat ꝑ mari
tata quā et ipe credebat ↄiugatā. et eo puito
pena ſtatuti acſi ↄgnouiſſet maritataꝫ ↄſtitit
poſtmodū illā nõ maritataꝫ. an dēat ſnia re/
tractari. Et dicendū ꝙ non qꝛ culpa fuit in re
ipa. et vol° in opatõe. et cõis opi. in q̄litate. et
ſic alias diſputādo fuit ↄcluſuꝫ. vt ponit Jo.
an. in reſa cū q̄s. de re. iur. l. li. vi. in mercu. ⁊ vi
de ad pdicta bonā et plenā gl. in. c. plerūqꝫ. de
dote poſt di. reſti. et hec ſufficiant.

QUAM I. 7 A. Ca°. Snia a q̄ fuit appellatuꝫ
retractat ſi ↄſtat teſtes ad q̄ꝝ dicta tm̄
lata fuit ↄſpicatores fuiſſe et ↄtradicente pte
receptos. h. d. Diuidit pncipl̄r in duas ptes
Jn pma ponit factū corā pp narratū appl̄lõis
remedio. Jn z° dat iudices appellõnis quib°
diffinitionē cāe ſb certa forma ↄmittit. Scda
ibi qꝛ vo. Et quelꝫ ps põt ſubdiuidi vt pꝫ in
tex. h̄ pdicta diuiſio ſufficit ad itellectū. ¶ Nõ
pmo ꝙ qñqꝫ canonici regulares hñt abbatē
vt hic. qñꝫ gubernant poris regimie. vt in. c.
cū in eccleſijs. de ma. et obe. Monachi vo non
dicūt canõici niſi ſint in eccl̄ia cathedrali iſtí/
tuti. vt qꝛ eccleſia cathedral̄ eſt monachal̄. ad
h̄ allego tex. iūcta gl. in. c. ij. l. viij. di. fac. lxxiiij
di. quorūdā. dixi pleni° in. c. cāꝫ. q̄. §. de iudic.
¶ Nõ z°. ibi ex pte q̄rūdā canõicoꝝ ꝛc. ꝙ regu/
laris põt in cā quā hꝫ etiā ↄtra platū ↄſtituē
pcuratorē nedū laicū h̄ etiā regularē ↄſorteꝫ
eiuſdē l̄icl. fac cle. religioſus. de pcu. et de h̄ ꝓ.
dicā lati° p° Jnno. ¶ Nõ z° ꝙ regulares cano
nici pñt deferre ppriū platū nõ ſolū de crie. h̄
etiā de īfamia criminū et īplorare vt ↄmiſſio
fiat ſup vitate Jdē dic ī monachis. vt in. c. ex
pte. et. c. oli de accu. Jdē etiā in ſecularib° cle
ricis reſpcu epi. vt i. c. veniēs. et. c. licꝫ. de acc.
et. c. vitatl. ð do. et ↄcu. intēſt iſtoꝝ hrē bonū p
latū. viij. q. i. audacter. ¶ Nõ z° ꝙ infamato
plato de crimie dꝫ fieri inq̄ſitio tā in capite q̄
in mēbris vt hic. qꝛ orit ſiniſtra ſuſpicio ↄtra
mēbra ex corruptiõe capitl. facit qd le. ⁊ nõ. in
c. ſi. de ſta. re et. c. cū oporteat. de accu. ¶ Nõ.
⁊° et tene mēti. ꝙ inq̄ſitor gñalis gñalit dat°
ſup aliq̄ eccl̄ia. vt corrigat corrigēda pt ex cā
āmouere platū a regimie eccl̄ie. Et nõt ex h̄ ⁊
ex tex. Jo. an. p° Abb. appellõne correctõis in/
q̄ſitiõeꝫ ↄmitti. Jtē ꝙ is cui ↄmittit correctio
puat bñficio et vide ad māꝫ qd le. et nõ. i. c. di
lect°. de reſcrip. et in. c. i. de homi. ¶ Nõ ibi iu/
dices ꝙ inq̄ſitores ſup ſtatu alic° eccl̄ie. pñt
dici iudices dicit tñ hoſt. ꝙ tex. magis pprie
appellaſſꝫ eos inq̄ſitores h̄ iudices dicunt qꝛ
ad modū iudiciū ab admiſtratiõe deponūt et
exceptões admittūt. in quo tñ drñt. dic vt le.
et nõ. in. c. exhibita. de iudi. ¶ Nõ ibi pceſſuꝫ
ꝛc. ꝙ appellatiõe pceſſus venit ſnia. nā hic eti
am ſnia veniebat irritāda. Jn ↄtrariū facit. c.
prudētiā. de offi. dele. de h̄ alias in hac ſcda
pte memini plē dixiſſe. ¶ Nõ ꝙ ↄmiſſio inha
biliū teſtiū nõ viciat pceſſū ſeu ſniam exquo
ꝑ habiliū dicta põt ſnia ſuſtineri. qꝛ vtile ē ab
īutili ſepabile. vt in reſa vtile. de re. iur. l. li. vi.
Alia nõ colligo qꝛ aut clara aut ↄ. extraianda.
Glo. i. q̄rit an iſti inq̄ſitores deputati vt pſo/
nalit inq̄rāt poſſint alijs vices ſuas ↄmittere
vel ex locū in quo ſūt deputati inq̄rē. rñdet ꝙ
nõ et bñ loquit. ſ de vltia vide qd lati° hr in
c. ſtatuim°. de offi. dele. li. vi. et in. c. ſtatutū §.
in nullo. de reſcrip. eo. li. Scdo q̄rit nūq̄d idi/
ſtīcte poſſit exigi ab inq̄ſito iuramētū de veri/
tate dicenda. glo. ij. ſentit ꝙ nõ h̄ pcedēdū eſt
vt hr in. c. qualit et qñ. i. de accu. §. formā. vid
qd plene dixi in. c. ij. de ↄceſſ. ¶ Glo. iij. colligit
ex tex. ꝙ officiuꝫ inq̄ſitoris ſup pl̄ibus depu
tati nõ expirat ꝑ pnūciationē ſup aliq̄b° ar/
ticul̄ de ſibi ↄmiſſis. vt ſatis bñ colligit h̄. ¶
Ex quo nõ ꝙ inq̄ſitor ſup pl̄ibus articul̄ ſeu
ↄtra pl̄es pſonas deputat° non tenet ſr oib°

ſeu ɔtra oēs ſīl ꝓcedere ſeu ꝓnūciare. ſcīt qḋ
plene dixi i.c.cū inter.s.e. Jdē eſt ſm gl. ī ordi
nario et arbitro vt ī iurib9 allegatl.in ea. Ex
qua nō ꝙ īqſitoꝛ dat9 ſup ſtatu alicui9 eccl'ie
nō hȝ ordinariā.ſ delegatā. Et nimiꝝ nā et ī/
qſitoꝛ gnāliter deputat9 a papa ſup negocio
heref hȝ delegatā et nō ordinariā.vt nō. Jo.
an.ī.c.ꝑ h̄.de here.li.vi.qḋ ꝓbo ꝑ locū a ſpāli
ī.c.ne aliq̄.de here.li vi.iūcto.c.ij.de offi.le.eo
li.s.e. ⁋ z° nō ex gl.iſta iūcto tex.ꝙ delegatuſ
fūct9 ē officio ſuo ꝑ ſniaȝ cū.ſ.ꝓnūciat ſup tō
to ſic dȝ itelligi.c.ī lr̄is.de offi.dele.et.l.iudex.
ff.de re.iud. Sec9 ſi ꝓnūciat ſup pte. et limita
ꝓdicta ſm ea q̄ dixi.s.eo.cū iter. Opp.ɔtra tex
in eo.ꝙ hic lis ñ fuit ɔteſtata.et tñ papa hāc
exceptōȝ nō vr̄ pōderaſſe.et ſic ob.c.cū dilect9
de pur.ca. So.dicit gl.ī v̄bo lite ñ ɔteſ. ꝙ hec
exceptio non hēbit obſtare in cāu nr̄o.qꝛ ꝓce
debat ꝑ viā inqſitōis et inqſit9 erat cōtumax
q̄ cāu ꝓcedi pōt lite nō ɔteſ.vt in.c. qm̄.§. ſūt
et alij.vt lite nō ɔteſ.qḋ itelligit gl.qñ ē ſpeci
alis ꝓſecutoꝛ inqſitōis. Si eni iudex ꝓcedēt
ex ſuo offō.tūc etiā cū pñte nō fieret ɔteſtatio
qꝛ nō eſt cū q̄ fieret. Et nō ꝑmū dictū gl.ſingu
lariter ꝓ limitatōe ꝑalle.c.cū dilect9. et dci.§.
ſūt et alij.vbi allegaui hāc gl.et expedies hē
articulū vt ibi dixi. ⁋ Ex his ſentit hic gl.ꝙ
abbas fuit hic ɔtumacit abſñs. qḋ tñ ex tex.
nō colligit imo iudicio meo poti9 colligit op/
poſitū in v̄.iudices vbi abbas ꝑſtitit iuram̄
tuȝ de v̄itate dicēda. Preterea abbas hic ap
pellauit a diffinitia qḋ facē nō potuiſſet ſi fu
iſſet ɔtumax.ij.q.vi.q̄ꝛ.ꝛ.l.ij. C.q̄ꝛ appellatō
nō reci. Jō ego itelligo ꝙ ſ nō erat ſpālis ꝓ/
ſecutoꝛ iqſitōis.ſ papa ad ſolā denūciationē
canonicoꝝ ɔmiſit iqſitōeȝ tā in capite q̄ȝ ī mē
bris vt pȝ ī lr̄a. Et ſic apte pȝ ꝙ canōici qui
denūciauerūt īfamiā abbatis nō perſeq̄bāt
iſtā iqſitōeȝ.cū vt ꝓdixi iſta iqſitio fuiſſȝ ɔmiſ
ſa parit ɔtra eos. Hinc ē ꝙ ab oib9 de eccl'ia
fuit exactū iuramētū de v̄itate dicēda. vt pȝ
ī v̄.iudices.merito nō erat hic neceſſaria litiſ
ɔteſtatio iō papa de illa exceptiōe ñ curauit.
⁋ Oppo.et alit̄ exq̄ ei dcā teſtiū nō fuerūt pu/
blicata.et abbati iqſito oſtēſa ſatl. iuſtificari
vr̄ abbatis appellatio vt ī.c.qlr̄ et qñ.§. dȝ.d
accu.et tñ papa hāc allegatōeȝ abbatl. vr̄ ne
glexiſſe. So.dic̄ gl.ī v̄°.oſtēſ. ꝙ hec erat iuſta
appellādi cā ſȝ pp̄ ſ ñ curauit qꝛ de ea nō ɔſti/
tit. Sȝ certe ſ rñſio ñ ē bō.qꝛ nec de ɔſpiratōe
ɔſtabat tñ ī ɔmiſſione appellatiōis papa mā
dauit de ɔſpiratōe dūtarat iquiri. Inno.dic̄
ꝙ forte dicta alioꝝ teſtiū fuerūt publicata. ſ
dcā ɔſpiratoꝝ ñ.iō de ɔſpiratoꝛib9 mādat in/
q̄ri vl' ſȝ cū nulle atteſtatōeſ fuert̄ ſ publica
nō tñ ꝓpter ſ reuocari dȝ ſnia cū ex ea nō fu

erit appellatū. Exq̄ nō.hoſti.qꝛ grauamē illa/
tū ɔtra ius litigatorl.trāſit ī rē iudicatā ſi in/
fra x.dies nō fuerit ꝑ ptē appellatū ad ſ alle
go.c.ſignificauerūt.de teſti.et.c.cuȝ dilecti.de
elec.qḋ tñ limitādū eſt ꝓut hr̄ ī.c.ſi.de appel.
li.vi.et cle.vltia e.ti. Et nō ſinglr̄ ſ dcȝ Inno
ꝙ atteſtationū publicatio ē de iuſticia nō āt
de ſba et pti illā ñ petēti iputādū ē. debuit ei
petere et a denegatōe appellāte alſ nō audit
volēs ipugnare ꝓceſſū ſeu ſniaȝ ex defcu pu
blicatōis atteſtationū et ita ſinglr̄ pōt intelli
gi iſte tex. qḋ alibi nō ita bñ ꝓbat q̄nimo gl.
ī.l.ꝓlacā. C.de ſen.ſeu ſit oppoſituȝ.ſ. ꝙ publi
catio ſit de ordine ſbali.ſȝ Bar. ibi ſeq̄t ꝑm qḋ
ſic ꝓbat.illḋ ei eſt de ſba rei q̄ ceſſante res eſſe
nō pōt.vt.l.ꝑcia.ff.de ɔtrahē.ēp.et inſti.d ēp.
et vē.§.ꝑcium.vbi dr̄ ꝙ res et ꝑciū ſūt de ſba
vēditōis.nā ēptio ſine his eē nō pōt. Euictō
aūt ē de nālib9 ſeu accñtalib9 emptōis. ⁋ Nē
ad oppoſitū cū ſnia eē poſſit ſine teſtiuȝ exaia
tiōe ſeu publicatiōe qḋ pȝ ex eo qꝛ nō ē de ne
ceſſitate.vt ꝓbatio fiat ꝑ teſtes cū poſſit fieri
ꝑ inſtr̄a et ɔfeſſiōes ꝑſūptiōes et ſiſia.vt ī.c.
afferte.de ꝑſūp.et.c.cū Johānes.de ſi.iſtru.et
l.ī exercēdis. C.e.ti.ergo publicatio nō eſt de
ſba ſnie. Et iō ɔcludit ꝙ ſi teſtib9 nō ſcriptis
vel nō publicatis ſnia ferat.illḋ ē ɔtra ius li
tigatoris ñ aūt ɔtra ſbalē ordinē iudicioꝝ.ꝛ
idē refert bar.tenuiſſe Ja. Bu. Idē etiā ſent̄
ſpe.ī ſcda pte ſui libri ī ꝑn.et hoſti.in ſūma d
re iudi.vbi dicūt ꝙ nō oia q̄ intuenire dñt in
iudicio ſūt de ſba ſicut in ſacramēto altaris
ſolū illa v̄ba q̄b9 ſit trāſlatio ſūt de ſba. Alia
v̄o ſūt de ſolēnitate vt ī.c.panis.de ɔſecrati/
one.di.ij.vñ dicūt ꝙ ī iudicio de ſba ē citatio
libelli oblatio.litis ɔteſtatio iuramētū de ca
lūnia.et ꝙ ſnia ferat ī ſcriptis ɔgruo loco.et
tpe ſuatis ſolēnitatib9 debitis.ſ tu de citati
one dic ꝙ ē de ſba circa abñtē.iij.q.ix. caueāt
ꝛ.c.oia. Sȝ erga pñtē ñ ē de ſba vt nō. Jo.an
ī.c.ſi.de elec.li.vi.et bar.ī.d.l.ꝓlacā.et bal. in
auc̄.ſi oēs. C.ſi vt ſe ab here. de libel.obl. dic
vt plene dixi in.c.ī.de libel. ob.de litl. ɔteſ.dic
vt ī.c.vno.de litl.ɔtl.de iura.calū.hēs bonuȝ
tex.ī.c.ī.de iura.calū.li.vi.de ſnia q̄lit̄ ſit ferē
da dic vt ī.c.ſi.de re iudi.li.vi. Et ad nr̄m ꝑn/
cipale ꝓpoſitū adde tex.ſingularē.ī.c.ſi. de he
re li.vi.vbi dr̄ ꝙ ꝓpter ſcādalū teſtiū euitādū
pñt ſbticeri noīa teſtiū.ꝛ dic ꝙ etiā dcā teſtiū
pñt ad tp̄s occultari.vt ſi ꝑs nō audet ɔueni
re aduerſariū ꝓpter ei9 potētiā ꝛ iterim timet
de abſētia vl' morte teſtiū vt nōnī pōit hoſti.
ī.c.qm̄.in ꝑn.vt lite non ɔteſ. vbi dixi et vide
qḋ nō. Jo.an.in.c.ī.de homi.li.vi. ⁋ Sȝ q̄ro
qḋ de renūciatōe ſeu ɔcluſiōe que ſolȝ fieri ī
cā de q̄ in.c.cū dilect9.de ſi.iſtru.et.c.paſtoral

de cā poſ.et ꝓpri.vbi ꝑ Inno.et l.c. cū veniſſʒ
de teſt.cū ſi.An ſine de ordine ſbali de hͦ vide
bo.gl.i cle.ſepe.de v.ſig.i v.ꝯclōe.ꝑ Jo an.in
addi.ſpe.in ti.de renū. et ꝯclu. in pri.vbi tʒ ꝙ
nō ſit de ſba.Et ꝑfecto ſatis dico hic hͦ ꝓbari
ex ꝓdictis et hͦ teneas. Quero qꝛ tex.mādat
hic inqri in cā appellōnis an teſtes iſti fuerit
ꝯſpiratores.an ſufficiat ꝓbare in cā applōis
inhabilitatē teſtiū.So.gl.in vbo iuramento
dicit ꝙ nō.ſ reqrit ꝙ in pria cā ps ꝓbare vo/
luerit qnimo nō ſufficit ꝙ obtulerit ſe ꝓbatu
rā niſi nūc de ꝓbet.ar.h in tex.ibi ꝓbāe volu
it ꝛc. Sʒ ꝯtra hͦ gl.opponit.de c.inꝑpoſita.d
appel.vbi oblatio ꝓbōnis abſqʒ alia ꝓbatiōe
grauamis iuſtificat appellōnē remittit ꝑ ſolu
tione ad nōta in.c.ex pte ade.de teſti. Aduer
te duo ſūt h videnda.pͦ an in cā appellōis poſ/
ſit ꝓbari idignitas teſtiū ad finē retractandi
ſniaʒ lʒ n̄ fuerit oppoſita i cā pricipali. Scđo
an ſola oblatio ꝓbōnis idignitatis teſtiū fa
cta corā iudice a quo iuſtificet applōnē vt ſic
ex hͦ ꝯſequat ps retractatōʒ ſnie. Ad pᵐ vi
diſtis qđ ſēſerit gl.īnuit ei ꝙ nō.Et idē ſentit
h Inno.dicit ei ꝙ ps volēs r̄probāe teſtes dʒ
hͦ ꝓteſtari a pricipio.alias ſibi p̄iudicat.S.d
teſti.pñtiuʒ.imo qđ plꝰ eſt debuit ſtati ꝓbare
et petē et recipe t̄minū.ad ꝓbādū.vt h et.S.d
teſti.cāʒ. Sʒ aduerte tu qꝛ hēs nōbilē glo.in
ꝯtrariū in.c.i.S.d excep.q̄ dicit ꝙ hec exceptō
ꝯtra pſonas teſtiū ē qͥ pēptoria.Jō pōt oppo
ni ꝛ ꝓbari in cā applōnis ſic pēptoria.Et idē
ſētit gl.in.c.ex pte ade.de teſti.et in.c. de teſti.
e.ti.Intellige tñ ſᵐ limitatōʒ.c.pñtiū.de teſti
et vide qđ dixi in.d.c.ex pte.Et ad iſtū tex.di
co ꝙ ſi ps n̄ opponit nec ꝓteſtat in pricipio n̄
audit inor̄nt poſtmodū vt dixi in.c.pñtiū. et
hͦ caſu ꝓcedit opi.gl.et Inno.hͦ fuata diſpōe
dicti.c.pñtiū.dʒ audiri.vʒ ſi iuret ꝙ ad hoc ex
malicia nō ꝓcedit et dic vt ibi. Ad 2ᵐ dic.vt
plene dixi in.d.c.ex pte ade.Et ad iſtū tex.dic
ꝙ iſte Abbas nō appellauit a reiectiōe ꝓbō/
nis ſ a diffinitia vt pʒ in lr̄a et.ꝭ.dicā et ſic ob
latio ꝓbōnis etiā ſi fuiſſet a pricipio reiecta n̄
habuit iuſtificare appellatōʒ.c.inꝑpoſita loqͭ
cū appellat a grauamie et dic vt ibi et in.d.c.
ex pte. Glo.penl.colligit ex tex.ꝙ ꝑ appella
tionē reuocant ſolū ea q̄ minꝰ ltie ſecuta ſūt
nō aūt oia lʒ appellatio ſit ltia hͦ colligit gl.ex
eo ꝙ tex.mādat inqri an iudex fuerit ſecutus
dicta ꝯſpiratoꝝ vel nō.Nō aūt reuocat ſniaʒ
et grauaīe admiſſiōis ꝯſpiratoꝝ. Contra
qđ gl.opponit de.c.ſuꝑ q̄ſtionū.in ſi.de off.de
le.vbi reuocant oia inouata pͦ appellationeʒ
So.glo.et minꝰ bñ dicēs ꝙ hic videbat appel
latō ltima.hͦ nō erat qꝛ oportebat ꝓbare oēs
teſtes fuiſſe ꝯſpiratores. Ego certe hec ſol.

nō eſt bona qꝛ ad iuſtificandā appellatiōeʒ iu
dicialē ſatis eſt ꝓbare ex iuſta et va cā fuiſſe
appellatū q̄ ꝓbato oia poſtmođ attēptata ve
niūt reuocāda tāqʒ geſta a iudice cuiꝰ iuriſdi
ctio erat ſuſpēſa ꝑ appellōneʒ vt ꝓbat in.d.c.
ſuꝑ qōnū in fi.et in.c.ſi a iudice.et.c.non ſolū
de appel.li.vi.Hic notant dixit Inno.in.c.qꝛ
ꝓpter.de elect.i penl.colū.ꝙ hec eſt vna.de dif
ferētijs int̄ appellōʒ iudicialē et extraiudicialem
qꝛ in iudicijs qcqđ fit poſt appellatōm venit
reuocādū.qꝛ poſt appellationeʒ ltiam deſinit
eſſe iudex.ꝭ.de appel.cū cām.ſecꝰ extra iudiciū
qꝛ ſolū venit reuocandū qcqđ fit ꝯtra app.qa
ꝑ talē appellatōm nō ipedit qs vti ltime iure
ſuo.vt in.c.cū nobis.de elec.Hāc eādeʒ ꝯclōʒ
repetit Inno.in.d.c.cū a nobis.in p̄ma colū.
vbi dicit ꝙ ſi in iudicijs appellat in vno arti/
culo puta qꝛ vocat ad locū nō tutū vel qꝛ re/
cipit teſtē quē ꝯſtat excoicatū.vlteriꝰ qcqđ fe/
cit in tali cauſa iudex reuocabit.certū ē ꝙ hec
eſt ltima cā appellādi.qꝛ iudex admittit teſtes
ꝯſpiratores etiā in cā inqſitōis vt ꝓbat in.c.
ꝑ tuas.el pͦ.de ſymo.Jō dic meliꝰ ad ꝯtrariū
S.formatū ꝛ ꝙ h nō fuit appellatū ab illo gra
uamie qꝛ teſtes ꝯſpiratores admittebant ſed
ſolū a diffinitia ꝑ quā abbas fuerat remotꝰ
vt dicit h hoſti.et bñ.et apte hic ꝓbat ꝑ iſtuʒ
tex.in v.a q̄ ſnia.et vigore hͦ appellōnis pete/
bat ſniaʒ retractari ex eo ꝙ teſtes fuerāt ꝯſpi
ratores ſ nō obtinet.niſi ꝓbet ꝙ iudex fueāt
ſecutꝰ dicta ꝯſpiratoꝝ.et ē rō qꝛ ꝑ appellatiōʒ
a diffinitia venit ſnia retractāda ſolū ꝓpter i/
iqtatē ſnie nō aūt ꝓpter grauamē ꝓcedēs exq̄
ab illo nō fuit appellatuʒ.ſnia vo nō pōt dici
iniq̄ ꝓpter admiſſiōʒ ꝯſpiratoꝝ.ſi nihil dixerīt
vel ſi iudex illoꝝ dicta nō fuit ſecutꝰ. Sʒ di
ces tu q̄re mādat nūc inqri ſi iudex fuerat il/
loꝝ dcā ſecutꝰ cū ps nō dēat aplīꝰ audiri.exq̄
tpe grauamis.ſ.admiſſiōis teſtiū n̄ fuerit ap
pellatū.debuit ei illud grauamē ꝯtra iuſtitiā
ptis trāſiſſe in rē iudicataʒ vt in.c.cū dilectꝰ
de elec.et.c.ſignificarunt.S.de teſti.So.hoſti
dicit ꝙ iđ qꝛ illud grauamē receptōis ꝯſpira
toꝝ potiſſime tāgit ſniaʒ magis eni grauatꝰ
fuit abbas ꝯͭ illū articulū i ſnīe ꝓlatōe qʒ in
teſtiū receptiōe.Et hodie i hͦ dic vt hr̄ in.c.fi.
de appel.li.vi.vbi habet ꝙ ſi grauamē a q̄ nō
fuit appellatū tāgit negociū pricipale pōt in
appellatiōe a diffinitia reuocari.ſecꝰ ſi nō pre
iudicat negocio pricipali de quo dic vt habe
tur latiꝰ in cle.fi.e.ti. Et ex his ſingulariꝰ nō
ꝙ exceptio ꝯtra pſonas teſtiū dꝛ tāgere nego
ciū pricipale etſi nō pricipl̄r ſaltē ꝑ obliquuʒ
qꝛ admiſſis teſtibꝰ non idoneis perit ipm ne/
gociū.ad hͦ glo.nōbil in.d.c.i.de excep.et in.c.
ex pte ade.et.c.de teſtibꝰ.S.de teſt.et hoc clare

ꝓbat hic. Nã in cã appellatõis diſcutit̃ de h̃
grauamĩe licet nõ fuerit appellatũ in pͥma cã
cũ grauamẽ īfligeret et nõ ſinglr̃ h̃ qꝛ neſcio
ꝙ alibi ita bñ ꝓbetur. ¶ Et ꝓbat h̃ lr̃a ꝙ ad
mittit̃ diſcuſſio ĩdignitatꝫ teſtiũ ĩ appellatiõe
a diffinitiua etiã ſi in pͥma cã fuit oppoſitũ. et
iudice ad vlterioꝛa ꝓcedẽte nõ fuit appellatũ
et h̃ rõe p̃dicta qꝛ ĩdirecte tãgit negociũ pͥn
cipale. vñ iudex itez grauare vr̃ ſeq̃do illoꝝ
dicta in ſnĩe ꝓlatõe. et tene mẽti p̃dicta. Oppo
ꝯtra tex. ĩ fi. vbi dicit̃ ꝙ ꝯtra alios ab abbate
potuerũt teſtes ꝯſpiratores admitti h̃ eiꝫ vr̃
ꝯtra. c. teſtiũ. ſ. de teſti. vbi dr̃ ꝙ teſtes crĩnoſi
ſũt repellẽdi a teſtĩonio ꝫ ꝯſpiratores maxĩe
peccãt vt ĩ. c. ꝯiurationũ cũ duob⁹ ſequẽ. xi. q
ĩ. ergo ⁊c̃. Ad idẽ. c. ꝑ tuas. ĩallĩ. de ſymo. vbi
ꝯſpiratores et capitales ĩimici eq̃parãt et pa
ri mõ a teſtĩo repellũt̃. Soluit gl. fi. iiij. mõis.
pͦ ꝙ iſti fuerunt admiſſi vt de facto ſuo depo
nerẽt. Nã et zͦ ĩterrogãt de eoꝝ facto ĩ alioꝝ
defectũ. iiij. q. iij. §. fui. ſ. rñſio. dic tñ ꝙ ſi crede
ret eis ad plenũ ĩ alioꝝ p̃iudiciũ. ad h̃ qd̃ le.
et nõ. ĩ. c. ĩ. de ꝯfeſ. ¶ zͦ ſoluit ꝙ iſti ꝯſpiratores
pñt ꝯtra alios admitti nõ ad plenã fidẽ ꝫ ad
p̃ſũptionẽ faciẽdã vl̃ ad iudicis ĩformatõez
ſm̃ Jo. an. et ẽ ſiſe in d. c. ĩ. de ꝯfeſ. ¶ zͦ ſoluit ꝙ
valꝫ iſtoꝝ dc̃m ꝯtra illos q̃ eos tollerauerũt
ar. ĩ. c. nulli. ĩ. de accu. h̃ ñ plꝫ Jo. an. qꝛ illd̃ ſpã
le ĩ ep̃o vt ibi nõ. et. ij. q. vij. ĩ h̃. ¶ Rͦ ſoluit ꝙ ꝫ
nõ ꝯſtabat tp̃e depoſitõis illos fuiſſe ꝯſpira
tores. vt ĩ fi. lr̃e dicit̃. hec ſo. ſi vr̃ ſufficiẽs qꝛ
vtit̃ v̾bo p̃ſertim. q̃i dicat ꝙ idẽ ſi ꝯſtitiſſet. ¶
Preterea tex. exp̃ſſe dicit ꝙ tales pñt ꝯtra ali
os admitti. ¶ rͦ ex gl. ſoluit Inno. ꝙ ſi alij ob
iecifſẽt h̃ crimẽ ꝯſpiratiõis fuiſſent repulſi. ſ
hic null⁹ p̃ter abbatẽ obijciebat idõ ſoli⁹ abba/
tis nocumẽto excludũt̃. Hec ſo. põt admitti
ſi delictũ teſtiũ erat ĩcognitũ alr̃ iudex ex ſuo
officio dꝫ repellere ĩdignos. ij. q. vij. querẽdũ
ſũcta gl. ĩ. ¶ Sexto ſoluit idez Inno. ꝙ tex. põt
ĩtelligi de his q̃ ꝯſpirauerũt cõtra abbatẽ in
bonũ puta vt reſiſterẽt ſibi male alienãti vel
aliq̃d ſiſe. Iſti eñi non dñt admitti ꝯtra eũ q̃
ꝯſpirãt qꝛ nõ ſolũ ĩimici dicũt̃ vt repellant̃ a
teſtĩonio q̃ odiũt mẽte. ſ etiã hi q̃ ſine mẽtis
odio hñt vl̃ hr̃e p̃ſumũt̃ cãs ĩimicicie. vt iij. q
v. c. ij. cũ trib⁹ ſeq̃tib⁹. ſ ꝯtra alios bñ admit/
tũt̃. qꝛ nõ peccãt nec p̃ſumunt̃ ꝯtra alios hr̃e
ĩimicicie cãꝫ. qd̃ ẽ ſinglr̃ nõ̃ndũ. et vide qd̃ nõ
ĩ. c. exhibita. ſ. de iud. ¶ Vͭᵒ ſoluit hoſti. ꝙ id
qd̃ hic dr̃ ꝓcedit cũ fit gñalis ĩq̃ſitio tũc eñi
nõ ẽ loc⁹ ſ̃btilitatib⁹ iſtis maxĩe q̃ ad illos q̃
dñt pniam agere q̃ caſu nec forſan loc⁹ eſt ſꝫ
euꝫ illi forme q̃ tradit̃ de accu. q̃lit̃ et qñ. ij. §.
dꝫ. lꝫ abbas q̃ ſpãlit̃ exp̃ſſus erat. et ab admi
niſtratõe remouẽd⁹. de h̃ ꝯq̃ri potuiſſet. et nõ

bñ hãc ſolutõez que ſatis mihi plꝫ. Nã cum
agit̃ ad penitẽtiã nõ req̃runt̃ ꝓbatões ita di
lucide de q̃ vide qd̃ nõ. gl. ĩ. c. mſti. ij. q. ĩ. et qd̃
dixi ĩ. c. aſi clerici. ſ. de iudi. et de mõ ꝓceden
di ꝯtra religioſoſ. dixi ĩ. c. cũ ꝯtingat. de fo cõ
pe. et in repetitiõe. c. ſi q̃s ꝯtra clericũ. c. ti. ¶
Octauo ſol. gof. ꝙ ſpãle eſt ꝙ tales recipiant̃
hic qꝛ q̃ ſiũt ĩ capitulo ꝑ alios ſciri nõ pñt. ſ
de teſti. veniẽs. ſicut ea q̃ ſiũt domi ĩdagãt̃ a
domeſticꝫ. l. ꝯſenſus. C. de repud. Et idõ q̃les
ĩueniũt̃ tales recipiũt̃. Quelibꝫ iſtaꝝ ſoluti/
onũ ẽ bona moderata. vt. ſ. vñ eas ꝯiũgẽdo
dic̃ ꝫ do. an. ꝙ ꝯſpiratoꝛ in bõm repellit̃ a teſti
monio ꝯtra p̃latũ nõ ꝯtra capitulũ vl̃ alios.
ꝯſpiratoꝛ ĩ malũ repellit̃ a teſtĩo ꝯtra illuꝫ cõ
tra q̃ ꝯſpirat̃. ꝯtra alios ſi nõ opponat̃ admit
tit̃. ſi opponat̃ admittit̃ ĩ gñali ĩq̃ſitõe et ꝯtra
ĩfamatũ vbi agit̃ ad pniaꝫ ꝯtra nõ ĩfamatũ
admittit̃ ĩ iudiciũ ĩformatõez vel qualẽ p̃ſũ
ptionẽ ad plenã nõ vbi pñt alij teſteſ hr̃i. vbi
alij nõ pñt hr̃i admittũt̃ ꝫ q̃ta fides det̃ reli
quẽdũ ẽ arbitrio iudicꝫ. Et vide ad mãm qd̃
le. et nõ. ĩ. d. c. ꝑ tuas. de ſymo. et qd̃ dixi in d.
c. ex ꝑte ade. de teſti. Dico ei breuit̃ ꝙ iſti ꝯſpi
ratores odio ſũt repellẽdi etiã a p̃ncipio ꝯtra
illũ ꝯtra q̃ ꝯſpirauerãt etiã ſi agat ꝑ viaꝫ ĩq̃ſi
tiõis. tex. ẽ nõ. ĩ d. c. ꝑ tuas. ꝯtra alios v̾o ad
mittũt̃ ſi erãt ꝯſpiratores ex bona cauſa ſi ex
mala admittũt̃ et repellũt̃ credit̃ paꝝ vel pl⁹
ſm̃ qualitatẽ ꝑſonaꝝ p̃iudicij et neceſſitatẽ ꝓ
bandi ꝓut de alijs crĩnoſis ĩ iure diſponit̃ ꝺ
quib⁹ plene dixi ĩ d. c. ex ꝑte. et dic vt ibi et. d.
c. ĩ. de ꝯfeſſ. vbi etiã plene dixi. ¶ Nũc ex glo
oppo. ꝯtra tex. in eo ꝙ iſti regulares ꝓ ſe et ex
ꝑte quorũdã ꝯſocioꝝ denũciauerũt ꝓpͥũ ab
batẽ apud romanũ põtificẽ. vt in p̃ncipio li̾
tere dr̃. vr̃ ei ꝙ regulares nõ poſſũt ꝯſtitui ꝓ
curatores tãq̃ ſinglares ꝑſone nec ꝓcurato
res ꝯſtitui ſaltẽ ſine abbatis licẽtia. p̃m ꝓbat̃
qꝛ nõ habẽt velle vl̃ nolle. ꝫ eoꝝ volũtas. vl̃
volũtas depẽdet a ſupiorꝫ iudicio. vt ĩ. c. reli
gioſus. de elec. li. vi. et. xij. q. ĩ. c. nõ dicatꝫ. Se/
cũdũ ꝓbat̃ ĩ. c. ij. d poſtu. ⁊. xvi q. ĩ. mõchi vbi
ꝓbat̃ ꝙ monach⁹ vel canõic⁹ reglr̃is nõ põt
ꝓcuratoꝛ ꝯſtitui niſi ꝓ vtilitate mõſterij ⁊ ab
bate nihilomin⁹ ĩperãte. ¶ So. ꝫ ſũpta occa
ſione Inno. ſatis egregie tractat hic mãꝫ iſtã
ꝑmixtã. Sꝫ ego ꝓ clarioꝛi intelligẽtia diuido
dc̃a ſua ĩ duas ꝑtes. In pͥma tractabim⁹ an
religioſus poſſit ꝓcuratorẽ ꝯſtituẽ noĩe ꝓpͥo
In zͣ an et qñ poſſit ꝓcuratoꝛ ꝯſtitui. Circa
p̃m dic̃ ꝫ Inn. ꝙ ĩ cãis q̃l religioſi hñt ſeu hr̃e
pñt noĩe ꝓpͥo pñt ꝓcuratorẽ ĩ illis etiã ꝓcu/
rare noĩe ꝓpͥo. Ex ẽm põt in multis ꝯſtitui
vtputa ſi fiat ĩq̃ſitio ꝯtra ipos. vl̃ ĩq̃ſitõez
ꝓmouerũt ꝯtra p̃latũ vt hic. et. ĩ. c. penult. de

accu.vel ſi agāt de ꝓpria elec̄t.vtputa ſi fuerīt
electi ad ꝑlaturā ꝓprie eccl'ie vł aliene ⁊ electi
oni iā ↄceſſerūt de licētia abbatis ad h̄.c.cuꝫ
dilec̄t'de ↄſue.⁊.c.cū dilecta.de reſcrip.et.ꝭ.eo.
ad ꝓbādū. Jtē cū accuſāt ꝓpriū ꝑlatū quo ca
ſu dn̄t hr̄e expēſas a monaſterio.vt in.c.ex ꝑ
te.et.c.penł.de accu. ¶ Et circa h̄ ↄcludit Jn
no.rſaꝫ ꝙ vbicūqꝫ lꝫ monacho agē̄ liꝫ ei ꝑ ali
um lrās ipetrare.et cāꝫ ꝓſequi ad h̄.ꝭ.de ex/
cep.dilecti in ꝑn. Firmat ⁊ aliā regulā magiſ
gn̄alē dicēs ꝙ is cui ꝑmittit ꝑ ſe agere pōt ꝓ
curatorē ↄſtituere ꝑ.l.i.ff.de ꝓcu. Et ꝑſertim
h̄ ꝓcedit i religioſo qꝛ meliuſ ē vt religioſus
agat ꝑ aliū q̄ꝫ ꝑ ſeipꝫ vt i.c.vno.ꝭ.de ſindico.
Et ꝑdicta nobis Ex qb'infero ꝙ vbicūqꝫ reli
gioſus hꝫ lriaꝫ ꝑſonā ſtādi i iudicio. vt i caſi
bus ſibi a iure ꝑmiſſis i illis libellū ꝓprio no
mine pt̄ ↄficē ſiue agat ſiue ↄueniat ad qđ al
lego bo.ter.i.c.dudū.de ↄuerſi. cōiu.vbi ſnia
abſolutoria fuit ↄcepta i ꝑſonā moniałſ. Jd
dicit Jo.an.i ↄdēnatoria qn̄ executio nō pōt
fieri i boniſ mōaſterij.vtputa qꝛ obligatio di
recte ↄcernit ꝑſonā mōchi.xxvij.q.i. ſi q̄ mōa/
cha.et xvi.q.vi.de lapſis. Quid āt ſi executio
eēt ſiēda i bonis vtputa qꝛ mōchus ↄuenit
ex facto geſto an̄ mōchatū et bona mōchi trā
ſiuerūt i monaſteriū vł ex facto geſto p'mona
chatū i cāu q̄ obligat monaſteriū iur nō.per
Jnno.i.c.cū oli.de ꝓuilegijs.vbi vide et gl. ⁊
doct.i.d.c.ex pte.de acc.ꝑ archidy.i.c. vt ꝑicu
lo.ſa.ne cle.vł mo.li.vi.pleni'ꝑ gl.⁊ bal.i auc̄
cā.q̄ fit cū monacho. C.de epi.et cle. ¶ Et cō
clude ꝙ ſi agat ↄtra mōchū ex obligatiōe oꝛ
ta an̄ mōchatū dēt narratio facti ↄcipi i ꝑſo/
nā mōchi.qꝛ cū eo negociū geſtū ē. ¶ Jtē qn̄
obligatō ↄſiſtit i ꝑſonā mōchi.qꝛ nō potuit ꝑ
igreſſuꝫ mōaſterij ſe ab obligatiōe libēari. ar
opti.i d.auc̄. cā q̄ fit cū mōcho ꝫ monaſteriū
tenet tāq̄ꝫ ꝓcurator i rē ſuā.arg. Jnſti.de acq̄
ſi.ꝑ arroga. i fi.nō.bal.in d.auc̄.cā. ꝫ ↄcluſio
libelli et ſnia ↄdēnatoria dn̄t referri i mōſterī
um qđ tꝫ Jo.an.i.d.c.dud.et mlti alij i d.auc̄.
cā. Sꝫ alij ↄtra Bal.ibi ↄſulit ꝙ ferat in ꝑſo
nā vtuſqꝫ ꝙ ſatis plꝫ .ar.eoꝝ.q̄ nōnt in.c.q̄re
lā.de elect.facit optie qđ nō. Jnno.ſuꝑ Rica.
de obliga.ad rōeꝫ.vbi dic̄ ꝙ ſi obligat'alicui
itrat mōſteriū ⁊ nō hēat i bōis.vn̄ ſatiſfaciat
ꝙ ſcribēdo vel aliud honeſtū op' faciēdo ſal/
ua honeſtate regule ille ſuo creditori ſatiſſa/
ciat qđ nō. Prio ergo executio dꝫ fieri i bōis
ſi q̄ ꝑuenerūt ad mōſteriū.2° ꝓuidebit in defe
ctū mō ꝑdicto i ꝑſonā mōchi.exq̄ euidēt colli
git ꝙ obligatio remāſit i ꝑſonā mōchi.3° cāu
ꝑncipali cū agit ex facto geſto.p' mōchatum
dic ꝙ obligat mōſteriū. et ↄtra illđ ē agēduꝫ
qđ tn̄ eſt itelligēdū vt nō. Jnno.in d.c.cū oliꝫ

et vt nō.i d.c.ꝑiculoſa.et in.c.qđ q̄buſdaꝫ.de
fideiuſſ.et h̄ quo ad p̄ᵐ ꝑncipale dictū. Quo
ad ſᵐ an religioſus poſſit ꝓcurator ↄſtitui cō
cludit hic Jnno.ꝙ ꝓ vtilitate mōaſterij et ab
bate iperāte pōt idubie.vt i iurib'.ꝭ.alſatis.
dubiū ē nūq̄d poſſit eē pro vtilitate abbatis
vt ſi ſit accuſat'.vł ↄtra eū iq̄rit et ↄcludit ꝙ
ſic.et idē dicit i alijs negocijs abbatis. vt in
electōe ipi' et ſilib'.qꝛ in h̄ vtit vtilitas mōa
ſterij vt bon' abbas ei ꝑficiat et ꝑfect' defen
dat qđ nō. Et ꝑ hāc rōeꝫ idē dic̄ Jnno.vt poſ
ſit ↄſtitui ꝓ laico prōno vł ꝑncipe vł magno
defēſore ſiue vtili aico mōſterij. Nā epo vr̄ h̄
offm̄ ꝓcuratoris indicēdū magis q̄ꝫ mōcho
v.q.iij.qꝛ epi.et ix.q.iij.cū ſcim'.⁊ tn̄ archiepi
ſcop'fuit ꝓcurator pro q̄dā dn̄o laico.vt hr̄ i
c.venerabilē q̄ filij ſūt le.mlto ergo forti'in ꝑ/
dictis caſib'ē monach'admittēd' cū vſet vti
litaſ monaſterij ꝓmouēdo cāꝫ magni dn̄i vł
amici mōſterij.et ſi is ↄtra quē ↄſtituit excipi
at ꝙ in h̄.nō vtit vtilitas mōſterij replicabit
ſᵐ Jnno.ꝙ nō ſpectat ad ipm̄ de h̄ inq̄rere vł
ſcire.poſſent ei tales eē.et ita occulte vtilita/
tes mōſterij ꝙ nō expediret imo officēt ipas
oībus eē notas.ꝫ ↄuēt' ad quē ꝑtinet ſcire ⁊
tractare vtilitatē mōſterij. vel etiā ipe mona/
ch'q̄ ↄſtituit poſſet ↄtradicere ex hac cā. Jteꝫ
et de mādato epi pōt mōch'ↄſtitui ꝓcurator
ſᵐ Jnno.alł xvi.q.i.q̄ vere qđ itelligo ꝓ vtili
tate cōi.et publica eccleſiaꝝ de q̄ tn̄ dic vt nō
ꝑ Jnno.et alios i.c.i.de ſta.regl. q̄nimo pl' di
cit Jnno.ꝙ etiā ↄtra volūtatē epi et abbatis
pn̄t mōchi denūciare malū prelatū.et ad h̄ ꝓ
curatoreſ ↄſtituē vt h̄ pꝫ.et ij.q.vij.q̄propē q̄n
imo ꝓ proſecutiōe cuiuſlibꝫ negocij in q̄ plu
res mōchi agēdo vł defēdēdo admittūt pn̄t
vn'vł plures ex his ꝓ ſe negociuꝫ ꝓſequi. et
etiā ↄſtitui ꝓcuratores ab alijs noīe eorūdē
vt hic nōnē ꝓbat ſᵐ Jnno.et bene ⁊.ꝭ.de acc.
cū olim.et allego ad h̄ bo.ter.aptū iūcta glo
in vbo ↄſorte.i cle.religioſus.de procu. Nec
ob.ꝑdictis ſᵐ Jnno.dictū.c.nō dicatiſ.vbi dr̄
ꝙ nec lrās dꝫ recipe mōch'ſine licētia ſupio
riſ.qđ itelligit de lrīs q̄ꝫcūqꝫ ꝑuatiſ.et ami
cabilib'ſibi miſſis vt ibi nō.g'forti'h̄ ideꝫ di
cēdū in procuratorijs. Ad h̄ ei rn̄det ꝙ ꝑmiſ
ſa ↄcluſio procedit quā'vtit vtilitas mōſtēij
et in caſib'ſibi a iure ꝑmiſſis ↄtrariū vo ꝓce
dit rſarit et pro vtilitate ꝓpria qđ ē nōnduꝫ.
Ex ꝑdcis ſume mltaſ nōbiles limitatōes ad
c.ij.đ poſtu.ꝑlatꝫ q̄te ibi fit mētio de vtilita
te mōſterij.vt ſic illđ vbuꝫ ſumat valde late.
Et ex hac ſignificatōe ſic late ſūpta dix' hoſti
i.c.ex reſcripto.đ iuriurā.ꝙ ex abbat. ꝑmiſſi
one pt̄ mōch'deputāi ad tp̄s ad ſuiciū alic'
ꝑlati vel magnatis qꝛ h̄ non fit ſine vtilitate

mōſterij.cū p illū negocia mōſterij pmoueāt
ſicut al's vr de clerico ſeculari.vt.c.cū dilect⁹
de cleri.nō reſi.ad h allego tex.cū glo. i.c.cuz
paſtorl.ij.q.vij.

QUam te Caſus. Dānat⁹ in
actione iiuriaꝝ īfa/
mis ē.et p papā pōt fame reſtitui ita
cōiter ſūmat et pcedit hec ſūmatio ſm vnum
itellectuz quē gl.nō ſeqt.ſ ſm q gl.itelligit ſū
mo ſic.dānato p nulla vl modica iiuria īfāiſ
nō efficit. Que āt iſtaꝝ lecturaꝝ ſit verior
ī.ſbijciā cū gl.ij. Diuidit i duas ptes.i pma
ponit petitio.in ſcda ipſi⁹ exāinatio vel rñſio.
ibi nos aūt. Nō pᵒ q licz qs dicat vex exq
tū iiuriādi aīo dicit tenet actiōe iiuriaꝝ.naz
equus q q viliſſim⁹ nō eſt vīſile.q ſit mīoris
pcij.q capitl alicui⁹h qz h illi iprop̄auit aīo
iiuriādi tenet de iiuria. Et gnalit cū quert
tur an dicēs alicui ouitiū qd ē in ſe vex tene
at actōe iiuriaꝝ dic vt.ī.pleniſſime dicā i vlti/
ma qōe. Nō ſcdo q lz actio iiuriaꝝ ſit pua
ti iurl.vt.l.ſi.C.de iiurijs.tñ irrogat īfamiāz
odēnato.vt hic.et. l. i.de his q no.infa. et ibi
hñt mſta de qb⁹ quis dānat⁹ efficit infamis.
Et ſcias q infamia iurl.qñq irrogat ex gñe
delicti p ſniam declāti.qñq ex gñe pene.qñq
ipo fco.lz ex gñe facti qd pſeqre vt le. ⁊ no.ij
q.vij.§.porro illa.Alia nō colligo qz veniūt.ī.
diſcutiēda. Quero nūc an actio iiuriaꝝ in
famet ſiue agat crialiter ſiue ciuilit. Io.i.
nōnter dicit q ſic allegat.l.athletas.i ſi.ff. de
his q no.iſa. Ille tñ tex.apte h non pbat ibi
ei ſolū vr q dānatus furti vi bonoꝝ raptoꝝ
iiuriaꝝ de dolo malo ſuo noīe pact⁹ ne fuit
efficit īfamis.et ſic nō attigit ſpecifice caſuz
qñ agit ciuilit.doc.tñ ſimplr hic trāſeūt cum
gl.Sz tu hēs gl.in otrariuz i.c.ati clerici.de
iudi.i vbo a nō ſuo iudice ppe ſi.q tenet otra
riū dicēs gnalit q dānat⁹ de crimine īfamāte
euitat infamiā ſi agit ciuilit.ſ pᵐ dictū ſentit
gl.i.c.mſti.ij.q.i.⁊ tz gl.⁊ bar.i.l.īfamē.ff.d pu
iudi.vbi pl⁹ dicit q etiā in crīne publico effici
tur qs īfamis lz actū ſit ciuilit.ſatis eni eſt q
hēat cāz publici iudicij.qd ſinglr nō.⁊ p glo.
nſa facit qz iura ſimplr dicūt q dānat⁹ in acti
one iiuriaꝝ efficit infamis.l.i.⁊ d.l.athletas
de his q no.īfa.ergo idiſtincte itelligi dñt de
ma.et obe.c.ſolite.⁊ xix.di.ſi rōnoꝝ. pſertiz in
cāu nro.Nā cū actio iiuriaꝝ ſit puati iuriſ. d
l.ſi.C.de iiurijs nō ē curādū an ſit actū ciuili
ter an criminalit ⁊ pfecto.p hac ſnia vr tex.i
d.l.īfamē.i ſi. Sz qro an ſbſit aliqd alid re/
mediuz euitādi a pncipio hāc infamiā.So.ſ
gl.i.dat vnū remediū vt.ſ.ouict⁹ actione famo
ſa oſtituat pcuratorē.⁊ nō patiat ipe ſniam.
l.furti.§.ſi qs alieno.ff.de his qui no.īſa. vbi

vr q odēnat⁹ alio noīe nō efficit īfamis ⁊ id
nec pcurator me⁹ nec ego icurrim⁹ infamiaz.
ſ dic hāc cautelā pcedē quādo ciuilr agit qz
ſi crialit nō oſtituit pcurator i actiōe iiuriaꝝ
niſi oſtituēs ſit illuſtris.vt i.l.ſi.C.de iiurl. et
iij.q.viij.§.niſi i crīne. Dices tu qre h cum
vſq ad penā relegatōis poſſit oſtitui pcura/
tor.l.i.ff.an p aliū cā ap.⁊ nō.i.c.veniens.ī.de
accu.dico h id eē qz cuz agit crialit de iiuria
pena ē arbitraria.vñ pt iudex iponē penā cor
pis afflictiuā.vt iſti.de iiurl.§.in ſūma.q glo
ſinglr dicit q etiā penā mortis poſſit iudex i
ferre.que cū nō ſit exeqbilis i abñtē nō dz in/
teruenire pcurator ne ſnia ſit in illū euētum
fruſtratoria. Et ſic nō ſinglr ex d.l.ſi.⁊ d.§. in
ſi.q etiā i crīe puato nō ituenit pcurator.qñ
pōt iponi pena corpis afflictiua. qd etiā nō.
bar.i d.l.ſi.et ſic āpliat itellect⁹.l.penl.§.ad cri
mē.ff.d publ.iudi.vbi ſolū vr de crīe publico
An aūt ſnia ſit pdicto cāu ferēda in pſonā
dñi dic poſt cy.i d.l.ſi.q cū agit crīnalit ſnia
ē ferēda i pſonā domini ⁊ nō pcuratoris. vt
dicit tex.in d.l.ſi.⁊ rōez ibi vide p Cy.Si vero
agit ciuilr dz ferri i pſonā pcuratoriſ.d.l.fur
ti.§.ſi qs alieno.et nō.cy.i.l.i.C.de ſē. Quid
aūt ſi iudex ſeqdo cōez theoricā.de q in.c.qre
lam.de elect.⁊ l.i.C.de ſen. ⁊ iterlo. om. iudi.
pfert ſniaz otra pcuratorē et otra dñz.nūqd
domin⁹ efficiat īfamis.Cy.i.l.ſi nō ouictij i vl
q.C.de iiurijs iu.ſentit q ſic.⁊ ſentit idē i pre
alle.l.i.dicit tamē ibi q ſnia nō ē ferēda otra
dominū h cāu.al's nullū eēt oſiliū legis. vn/
de dicēm vt ipe ſentit q d̄ ſnia nō tenebit per
tex.palle.i.l.i.aut domin⁹ vocabit qz vex eſt
dicē ipm fuiſſe odēnatū ⁊ ſic ceſſat rō dicti.§.
ſi qs alieno.qd nō. Cape alid remediuz ex
gl.vt vocat⁹ ad iudiciū i actione iiuriaꝝ vel
alia famoſa actōe ſoluat anteq odēnet.tunc
eni abſoluet qz ſoluit.Ad h tex.nō.i.l.ſi reus
ff.de pcu.⁊ ibi p bar.⁊ i d.l.īfamē.ppe ſi.⁊ ſic
limita iſtā glo.ſup qua nihil ſcribūt doct.
Quare papa voluit iſtū odēnatū actiōe iniu
riaꝝ nōri īfamia.Gl.ij.reddit mſtas gnales
cās vt pz i ea. Et vr gl.velle q iſte nō fuit
notat⁹ infamia licz fuit odēnat⁹.qz iiuria fuit
nulla vel minima vt i tex.Et ex hac gl.ſi eſſet
vera haberetur ſolennis limitatio ad iura
gnalit et idiſtincte dicētia q actio iiuriaꝝ infa
mat vt nō pcedat i iiuria modica. Itē vo/
luit hic gl.et alid nōbile.ſi eēt vex q p modi
ca iiuria nō dat actio iiuriarū.ſicut nec actio
de dolo dat p modico.Duo ſūt exāianda.p/
mū an p modica iiuria dat ſeu opetat actio
iiuriaꝝ.Scdz an odemnat⁹ p modica iiuria
marie vbali efficiat īfamiſ. Circa pmū Io
an.tenz hic apte otra gl.dicēſ q i tex.colligit

ɔtrariū. Et iō ſētiūt ħ doc. cōit ⁊ bar. ī d. l. iſa
mē. ẜpe ſi. allegās ad ħ iſtuȝ tex. Sȝ volēs rñ
dere ad iſtū tex. poſſȝ dr̄e ꝙ ħ fuit iſte iiuſte ɔ
dēnatꝰ nā ꝑꝑ ħ dic̄ ꝙ ꝓ nlla vł modica iiuria
fuit iſte ɔdēnatꝰ vñ pōdera vbᵐ nulla ꝫ ħ ñ ob
ſtāte teneo pᵐ. vt. l. deł actio iiuriaꝝ. q̄tūcūꝗ
leuis fuerit iiuria. pº facit iſte tex. ī q̄ ꝑꝑ nō di
cit ſniaȝ fuiſſe nullā vel iiuſtā. ꝫ ꝙ iiuria fue/
rit ita modica. vt q̄i nulla videł. Itē ħ pro
bo ex ethimologia vōbuli. dr̄ eī iniuria ōe id
qđ nō iure fit ⁊ appellał ɔtumelia a ɔtēnēdo
qꝛ iferēs iiuriā aliū ɔtēnit vt ꝓbał ī. l. i. ff. de
iiurī. ħ eī ɔueniūt iiurie etiā modice. Nā deli
ctū q̄tūcūꝗ paruū punicēdū ē. l. reſpiciēdū. ff.
de penis. c. nō affera̅ꝰ xxiiij. q. i. hic dixit gl. nō
ī. c. ſi ipator. xci. di. ꝙ oīſ ɔtūacia ē excōicatōe
digna ⁊ tāta eſt maior q̄to ex maiōi ſurgit.
qꝛ vr̄ magl. iudicē ɔtemnē. Quo ad ſᵐ ſpe.
ī ti. de ī inte. reſti. ī ſecūda pte. §. videndū in fi.
ſequił opi. huiꝰ gl. dicēs ꝙ ꝑꝑ iſtū nō reſtituit
ꝫ declarat eū nō infamē qꝛ ꝓ modicis vbis
fuerat ɔdēnatꝰ vt placuit ħ pe. Sȝ alij doc. vt
Inno. hoſti. Jo. an. do. an. et do. car. tenēt cō/
trariā opi. vñ Inno. in vbo volumꝰ. ſupplȝ re
ſtituēdo te plene. et ſic itelligit ꝙ papa iſtū re
ſtituit ꝯſtine fame. Itē ſᵐ Jo. an. reſponſio
dȝ ɔuenire petitōni de fide inſtrōꝝ. inē dilectꝰ
v. ceteꝝ q̄i inuat ꝙ eū ħ fuerat poſtulatū bñ/
ficiū reſtōnis ad famā papa reſpōdendo ꝑ v
buȝ voluꝰ vr̄ reſtituiſſe pro ħ allego melioreȝ
tex. inſti. de iuti ſti. §. pterea. vbi dr̄ ꝙ ſi q̄s ſti
pulał a me decē ſub ɔditiōe vel ad diē et ego
ſimplr rñdeo ꝓmitto videor ſpopondiſſe ſub
ɔditiōe vel ad diē ſᵐ ꝙ ꝓceſſit iterrogatio ſb/
ijciēs tex. rōȝ qꝛ nō eſt neceſſe in rñdēdo eadē
oīa repeti. que ſtipulator exꝑſſit ita dico in ꝓ
poſito nr̄o. Itē ħ idē colligił ꝑ vbuȝ volumꝰ
qđ eſt vbū iducens diſpoſitōȝ. et nō ſimplicē
declaratōeȝ. ad ħ tex. iūcta gl. ī cle. vna. de off
vica. et ī. c. pñti. in vbo loca. de ꝑben. li. vi. hoc
idē ꝑ iſtū tex. repio tenere bar. ī d. l. iſamē. ẜpe
ſi. Tercio ad vtrāꝗ. q. facit. qꝛ iniuria ſim
pliciē et idiſtincte dicūt ꝙ ɔdemnatꝰ actione i/
iuriaꝝ efficił iſamis. nec diſtiguit an agał ci
uilił an crimialił an fuēit modica vł magna
iiuria. d. l. i. et. l. athletas. gº idiſtincte ſūt itelli
gēda. l. de ꝑcio. ff. de publi. et ī iurib ꝰ ꝑalle. ⁊ ꝑ
hec ſit expedita gl. ij. cū mā ſua. Oppo. et vr̄
ꝙ papa nō potuerit iſtū liberāe ab iſamia qꝛ
nō eſt ſuppoſitꝰ iuriſdictōi ſue. nec ꝑ ipoſitiōeȝ
pnie potuit eū ꝯſtine fame reſtituē qꝛ liȝ ꝑ pe
nitentiā aīas ſaluare poſſumꝰ iſamiā tñ abo
lere nō poſſumꝰ. ij. q. iij. § hic colligił. So. du/
plex ſᵐ glo. i. pº qꝛ poſſumꝰ itelligere iſtū fuiſſe
clericū. ꝫ ħ non colligił ex lr̄a. Secūdo qꝛ
forte iſte ſberat pape q̄ ad tpaleȝ iuriſdictōeȝ

Sȝ pro clariori expeditōe totiꝰ māe ꝓſequar
hic gnalił poſt Inno. q̄ poſſint fame reſtituē.
Et pmo ſcias duplicē eſſe iſamiā vna ē fa
cti q̄ ꝓuenit ex cōi hoim locutōe de q̄ plene ꝑ
bar. in. l. de miore. §. tormēta. ff. de qōibꝰ. et vi
de qđ dixi ī. c. teſtimoniū. de teſti. et iſta ñ pōt
ꝑ aliquē aboleri qꝛ cū ɔſiſtat ī fcō optȝ ꝙ fcō
ɔtrario tollał et in iſta hȝ locū. §. hinc colligi
tur ꝑalle. nō enī pōt facē pnceps vt facta ha/
beāł ꝓ infectis. l. ī bello. §. facte. ff. de capti. et
. c. ſi paulꝰ. xxxij. q. v. nec pōt mutare volūta/
tes hoim ſeu coꝝ exꝑſſiōes et opiōnes. xlvij.
di. §. necē. ī fi. alias ī. §. ſe. ħ bñ pōt pnceps diſ
ponē ꝙ tlis iſamia facti nō hēat effēȝ et debȝ
facē cū viderit illā eſſe iiuſtā marie ab emuł
ortā. vt ī. c. cū in iuuētute. de ꝑſump. et. ij. q. v.
mennā. Alia ſpēs iſamie eſt iurī. q. ſ. a iure
iſligił. vt ī d. § porro. iij. q. vij. et ſuꝑ iſta vſał
mā nr̄a quā expediā ꝑ octo qōes. Pria q̄o in
papa. ſcđa q̄o ī collegio cardialiū. ȝª q̄o ī epō
Quarta q̄o in iferioribꝰ ꝑlatis. Quita q̄o di
cemꝰ de Impatore. Sexta de ſenatu. Septia
de regibꝰ et alijs pncipibꝰ citra ipatoreȝ. Oc
taua de iudicibꝰ iferioribꝰ. Ad pᵐ de papa
ɔcludēº ħ gl. et Inno. dic ꝙ clericuȝ idubie fa
me reſtituē pt. vt ħ ſᵐ vnū itellectū itelligēdo
ꝙ iſte fuit clericꝰ. Preterea ꝑꝑ reſtituit cle
ricū depoſitū ſeu ſolenniē degradatū. vt le. et
nō. ī. c. iō. ij. q. vi. qui tñ ex tali degradatōe fu
it effectꝰ iſamis. vt le. et nō. tā in milite celeſtiſ
milicie q̄ȝ ſecularī. ī. l. ij. § ignominie. ff. de his
q̄ nō. infa. Idē dicendū de laico ecclie ſbdito
q̄ ad adminiſtratōeȝ tpalem vt illuȝ papa re
ſtituere poſſit vt ħ in gl. et ꝓbo ꝑ. c. ꝑ venera
bilem. q̄ fi. ſūt le. vbi ꝓbał ꝙ in terris ſbiectiſ
eccleſie papa exercet oīa iura imperij. Ad idē
xcvi. di. cōſtantinꝰ. et. c. fūdamenta. de elect. li
vi. et cle. paſtorał. de re iudi. cū ſi. Laicū vo
alteri ſuppoſitū cōi opinione teneł vt reſtituē
fame nō poſſit qđ mihi plȝ. ad qđ alle. c. cām
qȝ. q̄ fi. ſint le. vbi pȝ ꝙ de iſtis tpalibus ꝑꝑ ſe
ipedire nō dȝ in terris alioꝝ ɔcor. c. ſolite de
ma. et obe. et. c. ſi Impator. xcvi. di. marie q̄a
impator ħ ſibi reſuauit ī ꝑrogatiuā impreij
l. i. §. de q̄. ff. de poſtu. ꝓbo etiā ꝑ idētitateȝ rō
nis ꝑ. c. ꝑ venerabilē. ꝑalle. nā ſic papa ñ legi
timat alteri ſuppōitū vt ibi cōiē teneł. ita nec
fame ſtituē pt cū iſta pari rōe ꝓcedāt vt nō.
Inno. ī. c. cū. ꝑ tabellio de fide inſtrōꝝ. Dubi
tał tñ q̄o ſi papa idiget eo ad clericatū q̄ cāu
tȝ ħ Inno. ꝙ ꝑꝑ tm̄ et nō aliꝰ poſſit eū reſtituē
fame vt ſic reſtituꝰ poſſit ad clericatū aſſumi
ar. liiij. di. multos. et. c. ex āntiq̄s. vbi pōt eccle
ſia ſuū alteriꝰ aſſumē dūmō ius ſuū dño ſer
ui recōpenſet hoſti. dicit ꝙ liȝ ꝑ Inno. faciat
ꝙ laicꝰ nō eligił ꝫ tm̄ poſtulał lxi. di. §. ħ alið

et.c.oſius.poſtulatio āt ad epatū facta ꝑ aliū
approbari ñ pt ꝗ̃ ꝑ papā vt.c.ſi.de poſtu.pla.
vbi de h̄ tñ ipe q̃ ad caſū iſtū tȝ ꝯtrariū fȝ Jo
an.ƺ do.an ſeqt̄ Inno.⁊ diē ꝙ hoſt.ñ ſētit ap
te ꝯtrariū Jdē archy.ij.q.iij.§.hic colligit.ego
etiā ſeqr Inno.⁊ allego caſū bonū í d.c.ꝑ ve/
nerabilē.vbi pȝ ꝙ papa lǵiat aliquē laicuȝ q̃
ad ſpūalia.vt ſic ꝑ nīa reſtitut⁹ cēſeat natali
bus.Forti⁹ ergo pt talē fame reſtituere q̃ ad
ſpiritualia.⁊ ꝑ ꝯñs cenſet reſtitut⁹ q̃ ad tpa/
lia ꝑſtim cū nō tractet h̄ cāu de alteri⁹ ꝑiudi
cio mōſtruoſo mōſtruoſuȝ ſiqdē videt. vt qs
cēſeret itegre fame q̃ ad ſpiritualia q̃ ſunt di
gniora.⁊ ñ q̃ ad tpalia.vt arguit ibi tex.⁊ vi
de qd ibi nō.⁊ ſic dico ibi eē cāuȝ de hac qōe.
cū vt dixi legitimare ⁊ fame reſtituē iudicāt
a pari. Venio ad ſᵐ Inno.hic voluit col/
legiū cardialiū poſſe fame reſtituē. mouet qꝛ
auctē ſenatoꝝ hȝ allat d.c.ꝯſtātin⁹.xcvi.di.⁊
ſic pōt itelligi ſᵐ eū qd vr̄ ꝙ eccl'ia hȝ ſenatū
⁊ cū Inno.trāſeūt cōiter doc.hic ſeqtes.Jdē
tenuit bar.i.d.l.i.§.de qua.ff.de poſtu.ƺ in.l.i
famie.ff.de publi.iudi.ꝑpe finē vr̄ velle h̄ ꝑce
dere.cū eccl'ia carȝ paſtore.i.mortuo papa In
no.ſeqt̄ archy.Et ibi gl.tȝ h̄ in.c.eccl'ia.xvi.q
i.et i.§.hinc colligit.ij.q.iij.ƺ lau.et Jo.de lig.
ſentiūt oppoſitū í cle.ne rōni.de elect.ꝑ illū tex
Et ꝑfecto anq̃ eos vidiſſeȝ placebat mihi
iſta opi.ꝯtraria.⁊ facio h̄ fūdamentū in iure
nō legit ꝙ collegiū cardinaliū vel ſingulareſ
cardinales habeāt alicui⁹ iuriſdictōis exerci
ciū ſine papa.ꝑterq̃ í titulis eoꝝ í qb⁹ ſᵐ cōeȝ
opi.hñt iuriſdictōȝ q̄ſi epalē.vt le.et nō.i.c.cū
in eccleſijs.de ma.⁊ obe.⁊ in.c.vno.e.ti.li. vi.
facit qd nō. Jo.mo.i.c.ſuper eo.de here.li.vi.
Poſt mortē ꝟo pape vacāte eccl'ia iuriſdictio
nē exercere nō pōt ꝑ tex.illi⁹ cle.ne rōni. vbi
dr̄ ꝙ vacāte eccleſia nil pñt cardinales exerce
d ſpectātib⁹ ad papā.nō ob.c.ꝯſtātin⁹. ſuꝑ qd
ſe fūdat Inno.et eū cōiter ſeqtes. ille eni tex.
ſolū facit in eo ꝙ ipatoꝛ ꝯſtātin⁹ ꝯceſſit diuer
ſi ordinis cleric.reuerēdiſſimis ſancte roma
ne eccl'ie ſuiētib⁹.vt hērent culmē ⁊ dignita
tē ſenat⁹ q̄i velit Inno.ꝙ ſic ſenat⁹ rōnus po/
terat reſtituē fame vt i.d.l.i.§.de q̃.ff.de poſtu
ita et collegiū cardinaliū cū hēat ſenat⁹ ptā/
tē ꝑ illum tex. Sȝ certe iudicio meo nō fa/
cit tū qꝛ ñ loqt̄ de cardinalib⁹. tū qꝛ iperatoꝛ
nō potuit dare ptātē hāc í eccl'ia dei.qꝛ h̄ pti
net ad papā. Preterea illd nūq̃ fuit reptū vt
collegiū Cardinaliū exerceret iura ſenatus.
Nā ſenat⁹ hēbat ptātē legl.ꝯdēde vt in.l.ij.§.
de iudeis.ff.de ori.iu.⁊ iſti.de iurl.na.gē.⁊ ci.
§.ſenat⁹ꝯſultū. Vēio ad tciā qd de ipis In
no.ídiſtiđe tȝ ꝙ lȝ miores et maiores poſſint
í multis reſtituē et í multis diſpēſare vt nō.í

c.dilect⁹.de tēp.oꝛ.et.c.atſi clerici.§.de adul.ꝺ
ſtupi.et abſoluē a iuramētis.et votis ⁊ ſideli
tatib⁹ vt in.c.i.de voto.et.c.cū q̃dam.de iure/
iurl.et nō.i.c.debitores.e.ti.et xv.q.vi.auctēȝ
In itegꝝ tñ reſtituē nō pñt q̃ ad honores et
ſ̄ſ̄ia nec infamiā remittere qꝛ h̄ nullo iure ca
uet.et h̄ ſeqt̄ hoſti.adducēs ꝙ nō diſpēſat cū
patiēte defectuȝ in natalib⁹ q̃ ad ordines. vt
hodie hr̄ in.c.i.de ſi.ꝑſbi.li.vi.dicit etiā Inno
ꝙ ſi epſ cū alio crimínoſo q̃ cū infami diſpē
ſet bene admittit ad accuſanduȝ et teſtificāᵐ
nō ſolū in ciuili.ſ etiā in crīnali.nō ſoluȝ ꝯtra
laicos ſ etiā ꝯtra clericos cū ⁊ talis cuȝ quo
diſpēſat poſſit qd pl⁹eſt ad ordines ꝑmoueri
et ad bñficia ⁊ ad alios act⁹legitios.q̄re mul
toforti⁹poterit accuſare et teſtificari etiā í ſa
cerdotes.ij.q.vij.ipſi apl'i.et.c.teſtes.et.c.ꝑce.
et ſequē.Nec ob.ſ.de teſti.c.teſtimoniuȝ. vbi
dr̄ ꝙ ꝯdēnat⁹ de crīe nō pōt teſtificari in crīa
lib⁹qd itelligēdū eſt q̄ñ nō ē diſpēſatū ſᵐ In
no.vel ſᵐ Jo.an.cuȝ fuit ꝯdēnat⁹de crīe ad c⁹
ſniaȝ ſit íſamis.et predcā nō.gl.tñ io in.c.do
mino ſcō.l.di.et i.§.hinc colligit.ij.q.iij. diē ꝙ
epſ í omni crimine in q̃ pōt diſpenſare pōt in
famiā tollere Inno.tñ et hoſti.et cōiter ſequē
tes ſentiūt hic oppoſitū.vt patȝ ex ꝑdictis.
Ego ꝟo tenui í d.§.de adulterijs ꝙ epſ ñ pt diſ
pēſare ſuꝑ infamia ꝑncipalr̄ et h̄ cāu ꝑcedūt
ꝑdcā.ƺ vbi venit acceſſorie ad caſū ſibi ꝑmiſ
ſum dico ꝙ pōt.Nā ꝯdēnat⁹ de adulterio effi
cit infamis.l.i.ff.de his q̃ no.infa et tñ epus
diſpēſat cū tl'i vt dixi plene í d.§.de adulterijs
vbi vide.Ad idē vr̄ tex.ſᵐ vnū itellectuȝ in.c.
§.de qua.vbi hēt ꝙ inferioꝛ abſoluit ab infa
mia q̄ñ veiebat acceſſorie ad ſniaȝ ꝯtra quā
ex cā reſtitutiōeȝ in itegꝝ ꝯceſſit.multa ei ꝯce
dūt acceſſorie q̃ nō veniūt ꝑncipalit.l.i.ff.de
aucto.tu. Ex his infert ad deciſionē quar
ti dubij.Dicēdū ē eni ꝙ iſti citra epm reſtitu
ere fame nō pñt preſtiȝ cū nūq̃ diſpēſent niſi
in caſib⁹ a iure expſſis.vt plene dixi in d.§.ꝺ
adulterijs. Ad q̃ntū de Jmꝑatore dicēduȝ
ꝙ ſue iuriſdictōi ſuppoſitos idubie pōt fame
reſtituere cū h̄ ipſe ſibi reſuauerit in ſignū ꝑ/
uilegij ſpecialis.d.§.de qua. Alteri ꝟo ſuppo
ſitos puta papa nō poterit ſicut.ſ.dixi de pa
pa reſpectu ſbiectoꝝ ipatoris.An aūt laic⁹in
famis reſtitut⁹ꝑ ipatorē poſſit ꝑmoueri ſine
alia diſpēſatōe ad clericatū poſſet adduci In
no.ꝑ ⁊ ꝯtra vt pȝ ex ꝑdcis Sȝ ego credo ꝙ
ſic dūmō egerit pniaȝ qꝛ icipit eē qd ñ fuit vt
i.c.ferrū.l.di.poſſet tñ í ꝯtrariū argui.qꝛ ipa/
toꝛ ñ pōt habilitare q̃ ad ſpiritualia. ar.i.d.c
ꝑ venerabilē.⁊ h̄ forte voluit Inno.in eo qd
dixit papā tm̄ ⁊ ñ aliū poſſe reſtituē laicuȝ fa
me cū ſibi neceſſari⁹ē í clericatū.Poſſet tamē

ītelligi ꝙ illa dictio tm̄ excludat alios ꝓlatoſ
īferiores.ſ̄ aūt īꝑatorē cū ſimplr illū rſtituat
ꝓſtine fame. Nā reſtitutio ē ꝓſtini ſtat⁹ reinte
gratio.ſ.q.iij.§.notā.et.l.i.C.de ſen.pa. ⁊ īꝑ
ator potuit tollē īfamiā quā ꝑ legē ſuā ītulit
ꝯ ꝓide ſētire ac ſi ille nūq̄ fuiſſʒ īfāiſ q̄ ad iurl.
eſſēm.vt nō.gl.i ſūi i cle.i.de imu.ecc.et reſpe/
ctu crimis qḋ fuit notoriū ſ̄ pt hri ꝑ infecto.
poterit tñ eps poſtmodū diſpēſare ſicut facit
cū illo q̄ i notoriū crimē ſine īfāia īcidit.de tē
or.c.ſi. Et nō bn̄ hanc mediā viā quā puto de
iure veriſſimā. Ad ſextū de ſenatu certū ē ꝙ oli
poterat.d.§.de q̄.ꝫ hodie nō ē āpli⁹ iſte ſenat⁹
ꝓſtim rome.nec remāſit hodie aliq̄ ptās in ſe
natu.hic nōbilit̄ dixit Bar.i.l.ſi.C.de legi.ꝙ
hodie ꝑplus roman⁹ et ſenat⁹ nō pñt facē legē
ꝫ oli ſic rō ē hec ſ̄m eū.nā poſtq̄ ꝑplꝰ rōnuſ tñſ
tulit ptātē i ꝑncipē adhuc apud eos remāſit
ptās eligēdi et ꝑuādi.vt.l.ij.§.exactā.ff.ḋ ori.
iu.iō illo tpe poterat ꝑplꝰ roman⁹ et etiā ſena
tus legē ɔdere. ¶ Sʒ hodie oīs ptās impij ē
abdicata ab eis. Jus ei eligēdi hn̄t ꝑncipes
de alemania de qb⁹ ꝑ gl.i.c.aplice. de re iudi.
li.vi.et ius ꝑuādi hʒ ſol⁹ papa.d.c.aplice. fa/
cit.c.venerabilē.de elect.et ele. rōni. de iureiu
¶ Cū ergo nil qḋ ſit de imperio remāſit ſ̄ ap
paret rō ſ̄m bar.et bn̄ ꝑ quā pñt leges ɔdere.
¶ Et optīe facit hec rō ad ea q̄.ſ̄.dixi in col/
legio cardinaliū.vt nō poſſit fame reſtituē cū
ptās exercēdi hic ꝓcipua ſit i papa.duntaxat
lʒ fciat cū ɔſilio cardinaliū.d.c.ꝑ venerabilē.
i ṽ.rōib⁹.et ꝑ Jo.mo.i d.c.ſuꝑ eo.ḋ here. li.vi
Et ſic limita dcā Inno.⁊ alioꝝ ſequaciū q̄ di
xerūt ſimplr ſenatū poſſe fame reſtituē naʒ di
co illḋ ꝓcedere ſ̄m antiq̄ tpa.ꝫ hodie ſec⁹ cum
nulla ptās īpern remāſit apḋ ꝑplm rōnū vl ſe
natū et recognoſcit hodie īꝑator impium ab
ecclia et ſ̄ a romāis vt dixi i.c.nouit. de iudi.
vbi vide. ¶ Ad Aᵐ qd de regib⁹ et alijs ꝑnci/
pib⁹ īferioꝛib⁹ dic̄ Inno.ꝙ nō pñt reſtituere fa
me.qꝛ vn⁹ tm̄ ꝑnceps īter laicoſ ꝑeſt oīb⁹ alijſ
ſ. imperator.vt ptʒ.vij.q i.c.i apib⁹.et.ff.ad.l.
ro.de iac.l.deꝑcatio.C.de q̄.preſcrip.l.bn̄ a ʒe
none.c⁹ legib⁹ oēs xp̄iani laici tā reges q̄ alij
obedire dn̄t.C.de legib⁹.l.leges.maxīe qꝛ ab
ecclia ſūt approbate.⁊ nulla lege cauet̄ ꝙ poſ
ſit aliq̄s reſtituē ſ̄ ſol⁹ ꝑnceps.i.īꝑator l' ſena
tus.d.§ de q̄.q̄ſi ꝑ ꝫ oīb⁹ alijs videat̄ īɔdictū.
Sʒ dic̄ Inno.alios dicē ꝙ oēs reges i ītegꝛ
reſtituē pñt q̄ nō ſūt īꝑatori ſbditi.ꝫ ſoli pape
i dubijs et i grauib⁹.de qb⁹ i.c.ꝑ venerabilē.
ꝑalle.do.an.dicit ꝙ ꝓma opi.ꝑt eē vera i reco
gnoſcētib⁹ ſuꝑiorē. Scḋa i nō recognoſcētib⁹
q̄ pñt ponē manū ad ea q̄ ꝑncipi ſūt reſuata
d.§.rōib⁹.ꝑ qḋ ꝑt dici ſ̄m eū ꝙ ciuitates q̄ nō
recognoſcunt ſuꝑiorē pñt fame reſtituē alſat

qḋ nō.bar.i.l.hoſtes.ff.de capti. Ego ꝓ⁹ ad ꝫ
alle. Inno.q̄ ꝫ exꝓſſe firmat i.c.cū.ꝑ. tabellio
de ſi.īſtru.et bar.i.l.īfamē.i ſi.ff.de publi.vbi
ſdē qḋ.ſ̄.tʒ i regib⁹ et ꝑncipib⁹ et alijs ciuita
tib⁹ nō recognoſcētib⁹ ſuꝑiorē dicēs ꝙ ꝑplus
liber tātā ptātē hʒ i ſe q̄tā īꝑator i vniuerſo
et fcīt qḋ īꝑe nō.i.l.i.de aqua plu.ar.et bal.in
l.decernim⁹.C.de ſa.ſan.ecc.vide vnā limita
tionē ad ꝓdicta quā ꝑōit bar.i.d.l.i.§.de qua
vbi dicit ꝙ ciuitas recognoſcēs ſuꝑiorez nō
ꝑt fame reſtituē ꝑ illū tex.et idez i alijs ꝑnci/
pib⁹ recognoſcētib⁹ ſuꝑiorez qḋ dic̄ vez i īfa/
mia irrogata ꝑ ius cōe.ſec⁹ in īfamia q̄ irro/
gat̄ ex forma alicui⁹ ſtatuti. qꝛ ꝑ aliḋ ſtatutū
ɔtraᵐ poſſʒ tolli.cū nil tā nāle q̄ vt vnūqḋq̄
ſoluat̄ eo viculo q̄ ligatū ē.l.nil tā nāle.ff. de
re.iud. Ex ꝫ dcō nō ꝙ ciuitas nō libera ꝑt fa
cere ſtatutū īfamie irrogatiuū.fcīt l omſ ꝑplī
ff.de iuſti.et iu.et illā īfamiā ꝑt tollē.dico et l.
ꝙ iſti recognoſcentes ſuꝑiorē poſſūt remanē
te ſbiectōe ꝓſcribē iſta ꝓſuata ꝑncipiꝫ reqrit̄
tp̄s de c⁹ īitio nō eſt memoria.vt ē tex.nō.i. c.
ſuꝑ q̄buſdā.de ṽ.ſig.et ꝑ bar.i.l.ſi publican⁹.
§.i vectigalib⁹.ff.de pub. ¶ Ex his pʒ deciſio
octaue et vltīe qōis.dicēᵐ eſt ei vt pʒ ex ꝓdcīſ
ꝙ iſti iudices īferiores neq̄unt fame reſtituē
d.§.de qua.niſi i q̄dā ɔñaʒ ſ̄m vnā lect. d.§.de
qua.vt.ſ̄.dixi.et ꝑ hec hēſ pleiſſime hāc māʒ
expeditā. ¶ Alteri⁹ q̄ro ad q̄d agit̄ i actōe in
iuriaꝝ. ¶ Solutio dicūt hoſt.et Jo.an.ꝙ agi
tur ad pecuniā nō ad extiationez iiurie.vt.ſ̄.
de iniurijs oliʒ et ɔdemnat⁹ īfamis efficit̄ vt
hic.et i iurib⁹.ſ̄.ꝑalle.etiā ſi clerico et qḋ pluſ
eſt ep̄o fuerit irrogata.vt i ꝓdcā decre.oliʒ
et.ſ̄.de ſen.exco.ea noſcit̄. ¶ Ego dico ꝙ de in
iuria ꝑt agi ciuilit̄ et crīalit̄.ſi agit̄ ciuilr̄ ꝓ
cedit qḋ ſupra dictū eſt vt agat̄ ad extiatōez
pecuniariā et eſtimabit̄ iiuria ꝑ iuramentuʒ
iiuriati.ſecuta tam̄ taxatōe iudicis. ne ille i
īfinitū iuret.vt.l.ɔſtitutōnib⁹.ff.de iiurijs. ⁊
dʒ iiuriat⁹ ſe referre i eſtiatiōe dānuʒ ad qḋ
poti⁹ voluiſſet pati nō aūt ad lucꝝ a q̄ poti⁹
voluiſſem centū de meo ꝓdidiſſe q̄ hāc iiuri
am pati.et hāc ꝓdicā iurādi et taxādi vide ꝑ
gl.i.c.ſi canōici.de offi.or.li.vi.i ṽ.dānis.ple/
ni⁹ ꝑ gl.et bar.i.l.iiuriaꝝ eſtiatio.ff.de iiurijſ
et pleniſſime de hac mā videre poteris mul/
tas qōes per Cy.i d.l.ſi nō ɔuitij.C. de iniu
rijs. Et an i libello poterit actor hāc q̄titatē
exꝓmere.bar.i d.l.iiuriaꝝ.dicit ꝙ aut eſtima
tio venit fiēda per iudicē.et tūc nō ē exꝓmen
da q̄titaſ i libello cū illa taxatō ſpectet ad iu
dicē et ſ̄ ad ipʒ actorē. ¶ Aut eſtiatio ē fiēda
ab iꝑo actōe et tc̄ ꝑ eū dʒ exꝓmi.ar.i.l.vbi. ff.
de ṽ.ob.ſi ṽo agit̄ crialr̄ tc̄ vēit iponēda pēa

arbitraria ⁊ pōt iudex arbitrari penā corpa/
lē vł pecuniariā fiſco applicādā ad h̄ vide tex
cū gl.iſti.de iiurl.§.i ſūma.etſi actū fuit ciuilr̄
n̄ pōt poſtea agi crīalit̄ qꝛ actio ciuilis h̄ caſu
tēdit ad vīdictā de q̄ dic vt le.et nō.in.l. p̄toꝛ
edixit.ff.de iiurl. An aūt cleric⁹ admittat̄ ho
die volēs agere ad eſtimatiōꝫ iiurie.vide qđ
nō.in.c.oliꝫ.p̄alle. ¶ Sꝫ pone ꝙ vocaui te la
tronē ⁊ tu me.nūqđ q̄libꝫ nr̄m p̄t agere de in
iuria illata. Spe.formať iſtā q̄ōeꝫ ī ti.de accu
ſatore.§.i.v̄ q̄d ſi vocaui te. Et p⁹ arguiť ꝙ n̄
qꝛ ſic̄ vim vi repellere licꝫ ita et iiuriā .j. de re/
ſti.ſpo.c.oliꝫ.⁊.l.vt vim.ff ꝺ iuſti.⁊ iure. ¶ P
paria delicta mutua ꝯpēſatōe tollūť.vt ī.c.pe
nul.⁊ vl.de adul.ſpe.firmat ꝯtrariū vt q̄libet
poſſit agere de iiuria ſibi illata qꝛ iſte iniurie
ꝯcernūt diuerſa ad h̄.iij.q.xi.negāda.ſec⁹ aūt
q̄n ꝯcernerēt idē ⁊ ageret ciuilit̄.et iſte ē cāuſ
dc̄i.c.penſ.⁊ vl. ¶ Nā adulteria ꝯiugiū cōcer
nebāt idē mr̄imoniū.refert tn̄ q̄ſdaꝫ dicere ꝙ
ſi tu dicto vł facto me ꝓuocaſti ⁊ ego dicto vł
facto feci tibi iiuriā ꝙ tu nō poteſ agere ꝯtra
me ad h̄.l.i.§.cū arietes.ff.ſi q̄dꝛu.pau.fe.di.
et qꝛ icōſult⁹ caloꝛ vicio calūnie caret.ij.q.iij
§.notā^m.in ſi.et ita ſimplr̄ trāſit ſpe.doct.hāc
q̄ōnē hic nō tāgūt. ¶ Ego v̄o diſtiguo ſic ꝙ
ā ego dixi tibi iiuriā poti⁹ aīo purgādi me ab
iiuria quā mihi īferebas.⁊ nō teneoꝛ actōne
iiuriaꝝ. Exēplū ſi diceres qđ ego ꝯmiſi aliqđ
crimē.dico tu mētiris.nā liꝫ mihi meā inocē/
tiā defēdere.et h̄ apte tꝫ bar.in.l.q̄ dr̄ia.ff.de
ꝓcu.allſat.l.qui tu maioꝛ.§ ſi libert⁹.de bo.li.
Aut ꝯuiciū meū ꝯcernit aliđ factū ita ꝙ ſi ve
nit ad inocētiā meā defendēdaꝫ.⁊ tūc dico ꝙ
q̄libet pōt agere de iiuria ſua.ar.opti.ī.c.vēi
ens.de iurl.iurl.ibi alt̄natim ꝯuicia inferēdo
ꝛc̄. ¶ Itē ꝓbo rōe ſic̄ nō eſt licitū ꝑcutere euꝫ
q̄ me ꝑcuſſit ſi nō fit ad defēſionē ꜱ ad vīndi/
ctā.vt ī.l.ſi ex plagis.§.tabernari⁹.ff.ad.l.acq̄
dixi ī.c.olim.de reſti.ſpo.ita nō licet īferre iiu
riā inferēti.qꝛ nemini lꝫ ꝓpria aucťe vlciſci.l.
nullo.C.de iudi.puto tn̄ ꝙ is q̄ ꝓuocat⁹iniu
riā ītulit ē miti⁹puniēd⁹ qꝛ difficile ē ꝯpeſcere
iuſtū aī doloꝛē ar.opti.⁊ q̄ſi expſſuꝫ ī ſiſi.ī.l.ſi
adulteriū.§.ipatoꝛes.ff.de adul.facit qđ le.⁊
nō.ī.c.iij.de ſen.ex.et hec nō. ¶ Vltio hic re/
uoco ī dubiū.an ſit veꝝ qđ dixi ī p̄n.vt nō te/
near actōe iiuriaꝝ ſi ꝯuiciū qđ tibi ītuli ſit ve
rū.reꝑperi. Jo.an.pleniſſime hūc articulū fuiſ
ſe ꝓſecutū ī addi.ſpe.ī ti.ꝺ iiurl.p⁹p̄n. ¶ Et qꝛ
optie h̄ cadit.vt pꝫ ex p̄dictis.⁊ mā ē cotidia/
na hec inſerā. ¶ Et recitat ip̄e circa hūc arti/
culū ſex varias opi. ¶ Pꝛia opi.ꝙ ā q̄s dixit
veꝝ aīo īfamādi ⁊ teneť alſs ſec⁹.vt nō.ī.c.ſi.
de renū.vbi ꝑ hoſti. ¶ Scđa fuit opi.accur.in
l.eū qui in p̄n.ff.de iiurl.qui ſimplr̄ tenuit cō/

uiciantē teneri actiōe iiuriaꝝ ſiue ī iudicio ſi
ue extra iudiciū id agat.facit inſti.e.ti.ī p̄n.
3ª fuit opi. Jo.ij.q.i.ſi peccauerit.ī p̄n. vbi vr̄
diſtinguiť an id fiat ī iudicio ⁊ liceat an ex̄ iu
diciū ⁊ nō liceat.⁊ ꝺm p̄m dictū itelligit p̄dictā
l.eū q̄. ¶ Quarta fuit q̄ꝝdaꝫ opi. diſtinguēti
um.an illđ ꝯuiciū ꝓueniat ex culpa ei⁹ cui in
iūgiť puta qꝛ dr̄ ꝓditoꝛ heretic⁹ vł ꝑiuruſ ⁊ ſi
teneť et ſic loq̄ť l.eū q̄.aut ſine culpa. vt qꝛ di
cit eū baſtardū ⁊ tūc teneť ad h̄.lvi.di.naſci.
C.de nā.li.l.legē. ¶ Quita fuit opi.aliquoꝝ
diſtiguētiū aliť.ſ.an expediat reipu.iſtđ cōui
ciū publicari.⁊ tūc nō teneť ſi veꝝ ē nec diſti
guiť h̄ cāu an ꝓuenerit ex culpa.vł ſine.vt qꝛ
leproſus talis ei expedit ſeꝑare.qꝛ ꝯtagioſuſ
ē moꝛb⁹ de ꝯiu.lepꝛo.c.i.et de cle.egrotā.c.de
rectoꝛib⁹.et p̄dc̄a.l.eū qui.ā nō expedit reipu.
talia publicari vtputa ſi appellauit illum ba
ſtardū claudū cucurbitā vł q̄d ſile.et tūc tene
tur qꝛ iiurioſū eſt nr̄os defect⁹ detegi. C.q̄n.
et qui.q̄rta pſ.l.ij.li.x.et h̄ diť Jo.an.placuiſſe
dn̄o et mgr̄o ſuo.ī d.l.ſi nō ꝯuicij.et Cy.et pe.
ibidē.ſꝫ viij.q.et dic ꝙ etiā placuit bar.ī.l.eū
q̄.vt.ſ.dixi.in p⁹ nōbili. ¶ Sextaꝫ opi.poſuit
Dy.dicēſ ꝙ ā de ꝯuicio poterat iiuriat⁹accu
ſari.etſi dicit veꝝ nō teneť iiuriaꝝ.ſic itelligi
tur d.l.eū q̄.⁊.l.iij.C.e.ti. Aut n̄ poterat accu
ſari et tūc teneť lꝫ veꝝ dicat vt ī p̄alle.l.ij.niſi
ꝓbet ſe n̄ aīo iiuriādi dixiſſe.d.l.etſi nō ꝯuicij
et h̄ opi.ī effectu idē hꝫ qđ p̄cedēs. Ip̄e v̄o Jo
an.ī addi.p̄alle.ſic dicit poſſe rite diſtingui ꝙ
ā dixit q̄ſ ꝯuiciū ī iudicio ā ex̄.p̄mo cāu ſi illđ
ꝓbat n̄ ē dubiū ꝙ nō teneť vt ī.d.l.eū qui.cū
ꝯcoꝛ.et itelligit ſiue agēdo ſiue excipiēdo illđ
fiat qꝛ iurl.executio nō hꝫ iiuriā.ff.e.l.iiuria/
ruꝫ.et ī.l.factū cuiqꝫ.§.i.alſs ē.l.nō videť.ff.de
re.iurl.vbi dr̄ ꝙ nō videť vim facē qui oꝛdia
ria actiōe experiť. Scđo cāu aut fit ꝑ libelluꝫ
famoſuꝫ et tūc etiāſi dicit veꝝ teneť. C.de fa/
mo.li.l.i.ꝺm canones excuſať ſi ꝓbat ī publi
cuꝫ.et illđ ꝓbet.de q̄ dic vt v.q.i.in ſūma. Si
v̄o dicať ꝯuiciū ſine libello tūc ā illđ ꝯuiciuꝫ
diciť ex cā aut ſine cā. Pꝛio cāu ſi cā coꝛrectio
nis dicať etiā publice nō teneť qꝛ iſta duo ſiť
iūcta faciūt ceſſare actōeꝫ iiuriaꝝ.ſ. ꝙ ex cau
ſa iuſta dixit et illđ qđ dixit veꝝ.ꝑ h̄.xlv.di.
ꜱ illđ vbi poniť illđ.c.peccantē coꝛā omib⁹ ar
gue vt ceteri timoꝛē hēant.et ex ea cā etiā co
rā ſuꝑioꝛe lꝫ nō ī iudicio ad ei⁹ coꝛrectionē di
ci poterit vtputa qꝛ vult oꝛdinari et ē ſpuri⁹
vł hētic⁹occult⁹ vel q̄d ſile. Exn̄tie eni cāe.vt
ei⁹veritas indicat ꝙ nō aīo iiuriandi h̄ fecit
ꝑ circūſtātias ei et indicia apparꝫ de aīo ſeu
de eo iudicatuꝛ.l.ī.et qđ ibi nō. C.ad.l.coꝛ.de
ſic.et in.c.ij.de renū.li.vi.et.c.paſtoꝛalis.ꝺ cā
poſſ.et ꝓpꝛie.ī ſi. In ſcđo mēbꝛo q̄n ſine cā dr̄

ꝯuitiū puta in rixa et animoſe et tūc etiāſi cō
uitiū ſit verꝫ tenet̃ ſ^m cu.ħ eni ē ſbiectū h⁹ acti
onis et aim⁹ iiuriādi ꝙ ꝟba ſonāt et dicendi
mod⁹. Nec ꝟitas ꝯuitij eximet cū ab hac acti
one.l.q̄ſq̄s.C.de poſtu.ꝛ.C.de offi.recto.ꝓui
l.iij.ibi nā etſi vere voces ſint nec ad libidinē
ꝛc.vbi pꝫ ꝙ nō ſufficit ꝟitas cōtrarij ħ req̄rit
ꝙ abſit libido ꝛ volūtas iiuriādi. Ad idē fcit
.l.iij.C.q̄admoduꝫ.teſt.api.vbi iubet īꝑatoꝛ
ñ apiri ꝑtē teſti q̄ reſpicit alteri⁹ignominiā.ꝛ
vide qđ nō.i.c.i.đ collu.i gl.magna vbi dr̃ ꝙ
de⁹ñ ē remuneratoꝛ noim ħ aduerbioꝝ q̄i reſ
piciat ñ id qđ fit ħ q̄ aio fit ad ħ.lxxxvi.di.nō
ſatis. Itē ſi denūciando repellit̃ malo zelo de
nūciās.vt in.c.cū i.et a.ſ.c.et.c.cū oporteat.de
accu.forti⁹ ꝓhibēdū ē īfamare et cōtra detra
ctoreſ remittit ad.c.ex merito.cū ſequēti.vi.q.
i.et cū hac opi.trāſit ipē Jo.an.et hec dc̃a ſua
ſatis mihi placēt i ꝑcedētib⁹eni caſib⁹ſatiſ ex
cuſat̃ ab iiuria verꝫ dicēs cū ñ habuerit aim
iiuriandi. Iniuria ei abſq3 effcu faciētis ñ cō
ſiſtit vt.l.illđ.ff.de iiurijs.et xv.q.i.c. illđ. Nā
et ſupioꝛē pōt q̄s rephēdere dūmō nō fciat ī/
probꝛioſe et temerarie de q̄ vide bo.gl.i.c.no
lite.xxi.di.ꝛ alibi dicit̃ ꝙ paul⁹rephēdit petꝝ
qꝛ rꝑhēſibilis eāt.ij.q.vij.paul⁹ ħ i ħ vltio ca
ſu qñ aio iiuriādi dixit lꝫ verꝫ dixēit nō dꝫ ex
cuſari etiāſi expediat reipublice illđ publicāı
qꝛ debuit ire ad iudicē et ꝑ viā accuſationis
ſeu denūciatōis illđ ꝓbare.et tē meret̃ laudē
vt ſatis ꝓbari vr̃ i.l.vna.C.de famo.li.vbi ī/
ꝑatoꝛ ꝓhibꝫ aliq̄ ꝑ libellū diffamari etiāſi il
la ꝟa ſint et ſēncit ꝙ ſi aliq̄ſ vult ſue ſaluti cō
ſulere et dānū euitare dꝫ ire ad iudiciuꝫ et ea
q̄ arbitrat̃ ꝟa eſſe ꝓbare.et ex ħ dc̃o vltio vr̃
ſbi tex.ꝓhibere oēꝫ diffamatōꝫ extiudicialē ſi
ue ꝑ famoſū libellū ſiue alit̃ qđ etiā īnuit ibi
et alio.qꝛ grauit̃ punit̃ is q̄ repit libellū et co
dimiſſo vadit ꝑpallādo ibi ꝯtēta. Ad idē ad/
duco tex.i.l.lex.coꝛ.§.ſi q̄s libellū.cū ſe.et in.l
Itē apud labeonē.§.ꝯuitiū.cū duob⁹.§.ſe.ff.
de iiurijs.ħ etiā colligit̃ ex tacita mēte diuie
l.vt colligit̃ ij.q.i.ſi peccauerit.et ex nōtis i.c.
nouit.de iudi.et i pſalmo. Aliaꝫ et iudiciū cā/
tabo tibi dn̄e.dr̃ detrahētē eē ſecreto ꝑx.ſuo
hūc ꝓſeq̄bar.nā et bonū ñ ē fiendū malo aio
lxxxvi.nō ſatis.et.i.q.i.nō eſt putāda.

AD probandū Caſuſ Reuo
cata ſnīa ꝑpter defectū iuriſdictōiſ.vt
qꝛ vn⁹ex iudicib⁹publice excōicat⁹erat vel ꝓ
pter iuris ordinē nō ſuatū et iterꝫ de ꝑncipa
li querit̃ ħ dic̃. Et de eodē fc̃o loq̄t̃.c.cū dilca
de reſcrip. Et pōe ſic caſū lr̄alem. q̄tū ꝑtinet
ad itellectū.c.vacāte q̄dam mōſterio moniali
um due fuerūt electe i diſcoꝛdia i abbatiſſaꝫ
eiuſdē mōſterij cuſtos.ſ.eiuſdē eccleſie.et q̄dā
alia monialis vtraq3 ꝑte aſſerēte ſuā electōeꝫ
ꝑualere. Papa ꝯmiſit cām iudicib⁹delegatis
quib⁹mādauit.vt examinatis vtriſq3 electiōi
bus ꝯfirmarēt illā q̄ de iure ꝑualeret ꝯgnito
de cā iudices ꝯfirmauerūt electōem factā de
cuſtode ꝑ ſnīaꝫ diffinitiaꝫ a q̄ ſnīa fuit ab al/
tera ꝑte appellatū.vl̓ ꝑ viā nullitatis cāꝫ itro
duxerūt ad romanā ſedeꝫ allegātes ꝙ vn⁹ex
ꝯiudicib⁹ q̄ ꝯfirmatōis ſnīaꝫ tulerūt erat tē/
poꝛe ſnīe publice excōicat⁹. Itē ꝙ ñ ſuauerīt
in ꝓcedēdo iudiciariū oꝛdinē. Papa ad iſtā
etiā hui⁹ꝑtis ꝯmiſit cām alijs iudicib⁹ ſub foꝛ
ma de q̄ in lr̄a ꝯtinet̃.et ꝓſeq̄re vt i tex. Nō
ibi publice iuocat⁹ ꝙ geſta a iudice etiā dele
gato publice excōicato ſūt ipō iure nulla. ſe/
cus ſi nō eēt publice excōicat⁹.ħ tolerat⁹ vt ħ
ꝓbat̃ a ꝯtrario ſenſu et ad ħ cotidie allegat̃
iſte tex.ex ħ īfert̃ ꝙ tolerātia opat̃ etiā in dele
gato.vt valeāt geſta ſi cōi opiniōe reputaba
tur abilis ad ħ bo.tex.iij.q.vij.§.tria.ꝟ.verū.
vbi dr̃ ꝙ ſi ſu⁹dū putaret̃ liber ex delegatiōe
ſnīaꝫ dixit.tenet ſnīa q̄uis poſtea dephēdat̃
ꝙ ſit ſu⁹idē ꝓbat̃ in.l.ij.iūcta glo.C.de ſen.et
īterlo.om.iudi.et facit ħ ꝯtra nōta ꝑ Inno.i
d.c.cū dilecta.de reſcrip.vbi vr̃ velle ꝙ tolerā
tia nō opat̃ i delegato īhabili ħ tene ꝑ^m et vi
de qđ ibi nō. Quid āt i arbitro ꝛ arbitratoꝛe
vide i ſpe.de arbi.§.differt.ꝟ.itē ſ^m euꝫ et ſeq̄
ti.et ibi tenet i arbitro. Idem qđ in delegato
qđ ſatis plꝫ.qꝛ arbitria ſūt redacta ad inſtar
iudicioꝝ.l.i.ff.de arbi.ſ in arbitratoꝛe magiſ
dubitat̃ de q̄ vide ꝑ Jo.an.i regula dolo fcit
de re.iurl.li.vi.in mer.et ꝑ do.an.i.c.q̄ntauali
de iureiurl.et ibi dixi vt ibi. Nō ſcđo et tene
mēti ꝙ ꝯfirmatio electōis facta ab excōicato
q̄ al̓ hēbat ꝑtātē ꝯfirmādi tene mero iure. Ex
quo pari rōe īfert̃ ꝙ collatio facta ꝑ excōica
tū toleratū valet et tenꝫ qđ ꝑ iſtū tex. ſit idu
ctuꝫ tenuit cal.in q̄dam ſua diſputatiōe q̄ ici
pit excōicat⁹ qui cōi opiniōe hēbat̃ ꝛc.et Inn
aꝑte tꝫ i.c.ſi vere.de ſen.exco. et idē ſenſit in.c
i.de ſciſma.dicā lati⁹ ſuꝑ gl.i. Nō ꝙ data ī
habilitate vni⁹ex plurib⁹ iudicib⁹ delegatis
coꝛruit q̄cquid oēs agūt.et ħ qꝛ exercitiū iu/
riſdictōis ꝯpetit eis pro ꝑte et ñ iſolid uꝫ.vt i
.c.vno delegatoꝝ.et.c.cām m̄rimonij.de offi.
dele.ſnīa aūt nō pōt ꝓ ꝑte valē ad ħ qđ le. et
nō.i.c.cū ſuꝑ abbatia.de offi.dele. qđ ꝓcedit
etiamſi fuiſſent dati cū clauſula.ꝙ ſi nō omīs
duo ꝛc. Nā ꝓcedēdo cū īhabili īficiūt iuriſdi
ctionē ꝓpriā de q̄ dic vt plene nō.i.d.c.cū ſuꝑ.
Nō 2° ꝙ caſſata ꝯfirmatōe ex ꝯfirmantis
defectu.vl̓ ꝑpter iudiciariū oꝛdinē nō ſuatuꝫ
remanet electio in ꝑſtino ſtatu qđ eſt expſſuꝫ
in.c.ſi ꝯfirmatōeꝫ.de elect.li.vi.q̄d ecōtra. An

electiõe exñte iualida valeat ↄfirmatõ dic vt
le.et nõ.i.c.cũ ſup.de cã poſ.et ꝓprie.et i.c.quã
ſit de elect.li.vi.et.c.vno.de poſtu.ꝑla.eo.li.et
vtrobiq̃ bõ gl. Ultio nõ. ibi i fi. iterũ cog/
noſcatis ꝙ corruẽte ſnĩa corruit parit̃ tot⁹ ꝓ
ceſſuſ. Nã papa mãdat hic iterũ de electiõe ↄg
noſci. An aũt h̾ ſit verũ idiſtincte dic ꝙ ñ. ſ3 fac
tria mẽbra circa h̾.q̃ eni viciũ nullitatiſ ↄcer
nit ſnĩam vũtarat puta q2 lata die feriata.et
tũc remanẽt acta i ſuo robore.facit.l.ſi vt ꝓpo
nis. C.quõ et qñ iudex. Aut ↄcernit ſnĩaz ꝑa
rit̃ et acta.et tũc oĩa corruũt.et h̾ cãu iudicio
meo põt itelligi iſte tex. Forte eni iſte iudex fu
it excõicat⁹ publice i toto iudicio.merito ð no
uo inq̃ri dʒ de toto negocio. Aut viciũ cõcer
nit ſnĩaz ⁊ ꝑtẽ actorũ vũtaxat.⁊ tũc ãnullabũ
tur viciosa.vũtaxat ⁊ nõ alia. Hec ſũt de mẽ
te bar.i.l.ſi expſſũ.ff.de appel.et vide qð nõ.in
c i lrĩs.de offi.dele.et i ſpe.de ſnĩa ꝓlata.§.iu
xta ꝓpõis.x.ſ3 ſi cã.vbi in effcũ ſentit ſpe. Ue
nio nũc ad gl.⁊ ꝓma q̃rit.qd ſi iſte iudex fuiſ
ſet occulte excõicat⁹an tenuiſſet ſnĩa.et r̃ñdʒ
ꝙ ſic. Ad h̾ alſat multaſ ↄcordãtiaſ. ⁊ idẽ tʒ h̾
Inno.et hoſti.et vide bo.gl.i.c.ſciſcitat⁹.de re
ſcrip. Ex h̾ et ex tex. iſert̃ ꝙ etiã in ſpiritua
lib⁹ valẽt geſta rõe publici officij ab excõica/
to tolerato qð ẽ nõndũ. Et ſcias ꝙ circa hũc
articulũ an et qñ tolerãtia faciat valẽ geſta
ab excõicato.poſuit hic Jo.cal.q̃dã bõ dcã ⁊
lati⁹videas ꝑ eũ i.d.diſputatione.et addẽdo
mlta ad dicta ſua.dic ꝙ q̃dã ſũt act⁹ q̃ cõi opi.
tenẽt lʒ gerãt ab excõicato mãifeſto.⁊ de iſtiſ
ñ ẽ diſputãdũ.vtputa ↄtract⁹ vl̾ q̃ſi valʒ ei liʒ
ab excõicato publico ſit iitus.vt adq̃rat̃ ob/
ligatio etiã ipi excõicato.ſ3 nõ põt excõicatuſ
agere niſi p⁹abſolutõez h̾ apte ꝓbat̃ i.c.felici.
§.cũ aũt.et ſeq̃ti de penis.li.vi.quẽ tex.ſꝑ te
nebis mẽti.dixi pleniſſime i.c.xitatis. de do.
et ↄtu.idẽ in quaſi ↄtractu.vt ꝓbat̃ i.c.pia.de
excep.li.vi.vbi pʒ tenere iudiciũ agitatũ cuʒ
excõicato añq̃ repellat̃ et i iudicio q̃ſi ↄtrahi
m⁹.l.iij.ff.de pecu.nõ. Jo.an.i d.c. pia. idẽ dic
de teſtõ excõicati q̃tũcũq̃ manifeſti vt diſpu
tauit Ja.de bel.et ſeq̃t̃ et ꝓſeq̃t̃ Jo.an.in.c.de
cernim⁹.de ſen.excõ.li.vi.licet alit̃ dixerit i gl
ſua.ſ3 illã reuocauit in nouella.tʒ bar.i.l. ſi q̃
ram⁹.ff.de teſta.ſentit bal.in.l.i. C.de ſa. ſãc.
ecc. Idẽ fre.ↄſilio lxxi.et ↄſilio.cxvi.vbi plene
ꝓſequit̃ an aũt poſſit legare ꝓ aĩa ſua. Bar.
ꝙ nõ i d.l.i.ſaltẽ vt hẽant legata ꝑuilegia pie
cãe.ſ3 bal.ibi ↄtra et meli⁹ q2 in h̾ dʒ attẽdi ñ
fauor excõicati.ſ3 illi⁹cui ſit relictũ.et vide cir
ca h̾ qð dico i.c.ij.de teſta.facit qð nõ.gl. in.c
ex trãſmiſſa.de deci.et.xiiij.q.v.i ſũma et aut̃
credẽtes. C.de here.et. C.excõicam⁹.§. credẽ
tes.e.ti.vbi pʒ ꝙ ſpãle ẽ i hẽtico et fauore he/
reticorũ.vt ſecuta excõicatõe nõ poſſint teſta
ri.ſec⁹ergo in ſimplici excõicato.et de h̾ dicẽm
vt pleniſſime nõ.i iurib⁹ꝑalle. Quidã ſũt act⁹
qui ipo facto ſũt irriti.q2 ab excõicato gerũt̃.
vt eligere ↄferre.excõicare ⁊ ſilia. ⁊ i iſtis du
bitat̃ an tolerãtia faciat iſta valere exq̃ gerẽ/
tes cõi opiniõe putabãt̃ nõ excõicati et hec ẽ
ꝓprie mã nr̃a. Cal.dic̃ ꝙ aut iſta cõis tolerã/
tia ñ ẽ ꝓbabiliſ.puta q2 ſnĩa fuit publice lata
⁊ tũc nõ iuuat talis opi.q2 nõ ẽ ꝓbabil̾ igno
rãtia eorũ q̃ publice fiũt.xvi.di.qð dicitis. in
c.i.de poſtu.ꝑla.cũ ſi.do.an.putat h̾ verũ qñ
ſnĩa fuit lata de ꝓx.ſec⁹ ſi de lõginq̃ qð diũſr
euanuerit de mẽoria. Itẽ ꝓcedit ſ̾m eũ qñ ſẽ/
tẽcia fuit lata i loco ꝓx.ſec⁹ſi i tã lõginq̃ ꝙ ſi
ſilr nõ potuit trãſire i noticiã illorũ i q̃ũ loco
nũc act⁹geſt⁹ eſt ⁊ nõ h̾ dictũ ⁊ vide circa hoc
qð dixi p⁹ glo.in.c.ad nr̃aʒ.de iureiurã.et qð
nõ. Inno.in addi.in.c.inq̃ſitioni.de ſen.ex.
An talis cõis opi.eſt ꝓbabilis et tũc ſbdiſtin
guit Cal.ꝙ aut act⁹ de q̃ q̃rit̃ cõpetit rõne
ſingularis iuri.⁊ ꝑuati itereſſe. Aut rõne pu
blici officij. Primo cãu aut talis excõicat⁹ exer
cet actuʒ ꝓ ſe ⁊ ꝓ ſuo iure ſingulari ⁊ itereſſe
ſicũ eſt ipetrare ꝓ ſe reſcriptũ grẽ vl̾ iuſticie vl̾
eligere.⁊ tũc dicit ꝙ talis cõis opi.talẽ actuʒ
nõ iuuat.allegat.c.i.de reſcrip.lib.vi.et de cle
ric.exc.mi.c.ꝓpoſuit.⁊ qð nõ.i.c.ad aplice.ec
ti.dic tu ꝙ hec fuit originalit̃ opi. Inno.in.c.
cũ dilect⁹.de ↄſue.vbi poſuit nõbilẽ r̃ſaʒ ꝙ in
his q̃ nõ gerũt̃ rõe publici nõ ẽ differẽtia int̃
excõicatũ publicũ ⁊ occultũ. Et iõ voluit Jo
an.poſt Jo.mo.i.c.i.de reſcrip.ꝑalle.facit dc̃m
c.cũ dilect⁹.et.c.cũ inter. R.de elec.vbi electio
facta a ſuſpẽſis iudicat̃ irrita nulla facta di/
ſtinctõe int̃ publicos et occultos. Nã in iſtis
ceſſat rõ publice vtilitatis. Etſi diceres nõne
canonici eligũt iure publico.dic ꝙ ñ ſ3 ꝓſeq̃ũ
tur ius ſuũ ꝓpriũ.ſ3 ipm capl̾m hñ hʒ iure pu
blico.vt nõ. Inno.i d.c.cũ dilect⁹.ſicut i ſili de
teſte nõ. Inno.i.c.nihil.i fi.de elect. Aut excõi
cat⁹ gerit talẽ actũ noĩe alteri⁹et ad alteri⁹ cõ
modũ ⁊ tũc q̃ is cui⁹noĩe facit ſciẽter ↄſtituit
eũ ad exercitiũ illi⁹act⁹et cõis opi.non iuuat
ad h̾ de ſen.excõ.cũ nõ ab hoĩe.p⁹ r̃ñſo.⁊ de ꝑ
bẽ.ſi b ñficia.li.vi. Dignũ ẽ eni vt bñficiũ ig
norãtie nõ ꝓſit ſciẽtib⁹.et h̾ fuit dcʒ Jo.an.p⁹
q̃ſdaʒ alios.i.d.c.i.de reſcrip.li.vi.liʒ Jo.cal.
eũ ñ allegʒ.tenuit ei ibi Jo.an.ꝙ ñ valʒ reſcri
ptũ ipetratũ ab excõicato etiã noĩe alteri⁹ et
i illi⁹ odiũ q2 tex ille loq̃t̃ idiſtincte.et optie fa
cit.c.poſſeſſionẽ.de ꝓba.q̃ ↄſtituens cui⁹noĩe
actũ exercebat.ignorabat eũ eẽ excõicatũ. vl̾
ipe excõicat⁹id fecit noĩe alteri⁹ ſine mãdato
⁊ tũc d. Jo.cal.ſe credẽ ꝙ cõis opi.iuuet talẽ
actum.q2 hic nõ agit̃ de ↄmodo vel vtilitate

ipius excōicati.ħ illiꝰ cuiꝰ noīe id actū eſt q̄ in
nulla culpa repit̄ cū ignorauerit ad ħ p̄dicta
decre.ſi bn̄ficia et de ꝯſe.di.ij.c.et dixit.et cum
hac opi.ſimplr̄ trāſiuit ħ do.an.et hanc opi.te
nuerūt archy.et hoſti.vt nō.i.c.i.palle.liꝫ Jo.
cal hic nihil dicat. Sꝫ ꝯrariā opi. ꝙ tal̄ actꝰ
nō teneat.tenuerūt Jo.an.et Jo.mo.ibideꝫ et
gl.ordiaria i.d.c.poſt ceſſiōeꝫ.⁊dicit Jo.an.ꝙ
ſi ꝯſtituēs fuit ignorās agat ꝯtra illū q̄ n̄ de
texit defectū ſuū.et hec opi. plꝰ m̄ plꝫ.exq̄ ei n̄
ꝯſat̄ publica vtilitas nō debemꝰ diſtiguēt int̄
publicū et occultū.et fac̄ dc̄m.c.i.ꝙ loq̄t̄ indi
ſtīcte.et.c.poſt ceſſiōeꝫ.palle.et vide Jnno.i.c.
ꝯſideraui ꝰ.de elect.facit ꝙ electō facta a ſuſpē
ſis nō tꝫ licꝫ tractaret̄ de ꝯmodo electi q̄ igno
rauit viciū eligentiū et de ꝯmodo eccl̄ie.vt ci
tiꝰ ſibi ꝓuideat̄ de prela.ar.c. ne ꝑ defectu.de
electi.nec eccīa repit̄ i culpa. ħ ſatis ē eligētes
ad actū explicātes fuiſſe ihabiles ad ħ vt actꝰ
iuri.nō ſb̄ſiſtat. Veīo ad ſcd̄ꝫ mēbꝝ p̄ncipale
qn̄ actꝰ quē exercet talis excōicatꝰ ꝯpetit rōne
publici officij.et tꝫ Jo.cal.ꝙ ſiue ſit actꝰ tpalis
ſiue ſpūalis cōis opio iuuat.ar.iij.q. vij.§.ve
rū.ff.de offi.p̄to.l.barbariꝰ.et.d.l.ij.C.de ſen.
⁊ i ter.nr̄o a ꝯtrario ſē ſu.hec dic̄ ꝯa n̄ ſit ſnia
excōis que nō tꝫ lata ab excōicato q̄tūcūq̄
occulto.vt nō.xxiij.q.i.i ſūma.vt.ß.de ordi.
ab ep̄o.c.ij. ¶ Et idē dicit forte gaſpar eſſe in
ſnia abſolutōis ab excōicatōe.q2 eadē rō vr̄
ſcit ꝯ p̄ei.di.i.ꝯbū. Attēde q2 Jnno.exp̄ſſe vo/
luit ꝯtrariū i.d.c.ſi ꝯe.de ſen.exco.vbi dixit te
nere excōicatōeꝫ collatōeꝫ et ſilīa. a tolerato
excōicato lata q2 dignitas hec exercꝫ et nō ꝑ
ſona et hec opi.forte ꝯioꝛ lꝫ Jo.an.in.c.pia.de
excep.li.vi.tenet p̄mā et cōit̄ teneat̄ nā ꝯſideō
ꝙ excōicatio et abſolutio ſūt iuriſdcōis et ni
hil aut paꝝ opant̄ q̄ ad deuꝫ ħ p̄ncipalr̄ vim
ſuā exercēt q̄ ad eccl̄iaꝫ militātē.vt dic̄ gl.nō.
i.c.q̄dcunq̄.xxiiij.q.i. dn̄t ergo valere ſicut et
alia ſpiritualia vt hic.q̄nimo dixit ſinglr̄ Jn/
no.in dc̄o.c.i.de ſciſma.ꝙ etl.ſpiritualia ſacra
mēta ab excōicatl.ſciſmaticl. hereticl.et ſilib ꝰ.
in forma eccl̄ie illa ꝯferētibꝰ viꝫ ſuā oīdā ha
bēt exq̄ ab eccl̄ia tolerāt̄ et ſic ordiati ab iſtis
recipiūt nedū ſacramētū ħ executōeꝫ ſacram̄
ti abſq̄ alia diſpēſatōe.gl.tn̄ ix.q.i.i ſūma re/
ſpectu executōis tꝫ ꝯtrariū.et Jo.cal.i dc̄a diſ
putatōe q2 cū tales nō hēant executōꝫ n̄ pn̄t
illaꝫ alijs tradere ħ ſi vis tenere opi. Jnno.q̄
eſt valde eq̄ potes dicere ꝙ exq̄ iſti ſūt tolera/
ti executionē ꝯferūt q2 p̄ſbiteri ſolū dicūt ver
ba.et ꝓpter dignitatē ordinis deꝰ ꝯfert grām
q̄tūcūq̄ illi ſint peccōres.vt pꝫ.i.q.i.ꝓpherauit
⁊.c.dedit.⁊.c.mſti.cū ſi. et ad iura q̄ inuūt cō
trariū p̄t dici ꝙ loquūt̄ de nō toleratis et vid̄
ad māꝫ q̄d nō.i.c.q̄to.de ꝯſue.et i.c.vr̄a. ꝯ lo

ca.vbi ꝑ do.an.⁊ ibi etiā tetigi q̄d p̄ꝰ dixi.ſ.ge
ſta tolerāda rōe publici officij limitat Cal ħ
niſi is i cuiꝰ fauorē actꝰ ille publici officij geſtꝰ
fuit ſciebat facientē excōicatū et volūtarie ſi
bi cōicauit i actu illo.tc̄ ei lꝫ cōi opi.haberet̄
ꝓ nō excōicato.et actꝰ in ſe teneat ꝓpter cōeꝫ
opi.iuſtū ē tn̄ ꝙ irritet̄ i odiū volūtarie ſuſci/
piētis a tl̄i ſciēt̄ vt puniat̄ i eo in q̄ peccauit.
i.q.i.ſi q̄ ep̄i.cū ꝯcoꝛ.et de ele.ex.mi.poſtulaſti
cū ſi.et nō ħ dc̄m q̄d ſeq̄t̄ hic do.an.et dico ꝙ
hec fuit originalit̄ opio. Jo.an.pꝰ Jo.de deo
i.c.dilectꝰ.ij.de p̄bē.vbi dixit nō valere ipetra
tōeꝫ illiꝰ q̄ ſcienter ipetrauit i iudicē excōicatꝰ
lꝫ occultū facit.c.ſi bn̄ficia.pall.c. iter cetera.
eo.ti.et dic ꝙ ħ cāu ſcia iſtiꝰ ificit actū ipſo fa/
cto q2 agebat rē ꝓ p̄uato intēſſe.et nō exercēꝰ
publicū offm̄. Si aūt exerceret̄ actꝰ publici of
ficij in eū qn̄ ſciebat hūc excōicatuꝫ tūc valet
actꝰ lꝫ vēiat irritādꝰ et ħ cāu ꝓcedit opi. cal.
¶ Et ꝑ ħ dixit ipſe i dc̄a diſputatōe ꝙ colla
tio bn̄ficij facta ꝑ excōicatū occultū ei qui ſci
ebat illū excōicatum tenet mero iure rōe pu
blici officij ꝯferētis.tn̄ iſte cui fc̄a eſt collatio
poterit p̄uari illo bn̄ficio vt puniat̄ i eo in q̄
delīq̄t.ꝑticipauit ei cū ꝑſona ꝓhibita ⁊ actu
ꝓhibito. ¶ Et nō ħ vltīmū ad q̄d adduco di
ctū Jnno.i.c.i.de ſciſma.vbi nōbilit̄ dicit ꝙ q̄
tūcūq̄ excōicatꝰ tolleret̄ dūmō probari poſſit
ꝙ ſit excōicatꝰ ſi vocat aliq̄ ad ordinē vl̄ alia
ſacramēta pōt ei dici non recipiā ħ a te q2 es
excōicatꝰ.vn̄ tibi ꝑticipādū nō eſt et ħ eſt legi
tima cā appellādi ſi prelatꝰ eū ꝯpellēt ſecꝰ dic̄
i alijs puta in ifamibꝰ i irreglaribꝰ. et i ſilibꝰ
Nā ꝯtra eos n̄ eēt talis exceptio admittēda
.ſ.nō recipiā ħ a te.q2 tu es irreglaris.q2 ſuf
ficit fᵐ eū ꝙ toleret̄ viij.q.iiij c.nōne.rōem di
uerſitatis aſſignat q2 excōicato cōicari n̄ pōt
ſine ꝑiculo.ħ in alijs ſecꝰ. Jpſe q̄d in excōica/
tis dicit in ſymoniaco in ordie et notorio for
nicatore.et ħ ea rōe.q2 ab eoꝝ obediētia ſine
auctē lꝫ recedere xxxij.di.c.veꝝ. Nō ſinglr̄ ħ.
ħ vide q̄d dixi i.c.vr̄a.de coha.cle.⁊ nō ex pre
dictis vitādū eē excōicatū etiā occultū. lꝫ ſit
ꝓpriꝰ prelatꝰ. Sꝫ de ħ vltīo vide q̄d le.et nō. i
c.cū nō ab hoie p̄ꝰ rn̄ſo de ſen.exco. Predicta
dico ꝓcedere quādo tolerat̄ is q̄ al̄ hꝫ ptātēꝫ
et publicū officiū lꝫ infectū ꝓpter excōicatōeꝫ
¶ Quid aūt ſi nullā ptātē hꝫ ſ; ē itruſus. tn̄
cōi opi.hr̄ ꝓ prelato an valeāt ꝑ eū geſta.vi/
de nōnter ꝑ Jnno.in.c.nihil eſt. de elect.et q̄d
le.et nō.in.l.ſi vrbana.ff.de ꝯdi.inde.et aliq̄d
ꝑ Jnno.in.c.in lr̄is.de reſti.ſpo.et q̄d dixi i.c.
grauis.e.ti.et hec ſufficiāt q̄ ad iſtū articulū
Hl.ij.colligit ar.ꝙ lr̄is ep̄i credit̄ Jnno. videt̄
colligere ꝯtrariū ar.ſ.ꝙ nō credat̄. Ad q̄d eiꝫ
mādaret̄ ingri ſi crederet̄. Jo.and.dicit poſſe

dici ꝙ mādat inq̄ri ſi de excōicatōe ꝺ qua cō
ſtabat.ſ; de publicatōe.de q̄ nō ↄſtabat vł po
teſt dici iudicio meo ꝙ pape nō ↄſtabat de lit
teris alſatis iō mādat inq̄ri. ¶ Vel dic ꝙ erāt
lr̄e teſtioniales nō aūt ꝓmulgatorie.⁊ de mā
dic vt plē dixi i.c.p⁹ ceſſionē.de ꝓba. ¶ Que/
ro q̄ poterat eē alia cā nl'litatis.de q̄ ꝑ̄p mā
dat iquiri gl.iij.ponit mlt̄a exēpla q̄ꝝ aliq̄ nō
ↄueniūt lr̄e. Et pmo dic puta q: electa fuiſſet
excōicata vel ꝑ ſymoniā elc̄a vel alſs īſuffici
ens certe hec exēpla ñ ſūt bona q̄ ad tex. qm̄
ſi tex.itellexiſſet de vicio cū cernēte pſonā nō
mādaret āpli⁹ iquiri de electōe cū eēt ꝑemptū
negociū pncipale. Itē hic nō agit de cauſis i
fringētib⁹ electionē ſ; ꝓceſſū et ſniaꝫ. Et ſ; īfer
tur ꝙ nec ſequēs exēplū de forma i electiōe ñ
ſuata ↄuenit lr̄e.et hodie i electōe monialiuꝫ
nō ſuat forma.c.q: ꝓpter.de elect.ſ;.c.idēnita
tib⁹.de elec.li.vi.iō tene qd̄ ſeq̄t in gl.q: forte
obijcebat ꝙ nō fuerat ſuat⁹ ordo iuris in iu
dicio. ¶ Oppo.i eo ꝙ papa mādat caſſari ſen/
tēciā latā a publico excōicato.videt enī ꝙ ſit
ipo iure caſſa ⁊ irrita.q: excōicat⁹ ē ſuſpēſus
a iuriſdictōe ⁊ ꝑ ↄñs ñ pōt aliqd attemptare
valide ꝙ ſit iuriſdictōis.ad ſ; qd̄ le.et nō.in.c.
dilect⁹.de ↄſue.⁊.c.ꝟitatis.de dolo ⁊ ↄtu.⁊ in
c.paſtoralis.i fi.de appel. ¶ So.gl.vt arbitror
metu ↄtrarij exponit tex.i ꝟbo caſſata.i.caſſa
⁊ irrita nūciata ⁊ ſic expſſe ſentit taleꝫ ſniam
eē nullā. Et idē ſentit.ſ;.e.cū dicit nulla i excōi
catū pōt cadē iuriſdictio. Idē voluit Inno.ſ;
q̄ exponit tex.ibi īfirmādaꝫ.i.infirmā nūciā
daꝫ. Et idē tꝫ gl.i.c.ſciſcitat⁹.de reſcrip.⁊.c.ex
ceptōeꝫ.de excep.et.l.i.C.de iur.et fac. igno.
⁊ ꝓbat a ↄtrario ſenſu i.c.fi.de cle.ex. miniſt.
vide gl.xxiiij.q.i.in ſūma.⁊ in.c.audiuim⁹.ea
cā et qōe et ſ; incūtāt teneas. Nā ſi iuriſdictō
ei⁹ ē ſuſpēſa nō valet qd̄ agit.d.c.veritatis.
S; data clādeſtinitate valet act⁹ ꝓpter publi/
cā vtilitatē rōe publici officij vt hic ⁊ i iurib⁹
ſupi⁹ allegađ. Et ꝑ hec declarat ſequēs ꝑticu
la gl.in eo ꝙ colligit ſniaꝫ retractari detecto
ipedimēto. Et ſtati opponit de mltis iurib⁹ in
q̄b⁹ ꝓbat ↄtrariū.dicēdū ē enī ꝙ hic ipedimē/
tū erat publicū ⁊ ſic ſnia fuit ipo iure nll'a.ſe
cus ſi fuiſſet occultū q: tūc nō retractaret ſen
tēcia.vt in ↄtrarijs.et ſ; a ↄtrario ſenſu. ¶ Al/
teri⁹ gl.opponit in eo ꝙ retractat ſeu viciat ſ;
ſnia ex vicio vni⁹ iudicis tūtarat.vñ ob.l.i.ff
ꝙ cū fal.tu.vbi dicit ꝙ ſi ver⁹ et falſus tuto/
res iꝑponūt auctē ſuſtinet act⁹ ꝓpter veꝝ tu/
torē. Ad idē.c.cū vincō.de elec.vbi habiles ⁊
ihabiles ſil' elegerūt. Sol.gl.ꝙ delegatis dat
iuriſdictio vt oēs ſil' ꝓcedāt.ita ꝙ exercitium
nō ↄpetit iſolidūꝫ ſ; p:o pte.iō ex defectu vni⁹
viciat in totū.q̄cq̄d oēs agūt.vt in.c. vno.de
legatoꝝ.de offi.dele.⁊ ad ↄtraria gl.formali
ter ñ rñdꝫ. Sꝫ tu dic vt plene nō.in.c.cuꝫ ſup
abbatia.de offi.dele.⁊ ſpālit ad.d.l.i.dic ꝙ tu
tores hñt ptātē inſolidū.iō q̄ſq3 videt inꝑpo/
nere auctē meliori mō q̄ pōt.ad. c. cū vincio.
dic ꝙ illi ñ erāt inhabiles q̄ ad ſe ſ; reſpc̄u ſo
cioꝝ.de cui⁹ vtilitate ipi erāt puati. vñ ihabi
les illos admittēdo videt illos habitaſſe. vt
ibi nō. ¶ Altio ex̄ gl.q̄ro q̄re tex.ponit illaꝫ
dictionē ſuſpenſiuā ibi iterim.ꝛc̄. Triplex dat
ſolutio ſm doct. Pria vt exponat interi.i.pē/
dēte illi⁹ admiſtratōe cui debuit fieri reſigna
tio ſbtractoꝝ.vt hr̄ in.c.cū dilecta.de reſcrip.
¶ Secūda vt habeat reſpect⁹ ad appellatōis
pēdētiā. ¶ Tercia ꝙ hic excipiebat ↄtra pro/
curatorē dñi de excōicatōe vt ſit ſenſus ꝙ pē
dēte illa ↄgnitōe iterim iſti ↄgnoſcāt de viri/
bus ſnie et in ſ; nō eſt vis que opi.teneat. ¶
An aūt qd̄ hic dr̄ de exceptōe hēat locū i ſuſ/
pēſione maiori.credo ꝙ ſic ꝑ dc̄m.c.cū dilect⁹.
⁊ qd̄ ibi nō.de cōſuetudine.et.c.ſi celebrat.de
cle.ex miſ.a ↄtrario ſenſu.hec ſufficiāt.

Quamuis

Ponit regulā.et duos caſus exce
ptos.pm⁹ ibi ⁊ tñ.ſcd̄us ibi ac illi. Et
pōt ſic ſumari.res iter alios iudicata alijs ñ
nocet. Fallit eo q̄ paſſus ē illū litigare cui ſe
cūdo loco ↄpetebat actio vel defenſio vel a q̄
cāꝫ in iure iudicato habuit.et hec decretalis
de ſe hꝫ ſbtilē et longā mām nitar ↄpēdioſe lo
qui q̄tū potero. Et pmo ꝓſeq̄r regulam ſcd̄o
cāus exceptos tā i tex.q̄ꝫ in gl. ¶ Queo ergo
pmo de rōe regule. So.dic ꝙ rō regule eſt nā
lis. Nā vni ꝑ alteꝝ nō dꝫ īiqua ↄditio auferi/
ri. Itē res diſpoſita ad certū finē nō dꝫ aliuꝫ
effectū opari cū enī ſnia ſit dicta int̄ litigātes
ſup eoꝝ iure.nec ſit ibi diſcuſſuꝫ de iure tercij
nec etiā de alteri⁹ iure licuit ſine mādato diſ/
ceptare merito ſnia nō dꝫ alijs q̄ nō fuerūt i
iudicio obeſſe.ↄcordātias plīmas hēs in pn
gl. Preterea cū agētē de iure ſuo nō valeaꝫ a
iudicio remouere.indignū eſſet ſi ex facto ſuo
mihi p̄iudiciū gñaret.q: res q̄ culpa caret in
dānū vocari nō ↄuenit.in.c.ij.de ↄſti.et hanc
rōeꝫ videt reddē tex.in.d.l.ſepe.ꝟ.cur aūt. ¶
Scd̄o q̄ro q: hic dat regula ꝙ res iudicata
nō dꝫ alijs nocē nunq̄d ſaltē poſſit ꝓdeſſe dic
ꝙ ñ vñ ſicut regularit̄ alijs nō nocet ita nec
ꝓdeſt vt ꝓbat in.l.res iter alios.C. quibus
res iudi.nō no. ¶ Tercio q̄ro an hec regula
vt res inter alios iudicata nemini noceat.vł
ꝓſit ꝓcedat idiſtincte quo ad omne p̄iudiciū
vel ↄmodū dic ꝙ ꝓcedit reſpectu pleni p̄iudi
cij ſeu ↄmodi. Nā ꝓdeſt ſeu nocet quo ad pre
ſūptionē exquo tāgit ius abñtiū. vt nō. glo.
et bar.in.l.ſi duo.ff.de iureiurā.et i d.c.dilcu/

ij.de ſymo.et.c.iterrogatū.ij.q.iiij.⁊ dixit bar
i.l.admonēdi.ff.de iureiur.ꝙ fcit ſemiplenā
ꝓbationē qd ē nōnoū.h tñ ego relinqrem ar
bitrio iudicis q̄ h arbitrabit ſm ꝙ ſnia tāgit
ius abſtītiuz et bñ facit tex.i.d.l.ſi duo ꝑreni.
iūcta.l in.ff.de teſti.et vide Lapū alleg.liiij.et
hec ſeqt bar.et do.an.hic. ¶ Quarto q̄ro qd
de aliis actis cāe vt atteſtatōnib⁹ et ſilib⁹.dic
ꝙ idē in eis qd in ſnia.regulant eni ſm ſniaz
vñ qbus ꝓdeſt vel nocet ſnia ꝓſunt vl nocēt
acta.ad h bo.tex.in.c.iter dilectos.ꝟ.nec atte
ſtatōes.de ſi.iſtru.nōt Jnno.in.c.cāmq̄.de te
ſti.et nō.in d.l.ſepe.in fi. Et idē in ꝯfeſſiōe di/
cas.nō eni ꝑiudicat cōfitēti niſi reſpectu iter
rogātiſ.vt ē tex.nō.in.l.ſi.ff.de iterro.act. Mi
de tñ circa h qd nō. Jnno.in.c.qliter et qñ.ij.
de accu.et.c.ꝑ inqſitionē.de elec.et qd dixi in
c.fi.d ꝯfeſ. ¶ Quito q̄ro qliter dz itelligi illa
regula res iter alios acta.ⁱc. Sol.dic ꝙ ꝓce/
dit ſiue neuter illoꝝ de qꝝ ꝑiudicio vel ꝯmo
do agit fuerit in iudicio.h res fuit ꝓſus int
alios geſta ſiue alter eoꝝ fuit in iudicio liti/
gādo cū alio. Nā geſtū ꝑ me cū aliq̄ reliqs q̄
nō fuerūt i iudicio nō ꝓdeſt neq̄ nocet.vt. C.
res int alios acta ꝑ totū.⁊.l.luti⁹.ff.de his q̄
no.iſa.et.c.cū olim.i fi.de cā poſſ.et ꝓꝓrie.cuz
ſi. Et ꝓcedit regula etiāſi ꝯſanguine⁹ me⁹ liti
gaſſet de iure meo. Nō ei mihi nocz niſi ratū
hēam.vt.l.i. C.quib⁹ res iudi.nō nocet.lz eiz
ius admittat ꝯſanguineū ad agendū ꝓ cōiū
cto cū cautione debita vt in.l.ſed et hec.ff.de
ꝓcu.et.c.nōnulli.in fi.et.c.ex ꝑte decani.de re
ſcrip.nō tñ ꝑ h fcit illū ꝓcuratorē vt dic tex.
nō.in.l.iij.ff iudi.ſolui. Sz ꝯſanguineuſ obli
gat ſe factuꝝ ꝙ cōiūcta ꝑſona ꝓ q̄ agit hēbit
iudiciū ratū. ¶ Sexto q̄ro an procedat regu
la hic poſita ſi ſcio aliq̄ agere noīe meo et ñ
ꝯtradico. So.aliqd tāgit h Jnno.ꝫ pleni⁹ i.d.
c.ex ꝑte decani.et dic vt ibi dixi et.ꝟ.aliqd ſbij/
ciā. ¶ Septio q̄ro qdā fuit accuſat⁹ de homi
cidio et iiuſte ꝯuict⁹ vel ꝯfeſſus fuit corpalit
punit⁹.tādē repit ꝙ nō fuit ipe ꝫ ſēproni⁹.nū
qd ſemproni⁹ dēat decapitari ſeu vt delictuz
meret alit puniri.dic ꝙ ſic ꝑ regulā h poſitaz
res iter alios acta et vr expſſe qi i tmīs nris
in.l.q̄ ſeruū.de iter.act.nec ob.ſi dicat ꝙ i iſtiſ
crialib⁹ ſnia facit fidē q̄ ad oēs.vt.l.eū q̄.ꝟ.i
popularib⁹.ff.de iureiurā.qꝛ res male acta ñ
dz ꝑ̄ocinari malefactori.ad h.l.denunciaſſe
ꝟ.qre.ff.de adul.et qd nō. C.p.i.l.i. C.q̄ accu.
nō pñt.et h expſſe firmat bar.alſs bal.i.l.res
iter alios. C.qb⁹ res iudi.nō nocet in fi.et fa
cit optie qd le.et nō.in.c.ij.de pur.vul.qd bñ
nōbis. Et hec ſufficiāt quo ad regulā hic po
ſitam. Uenio nūc ad cāus exceptos et ꝑ⁹ eſt
cū is cui ꝑmū de ea.re.actō vl exceptō ꝯpete/
bat de ea.re.ſuſtinuit ſeqntē agere. Pro c⁹ de/
claratōe ꝑmo q̄ro qñ actio vel defenſio ꝑmo
loco alicui ꝯpetere dicat. So.breuiter dico ꝙ
ad eū ꝯperit ꝑmo loco actio vel defenſio cui⁹
ē ius vel res in iudiciū deducta ſeu de cui⁹ ꝑ
iudicio ꝑncipalit agit Ad eū ꝟo q̄ pōt aliqd
itereſſe vel ꝑiudiciū ſaltē facti ꝑtendere dicit
ſcdo loco ꝯpetere et potes iſtrui ex nōtis i.c.
cū deputati.de iudi.et varia exēpla poteſ col
ligere ex d.l.ſepe. ¶ Primo i debitore q̄ hz pi
gn⁹ obnoxiū et creditore.nā vbi ꝯtendit de ꝓ
prietate ſeu dñio rei pignorate.cū tūc actio t
defēſio ꝑ⁹ loco ſpectat ad debitorē qm̄ dñiuz
illi⁹ rei ad eū ꝑtinz et ꝑiculū ad eū ſpectat ꝑn
cipalit.qꝛ illa re euicta ipa tenet creditori per
ſonalit.l.creditor.q̄ nō idoneū pign⁹.ff.ſi cer.
pe.et ꝑt agē creditor pignoraticia ꝯtra debi
torē.vt i.l.tutor.ꝟ.ꝯtrariū.ff.d pig.ac. Ad ipz
ꝟo creditorē ſpectat actio vl defēſio ſcdario re
ſpectu ypothecarie quā hz ſcdo ꝑt poni exm̄ in
marito et ſocero ſeu vxore reſpcu reꝝ dotali/
um. Nā actio ſeu defenſio ꝑmo loco ꝑtinz ad
maritū.qꝛ i eū trāſiuit dñiuz reꝝ dotaliū con
ſtāte mr̄ionio.vt i.l.dote ācillā. C.de rei vē.
Ad ſoceꝝ ꝟo ſeu vxorē ꝑtinz ſecūdario ſaltē
defēſio ꝓpt ꝑiculū euictōis. Jdē ꝑt dici i ēpto
re et vēditore et ſilib⁹. ¶ z⁹ q̄ro q̄re i hūc caſū
ꝑiudicat res iter alioſ acta. So.tex.i d.l.ſepe
pōit rōez qꝛ cū diſputet de re ad me ꝑncipalr
ꝑtinēte.et poſſū remouere litigātez a iudicio
ſeu i me aſſumē iudiciū ſeu ꝓteſtari.qd nō in
tē⁹ vt litigz i mei ꝑiudiciū et taceo videor ꝯſē
tire ⁊ ſic ille vr litigāe cū volūtate mea.vt.ꝟ.h
laci⁹ ſbnciā. Et ꝑ hāc rōez gl.et bar.i d.l.ſepe
ipugnāt illd exm̄ d debitore paciēte creditorē
agere.qꝛ creditor ꝑt agere ypothecaria etiaz
inuito debitore.vt.l.cū notiſſimi. C.de ꝑſcrip
xxx.l.xl.an.id dicit ꝙ ꝓcedēs rō ñ vēdicat ſibi
locū in debitore ꝫ in eo aſſignāt aliā rōem vʒ
delicet ꝙ exquo debitor pignorauit rē vr ſuo
creditori dediſſe ꝑtātē agēdi ypothecaria in
qua venit ꝓbandū dñiuz debitoris ideo ipē
debitori ſciēti fit ꝑiudiciū. Sz do.an.nitit ſal
uare illā rōez etiā in debitore dicēs ꝙ licz cre
ditor non poſſit impediri a debitore ſuo q̄ mi
nus agat ypothecaria inqtū aſſumit diſpu
tatōez ſup ꝓꝓrietate.qꝛ defēſio ꝑ⁹ loco ad euz
ſpectat ꝑt tñ in ſe aſſumē iudiciū ꝓꝓrietatis ⁊
ipedire debitorē de ipo diſceptāe exq̄ ꝑat⁹ eſt
aſſumē iudiciū nec hz de q̄ ꝯqueraf creditor.
exq̄ debitor vult eū defēdere fidelit poterit tñ
ſibi aſſiſtē creditor ne colludat.ar.i.l.ſi ſuſpe/
cta.ff.de iof.teſ.⁊ h m̄ ſatis plz cū h velit tex.
apte in d.l.ſepe. ¶ Preterea dico ꝙ cū poſſit
ſibi ꝓuidere preſtādo i iudicio ꝙ nō itendit
ꝙ ille ſibi ꝑiudicet ſi obmittit vr ille litigare

ex ſuo ɔſenſu. Nã tex. iſte loqt̃ cũ is ad quẽ p̃
mo loco ɔpetit actio patit̃ ſequẽtẽ agere. ȝ p
illã ꝓteſtatõez ſatis apparȝ ꝺ ſua ɔtraria vo
lũtate. ad h̾. l. ſi debitor. §. i. ff. q̃. mo. pig. l̾ ypo.
ſol. et. l. ſicut. §. nõ videt̃. ff. e. ti. Et qđ. s̃. dixi ꝺ
debitore patiẽte creditorẽ agere ꝓcedit ſ̃m gl.
nr̃az p⁹ mediũ ſ̃m lr̃az pyſanã et in h̾ habuit
gl. reſpectũ ad pãdectas ãtiquas i q̃b⁹ ſũt ori
ginalia legũ q̃ pãdecte oli erãt pyſ. hodie v̾o
ſũt florẽtie et ibi illas vidi. ȝ alia lr̃a in. d. l. ſe
pe. hȝ oppoſitũ. ſ. qñ creditor patit̃ debitorẽ ex
periri de ꝓprietate pignoꝝ. vt faciat ſibi p̃iu/
diciũ i iſta ypothecaria. ſi debitor ſuccubuit
ſup ꝓprietate. ȝ ſ̃m iſtã lr̃am ob. l. ſi ſupat⁹. ff.
de pignoꝝ. et. l. p̃ſes. C. e. ti. vbi inuit̃ ꝙ iudiᵐ
agitatũ cũ debitore nõ nocet creditori. Sȝ gl
iſta dic̃ ꝙ tenẽdo iſtã lr̃am poſſet r̃ñderi ꝙ lo
quat̃ qñ ignorãte creditore debitor litigauit
¶ Sȝ tũc aduerte. nã ceſſat i creditore rõ. d. l
ſepe. tũ qꝛ ad creditorẽ nõ ſpectat actõ vl̾ deſẽ
ſio p̃⁹ loco ſup ꝓprietate dñij. vt. s̃. dixi ſed ad
ip̃ȝ debitorẽ. ¶ Itẽ nõ põt creditor ꝓhibẽ de/
bitorẽ expiri ſup ꝓprietate pignoꝝ. q̃re pl⁹ plȝ
ñi p̃cedẽſ lr̃a. vt loq̃t̃ i debitore patiẽte. fateor
tñ ꝙ et alia lr̃a ẽ v̾a i ſe vt pȝ i. l. p̃ſes. ꝑal̾. vbi
dr̃ ꝙ tm̃ i duob⁹ caſib⁹ iudiciũ agitatũ cuȝ de
bitore ñ nocet creditori i ſua ypothecaria. p̃⁹
ẽ cũ p̃t docere de colluſione debitoꝝ. Scđus
cũ ñ cã ɔgnita plene fuit ɔdẽnat⁹ ȝ forte ꝓp̃
ſuã ɔtumaciaȝ. et puto ꝙ irregularit̃ fiat ſibi
p̃iudiciũ ñ p rõẽs p̃dcãs. ȝ p id qđ hic ſbijcit̃
i ſcđo cãu excepto. qꝛ. ſ. paſſus ẽ eum a q̃ cãm
habuit expiri exq̃ ei ſciuit debitorẽ ſuum a q̃
habuit ius pignoꝝ. expiri ꝺ ꝓprietate pigno
ris et ſibi ñ reſiſtit nec fuit ꝓteſtat⁹ ꝺ iure ſuo
vr̃ de volũtate ſua fuiſſe litigatũ. Et p h̾ põt
iudicio meo recte poni exẽᵐ i ſcđo cãu in tex.
excepto vt it̃ p̃ᵐ et ſcđȝ cãuȝ notet̃ hec diuerſi
tas. videlȝ vt p̃m⁹ caſus ꝓcedat qñ is cui p̃⁹
loco ɔpetebat actio vl̾ deſẽſio ꝑmiſit ſequẽtẽ
agere. Scđs ꝓcedat qñ ɔpetebat ſibi p̃⁹ loco
actio vel deſẽſio. ȝ ꝑmiſit agere illuȝ a q̃ cãm
habuerit. Exq̃ ei actor ſu⁹ diſputauit de ſuo
iure ⁊ iſte tacuit videtur egiſſe cũ ſuo ɔſenſu
Et in hoc loq̃tur tex. iſte magis ſpecifice q̃ȝ in
d. l. ſepe. Nã ibi ſolũ excipit̃ prim⁹ caũs et hec
ɔſideratio mihi pl⁹ plȝ. q̃ȝ. d. do. an. dicẽtis ꝙ i
effcũ ẽ vn⁹ ca⁹ except⁹ qꝛ p̃m⁹ ca⁹ ẽ rõ ſcđi qꝛ ñ
ad actorẽ ȝ ad ſucceſſorẽ ſpectat p̃⁹ loco actio
vel deſẽſio. ⁊c̃. Sȝ ꝓfecto ſȝ h̾ papa iepte exce
piſſet duos ca⁹. Itẽ ego dedi tibi exᵐ in credi
tore patiẽte ad quẽ nõ ſpectat actio vel deſẽ/
ſio p̃⁹ loco et tñ ꝓp̃ rõeȝ ſcđi ca⁹ fit ſibi p̃iudi
ciũ. Et p hec hẽs etiã ſcđm caũȝ declaratũ et
exẽplificatũ. Sȝ añq̃ deſcẽdã ad alios ca⁹ vl
tra tex. q̃ro an ſit idiſtincte veꝝ ꝙ ſnĩa lata ɔ/

tra debitorẽ p̃iudicet debitori ſciẽti. ⁊ ecõuer
ſo. Pđo. p̃mo reſpectu creditoꝝ. diſtingue ſic p⁹
bar. in. d. l. ſi ſupatus. ꝙ aũt debitor fuit victus
añq̃ pignori rẽ traderet ⁊ idiſtincte ſnĩa nocet
creditori qꝛ nõ potuit pl⁹ iuris in aliũ trãſferre
q̃ȝ ipe hẽret vt in. c. nup. de dote poſt di. re. ⁊ l
tradidõ ff. de acq̃. re. do. et reſoluto iure aucto
ris reſoluit̃ ius ſucceſſoꝝ. vt i. l. lex vectigali.
ff. de pig. Aut p̃⁹ obligauit ⁊ poſtea fuit vict⁹
⁊ tũc aũt creditore ignorãte et ſibi nõ p̃iudicat
vt i. d. l. ſi ſupat⁹. ſ̃m cõeȝ itellectũ a creditore
ſciẽte et tũc aũt ſnĩa fuit lata ɔtra debitorẽ cõ/
tumacẽ et creditori ñ p̃iudicat vt i. d. l. p̃ſes.
C. de pig. ſ̃m vnã lec. et ar. in. l. papian⁹. §. me
miniſſe ff. de ioffi. teſta. Aut debitore p̃ñte et
tc̃ aũt p̃iudicat̃ creditori. vt i. d. l. ſepe. ſȝ vnam
lec. et i. d. l. p̃ſes. arguẽdo p locũ a ſpãli. Illđ
aũt qđ dictũ ẽ de ſnĩa lata ɔtra debitorẽ ɔtu
macẽ itelligit nõnẽ bar. qñ paſſus ẽ cãȝ eo cõ
tumace liquidari tũc ei magis ꝓp̃ ɔtumaciã
q̃ȝ ꝙ malã cãm habuerit videt ſuccubuiſſe. ȝ
ſi totã cãȝ tractauit p̃ñs. ⁊ allegatõib⁹ iterfu
it lȝ in ip̃o actu ſnĩandi fuerit cõtumax putat
ip̃e ꝙ ſnĩa p̃iudicȝ creditori qꝛ ei⁹ p̃ñtia nihil
tc̃ fuiſſȝ opata. vt. l. ſi rẽ. §. fi. ff. de euict. et nõ h̾
dcẽȝ qꝛ fcit ad mſta. et allego in ſili Inno. in. c.
raynald⁹. de teſta. paꝝ p⁹ p̃n. Predcã v̾a ñ de
bitor p colluſionẽ ſuccubuiſſȝ vt i. d. l. p̃ſes. et
h̾ de p̃⁹. ¶ Reſpectu v̾o debitoꝝ. diſtingue ſic
p⁹ bar i. d. l. ſepe. ꝙ aũt creditore agẽte fuit reus
abſolut⁹. qꝛ ñ valuit obligatio pignoꝝ. l̾ alia
cã ñ ɔcernẽte dñium et tũc idubie ñ p̃iudicat
debitori. ar. i. l. cũ q̃rit̃. cũ ſequẽ. ff. ꝺ excep. rei
iudi. et i. c. ſi. de cã poſſ. et ꝓprie. Idem ſi ſuccu
buit creditor qꝛ nõ ꝓbauit de dñio debitoꝝ.
Nã debitor poterit poſtea agẽ rei vẽdicatiõe
qꝛ ad aliũ finẽ fuit q̃ſitũ de dñio i p̃⁹ iudicio
q̃ȝ i h̾ ſcđo qꝛ in p̃⁹ ad effcẽȝ ypothecarie. nc̃ ve
re directe agit̃ de dñio idõ ñ obſtabit debitori
exceptõ rei iudicate. d. l. cũ q̃rit̃. et. d. c. ſi. ⁊ qđ
nõ. in. l. iulian⁹. ff. de ɔdi. inde. in gl. magna. aũt
ſuccubuit qꝛ re⁹ aſſũpſit in ſe on⁹ ꝓbandi et ꝓ
bauit ſe dominiũ et tũc p̃iudicat debitori ſci
enti. ⁊ h̾ cãu ꝓcedat. d. l. ſepe. et iſte tex. ⁊ ꝓ h̾
tex. in. d. l. ſepe. dũ p̃ſupponit ꝙ agebat̃ de ꝓpri
etate pignoꝝ. Itẽ p̃dcã vera ſi plene fuit cog
nitũ de ꝓprietate pignoꝝ. ſeu ꝺ dñio alȝ ſec⁹.
ar. in. l. a diuo. pio. §. ſi ſuper reb⁹. ff. de re. iudi
⁊ qđ nõ. in. l. ij. C. de oꝛ. ɔgni. ⁊ l. penl̾. ff. ꝺ his
q̃ ſũt ſui vel a lie. iuris. Nã dñiuȝ venit incidẽt
i ypothecaria idõ ñ p̃iudicat in ſnĩa eo ꝙ vẽit
icidẽter ſeu p modũ cãe niſi p̃us de illo fuerit
cognitũ. vt nõ. in iurib⁹ ꝓxie allegatis. ⁊ dixi
in. c. cũ eccl̾ia ſutrina. de cã poſſ. ⁊ ꝓprie. ¶ Ex
his infert bar. ñ ſufficere debitorẽ ſcire ꝙ cre
ditor agat ypothecaria niſi etiam ſciat reum

aſſūpſiſſe dn ꝓbādi ſe dn̄m q2 vt pz ex ꝓdcīſ
in h̄ ſcdo cāu ſit ſibi p̄iudiciū et nō in p̄ᵒ. h̄ in
creditore ꝯuēto ſatis eſt ꝙ ſciat litē motā. q2
diſputaꝛ de dn̄io p̄ncipalī et dādo ſibi pignᵒ
vr̄ ſibi ꝑmiſiſſe defenſionē. Nodo ad p̄dicta
aliā limitationē bonā quā pōit Inno. in. c. ſi
ꝯtra. s̄. eo. vbi dicit ꝙ nō ſufficit quē ſcire litē
motā ad h̄ vt ſibi ī iure ſuo p̄iudicet niſi etiā
ſciat ſibi iuſ in illa re ꝯpetere. Pro h̄ q2 igno
rās nō vr̄ ꝯſentire. l. ſi mulier. ff. de ioffi. teſt. ⁊
xxxviij. di. placuit. Sz q2. s̄. poſui exēm ī em
ptore et vēditore et marito et vxore ſeu ſoce/
ro. vt factū actoris p̄iudicet ſucceſſori et pōit
etiā tex. ī. d. l. ſepe. et gl. hic. An h̄ ſit veꝝ ſim
plicit̄. aduerte ſi actor puta vēditor vel vxor
ſeu ſocer aſſumit defēſionē ſup ꝓprietatez rei
vēdite ſeu ī dotē date marito ſeu emptore ſci
ēte et ī dubio ſit eiᵒ p̄iudiciū ſi actor ſuccūbit
vt hic. et ī d. l. ſepe. Sz dubiū ē cū vxor ſeu
vēditor agit. et vr̄ ꝙ tūc nō fiat p̄iudiciū ma
rito vel ēptori. q2 cū iſti nō hēant actionē cū
dn̄iuz ſit trāſlatū iā in maritū et ēptorē ergo
agere nō potuerūt. q2 ſine actōe nemo expit̄.
l. ſi pupilli. §. videamᵒ. ff. de neg. geſ. et de iudi
c. exaiata. cū ſi. Itē ſi vxor vel vēditor egit
et ſuccubuit ſatis regularit̄ ſuccubuit. q2 nō
p̄t ꝓbare ſe dn̄m. ergo nō dz p̄iudiciuz gn̄ari
ſucceſſori vt marito ſeu ēptori hn̄ti dn̄ium et
hāc ptē vr̄ tenere gl. in d. l. ſepe. et ad illū tex.
q̄ dicit et p̄ſupponit ꝙ iſti pn̄t expiri dicit ꝙ il
lud v̄bū ponit̄ ibi ꝓ defēdere. et ita ſentit gl.
nr̄a hic modicū an̄ ſinē. Sz finalit̄ hec gl. ⁊
Inno. tenēt ꝯtrariū dicētes ꝙ licz de iure iſti
n̄ poſſint agē tn̄ ſatis ē ꝙ de facto egerūt nec
fuerūt ꝑ ſucceſſores reuocati. Nā hoc ipō ꝙ
paſſi ſūt vr̄ ex volūtate eoꝝ iudicatū iō eis p̄
iudicat ſn̄ia lata cū eoꝝ actore et ꝓ h̄ iſte tex.
ī ſcdo cāu q̄ loq̄t̄ idiſtincte. et tex. ī d. l. ſepe. ī v̄
tu āt. vbi ſit mētio de actōe et defenſiōe. Bar
ī d. l. ſepe. ſic diſtiguit ꝙ ſ vēditor meᵒ agit vl̄
defēdit meo noīe. et tūc ſn̄ia lata ꝯtra euz m̄
n̄ p̄iudicat ſiue fueri ſciens ſiue ignorās niſi
ratū habeā vt ī. l. i. C. q̄. res iu. nō no. rō eſt q2
h̄ cāu iſte agit de iure qđ meū ē. nō de eo qđ
meū hēat et ſic ceſſat rō poſita hic. et ī d. l. ſe/
pe. ꝓhibere enī videor ex q̄ inutiliter gerit ne
gociū meū qđ apparet ex eo q2 victᵒ ē. l. iij. §. in
hac. ff. iudi. ſol. Mihi h̄ dictuz nō plz. q2 ſi ſcio
illū agere noīe meo. et nō ꝓhibeo videor ſibi
dare mādatū. Aut iſurgit p̄ſūptio ꝙ habeat
mādatū vt inſti. ꝑ q̄s ꝑſo. agere po. nō. Inno
ī. c. ex pte decani. de reſcrip. et ibi plē dixi nec
veꝝ ē ꝙ agēdo noīe meo inutiliter agat. q2 ſi
h̄ eēt nō admitterēt iura ꝯſanguineū ꝓ ꝯſan
guineo nec dz inſpici euentᵒ q2 ſatis eſt ꝙ bn̄
icepit. l. ſi an vltro. de neg. geſt. Item fauore

iudicioꝝ dēmus iterp̄tari vt. s̄. dixi. Itez re/
gula ē ꝙ tacens hr̄ pro ꝯſentiente ex q̄ pōt im
pedire actū qui gerit̄ et nō impedit. vt nō. ī. l.
gayus. ff. de pig. act. dixi plene in. c. nōne. de p̄
ſump. q̄re puto ꝙ ſiue actor meᵒ ſiue aliᵒ agat
noīe meo ꝓ iuribᵒ meis. et ego ſcio et nō ꝯtra
dico videor tacite ꝯſētire. et dare ſibi mādatū
vl̄ iſurgit p̄ſūptio mādati. redeo ad v̄ba bar
Aut actor meᵒ puta vēditor vl̄ ſocer agit ſuo
noīe nō exp̄mēdo ꝙ vēdiderit vl̄ ī dotē dede
rit. et tc̄ ſ ſn̄ia ſimplr̄ fuit lata ꝯtra eū q2 nō ē
dn̄s et tc̄ hec ſn̄ia n̄ nocz ſucceſſori q2 veꝝ eſt
dicere ꝙ illo tp̄e actor n̄ eāt dn̄s q2 iā in aliū
trāſtulerat dn̄iuz et ſic ēptor agēdo pro dn̄io
ſuo nō venit ꝯtra p̄orē ſn̄iaz imo approbat il
lam dicēdo ꝙ actor nō erat dn̄s ſi ipē et h̄ ca
ſu pōt ꝓcedere ꝯtraria opio. ſ ꝓnūciatū fuit
rē nō eē actoris adiecta cā q2 ille a q̄ actor ha
buit p̄ᵒ illā rez alteri donauit vl̄ q2 reᵒ ꝯuētᵒ
ꝓbauit illā rē eē ſuā. et tc̄ p̄iudicat ēptori et
viro ſciēti cāz ſup h̄ agitare. et ꝓcedat h̄ cāu
opio Inno. et gl. nr̄e. req̄rit tn̄ bar. ꝙ emptor
ſeu maritᵒ ſciuēit. ꝙ de ſuo dnio ageret̄ ſic. s̄.
dictū fuit ī debitore. ī actore v̄o defēdēte ſuffi
cit ꝙ ſucceſſor ſciuēit illū eſſe ꝯuētū ſup dn̄io
q2 illico diſputaꝛ de iure ſuo. iō dz obuiare ſi
vult euitare p̄iudiciū. ꝯz ergo in ſn̄ia vt alte
ri iferat̄ p̄iudiciū ꝙ ille p̄ᵒ loco hēat actōez vl̄
ꝙ ꝑmiſerit ſuū actorez agere et ꝙ fuēit diſcuſ
ſuz de ſuo iure et h̄ ſciuerit. Itē ſi ſciuerit iuſ
ſibi in illa re ꝯpetere vt ſup̄ dixi. et ꝑ hec hēs
declaratū tex. et glo. in v̄. itē. fallit vſq̄ ad ſi.
tex. qui ſolū tēdit ad declaratōem tex. Nunc
veniā ad cāus exceptos extra tex. et q̄ro nun
quid ſint aliȷ̄ cāus in q̄bᵒ fallit regula in tex
poſita. So. gl. nr̄a in p̄ma pte dic̄ ꝙ ſic. et pōit
ſeptē cāus. Ego icipiā ab vltio tāq̄ a facilio
ri et ordie retrogrado. veniā ad p̄ᵐ quē mihi
reſuo ī vltio tanq̄ difficiliorē. Primᵒ igit̄ caᵒ
eſt in. l. ij. C. de cōi reꝝ alie. vbi hr̄ ꝙ ſi fiſcᵒ hz
rem cōez cū p̄uato pōt rōe ptis vēdere totaz
nec pōt p̄uatᵒ reuocare venditionē. etiā rōne
ptiſ. lz poſſit ptē p̄ciȷ̄ a fiſco petē ſic res nocz
int̄ alios acta. Sz dic ꝙ illđ ꝓcedit ex p̄uileᵒ
ſpāli fiſco tributo. Et idē ꝓbat̄ ī. l. i. C. de vē.
reꝝ fiſcali. cū p̄ua. cōi. li. x. qđ ē nōndū. ſecᵒ āt
eſt in rebᵒ cum alio cōibᵒ. q2 tūc licz q̄s poſſit
vēdere ptem ſuā pro indiuiſo ſocio nō requi
ſito. nō tn̄ ꝑ h̄ p̄iudicare pōt ſocio in pte ſua.
vt. l. i. C. cōi diui. Et ꝑ locuz a ſpāli ſinglr̄ nō
ꝙ vbi fiſcᵒ n̄ hz cōionē ī re p̄uati p̄t illā vēdē
ita ſinglr̄ dixit glo. in. d. l. ij. et. d. l. i. de vē. reꝝ
fiſca. cū p̄ua. cōi. Ex quo infert̄ ꝙ. l. bn̄ azeno
ne. C. de quadri. p̄. q̄ vr̄ innuere ꝯtrariū dz ī̄
telligi q̄n fiſcus ſeu īꝑator credidit rē ſuā ra
tiōe poſſeſſiōis quā hēbat tc̄ ci vēditio fcā ꝑ

p̄ncipē tꝫ.et tūc nō dꝫ ītringi ħ is cuiꝰ eſt res
dꝫ agere ad p̄ciū ꝯtra fiſcū qd̄ nō qꝛ mſ̄ti er/
rāt ī itellectu illiꝰ.l. ¶ Scd̄us caūs qn̄ q̄s hꝫ
rē cōeꝫ cū pupillo.vt in.l.ſi cōeꝫ.ff. quēadmo
dū ſui.amit.vbi pꝫ ꝙ ſi q̄s hꝫ cōeꝫ fūdū cum
pupillo retinet ſuitutē debitā fūdo lꝫ illa nō
vtat̄.et ħ ē ex ꝑſona pupilli ſicut ei nō currit
p̄ſcriptio ꝯtra pupillū.vt.l.ſi.C.ī q̄bꝰ cau.in
īte.reſti.nō ē ne.ita nec ꝯtra maiorē hn̄tē fun
duꝫ cōeꝫ cū pupillo et ſic ꝓdeſt res īter alios
acta.ħ dic ħ ꝓcedere rōe īdiuiſibilitatis.vn̄ ī
īdiuiduis q̄s ꝯſeq̄t̄ ꝑ ſociū qd̄ nō pōt ꝑ ſe ar.
ī.c.ſacris.de ſepul.et qd̄ le et nō.ī.c.quā ma
gnū.xxiij.q.iiij.ſecꝰ aūt foret vbi p̄iudiciū ma
ioris eēt ſeꝑabile a p̄iudicō pupilli.ar.eoꝝ q̄
le.et nō.ī.c.cū veniſſēt.de iſti.ī ſi. ¶ Terciꝰca
ī re īdiuiſibili et maioribꝰ cōi.vt in.l.loci.§.ſi
fūdꝰ.ff.ſi ſuitꝰ vēdicet̄ vbi pꝫ ꝙ ſnia lata pro
vno vel ꝯtra vnū ex dn̄is īſolidū ꝓdeſt et no
cet alteri ī re īdiuiſibili puta in ſuitute. Siſe
qd̄ le.et nō.in cā appellatōis.vt ī.c.vna ſnia.
§.de appel.vbi de ħ illd̄ ꝓcedit vt dixi rōe īdi
uiſibilitad. ¶ Quartꝰ caꝰ in q̄rela inoffi.teſt.
vt ī.l.papianꝰ.§.meminiſſe.ff.de ioffi.teſt.vbi
pꝫ ꝙ ſi q̄s ſuccubuit in q̄rela.ioffícioſi teſti ꝑ
dit qd̄ ex teſtō illo ꝯſeq̄ poterat et applicat̄ fiſ
co et ſic ſnia ꝓdeſt fiſco.licet nō fuerit in iudi
cio. Et ħ ideo qꝛ ſnia declarat illū īdignū le/
gato merito fiſcꝰ pōt illd̄ idē tāꝗ̄ ab indigno
auferre.talis enī effectꝰ neceſſario reſultat ex
illa ſnia ſecꝰ qn̄ ſnia pōt reſtringi ad certū ef/
fectū. ¶ Quītꝰ cāus in cā filiatōis.vt ſi q̄s ꝓ
nūciat̄ filiꝰ dꝫ h̄ri ꝓ tali q̄ ad oēs.vt ī.l.ī. ī ſi.
et.l.ij.et iij.ī p̄n.ff.de li.agno. Aduerte q̄ ſnia
fert̄ ſuꝑ filiatōe cū pr̄e et tūc p̄iudicat et fcit
fidē q̄ ad oēs agnotos et ꝯgnatos trahētes
ius agnatōis ſeu ꝯgnatōis ex illo cōi paren
te et ħ cāu loquūt̄ leges.S.allegate.fuit ei ta
lis ſnia lata cū legitīo ꝯtradictore et ideꝫ ē q̄
ad oēs r̄ſp̄cu iuri.et intēſſe publici qꝛ cū ltīo
ꝯtradictore lata fuit. Alij ꝟo q̄ n̄ ſūt de ꝯgna
tōe n̄ p̄iudicat q̄ ad eoꝝ p̄uatū itēē qꝛ q̄ ad il
los pr̄ n̄ eēt legitiꝰ defēſoꝛ ar.ħ. Illa ei q̄litas
declāta ꝯcernit certū genꝰ ꝑſonaꝝ.ſ.illos de il
la ꝯgnatōe.iō ad eos dūtaxat reſtrigit̄. Si āt
fuit lata ſnia īter pares puta īt̄ ꝯſāguineos
tē illa ſnia n̄ facit fidē q̄ ad alios. qꝛ reſpectu
iſtoꝝ agit̄ de ſpeciali itēſſe iō ſnia n̄ extendit̄
ad alios effectꝰ.ar.hic.et ī d.l.ſepe.ff.d̄ re iud
et ħ ī effc̄u voluerūt Ja.de are.et Cy.ī d.l.in/
genuū.ff.de ſta.ho.ſe q̄t bal.ī.d.l.res īt̄ alios
C.q̄ res iu.nō no.d.anto.ħ ⁊ ꝑ Inno.ī.c.cām
q̄ fi.ſūt le. ¶ Et ꝑ ħ īfert̄ ad deciſionē alteriꝰ
q̄ōis q̄d dicēdū ī cā legitiatōis Inn.ī d. c.cāꝫ
refert varias opi. Quidā dicūt ꝙ valet ſoluꝫ
īter alios iter q̄s ſniatū ē vn̄ reſpectu vnius

poſſꝫ iudicari legitiꝰ reſp̄cu alteriꝰ cū q̄ poſtea
agit̄.poſſet iudicari illegitiꝰ.et valerꝫ vtraꝗ̄
ſnia. Alij dicūt ꝯtrariū.vt.ſ.valeat q̄ ad oēs.
do.an.hic et ibi ꝯcordādo dic̄ ꝙ aut agit̄ ad
p̄uatū itereſſe ⁊ tūc ꝓcedat p̄ma opi.q̄ reſp̄cu
iuri.publici ita ꝙ ſnia nō ē reſtringibil̄ ad cer
tas ꝑſonas et tūc facit fidē q̄ ad oēs.qꝛ non
p̄t eē legitiꝰ q̄ ad vnū et illegitiꝰ q̄ ad aliuꝫ.ħ
vltimū plꝫ ħ reſp̄cu p̄mi mēbri dic ꝙ aut fuit
actū cū pr̄e.et tūc idē dicēdū qd̄.S.dixi ī filia/
tiōe eadē rōe.aut cū pari et ꝓcedit illa opi. ⁊
ħ voluit bal.ī.d.l.res īter alios. Et idē dicit
eadē rōe in ſnia lata ſuꝑ pr̄ia ptāte. Et idem
dic quō ſnia fuit declaratoꝛia reſp̄cu rei.vt ſi
fuit ꝓnūciatū inſtr̄m falſuꝫ de q̄ ꝑ Inno. ī.d.
c.cām. ¶ Sextꝰ caꝰ in cā libertatiſ. Nā ſi ꝓnū
ciat̄ q̄s igenuꝰ habet̄ ꝓ igenuo q̄ ad oēs. d.l
īgenuū.ff.de ſta.ho.qd̄ limitauit Inno.in d.c
cām.q̄ fi.ſint le.cū ē cā igenuitad.ex ſuitute.
ff.de li.cā.l.diui. Secꝰ ſi ex libertate dicerꝫ ſe
īgenuū.ff.de ige.l.ī.⁊.l.pr̄onū.et cū ħ dēo trā
ſit hic Jo.an. Sꝫ tu vide glo.in.d.l.ī.q̄ recitat
hāc opi.q̄ꝛdā antiq̄ꝝ et ponit aliā q̄ videt̄ ve
rioꝛ.ꝙ d.l.ī.⁊.l.pr̄onū.ꝓcedūt qn̄ n̄ īteruenit
legitiꝰ ꝯtradictoꝛ.ſi āt īteruenīſſet legitiꝰ ꝯtra/
dictoꝛ puta dn̄s.tūc ſnia facit īdiſtincte fideꝫ
q̄ ad oēſ vt ī.d.l.ingenuū.⁊ hāc opi.ſentit ibi
bar.q̄ ī hoc articulo ſic diſtīguit.ꝙ q̄ iudiciū
ē agitatū cū iuſto ꝯtradictore q̄ nō. Prīo cāu
aut ſnia declarat eū īgenuuꝫ.et tūc facit ius
īter oēs.vt.d.l.igenuū.niſi detegat̄ colluſio.
vt.l.ij.ff.de collu.dete. Aut ſnia declarat eū n̄
eē libertū vel ſuū alio agēte.et tūc n̄ facit iuſ
q̄ ad alios.vt.l.diui fr̄es.§.ī.ff.de libe.cā.⁊ vi
de ibi bo.tex.ꝑpe fi.an ſine ꝯtradictorio poſſit
q̄s petē declarari ſe īgenuū.et ꝑ Inno.in.d.c
cām. ¶ Scd̄o cāu p̄ncipali qn̄ in iudicio n̄ īt/
uenit iuſtꝰ ꝯtradictoꝛ ⁊ tūc ſnia nō facit ius.
vt ī.l.cū in iuſto.ff.de collu.de.et ibi hēt̄ ꝑ gl.
q̄s dicat̄ legitimꝰ ꝯtradictoꝛ. Sꝫ dices cur tā
varie ſtatuit̄ ī legitiatōe filiatōe et īgenuita
te.dic ꝙ legitiatio pōt reſtringi ad certū effe/
ctū.filiatio ꝟo ē reſtringibil̄ ad certū genꝰ ꝑſo
naꝝ.igenuitas ꝟo n̄ ē reſtringibil̄ ad certas
ꝑſonas.ħ oēs eq̄lit̄ ꝯcernit.iō effc̄s huiꝰ ſnie
ē magis magnꝰ. ¶ Et gn̄alit̄ circa hāc mām
dic pꝰ bu.et bal.ī.l.res inter alios.p̄all̄.ꝙ ſex
ꝯcurrētibꝰ ſnia facit fidē q̄ ad oēs.p̄mo req̄rit̄
tur vnū in p̄n.cāe.ſ.vt ītueniat legitimꝰ ꝯtra
dictoꝛ.d.l.cū n̄ iuſto et q̄s dr̄ legitiꝰ ꝯtradictoꝛ
collige ex p̄dcis. ¶ Scd̄ꝫ ē neceſſariū ī ꝓgreſ
ſu.ſ.ꝙ defēdat cām et ſic pn̄s ab̄s potiꝰ ex ſua
ꝯtumacia videt̄ ꝯdēnatꝰ q̄ꝫ ꝙ hēret malā cāꝫ
et iō alijs nō nocerꝫ.vt in.l.qui repudiad.§.
cū ꝯtra.ff.de inoffi.teſta.et.S.ſatis dixi. ¶ 3ᵐ
ē neceſſariū vt ſnia ferat̄ declaratiue.vt in.d

l. igenuū. ¶ Quartū ē neceſſariū ꝑ̄ ſniaꝫ.ſ.
vt nō detegat colluſio. ¶ 7ᵐ vt cā ſit tal' na/
ture q̄ oīb' ꝑiudicet. ¶ Sextū ꝙ cā ſit ordia
ria.et agat ꝑncipal̄r ꝓter ſe.q̄ eī incident de
cernūt ius nō faciūt.l.iudex.ff.de his q̄ ſunt
ſui vel alieni iuris.et hec duo vltima poſuit
bal.addēdo ad dcā bu. Et certe ſine ill' ſatis
ī effectu ſufficiebāt dcā bu.q̄ aūt ſūt ſnie illi'
nāe q̄ aliꝭ ꝑiudicēt dic ꝙ ille q̄ꝝ effect' nō eſt
reſtringibilis ad certas ꝑſonas vt ꝑdixi. ¶
Et pōit bal.mlta exēpla ī loco bal. ꝑ' in ſnia
q̄ irrogat īfamiā q̄ eſt q̄daꝫ lepra vt ſequit le
proſuꝫ q̄cūqꝫ ſe ꝯtīt.i.q.i.cito turpē.nō.ī.l. ex
ea.de poſtu.facit.c.teſtioniuꝫ de teſti.et ꝑ fre.
oſi.xxiij. ¶ Scdo ī ſnia deportatōis q̄ ē mors
l.i.ī fi.ff.de ꝯtrab. Tercio ī ſnia excōiſ q̄ ꝑuat
ꝯſortio ſic̄ fetidū cadauer vt ꝑbat xi.q iij.cu
re.et i.c i.de treu.et pa.7 h̄ qn̄ ꝑbat ipa excōi
catio ꝑ viā exceptōis.nūq̄d illa ꝑbatio fciat
fidē ad alios effect'.dic vt dixi ꝑ' Inno. in.c.
cū dilect'.de or.cog. ¶ 4° in ſnia exilij ſiue bā
ni.q2 reſpub.ſi diuidit ſe.ff.de capi.di.l. amiſ
ſione.§.q̄ deficiūt. ¶ 7°in actione populari.q2
nō ꝑt fieri niſi ſel'.vt.l.eū q̄.§.ī popularib'. ff.
de iureiurā.. ¶ 6° in ſnia lata ſuꝑ colluſione.
q2 ſiliter nō ꝑt ferri niſi ſel'.l.iij.ff.de ꝑuarica.
¶ Septio ī ſnia lata ſuꝑ mrīōio īter maritū
et vxorē.q2 ipſi ſūt ꝑnciᵐ et finis et tota maſ
ſa mrīmonij ī eis ē vt ī.l.i.ī fi.ff.de li.ag. ¶ Et
nō hūc caſū q2 facit ad īfra dicēda. ¶ Octauo
in ſnia lata ſuꝑ pr̄ia ꝑtāte vel ꝙ fili' ſit legiti
mus q2 ē qō ſtat' et ꝑiudicial'.vt iſti.de actio.
ꝑiudiciales.et h̄ veꝝ ſᵐ eū qn̄ īter prēꝫ et filiū
ſnia fert q̄ꝝ ꝑncipal̄r et directe ius ē. Sec' ſi
īter ꝯpares ꝓnūciet.i.nō cū ipſo fōte gn̄acio
nis ſᵐ Ja.de are.et cy.ī d.l.īgenuū.q2 īter ali
os puta frēs nlla ꝑiudicialis actio ꝯpetit. ¶
Nono ī ſnia lata ſuꝑ iure eligēdi ꝯtra electo/
res q̄ ꝑiudicat electo paciēti q2 cā cōis ē ar.ī
d.l.ſepe.et nō h̄ d q̄.ī.lati' dicā ī ſeptio cāu ꝑn
cipali. ¶ Decio ī ſnia lata ꝯtra vnū q̄ māda
tur executōi ꝯtra aliū vt.l.fi.§.vl.C.de excep
rei iud.et ꝑ Inno.ī d.c.cām. ¶ Vndecio ī ſē
tēcia lata ſuꝑ etate vt.l.de etate.ff.de mio. ¶
Duodecio qn̄ tractat de ꝯditōe ꝑſone. Nā tē
ſnia afficiēs ꝑſonā fcit ius īter oēſ. vtputa ſi
q̄s ꝓnūciat cleric' vel laic' iſti' originis vl' il
lius.l.q̄tiēs.C.de decuri.li.x. Quid āt ſi ꝓnū
ciat aliq̄ eſſe vaſallū reſpcu talis feudi.dicit
bal.ꝙ hec qō nō eſt ꝓprie de ſtatu ꝑſone. ſ de
q̄litate pr̄imonij q2 iſte ſtat' ꝑt a ꝑſona remo/
ueri.et ſic nō hꝫ īfallibilē cām ſeu ꝑpetuā āne
xā de nc̄citate et idē putat de ſnia lata ſi ſuꝑ
origīe ꝫ ſuꝑ domicilio. ¶ Si āt ꝓnūciaret ali
quē eē aſcripticiū vl' cēſitū.q2 iſte ē ꝓpri' ſtat'
ꝑſōꝝ et īmobil' vt.l.q̄admod.C.de agri.et cē

li.xi.putat ſniaꝫ facē iuſ q̄ ad oēſ.nā iſte ſtat' ē
dr̄nſ ab alio ſtatu et hꝫ q̄dā ſpēꝫ ſuitutis.lꝫ
nemini ſit ſui.vt nō.iſti.de iure ꝑſo.ꝑ' ꝑn. ¶
Et nō bn̄ ꝑdicta et volui oīa inſerere q2 ex ꝑ
dictis pōt iſtrui diligent̄ vltra doc.nr̄os hic.
an et qn̄ ſnia extendat ad alios vbicūqꝫ ſnia
ē declātiua.certe q̄litat.ad ꝑſonā. Et tꝫ Bal.
id qd.ſ.dixi tenere Inno.et bar.ꝙ vbi ſnia ſi
facit ius nec ꝑbatōes faciūt et idē ecōtra vt
predixi. ¶ Item tꝫ id qd.ſ.dixi tenere bar.vt
tē abſētia et ꝯtūacia litigatoris īpediat vireſ
ſnie q̄ ad alios qn̄ ex actis non pōt ꝯſtare de
meritis cāe alſ ſec' q2 tūc euident ꝯſtat ꝙ nō
ꝓpt ꝯtūaciā ꝫ ex iuſticia cāe fuit lata ſnia. nā
al' poſſꝫ ſeq̄ abſurdū ſᵐ eū ſi accuſaui aliq̄ de
publico crīne.et vidēs ꝙ nihil ꝑbaui abſēta
reꝫ me ꝯꝑe ſnie et iudex ex ſuo offō illū abſol
ueret poſſꝫ iteꝝ ab alio accuſari ſi ſi facēt ſen
tēcia ius q̄ ad alios ꝓpt abſētiā accuſatoris
et ſic ſepe accuſator deficiēs ī ꝑbatōe malici
oſe ſe abſētaret.vt aduerſari' poſſꝫ ab alio ac
cuſari qd ſi eſt dicēᵐ.tū q2 de delicto vni' ho/
minis ſi eſt ſepi' q̄rendū vt.l.lꝫ.ff.nau.caupo
ſta.et ī.c.de his.ꝗ.de accu.tū q2 iudx q̄ fert ſen
tēciā ī crīalib' accuſatore abſēte gerit ꝑſonaꝫ
accuſatoris vt.l.q̄uis.C.de adul. Et ad id
qd dicit ꝙ ē iuriſ ꝑſūptio ꝙ ſnia lata ꝯtra cō
tumacē videat poti' lata ī odiū ꝯtūacie q̄ ex
iuſticia cāe.vt d.l.ꝑſes.C.de pigno. Roꝫ ipe
et elegāter ꝙ illd fallit ī duob' caſib'. Prio ſi
ꝑbet ꝯtrariū ꝑ īſpectiōeꝫ actoꝝ.videlicꝫ ꝙ ex
ꝯitate actoꝝ et ex pleiſſima ꝑbatōe ſnia lata
ſit. Scdo qn̄ fuit abſēs ex ꝑbabili et iuſta cā.
ad h̄ gl.nō.ī l.ij.C.de ꝯtrari.iudi.tu.qd ē no/
tādū.faciūt hec ad ea q̄ le.et nō.ī.c.fi.de emp
et vē. ¶ Septim' et vltim' cāus except' ꝑ gl.
ē cū cāe ſūt ꝯnexe.lxxxi.di.tātis daniel.et ī.c.
hec q̄ꝓe.iij.q.vi.et pone exᵐ ī ordiato et ordi
natore.vn̄ vr̄ ꝙ ſnia lata ꝯtra vnū ꝑiudicet
alteri vt nō.ī iurib' ꝑealle.et ꝑ gl.ī.c. dilect'.
Scdo de ſymo. Sꝫ Inno.et hoſti.h̄ īdiſtincte
nō admittūt dicūt eī ꝙ lꝫ ordinat' dānet ꝓpt
crimē h̄ tamē nō preiudicat ordinatori nullū
eni ius occurrit ſᵐ eos ꝙ non accuſat' ex vi
accuſatiōis alteri' dānet.et penā paciat niſi
in q̄buſdam caſib' vt in crīne leſe maieſtatis
7 heret de q̄bus in.c.vergētis.de hereti.7 vi
q.i.§.veꝝ.ꝯ.ſi q̄s cuꝫ militib'.et ad iura alle.
in gl.rn̄dent ꝙ intelligūt qn̄ crimia ordiato/
rum electoꝝ 7 īſtitutoꝝ erāt adeo notoria. ꝙ
etiā ſi nō eēt actū ꝯtra ordinatos.tn̄ ordiato/
res ipſoꝝ q̄ ſcient eos male ordiauerāt ex h̄
puniri poterāt iuris ordine nō ſuato d accu
euidētia.7.c.ad nr̄aꝫ.el.iij.de iureiurā. Et fi/
nalit̄ dicit Inno.ꝙ lꝫ predcā quidā ꝯcedāt ſi
bi tn̄ videt melius ꝙ quātūcunqꝫ ſit notoriū

crimē ordinati vel ꝙ ordinator ꝯtulerit ordi
nes extra tpa ſtatuta.nūq̄ tñ pōt agi. vt caſſet̄
ordinatio quā ordinat⁹ hʒ ab ordiatore. ħ tā
tū ad ħ vt alit̄ puniat̄ vl̄ agat pniaʒ vñ nūq̄
ꝑiudicabit vni ſnia lata ꝯtra alteꝝ niſi forte
ſc̄ᵐ hoſti.ex officij exuberatōe aliꝺ ꝯtingat ad
alioꝝ terrorē ar.ff.de penis.l.aut fc̄a de ma/
levi.c.i.⁊ ſic ſc̄ᵐ eū pñt itelligi.c.tāt.⁊ ſilia ꝑal
¶ Sʒ adverte tu qꝛ cāus iſte rōne ꝯnexitat.
pōt v̄ificari i mltis caſib⁹. Nā p̄⁹ dat̄ ꝯnexitaſ
īter ordinatorē ⁊ ordi natū iſtituētez et iſtitu
tū.electū et electores.pñtatū et pñtatorē.et in
oib⁹iſtis q̄ videt̄ pari rōe cōſtringi. Queri pt
an ſnia lata ꝯtra vnū ꝑiudicet alteri de q̄ ali
q̄d ꝑ Inno.i.c.dudū. Scdo de elec.et ꝑ do.an
q̄ varie et mlta in ħ dicit. Sʒ ego ꝯp̄hēdo ve
ritatē et mētē in effēu Inno.⁊ do.an.ſic breui
ter i oib⁹ p̄dc̄is et ſilib⁹caſib⁹. Dico ꝙ ſ agit̄
ad penā ꝯtra aliquez ex p̄dc̄is et ſilib⁹et ſnia
vni⁹alteri ñ nocʒ.qꝛ reſpc̄u pene nō ē īter eoſ
ꝯnexitas.ħ reſpectu iuris creati ſeu trāſlati.
ad ħ.l.denūciaſſe.ff.de adul.et i.c.iterrogatū
ij.q.v.et qꝺ le.et nō.in.c.ſignificaſti. de adul.
vbi pʒ ꝙ ſnia lata ꝯtra aduleꝝ ñ facit fidez
ꝯtra eā q̄ dicebat̄ i eodē delicto adultera fc̄it
tñ ꝑſūptōez ꝯtra alteꝝ vt p̄dixi. et vbi daret̄
notorietas delicti.poſſet iudex ex off̄ō ſociuʒ
crimis punire vt i d.c.tātis.qꝺ itellige icho/
ando nouā iſtātiā.nō aūt ſuꝑ ātiq̄ niſi eēt pa
pa iur̄ nō.ꝑ Jo.an.in.c.mādat.de reſcrip. ¶
Aut agit̄ ꝯtra alteꝝ ſuꝑ iure iaʒ trāſlato vel
ſuꝑ ihabilitate ꝯferēdi vel ordinādi ſeu inſti
tuēdi vel pñtādi et tūc dico ꝙ ſi ſnia eſt lata
ꝯtra ordinatorē iſtituētē eligētē ſeu pñtantē
ꝑiudicat ordinato ſciēti ⁊ patiēti ſeu iſtituto
electo vel pñtato. Rō qꝛ fuit lata ꝯtra actorē
ſuū in illo iure qꝺ hʒ ab eo iō ꝓpter ꝯnexita/
tē et cōitatē iur.et cāe videt̄ ille egiſſe cuʒ vo
lūtate alteri⁹.vt.s̄.plē dixi.et vr̄ ꝓbari ħ i ſe/
cūdo cāu excepto i tex. Jdē dico ecōtra. vt ſē
tēcia lata ꝯtra ordinatū iſtitutū ⁊c̄.ſuper ipo
iure qꝺ habuit ab ordinatore vel iſtituēte ꝑ/
iudicet ipi ordiatori vl̄iſtituēti ſciēti cāʒ agi.
et patiēti.vt ꝓbat̄ i ſili i d.l.ſepe.ꝟ.naʒ etſi lib
tus.vbi pʒ ꝙ ſnia lata ꝯtra libtuʒ ſciēte dño
et patiēte ꝑiudicat ipi dño i ſuo iure pꝛōnat⁹
qꝛ manumittēdo illū vr̄ dediſſe ſibi ptātē liti
gādi ſuꝑ illo iure vt ibi nō.ꝑ bar.et dixi plēi⁹
i.c.cū ſuꝑ.s̄.e. Jta dico in ꝓpoſito ordinando
eū ſeu pñtando vel eligēdo aliū videt̄ illi de/
diſſe ptātē experiēdi ſuꝑ illo iure. Et ħ ē forte
qꝺ voluit tex.i.c.cū oliʒ.de cā poſ.⁊ ꝓprie.vbi
ꝑ̄p i fine reſuauit dūtaxat ius litigādi ſuꝑ ꝓ
p̄etate et ibi dixi i q̄daʒ additiōe ꝑua. Qñq̄
dat̄ ꝯnexitas reſpectu eiuſdez delicti. vtputa
qꝛ ad illꝺ delictū ꝑpetrādū neceſſario req̄rūt̄

plures ꝑſone. Exēplū in adulterio q̄ cāu q̄ri
tur an ſnia lata ꝯtra vnū vel ꝓ vno alteri ꝑ/
iudicet.lʒ ſciēti cāʒ agi cū ſocio et de ħ ē cāuſ
nō.in.l.denūciaſſe.ꝟ.q̄rit̄.ff.de adul.vbi clare
ꝓbat̄ ꝙ ſi ē ꝯdēnatoria nō ꝑiudicat alteri.oꝛi
tur tñ ꝑſūptio ꝯtra alteꝝ vt nō. in.d.c. iterro
gatū.ij.q.v.et i.c.ſignificaſti.de adul.et ibi di
xi lati⁹.et tex.illi⁹.ꝟ.q̄rit̄.dixit ibi bar.bñ nōn
dū ꝑ maleficijs ꝯnexis et ꝯiūctis exq̄ infert
ꝙ lʒ ꝓducēs falſos teſtes ſit ꝯdēnat⁹de falſo
nō ſequit̄ de neceſſitate ꝯtra teſtes.ꝙ ipſi ſūt
falſi ꝑ ħ vide bonū tex.cū rōne ſua.i.l.lutiuſ.
ff.de his q̄ no.infa.facit.c.cū dilect⁹.i fi.de oꝛ
cog. Jdē dicit i nōꝛio ꝯdēnato de falſo inſtr̄o
vt hec ſnia nō ꝑiudicet dño ad quē ſpectat i/
ſtrumētuʒ. Jdē dicit ibi bar.in ſnia abſoluto
ria.vt alteri nō ꝓſit. nā ſpāle videt̄ ibi i muli
ere nupta tpe q̄ accuſat̄ adult̄ vt ſnia abſolu
toꝛia lata ꝑ adultero ꝓſit adultere. ſec⁹ ergo
i alijs ꝑſonis.vel qñ mulier ñ eēt tūc nupta.
et ħ firmat ipe p⁹richar.malūb. q̄ diſputādo
ita deẗminauit qꝺ ē nōndū nā aliq̄ ꝯtrariū ſē
ſerūt ꝑ illū tex.tenet etiā gl.in d.c.intrrogatū
ħ ꝑmū mihi pl⁹ placet ꝑ regulā hic poſitaʒ.et
qꝺ ſuꝑ ea dixi.et vide pleni⁹ꝑ bar.in.l. ibi ſe
quēti q̄ icipit adulter. Qñq̄ dat̄ ꝯnexitas iu
ris. reſpectu eiuſdē ꝑ̄ncipij vtputa duo fr̄es
ex eiſdē parētib⁹ ꝯtraxerūt mr̄ioniū cū duab⁹
ſoroꝛib⁹vtī vterinis et ꝯſāguineis an ſnia la
ta ꝯtra vnū ſuꝑ ipedim̄to mr̄ionij reſpc̄u ꝯſā
uinitatis ꝑiudicet alteri hñti penit⁹ idē ius
et dicēdū ꝙ nō ꝑ regulā hic poſitā.et ꝑ ſuꝑdi
cta et ħ expſſe firmat gl.i.c.dilecto.in fi.de pre
bē. Et idē tʒ ſpe.i ti.de ſnia ꝓla.ꝟ.nūc de effe/
ctu.ꝟ.ħ pōc.et efficax rō ē. qꝛ potuiſſet alt̄ ob
tinuiſſe diſpēſatōez.de ꝯſanguinitate.c.qꝛ cir
ca. ¶ Jtē poterit alt̄ teſtes reprobare. Prete
rea forte fuit colluſū i ꝑma cā vl̄ ſcdus eſt ma
gis diligēs q̄ȝ p̄⁹.qñq̄ dat̄ ꝯnexitas i eo iure
reſpc̄u ſuꝑioꝛitatiſ et inferioꝛitat.q̄ cāu dubi
tat̄ an ſnia lata ꝯtra ſbiectū ad iſtātiā alteri⁹
ꝑiudicet ſuꝑioꝛi q̄ ñ fuit i iudi⁹ et ecōtra. Et
de ħ vide qꝺ plē dixi i.c.cū ſuꝑ.s̄.e. ¶ Et cir
ca ħ vide vnū dcʒ bal.i.l.ij. C.ꝺ libali cā vbi
adducit illū tex.ad q̄ōez ſi iter duos nobiles
eſt ꝯtentio de iuriſdictōe ſuꝑ aliq̄ caſtro. An
ſnia lata iter eos nō ꝑiudicet hoib⁹ caſtri. et
dic̄ ꝙ ñ qꝛ res iter alios acta ⁊c̄.vt hic.nec ſuf
ficit ſc̄ᵐ euʒ ꝙ vniuerſitas caſtri ſciuerit cām
agi.qꝛ cū ñ potuiſſet ꝓhibere ñ nocet tacitur
nitas.vñ ꝯſulit ꝙ citet̄ vniuerſitas. ſi tñ pu/
tat expedire vt det̄ libell⁹ ꝯtra vniuerſitatez
qꝛ vēit acceſſoꝛie ⁊ iplicite qꝺ nō. ¶ Sʒ ꝑ p̄⁹
dc̄o optie fac̄ tex.cuʒ ibi nōtis.i.c.ſi.de ma.et
obe.⁊.c.expoſuit.ꝺ dila.voluit Jnn.i.c. audi
tiſ.de ꝑſcrip.dixi plē i.d c.cū ſuꝑ.⁊ ꝑ hec hēs

mãꝫ aptã ad īfinitas q̃ões decidẽdas vnuꝫ
tñ nolo obmittẽ an ſnīa lata ↄtra viꝝ ⁊ mulĩ
erm ſuꝑ defectu m̃rimonij noceat filijs q̃ nõ
fuerũt ĩ iudicio. Do. an. hic diſtinguit ꝙ aut
fuit lata filijs ſciẽtib⁹ et eis p̄iudicat alſ'at. l.
iij. ĩ fi. ff. ad carbo. et l. ait p̄tor. §. ꝫ ſi de ↄditõe
ff. de iureiurã. ad finẽ. §. eis aut ignorãtib⁹ ñ
p̄iudicat nõ ob. ſ'm eũ ꝙ ſnīa lata ↄtra defun/
ctuꝫ p̄iudicat hẽdi. q2 fili⁹ nõ ẽ heres vel filia
tione vł legitĩatõe. ꝫ illã hꝫ a nã. Sꝫ aduerte
q2 ĩpemet do. an. ſentit ſimplr ĩ. c. cãm q̃ fi. ſint
le. ꝙ talis ſnīa nõ noceꝫ filijs nõ fc̃a diſtinctõe
ſciẽ vel ignorãtie. ⁋ Ego ad hãc q̃õeꝫ addu
cam iudicio meo duos cãus expſſos. Aut ei
ſnīa fuit lata ↄtra pentes ſuꝑ defc̃u m̃rionij
et q̃rit nũc an obſtet filijs ſuꝑ lřimitate. ã fu
it lata ſuꝑ ↄditõe m̃ris. q2 fuit declarata ſer
ua vel liberta et q̃rit an obſtet filijs vt teneãt
ſeq̃ m̃ris ↄditõeꝫ iux. l. ptũ ãcille. C. de rei vẽ.
ĩ p⁹ cãu qd̃ decidit ꝑ. c. cũ iter. q̃ fi. ſunt le. vbi
apte ꝓbat marie iuncta gl. et dictis doc. ꝙ oẽſ
nati añ ſnīaꝫ ſũt hñdi ꝓ lřimis. et ſic lꝫ fuerẽ
ↄcepti p⁹ litẽ motã ſuꝑ m̃rimonio. nihilomi⁹
lřimi ſũt. et ĩ bonis parẽtũ dñt ſuccedere. exq̃
parẽtes bona fide ↄtraxerũt palaꝫ et publice
et idẽ ſi fuerũt nati p⁹ ſnīaꝫ exq̃ fuerũt añ cõ/
cepti. vt ibi dr̃ valde nõbilit. In ſc̃do cãu de/
cidit dubiũ ꝑ tex. ſingularẽ ĩ. l. fi. C. d̃ libe. cã
vbi ꝓbat ꝙ nati p⁹ litẽ. ↄte. ſequũt ↄditioneꝫ
m̃ris et ſic ob eis ſnīa lata ↄtra m̃reꝫ q2 cen/
ſent ptes viſceꝝ m̃ris. exq̃ erãt ĩ vtero tpe cõ
teſtate litis ꝫ natis añ litẽ ↄteſtatã. nõ ob. ta
lis ſnīa q̃tũcũq3 ſciuerint cãm agitari cõtra
m̃reꝫ ꝫ oꝫ eos ſuo noĩe ĩ iudiciũ vocari vt ibi
clare dr̃ et hũc itellectũ apte tenuit ibi bal. et
addũt ad q̃õeꝫ de legitimitate. ꝫ poſtea in cõ
trariũ addurit nõta ĩ d. c. cũ iter. ⁋ Sꝫ tu di
ces q̃ ẽ dr̃ia iter p̄'m cãuꝫ et ſc̃dm. R̃deo q2 pt⁹
vt dixi ſeq̃t ↄditõꝫ vẽtris. idõ filij tãq̃ acceſſo
rij ad ipaꝫ rẽ. et ptes viſceꝝ tpe lit. ↄte. ſequñ
tur ↄditõeꝫ m̃ris. ꝫ nõ ſic ẽ in lřitate q2 in ea
ↄſiderat tolerãtia ⁊ fauor m̃rimonij. qd̃ q̃dẽ
libere exercet ex ꝑmiſſione eccl'ie et an lite pẽ
dẽte ſuꝑ ſtatu matrĩonij. vt ĩ. c. laudabilẽ. vt
li. pẽdente. Idõ ſatis ẽ ꝙ tpe tolerãtie filij fue/
rũt ↄcepti qd̃ nõ. ⁋ Sꝫ circa cãus exceptos
q̃ro an ſic ſnīa p̄iudicat ita trãſactio ↄpoſitõ
ſeu ↄpromiſſuꝫ. Inno. ĩ. c. auditũ. ꝫ. de p̄ſcrip.
nõnẽ dic ꝙ ſi et bñ. q2 iſti ſũt act⁹ volũtarij. idõ
dñt p̄iudicare alteri ĩ ſuo iure ĩ eũ trãſlato ar
op. in. l. dictuꝫ. §. ſi ↄpromiſſio. ff. de euict. et qd̃
nõ. ĩ. c. ſi. de emp. et vẽ. Et eadẽ rõe ideꝫ videt
dicẽdũ ĩ ↄfeſſiõe qd̃ tenuit Io. an. poſt m̃ltos
ĩ addi. ſpe. ĩ. ti. de ↄfeſ. §. nũc videnduꝫ. v̄. q̃d ſi
ↄfiteor. iux fi. §. Et doct. ꝫ hic dicũt tenenduꝫ
lꝫ tñ aliq̃ faciãt drãꝫ ĩter volũtariã ↄfeſſionẽ

et ↄtẽtioſaꝫ ſicut dicim⁹ ĩ ꝓcuratore vt leg. et
nõ. ĩ. l. certũ. §. ꝫ an ĩpos. ff. de ↄfeſ. ꝫ ꝓ p⁹ facit
q2 ſicut ↄtumacia litigatoris nõ nocet vt. ꝫ.
di xi. ita nec iſti act⁹ volũtarij. In ceſſiõe vero
facta an ↄfeſſio cedẽtis noceat ceſſionario vi
de ꝑ bar. in. l. facta. §. ſi heres. ff. ad trebel. ⁋
Ex his decidit an ↄfeſſio pr̃is noceat filio q̃
ad ſuã legitimã. vt ſi ↄfiteat debitũ abſorbẽſ
totũ patrimoniuꝫ de quo vide ꝑ Cy. ĩ. l. i. C. de
ↄfeſ. et ſpe. e. ti. §. nũc videndũ. v̄. ſ nunq̃d. et vi
dent iſti velle ꝙ nõ p̄iudicet q2 fili⁹ ĩ legitima
ẽ quaſi debitor ar. l. q̃m. ĩ p̄orib⁹. C. de inoffi.
teſ. Et ꝫ hic ſeq̃t do. an. q2 ex magna q̃titate
p̄ſumit fraus. l. luci⁹. §. oẽs. ff. de his q̃ ĩ frau
dem credi dicit tñ ꝓ̃deranda q̃titatẽ pſone
et diſſilitudinẽ debiti. et tractatũ filij ad frau
deꝫ ↄiecturãdã et ꝫ plꝫ. ⁋ Idẽ dic ĩ alienatõe
quã pr̃ faceret titulo nõ lucratiuo. de q̃ vide
qd̃ le. et nõ. ĩ. c. Raynuti⁹. de teſta. ĩ gl. in v̄bo
ĩtegralit. et ꝑ bar. ĩ. l. ij. ff. ſi q̃s a pr̃e. fue. ma.
Quero vlteri⁹ ad declaratõeꝫ caſuũ excepto
rũ q̃ñ q̃s dr̃ pati aliuꝫ agere ad ꝫ vt ſibi fiat
p̄iudiciũ. So. dicit do. an. q̃ñ ſit cãm agi et ta
cet. dicit aũt non pati. q̃ñ venit ad iudiciũ et
ſuſcipit ĩ ſe iudiciũ totũ vł ꝓ iure ſuo tũc enĩ
nõ dr̃ ꝑmittere illũ ꝓ ſe agere. ff. de libe. cã ſi
parit. Idẽ ſ'm eũ ſi ꝓteſtet. l. ſi debitor. §. i. ff. q̃/
bus modis pign⁹ vel ypotheca ſol. et. l. ſicut.
§. nõ videt. e. ti. Et ꝓ̃dera qd̃ dicit de ꝓteſta
tione. ⁋ Ego v̄o ſic dicerẽ ꝙ aut cã ex ſui nã
ñ ẽ reſtrigibilis ad certã pſonã vt ẽ cã ĩgenu
ĩtatis et tũc nõ puto ſufficere ꝓteſtatõeꝫ ſi ꝓ
teſtat vt ſibi ñ fiat p̄iudiciũ dꝫ ei ſi timet col
luſionẽ liti aſſiſtere. et lřimo ↄtradictori. Ad
ꝫ. l. ſi ſuſpecta. ff. de ĩoffi. teſt. ſnīa enĩ ꝫ cãu fa
cit ius quo ad oẽs nõ ex tacita volũtate ali/
orũ. ꝫ ex nã cãe. Idõ ꝓteſtatio ↄtra iuſ nõ pro
deſt. l. alimẽta. C. de ne. geſ. et. c. cũ. m. de ↄſti.
Et idẽ dico vbicũq3 ſnīa extẽdit ad alios ex
natura cãe. aut ſum⁹ in cãu in q̃ ſnīa extẽdit
ad alios ex p̄ſumpta volũtate tacẽtis vt ĩ ca
ſibus exceptis ⁊ tũc ſufficit ꝓteſtari ꝙ nõ in
tendit ꝙ ꝑ illũ fiat ſibi p̄iudiciũ. ceſſat ei hoc
caſu ratio allegata ſupius in caſib⁹ exceptis
et in ꝫ cãu ꝓcedat opi. do. an. dẽt ei iſte terci⁹
ↄparere añ litẽ ↄteſtatã ſi p̄us ſciuit alſ ad/
mittit etiã p⁹ lit. ↄteſtatã. cuꝫ p̄mũ ſciuerit de
quo plene ꝑ bar. in. d. l. q̃ſitũ. ⁋ Vltio ꝫ que
ro q̃d ſi ſum⁹ ex cãus hic exceptos in gl. ⁊ in
tex. ꝫ ſunt q̃dã quos res tãgit videntes aliq̃
agere ĩplorando officiũ iudicis ſuꝑ reſtituti
one ĩ integꝝ vel ſilib⁹ et tacẽt nũquid fiet eis
p̄iudiciũ vt ſic cãus iſte ſit except⁹ a regła an
v̄o diſtinguat ſub regula. dicit Inno. ꝙ ñ ſie
eis p̄iudiciũ niſi citẽt noĩatiꝫ. vł ꝑ edictũ ad/
ducit nõta ĩ. c. ſi. de ma. et obe. ⁊ de ꝓcu. l. ĩfra

alias bñ nocet. Nec ob. ẜm cū regula hic poſi
ta q̄ꝛ i cāu ꝓpoſito exq̄ citatio fc̄a ē iudiciū in
telligiť ꝯtra oēs illos q̄ ſciuerint vel ſcire de
buerūt cāz agi. q̄ꝛ i talib⁹ ſñijs nō noiať aliq̄ſ
ſpāliter ħ ferť ſnīa i gñe ſic. reſtituim⁹ te in īte
grū ꝑſtam⁹ auctem adoptiōi. ⁊c. et idē in ſilib⁹
Et in ħ dr̄t iſte ca⁹ ab alijs exceptis i tex. Nā
i illis ſufficit ſola ſcīa et in cāu nr̄o vel ſiſi re/
q̄riť citatio ſaltē p edictū mō pdcō. ¶ Mouet
te iſte ca⁹ dꝫ diſtingui ẜm qd le. et nō. i. l. ſi eo tē
poꝛe. C. de remiſ. pi. et in auc̄. ſi oēs. ſi vt ſe ab
ſtere. abſti. et qd vtrobiq̄ꝫ nō. p bar. ⁊ bal. Di
co eni ꝙ q̄ īminet cāus in q̄ nō agiť ꝯtra cer
tam pſonā vtputa cū īminet ꝯfectio iuētarij
vl cū vēdiť ſūo⁹ qui pōt eſſe alijs obligat⁹ ⁊
tūc ſatis ē facere ꝓclama gñale ꝙ q̄ putaue
rit ſua īteſſe dēat ꝯparē nō ꝯparētes āt ſciē
tes ꝓclama faciūt ſibi p̄iudiciū. vñ ſūdo vē/
dito nō pñt allegare illi⁹ ypothecā tacēteſ āt
vidēť remiſiſſe pign⁹ vt ē tex. nō. i. d. l. ſi eo tpe
Ad idē. c. ſi. q̄. ma. actu. pe. et qd ibi nō. Inno
vbi pꝫ ꝙ tpe mr̄imonij ꝯtrahēdi ſiūt gñalia
edicta. vt q̄cūq̄ꝫ ſit aliqd īpedimētū dēat ꝓce/
dere i publicū. ſ. certū ťminū q̄ īploꝛať officiū
i aliq̄ in q̄ aliq̄ꝝ ſpāliťītereſt et tūc ſi illi ſunt
pñtes dñt citari. ſi aūt ſūt abñtes a loco vel
neſciť q̄ꝝ īterſit ſufficit facere ꝓclama gñale
vt ꝯpareat q̄ ſua putauerit īterſſe vt ī tex. in
d. auc̄. ſi oēs et ibi p doc. et facit qd nō. in d. c
ſi. et. c. in nr̄a. Ubi aūt actio dirigiť ꝯtra cer
tā pſonā neceſſe ē vt illa pſona citeť vt i. c. cāz
de dolo et ꝯtu. et qd ibi nō. i gl. et ſi nō vult cō
parere ꝓcedeť ꝓut tradiť i. c. ꝓut e. ti. vt. s. di
xi. An āt fiat p̄iudiciū tercio citato ſi ñ vult
ꝯparē ſi ſnīa poſtmodū ferať ꝯtra reū pñtem
vr̄ ꝙ nō exq̄ actio ſpecifica ꝯpetat ꝯtra illuꝫ.
Nā Inno. hic loq̄ť qñ actio ñ dirigebať ꝯtra
abñtē et vide i ħ qd dixi i. c. cū ſup. s. e.

Duobus Caſus. Si duo oꝛdia
rij pronūciant ꝯtraria
tenet ſnīa pro reo. Fallit i q̄tuoꝛ caſi
bus hic ꝯtētis ⁊ ſilib⁹. Si v̄o delegati diſcoꝛ
dāt delegās ē adeūd⁹. Si arbitri neutra tꝫ ⁊
tria ſūt dicta q̄ p ſe patēt. ¶ Nō p̄mo ꝙ reus
eſt fauoꝛabilioꝛ actoꝛe. l. fauoꝛabilioꝛes. ff. de
re iudi. et i. c. ex lr̄is. de ꝓba. ¶ Et ex hoc et ex
tex. collige ꝙ i dubijs fauēdū eſt poti⁹ reo q̄ꝫ
actoꝛi vt in regula cū iura ꝑtiū de re. iur]. lib.
vi. ¶ Nō ſcdo q̄tuoꝛ caſus fauoꝛabiles īter
q̄s ꝯputať cā mr̄imonialis ⁊ ītellige qñ ſnīa
ferť fauoꝛe mr̄imonij. Nā in dubio ſtādūꝫ eſt
ꝓ mr̄imonio vt i. c. licet. ex quadā. i ſi. s. de te
ſti. hinc dixit nōbiliť. i. c. ſuper eo. de cog. ſpiri
tuali q̄ꝫ ſi vna reperit doctoꝝ opio ꝓ mr̄imo
nio illa ſequēda ē licet multi teneāt ꝯtra ma
trimoniū qd mihi plꝫ niſi illa opinio eēt eui/
dēter falſa. Nā tūc pōt ſperni cōis opi. Idē ſi
pōt ꝯuinci ꝓbabilib⁹ rōibus iuř nō. p Jo. an.
i. c. i. de ꝯſti. ⁊ vide ibi do. pe. de ancha. folio ij
et facit egregie iſte tex. ꝓ opi. hoſti. ſane ītelle
cta vt p̄dixi. Hic eī in fauoꝛē mr̄imonij p̄ualꝫ
ſnīa vni⁹ ꝯtra iur]. regulas. ¶ Nō vltio et te/
ne mēti qd iuris cū college in eodē officio diſ
coꝛdāt i pari numero. Si eni hñt oꝛdinariaꝫ
valet ſnīa lata ꝓ reo niſi actoꝛ ſtet ꝓ cā fauo
rabili ħ idubie ꝓcedit in ſnīa. In alijs aūt oꝛ
dinationib⁹ allego tibi gl. nōbilē i. c. licet. xvi.
q. iij. q̄ dicit ꝙ ſi eccleſia eſt ſbiecta duob⁹ epis
puta q̄ꝛ eſt poſita in limite dyoceſuꝫ vtuſq̄ꝫ ⁊
nō ꝯueniūt in illā oꝛdinādo ſuperioꝛis citra
officiū in hac pte. vt alťniſ ānis diſponāt ar.
i. l. q̄tiēs. ff. de vſufruct. et tene mēti illā gl. fac̄
eī ꝙ ſi ſint duo dñi alicui⁹ caſtri vl ciuitat]. ꝓ
īdiuiſo et nō ꝯueniūt in illi⁹ diſpōne ꝙ ſupi/
oꝛ dꝫ ꝓuidere vt alteri⁹ ānis hēant regimina
vide ad māꝫ qd nō. bar. in. l. pōponi⁹. alſs ici/
pit ſi vni. ff. de re. iudi. et vide qd dixi i. c. pru/
dentiā. de offi. dele. Si v̄o hñt ptāte delegatā
depēdet p̄ualiditas a ptāte delegantis et ere
do ꝙ delegās poterit alterā vel nullā ꝓpro/
bare ẜm ꝙ ſibi vr̄. Nā tex. hic diť ꝙ vtraq̄ꝫ pē
det ex arbitrio delegātis nō eni teneť alterā
approbare cū nulla ſit lata ab hñte ptāteꝫ cū
exerciciū ꝯpetat delegat]. ꝓ pte et nō iſolidū.
Uñ vn⁹ ſine alio nihil agit vt in. c. vno dele/
gatoꝝ. et. c. cām mr̄imonij. de offi. dele. nō. gl.
i d. c. prudētiaꝫ. ſi eni alterā approbat ſumet il
lam validitatē ex auc̄te delegātis et ñ ipi⁹ de
legati. pñt eī delegati a p̄ncipio dū nō pñt in
eādeꝫ ſnīaꝫ ꝯuenire totū negociuꝫ ſufficiēter
iſtructū ad ſupioꝛē delegātē remittere vt i. c.
p ħ. de here. li. vi. Si v̄o hñt ptāte arbitrariā
neutra ſnīa valet. q̄ꝛ nemo illoꝝ hꝫ ptātē iſo
lidū. Et idē eadē rōe dicēdū puto i pluriб⁹ ar
bitratoꝛib⁹ pari nūero diſcoꝛdātib⁹. tū q̄ꝛ ead
ē rō ħ cāu in arbitr]. et arbitratoꝛib⁹. tū quia
tex. iſte loq̄ť gñaliť i hñtib⁹ ptāteꝫ ex ꝯpromiſ
ſo. Et arbitroꝝ duo ſūt gñā. vt i. l. ſocietateꝫ.
§. arbitroꝝ. ff. pro ſocio. ergo tex. iſte loquenſ
ſimplr̄ dēt ītelligi in generali ſignificato q̄ꝛ ñ
apparet rō reſtringēdi. xix. di. ſi rōnoꝛū. et. l. de
p̄cio. ff. de pub. et. c. ſolite. de ma. et obe. et hoc
videť in effectu ſenſiſſe bar. in. l. i. §. ſi plures. ff
de exerci. vbi dicit ꝙ hñtes officiū p̄uatū au/
ctoꝛitate ⁊ vtilitate a litigatoꝛib⁹ hñt ptātē ñ
iſolidū ħ ꝓ pte alle. in ar. l. parui. alſs. l. pedi⁹.
ff. de arbit]. Et idē ſentit bal. i. c. i. de īueſti. in/
uti. fac. col. x. vbi pl⁹ dicit ꝙ duo arbitratoꝛeſ
diſcoꝛdātes nō ꝯpellūť eligere tercium. q̄ꝛ iſti
ſūt vt q̄dā ꝓſenete a q̄ꝝ pſonis nō receđiť. l. ſi
q̄s arbitriū. de v̄. ſig. qd nō. patet etiā hic i ſi
ne. Nā ſi haberēt ptātē iſolidū diſponēť i iſtiſ

cōpromiſſarijs ſicut in ordinarijs dr̄ in pn̄ci pio. Vn̄ ego puto ꝙ rō fūdamētalis decidē di hic ſumit̄ ex ſoliditate vł defcu ptātis. Nā qꝛ ordinarij hn̄t ptātē iſolidū.vt.l. vna.ff.de offi.ꝯſu.nō.gl.i.c.prudētiā.de offi.dele.et ibi plene dixi ꝑ bar.i.d.§.ſi plurēs.⁊.d.l.pōponi⁹. Jdo vtraqꝫ ſnīa dēret valere qꝛ lata ab hn̄te ſolidā ptātē ſ ꝓpter ꝯtrarietatē n̄ pn̄t ābe cō currē.iō eligit̄ fauorabilioꝛ abſqꝫ alia ſupio ris ꝓbatōe. Jn delegatis ſc̄o q̄ n̄ hꝫ ptātē in ſolidū ſaltē reſpcū exercitij.vt.s̄.dixi n̄ pt ha bere locū qd̄ diſponit̄ i ordiarijs qꝛ deficiūt ex defcu ptātis cū nlla r̄piat̄ lata ſnīa ab hn̄ te totā ptātē.vn̄ r̄currit̄ ad ſupiorē n̄ ſoluꝫ ꝑ nuda ap̄probatōe ſ vt ab eo r̄cipiat fomētū. et validitatē ex noua ap̄probatōe vt.s̄. dixi. Eadē fuit rō reſpcū ꝯpromiſſarioꝝ.nā nulla ſnīa ſeu laudū repit̄ latū ab hn̄te ſolidā pote ſtatē.nec recurrit̄ ſ cāu ad ſupiorē ſic̄ in p̄ce dēti qꝛ erāq̄ ptes r̄ceſſerūt a ꝓuiſione ſupiorl.⁊ voluerit ſibi ꝓpria aucte ꝓuidē ſupioꝛ ſe ō tīi laudo n̄ ipedit ar.i.l.ſi.C.de pac.ꝯuē.ſup do ſcit qd̄ i ſiſi nō.bar.i.l.fi.ſocietatē.§.arbitrato rū.ff.ꝓ ſocio. ¶ Vł dic et meli⁹ ꝙ a pſonis ar bitroꝝ n̄ recedit̄ n̄ qn̄ male ꝓnūciāt. Vn̄ ſic̄ qn̄ n̄ ꝓnūciāt nō hr̄ recurſus ad ſupiorēꝫ.qꝛ ptes nō videt̄ cogitaſſe.imo to͂m oppoſitū cuꝫ ſciēt ab eo receſſerit eligē⁹ ſibi arbitros ſeu ar bitratores.vt le.et nō.i.l.ſi q̄s arbitratu. ff.ō ꝟ.ob. Jta dicē͂m ē vt ceſſet iudicis offm̄ qn̄ ꝓ nūciāt pari numero qꝛ videt̄ nō ꝓnūciaſſe cū̄ ipediuert ſe et ꝑdīt ptātē ſuā ſic ſe diuidēdo ad ſ vide qd̄ nō.i.c.ſi duo.de ꝓcu.li.vi.in gl. iij.q̄ nōtē dic̄ ꝙ ſi ſūt duo ꝓcuratores nō i ſo lidū.q̄ꝫ vn⁹ negat alt̄ ꝯfite t̄ nihil agūt̄⁊ ꝑin de ē ꝓcedē͂m ꝯtra dnūꝫ ac ſi nihil dixiſſent. Et has puto rōes decidēdi ad to͂m tex. q̄cq̄d ſen ſerit hic gl.ſi.et p̄cipue male dixit q̄tēn⁹ dixit ꝙ i ordiarijs ſ fuit ſtatutū qꝛ nō pt hr̄i r̄cur ſus ad ſupiorē qd̄ ē ſſm cū ſpāle ſit i ꝓꝓ vt cō tra eū de ſit ſupioꝛ vt i.c.liꝫ.i ſi.de elec̄.et xi.q iij.cūc̄a ꝑ mūdū. Ex his dico ſ nō fuiſſe edi tū ius de nouo cū rō ſit ātiqua. Sꝫ r̄ndet̄ q̄d iuris. Et pro ſ qꝛ ꝓꝓ hic rn̄dꝫ ad ꝯſultatiōēꝫ cū qd̄ iſta accidiſſet i fc̄o.vt colligit̄ ex tex. in pn̄.ibi ſicut accepim⁹⁊c̄. Pro ſ qd̄ nō.gl.in.c. ꝯſultatiōꝫ de tēp.oꝛ.et.c.ex tua.de fi.p̄ſbi. Et hec faciūt ad.ſ.dicēda. ¶ Et p⁹ circa p̄mā ꝑ tem q̄ro de exēplis. Io.doc̄.vario mō exem plificāt.puta i duob⁹comitib⁹ ꝯſulib⁹doc̄.et ſilib⁹et i eccleſiaſticis potes ponē ex͂m i duob⁹ vicarijs eiuſd epi q̄ habēt ordiariā.vt nō.gl. xxxv.di.plec̄tis.et Jnno.i.c.ſuā.de off.vica.⁊ gl.i.c.lꝫ.e.ti.li.vi.et bar.i.l.vna.ff.de offi.ꝯſu Jtē in duob⁹ epis q̄ ex ſpāli diſpōne pape poſ ſunt pfici eidē epatui vt nōtē le.et nō.i.c.nō

ſūt.vi.q.i. Jtē in duob⁹ epis diuerſaꝝ dioce ſuꝫ q̄b⁹ eadē eccleſia ē ſbiec̄a qd̄ pōt ꝯtingere tā de iure cōi vt.s̄.dixi.qn̄ eccleſia eēt i limi te vtiuſqꝫ q̄ꝫ de iure ſpāli puta p̄ſcriptōe vł ſtu datōe vł p̄uilegio ar.coꝝ q̄ le.et nō.i.c.cuꝫ di lec̄⁹ō ꝯſue. Jtē ſꝫ Jo.an.cū duo coadiutores dati eēnt epo de clericis.egro.c.i.li.vi.⁊ nō. hūc caſū. Jtē dicit cū epi i ꝯſilio ꝓuīciali pa ri numēo diſcordāt. Aduerte qꝛ nō puto ꝙ i ſ bn̄ dicat lꝫ doc̄.ſeq̄tes ſimplr̄ cū eo trāſeāt alit̄ iueſtigādo ꝟitatē. Et ꝙ ſ dcꝫ ſit falſū ꝓ bo. Epi i cōcilio ſūt tāq̄ꝫ vniuerſitas.et n̄ vt ſinguli iō ſtat̄ maiori pti n̄ mioꝛ ps aliq̄d rō nabile opponat i ꝯtrariū vt ē tex.iūc̄a gl.i.c. i.lxv.di.facit vi.q.iij.ſcitote.et.c. graue.et qd̄ ibi nō.de p̄ben.vite.gl.nō.i.c.ij.de arbi.li.vi. in ꝟbo circa.iudices certū ē ꝙ i ꝯpetētib⁹plu rib⁹vt vniuerſitas nō vꝫ qd̄ agit̄ niſi ꝯcurrat ad min⁹maioꝛ ps toti⁹vniuerſitatis nec ſuf ficit maioꝛ ps reſpcu minoꝝ ptiū vt eſt tex. nō.i.c.eccleſia el p⁹.de elec̄.fcit.c.i.de his q̄ ſi a ma.pte ca.et apte etiā in ſynodo ſenſit gl.p̄ alle.i.d.c.ij.ergo diſpō hui⁹tex.nō pōt hr̄e lo cuꝫ i vniuerſitate ſi ſinguli diſcordāt pari nu mero qꝛ in nulla pte ꝯſiſtit vniuerſitas.facit qd̄ nō.gl.i.c.cū inter. R.de elec̄.et ipa iuriſdī c̄io ordiaria nō eſt in ſingulis ſed apd̄ ipſaꝫ vniuerſitatē.vt nō. Jnno.i.c.irrefragabili.§. ceteꝝ.de offi.ord.et i.c.cū ignores.de p̄bē.er go nc̄c̄rio opꝫ dicere ꝙ ſ.c.i pn̄. nō pōt adap tari ad epos cōcilij ꝓuīcialis vel alteri⁹ vni uerſitatis hn̄tis iuriſdic̄tōēꝫ et hec ē ipſa ve ritas. Sꝫ forte Jo.an.ſentit ꝙ epi in ꝓuīciali ꝯcilio ſunt vt ſinguli ſ min⁹bene.qꝛ vt ſingu li nō hn̄t ptātēꝫ in dyoceſib⁹alienis vel ſbdi tis alioꝝ.et tn̄ in ꝯcilio ꝓuīciali pn̄t trac̄ari cāe oīm de ꝓuincia vt in d.c.ſcitote. ¶ Jtem cāe epiſcopoꝝ et tn̄ certū eſt ꝙ vn⁹ epūs nō ē ſup̄ aliuꝫ ergo iudicāt vt vniuerſitas q̄ iure cōi recipit i cōi illā ptātēꝫ facit qd̄ le.et nō.in c.i.de iudi.et hec bene nōbis. Scd̄o dubitat̄ q̄d ſi ordiari⁹ ꝓcedit cū delegato pape et pro ferēt diuerſas ſnīas an hēat locū p̄ma ps.c. an ſc̄da. Jo an.dicit recurrēdū ad papā ⁊ ſic ꝙ cāus iſte detmiet̄ ꝑ ſc̄daꝫ ptē capli mouet̄ ꝑ.c.ꝑ ſ de hē.li.vi.vbi pꝫ ꝙ ſi ordiari⁹et iq̄ſi toꝛ diſcordāt r̄currit̄ ad papā. Jnq̄ſitoꝛ āt he retice p̄uitatis hꝫ delegatā vt ibi ex ſ inuit̄ et nō.et fcit.c.ne aliq̄.e.ti.li.vi.q̄i velit tex.i d. c.ꝑ ſ ꝙ ptās delegata ꝑ papā tanq̄ꝫ dignioꝛ trahat ad nāꝫ ſuā ordinariā poti⁹q̄ꝫ econtra h⁹aūt dcī nō reddit Jo.an.rōēꝫ.ego āt credo rōēꝫ illam eē qm̄ eo ipo ꝙ ꝓꝓ dat delegatū et mādat vt ordinari⁹ abſqꝫ eo nō ꝓcedat i cer to negocio vr̄ ſibi adimē ptātē quā hēbat.vt ſol⁹ poſſit procedē.et vr̄ dare vtriqꝫ exercitiū

ꝑ pte ſiĉ i pluríb⁹ delegatis ſuꝑ dixi ad h̾ di/
ctū.c.ꝑ h̾.et qd̾ nõ.i.c.ſi ſoli.de ↄceſſ.pbẽ.li.vi.
⁊ ſic ſnia nõ repit lata ab hñte ptãtẽ iſolidū
ſiĉ repit in ordiarijs vt.s.dixi. merito h̾ cãu
recurrit ad ſupiorẽ ſiĉ obſuat in pluríb⁹ dele
gatis. Et ꝑ h̾ põt decidi alia qd̾ quã ponit h̾
Jo.an.videlicet qd̾ ſi ↄcurrãt i diuerſis ſñijs
ordiarius ⁊ delegat⁹ college. Soluit Jo.an.ꝙ
ſi ſnia ordinarij ẽ ꝓ reo vr̃ ſũme equū ꝙ illa
ꝑualeat. Jdẽ ſi ꝓ actore i cã fauorabili. et ſit
rõ ſm̃ eū nec ipediat ipi⁹ effcẽm ↄtraria ſnia de
legati quez nõ ipediret ſcda ſnia ipi⁹ college
delegãtis vt hic pz. Sz ſi alſ ordinari⁹ ꝓ acto
re i cã nõ fauorabili ferret ſniaz. delegat⁹ do
ꝓ reo ꝓnũciat putat h̾ cãu neutra valere cū
vtraqꝫ a pari ptãte depẽdeat nec ſit ca⁹ detmi
nat⁹.facit.l.ↄmodiſſime.ff.de libe.⁊ poſt.et.c.
ſuſceptū.ð reſcrip.li.vi. Nã ſi hec iura ñ ema
naſſent dicerem⁹ oi caſu ſniaz nõ valẽ diſcor
dãtiū numero pari. ¶ Ego do i h̾ vltio mem
bro teneo ↄtrariū qꝛ qͣdmodū ordinari⁹ in
illa cã hz ſolidã ptãtez ita et delegat⁹ college
cū repñtet pſonã delegãtis. et qͣtū ad illã cãz
hz ptãtẽ ſolidã ipi⁹ delegãtis vt i.c.ſane.ij.de
offi.dele.⁊.l.fi.⁊ pma.ff.de offõ ei⁹ cui mãda
ta ẽ iuriſdictio.et.c.ſtuduiſti.de offi.le.g⁹ idez
dicẽm̃ i iſtis h̾ cãu qd̾ i pluríb⁹ ordinarijs nec
video aliquã bonã rõez diuerſitatis pſertim
qꝛ vt pdixi h̾ nõ põit ius nouū cū rõ ſit anti/
qua et lz rõ ñ expmat i tex.tñ illa dz ↄiectura
ri q̃ nãlit potuit mouere iuriſlatorẽ ad ſic rñ/
dendū iux̄ nõ.in.l.tale pactū.ff.de pactis.et ꝑ
Cy.i.l.nõ dubiū.C.de legi.et ꝑ bar.i.l.maxi/
mū viciū.C.de li.p.facit qd̾ nõ.dy.i regula ſi
de re.iurl.li.vi. ¶ Alteri⁹ circa iſtaz ptẽ q̄ro
qd̾ i alijs caſib⁹ fauorabilib⁹ vltra ca⁹ hic ex
pſſos in tex. So.ſentit Ahn.idẽ dicẽm̃.ſ.ꝙ iſti
q̄tuor caſus ponũt hic cauſa exẽpli ⁊ h̾ mihi
ſatis plz. Nã ea q̃ ponũt cã exẽpli nõ hñt re/
ſtringẽ regulã vt le.et nõ.in.c.i.ne cle.vel mo
et.l.ita vulnerat⁹.et.l.illð.ff.ad.acq̃. ¶ Item
cãus excepti a regula extẽdũt ad ↄſiles cãus
vt nõ.gl.in.l.i.C.de ↄdi.inde.allego tex.in.c.
cū dilecta.de ↄfir.vti.qͣdmodū h̾ teneb mẽ/
ti. ¶ Venio ad ſcdaz ptẽ.c.ad cui⁹ declarati
onẽ pmo q̄ro qd̾ ſi ſũt delegati ad vniuerſita
tem cãꝝ. So.doc.hic nõ tãgũt.ꝫ ex rõe bar.in
l.ſi vni.alſ.Pꝛõponi⁹ palle.et d.l.i.§.ſi plures.
de exerci.videt dicẽm̃ idẽ in eis qd̾ i pluribus
ordinarijs.qꝛ iſti cenſent q̄ſi ordinarij. vt nõ.
gl.in.c.cū cãm.de appel. Vñ tenuit bar. in lo
cis palle.et ſentit gl.ſm̃ vnū itellectū in.d.l.ſi
vni.ꝙ iſti hñt iuriſdictionẽ et exerciciuz inſo
lidū ſiĉ plures ordinarij.et ſic ꝑ rõez pdictaz
dẽret valẽ alteri⁹ ſnia i cãu fauorabili. Sz
ego h̾ dcz reprobaui i.c.cãm mrĩonij.de offi.

del.ꝑ tex.ſingularẽ iūcta gl.i.c.vt offm̃.de he
re.li.vi.in pn.i dbo ſepatim.iducẽdo illū tex.
ꝑ locū a ſpãli. Nã inq̄ſitores hẽtice puitatis
deputati i aliq̃ ꝓuicia ſeu ciuitate vel caſtro
dicũt delegati ad vniuerſitatẽ cãꝝ vt nõ. Jo
an.i d.c.ꝑ h̾.et idẽ ſentit hic vt pdixi et ꝓbat
Ktilit i.c.ne aliq̃.e.ti.li.vi.et tñ i eis ſpãle ẽ fa
uore fidei.vt poſſint ꝓcedẽ ſepatim g⁹ rſarie
dñt ſiſ ↄuenire.ſiĉ delegati ad certã cãz.vt in
d.c.cãz.nec obſtãt iura alle.ꝑ gl.et bar.qꝛ nõ
reſtrĩgũt i cãu nr̃o ſz ꝓcedũt i alia mã. et pmo
facit.qꝛ delegati reputãt pſonã delegãtis. vñ
iuriſdictio nõ ẽ fũdata i ipis delegatis.ſz in ꝑ
ſona delegãtis.d.l.i.ff.de offi.ei⁹ cui mã.ẽ iu.
et in d.c.ſane.mẽito q̃litercūqꝫ ſint.cẽſendi ſũt
hẽre exercicium ꝓ pte.et nõ iſolidū cū ſint lo/
co vni⁹ et ꝑ h̾ dico ꝙ ſi epõs ↄſtituit aliq̃s offi
ciales ſimplr̃ in aliq̃ pte dyoceſ ñ eis dederit
ptãtẽ i ſolidū ñ pñt ꝓcedere ſepatiz etſi ꝓfert
ſnias ↄtrarias.neutra valz.ſz recurrẽduz eſt
ad ipm epm. Nã iſti officiales foranei hñt de
legatã ad vniuerſitatẽ cãꝝ et nõ ordinariaz
vt nõ.gl.i cle.etſi pncipalſ.de reſcrip.et de iſtis
delegatis ad vniũſitatẽ cãꝝ.vide qd̾ nõ.bal.
i d.l.a iudice.C.de iudi.z⁹ q̄rit qd̾ ſi delegat⁹
pape cū ſbdelegato college.ferũt diuerſas ſẽ
tẽcias.dic̃ Jo.an.ſe putare hũc cãum nõ hr̃e
dubiū q̄n depẽdeat a ptãte papali.de offi.de/
le.ſuꝑ q̃ſnū.§.penſ.et c.ti.ſi duo ex trib⁹.li.vi
et h̾ plz ꝙ iſti hñt ptãtẽ ꝓ pte ⁊ nõ i ſolidū cū
ſꝑ repñtent pſonã vni⁹.ſ.delegãtis. ¶ Circa
vltimã ptẽ.c.q̄ro an qd̾ hic dr̃ de arbitris ele
ctis ꝑ ↄpromiſſū hẽat locū idiſtincte. So. Jo.
an.reſtrigit tex.ad arbitros aſſũptos ex vo/
lũtate ſec⁹ ſi ex neceſſitate q̄ſi velit ꝙ i arbitrl.
iurl.nõ ꝓcedat qd̾ hic dicit.ſz eis diſcordãtib⁹
recurrẽdū eſt ad papã ar.de offi. deleg.ab ar/
bi.li.vi.ſz h̾ originalit̾ voluit din.i.c.ſuſpitio
nis.de offi.dele.vbi dic̃ ꝙ ſi arbitri aſſũpti ſu
per ſuſpicionis articulo ferũt diuerſas ſnias
vt qꝛ vn⁹ ꝓnũciat iuſtã eẽ recuſatõis cãz alle
gatã reliq̃ ꝓnũciãte oppoſitū recurrẽduz ẽ ad
ſupiorẽ q̃ approbabit vnã ex diuerſ ſẽtẽcijs ſi
cut obſuat in duob⁹ delegatis.vt hic in ſcda
pte.c.et in.l.duo iudices.ff.e.ſz ſpe.in ti. de re/
cu.§.fi.v. ſz qd̾ ſi arbit̾ tenet idiſtĩcte ꝙ ſiue ar
bitri diſcordẽt i ſnia ferẽda ſiue iaz lata ↄpel
lũt eligere terciū.et alið eſt ſm̃ eū in puris de
legatis qꝛ illi ꝑ ſniam finierũt cãm merito re/
currit ad delegãtẽ.ſz in cãu nr̃o cã pncipalſ re
maneret ipedita. Jõ ad faciliorẽ expeditiõem
dz t̃cius aſſumi. Mihi ñ plz h̾ dcz ſpe. lz in ſe
videat equū nã ſi reſiſtit iſte tex.vbi pz ꝙ tres
arbitri nihil agũt. ¶ Jtẽ cū ſic̃ti ſũt ꝑ ꝓnũcia
tiõez offõ ſuo ñ pñt eligẽ terciū.vñ dico ꝙ ter
ti⁹ aſſumit añ ꝓnũciatõz cū ñ pñt ↄuenire in

vnā ſniam ⁊ nō poſt vt innuit tex.i d.c.ſuſpi
tionis. et vide qđ ibi de hac mā pleni⁹ dico
vbi ꝑſeq̄r an iſti ſint delegati an ordinarij.
Et vide Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de recu §.fi.
v.ſꝫ nūq̄d arbiter. vbi dicit ꝙ nō ſūt mere de
legati nec mere ordinarij. q̄i ſētiat ꝙ ſit q̄dā
ſpēs per ſe ſeu mixta. Nā nō videt̄ dicend ꝙ
ſint ordinarij.cū nō hēant iuriſdictionē n̄ in
certo articulo. nec mere delegati q2 p̄nceps
eoſ nō elegit ſ fuerūt aſſūpti ꝯſenſu ptiū Et
iō dixit ipe i titulo de arbi §.vrt.v.ſꝫ nunq̄d
ꝙ iſti arbitri non pn̄t cōmittere vices ſuas
ſic̄ nec alij arbitri ꝯpromiſſarij. qđ poſſent ſi
eſſent ordinarij vel delegati Ego tn̄ puto ꝙ
ptās iſtoꝝ magis accedat ad nām delegate
iuriſdcōis q̄ꝫ ordinarie ar.dcī.c.ſuſpicōis. et
.d.c.ab arbitris.q̄ ponunt̄ in ti. de offi.dele
ga.⁊ nō.i ti.de offi.or. Et valꝫ ar.a ſituacōe
R̄ce vt nō.in glo.i.c.tibi qui.de reſcrip.li.vi.
⁊.c.ſi ſup grā.de offi. delegl.li.vi.et.c.bone ꝑ.
de ꝯfir.vti. ¶ Ex q̄ infero ꝙ in caſu h⁹ capl̄i
qn̄ ferūt diuerſas ſn̄ias dn̄t regl̄ari vt dele/
gati.nō āt vt ordinarij.maxie q2 q̄lꝫ ps eli/
git vnū vt in.c.cū ſpēali. de appel. vn̄ graue
eēt dr̄e ꝙ alteri⁹ ſn̄ia p̄ualeat cū nec dēmus
dr̄e ꝙ ad ſupiorē nō ſit recurrendū cū aucte
iuris iſti ſūt ꝺputati merito ceſſat in eis rō
quā aſſignaui.ſ.in arbitris volūtarijs Et
eadē rōe idez puto dicend i arbitrl.aſſūptis
inter epm ⁊ ſubditū ſuū iux̄ mām.c.ſi cleric⁹
adūſus clericū.xi.q.i.nā illi nō pn̄t dici ꝓꝑie
ordiarij cū eligant̄ ſup vna cā dūtarat et a
ptib⁹ liꝫ iuris aucte ꝯgnoſcāt.vn̄ plꝫ eis vt
eis ferentib⁹ diuerſas ſn̄ias in pari numēo
recurrat̄ ad papā ſic̄ dixi i aſſūptis ſup ar/
ticlo ſuſpitionis ar.d.c.ab arbitrl. Et ꝑ hec
hēs lōge pleni⁹ ⁊ meli⁹ ſ.c.declaratū q̄ꝫ per
alios ſcribētes ſ.Glo.ſūt faciles ⁊ ſatl.ſ.ex/
pedite. et i eo qđ dr̄ in p̄ma glo.aliq̄s dr̄e ꝙ
in cā crīali epi dn̄t oēs eē ꝯcordeſ. dic vt ple
dixi i.c.non pt.ſ.eo. Laus infinita ſit altiſſi/
mo creatori. Nūc deſcendā ad nōbilem ⁊ ꝓ/
lixum tractatū appellationū

De appellationibus.recuſationibuſ ⁊ re lationibus Rubrica.

Hec R̄ica ꝯtinuari pt duob⁹ modis Pri/
mo ad to⁹ p̄cedētē tractatū h⁹ ſcdi libri. ¶ 2°
ſpēali⁹ ad R̄icaꝫ ꝓxie p̄cedētē ⁊ p̄° ſic Sup i
p̄cedētib⁹ Rub viſū ē d his q̄ fiūt i iudicijs
⁊ tādē de ipſis ſn̄ijs.merito reſtabat tractāe
de remedijs q̄b⁹ ipi litigātes releuant̄ i iu/
dicijs.iō ſubijcit̄ it̄ ſm Hoſt. Vel ſm Jo.an.
ſic q2 ſi a ſn̄ia nō appellat̄ trāſit i rē iudicatā
⁊ de ſ vidim⁹.ſ.ti.px. Appellatō āt impedt̄
effectū rei iudicate.iō de illa videnđ ē. Vel
ꝯtinua tu clari⁹ ⁊ 3° Sup viſū ē de ſn̄ia ⁊ ei⁹
effectu ſꝫ q2 appellatio ē remediū ꝯtra ſn̄iam
merito ſubijcit̄ hec R̄ica de appella. Et q2 ſm
Jo.an.appella°.recuſatio.⁊ relatio.q̄ ꝯueni/
unt in iuriſdcōe iudicis ſuſpendēda. ne au/
ctor hēret mām m̄l'tiplicādi rubricas. anne/
ctit oīa iſta tria ſil̄. Ex hac ꝯtinuatione nōb
ꝙ ſic̄ appellatio ſuſpēdit iudicis iuriſdcōem
⁊ ꝑ ꝯn̄s reddit nll'm q̄dq̄d poſtea fuit attem
ptatū.vt in.c.ſi a iudice.⁊.c.nō ſolū.de appl̄.
li.vi.⁊ i.c.ſup q̄ōnū in fi.de offi.deleg.ita di/
cend vr̄ de relatōe ⁊ r̄cuſatione. Et de rōne
dic vt plene le.⁊ nō.in.c.inſinuaſti ꝑ.e.vbi di
cam de recuſatione.vide gl.q̄ ſ tenuit i.c.q̄/
tiens.ij.q.vi.q̄ nōnter di̅ ꝑ illuꝫ tex.ꝙ q̄cq̄d
fit p⁹ recuſationē eque caſſat̄ ſic̄ ſi fieret poſt
appellōeꝫ ⁊ ē ꝯtra Inno.q̄ in.c.cū ſpēali ꝑ.e.
dixit ꝙ nō memīt ſe legiſſe ꝙ nō valeat ꝓceſ
ſus p⁹ recuſatōeꝫ ſi nō fuit appellatuꝫ. Sꝫ tu
de ſ diſtingue vt pleiſſime dicā in.c.cū ſpēa
li. Sup hac R̄ica vltra alios ſoleo q̄rere de
pl̄ibus ad mām delucidādā.p̄° q̄d ſit appellō
2° de effcib⁹ ipi⁹.3° q̄ iure ſit adinuēta.4° q̄d
ſit offm̄ iudicis ad quē.5° q̄d ſi i loco nō ſit
iudex appellatl. 6° ad q̄ꝫ dꝫ appellari a rēore
cuiuſlꝫ vniuerſitatis ſeu collegij. 7° nunq̄d
omittēs appellōeꝫ poſſit ꝓ iniq̄tate ſn̄ie agē
ad intēſſe ꝯtra iudicē. Et nunq̄d tēat̄ iudex
ſaltē in foro aie. Ad pri᷑ vide gl.i iſta mā ſa
tis bonā.ij.q.vi.i ſuā ꝑ Hoſti.⁊ Hof. i eoꝝ
ſūmis h⁹ ti.⁊ bonā gl.i.c.ij.d ꝯſue.li.vi.⁊ nō
illā p̄ſerti in eo qđ dicit nō poſſe induci ꝯſue/
tudinē ꝯtra ſbalia appellōis. ſec⁹ circa accn̄/
talia. De ſbalib⁹ āt appellōis int̄ cetera ē vt
appellet̄ ad maiorē nō āt ad mioreꝫ vl̄ ad pa
rem.vl̄ eundē iuriſdcōe vt in d.c.ij.⁊ in.l.i.§.
ſi q̄s in appellōe.ff.eo.ti. De accn̄talib⁹ āt eſt
vt appellet̄ gradati.vn̄ valꝫ ꝯſuetudo vt ap
pellet̄ omiſſo medio vt in.c.referēte.iūcta gl.
de p̄bē.allego tex.melioreꝫ ⁊ rotūdū in.c.ro
mana §.i ꝑ.eo.ti.li.vi. ¶ Itē dic ꝙ eē ceſſante
ꝯſuetudie valꝫ appellō.omiſſo medio ſi non
fuit obiectū vt nō.gl.in.c.dilecti ꝑ.eo.⁊ ſ° pt
intell'igi dcm̄.c.referēte Circa p̄ncipale q̄ſitū
.ſ.q̄d ſit appellō vide eē ꝑ Bar. i dcā.l.i.vbi
poſitis ⁊ impugnatis alioꝝ diffōibus.diffi
nit ipe ſic Appellatio eſt ius q̄ interim p̄ma
ſn̄ia extinguit̄ ⁊ cāe ꝯgnitio ad iudicē ſupi
oreꝫ deuoluit̄.⁊ ſ q̄ ad appellōeꝫ diffinitiuā
Sꝫ ꝓfecto iudicio meo nō bn̄ euacuat nām
appellōnis ſic̄ dꝫ facē q̄lꝫ bō diffō vt.l.i.⁊ qđ
ibi nō.ff.de dolo. Vn̄ ego diffinirē ſic Appel
latio ē a miore iudice ad maiorē ꝓuocatō q̄
ſi ē legitia ꝓnūciatū ⁊ iuriſdcōeꝫ iudicis q̄
ad illā cām ſuſpēdit ⁊ ipſius cognitionē ad

ſupiorē trāſſert ⁊ h̄ q̄tū ad appellatiōem iudi
cialē. Extraiudicial' vo pōt ſic diffiniri. Appella
tio eſt a pñti vel veriſiſr grauamie futuro ad
ſupiorē ꝓuocatō q̄ ſi eſt veriſilis ⁊ ꝓbabil' ip
ſā cāz ad ſupiorez trāſſert vt ea pēdente nil in
ipi' ꝑiudiciū attēptet q̄d declara vt plene di
cet̄ ī eo. bone. Quo ad 2ᵐ q̄d ſit appellatiōiſ
effcūs dic ꝙ ṗncipalit̄ opat̄ duos effcūs ſcȝ
ſuſpēſiuū ⁊ deuolutiuū. Effect' ſuſpēſiuus eſt
triplex. ſuſpēdit eni ꝓnūciatū ⁊ iuriſdictōz iu
dicis q̄tū ad illā cāz de quo pleni' dicet̄ ī e. ⁊
ſup eo. ꝑſūptōez que erat ꝓ ſnīa vt in c. cū ad
ſedē. de reſti. ſpo. ⁊ q̄d nō. in. c. ī pñtia. de renū.
q̄d limita vt nōnter diri i. c. ſi. de ſequeſt. de p̄'
ꝙ ſuſpēd' ꝓnūciatū i. c. veniētes. de iureiurā.
⁊ c. paſtoralis § p̄. de offi. dele. ſed ter. i. l. i. ff. ad
turpi. ⁊ l. ij. ff. d̄ peis. di' ꝙ extiguit. Et iō bar
in ſua diffinitione dixit ꝙ extinguit h̄ ṗmum
veri'. ⁊ ſaluādo vtrūq; dic ꝙ extiguit de pñti
ſ; ſuſpēdit reſpcū futuri tpis. Nā ſi ſimplicit̄
extigueret nō aſſumēt vires appellatore non
ꝓſequēte cū iura dicant ꝙ rata maneat ſnīa
appellatore nō ꝓſequēte vt i. c. cuȝ ſit romana
et. c. ꝑſonas ī e. q̄nimo nec de pñti. i totū extin
guit vt patȝ ex his q̄ diri in. d. c. ſi. et facit cle.
vna. de ſe. et cle. ṗma. de re iudica. Et ſcias
ꝙ nō ſemꝑ appellatio opat̄ oēs iſtos effectus
exēpluȝ in appellatiōe ſnīe cēſure eccleſiaſtice.
Nā ꝑ appellatiōez ſequētez tal' ſnīa nō ſuſpen
dit̄ vt in. c. paſtoral' ī e. et. c. is. cui de ſen. excōi.
li. vi. cū ſi. Sȝ opat̄ tūc appellatio effectū deuo
lutiuū q2 deuoluit cāz ad ſupiorē vt in. c. cuȝ
ↄtigat de offi. dele. et. c. ꝑ tuas. de ſen. excōi. et
tollit ꝑſūptiōez ſnīe vt nōnter dicit Inno. i. c.
bone. el primo. de elect. et. c. qm̄. cōtra de ꝓba.
Et vide bonā gl. i mā i. c. ad repmēdā. de offi.
ordi. Et idez eſt cū appellat̄ a ſnīa nulla. Naȝ
tal' appellatio nō ſuſpēdit ꝓnūciatū cū iurib'
non ſbſiſtat ſ; opat̄ tūc effectū deuolutiuū dū
taxat deuoluit eni cāz ad ſupiorē et h̄ rſpectu
appellari pōt a ſnīa nlla vt i. c. dilecto ī eo. vbi
de h̄ ⁊ ꝑ bar. in. l. ſi expſſū. ff. e. Ad 3ᵐ q̄ iure. ſ.
ſit adīuēta. Dico ꝙ formalitas appellatōis ē
de iure poſitio vt ꝓbat̄ i. l. vna C. de ſen. ꝑfec.
ꝑto. Nā ⁊ oli reddebat̄ ius manu regia. Nec
erāt iuente actiōes ⁊ ſolēnitates iudicioꝝ et
appellationū vt i. l. ij. i colūna tēcia. ⁊. ff. de ori
gine iur. ſ; ipſa ſba appellatiōis videt̄ de iure
nāli. eſt eni q̄daz defēſio ſeu ꝑſidiū inocētie vt
in c. cū ſpāli § porro ī eo. ⁊ c. ſuggeſtā. eo. ti. hic
ꝙ etiā excōicato ↄcedit̄. S. de excep. cū iter. fuit
eniȝ ṗncipalit̄ idudta ad iniquitatē ſeu ipitiā
iudicis corrigēdā. l. i. ff. e. vl' ad ſupplēdū q̄d in
caute in ṗori iudicio fuerat omiſſū vt in. c. cū
Johānes. de fi. inſtru. ⁊. l. ꝑ hāc. C. de tēp. app.
Ex q̄b' poſſȝ ṗma frōte iferri. ꝙ lȝ ṗnceps poſ

ſit appellōis fōzlitatē tollē ñ tñ vr̄ ꝙ poſſit tol
lē ipi' ſbaȝ vt iuſtitia ñ rodat̄ aduerſ' iīq̄tatē
vl' iperitiā iudic̄l cū ṗnceps ñ poſſit tollē ea q̄
ſūt iur. nālis ſeu gētiuȝ vt i cle. paſtoral'. de re
iudi. fcit q̄d nō Inno. in c. q̄ i eccliaꝝ de ↄſti. ⁊
ꝑt opticadduci. c. paſtoral'. p̄' rñſo ī e. Finalr
tñ puto ꝙ a ſnīa ṗncipis nō pōt appellari nec
tenet̄ ṗnceps admittē ſupplicatiōez ſi nō vult
q2 lȝ ṗnceps nō poſſit d̄ directo tollē defēſionē
tñ ꝑ ṗncipe ꝑſumit̄ cū ꝓceſſit cā ↄgnita. Ido
non eſt dd̄ ꝙ tollat defēſiōez facit q̄d le. et nō.
marie ꝑ bal. i. l. ſi. C. de. legi. et videt̄ tex. ix. q.
iij cūcta ꝑ mūdū. ⁊. d. l. i. ff. a qui. app. nō licet.
fcit q̄d nō. bar. i. l. ſi. C. ſi ↄtra ius vl' vti. pub.
⁊ C y. i. l. reſcripta. C. de ꝑci. ipia. offe. Idez
puto ſi ↄmiſit ācui cāz appellatiōe rmota. Nā
pōt ſi vult appellatōez nō admittē ſic diſpoſu/
it in ꝑfecto ꝑtorio ⁊ i ſenatu. d. l. i. ff. a qui. app.
nō lȝ. ⁊ i. l. vna. C. de ſnīa ꝑfect. ꝑ. et hoc q2 ṗn
ceps tūc ꝑſumit illū nō min' recte q̄ȝ euȝ iudi
catuꝝ vt ibi hoc ꝓcedit ꝑſtim attēto ꝙ excep
tio rei iudicate fuit idudta ad iur. rigorē ſuā
dū vt nō. gl in. c. paſtoral' § q2 vo. de offi. dele.
⁊ in. l. qui. excep. ff. de cōdi. inde. ⁊ vt ſit litiuȝ
finis. Nā ſicut priceps h̄ ſtatuit poſt duas
ſnīas. q2 tcio appellaē nō licȝ in. c. ſuā ī eo. ita
aliq̄b' cauſ iſpecīl' pōt h̄ ſtatuē a pricipio p'
ṗmā ſnīaȝ in certis cauſ et h̄ nō. Circa 4ᵐ
q̄d ſit officiū iudic̄l. ad quē videt̄ ſoluȝ ꝓnūci
ādo bene appellatū vel male vt hr̄ ij. q. i. in ſi.
⁊ in. l. eos q̄. C. de ſen. Sed dic meli' ꝙ cū ſuc
cedat loco iudic̄l. a q̄ pōt ⁊ debȝ rformare ſen
tēciā ſi op' fuerit vl' ſupplē vel in pte reꝓbare
ꝓut opus eſt vt ꝓbat i. c. Raynutiuſ. ⁊. c. ray
naldus. de teſta. ⁊ vide in h̄ q̄d diri in. c. cām
de re iudi. ⁊ i. c. cū Johānes. de fi iſtru. ꝑ bar.
in. l. cū apd̄. ff. iudi. ſol. ⁊. l. ſi expſſū. ff. e. Et idē
puto dd̄m in iudice q̄ adit̄ vt rducat laudū
ad bonā equitatē cuȝ ſuccedat loco boni viri
vt nō. bar. i. l. i. ff. dele. ij. et Inno. i. c. ſtatutuȝ.
de rſcrip. li. vi. et h̄ petitio reductiōis eſt ſpēs
cuiuſdā appellatōis vt. l. nō diſtinguem' § cū
quidā. in ſi. ff. de arbi. Ad 4ᵐ ad queȝ dēat
appellari cū deeſt iudex. appellatiōis. Hec q̄d
pōt itelligi p̄' cū deeſt ꝓpter defectū ſupiorl. vt
q2 dux ſeu ṗnceps ille nō rcognoſcit ſupiorē
in tpalib' ⁊ puto ꝙ a tli nō poſſit appellari q2
eſt loco ṗncipis a quo nō appellat̄ vt. S. diri ⁊
facit q̄d nō. bar. in. l. ifamē. ff. de pub. iudi. i ſi.
⁊ in. l. vna. C. ne quis i ſua cā. ⁊ q̄d diri i. c. cū
veniſſent. de iudi. ⁊ vide ad hoc glo. nōbileȝ i
c. qm̄. x. di. q̄ apte ſentit ꝙ a tali pricipe nō eſt
appellād eē ad papā ſi tñ iiuſticia eēt notoria.
poſſȝ dici papā poſſe adiri ar. op. ex his q̄ nō/
uit Inno. in. c. cū te. S. ti. ꝑx. ⁊ i. c. lȝ ex ſuſcepto
de fo. ↄpe. An āt ꝑ viā denūciatōis euāgelice

poſſit eccleſiaſtic⁹ adiri ɔtra laicū rōne iiuſte ſñie vide qđ dixi i.c.nouit de iudi. i addi.magna z° mō ṗt intelligi dc̄a qđ qñ nō deeſt ſuperior ſi deficit ſpālis iudex ſup appellōe.puta ciuitas iſta elegit ſibi ptātem vł aliqs ṗnceps i ſua citate vel oppido ſʒ non ꝓuidit ſibi de iudice appellōis. Dic ꝙ appellabr̄ ad ipm ſupiorē q̄ ptātē eligit.facit.c.veniētes.ď iureiurā.nō.Bar.i.l.i.ff.e.in ꝟ.q̄ro.vbi dr̄ ꝛ vide ꝑ eundē i.l.vbi abſūt.ff.de tuto.ꝛ cu.dad.ab his.vbi dicit ꝙ reſpc̄u ptātis ṗt appellare ad ordinē ɔcurionū puta ad ſupiores ſeu dños ꝛ bñ facit ille tex Venio ad ſextā qōnē ad quē.ſ.ſit appellādū a rc̄ore alic⁹ collegij Bar.ſort hāc qōnē i ṗdc̄a.l.i.ff.eo.i.ꝟ.q̄ro i aliq̄ ciuitate ꝛc̄.Et ɔcludit ꝙ dʒ appellaři ad illū cui ipm collegiū ē ſubiēm puta ad rc̄orē illi⁹ citatis ſʒᵐ cū allegat.c.dilc̄i filij ꝟ.e.ti. qđ tñ parꝫ d̄ nihil fc̄it Ego p° allego Inno.i.c.dilc̄a.de excel. ṗla.i fi.vbi nōnter dᶜ ꝙ iſta collegia iſeriora ꝛ rc̄ores eoꝝ ſūt ſbdita maiorib⁹ ꝛ ordinarijs ptātib⁹ ꝛ ꝙ ad eoꝝ dc̄m deſtrui pñt.et ꝓhibere eē pñt a pñci° ne incipiāt qđ nō Attende dic lati⁹ ſic.d̄ ipm corp⁹ ē ſeculare nō āt ecc̄iaſticū ꝛ ipi⁹ rc̄or ē ſecl̄aris exemplū in laniſicib⁹ ſutorib⁹ ꝛ ſilib⁹ ꝛ tūc indubie tene ꝓmū vt appellet ad maiorē officialeʒ loci puta ptātē qꝛ regła ē vt ſp appellet ad ſupiorē ipſi⁹ q̄ iudicauit vt.l.i.C.vbi ꝛ apud q̄. ꝛ qđ nō.Bar.i.l.ij.i fi.e.ti.fc̄it qđ.S.dixi i diſſōe ꝛ tex.i.d.l.i.ff.eo.ti. Aut ipʒ corp⁹ ē ecc̄iaſticū ꝛ rectorē eē ecc̄iaſtica ꝑſona ꝛ tūc dʒ appellaři immediat⁹ ſupior puta ep̄s vt i.c.rōna ꝟ.i.e.ti.li.vi.Ex h̄ hēs qd dicend cū appellat a rc̄ore ſcholariū vbi ſtatuta appellōeʒ nō ꝓhibēt.nā ſi eſt collegiū ecc̄iaſticū puta qꝛ ꝑ maiori ꝑte ſūt clerici iuxta nō.in.l.fi.ff.de colle.illi.dixi i c.ex līis.de ɔſti.tūc appellandū ē ad ep̄m loci facit dc̄m.c.ex līis.vbi fuit recurſū ad iudicē eccleſiaſticū.q̄ caſu putarē nō valere ſtatuta vt a ſñia rectoris nō poſſit appellari niſi eſſet ɔfirmata ꝑ papā qꝛ h̄ eſt ɔtra canones ꝑmittentes appellōneʒ ꝛ ɔtra ius ſupioris vt i.c.veniētes.de iureiurā. Dubiuʒ vero eſt cum vniuerſitas ē ſecularis puta qꝛ plures i eis ſūt laici ſed rector ē clericus ſicut tenet eſſe in forma ſtatuti ꝓpter ſcholares clericos. Nam habito reſpc̄u ad ipm collegiū videret appellandū ad iudicē ſecularē cui ſubeſt ſʒ hito reſpectu ad perſonā ipſi⁹ rc̄oris q̄ iudicauit.vr̄ appellāduʒ ad ep̄m qui eſt ſupior ipſi⁹ rc̄oris ex q̄ eſt cleric⁹.xi.q.i.c.i.ꝛ.c.de ꝑſona. Iudicio meo poſſet diſtigui ita eque. ꝙ q̄ten⁹ iudicat de ſcolari clērico qꝛ tē iudicat vt iudex eccleſiaſtic⁹ qꝛ aliter i eū non caderet iuriſdictio vt nō.Inno.in.c.cū ab eccleſiaꝝ.de offi.ordi.dʒ appellari ad ep̄m qꝛ regła ē vt ṗdixi.qꝛ ad ſuperiorē ipius ſñiantis appellandū ē.d.l.i. Sʒ q̄ten⁹ iudicat inter laicos. ad ptātē appellandū ē qꝛ tūc licʒ ipſe ſit cleric⁹ nō tñ iudicat vt iudex eccleſiaſtic⁹ ſʒ vt laicus tanq̄ rector collegij ſecł̄aris. idō nō eſt ab eo appellandū tāq̄ a clerico. Ad h̄ allego tex.nō. iūcta glo.i.c.romana ꝟ.debet.e.ti.li.vi.vbi pʒ ꝙ cuʒ ep̄s eſt iudex.tāq̄ ciuił iudex puta qꝛ hʒ iuriſdc̄oem infeudatā a pñcipe ſecł̄ari nō appellat ad ipʒ archiep̄m. ſʒ ad ṗncipē ſecł̄arē a quo diriuat feudū vt nō. Inno.i.c.ceteꝝ.de iudi. ꝛ.c.veꝝ de fo.ɔpe.ꝛ Bar.i.d.l.i.ff.e.i ꝟbo quero Pone ꝙ aliqs epūs. vbi inter cetera dicit ꝙ ſi aliquis cleric⁹ eēt rector alic⁹ ciuitatis debʒ ab eo appellari ad ſupiorē ipius citatis. q̄a non iudicauit vt cleric⁹.ſʒ vt rector ciuitatis Idē dicēd ſi hʒ comitatū ñ incorꝑatū eccłie Ideʒ dic ſi vn⁹ rex teneret vnū comitatū vt ab eo appellet de facto comitat⁹ ad ſupioreʒ ipi⁹ comitat⁹.ꝑ h̄ optime facit.l.ſi qñ.C.e. et.c.cum capella.de ṗuilegi..ꝛ h̄ nō qꝛ faciūt ad multa Ad ſeptimū ꝛ vltimū nūq̄d poſſit agi ɔtra iudicē ad intereſſe ṗtextu iniq̄ ſñie Dic ꝙ ſiue nō fuerit appellatū excōicando lites ſiue ſuccūbens bis appellauit ꝛ nūc nō licʒ z° appellare.nec obſtaᵗ exceptio rei iudicate qꝛ ad aliud ꝛ ɔtra aliū nūc agit de q̄ vide bo.glo. ꝛ qđ ibi nō.i.c.paſtorał ꝟ.qꝛ ꝟo.de offi.dele. ibi idē Inno.ꝛ doc.i.c.ſepe de appel. ꝛ Jo.an p⁹ Inno.i.c.ſacro.de ſen.excō. Idē Bar.i.l.i.ff.e.i ꝟ.vltīo nō glo. ꝛ vide ꝑ eūdeʒ i.l.fi.ff.de varijſ.ꝛ extraordi.cog.vbi tractat nūq̄d poſſit agi eodē mō ɔtra arbitꝝ male iudicātē. et ɔcludit ꝙ ſic ꝛ ibidē glo.Sʒ in arbitratore ē qđ magis nōbił.ꝛ dicit ibi ꝙ nullibi repperit hāc qōnē ꝛ finalr ɔcludit ꝙ tenet ſolū de dolo lata culpa qꝛ ipē eſt q̄ſi q̄dā ꝓſeneta q̄ non tenet ñ de dolo ꝛ lata culpa.l.ij.ff.de ꝓſenetl. Sʒ ego allego tex.q̄ſi expreſſum ꝙ arbitrator mō ṗdicto teneat in.l.fi.ff.ſi meſſ.fal.mo.di.ꝛ Bar.ſequit ibi ꝛ facit feſtū de illo tex. Et idē dicendū i aſſumentib⁹ ɔſilia officia. An aūt iudex teneat in foro aīe et q̄d i aduocato ſeu ꝓcuratore ꝓpter quoꝝ neglīaʒ ſeu imperitiā q̄s iniuſte ꝑdidit cām.vide qđ nō.doc.i.c.calumniā de penis.vbi tetigi et ꝑ Inno.i.c.ſic dignū vbi tractat eē ď alijs articłis vtputa qñ q̄s dedit damnū i reb⁹ aliēis Et de pena an hēat locū i foro aīe.vide glo.i.c.frnitatiſ.xij.q.ij.ꝛ qđ plene dixi in.c.ij.de conſti.

Dilecti filii Caſus Collatio bñficij p⁹ ꝛ ɔtra appellōnē legitiam fc̄a nō tʒ.ita cōirſūmat.ſʒ vt ꝟ.dicaʒ hec ſūma⁹ē nimis gñał idō ſʒᵐ ꝙ itelligo ſūmo ſic. Collatio

facta poſt appellatõez ex ꝓbabili ⁊ veriſimili cã
iterpoſitã ẽ ipo iure nulla. Diuidit nã pͦ ponit
q̃relã appellãtiũ zͦ. dat iudices ibi ſup quibꝰ.
Et ꝓ poſitõe caũs lr̃alis aduerte ꝙ̃ã iſte ꝑoꝛ
et clerici de quibꝰ in pn̄ lr̃e ↄq̃rebãt de q̃tuoꝛ
grauamibꝰ eis illatꝫ. ꝑ iſtũ archiepm̄ pꝰ appel
latiõez ad papã iterpoſitã q̃ꝝ tria exp̄mũt in
lr̃a q̃tũ erat ĩ ãtiqua ⁊ fuit cã breuitatꝫ. h̃ de
ciſũ. ſ. ꝙ ↄtulerat eccl̃ias ſpectãtes ad collatõz
ꝑoꝛis ⁊ ſolũ huic deciſo rn̄det. Ad alia vͦ in
lr̃a exp̃ſſa nõ rn̄det h̃ ⁊ iõ dicit. Jo. an. ꝙ fuit
hec decretal' male deciſa ſilis deciſa hẽt i. c. ve
niẽs. de p̃ſcrip. Sed dic excuſãdo q̃tũ fieri põt
ↄpilatorẽ ꝙ ad alia h̃ exp̃ſſa nõ fuit h̃ ſpecifice
icerta rn̄ſio q2 ſatis q̃d iurꝫ erat hẽt in ſuis ti/
tul' puta i. ti. de ſen. excõi. c. ꝑ tuas. de off. dele.
c. cũ ↄtigat. cũ ſi. Voluit aũt decidere ipa gra/
uamia vt ↄp̃hẽderemꝰ totũ factũ ſicut accidit
Voluit autẽ breuitatꝫ. cã decidẽ q̃tũ graua/
men q2 ſatis põt ex rn̄ſiõe ↄp̃hẽdi Naz ex rn̄/
ſiõe ſatis ↄp̃hẽdit iterrogatõ ut i. c. iter dilec/
tos ꝗ ceterũ. de fi. iſtru. ¶ Nõ p̄mo ibi q̃rimo/
niã ⁊c. ꝙ q̃rimoĩa dꝫ fieri eẽ añ litẽ ↄteſtatã. Et
facit ad q̃õnez ꝙ ſi quis ꝓmiſit ſb̃ pẽa q̃rimo/
niã nõ facẽ ſeu exp̄mẽ ꝙ exponẽ q̃relaz iudici
dꝫ icidere penaz. Et de h̃ ⁊ mltoꝝ alioꝝ ſilꝫ
vboꝝ ſignificato vide ꝑ bar. i. l. ãpliꝰ. ff rẽ ra.
ha. ¶ Nõ zͦ. legatũ qui nõ eſt de latere. i. car/
dinal' bn̄ficia ↄferre nõ poſſe de q̃ ẽ hodie tex.
i. c. i. de offi. del' li. vi. ¶ Nõ zͦ ꝙ collatõ aliq̃ꝝ
bn̄ficioꝝ p̃t ꝑtinẽ ad ꝑoꝛẽ ⁊ ↄuentũ q̃d p̃t itel
ligi de bn̄ficijs ſiĩdatꝫ. ĩ ipoꝝ eccl̃ia õ q̃ dicẽd
vt le. ⁊ nõ. i. c. cũ eccl̃ia vulterana de elec. Jtẽ
de alijs iſpecto iure ſpãli ar. i. c. ſcriptũ. de elec.
⁊ cũ eccl̃ia ſutrina. de cã poſ. ⁊ ꝓprie. ¶ Quẽo
vt apiam pꝰ intellcm̃. c. q̃re collatõ iſtoꝝ bn̄fi
cioꝝ nõ valuit. Sol' dic Jnn. ꝙ fuit fc̃a pꝰ ap
pellõez. Hoſt. addit ⁊ ecõtra ipaz appellõez q̃i
innuit nõ ſufficẽ ꝙ ſit fc̃a pꝰ appellõem ñ eẽ ſit
fc̃a ↄtra et ꝑ Hoſti. adduco tex. i. c. cũ nob de
elec. vbi pꝫ ꝙ in iſtis appellõibꝰ extiudicialibꝰ
nõ ↄſiderat ſimplr̃ id q̃d ſit pꝰ appellatõem h̃
oportet ꝙ ſit fc̃m eẽ ↄtra. ⁊ credo ꝙ hoc ipſum
fuerit de mẽte Jnno. cũ ꝑõcam ↄclõem firma
uit in. d. c. cũ nob vbi ꝑ illũ tex. dicit nõndum
ꝙ ſi is a q̃ appellatum eſt extra iudiciũ aliq̃d
facit ↄtra ipam appellationem illud ſolum ve
nit reuocandũ ⁊ nõ alia q̃ facit pꝰ appellatio/
nẽ etiamſi appellatio iuſta ſit de quo vide ibi
latius. Sed ↄtra ꝑõicta ⁊ ↄtra tex. ego vltra
alios opp. mltiplr̃ ↄtra tex. ⁊ ↄtra hũc itellcm̃
Jnno. ⁊ Hoſ. Et p̄mo de nõtis ꝑ Jnno. i. c. cũ
inẽ R. de elec. ⁊. c. q2 ꝓpter. ⁊ õ deſpõ. ipub. ad
diſſoluẽdũ. vbi dicit ꝙ lꝫ q̃s ꝓponat lr̃iam ex/
ceptõez corã collatore ⁊ eã offerat ſe ꝓbaturũ
⁊ appellat ſi fiat collatio ĩ ↄtrariũ ꝙ ꝑ h̃ ñ caſ

ſat collatio ñ alr̃ ꝓbeẽ vitas exceptõis. cũ gͦ
collatio fiat eẽ iudiciũ ⁊ ꝓ iure ſuo explicãdo
ñ tenet differe ius ſuũ ꝓpter appellõez alteriꝰ
nec ablatio ꝓbatiõis iuſtificat appellõem. q2
cũ nõ ꝓcedat vt iudex h̃ vt ps nõ tenet r̃cipe
ꝓbatiões ⁊ ſic ñ ꝓcedit. c. intꝑõita. ꝗ õ appel.
vt eẽ ibi nõ. ¶ zͦ eẽ impugno tex. i eo ꝙ papa
mãdat inq̃ri ꝑ famã ⁊ teſtes ⁊ an collatõ fuit
fc̃a ꝓpter iſtũ legatũ. vꝫ eni ſupuacua hec in/
dagatio q2 ſi nõ ↄſtat de collõne pn̄t iſti ꝑoꝛ ⁊
clẽici vti iure eoꝝ ĩ ↄferẽdo ⁊ ordinãdo eccl̃ias
illas. ¶ zͦ ↄtra tex. fc̃it in eo ꝙ ꝑ̃ in fine p̃ſer/
uat collõnes fc̃as a legato ſi malicioſe clerici
diſtulerũt ordinare illas eccl̃ias. Nã idẽ vꝫ ſi
neglexerũt ꝗ debitũ tp̃s ↄferre tũc eni ſit deuo
lutio ad iſtũ legatũ tãq̃ ad archiepm̄ ⁊ dioce
ſanũ iſtoꝝ vt i. c. ij. de ↄceſ. p̃ben. ⁊ i. c. ij. de ſup
negl. p̃. hec iudicio meo ſũt difficultatꝫ. itellcs
hꝰ. c. ſup cꝰ intellcũ valde ſuccicte trãſiuerũt h̃
doc. Ego vͦ ſoluẽdo ↄtraria pono tres intel/
lectus ad iſtũ tex. Primꝰ ꝙ p̄mũ ↄtrariũ ꝓce
dit qñ appellõ interponit corã mero collatore
nõ vt neget ptãs ↄferẽdi h̃ excipiat ne collatõ
fiat certe ꝑſone ex aliq̃ cã puta q2 dꝫ crioſus
⁊ excipiens offert ſe ꝓbatuꝝ Jſtud vͦ. c. ꝓcet
qñ is ad quez vere nõ ſpectabat volebat con
ferre. nam ne videat verꝰ collatoꝛ ↄſentire dꝫ
appellare ⁊ tũc actus reddit nll's de quo in. c
bone ꝗ eo. Jſte tñ intellcs nõ vꝫ omnino tutꝰ
qm̄ ſine appellatõe potuiſſet iſte ↄtradicere et
ſufficeret ſola ↄtradictio ad impediendã vali
ditatẽ collõis q2 hec incoꝛꝑalia poſſidẽt ſolo
aĩo nec ꝑdit poſſeſſio ñ data patientia vt. l. ij.
C. de ſer. fugi. plene ꝑ Jnno. i. c. oli. el. iij. de re
ſti. ſpo. ⁊ i. c. ij. de ĩte reſti. ¶ Do ergo zm̄ intel/
lectũ facendo ꝙ collatio iſtiꝰ legati exquo ad
eũ tanq̃ ad archiepm̄ ñ erat deuoluta. ↄferẽ/
di ptãs fuit nulla ex defectu ptãtis vt i. c. cuꝫ
bertoldus. ꝰ. ti. pr. h̃ a grauamĩe extiudicialr̃
illato vel veriſilr̃ inferẽdo p̃t ps releuari du/
plicit. ſ. ꝑ viã appellõis extraiudicialis et per
viam q̃rele vt ẽ tex. nõ. i. c. ↄcertationi ꝗ eo. ti.
li. vi. Etſi ps pꝛoſequit grauamẽ ꝑ viã appel
latõis opoꝛꝫ ꝙ ꝓbent appellõnez q2 ẽ cã ſue
intẽtionis etiamſi actꝰ exp̃ſſe ſit nll'ius ſic ob/
ſeruat qñ appellat a ſñia nll'a vt i. c. exhibita.
de iudi. ⁊. c. dilecto ꝗ eo. ⁊ nõ in. c. ex ꝑte ade. ꝰ.
de teſti. ⁊ eſt tex. in. c. ad audiẽtiã ꝗ eo. ¶ Nũ q2
iſte ꝑoꝛ appellauerat ⁊ hãc viaz ꝓſeq̃bat opoꝛ
tebat ꝙ docet de appellõe et ꝙ collõnes fuert
facte pꝰ appellõez ideo papa mãdat de his in
q̃ri non tñ ꝑ h̃ ſequit ꝙ ſi in hac via ſuccum/
beret qn̄ poſſet redire ad viã ⁊ remedium nll'i
tatis vt nõ. in pall. iuribꝰ facit q̃d legit ⁊ nõ.
in. c. liꝫ. de ſen. excõi. li. vi. Ex his innuit ꝙ eẽ
ſine appellõne collatio fuiſſet nulla. ¶ Pono

ẓ^m^ intellcm ⁊ nobiliorē intelligēdo ꝙ iſte ar/
chiepꝯ dicebat collatōez ad ſe deuolutā ꝓpt
negliaz ꝑoris i ɔferēdo. ¶ Prior āt ꝓponebat
cāz ꝓbabilē ⁊ viſilēz ꝓpter q̄m dicebat prātē
ɔferēdi remāſiſſe penes eū. ⁊ vidēs archiepꝫ
diſpoſitū h̄ nō obſtāte ad ɔferēdū appellauit
ad ſedm. ¶ Nr h̄ ꝙ collatio fcā pꝰ appellōem nō
tꝫ. intellige etiamſi i vitate pr̄ās fuiſſꝫ deuo/
luta ad archiepm qꝛ ꝓpter appellōem ex ꝓba
bili ⁊ viſili cā interpōita. fuit totū negociuꝫ
ad ſupiorē deuolutū ido añ oīa dꝫ reuocare
q̄cq̄d fuerit i ɔtrariū innouatū vt i.c.bone ꝭ.
e.ſi ɔſtiterit ꝙ doloſe ille ꝑor diſtulerit ɔferre
puta vt interiꝫ ꝑcipet reddit⁹ illoꝝ bñficioꝝ
Nā tūc pꝫ ꝙ ſi ex ꝓbabili cā appellauēit.et idō
in fine reſuauit caſū doli ɔmiſſi. Et q̄ꝫq̄ꝫ h̄ nō
dicat de ꝓbabili ⁊ viſili cā tñ ita dꝫ intelligi
nā ſi appellō nō fuiſſet tlis.nō fieret reuocatō
attentatoꝝ añq̄ꝫ ꝓbaret vitas cē appellōis
Hinc dicūt dñi ꝺ rota deci.ccxxxvij. ꝙ ſi rcōr
eccſie appellat a viſitatōe epi dicēs ſe eē exem
ptū nō ſufficit ad reuocādū medio tpe atten
tata docē de appellōe et attēptatl.poſtmoꝺ ſi
doceat de vitate cāe.ſ.exceptiōis ſaltē ſemiple
ne allegāt nō.i.c.dilci.de ma.⁊ obe.⁊.c.rodol
ph⁹.⁊.c.ſignificauit.ꝺ reſcrip.⁊.c.nō ſolū.ꝭ. e.
ti.li.vi.cū ſi. h̄ ei appellō eāt ꝓbabil' ⁊ viſilis
cū ius cōe faceret ꝓ epō. ⁊ ɔtra appellantē fa
cit qꝺ plene nō. Inno.i.c.venerabili.ꝺ cenſi.
⁊ ꝑ iſtā caſ⁹ poſitionē appellō h̄ inducit nulli/
tatē collationis ſine q̄ valuiſſet collatio ⁊ ſ^m^
ꝑdicta debꝫ reſtngi ⁊ limitari lec.doc.h̄ et eo
rū ſūmariū ⁊ regulariter an ⁊ qñ valeant ge
ſta pꝰ appellōem extraiudicialem. vel veniāt
irritanda.vide qꝺ dicā ꝭ. e.ɔſuluit.⁊ in ꝑalle
c.bone. ¶ Venio nūc ad glo.⁊ primo videt
qꝛ iſte archiepꝯ dēat ꝺponi cū nō duxerit de/
ferenduꝫ appellōi interpoſite .ij.q.vi.decreto.
Glo.fatet ɔtrariū ꝫ ad hoc nō fuit actū Dic
illud ꝓcedere in cā crimīali de quo dicendū.
vt habet ⁊ nō.ꝭ. e.de priore.⁊ dic vt ibi dicā.
Op.2º in eo ꝙ ꝓꝓ requirit hic teſtes ⁊ famā.
nā ſufficere dñt duo teſtes.vt i.c.lꝫ vniuerſi.
ꝫ.de teſti. Go.dic ɔiungēdo gl.q̄ eſt in v.per
idoneas cuꝫ ſequēti ꝙ fama ꝑ ſe nō ſufficit ꝫ
vno teſte vel alijs adminiculis ꝓbaret h̄ te/
ſtes ꝑ ſe bñ ſufficerēt h̄ ꝑ h̄ nō ſoluit ɔtrariuꝫ
cū tex.incipiat a ꝑſonis Hoſti.ſuꝑ tex.dicit
ꝙ forſan tex.in h̄ habuit reſpēm ad ɔſuetudi
nē anglie ſm quā credit xij.iuratis aſſerenti
bus ſe credere ita eē ⁊ talē eſſe vocē vl' famā
patrie q̄ tñ nō eſt plena ꝓbatio. nec tolerat i
ſñijs ſm eū. Ex hoc dicto dicit dñs An.bene
nōndū ꝙ non pt ɔſuetudo inducere vt nō ple
ne ꝓbationi ſtet ⁊ ꝙ non plena hēat ꝓ plena
ſmittit ad Fre.ɔſi.xvij.ꝫ certe h̄ eſt ɔtra.c.cū

dilect⁹.de fide.inſtru.et vide qꝺ plene dixi in
c.ij.de ꝓba.vbi ipſemet do.An. tenuit ɔtrari
um.nec Hoſti ſenſit h̄ dictū. Nā dicit ꝙ nō ē
plena ꝓbatio.ſ.inſpecto iure cōi.nec valꝫ con
ſuetudo.ſ.reſpectu ſñie vt ferat ſñia ſm credu
litatē ⁊ iudiciū aliqꝝ.⁊ ita loquit.c.ad nr̄aꝫ
de ɔſue.⁊ ꝙ reſpectu ꝓbatōis valeat ɔſuetuᵒ
facit iſte tex.i quo ꝓꝓ mādat inquiri ꝑ teſtes
⁊ famā ⁊ cū exigat vtrūq̄ꝫ vr̄ intelligē de teſti
bus deponētib⁹ ſuꝑ credulitate ſm ɔſuetudi
nē patrie alꝯ nō mādaſſet copulatiue inq̄ri.
Et nō extra gl.ꝙ fama cū vno teſte ꝓbat ⁊ ſic
vr̄ ꝙ pñt ɔiūgi diuerſe ꝑtes ꝓbatōis de q̄ vi
de tu qꝺ dixi i.c.cuꝫ cām de ꝓba.⁊ an ⁊ qñ fa
ma ꝓbat dixi pleni⁹ i.c.veniēs.i.ꝫ.ꝺ teſti.ple
ne ꝑ Bar.i.l.de minore ꝭ. tormēta.ff.de qō. ¶
Vltio ex gl.h̄ q̄ro qꝺ ſi i curia negeᵗ appella
tū fuiſſe an tēat appellās ibi ꝓbationē indu/
cere.an vo poſſit petē vt fiat r̄miſſio ad ꝑtes
ꝓ illi⁹ ꝓbatōe. Certe i h̄ iudicio meo attēdē/
dus eēt ſtil⁹ curie ⁊ fcit.ꝫ.ti.ꝓx.c.cū ſuꝑ. vbi
fuit ad ꝑtes remiſſū reſpēu terti ꝓponētis ſe
appellaſſe. Sꝫ Hoſti.diᵗ curiā tēre ꝙ ā oppo.i
vim dilatorie ⁊ dꝫ fieri ꝓbaᵒ i curia ꝺ q̄ r̄mit
tit ad.c.ꝑ tuas ꝭ. de ſen.ex. Aut i vi ꝑempto/
rie pꝰ litē ɔteſtatā ⁊ tc̄ fit remiſſio ad ꝑtes ſu
ꝑ illi⁹ ꝓbatōe.⁊ ita dicit fuiſſe diffinitū ꝑ Cle
mentē iiij. Nā ſuꝑ ꝑncipali nō cogit q̄ꝯ ſecuꝫ
ꝓbatōeꝫ i curiā adducē ꝫ qñ oppoᵗ dilatorie
ſic.qꝛ dꝫ appellās a ꝑncipio ꝓbare fūdamētū
iuriſdictionis fcit.c.romana ꝭ. ſi vo ꝭ.e.li.vi.
⁊ ſuꝑ hoc dꝫ venire inſtructus.

INter cetera

Caſus. Appella/
tio gñalis reſpēu cāe nō valꝫ Tria fa
cit.refert appellōeꝫ.appellātē redarguit. ⁊ ap/
pellōeꝫ r̄pellit ¶ Nō pᵒ ⁊ tene mēti qꝛ nō ſolꝫ
ad h̄ allegari ꝙ temē appellās nō ē de iure ca
nonico pena extrīſeca punied⁹. Nā ꝓꝓ iſtū ab
batē h̄ temē appellātē redarguit dūtarat De
iure vo cili ſec⁹ ꝺ q̄ dicenꝺ vt le.⁊ nō.i.l.a ꝓ/
cōſulib⁹. C.e.⁊ in.l.ab executore. C.q̄ꝝ appel.
nō recipi. Glo.tñ i.c.ad romanaꝫ.ij.q.vi.ſētit
idē de iure canonico qꝺ de iure ciuili ⁊ clari
us Jo.an.pꝰ Jo. Vin. Gof.⁊ Phi.i.c.vt de/
bit⁹ ꝭ. e.vbi dicit ꝙ ſi calumnioſe q̄ꝯ appella/
uerit punit i.l.libris In crīali vo ꝑdicta lite
vocat⁹ abſcedat. C.de appel.a procōſulib⁹. ꝫ
ꝑmā ꝑtē ꝙ de iure canonico nō veniat appel
lās puniendus vltra expenſas ⁊ ꝙ aliud ſit
de iure canonico tenet glo.i.l.i.ff.a qui.appel
nō licꝫ.⁊ Cy.i.l.eos .C.de appellatl.⁊ ſpe.e.ti
ꝭ. nūc dicam⁹.in ꝑnᵒ. Ego vero diſtinguereꝫ
ſic.qꝛ ā q̄ꝯ temere ſeu importune appellauit⁊
punit de iure ciuili vt i legib⁹ ꝑdictis q̄ non
requirūt i h̄ calumniā Ad idēꝫ.l.q̄ſq̄s.C.q̄ꝝ

ap̄p.non reci.canonizata.ij.q.vi.ꝑpe finē in.c.
ſi quis auſus.ꝫ de iure canonico tl'is nō pu/
nit̄ ñ in expenſis ꝫ ſi nō eſt ſoluēdo p̄t puniri
in corp⁹ vt ꝫ ⁊ meli⁹ in.c.rep̄henſibil' .ī. e.facit
c.finem litib⁹.de do.⁊ ꝯtu.ꝓbat optime tex.in
c.i.de elec.li.vi.in ꝟ.ꝫ aūt. puto tñ ꝙ alia pēa
extrīſeca puniri nō poterit ſi iudici ꝫ viſū fue
rit ar.op.in.c.frequēs.de reſti.ſpo.li.vi.⁊ in.l.
nō ignorat.C.de fruc.⁊ li.expē. ¶Aut quis ca/
lumnioſe appellauerit ⁊ tunc in preſumpta ca
lumnia idez dicend qđ.S.naz eo ipſo ꝙ appel/
lās ſuccūbit p̄ſumit̄ calumniat⁹ vt ꝓbat̄ i.d.
c.i.de elec.li.vi.ad finē. ¶Et nōnē ꝓbat ille tex.
ꝙ de iure canonico nō h̄nt locū p̄dicte pene le
gales.naz ibi ꝓ p̄ſūpta calumnia imponitur
alia pena ⁊ in certo cāu tm̄.ſ.cuz q̄s deficit in
ꝓbando qđ obiecit ī ꝑſonā electi. ¶Aut q̄s pōt
ꝯuinci de calumnia ex ꝑſpicuis ꝯiecturis ſeu
indicijs vel ꝙ cā ꝯtēptus appellauerit ⁊ tunc
puniri dꝫ de iure canonico pēa tñ arbitraria.
ad ꝫ.c.cū pati.ī.e.ſ'm vnū intellc̄m. ¶Nam calu
mnie delictū nō dꝫ remanē impunitū eē de iu
re canonico.⁊ .ī.de calumnia.ꝑ totū. ¶Sꝫ ꝺ iure
cili ſua leges.S.alſ.⁊ ꝫ nō qꝛ ñ hēs alibi hūc
paſſū ita plene diſcuſſū ¶Nō z⁰ ꝙ ñ ex q̄libet
ꝯtrauentione canōis incurrit q̄s mōꝛle vl' ſal
tē ſit pena depoſitōis afficiēd⁹. ¶Nā iſte abbaſ
temē ⁊ ſic ꝯtra ius appellauit. nec tñ fuit r̄mo
tus ab abbacia vel tāq̄ꝫ ꝓ mōꝛli puniēd⁹ ⁊ ſic
limita gl.i.c.gn̄ali.de elec.li.vi. ¶Et vide qđ cir
ca ꝫ diri i.c.nā ꝯcupiſcentiā.de ꝯſti. ⁊ i.c.i.e.ti
¶Ex ꝫ ⁊ ex tex.nō ⁊ tene mēti ꝙ lꝫ p̄lat⁹ regu
laris poſſit ꝓ modica cā a regie r̄moueri vt i
c.ꝑ tuas.i fi.de ſymo.⁊.c. q̄lr ⁊ qñ.ij.in fi.ꝺ ac/
cu.nō tñ ſufficit q̄lꝫ cā leuis vt ꝫ ¶Nō ꝫ⁰ ab/
batē ꝯueniendū corā ordinario loci .xviij.q.ij
abbateſ.⁊.c.mōſteria.⁊.ī.de reli.do.cū venera/
bil'.cū ſi.nō tñ in tantū ſubijciunt̄ loca religio
ſa ⁊ eaꝝ ꝑſone ſic̄ ſecl'aria.⁊ ꝑſone ſecl'ares de
q̄b⁹ dicendū vt le.⁊ nō.i.c.dilc̄s.de off.ordi.ꝑ
Inno.i.c.i.de ſta.re.vide glo.xi.q.iij.q̄ reſiſtit.
q̄ dicit ꝙ mōchus poti⁹ obedit abbati q̄ꝫ epō.
de q̄ i.c.cū ab eccl'iaꝝ.de off.or. ¶Nō ꝗ⁰ ꝙ ſ'm
antiq̄ tp̄a valebat appell'o nō exp̄ſſa cā graua
minis vt nō .ī. e.vt debit⁹.tñ vbi erat notoꝛie
friuola nō ꝺuoluebat cāꝫ ⁊ ꝫ opabat̄ iſta de/
cre.oli. ¶Hodie āt nō hꝫ dubiū ꝑ p̄dcām decre.
vt debit⁹.qꝛ dꝫ eē cā appell'onis ꝟa.iuſta.⁊ ex
preſſa.i ip̄a appell'oe.de q̄ dicend vt ibi.⁊ i cle.
appellāti.eo.ti. ¶Circa hūc tex.q̄ro de duab⁹
qōib⁹. ¶Prio an valeat appell'o gn̄alis reſpc̄u
iudicū puta appello ad iudicē ꝯpetētē ¶Bar.i
l.i.ff.e.tꝫ ꝙ ſic ꝑ tex.illi⁹.l.i.ꝑpe finē.cuz ſeq.qđ
ē veriſſimū de iure cili qꝛ gen⁹ qđ nō p̄t veri/
ficari ñ in vna ſpē nō inducit aliq̄m incertitu
dinē ſicut in ſimili nō.in nōie appellatiuo in.c
qm̄ abbas.de offi.dele.⁊.c.ex pte .ī. e.ti. ¶Sꝫ
cū de iure ciuili nō poſſit appellari omiſſo me/
dio vt in.l.impatores.ff.e.ergo illa gn̄alitas
reſpc̄u iudicis nō inducit incertitudinē qꝛ dꝫ
intelligi de iudice ſupiore immediate ⁊ ꝑ ꝯñs
nō viciat. ¶Sꝫ de iure canonico puto tl'ez appel
lationē ñ valere qꝛ p̄t appellari omiſſo medio
ad papā.ij.q.vi.ad rōnam. ¶Itē ad legatū i
ꝓuincia ſ'm q̄ſdaz.vt nō.in.c.i.⁊.c.qđ trāſlatio
nē.de off.le.vbi ꝫ teneo ¶Itē ad p̄triarchā ſ'm
Inno.i.c.antiq̄.de p̄uile.⁊ gl.i.c.renouantes.
xxij.di.de q̄ tñ dic vt plene nō.in.d.c.antiq̄. et
ideo cū hec appell'o gn̄alis īducat incertitudi
nē nō dꝫ valē q̄a iudex dꝫ eē cert⁹ de ¶Ex.c.ad
hec.nec licet cuꝫ alteri⁹ iniuria vagari.l.p̄tor
edixit.ff.ꝺ iniurijs.puto tñ ꝙ vbi euitaret̄ in/
certitudo valeret tl'is appell'o eē de iure cano
nico puta qꝛ appellat̄ de ſbdelegato delegati.
¶Nā tūc nō p̄t intelligi ñ de iudice ip̄o delega/
to qꝛ eo omiſſo nō p̄t ad aliquez appellari.iux̄
illud qđ le.⁊ nō.in.c.ſup qōnū .ꝟ. ſi ꝟo.de offi
dele.diri i.c.cuz bertold⁹.de re iudi.⁊ facit qđ
dicā in ſe.qōe. ¶Quero z⁰ q̄d ſi appell'o inꝑpo
nit̄ alt̄natiue reſpectu iudicū nūq̄d valeat. vi
de bo.gl.in.c.is cui.de offi.dele.li.vi. ¶Et ꝑ Jo
an.pleni⁹ in regl'a in alternatiuis.in mcu. ¶Et
vr̄ ꝯcludere Jo.an.in vtroq̄ꝫ loco ꝙ de iure ci
uili poſſit talis appell'o tolerari qꝛ ex q̄ illo iu
re iudex eſt cert⁹ vt diri in p̄cedēti.q.alt̄natia
nō p̄t inducē obſcuritatez.ſ de iure canonico
ꝯcludit ꝙ nō valeret cū poſſit appellāi omiſſo
medio vt p̄diri. ¶Sꝫ vide tu dn̄os ꝺ rota deci.
ij.vbi vident̄ impugnare ꝫ dc̄m Jo.an.dicen
tis ꝙ aduerſari⁹ poterit in ꝓſecutione certifi
care appellatū. ⁊ referūt Jo.de lig.ꝫ tenuiſſe.
¶Ego dicerē ꝙ q̄ eſt tl'is alt̄natiua q̄ non hꝫ in
ducere incertitudinē puta qꝛ appellat ad iudi
cē ꝯpetentē vel incompetentē.⁊ tūc idē dicen/
dū qđ de iure cili.nā illa ꝑs repellit iudicē in
competētē. ¶Aut poſſet ad vtꝛūq̄ꝫ appellare ⁊ tē
ſi iuſta cā illū excuſat in diſcernēdo q̄s ſit ꝯpe
tens puto appell'onez valē ar.eoꝝ q̄ le.⁊ nōn.
marie ꝑ Inno.i.c.ꝯſtitut⁹.de i inte.re.⁊ i.l.i.ff
q̄ꝝ le. ⁊ i.c.i.ꝫ poſtu.p̄l.li.vi.ceſſāte āt iuſta cā
tene opi.Jo.an. ¶Bl.ē ſo.il' ⁊ iſtat circa q̄dā
brocardica.⁊ vide qđ nō.in.c.ſi ſacerdos alle
gatū i ea.

AD noſtram. ¶Caſus. ¶A
correctione non appellat̄. ¶Uel ſum/
ma ſic. ¶Inſpecta mēte a correctione
lētima nō appellat̄ ñ mod⁹ excedat̄. ¶H.d. p̄mit
tit cām mādati. z⁰ mādatū ibi mādamus
¶Nō p̄mo a ꝯtrario ſēſu ꝙ appell'o ꝑmittit̄ etiā
religioſis qñ indebite p̄grauant̄ ꝑ ſupiorem.
lꝫ ſupioꝛ ꝓcedat ꝑ viā correctionis qđ clari⁹
ꝓbat̄ .ī. eo.reprehenſibilis ad finem.nlli enim

denegãda ē defenſio etiamſi ſit excõicat⁹.s.ꝺ excep.cum inter. Nõ z⁹ ibi q̃libꝫ ſubditoꝝ tuo rũ.iũcta ſuḃſcriptõne ꝙ mõchi pñt dici ſubditi abbati eoꝝ. Idē pt dici de ſeclarib⁹ reſpcu ꝑ latoꝝ ſuoꝝ vt i.c.irrefragabili.de off.ordꝺ.⁊.c cũ apl's ꝗ. ꝓhibem⁹.de cenſi. Sũt eni iſti ſub ꝑ latis rõe iuriſdcõis ⁊ p̄lature. p̄lati tñ debēt eos tractare vt ſocios q: nõ ſũt dñi nec dēnt vt dñi dñari.vide bo.tex.in.c.eſto ſubiect⁹.xcv. di.⁊ ꝑ illũ tex.arguit ibi gl.p̃ma ɔtra ſupcili/ um epozũ q̃ ſubditos appellãt filios cuꝫ dēant eos appellare fr̃es vel ſocios.viij.q.i.qꝺ ãt.⁊ x.q.iij.cauendũ. Caueãt tñ ſubditi cũ ſcribũt ꝑ lato vt nõ appellēt eũ fr̃em cũ dēant eũ hono rare i ſubſcriptione.ita nõnter dicit illa gl. Sꝫ tu vide tex.i.c.cũ clerici.de v.ſig.⁊.c.graue.ꝺ excel.p̄la.vbi clerici appellãt epm dñm. Nõ z⁹ ibi corrigas ⁊ caſtiges iũcta ſuḃſcriptõne ꝙ correctio mõchoꝝ ſpectat ad abbatē ſolum vñ b nlla fit mētio de caplo ſuo ad h.c nllaꝫ. xviij.q.ij.⁊ vide Jo.an.i.c.Johes.ꝗ.de regu. Ex q̃ infert ꝙ maior ē i h auctoritas abbatl. i mõchos q̃ꝫ epi i clericos.q: eps illos nõ cor rigit de iure cõi ſine ɔſilio caplꝉ ſui.xv.q.vij. eps nllius.lꝫ valeat ɔſuetudo i ɔtrariũ vt i c.iij.de ɔſue.li.vi. An aliq̃ caſu tēat abbas hr̃e ɔſiliũ ſui caplꝉ i correctõne mõchoꝝ dicã ꝗ.e.rephenſibil. Itē nõ ex h ⁊ ex tex.ꝙ corre ctio mõchoꝝ ſpectat p̃ncipalr ad abbatē etiã excluſo epo qꝺ nõ repit i alio p̄lato ſeclari ɔ/ tra epm.iuxta nõ.per Inno.⁊ alios i.c.cũ ab eccliaꝝ.⁊.c.q̃to.de offi.oꝛ. Et de abbate ē bo n⁹ tex.i.o.c.q̃to.hec indubie ꝓcedũt in his q̃ ſpectãt ad rſam ⁊ ad ɔſtõnes ordis. Quid ãt cũ accuſat mõchus de delicto extrĩſeco vl' eſt formãda ɔtra eũ inq̃ſitio vide ꝑ doc.in p̄alle. iurib⁹.pleni⁹ ꝑ Jo.de ligna.in cle.ne in agro. de ſtatu reg.pleniſſime dixi i repetitõe.c.ſi q̃s ɔtra clericũ.de fo.ɔpe. ⁊ credo hũc articulꝫ poſuiſſe i.c.cũ ɔtingat.e.ti. ⁊ i fauorē abbatl. optie facit.c.in ſingul.⁊.c.ſi.de ſta.reg. ⁊ in.c. ſuſcepim⁹.de homi. et.c.moniales.de pur.ca. Nõ vltimo mõchos poſſe ɔpelli ad obſeruã/ tiam religiõis ⁊ ɔſtitutionis ordis facit tex. in cle.p̃ma de p̄uile. Et ex h ⁊ ex tex.nõ dr̃iaꝫ inter obſeruantiã religiõis ⁊ ordis. Naꝫ ob/ ſeruãtia religionis ꝓprie ɔſiſtit circa id qꝺ cõ tinet in regla illius religiõis. Obſeruãtia or dinis ɔcernit ɔtenta in ſtatutis ⁊ ɔſtõnibus ordis poſt regulã factis ab illis de illo ordie ſeu ꝑ ſupiorē hñtē ad h ptãtē. Et faciunt hec ad q.nũq̃ religioſ poſſit p⁹ ꝓfeſſionē indici durior ⁊ ſtrictior vita et facit iſte tex. ꝙ ſic q: nedũ ad regle obſuantiã tenent̃ ſꝫ etiã ad ſta tuta ordis. Sꝫ tu vide ad hãc.q.bonã gl.i re/ gula ꝙ oēs tãgit.de reg.iurl.li.vi.⁊ i.c.geſta. lxxiiij.di.⁊ ꝑ Inno.i.c.ſup eo.de regu.⁊ aliq̃ ꝑ eundē i.c.dudũ.de ɔuerſi.ɔiu. ⁊ dixer tenet̃ ꝙ poſſit q: mõchi renũciauerũt ꝓprijs volũ/ tatib⁹.vñ nõ pñt reſiſtere ſꝫ tenent̃ facere q̃ꝫtũ pñt ad h.c.in mēoria.xix.di. ⁊ meli⁹ i.c.vnico de ſta.reg.li.vi. vbi moniali fuit indicta ꝑpe/ tua clauſura ⁊ optie adduco tex.ſm vnũ itel lectũ i.c.rephenſibil.p̄ali.in.ſi. vbi pꝫ ꝙ ec̃ ſta tuta abbatis ⁊ caplꝉ ligãt mõchos vel moni ales ſinglr ⁊ vr̃ in eis ſufficē maior ps caplꝉ ar.in.c.i.de his q̃ ſiũt a ma.ꝑ ca. Circa cle/ ricos ſeclares vr̃ aliud ſentire glo.in.d.regla ꝙ oēs. Sꝫ ego dicerē ſic ꝙ aũ querit̃ nũq̃ poſ ſit eis indici auſterior vita ꝑ q̃m auſteritatē mutet̃ ſtat⁹ ꝑſone vtputa ꝙ acholiti teneant̃ ɔtinē nec poſſint trãſire ad nuptias vel ꝙ ab/ dicēt a ſe ꝓpria ⁊ ꝓcedat illa gl.et h nõ poſſit fieri ñ ipſi ordinati ɔſentiãt ar.xxxij.q.i.inte/ gritas. Aut indicit̃ auſterior vita circa acci/ dētalia ꝑ q̃ ſtat⁹ vite nõ mutat̃ et tũc ſupior poterit mãre ꝓ̃ ar.opti.in.c.q̃m.de vi.⁊ ho. cle.⁊ iiij.di.deniq꞉ cũ ſi. Itē ⁊ caplm ipius ecclie dũmõ oēs ɔſentiãt.nõ eñ puto i eis ſuf/ ficere maiorē ptēꝫ.ar.coꝝ q̃ nõ.i.c.cũ oēs.de ɔſti.ꝑ Inno.⁊ gl. Puto ec̃ ꝙ dēat interuēire ɔſenſus ⁊ auctoritas epi iuxta ea q̃ nõ. Inn. i.c.cũ ɔſuetudis.de ɔſue.⁊ ꝑ gl.i.c.ij.de v.ſi. li.vi.in v.ſtatutũ. z⁹ p̃ncipalr iduco tex.ad p̄dicta ꝙ ad ɔſiderandũ q̃ religio ſit ſtrictior nõ dꝫ ſimplr attēdi diſpõ originał regle ſꝫ ec̃ ſtatuta ordis q̃ duriorē viuendi modũ indu cũt vt b ⁊ in.o.c.i.de ſta.mo.li.vi. Et hec fa/ ciũt ad fr̃es p̄dicatores q̃ ex rla nõ ſũt mēdi/ cãtes ſꝫ poſtea ex ɔſtitutõe ordis abdicarunt a ſe ꝓpria ⁊ fecerũt ſe mēdicãtes. Vñ hito re ſpectu ad rſam poſſēt intrare ad religionē ſci Bñdicti.nõ ãt ſic hito reſpcu ad ɔſtõnes. Itē dic ꝙ dꝫ ɔſiderari auſteritas rligiõis reſpcu obſeruãtie ꝺ pñti ⁊ nõ reſpcu inſtitutõis an/ tique.vñ nõ pt q̃s de religione i ſe laxiori in/ trare ad artiorē rſpcu antiq̃ inſtõnis.ſꝫ de pñ ti illa auſtẽitas nõ ſeruat̃.q: nõ vr̃ duct⁹ ſpu dei ſꝫ aduerſarij vt in c.lane.⁊ ibi ꝑ Inno.de reg.⁊ h nõ.q: mlti errãt ⁊ ſepe vidi ſuari con trariũ ⁊ male. Mēio ad gl.⁊ opp.ꝺ.c.de pri ore ꝗ.e.⁊.c.lꝫ i corrigēdiſ ꝺ off.or.vbi i cã cor rectiõis appellat̃. Sꝫ dr̃ gl.ſi.ꝙ iſtꝺ fallit cuꝫ excedr̃ mod⁹ i corrigēdo vt i ɔtrarijs. Reddit ãt i ſi.rõeꝫ rſe q̃re ñ appellat̃ q: fit ad pniaꝫ et ex̃ fõrm iudicij. Hoc idē ſentiũt Jan.⁊ Ain. dicētes ꝙ ſi ꝓcederet̃ in forma iudicij poſſet mõchus ſic̃ ⁊ cleric⁹ appellãe.⁊ ſic vident̃ iſti ſentire dr̃iaꝫ inter clericũ ⁊ mõchum reſpectu ꝓceſſus extiudicialis. Inno.ṽo dicit ꝙ hodie nõ vr̃ dr̃ia inter reglares ⁊ alios ⁊ inter cor/ rectionē ⁊ aliũ ꝓceſſũ cũ ſp liceat appellare ſi

ſupꝛioꝛ excedat qḋ idez eſt ac ſi grauet. ꝺ c. licz ⁊ de accu. c. inquiſitiōis. Olī āt poterat eē drīa qꝛ clerici ſepiꝰ audiebant appellātes. reglares aūt rariꝰ. Preterea ꝯtra diſciplinā nō appellabant ñ grauarent. In alijs audiebant appellātes lꝫ nō grauarent. Et poſſet hodie ſꝫm eū ꝓcedens dcm hr̄e locū pꝰ ſn̄iaꝫ ꝯtra reglares latā ſꝫm ipaꝝ reglam. Nā tūc ñ deferret iudex tali appellōni. Et idem dicit ī corrigēdis exceſſibꝰ reglariū ſubditoꝝ. ſ. de off. ord. irrefragabili § i. Hoſti. dicit ꝙ ꝗcqd dicat Inno. mlti ſunt caūs in quibus grauat ſecularl. clericꝰ ⁊ ī eiſdē nō grauat r̄gularis Vn̄ dicit hodie ⁊ olī magnā drīaꝫ eē int̄ correctionē reglariū ⁊ ſeclariū clericoꝝ. ī. e. cū ſpāli. de accu. qlr ij §. fi. de ſymo. c. ꝑ tuas § fi. Et idē Guil. ī ſpe. e. ti § ī qbuſ. v. xi. Sꝫ ꝑ iſtud dcm Hoſti. nō tollit opi. Inno. vn̄ dico ꝙ reſpc̄u facultatl. appellādi nlla ē hodie drīa int̄ ſeclares ⁊ r̄glares. qꝛ eē ſeclares hodie nō appellāt ex̄ iudiciū vel in iudicio añ ſn̄iam ñ ꝓtextu grauāis qḋ exꝓmēte nēt. vt ī. c. vt debitꝰ. ī. e. ⁊. c. i. e. ti. li. vi. Et idē ē in religioſis vt. ſ. dcm ē. Fatenḋ tñ ē ꝙ faciliꝰ ꝓt grauari in ordie ꝓcedēdi ⁊ in alijs religioſis ꝙ ſeclaris vt in iuribꝰ all. ꝑ Hoſti. Sꝫ ꝑ hꝫ nō tollit ſupdc̄a ꝯclo. oꝫ eni in vtriſqꝫ grauamē ſubeſſe ſꝫ olī poterat eē drīa qꝛ oīs appellatio q̄ nō erat maifeſte friuola deferebat cāꝫ ad ſupioꝛē. ij. q. vi. ad rōnam. nō. ī pal. c. vt debitꝰ. ſed reglares nō audiebant appellātes. ñ excederet modꝰ ī corrigēdo. ī. eo. cuꝫ ſpāli. poſt ſn̄iaꝫ vo diffinitiuā idē ꝓt dici. naꝫ ſi ſn̄ia ē notorie iure fulcita nō oꝫ admitti appellō tā ī religioſis ꝙ ī ſeclaribꝰ. vt ī. c. rōna § ſi aūt poſt ſn̄iaꝫ. ī. e. ti. li. vi. facit. c. cū rōna. ī. e. Secꝰ aūt ē vbi poſſet ꝯpetere excuſatio vl̄ poſſꝫ hr̄e locū nō ꝓbatū ꝓbabo. ꝛc. vt in. c. cuꝫ iohes. de fi. inſtru. ⁊. l. ꝑ hāc. C. de tēp. app. Illoꝝ eniꝫ iuriū rō ꝑiter vēdicat ſibi locū ī ſecularibꝰ ⁊ religioſis. Vltio ſcias ꝙ Inno. poſuit ſꝫ vnū nobile dcm dicēs ꝙ ſi ꝗs appellat in cā correctionis etiā poſt ſn̄iaꝫ nō valēt lr̄e impetrate ī cā appellōis lꝫ faciāt mētionez de appellōne. ñ eē faciāt mētionē ꝺ cā ꝯdēnatōis. alſat. c. dilectꝰ filiꝰ abbas. de Rp. ⁊. c. ſuꝑ eo. de co. cle. ⁊ mu. ſꝫ illa iura hꝫ apte nō ꝓbant qꝛ nō loquunt ī cā appellōnis ſꝫ cū ꝗs ꝓuatꝰ ex cā ꝑ ſuuꝫ ſupioꝛē impetrat lr̄as in foꝛma cōi ſuꝑ ſua reſtitutōe ſubijciendo cāꝫ ſue ꝓuationis ſꝫ vbi fuit poſt diffinitiuā appellatū ē maiꝰ dubiū qꝛ reglariter cū appellat a diffinitiā nō ē neceſſe exꝓmē cām ſꝫ ſufficit dicē appello ab iniq ſn̄ia. vt in. l. .i. in fi. cū. l. ſe. ff. eo. ti. nō. glo. in. c. cū in eccleſia ī. eo. Sꝫ nihilominꝰ plꝫ mihi opi. Inno. quaꝫ tñ defendo alia rōe videlꝫ cū ꝓcedit ad correctionē int̄dicit appellō reglarit̄ ſꝫ admittit in caſu ſpāli. ſ. cū in corrigendo excedit modꝰ vt in. c. licꝫ in corrigēdis. de off. oꝛ. ⁊ ī. eo. de ꝓꝛe ⁊. c. reꝓhenſibil. Cū gꝰ ius reſiſtat tlī appellōi ñ in certo caſu oꝫ ꝙ ille caſus exprimat vt appareat appellatū in caſu ꝯceſſo ſic obſeruat cū appellat ab executoꝛe vt dixi plene. ſ. ti. ꝓxio ꝙ ad ꝯſultationē. Et iō impetratōe lr̄aꝝ debꝫ fieri mentio de cā ꝯdemnationis qꝛ ea exp̄ſſa foꝛſan ꝓ lr̄as denegaſſꝫ ñ vidiſſet cāꝫ rōnabilem appellādi. ar. in. c. poſtulaſti. de Rp. Ex his dico ꝙ ſiue ad correctionē ꝓcedat ex̄ iudiciū ſiue in iudicio ſiue appellet añ ſn̄iam ſiue poſt neceſſe ē vt exprimat in appellatione cauſa appellandi puta qꝛ excedit modū ⁊ in impetratōne lr̄aꝝ oꝫ ꝙ etiā exꝓmat cā ꝯdemnationis ⁊ hec bñ nōbil. Annectit etiā Inno. aliā drīam int̄ ꝓceſſū ī cā correctōis ⁊ alia cā. Nā ꝯtra correctionē nō ꝓt allegari aliq̄ ꝓſcriptio. ſecꝰ in alijs cāis. Dic tu clariꝰ qꝛ ſic ꝯtra viſitationē ñ ꝓt allegari aliq̄ ꝓſcriptio actie ſꝫ paſſiue ſic. iux̄ ea q̄ habent in. c. cuꝫ ex officij. ⁊. c. cū non liceat. de ꝓſcrip. ita ⁊ ꝯtra correctionē. nā viſitatio fit ꝓpter correctionez. De alijs vero q̄liter preſcriptione tollant dic vt plene dixi in. c. cū ꝯtingat. de fo. ꝯpe.

Perſonas Caſꝰ. Si appellās infra t̄minū a iudice a q̄ appellauit vel a ſe ipo ſtatutuꝫ. appellōeꝫ nō ꝓſequit ſn̄ie vel iudicio illiꝰ ſtāe ꝯpellit. h. d. Vel ſūma alr ⁊ ſic. ꝓt appellans ſue appellōi t̄minū breuioꝛē t̄miꝰ iuril ſtatuē. eo āt niſ ꝓlixiū ſtatuēte vel nllm ꝓt iudex ſtatuere ꝯpetētē infra quē ſi nō ſatiſfacit t̄miꝰ deſerta ē appellō. h. d. cū pn̄ꝰ ſeqn̄tis. c. Diuidit ī ī duas ꝑtes ꝑut duo ſūt dc̄a. 2m ibi ſi āt Nō pꝰ ꝙ lꝫ a iure det appellāti ānꝰ ad ꝓſeqndaꝫ et finiendā appellōem. vt ī cle. ſic. ī. e. ꝓt tñ appellans ſibi ꝑiudicando reſtrīgere t̄minū iuril. reſpc̄u ꝓſecutōis ⁊ ſtatuē ſibi t̄minū breuiorem vt ſꝫ. ⁊. ī. c. ꝓx. cū ſi. ⁊ idē ꝓt facē iudex vt ſꝫ. ⁊ ī. c ī. ꝓx. Non tñ iudex tenet hꝫ facē lꝫ poſſit vt in c. ad hec. ij. ī. e. ⁊ vide qḋ ibi dicā. Nō ꝙ ſi appellās nllm terminuꝫ ſibi prefigit vel minus ꝓlixū pōt iudex ſibi ſtatuere ꝯpetentē ⁊ iudicabit ꝯpetens ⁊ ꝯueniens ſꝫm diſtantiā viaꝝ ⁊ q̄litatē cāe ⁊ nāꝫ ⁊ q̄litatē termini ſtatuēdi. Nō 2ꝰ ex tex. duplicē terminū qui appellanti ſtatui pōt. Nā qñqꝫ ſtatuit ad ꝓſequendū. qñqꝫ ad ſe pn̄tandū. Nūqd aūt ad aliū effēm poſſit t̄minꝰ ſtatui dicaꝫ ī. late. Nō vltimo nō cauillando lr̄am ꝙ ſic deſeritur appellatio ꝓpter lapſū termini iuril. vt in cle. ſi appellōnez ī. e. ⁊. ī. c. primo. ita ꝑ lapſū termini hōis. nam terminꝰ hōis ſuccedat loco t̄mini iuril. Op ꝓmo de ſupfluitate lr̄e. Nā idez repetit ī 2ꝰ dicto qḋ dixerat ī ꝓmo. Ho. dic ſꝫm doc. ꝙ tres

dīc pñt colligi īnt primū dcm ꝛ zᵐ.ꝑma dīa
qꝛ in ꝑma pte loq̄t de termīo ſtatuto ad ſe pñ
tandū. In ſcda ꝺ termīo ꝑfixo ad ꝓſequēduz.
ſcda dīa qꝛ ī ꝑma lo᷑ de t̄mīo ꝑ iudicē abbꝛe
uiato. In ſcda qñ appellās ſtatuit terminū cō
gruētē. Tertia qꝛ ꝑncipiū loq̄t ī appellōe iter/
poſita pᵒ ſñiaz. Et h̄ vltimū fēit ad q̄onem an
ꝑ lapſū termi hōis non expectato lapſu termi
iuris r̄maneat rata ſñia diffinitia a q̄ fuit ap
pellatū. Ad qꝺ q̄dā dixñt vt r̄fert Inno. ꝙ nō
exponētes ter. ī fi. ibi ſñie. ī. iuriſdcōi. Dicebāt
enī iſti ꝙ nūq̄ manet ſñia rata diffinitiua do
nec ſit lapſus termiᵒ iuris Alij ꝟo dicūt oppo
ſitū ꝙ vtroq̄ termīo elapſo. ſ. iuris vl̄ hōis ra
ta maneat ſñia. ꝛ h̄ vr̄ veriᵒ ſm Inno. et ꝓſcō
iudicio meo ter. clariſſimᵒ ē h̄ lr̄az nō cauillā/
do vt pꝫ ibi extūc ſñie tue ꝛc. Nā pōdero illꝺ
ꝟbū extūc qꝺ refert ad lapſuz termi hōis. nec
valꝫ illa expō vt dicat ſñie. ī. iuriſdcōni ſue qꝛ
ſ. ꝑmiſerat de appellāte añ ſñiam. Ad idez ad
duco bo. ter. ī. c. licꝫ .ꝑ. de ſen. excōi. li. vi. tꝫ Fre.
cſ̄i. xxvij. ꝛ dñi de rota decīſ. lxxxix. all. ccix. Il
lud tñ verꝫ ē ꝙ etiā pᵒ lapſuz vtriuſq̄ termi ſi
tl̄is eſt cā in q̄ iudex p̄t ſupplē ex officio ſuo et
inq̄rere de q̄ dicenꝺ vt le. ꝛ nō. in. c. ꝯſtituť .ꝑ.
eo. Et ex ꝑdictis nō. iudicē poſſe terminuz ſta
tuere appellanti tā ab interlocutoria ſeu graua
mine q̄ꝫ a diffinitia ¶ Uenio ad gl. ꝛ ꝑma fa
cil̄ ē circa q̄m q̄ro An iudex delegatus poſſit
hūc terminum appellanti ꝑfigere. Sol. dico ꝙ
ſic ad qꝺ allego ter. .ꝑ. c. ad aureſ. ¶ zᵒ q̄ro nu
q̄d appellatᵒ valeat talē terminū ꝑfigere ſicut
p̄t appellans ꝛ iudex. Sol. dic ꝙ nō quia hoc
non repit̄ iure cautū ī eo maxime qꝛ imponēt̄
legē aduerſario ſuo qꝺ nō ē ꝯcedendū ꝟ appel
lās p̄t h̄. qꝛ ipe impōit legē ſibi ipi ꝑiudicādo
reſtrīgēdo terminū iuris. hic ē ꝙ ſi ſtatuit ſibi
terminū nīs ꝓlixū p̄t iudex illum reſtringere
vt h̄ ꝛ in hāc ptem vident̄ tandē īclinare dñi
de rota deci. ccix. alle. idez Jo. an. poſt Spe. et
q̄ſdam alios ī. c. ſ. .ꝑ. eo. ti. li. vi. Quidā tñ tenu
erūt ꝯtrariū ꝟ ꝑmū veriᵒ ꝛ ꝯmuniter obſuat̄.
Glo ſcda diuidit̄ ī duas ptes In ꝑma parte
ponit duas ſpēs t̄mi. nā q̄dā ſtatuit̄ ab hōie.
ꝛ h̄ duplx̄ ſm cā q̄ ad ſe preſentandum iudici.
ad iter arripiendū. q̄dam ſtatuit̄ a lege et iſte
eſt annᵒ ꝛ ex iuſta cā bienniū. Aduerte tu laci
us. Nā q̄ñq̄ appellat̄ ex iudiciū a grauamie
illato vl̄ ꝯminato ſeu ꝑparato. q̄ñq̄ ī iudicio
ꝛ h̄ duplx̄ qꝛ aliq̄ñ añ ſñiaz. aliq̄ñ poſt. ꝛ ī oibuſ
ꝑdictis vniforme ē tempᵒ a iure ꝑfixū reſpcu
ꝓſecutionis et finis. Nam appellāti ī iudicio
vl̄ extra. ius dat ī ꝯfuſo annū ꝛ ex cā bienniū
ad ꝓſequēdā ꝛ finiendā appellōnem vt in cle.
ſiē .ꝑ. e. Differunt tñ in hoc qꝛ in appellatione
extraiudiciali tp̄s currit a die illati grauais

In iudiciali ꝟo a die interpōis ipiᵒ vt ī. ꝺ. cle
ſiē. A iudice ꝟo ſeu appellāte vario mō p̄t ter/
minᵒ ꝑfigi nō tñ excedēdo terminū iuris ꝟ il/
lū reſtrīgēdo vt vbi dat̄ a iure annᵒ ad proſe/
quēdū ꝛ finiendū p̄t iudex ad lites abbreuiā
das ꝛ fraudibᵒ obuiandū cū plexq̄ appellat̄
cā differēdi negociū de termīo iuris cap̄e cer
tam ptē ꝛ illā aſſignare ad variū effectū Nā
q̄ñq̄ tl̄em terminū ſtatuit ad iter arripiendū
.ꝑ. e. ꝑuenit. q̄ñꝫ ad ꝓſeq̄ndū vt h̄. ꝛ ī. c. cū cām.
de re iudi. ꝛ. c. ex pte. ſ. de Rp. ꝛ .ꝑ. e. ad hec ūj.
q̄ñq̄ ad ſe iudici ad quē pñtandū ꝛ ad alium
certū terminū ad faciendā fidē ipi iudici a q̄.
de pñtatōne ſeu ꝓſecutōe appellōis. Q̄ñq̄ ad
appellōez finiendā. Primo cāu qñ terminᵒ ꝑfi
git̄ ad iter arripiendū clarꝫ ē ſatiſſcm eſſe ter/
mīo ſi .ꝑ. illū appellās iter ārripuit ad appellōez
ꝓſequēdā vt ī. c. ij. de elec. li. vi. ī ꝑn. qꝛ ꝟba ibi
nil aliud importāt a q̄bᵒ nō ē recedenduz exq̄
aliud nō ꝯſtat de mēte vt ī. l. nō alr̄. ff. de le. iij
ꝛ in. c. ſi. de ꝟ. ſig. ¶ zᵒ cāu qñ ꝑfigit̄ ad ꝓſequē
dū iura vīr innuē vt ſufficiat q̄lrcunq̄ ꝓſeq̄
vt iter arripiendo ad ſedē aplīcaz. ſ. tiᵒ. ꝑx. cū
cā. Itē ꝑ impetratōis actum vt. ſ. de Rp. c. ex
pte. ſ. ꝛ. c. dilectᵒ. ij. tꝫ Spe. ī. ti. de appel. §. nūc
breuit̄. ꝟ. Itē q̄d ſi ꝑs. ꝛ dñi de rota. deci. cxlix
qꝺ tñ limitāt qñ termiᵒ ſtatuit̄ ꝑ hōiem extra
curiā. Si āt fuerit tl̄is termiᵒ ſtatutᵒ ī curia ñ
ē illi ſatiſſactū ꝑ ſolā itineris arreptionē ꝟ re/
q̄rit̄ maioꝛ diligētia ī ꝓſeq̄ndo vtputa ꝙ ade/
at ipm cācellariū vel locū tenentē etſi neutrū
hr̄e p̄t ꝓteſtet̄ h̄ dcm lꝫ apto iure ñ ꝓbet̄ tñ ſa
tis m̄ plꝫ qꝛ nō ē ꝟiſile ꝙ cū ī eoꝺ loco ſit iudex
ad quē videat̄ ī tl̄i termīo cogitatū de ſola iti
neris arreptiōe qꝛ fruſtratoriᵒ eēt tl̄is termiᵒ
qꝺ ñ eēt ſñianꝺ ꝟ dꝫ ītelligi ī cāu q̄ validitatē
afferre poſſit ar. ī. l. ī. ī ſi. ff. ad mūicip. et l. ꝙ la
beo. ad car. fcit qꝺ le. ꝛ. nō. ī. c. cū in iure. ꝺ elec
cū ſi. ¶ zᵒ cāu qñ ſtatuit̄ ad ſe pñtandū ꝛ tūc ñ
ſufficit iter arripe ꝟ oꝫ ꝙ ſe exhibeat ꝯſpectui
aplīco. etſi eum hr̄e nō poteſt. ꝓteſtet̄ ī valuis
palacij vt moris eſt qꝺ tenēt dñi de rota deci.
cxlix. ꝑalle. et q̄liter debeāt ſe pñtare vide per
Jo. an. ī. c. q̄uis. de elec. li. vi. ¶ Et ꝓ hoc facit
qꝛ ille dicit̄ ꝓprie ſe pñtare q̄ exhibet ſe ꝯſpcui
alteriᵒ vt nō. ī cle. dudū. de ſepulturis. in glo.
in ꝟ. pñtari. nō tñ tenet̄ .ꝑ. illū terminuz alr̄ ꝓ
ſequi vt nō. in locis ꝑalle. ꝛ ꝑ dños de rota ꝛ
ꝑ Spe. ī ꝑall. locis. §. nūc breuiter. ꝟ. itē pone
ꝑfixus fuit vbi q̄rit pone ꝙ appellans ꝯparet
in termīo. Dicit appellatᵒ vel iudex ꝓſequere
appellatōez tuā nunq̄ꝺ aſtringit̄ ꝛ concludit
ꝙ nō qꝛ hꝫ iure annū vt .ꝑ. c. cū ſit. ꝛ. c. ex ratōe
ꝛ bñficiū iuris nemi eſt auferendū vt ī regl̄a
indultū. de reg. iu. li. vi. ¶ Tu dic hoc verum
niſi ſit talis cā ex cuiᵒ dilatione poſſꝫ ꝑiculuz

imminere .de q̃ dic vt le.⁊ nõ.in.c.oblate.§.eo.
Dicit tñ nõnter Spe.i loco ꝑx.alle.ꝙ appella
t⁹ poterit appellãti ſe pñtantẽ porrigẽ petitio/
nẽ ſuã i q̃ ſñiaꝫ ꝓ eo latã vel ɔtra eũ petit ɔfir
mari vł infirmari ⁊ ſic indirecte ɔpellet appel
lans ꝓſequi.⁊ ex his hẽs bonũ effectũ h⁹ ſta
tutionis ẽmini. ¶ Quarto caſu qñ fuit ſtatu
tus ẽmin⁹ ad ſe pñtandũ ⁊ ali⁹ ad faciendũ ſi
dẽ de pñtatõne.eſt dubiũ an poſſit iudex talẽ
ẽmi^m ſtatuẽ. de q̃ ꝑ do.de rota deci.vbi.§.vbi
dicũt ꝙ ſi iudici nõ ſit fides de pñtatiõe ſeu ꝓ
ſecutiõe vbi ẽmin⁹ fuit dat⁹ ad ꝓſeq̃dũ poterit
iudex a q̃ ſñiaꝫ irreꝓhẽſibilit̃ executiõi mãdare
nõ tñ ꝑ h̃ deſerta eſt appellatio exq̃ in veritate
fuit appellãs ꝓſecut⁹ in ẽmino ꝫ executio ſñie
nõ reuocabit̃ añ finẽ cẽ appellonis ⁊ ſic pẽde/
bit ab exitu appellonis. Et idem vr̃ velle Fre
ɔſ.xxvij.⁊ do. An.§.e.ex inſinuatiõe.dubitare
tñ vr̃ Fre. An iudex potuerit talẽ terminũ p̃fi
gẽ qꝛ nõ vr̃ ſpectare ad officiũ ſuũ ar.in.d.c.ex
inſinuatõne.ɔcludit tñ ꝙ p̃fixio exq̃ nõ fuerit
ɔtradictũ opabit̃ effc̃m p̃miſſũ. Ego puto ꝙ a
principio p̃t appellãs ɔtradicẽ vt nõ teneat̃ ſi
dẽ facẽ de pñtatõne ſeu ꝓſecutione ꝑ.c.ſi a iu
dice.§.e.li.vi.vbi dr̃ ꝙ appellãs nõ tenet̃ ɔparẽ
corã iudice a q̃ ñ ad audiẽdũ reuocatõeꝫ gra
uaminis ꝫ ſi ps ñ ɔtradixerit imputabit̃ ſibi re
ſpectu executiõis fiende ſi nõ fecerit fidẽ infra
ẽminũ qꝛ v̾iſilr poterit iudex cogitare appello
nẽ eẽ deſertã.ad h̃ qd nõ. Inno.§.e.ex rõe.⁊ qd
nõ.§.c.ꝑx.ſ ꝑ h̃ nõ eſt deſerta appello exq̃ in v̾i/
tate ꝓſecut⁹ fuit i ẽmino vt.ſ.dixi. ¶ 3° ⁊ vlti
mo cãu ſtatuit̃ ẽmin⁹ qñqꝫ ad appelloeꝫ finien
dã qd an fieri poſſit ⁊ quẽ effc̃ꝫ hẽat.dicendũ
vt le.⁊ nõ.in.d.c.ex inſinuatõne. ¶ Sꝫ circa p̃
dicta nũc q̃rit̃ An iudex ad queꝫ poſſit abbre
uiare ẽminũ ſtatutũ a iudice a q̃. Spe ponit i
p̃al.§.nẽ breuit̃.v̾.itẽ pone.⁊ ɔcludit ꝙ nõ. qꝛ
pẽdẽte dilatõne nõ ẽ iudex ar.i c.ſignificãte.§.
e.⁊.C.ð dila.ſiue. Alij tñ tenuerũt ɔtrariũ vt
ipe recitat.ſ ipe reſidꝫ in p̃ma opi. Ego diſtin
guerẽ ꝙ a ſubeſt cã reſtñgẽdi puta qꝛ ex dila/
tione imminet ꝑiculũ aiaꝝ ⁊ poterit rſtñgere
ar.opti.i.c.oblate.§.e.al'iec⁹.qꝛ indultuꝫ a iure
bñficiũ nõ ẽ auferendũ vt in.d.rła indultũ ¶
Ulteri⁹ q̃ro qd ſi appellãs nõ ɔpuit in ẽmino
ab hõie ſibi p̃fixo appellat⁹ tñ infra illuꝫ ẽmi^m
impetrauit iudices nũqd poſſit appellãs corã
iudicib⁹ ab appellato impetratis appelloeꝫ ꝓ
ſeq̃. Cõclude ſic ꝙ a appellãs fuit lrime infra
ẽminũ ipedit⁹⁊ potẽit qꝛ lapſ⁹ ẽmi ñ dꝫ ſibi ob
eſſe ar.§.e.ex rõe. Et tenẽt dñi ð rota deci.cclxx
Aut nõ fuit impedit⁹ et tũc a reſiſtit appellat⁹
⁊ nõ poterit qꝛ q̃ntũ ad eũ deſerta ẽ appello.vt
ſ.⁊.§.c.ꝑxi. nec diligentia appellati dꝫ ſibi pro
deſſe exq̃ nõ vult ampli⁹ ꝓſeq̃.ar.regule ex eo.
de re.iudi.li.vi.ſic intellige ⁊ reſtñge. Spe.i d.
§.nũc breuit̃.v̾.itẽ pone. Aut appellat⁹ vult ꝓ
ſequi petẽdo ɔfirmationẽ ſñie ⁊ tc̃ poterit ap/
pellãs ex ꝑſona appellati ꝓſeq̃.ar.in.l.petẽdo.
C.de tẽ.i inte reſti. ⁊ h̃ caſu intellige nõ.ꝑ do.
de rota.deci.lxi.⁊ ſic nulla erit ɔtrarietas int̃
eoſ ⁊ Spe.lꝫ ipi alr̃ ſentiãt. Et idẽ ꝑ oĩa puto
dicendũ cũ infra ẽminuꝫ iudi.appellat⁹ incepit
ꝓſeq̃ ⁊ elapſo ẽmino inſtat petẽdo ſñiaꝫ qd p̃t
vt i autẽtic.ei q̃ appellat. C.de tẽp.appel. et ij.
q.vi.appelloe. Et ꝑ hec reſtñge intellc̃m cle.ſi
appelloeꝫ.§.eo.vt intelligat̃ qñ neuter impetra
uit in ẽmino q̃ cãu nõ p̃ñt etiaꝫ ambo ꝓſequi
poſtea cũ ſel' ꝑ negligẽtiaꝫ vtriuſqꝫ deſerta ſit
appellõ vt ibi.qd bñ nõb.⁊ vide qd nõ.§.e.ſepe
Glo.iſta in ſcda ꝑte q̃rit an ⁊ qñ poſſit termi
n⁹ preuenire ab alterutra ꝑtiuꝫ ⁊ dic plenius
vt le.⁊ nõ.in iurib⁹ allegatis i ea. ¶ Ultimo
quero qd intẽdit lr̃a ibi extũc.⁊c. Hoſ.dicit gl.
ſi.ꝙ p⁹ ẽminũ lapſũ p̃t iudex ꝓcedẽ acſi perem/
ptorie fuiſſet citat⁹ ꝑ.c.ſepe.§.e. Sed dic tu me/
lius ꝙ illud.c.loquit̃ de iudice ad q̃.et dic vt
ibi. Sed reſpectu iudicis a q̃.dic ꝙ nõ tenet̃ il
lũ citare ꝑ.c.ij.de do.⁊ ɔtu.li.vi.⁊ vide ꝑ Inn
in.c.ex rõne.§.e.vbi aperte tꝫ ꝙ ſi appellãs non
ꝓſequit̃ i ẽmino p̃t iudex ꝓcedere ſine alia ci/
tatione ad executionẽ ſñie ⁊ dic vt lati⁹ ibi di
cet. Dic g° ꝙ extũc.i.p⁹ lapſũ ẽminuꝫ p̃t iudex
valide ꝓcedere cuꝫ deſerta ſit appello vt ſ.⁊.§.c.
ꝑx. Hoſt.v̾o accipit h̃ v̾bũ extũc magl.late.ex
ponit eni.i.exq̃.certũ ẽ ꝙ ɔtẽpſit qꝛ tm̃ ſibi ſlu/
xit de tꝑe p̃fixo ꝙ impoſſibile ẽ illuꝫ poſſe face
re id ad qd ẽmin⁹ fuit p̃fix⁹ ar.ff.de v̾.obli.ſti/
pulationes.⁊.l.ɔtinu⁹. Jo.an.tꝫ ɔtrariũ ꝑ.c
repꝓhẽſibil' .§.e.ꝫ certe meli⁹ facit iſte tex.i ɔdõe
extũc.q̃ denõt extrẽitatẽ tꝑis ⁊ ſic clare innuit
ꝙ p⁹ terminũ lapſũ ⁊ nõ añ valide ꝓcedat.

QUam ſit romana

Appellans ad ꝓſequendũ hꝫ annũ
⁊ ex cã bienniũ ſi iudex moderet̃ et
ſi infra id tꝑs nõ ꝓſequit̃ rata manet ſñia vel
redit ad p̃mũ ſi añ ſñiam appellauit. h̃ p° Qui
de crimĩe impetit̃ appellare p̃t ñ ſit notoriũ. h̃
z° Diuidit̃ in tres ptes. In p̃ma ponit ẽminuꝫ
appellois ꝓſeq̃de. In ſcda penaꝫ nõ ꝓſeq̃tis.
ibi infra qd Tertia ibi p̃terea.ꝓſeq̃t an de cri/
mine delat⁹ appellet. ¶ Nõ p° ꝙ appellãti poſt
ſñiaꝫ vł añ p̃figit̃ a iure ann⁹ qd itellige q̃ ad
ꝓſeq̃ndã ⁊ finiendã appellonẽ ſił. Et ideꝫ dic ſi
appellat̃ extra iudiciũ vt ꝓbat̃ in cle.ſiẽ.eo.ti.
ꝑ quã ſatis declarat̃ iſte tex. ¶ Nõ z° ꝙ ad h̃
vt appellãti det̃ bienniũ oꝫ duo ɔcurrere. Prio
ꝙ ex cã neceſſaria nõ potuerit cãꝫ ꝓſeq̃ ⁊ fini
re infra ãnũ.z° ꝙ illa cã ſit euidẽs. nõ g° ſtat̃
aſſtõi ſue ꝫ oꝫ ꝙ ꝓbet̃ a ꝙ ſit notoria ¶ Nõ ȝ°

iudicē a q̄ poſſe ex officio ſuo ꝑfigere appellā
ti t̄minū breuiorē termīo iuris ad appellōem
ꝓſeq̄dā ⁊ reſtrīgit termin⁹ reſpcū ꝓſecutōis.
nō āt reſpcū finis. nā vbi hēbat integꝝ annū
ad ꝓſeq̄dū ⁊ finiendū dicta cle. ſi. ita ꝙ non
tēbat̄ ꝑ annū ꝓſeq̄ ñ ad libitū ñ ꝓut habet. ij
q. vi. appellatore. ⁊ auē. ei q̄ appellat. C. ď tēp.
ap. nūc oporte³ eū ꝓſeq̄ ī termīo a iudice ꝑfi
xo ⁊ ſic h̄ reſtrictio ꝓpter cāz de q̄ in gl. ⁊ nō h̄
ꝑ limitatōe. c. ꝓcedētis vt nō ſolū poſſit appel
lans ſibi ꝑfigē terminū ꝫ eē iudex appellante
oīo ceſſante. h̄ tñ limito qñ iudex appellōez re
cipit ſaltē ad vlteriora ñ ꝓcedēdo. ſi āt appel
lōem ñ admittit ꝫ ad vlteriora ꝓcedit non p̄t
hūc terminū ꝑfigē. Ita ſinglr̄ ſentit Inno. i. c
ſi. ď accuſa. ꝓ h̄ qꝛ q̄ ad iudicē hēt ꝑ nō appel
lāte ar. c. cū q̄. de do. ⁊ ꝯtu. li. vi. ⁊ eoꝝ q̄ dixi ī
c. ij. de eo q̄ mittit̄ ī poſſ. ¶ Nō 2° tex. h̄ ſatl. ex
preſſuz maxie iūcta glo. ꝙ ſic deſerit̄ appellō ꝑ
lapſū termī iurl. ita ꝑ lapſū t̄mini hōis. ita ꝙ
ſi iudex eē appellāti a diffītiua ſtatuit termīm
mēſ ad ꝓſequēdā appellōez lapſo mēſe appel/
latore nō ꝓſeq̄nte ſñia rata manꝫ nec expectat̄
lapſus toti⁹ anni. qꝛ termi⁹ ꝑfix⁹ a iudice ſuc
cedit loco termī iurl. ⁊ iō q̄ ad deſtionē opat̄
eundē effectū qď tꝫ Inno ꝑ. e. ex rōe. ⁊. S̄. c. ꝑx.
vbi eē dixi ¶ Nō 3° ꝙ appellō extiudicial ñ dr̄
ꝓprie appellō ꝫ ē poti⁹ q̄dā ꝓuoca⁹ ad cām. et
hunc tex. ſꝑ nobis ꝓ ſtatutis. ⁊ aliis diſpōni
bus faciētib⁹ mētionē de appellōne. Nam in
odioſis nō veniet nōie appellōis extiudicialiſ
appellō. ſec⁹ in fauorabilibus qꝛ largo mō p̄t
dici appellatio vt hic ⁊ ꝑ. e. bone. facit regula
odia reſtringi. de regu. iurl. li. vi. ¶ Nō in ꝟ. ꝑ
ꝙ in cā criminali q̄s p̄t appellare quinimo pē
dente termīo appellōis interponende non de
bet mādari ſñia executiōi etiamſi immineat
pena vltimi ſupplicij de q̄ ꝑ Bar. i. l. q̄ vltimo
ſupplicio. ff. de penis. Et ē aliď ſpēale qꝛ inui/
to ꝯdemnato p̄t terti⁹ appellāe. l. ñ tm̄. ff. e. nō.
ij. q. vi. ī ſūma. Itē nō h̄ tex. aptiſſimū ꝙ ī fcō
notorio p̄t fieri ſñia ꝯtra abñtez nō citatuz ſi
certū eſt abñti nllāz defēſionē ꝯpetere de q̄ vi
de qď pleni⁹ dixi. in. c. cū olim. de re iudi. An
aūt ⁊ qñ notorietas excludit quē a facultate
appellandi dic vt dicā ꝑ. c. cū ſpāli ꝟ. porro ¶
Vltio nō ar. op. iudicē poſſe ſubditū abſentē
excōicare qď ꝓbat̄ h̄. intellgēdo ꝙ iſte chorin
thi⁹ erat abñs eē territoriū ꝫ poſſꝫ itelligi ꝙ
dioceſes nō erant olī diuerſe ſic hodie iuxta
nō in. c. cū cā de ꝓba. dictuz tñ in ſe eſt verum
de quo dic vt dixi plene i. c. ſi. de fo. ꝯpe. ¶ Me
mo ad gl. ꝑmā cui⁹ finē bñ nō. in eo ꝙ dicit ꝙ
ſic impedito ꝑ annū dat̄ bienniuꝫ ita impedi
to ꝑ 2m annū dat̄ ann⁹ 3⁹ allegat. c. ex rōe ꝑ. e.
h̄ tñ dēm nllibi apte ꝓbat̄ Vñ dic vt meli⁹ ⁊

latius dicā i. d. c. ex rōne Iſlo i ꝟ. reciſi⁹ colli/
git ar. ex tex. iudicē poſſe abbreuiare īducias
datas a lege ⁊ alāt aliq̄s ꝯcordantias. ꝯtra
qď opponit de m̄ltis iurib⁹ ⁊ tādē ſoluēdo cō
cludit ponēdo reglām ꝙ inducie q̄ dant̄ a le
ge vl̄ canōe pñt iuſta cā īteruenīēte a iudice
abbreuiari ⁊ ſic po³ reglāz affirmatīe. excipit
tñ duos caſ⁹ dūtaxat Prim⁹ ī termīo. x. dieꝝ
ꝑfixo ad appellandū 2° ī q̄driennio ꝑfixo ad
in integꝝ reſtitutōez petēdā. Adūte tñ qꝛ glo
nō reddit aliq̄m rōez ſpālitatl. Hoſ. excip³ ali/
os tres caſ⁹ ⁊ ſic q̄rt⁹ ſm̄ eū ī ſemeſtri dato ad
redibendū. ff. de edi. edic. ¶ 4° ī ſemeſtri pxefi/
xo ad ꝯferendū bñficia de ſup. neg. ꝑla. lꝫ. ⁊ ď
ꝯceſ. ꝑbē. c. ij. ¶ 6⁹ in xl. dieb⁹ q̄ dant̄ ad excuſā
daꝫ vxorē iure mariti. iij. q. iij. ꝟ. aliq̄ñ. h̄ nō
reddit rōem diuerſitatl. nec illa iura vñr h̄ ꝑ/
bare. ñ ei loquūt̄ qñ cā ſuggerēte iudex vult
dilationē augē vl̄ minuere Dy. in rl̄a indul
tū. de reg. iul. li. vi. ⁊ Cy. in. l. i. C. de dila. ⁊ in
auē. q̄ ſemel. C. quō ⁊ qñ iudx. vñr ponē hāc
theoricā. ꝙ termim datū a lege cū miſterio iu/
dicl. poſſit iudex ex cā abbreuiare vl̄ elōgare
ſic loquūt̄ iura allegata ī ꝑn⁹ glo. ſec⁹ ſi dat̄ a
lege ſine iudicl. miſterio q̄ cāu ꝓcedūt caſ⁹ ex/
cepti. Vr̄ āt termi⁹ dat⁹ cū miſterio iudicl. qñ
ius diſpo³ certū termim ꝑfigēdū a iudice. ſine
iudicl. miſterio dat̄ qñ ius met per ſe abſꝫ fcō
iudicl. ſtatuit terminū ad faciend̄ aliq̄d ¶ Nō
vltimi dci ē qꝛ indultū a iure bñficiū nemi ē
auferendū vt i. d. rl̄a indultū. Bar. plene ꝓſe⁹
ī. l. ij. ff. de re iudi. ⁊ tandē ꝯcludit īdiſtīcte iu/
dicez poſſe cā cognita dilatōes datas a lege
augē vl̄ minuē ꝓbat allegādo caſ⁹ ī q̄bus iu
dex h̄ fcit indiſtīcte. ⁊ ꝑ° pꝫ ſm̄ eū ī exceptōib⁹
dilatorijs ad q̄s ꝓponendas ius ſñ iudicl. mi
ſterio ſtatu³ certū termim ⁊ tñ iudex aſſignat
aliū termim reſtr̄īgen⁹ terminū iurl. vt le. ⁊ nō
in. c. paſtoral. S̄. de excep. ¶ 2° pꝫ in tpe qď dat̄
ad agendū qď cā cognita limitat̄. l. ticia. ff. ď
accu. ⁊. l. ſi. ea. C. q̄ accu. nō poſſ. ⁊. l. diffamāi
de ingenu. ma. ¶ 3° ī tpe dato ad petēdā ⁊ dif
finiendā ī integꝝ reſtitutōez vt. l. intra vtilē
ſm̄ vnā lec. ff. de mune. ¶ 4° ī tpe dato ad here
ditatē adeundā vt. l. ſi q̄s inſtituit̄. ff. de here
di. inſti. ¶ 5° in tpe dato iudicatis ī actiōe ꝑſo
nali qď dat̄ a lege ſñ iudicis miſterio q̄nimo
qď pl⁹ ē lex ſupplꝫ ſi iudex minuit vt. l. iij. ꝟ. ſi
q̄s ꝯdemnat⁹. ff. de re iu. ⁊ tñ iudex cā cogni/
ta p̄t illū terminū abbreuiare vt. l. ij. ff. e. ⁊ i. c.
ꝙ ad ꝯſultatōez. S̄. de re iud. Angel⁹ ď peru.
ī. d. l. ij. dicit opi. Bar. eſſe verā qñ iudex vult
abbreuiare vel elōgare inducias ī ptinētib⁹
ad iuriſdcōez ſuāz. Secus aūt ſi hoc vult diſ
ponere in ptinentib⁹ ad iuriſdcōez ſupioris
iō di³ ꝙ termin⁹. x. dieꝝ ad appellādū vl̄ ann⁹

ad ꝓſequendū ꝛ finiendum nō pt diminui qꝛ
hec tangūt iuriſdcōnem ꝛ ptātez ſupiorís al
legat gl.i auct.offerat. C.de litl.ↄtl.q̄ firmat ꝙ
tps decendij ad appellandū nō pt a iudice di/
minui alleg.etiā glo. Jo.an.in r̄la indultū.de
re.iurl.li.vi.in fi.q̄ dicit ꝙ electo q̄ hꝫ tres mē/
ſes ad petendū ↄfirmationē electionis ſue.vt
in.c.quā ſit.de elec.li.vi.nō pt eps mādare vt
ↄfirmationē petat infra menſē qꝛ nō pt dimi/
nuere dilatōez datā a iure ſi nllo alio iure cō/
cedit. Et ꝑ hec dicit Angel⁹ ꝑſatl. ſtatutū ciui
tatis q̄ cauetur ꝙ declinās iuriſdcōez ptātis
tāꝗ̄ cleric⁹ teneat ꝓbare clericatū corā epo in
fra certū tps nō valē.dicit tn̄ valē ſtatutuz ci
uitatis abbreuiās ṫminū ꝑfixū ad appellandū
allegat gl.quā dicit ſingularē i.l.ꝑſcriptōe. C
ſi ↄtra ius vl̄ vti.pub.q̄ innuit valē ↄſuetudi
nē vt infra xij.dies poſſit appellari q̄ſi innuat
ꝙ ſicut pt elōgare ita abbreuiare. Aduerte tu
ad gl.i.d.r̄la indultū.q̄ vr̄ in ꝫ multū dubitaſ
ſe. Nā p⁹ ponit illā diſtinctionē Sp. an ṫmin⁹
ſit dat⁹ cū iudicis miſterio.an ſine. Sꝫ poſtea
ponit aliā theoricā dicēs ꝙ indultū a iure nō
dꝫ diminui.ſ.ab hōie ꝛ ſn̄ cāe cognitione ꝛ ita
pt intelligi illa r̄la q̄ dicat ꝙ cū cāe cognitōe
pt dinui ꝛ ſic in ꝫ accedit ad opi. Bar. Jtē
ab alio iure bn̄ pt dinui et̄ ſine cē ↄgnitiōe vt
ibi nō. Aduerte m̄ plꝫ ꝙ q̄ten⁹ iudex vult mi/
nuere vel elōgare ṫmi^m i ꝑiudiciū ptātis ſupi
oris nō poſſit.tex.ē apt⁹ in.c.ex inſinuatōe.j.c.
ꝛ i.c.veniētes.de iureiurā.ſ q̄ten⁹ ſcm tangit
ius ptis tūc bn̄ pt.lꝫ illd veniat r̄tractādū co/
rā ſupiore dūmō ſtatuat in ptinētib⁹ad ptātē
ſuā.de q̄ vr̄ tex.ꝫ ꝛ.ſ.c.pſonas. Naꝫ ann⁹ dat
ad ꝓſequēdā ꝛ finiendā appellōnez.vt i cle.ſiē
ē.ti.ꝛ tn̄ lꝫ iudex a q̄ non poſſit ꝑfigē ṫminū re
ſpectu finiēdi.vt.d.c.ex inſinuatōe. qꝛ eēt impo
nere legē ſupiori vt infra certū ṫminū cām ap
pellōis finiat.pt tn̄ ṫminuz reſtn̄gē reſpcu ꝓſe
cutōis qꝛ ꝫ ↄcernit ius ptis lꝫ ꝓſecutio dēat
fieri corā ſupiore.vt dixi.ſ.c.pri. ꝛ ſic limitat
dcm Ange. Jtē a pte ꝓbat iſte tex.cū.c.pcedē
ti illā opi. Bar.vt et̄ ṫmi^m ꝑfixū a lege ſine iu
dicis miſterio poſſit iudex ex cā abbreuiare q̄
tn̄⁹ nō imponit legē ſupiori. Nā iſte ṫmin⁹ an
ni dat ſine miſterio iudicis ꝛ tn̄ pt diminui ꝛ
reſtn̄gi vt ꝫ. Nec ob.ſi dicat ꝫ a lege ↄcedi.
q̄a iura iſta nō loquunt̄ diſpoſitiꝰ ꝫ narratiꝰ.
innuētia tacite iudicis circa ꝫ ptātez. Et per
hec dicerē ꝙ exn̄te magna cā puta ſcādalo vel
alia vtilitate publica ſuadente poterit iudex
a q̄ minuere ṫminū.x.diez ꝑfixū ad appellādū
qꝛ ꝑ ꝫ n̄ ꝑfigit lex ſupiori imo ipi pti q̄ hꝫ ap
pellare. Nā ſic pt ṫmin⁹ reſtn̄gi r̄ſpectu ꝓſecu/
tionis vt ꝫ.ita ꝛ reſpcu appellōis inponēde.
nō ei video i ꝫ rōez diuerſitatis r̄ſpcu ptātis

ſupiorís.ꝛ ꝑ ꝫ dicerē ꝙ lꝫ citas recognoſcēs
ſupiorē nō poſſit ex toto tollē appellōez.vt i.c
veniētes.de iu.iurl.poterit tn̄ minuē vel elon
gare ṫminū appellādi.ad ꝫ.d.gl.i ꝑalle.l.ꝑſcri
ptiōe.ꝛ ꝑ ꝫ nōnter limito illd.c.veniētes. qd
ē nōndū ꝛ mēti tenendū. Dico et̄ ꝙ vbi iudex
male arbitraret̄ i reſtn̄gendo vl̄ in ampliādo
iuris ṫminū ſine cā poterit appellari qꝛ i ↄmiſ
ſis iudicis arbitrio pt appellari ſi iudex male
arbitrat̄.vt nō.gl.i.c.ſup his.de accu.ꝛ Bar.
in.l.ſi q̄ pena.ff.de ꝟ.ſi.ꝓbat̄ in.c.i.de dila.vbi
dixi.ꝛ ꝫ i ṫmis nr̄is vr̄ ſatis de mēte Jnno.i
c.ad petitionē.de accu.vbi vide. Pl⁹ dicit ꝙ
etiā ius diſponit ꝙ nō det̄ minor dilatio.xxx.
dieb⁹.ꝛ nihilo⁹ poterit iudex ex cā t̄lem dilati
onez minuē.ſ ſi cā moderationiſ nō ſubeſt po
terit iuſte appellari ſ^m eū.qd bn̄ nōb. ꝛ hec ſuf
ficiūt. Quo ad hūc articl̄m poteris ad mām
ampliandā vidē nō.ꝑ Jnno.i.c.ad petitionē.
ꝛ qd ibi dixi.ꝛ qd dixi.i.c.i.de dila. Querit
eadē glo.an liceat indiſtincte iudici reſtn̄gere
ṫminū anni. Soluēdo r̄fert opiones. Nā q̄dā
dixn̄t ꝙ ſic in ꝑiudiciū ipius appellātis ꝛ ſic i
telligebāt tex.i ꝟ.niſi. ſꝫ i ꝑiudiciū iudicis ad
quē ſec⁹.vt.j. e.ex inſinuatōe. Sꝫ gl.tꝫ indiſti/
cte ꝫ fieri nō poſſe.pt eni iudex ꝑfigere ṫminū
appellāti q̄ ad iter arripiendū vel ſe pn̄tandū
iudici ad quē.vel ad alr̄ ꝓſequēdū.nō aūt re
ſpectu appellonis finiende.ꝛ hāc opi.tene q̄ ſa
tis ꝓbat̄ i.d.c.ex inſinuatione.et ex his ſatis
ꝓbat̄ qd dixi.ſ.ꝛ in.c.pcedēti.eēt eniꝫ ponere
manū i ↄmiſſis iudici ad quē.ipe tn̄ iudex ad
quē poterit ex cā reſtn̄gē hūc ṫminuz anni dā
do breuiores dilatōes ꝛ ↄpellēdo ptes ad ꝓ/
ſequēdū vt nōnt̄ ꝓbat̄ .j. eo.oblate. qd intelli
ge vt ibi dicet̄. Et nō bn̄ ex hac gl.ꝙ ſn̄ia ma/
net rata ex ſolo lapſu ṫmini hōis non expecta
to fine ṫmini iuris Dein̄ iſta gl.q̄rit q̄d ſi n̄
fuit ꝑfixus aliq̄s ṫmin⁹ a iudice a q̄. Jtē q̄re
ſtatuit̄ iſte ṫmin⁹ reſtn̄gendo ṫminū iuris Et
r̄ndē vt in ea q̄ ſatis clare loq̄t ꝛ nō ſinē glo.
Opp.ↄtra tex.de ſupfluitate.nā in ꝟ.ſi vero
a grauamine diſponit̄ de appellōne q̄ interpo
nit̄ an̄ ſn̄iaz. Et idē facit in ꝟ.ſi an̄ ſn̄iaz. Sol.
colligi pt ex gl.in ꝟ.an̄ litl.ↄtl.iuncta glo.in ꝟ.
an̄ ſn̄iaz.vt ꝟ.ſi vero.intelligat̄ qn̄ appellat̄ in
iudicio an̄ litl.ingreſſū.i.an̄ litē ↄteſtatā puta
ſup aliq̄ exceptiōe dilatoria. Nā ſm canones
i q̄libet pte iudicij pt appellari. licet ſecus ſm
leges.de quo tn̄ dicendū vt dicaz .j. eo.ſup eo
ꝟ.ſi autem.itelligat̄ qn̄ appellat̄ an̄ ſn̄iaz poſt
litē ↄtl. Aduerte qꝛ male iudicio meo dclarat̄
tex iſte in ꝫ paſſu ꝑ glo.ꝛ doc. Nō eniꝫ placet
mihi vt iſte ꝟ.ſi vero.intelligat̄ aliq̄ mō in ap
pellatione extraiudiciali qn̄.ſiue appellat̄ an̄ litl.
ↄtl.ſiue poſt ex̄q̄ appellat̄ in iudicio non video

aliq̄m drãꝫ circa deſertionẽ appellõis. vtroq̄
ei cãu ↄpellit̃ appellans ſtare iudicio illi⁹ a q̄
appellauit.ar.i cle.ſiẽ appellõeꝫ.eo.ti. Jõ itelli
go iſtũ tex.i ꝟ.ꝓ.qđ ſi is.vſq̄ ad ꝟ.p̄.vt ponat
tres caſ⁹. Prim⁹ q̄ñ fuit appellatuꝫ p⁹ ſniaꝫ ⁊
tẽ ex nõ ꝓſecutione i termio manet rata ſnia
vt ß ⁊.ſ.c.pr. 2⁹ q̄ñ fuit appellatũ ex̃ iudiciũ
a grauãie vt i ꝟ.ſi ꝟo a grauãie.q̄ cãu lꝫ non
fuit appellatoꝛ ꝓſecut⁹ i t̃mino.audit̃ tñ appel
lãs p⁹ terminũ vt vr̃ clare inuere iſte tex.i eo
ꝙ ꝟ.ille. Si ꝟo.vẽit adũſarie ad p̄cedẽtia.tex
tñ nõ declãt quõ dẽat audiri. Ego dico ꝙ ſiẽ
appellãti ex̃ iudiciũ a grauãie nõ currit ãn⁹ ſi
a die illati grauãis vt in dc̃a cle.ſiẽ.ita ⁊ iſte
termi⁹ ꝙ ſibi p̄figit ſi currit ſi a die illati gra/
uãis.qꝛ ſuccedit loco termi iurl.ſ.anni vt nõ.
Jnno ꝓ.e. Ex rõe deſerit̃ g⁹ appellõ ex̃iudicial̃
q̄ñ appellãs nõ fuit ꝓſecut⁹ appellõeꝫ a die il/
lati grauãis ꝓ.terminũ iuris vl̃ ꝓ.terminum
hõis ꝫ nihilo⁹ deſerta appellõe audit̃ iſte ſup
iure ſuo vt ß ⁊ intelligo ꝑ viã querele.nõ aũt
ꝑ viaꝫ appellõis ⁊ rõ eſt q̄re ampli⁹ audit̃.qꝛ
fc̃a extraiudicialia nõ trãſeũt in rẽ iudicatã.
vt in.c.ↄcertationi.e.ti.li.vi.ꝑ viaꝫ ãt appella
tionis nõ ẽ vlteri⁹ audiend⁹.vt in.d.c.ↄcerta
tioni ¶ Nec ob.ſi dicas ꝙ iſte ꝟ.ſi ꝟo.loquat̃
cũ appellatuꝫ fuit etiam in iudicio vt patet ꝑ
dictionẽ cauſatiuã etiaꝫ poſitã in tex.que eſt
implicatia vt nõ i.c.i.de ↄmo. qꝛ nõ implicat
vt ſit eadẽ iuris diſpõ i vtraq̄ ꝫ ad inferẽdũ
ꝙ iura admittũt appellõem ſiue appelletur in
iudicio ſiue extra. Terti⁹ caſ⁹ ẽ in ꝟ.ſi aũt añ.
in q̄ ꝓuidet q̄litercunq̄ ⁊ q̄ñcũq̄ appellet̃ añ
ſniaꝫ in iudicio ſiue añ litl.ↄtl.ſiue poſt.cuꝫ lo
quat̃ indiſtĩcte ⁊ eadẽ ſit ſemꝑ rõ. Nec obſtãt
ꝟba illa añ litis ingreſſũ etiã põita in ꝟ.p̄ce/
dẽti q̄ vident̃ ꝓuidere appellõi etiã iudiciali
qꝛ dico ꝙ large ponunt̃ vt ſit ſenſus.i. añq̄m
ꝑtes veniant ad iudiciũ ¶ Opp.ↄtra ꝟ.ſi ꝟo.
vr̃ eni ꝙ ibi nõ liceat paſſim appellare immo
debꝫ ſbeſſe cã rõnabilis ⁊ exp̄mi vt i.c. vt de/
bit⁹ ꝓ.e. Soluit gl.i ꝟ.paſſim.ꝙ ß̃m antiq̄ tp̃a
nõ eãt neceſſe cãm exprimere ꝫ idiſtĩcte ad /
mittebat̃ appellõ.hodie ſec⁹ vt i ↄtrario Ad/
uerte.qꝛ.c.vt debit⁹.nõ loquit̃ i appellõe ex̃iu
diciali ꝫ iudiciali Jſte ꝟo ꝟ.ſi ꝟo.loquit̃ in
extraiudiciali in q̄ eſt dubiũ. an in ea ſit cau/
ſa exp̄mẽda. Hoſti.diſtinguit ꝙ aut appellat̃
a iudice extra iudiciũ ⁊ dẽnt exprimi cãe vel
ꝓbabiles ↄiecture ꝓ.e.bone.ad ſi.⁊.c.dilẽs ꝓ
qꝛ ꝟo.e.ti. Aut appellat̃ ex̃ iudiciũ ab aduer/
ſario ⁊ nllã cã requirit̃ ß̃m eũ q̄ ſic dicit intelli
gẽdã decre.cordi.e.ti.li.vi.⁊ ſic cũ dicto Hoſt
trãſeũt ß cõit̃ doc. Sꝫ tu vide gl.in.c.ↄſidera/
mus.de elect.q̄ ꝑ illđ.c.cordi.dicit cãm expri
mendã lꝫ appellet̃ ab aduerſario ⁊ ſi a iudice

⁊ ꝓfecto ſatis bñ.fẽit illđ.c.i eo ꝙ loq̄t̃ idiſtin
cte.ꝟba tñ vident̃ ſonare cũ appellat̃ a iudice
in eo ꝙ fit mentio de ap̄lis ⁊ de termino a iu
dice p̄ſigẽdo.vide tñ gl.i ꝟ.iterlocutoria. ꝓpe
fi.q̄ ponit diuerſas opi.⁊ Jo.an.i nouel. Cõ
cluderẽ ſic ꝙ q̄ appellat̃ ex̃ iudiciũ a iudice Et
caſ⁹ ẽ clar⁹ vt ẽ tex.in.d.c.cordi. Aut appellat̃
ex̃ iudiciũ a ꝑte.⁊ tẽ eo cãu q̄ talis appellõ ne
ceſſitat aduerſariũ ad ꝓſecutionẽ abſq̄ alia ci
tatione cã dꝫ exp̄mi.ſic itelligo.c.i.iũcto.c. vt
circa.de elec.li.vi. Aut nõ neceſſitat ad ꝓſecu
tionẽ abſq̄ alia citacõe qđ ẽ reglãre i appellõe
ex̃iudiciali intꝑõita ab aduerſario vt nõ.i.gl
ſeq̄.⁊ Jnno.i.c.dilc̃i.de ma.⁊ obe.⁊ tẽ reſpẽu
validitatl.nõ req̄rit̃ exp̄ſſio cẽ. cũ ſit ꝑui effe/
ct⁹ ſiẽ nec i citacõe vt dixi i.c.p̄.đ dila.ꝑ Bar
i.l.inter accuſatorẽ.ff.de pub.iudi.ß q̄ ad effe
ctũ obtinẽdi r̃tractacõeꝫ attẽtatoꝝ oꝫ ꝙ appel
la⁹ fuerit interpõita ex ꝟiſili ⁊ ꝓbabili cã vt
nõnter vr̃ inuẽ tex.i.c.bõe ꝓ.e.⁊ dic.vt ibi di/
cet̃ ¶ Opp.⁊ vr̃ ꝙ eẽ ex̃ iudiciũ interponat̃ ap
pellõ vt ꝓ.e.bõe.⁊.ſ.de elec.c.ↄſiderauí⁹.⁊.c.
auditis.cũ mt̃tis ſilib⁹. So.gl.in ꝟ.nec ſolẽt.
metu ↄtrarꝫ di⁹ ꝙ ꝓprie ſũpto võbulo appellõ
interpo⁹ i iudicõ qꝛ appellõ nõ fit ſi a iudice.
Hic diffinit̃ ꝙ appellõ ↄtinet q̄relã iniq̄ ſnie.
Jmꝓprie ꝟo eẽ dr̃ appellõ illa q̄ interponit̃ ex̃
iudiciũ.⁊ ita p̄t itelligi hec lr̃a ⁊ po⁹ glo.du/
os modos exẽplificãdi hãc lr̃am vt pꝫ in ea
⁊ nõ bñ glo.ꝓ his que.ſ.in nõbilib⁹ dixi Et
idẽ in effectu voluit ß Jnno.dicẽs ꝙ lꝫ ꝓuo
catiões iure appellõis ꝑ oĩa cenſeant̃. Eſt tñ
drñia ß̃m eũ qꝛ improp̄a ⁊ ſtricta locutõe ap/
pellõis. Appellõ ẽ illa q̄ fit in iudicõ ⁊ cauſa
iaꝫ cepta Prouocatio q̄ fit ex̃ iudiciũ ⁊ in cã
nõ cepta vñ dr̃ ꝓuocatõ ad cãm.ſ.incipiẽdã.
Scđa dr̃na.qꝛ in iudicio appellãs nõ ꝓſeq̄s
ꝓ.terminũ aſſignatũ nõ audit̃ ampli⁹ ſuꝑ eo
ſuꝑ q̄ appellauit vt ß ⁊.ſ.c.pr.ſec⁹ i ꝓuocati
one ex̃iudiciali qđ declara vt.ſ.dixi. et vide
tex.in.c.ↄcertatõi.e.ti.li.vi. Dicit Hoſti.eẽ ⁊
alial̃ drĩas de q̄b⁹ remittit ꝓ.e.bõe.vbi dicet̃
Vide eẽ aliã drĩaꝫ q̄ colligi p̄t ex nõ ꝓ.eo.nõ
ſolũ.li.vi. in glo.ſi.in ꝟ. ſi ex̃iudicialis fuerit
appellõ. Colligo etiaꝫ alias drĩas ex nõ. per
Jnno.in.c.qꝛ ꝓpter.de elec.i vl.col.⁊ in.c.cuꝫ
nobis.eo.ti.in p̄ma columna ⁊ i.c.ad diſſol/
uẽdũ de deſpõ.impub. Sꝫ q̄ro nũq̄d p̄textu
tal̃ appellõis ex̃iudicial̃ q̄ interponit̃ ↄtra ad
uerſariũ tẽat̃ aduerſari⁹ coꝛaꝫ ſuꝑiore ↄparẽ
Glo.iſta.nõnter dicit ꝙ non ideꝫ tꝫ Jnno.in
c.dilecti.de ma.⁊ obe.ꝓbo.ꝑ.l.ſi. C.de exhibẽ
dis reis.vbi pꝫ neminẽ citandũ ꝟbalr̃ vel ꝑ
ſonalr̃ ſi iuder prius decreuerit ꝑ quem tex.
ꝓbat̃ ꝙ eẽ nũci⁹ gñal̃ deputat⁹ ad citatiões
faciẽdas neq̄t citare ſñ mãdato ſpãli iudicl.

⁊ de hoc ibi ꝑ bar. An aūt iudex poſſit omittē
ꝑti vt citet aduerſariū vr̄ tex. ꝙ ſic in.l.eū qui
§.ſi epl̄a.ff.de furtis ⁊ ꝑ bar.i.l.iuſte.ff de acq̄
poſſ.⁊ nō in.c.cū dilecti.de do.⁊ ꝯtu. An autē
ſit ſibi credēdū ſi dicat ħ ſibi omiſſū a iudice.
Dic ꝙ non vt nō.ſpe.in ti.de cita.§ ſeq̄t p⁹ p̄n.
Aſſumit eni ſibi officiū iō nō eſt credēdū ſibi
marīe i facto ꝓprio.facit qd̄ nō.bar.i.l. lucius
tici⁹.ff.de fideiuſſ. Realē aūt citatōez pōt facē
ꝑs qñq3 ꝓpria auctē vt ſi videat debitorē ſeu
crimioſū fugiēdū vt.l.ait ꝓtor.§.ſi debitorē.ff.
de his q̄ i frau.cre. ⁊.l.nullus. C.de iudi. Ri/
de qd̄ dixi i.c.i.et c.cū ñ ab hoīe.de iudi. Limi
ta tñ ꝑ̄m dc̄m glo.ꝙ ꝑs nō tenet ꝯparē v̄tute
appellatiōis extiudicial l. r̄gularit. Fallit vbi
a iure aliud ſtatuit vt i cau.c.i.de elect.li.vi.⁊
ſilib⁹. Effectū aūt hui⁹ appellatōis extiudicial
dicam in.c.bone.ꝗ.eo. ¶ Opp.ꝯtra v̄.p̄.vr̄ enim
ꝙ i maifeſtis ſit admittēda appellatio qꝛ ſolū
vr̄ īterdicta i facto notorio vt i.c.romana.§.ſi
aūt p⁹ ſñiaz e.ti.li.vi. Solu͛ gl.i v̄bo maifeſt⁹
ꝙ ħ capit maifeſtū ꝓ notorio. Et nō.glo.ꝙ in
maifeſtis admittat appellatō adduco ad hoc
tex.iūcta glo.iij.q.v.qꝛ ſuſpecti. Et in q̄ differt
maifeſtū ꝓprie ſūptū a notorio vide qd̄ nō i.c.
vr̄a.de coha.cle.⁊ mu. Et ītelligo tex.iſtū ꝙ i
notorijs nō admittit appellatō ꝓut dicā.ꝗ.eo.
cū ſpāli.§.porro. ¶ Opp.ꝯtra tex.i eo ꝙ dic͛ apl̄s
excōicaſſe corinthū abñtē ⁊ irreq̄ſitū. Videt
eni ꝙ excōicatio nō ſit ferēda niſi ꝯpetēti mo/
nitōe p̄miſſa etiāſi delictū ſit notoriū qꝛ excōi
catō nō fert ab hoīe niſi ꝓ ꝯtūacia vt nō.glo.
i.c.epi.xi.q.iij. Glo.ſi.ſoluit tripl̄r p⁹ ꝙ aplus
nō req̄ſiuit iſtū abñtez citādo.l.ꝑēptorie ⁊ iu/
dicial̄r ħ bñ admonuit eū p̄us ad pn̄iaz. Do.
an.īpugnat ħ dictū glo.qꝛ oꝫ ꝙ ſpāl̄r citet ſc̄m
eū ad ſñiaz. Mihi nō placꝫ dc̄m ſuū qꝛ ſufficit
ꝙ ꝑ p̄ores citatiōes vel vnicā ꝑēptoriā appa/
reat de ꝯtūacia excōicādi tūc eniꝫ ſine alia ci/
tatōe ad ſñiaz audiēdā pōt excōicari vt ꝓba/
tur i.c.i.de iudi.⁊ vide qd̄ ibi late dixi. No iō
xi.q.iij.certū.tenet apte Inno.i.c.ex ꝑte.el p⁹.
de v̄bo.ſig.vbi dicit ꝙ ſi p̄lat⁹ p̄cepit ſb̄dito ꝙ
faciat.vel nō certū q̄d qd̄ ſpectat ad officium
ſuū ⁊ ille trāſgredit p̄ceptū.pōt euꝫ excōicare
ſine alia citatiōe vel monitiōe qꝛ iā hēt eū in
ꝯtūacia ⁊ vide ꝑ eū ibi i vltia colūna. Et vi/
de formā citādi q̄ ad excōicatōez ferēdā ꝑ tex.
nōbilē iūcta glo.i.c.ꝯſtitutōez de ſen.excōi.li.
vi. Et puto q̄ ad tex.nr̄m poſſe ſatis hāc p̄mā
ſolutiōez tolerari.qꝛ ex q̄ ſc̄m erat notoriū nō
req̄rebat cāe cognitio ⁊ ſic ꝑ ꝯñs nec factū iu/
diciale vt i.c.qm̄.de fi.īſtr̄.iō ſufficiebat illuꝫ
admonē extiudicial̄r vt ſe emēdaret ꝙ cū non
fecit potuit excōicari. Pro ħ facit.c.nouit.de
iudi.vbi dicit ꝙ ſi peccator nō audit eccleſiaꝫ

debꝫ haberi ꝓ ethnico ⁊ publicāo.i.excōicari
vt ibi ⁊.ij.q.i.ſi peccauerit.facit qd̄ le.⁊ nō.in.
c.dilecto.de ſen.excōi.vbi vide ꝑ doc. Scdā ſo
eſt ꝙ apl̄s illū r̄quiſiuit ꝑ p⁹.⁊ nō hāc ſo.facit
eni ꝓ his q̄.ſ̄.dixi vt nō ſit neceſſaria citatio
ad excōicatōez audiēdā. Tertia ſo.ꝙ req̄ſiuit
illū ꝑ apollinez diſcipulū ſuū. ¶ Nō hāc ſo.ex
q̄ hēs iudicez poſſe citare ꝑ fāiliarez ſuū. Pro
hoc facit qd̄ nō.in.d.c.cū dilecti.de do.⁊ ꝯtu.
⁊ ꝑ Bar.i.d.l.iuſte.⁊ fāit tex.i.d.c.ſi epl̄a.qd̄ i
telligo dūmō ꝯſtet iudicez illi hoc iīuxiſſe. Iō
pōt fieri omiſſio cū iīis iudicis.facit.c.prudē
tiā in p̄n.de offi.dele. Et hāc vltimā ſo.glo.ſe/
quūt hic Inno.⁊ Gan. Hoſti.dicit ꝙ licꝫ nō/
tari⁹ q̄ ad ſatiſfactiōꝫ vl̄ r̄ſtitutiōꝫ faciēdā ab
ſēs ⁊ irreq̄ſitus poſſit ꝯdēnari nūq̄3 tñ excōica
bit niſi monitiōe p̄miſſa vt in.d.c.ſacro.⁊ ho/
die debꝫ excōicari in ſcriptis vt in.c.i.eo.ti.li.
vi. Iō cū ħ loq̄mur de excōicatiōe dꝫ lr̄a cum
ſuppletiōe legi. Alij v̄o dicūt ſc̄m cū nllꝫ abñtē
ꝯdēnādū niſi ſit ꝯtūax iij.q.ix.ꝑ totū. C.quō
⁊ qñ iudex.ꝑ totū.ff.q̄ ſnīe ſine app.re.l.i.§.itē
cū ex eo edicto. ¶ Vñ null⁹ q̄ntūcūꝫ notorius
ſine citatōe ⁊ monitōe ꝯdēnād⁹ eſt. Et ħ fatet
Hoſti.iuſtius ⁊ tuci⁹. Tū qꝛ mlti dicūt noto/
rij qui nō ſūt.ꝗ.eo.ꝯſuluit.qꝛ notori⁹ qñꝫ habꝫ
legitiās exceptōes que ſūt admittēde de offi.
dele.ex ꝑte ij. Tū qꝛ oīs ꝯdēnatō marīe nimis
accelerata odioſa ē i.c.cū bertolo⁹.de re iudi.
Aduerte tñ qꝛ in ħ iura vīr varia ⁊ doc.opi.
vt plene nō.i d.c.vr̄a.de coha.cle.⁊ mu.et i.c.
ad nr̄am.ij.de iureiurā.⁊ vtrobiq3 dixi. Sed
ꝯclude vt ſꝑ m̄ viſuꝫ fuit cū q̄rit an i notorijs
req̄rat cita⁹ ꝙ ā lo͛ i alijs ſñijs a cēſura eccle/
ſiaſtica ꝗ i cēſura ecc̄iaſtica.p̄mo caſu ſi ſc̄m ē
ita notoriū ꝙ certū ē abñti deſēſionem non ꝯ/
petere nō req̄rit de nc̄itate citatio ſic intell̄r.c
cū oli.de re iudi.⁊ c.bōe.el p⁹ de elec.⁊.l.ij.§.ꝙ
ſi de frumētaria.ff.de admi.rex.ad ciui.ꝑtiuꝫ
⁊.l.ict⁹ fuſtiū.ff.de his q̄ no.īfa.⁊ vtrobiq3 per
Bar.fāit tex.⁊ ibi ꝑ Inno.i.c.q̄nto ꝺ trāſla.p̄/
la. Aut dubiū ē an abñti poſſit ꝯpetē aliq̄ ex/
cuſatio ⁊ req̄rit citatō al's nō vꝫ ſñia.ſic itelli/
ge.c.ſi.de of.dele.li.vi.⁊ Inno.i.c.tua.ꝺ coha.
cle.⁊ mu.⁊ ſic reducas ad ꝯcordiā opi.ꝯtrari
as. In ſñia v̄o excōis ſꝑ credo admonitionez
ꝯpetētē debē p̄cedē qꝛ vt.ſ̄.dixi excatio fertur
rōne ꝯtempt⁹ vt i.c.ij.de ꝯſti.li.vi. Iō oportet
admonitionē debere p̄cedere qꝛ p̄mo nō ꝯſtat
de ꝯtēptu iō dicit ꝙ nunq̄3 fert excōicatio ab
hoīe ñ rōne ꝯtumacie vt nō.glo.in.d.c.epi. ¶
In alijs v̄o ſñia eſt pene ꝓmulgatoria vnde
cū iam ꝯſtet ꝺ delicto fruſtra fieret admonitō
cū ꝑ pñiaz nō deſinat eē nocēs vt.l.penl̄.ff.v⁹.
q̄s ſe corrigat vt in.c.i.de.ſen.excō li⁹.vi.⁊ ri.
bo.rap. Excōicatio autē eſt medicina ⁊ fert vt

q.in.audi deniq₃. ¶ Debet ergo prius reqri vt appareat an velit ſe emendare

A D hec Caſus Si corã iudi/ce a q̃ in vna cã appellaui poſſũ ĩ alia ꝯuenire ñ eũ recuſẽ vt ſuſpectũ ⁊ nõ vidit ¶ Nõ pᵒ ꝙ appellõ ſuſpendit iuriſdcõez iudicl. ĩ eadẽ cã dũtaxat ĩ q̃ eſt appellatũ.nõ ãt q̃ ad aliã cãm ꝓſus ſe/patã. ¶ Et ſic nõ caſũ in q̃ iudicl.iuriſdcõ q̃ ad q̃d ẽ ſuſpẽſa reſpcu certe ꝑſone.⁊ q̃ ad q̃d remanʒ ĩ ſuo eẽ ⁊ ẽ vera rõ decidẽdi qm̃ grauamẽ ẽ imediata cã appellõis qđ grauamẽ nõ ꝯtingit reſpẽu aliaꝝ cãꝝ ⁊ iõ nõ h₃ ſuſpẽdere iuriſdcõez iudicis ĩ aliȷs cãis. ¶ Nõ zᵒ quẽ poſſe ꝯpelli ad rñdẽdũ eodẽ tp̃e corã diuerſis iudicibꝰ ĩ diuerſ tñ cãis Nã ĩ cã ap/pellõis litigabat ħ corã iudice ad q̃. ⁊ ꝺ no no p̃t accuſari vel ꝯueniri corã iudice a q̃. Nõ zᵒ ex fine lr̃e ꝙ diſpõ hꝰ.c.vẽdicat ſibi locũ etl.ĩ delegato Pone exᵐ:cãe varie ⁊ diu/ſe fuerũt ꝯmiſſe delegato. fuit pꝰs vna incepta ⁊ ab ea appellatũ.certe ea pẽdẽte p̃t ꝯueniri ĩ aliȷs corã eodem.vl̃ pendente appellõe ĩ vna finge nouã lr̃aꝝ ĩpetratõ₃ ſuꝑ aliã ¶ Opp.⁊ vr̃ ꝙ p̃textu pẽdẽtie appellõis nõ poſſit iudicẽ a q̃ tãq̃ ſuſpẽm recuſare. h₃ ei ſi eũ grauabit ꝓmptũ remediũ appellõis vt dicᵗ tex.in.l.vna.ff. apud eũ a q̃ appel. ¶ Soluit gl.i.ꝙ ꝯtrariũ ꝓceᵗ ſᵐ leges ſᵐ q̃s iudices nõ ita defacili recuſantur.qđ ħ vr̃ ꝓcedit ex diſpõe canonica.qđ tñ ẽ limitãdũ ꝑut le. et nõ.ĩ.e.ꝑpoſuit.vt.ſ.in crie mãifeſto nõ poſſit iudicẽ r̃cuſãe p̃textu appellõis pẽdẽtie Hãc ſo.glo.q̃ fuit Lau.expreſſius tenuit Hoſ. ꝙ aliud ſm leges ⁊ aliud ſm canones qđ de/clarabat Hoſt.vt ſic leges reſtrĩgũt appellõnes ita ⁊ r̃cuſatões ĩ.e.ſuꝑ eo. S₃ certe hec rõ nõ eſt vera ſaltẽ ĩ delegatis q₂ illi facilꝰ recuſant ꝺ iure cilĩ q̃₃ canonico vt ꝓbat ĩ.c. cũ ſpãli ⁊.c.zᵒ reqris ĩ.e.⁊ in.l.aptiſſimi.C. de iudiciȷs. Nã de iure cilĩ pñt indiſtĩcte re/cuſãi etiã nl̃la cã expſſa dũ tñ nõ appeat recuſatio calumnioſa vt in iuribꝰ ꝑall̃. S₃ de iure canonico opꝰ ẽ allegãe ⁊ ꝓbare ꝓbabilẽ cã₃ vt ĩ dc̃is iuribꝰ. Scdã₃ lec.poſuit Ja. ꝙ lex ꝯtraria loquit̃ ĩ ordinario. iſta decre. in delegato.Et exponit tex.ibi iudicis.i.delegati ⁊ ibi alioq̃n.i.ſi non ſit delegatꝰ.⁊ ibi marie ꝑ tm̃. S₃ hec lec.reꝓbat̃ ſm Jo.an.ĩ e.ꝑpoſuit.q̃ in ordiario loᶻ. Jtẽ dicit ꝙ ſatis reꝓbat̃ ħ in fi.nõ extorq̃do lr̃ã₃ Tertia lec. ponit̃ ꝑ Jnno.vt poſſit iudex recuſari nõ ex ſola appellõis pẽdẽtia ħ ex alia iuſta cauſa. Quarta ponit̃ ꝑ eũdẽ vt ꝓcedat iſte tex ſm iura antiq̃ ſm q̃ licebat ſñ cã appellare ſic et recuſãe Qñtã lec.põit Hoſti.vt tex iſte itellĩgat̃ appellõe pẽdẽte.lex ꝺo loq̃t̃ ea finita Sexta poᶻ ꝑ eũdẽ vt ꝯtrariũ ꝓcedat qñ iudex nõ recepᵗ appellõez ⁊ ħ ⁊ ĩ.eo.c. ꝑpoſuit ⁊.e. accepta qñ iudex r̃cepit ⁊ appbauit ad ħ ĩ.e.c.ſepe.⁊.ꝟ.ꝺ offi.dele.c.paſtoral̃.ꝟ. p̃.⁊ cẽte iſte ꝯtinẽt diuatõez Septiã₃ lec.poᵗ Jo.an. dicẽs ꝙ ſola pẽdẽtia appellõis nõ fcit iudicẽ r̃cuſare vt ſuſpẽm.abſurdũ ei eẽt cũ ex facto meo ⁊ a nuda mea voltate ꝓceᵗ appellõ forte ex fl̃a cã ⁊ ad hẽ finẽ ĩtiecta vt effugẽ₃ ⁊ impedirẽ iuriſdcõez iudicl.mei Jõ diᶜ ꝙ ſic ĩ aliȷs recuſacõibꝰ ſic ⁊ ĩ iſta recurret̃ ad ar/bitros q̃bꝰ nõ erit m̃ ſatis ꝓbare pẽdẽtiam appellõis imo hẽo nẽe ꝓbare ꝟitatẽ grauamis q̃ ꝓbato ãbitri ꝓnũciabũt illũ ſuſpẽm ⁊ demũ ad aliũ finẽ.ſ.ad reuocatõez grauamis hẽo ꝓbare idẽ corã iudice appellõis.nᶜ ẽ ħ nouũ.ꝟ.ꝺ teſti.veniẽs.ȷ.⁊ ꝺ teſti.ſpol.ſolicite ¶ Jtẽ ſm eũ nõ ẽ ſatis ad r̃cuſãdũ iudicẽ ꝓbãe grauamẽ ex re tm̃ qđ appeat nõ fuiſſe ex mẽte.ħ ĩ cã appellõis ſuffiᶜᵗ ꝓbãe grauamẽ ex re vt nõ.ꝑ eũ ĩ.eo ex p̃te Hanc lec. Jo.an.ſeq̃t ħ do.An.⁊ cõit̃ modñiores ſeq̃/tes Jp̃e tñ do.An.alr̃ r̃fert dc̃a Jo.an q̃₃ ip̃e intellexerit iudiᵒ meo.Diᶜ ei referẽdo ꝙ ad obtinẽdũ ĩ cã reuocatõis non ſufficit ꝓbãe grauamẽ ex re tm̃.i.grauamẽ re ipſa ħ o₃ ꝙ ꝓbet̃ grauamẽ ex mẽte.i.ꝙ ex ꝑpõito grauauerit.ſic etl.refert ⁊ ſeq̃t̃ Bar.ĩ dc̃a.l.vnica S₃ ꝑ certo Jo.an.ñ ſic loᶜ ħ ſoᵐ vr̃ r̃quirẽ ꝙ ꝺ appeat grauamẽ ex re tm̃. nõ ei reqrit vt ꝓbet̃ ꝙ ex mẽte ꝓceſſit ħ ꝙ nõ appeat de cõtrario.q̃re puto ꝙ ĩ dubio ꝓbato grauãie p̃ſũi dẽat ꝙ ex malo aĩo ꝓceſſit q₂ ĩ maleficis p̃ſũit̃ malꝰ aĩꝰ vt ĩ.c.ĩ.⁊ qđ ibi nõ.ꝑ Jnno.de p̃ſũp.⁊ ĩ.l.nã ludᵒ.ff.ad.l.acq̃. Ad idẽ gl.nõ. ĩ.c.adrianᵒ.lxiȷ.di.q̃ diᶜ q̃₃ p̃ſumẽdũ ĩimicũ illiꝰ q̃₃ ſalutare vult Et itelligo illã glo.qñ erãt ſoliti ſe ſalutãe.vl̃ ſalutat̃ ab alio ⁊ ille ñ vult rñdẽ. fcit qđ nõ.glo.ĩ.c.cũ ſuꝑ ꝺ offi. dele. Et hãc ſñiã₃ expſſe repio ſẽtire glo.pri/mã.ȷ.q.vi.ħ eẽ.⁊ ĩ.c.ꝑpoſuit ĩ.e. Cõclude gᵒ ꝙ ꝺ iure canõica ñ ſufficit ꝓbare appellõis pẽdẽtiã ad effẽ₃ r̃cuſãdi iudicẽ a q̃ ĩ alia cã ħ ẽ nẽe ꝓbare grauamẽ ñ ſolũ re ipa ħ eẽ ex ꝑpõito S₃ ĩ dubio dico p̃ſumẽdũ malũ aĩm ħ ſi apparẽt ex ꝯiectural.iudicẽ grauaſſe nõ ex mẽte ħ ñ ſufficiet q₂ ſuſpicio fũdat̃ ſuꝑ iniq̃ aĩo nõ aũt ſuꝑ grauaĩe vt nõ.ĩ.ꝺ.c.cũ ſpẽali ⁊ ſic itelligo Jo.an.ħ An ãt hec ꝓcedũt de iure ciuili diſtiguo ſic.q₂ ãt loq̃mᶻ in delegato ⁊ p̃t recuſãi etiã ex nuda volũtate dũmõ recuſatio nõ appareat mãifeſte fruſtratoria vt nõ.ĩ.l.aptiſſimi.⁊.c.cũ ſpãli.ꝑall̃. et ſic nõ o₃ ꝙ ꝓbet̃ etiã realitas grauamis. Aut loq̃mur ĩ ordinario ⁊ puto ꝙ oli non poterat

recuſari marie ex hac ſuſpitōe qꝛ pēdebat ap
pellatō q̄ꝛtūcūqꝫ ꝓbaret̄ realitas grauamis
ꝑ tex.illi⁹.l.vnice.qui p̄ſuppoit offenſiōez et tn̄
denegat recuſatōez reddēs cā3 qꝛ pōt denuo
appellare.⁊ pōt eē̄ illi⁹ deciſiōis rō.qꝛ oli ordi
nari⁹ nō poterat de iure ciuili r̄cuſari vt nō.i.
d.l.aptiſſimi.⁊ bn̄ facit tex.dicte.l.vnice.Ho/
die do ꝓuiſū eſt vt poſſit peti adiūct⁹. nō aūt
pōt ī totū r̄cuſari vt ī auc̄.ſi do ↄtigerit.C.de
iudi.nō.i.d.l.aptiſſimi. q̄re puto ꝙ etiā hodie
de iure ciuili poterit ꝓbato grauamie modo
p̄dicto peti adiūct⁹ ſ᷑ qd̄ dr̄ in p̄alle.auc̄.ſi do
ↄtigerit.Et ſic limito illā.l.vnicā.Et h̄ pl⁹ pla
cēt q̄ꝫ qd̄ ibi voluit Bar.q̄ vr̄ velle idez fuiſſe
⁊ eē̄ hodie de iure ciuili qd̄ de iur̄ canōico vt
ꝓbato grauamie ex ꝓpoito poſſit iudex r̄cuſa
ri.Mouet̄ qꝛ h̄ ꝓbato ꝓbat̄ iiuria dbalis ſeu
real̄ ꝓpter quā pōt appellari ſ᷑ opi.pla.C.e.l
ſi q̄s ꝓuocatiōe.q̄ appellatō ꝓpt̄ iiuriā hēt ipe
dire iuriſdictō3 iudic̄.in alia cā vt.C ſi q̄cūqꝫ
p̄di.pe.l.vna.⁊ ita ſētire refert guil.de cuno.i
l.ab arbitrio.ff.qui ſatiſda.co. S3 certe dicta
ſua ī h̄ mihi nō placēt nā i.l.ſi q̄s ꝓuōtiōe.de/
uoluit̄ iuriſdictio ſolu3 ad illā cā3 vt ibi nō.ꝑ
gl.⁊ bar.h̄ nos loq̄mur h̄ q̄ ad alia3 cām.Nec
ob.l.vnica.C.ſi q̄cūꝫ p̄di.po.qꝛ illa.l.poit ca
ſū ſpale3 vt ibi cōit̄ nō.⁊ dico i.c.cū ſpali.ꝭ.e.vl̄
d3 ītelligi qn̄ iiuria fuit all̄ata a iudice ex̄iudi
cial̄r ꝓcedēte ſec⁹ ſi iudicialit̄.d.l.vnica.ff.apd̄
eū a q̄ ap.⁊ vide in ar.qd̄ nō.glo.i.c.pn̄tiū vn
q.i.S3 iur̄ p̄dcā q̄ro q̄d ſi appellās fuit ↄtūax
ī appll̄atōe ꝓſequēda nūq̄d poterit dtute illi⁹
grauamis iudicē illū in alia cā r̄cuſare. Sol.
tan.vin.et Inno.tenēt ꝙ nō qꝛ ſic̄ talis ↄtūax
nō appellat ita nec recuſat.ſ.c.px.⁊.ꝭ.e.ſup eo.
η.qd̄ ē nōndū. Pro limitatōe h⁹.c.do.an.dic̄
ꝙ ↄtūacia ī nō ꝓſequē⁹ nō r̄pellit ſꝑ ab appel/
lādo iur̄ nō.ꝭ.e.c.directe.Nū putat ꝙ eo caſu
q̄ poterit appellare nō tollet̄ r̄cuſatō ſi ꝓbetur
grauamē ⁊ poterit ad aliū finē grauamē oſtē
dere lic3 nō poſſit appellatiōez ꝓſeq̄ ar.ꝭ.de ſen
excōi.l3 li.vi .¶ Ego puto ꝙ indiſtīcte poterit
iudicē recuſare ꝓbādo grauamē mō p̄dcō li3
appellatōez deſeruerit qꝛ vt dixi recuſatio fun
dat̄ ſuꝑ malo aīo iudicis h̄ mal⁹ anim⁹ ñ mu
tat̄ ꝑ deſ̄tionē appellōis.Nū li3 ꝑ deſ̄tionez
ſnīa trāſiuerit ī rē iudicatā vt nō audiat̄ am/
pli⁹ volēs appellōez ꝓſeq̄ tn̄ bn̄ poterit addu /
cere grauamē ad aliū finē.ſ.ad iniquū iudic̄.
aīm ꝓbandū ar.i.c.veniēs.ij.d̄ teſti. ⁊ d.c.li3.
de ſen.ex̄.li.vi.ꝓbat̄ ꝑ ſile.l3 enī q̄s a ſnīa non
ꝓuocauerit tn̄ poſtea poterit agē ↄtra iudicē
qꝛ malicioſe vel ꝑ impꝛudētiā ↄdemnauit eū
inſti.de obli.q̄ ex q̄i delic.na.ī p̄n. Nec.ob.ſibi
exceptio rei iudicate a q̄ nō eſt appellatum qꝛ
alie ſūt ꝑſone inter q̄s nūc agit iudex ⁊ ps. et
alie int̄ q̄s p̄mo agebat̄. Itē mō ad alid̄ agit̄

qꝛ ad inteſſe ⁊ alias penaſ ⁊ ad aliud p̄mo.ſ.
ad rē q̄ petebat̄ ſīh⁹ tenuit Inn.i.c.ſac⁹.d̄ ſen.
ex̄.⁊ gl.in.c.paſtoral̄.ꝭ. qꝛ do.i.ſi. de offi.dele.
⁊ Bar.i.l.i.ff.e.ti.ſcit qd̄ ipe nō.i.l.ſi.ff.de va/
rijs ⁊ ex̄ord.ↄg. Ult⁹ q̄rit̄ q̄d fiet d̄ iſtiſ cāis
nouit̄ mouend̄ r̄cuſato iudice.Sol.d̄᷑ gl ꝙ iu
dex r̄cuſat⁹ ↄlegab᷑ eas Tu d᷑ de h̄ vt dixi i.c.
ſi q̄s ↄtra clēicū.d̄ fo.ↄp.⁊ plē tāgā.ꝭ.e cū ſpāli

Si duobus

Caſuſ Supior ad que3 tu⁹ ad/
uerſari⁹ appellat ſi ignorat te ſuꝑ ead̄
cā ad ſedē aplicā appellaſſe te volente3 ↄparē
excōicare poterit h̄ p̄mo. Acili iudice q̄ nō ē
de tpali iuriſdcōe ecc̄lie nō appellat̄ ad papa3
h̄ z⁹ vſqꝫ ad finē Uel ſūma p̄ncipal̄r ⁊ clari⁹
ſic.ſi a iudice inferiori vn⁹ appellat ad papam
ali⁹ ad ī̄feriorē tenet̄ appellās ad papā ↄparē
ad citatōez iudic̄ inferiorꝭ ſaltē allegatur⁹ ap
pellōez ſuā al̄s valebit ꝓceſſ⁹ a miori ñ ſciue/
rit appellōnē interiectā ad papā.duo ſūt dicta
z᷑ ibi deniqꝫ ſt ¶ Nō p̄mo ꝙ ab eadē ſnīa poſ
ſunt ambe ptes appellāe qd̄ intellige ſi vtraqꝫ
ps ſentit ſe per ſnīam p̄grauari.ↄcordat.c.ra/
ynutius.⁊.c.raynaldus.de teſta.⁊.ſ.d̄ excep.
ſignificauerūt. Excipe nobilem caſum.l.oēm
honorē.C.qn̄ ꝓuo.nō eſt neceſ.⁊ q̄d dicat ille
tex.dixi in.d.c.ſignificauerūt vbi plene exaia
ui.¶ Nō z⁹ ꝙ ſi ab eadē ſnīa diuerſi ad diūſos
appell̄āt.Appellō interpoſita ad maiorē iudi/
cē elidit appellōem interpoſita3 ad minorē iu
dice3 dūmodo de ea excipiat̄ corā minore vel
alias nota ſit iudici ⁊ h̄ indubie ſi iudex ma
ior ſit ipe papa quo cāu loquit̄ iſte tex. Quid
āt ſi appellat̄ ad aliū ſuꝑiorē citra papā Ho/
ſtien.ſenſit hic qd̄ idem.ponit tn̄ ex᷑ in legato
allegat.ſ.de off.iudi.dele.c.i. Idem ſpe.i ti.e.
ꝭ. nūc tractem⁹.d.q̄d ſi a ſnīa Ego dico hunc
tex.ꝓcedē ī q̄libet ſuꝑiore ad quem p̄t omiſſo
medio appellari.Eadē enī ē decidēdi ratio cū
enī vna ⁊ eadē appellatō tractari nō poſſit co
rā diuerſis iudicibus o3 vt appellō interpoſi
ta ad maiorē p̄ualeat ⁊ q̄ fuit interpoſita ad
minorem ar.opti.i.c.per hoc.⁊ quid ibi nō.de
here.li.vi.⁊.l.ↄtra pupillū.ff.de re iudi.Et id̄
qd̄ dēm eſt in legato ꝓcedit ſi p̄ſupponim⁹ ad
eū poſſe omiſſo medio appellari.de quo dicēd̄
vt nō.in.c.i.⁊.c.ꝙ trāſlatiō3 .de offi.deleg.Si
aūt eſt tal̄ ſuꝑior ad quē non pōt omiſſo me/
dio appellāri tūc p̄ualeat appellatō interpōita
ad minorē ad quē gradari ⁊ legitie fuit appel
latū de quo dicendu3 vt nō.in.c.dilecti.ꝭ.eo.
¶ Nō z⁹ valere ꝓceſſu3 iudicis c⁹ iuriſdictio
elidi poterat ſi ꝑ exceptionē nō fuit eliſa de q̄
per Inno.in.c.ceteꝝ de reſcrip. ¶ Nō ꝝ⁹ et te/
ne mēti ꝙ ſi iudex ſcit ſe non hr̄e iuriſdictōem
in certo caſu vel ſcit ſe non debere ꝓcedere qꝛ

hēt cā de facili elidibilē ñ vȝ ꝓceſſ⁹ ꝯtra abſē/
teȝ etiā ſi ſit ꝯtūacie punitiu⁹ ad hoc vide qd
nō. Inno. i. c. ij. de dila. Facit lex nō videt̄ lati
tare. ff. de iudi. et l. ij. i. fi. ſi quis i ius vo. ñ ie.
Sec⁹ aūt ſi iudex ignorat qꝛ tūc valȝ ꝓceſſus
ſaltē q̄ten⁹ pūit ꝯtumaciā. ad h̄ l. i. ff. ſi q̄s. iuſ
di. nō ob. c. ſup lr̄is. cuȝ ibi nō. de reſcrip. ⁊ l. ſi
q̄s ex aliena. ff. de iudi. Nō in. §. deniq̄ꝫ. ꝙ gra
uat⁹ corā iudice ſecl'ari nō p̄t iniuſticiā illā ꝑ
viā appellōis deferre ad papā ⁊ ad h̄ ſolȝ q̄ti/
die allegari iſte tex. hic ſētit gl. nō. i. c. qm̄. x. di.
ꝙ ab imꝑatore nō appellat̄ ad papā. ¶ Sȝ tu
vide ad limitationē nōbile dn̄m Hoſti. i. c. cū
Iohs. ꝺ fide iſtru. vbi dicit ꝙ deficiēte ſuꝑio
re ſꝑ p̄t ad papā appellāi. Et ꝑ ꝯcordia allego
dn̄m nōbile Inno. i. c. lȝ ex ſuſcepto. de. fo. ꝯpe.
vbi dicit ꝙ vbi nō repit̄ ſuꝑior de iure vel de
fc̄o p̄t pp̄ adiri. Pro h̄ fc̄it illa cōis canoniſta
rum opi. que habet vt penes papam ſit ptās
tꝑaliū ſaltē hitu de q̄ plene dixi in. c. nouit. de
iudi. Aū deficiēte ſuꝑiore vr̄ ꝙ poſſit illū ha/
bitū deducē ad actū ſic illam exercet i cāis ar
duis etiā ſuꝑiore nō deficiēte vt ē caſus nōbil'
i. c. ꝑ hūani. de hōi. li. vi. Hec tñ puto limitan
da in grauib⁹ ⁊ dubijs articl'is vt ſingularit̄
vr̄ ſentire Inno. i. c. cū te. de re iudi. ꝑ. c. per ve
nerabilē. q̄ fi. ſūt le. ⁊ hec nō tradat̄ obliuioni
⁊ vide q̄ dixi i. c. nouit. de iudi. et i. c. fi. e. ti. ¶
Nō etiā ſingl'ariter ar. optimū ⁊ q̄i expreſſū in
tex. ꝙ i terris ſbiectis temꝑali iuriſdcōi eccl'ie
debēt etiā inter laicos ſeruari canones et nō
leges ciles. data inter eos diſcordia hoc ꝓbat
iſte tex. h̄ mō inducēdo ¶ De iure ciuili regl'a
riter nō appellat̄ añ ſñiaȝ vt i. l. añ ſñie tp̄s. ¶
q̄ꝛ app. nō. reci. ⁊ l. ij. ff. e. ⁊ qd le. ⁊ nō. ꝭ. e. c. ſup
eo. ⁊ tñ i terris eccl'ie p̄t añ ſñiam appellari vt
h̄ qꝛ de iure canonico liȝ appellare indiſtincte
ab oī grauamie vt i. c. de appel. ⁊ c. ſup eo. ⁊ c
debitus ꝭ. eo. Preterea ꝓbat h̄ iſte tex. ⁊ aliter
omiſſo medio de iure cili nō appellat̄ etiaȝ ad
p̄ncipē. l. imꝑatores. i fi. ff. e. ti. De iure xͦo ca/
nonico appellat̄ ſaltē ad papam omiſſo medio
vt i. c. ad rōnam. ij. q. vi. ⁊ c. cūcta ꝑ mūdū. ⁊ c
ꝑ venerabilē. ix. q. iij. Et iſtud ius canonicuȝ
ſeruat̄ h̄ i terris eccl'ie qꝛ a cili iudice p̄t appel
lari ad papā de q̄ vide i. c. lȝ. ex ſuſcepto. de fo.
ꝯpe. Et hāc ꝯcluſionē p̄dicam vt canones pre
ualeāt i terris eccl'ie etiā iter laicos tȝ h̄ Hoſt
⁊ ſequūt̄ eū ꝯiter doc. ¶ Ex his infero ad vnū
nōbile dn̄m ꝙ i terris eccl'ie non valȝ ſtatutū
laicoꝝ ꝯtra ius canonicū ſic nec ſtatuta cleri
coꝝ de q̄ dic vt pleni⁹ dixi i. c. qd clēicis de fo.
ꝯpe. ¶ Vltio nō. valē ꝯſuetudinē vt de ſecl'a
ri iudice appellet̄ ad eccl'iaſticū q̄nimo ex ꝯſue
tudine p̄t introduci vt laicus poſſit cōueniri
etiā corā eccleſiaſtico Vide glo. i. c. ſi clericus.

laicū. ⁊ c. ex trāſmiſſa. de fo. ꝯpe. ⁊ qd vtrobiq̄ꝫ
dixi. ¶ Venio more ſolito ad glo. ⁊ p̄me due
ſūt faciles. Tercia oppōnit ꝯtra tex. vr̄ ei ꝙ da
ta ignorātia iudicis nō dȝ valere excatio q̄a
appellō p̄cedēs impedit illi⁹ vires vt i. c. ꝑ tu/
as ꝭ. e. Itē ꝑ appellōeȝ iſte deſijt eē iudex g⁰ ꝛc.
Soluit gl. ꝙ iſtud ꝯtigit ꝓpter ꝯtumaciā. De
buit eni ire ⁊ allegare p̄uilegiū ſuū. Aduerte
qꝛ gl. hȝ bonā mētē h̄ fōꝛliter nō ſoluit ꝯtrariū
ꝫ dic fōꝛlius ꝙ ꝯtrariū loquit̄ i ſñia excacōis
lata a iudice a q̄. q̄ nō tȝ cū ipſius iuriſdcō ſit
ſuſpēſa ꝑ appellōeȝ vt i. c. ſi a iudice. ⁊ c. nō ſo/
lū ꝭ. e. li. vi. h̄ āt loq̄mur i excatōe lata a iudice
ad quē. q̄ hȝ iuriſdcōeȝ vigore appellōis liȝ il
la iuriſdictio poſſit elidi ⁊ euacuari ꝑ exceptō
nē appellōis interpōite ad papā ꝫ iſte nō exci/
pit id ſibi imputandū ⁊ ꝺ h̄ ꝭ. lati⁹ i gl. i xͦ. nō
cognouerit. Nō bñ hāc gl. ꝙ citat⁹ non tenet̄
ꝯparē ad allegandū p̄uilegiū ſuū ſi notoriū ē
iudicē nō hr̄e iuriſdcōeȝ vel hr̄e elidibilē i cā
Cōcordat glo. i cle. paſtoral'. §. piſana de re iu
di. ⁊ i. c. veniens. de accuſa. ⁊ iij. q. ij. ſi ep̄s. ⁊ ꝭ.
aliq̄d tāgā Et gl. opp. ꝯtra p̄dcā ⁊ ꝯtra tex. vr̄
eni ꝙ excatio lata ꝑ inferiorē iudicē non dēat
tenere qꝛ iſte qui appellauit ad inferiorē obti
nuit ſñiaȝ ꝯtra abñtē doloſe tacēdo appellōeȝ
interpōitā ad papā g⁰ nō vȝ ꝓceſſus ſeu ſñia
vt i. l. ſi p̄tor. §. marcell⁹. ff. de iudi. vbi patȝ ꝙ
ſñia lata ꝯtra abñtē ꝑ falſas allegatōnes pñ
tis nō valȝ. So. doc. mltuȝ inſtāt ⁊ ꝓpter diffi
cultatē mäe intricate ꝓcedūt Ego p̄us ſpeci/
fice rn̄debo ad ꝯtrariū vt hēat clare intellc̄s
c. p⁹ modū reaſſumā mām ꝑ q̄tuoꝛ mēbra Di
co eni ꝙ illa. l. loq̄t qñ q̄s ꝑ fl'as allegatōnes
obtinuit ſñiaȝ ꝯtra abñteȝ h̄ h̄ nll'aȝ falſitatē
allegauit h̄ tm̄ tacuit appellōem aduerſe ꝑtis
quā nō tenebat̄ exp̄mere qm̄ liȝ impetrās nil
debeat tacere qd hēat mouē p̄ncipē i ꝯtrariū
vt i. c. poſtulaſti. de Rp. Pars tñ non tenet̄ in
iudicio allegare ius alteri⁹ ꝑtis. Nam cū iſti
ſint inuicē aduerſarij nō tenet̄ vn⁹ ꝓponē ius
alterius vt h̄ nōbil'r ꝓbat̄ ⁊ tȝ nōnter Inno. ⁊
ꝯiter ſeq̄ntes ⁊ ſic nō p̄t dici ſñia lata dolo pñ/
tis. Et pl⁹ ſentit Inno. h̄ ꝙ etiā in p̄ncipali te
nuiſſet ꝓceſſus geſt⁹ ꝯtra abñteȝ qd ſatis plȝ
qm̄ appellatō detulit iuriſdictioneȝ illi iudici
inferiori licet elidibileȝ ꝓpter auc̄tē ſuꝑioris
ad quē fuit etiā appellatū. ſatis g⁰ ē ꝙ nō fuit
debito tp̄e eliſa ꝑ ꝯflictū exceptōnis. ¶ Ex his
paucis hēt̄ ver⁹ ⁊ apt⁹ intellc̄s hui⁹. c. ⁊ optīa
limitatio ad illā. l. ſi p̄tor. et vide nōbilē litati
onē ad iſtū tex. quā ponit Inno. i. c. fi. de accu
vbi dicit ꝙ ſi iſte aduerſarius doloſe tacuiſſȝ
appellationē non valuiſſet ꝓceſſus ꝑ dc̄am. l.
ſi p̄tor §. marcellus. qd intellige vt ꝭ. dicam.
Hinc diſtinguit hic Innoc. ⁊ bñ ꝙ vbi quis

acceſſit ad iudicē appellōis ⁊ falſo dixit ſe ap
pellaſſe vel dolo tacuit appellōi quā fecerat ſe
renūciaſſe qꝛ tūc ꝓceſſus nō teneret vel ſaltē
reſcinderet̄ vel ꝑ ↄditionē ſine cā vel ꝑ reſtōez
in integꝝ ex clauſula ḡnali vel ꝑ q̄relaꝫ falſi.
vt.d.l.ſi p̄toꝛ. Et vide ad hāc qōez Archi.i.c.
rōna.§.ſi ꝟo.ꝭ.e.li.vi. ⁊ Guil.in ſpe.de cita §.i.
ꝟ.itē pone. ⁊ ad mām vide Jo.an.in rl̄a ſcien
ti.de re.iuř.li.vi.in m̄cu. Et ꝑ Jnno.in.c.ij.de
dila. Mnū tñ dēm tene ſꝑ mēti qd ponit Jnn
ꝭ ⁊ in.d.c.ij.dicēs ꝙ ſi abſēti ↄpetebat exceptō
declia toꝛia vł ꝑemptoꝛia ⁊ fuit abſēs ↄtuma/
cit̄ nō audit̄ illā volens ꝓponere. ſi veniat eo
tꝑe q̄ ſi fuiſſet pn̄s illā poſſꝫ ꝓponere. Rō ē qꝛ
ↄtumacia facit eū pn̄teꝫ de do.⁊ ↄtu.c.verita/
tis.nō ergo dꝫ eē melioꝛis ↄditionis ↄtumax
q̄ꝫ obſēs ꝭ ſi fuiſſet pn̄s ⁊ debito tꝑe nō excepiſ
ſet nō audiret̄ ampli⁹.vt i.c.paſtoꝛal̄.de excep
l.ij.C.ſen.reſci nō poſſ. ita nec ſi fuit abſēs ↄtu
macit̄ qd intellige ſiue pn̄s ſciat exceptionē
ↄpetē abſēti ſiue nō.qꝛ nō tenet̄ vt dixi ius ſui
aduerſarij allegare. Dā aduerſari⁹ tacēdo vr̄
iuri ſuo renūciare.iō dixit Jnno.ꝭ ꝙ ſi poſtq̄ꝫ
is q̄ appellauit ad archyep̄m incepit litē ꝓſeq̄
corā eo ↄpeat adūſari⁹ q̄ appellauit ad papā ⁊
ↄtumacit̄ renuit ↄparē coꝛam archyep̄o.⁊ ad
impediēdū ꝓceſſū dicat ſe appellaſſe ad papā.
nō ē ſup ꝭ audiend⁹ ſicē nec audiret̄ ſi in ꝓceſ/
ſu ſꝑ pn̄s fuiſſet ⁊ ꝭ tacuiſſꝫ qꝛ q̄ abeſt ↄtuma
citer nō minoꝛ ē pn̄te.vt in auc̄.vt oēs obe.iu
di.§.ſi autē.coll.v. Et reaſſumēdo totā mām ꝭ
⁊ alibi tactā.ↄpēdioſe tñ expediēdo cū querit̄
an valeat ꝓceſſus geſt⁹ ↄtra abſētem cui exce
ptio ltima ↄpetebat. facio vt p̄dixi q̄tuoꝛ mē
bra q̄ eni iudex nl̄lam in ꝟitate hēbat iuriſdi
ctionē in illa cā. Aut hēbat elidibilē tñ ꝑ exce
ptionis ↄflictū. Aut iudex hēbat iuriſdcōnē
ꝭ pn̄ti nō ↄpetebat ius agendi Aut ↄpetebat
ius agendi ꝭ elidibilē ꝑ exceptionē aduerſa/
rio ↄpetētē. Primo caſu ſi iudex ſcit ſe iuriſdi
ctionē nō hr̄e.nō valꝫ ꝓceſſus nec ſup pn̄cipa
li nec ſup ↄtumacia vt ſatis ꝓbat̄ ꝭ a ↄtrario
Facit lex.ij.in fi.ff.ſi q̄s in ius vo.non ie.et.l.
ſi pretoꝛ §.fi.cū nō.ibidē ff.de iudi.et ꝑ Jnno
in.d.c.ij.de dila.⁊ Jo.an in dicta regl̄a ſcienti
in m̄cu. Si vero iudex ignoꝛabat.et tūc aut
ꝑs pn̄s etiā ignoꝛabat defectū iuriſdcōis q̄a
ſ tis erat ꝓbabil̄ ignoꝛātia ⁊ tūc valꝫ ꝓceſſ⁹
ↄtumacie punitiu⁹.vt in.l ij.ff.ſi q̄s in ius vo
⁊ in.l.i.ff.ſi q̄s ius di.nō ob.⁊.l.ſi q̄s ex aliena
ff.de iudi.et nō.in.d.rl̄a ſcienti. Sed ſup pn̄ci
pali nō valet ꝓceſſus ex q̄ i veritate nō hēbat
iuriſdcōez ſi ꝑus ꝓnūciaſſet ſe iudicē ↄpeten
tē vt nō. Jnno.in.d.c.ij.de dila.⁊ Jo.and.i di
cta regl̄a ſcienti.⁊ nō ꝑ aliq̄s in.c.i.de reſerip
li.vi.et.c.ſup lr̄is.eo.ti. Aut pars pn̄s ſciuit

defectū iuriſdcōis tūc dico ꝙ in pn̄cipali non
valet ꝓceſſus.ex q̄ dat̄ in iuriſdictione defect⁹
C.ſi a nō ↄpe.iudi.ꝑ totū et in.c.atſi clerici.de
iudi.p̄ſertim qꝛ ꝑs ſciens̄ corā illo litigādo vi
det̄ in dolo ⁊ ſe ipſā decepiſſe.ar.in.d.l.p̄toꝛ.et
l.is q̄.ſe obtulit.ff.de rei vēdi. Sꝫ ꝓceſſus ↄtu
macie punitu⁹ valꝫ ꝓpter ignoꝛantiā iudicis
ꝓbabilē q̄ten⁹ nō ↄcernit ↄmodū ꝑtis.ar.ꝭ ⁊
i l.ij.i.fi.ff.ſi q̄s i ius vo.ꝭ q̄ti⁹ ↄcernit ↄmodū
ꝑtis puta i miſſiōe ex p̄mo vel 2⁰.decreto tē
nō valꝫ vł ſaltē ꝓpt̄ ſuā ſciāꝫ venit reuocād⁹
Ad ꝭ qd nō. Jnno.i.c.ij.de dila.et Jo.an.i.c.
dilēs.ij.de p̄bē.⁊ Cal.i.c.ad ꝓbandū.de re iu
di.vbi nō.ꝙ litigās ſciens̄ corā exc̄ato tolera/
to nō dꝫ aliqd ↄmodū repoꝛtare Mñ ꝓceſſus
dꝫ retractāri q̄tin⁹ venit i ſui fauoꝛē Ex p̄dcīs
infert̄ ad intellc̄m iſti⁹.c. Si eni teneam⁹ ꝙ ap
pellō intꝑoſita ad papā ipo iure nō impediat
iuriſdcōis trāſlationē in aliū ſupioꝛē ad quē
alia ꝑs appellauit ꝭ op⁹ ē exceptiōe.tē dicend
vt.ſ.dixi ⁊ dicā i ſeq̄ti mēbꝛo. Si āt tē⁹ opi.ꝙ
ipo iure ipediat iuriſdcōez reſpc̄u inferioꝛl.iu
dicis tē nō valēt ꝓceſſ⁹ ſup pn̄cipali. Do An
exp̄ſſe ñ eligit.ꝭ Jnno.vr̄ ſentire ꝙ op⁹ ſit exce
ptione qd m̄ pl⁹ plꝫ qꝛ q̄libꝫ ē ↄpetēs iudex ꝑ
appellōez Mñ ex q̄ ꝑꝫ ex certa ſcia nō aduocat
ad ſe cāꝫ valebit ꝓceſſ⁹ corā vtroq̄ ñ excipiat̄
vt i ſilib⁹ t̄minis voluit Jnno.i.c.cū A.d ↄſtitu
Menio ad 2ᵐ mēbꝝ.ſ.cū iudex hēbat iuriſdi
ctionē ꝭ elidibilē ꝑ exceptōis ↄflictū in q̄ dico
ꝙ ſi iudex ſciebat nō tꝫ ꝓceſſ⁹.vt i cle.paſtoꝛal̄
§.piſana.de re iud.fc̄it.l.ſi vr̄ latitare.ff.de iu
di.⁊ nōnt̄ pōit Jnno.i.d.c.ij.de dila.optie fc̄it
iſte tex.a ↄtrari ſenſu p̄miſſū intellc̄m. Si ꝟo
iudex ſciebat ſe hr̄e iuriſdcōez ꝭ ignoꝛābat im
pedimētū tē ſiue ꝑs ignoꝛabat ſiue ſciebat tꝫ
ꝓceſſ⁹ tā ↄtūacie punitiu⁹ q̄ꝫ ſup pn̄cipali vt ꝭ
nō ei tē⁹ ꝑs allāre iura ꝑtis aduerſe. Foꝛte ei
voluit illi r̄nūciare ⁊ i ꝭ cāu itelligo iſtuꝫ tex
poſt Jnno.niſi foꝛte doloſe ſubticuiſſꝫ iura al
terius partis quia tunc non teneret ꝓceſſus
ad ſui ↄmodū vt notanter voluit Jnno.i pal.
c.ſi.d accu.⁊ dixi.ſ. Predicta videntur etiam
de mēte Hoſt.q̄ ꝭ clem rl̄am poſuit dicēs ꝙ ſi
iudex ſ iat ſe nō iudicē vel ñ debē ꝓcedē ⁊ ꝓce
dit ñ valebit ꝓceſſ⁹.vt ꝭ.⁊ i.d.l.ij.ſi q̄s in ius
vo.i fi.ſaluo eo qd le.⁊ nō.ſ.ti.ꝓx.ad ꝓband.
Si āt ſciat ſe eē iudicē ignoꝛat tñ impedimen
tū ꝓceſſ⁹ ex alieno fc̄o ꝓueniens dꝫ eē ꝓbabi
lis ignoꝛātia excuſata ar.ꝭ.d cle.excōica.miſ.
c.ap̄lice.lꝫ in ꝓprio facto nō ſit ꝓbabil̄ ignoꝛā
tia.ſ.de reſcrip.ab excōicato. Hec aūt dicit lo
cū hr̄e regulariter. Naꝫ i caſib⁹ in q̄b⁹ appella
tio etiā fruſtratoꝛia ad papaꝫ facta defert ſta
tim negociū ad papā in ſolidū nl̄ls erat ꝓceſ/
ſus archiep̄i q̄ticūq̄ ius ignoꝛās ſic patere

dicit ĩ caſib⁹ ſedi aplice reſuatis de q̃ r̃mittit
ad nõ. in. c. vt debitus. de app. ⁊ dic ꝙ in illis
nõ eſt ꝓbabil' ignorãtia de q̃ vide qꝺ le. ⁊ nõ.
ĩ. c. q̃uiſ. de elec̃. li. vi. ⁋ Ad zᵐ mẽbꝝ cũ iudex
hẽbat iuriſdic̃tõz ƺ pñti nõ ↄpetebat iuſ agen
di dic ꝓceſſuz nõ valẽ ſi iudex ſciebat vt ƺ. Si
aũt ignorabat ⁊ tũc ex q̃ ps ſciebat non tenet
ꝓceſſ⁹ ↄtra abñtẽ q̃ten⁹ veit ĩ fauorẽ pñtis qꝛ
fuit ĩ dolo agẽ⁰ ſine ac̃tõe et ſic obtinuit ſniaz
ꝑ dolũ ſuũ dic̃ta. l. ꝓtor. §. marcell⁹. Ad 4ᵐ ⁊ vl
timũ cũ iudex hẽbat iuriſdic̃tõz nec pñti defi/
ciebat ius agẽdi ƺ abñs erat tutus exceptõe
ↄtra ac̃tõz ꝑtis ⁊ tũc ſi iudex ſciebat ĩpedimẽ/
tũ nõ dẽbat ꝓcedẽ per iura ⁊ rõnes ſupi⁹ all'.
Aut iudex ignorabat ps autẽ pñs ſciebat et
puto valẽ ꝓceſſũ ↄtra abñtẽ qꝛ vt. s. dixi non
tenet allegare iura ꝑtiſ aduerſe forſã eni vult
illis renũciare vt. s. dixi ñ doloſe ſticuiſſz vt
s. dic̃tũ eſt. Et ꝑ hec hẽs hãc mãz longe clari⁹
declarataz q̃̃ ꝑ alios ſcribẽtes. ⁋ Ultio hic
q̃ro q̃lit dẽat ĩtelligi iſte tex. in eo ꝙ dic' vtrãz
ꝑtẽ appellaſſe ad diuerſos iudices ⁊ ꝙ p̃ualz
appellatõ ĩterpoita ad papã. So. dicit Inno.
ꝙ hec decre. hƺ locũ qñ ex ſnia vtꝗ litigãtiuz
putat ſe g̃uatũ. Si eni grauato appellante ad
archyep̃m nõ grauat⁹ dicẽt et ego appello ad
papã vl' volo ꝙ appellatõ tua agat corã papa
nõ dƺ audiri qꝛ nõ appellati ƺ appellãtis eſt eli
gere iudicẽ appellatiõis nec nõ grauat⁹ appel
lat vt in. c. vt debit⁹ ĩ. eo. ⁊ in. l. oẽz honorẽ. C.
qñ ꝓuo. nõ eſt neceſ. Uel ƺᵐ euz potuiſſet hec
decre. hr̃e locũ ĩ alijs caſib⁹ ƺᵐ ãtiq̃ iura ƺᵐ q̃
licebat appellare ſine cã ⁊ optie loquit iuditõ
meo marie ĩ p⁰ ĩtellec̃tu. Putat tñ do. an. ꝙ ſi
ꝑtes grauãt in diuerſis articul' ꝙ cuiuſlibet
appellatio deuoluet illũ articulũ ad iudicem
ſuũ ad quẽ fuit appellatũ et ſic non hẽbit tũc
locũ decretal' hec. Sƺ qñ appellat a grauamie
ſuꝑ eo dẽ. vt qꝛ petito fũdo fuit reus ↄdẽnat⁹
ĩ dimidio fundi ⁊ q̃libƺ ꝓpter ƺ appellat ⁊ tũc
hƺ locũ qꝺ hic dr̃ vt vna appellatõ p̃ualeat et
fuit nõbil' ↄſideratõ nihil tñ allegat. Ego pu/
to ƺ ꝓcedẽ qñ q̃libƺ ps diſtinc̃te appellaret ab
articulo ſeꝑato qꝛ tot ſũt ſnie q̃t ſũt articuli. l.
etiã. ff. de mio. ſec⁹ aũt vbi q̃libƺ ps appellaret
ab artic'lo ſeꝑato ſimpl'r a ſnia q̃ten⁹ facit ↄtra
eũ ſicut moris ẽ Nã tũc dico hũc tex. hr̃e locũ
qꝛ negotiũ ĩ iudicõ deduc̃tũ eſt vnitũ. Uñ ne
ↄtinẽtia cãe diuidat vnica dƺ p̃ualẽ appl'latõ
ar. ĩ. c. ĩ. de cã poſ. ⁊ ꝓprie. ⁊. l. nlli. C. de iudi.
Itẽ qꝛ adhuc nõ apparet ĩ q̃ ſit vtraꝗ ps leſa
⁊ ita videt intelligendus iſte tex.

Ex ratione

Caſ⁹ Etiaz poſt bienniũ audit ap/
pellãs qui p⁹ appellatõz ꝓſeq̃ ñ potu'
h. d. Uel ſũma meli⁹ ƺm veriorẽ ĩtellec̃m. lapſ⁹
biẽnij nõ p̃iudicat appellãti q̃ min⁹ ex cã legi/
tima appl'lat audiat ſaltẽ ꝑ bñficiũ r̃ſtitutiõiſ
in ĩtegrũ Põit dic̃tũ cui⁹ rõnez ĩnſerit. Et eſt
hec decretal' valde famoſa ꝓpter ſui materiã.
⁋ Nõ p̃mo ex tex. ƺᵐ aliq̃s ꝙ tẽp⁹ ãni ſiue biẽ
nij currit a die ſnie ƺ certe ƺ nõ colligit ex tex.
ĩmo poti⁹ oppoitũ. Nã v̈bũ a ſnia nõ r̃fert ad
biẽniũ ƺ ad appellatiõez ĩterpoſitã. Et licƺ olĩ
ĩ hoc fuerũt diſceptatiões hodie clarũ eſt ꝙ a
die appellatiõis ĩterpoite currit ƺ tp̃us et nõ
a tp̃e ſnie vt ĩ cle. ſi ẽ eo. ti. ⁋ Nõ z⁰. ibi ꝑ ĩpotẽ
tiaz ⁊c. qꝺ eſt v̈bũ generale vt in. c. ſciſcitat⁹. de
r̃ſcrip. ꝙ q̃liſcũꝗ fuerit ĩpotẽtia p̃ſtat tñ iuſtã
cãz hñdi zᵐ ãnũ. ⁊ vt p̃iudiciũ fiat ĩpi appl'lã/
ti ſaltẽ ĩ effec̃tu ĩ z⁰. ãno ⁊ p⁹ ƺ põdera ꝓpter ĩ.
dicẽda. ⁋ Ultio nõ. ibi volum⁹ ƺm cõez ⁊ ve
riorẽ ĩtellec̃m ꝙ v̈bũ volũ⁹ ĩducit diſpõnez no
uã. ⁋ Nõ aũt ẽ v̈bũ p̃ncipal'r declãtiuũ. Uide
ꝑ ↄcordia al' duas gl. nõbiles q̃s mẽti teneƀ.
Quaꝝ p̃ma eſt ĩ cle. vnica. de offi. vi. ĩ v̈bo vo
lum⁹ Alia ĩ cle. vna. de rex ꝑmu. Ex q̃ infero
ꝙ p⁹ lapſũ ſcdi ãni dƺ audiri appellãs ꝑ r̃ſtitu
tiõis bñficiũ ĩ ĩtegrũ. ⁊ nõ ĩpo iure. al's papa
nõ fuiſſz vſus v̈bo volũ⁹. ƺ v̈bo declãtiuo qꝺ
bñ nõbis qꝛ facit ad mľta ⁊ ĩ. lati⁹ dicã. Que
ro qꝛ tex. dic' ꝙ ĩpedit⁹ ꝓſeq̃ ĩ. biẽniũ ꝓpter ĩpo
tẽtiaz nõ dƺ ĩcurrẽ diſcrimẽ ⁊c. de qua ĩpotẽtia
ĩtelligit tex. Solo. rñdƺ ĩ p̃ma ꝑte vt in ea pƺ ⁊
min⁹ ꝑfec̃te explicat. Sƺ ĩtrat aliaz. q. an data
ĩpotẽtia in z⁰. ãno audiat appellãs poſt ſcdm
ãnũ ĩpo iure an ſit op⁹ petẽ bñficiũ r̃ſtitutiõiſ
in ĩtegrũ ꝑ illã clauſulã generalẽ ſi qua mihi
iuſta cã ⁊c. ff. ex qui. cau. ma. ꝑ totũ. Et in hoc
r̃fert duas opi. ⁊ vr̃ reſidẽ ĩ p̃ma vt nõ currat
tẽp⁹. Sƺ vt hẽat clare mã hui⁹. c. que cottidia
na eſt formabo ex ea ſex. q. Prima nũq̃d ĩpedi
tus in p⁰ ãno dẽat ĩdr̃nter hr̃e zᵐ ãnũ. Scda
nũq̃d ĩpedit⁹ in z⁰. anno dẽat hr̃e tẽtiũ ãnũ vel
fuet ſaltẽ illeſus vt tẽp⁹ nõ currat vel ſit ſbue
niẽduz ꝑ bñficiũ r̃ſtitutiõis Tertia nũq̃d ter
min⁹ a iudice p̃fix⁹ ad ꝓſequẽduz dato ĩpedi/
mẽto duplicet ſicut duplicat tmi⁹ ãni a iure ĩ
dulti. Quarta q̃lit ꝓbet ĩpedimẽtũ ⁊ an ſuffi/
ciat iuramẽtũ. Qñta nũq̃d qꝺlibƺ ĩpedimẽtũ
ſufficiat ſiue magnũ ſiue ꝑuũ ad obtinẽdum
ſcdƺ ãnũ etiãſi fuit modici tp̃is. Sex et vltia
nũq̃d elapſo p⁰ ãno poſſit iudex a quo cui nõ
ↄſtat de ĩpedimẽto mãdare executiõi ſuã ſniaz
appellãte vlteri⁹ nõ citato ⁋ Ucio ad p̃mã an
ĩpedit⁹ ĩ p⁰ ãno dẽat hr̃e zᵐ ⁊ ĩ hac. q. p̃mitto
ꝙ qñƺ q̃s ĩpedit ex fac̃to ꝓprio ſeu ex ĩpedimẽ/
to ↄcernẽte ꝑſonã ꝓpriã. Qñꝗ ĩpedit ex fac̃to
iudic. Qñƺ ex mixto fac̃to. ſ. ĩpi⁹ appellãt. et ap/
pellati. Qñƺ ex fac̃to appellati tm̃. Qñƺ ex fc̃o
tẽtij. Prio caũ qñ ĩpedit fc̃o ꝓprio iuſto ĩpedi/
mẽto cõit tẽt vt ĩpo iure det z⁰ ãn⁹. Pro ƺ. c. cũ

ſit.ȝ.e.ꝛ h̄ ꝛ. C.de temp.app.l.fi.cū auc. ei qui
ibi ſignata. Et int̄ cetera impedimenta nō in
practica vnū qd̾ pōit h̄ Inno. qn̄ ꝑter inopi/
am non pn̄t appellonē ꝓſeq̄ infra annū qd̾ bn̄
nōh̄ ꝑ his q̄ appellāt ad rōnaȝ curiam ꝛ ꝑter
inopiā nō pn̄t illā ꝓſeq̄ infra annum ꝛ ſic ē iu
ſta cā hm̄oi bienniū. Facit.c.qd̾ de his.de.ſen.
excōi.z°.cau̅ qn̄ ipedimētū ɔtingit ex facto iu/
dicis. Uarie fuerut opi. Inno.dicit ꝙ ſibi nō
dēt ꝑiudicare negligētia iudicis Bar.i auc
itē ſi appellatione. C.de tēp.appel.ſecūdo vnā
opi.ibi ꝑ glo.recitatam dicit ꝙ debȝ reſtitui i
itegrū ꝛ ſic currit ſibi temp⁹. Ad h̄.l.ȝ etſi per
ꝓcurez.ff.ex qui.cau.ma. Dicit tn̄ ꝙ ſine libel/
lo reſtituet̄.dicet ei iudex qꝛ facto nr̄o talis ap
pellās fuit ipedit⁹ ipȝ reſtituim⁹ gl.in.d.auc.
ꝑmo facit dr̄iaȝ inter ipedimētū ꝑncipis ꝛ al/
teri⁹ iudicis vt ꝑ° cau̅ ſuet̄ illeſus ipo iure z°
reſtituat̄. Refert tn̄ alios tenē vt nlla ſit dif/
ferētia int̄ ꝑncipē ꝛ inferiorē iudicem. Ja.de
bel.in auc.vt ſponſ.largi § h̄ quoqȝ.tenet me/
diā viaȝ vt nō hēant h̄ cau̅ ānū ſed reſtituat̄
ad tēp⁹ tm̄ qn̄tū fuerit temp⁹ ipedimēti. Et do.
an.vr̄ ſeq̄ iſtā viā mediaȝ vl̄ ſaltē vt nō det̄ ſe/
cūd⁹ ān⁹.ȝ ſuet̄ illeſus. Et dicit ipe ꝙ auc.de
his q̄ ingre.ad app.§ i.corrigit̄ ꝑ dēm § h̄ qȝ.
in auc.vt ſpōſ.largi Ego euitādo iuriū corre/
ctionē vt ſaluent̄ iura in cāu ſuo dicēm ꝙ aut
fuit impedimentū ꝑ principeȝ ad quē fuit ap
pellatū ꝛ ipo iure ſeruet̄ illeſus ita ꝙ tp̄s ſibi
nō currit vn̄ nō hēbit bienniū.ȝ ſi ꝑ mille an/
nos impediret̄ ex fc̄o ꝑncipis nūqȝ curret ſibi
tp̄s. Probo ꝑ.c.ex inſinuatione § e.vbi dr̄ lis
itacta ꝑmaneat z°.ꝛ ꝑ auc.ȝ lis. C.de tēp.app
Si ƀo impedimentū ꝓceſſit ꝑ inferiorē iudicē
tc̄ credo ꝙ dat̄ ſcd̾s ann⁹.ȝ ꝑ° z^m annū nō hē/
bit z^m annū imo tp̄s curret ſibi.lȝ i npedito.h̄
ꝓbat̄ in.l.fi. C.de temp.appel.ꝛ i auc.de his q̄
ingre.ad app.§.i. Et hec ē dr̄ia i h̄ int̄ impedi
mētū ꝑncipis ꝛ inferioris. Nō ob.tex.in § h̄
quoqȝ.ꝑal.qꝛ dȝ intelligi ꝙ in effc̄u nō ꝑiudi/
cat̄ appellāti ex fc̄o iudicis etiamſi fuit impe/
dimētū mille anno[illegible] h̄ ē tutū tēre vt euitet̄
iuriū correctio. Aut impedimentuȝ ꝓceſſit ex
mitto fc̄o appellātis ꝛ appellati vtputa qꝛ cō/
promiſerūt i ꝑmo āno ꝛ tp̄s nō currit ipo iure
Nō āt dat̄ ſcd̾s ann⁹ vt in cle.qn̄diu.e.ti.et in
auc.ſi tn̄. C.de tēp.ap. Hodie ē additū ꝙ etiā
ꝑ expreſſū ɔſenſū appellās ꝛ appellati ſine alio
ɔpromiſſo ꝑt curſui tp̄is ſupſederi. vt in.d.cle
qn̄diu. Sȝ circa h̄ ɔſat̄ vnū nōbile dubiū nun
q̄d ideȝ ſit i tīmino ꝑfixo a ſtatuto vt appellās
ꝛ appellat⁹ poſſint illū ꝓrogare. Jo.an.i addi
ſpe.e.ti.§ nūc breuit̄.ƀ.iſtud āt ſcias.tȝ ꝙ nō
poſſit ꝓrogari ſic̄ nec tīmin⁹ tennij ꝑme iſtātie
vt i l.ꝓperandū. C.de iudi.qꝛ h̄ ē fundatū ſup

publica vtilitate vt finis ſit litiū. cui ptes re
nūciare nō pn̄t.ff.de le i.l.nemo ꝑt.ꝛ i.c.ſi dili/
gēti.de fo.ɔpet. Do. An.dicit optie pōderādo
d.cle.qn̄diu.ꝙ nec tīmin⁹ hōis nec iuriſcōis vl̄
ſtatuti ꝑ viā ꝓrogatōis ꝑt elōgari āpliando
duplicādo vel tplicādo.qꝛ h̄ nō repit̄ ɔceſſuȝ
ſ ſi volūt expſſo ɔſſu ſupſedē executōi bn̄ pn̄t
ꝛ interi ipo iure nō currit tp̄s. vt i.d.cle.qn̄diu
ꝛ ſic dicit debē intelligi Arch. ij.q.vi.anterio
rū.ƀ.ad h̄.qd̾ dicit nōnd̾.qꝛ litat illā cle.ꝛ do/
cet modū illā practicādi Sȝ ɔtra hāc opi.ad
duco tex.in.l.fi. C.de tē.ap.vbi dr̄ ptes ɔuēire
poſſe vt nullū fatale det̄.i.vt nō det̄ integer ā
nus. Nā ꝑmus ānus dr̄ ꝑmum fatale a fato
i.morte.qꝛ ſic̄ mors extiguit hōieȝ.ita lapſus
iſti⁹ tīmi extignit appelloēȝ qd̾ lati⁹ ꝓſeq̄t bal.
ibi ꝛ ꝑ illū tex.h̄ tenu:re aliq̄ et ibi nō.q̄r pn̄t
ptes renūciare iſtis tīmis iuri. Sȝ m̄ pl⁹ plȝ ꝑ°
ſn̄ia Jo.an.ꝛ do.An.vt ſi poſſit ꝓrogari ȝ ſu/
pſederi ſic. Prio ꝙ tex.in.d.cle.ita lo^r dū dicit
ꝙ interi nō currit tp̄s g° nō lo q̄t in tīmio ꝓro/
gato qꝛ tc̄ curret̄ tp̄s Jtē ſequeret̄ abſurdū ꝙ
ptes pn̄t ꝓrogare illd̾ tp̄s in mille ānos.ꝛ ſic
inq̄etaret̄ iudex reſpublica lederet̄.ptes vexa
rent̄ litib⁹ ꝛ expēſ. mā cribus ꝑberet̄ ex lōga
ɔcertatōe q̄b⁹ lex obuiare volēs ꝑfixit certuȝ
tīminū.id ſi dn̄t ptes huic poſſe renūciāre. Siſe
i.d.l.ꝓperandū.ꝛ.l.nēo ꝑt.ff.de le.i. Fcit.c.req̄
ſiſti ꝛ.c.tua.de teſta. Sȝ qn̄ volūt ſupſedē vt ſi
currat tp̄s ꝛ ſic abſtinē a litigijs ceſſāt oia iſta
mala ꝛ interi poſſȝ ſeq̄ ɔcordia.merito alid̾ di
cend̾ i ꝓrogatōe alid̾ vt ſupſedeat̄ ꝛ a litigijs
interi ceſſet̄ Nō ob.d.l.fi.al̄.ꝑ ɔtrario.qꝛ lo
quit̄ i rſtrictōe tīmi ꝛ nō i ꝓrogatōe. Reſtō ƀo
dcernit ꝑiudiciū ptiū. Proroga° ꝑiudiciū rei
publice merito ꝑmū ꝑmittend̾ ē ptib⁹ ꝛ ſi z^m.
Qn̄qȝ impedimētū ꝓueit ex fc̄o ſoli⁹ appellati
i q̄ cāu ec̄ varie ſūt ſn̄ie. Inno.ſentit vt tp̄s ſi
currat ȝ poti⁹ hēat impedit⁹ ānū. Do.d̾ rota
deci.xcix tenēt ꝙ appellāti nō currit tp̄s. Un̄
dicūt ꝙ ſi appellat⁹ interi attēptauit et oȝ ap/
pellātē agē ſup attēptatis ſi egit ꝛ obtinuit h̄
tp̄s nō ɔputabit̄ qꝛ impedimētū ꝑſtitit appel
lat⁹ vt i.d.cle.qn̄diu.ſec⁹ ſi ſuccubu^t qꝛ ſibi ipi
impedimētū ꝑſtitit. Nec ob.d.cle.vbi ſi currit
tp̄s qꝛ ibi impedimētū ſurrexerit ab expſſo cōi
ɔſenſu. Do.an.dicit cōir teneri vt det̄ actio d̾
dolo ɔtra adūſariū h̄ dolo ſe ꝓcurātē ad intel
ſe etſi nō ſoluēdo reſtituet̄. ſic̄ dicet̄ in ſequēti
mēbro.allat glo.in auc.ſi his. C.de tēp.appel
ꝛ.i.l.arbitro § dolus.ff.de dolo Sȝ certe ego
nō video vn̄ oriat̄ hec cōis opi.quā ipe allat
Nec gloſe ꝑ eū allegate h̄ dicūt ȝ loquunt̄ ge
neral̄r i impedimēto alic⁹ ꝛ pn̄t intelligi i im/
pedimēto tertij q̄nimo glo.ꝛ Bar.in.d.§ dolo

potius ſentiunt oppoſitū.ſ.vt ɔtra aduerſariū doloſū fiat rſtitutio p.l.ait p̃tor.in.fi.ff.ex qui cau.ma. Ego enī dicerē ī h̾ dubio ꝙ dēat hr̄e zᵐ ānū qꝛ iura loquūť generaliť vt īpedit' in p̄mo āno hēat zᵐ ſič impedit' p iudicē p̄muȝ hȝ zᵐ.d.l.fi.vel ſaltē ſuari dȝ illeſus vt voluerūt dn̄i de rota.nec ī iure repiť ɔtrarium. Nec obſtāt nō.ī.d.§.dolo. Procedūt eī qn̄ dato impedimēto ius ſpāliter nō puidet h̾ in cāu nr̄o gn̄alr puideť p ſcdī anni dationē. Nn̄ȝ impedimentū puenit ex zᵒ.ꝛ tūc diter teneť vt pri' deť ɔtra eū actio ad inteſſe ꝛſi nō ē ſoluēdo reſtituať ɔtra aduerſariū vt h̾ ī gl.ꝛ ī iurib'ī ca allegatis. Et puto hāc eē diuerſitatis rōnem inť impedimentū p̄ſtitū ab appellato ꝛ a zᵒ qꝛ ſcdm tertij nō dȝ p̄iudicare appellato q̄ nō fuit ī culpa. Jō agiť ɔtra zᵐ ad intereſſe ꝛ ſn̄ia remanȝ ſalua ꝛ valida. Sȝ qn̄ ip̄e appellat' p̄ſtitit cāȝ ſeu īpedimētū ceſſat hec rō ꝛ puideť vt ſ.dcm̄ ē. Et p hec hēs p̄mā.q.dclaratā late

Venio ad ſcdaȝ nūq̄d impedit' ī zᵒ anno debeat hr̄e zᵐ ſeu dēat ɔſeruari illeſus ip̄o iure. Gl.h̾ recitat duas opi. Vna ē vt ɔpetat reſtitutio. Alia vt ip̄o iure impedit' ſueť illeſuſ n̄ ſit ī p̄iudiciū tcij ꝛ in h̾ reſ̄dȝ ꝛ ſeq̄ť Hoſt. maxime īſpecta ſimplicitate iuris canōici.d iudi. dilcī.ꝛ ĩ.eo.ad audiētiaȝ. Jnno.vr̄ velle ꝙ vltra ſcdm fatale nec zᵐ nec vlteri' hēbit ſn̄ reſtitutione ꝛ tūc reſtitueť tantuȝ tp̄s q̄ntū fuit tp̄s impedimēti. Et ꝙ ſit ncc̄aria reſtō vr̄ tenē gl. in auč.ei q̄.C.de tēp.app.vr̄ tn̄ velle ꝙ integer ann' dȝ rſtitui.vt.l.ȝ etſi p p̃torē.in p̄n.ff.ex q̄.cau.ma.gl.ī.in.c.cuȝ ſit.ſ.e.ſentit ꝙ dať terti' ann' ip̄o iure. Jo.an.ɔcordādo dicit ꝙ q̄ fuit impedit' p iudicē ꝛ ſbueniť ip̄o iure. Aut pceſſit impedimētū aliūde ꝛ pcedit opi.ꝙ deť rſtitutio et ſoluȝ ad illd tp̄s in q̄ fuit impeditus. Jo.an.dicit ꝙ in caſib' ī q̄b' nō currit datur ſcds ann' īpedito nō currit eť zᵒ.in alijs caſib' currit ȝ dať reſtō ſcdm tp̄s leſionis ꝛ ī.c.mſte vt diri ſūt varietates. Ego dicerē ꝙ tn̄ ī duob' caſib' nō currat tp̄s ſcdī āni. Prim' qn̄ lis erat ī ɔſiſtorio p̄ncipis ꝛ impedimētū pueīt ex ſcō ip̄ius p̄ncipis p.d.c.ex inſinuatiōe ĩ.e.ꝛ ī auč.ȝ lis p̄all. zᵒ qn̄ p ɔpmiſſū vľ alſ de expſſo ptiū ɔſenſu ſupſedeť negocio p cle.q̄diu.p̄all. Nec iſtis caſib' dico dandū tciū annū ȝ ꝙ tpe impedimēti nō currit. Jn alijs vō caſib' credo īdiſtičte tp̄s currē et ſn̄iaȝ trāſire ī rē iudicatā p lapſū biennij. pbo p.l.fi.C.de tēp.appel.ꝛ p auč ei q̄.eo.ti.vbi dr̄ ꝙ iuſte īpedito dať ſcds ann' p' cui' lapſū ſn̄ia rmanet rata ꝛ ſic apte inuit ꝙ impedimentū ī zᵒ anno ɔtigēs nō impedit trāſitū ī rē iudicatā ſ impedito ſbueniť p bn̄ficiū reſtōnis ī itegrū vt h̾ nō. pbať in ṽ.volum'.īducēdo vt.ſ. Et fiet reſtō

vſq ad tm̄ tp̄s q̄ntū fuit tp̄s impedimēti.h̾ eī ē reglare vt ī cle.vna.de ī inte.reſtī.cuȝ ibi nō.

Ad tertiā q̄onē nūq̄d dato īpedimento duplicet tmin' hōis ſič tmin' iuris. Exᵐ iuder deᵗ mēſē ad ſe p̄n̄tādū iudici ad q̄ appellās āt fuit ĩ.mēſē impedit'.nūq̄d dēat hr̄e zᵐ menſē vľ q̄d erit. Jnno.h̾ iſtat ſ finalr ɔcludit ꝙ iſtd tp̄s dupliceť ꝛ ē ɔīs ɔclō qꝛ ſuccedit loco tmī iuris.dȝ gᵒ eodē iure cēſeri vt ſič duplicať ann' ita ꝛ iſte tmin'. Ab hac cōi opi.nō eēt ī iudicio recedēdū. Jn ſcholʼ āt tenerē oppoſitū qꝛ iſte tmin' dať ad ſe p̄n̄tandū vel pſequēdū ē q̄ī q̄dā citatio vt p̄n̄teȝ ſe iudici ad quē. ȝ natā tmī citatorij ē hec vt ſi nō p̃t citať ɔparē ī termīo ɔpareat q̄cūq' poterit vt pbať in.c.cū dilecti.de dolo ꝛ ɔtu.ꝛ.c.cū pati.ĩ.e. Ad ideȝ tex.ī ſiľī in.c.cupiētes.p' ṗn̄ſo.de elec.li.vi. Rō dr̄ſitatis ē qꝛ tmin' anni dať ad pſequēdū et finiendū ſ iſte terminus dať ſolum ad proſequēdū ꝛ ſic nō ex toto ſuccedit loco tmini iuris ꝛ p ɔn̄s nō dȝ eodeȝ iure cenſeri.maxīe qꝛ ī tmīo āni tractať d maiori p̄iudicio. Quarta q̄o fuit q̄lr pbabiť impedimentū. Spe.e.ti.§.nūc breuiť.ṽ.q̄d gᵒ.dicit ꝙ p iuramentū impediti. Jo.an.ī addi.dicit h̾ pcedē qn̄ appellareť ad iudicē valde remotū.qꝛ tūc difficile eſt ſecū adducē teſtes etſi dareť tmin' ad pband ptibus occupareť forte mai' tp̄s q̄ eēt tp̄s ſecundi tmini. Si autē loci diſtātia nō impedit dȝ impedimtū plene pbari ſcdm eū ꝛ cū hac opi. trāſit h̾ do.an. Sed aduerte qꝛ credo firmiť ꝙ etiā data diſtātia locoꝝ non ſufficiat h̾ cāu pbare impedimentū p iuramētū. rō qꝛ impedimēto nō dato trāſiuit ſn̄ia in rē.iudicataȝ vt ī c.cū ſit.ſ.e.ꝛ.d.l.fi.cū ſi. gᵒ cū h̾ agať d maxio p̄iudicio ꝛ d abdicādo iure iā q̄ſito appellato p deſertionē appellōis dȝ impedimentū plene pbari ſič pbari dȝ in q̄libet ſcō graui nō obſtante locoꝝ diſtantia.ſec' dic vbi non agereť de dādo ſcdo fatali.ȝ de dādis alijs inducijs nō ita p̄iudicialib'.tūc enim ſtabiť iuramēto impediti ſcdm Jnno.ɔſi.cir.al.cxij. Pōt in hoc vltimo melius dici vt arbitrariū ſit q̄lr pbeť impedimentū vt voluit Jo.an.p' archydia in c.ī.de do.ꝛ ɔtu.li.vi.q̄d nō. Et p p̄cedenti dicto meo vide bonū tex.in.d.c.cū ſit.ſ.e. Jn eo ꝙ dicit ꝙ ex euidenti ꝛ neceſſaria cā debȝ dāi biennīū.ſ iuramentū ſolū nō facit cām euidētem.facit q̄d nō.in.c.pia.de excep.li.vi. Ad q̄ntā q̄ōnem nūq̄d q̄olibȝ īpedimentū p̄ſtitū ī p' anno ſufficiat vt deť ſcdus ann' ī caſib' ī q̄b' diri zᵐ annū indulgēduȝ. Et ſcias ꝙ Jo.an.tot opi.ꝛ ɔfuſe recitauit h̾ vt ip̄emȝ fateť ī addi. Spe.ī ti.de appel.ī ſcda pte ſup rubrica q̄d dū caſus dubi' circa hāc materiam cōtigiſſet in curia romana nō potuit decidi p ſcpta ſua

hic. Sed ↄcludendo breuiter Jo. an. ⁊ do. An

ħ aſſumo tm̄ tres caſus. videlicȝ qn̄ȝ impedi

mētū fuit in p̄ma pte anni. negligētia in ſcd̄a

pte. Qn̄q; ecōtra negligētia i p̄ma. impedimē

tū in ſcd̄a. Qn̄ȝ ⁊ 2° ipedimēta fuerūt intual/

lata q̄ȝ qn̄q; fuit impedit⁹. qn̄q; negligēs mľ/

tis vicib⁹. ¶ Jn p̄° cāu tene q̄ ſi negligētia ſe

quēs fuit tāti tpis potuiſſȝ .ſ. illud tēp⁹ finire

appellatiōeȝ ſuā. nō dēt p ipedimētū p̄cedens

hr̄e ſcd̄ȝ ānū. q̄ȝ negligētia ſequēs hȝ abſorbē

illō ipedimtū p̄cedēs. Quare .n. iura dederūt

tm̄ tps. ſi q̄ȝ ↄſideāuerūt mľta ipedimēta ꝓue

nire poſſe. Hoc ē de mēte Jo. an. in loco p̄all.

⁊ ſequit ħ do. an. ⁊ puto vēiſſimū i rōe p̄dicta

q̄cq̄d ſēſerit bar. i l. itē ſi appellatō. C. de. tē. app

vbi vr̄ velle q̄ ſi ipedimētū fuit tāti tpis .ſ. qd̄

potuiſſȝ appellōnem finire dȝ dari ſcd̄us ān⁹

⁊ dicit ēminū mēſ p̄ſūptiue ſufficē ad appella/

tiōeȝ finiēdaȝ ar. ibi ſm̄ ħ ſequeret q̄ dato ipe

dimēto in p̄mo mēſe ⁊ negligētia in xi. mēſib⁹

ſequētib⁹ daret ſcd̄us ān⁹ qd̄ videt abſurdū

⁊ p ħ allego .d. c. cū ſit. ſ. eo. vbi dr̄ ex nccāria

cā ⁊c. ¶ 2°. cāū qn̄ negligētia p̄ceſſit. dic qd̄ ſi tē

pus diligētie fuit tm̄ .ſ. qd̄ potuiſſȝ appellatio/

neȝ finire ipedimēto ceſſāte dȝ hr̄e ſcd̄ȝ ānū ſi

obſtāte p̄ori negligētia Ratō q̄ȝ ſi ipedimētū

nō fuiſſȝ habuiſſet effectum ſuū. ⁊ ita ſentiūt

Jo. an. ⁊ do. an. vbi. ſ. ħ ħ dictuȝ limita niſi ſe

reſtrinxiſſȝ ad ēminū ita artū vt qd̄libȝ ipedi/

mētū ſufficeret ad ipediēdū finē appellatōnis

Naȝ tūc puto ſbueniēdū p. l. ij. ff. ſi quis ca. q̄ȝ

nō ē ſbueniēdū ei qui ſe multū āguſtauit. Nā

debuit cogitare ꝓbabilit aliq̄ ipedimēta ꝓfutu

ra. Ultimo cāū qn̄ ipedimēta fuerūt intual/

lata dic q̄ ſi tāta fuerūt ipedimēta q̄ .ſ. tēpus

negligētie nō potuiſſȝ finiē hēbit 2m̄ ānū ālš

ſec⁹. Ratō diuerſitatl. ex ſe patȝ intellige tn̄ q̄

ceſſātib⁹ ipedimētis fuiſſȝ ꝓbabilit appellatōneȝ

ꝓſecut⁹. et ſic q̄ ſuā diligētiā oſtēdēit .ſ. tps im

pedimēti q̄ȝ alit nō poſſȝ ↄſtare ipedimtū p̄ſti

tiſſe cāȝ. Uide qd̄ dixi in ſili p⁹ Jnn. in. c. trāſ/

miſſa. de p̄ſcrip. Jn vltia qōe nūq̄d p⁹ lapſum

anni poſſit iudex a q̄ ſi ſibi alit de ipedimento

appellātis ſi ↄſtat ſniaȝ executōi mādare appel

lāte vlteri⁹ nō citato Jnno. ħ ↄcludit q̄ mero

iure ħ pōt q̄ȝ nō tenet ad executiōis actū ptē

citare dicit tn̄ q̄ appellās prudēter facit ſi ↄpa

ret coraȝ iudice a q̄ ⁊ docet de ipedimēto etſi

ħ nō obſtante iudex vult ꝓcedē ad vlteriora

appellet ad ſupiorē. Fatet tn̄ q̄ lȝ appellās nō

cōpareat corā iudice a quo allegatur⁹ ipedim

tū. ſi tn̄ in veritate ipedimētū ſberat reuocabi

tur executio p ſupioreȝ. Hanc ↄcluſiōȝ rcitat

Jnn. ⁊ ſequūt dn̄i de rota decīſ. cccxlix. ⁊ Ho

ſtienſ ħ qui tn̄ dicit cauti⁹ eſſe vt appellans ci

tet ne poſtmoduȝ p̄tēſo ipedimento reuocetur

executō. Et nō ex dictis Jnno. vm̄ ad q̄d ſolet

multū allegari. ſ. q̄ iudex pōt ſniaȝ exequi pte

alteri⁹ nō citata. Sȝ vide tu eūdē Jnn. in. c. cū

ſup. ſ. ti. px. vbi. dicit ħ ꝓcedē qn̄ executō fit i

reb⁹ adiudicatis p ſniaȝ ſec⁹ ſi i alijs reb⁹ q̄a

tūc nedū citatō. ſȝ q̄daȝ ſūmaria ↄgnitō p̄cedē

debȝ p. l. a diuo pio .ſ. in vēditōe. ff. de re iudi.

⁊ ſic tene poſt dcm̄ Jnn. ħ ⁊ vide pleni⁹ p bar.

in loco px. alle. vbi reſpectu executiōis dicit ſi

ſnia fuit lata i q̄titate vľ in gn̄e debȝ ps cita

ri in executōnis actu. Si vo ſup ſpē ⁊ tūc aut

executio ē fienda i alia ſpē puta ꝓpter defectū

ſpēi adiudicate et reqrit citatio Si vo in ſpē

adiudicata et tūc nō reqrit citatio ſ qd̄daȝ p̄

ceptū de exequēdo. poſt qd̄ auferet res manu

militari. vt in. l. q̄ rſtituere. ff. de rei vendi. hec

ꝓcedūt qn̄ nō fuit appellatū ſȝ certū ē impedi/

mentū nō ſuffeciſſe i p̄mo anno. Jn dubio vo

crederē indiſtincte citationē p̄mittēdā lȝ ſit fi/

enda executio i reb⁹ adiudicatis. Moueoꝛ q̄a

vbicūq; abſn̄ti p̄t ↄpetē defenſio ſp reqrit cita/

tio etiā i notorijs. vt dixi. ſ. e. cū ſit. ſȝ i cāu nr̄o

p̄t ↄpetē defēſio q̄ȝ forte appellatoꝛ fuit impe/

dit⁹ i p̄mo anno. g° ē fiēda citatio Jtē video

q̄ iura ſp exigūt citatōnem ⁊ ſūmariā cogniti

onē i executōis actu qn̄ ꝓbabilr p̄t defenſio ↄpe

tere pti vt clare colligit ex. d. l. a diuo pio. ⁊ ex

p̄dictis. ſȝ in caſu nr̄o p̄t defēſio ↄpetere pti. g°

⁊c. Nec ob. ſi dicas p̄ſūptionē eē ↄtra appellātē

ex lapſu p̄mi fatal. q̄ȝ dico hāc p̄ſūptionē non

ſufficē vt ſn̄ citatōe ſpolietur re ſua exq̄ p̄t ſibi

aliq̄ defenſio ↄpetere. Hec aptiſſime ꝓbo i ſili

p. c. lȝ epš. de p̄ben. li. vi. ⁊. c. oꝛdinarij. d of. oꝛ.

eo. li. i q̄bus dr̄ q̄ lȝ p adeptionē ſcd̄e eccl'ie cu

rate vacet p̄ma ipō iure. vt i. c. de mľta. de pre

ben. nō tn̄ p̄t epš illū ſpoliare citatōe p̄us nō

fc̄a q̄ȝ poſſet ſibi defēſio ↄpetē puta diſpēſatio

vel q̄d ſile ⁊ ſic ſūt ibi duo text⁹ nōbilit ꝓban

tes q̄ lȝ ↄtra abſn̄tē ſit p̄ſūptō iuris nō tn̄ ex ħ

dȝ p̄uari poſſeſſione ſua citatōe p̄miſſa ita cla

riſſime infero ad ꝓpoſitū ⁊ ſic putarē q̄ execu/

tio ū poſſet fieri appellatore ſi citato. etſi de fc̄o

fieret dēret incōtinēti de fc̄o reuocari. ar. in. c

cū cā. de of. dele. ⁊ in. c. ↄq̄rente. de off. oꝛdi.

Eminimus

Caſus. Si reus poſt citationem vel noticiaȝ lrarum iuit ad curiam delegatus i cauſa procedet. alias nō ⁊ ħ dicit cū. c. ſuggeſtū .ſ. eo. ¶ Nota primo q̄ arreptio itineris ad principē adeundum non ſuſpendit indiſtincte iuriſdictionē delegati etī apoſtolici. ¶ Nō 2° q̄ itinerās ex iuſta cā ad papā omni fraude ceſſāte eximit interim a iu riſdcōe cuiuſcunq; iudicl. vt ↄtra eū interi mi nime ꝓcedat. Cōcoꝛdat. c. vnicū .ſ. d pegri. ⁊ .ſ. dicam latius cū glo ¶ Nō 2° q̄ cſa appellone

remota nõ tollit ſuſpẽſionẽ q̃ fit ex itineris ar
reptione añ citationẽ vel noticiã lraꝝ. ¶ Opp.
otra tex. in eo ꝙ reqrit citationẽ pceſſiſſe itine
rationẽ ad hoc vt iuriſdcõ iudicis nõ ſuſpẽdat
Añ ob. c. ſuggeſtũ ſ. e. vbi ſufficit noticia lra
rũ So. gl. i. fatet ↄtrariũ ⁊ bñ Añ p illuz tex:
extendit iſte. Nã vnuz ius ſupplet p aliud Sz
otra h ⁊ otra tex. opp. de. c. vt debit⁹ ſ. e. vbi pz
ꝙ miſſio nũcij ad curiã nihil opat q̃ min⁹ mit
tens poſſit interi i ptib⁹ ↄueniri. So. gl. dicit
hodie hoc. c. eẽ correctũ qꝛ ad euitandã ↄuen/
tionẽ nõ ſufficit miſiſſe nũciũ ad curiã ſiẽ nec
poeſt hr̃e lras pores q̃ ſi ſũt iudici pñtate. vt
in. d. c. vt debit⁹. ꝫ i h gl. nõ bñ loquit. qa iſtõ
c. nõ loquit i miſſione nũcij. ꝫ in eo q̃ pſonalit
iter arripuit. Et ob h forte gl. fõrt. q. i eo q̃ nõ
miſit nũciũ ꝫ in ppria pſona iuit ad curiã nũ/
q̃d poſſit otra eũ pcedi in ptib⁹ ſi ↄueniat co/
rã ordinario vl̃ delegato ⁊ itellige qñ iter ar/
ripuit añ dẽm lraꝝ noticiã ſeu ↄuentionez de
eo fcãm. Sz in h gl. ponit duas opi. Prio ſuã
vt pter h nõ ſuſpendat iudicis iuriſdcõ. naz
etſi lras nõ reportaret ſibi nõ pdeſſe vr̃ cũ iã
eẽt ↄuent⁹. vt. d. c. vt debit⁹. nec. ob. c. dilci. ⁊. c.
vt nr̃m. ſ. e. vbi pz ꝙ arreptio itineris hz vim
appellõis. qd pcedit qñ arreptio fit p⁹ inchoa
tã cãz. ⁊ dicenõ vt ibi nõ. ¶ z⁹ põit gl. opi. Tan
otrariaz. dicẽtl. ꝙ ſi bõ fide ſine fraude iuit. nõ
dz otra eũ pcedi. Et idẽ tenuit hoſti. hic alle
gãs eẽ decre. pmã de pegri. ſequit etiã do. an.
Sz tu vide de hac mã latius p Inno. i. d. c. vt
debit⁹. Ex cui⁹ dcis pt elici h dcſo ꝙ itinerãs
ad papã ex iuſta cã ſiue i fauorẽ ſuũ ſiue alte/
rius ẽ ſb ptectione apl̃ica. vt interi otra eũ nõ
pcedat i ptib⁹ ⁊ defendit ct̃is nõ vtute appel/
lationis ꝫ p titulũ de pegrinãtib⁹ ſ. e. Ex his
pt rñderi ad. l. ignorare. C. de reſti. in integ. ex
q̃ poſſet fieri forte otrariũ cõtra pdicta. Nam
ibi otra abñtem cã reipublice q̃ non dimiſit p
curatorẽ pcedit. ſaltẽ ad miſſionẽ faciendã ex
pmo decre. exq̃ nõ defendit. Dicendũ eſt ergo
h eẽ puilegiũ indultũ itinerantibuſ pſonalit
ad ſedẽ apl̃icam ex iuſta cã qd eſt ſp nõndũ et
hoc obtinet vigore tituli ſ. de pegri. quod eſt
ppetuo menti tenendũ et dicaz in. d. c. vno. ¶
Ex his etiã infero ꝙ clauſula appellatione re
mota hic appoſita nihil opatur h ad deciſionẽ
c. ꝫ factũ hic narrat lz q̃dam otrariũ ſentiant
ꝫ pmum tz Jo. an. ⁊ cõir doc. ſequunt Quere
bat h Abbas vltra gl. An ordinari⁹ poſſet ſb
ditũ ſuũ vbiqꝫ citare. et dicit ꝙ i qõe facti fuit
oſulta curia rõna dũ vellet ordinariuſ citare
ſubditũ ſuũ ibi exñtem ⁊ latitãtẽ. et rñderunt
curiales ꝙ qñqꝫ curia fuauerat ꝙ ibi nõ poſ
ſet ordinari⁹ citare ſbditũ poſtea iudicauit qꝛ
p id mſti eoꝝ exceſſ⁹ occultabãt. et ſic dicit i il

lo cãu fuiſſe fuatũ. Jo. an. r̃mittit ad nõ p eũ
in. c. rõna. ſ. otrahẽtes de fo. ↄpe. li. vi. Ego re
mitto te ad ea q̃ lõge pleni⁹ dixi i. c. ſi. d fo. ↄp.
h nõ qd dẽm ẽ. ſ. de rõna curia ⁊ vide ibi. ſ. ꝛc

Super eo Caſus Suſpẽdet ar
ticlo in q̃ appellatũ ẽ
etiã ſup pncipali cã ſi ſine illo articulo
expediri nõ pt. h. d. inherẽdo lr̃e h ſ. multũ re
ſtrĩget. Duo ſũt dcã. z^m ibi ſi autẽ. Prima ps
diter nõ ſumat pter varietatẽ lecturaꝝ. Sed
ſ^m veriorẽ intellcz poſſum⁹ ſic ſumare. Nõ ob
ſtante appellõne ex falſa cã intpoſita pt iudex
ad vlteriora pcedẽ. ¶ Nõ pmo iudicẽ debere
ſupſedere in tõ cã licet applo interponat ſuper
certo articlo. qd eſt indubitatuz ſi cã pncipal
ẽ ita ↄnexa illi articlo vt ſine eo decidi nõ poſ
ſit. qd aũt ſi nõ eſt ita ↄnexa ſ. ſubijciam. Glo.
pma q̃rit qñ hz locuz iſte tex. Rñdet ꝙ poteſt
pcedere tã añ litẽ. ↄtẽ. qꝫ poſt. Ex^m pmi qñ oppo
nit aliqua exceptio dilatoria pbabil. vtputa
ꝙ reſcriptũ eſt ſurrepticiũ. vl̃ opponit iudicem
eſſe excõicatuz vel qd ſile. Exemplum ſcdi qñ
opponit pemptoria poſt litẽ. ↄtẽ. vtputa pactuz
de nõ petendo vel ↄſanguinitatis exceptõ cõ
tra petentẽ vxorẽ vel qd ſile. Sz nunc q̃ro qñ
pncipalis q̃o t̃minari nõ pt ſine articlo appel
lationis ⁊ qñ põt. So. gl. ij. ⁊ iij. ponunt exem
pla pmi. vt pz in exceptionib⁹ piudicialib⁹ de
q̃bus. iij. q. vi. ſ. aliqñ. Item i pacto de nõ pe/
tendo. pſcriptio. ⁊ ↄſiles. Sed gl. nõ ponit ex^a
ſcdi qñ. ſ. poſſit cã terminari ſine illo articulo
a quo fuit appellatũ. ꝫ multa exẽpla poni pñt
Primo pone ꝙ fuit appellatũ a ↄdemnatõne
expẽſarũ rõe ↄtumacie. nã ſine iſta pt expediri
qõ principalis. Itẽ pone ex^m ſi appellet i exce/
ptione ↄpẽſatõnis ⁊ mt̃is alijs ſilib⁹. ¶ His
aũt pmiſſis oppo. fortit otra tex. videt enĩ ꝙ ſi
ue articuluſ in q̃ fuit appellatũ ſit ↄnexus cãe
pncipali. ſiue nõ. nunqꝫ poſſit iudex pcedẽ ad
vlteriora. qꝛ nõ teneor rñdere corã iudice qui
me grauauit. ſ. e. ad hec. So. glo. h in v. t̃mia
ri fatet otrariũ. Ad tex. iſtuz rñdet. ꝙ vacat h
ar. a otrario ſenſu. Idẽ h hoſti. adducẽs illõ
gñale dẽm nil fore innouãdũ applõne pẽdẽte.
ſ. e. dilectl. ⁊ qꝛ iudex applõis exq̃ recepit appel
lationẽ vt emiſſaz ex cã pbabili. põt inhibere
iudici a q̃ ne pcedat in pncipali ſ. e. romana.
ſ. ꝙ ſi. li. vi. Et melius facit ſ^m Jo. an. qꝛ veri
ficata appellõne oĩa facta poſt illã p iudicem
a q̃ reuocant p modũ nullitatis ſ. e. c. nõ ſolũ
li. vi. Idem finalr̃ tenuit Inno. h. Do. An. p⁹
mt̃a ſentit nouũ intellcm. vt añ inhibitoriaz
ſeu delationẽ vel iuſtificationẽ appellationis
poſſit iudex a quo pcedere ſup cã pncipali nõ
cõnexa articulo appellõnis nec reuocabit ſic
attẽptatũ iuſtificata poſtea appellatiõe quaſi

iuſte ꝓceſſit.ſec⁹ ſi ꝓceſſiſſʒ in cā ꝯnexa articu/
lo appellationis. Hoc eni caū ꝓcedit.c.nō ſo/
lū ꝑalle.ſᵐ euʒ. Et quāq̃ȝ hec lec.videat̃ ꝑma
frōte demulcere aures ꝛ ꝯuꝫit ſufficiei hui⁹
lr̃e.tn̄ veritate inſpecta nō puto verā ꝛ ſꝑ ſecu
tus ſū cōeʒ opi.ꝑdictaʒ.vt indiſtite iudex a q̃
nō poſſit ꝓcedē ſuꝑ illa cā. Primo adduco.c.ſi
a iudice.eo.ti.li.vi.vbi dr̃ ꝙ ſi appellaui a gra
uamie mihi illato ꝑ iudicē nō teneoꝛ āpli⁹ cō/
parē ad citatōeʒ ſuā in illa cā niſi me citet ad
audiēdā reuocatōeʒ grauaīs. Nō pōdero ex
ceptiōeʒ q̃ firmat regulā in nō exceptis xxxij.
q.vij.dn̄s.ꝛ in.c.ij.de cōiu gl.leproſo. Ad ideʒ
ille tex.in fi.vbi dr̃ ꝙ reuocato grauaie ꝛ tūc
ꝑt iudex ꝓcedē ad vltioꝛa.g° ñ ꝑuſ. ¶ 2° ꝑnci⁹
adduco.c.euʒ q̃.de do.ꝛ ꝯtu.li.vi.vbi dr̃ ꝙ ap
pellōe inꝑpſita ab int̃locutoria ſeu grauāīe.
nō tenet̃ iudex ampli⁹ appellantē citare q̄i ſit
ꝯtumax ſuꝑ tō cā. g° appellō opat̃ reſpēu toti
us cāe. alſ dixiſſet ꝙ in ſequētib⁹ actib⁹ dēat
citare appellātē. Et ꝓ h̄ qd ibi nō.in glo. ¶ 3°
facit illd.c.nō ſoluʒ.gnāl̃r loquēs. ¶ 4° iduco
tex.in.l.ſi q̄s ꝓuocatiōe.C.eo.ti.vbi hēt̃ ꝙ ap
pellatio iterpoita ſuꝑ iiuria illata puta a toꝛ
tura ſuſpēdit iuriſdictiōeʒ in tota cā ꝛ eam de
uoluit ad ſupiorē quam lec.ſequīt̃ ibi glo.et
bar.ꝛ alij ꝛ ſic articul⁹ appellatiōis erat ibi ſe
parat⁹ a cā ꝑncipali ꝛ nihilomi⁹ iuriſdictio in
tō cā deuoluit̃ ad ſupiorē Et eleganter ꝓ hac
opi.fcit.c.ſolicitudinē ꝭ. e.vbi dicā. ꝛ hāc opi.
ſequit̃ Inno.i.c.qꝛ ꝓpter.ꝛ.c.cū nob.de elec.ſe
cus tn̄ dicit ibi vbi due cē ſepate eēnt corā iu
dice tūc etiamſi vna ſit ꝯuētionis alia recon/
uentōis appellō i vna nō deuoluit i alia et h̄
vltimū voluit h̄ Ain.de q̃ i ſpe.in ti.de recon
uētione in fi ꝭ. penl. ¶ Et nō bn̄ h̄ vltimū qꝛ li
mitat mr̃a iura ꝛ marie illā.l.ſi q̄s ꝓuocatio
ne. ¶ Altio adduco eq̄tatē mariaʒ. Nā dur̃ ē
dicē iſtū appellantē artari ad ꝯpendū in eadē
cā corā diūſis iudicib⁹ ꝯtra.c.diſpēdia ꝭ. res
q̄ʒ.de Rꝑ.li.vi. Pōt eē adduci alia rō ñ min⁹
fortis. Cōtinētia cāe diuidi nō dʒ in.c.i.de cā
poſſ.ꝛ ꝓꝑe. Non g° dʒ eē vn⁹ iudex vni⁹ arti
culi ꝛ ali⁹ iudex toti⁹ cē. Finge eni appellōem
poſtea iuſtificatā. Ecce ꝙ cā ꝑncipal̃ deuolue
tur ad ſupiorē.vt i.c.vt debit⁹ ꝭ.eo.ꝛ ſic appet
iſtū iudicē a q̃.ꝓceſſiſſe tꝑe q̃ erat i pēdēti an
eēt futur⁹ iudex. Ad iſtū tex.ꝑt rn̄deri ꝑ° vt di
xit h̄ gl.ꝙ ñ valʒ ar.a ꝯtrario ſēſu. tū qꝛ repit̃
ꝯtrariū i iure vt.ſ̄.dixi.tū qꝛ reſultaret ꝑuus
ꝛ abſon⁹ intellēs iur̃ nō.i.c.publicato. d̄ elec.
nec ē h̄ nouū ꝛ inuſitatū i iure.ad h̄.c.q̄nto.d̄
vſu. ¶ 2° ꝑt rn̄deri vt ꝓcedat appellatoꝛe ꝯſen
tiēte.eo āt reſiſtēte ſecus ē dicend̄ ¶ 3° ꝑt intel
ligi qn̄ iudex arbitrat̃ appellonem eſſe iniuſtā
tunc eni ex equitate ꝑt ſuꝑſidere i articulo ap
pellōnis ꝛ ꝓcedere in cā ꝑncipali. Inn.ponit
aliū intellcm vt ꝓcedat̃ i ꝑncipali.ſ.corā iudi
ce ꝯpetēti h̄ nō placʒ m̄ iſte intellēs qꝛ diuidit
incontinētiā cāe ꝯtra.l.i.ꝛ.ij.ff. de q̃.re.ad euʒ
iudicat̃ ꝛ.l.nſſi.C.de iudi. ꝛ.dēʒ.c.i.de cā poſ
Ex q̄bus oībus ꝯcludo ꝙ appellō ab int̃locu
toria ſeu grauāīe ſi ē legitia ſuſpendit iuriſdi
ctionē iudicis a q̃ reſpēu toti⁹ cāe ſiue cā ꝑnci
pal̃ ſit ꝯnexa articlo appellōnis ſiue nō. ſec⁹ re
ſpectu cē ſepate. ¶ Opp.ꝯtra ſcdam ꝑtē.c.ꝛ dr̃
ꝙ ltima ſit appellō ſi nō admittat̃ exceptio fal
ſi vt.ſ̄.de Rꝑtl.cetex.ꝛ.c.olim ꝭ. facit de crimi.
fal.ꝑ totū. Soluit gl.ſi.dupl̃r.ꝑ° ꝙ tex.debʒ in
telligi cū falſitas iñ allegat̃. non aūt exhibet̃
ꝓbatio.id̄ nō curandū ar.i.l.metū. C.ꝙ met⁹
cā ¶ 2° ꝑt intelligi i exceptōe de falſi ſuggeſti/
one ꝓpoſita p⁹ litē ꝯteſtatā. Nā cum ſit dilato
ria debuit ꝓponi an̄ litē ꝯteſ.ꝛ nō poſtea. Et i
tellige ſᵐ Io.an.et bn̄ qn̄ oppōit ꝙ i reſcripto
fuit falſū ſuggeſtum.nō āt dʒ intelligi de exce
ptione falſitatis q̄a illa ꝑt opponi eē p⁹ ſn̄iam
ſ̄.de except.c.cū venerabil̃.ꝛ in.c.in nr̃a.ſ̄.de
ꝓcura.ꝛ plene dixi i.c.lʒ.de ꝓba. ¶ Extra glo
doc.ponīt alios intellēs.ꝛ ꝑmo ſᵐ Io.an.ꝑt
fieri vis i ꝟ. ꝓrupit.i.ꝓcul rupit.nō.ſ.excipien
do h̄ ſimpl̃r dixit appello ne ꝓcedatis qꝛ falſū
ē reſcriptū.tl̃is eni appellō ē fruſtratoria qꝛ nō
grauabat̃ ex eo ſolo ꝙ exceptio ſibi cōpetebat
h̄ tūc demū cū ꝑ iudicē nō eēt admiſſa ꝭ. e.dile
cto.vbi de h̄.ꝛ.ſ̄.de teſtib⁹.ſignificauerūt.vbi
etiā dixi. ¶ Alia lect.ē ꝙ hec appellō nō valet
ꝓꝑ gn̄alitatē ipius q̃ impedit vim appellōis.
mſtiplex eni ē falſi exceptio. aliq̃ impedit.aliq̃
nō.debuit g° appellās ſpecificare.ar.ff.de iure
fiſ.l.in fraudeʒ.ꝛ de elec.vt q̄s duas.ꝛ.l.ꝑtoꝛ
edixit.ff.de iniurl. ¶ Itē nō dʒ appellās ſtatim
emiſſa voce appellōis recedere. Sʒ ſpectare an
iudex admittit appellōeʒ vel nō. ¶ Alia lect.ē
q̃ magi.plʒ Io.an.vt intelligat̃ ꝙ appellō fuit
inꝑpoſita ex falſa cā.huic eni appellōni non te
net̃ iudex deferre nec debʒ curare de appllōne
qm̄ nō reuocat̃ acceptatū ñ ꝓbet̃ veritas cāe
vt i.c.inꝑpoſita eo.ti.ꝛ hec nō. Et adde vnum
nō.dictū Inno.in.c.p⁹ electionē.in fi.de ꝯceſſ.
ꝑben.vbi dicit ꝙ q̄ncunq̃ȝ iudex vehement̃ ꝑ
ſumit ꝯtra excipientē ꝙ malicioſe excipiat nō
dʒ tl̃eʒ exceptionē admittē nec de appellōe cu
rare qꝛ illa ñ ꝓoeſt ñ ꝓbet̃ ꝟitas cē vt.ſ̄.dixi

De appellatōibus

Breue eſt ꝛ ꝓpter ſui breuitatem non
ſolet ſūmari h̄ ꝑ alia ꝟba ꝑt ſic ſummari Etiā
ꝓ minoꝛibuſ ſeu leuioꝛibus cauſis appellari
pōt. Hoc dicit. ¶ Nō ꝙ appellō nō ē fundata
ſuꝑ q̄titate grauāīs h̄ ſuꝑ iiuſticia ſn̄ie ꝛ ini/
q̄tate iudicl.ꝯcoꝛdat.l.i.ff.e. Ideo ꝑt appellari

etiã in minimis cãis q: iniuſticia ⁊ iniq̃tas ita pñt accidere in minimis ſicut etiaȝ in maioribꝰ ⁊ hec eſt rõ decidẽdi vera ad tex. quam ſenſit glo. hic in ſcda pte ſui. Et ex hoc ⁊ ex tex. nõ ꝙ q̃ñq3 curat etiã de minimis. ⁊ h̃ qñ rõ q̃ ẽ in maioribus militat etiã in minimis. al's ſecꝰ. ⁊ ſic pt rñderi ad. c. etſi q̃ones. de ſpmo. vbi de minimo nõ curat. Itẽ in extraordinarijs remedijs regſariter nõ curat de minimis idõ nõ dat̃ i eis in integꝝ reſtõ. l. ſcio. ff. de mino. ⁊ de re. eccle. ñ ali c. penl. ſecꝰ i ordiarijs. vt h. ⁊ xiiij. q. fina. c. vlt. Vñ dicit Lau. ſe credẽ. ꝙ eẽ ꝓ gallina pt ap/pellari qd nõ. ⁊ ꝓ eo facit Inſti. de rerũ di. §. gallinaꝝ. cũ ſua gl. An at poſſit appellãi cũ iudex decreuit alimẽta pſtari. vel qñ iuſſit rẽ exhiberi vide i ſpe. e. ti. § in q̃bus ſb. v. viij. qñ res. Glo. nr̃a diuidit i duas ptes In pma q̃rit q̃ dicat cã minima ſeu leuis. ⁊ põit multiplices expões q̃s nõ. ⁊ inẽ cetas nõ illã qñ ſupꝰ litis iudicial' excedit valoreȝ cãe de q̃. ij. q. vi. anterioꝝ. ⁊ vide ꝑ Bar. i. l. mediteranee. C. d anno. ⁊ tribu. li. x. ⁊ in auc̃. ñ breuiores. C. de ſen. ex pi. reci. Et ſingl'r dixit Bar. in. d. l. mediteranee. ꝑ illũ tex. quẽ accuſãi ſi nõ fecit id ad qd faciendũ maior erat ſupꝰ q̃ rei agẽde vti/litas. et ſic excuſat plat' vel tutor ſi nõ mouit cãm qñ maior erat ſuptus iudicial' q̃ vtilital' cãe. ⁊ idẽ dicit in ſilibus qd nõ. vide eẽ glo. in c. fi. de re iudi. li. vi. vbi dr̃ arbitrariũ ɔſiderata q̃litate pſonaꝝ q̃ dicat magna cã. ⁊ idẽ nõ in. d. auc̃ ñ breuiores. tñ valet ad aliũ effectũ

Q̃rit q̃ dicat magna vel pua cã. Naȝ reſpcu huiꝰ. c. nõ ẽ curandũ de iure canonico ȝ de iure ciuili ſic q̃a i modicis cãis nõ appellat dca auc̃. anterioꝝ. canonizata. ij. q. vi. Credo tñ ꝙ ius canonicũ ponat ꝙ licet. Nã licitũ eſt petẽ iuſticiã de quocũq3 grauãine. ſic̃ in ſili dr̃ Ita iudicabis magnũ ſic̃ ⁊ paruũ. de iudi. nouit. Nõ aũt ponit hec decret. q̃d expediat. nã non puto expedire viro ꝓbatiſſimo appellare i mi/nimis negocijs. ar. in. c. vnico. de ſin. decȝ eni ꝑuo incommodo a ſtrepitu iudicioꝝ abſtinẽ. vt ibi ⁊ ob hãc cãȝ ſuaȝ apl's ſuadet pati iniuriã ⁊ fraudẽ. potiꝰ q̃ in iudicio cũ fr̃e. i. cũ chriſtiano ɔtendẽ. In ſcda pte glo. q̃rit q̃re d iure canonico l3 appellare etiã ꝓ minima cã. et rñdet ꝙ h̃ operat' ſubiectum appell'onis qd ɔſiſtit in iniuſticia ꝫc. vt. s. in. 2° nõbili. Sed dices tu ſi hec ẽ rõ q̃re eẽ de iure cili nõ appellat ꝓ cã minima Dic ꝙ illd fuit ſtatutũ de rigore ɔtra naȝ appell'ois ȝ eẽ ſm canones ꝓcedit mitiꝰ. q̃ rõe inſpecta pt a q̃cũq3 grauãie appellari vt optie ſentit gl. i. l. i. ff. a q̃. appel. nõ licȝ. in fi. qd nõ

Super eo Caſus Sũmat ꝑ alia ṽba q: ꝓpter breuitatẽ ꝑ alios nõ ſolȝ ſũmari. et ſic ſm canones appellat etiã añ ſñiaȝ ſm leges nõ ñ in q̃buſdã caſibꝰ. h̃ pmo. Appell'o ⁊ recuſatõ equipant in h̃ q: ſic̃ in appell'one req̃rit cã rõ/nabil' ita ⁊ in recuſatõe. h̃ 2°. Scdm veꝝ intellectũ Tps aſſignatũ iudici ad cãȝ decidẽdaȝ incipit currẽ a tpe pñtationis reſcpti. h̃ 3° Et tria ſũt dca q̃ patẽt ꝑ §. Nõ pꝰ ex tex. duas rl'as. vnã de iure canonico. Aliaȝ de iure cili.

Prima ẽ. ꝙ q̃tuor tpibus pt appellãi de iure canõico. intellige cã rõnabili ſbſiſtente. ſ. e. vt debitꝰ. videl3 añ lit. ɔt. pꝰ ɔteſtationẽ tpe ſñie ⁊ poſt ipſius ꝓmulgationẽ Adde ⁊ q̃ntũ tps. ſ. ex iudiciũ. vt i. c. cũ ſit. s. e. Vel ꝑ alia ṽba colligẽdo mẽteȝ. c. potes ſic ponẽ rl'am. ꝙ vbi/cunq3 q̃s ſentit ſe i iudicio pgrauari pt appel/lare de iure canonico. ex iudiciũ vo pt cũ grauat'. vel cũ ſuſpicat' veriſil'r grauari. ſ. e. bone. vbi plene de h̃. ⁊ i cle. ſic̃ appell'oeȝ e. ti. Scda rl'a eſt de iure cili ꝙ añ ſñie tps non admittit' appell'o q̃ntũcũq3 ſbſit cã grauãis. ñ i q̃buſdã caſibꝰ. Et q̃ ſint iſti caſꝰ. dic breuit'. ꝙ vbicũq3 grauamẽ illatũ añ ſñiaȝ nõ pt repari in ſñia diffinitia poſtmodũ ferẽda ſꝑ pt de iure ciuili appellari. Puto ſi iudex decreuit aliquem torquendũ. h̃ eni grauamẽ torture nõ pt tolli in ſñia diffinitia. l. ij. ⁊ ibi pleniſſime de h̃ ꝑ Bar ff. de appel. reci. ⁊ l. añ ſñie tps. C. q̃ꝝ appel. nõ reci. Idem dic vbi poſt grauamẽ ñ expectat' diffinitiua. ⁊ ideo ſi q̃s ꝓnũciauit ſe non iudicem. ab hac interlocutoria pt appellari. etiam d iure ciuili q: nõ expectat' alia ſñia. ſi nõ poſſet ab hac interlocutoria appellãi. grauamẽ eẽt irreuocabile. Ad h̃ gl. nõbilis in auc̃ habita. C. ne. fi. ꝓ pr̃e. ⁊ Bar. in. d. l. ij. facit qd le. ⁊ nõ. in. c. ſignificãtibus. de offi. dele. Adde tñ ad p dicta caſũ ſingl'arem de q̃ in. c. q̃cunq3. xi. q. i. ⁊ recitat' in. c. nouit. de iudi. habet eni eccl'ia ibi pᵘilegiũ ſingl'are ab impatore ɔceſſũ. vt in q̃/cunq3 pte litis poſſit litigãs petere ſe remitti ad iudiciũ eccl'iaſticũ cũ munimẽtis cauſe. et q̃nq3 impator videat' poſtmod illd pᵘilegiuȝ tacite reuocaſſe. tñ canoniſte dicũt illud eẽ ir/reuõbile. vt plene nõ. in. d. c. nouit. vbi vide.

Et ex oĩbus pdcis ⁊ ex tex. põt elici rõ q̃re de iure ciuili inſtãtia perit triennio. ⁊ nõ de iure canonico. iux̃ nõ. i. c. penl'. de iudi. Nã de iure ciuili nõ admittunt' tot appell'ones ſic̃ d iure canonico. pleꝝq3 eni periret inſtãtia curſu triennij. ſi a q̃libet grauamĩe nõ poſſet appellari Itẽ dic ꝙ de iure canonico mitiꝰ ꝓcedit' q̃ de iure ciuili. ideo de iure canonico indiſtĩcte appellat' ita dicit nõnter glo. in. l. i. ff. a qui. appl' nõ licet. in fi. Hinc dicit ꝙ de iure canonico nõ punit' temere appellãs. ȝ d iure cili ſic. l. ab executore. in fi. C. q̃ꝝ appellatio. nõ reci. qd an ſit veꝝ. dicã in. c. vt debitꝰ. ſ. e. Nõ ibi in ꝓ/

latione ſñie iudicis vbis ꝓcedētib⁹ ꝙ appllone
ſñie intelligit̃ de diffinitiua qđ nobilit̃ ꝓbat̃ h̄
vide tex. iūcta gl. in. c. cū olim. de teſti. ¶ Nō ī
ꝯ in cāis. ꝙ appello ⁊ r̃cuſatio a pari iudicāt̃.
⁊ vbi tollit̃ appello cenſet̃ ſblata r̃cuſatio. An
h̄ ſit veꝝ indiſtincte dicā ſup gl. penl̃ ¶ Nō in
ꝯ. ſi aūt. ꝙ in tpe ꝑfixo iudici ad cām deciden
dā nō ꝯſiderat̃ tp̄s dati r̃ſcripti. illđ āt tp̄s ꝯſi
derat̃ q̄ ad vim ꝯp̄henſiuā reſcripti. i. ad ꝯſide
randū qđ ꝯp̄hēdat reſcriptū. ſic itellige. c. ſi eo
tpe. de ℞p. li. vi. et. c. eā te. e. ti. Sꝫ q̄ ad tp̄s ꝑfi
xum iudici inſpicit̃ tp̄s p̄ñtationis qꝛ duruꝫ
eſſet tp̄s antea curre ꝗ̄ iudici ſit p̄ñtatū r̃ſcri
ptū cū ꝑ p̄ꝰs nō poſſit iuriſdcōeꝫ exercē. vt ī. c
paſtoral̃. §. de ℞p. Predc̄a intellige qñ tp̄s eſt
diffinitū ꝑ nūm dieꝝ ſeptiaꝝ mēſiū vl̃ annoꝝ
vtputa ſi dicēt cāꝫ audias ⁊ decidas īfra du
os mēſes vel duos annos. vel decē dies. vel
qđ ſiſe. Sec⁹ ſi limitet̃ ad certū diē puta infra
feſtū aſſūptionis vel vſq̄ ad tl̄e tp̄s tūc certū
ē tp̄s poſt datā currē ⁊ ſꝑ labi ſꝫm Jo. an. ⁊ plꝫ
ꝯiter doc. ⁊ ꝓbat̃ re ipſa. Et ꝑ h̄ ꝯſulūt doc. vt
de p̄ñtatione reſcripti fiat inſtr̄m vt ſic appare
at q̄nto tpe durat iuriſdcō. Iteꝫ ꝙ p̄ñtans ſit
caut⁹ ne tl̄e reſcriptū p̄ñtet qñ iudex ē impedi
tus ꝓpter abñtiaꝫ rei vel aliā iuſtā cāꝫ ne tp̄s
inutilit̃ labat̃ ¶ Opp. ꝙ nō liceat indiſtīcte ap
pellare etiā de iure canonico. vt in. c. vt debit⁹
ꝯ. eo. cui⁹ ꝯtrariū innuit hec lr̃a. So. dicit gl. ī.
⁊ bñ tex. intelligendū de appellone rite ⁊ iuſte
intꝑoſita. Nā ſi appellat̃ ab intꝉlocutoria oꝫ ꝙ
ſbſit ⁊ exp̄mat̃ cā vt in ꝯtrario ſi a diffinitiua
ſatis ē dicere appello ab hac ſñia. ad h̄. l. ij. ff. e.
ti. ⁊ ꝑ gl. in. c. cuꝫ in eccl̃ia ꝯ. eo. ¶ Opp. ꝯtra zᵐ
dc̄m ⁊ vr̃ ꝙ appello ⁊ recuſatio non in oīb⁹ eq̄
parant̃ vt pꝫ ī. c. ad hec. §. e. et. c. ꝓpoſuit. §. eo.
So. gl. pnl̃. ſentit ꝙ iſta eq̄parant̃ ſolum q̄ ad
fōꝛlitatē vt ſic ī vna exigit̃ exp̄ſſio cāe lr̄e. ita
⁊ in alia. q̄i dicat ꝙ ſic ſine cā non lꝫ appellare
ita nec r̃cuſare. q̄ ad alia ꝟo nō eq̄parant̃. et h̄
plꝫ Jo. an. ⁊ cōir doc. Videm⁹ tñ ſꝫm Jo. an. ꝙ
ab executoꝛe non appellat̃ q̄ tñ recuſat̃. ſꝫ an h̄
vltimū ſit veꝝ dic vt dicā ꝯ. c. nouit. ¶ Itē nō
appellat̃ a iudice ñ grauet q̄ tñ bñ recuſat̃ etſi
nō grauet ꝑterea appello a iudice in quē ꝯſen
ſi quē tñ nō recuſo. vt ī. c. inſinuāte. de off del̃.
iūcto. c. cāꝫ. de re iudi. ¶ Itē notoꝛie delinq̄ns
q̄ nō p̄t appellare. foꝛte p̄t recuſare. vt le. ⁊ nō ꝯ.
eo. cū ſpeciali ꝯ. i. ſꝫ de h̄ dic melius vt dicaꝫ ꝯ.
eo. ꝓpoſuit. ¶ Iteꝫ recuſat̃ officialis corā oꝛdi
nario ſuo. ad ip̄m tñ ab illo nō appellat̃. vt ī. c
ſi ꝯtra vnū. ī fi. de offi. dele. li. vi. ⁊ vide ibi bo.
glo. de hac mā. Aduerte tñ qꝛ tex. vr̃ velle ꝙ
vbi tollit̃ appello vr̃ ſublata etiā recuſatio. et
vr̃ velle Jo. an. h̄ ꝓcedere ſiue tollat̃ ꝑ ius cō
mune. Exemplū. §. e. c. iij. ⁊. c. cū ſit. in fi. ſiue ꝑ

ſpēale reſcriptū. de ℞p. c. i. de offi. dele. ſup qđ/
num qđ ego intelligo ꝓcedē reſpectu modi ꝓ/
ponēdi vt ſine cā nō liceat appellare vel r̃cuſa
re vt. §. dixi Itē credo hūc tex. ꝓcedē ſꝫm anti
qua tpa ſꝫm q̄ licebat appellare indiſtīcte Nā
oīs appello q̄ nō erat manifeſte friuola defere
bat cām ad ſupioꝛē. vt in. c. ad rōnam. ij. q. vi.
nō. ī. c. vt debit⁹ ꝯ. e. Nā remotio approbatōis
fc̄a ꝑ ius cōe vel reſcriptū eq̄parat̃ reſp̄cu ap
pellōis friuole vt ſine iuſta cā nō liceret appel
lare qđ etiā voluit gl. in. l. i. ff. a q̄. ap. nō liꝫ. in
fi. ⁊ h̄ tpe remota appellōe cenſebat̃ remota re
cuſatio vt h̄ vt ſic ſine cā nō licēt appellare ita
nec recuſare. ¶ Hodie āt nō puto hūc tex. ꝓce/
dere qꝛ remotio appellōis tollit oēꝫ appellōeꝫ
qꝛ in iure nō repit̃ ſpecifice ꝑmiſſa vt le. ⁊ nō.
in. c. paſtoꝛalis ꝯ. e. Nā durꝫ eēt dicē ꝙ ꝑ remo
tionē appellōis nō poſſit q̄s recuſare iudicem
ex iuſta cā lꝫ nō ſit in iure exp̄ſſa. nō eni ē p̄ſu
mendū p̄ncipē voluiſſe iſtū litigare corā iudi
ce ſuſpecto. ar. in. c. cū int̃. §. de excep. imo ē du
biū an p̄nceps poſſit tollē hāc exceptionē r̃cu
ſationis. vt dixi in. d. c. cū int̃. de excep. ⁊. c. ad
hec. de ℞p. Preterea ⁊ foꝛti⁹ cū iſta. ſ. recuſatō
⁊ appellō ñ eq̄parent̃ q̄ ad oīa vt pꝫ ex p̄dcis.
g⁹ remotio vni⁹ nō extendit̃ ad remotionē al/
teri⁹ in mā odioſa q̄lis ē iſta ar. iñ. c. ſtatutū. đ
elec. li. vi ⁊ facit qđ nō. ī. c. tue. de ſpon. ⁊ ſic in/
telligo iſtū tex. puto tñ ꝙ de iure ciuili reſp̄cu
delegati remotio appellōis ī reſcp̄to extendat̃
ad recuſationē qꝛ de iure ciuili nō ē op⁹ expri
mere cāꝫ recuſatōis. vt nō. ī. l. aptiſſimi. ⁊. l. cū
ſpēali. de iudi. dixi in. c. ſi ꝯtra vnū. de offi. del.
⁊ ideo ſic non licet ſine cā appellare ita nec re/
cuſare vt h̄ qđ nō. ¶ Quero circa tertiū dictū
an dies p̄ñtationis reſcripti ꝯputet̃ in t̄mino
Phlo. fi. dicit ꝙ nō allegat aliq̄s ꝯcoꝛdātias.
In ꝯtrariū allegat. l. ꝯtinuus act⁹. ff. de ꝟ. obl̃
⁊. l. i. ꝯ. q̄ p̄ñs. vbi pꝫ ꝙ poſt interrogationem
ſtipulationis ſequi dꝫ rñſio incōtinēti. ſ. anq̄
ad alios act⁹ diuertat̃. Ita vr̃ in ꝓpoſito dicē
duꝫ ꝙ incōtinēti p⁹ p̄ñtationē lr̄aꝝ dꝫ p̄s cur
rere ⁊ nō expectari aliud tp̄s. Primā opi. ꝙ ñ
ꝯputet̃ tꝫ Inno. Goff. Phi. ⁊ Hoſti. Pro q̄b⁹
facit cle. ſicut. eo. ti. ⁊ qđ ibi nō. in p̄n. mag. gl.
Sed Guil. naſo tenet ꝯtrariū dicēs tp̄s rece/
ptionis ꝯputari qđ ꝓbat ꝑ lr̄am extūc poſitā
in tex. Nā illa dictio denōt extremitateꝫ tp̄is
⁊ ē glo. in. c. ꝑſonas. §. e. ⁊. c. q̄ ſit. de elec. li. vi.
al̃s ſequeret̃ abſurdū ſꝫm eum ꝙ remota iuriſ/
dictōne poſſit iudex ea die ꝓcedere qꝛ ſi nō cō
putat̃ dies inchoāde iuriſdcōis. g⁹ nec dies
finiende. ⁊ hāc opi. credit Jo. an. verioꝛē. et fa
cit in h̄ vnā regulā nobilē q̄ in hoc quotidie
all̃at̃ ꝙ oīe tp̄s currit r̃gl̃arit̃ đ momēto ad
momētū vbi aliud a iure ñ exp̄mit̃ ex per hoc

ſoluit ɔtraria de q̄bus in gl. ⁊ ſilia In eis enī
ſpecifice cauet ⁊ hanc opi. ſequunt̄ cōiter mo
derniores. Sed vt habeat̄ rñſio magis ſpecifi
ca ad ɔtraria ⁊ vt in mā h̄eas bonā theoricā
Diſtigue ſic. ꝙ qñ ꝫ t̄min⁹ ꝑfigit̄ ad certū actū
cū lr̄a a. appoita numero dieꝝ. vel annoꝝ vel
mēſiū. ⁊ tūc illa dies nō ɔputat̄ in t̄mino. qꝛ
hec lr̄a a. de natura ſua excludit dieꝫ cui ſpeci
fice apponit̄. Exēm ſi dicat̄ facias h̄ ꝭ. xx. dies a
die pn̄tatiōis. Vide ad h̄ bonaꝫ glo. in. c. ſta/
tutū. de ꝑben. li. vi. et cle. ſicut. de appella. qñ ꝫ
lr̄a a. apponit̄ deterīato tpe vl̄ ſtatuit̄ tēpus
ſimplr̄ ſine lr̄a a. vel ſimili. ⁊ tūc r̄gularit̄ cur/
rit tp̄s de momēto ad momētū. vt voluit Jo.
an. Exēplū iura ꝑfigūt terminū. x. dieꝝ ad ap/
pellādū a tpe ſn̄ie quo cāu tp̄s currit imedia
te a tpe quo ſn̄ia lata fuit. vt legit̄ ⁊ nō. in. c. ꝙ
ad ɔſultatiōeꝫ. de re iudi. ⁊ in. d. cle. ſicut. No/
de etiaꝫ ad ꝑdicta glo. nōbilem. ff. de diuer. et
tēp. ꝑſcrip. ſuper R̄ica que dicit ꝙ omnia tēpa
ꝑſcp̄tōnū r̄glr̄ ſūt ɔtinua ⁊ currūt de momēto
ad momentū niſi aliud in iure caueatur. ¶
Nūc ex̄ gl. q̄ro ad declaratiōem materie ꝭ. ſi.
q̄ſi iudex fuerit excōicat⁹ p⁹ datā r̄ſcp̄ti ⁊ ſic
ligat⁹ recipit reſcriptū. vtꝝ h̄eat locū finis h⁹
c. vt tp̄s currat a die pn̄tationis lr̄aꝝ. Hoſti.
tꝫ ꝙ nō. cū nec ptes nec iudex poſſint illo tpe
ꝓcedē. S. ti. ꝓx. ad ꝓbandū g⁰ nō dꝫ currē tp̄s
de reſcp̄. plexꝙ ꝺ ꝑſcripcl. vigilāti. ff. ad tculia
l. ij ꝭ. ɔfeſtim. ⁊ h̄ ɔiter tenēt doc. ſeq̄tes. h̄ ī cō
trariū facit qđ. S. dixi oīe tp̄s currē ꝺ momē
to ad momētū. Ad idē. l. ſi p ꝑtorē. ff. ex qui.
cau. vbi pꝫ ꝙ impedimētuꝫ iudicl. nō impedit
curſū tp̄is lꝫ det reſtō. facit qđ dixi. S. e. ex rōe
Sꝫ p p⁰ dēo cōi fēit qꝛ iſtđ ē impedimētū iurl.
qđ hꝫ ipedire curſū tp̄is. vt ī. c. qꝛ diūſitatē de
ɔceſ. ꝑben. ⁊ l. i. C. ꝺ ān̄a. excep. ⁊ marie qñ im
pedimētū ꝑceſſit curſū tp̄is iux̄ nō. p Bar. i. l.
ſenat⁹. ff. de offi. ꝓſ. facit qđ dixi ī. c. illđ de pre
ſcrip. ¶ z⁰ q̄ro pone ꝙ delegat⁹ ꝑfixit t̄minuꝫ
breuiorē t̄mio iuris. ſ. tennio. Nūq̄d delegat⁹
teneat̄ obſuare ius cōe ī dilatiōib⁹ ɔcedēdis
Sꝺ Inno. inſtat ⁊ ī effc̄u ɔcludit ꝙ q̄ de ɔſen
ſu vtriuſꝙ ptis t̄min⁹ fuit appōit⁹. q̄ ad petiti
onē alteri⁹ ptis tm̄. p⁰ cāu dꝫ iudex ita abbre/
uiare dilatōes ꝙ poſſit ī t̄mio ꝑfixo cām deci/
dere. t̄lis eī t̄min⁹ ē pemptori⁹ reputād⁹ et h̄ct
ꝓ ɔc̄one ī cā. Vñ illo aduenīēte iudex ad pe
titionē altius ptis ſn̄iam dabit. Nec differet
ip̄am dare q̄ꝫtūcūꝙ altera ps ɔtradicat et ad
ꝓbandū ꝺ iure ſuo t̄minū petat ⁊ qꝛ ſibi dene
gat̄ appellet. qꝛ h̄ ipſo ꝙ ab initio ɔſenſit ī t̄mi
no t̄lis ē pemptori⁹ reputād⁹ vt. S. dixi n̄ forte
nouū ⁊ excogitatū ipedimentū inueniat q̄re
ꝓbatōes ſuas nequerit iducē tūc enī vl̄ iure
cōi. vl̄ bn̄ficio reſtōnis ī integꝝ ſbuenit̄. ſic ſit
in t̄mino iuris. vt nō. S. e. ex rōe. Intellige tñ
ꝙ vltra t̄minū ꝑfixū dilatōes nō det nec ī dcā
cā ꝓcedat n̄ de ɔſenſu ptiū h̄ ꝓcedat vt ī. c. de
cāis. de offi. dele. Et h̄ ſentit ꝭ Inno. ī alia gl.
⁊ bn̄ loq̄t Intellige g⁰ ꝑdca qñ ꝭ. t̄minū ſibi ꝑ
fixū poſſit reſtituē in inte. rōne impedimēti et
nō vltra. q̄d g⁰ fiet ſi iſtat finis t̄mini ⁊ cā nō
dū ē liq̄da ꝓpter ꝓbabile impedimētū ptiſ pu
to ꝙ ſn̄iaꝫ ferre nō ꝑt qꝛ graue ē ī re dubia cer
tā ferre ſn̄iaꝫ. xi. q. iij. graue. Oportꝫ g⁰ ꝙ q̄ de
ɔſenſu ptiū fiat ꝓrogatio ad certū tp̄s vt ꝭ. iu
xta illđ. c. de cāis. Aut eꝫ remittat indeciſaꝫ
ad ſupiorē ꝺ q̄ vide nō. ī. d. c. de cāis ⁊ p Bar
ī. l. ad ꝓperandū. C. de iudi. ¶ z⁰ cāu cū ad peti
tionē alteri⁹ ptis tm̄ t̄min⁹ fuit ꝑfix⁹ tūc dicit
Inno. ꝙ ad petitionē eiuſđ nō differt̄ ſn̄ia vl
tra tp̄s ſtatutū qꝛ ſic ɔſenſiſſe vr̄ h̄ alteri pti n̄
ꝑiudicat q̄n deat h̄r̄e moderatas dilatōes ad
ꝓbandū de iure ſuo. iudex tñ dꝫ ⁊ cogit̄ dila/
tiones iuris diminuē In h̄ eī vr̄ delegās gra
tiā feciſſe impetrāti ꝭm eū qđ nō. Pro h̄ fēit ꝭm
Hoſti. qꝛ ſi mādat̄ ſn̄ia ferri ꝭ. ſex vl̄ ꝭ. octo men
ſes nō pn̄t dāi tot ⁊ tāte inducie q̄t ⁊ q̄nte da
ri pn̄t ſi cā poſſet durare ſaltē vſꝙ ad tp̄s ī iu
re ciuili ſcriptū. ſ. trienniū. Naꝫ ⁊ tūc dꝫ iudex
dilatōes r̄ſtrīgē. Hic dicit. l. ꝙ nēo ꝑt iuito iu
dice cāꝫ ꝓtelare vt. d. l. ꝓperād Et alia. l. dicit
ꝙ ſp dilationū mā ē āputāda. C. de tēp. app. l.
ij. ī ꝑn. Caue id tñ ē iudici ꝭm Inno. nec ſic di
minuat ꝙ oīo ius ptis pereat q̄ de iure ſuo
nl̄ſtaten⁹ ꝭ. tā breuē dilatōeꝫ docē ꝑt. Ad h̄ vid
bo. tex. ī cle. ſepe de v. ſig. q̄ dicit h̄ ꝑcauend eē
ī ſūmarijs. Eſt eē de mēte Inno. ꝙ ps q̄ nō ɔ/
ſenſit in t̄minū dꝫ h̄r̄e dilationes vlteriores q̄ꝫ
actor qui ɔſenſit. Fatet̄ tñ ꝙ dilationes date
illi reo ꝓderūt etiā actori vt ꝭ. eaſdē poſſit de
iure ſuo docere vt in. l. pendēte. C. de tēpo. in
inte. nūq̄ꝫ tñ vltra t̄minū iudex ꝓcedet nec da
bit dilationes niſi h̄ ꝓcedat de ɔſenſu ptium
vt dixi ī ꝑcedēti mēbro qđ nō. ¶ Sꝫ quero iu
xta ꝑdicta pone ꝙ de ɔſenſu ptiuꝫ reſcriptum
fuit impetratū ⁊ duplicatū ⁊ traditum vtriꝙ
pti. reus āt malicioſe ꝑueniens pn̄tauit illud
ſtatī iudici vt ſic tp̄s ilico incipiat currere in
ꝑiudiciū actoris nunq̄d ſtatī incipiat currere
an expectabit̄ pn̄tatio fienda p actorē cui in/
cumbit onus ꝓbandi. Sꝺ. ſentit Inno. ꝙ tp̄s
incipit labi a p⁰ pn̄tatione. Fatetur tñ ꝙ ſi de
fraude rei ɔſtiterit ē altēi ſbueniendū etſi tp̄s
to^m fluxit añ ſuā pn̄tationē dꝫ delegās ſibi ſb
uenire ar. de in inte. reſti. ex lr̄is. ⁊. ff. de. v. ob.
l. ɔtinu⁹. ⁊. ꝭ. e. oblate. ⁊ re⁹ ex malicia ſua erit
ɔdemnandus ī expenſ. ar. c. cetēꝝ de Rp. vbi
actore veniēte ꝭ. terminū ɔſentiāt ptes ī proro
gatione ⁊ reſtitutōe termini qui iam fluxerat
ar. S. de offi. dele. paſtoral. in fi. ꝭm eum. Sed

tu dic clarius ⁊ latius ꝙ ſ͠ re⁹ ꝑuenit actorez
in p̄ſtatiōe nō malicioſo nec nimiū ꝑcurrit et
tūc currit tp̄s a die p̄ſtatiōis ſue ⁊ imputan
dū ē actori q̄ fuit negligēs i ius ſuum ꝓſequē
do. ar. c. oblato. §. e. Puto tñ ſbueniendū actori
ſi ex impedimēto ꝓbabili ñ potuit citi⁹ ꝯparē
d. c. ex lr̄is. de reſt. i inte. tñ nō ſuccurrit vt iu/
dex delegat⁹ poſſit ꝓcedē vltra ēminuz ex ſe ꝫ
dʒ ſibi ſuccurri ꝑ delegātē ſ͠ ꝑ viā ꝓrogatōis
ſiēde ptiū ꝯſenſu vt in. d. c. de cāis. Aut reus
malicioſe ꝑuenit etſi totuz tp̄s ē lapſū añ ꝯpa
ritionē actoris ita ꝙ iudex i nllo ꝓceſſit infra
ēminū. puto ꝙ nō poſſit ꝓcedē p⁹ ēminū in ex/
penſ ꝯdemnādo. vt in. d. c. de cāis Sʒ ſi actor
ꝯparuit i ēmino ⁊ allegauit dolū rei in p̄ſtan
do ñ ꝯſenſerit ꝓrogari ēminuz potit ꝑ iudicez
ꝯdemnari i expēſis ar. c. fi. ⁊ qđ ibi nō. de ſcp.
⁊ ꝑ delegātē poterit ſbueniri actori circa ꝓro/
gationē ēmini. Vltio Inno. ꝫ plene tractat
q̄o ſi mandat iudici vt infra certū tp̄s cāz in/
ſtruat ⁊ extūc inſtructā remittat an teneat p⁹
ēminū remittē ſi cām nō inſtruxit forte ex defe
ctu actoris vel rei dubiū facit qꝛ nō p̄t ſpecifi
ce adimplē mandatū cū ſibi nō fuit ꝯmiſſū vt
cāz nude remittēt ꝫ inſtructā. tūc autē deficit
q̄litas Inno. vr̄ ꝯcludere ꝙ tenet ipam remit
tere ſic̄ p̄t ⁊ dʒ citāe ꝑtes vt ꝯpeant corā iudi
ce delegāte qꝛ lʒ ꝫ ꝯcurrūt duo mādata. vnū
de inſtruendo ⁊ aliud de remiſſione tñ exq̄ iu
dex nō p̄t p̄mū. tenet exeq̄ ſaltē z^m. fēit qđ nō.
glo in. c. ꝯſtitut⁹. de ſcp. Mihi plʒ hec ꝯclo. ⁊
allego ꝓ ea tex. i. c. piſan⁹. de reſti. ſpo. fēit. c. cū
dilcī. de do. ⁊ ꝯtu. Vide qđ nō. Inno. i. c. ſi. de
accu. ⁊ hec ſufficiant

P Eruenit Caſus Couent⁹ ſu
per iniuria clerici vl'
ſuꝑ adulterio appellāe p̄t ñ ſit notori⁹
ꝫ. d. cū. c. ſeq. cōis diuiſio. ſcđa ibi frnitati.
Nō ex p̄n⁹ iūcto ſi. ꝙ incidēs i excatione ex ꝑ/
cuſſione clerici nō abſoluit ñ a ꝑp̄ ꝗuis leſio
in ꝑſonā ꝯtigerit ſine vulneratiōe ꝫ dico nōn
dū ad litationē eoꝝ q̄ nōnt i. c. ꝑuenit. de ſen.
ex. vbi ſꝫm cōem lec. hēt ꝙ ſi iniuria fuit leuis
abſoluit eps ꝫ hēs ꝙ ois iniuria ſine vulne/
ratione dr̄ leuis. q̄ g⁹ dicat leuis vl' atrox vl'
mediocris dic vt hēt Inſti. de iniu. §. atrox. ex
circūſtātijs eni ⁊ q̄litate ꝑſonaꝝ ꝫ depͤhendit
Nō z⁹ ꝙ ꝑcutiēs clericū incidit ipo fc̄o in
excationē maiorē. Añ non ſolū ē ꝑuat⁹ ꝑtici
patōe ſacroꝝ ꝫ eē cōione fideliū vt pʒ ibi cau
tius euitari ⁊c. lʒ aliud ſēſerit Gracia⁹ ⁊ min⁹
bñ i. §. euident. xi. q. iij. et ibi bō gl. i ꝟ. ab igreſ
ſu. Itē nō ar. op. ꝙ iudex nō deſerēs appellōni
ab inſlocutoria ꝫ ꝓcedēs ad vlteriora nō p̄t
p̄ſigē ēminū appellāti ad appelloez ꝓſeq̄dā. ꝫ
argumentū colligo qꝛ in p̄n⁹ vbi ꝑp̄ dicit ap/
pelloez ꝛcipiendā mādat ēminū p̄ſigi In fine
āt vbi dicit appelloez non recipiendā nullā fa
cit mētionē de p̄ſixiōe ēmi ⁊ ſic optie facit iſte
tex. ꝓ dc̄o Inno. i. c. ſi. de accu. vbi ꝫ tʒ dixi in
c. ꝑſonas. §. e. Vltio nō bonū remediū ꝯpe
ſcēdi laicos ⁊ inducēdi eos ad ſatiſfactionē ꝓ
iniuria ꝑſonali illata clerico vt iudex ecc̄iaſti
cus ad q̄relā clerici leſi denūciet illuz malefa
ctorē excatū ⁊ ꝯpellat ꝑꝑſm ad illū euitanduz
⁊ dico ꝙ optīa erit cautela vt iudex tp̄e denū
ciatōis excōicet oēs q̄ ſecū cōicauerūt añ ab
ſoloez. Nā timore maioris excōicatōis euita
bit ab oib⁹ vbi hodie cōir nō euitat qꝛ cōicā
tes ñ incurrūt ñ minorē. Et ꝙ poſſit tlis ſñia
ferri vid̄ Io. an. i. c. ſtatutū. de ſen. ex. li. vi. i no
uella. lʒ tex. ibi nō bñ ꝑōderat⁹ videatur p̄ma
frōte velle ꝯtrariū Sʒ circa p̄dc̄a ⁊ circa tex
moueo talē q. Nūq̄d iudex ecc̄iaſtic⁹ poſſit de
nūciare illū ꝑcuſſorē excōicatū eo mīme voca
to nec alr ꝑ͠us d̄clarato ꝙ incidit i ſñiaz iurl.
Dic ꝙ vbi exceſſus nō ē notori⁹ dʒ iudex illū
ꝑ͠us vōre ⁊ recipē eo p̄ſte ꝓbatōes ſuꝑ fc̄o et
poſtea ꝯſtito de fc̄o declāre illū icidiſſe i ſñiaz
iurl. Hoc ꝓbat p̄mo nōbilr i. c. cū ſꝫm leges. de
here. li. vi. vbi pʒ ꝙ allegat ꝙ incidiſſe i ſñiaz
iuris nō dʒ iudex ꝑ͠us ꝓcedē ad executionez
quā declarauerit illū icidiſſe in ſñiaz iurl. Ad
idē bo. tex. d̄ iure ciuili lʒ nō ita clar⁹ i. l. eius
q̄ delatorē. ff. de iure ſiſ. ⁊ ibi ꝑ Bar. ⁊ ꝙ dēat
vocare reū q̄ ad mām excōicatōis vide bo. gl
iūcto tex. i cle. p̄ſti. de cenſi. ⁊ i cle. i. de penis i
ꝟ. cōmode. ⁊ i cle. ꝗ. eo. ti. in ꝟ. ꝯſtiterit. ⁊ i. c. ſa
cro. in ꝟ. ꝯſtiterit. de ſen. ex. Ab hac tñ declara
tōe p̄t appellari qꝛ lʒ nō poſſit appellare a ſñia
iurl vt i. c. qꝛ. §. e. ⁊. l. ſi q̄ pena. ff. de ꝟb. ſig. p̄t tñ
appellari a ſñia iudicis declarātis illū incidiſ
ſe in penā iuris. qꝛ illa declaratio ē ſñia hōis
⁊ nō iuris. ad ꝫ vide gl. nōbilem in. c. cupien/
tes. §. ꝙ ſi ꝑ xx. in ꝟ. ꝑuatos. de elec. li. vi. quaz
ſꝑ tenebis mētī. etſi nō appellat tūc dʒ ꝓcedē
iudex ad denūciationē ⁊ nō ꝑ͠us vt ꝫ dicitur
Si ꝟo exceſſus ē notorius tūc nō oʒ ꝙ hec ſo
lennitas adhibeat ꝫ p̄t eū denūciare ⁊ facere
arti⁹ ea euitari mō p̄dicto vt eſt tex. ꝫ quē nō.
appellōe nō obſtāte qꝛ notori⁹ criminoſus nō
audit appellās. facit dc̄m Inno. in. c. ex parte.
el p̄mo de ꝟ. ſig. vbi dicit ꝙ i notorijs non req̄
rit ꝓpͤie ſñia ꝫ fit quedā iuris executio Facit
qđ le. ⁊ nō. in. l. ictus fuſtiū. ff. d̄ his q̄ nō. infa.
⁊. c. qm̄. de fi. preſb. vbi tex. nō. ⁊ mētī ſꝑ tenēd⁹
dicit ꝙ iſta notoria nō ſūt i iudicio adducēda
limita tñ ſꝫm ꝙ nō. in. c. vr̄a. de coha. cle. ⁊ mu.
vbi dixi. ⁊ p̄miſſā ꝯcluſionē apte tenet Hoſti
⁊ Io. an. in. c. repͤhēſibil' §. e. ⁊ ibi videt tex ſꝫm
vnū intellēm quē ponit ibi Hoſti. Opp. vl
timo ꝯtra tex. vr̄ eniʒ ꝙ appello nunꝗ̄ habeat

impedire denũciatõem excõicatõis p.c.paſto
ralis ꝭ.e.qꝛ denũciatio nõ ligat ⁊ iõ nil noui
facit iudex. So.dico ↄtrariũ ꝓcedẽ qñ ↄſtat ꝺ
excõicatione ⁊ ſequit ab ea appello vt cãm de
uoluat ad ſupiorẽ.tłis eni appello non ĩpedit
denũtiatõem futurã quia exquo nõ ſuſpẽdit
excoicatiõez ꝑus latã nõ põt ſuſpẽdẽ denũtia
tionẽ qꝛ illa neceſſario ſequit excoicatõez ꝑce
dẽtez ſi eni eſt excoicat⁹ ergo debꝫ vitari. Sꝫ
ħ loqmur qñ reuocabat ĩ dubiũ vtꝝ incidiſſꝫ
in excoicatõnem q̃ cãu appellatio debꝫ admit
ti ne iſte ſine cã infamet ⁊ ab alijs iniuſte vite
tur. ¶ Altio nõbis ex ſi.lr̃e ibi donec paſſ⁹ i/
iuriaz ꝛc̃.ꝙ ꝑcutiẽs clericũ nõ debꝫ abſolui ꝑ/
ſupiorez donec ſatiſfecẽit leſo.facit.c.prochia/
nos ꝭ.de ſen.excoi.vbi videt ter.cuꝫ glo.⁊ idõ
curia romana ſuat qñ aliquẽ mãdat abſolui
vt pri⁹ ſatiſfaciat leſo.⁊ credo indubitantẽ illũ
leſũ võndũ ſup ſatiſfactione ſua ⁊ ħ ẽ apte de
mente gl.i.c.prochianos.ꝑall. q̃m nõb ec̃.vbi
tractabit corã q̃ iudice extimabit hec iniuria

c

Conſuluit

Sũmatũ eſt.S.c
pr.⁊ ſcd̃a ps ibi
ↄſultationi. ¶ Nõ arg.ex ter.ꝙ iudex
eccĩaſtic⁹ põt ꝓcedẽ ↄtra laicoſ adulteria ↄmit
tentes liꝫ nõ agat pñcipłr ad ſeparationẽ thori
ſ ad vindcãz ⁊ ħ qꝛ adulteri dñr ſacrilegi. C
de adul.l.q̃uis.in ſi.cũ mrĩmoniũ ſit magnũ
ſacr̃m in ecc̃ia dei vt de biga.debituꝫ. ⁊ ħ te
ne q̃cq̃d ſẽſerit Jo.an.i.c.ſi.de fo.ↄp .li.vi.vbi
dixit ꝙ adulteriũ ẽ de fo.eccleſie duntarat qñ
agit ad ſepatõez thori.ſꝫ ꝑ dc̃o meo vide aliũ
ter.i.c.de bñficio xxxij.q i.⁊ i.c i. ⁊ qđ ibi dixi
de off.ord.⁊ i.c.cũ ſit.de fo.ↄpe.vbi pleni⁹ dixi
p⁹ gl. ¶ Nõ z⁹ nõ eẽ ꝺ facili ꝓcedẽdũ ſup aliq̃
tãq̃ notorio.qꝛ mł̃ta dñr notoria q̃ nõ ſunt.⁊
ad ħ q̃tidie allegat hec lr̃a. ¶ Ex q̃ infero ad
vnũ nõbile dc̃m ꝙ ſi teſtis ſimpłr dicit fc̃m eẽ
notoriũ ⁊ ałr cãꝫ nõ reddit eẽ nõ introgat⁹ a
iudice nõ ꝓbat qꝛ notoriũ defacili nõ ↄp̃hen/
dit ſenſu corpis ſꝫ iudicio boni intellc̃s adeo
ꝙ eẽ piti titubãt an ⁊ qñ fc̃m dicat notoriũ.
Nã alibi dixit glo.nõ.de notorio loq̃mur q̃d
ſit notoriuꝫ ignoram⁹.ij.q i.mãifeſta ⁊ ꝑ ꝑdi
ctis vide bo.theoricã Inno.i.c.cũ cãꝫ.de teſti.
et Bar.i tractatu de teſti.vbi dicũt nõ valere
dc̃m teſtis qñ deponit ſup eo qđ pcipit iudi/
cio intellc̃s⁊ nõ cũ modico diſcurſu ſi nõ red
dit cãꝫ dc̃i ſui lꝫ de cã ñ fuẽit introgat⁹ ⁊ rõez
h⁹ dc̃i dixi i.d.c.cũ cãꝫ.vbi vide.fc̃it eẽ qđ nõ.
Bar.de teſte deponẽte ſup fama i.l. de miore
ꝭ.tormẽta.ff.de qõ.⁊ ħ nõ.qꝛ ſepe accidit ⁊ vi
de qđ dixi i.d c.cũ cãm. ¶ Nõ z⁹ ex ter.iudicẽ
nõ debẽ omittere ꝓceſſum fiendũ ſup notorio
ꝑter hec v̾ba gñalia.mł̃ta dñr notoria ꝛc̃ Si
ei cert⁹ ẽ nõ dꝫ de ħ curare. ¶ Altio op.ↄtra

ter.vr̃ eni ꝙ hodie nil opet qꝛ q̃ q̃s grauat et
ſꝑ põt appellare ſiue fc̃m ſit notoriũ ſiue nõ.aut
nõ grauat ⁊ nõ põt appellare vt i.c.vt debitꝰ.
ꝭ.eo. So. Inno.fatet ↄtrariũ. ſꝫ Hoſti.dicit ꝙ
vbi crimẽ ẽ notoriũ nõ põt de facili q̃s grauãi
niſi iudex excederet modũ.S.c.in.de offi.ordi.
liꝫ. Jo.an.dicit ꝙ iura nõ intendũt ꝙ notori⁹
ꝑ appellatõez nõ euitet correctionẽ crimis q̃a
illud nõ ↄmiſit qđ facit occultuſ. ¶ Ego rñdeo
formali⁹ ſaluãdo ħ.c.⁊ ſilia iura ꝙ in facto oc
culto admittit q̃s appellãs a diffinitiua quan
tũcunq̃ cãꝫ nõ exp̃mat appellandi.qꝛ ſaltẽ ha
bet locũ illđ nõ ꝓbatũ ꝓbabo ꝛc̃ Nec regłari
ter cogit q̃s in appełlone a diffinitiua exp̃mere
cãꝫ appellãdi.ff.e.l.i i ſi.cũ ſeq.nõ.in.c.cũ in ec
cleſia ꝭ.eo. Sꝫ in facto notorio non audiet ap
pellans a diffinitiua cã lcĩma offuſcãte noto
riũ nõ exp̃ſſa.vt in c.romana.ꝭ.ſi aũt p⁹ ſñiaz
ꝭ.eo.li.vi.⁊ in ħ caſu intelligo hũc ter.et ſilia
iura q̃ faciũt ad dr̃ãꝫ inter notoriũ ⁊ occultũ
⁊ vide Inno.i.c.paſtoral ꝭ. p̃terea de off.dele
Ex c⁹ dictis elicio nõbilẽ dc̃dem ꝙ vbicunq̃
ius ꝓhibet appellationem nunq̃ iudex tenet
deferre appellõni ñ cã legitia in ea exp̃mat. et
ita limita iura que dicũt ꝙ in appellone a dif/
finitiua nõ ẽ neceſſe cauſã exp̃mere.facit qđ le
⁊ nõ.i.c ꝙ ad ↄſultationẽ.de ſen.⁊ re iudi.

Suggeſtum

Cãus hꝰ.c.
ſũmatũ ẽ.S.c.
meminus.⁊ dic vt ibi.cõis diũo.ſcd̃a
ibi tue. ¶ Nõ ꝑmo ꝙ ꝑ appełloez intpoſitã ex
iudiciũ nõ tenet aduerſari⁹ ire vel mittẽ nun/
ciũ ad iudicẽ ad quẽ.qđ dixi p⁹ glo.i.c.cuꝫ ſit
romana.S.e.hoc limita ñ in caſib⁹ in quibus
citatio ſit a iure.vt in.c.i.de elec.li.vi.⁊ in cle.
cãm.e.ti.⁊ in.c.cordi.de appell.li.vi.cum ſi.
¶ Nõ z⁹ ꝙ vbicunq̃ ius aliq̃d ſtatuit cãꝫ nõ ex
p̃mens ſi poſſum⁹ ↄiecturare rõnem nãlem il/
lius diſpõnis debem⁹ ad limites illiuſ rõnis
ſeu cãe diſpõnez gñalẽ reſtrĩgere ⁊ illaꝫ diſpõ/
nez ſuare.vt rõ nãlis interp̃tata militet ad ħ
nõbile dictũ Cy.⁊ Bal.i.l.nõ dubiũ.C.de.le.
⁊ i.l.ſcire oꝫ.ꝭ.ſufficit.ff.de excu.tu. et ibi bo⁹
ter.facit.c.z⁹ reg̃rł.i ſi.ꝭ.e. Nã i.c.meminim⁹.S
e.ſimpłr erat ſtatutũ ꝺ nõ ꝓcedẽdo ↄtra cłes
itinerãtes ad papã ⁊ hic p̃p nõ diſponẽdo de
nouo ſꝫ rñdendo q̃d iuris illaꝫ decre.reſtrĩgit
ad limites rõnis q̃re fuit inducta appellatio
⁊ q̃re illa decretalis emanauit ¶ Altio nota
q̃re fuit inuenta appellatio Appellatõ eni fuit
ꝑncipalis cã.vt grauamẽ inflictũ reparet.nõ
aũt ad dep̃mẽdã iuſticiã alicuiuſ. Debemus
ergo ↄſiderare nãm cuiuſq̃ rei ⁊ ſ⁹ eaꝫ re ipa
vti. Vid ter.i.l.i.ff.e.vbi dr̃ ꝙ ad coercendaꝫ
iniq̃tatẽ iudicis ⁊ impitiam corrigẽdaꝫ fuit
appello itroducta Adde ⁊ t̃.iã cãꝫ vt.ſ.capt⁹

ex ꝓpria ignorantia i pma inſtātia poſſit rele
uari in ſcḋa.hēc eni i appellatiōe locū illḋ vul
gare dictū ſi ꝓbatū ꝓbabo.ſi oppoitū opponā
.l.ꝑ hanc.C.de tēp.app.ꝛ in.c.cū Jobes.de fi.
inſt.Jō ceſſante iniqtate iudicis ꝛ ei⁹ impitia
pt appellari ꝓpter cāz pdcāz vt ꝓbat in iurib⁹
ꝑxi.all.Et circa h⁹.c.intellēm dic vt dixi.ſ.e.
meminim⁹.ꝛ vt nō.ſ.e.vt debit⁹.¶Quero nū
qd appello ſit inṫponēda i pñtia iudicis.Gl.i.
h colligit ar.ꝙ nō ē de neceſſitate qꝛ qs dꝫ ap
pellare cū ſcit ſe eē grauatū.ij.q.vi.biduū.Ex
q gl.nōbil dicit ꝙ tal appello inṫpoſita i iudi/
cis abñtia ꝓtegit me a fc̄o iudicis adeo ꝙ nō
tenebit excatio p⁹ tlēz appelloēz latā ꝛ h verū
dūmō malicioſe nō fiat.Sꝫ in fi.gl.vr̄ ab hac
opi.recedē dicēs hodie nō valē tlēz appelloēz
ꝑ.c.vt debitus.ꝛ.c.cū ſpāli.ſ.eo.Jo.an.dicit ꝙ
hodie q a plurib⁹ iudicib⁹ vult appellare pōt
corā ipis vl maiori pte ipoꝝ ſepatim appella
re ꝛ ſepatim apłos petē vt in cle.ſi a iudicib⁹.
eo.ti.Hoſti.vr̄ inclinare in pmā opi.gl.dicēs
ꝙ iura allāta i vltia opi.non obſtāt.loquunt
eni de appelloib⁹ factis i iudicio.h aūt de illo
q appellat ex iudiciū ꝛ iter arripuit ꝓſequēdi.
ꝛ in h eē caſu ſolū iter arreptū bona fide excu
ſaret.ſm̄ euꝫ loquit Hoſti.nis gñalr ꝛ ſuccin
cte.Aduerte tu lati⁹.nā Jnno.i.c.dilc̄o.ſ.e.ſen
tit pmaꝫ opi.ſ.ꝙ appello fc̄a eē in abñtia iudi
cis a q eximit appellātē a iuriſdcōne ipius iu
dicis ar.ſ.e.paſtoral.ꝛ.ij.q.vi.biduū.¶Sꝫ idēꝫ
Jnno.i.c.ſi iuſt⁹.ſ.e.ꝫ vltimā.ſciꝫ appelloēꝫ nō
valē in abñtia fc̄am.ſi pt hrī iudicis copia.ñ
iuſtus met⁹ excuſet.et vide bo.glo.in.c.appel/
latio.ſ.eo.li.vi.Que ccludit appellandū i pñ/
tia iudicis ñ ex iuſto metu.d.c.ſi iuſtus.ꝛ hoc
puto veri⁹ ꝑ iſtū tex.ꝛ ꝑ.d.c.appello.ꝛ.ij.q.vi.
biduū.Naꝫ vt ibi patet ſi haberi poteſt copia
iudicis a quo corā eo eſt inṫponenda appello
alſ aūt corā iudice ad quē.Etſi neutrius co
piā hr̄e pōt appellare dēt corā pblicl.pſonis in
dicto.ſ.biduū.nō.glo.in cle.i.in v.maiori eo.ti
ꝛ videt h ibi aptiſſime ꝓbari ꝛ in.l.i.ſ.ſi quis
ipſi⁹.ff.qñ appella.ſit.ꝛ vide ibi glo.¶Jtē ad/
uerte ꝙ lꝫ requirat i appellatiōe pñtia iudicis
ſi haberi pōt nō tñ ſic reqrit pñtia appellati ſꝫ
ſufficit ꝙ fiat ſibi itimatio vt i.d.cle.i.in fi.et
i cle.cām q.de elect.Cōclude tñ māꝫ ſic ꝙ aut
appellat a iudice.ꝛ tunc ſemꝑ eſt appellādum
i ſui pñtia ſi haberi pōt ſiue appellet i iudicio
ſiue ex.vt in iurib⁹ palle.ꝛ in.c.cordi.eo.ti.li.
vi.Si appellat ab alio extra iudiciū ſatis eſt
ꝙ fiat illi intimatio ſm̄ diſpōnē cle.cām q.de
elec.ꝛ h qñ appello deuoluit cām ad ſupioreꝫ
vt in caſu.c.i.de elec.li.vi.iuncta dicta cle.cām
Si vero quis appellat generalit a grauāine
ꝛ nō ↄtra certam perſonam.ſerua.c.bone.ſ.e.et

de hac mā vide plene ꝑ Pau.in.d.cle.cāꝫ.ꝛ ꝑ
Spe.e.ti.ſ.qlr.v.itē cauti⁹.et ſeqnti pleniſſime
ꝑ Lapū allegatione.xl.q int cetera q ad mām
nr̄aꝫ dixit ſigēdo pedē ꝙ lꝫ appello ex iuſta cā
inṫponat i abñtia iudicis tñ nō ꝓtegit appel/
lantē donec fuerit itimata iudici ꝛ cū intima
tione petiti apłi vbi peti debēt Fatet tñ ꝙ ſi
nō intimet nō viciat appello etiamſi ſine cā ſi
at in abñtia.ſꝫ iudex pt ꝓcedē donec fiat ſibi
intimatō ꝛ valebit ꝓceſſus dūmō alſ ſit rati
onabil.dicit tñ q ad nullitatē ꝓceſſus ſufficē
ꝙ appello ſit intimata pti qꝛ dol⁹ ptis ꝓcedē/
tis corā putatiuo iudice ignorāte impedimē⁹.
facit nullū ꝓceſſū q ad ↄmodū ptis agitatuꝫ
Ad qḋ facit qḋ in ſili de litigatōe corā excato
ſcient narrat Jo.cal.in.c.ad ꝓbandū.de re iu
di.ꝛ Jo.an.in.c.dilēs.ij.de pben.ꝛ ſic dicit de
bere intelligi.c.ſi duob⁹.ſ.eo.ꝛ hec dc̄a refert
ꝛ ſequit do.An.i.d.c.ſi.ſ.eo.Limita tñ h vlti
dc̄m q ad ꝓceſſū ↄtūacie punitiuū ꝓpter ↄtem
ptū iudicis putat ſciaꝫ ptis nō obeſſe ꝑ.d.c.ſi
duob⁹.¶Aduerte diligent ad pdca nā pñt eli
ci tres ↄclōes nōnde ſi ſūt vē.Prima ꝙ appel/
latio i abñtia iudicis etiamſi ex iuſta cā ſit in
terpoſita nō ꝓtegit appellātē a iuriſdcōe iudi/
cis a q donec ſibi fuerit intimata appello.¶
Scḋa ↄclo qꝛ valꝫ appello in abñtia iudicis
etiamſi ſine cā rōnabili ſit inṫpoſita ſꝫ non hꝫ
añ intiationē iualidare iudicis ꝓceſſū.¶Ter
tia ↄclo ꝙ ſcia ptis de appelloe aduerſarij int
poſita i abñtia iudicis inducit nullitatē ꝓceſ
ſus ſaltē q ad ſui ↄmodū.¶Circa pmā ↄclo/
nem ego allego tex.iūcta gl.in v.obtēta.ſ.c.cū
pati.vbi aliqd tangā.Jtē optīe facit.d.c.ſi du
obus.vbi pꝫ ꝙ ſi iudex ignorat appelloné in/
terpoſitā ad ſupiorē tꝫ ꝓceſſus.g⁹ idem dicen
dū qñ ignorat ab eo fuiſſe appellatū ꝛ fcit qḋ
ibi dixi ſꝫ indubie hec ꝓcedūt qñ ſine cā rōna
bili fuit appellatū i abñtia iudicis ꝛ ſic defē
di pt ſcḋa ↄclo.Sꝫ qñ ex rōnabili cā fuit ſic in
terpoſita ſum⁹ ex caſuꝫ.c.ſi duob⁹.nā ibi rōne
ↄtūacie valꝫ ꝓceſſus ſꝫ i cāu nr̄o nlla repit cō
tumacia vel culpa i appelloe qre non intima
uit iudici Nñ ꝓpter rōnabilitatē cāe ſbſiſten
tis dꝫ ꝑinde valē acſi fuiſſet inṫpōita i pñtia
iudicl.alſ ñ eēt ſufficient ꝓuiſuꝫ ↄtra talē me
tū iudicis ↄtrariū inuit tex.ſ.c.fi.q ē tex.nōbil
ad hāc mām ꝛ ſic pt intelligi Jnno.i.d.c.dilēs
vbi h tenuit.Ad idē fcit i ar.c.i.de ↄceſſ.pbē.
li.vi.vbi pꝫ ꝙ excatio lata ab ignorāte puile/
giū illi⁹ quē excat nō valꝫ q ad tertiā ↄclōem
nō puto ꝙ ꝓceſſus ſit null⁹ ꝓpt ſciam partis
exq appellō fuit inṫpoſita in abſentia ſine ra/
tionabili cā qꝛ cū talis appellō nō valuit de
bet eā defendere vt.ſ.dixi.Jtem preſuppoſita
validitate pt eē ꝙ ille renūciauerit exq citat⁹

p iudicē a quo nō ꝯpet ⁊ ps aduerſa repit in
dolo q꜄ nō tenet iura ptis aduerſe allegaē vt
plene dixi in.d.c.ſi duob⁹. In glo.fi.in fi.itelli/
ge ſinē gl.ꝙ ipo facto videt malicia pbā qn̄ .ſ.
arripuit iter p⁹ noticiā lrap̄ qd̓ expſſi⁹ voluit
Jo.an.⁊ ſatis pbat p tex.nā papa ſe fūdat dū
tarat ſup fc̄o narrato ⁊ ex facto pſumit fraus
ſiſe in.c.ij.de renūc.li.vi.facit.l.dolū.C.de do.
Dolus eniz pbat ex dicturis nec poteſt alit
pbari dictis iuribus.

AD preſentiam

Caſus Excōicat⁹ pēdente ꝯgnitiōe appel
latiōis abſolui pōt ad cautelā ⁊ ſi apparz euz
legitime appellaſſe nō punit p eo ꝙ interi cele
brauit diuina. Vel ſūma alr.⁊ ſic Si p⁹ appel
lationē excōicat⁹ celebrat diua nō icurrit ali/
quā irreglaritatē.nec ex eo venit puniend⁹ ſi
ꝯſtat appellōez fuiſſe legitimā. Et p⁹ ponit da
tionē auditop̄.z⁹ actū ipop̄ ibi q̄. z⁹ pncipalē
diffōnem.ibi ideo ꝫ ¶ Nō p⁹ ꝙ excōicat⁹ poſt
appellōez non tenet deſiſtē a diuis officijs q̄a
tlis excōicatio nlla ē vt i.c.p tuas.ꝗ.de ſen.ex.
Aly tn̄ tenent euz vitare ſm Inno.qd̓ tn̄ nō ē
ſimplr vex. Vn̄ dic ꝙ hodie hēs tex.i.c.ſolet.
de ſen.ex.li.vi.vbi dr̄ ꝙ i iudicijs pēdente cog
nitiōe nllitatis dz vitari ſꝫ ex iudiciū nō. etiā
i actib⁹ ſpūalib⁹ ¶ Nō z⁹.ar.ꝙ iudex delegat⁹
pt facē quē abſolui ad cautelā. De ħ tn̄ ē du
biū.vide p gl.in.d.c.ſolet. et ad hūc tex.rn̄det
euitādo ꝯrariū ꝙ auditores i curia dati hn̄t
ordinariā iuriſdcōez qd̓ tn̄ ab oibus non ad
mittit.ſꝫ vide glo.⁊ doc.in cle.auditor.de Rp.
Mihi plz pmū dcm vt delegat⁹ poſſit. q꜄ liz ħ
ſpecifice ſibi n̄ ſit iniūctū tn̄ ē de ꝯnexis nego
cio pncipali p ħ bon⁹ tex.in.c.prudētiaz.§.fi.
de offi.dele.⁊ i ſili fcit tex.in.c.in cāis iūcta gl
de elec.vbi dat⁹ ad eligēdū pt poſtulare.

Qum teneamur

Caſ⁹ Si appellanſ turbat i poſſeſſione ſup q̄ fuit appella
tā iudex a q̄.pt illā poſſeſſionē ſibi reformare
appellōe i ſuo ſtatu pmanēte .ħ.d.ſm cōem in
tellcm cōis diuiſio.ſcd̓a ibi prudētie. ¶ Nota
p⁹ ibi ſm cōem intellcm. de q̄ infero vnū dcm
mirabile ꝙ in tēdentib⁹ in faciliorē exitū cau
ſe appellōis iuriſdcō iudicis a q̄. nō ē ſuſpēſa.
dūmō abſtineat a cognitione cāe appellōnis.
Vn̄ pt phibere attēptanda de facto ⁊ attem
ptata reuocare.⁊ vide ad ħ tex. ⁊ gl.nōbilem
in.c.ij.de ma.ꝯtracto ꝯtra intdictuz eccl̄ie.vbi
iudex a q̄ pcipit ptib⁹ ne appellatōne durante
ſup matrimonio ꝯtrahant de nouo matrimoni
um.facit.c.q̄ frōte.⁊ qd̓ ibi.nō.ꝗ.eo. et dicā ibi
latiuſ ¶ Nō z⁹ ꝙ appellās adeūdo iudicē a q̄
nō ſup appellōne intpoſita ſ; ſup innouatione
p⁹ appellōez nō vr̄ renūciare appellōi ſue. Ad
idē vide bo.gl.in.c.ſi a iudice.eo.ti.li.vi.et qd̓
nō.in.c.iij.de eo q̄ mit.i poſ. Gl.i.vr̄ ponē vnū
ſiſe in ſuo q̄ pt agere vt poſſeſſio turbata ab/
ſente dn̄o reformet vt i.l.i.C.ſi p vim vel alio
mō. ¶ Sz ħ ſiſe eſt mltuz a remotis ⁊ ex ſupua
cuo ponit ħ q꜄ in nllo ꝯfert ad intellcm.c. Et
forte glo.hoc voluit i iſto ſimili quia ſicut ſer
uus reglariter non pt eſſe i iudicio vt in.l.vt
certis.ff.de iudic.et tn̄ intuenire pt pro recu/
patione poſſeſſionis.ita ⁊ iudex a q̄ pt in his
caſib⁹ ſpēalibus ⁊ fauorabilibus ſuā iuriſdi/
ctionē exercere ſꝫ de ħ dic vt ſtati dicā cū gl.ſe.
¶ Et aduerte q꜄ hec gl.ibi etiā turbata vide
tur ſentire ꝙ ſeru⁹ poſſit agē abn̄te dn̄o etiaz
intdicto vti poſſidetis ſi turbat in ea poſſeſſi
one quā detinet nōie dn̄i.illa tn̄.l.i.ſ; allegata
ħ nō dicit ſꝫ loquit de illo qui fuit poſſeſſione
puatus.cōir tn̄ hic ⁊ ibi tenet ꝙ etiaz agat p
turbatione vti poſ. p illā rubricā ⁊ ſup ea nō.
⁊ p identitatē rōis.ar.ꝗ.c.ij.⁊.c.cuz dilecto.et
qd̓ nō.in.c.ex pte.de reſti.ſpo. ¶ Op.ꝯtra tex.
nā p appellationē nlla remanet iudicis iuriſ/
dictio cuz transferat ad ſupiorē vt i.c.vt debi
tus.ꝗ.eo.ergo nō pt poſſeſſionē rformare. So.
gl.ij.intrat intellcm.c.⁊ dicit ꝙ ꝯtrariū loqui
tur i dlegato.ſec⁹ in ordinario vt ħ quia illi⁹
iuriſdictio ſoluz ſuſpendit ſup arti. ſuper quo
fuit appellatuz. Ex hoc colligit prima lec.ad
tex.vt pcedat in ordinario qui ex iuriſdictiōe
gn̄ali quā habet pt ſe interponere ⁊ reuocare
de facto attēptata p ptes vl alios i piudiciū
applōis . ſec⁹ in delegato q̄ nō hz iuriſdcōem
niſi ſup illa cā q̄ videt ſuſpenſa p appellatōez
Jo.dixit ꝙ ſi plures articuli ꝯmiſſi eſſent dele
gato licet fuit appellatū in vno adhuc rmanz
iudex in alijs.S.e.ſup eo. Et circa intellcm ca
pitli mltū iſiſtūt doc.et q̄p dictis ego colligo
ex ordie ſeptē lecturas. Prima vt loquat i or/
dinario.vt.S.dixi. ¶ Scd̓a qn̄ appellās inno/
uauit. Nam ħ caſu videt renunciaſſe appella
tioni ſue.ido iudex a q̄ poterit ſe interponere.
ꝗ.c.an ſit. Hec lec.eſt vera i ſe ſꝫ nō ꝯgruit lr̄e
Tum q꜄ lr̄a loquit qn̄ in piudiciū appellātis
fuit inouatio fc̄a. Tum q꜄ ħ ſe impedit iudex
appellōe rmanēte i ſtatu ſuo. Tertia lec.ꝙ ſpo
liatio fuit ħ fc̄a a tertio. Vn̄ terti⁹ ꝯuenit iu
re ordinario corā iudice a q̄.⁊ intellige vtute
ſue gn̄alis iuriſdictionis quā hz. Nam cōtra
tertiū innouātē nō pcedit p viaz attēptati ſꝫ
ordie iudiciario.vide gl.nōbilē i.c.nō ſoluz.ꝗ.
e.li.vi. ¶ Quid aūt i delegato rſpectu iſti⁹ ter
tij vide qd̓ nō.i.c.i.d offi.dele. ¶ Quarta lec.
vt intelligat qn̄ fili⁹ ſeu amic⁹ appellātis illi⁹
nōie poſſidēs fuit ſpoliat⁹ tc ei p ꝯpitiōez iſti⁹
corā iudice a q̄ ille abn̄s nō renūciat applōni

Sed hec lec. ꝓcedit reſpẽu renũciatõis ꝫ non
ſatiſfacit ꝯtrario ex defectu iuriſdcõis iudicis
a quo. ¶ Quĩta lect. ꝙ ꝫ non loquit̃ de iudice
a quo ꝫ de archyepo cãthuarienſi. q̃ habet ꝓ/
uilegiũ ſup tuẽdo iure eoꝝ qui appellãt ad ſe/
dez apoſtolicã. Et mltũ placz hoſt. hec lect. Mi
hi aũt minime. qꝛ iſtd. c. eſſet indubio ⁊ de ni
hilo q̃ſi nobis fuiret ꝯtra. l. ꝙ labeo. ff. ad car
bo. ⁊. c. cũ ĩ iure. d off. dele. ¶ Sexta lec. ꝙ hoc
opat̃ litis pẽdentia. ¶ Septia lec. ꝙ ſit ꝓpter
notorietatẽ facti rõne cui⁹ ceſſat omĩs ſuſpitõ
j. eo. ꝓpoſuit. ¶ Sz cõir doc. vident̃ ãplecti illaz
lec. vt rõne nouit̃ attẽptati poſſit iudex a quo
ſe itromittẽ nõ attingẽdo articulũ appellatio/
nis. ¶ Mihi placz lec. vt gñaliter ꝓcedat tex.
taz in ordinario q̃ȝ ĩ delegato vt appellatione
nõ obſtãte poſſit iudex a q̃ reuocat̃ attẽptata
in p̃iudiciũ apƥlõnis licz pẽdeat cognitio ap
pellatõis dũmõ ſe nõ itromittat pĩcipalit̃ de
articulo apƥllatõis. Hoc ꝓbat̃ tali rõe. iuriſ/
dictio iudicis ordinarij vel delegati nõ extĩg/
uit̃ ꝑ appellatiõez etiã quo ad illã cãm in qua
fuit appellatũ ſed tm̃ ſuſpẽdit̃ q̃teñ⁹ ꝟſat̃ ꝯgni
tio iuſtitie appellatiõis vt in. c. ſi. a iudice. j. eo.
ti. li. vi. vbi iudex a q̃ citat appellãtẽ ad audiẽ/
dã reuocatõez grauaĩs ⁊ ſic citat⁹ tenet̃ ꝯpa
rere. Ad idẽ. c. cũ ceſſãte. j. eo. ſicut g⁹ iudex hẽt
exercitiũ iuriſdictiõis ĩ ꝛuocãdo grauamĩe ꝑ
ſe illato ita ĩ ꝛuocãdo grauamĩe illato ꝑ aliũ
ſeu ĩ ꝛuocãdo attẽptata ĩ p̃iudiciũ appellatõiſ
nã cũ cã ſit ad eũ reditura appellatõe nõ iuſti
ficata intẽſt ſua vt nihil inouet̃ Pro ꝫ qd le
⁊ nõ. in. c. ij. s. eo. ⁊. ĩ. c. qua frõte. j. eo. ſm vnũ ĩ
tellẽm. Facit nõbile dcm̃ Fred. ꝯſ lxxxvi. vbi
dicit ꝙ iudex a q̃ q̃ ꝓnunciauit inſtr̃m nõ eſſe
feneraticiũ reuocãdo inhibitoriã factã iudici
ſeclari p̃t p⁹ appellõez inẽpoſitã ĩhibere iudici
ſeculari ne appellõe inẽpoſita pẽdente ꝓcedat
Et ꝑ ꝫ allat tex. iſtũ. Puto tñ ꝙ ſi delegatus
detulit appellõi ꝙ nõ poſſit ampli⁹ ſe itromit/
tere qꝛ ꝑ appellõez ẽ ab eo abdicata ĩ totũ iu
riſdictio. vt ĩ. c. cuȝ appellõib⁹. e. ti. li. vi. Secus
ĩ ordinario qꝛ ex gñali iuriſdcõe quã hȝ p̃t ſe
intromittẽ ĩ nouit̃ ortis. ⁊ ſm ꝫ ſaluo diſtincti
ctionẽ ſeu driaz q̃m põit iſta gl. int̃ ordinariũ
⁊ delegatũ. Siĩe ĩ. c. ſi q̃s ꝯtra clericũ. s. de fo.
ꝯpe. ⁊ ĩ. c. cũ ſpãli. j. e. iũcto. c. iudex. de off. dele.
li. vi.

COnſuluit

Caſus. Gñalis appellõ ſi fiat ĩ omnibus cauſis non
valet. ſi fiat ĩ vna tm̃ bñ valet. Vel ſũma ſic.
Gñalis ⁊ vaga appellõ reſpẽu cuiuſliȝ graua
mĩs nõ valȝ. ꝫ reſtricta ad certaz cãm ſic. ſcda
ꝑs ibi Si vero. ¶ Nõ ꝙ reſpẽu vni⁹ grauaĩs
p̃t q̃s appellare a iudice reſpẽu cuiuſlibet gra
uamĩs futuri in eadez cã ⁊ ſic videt̃ hic bon⁹

tex. ſm vnũ intellẽm. ꝑ his q̃ dixi. s. e. ſup eo.
vt appellõ reſpectu vni⁹ articli ſuſpẽdat iuriſ/
dictionẽ iudicis q̃ ad totã cãȝ appellatore volẽ
te. ¶ Op. ꝯtra tex. de. c. ij. s. e. vbi reprobat̃ ap
pellõ gñalis ¶ So. glo. ꝙ ꝫ valet reſpẽu certe
cauſe. ibi reprobat̃ gñalis appellõ nõ reſtricta
ad certã cãȝ. ⁊ dic ꝙ p̃ncipiũ h⁹. c. ꝯcordat cuȝ
illa decre. Scda ꝟo ꝑs litat illũ tex. ⁊ p̃ncipi
um h⁹. c. ¶ Dicẽs tu q̃ eſt diuerſitatis rõ q̃re
valȝ appellõ reſpẽu vni⁹ cẽ tm̃. lȝ gñaliter ꝓpo
nat̃ ⁊ nõ reſpẽu cuiuſlȝ grauaĩs futuri. ¶ So.
dico ꝙ grauamẽ ẽ immediata cã appellõis vt
ĩ. c. ſuggeſtũ. s. e. et. j. eo. vt debit⁹. ⁊. ij. q. vi. ad
rõnam. Et reſpẽu cuiuſlȝ cẽ intentande ĩ futu
rũ nõ p̃t p̃tendi grauamẽ de p̃ñti. g⁹ nec appel
latio p̃t ſic inẽponi qꝛ vbi deficit cã ceſſat effe/
ct⁹. vt ĩ. c. cũ ceſſante. j. e. ꝫ qñ reſtrĩgit̃ ad certã
cãȝ tũc grauamẽ p̃ceſſit ſeu p̃tendit̃ de p̃ñti in
aliq̃ articulo ⁊ ꝓpt̃ ꝯtinentiã ⁊ cõnexitatẽ ſeu
vnitatẽ cãe vr̃ totaȝ cãȝ q̃dammõ ꝯtigiſſe vt
d peni. di. i. vulgari. ⁊. l. vulgari. ff. de fur. meri
to hec appellõ admittẽda ẽ ⁊ valȝ reſpẽu vni⁹
cẽ. Sȝ an hodie talis appellõ valeat vel non.
lȝ reſpẽu vni⁹ cẽ. Glo. iſta in fi. dicit ꝙ nõ ꝑ. c.
vt debit⁹. j. eo. qꝛ neceſſe ẽ ſp exp̃mẽ grauamẽ.
Aduerte qꝛ gl. vr̃ intellexiſſe tex. iſtũ qñ appel
lat̃ gñaliter reſpẽu vni⁹ cẽ nulla appellãdi cã
exp̃ſſa ⁊ ſentit ꝙ expreſſo grauaĩe admittit̃ et
iſta appellõ. Et ꝫ exp̃ſſius ſẽtit Jo. an. in p̃mo
intellẽu quẽ dat ad iſtũ tex. Dicit eniȝ ꝓcedẽ
aliq̃ grauaĩe illato ⁊ appellatõe exp̃ſſa ſecuta
eſſa gñali vt moris ẽ. Vel ſm eũ intelligat̃ de
gñali inẽpoſita in cãis maiorib⁹ ĩ q̃b⁹ non eſt
neceſſe cãm exp̃mi. j. eo. vt debit⁹. in fi. ¶ Inno.
ꝟo p̃mo tenuit qd gl. ꝫ ⁊ dicit ꝙ ꝫ. c. ſit corre/
ctũ hodie ĩ appellõne iudiciali. In extiudiciali
ꝟo dicit ꝙ valȝ appellõ etiã certo grauaĩe nõ
exp̃ſſo dũmõ aliq̃d fiat vel dicat̃ grauamẽ ti/
meri poſſe ⁊ grauamẽ poſtea ſbſequat̃. alit̃ di
cit nõ admittẽdã et extiudicialẽ appellõez ꝓpt̃
mltas abſurditates q̃ ſeq̃ p̃ñt. Fatet̃ tñ a fu/
turo grauaĩe et iudiciũ appellari poſſe ſic. Ap
pello ne g̃ues me ſup tali fcõ. vel ne q̃s mole/
ſtet me ſup tali poſſeſſiõe. Etiamſi nllã ꝑſona
exp̃mat̃ in illa. ſufficit eniȝ ꝙ fiat ex pluribus
dicturis. j. eo. bone. ⁊ factũ ſit certũ. Ego reſpe
ctu appellatiõis extiudicialis remitto ad nõ. j.
eo. cordi. li. vi. in. tex. et glo. ⁊ in. d. c. bone. vbi
plene dicet̃ ⁊ vide qd dixi in. c. cũ ſit romana
s. eo. ⁊ puto ꝙ quo ad exp̃ſſionem cãe non ſit
dria inter iudicialẽ appellatiõem ⁊ extiudicia
lem ꝑ d. c. cordi. ⁊ qd ibi nõ. ⁊ ꝑ glo. in. c. conſi/
derauim⁹. de electi. licet eni grauamen ñ ſit ſp
exp̃mendũ in appellatiõe extiudiciali cũ poſſit
appellari a futuro grauamĩe vt in cle. ſicut. j.
e. ⁊. j. c. bõe. Cã tñ appellãdi dȝ exp̃mi ꝑ iura

ꝑalle. ¶ Vñ ꝯcludo gñalr cũ gl. ꝙ appellō iu
dicial' vel extiudicial' pretextu grauāis inꝑpōi
ta nō valʒ appellādi cā nō exꝑſſa. Et iſte tex. i
ſcda pte pt itelligi dupl'r. pᵒ ſm antiq̄ tpa ſm
q̄ nō erat nccē exprimē cāʒ. ij. q. vi. ad romanā.
ſʒ ſatis erat ꝙ appellō nō appebat māifeſte fru/
ſtratoria vt nō. i d. c. vt debitꝰ. ¶ zᵒ pt intelligi
ſm hodierna tpa vt exꝓmat' grauamē illatū
in vno articlo ⁊ ſubijciat' clā gñalis viʒ ⁊ ab
omī grauāie qd̄ m̄ pt inferri in hac cā vt ſētit
Jo. an. Sʒ puto ꝙ hec adiectio reſpcu cuiuſlʒ
grauāis i eadē cā nō ſit neceſſaria qꝛ ſi nō ap
ponat'. appellō tñ hʒ effcm iuriſdcōis ſuſpenſi
uū rſpcu totiꝰ cāe. vt i. c. ſi a iudice ⁊. c nō ſolū
⁊. e. li. vi. dixi plene. S. e. ſup eo. ſic ſupflua ē illa
clā q̄ hodie cōiter vtunt' appellantes dū appel
lāt a certo grauāie Nā eo exꝑſſo ſbijciūt clām
gñalem. ſ. ⁊ aliis rōibus ⁊ cāis ſuo loco ⁊ tpe
ꝓponēdis. Nō ei pt iuſtificari appellō ab int/
locutoria ſi ex cāis in ea exꝑſſis vt i cle. appel/
lāti ⁊. e. ti. Vñ he clauſule ſolēt apponi ad ma/
iorē exꝑſſionē. ꝯſulo tñ vt pꝺica h tradita ob/
ſeruet' ꝓpter opi. de q̄bus in. d. c. ſuper eo. Naʒ
do. An. ſequit' h illā opi. Jo. an. licet aliud ſen
ſerit i dicto. c. ſup eo. ¶ Extra gl. q̄ro de pꝺica
libellandi cū petit' reuocatio attēptatoꝝ poſt
appellationē Jnno. h dicit nō ſufficere dicere
peto reuocari oīa attēptata poſt appellationē
ſʒ debet dicere pᵒ ⁊ ꝯtra appellationē. qm̄ non
oīa que fiūt poſt appellationeʒ. ſʒ illa dūtaxat
que fiūt ꝯtra reuocāda ſūt. vt i. c. cū nobis. de
elec. ⁊. c. auditiſ. de ꝓcura. Hoſti. dicit ꝙ q̄cq̄d
dicat Jnno. curſus iudicioꝝ admittit pᵐuʒ
libellū qꝛ intelligit' illud ⁊ ꝯtra. Etiā do. An.
cōcordādo dicit ꝙ in appellōe iudiciali ꝓcedit
dcm̄ Hoſti. Jn extiudiciali ṽo procedit dictuʒ
Jnno. qꝛ in extraiudiciali ſolū reuocant' attē
ptata ꝯtra appellōem. ſecꝰ i iudiciali. Pro hac
dcīa allego Jnno. i. c. qꝛ ꝓpter. ⁊. c. cū inter. de
elec. vbi h tenʒ. Et diuerſitatis rō eſt qꝛ appel
latio iudicialis reſpcu vniꝰ articli ſuſpendit
iuriſdcōem iudicis in tota cā Jō q̄cq̄d iudex
facit poſtmodū in illa cā in preiudiciū appella
tionis nō valʒ vt dixi i. d. c. ſup eo. Sed extra
iudicialis appellatio nō ſuſpendit ptāteʒ ꝯpe
tentē pti q̄a non tenet' deſiſtere a iure ſuo niſi
forte q̄tenuſ directe obuiat appellatōni ⁊ vide
ꝑ eundē Jnno. in. c. ad diſſoluendū. de deſpō.
impu. Et hec puto ꝓcedere cū querit' de vali/
ditate geſtoꝝ. Puto tñ ꝙ libellus gñalr ꝯce/
ptus indiſtīcte ꝓcedit qꝛ libellꝰ recipit interp
tationē ſm ſubiectā mām ⁊ ſꝑ dʒ interpꝛtari i
fauorē libellātis eē improꝓando ṽba ſi expe/
diat. Ad h tex. cū gl. nō. i. c. ꝯſtitutꝰ. de reli. do.
⁊ in. l. ſi q̄s intētōne dubia. ff. de iudi. ⁊ qd̄ ibi
nō Bar. reuocatio tñ non fiet niſi ad limites
ꝓbatiōis. Facit qd̄ nō. i. c. cū ad ſedē. de reſti.
ſpo. Ex his infert' ad. q. Nunq̄d attēptata pᵒ
appellatiōeʒ extiudicialē ſint ipo iure nlla Do
an. allegādo archy. ij. q. vi. q̄ties. dicit ꝙ nō. ſʒ
veniūt rtractāda. ſʒ inouata pᵒ appellatiōʒ iu/
dicialē ſūt irrita ſi cā appellatiōis eſt i iure ex
pſſa al's rtractāda. Sʒ certe h dcm̄ nō eſt veꝝ
nec archy. ita loq̄t'. Et ꝯtra h dcm̄ apte eſt tex
in. c. ad audiētiā. ⁊. c. dilecti ⁊. eo. vbi excōicatio
lata poſt appellatōʒ extiudicialē ē nlla. Ad idē
. c. cū pari ſtati ſequēs iūcta gl. in ṽbo obtētu
appellatiōis ⁊. eo. Nec video rōeʒ diuerſitatiſ
vtꝝ cā appellādi ſit iure exꝑſſa vl' nō. Jllō eni
req̄rit' qñ eſt adiecta clauſula appellatōe rmō
vt in. c. paſtoral' ⁊. eo. Jdo ꝯcludēᵒ māʒ dico ſic
ꝙ aut q̄rit' de inouatiōe poſt appellatiōʒ iudi
cialē aut pᵒ extiudicialē. ¶ Pᵐo caū ſi appellaᵒ
eſt legitia puta ex grauamie īꝑpoſito et omīa
ſūt nulla poſtmod inouata ⁊ rꝛuocabūt' ꝑ viā
attēptati. Vide tex. nōbilē cū gl. pleniſſie i. c.
nō ſolū. eo. ti. li. vi. ¶ zᵒ. caū qñ poſt appellatōʒ
extiudicialē ſi appellō fuit interpoſita a iudice
nō valʒ q̄cq̄d facit iudex ꝯtra appellōeʒ vt i d.
c. ad audientiā. ⁊. d. c. dilecti. Si ṽo nō fuit ap
pellatū a iudice ſʒ a pte ⁊ tūc ſi appellō fuit in
terpoſita ex cā ꝓbabili ⁊ veriſili actꝰ poſtea ſe
cutꝰ eſt nll's ad h. c. i. S. eo. ſm lec. quā ibi dedi
Nā ſi archyepūs ꝓcedebat vt ꝑs in collatōe
bñficioꝝ. Ad idem ⁊. eo. c. bone. et dic. latiꝰ vt
ibi dicet'. De effectu iſtius appellōis extraiu/
dicial' vide etiā ꝑ do. An. i. d. c. dilecti. ⁊. e. vbi
ex tex. illo. colligit ꝙ attēptatū poſt appellōem
extraiudicialē. eſt ipſo iure nll'm q̄nimo appel
lat' non vt a pte ſʒ vt a iudice Et ſic dixit limi
tandum qd̄ nō. i. c. ꝯſideraui mꝰ. de elec. Sʒ tu
diſtingue cām. appellandi vt. S. dixi.

QVm parati

Caſus. Pretextu appellōis non dʒ
ſubditꝰ ꝯtemnere ordinariū ita cōir ſūmatur
Sʒ certe hec ſūmatio ē nis gñalis ⁊ ꝺ nihilo
ſeruit ꝑ. c. vt debitꝰ ⁊. e. Sūma ergo ſic Appel
latio friuola nō excuſat inferiorē q̄ minꝰ tene
at' obedire ſupiori ⁊ vt de ꝯtemptu puniat' ſi
inocētiā ſuā al'r purget ⁊ ē caſus valde nōbil'
in eo qd̄ dixi iſtū puniēdū. Diuidit'. nā pᵐo
ponit qd̄ opponebat cardinal' ꝯtra epm̄. zᵒ ex
cuſationē epi ibi Cum q. zᵒ rñſionē ad illā. ibi
cardinal'. ꝝᵒ citationē epi. ibi nos ṽo ¶ Nō pᵒ
excōicatū repellenduʒ nō ſolū ab eo qd̄ petit i
iudicio vt in. c. intelleximꝰ. de iudi. ſʒ etiaʒ ab
eo qd̄ petit extra iudiciū. facit. c. pia. de. excep.
l i. vi. ¶ Nō zᵒ ꝙ etiā tertiꝰ pt excipe ⁊ denūci
are excōicatōeʒ alteriꝰ maxime ſi fuit excōica
toꝛ licet officiū ſuū ſit finituʒ vt hic. ¶ Nō zᵒ
ꝙ plat' eē epꝰ licite acceptat legatōeʒ pᵐcipiſ

ſecularl. et vide bo.tex.iūcta gl.i.c.ſi epſ.xviij
di. Jtē vř dicend̄ in delegatōe. vt ī c.in archy
epatu.de rapto.aliq̄d tetigi in.c.ij.de iudi.
Nō ſ° tex.valde nōbilē ꝙ nuncio credit nō ſo
lū ſuꝑ nuda citatione ſ3 etiā ſuꝑ his q̄ ſūt vici
na ⁊ ꝓxima citatōi vt q2 repperit citatū in cer
to loco vt ſ.lati⁹ dicā. Jtē nō ꝙ q̄s exhib3 pñ
tiam ſuā ꝑ ſe vel ꝑ nūciū ſeu ꝑ ꝓcuratorē ⁊ ſic
cōir nōnt ſ3 doc.allegātes.c.epſ.xviij.di. Ego
dico ꝙ ſm̄ ꝓpriā ſignificationeꝫ vōbuli ille dř
ſe pñtare q̄ exhib3 pñtiaꝫ ſuā corꝑaleꝫ.h̄ pꝫ ex
ethimologia vōbuli.ad qđ vide bo.glo.quaꝫ
nōđ in cle.dudū.de ſepul.in ꝟ.pñtari.facit qđ
le.⁊ nō.in.c.ea noſcit.de his q̄ ſi.a p̄la. Et hec
bñ nōb ꝓ ſtatutis ⁊ alijs diſpōib⁹ reqrentib⁹
pñtiā alicui⁹ ad certū actū ⁊ iſte tex.pōt addu
ci ad hāc ſniaꝫ quia papa ſ3 expſſit vt poſſit ſe
pñtare ꝑ nūcios.ſec⁹ g° ſi nō expſſiſſet. Vide
tñ ꝓ p̄mo dicto tex.q̄ meli⁹ facit i.c.penř. de iu
ri.calū.ſ3 illđ ꝓcedit ꝓpř ſubiectā mām ⁊ dic vt
ibi. Vltio nō vnū ad qđ q̄tidie ſol3 allegāi
iſte tex.⁊ nūq̄ obliuioni tradař ꝙ citatio ſine
t̄mio val3 ⁊ dꝫ ꝯparē citat⁹ q̄ citi⁹ pt cū q̄daꝫ
tñ tꝑamento.nō ei teneř ilico currē. Pro h̄.l.
qđ dicim⁹.⁊.l.ratū.ff.de ſol. et vide Jnno i.c.
fi.q̄ ma.acc.pñt. vbi dicit idē eē ī citatōe gñā/
li.vt valeat ſī t̄mio mō p̄dicto qđ nō. Ad idē
facit c.cū dilcs.de do.⁊ ꝯtu.vbi dř ꝙ non va
lēs cōparē in t̄mio p̄fixo dꝫ ꝯparē poſtmođ q̄
citi⁹ pt. Ecce g° ꝙ ſcđa citatio r̄manꝫ ibi ſñ ter
mino.⁊ vide qđ ibi dixi ⁊ h̄ tenēt cōir canoni
ſte. Vide Spe.i ti.de cita.§ ſequiř.ꝟ.q̄d ſi nō
p̄fixit.vbi tꝫ qđ.S.dixi. Licꝫ Cy.aůr ſenſerit i.l
fi.C.de ferijs.ſ3 tene p̄mū ꝓ q̄ vltra p̄dca faē
.c.cupiētes p̄⁹ rñſo.de elec.li.vi. Quero pre
ſuppoſito ꝙ iſte epſ fuiſſet tꝑe citatōis legati
ī legatione regia.an ex h̄ fuiſſet excuſat⁹. Sol̄
glo.ij.p̄° arguit ꝙ ſic.z° arguit ī ꝯtrariū.z° ſol
uendo diſtinguit ꝙ ſi mādatū regis preuenit
mādatū cuiuſq̄ p̄lati citra papaꝫ obtēperādū
ē regi.dūmō ab ipo teneat regalia ſec⁹ ſi a pa/
pa vocař vř a legato ipius q̄ tenet vicē pape
Nō ex h̄ vltimo legato obediēdū tanq̄ pa
pe.facit qđ le.⁊ nō in.c.ſi.xciij.di. Sꝫ aduerte
q2 glo.videř ꝯtra iſtū tex. Nā ſi legatio regia
non excuſaſſꝫ epꝫ a ꝯpendo coram legato fru
ſtra fuiſſꝫ ſ3 allegatū ꝙ ñ erat ī legatōe regis
Jtē ſꝑ ī citatiōe dicit ꝙ obtētu appellatio/
nis ñ decuit ꝯtēnere legatū ſec⁹ ergo obtentu
legatōnis. Nā ſi legatio nō excuſaſſꝫ eū papa
illā cām ꝯfirmaſſꝫ ſic fecit ī appellatiōe. Nō
tñ gl.in alio in eo ꝙ ſētit ꝙ cleric⁹ obtinēs re/
galia.i.bōa feudalia a p̄ncipe ſeculari ñ dēt ꝑ
textu vocationis principis reſiſtere mandato
ſuperioris ſui quia clericus quātuncunq̄ ſim
plex maxime ſi eſt ſacerdos non ſubijcitur in

aliquo iudici ſeculari vt in.c.cuꝫ nō ab hōine
de iudi.imo dignitas ſacerdotař excedit oēꝫ
dignitateꝫ ſecularē xcvi.di.duo ſūt. Et q̄ ad
mām glo.dicit Jnno.ꝙ ſi archyep̄⁹ vocat epꝫ
vř aliū prelatū ad ꝯſiliū vř ad cām ⁊ rex ante
vř poſt vocauit eūdeꝫ licite pōt itermittē mā/
datū archiepi ⁊ ire ad regeꝫ cui honor ē defe
rēd⁹ ꝑ iura q̄ p̄⁹ alſat gl. qđ intelligit Hoſt.đ
tenēte regalia. Sꝫ ſi archiepſ p̄cepit nō obſtā
te vocatione regia dꝫ corā eo ꝯparē q2 magl.
ē obediēdū ſpūi q̄ corꝑi. Et vinculū ſpūale ē
forti⁹ q̄ carnale Ne ſꝑ dicit ꝙ ſibi ſꝑ ē obtem
perandū relictis oībus dūmō non precipiat
aliq̄d ꝯtra deū Et tandē dixit Jnno ꝙ vōtus
a diuerſis dꝫ mſta reuoluē Debꝫ ei ꝯſiderare
an vōntes ſint pares ⁊ q̄s p̄mo vōuit Jtē q̄s
eſt i maiori neceſſitate.ar.in.l.ſi q̄s in graui §.
ſi q̄s cū oīs.ff.ad ſilř.⁊ i.l.ꝯtra pupillū.đ re iu
di. Ego arbitror ꝙ p̄miſſa dcā Jnno.⁊ Hoſti
nō ſūt indiſtincte vera. Quid eni ſi p̄lat⁹ rōne
feudi aſtrīgiř ad aliqđ ſeruiciū tꝑale ⁊ ꝑſona
le et vrgente cā vōtur a dño ſeclari.ſuꝑior āt
eccřiaſticus reuocat ꝓ modica cā.nō puto ꝙ
q̄ntūcunq̄ iſte h̄ intendat teneař p̄termittē ci
tationē p̄ncipis ſatis eni eſt ꝙ data paritate
in reliq̄s p̄ferař ſuꝑior eccřiaſtic⁹.ſec⁹ vbi cete/
ra non ſūt paria vt q2 ille ſeclaris p̄mo vōuit
⁊ ē in maiori neceſſitate ꝯſtitut⁹. vñ vide i ſilī
Jnno.in.c.cū iā dudū.de p̄ben.vbi tractat de
eo q̄ vōtur eodē tꝑe a duob⁹ ſuꝑiorib⁹ eccřia/
ſticis. Idem forte poſſet dici i ſꝑ vt ſine cā nō
poſſet impedire q̄min⁹ ille p̄lat⁹ teneař obedi
re p̄ncipi ſeclari ſm̄ iuramētū ſuū occaſiōe fe/
udi p̄ſtitū. Nā nō p̄t ſꝑ tollē obligationē iura
mentalē q̄ſitā laico.ad h̄ cle.paſtorař.de re iu
di. Et dictū Jnno.in.c.cū int̄ pe.de renun. Et
adde ſinglare dčm eiuſđ i.c.inq̄ſitioni.de ſen.
ex.vbi dicit nō eſſe obediēdū pape ſi ex ei⁹ mā
dato veriſilř timeř ſcandalū vel aliqđ maluꝫ
futuꝝ. Jtē ſi p̄cipit ꝯtra ſtatutū vřis eccřie ſñ
cā māifeſta vt nō.idē Jnno.i.c.q̄nto.de ꝯſue.
Fatenđ tñ ꝙ in dubio dꝫ citat⁹ obedire pape
q2 p̄ſumēdū ē eū moueri cū cā iuxta nō.i.c.q̄ i
eccřiaꝝ.de ꝯſtitu.⁊ ꝑ legiſtas in.l.ſi.C.ſi ꝯtra
ius vř vti.pub. Ponderet g° citatus omnes
circumſtantias ⁊ ea q̄ dixi.S.poſt Jnno.⁊ ſm
illa obediat vni vel alteri.vbi aūt p̄latus nō
teneret tꝑalia a rege dicit Hoſti ſꝑ obediend̄
ſuꝑiori eccřiaſtico Quero eē ⁊ reuoco in du
bium an nūcio ſit credendū. Sol̄.glo.ij p̄mo
inducit in argumentū iſtū tex.ꝙ ſic. Oppo. in
ꝯtrariū de.c.prudentiā.de offi.dele.vbi vř re/
q̄ri lřa citatoria vltra nūciū. Demū ꝯcludit
ꝙ nūcio publico ⁊ iurato eſt credēdū circa ci
tationes.in alijs ſec⁹ q̄ſi ſentiat glo.ꝙ vbi nō
eſſet nūci⁹ public⁹ tunc requiriř ꝙ ſit lřatorie

deſtinat⁹ ⁊ ſic pōt itelligi dēm.c.prudētiā Idē
qd̄ iſta ſēcit glo.i.c.ꝓpoſuiſti.lxxxij.di.et iiij.q.
iij ꝟ.itē in crimiali.hoſti.dicit ꝙ bon⁹ iudex ar
bitrabit' cui magis ſit credēdū an pti vel nū/
tio habito ī ſpectu ad cāe q̄litatē.⁊ pſōaꝝ q̄li/
tatez. ¶Quid eni ſi nūti⁹ dixit ſe citaſſe epm
⁊ epus iurat ſe nūq̄ ab illo citatū credem⁹ ne
poti⁹ nūtio vili q̄ epo cuz iuramēto maxie qꝛ
poſtmodū tāq̄ ɔtūax non poſſz appellare. Et
de hoc ꝑ ſpe.⁊ Jo.an.i ti.de cita.ꝟ.ſequit'.ꝟ.ſed
nūq̄d credet'. Et vt hēat mā colleca tria ſūt vi/
dēda. Nā q̄n̄z eſt ɔtētio iter ptē ⁊ nūtiū. Q̄n̄q̄
inter nūtiū ⁊ nōriū qꝛ nūtius negat ſe ſtuliſſe
⁊ nōrius ſcripſit.q̄n̄z ē ɔtentio inter ptē ⁊ nū/
tiū nō ſup nuda citatione ꝫ ſup ꝟbis ꝓlatis
a citato. Primo caſu ɔcludit Jo.an.p⁹ mlta i
loco ſpal.ꝙ ſm q̄litates pſonaꝝ ⁊ q̄ntitatē piu
dicij iudex arbitrabit'. Naz q̄n̄q̄ poti⁹ credit'
ſimplici aſſertiōi ptis q̄ ꝟbo nūcij vtputa q̄a
nūci⁹ ē vil' pſona ⁊ ps eſt i dignitate ɔſtituta
⁊ laudabil' vite.q̄n̄z exiget iuramentū ɔtra aſ
ſertionē nūcij.q̄n̄q̄ plenam ꝓbationē.⁊ ꝉ dēa
cōir tenent' ⁊ ſūt multū eq̄ ⁊ facit a ɔtrario.c.
ad audientiaz.de pſcrip. ¶2⁹ cāu pncipali vi
de C.ꝑ.in.l.ſi q̄s decurio. C.de fal. Et Jo.an.i
ſpe.in ti.de inſtru.edi.ꝟ. reſtat.ꝟ.q̄d ſi vn⁹. Et
cōis ɔcl'o ē hec vt iſpecta q̄litate ⁊ nōrij ⁊ nun
cij iudex abitret' cui magis ſit credēdū Nā ſi
nōrius ē ſuſpēs ex antea geſtis ⁊ ɔtra nōriuz
ē aſſertio nūcij nō credet' nōrio ꝫ ceſſāte pſum
ptione ɔtra nōriū magl.credet' ſcripture ipſi⁹
nōrij q̄ nuncij. Allegat tex.opt.i.c.q̄m ɔtra.d
ꝓba.vbi pl⁹ credit' nōrio ſcribēti acta ſeu ſcri/
pture ipius nōrij q̄ iudici. In 3⁹ mēbro dicit
Jo.an.i ſpe.i ti.de cita.ꝟ.i.i pn.nō eē credend
nūcio ſi dicat citatū dixiſſe ſe nō vētuꝝ vl' qd
citat⁹ intulit ſibi iniuriā ⁊ nō bn̄ hoc vltimū
dictū.mouet' qꝛ nūcio nō credit' niſi circa offi/
cium ſuū qd verſat' circa citationē ⁊ relatōez
citatōis.nō ergo ſibi eſt credēdū i alijs. Nec
pt dici ꝙ fuit annexa citatōni.qꝛ citatio valz
⁊ ē pfecta q̄ntuncūq̄ citatus nihil dixerit. Et
ita ſimplr tranſit ꝉ do An.ꝫ tu vide tex.ſingu
arē cū gl.i.c.venerabilib⁹.ꝟ.ſecus.de ſen.excō
li.vi.vbi dicit' ꝙ ſi i iudicio citatus dixit ꝑ iu
dicē ſe nō ɔpariturū tūc ɔtumacia ſua ē noto
ria.ſec⁹ ergo ſi extra iudiciū ꝉ dixit ⁊ vide gl.
ibi q̄ ꝉ firmat.⁊ eā ſequit' Bar.i.l.ex ɔſenſu.i
ſi.ff.e.vbi plus ſentit.ſ.ꝙ ſi i actu requirit' tri/
na citatio ⁊ citat⁹ dixit nūcio ſe nolle ɔparē ꝙ
dz iterꝝ ac tertio citari q̄i illa rōne nō piudicz
Sz in ɔtrariū vide Inno.i.c.ad petitionē.de
accu.vbi dicit oppoſitū ei⁹ qd tz Bar.vt non
ſit nēcē ꝉ caſu geīnare citatōez. Idē repio etiā
ſeq̄ dños de rota.deci.ccxl. Idē ſentit gl.l.l.ſi.
ff.de reſti.i inte. ¶Ego hec dēa ſic ɔcordarē ꝙ

ſi in iudicio dixit q̄s ſe nolle ɔparē i termio iu
dex poterit incōtinēti ɔtra eū tanq̄ ɔtra ɔtu/
macē ꝓcedere. Et ꝉ cāu loquit' tex.i.ꝟ.ꝟ.ſec⁹.
Et vide nōbile dēm Inno.i.c.cumana.de elec
in additōe Aut ex iudiciū dixit nūcio ſe nolle
ɔparē ⁊ tūc credo expectādū lapſū termi qꝛ aſ
ſertio nūcij nō facit plenā ꝓbationē ꝑ.ſ.dēa.
Tū qꝛ ɔfeſſio extiudicial' nō debz piudicare re
ſpectu crimis ɔtumacie maxie qꝛ potuit ꝉ di/
xiſſe ex iracūdia ⁊ ɔfeſſio fca caloꝛe iracundie
nō tz ſi in ea det' pſeuerātia vt ē gl.nōbil'.in.c.
ex lr̄is.d diuoꝛ. Sz ſi i tmino nō ɔparuit tūc.
qꝛ inſurgūt due pſūptiones ɔtra abſētē Vna
q̄ oꝛit' ex ɔtumacia ſua vt ē tex.nō.i.c.nullus.
de pſūp. Alia q̄ iā oꝛta ē ex relatōe nūcij.tunc
iſte due pſūptiones ſil' iuncte opant' vt ille am
pli⁹ nō citet' qꝛ ſatis liquet illū nolle ɔparere
⁊ citatōes gemiant' ſolū vt appareat de volū
tate citati vt nō. Inno.i.c.ad petitionē.de ac/
cu.⁊ ꝙ dēm nūcij facit i ꝉ aliq̄lem ſidē. Addu
co tex.expſſuz ꝉ ɔtra opi. Jo.an.⁊ alioꝝ. Hic
eni allegabat' dēm nūcij.ꝙ fuerat iſte repertus
i eccl'ia ſalamātina ⁊ nō i legatiōe regis ⁊ tn̄
ꝉ nō eſt de nēario de comitātib⁹ citatōez ꝉ eſt
act⁹ ꝓpinqu⁹ citationi. Et ꝑ ꝉ pn̄t ad ɔcoꝛdiā
reduci opi.ɔtrarie. Gl.i ꝟ.obtentu in pncipio
ſui eſt facilis. poſtea opponit.videt' eni ꝙ excōi
catio iſta non debuit tenere qꝛ pceſſit appella⁹
quā cardinal' non ignoꝛauit.ad hoc.ſ.eo.c.ſi
duobus.⁊.i.de ſen.ex.ꝑ tuas. ¶Soluit gl.ꝙ ꝉ
nō ɔſtabat iſtū epm appellaſſe ſaltē ex legitia
cā ⁊ in dubio magis d̄buit credi cardinali et
nūcio ſuo q̄ iſti epo allegāti. Itē fuit i culpa
qꝛ ſaltē d̄buit ire et allegare piuilegiū ſuū ſeu
cām q̄re ɔparere nō poterat ¶Nota plura ex
hac gl. Primo ꝓbat aptiſſime iuncto tex.ꝙ ex
cōicatio lata p⁹ appellatōez extiudicialē lꝛiam
ē ipſo iure nlla ⁊ actus geſt⁹ a iudice p⁹ appel/
lationē extiudicialē nō valz.ſi enim appellatio
hic fuiſſet lꝛima nō valuiſſet excōicatio vt in
gl.⁊ hanc gl.allegaui.ſ.c.primo.vbi vide. ¶
Scdo collige ex gl.ꝙ appellō intpōita i abſen
tia iudicis ſi al' ē legitia tz ⁊ valet ⁊ ſuſpēdit
iuriſdcōem iudicis in illa cā. Nā iſta appell'o
fuerat interpoſita in abſētia legati vt colligit'
ex tex. ¶Sz aduerte qꝛ tex.vr̄ requirē ꝙ iudex
appellōez nō ignoꝛet et facit qd nō. Archydy.
in.c.appellatio.i.eo.li.vi. ¶Ego vero non cre
do req̄ri ſciam iudicis.ꝉ dicerē ꝙ pti appellā/
ti nō pt imputāi q̄re hoc nō deduxit i noticiā
iudicl.⁊ tūc talis appellatō nō tuet' appellātē.
Aut nō ē quid imputet' pti vt qꝛ citationē re
cepit longe agēs ⁊ tenuit excōicationē ꝟiſil'i/
ter futurā. nec poterat .i. tps hr̄e copiā iudicl.
a quo vel ad quē ⁊ tūc tal' appellatio facta in
pn̄tia bonoꝝ viroꝝ defendat appellantem vt

nō teneāt geſta ꝑ iudicē ɔtra eū. Ad h̄ nōbile
dc̄m Inno.ꝭ.c.dilēs ī ꝟ.ſi de appellōe inotuerit
ꝛc.cui⁹ dc̄a diſtigue ꝑ.ꝰ.dc̄a ⁊ vide qđ latius
in h̄ diri.ꝰ.c.ſuggeſtū. ¶ Nō obſtat ꝑdcis.c.ſi
duob⁹.vbi ponderat̄ ignorātia iudicis q2 nō
loquit̄ ibi de iudice a q̄.ſ de iudice ad quē.cu
ius iuriſdcō nō erat adhuc ſuſpēſa h̄ ſec⁹ ī ca/
ſu nr̄o ¶ Ultio opp.vr̄ ei ꝙ ꝑꝑ nō debuit iſtū
epm̄ citare vt veniret ad curiā q2 Cardinaliſ
oppoſuit de ercatōe ꝑ viaȝ exceptōis q̄ h̄uit ef
fectū ſuū eo iꝑo ꝙ ꝑꝑ noluit admittē illiuſ epi
petitiones.vt i.c.ij.de o2.ɔg. Sō.gl.ſi.ꝙ cardi
nal nō ſimpl̄r excepit imo denūciauit dn̄o pa
pe ɔtūaciā ſuā.⁊ ercatōeȝ ꝛc.vt i gl. Et nō in h̄
gl.ex q̄ collige ꝙ pl⁹ opatur denūciatio q̄ꝫ exce
ptio. Nā exceptio ſolū opat̄ effc̄m repulſiuuȝ.
Denūciatio ꝟo effc̄m etiā ꝓcedēdi ɔtra denū
ciatū Uel dic extra glo.ꝙ ꝑꝑ ſ inchoauit no
uū ꝓceſſū audita ɔtūacia et excatione illi⁹. ꝓ
h̄ qđ nō. Io.an.i.c.mādatuȝ.de ſcp. ¶ Ultio
nō ex ſi.gl.iūcto tex.i eo qđ diri i ſummario ꝙ
ɔtemnens adire ſupiorē ſeu obedire pretextu
appellōnis friuole puniend⁹ ē. ſec⁹ dic vbi nō
ɔtempſit obedire h̄ appellauit a ſn̄ia liȝ eni de
nūciet̄ appellō iniuſta.nō ꝑ h̄ puniet̄ Sic itel/
lige q̄ diri i.c.ad nr̄aȝ.ꝰ.e.⁊ ſic tempera gl.i.l.
i.ff.a q̄.app.nō li.vbi dr̄ ꝙ de iure canōico nō
punit̄ temē appellās.ꝺ q̄ vide i.c.vt debit⁹.ꝭ.e.
vbi lati⁹ h̄ eramino Hic vſq3 ad fi.libri nō re
citabo gl.ꝑ qōnes ⁊ oppōnes vt acten⁹ feci.tū
vt euitē ꝓlixitatē cū h⁹ ſcōe ptis volumen ſit
nimis magnū Tum q2 al's ſatis copioſe i ſco
lis hūc tytulū legi Uñ ill' reportatōib⁹ decre
ui eē ɔtent⁹ etſi q̄d deerit i addicōib⁹ ſupplebo

Ad hec Ca⁹ Qui iurau' ſta
re mādato eccl'ie nō
audit̄ appellās ɔtra iuramētū.ſi tn̄
de facto grauat̄ appellare poterit.h̄
dicit cū ſequenti. ¶ Uel ſūma ɔpendioſius ſic
Si mādatuȝ factum ei q̄ iurauit ſtare iudicio
eccl'ie excedit limites iuramēti ⁊ licite promiſ
ſionis appellāe poterit.al's ſec⁹. ſ.ſcda ps ibi io
tua. ¶ Nō ꝑmo ex tex.ꝙ is q̄ ab excōicatione
abſoluit̄ ꝑſtat iuramentū de ſtādo iudicio ec/
cleſie.qñq3 iurat obedire mādatis iudicis i.c
ex tenore.ꝭ.de ſent.ex. In effcu tn̄ nō ē dr̄ia int̄
iſtas duas formas iurādi q2 i q̄lib3 intelligi
tur de mādato iuſto. Ad h̄.c.q̄ntaualſ.⁊.c.ve
niēs.de iureiu.⁊ viđ gl.nō.q̄m tene mēti i.d.c
ex tenore.⁊ aliq̄d nō ꝭ.c.pri.⁊ intellige qđ di/
xi ⁊ iſtum tex.qñ quis fuit excōicat⁹ ꝓ dubia
offenſa ſeu ꝓ dubia ɔtumacia.nam ſi manife
ſta eſt offenſa ſeu ɔtumacia nō deb3 regulari
ter excōicatio relarari niſi ꝑus ꝑcedat itegra
ſatiſfactio ɔtumacie vel offenſe vt in.c.ex pte
el ꝑmo ꝭ.de ꝟbo.ſigni.⁊ in.c.venerabilibus ꝭ.

ſectis.eo.ti.li.vi.⁊ lati⁹ dicā in.c.ſequen. ¶ z⁹
nō ꝙ appellationi interpoite ɔtra iuramētum
ꝑus iterpoſitū ꝑ appellāteȝ nō eſt deferēdū ⁊
h̄ vbi clap eſt appelatiōem obuiare iuramēto
ſecus vbi dubitat̄ q2 tūc admitti deb3 appel/
latio ⁊ ſic itellige altēnatiuaȝ h⁹.c.ſic etiā redu
cit̄ ad ɔcordiā iſtđ.c.cū ſeq̄ti. ¶ Ultio nō ꝙ
arripiēs iter eūdi ad iudicē ad quē videt̄ ꝓſe
q̄ appellatiōeȝ. Itē ꝙ iudex a q̄ pōt ꝑfigē t̄mi/
nū ad iter arripiēdū vel ad appelatiōeȝ ꝓſeq̄
dā de quo dic vt lati⁹ diri in.c.ꝑſonas.ꝰ.eo.i
glo.i.in fi ⁊ dicit Inno.ꝙ ſiue q̄s iurauerit ſi/
ue nō nūq3 audit̄ appellās ñ ꝯuet̄ vt i.c.vt de
bit⁹.ꝭ.e.⁊ ſic trāſeūt coīr doc. S3 adūte q2 ſ̄m h̄
de nihilo ꝓuideret iſte textus idō ꝙ ratio du
bitandi fuit quia iuramētū ꝺ ſtando manda
tis eccl'ie fuit generaliter ꝑſtitum ideo vide/
bat̄ gn̄aliter itelligendū de ma.⁊ obe. ſolite.
Sed rō decidendi i ɔtrariū fuit q̄a iuramēta
gn̄aliter ꝑſtita debēt intelligi ciuilr̄ ⁊ reſtrigi
ad cāȝ honeſtā ⁊ veriſil̄r cogitatā vt in.c.q̄n/
tauallis.⁊.c.veniens.de iureiurā. Ideo ſi mā
datū iudicis excedit fineſ iuramēti pōt licite
appellari q̄a iuramentū hoc caſu nō viget vt
ī dictis iuribus et declara h̄ ꝓut nō.in.c.ſeq.
in gl. ¶ In glo.ſcda ibi nō artat̄ ad h̄.intelli/
ge ꝙ nō artat̄ ad iſtū t̄minū in alijs cāis ſeu
in alijs caſib⁹ q2 iudex deb3 moderari t̄minū
ſ̄m locoꝝ diſtantiā ⁊ ꝑſonaꝝ q̄litatem vt in.c.
cū ſit.ꝭ.e. Sed in iſto caſu iudex debat ꝑfigere
iſtū t̄minū ex q̄ ꝑꝑ hoc voluit moderari in iſto
caſu ¶ Uel etiā dic ꝙ voluit ꝑ hoc ꝑꝑ inferre
ꝑtātem iudici alit̄ moderādi ñ ſubeſſ3 ltia cā.

Queſtioni Summa vt.ꝰ
c.pri. ſcda ps
ibi rn̄dem⁹. ¶ Primo nō ibi ſit̄ mo
ris ē.ꝛc.ꝙ iuramentū quod preſtat̄
in abſolutione ab excōicatiōe de ſtando man
datis eccl'ie poti⁹ fuit introductū ex moribuſ
ſeu ɔſuetudie q̄ꝫ de iure. Uñ facit ad illā qōȝ
Nūq̄d valeat abſolō nō ꝑſtito iuramento vr̄
ꝙ ſic cū iuramentū ꝑſtet̄ ex q̄dam ɔſuetudine
⁊ ſic nō eſt de ſbalibus abſolonis. ¶ Hoſt.hic
⁊ pleni⁹ in.d.c.cū deſideres.de ſen.excō. tenet
ɔtrariū. Nā ɔſuetudo ſicut lex ſeruanda ē xi.
di.in his.facit.l.de quib⁹.ff.ꝺ le. Coīr tn̄ in.d
c.cū deſideres.tenet̄ ɔtrariū nā iſtud iuramē
tū exigit̄ ad cautelā. Uñ ſic t3 excōicatio nō
ſeruata forma.vt in.c ſacro.de ſen.ex.⁊ nō.ij.q
i.in ſūma.⁊ xi.q.iij.in ſūma. ſic ⁊ abſolō debet
tenere nō ſuata forma ar.de pe.di.i.ꝟbuȝ.et i
c.venerabilib⁹.ꝭ.vbi āt.de ſen.excō.li.vi.vbi
bon⁹ tex. ¶ Nō z⁹ ꝑncipal'r regulam hic poſi
tā ꝙ vbicūq3 mādatū nō excedit debitā form
iuramenti non valet appellatio contra man/
datum ſcā. ¶ Itē nō ꝙ re incidēs i delictū ꝓ

quo p̄us fuerat excõicatus ⁊ poſtea abſolut⁹
nõ reincidit ip̄o f̄c̄o in excõicationẽ ꝫ ẽ reuo/
cẽnd⁹ ꝑ iudicẽ q̇d ꝓcedit n̄ in q̄buſdã caſib⁹ ĩ
q̄bus ex diſpõe iuris ip̄o f̄c̄o reincidat ⁊ vide
tex.bo. in.c.eos.de ſen.ex.li.vi. ¶ Nõ vltio ꝙ
iteꝝ excõicat⁹ ꝓ eodẽ f̄c̄o duri⁹ ɔſequit̃ abſo/
lutionẽ ſc̄daꝫ.q̄ꝫ primã.q꞉ ẽ p̄ſũptio ɔtra eũ ꝙ
nõ ſatiſfecerit p̄⁹. ¶ In gl.p̄ma in fi.q̄libꝫ ſolo
glo.ẽ bõ in ſe ꝫ p̄t dici breui⁹ et gn̄ali⁹ ꝙ vbi/
cũq; mãdatum excedit limites iuramẽti ſꝑ p̄t
appellari.⁊ ſic p̄cedẽs.c.intellige.ſi nõ excedit
hꝫ locũ iſte tex. Nõ diuerſitatis.q꞉ immedia/
ta cã appellõnis ẽ ip̄m grauamẽ. vt i.c.vt de/
bit⁹ ꝟ.eo. Si ceſſat grauamẽ ceſſat appellõ. Iu
dex ãt ex varijs cõiecturis ſeu ex q̄litate f̄c̄oꝝ
hẽbit decernẽ veꝝ ſb̄ſit grauamẽ. Et ex p̄dc̄is
hẽs vnũ intellc̄m.ꝙ ꝫ nõ admittit̃ appellõ q꞉
obuiabat iuramẽto ¶ Sc̄da lec̄.p̄t colligi ex
dc̄is Inno.vt intelligat̃ tex.qñ fuit appellatũ
ab excatõe ⁊ appellãs redit ad iudicẽ a q̄ fecit
ſe abſolui.p̄ſtito iuramẽto ¶ Demũ volebat ꝓ
ſeq̄ appellõeꝫ p̄us intp̄õitã.decidit̃ tñ appellõi
nõ eẽ deferendũ q꞉ petẽdo abſolutõeꝫ ⁊ p̄ſtan
do iuramẽtũ iudici a q̄ renũciauit appellõi et
ꝫ putat veꝝ Inno.n̄ iſte fuiſſet ꝓteſtat⁹ ꝙ ꝑ ꝫ
nõ intendebat renũciare appellõni ¶ Refert tñ
alios dicẽ ꝙ nũq̄ꝫ iudex a q̄ p̄t ſoluere ab excã
tione n̄ p̄us renũciet̃ appellõni tacite vl̄ exp̄ſ/
ſe. ¶ Do.an.po͡ᵉ tres caſ⁹ ¶ Prim⁹ qñ vult ab
ſoluere ꝑ viã r̄uocatõis.⁊ tũc poſſit nõ obſtã/
te appellõne. ꝫ iſte caſ⁹ de nihilo ꝓuidet qm̄ ſi
reuocat excõicatõeꝫ rõne cui⁹ fuit appellatuꝫ
tollit̃ etiã appellõ.vt i.c.ſi a iudice.e.ti.li.vi. ⁊
i.c.vt debit⁹ ꝟ.eo. ¶ Sc̄ds caſ⁹ qñ vult aſſumẽ
ɔgnitionẽ ſuꝑ iuſticia vel iniuſticia ⁊ nõ p̄t n̄
renũciet̃ appellõni. R⁹ ſ͡m eũ ꝙ hoc ſpectat ad
iudicẽ ad quẽ. Hoc dc̄m m̄ nõ placꝫ indiſtin/
c̄te qm̄ iudex a quo poſſet dupl̄r cognoſcere d̄
iuſticia vel iniuſticia appellõis Primo modo
ad effec̄tũ p̄iudicandi appellationi ſeu ꝓnũci/
andi eã iuſtã vel iniuſtã ⁊ ꝫ nõ p̄t.vt in.c.dile
c̄t⁹ de R̄pd.¶ 2⁹ mõ ad eff c̄m reuocandi graua
men ⁊ iſto mõ p̄t ɔſentiente appellatore.liꝫ ap
pellator nõ teneat̃ ad ꝫ ɔparere. p̄t tñ ſi vult.
ſine p̄iudicio appellõis q꞉ hoc nõ eſt obuiare
appellõni ſue.immo ꝓſequit̃ deſideriũ ſuuꝫ vt
tollat̃ grauamẽ.allego tex.cũ glo.i.c.ſi a iudi
ce p̄alle. Vide Inno.i.c.paſtoral̄ §. p̄terea de
off.dele.vbi dicit iudicẽ a q̄ poſſe ad inſtruc̄ti
onẽ ſuã ɔgnoſcẽ de cã appellõis. ¶ Terti⁹ caſus
eſt qñ q̄s petit abſolõnem a iudice a q̄. cauſa
legitimãdi ꝑſonã ſuã.dũtaxat ꝫ caſu p̄õt fieri
abſolutio ſine p̄iudicio appellõnis ⁊ hunc ca/
ſũ puto veriſſimũ etiamſi nõ fiat ꝓteſtatõ. q̄a
tacite vr̄ ꝓteſtari ſi petit abſolõnẽ vt non ma
neat interi in excõicatõe. Et ex oĩbus p̄dc̄is

hic ſparſis poſſum⁹ elicẽ duos artic̄los. Prim⁹
nũq̄d excõicat⁹ appellãs ab excõicatõe adeun
do iudiceꝫ a q̄ ſuꝑ abſolõne videat̃ renũciare
appellõni. ¶ Sc̄ds artic̄s nũq̄d ĩ cãu in q̄ non
renũciat poſſit ɔſeq̄ abſolõeꝫ a iudice a q̄ ⁊ ſa
tis pꝫ ſolo ex p̄dic̄tis ⁊ iũge ea que dixi i.c.cũ
teneamur.ſ.e.⁊ q̄ nõ.i.c.q̄ frõte ꝟ.e. ¶ Et ɔclu
de clari⁹ ſic. et p̄⁹ q̄ ad p̄mũ ꝙ ſi ɔꝑet vt ip̄e iu
dex a q̄ reuocet grauamẽ vl̄ vt legitimet ꝑſo/
nã ſuã ne interi pẽdẽte appellõe ſtet ĩ excatiõe
⁊ nõ vr̄ renũciare appellõi ſue cũ nõ faciat ali
quẽ ac̄tũ ɔtrariũ appellõi ſue vt p̄dixi. ¶ Si ãt
ɔꝑet ſuꝑ alijs artic̄lis vl̄ vt ip̄e ɔgnoſcat d̄ iu
ſticia cãe ad eff c̄m ꝓnũciãdi ſuꝑ appellõe ⁊ ſa
tis vr̄ renũciare appellõi ſue.ar.i.c.ſolicitudi/
nẽ ꝟ.e. ¶ Idẽ puto vbi ɔꝑeat ſimpl̄r corã iudi/
ce a q̄ petẽdo abſolõeꝫ .ar.c.gratũ.de offi.dẽle.
n̄ ꝓteſtet̃ ⁊ ꝫ cãu ĩtelligo dc̄m Inno. Quo ad
2ᵐ artic̄lm verũ iudex poſſit abſoluẽ Dico ꝙ
ſ̄ nõ fuit delatuꝫ appellõi.ſ̄ ſic.p̄⁹ caſu poterit
ſiue ſit ordinari⁹.ſiue delegat⁹ q꞉ ſ̄ eſt renũcia
tũ appellõni ⁊ claꝝ ẽ ꝙ p̄t Idẽ ſi nõ ẽ renũcia
tũ q꞉ iudex a q̄ p̄õt oĩa tendẽtia ad faciliorẽꝫ
exitũ cãe appellõis. ſaluo appellõis artic̄lo vt
nõ.ſ.e.cũ teneamur. Nã ⁊ iudex ad quẽ ꝫ fa/
cẽt añ oĩa recepta cautione vt in.c ꝑ tuas.de
ſen.ex. Aut detulit appellõni ⁊ tunc ſi eſt ordi
narius ⁊ credo ꝙ poterit ꝓpter gn̄alem iuriſ/
dic̄tionẽ quam hꝫ ad hoc.c.qua fronte ꝟ.e.ſ͡m
vnũ intellec̄tum Aut ẽ delegatus ⁊ licet doc.
ſentiant idem fauore excõicationis vt nõ.i.d
.c.qua fronte. ¶ Ego tñ puto oppoſituꝫ quia ꝑ
delationẽ omnis iuriſdic̄tio eſt tranſfuſa in ſu
periorẽ vt in.c.cũ appellationib⁹ ꝟ.e.ti.li.vi. ¶
Additio. In glo.ij.in fi. Hoſti dicit gl.ꝓcedẽ
in alijs caſibus vt abſoluend⁹ iuret q꞉ hec eſt
forma eccleſie in abſolutione. ꝫ quo ad caſuꝫ
noſtꝝ dicit ɔcertationẽ gl.nõ ꝓcedere q꞉ etiã
ſ̄ ille vellet p̄ſtare pignora et fideiuſſores nõ
abſolueret̃ niſi p̄us adimpleat mandatũ q꞉ ꝫ
vr̄ req̄rẽ iſte tex.in fi.⁊ ita tranſeunt cõir.doc.
Sꝫ certe iſte tex.in.fi.ꝫ nõ ꝓbat.ſolũ eñ dicit
vt ꝓ poſſe ꝓſeq̄t p̄us mandatũ ⁊c̄. Verbuꝫ ãt
ꝓſequi nõ denõt ac̄tũ ꝑfec̄tũ ꝫ inchoamentuꝫ
q̇ddam vt plene dixi in.c.ꝑſonas.ſ.e. Iteꝫ vr̄
bon⁹ tex.in c.ſignificauit.in fi.ſ.de offi.ordi.
vbi iteꝝ ɔtumax ⁊ redire volens abſoluit̃ ab
excõicatiõe p̄us incepta cã.licꝫ nõ ꝑfec̄ta Vñ
ɔcluderẽ ꝙ aut liq̄da eſt cã ꝓpter quaꝫ fuit ex
cõicat⁹ ita ꝙ ĩcipit eẽ excõicatus ꝓ manifeſta
offenſa et tũc nõ debet abſolui n̄ p̄us integre
ſatiſfaciat ꝑ.c.ex p̄te.i.ꝟ.de ꝟ.ſign.⁊ in.c.vene
rabilibus §. ſecus.de ſen.excom.li.vi. q̇d puto
veꝝ qñ ſatiſfac̄tio in p̄ñti vel ſalteꝫ de ꝓximo
p̄t haberi. Si aũt exigẽt longũ trac̄tũ puta q꞉
habet ɔſtituere capellã vel ire ĩ ſuccurſũ terre

ſancte vel q̃d ſiſe tūc puto poſſe dici vt ſuffici/
at incipe ꝑ poſſe ipam ſatiſfactionē et poſtea
recepta cautione ꝺ adimplēdo poterit ſatiſfa
ctionē ↄplere. ſic pt intelligi iſte tex. i fi. ⁊ pſtat
opti. ar. ad hāc ſñiaꝫ illud. c. ſignificauit. Jtē
qꝛ videmꝰ ſiſe in eo q̄ abſoluit in articlo mor/
tis ꝑ manifeſta offenſa vt nō exigat ꝑus ſa/
tiſfactio vt in. c. fi. de ſepul. Aliud ſiſe. xxvi. q.
vij. c. i. ¶ Facit optime. c. q̄ frōte. ꝫ. e. vbi ſtatuitur
ſpēaliter ꝓpter timorem ne decedat quis i ex/
cōmunicatione. Ad quod iudex debet multū
aduertere tex. bo. eſt in. c. epi. in fi. xi. q. iij. Jteꝫ
qꝛ excōicatio ē medicina ⁊ tñ fert rōne ↄtem
ptus ꝫ hic nō eſt ↄtemptus exquo de pñti ſa/
tiſfacere nō pt. ꝓuideat ergo ꝑ citationes mō
ꝓdicto cū nō debeat eccleſia claudere gremiuꝫ
redeūti vt in. c. ſup eo. de here. li vi. Ubi autē
cā excōicatōis nō eſſet adhuc liq̄data ⁊ iterū
reincideret in excōicationeꝫ. plꝫ opio vt ꝓpter
pſūptionē de pterito aggrauet iteꝝ iſte ad ca
uendū id eſt cū pignorībꝰ vel fideiuſſorībꝰ ar.
eoꝝ q̄ nōn. in. c. ij. de do. ⁊ ↄtu. ⁊ in. c. lr̃as. de p
ſump. ⁊ ſic pt ꝓcedere opi. Tan. ſi dictio preter
ſtat ibi incluſiue. ¶ Uñ plꝫ mihi vt iteꝝ iſte te
neat iurāe ac preſtare aliā cautionē ſufficien
tē Pro q̄ vide nōta ꝑ doc. in. c. fi. de reſti. ſpol.
⁊. c. ad repmendā. de off. ordi. vbi dicūt ꝙ vbi/
cunqꝫ ē pſūptio ↄtra aliquē deueniendo ↄtra
iuramentū debet exigi ſufficiens cautio ꝫ hic
ē pſumptio in ↄtrariū ar. c. ſcribam. de pſump
⁊ in rl̃a ſemel malus. de re. iurl. li. vi. Additio
Et pono hāc ↄcluſioneꝫ reſpc̄u iuramenti vt
omne iuramētū honoris ſit r̄gulariter ꝑiuro
interdc̄m ꝑ iura in glo. allegata. Sꝫ iuramen
tū oneris q̄d tendit ad obligandū eū tenet p
ſtare ꝑiurus ſic aliꝰ. vt i. c. cū in eccl'ijs. ꝺ ma.
⁊ ob. ñ ſit pſūptio ꝙ iteꝝ deieraret tūc ei nūqꝫ
ſibi ē deferendū iuramētū et oneris. vt ē textꝰ
nōbil in. c. clericos. de cohabi. cle. ⁊ mul.

Preterea Appellans ab or
dinario de delicto
poſtea ab eo ↄmiſſo puniri pt ꝑ ipſum
ordinariū. ꝫ. d. ſcda ibi durimꝰ. Sed ſupple ad
tex. idem eſſe ꝺ antea ↄmiſſis ſi nūc de ill' accu
ſat. vt in. c. ad hec. el pmo. ꝟ. eo. ⁊. c. ꝓpoſuit. ꝫ. e.
¶ Nō pmo ꝙ appell'o non ſuſpēdit iuriſdictio
nē iudicis a q̄. ñ in cā in q̄ fuit intpoſita. vñ i
alijs pt ꝓcedere. ⁊ dic vt plene dixi in. c. ſuper
eo. el pmo. ⁊. c. cū teneamꝰ. ꝟ. eo. Latius expli
cabo mām iſtius. c ꝫ. c. ꝓpoſuit. ¶ zᵒ nō vnam
regulā ex tex. ꝙ appell'oni fouenti aliquā iniu
ſticiā ⁊ iniquitatē nunqꝫ eſt deferenduꝫ qꝛ nō
pt appell'o opari vltra naturā ſuam que eſt vt
releuet a grauamine nō vt iuſticiā peruertat
vt in. c. ſuggeſtū. ⁊. in. c. ad noſtraꝫ. ꝟ. eo. ¶ Jn
gl. i. in fi. vel ſm hoſt. ſi ſunt grauia ⁊ manife
ſta nihil operat appell'o. ſecus ſi nō grauia qꝛ
tunc poterit iudicem recuſare. dic vt meliꝰ di
cet in. c. ꝓpoſuit. ꝫ. e. pondera. qꝛ pp in deciſione
nullaꝫ facit mentioneꝫ de q̄litate ⁊ enormita/
te ſeu in deteſtationē iſtorum appellantium fa
ctum fuit ſic qualificate narratum

Conſtitutis Qui non detu
lit appell'oi ſui
aduerſarij de ſua poſteriori circa ideꝫ
ↄtra euꝫ excipe neq̄t. ꝫ. d. ¶ Prima ps deciſe
narrat factū. ſcda dat iudices. ibi ideo qꝫ. Pre
mitte ꝙ vacante iſta eccleſia cathedrali cōue/
nientibꝰ omnibus ad quos ſpectabat electio
Archy. nōiauit quendā ↄſocium eligendū in
epm. fuit obuiatū ⁊ ↄtradictum a reliquis ne
eligeret cū eēt excōicatus ac fuit intpoſita ap
pellatio ſi ſecus fieret ꝫ hac appellatione non
obſtāte archy. cū quibuſdaꝫ paucis de capl'o
ꝓceſſit ad electionē iſtiꝰ. c. ⁊ appell'onē interpo
ſuit ne in preiudiciū illiꝰ electionis attempta
ret aliq̄d hac ſcda appell'oe nō obſtāte reliqui
facientes maiorē partem ꝓceſſerūt ad electio
nem ⁊ quendā aliū elegerūt vtraqꝫ electio de/
uoluta fuit ad ſedē apoſtolicā ⁊ papa mādat
vt in lr̃a ↄtinet. ¶ Nō ex pncipio ꝙ abbas pt
eē procurator alterius licet principaliter non
vertat vtilitas monaſterij. ¶ Uide gl. xvi. q.
.i. de pñtium. facit tex. in. c. ꝑ venerabileꝫ. qui
filij ſint le. et q̄d ibi nō. q̄d ſatis ꝓcedit coram
iudice eccleſiaſtico. ¶ zᵒ nō. ex tex. ꝙ non ē de/
ferenduꝫ appell'oni illiꝰ qui non detulit appel
lationi aduerſarij. ⁊ intellige qñ iſte appellati
ones reſpiciunt ad idem. ſecus ſi circa diuerſa
ſicut in ſimili limitat illa regl'a frangenti fidē
fides frangat eidem. vt in. c. ꝑuenit. de iurl. iu
ꝫ. de pe. c. ↄſtitutꝰ. ⁊ ita accidit hic. ¶ Ultimo
nō. ꝙ valet ſcda electio. pma exñte nulla. licet
nō pceſſerit denūciatio nl'litatis. Hoc intelli/
ge ⁊ limita ꝓut nō. in. c. auditiſ. ꝟ. de elec. vbi
ꝑ doc. ¶ Glo. i. q̄rit q̄d ſi non eſſet excōmuni
catus ꝫ ſuſpenſus dicit ꝙ idem. ¶ Jn glo. ij. in
fi. dicit tex. ꝓcedē ſiue fuerit ſimplex nomina/
tio ſiue electio. Nā ſi fuit nōiatio dubiū facie/
bat appell'o Archydi. ſi fuit electio tc̄ videbat
ſcdaꝫ electionē nō valē. Tū ꝓpter pmā nō caſ/
ſatā. tū ꝓpter appell'onē Archyd. ꝫ cā decidēdi
in ↄtrariū fuit qꝛ electio pma erat nl'la tāqꝫ fa
cta a minori pte ⁊ ↄtra appell'onē lciam ⁊ ꝺ ex
cōicato vt dr̃ in gl. fi. Nec appell'o pt pſtare im
pedimentū ꝑ rōneꝫ poſitā in fi. lr̃e. meliꝰ tñ vi/
det ↄuenire lr̃e ꝙ iſte archydi. elegit qꝛ alias
non poſſet dici Archy. nō detuliſſe appellatio
ni alioꝝ ꝓut dicit in fi. lr̃e.

Propoſuit. Hic ſūma. Appel
lans ab ordinario in vna cā. in alijs

corā eo rñdere tenet. ꝑt tñ cū recuſāe vt ſuſpe/
ctū ñ ɔueniat de crimīe manifeſto in q̄ nō ca/
dit excuſatio nec ſuſpicio vt qꝛ imponit pena
iuris ſurgens ipo facto .h̄ dicit ſ̄m intellectuꝫ
intñſecū. ꝛ p̄° ɔſultatō. z° rñſio. ibi ſup quo. ¶
Primo nō. ꝙ appellō nō operat ſuſpēſionez iu
riſdcōis iudicis ñ reſpectu illius cāe in q̄ fuit
appellatuꝫ qd plene tetigi in.c.ſup eo.i.ꝛ.c.ad
hec.i.ſ.e. ¶ z° nō ꝙ in crimine manifeſto non
admittit iudicis recuſatio. q̄ntūcūq̄ al's ſit ſu
ſpectus qd intellige qñ ꝑ illo delicto pena ē a
iure deťminata h̄ voluit lr̄a iſta in fi. ꝛ ī. dicā
latius in gl. ij. in fi. Hec ſolutio gl. nō vr̄ bō qꝛ
acta facta ad vnū finē. ſ. reſpēu appellōis non
debent ꝓdeſſe vel nocere cum agit ad alium
finem ſcilicꝫ vt admittat recuſatio ar. in.c.ve
niens. ſ. de teſti. et forte ob hoc dicit Jo. an. h̄
non eſſe ſpectandū euentum appellationis ſed
eligendi ſunt arbitri ſup recuſatione. etſi pro/
babit grauamē illatuꝫ admittetur recuſatio.
al's ſecus. et nō bene qꝛ Jo. an. hic non exigit
ꝙ ꝓbetur grauamē ex mente ꝛ vide qd plene
dixi in.c.ad hec.i.ſ.eo. hoc dictuꝫ tamen mul/
tum reſtringit iſtum tex. qꝛ fundat ſe ſolum ſu
per pendentia appellationiſ. Et his v̄bis tex.
ſimpl'r inherens Hoſ. in ſumma in ti. de iudi.
in § ex his ergo caſibus. dixit ſolam penden
tiam appellationis ſufficere. Dicens ꝙ ratio
iuris eſt qꝛ iudex a q̄ appellat ſolet prouocari
l. iij. C. de epi. audi. facit l. litigatores. ff. ď ar/
bi. ꝛ.c. vt debit° ī. e. hoc tñ dictū Hoſt. cōmu/
niter nō recipit a doct. Nam vt dixi in.d.c.ad
hec. quiſq̄ poſſet ex nuda voluntate ſibi para
re legitimā cauſā recuſandi iudicem. quia nō
habet niſi appellationē interponere ſed vt ſa/
tis fiat v̄bis lr̄e puta poſſe dici quia ſi iudex
non reuocat in dubiuꝫ grauamen ꝙ tunc ha
beat locum iſte tex. hoc vult iſta litera duꝫ di
cit omnino ſuſpectus eſt ꝛc. Aut negat graua
men ꝛ ꝑ ɔſequens negat legitimā cauſam re/
cuſandi tūc eligant arbitri iuxta formā.c.cuꝫ
ſpeciali ī. e. al's ſequeretur abſurduꝫ de q̄ dixi
Et ex p̄dictis tene mēti vnū quod licitū eſt ꝑ
rōnem nālem reſtñgere gñalem diſpoſitionez
legis licet rō non ſit in. l. expreſſa. facit ꝑ hoc
tex. iūcta gl. in v̄. ineptum. in auc̄. vt ma. debi.
ꝛ qd dixi in.c. ſuggeſtum. ſ. eo. vbi vide. ꝛ qd
nō. Bar. in. l. item querit § qui impleto. ff. lo/
ca. Et q̄d de v̄bo p̄te. ꝛ v̄. fas. vide nō. in.c.ad
hec. ī. e. debꝫ. nunq̄d importet ſp̄ neceſſitatem
Dic ꝙ ſic. ñ ſbiecta materia aliud ſuadeat vt
in.c.i. de deſpon. impub. Ad hoc vide glo. nō.
quā ſp̄ tene menti in cle. attendentes de ſtatu
regu. in v̄. debet. et vide Bar. in. l. iij. C. de pi/
gno. vbi lati° ꝓſequit mām in gl. fi. in fi. Nō
ſingulariter p̄° ꝙ in fc̄o manifeſto ꝓut differt
a notorio p̄t iudex recuſari ex lɾ̄ima cauſa tan
q̄m ſuſpectuſ ꝛ ſic ꝓcedit tex. multū nō. in.c. qꝛ
ſuſpecti. alle. in glo. ſcc° in manifeſto notorio ꝛ
dicit manifeſtū non notoriū. id qd probari p̄t
non tñ eſt notoriū Inno. hic. dat aliaꝫ ſoluti
onem ꝙ in crimine graui ꝛ manifeſto non ad
mittit recuſatio vt hic ſecus in manifeſto nō
graui vt in ɔtrario. Mihi videtur totuꝫ oppo
ſitum quia facilius deberet admitti recuſatō
in grauib° vbi agit de maiori p̄iudicio q̄m in
leuib° ꝑ.c. vbi periculū. de elec. li. vi. Añ tene
ſol'oeꝫ gl. Sed do. An. h̄ referendo archy. in.c.
qꝛ ſuſpecti. vbi h̄ ponit limitat qñ pena eſt im/
poſita ꝛ determinata a lege. Si āt veniret im
ponēda arbitrio iudicis tūc q̄ntūcunq̄ crimē
ſit manifeſtū ſeu notoriū admittit recuſatio.
qꝛ poſſet nocere in arbitrādo penā et eſt dictū
ſatis nōbile. licet h̄ attribuat Archydiacono
¶ Ego dico ꝙ original'r fuit Hoſti. ꝛ Jo. an.
ſequit in.c. cū ſpeciali ī. eo. vbi pleni° ꝓſequit
hoc q̄ꝫ Archy. in. d. loco. Etſi tu diceres hanc
nō eſſe legitimā cām recuſandi q̄a poterit ap/
pellari ſi excedit modū. certe non eſt bene dc̄m
qꝛ ſ̄m h̄ nunq̄ꝫ poſſet iudex recuſari cū ſemper
ſubſit facultas appellandi. Nā debꝫ q̄s euita
re ſaltē grauamē de facto ꝛ ne vexet in expen
ſis ꝛ in appell'onib° ſupfluis. ex q̄ enī ſuſpectuſ
non vr̄ habere rectū iudiciū arbitrādi ar.c.re
pellant ī. de accu. ꝛ in. d.c. qꝛ ſuſpecti. ꝛ ꝙ poſ/
ſit appellari a iudice arbitrāte penaꝫ vide glo
nō. in.c. ſup his. de accu. et per Bar. i. l. ſi qua
pena. ff. de v̄. ſigni. ¶ Et ex p̄edictis pone ſin
gularem limitationem ad dictum Inno. in.c
ex parte ī. de v̄. ſig. vbi dicit ꝙ in delicto noto
rio poteſt etiam iudex in facto proprio proce/
dere cuꝫ ſit potius executor legis q̄ꝫ iudex. de
bet eniꝫ intelligi ꝛ limitari qñ pena illius de
licti eſt determinata in lege. ſecus ſi eſſet arbi
trio ſuo deťminanda Eodeꝫ mō pñt limitari
dc̄a Bar. in. l. ſi q̄ forte. ff. ď pe. vbi ꝓſequit an
ꝛ qñ poteſtas poſſit ec̄ iudex ɔtra offendentē
officialē ſuū vel familiā ſuā Itē do ꝛ aliuꝫ in
tellectū ad. d.c. qꝛ ſuſpecti. vt ꝓcedat ī notorio
act° tranſeūtis qꝛ cū tūc recipiant ꝓbationeſ
vt nō. glo. ij. q. i. manifeſta. eſt tex. in.c. ſic̄. de re
iudi. poſſet iudex ſuſpectuſ ī illis recipiendis
grauare ꝑtem merito poterit r̄cuſari vt ſuſpe
ctus. Iſtud v̄o capl'm ꝓcedit in notorio facti
ꝑmanētis ꝛ vbi pena eſt determinata lege. h̄
vr̄ velle iſta lr̄a in fi. quod nō

Qua fronte Abſoluit excō/
municatuſ cau
tione recepta licet aduerſarius vl'
excommūicator ne abſoluatur ap/
pellet h̄. d. ſ̄m vnuꝫ intellectum quem tamen
oportet limitare qñ excōicatio nō fuit lata ꝑ

manifeſta ɔtũacia vel offenſa q̄a tũc nõ debet
abſolui niſi ſatiſfactiõe pcedẽte vt.i.c.ex pte.i
ꝗ.de ꝟ.ſig.ʒ ſm̄ aliuꝫ intellectũ põt ſic ſũmari
Appellãs ab excõicatõe põt petere abſolutio/
neꝫ ab excõicatore a q̄ appellauit non obſtãte
appellatiõe ſua vl̄ appellatõe īterpoita per ad
uerſariũ ne abſoluatur non tñ iſte intellectꝰ
multũ ɔgruit lr̄e. Diuidit. pma ps repͪhẽdit
q̄rentem.ſcd̄a ibi.ſane.ipiꝰ duplici.q.reſpõdet
Primo nõ ꝙ electiões pñt exaiari ī eccleſia
ſiue ī palatio epi.vel in camera ſua. Ex pdi
ctis infero ad pl̄ra pmo ꝙ cãe eccleſiaſtice poſ
ſũt iudicialit̄ tractari ī eccl̄ia. zº.ꝟo infero
epm̄ ſibi poſſe eligẽ ſedeꝫ in aliq̄ cã nedum in
eccl̄ia ʒ in palatio ſuo vl̄ in camera ſua ⁊ nõ
iſtũ tex.ꝑ ɔſuetudĩe q̄rũdaꝫ locoꝝ. Naꝫ in
aliq̄bus locis vicariꝰ epi reddit ius in eccl̄ia
In aliquibꝰ ī palatio epi ⁊ vtrunq̧ recte fieri
põt vt ʒ qd̄ nõ.⁊ facit.ij.q.ij.p̄ceptũ.vbi bonꝰ
tex.ſecꝰ dic in iudice ſeculari. Nã eius iudiciũ
agitatũ in eccl̄ia nõ valʒ vt iſte tex. hodie ſin/
gularis i.c.decꝫ.de imu.eccle.li.vi.in ꝯois et
vide gl.ſingularẽ ibi.q̄d in ɔtractibꝰ initis in
eccl̄ia .⁊ determinat ꝙ ɔtractꝰ valet lʒ ɔtrahen
tes peccauer̄t q2 pena ɔ̄tractationiſ illiꝰ.c.nõ
dꝫ extendi. Et nõ illã gl.ꝑpetuo ꝙ vbi ɔ̄tra
ctatio actꝰ inducit̄ a lege ī penã ɔtra facientiſ
tũc illa diſpõ dicit̄ odioſa ⁊ penalis ⁊ ideo re
ſtĩgẽda. Dico latiꝰ in.c.cognoſcẽtes.ꝭ.de cõ/
ſti.vbi ẽ bo.glo.in ꝟ.diſpendijs. Itẽ nõ ex illa
gl.ꝙ pena appoſita in q̄ſi ɔtractu nõ dꝫ extẽdi
ad veꝝ ɔtractũ. Nã in iudicio q̄ſi ɔtrahimꝰ.l.
iij.ff.de.pecu. notat Jo.an.in.c.pia.de except̄.
li.vi.⁊ tñ pena nullitatis iudicij .i. q̄ſi ɔtractꝰ
nõ extendit̄ ad veꝝ ɔtractũ. Sñ verꝰ ɔtractꝰ
geſtꝰ in eccl̄ia tꝫ vt ibi Idem puto econtra vt
pena appoſita ī ɔtractu vero nõ h̄eat locũ ī q̄ſi
ɔtractu eadẽ rõe ne fiat extẽſio pene ad cãm ñ
oĩno ɔſileꝫ iuxta gl.nõ.in.c.i.de tẽp.oꝛ.li.vi
Addicio Et ʒ vltimuꝫ tꝫ Bar.in.l.more.ff.de
adqui.here.⁊.l.apud iulianũ.ff.ex q̄.cau.ī poſ
ea.⁊ ꝑ hoc dicit ꝙ mĺr p̄t adire hereditatẽ nõ
obſtãte ſtatuto q̄ cauet̄ ꝙ mĺr ñ poſſit ɔtrah̄e
ſine ɔſenſu duoꝝ cõſanguineoꝛũ q2 ille q̄ adit
hereditatẽ non ɔtrahit ʒ q̄i ɔtrahit vt in.d.l.
apud iulianuꝫ.⁊ ꝟba ſtatuti debent intelligi
ꝓprie qd̄ nõ. Nõ ꝙ non ſolũ excõicatꝰ dꝫ re/
pelli a petitionibꝰ ſuis et facit ſe indignũ grã
ſedis ap̄lice vt in.c.cũ pati.ꝭ.e.ʒ etiã puertẽs
iuris ordinẽ ⁊ ɔtemnẽs canonũ diſpõneꝫ.vñ
ꝓp̄ nolebat r̄ñdere ſup cõſultatõibus ſuis iſti
archiep̄o.q2 violauerat debituꝫ ordinẽ iuris
⁊ ɔtẽpſerat canonũ diſpõneꝫ ɔfirmãdo electio
nes ī camera regis. Itẽ nõ ī ꝟ.ſane.ꝙ ꝑſona
nõ ſolũ excõicat̄ ʒ etiaꝫ int̄dicit̄.ad ʒ.c.is cui
de ſen.ex.li.vi. Itẽ nõ caſũ in q̄ iudex a q̄ iu
riſdictionẽ ſuã exerceꝫ appell̄oe nõ obſtãte.ſ.ab
ſoluẽdo excõicatũ vñ ãt ʒ ꝓcedat.j.dicã latiꝰ.
Opp.ɔtra tex foꝛtit̄ vr̄ ꝙ nl̄lo mõ poſſit ꝓce
dere ʒ.c. Aut eni iſte fuerat excõicatus ꝑ ma
nifeſta offenſa ſiue ɔtumacia ⁊ non dẽbat ab
ſolui ñ pͥus preſtita ſatiſfactione ⁊ iuſta ẽ con
tradictio aduerſarij vt in .c.ſolet d̄ ſen.ex.li.vi
⁊.c.ex pte.de ꝟ.ſig. Aut fuerat excõicatꝰ ꝑ of/
fenſa vl̄ ɔtumacia dubia.et tũc appell̄o ne ab
ſolueret̄ erat fruſtratoꝛia.q2 ſatis ẽ ʒ caſu pre
ſtare cautionem.vt in.d.c.ex pte. ergo appell̄o
iſta tanq̧ fruſtratoꝛia nõ dẽbat deuoluẽ cãm
ad ſupioꝛẽ ⁊ ꝑ ɔſequẽs nõ dẽbat iudex ɔ̄rige
cautionẽ de parendo iuri coꝛã iudice ad quẽ
fuerat appellatũ. So.ex experſis dictis doc.
colligo ɔpendioſe duas lec. Prima vt intelli
gat̄ tex.ꝙ petebat̄ abſolutio a iudice a quo
Scd̄a ꝙ petebatur a iudice ad quem. Prima
lec.ſubdiuidit̄ in duas. Prima q̄ñ aduerſari
us tm̄ appellauit ne abſolueret̄. Scd̄a q̄ñ ex
cõicatꝰ pͥus appellauit et poſtea petijt abſolu
tionẽ ⁊ aduerſarius appellabat ne abſoluere
tur ⁊ ſic ɔcurrebat vtriuſq̧ partis appellaꝰ.
Uenio ad pmã lect. q̃do petatur abſolutio a
iudice a q̄ ⁊ aduerſarius tm̄ appellabat. Pe.
⁊ Abbas r̄ñdent ad ɔtrariũ ꝙ hic nõ fuit ap/
pellatũ ne abſolueret̄ ʒ ex cauſa ſupuenienti.
vñ ꝓpter affinitatẽ nouiter ɔtractã inter iudi
cem ⁊ excõicatũ appellatio ſua habuit deuol/
uere cãꝫ. Hec ſol̄o impugnat̄ ꝑ Joh.an.quia
ſuſpicio non eſt ſufficiens cã appellandi ſed re
cuſandi tm̄.vt nõ.in.c.accedens.vt lit̄.nõ ɔt̄.
Iteꝫ dico ꝙ ex alio coꝛruit iſta ſo.q2 in tex.dr̄
ꝙ iſte appellauit ne abſolueret̄. Scd̄a ſo.ſm̄
Hoſti.ꝙ ex aliq̄ rõnabili cauſa iſte appellauit
Hec ſo.penitus non euacuat ɔtrarium quia
in lr̄a dicit̄ ꝙ aduerſarius appellauerat ne ab/
ſolueret̄. Tertiam ſo.ponit Jo.an.vt ꝓcedat
ſm̄ antiqua iura ſm̄ que appellatio nõ expreſ
ſa cã deuoluebat cãꝫ ad ſupioꝛẽ nõ tñ impedi
ebat abſol̄onem ꝓpter rõneꝫ lr̄e ne decederet ī
excõicatione. Hec tertia p̄t impugnari q2 lr̄a
dicit ꝙ appellauerat ne abſolueret̄ et ſic expri
mebat cauſã fruſtratoꝛiã ɔtra ius.ʒ cã mani
feſte friuola etiaꝫ ſm̄ antiq̄ iura non deuolue
bat cãm ad ſupioꝛẽ vt nõ.in.c.vt debitus.ꝭ.e.
Pono duas ſol̄ones. Prima ꝙ licet a princi
pio ɔtradixiſſet ne abſolueret̄ tñ poſtea appel/
lauit ſimpl̄r videns nõ ꝓficere ⁊ ſic poſſet ſal
uari ſo.Jo.an. Pono ſcd̄am melioꝛẽ ꝙ hic
ɔtradicebat iſte ne abſolueret̄ ante ſatiſfactio
nem proponens foꝛte offenſam vel ɔtumaciã
manifeſtã ʒ pars ⁊ iudex hoc negabãt iõ ille
appellauit. Hec appellatio etiaꝫ ſm̄ hodierna
tpa eſt legitima vt in.c.ſolet. iõ habuit deuol
uere cauſam ad ſupioꝛem. Etſi diceres quare

abſoluit iudex a q̄.ex q̄ a ꝑpelſo ꝑma frōte ē le/
gitima. Rᵒ ꝙ vbi appellō fuit interiecta nō ex/
preſſa cā. duplex fuit rō abſoluendi. Vna ne
pendēte litigio iſte decederet in excōicatione
vt in lr̄a ꝫ ꝓuidet̄ pti aduerſe recipiendo cau
tionē. Scda rō qꝛ iſta abſolō tēdit ī faciliorez
exitū cāe appellōis. hāc ſn̄iaz tꝫ Ire. de ſenis
ↄſ. cxcviij. Nā iudex ad quē. an̄ oīa ipm abſol
ueret recepta cautione vt in. c. ꝑ tuas ꝗ. de ſen
ex. ꝫ ſi expſſit illā cāz qꝛ fuerat excat⁹ ꝑ mani
feſta cā. tūc vnica eſt rō abſoluēdi ne decedat
interī in excōicatione qm̄ abſolō nō tendit ꝭ
caſu in faciliorē exitū iō ꝑiudicat appellōni cū
ob ꝭ fuiſſet appellatum ne abſolueret̄ Ex his
habes declaratā primā lec. ꝛ hēs caſū in q̄ iu
dex abſoluit poſt appellōez rōibus predcīs.
Venio ad ſcdam lec. q̄ hꝫ ꝙ excōicat⁹ prius
appellauerat ab excōicatione ꝛ nunc petebat
abſolōnez ꝛ aduerſari⁹ appellabat ne abſolue
ret̄. Dic ꝙ reſpcū appellōnis aduerſarij ſatis
ſ. mā diſcuſſa eſt ꝫ reſpectu appellōnis inṕo/
ſite ab excōicato dicit Inno. ꝙ petēdo abſolu
tionē a iudice a q̄ tacite renūciauit appellōni
ſue ñ fuerit ꝓteſtat⁹ ꝙ nō intēdebat renuncia
re appellōni. de ꝭ vide qđ plene dixi in. c. qm̄
ſ. e. Dicit tn̄ Inno. ꝙ ſiue ſit ordinari⁹ ſiue de
legatus ſiue detulit appellōni. ſiue nō. poteſt
iſtum abſoluere. ꝫ nō reddit cām quare. Sed
dic ꝙ duplex pt̄ eſſe rō. ſi eni cenſet̄ r̄nunciare
appellationi tūc nō hꝫ dubiū cū iuriſdictio in
tegra reuertat̄ ad eū. In caſibus in q̄bus nō
renunciat. Dic ꝙ ratio abſoluendi eſt duplex
Prima ne pendēte appellōne iſte ↄcedat in ex/
cōicatione. Scda qꝛ tēdit in faciliorē exitum
cāe appellationis. Nā ꝭ faceret iudex ad quē
an̄ omnia vt in. c. ꝑ tuas. prealle. de ſent. excō.
Mihi tn̄ non placet dictum ſuum in delegato
qui detulit appellationi quia per delationem
tota iuriſdictio eſt ab eo abdicata ꝛ tranſfuſa
in ſupiorem vt in. c. cū appellationibus. e. ti. li
vi. Nec tanta imminet neceſſitas vt dicam⁹
nō iudicez poſſe abſoluere ab excōicatione vt
eſt iſte qui detulit appellationi. Venio ad
tertiā lec. ꝙ ꝭ petebat̄ abſolō a iudice ad quē
ꝛ ꝭ innuit ſatis finis h⁹. c. dū dicit ꝙ excōica
tor ↄtradicebat ꝛ ꝭ caſu dicit Hoſti. ꝙ iudex
ad quē pt̄ abſoluere poſtq̄ꝫ examinauit cauſā
ꝑtibus pn̄tibus ꝛ non an̄ ꝑ. c. rōna ꝗ. penult̄
eo. ti. li. vi. ꝛ ita tenetur cōir ꝛ cū eo tranſeunt
doc. Sed aduerte qꝛ hoc non eſt verꝫ in abſo
lutione q̄ fit cuꝫ cautione qꝛ an̄ oīa iudex ad
quē tlem abſolōem impertit̄. tex. eſt aptus in
d. c. ꝑ tuas. ſed ſn̄iam reuocare vel denūciare
nllāz nō pt̄ ñ pri⁹ plene cognouerit de cā pn̄ti
bus ꝑtibus ꝛ ita loquit̄ ꝗ. penlt. allꝫ ꝑ Hoſti
Aliud eſt abſoluere cautione recepta. ꝛ aliud

reuocare ſn̄iaz vel denūciare eā nullaz vt ipſe
met Jo. an. dicit ī nouella. Rō diuerſitatis ē
q̄a in abſolōne q̄ fit cautione recepta nllī pti
ꝑiudicat̄ nec aliq̄d fit in effectu ↄtra ſn̄iam ex
cōicatoris ꝫ qn̄ vult reuocare tanq̄ꝫ iniuſtaz
ſeu denūciare nullā in ꝭ ꝑiudicat pti aduerſe
ꝛ tacite ꝓnūciat excōicatorē male ꝓceſſiſſe qđ
nō dꝫ poſſe facē ñ prius ꝺ meritis appellōnis
ↄgnouerit ꝛ ꝑ ꝭ habes clariſſime intellcm̄ h⁹
c. ꝛ multoꝝ iuriū. ſ. allegatoꝝ. Nunc tn̄ nō ꝙ
do. An. ꝭ apte vr̄ reuocare id qđ dixi poſt euꝫ
in. c. qm̄. ſ. e. dicit eni ꝑmo ꝙ iudex a q̄ pt̄ ab
ſoluere ꝑ viā reuocationis. poſtea dicit ꝭ ſibi
nō placē qꝛ ꝑ ꝭ ceſſaret appellō reuocādo gra
uamen ꝛ ſic nllā remaneret dubietas qꝛ non
pt̄ ampli⁹ dici iudex a q̄ cuꝫ ceſſat appellō. Ad
ꝭ. c. ſi a iudice. eo. ti. li. vi. Sup̄ viſū eſt an ꝛ
qn̄ iudex a q̄ vel ad quem abſoluere poſſit ab
excōicatione. Nunc q̄ro de q̄ōne quotidiana
Nunq̄d iudex tenet̄ citare ꝑtem aduerſaz ad
actū abſolōnis. Doc. ↄiter ꝙ ſic cū poſſint pre
tendere intēſſe. forte eni expenſas fecit q̄s ↄſe
qui dꝫ ante abſolōnez de ſent. ex. c. venerabili
b⁹ ꝗ. idē. li. vi. Vel forte poſſet ꝑtendē offenſā
manifeſtā ita ꝙ an̄ abſolōnez deberet aduer/
ſarius ſatiſfacere. rōne ergo ſui intereſſe voca
ri debꝫ ar. c. inter quattuor. de ma. ꝛ obe. iij. q.
ix. c. oīa. Simile cum reuocat̄ miſſio ī poſſeſſi/
onem vt nō. in. c. qm̄ frequēter ꝗ. in alijs. vt li
te non ↄtl. Dicūt tn̄ doc. cōir ꝭ ꝛ in. c. i. de iud.
ꝙ ſi ꝺ facto fiat abſolutio pte non vocata tꝫ
Et idē tenet Spe. in ti. de ↄtu. ꝗ. fi. vꝫ. ꝫ pone
excōicatus. vide et̄ glo. in. c. excōicatos. xi. q.
iij. q̄ vr̄ limitare dicta doc. ꝭ vt pars ſit vocan
da ad actum abſolutionis qn̄ iudex excōmu/
nicauit ad inſtantiā ptis. ſecus ſi excōicauit
ſuo mero officio ꝛ ꝭ dictum ſatis mihi placet
Facit qđ in ſili nō. Bar. in. l. ij. ff. de eo qui in
ius vo. Sed ↄtra ꝑdicta adduco tex. nō in. c
romana ꝗ. ſn̄ias. eo. ti. li. vi. vbi dicit̄ ꝙ ſn̄ia ex
communicationis vel interdicti nullatenus
eſt reuocanda pte non vocata. Et per illū tex
arguit Jo. an. ↄtra opi. ꝑdictam vt nō teneat
abſolō pte nō vocata licet ꝭ nullam mentio/
nem faciat de illo ꝗ. nec etiaꝫ do. An. ꝫ ſimplr
tranſcūt cū ꝑdictis. Sed reducendo ad ↄcor/
diā multa iura diſtinguo ſic. ꝙ aut abſolutio
fit ab ipſo excoicatore ſiue ſupiore cōcurrente
cuꝫ eo ad actum iuriſdcōis circa excōicatum
tūc tenet abſolō pte nō vocata tex. ē maxime
iūcta glo. in fi. in. c. cū ab eccleſiaꝝ. de offi. ord
Ratio h⁹ eſt qꝛ iſta abſolutio eſt act⁹ peniten/
tialis ideo ad ſui eſſentiam nō exigit citatio
nē. Scda rō ꝙ ſic excōmunicatio ſine citatiōe
lata tenet. vt in. c. ſacro. de ſen. ex. ꝛ nō. xi. q. iij
in ſumma ita ꝛ abſolō tenere debet ꝛ fortius

cũ ſit actus magis fauorabilis. Uide tex. cũ
glo. in. c. venerabilib⁹. §. vbi aũt. de ſen. excõ. li
vi. vbi traditur regl'a generalis ꝙ abſolutio
facta a iudice ſuo quãtũcũq; iiuſta tenet ⁊ non
tradas obliuiõi illuz tex. ⁊ in h̄ caũ intellige
dicta doc. hic ⁊ in. c. i. Quãq; abſolutio fit a iu
dice ad quẽ deuoluitur iuriſdictio ſolum via
appellacõis. Exemplum in archyepõ qui non
hẽt iuriſdictionẽ regularit' in ſubditos ſui ſuf
fraganei niſi p̲ appellatõez vt in. c. paſtoralis
de offi. ordi. ⁊ h̄ caũ dic ꝙ ſi nõ ẽ appellatũ ad
eũ nõ valet abſolutõ ñ recipiat appellatõez ex
ꝓbabili cã emiſſã tũc eñ abſolutõ facta ab eo
tenz etiã p̲te nõ vocata liz ſit iiuſta q² h̄ caſu
iudex ẽ ⁊ p̲ ꝯñs ꝓcedũt rões allate i excoica/
toẽ Ad hoc. c. p̲ tuas. ⁊ qd ibi nõ. de ſentẽ. exc.
⁊ dict⁹. §. vbi autẽ. q̄ ꝓprie loquit' de iudice ad
quẽ. Aut vult ſñiaz excoicacõis reuocare tã/
q̄ iiuſtaz vel eã denũtiare nullaz ⁊ nõ põt ni/
ſi p̲tib⁹ vocatis etſi alit' faceret reuocatio vel
declaratõ nõ teneret ⁊ hoc caũ intelligo. d. §.
ſñias ⁊ Jo. an. ibi rõ eſt q² h̄ caũ ẽ q̄ſi diffini/
tiue ꝓñtiare ſup̲ ipa excoicatiõe ⁊ ẽ act⁹ iu/
dicial' nec ꝯpetit ſibi p̲tãs niſi p̄us exaiauerit
cãz. Et hec faciũt ad. q. q̄tidianaz. Nũq̄d abſo
lutõ a iuramẽto p̄ſtito ſup̲ aliq̄ ꝯtractu facta
ab epõ p̲te nõ vocata valeat i caſib⁹ i q̄b⁹ p̲s
dẽbat vocari do. an. i. c. debitores. d iure iurã
tz ꝙ ſic arguẽdo p̲ ſimile de ſolutiõe fcã ab ex
coicatõe p̲te nõ vocata Sz p̲ p̄dicta ego diſti/
guerẽ ꝙ aut certũ eſt iuramẽtũ eẽ illicituz ex
p̲te recipiẽtis ⁊ ꝓcedit dictũ ſuuz q² hoc caũ
clarũ eſt epm̄ eẽ iudicez ſuũ i abſoluẽdo p̲ id
ꝙ nõt Jnn. in. d. c. debitoẽſ h̄ vbi ꝯtract⁹ ſup̲ q̄
iuramẽtũ fuit p̄ſtitũ in ſui ſerie nullaz iiq̄tatẽ
ꝯtinet lz iiquitas allegaret' p̲ p̲tez puto ꝙ nõ
teneat abſolu° p̲te nõ vocata quia regularit'
epũs nec etiaz papa põt abſoluere a licito iu/
ramẽto alt'ĩ p̄ſtito vt nõ Jnno. in. c. cũ int' pe.
de renũ. ⁊ eſt glo. ordi. in. c. quãto. de iureiur.
⁊ ibi plene dixi ergo nõ eſt iudex in oẽm euen/
tuz ⁊ ſic añq̄ ꝯſtet iuramẽtũ eẽ illicitũ nõ põt
abſoluere ⁊ ꝯſtãe non poteſt niſi parte vocata
vt in. c. tamẽ ex litteris. de. in. inte. reſti. et in. l.
fi. C. ſi per vi vl' alio modo. Uñ p̄ſuppoſito ꝙ
iuramentũ illicitum eſſet receptũ exquo tamẽ
nõ conſtat non tz q̄cq̄d facit q² ignorat id qd
eſt fundamentum ſue iuriſdictiõis ad hoc. l.
quero. ff. de eo qui pro tuto vide notabilẽ the
oricam Bar. in. l. multum intereſt. ff. de cõdi.
et demon et. l. ſi finita. §. iulianuſ. ff. de dã. infec
hoc nõ. ¶ Op. contra tex. in. §. ſane vbi dicit'
ſeu preſupponitur quem poſſe excõmunicari
pro contumacia vel alia cã. Hoc enim videt'
falſum cum ab homine nũq̄ ſit ferenda excõ/
municacio niſi ꝓpter ꝯtumaciã glo. eſt notabi
lis xi. q. iij. nemo. vbi dicit' ꝙ nũq̄ dẽt q̄ſ excoi
cari niſi q̄ñ aliter corrigi nõ põt. Do. doc. ali/
quid tãgũt h̄ ſed nõ clare Uide Jnno. i. c. ex
p̲te. el p̄mo. ʒ. d ṽ. ſig. i vltia colũna. ¶ Dic ad
h̄ clari⁹ ꝙ eo ꝙ ſp̲ ꝯtũacia dẽt eẽ imediata cã
excoicatõnis ſiue p̄ceſſerit delc̃m ſiue nõ. dẽt
p̄us ſp̲ monẽi vt ſatiſfaciat de hac ꝯtũacia i/
mediata itellige ꝯtraria. ¶ Sz q̄ñ offẽſa ſeu
delictũ ẽ cã excoicatiõis h̄ non imediata et de
hac mediata intellige iſtuz tex. ⁊ cõſiles. ¶ Et
adde vnũ nõbile dictũ Jnno. i. c. ex p̲te. ꝙ vbi
p̄ceſſit cõtũacia etl'. exiudicialis põt ſequi ex/
coicatio ſine alia admonitiõe p̲. c. certũ xi. q.
iij. Et vide lati⁹ i. d. c. ex p̲te. ¶ Op. cõtra tex.
ibi ſi maluerit aduerſari⁹. videt' eniz ꝙ nõ ad
appellatũ p̲tinet facultas eligẽdi iudicez co/
raz q̄ cã tractet' ij. q. vi. ad rõnã Do. doc. vario
mõ ſoluũt h̄. ¶ Sz tu dic vt nõ. i. c. cordi. e. ti.
li. vi. i gl. in ṽ. petierit. ¶ Jtẽ op. ꝙ. §. de his vi
det' eẽ ſup̲flu⁹ q² idẽ dicit cũ p̄ori. dic ꝙ p̄m⁹. §.
loquit' cũ appellat aduerſari⁹. iſte cuz appellat
excoicatoꝛ ¶ Jn gl. i. i ſi. p̲ h̄ hoſti. infert. ꝙ ſi p̄
uilegiatus excedat põt ſibi iuſticia denegari
Adducit. c. nuper. §. fi. ʒ. de deci. h̄ ſi nõ excedat
ſecus in. c. iiij. de priuile. in fi. decre et videtur
hoc mirabile dictum. Sz intelligo hoc modo
quando priuilegiatus delinquit contra ſbdi
ditum alicuius iudicis et non vult ſatiſfac'
vt poſtea ſibi petenti iuſticiam de alio ſbdito
vl' de eodem poſſit iuſticia denegari per iudi
cez niſi prius ſatiſfaciat ⁊ eẽt exquiſitus mo/
dus procedendi contra exemptos Sed non
credo procedere quando delictum ipſius nõ
eẽt liq̄dũ. ¶ Jn gl. ij. i fi. dic ꝙ ꝯtraria ꝓcedũt
in iudicijs ſecularib⁹ vt i. c. decz. p̄alle. h̄ iudi/
cia eccl'iaſtica p̄ñt i eccl'ia exercẽi vt in. c. p̄cep
tũ. allegatũ i gl. ẋ. ¶ Jn glo. in ṽ. ꝯtra debitũ
ibi ſine ꝯſilio ⁊ ꝯſẽſu capituli. i eo ꝙ glo. exigit
ꝯſẽſũ capituli i ꝯfirmatõib⁹ electionũ coit dã/
nat' a doctorib⁹ q² iura allegata in gl. ſolũ exi
gunt ꝯſiliũ nõ ꝯſenſũ et maria eſt diuerſitas
it'er ꝯſiliuz ⁊ ꝯſenſuz vt in. c. i. ne ſe. va. li. vi. et
c. cũ in veteri. de elec. vbi dixi Hodie qualis
exigat' cãe ꝯgnitio i ꝯfirmatiõibus electionũ
Dic vt hodie eſt textus in. c. ſi. de elec. li. vi ¶
Jn glo i verbo decedat. ¶ Nõ ex hac glo treſ
rationes decidendi ad tex. q̄re abſolucio po/
teſt fieri a iudice ſa quo. Prima ratõ quia ſpã
le ẽ in ſñia excoicatiõis quia ꝓpter periculuz
timet' ne decedat in excoicatione q² peccatuz
q̄ñz eſt cã accelerandi termios vite ſic etiam
⁊ bonitas ⁊ hoc ne mutet' intellect⁹ bonoruz
itellige tñ nõ ſemp̲ hoc ꝯtigere ꝙ q̄ñz Naz ſi
dictum glo. generaliter eſſz verum nullus ho
mo fere remaneret in mũdo et vide ad itelle/
ctum gl. pulcrũ tex. in. c. ſi ex bono alle. in glo.

Scđ a rō decidendi quia in hiſ q̄ nō capiunt
dilationē nō admittiť appelľo deputa q̄a res
eſt tp̄e peritura. Alia exempla pateť in.l.fi.de
appel.reci.nō tu canoniſta iſtā gl. ¶ Tertia rō
poniť ꝫ in ṽbo p̄terea. q̄ eſt magis gn̄alis ꝙ
iō pōt iudex a q̄.q2 nil deperit aduerſario per
hāc abſolonem cū ſibi caut⁹ ſit p̱ receptionem
cautionis ⁊ excōicato p̱deſt ne interi viteť vl
moriať. Et hac tertia rōne nō ꝙ iudex a q̄ p̄t
om̄e id qđ tendit in faciliorē exitū cāe appella
tionis. Et vide qđ plene dixi in.c.cū teneam².
ſ.e. Sʒ tene mēti hāc p̱ticulā gl.iūcto tex. In
glo.in ṽ.cautione.in fi. ¶ Nō iſtam glo. ſp̱ ex
qua habes regulā ⁊ vnū caſū exceptum a re/
gula. Et hec eſt regula ꝙ abſolutio a q̄libʒ ex
cōicatione fiat cū cautione iuratoria id eſt ꝙ
abſoluend⁹ iuret ſtāe mādatis eccl'ie ſup̱ illa
excōicatione. Caſus except⁹ eſt ille cū fuit ex/
cōicatus q2 noluit parere iuri. i.cū excōicatō
fuit lata p̱ ꝯtumacia iudiciali. Et licet doc.ꝫ
ſimpľr tranſeāt. tn̄ pleni⁹ diſtinguūt hāc māʒ
in.c.ex p̱te.i.ꝑ.de ṽ.ſig.vbi vide. Sed quo ad
caſū ꝫ exceptū puto glo.optime loqui. Primo
cū ꝫ verſeť intereſſe p̱tis et hēat vim cuiuſdā
miſſionis vt in.c.qm̄ frequēter.in ſi.vt lit.nō
ꝯt.ſiē miſſio non reuocať n̄ p̄ſtita cautione fi/
deiuſſoria vel pignoratitia.vt in auc̄.ei q̄ iu/
rat. C.de bo.au.iudi.poſſi.⁊ in.c.i.ꝑ.de ſequeſ.
Ita nec excōicatio debet relaxari n̄ tali cauti
one p̄ſtita. Item cautio iudicio ſiſti ē pretoria
l.i.ff.de p̄to.ſti. Et regulr̄ oēs cautiōes p̄torie
debēt eē ſufficientes.vt in.d.l.i.reſpc̄u regule
¶ Nō dēm pulcrū ꝙ vbicunq3 timeť ne abſol
uend⁹ veniat ꝯtra iuramentū nō ſufficiat iu/
ratoria ita cōīr nōnt doc.c.fi.de reſti.ſpo.⁊ in
c.ad rep̄mendā.de of.or. Adde ad p̄dc̄a.c.i.de
do.⁊ ꝯtu.li.vi.⁊ facit gl.i.c.qđi. ⁊ qđ dixi.ſ.e.

Reprehenſibilis

Prelat⁹ ſubditū ſuſpendere vel ex/
cōicare nō dʒ n̄ monitione p̄miſſa.
nec ſubdit⁹ ꝯtra diſciplinā eccīaſticā appellāe
marie ſi eſt religioſus. ꝫ p̄mo. Iudex a quo p̄
figit terminū appellāti ad appellonem p̱ſequē
dam infra quē ſi nō p̱ſequiť iudex a q̄.reaſſu
mit iuriſdcōnem ꝫ 2°. Appellās ṽo nō p̱ſeq̄ns
appellonem ſuā ꝯdemnať in expenſis appella/
to p̱ſeq̄nti. ꝫ 3° ¶ Et q̄nq3 ſūt dicta tex. 2m ibi.
nec ſubiecta. 3m ibi.ſi vero. 4m ibi ſi aūt. 5m ibi
p̄cipue. ¶ Nō p̄mo.vnā3 rľam gn̄alem ꝙ ſn̄ia
excōicationis vel ſuſpenſionis nunq3 eſt ferē/
da ab hōie n̄ canonica admonitione p̄miſſa ⁊
ſic eliciť illud ꝙ excōicatio nunquā eſt ferēda
ab hōie n̄ p̱ ꝯtumacia. ſiue in nō parendo in
iudicio. ſiue in nō ſatiſfaciēdo.xi.q.iij.epi.vbi
gl. ¶ Hodie adde qđ habeť in.c.i.de ſent.ex.li.
vi.vbi idem diſponiť de interdicto eccīaſtico et
debet in ſcriptis ferri vt ibi. ꝫ limita p̄dicta
⁊ tex.ſm vnū peregrinū dictū Inno.quod nō
ſolet diter allegari in.c.i.de exceſſ. prela.vt re/
ſpectu ſuſpenſionis p̱cedat iſte tex.requirens
monitionē qn̄ ſuſpenſio ferť p̱pter ꝯtumaciā3
ſecus ſi in penā delicti q2 tūc fruſtra fieret mo
nitio cū oporteť eū luere penam delicti ꝯmiſſi
Nā ſuſpenſio ſepe fit p̱pter delictū vt in.c.tam
lr̄is.ſ.de teſti.v.q.iij.in loco.ſecus in excōica
tione.q2 illa nunq3 ferť ab homine p̱pter deli/
ctū ⁊ q̄cito vult ſatiſfacere ilico debet relaxa
ri.xi.q.iij.nemo.⁊.c.illud. Et idē3 ꝙ nō requi
rať ꝫ caſu monitio tenuit Inno.in.c.ad hec.
qm̄ ꝑ.eo.vbi dixit ꝙ excōicatio .interdictū3 et
ſuſpenſio.equipanť in mľtis ⁊ p̄ſertim in hoc
vt debeat precedere monitio.n̄ qn̄ ſuſpenſio fi
eret in penā delicti Hoſti.tn̄ ibi hoc approbat
reſpectu ſuſpenſionis fiende a canone.ſecuſ ſi
a iudice.q2 tunc requiriť monitio ſm eum al
legat.c.ſicut.de coha.cle.et mu. ¶ Mihi placet
indiſtincte dictum Inno.et pro eo videtur tex
in.d.c.tam lr̄is.de teſti.vbi papa ſine monitio
ne impoſuit penā ſuſpēſionis.ergo et alij hoc
facere poſſunt de re iudi.in cauſis ¶ Ad idem
allego.c.rōna ꝯ.ſed nec in ſpē.de ſent.ex.li.vi.
vbi licet prius dixiſſet de ſuſpenſione excom/
municatione.⁊ interdicto.poſtea tn̄ dum tra/
ctauit de offenſis ſeu culpis preteritis vel p̄n̄
tibus ſolū p̱hibet excōicationē3 ferri ſine mo
nitione.quaſi ſecus ſenſerit de interdicto vel ſuſ
penſione qđ nō. ⁊ ꝙ reſpectu monitionis pre
mittende equiparenť iſte ſn̄ie regľariter. vide
bo.tex.in.c.ſtatutū3.de ſen.ex.li.vi. Additio
¶ Et nō ex illo dicto Inno.iudicē poſſe in pe
nam delicti ſuſpendere clericū ab officijs diui
nis ¶ 2° nō principalr̄ ꝙ vbicunq3 ius fulmi
nat excōmunicationē p̱pter delictū tūc iudex
p̄t delinquentē excōicare ſine alia admonitōe
et ē tex. aptus ſm lec. Abb. quem neſcio alibi
et p̱pter hoc dixit ſe excuſaſſe quendam abba
te3 qui excōicauerat monachum ſuū ſine mo
nitione q̄ exiuerat clauſtʒ ſine lic̄ia ⁊ repertū
fuit ſtatutū in monaſterio ꝙ ob hāc cā3 fulmi
nabat excōicationē ip̄o facto ¶ Et hac lec.nō
vnū ſingulare in q̄ hēs excōicationē poſſe fer
ri ſine aliq̄ admonitione qn̄ ius excommuni/
cat p̱pter illud delictum quaſi nil noui videa
tur facere iſte iudex. ¶ Sed ex ꝫ nō aliud mira
bili⁹ ꝙ excōicatū a iure p̱ certo delicto pōt ſu
perior iterū excōicare p̱ eodē delicto alr̄ nō ite
rato nec ꝯtumacia alr̄ de nouo ꝯtracta vt h'c
clāe colligiť intelligēdo illā dcōe3 niſi.poſitā
in tex. ꝯ̄rie facit iſte tex.ꝙ iudex poteſt altera
re ⁊ augere penā a iure determinatā p̱ certo
delicto.videť tex.i.l.qđ ergo ꝯ.pena grauior.

ff. de his qui nō. iſa. vbi bar. hoc tenet exp̄ſſe
ex certa cā facit. l. aut facta. §. fi. ff. de penis. Et
p̄ hec dicta iuris ciuilis defendo hāc lec. Ab
ba. Hoſti. itellexit iſtū tex. qn̄ iudex vult dnū/
tiare excoīcatū a iure vt non requirat moni/
tio ſi factū eſt notoriū. ¶ Nō bene ſuā lec. que
eſt vera in ſe dixi latiꝰ in. c. p̄uenit. §. eo. lec. Ab
ba. magl. ꝯuenit lr̄e. Quid aūt opeꝛ tūc ſcđa
excoīcatio vide bo. glo. i. c. ita quoꝝdā. de. iu/
de. ¶ Nō zꝰ ꝙ appellatio interpoita cōtra diſci
plinā eccleſiaſticā; id eſt ꝯtra ſtatuta eccleſia/
ſtica nō valet. Itē ſi religioſꝰ appellat a pena
infligēda ſm̄ r̄gulā ſuā vel ſm̄ ſtatuta homiſ
nā illa ſunt eis leges. ad h̄. c. ad noſtraz. §. eo.
¶ Quarto nō ar. optimū ꝙ nō ꝓſequēs appel
lationez ſuaz licet fuerit fruſtratoria nō pu/
nit pena extrinſeca de iure canonico ꝫ fit cō
dēnatio expenſaꝝ vide qđ dixi in. c. ij. §. e. ⁊ in
c. cū parati. ¶ Alcio nō h̄ ar. ꝙ abbas nō pu
nit ſbditū ſuū ſine cōſenſu capituli ſui hoc tn̄
coīr reprobat qꝛ ſolꝰ abbas hēt ptātez in ſoli
dū circa mōachos vt in. c. ad noſtrā. §. e. Ple
ne nō. Jo. an. i. c. Johānes. de regu. vide tex.
bonū in. c. nulla xviij. q. ij. Ad iſtū tex. rn̄detur
ꝙ nō loquit de pena iferēda a p̄lato ⁊ capitu
lo ꝫ de pena inferēda a p̄lato ſtatuta p̄ p̄latū
⁊ capitulū qꝛ ſepe vltra r̄gulā religioſi faciūt
ſibi ſtatuta vt in. c. ad noſtrā. §. eo. ¶ Nō ſm̄
hanc ſolutiōez ꝙ etiā illam penaz ſtatutam
coī ꝯſenſu ſolus abbas infligit. Reperio aliū
intellectū ad iſtum tex. in loco extraneo vide/
licet in. c. i. de ſen. ex. li. vi. p̄ Jo. an. poſt alios
vt procedat iſta lr̄a qn̄ p̄latus eſt nimis ſeue
rus in corrigendo ⁊ tunc adhibeat. c. cōſenſū
h̄ certe h̄ eſt diuinare ad iſtū tex. licz ſit equuz
nullibi tn̄ de iure ꝓbat naz ꝓmptū eſt r̄medi/
uz ꝯtra p̄latos ſeueros ſcz p̄ appellatiōez. Nā
hic ſolū tollit appellatiōez ꝯtra r̄gule diſcipli/
nam. ſecus aūt ſi punit p̄latus religioſū iniuſ/
te et cōtra regulaz qꝛ tunc bn̄ pōt ab eo appel
lari ad ſupiorem vt in. c. ad noſtraz. ⁊ ibi dixi
§. e. ⁊ ſatis ꝓbat h̄ a ꝯtrario. ¶ In glo. prima
ibi trina vel vna pemptoria pro omnibus et
⁊ vide practicā in. c. ꝯſtitutionem de ſen. ex. li.
vi. i ⁊ fi. vbi ponit ꝓprie q̄lis debet eſſe moni/
tio q̄ debet p̄cedere ⁊ vide bonaz glo. q̄ ponit
diuerſas formas citandi in notorio vbi res
rapta eſſet pn̄s ſufficit vnica monitio vide p̄
archy. xxiiij. q. iij. de illicita p̄ doc. in. c. dilecto
de ſen. ex. li. vi. In eadem ibi de canonica am/
monitōne. melius dixiſſet glo. de euangelica
monitione. Nam. c. nouit alle. in glo. non tra/
ctauit de canonica āmonitōne ꝫ de euāgelica
¶ In. glo. ij. ibi tene tn̄. nō glo. ex qua habes
ꝙ excōmunicatio ſine āmonitione lata tenet
Et idez nō. glo. xi. q. iij. in ſūma. ij. q. i. in ſūma

ꝓbat in. c. ſacro. de ſen. ex. qđ ꝓcedit etiam in
delegato vt nō. Inno. in. c. illud. de. cle. ex. mi.
⁊ in c. prudenciam. de offi. dele. vide glo. in. c.
ſacro. p̄alle. ⁊ iꝰtū glo. excipit hic duos caūs
dic ꝙ illi caūſ nō recte excipiūt a r̄gula qꝛ nō
loq̄tur qn̄ monitio p̄ceſſit ꝫ vide vnuz caūm
vere exceptū in. c. ſtatuimꝰ. de ſen. ex. li. vi. vbi
nō tz excoīcatō lata i ptcipātes cū excoīcato
monitiōe ſi p̄miſſa ⁊ ille tex. optie ꝓbat ſniam
tenē i alijs caſibꝰ arguēdo p̄ locū a ſpāli. Et
illō. c. ſtatuimꝰ. ē reſtrigendū ꝓut ibi nō. p̄ ab/
ba. ⁊ Jo. an. ſic itellige gl. in. d. c. ſacro. q̄ vr̄ ſi/
bi cōtrariari ꝫ optie loquit diſtinguendo ſm̄
predicta. ¶ In glo. in verbo ſi quid ꝓpriū ibi
ꝯ. eo. nicolao. vbi hoc expediet latiuſ ⁊ in. c. ſe/
pe. ꝯ. eo. ti. Sed circa hoc ⁊ circa tex. orit dubiū
quis faciet iſtaz ꝯdēnationez expenſaꝝ vide
Fre. ꝯſi. cxxxi. ⁊ v̄a cōcluſio eſt hic ꝙ ſi iudex
ad quem ꝓnūciabit male appellatū idubie fa
ciet ꝯdemnatiōez expenſaꝝ. c. vt debitus. ꝯ. e.
Si v̄o plene nō ꝯgnouit h̄ ꝓnūtiauit appella/
tionez eē deſertaz ⁊ ſe nō eſſe iudicē ꝯpetentē
Idē eſt dicendū qꝛ ex quo fuit iudex in ꝯgnoſ
cendo an ſua eēt iuriſdictio eſt etiaz iudex in
acceſſorio vt ꝯdemnet temē litigātem in expē/
ſis vide tex. notabilez in cle. prima de reſcrip.
Vide bonā glo. in. c. vult. e. ti. Si vero iudex
ad quē nūq̄ fuit aditus. ꝫ iudex a quo reaſ/
ſūpſit iuriſdictōez deſcta appellatiōe tūc ipe fa/
ciet hāc exceptōez ꝯdēnatoriā ⁊ aget ad iſtaſ
expenſas nō ſolm̄ officio iudicis. h̄ ꝯditiōe hꝰ
decre. ⁊ h̄ vltimū vr̄ ꝓbare iſte tex ¶ In fi. gl.
nō. glo. ex qua hēs ꝙ vbi id qđ eſt ſoluēdū eſt
pena reſpectu eius qui dēt ſoluē h̄ reſpectu il/
lius cui debet ſolui eſt itereſſe tūc ꝓpter iopiā
debent. ſoluere fit ꝯdēnatio in penaz corp̄alē
vt h̄ iuncta glo. ꝓbat in. c. finē. §. de do. et ꝯtu
vide hoſti. in. c. ſi. de reſcrip. ¶ Sz circa p̄dicta
⁊ tex. dubitat quis dicat nō hr̄e ꝓpriuz vt ſic
euitet ꝯdēnationez expenſaꝝ. Docto. ponūt
exemplū in religioſis xij. q. i. non dicatis Itē
in illis qui ex toto ſūt ipotentes ad ſoluendū
ſecus dicunt in clerico hn̄te beneficiū licet nō
habeat p̄rimoniū dicunt enim hoc caſu ⁊ p̄n/
cipaliter hoſti. ꝙ ꝯdēnabit ⁊ ſatiſfaciet de red
ditibus b̄ſicij dūmodo ecclia enormiter non
ledat allſat. c. p̄uenit. de fideiuſſ. nec debet ſm̄
eū haberi rō ꝯfuſionis ⁊ iopie ipius deliquē
tis quaſi velit dicere ꝙ nō dimittet ſibi vnde
viuat h̄ ſimplr̄ debet ſatiſfieri ꝓ vt dicit. allſat
ſimile in ep̄o vaſallo cōmittente felloniam id
eſt delictum ꝯtra dominum feudi. Nam p̄uat
in vita ſua illo feudo qđ eſt de mēſa ipius vt
in. c. ſi clericus vel ep̄us. de capit. corra. in li.
feu. hanc opi ſequitur do an. q̄cquid ſenſerit
Archy. in. c. ſtatutum. de reſcrip. li. vi. Et vr̄

ſequi do. An. diſtinctionē glo. in. c. pñti. de off
oz. li. vi. vbi gl. diſtinguit an ꝛ qñ clerici faci/
ant fruct⁹ ſuos q̄i de illis q̄s facit ſuos tene/
at ſatiſfacere ꝓut dicit ħ. ſec⁹ de his q̄s nō fa
cit ſuos. ꝛ ħ in veritate voluit hoſti. licz hic
nō declaret. latius ponit in. d. c. ꝑuenit. Attē
de qꝛ veritas hui⁹. q. depēdꝫ ab alia. ¶ Nūq̄d
clerici faciūt fruct⁹ beneficioꝝ ſuoſ vt poſſint
diſponere ad libitum ꝛ teſtari. ¶ Ego ſꝑ tenui
ↄtrariā opi. ſequēdo Archi. in loco pal. ꝛ Jo.
de lig. in cle. grē. de ſꝑ. dicaz in. d. c. peruenit.
vide bo. tex. iuncta glo. in. l. non eſt ignotum.
C. de admi. tuto. vbi ſi tutoꝛ inſtituit litez ca
lumnioſaz tenet ſoluere expenſas de ſuo ꝛ nō
de bonis pupilli licet egerit nomine pupilli
Idem dicit glo. ſinglaris in ꝑlato quā teneb
ſemꝑ menti qꝛ saltē nemo poterit illaz negare
qñ eſt talis prelatus q̄ nō facit fruct⁹ ſuos vt
epūs vel ali⁹ prelatus religioſus ꝛ ſiles. Ad
uerte tñ ꝙ vult plus illa gl. vt non ſoluz ↄde/
mnet etiā qñ inſtituit litē calumnioſā nomie
ꝓprio ħ etiamſi noie eccl'ie ſue. Et ↄclude lati/
us et clarius ꝑdicta ſic ꝙ q̄ clerici ↄdemnant
in expenſis in cā ꝓpria. q̄ in cā quā agitarunt
nōine eccl'ie. Primo cāu indubie mandat exe
cutioni ī bonis ꝑrimonialibus ſi que hñt vt
ħ ꝛ facit. c. mſ'ca. de ꝑben. iūcta gl. in ꝟ. de ſuis
Si vero non hñt bō ꝑrimonialia ħ bñficialia
ſic tūc reſpectu eoꝝ reddituū qꝛ debent ↄuerti
in vtilitatē eccleſie non dꝫ executio fieri per re
gulam delictum ꝑſone. de re. iur. li. vi. et ſenſit
hoſti. ħ Sed reſpectu illoꝝ reddituū qui de/
bent ↄuerti in vtilitatem perſone ipſoꝝ cleri/
coꝝ eſt dubium ꝛ ter e ido opi. quam. ſ. tenui
Credo etiam ꝙ ad tales redditus nō debent
man⁹ extendi. ꝛ ratio quia eccleſia tenetur cle
ricos alere ad ſui decorem nec tenet ſuas con
demnationes ſoluere. Unde ſi clericus non
venit alendus nō tenet eccl'ia in aliq̄ ↄtribu/
ere Debet enī cleric⁹ ꝑticipare de bonis eccle
ſie q̄tenus indiget ad neceſſitatē ſui victus ꝛ
nō aliter vt in. c. epūs. xi. q. ij. ꝛ. xij. q. i. §. ſi. cuz
. c. ſequē. ꝛ vide de hoc q̄d dixi in. c. olim. ij. de
reſti. ſpo. ꝛ in. d. c. ꝑuenit. de fideiuſſ. ſed atten/
ta ↄſuetudine gñali ſm quā clerici perſonal'r
beneficiati faciunt fructus ſuos iuxta diſtin
ctionem gl. dicti. c. preſenti. poſſit admitti opi.
hoſt. dūmodo ex hoc clerici nō mendicarent
quia hoc redundaret in oꝓprobiuz eccl'ie. xcij
di. dyaconi. ꝛ ſic indirecte puniret eccleſia q̄d
fieri nō deberet. ar. regule delictuz. ꝑalle. Aut
clerici litigarunt nōie eccleſie ꝛ tunc aut colle
gialiter et mandatur executioni in bonis ec/
cleſie qꝛ delictum prelati cōicato ↄſilio capitl'i
nocet eccl'ie ꝑſertim in iudicio saltē in hac cō
demnatione ꝓ quo allego caſū in. c. i. de do. et
ↄtu. vbi hoc ꝓbat etiaz in religioſis. facit q̄d
leg. ꝛ nō. in. c. ij. de oz. cog. ꝛ in. d. r̄gula delictū
Aut litigauit ſolus ꝑlatus ꝛ tunc ipſe debet
condemnari in expenſis de ſuo. vt eſt tex. iun/
cta glo. nōbili. in. d. l. non eſt ignotū. C. de ad
mi. tu. Non enī videt ſibi mandatū vt cauſaz
iniuſtā ꝓmoueat vt. l. ſi ꝓcuratoꝛ. ff. de condi
inde. Et idem eſt in omni adminiſtratorē gña
li agitante ſeu litigāte ſine iuſta cauſa. vt ibi
nōnter dicit Bar. Si vero prelatus nō habꝫ
vnde de ſuo ſoluat ſatis pōt dici q̄d dixi ī pri
mo mēbro. Addict. ij. ꝛ hec ſufficiant quo ad
hūc articl'm ꝛ ꝑ ↄñs ad totū. c. que nō diligē/
ter ꝛ tene ſꝑ menti qꝛ ſunt vtilia dicta.

AD hec Iudex a q̄ nō obſtante appel'one cognoſcit de
cā ſi appellās nō ꝓſequit. ħ ꝑmo ¶ Iu
dex vt ſuſpect⁹ recuſat⁹ ꝑt alteri cauſā ↄmittē
ħ z° ſm vnū intellectū. de ħ tñ dic vt plene di/
cā in. c. cū ſpēali. ſ. e. dico pleniſſime in repetiti
one. c. ſi quis contra clericū. de fo. ↄpe. duo ſūt
dicta. zm ibi. aut ſi. ¶ Nō ꝑmo ibi fas tibi ſit.
ꝙ iudici a q̄ non imponit neceſſitas ꝑfigendi
terminū ad appellandū. Eſt ergo in facultate
ſua vtꝝ velit prefigere talē terminuz vel eum
relinq̄re diſpōni iuris cōis. ħ ꝓbat illud ver/
bū fas. nō enī importat neceſſitatē ſic nec ver
bū ꝑt. l. ſepe. ꝛ. l. gñaliter. ff. de off. preſi. ꝛ. c. ↄſu
luit. de off. dele. et ħ tenet hoſti. ħ. ꝛ in hoc te
ne menti iſtuz tex. Nō ergo iudex grauat par
tem ꝑfigendo vel nō ꝑfigendo cuz ſit in mera
facultate ſua. puto tñ ꝙ vbi eſſꝫ ſuſpicio appel
lationis fruſtratorie ꝙ iudex peccaret non ꝑ/
figendo terminū qꝛ debꝫ obuiāre malicijs ho/
minū qui q̄ñꝗ appellāt vt differant litem per
annū vel bienniū. Allego tex. ſ. c. primo. in ꝟ.
mandamus. facit. c. peruenit. ſ. eo. ¶ z° nō in
ꝟ. aut ſi. ꝙ ſi iudex recuſatus non vult contē/
dere de iuſticia recuſationis non deuenit ad
electionē arbitroꝝ ſed ipſe poteſt ꝑtes ↄpellē
vt iudicē eligāt cui ipſe ↄmittet vices ſuas ꝛ
iſte eſt vn⁹ ītellect⁹ hui⁹ l're Pōt z° intelligi
ꝙ debent ꝑtes eligere iudicē in arbitruz qui
dirimat queſtionē ſuſpitionis ħ de hoc dicen
dum eſt vt dicam in. d. c. cū ſpāli ſ. eo. ti.

PErvenit Caſus Si canoni cus ad reſidentiaz
monit⁹ appellat ſtatuit ſibi terminus
ad appel'one; ꝓſequēdā ꝛ interī deſeruit bñfi
cio ꝑ vicariū de fructib⁹ bñficij ſuſtentanduz
etſi appel'onē nō ꝓſequit vel reſidentiā nō fa/
cit ꝑuat ꝑbenda. In ꝑma po⁹ deciſa ↄſultatō
z° rñſio ibi cum autē q̄. z° facit q̄ ꝑ ſe patent
¶ Nō ꝑmo canonicū poſſe cōpelli ad reſiden
tiam faciendā in eccl'ia ꝛ ad deſeruiendum ꝑ
ſonaliter eccl'ie vbi habet ꝑbendaz ¶ Et ex ħ

⁊ ex tex. infero ꝙ de iure coi non poteſt etiam
canonicꝰ ꝑ aliuꝫ deſeruire ad hoc. c. cōquerē/
te. ꝭ. de cle. nō reſi. Nūquid valeat cōſuetudo
in oppoitū dic vt plene nō. in. c. cū omēs. §. de
ꝯſti. ⁊ marie ✠tit dubiū Nūquid valeat ꝯſue
tudo vt etiam ꝑ aliū nō teneat deſuire plene
dico i repetitiōe. §. qui ✠o. i. c. ſtirpāde. de p̄ben
¶ zº. nō ꝙ ad faciēdā r̄ſidentiā i bn̄ficio non
requirit̃ neceſſario citatō iudicialis ꝫ ſufficit
monitō extiudicial̃. Nec etiam requirit̃ ſn̄ia p̄
uata ꝯtra nolētem r̄ſidere ꝫ ſufficit ſpoliatō
facti facit tex. c. ex tue. de cl. nō reſi. Et ita ꝯſu/
luit oldra. ꝑ mſta iura. dicā latiꝰ in. d. c. ex tue
¶ zº nō ꝙ a p̄cepto ſeu a monicōe extiudiciali
pōt appellari ſi ex tali p̄cepto ꝑs ledit̃. ¶ Jteꝫ
nō ibi mādamꝰ. ꝙ ſi p̄ſūptio malicie ē ꝯtra ap
pellāteꝫ dꝫ iudex ſibi p̄figē t̃minū ad appella/
tōeꝫ ꝓſequēdā ad ħ allegaui iſtū tex. §. c. pr.
¶ Ultio nō caūm in q̄ in bn̄ficio ponit̃ vica
rius tp̄alis. vtꝝ aūt licitū ſit clerico ꝯſtituere
taleꝫ vicariū tp̄alem ſine auc̃te ſupiorꝫ. vide
tex. c. cū ex eo. de elect. li. vi. ⁊ ibi ꝑ Jo. an. Pōt
etiā colligi ex tex. ꝙ valet appellatio inp̄oita
ꝑ clericū ne pſonalit̃ teneat̃ r̄ſidere in bn̄ficio
ſuo qđ intellige ſi p̄tendit iuſtā cāꝫ nō reſiden
di ⁊ ſic pōt ſolui ꝯtrariū de. c. relatū. ꝭ. de cle. ñ
reſi. vbi talis appellatō nō admittit̃. nā ibi bn̄
ficiū erat curatū ⁊ ꝓmiſerat reſidere et nulla
cā legitīa allegabat̃ in ꝯtrariū. Jn glo. ij. ibi
admittit̃ ħ fruſtratoria appellatio. Glo. ſentit
ꝙ admittebat̃ olī fruſtratoria appellatō ꝙ ꝑ/
fecto nō eſt veꝝ ſi cōſtabat eā eſſe fruſtratoriā
vt in. c. ad noſtraꝫ. ⁊ in. c. ſuggeſtuꝫ. §. e. ⁊ in. c.
ꝯſuluit. ꝭ. e. ħ bn̄ admittebat̃ oliꝫ appellatō añ
ſn̄iaꝫ nō exp̄ſſa cā q̄ ꝑ ſe ipaꝫ erat fruſtratoria
Nec ob. iſte tex. qꝛ ħ nō p̄ſupponit̃ ꝙ illa appel/
latō eēt fruſtratoria. i. p̄ſumebat̃ et ħ iō quia
p̄ma fronte erat ꝯtra diſpōneꝫ iuris cū de iu/
rē coi teneret̃ reſidere in bn̄ficio ꝫ qꝛ illud ius
cōe hēt multas exceptiones vt in glo. prima
ideo olim admittebat̃ iſta appellatio cā non
exp̄ſſa. quia poterat verificari in caſibus ex/
ceptꝫ. Hodie aūt neceſſe eſt exprimere cām rō
nabilem vt in. c. vt debitus. allegato in glo.
Abbas tn̄ nitit̃ ſaluare hoc. c. etiam ſm̄ iura
hodierna. quia cuꝫ iſtud p̄ceptū de reſidendo
haberet viꝫ diffinitiue nō erat opus exp̄mere
cām in appellatiōe nec in mera diffinitiua vt
in. l. ij. ff e. ¶ Nō bene ħ dictum abb. ſentit enī
ꝙ interlocutoria hoīs hēns vim diffinitiue
regulatur ſm naturam diffinitiue. Jdeꝫ ſen/
tit ſpe. co. ti. §. in quibus. ✠. ħ nunquid. Jo. an
videt̃ velle diſtinguere vtruꝫ talis interlocu
toria proferat̃ litꝫ. ꝯtꝫ. vel añ ꝑ nōta in. c. dudū
el. ij. §. ꝺ elec. quaſi velit dicere ꝙ ſi fert̃ lite ꝯtꝫ.
regulariter ſm nām diffinitiue. ſi añ ſm nāꝫ

intꝫlocutorie. forte fuit ip̄e motus hac rōne qꝛ
añ litē ꝯtꝫ. nō pōt ferri diffinitia ꝗtūcūqꝫ ꝑ cō
feſſioneꝫ liq̄at de cā ſed ſit qđdaꝫ p̄ceptum de
ſoluendo nec dat̃ tantū tēpus ad ſoluendum
ſicut dat̃ ꝯdēnatꝫ. ꝑ ſn̄iam nō. in. d. c. dudum. ij
q. i. nos in quāqꝫ. Bar. in. l. nō fatet̃. ff. de ꝯfeſſ
videt̃ velle ꝙ vbicūqꝫ ſit p̄ceptū cā plene non
ꝯgnita nūqꝫ habet viꝫ diffinitiue vide gl. nōbi
leꝫ que ħ ſentit iūcto tex. i. c. ex p̄te. el. i. ꝭ. de ✠b.
ſi. Dn̄i de rota deciſ. lxxxi. videt̃ diſtiguē vt q̄
ad effectū r̄uocandi ſortiat̃ nām intꝫlocutorie.
Uñ dicūt ꝙ ſi iudex ꝓnūtiauit appellationeꝫ
eē deſtā pōt illaꝫ ſn̄iaꝫ intꝫlocutoriā reuocare
licꝫ hēat vim diffinitiue. ſentiūt tn̄ ħ ꝓcedere ſi
fuerit appellatū. ꝫ q̄ ad effectū cle. appellāti e. ti
⁊. c. vt debitꝰ. ꝭ. e. Dicūt ꝙ habet vi diffinitiue ⁊
ſic i ħ ſētiūt cū abbate vide ꝑ archy. ⁊ Jo. mo
in. c. cupientes de elect. li. vi. vbi ſentiunt eam
habere vim intꝫlocutorie ⁊ in hoc multe ſunt
diuerſitates. Uide per bar. in. l. qđ iuſſit. ff. ꝺ
re iudi. in fi. et in. l. ticia. de accu. Ego in hoc
articulo ad has opi. concordandas ponereꝫ
hāc ꝯcluſionē ꝙ interlocutoria hoīs hn̄s viꝫ
diffinitiue non regulat̃ ex toto vt diffinitiua
nec vt intꝫlocutoria ꝫ trahit̃ qn̄qꝫ ad naturaꝫ
intꝫlocutorie. qn̄qꝫ ad naturam diffinitiue ſm̄
ꝙ magis p̄ticipat de diffinitiua vl̃ interlocu/
toria. Hec interlocutoria homīs habens viꝫ
diffinitiue eſt qđdam medium inter pure dif/
finitiuam ⁊ pure intꝫlocutoriam Non enim
eſt pure diffinitiua quia nō imponit finē toti
cāe. Non eſt pure interlocutoria quia nō ſpe/
ctat aliaꝫ ſn̄iam diffinitiuā pº ſe. Exēplū qñ
iudex ꝓnūtiat ſe nō iudiceꝫ ꝯpetēteꝫ vel non
eē r̄ndēdum libello tāqꝫ inepto vide glo. i cle.
p̄ma de ſeq̄ſt. Si ergo hec ſn̄ia tꝫ qđdam me
dium dꝫ trahi ad nām alterius extremorum
ſm qđ magis participat cuꝫ illo extremo. ¶
Similiter i hermofrodita. iiij q. iij. hermofro/
dita. l. q̄rit̃. ff. de ſta. ho. Simile etiam de tacē/
te qui tenet mediū inter contradicere ⁊ ꝯſen/
tire. Unde qn̄qꝫ hēt̃ ꝓ ꝯſentiēte. qn̄qꝫ ꝓ ꝯtra
dicente ſm ꝙ magis ꝑticipat cū nā alterius
extremoꝝ vt plene nō. marie per Dy. in regu
la is qui tacet. de re. iurꝫ. li. vi. dixi in. c. nonne
de preſūptꝫ. Et ideo bonus iudex habebit diſ/
currere ꝑ ſingulos actꝰ ¶ Et cā exempli vt in
telligant̃ p̄cedentia diſcurramus ꝑ tres actꝰ
Nam aliter appellat̃ a diffinitiua aliter ab in
terlocutoria. cum alia ſolēnitate fert̃ diffiniti/
ua cū alia interlocutoria. Jnterlocutoria po/
teſt ꝑ iudicem reuocari diffinitiua non. Nūc
eſt dubiū qualit̃ regulabit̃ interlocutoria ha
bēs vim diffinitiue. Dico enim ſm ꝯcluſioneꝫ
p̄miſſaꝫ attingendo p̄mū actuꝫ ꝙ ſi interlocu
toria eſt talis q̄ finit iuriſdictionem iudicis

ſiue officiū ſuū in illa cā debet appellari tāq̄
a diffinitiua puta ſi pnūciauit ſe iudicez non
competētez iuxta nō. in. c. ſignificātib' de off. dele
et in auc. hita ne fi. p pat. C. vbi p gl. Nam p
h cau̅ ceſſat rō q̄re ius voluit cām exprimi in
appellatione ab interlocutoria vt. ſ. debitus
honor deferaī iudici. Naz ex quo pōt cōſequi
iuſticiaz coraz iudice non debet ab eo recede
re p appellationez ñ expreſſa rōnabili cā vt in
d. c. vt debitus. Sz ſm exemplum pmiſſū nlla
iniuria fit iudici cū pnūciauit ſe non iudicez
ergo debet trahi ad nām diffinitiue. Sz ſi ē ta/
lis interlocutoria q̄ non finit officium iudicis
ita φ poſſū ab eo iuſticiam cōſequi tunc debz
regulari tam̄ ꝗ interlocutoria q2 magis tra/
hitur ad naturam interlocutorie rōne p̄dicta
Exemplū ſi iudex pnūciauit nō eſſe rñdendū
libello tanq̄ inepto. Nam exprimendo cāz ra
tionabilē corā eo pt ipſe mutare ſñiaz ſuā vt i
d. c. cū ceſſante. ¶ Idem p oia dic q̄ ad zm actuz
nā ſi iſta q̄i diffinitiua hz oēm effectuz diffini
tiue ſeruabiī ſolennitas q̄ in diffinitia ſeruā/
da eſt. als ſecus. Quo ad zm actū. ſ. reuocatio/
nis dicaz plene in. c. cū ceſſante. ī. eo. vbi meli'
cadit Et p hec opi. ɔtrarie pñt ad ɔcordiā re/
duci. ¶ In glo. in ꝟ. aſſignes. in fi. Ex hac gl.
collige duas rōnes. q̄re pēdente appellōne fit
hic illa innouatio. pma ē ſpēalis. ſ. in fauorez
eccleſie et cult' diuini. ſcda eſt magiſ gñalis et
nōbilis. valet pp̄ter pſūptionez q̄ erat contra
iuſticiā appellonis. nā pſumebaī fruſtratoria.
et doc. circa hoc multū inſiſtūt. Sz vt clare ha
beas mām ɔſidera duos caſus. ¶ Prim' ſi iſte
canonic' p̄tendebat nō debere reſidere pſona
liī nō tñ negabat q̄n p ſbſtitutū. Scds caſus
q̄n p̄tēdebat nllo mō teneri ad reſidentiā nec
p ſe nec p ſubſtitutū forte ex p̄uilegio vel con/
ſuetudine. Primo caſu nlls fauor hic ɔcurrit
nec pſumptio appellonis iniuſte ſʒ mera iuſti/
cia exerceī q2 tū nō negaret q̄n ſaltez p ſubſti
tutū deberet deſeruire. fruſtra expectareī euē
tus cū nlls eēt effect'. vt in. c. cū ɔtingat d off
dele. Nec fit h caſu innouatio ɔtra appellonē
facit. c. cū nob. de elec. ¶ z° caſu militat ɔtrari/
um glo. et tūc potes ɔiūgere illas duas rōes
glo. φ h fit iſta innouatio. tum pp̄ter fauorem
cultus diuini vt ne appellatiōe exñte friuola
priueī interim eccleſia ſuffragio iſti'. tum pro
pter pſumptionem friuole appellonis. ¶ Et ex
his habes caſuz nōbilem in q̄ aliq̄d innouaī
ɔtra appellonem que recipiī a iudice. Simile
in. c. fi. de eo. qui mit. in poſſ. et quod ibi dixi. et
c. cum pſone. in fi. de priuil' li. vi. Reſpectu ve/
ro facultatis appellandi de iure ciuili Dic φ
trahiī ad naturam diffinitiue. quia non pōt
amplius reuocari gratia niſi nunc appelletur.

iuxta ea que dixi. ſ. e. ſup eo. et vide ad mām
q̄d nō. Cal. in. c. ad diſſoluendū. de deſpō. imp
et Fre. ɔſ. cxij. et Bar. in. l. ticia. ff. de accu. vbi
tenet q̄d. ſ. dixi φ de iure ciuili poteſt appella
ri ex quo non expectaī alia diffinitiua. Ideo i
hoc excedit naturā diffinitiue ſed reſpectu ſo/
lennitatis pnunciandi habet vim interlocu/
torie q2 nō eſt neceſſe φ ɔſeruet ſolennitas de
qua in. c. fi. de re iudi. li. vi. Et forte hec opi. ve
rior q2 cū nō decidit totā cāz p̄ncipalez nō eſt
ſuāda ſolēnitas cū nō agaī de tāto p̄iudicio

Consuluit Caſus Appello ɔtra canoneſ nō admittiī. Vel latius ſic. A iudice iu
ris diſpōnem exeq̄nte nō appellaī. ſcda ibi. nō
ɔuenit. Et intellige hanc lrām duob' modis
Pri° φ cū eps ɔpelleret iudeos vt dimitterēt
mancipia chriſtiana i ſua libertate cū nō ſit li
citū eis ſm iuris diſpōnez hr̄e ſeruos chriſti/
anos appellabaī ab eo p regem francoꝝ q̄ in/
terponebat appellonez in fauorē iudeorū a q̄/
bus forte mlta ɔmoda p̄cipiebat. ¶ Scdo mō
pt intelligi φ nō appellabat h rex ſʒ appellaba
tur ab eo q̄ tanq̄ miniſter ecclie ɔpellebaī iu/
deos vt dimitterent ſeruos chriſtianos. Et
vtraq̄ lect. pt adaptari lr̄e nec mutaī iuri. diſ/
poſitio. Naz vtroq̄ caſu appello erat ɔtra diſ/
poſitionē iuris. merito nō erat admittenda ¶
Nō φ vbi appello māifeſte ē ɔtra ius nō teneī
iudex ſupſedere imo debet p̄cedere ad executi
onē iuris. h intellige niſi allegeī aliq̄ rōnabil'
cā in qua forte illud ius gñale. fallit vt pbaī
ſ. c. pr. Ad idem. c. rōna. eo. ti. li. vi. hoc tamen
eſt verꝫ φ vbicunq̄ gñaliter a iure interdiciī
appellatio non teneī iudex ſupſedere executio
ni niſi exprimaī aliq̄ rōnabilis cauſa iuri cō/
formis. de quo per Inno. in. c. paſtoral' §. pre
terea. de. of. dele. ¶ z° nō ex tex. iūct. s iuribus
all'. in gl. φ papa in ɔcernētibuſ decorem chri
ſtiane religionis etiam pc̄co ceſſante pt ſtatu
ere inter laicos etiam infideles. Nam nullū
pc̄m ineſt vt iudeus hēat ſeruū chriſtianū ſʒ
dedecorat et degenerat chriſtianā religionez
Et ſic habes vnū caſum nōbilem et gñalem i
q̄ papa exercet iuriſdictionē inter laicos etiā
infideles. et gñaliter quā ptātem hz papa cir/
ca infideles. Vide nōbiliter p Inno. in. c. q̄d
ſup his. ī. de vo. vbi diceī ¶ Vltimo nō regē
ſecularē etiā ſupiorē non recognoſcentez non
poſſe in regno ſuo ſtatuere vt iudei habeant
ſeruos chriſtianos. hoc ideo q2 p̄ncipes ſecla
res ſubſunt pape in ɔcernētib' ſalutē aīe vel
decorē chriſtiane religionis. lxvij. di. i. c. duo.
vide tex. in. c. i. de homi. li. vi. In gl. fi. Et ratō
ſpecialitatis ē quia ius neminem grauat ita
nec ius exequens. xxiij. q. iiij. q̄ peccat. l. grac'.

C.de.adul.ergo nõ põt appellari cũ imediata
cã appellatiõis ſit grauamẽ iiuſtũ. vt in.c.ſug
geſtũ.in fi.ſ.eo. Et hec faciũt ad q.nũquid a
ſtatuto loci poſſit appellari Bar.poit in.l.om
nes ꝓpli.ff.de iuſti.⁊ iure.in repetitõe.⁊ in.l.fi.
de app.reci. In effectu facit tria mẽbra ꝙ ſi ſta
tutũ eſt gñale effectu ⁊ ꝟbis nõ põt appellari
ſic nec a lege coi vt i.l.ſi q̃ pena.ff.de ꝟ.ſig.vi/
de tex.de iure canonico i.c.qꝛ nos.ĩ.e. ſm verꝫ
itellectũ Si vero ſtatutũ ex ꝟbis ⁊ re eſt pſo
nale vt qꝛ ꝯcernit vnã pſonam tm̃ tũc talis p
ſona põt appellare ar.in.l.i.§.ſolẽt.ff.qñ app.ſit
facit tex.optime.i.c.cũ oẽs.ſ.de ꝯſti.cũ ibi nõ
⁊ rõ hui⁹ dicti põt eſſe duplex. Prima qꝛ ſtatu
tuꝫ dꝫ eẽ gñale cũ ſit quedã lex iiij.di.erit aũt
lex.g⁹ nõ debꝫ fieri ſtatutũ in odiũ illi⁹ pſone
tm̃. Itẽ tale ſtatutũ põt dici qðdaꝫ p̃ceptuꝫ ⁊
nõ lex ꝫ a precepto iiuſto põt appellari vt.ſ.c.
pr.. Tertiũ mẽbꝝ qñ lex vel ſtatutuꝫ ẽ gñale
q̃ ad ꝟba ꝫ in effectu eſt pſonale ⁊ idem qð in
ꝓrimo caũ eiſdem rõnibus. Nã non ꝟba ſed
mẽs legis ꝯſideranda eſt in regula fi.de re.iu
ris li.vi.l.nõ dubium. C.ð legi. Optime facit
lex.i.in fi.ff.de doli excep. Et hec verba ſũt no
tanda. Aliquid p Cy.C.que ſit lon.conſuetũ
generaliter dicerem ꝙ non ſit fienda dria an
ſtatutum ſit gñale vel pſonale ꝫ ſolũ an con/
tineat in ſe aliqu i iiquitatem ⁊ tũc poſſet ap/
pellari ⁊ vnus ſolus poteſt reſiſtere omnibus
ſtatutarijs vt in.c.i.de his que fiunt a ma.pte
capituli. lxv di.c.i. Vide pulchrum dictum
Inno.in.c.i.pcalle.vbi dicit ꝙ qñcũq ſtatu/
tum iniquuꝫ edit vel aliquid iniquum ſit in
vniuerſitate quilibet pretendens intereſſe po
teſt ꝯtradicere ⁊ appellare ⁊ ſi non pretẽdit intẽ
eſſe tenet ꝯtradicere ꝓpter iiuſticiã nec ſufficit
tacere alꝰ inuolueret pena ⁊ peccato cũ alijs
ꝯſentientibus quia exquo eſt in vniuerſitate
tenetur malefactis ꝯtradicere. Quid aũt ſi ẽ
officialiſ an teneat dimittere officium ſi non
poteſt aliter obuiare vide doct.i.c. aduerſus.
de immu.eccl.vbi dicet.

Ad hec Idem dicit quod.c.
meminimus ⁊.c.ſug/
geſtum.ſ.e. Vel ſpecialius ſic. Qui
ante citatiõem vel noticiam litterarum miſit
nunciũ ad papã appellare poteſt ne delegatuſ
ꝓcedat.ſecus ſi poſt. Et verꝫ hodie miſſio nũ/
cij aliqd operet dicã plene in.c.vt debit⁹.ĩ.eo
Per hanc remiſſionẽ.c.iſtud eſt expedituꝫ.
Nõ primo ꝙ ſicut arreptio itineris pſonaliter
facta per ſedem apoſtolicam defendit itinerã/
teꝫ vt interim non ꝓcedat ꝯtra eũ exquo ſine
dolo itinerauit ad papam vt in.c.meminim⁹
⁊ qð ibi dixi.ſ.e.ſic ⁊ nũcij miſſio defendebat
mittentem ſug cã in qua nũciuꝫ miſerat vt in
terim nõ teneat rñdere corã dlegato impetra
ta p aduerſã ptem exq̃ añ noticiã lraꝝ nũciũ
miſerat Sꝫ verꝫ hodie ſufficiat iſta allegatio
ꝫ.remiſi ad.c.vt debit⁹

De priore Caſus Qui nõ de
tulit appelloni intẽ/
poſite ad papã mittit cuꝫ lris ordina
rijs ad curiã puniend⁹. Nõ p̃mo ſm vnũ in
tellectũ ſubditũ poſſe ſupiorẽ ſuũ ꝓpter exceſſ⁹
manifeſtos appellare ad ſupiorẽ ⁊ iſta appella
tio eſt q̃dam ꝓuocatio ad cãm. vt in.c.cuꝫ ſit
rõna.ſ.e.nec ſit tibi mirāduꝫ. Nã ſic ſubdit⁹
p̃t accuſare p̃latum ⁊ crimẽ ſuũ denũciare ſu/
pioribus.c.liꝫ help.de ſymo. ⁊ in.c.ex pte.⁊.c.
olim.⁊.c.veniẽs.de accu.cũ ſi. ita ⁊ eũ ꝓuoca
re p̃t ad cãm.intẽeſt eniꝫ cuiuſlꝫ ſubditi hr̃e bo
nũ p̃latũ viij.q.i.audacter.⁊.c.q̃lis. 2⁹ nõ ꝙ
nõ deferens appelloni etiã extiudiciali punien
dus ẽ p ſupiorẽ ita credere in deferẽte appello
ni friuole ⁊ iniuſte vide tex.iũcta gl.in.c.cum
appel.e.ti.li.vi.vbi glo.appellat hanc delacõeꝫ
iniuſtam ratam ⁊ eſt ratio qꝛ delatio eſt q̃dã
interlocutoria que debꝫ eẽ iuſta. Si ergo ap/
pellatio eſt manifeſte friuola peccat iudex eã
admittendo fac.c.i.de re iudic.li.vi.ſicut pec/
cat non deferendo appellatiõi iuſte vt ꝫ Naꝫ
contrarioꝝ eadeꝫ dẽt eſſe diſciplina xxxij.di.
alꝰ hoſpitiolum.⁊.c.intellecto de iureiurl.
3⁹ nõ ibi notabileꝫ reddunt.ꝙ delicta ⁊ ma
li mores reddũt queꝫ nõbilem.i.infamẽ ⁊ nõ
infamie dignũ.ſicut enĩ fama põt ſe habẽ ad
bonũ ⁊ ad malũ.l.capitaliuꝫ §.famoſos.ff. de
pe.p bar.in.l.de minore §.tormẽta.ff.de qõ.ita
⁊ hoc verbuꝫ nõbilis.adaptat ad viros.mo/
ribus ⁊ origine gñoſos ⁊ crimine infectos qꝛ
iſte reddit ſe notum alijs ex bonis opibus al
ter vero ex moribus malis.c.ex parte ade.de
teſti. In gl.i.ibi modũ excedit in corrigẽdo
Etiam pondera glo.qꝛ ſentit vnaꝫ lect.ad tex
vt intelligatur ꝙ iſte prior corrigebat iſtum
canonicum ⁊ in corrigendo exceſſit modum
affligendo eũ contra iuris debitum et ꝓpter
ꝫ iſte canonic⁹ appellauit ad papam. Hec
lectu.male põt ad tex.adaptari qꝛ hic nõ dici/
tur ꝙ appellauit a priore ad papam ⁊ ſic eum
ꝓuocabat ad ſupiorem ꝓpter delicta ſua. Sꝫ
ſi vis tenere hãc lect.q̃ eſt ꝟa in ſe.expone tex.
ibi ꝓpter ſuas enormitates.ſ.ꝯmiſſas in affli
gendo ⁊ corrigendo hunc canonicum contra
regulam ⁊ iuris diſpoſitionem ⁊ diſciplinã ⁊
tunc nõ ex tex.ꝙ ſubditus quãtũcũq religio/
ſus iniuſte afflictuſ ⁊ correctus a ſupiore põt
appellare ad ſupiorem ſupiorl.⁊ ſuus ſupior
tenet appellationi deferre alias punit vt hic
Scða lec.p̃t colligi ex dictis doct.intelligẽ/
do ꝙ iſte prior compellebat iſtum canonicum

aꝺ ꝯſentienꝺuꝫ alienationib⁹ q̄s illicite facie
bat ꝺe rebus eccleſie cōſanguineis ⁊ amicis
ſuis ¶ Item aꝺ tegenꝺū vicia ſua cū vrgebat
aꝺ iurāꝺū vñ ſētiēs iſte ſe illis grauari appel
lauit aꝺ ſupiorē ꝓuocatus p̄oꝛ.iſtū icā cera/
uit ⁊ coegit eū renūtiare ſue appellatiōi ꝓpter
quoꝺ venit punienꝺus vt in tex. ¶ Tertius
intellectus etiā colligit̄ ex ꝺc̄is ꝺoc.intelligen/
ꝺo ꝙ ħ nō p̄ceſſeꝛit grauamen.ȝ iſte canonic⁹
ꝓpter cās p̄ꝺictas ſeu ꝓpt̄ ꝺelicta alia iſti⁹ pri/
oris.appellauit eū aꝺ ſeꝺeꝫ apoſtolicaꝫ ⁊ fuit
hec appellatio extiuꝺicialis ⁊ multū hec lec.cō
ſonat lr̄e vt.s.ꝺixi ⁊ q̄ꝗꝫ ſupioꝛ nō teneatur
ire aꝺ ſupiorē p hāc appellatiōeꝫ extiuꝺicialeꝫ
vt ꝺixi in.c.cū ſit.s.eo.non tñ ꝺebꝫ ſupioꝛ ap
pellantē opprimē ſeu eū a ꝓſecutiōe appellati
ōis aīr impeꝺire ꝙ ſi fecerit ꝺebꝫ pniri vt ħ.
Quartā lec.vltra ꝺoc.colligo ex nōtis p hoſti
et.Io.an.⁊ in.c.i.ꝺe cēſ.li.vi.vbi ꝺicūt ꝙ p̄lat⁹
etiaꝫ religioſus in moꝛtali conſtitutus noto/
rius vel infamat⁹ ſi ſit incoꝛrigibilis p̄t p ſb̄/
ꝺituꝫ appellari.etſi ꝺefert appelſoni bñ q̄ꝺem.
ſinautē puniet vt ħ Et reꝺꝺit Hoſti.mirabilē
cām ꝙ coꝛrectio iuꝺicialis nō caꝺit in taleꝫ p̄
latū.iij.q.vij.iuꝺicet. ¶ Et ex rōne Hoſt.colli
go lec.iſtam i eo ꝙ allegat iſtū tex.ꝙ prioꝛ vo
lebat iſtū coꝛrigere. iſte ꝩo appellauit ꝺicēꝺo
eū eſſe criminoſū notoꝛiū vł famoſū ita ꝙ nō
p̄t alios coꝛrigere. Et hanc lec.clarius ſenſit
Hoſti in.c.licet.in coꝛrigenꝺis.ꝺe offi.oꝛ.vbi
ꝺicit ꝙ ſi p̄latus coꝛrigens ſubꝺitū eoꝺeꝫ pec
cato eq̄li vel maioꝛi notoꝛie ꝺetinet. p̄t ab eo
appellari.⁊ ita ꝺicit intelligenꝺū iſtuꝫ tex. Et
ita recitāꝺo tranſit Io.an.ibi. ¶ Aꝺꝺitio. Si
hec lec.eſſet vera multū eſſet nobilis.ȝ ꝓfecto
nō eſt vera inꝺiſtincte q̄n anteq̄ꝫ p̄latus priue
tur p̄latura p̄t iuriſꝺictiōnē in ſbꝺitos exercē
nec licet ſubꝺitis receꝺere a p̄lato q̄ntūcunq̄ꝫ
notoꝛie criminoſo añ p̄uatiōnē ñ in q̄buſꝺaꝫ
caſib⁹ ſpālibus.viij.q.iiij.nonne.ij.q.vij.ſacer
ꝺotes.viꝺe gl.cū m̄ltis iurib⁹ in ea allegatis
in.c.cū nō liceat.ꝺe p̄ſcrip.⁊ ibi ꝺixi.⁊ aꝺ.c.iu
ꝺicet Rñꝺe ꝙ nō loquit̄ ꝺe p̄tāte iuꝺiciali ex
ercēꝺa ȝ q̄ aꝺ meritū vite ⁊ ꝺamnatiōnē ſuā.
qꝛ p̄relatus magis ꝺelinq̄t coꝛrigenꝺo aliuꝫ
⁊ non ſe.ħ nihiomni⁹ coꝛrigere p̄ōt.viꝺe Inn.
in.c.cū nr̄is.ꝺe ꝯceſſ.p̄ben. Et melius in.c.cū
venerabil.ꝺe excep.vbi voluit ꝙ etiaꝫ cōtra
ꝺelegatū nō poſſuꝫ excipe ꝺe crimine qꝛ crimi
noſus p̄ōt eſſe iuꝺex ȝ ꝺe infamia bene poſſuꝫ
excipe ⁊ plus voluit i.c.ſciſcitatus.ꝺe reſcrip
vbi ꝺicit ꝙ cōtra oꝛꝺinariū non ꝺebꝫ aliqua
exceptio aꝺmitti q̄ꝫ ꝺiu tolerat̄ i officio et vi/
ꝺe qꝺ ibi ꝺixi.ꝺic tu ꝙ vbi ſuperioꝛ coꝛrigēt
non ex ꝺilectione ſeu iuſticia ħ ex oꝺio poteſt
appellari.vt notanter voluit Iohs.anꝺ. poſt
Hoſti.in.c.licet.ꝺe off.oꝛ.alle.c.plane.xxiiij.q.
iiij. ¶ Item facit qꝛ ſnīa ꝺicitur iuſta ex anio
xi.q.iij.§.ſi ergo.viꝺe glo.eaꝺeꝫ cā ⁊.q.in ſum/
ma aꝺꝺitio ¶ In glo.ſi.in ſi.et gn̄aliter cum
q̄ritur ꝺe pena infligēꝺa iuꝺici nō ꝺeferenti
appellatiōi legitime ꝯcluꝺe capienꝺo aliqua
ꝺicta ꝺoc.hic archy.i.c.ꝺecreto.ij.q.vi.ꝙ aut
querit̄ ꝺe iure canonico.aut ꝺe iure cīli Pri/
mo caū ſi cā eſt criminał ꝺebet ꝺeponi vt in.c
ꝺecreto.p̄alle. Si vero cā eſt ciuilis punit̄ vt
ħ.nam ꝺebet remitti aꝺ ſupiorē punienꝺuſ.⁊
creꝺo ꝙ pena erit arbitraria.ar.c.ꝺe cauſis.ꝺ
off.ꝺele. ¶ Si querit̄ ꝺe iure ciuili. ꝗ cā eſt ci/
uilis ⁊ hꝫ locuꝫ pena poſita in gl.vt puniat̄ i
xxx.ponꝺo auri ⁊ accipit̄ ponꝺ⁹ ꝓ libꝛa. vt.ff.
ꝺe au.⁊ arg.le.in.l.inter veſtē ⁊ ita ꝺebꝫ intel
ligi.l.q̄m.p̄alle.i gl. Si ꝩo cā eſt criminał tūc
ꝺebꝫ iuſto ſupplicio puniri vt in.l.ꝓconſulib⁹
C.e ⁊ ſic pena erit arbitraria. Nñ poterit ar
bitrari penā coꝛpis afflictiuaꝫ q̄ eſt maioꝛ q̄n
tūcunq̄ꝫ minoꝛ q̄libet pecūiaria i ꝑſona hone
ſta vt i.l.in fuoꝛ.ff.ꝺe penis ⁊ qꝺ nō.i.l.i.e.ti.

Q Vianos A pena legł. etiā
p̄ticularit̄ nō ap
pellat̄. Vel ſpālius ſic. Contra ꝯſtitu
tiones p̄ticlares appelſo religioſū nō ꝺefenꝺit
¶ Nō ꝙ q̄ñq̄ꝫ infamia ita ē ſparſa et clamoſa
vt nō exigat̄ ꝺe ea altera ꝓbatio. ſic ꝺicim⁹ ꝺ
notoꝛio facti ꝑmanētis. vt in.c.euiꝺentia.ꝺe
accu.ij.q.i.manifeſta. ¶ Si aūt infamia nō eſt
ſic ſparſa et clamoſa opoꝛtet ꝙ ꝓbet̄ p teſtes.
et ſic intellige illā alternatiuā.aut ꝯuicti ⁊ p̄t
infamia ꝓbari p ꝺuos teſtes ſicut et notoꝛiū
nō.glo.ij.q.i.§.ſi.et in §.item ſepe.iiij.q.iij. Et
glo.iuris ciuilis in.l.iij.§.que argumenta.ff.
ꝺe teſti.per Bar.in.l.ꝺe minoꝛl.§.toꝛmenta.ff
ꝺe.q. Facit tex.in.c.tertio loco.s.ꝺ preſumpt.
vbi ꝺixi. ¶ 2° nō ꝙ appellatio contra ꝺiſpoſiti
onem ꝯſuetuꝺinis ſeu ſtatuti p̄ticularis non
eſt aꝺmittenꝺa.⁊ ſic eſt hic caſus pro his que
ꝺixi poſt Bar.in.c.conſuluit.s.e. Nā hic erat
conſuetuꝺo ſeu ſtatutum artanſ aꝺ ceꝺenꝺū
ꝓpter infamiā vt infra ꝺicā. ¶ In gl.ij.ibi ꝺe q̄
purgare nequeūt. Ponꝺera iſtā glo.qꝛ ex ea
habet̄ vnus intellectus aꝺ.c. ſm queꝫ multa
ꝯtraria ſilēt vt intelligat̄ q̄ñ iſti abbates pu/
blice infamati ꝺe ꝺelictis non poterant ſe pur
gare. ¶ Si autē potuiſſent ſe purgare non fuiſ
ſent conſtricti aꝺ ceꝺenꝺum ſm hoc nullū ſpe/
ciale poneret iſta ꝺecretalis in religioſis Iꝺē
eſt in ſecularibus qꝛ ſi ꝺeficiēte accuſatoꝛe ſu/
perioꝛ inꝺicit purgationem infamato ⁊ ille ſe
purgare nequit habetur ꝓ ꝯuicto ꝺe illo ꝺeli
cto.vt in.c.acceꝺens.ſ.ꝺe accu.vbi plene ꝺixi
⁊ in iuribus hic alle.in gl.merito hoc caſu nō
aꝺmittitur appelſo qꝛ eſſet ꝯtra iuris ꝺiſpōeꝫ

vt in.c.cõſuluit.ſ.e. ¶ Ex hac glo.nõ vnũ ali/
ud quod eſt ſemꝑ menti tenẽdũ ꝙ ꝓpter ſolaꝫ
infamiã quãtũcũqꝫ publicaꝫ ⁊ famoſam non
debet ꝑlatus etiã religioſus remoueri a ꝑla/
tura dũmõ de illa ſe purgare poſſit ꝑ ſuuꝫ iu/
ramẽtũ ⁊ alioꝝ de credulitate iurãtiuꝫ ꝓut
tradit forma purgatiõis in.c.quod.ꝭ.de pur/
ga.ca. ¶ Sed Inno.videt ſentire aliã lec.vt
ſit ſpãle in ꝑlatis religioſis vt ex ſola ĩfamia
poſſint remoueri a ſuis dignitatibꝰ ar. in.c.
q̃liter ⁊ qñ.ij.in fi.ꝭ.de accu.ſed hec lec.nõ ꝓba
tur aliq̃ iure. Illud.c.q̃liter ⁊ qñ.credo ꝙ po/
tiuſ faciat in oppoſitũ qꝛ ibi dat forma inqui
rendi ꝓpter infamiam ⁊ dr̃ ibi ꝙ in religioſis
nõ eſt iſte ordo vſquequaqꝫ ſeruãdꝰ.ꝑſupponit
ergo ꝙ infamia ↄtra r̃ligioſũ ꝑlatũ dat facul/
tatẽ inq̃rendi de veritate ⁊ in inq̃ſitione veri/
tatis nõ eſt ordo iuris vſqꝫ ad vnguẽ ſeruan/
dus. Nec ob.ibi lr̃a dũ dicit ꝙ facilꝰ ⁊ liberꝰ
pñt remoueri ⁊c.qꝛ fatendũ eſt ꝙ ꝓ faciliorib⁹
cauſis pñt remoueri r̃ligioſi qꝫ ſeclares vt ibi
nõ tñ ſufficit ſola infamia ꝓ h̾ eſt tex.optimuſ
in.c.licet help.de ſymo.⁊ in.c.ꝑ tuas.el ꝑmo e.
ti.vbi q̃ſi videt h̾ expreſſũ. ¶ An aũt infamia
ſit ſufficiens ad ſuſpitioneꝫ etiam epiſcopi do
nec diſcutiat veritas vide Jo.an.in.c.i.de ac/
cu.li.vi. Addicio. ¶ Tertia lec.colligit ex dc̃is
Hoſt.dicẽtis hũc tex. ꝓcedere ſm ↄſuetudinẽ
quorundã religioſoꝝ ſm quaꝫ prelatus infa
mia reſperſus admonitus ĩ capitulo tenet ce/
dere adminiſtrationi. ⁊ dicit hoc eſſe de ↄſue/
tudine fratꝝ Predicatoꝝ ⁊ Carthuſienſium
reſpectu gñalis ipſoꝝ. Sicut eni generalis ex
ſola electione abſqꝫ ↄfirmatione adminiſtrat.
ita ex ſola infamia tenet cedere ſi hoc plꝫ om̃i
bus ꝑſoenitibꝰ ſeu diffinitionibꝰ capituli vel
maiori ꝑti ipſoꝝ. ⁊ ſm h̾ intellige ſummariuꝫ
ꝙ hic erat pena legis ꝑticularis ſeu diſpõis
ꝑticularis a qua nõ ↄpellat. ſic nec a pena le
gis generalis. Et hanc lec.tenet Hoſt.⁊ lect.
hec videt magiſ mihi ↄſentanea lr̃e. Nam ceſ
ſante ↄſue.ſeu ſtatuto approbato ꝑ ſuperioreꝫ
nõ poteſt abbas etiam in cõi capitulo cedere
ꝑlature ſed debet cedere ĩ manibus ſuꝑioris
vt in.c.cum venerabilis.ſ.de ↄſue. nec poteſt
per capitulũ generale ipſoꝝ religioſoꝝ ꝑuari.
vt in.c.in ſingulis.ꝭ.de ſta.regu.⁊ ſm hanc lec
oĩa ↄtraria ſilẽt que pñt formari ↄtra iſtũ tex.
¶ Sed opp.de.c.admonet.⁊.c. qđ in dubijs.đ
renun.vbi pꝫ ꝙ quis non poteſt cedere prela/
ture niſi in manibus ſuꝑioriſ. dicit Hoſti.ꝙ h̾
c.ꝓcedit in religioſis ⁊ vbi eſt ↄſuetudo. Con
traria ꝓcedunt in ſecularibus ⁊ vbi nõ eſt cõ
ſuetudo. Sed contra hoc dictum Hoſti.facit
tex.in.c.cum venerabilis.prealſ. vbi damnat
talis ↄſuetudo etiã in religioſo. Credo poſſe

dici ꝙ illud loquit qñ ſm̃ ↄ ritima ꝓpria au/
ctoritate vult dimittẽ ꝑlaturã. Iſte tex.ꝓcedꝰ
qñ ſubeſt cã infamie ⁊ qñ cedebat in cõi capi/
tulo Naꝫ etſi cõe capitulũ non habeat tõlem
iuriſdictioneꝫ in ꝑticulares ꝑlatos.hꝫ tñ ĩ ali
q̃bus. vt in.d.c.in ſingulis. ¶ In gl.fi.ibi de
triennio in trienniũ.ſentit h̾ glo.ꝙ h̾.c.loquit
de illo gñali capitulo. de q̃ in.c.in ſingulis.
ꝑall.qđ nõ plꝫ doc.qꝛ illud.c.fuit editũ ab In
no.3ꝰ.iſtud ab Alexãdro 3ꝰ q̃ mlt̃o tpe ꝑceſſit
Inno. ¶ Ideo ſm Hoſti.loquit de ↄſuetudine
q̃rundã religioſoꝝ.vt.ſ.dixi. Credo tñ ꝙ tex.
dꝫ intelligi nõ đ capitulo ꝑticulari ſ꜒ cõi vt qꝛ
ↄuenit r̃ligioſis mltoꝝ mõſterioꝝ ſic̃ hodie vi
demꝰ in ꝑdicatoribꝰ ⁊ Cartuſ.⁊ ſilibꝰ ¶ De/
mũ gl.q̃rit qđ ſi noluit cedere .rñdet vide cã

Ad aures

Iudex a q̃ põt ꝑfi
gere t̃minuꝫ appel
lãti ad ꝓſequendã appelſoem.q̃ lapſo
reaſſumit iudex iuriſdictioneꝫ. Et aduerte qꝛ
iſtđ.c.nõ eſt ex toto ſuꝑfluũ. Nã loquit ĩ dele
gato de quo nõ hẽbamꝰ tex.ita aptũ. Et ex h̾
⁊ ex tex.nõ ꝙ nõ ſolum ordinarꝰ ſ꜒ etiam dele
gatus põt prefigere terminũ appellanti reſtĩ/
gendo terminuꝫ iuris ſm diſpõnem.c.cum ſit
romana.ſ.e. ¶ Sed circa h̾ moueo notabile
dubiũ.pone ꝙ delegatus detulit appelſoni et
ꝑfixit terminũ appellanti. Nunq̃d appellatõe
nõ ꝓſequente poſſit delegatꝰ reaſſumere iuriſ
dictioneꝫ ⁊ ſic habet locum iſte tex. etiam vbi
delegatus detulit appelſoni. dubiũ facit.c.cũ
appelſonibus.e.ti.li. vi.vbi dicit ꝙ per delati
onem abdicata eſt iuriſdictio a iudice deferẽ/
te. Sed vide glo notabilẽ in.d.c.cum appella
tionibus.que determinat cõtrarium. et vide
plenius ꝑ dños de rota deci.ccel.

Ad audientiam

Quiſe ⁊ ſua ꝓ/
tectioni pape ſummittit licet verbum
appello non exprimat intelligitur appellaſſe.
Vel ſumma melius ſic. Si pendente graua
mine quis ſummittit ſe ꝓtectõni ſuꝑioris ha
bet ꝓ appellante dũmodo ſuauerit ea que in
appellatiõe ſũt neceſſaria.ita limita.ꝑꝰ narrat
factũ 2ꝰ.dat iudiceꝫ.ibi licet aũt. ¶ Nõ primo
ꝙ vbi ad certũ actũ explicandũ non eſt ꝑfixa
ſolennitas v̾boꝝ.ſufficit exꝑmere cõceptum
⁊ effectũ rei licet nõ exꝑmant ꝓpria verba illi
actui ↄformia. Pro hoc quia verba deſeruiũt
intentioni ⁊ nõ econtra.vide bonuꝫ tex.in ſiſi
in.c.in his.ꝭ.de v̾bo ſig.ſecus vbi ſolẽnitas v̾
boꝝ requirit.l.i.ff.de verbo.obli.facit.c.poſ.
et qđ ibi dixi đ iure iurã 2ꝰ.nõ ꝙ ſummiſſo ꝓ/
tectionis ⁊ appellationis pari paſſu ambulãt
qđ intellige qñ in ſummiſſione exprimũt ea q̃
req̃runt ĩ appellatiõe vt.ꝭ.latiꝰ dicã ¶ Vltio

nõ ꝙ attẽptatũ poſt ⁊ ꝯtra appellationẽ extra
iudicialez eſt ipo iure nullũ de quo plenius
dixi in.c.ꝯſuluit.ſ.eo. ¶ In glo.in verbo nr̃e
ꝓtectioni.ibi de gñali ꝓtectiõe ꝛc. ¶ Uel dic me
li⁹ poſt hoſti.ꝙ ꝯtrariũ loquit̃ cũ papa ꝑ ſuas
lr̃as recepit aliquos ſub ꝓtectione ſua q̃ cãu
nõ intendit eos eximẽ.c.recepim⁹.j.de priuile.
Hic loquit̃ qñ q̃s in certa cauſa ſummittit ſe
ꝓtectioni apoſtolice et poſtea arripit iter ad
ſedez apoſtolicam tunc enĩ habet vim appella
tionis vt hic ⁊ quãuis Inno.multum inuo/
lute in h̾ inſiſtat an ⁊ qñ ſummiſſio ꝓtectiõis
habet vim appellationis tñ ſ̾m mẽtem doc.fa/
cio iſtaz ꝯcluſionez ꝙ vbicũq₃ in ſũmiſſione ꝓ
tectionis ſeruãtur ea que ſeruari debẽt in ap/
pellatione tũc talis ſũmiſſio habz vim appel/
latiõis quia non eſt fienda vis in ṽbis ex q̃
cõſtat de intentiõe vt hic ⁊ in.c.petitio.de pro
cura.⁊ ideo ſi quis appellaẽ vult añ ſñiaz in iu
dicio debz cãs exprimere.vt in.c.vt debitus.j.
e.aplõs petere.vt in.c.i.e.ti.li.vi. ſi hec et ſilia
ſeruat nõ eſt vis an dicat appello.vel dicat ſũ/
mitto me ꝓtectioni aplice. Et idem dic qñ ap
pellat̃ extra iudiciũ vel poſt ſñiaz vt ſemꝑ ſer/
uent ea q̃ ſũt neceſſaria ad illã appellonem. ¶
Sed circa h̾ ⁊ circa tex.dubitat̃ Nunq̃d idez
ſit in eo qui ſe ſummiſit ꝓtectioni alteri⁹ citra
papã ¶ Hoſt.⁊ cõir doc.ꝙ ſic.ex q̃ ille eſt iudex
appellonis qd ſatis m̃ placz q₂ eſt eadẽ ratio
in alio iudice ad quẽ que eſt i ꝓ̄p.ꝓ h̾ facit gl.
in.c.i.e.ti.li.vi. ¶ In gl.pel.ꝓ itellectu gl.opp.
vr̃ enim ꝙ etiã cũ cauſe cognitione nõ potuiſ
ſet iſte eps̃ ꝓcedere ꝯtra appellantẽ q₂ ſuſpen/
ſa eſt eius iuriſdictio. vt in.c.nõ ſolũ.e.ti.li.vi
¶ Sc̃do.gl.vt arbitror metu ꝯtrarij ſupplet cuz
cauſe cognitione delegate a ꝓ̄p q̃i per ſe nõ po
tuiſſet ꝯgnoſcere an appello fuit iuſta vel iniu
ſta. Sed certe hec opi.gl.licet ſit vera in ſe. nõ
tñ eſt veriſilis q₂ papa nõ remitteret cãm ap/
pellationis ad iudicẽ a q̃ ꝑ eũ cognoſcendaz.
vt.ſ.c.pr. Ideo extra glo.alij ſupplent ad tex.
maxime ¶ Uel ₃⁰ dic ꝙ papa poſuit h̾ verbũ
ad magis aggrauandũ negociũ. ¶ Item nar
rauit ꝓut in facto ꝯtingit. Fatendũ eſt ergo
ꝙ etiam cũ cãe cognitione nõ potuiſſet ꝯgno
ſcere de iuſticia appellonis nec de pñcipali pẽ
dente articlo appellonis. vt in.d.c.ſi a iudice.
Sed certe hec gl.ponit etiam aliam rõnem di
cens ꝙ iſte non potuiſſet cognoſcere etiã alio
reſpectu q₂ non poterat ſibi dicẽ ius. C.ne q̃s
in ſua cauſa.l.vna. Sed Jo.an.multũ breui
ter ⁊ obſcure videt̃ approbare hanc vltimam
lec. dicens hanc rõnez eſſe falſam niſi referat̃
ad ꝓmũ dictuz glo. q̃ſi ſentiat iudicem non
poſſe cognoſcẽ an ſua ſit iuriſdictio qñ fuit ab
eo appellatuz vt dicitur in prin.glo.quia iſta

ſpectat ad iudicem ad quem vt habet̃ in.c.di/
lectus.de Rp.q̃i dicat ſecus ſi non fuiſſz appel
latũ ⁊ tũc poſſit iſte epũs ꝯgnoſcere an ſua ſit
iuriſdcõ ꝑ iura gñalia. Sed do.An intelligit
rõnem glo.gñaliter etiam vbi nõ fuiſſet appel
latũ q₂ h̾ ꝯtendebat̃ non de nudo exercitio iu
riſdcõis ſ₃ de ꝓprietate iuris an iſte presbyter
eſſet ſubiectus epõ ⁊ ſic ꝯmoduz ꝯſecutiue ve
nit applicanduz iudici. Ex h̾ dicto do.An.nõ
duo Primo ꝙ vbi eſt ꝯtentio inter ꝓ̄latum et
ſubditum ſuꝑ iure ſubiectionis nõ p̃t ꝓ̄latus
eſſe iudex q₂ ſuſpect⁹ eſt cũ multa veniant ſibi
ꝯmoda applicãda rõne ſubiectionis. ¶ ₂⁰ nõ
gñaliter ꝙ vbi aliq̃d ꝯmoduz ſaltẽ in ꝯñtiaz
venit applicandũ iudici non p̃t in dubio cog
noſcere an ſua ſit iuriſdictio. Uide Inn.q̃ vr̃
primũ dictũ voluiſſe in.c.venerabili.de cenſi.
⁊ in.c.ex pte.de ṽ.ſig.⁊ ſic trãſit do.An.ſ₃ ⁊ ibi
attingit iſtaz mãm ⁊ maxime in.c.ſuꝑ lr̃is.de
Rp. ¶ S₃ ꝯtra h̾ dc̃m multũ vrget tex.i.c.cuz
perſone.de ꝓuile.li.vi.vbi ſpecifice diſponit̃ ꝙ
ſubdit⁹ allegãs exceptionẽ debet eã ꝓbare co
ram epõ. Et gl.ibi aptiſſime eſt ꝯtra hãc opi.
do.An.dicendo ꝙ̄ eps̃ eſt.ibi iudex. Tum q₂
iſta cã nõ eſt ꝓpria.ſ₃ eccl̾ie ⁊ in cã eccl̾ie ꝓ̄lat⁹
p̃t eẽ iudex.ij.q.v.ſi q̃s erga. Tum q₂ ibi dubi
tat̃ de iuriſdcõe g⁰ cognoſcet an ſua ſit iuriſdi
ctio ¶ Ad ſoluendũ has opi. Primo dicerẽ in
c.cuz ꝑſone.ꝙ ibi fit ꝓbatio corã epõ de exce/
ptione nõ vt iudicet ſuꝑ ea ſ₃ ad inſtructionẽ
ſuaz vt cognoſcat an interim debeat ꝓcedere
ꝯtra ſubditũ et ſic ſaluabit̃ dc̃m hui⁹ gl. Do.
An.⁊ Inno.ſ₃ h̾ eſt ꝯtra gl.illius.c. ¶ Sc̃do p̃t
dici vt intelligat̃ ꝙ poſſit eſſe iudex. ſalua tñ
recuſatione ſicut dicim⁹ in patre ꝙ poteſt eſſe
iudex in cauſa filij.iij.q.vij.§.tria.l.in ꝓuatiſ.
.ff.de iudici.⁊ tñ põt recuſari vt ſuſpectus.vt
nõ in.c.cũ ꝯtingat de fo.ꝯpet. Ita in prelato i
cauſa eccl̾ie vt dicam.j.eo.poſtremo. ¶ Ter
tio poteſt dici ⁊ meli⁹ ꝙ ſuꝑior p̃t eſſe iudex in
cã exemptionis qñ cã eſt eccl̾ie.nõ enĩ habet
dominiũ iure ꝓprio. ¶ Sed vex poterit recuſa
ri puto attendendã q̃ntitatez munex ſibi ꝯſe/
cutiue applicandã ꝑ illũ ſubditũ ⁊ qualitatez
perſone iudicis non eniz eſt veriſimile ꝙ vn⁹
daret ſententiaz iniuſtaz ſi recepturus eſt tm̃
a ſubdito quid modicũ.ſecus vbi eſſz magna
q̃ntitas vel maximus honor immineret ſibi.
ad hoc.c.etſi queſtiones.de ſymo.⁊ ſic conclu
derem in quolibet iudice cui commodũ ſpor/
tulax eſſet applicanduz vt ſ̾m q̃ntitatem ⁊ q̃li
tatem ꝑſone iudicet̃ ſuſpect⁹ vel non ſuſpectuſ
in cognoſcendo an ſua ſit iuriſdictio. ſ̾m hanc
diſtinctionem intelligerem glo.⁊ doct.in.l.de
iure.ad municip.ff.⁊ in.l.ij.ff.ſi q̃s in ius vo.
per Bar.ꝑ canoniſtas in.d.c.ſuꝑ lr̃is. Nam

glo.⁊ bar.in d. ſ. inde voluerant vt iudicetur
ſuſpectus ſup ꝯmodū ſportulaꝝ. ſ; premiſſa di
ſtinctio eſt equior. ¶ Ultimo ſcias iudicē3 a
quo poſſe cognoſcere de iuſticia appellationiſ
ad inſtructionē ſuā vt ſciat an debeat deferre
vel ne. nō. Inno. i. c. paſtoral. ꝟ. preterea de offi.
dele. ſ; ꝯditionaliter nō pt ꝯgnoſcere ī preiudi
cium appellōnis q2 h̄ ſpectat ad iudicē3 ad q̄.
vt dixi ⁊ ſic intellige pͥmum dictum gl. ¶ Ul
timo opp. ꝯtra tex. in eo ꝙ papa mandat inq̄ri
de appellatione ad effectum denunciandi ſen/
tentiā eſſe nullā. videt̄ enī ꝙ ſine qualibet ap/
pellatione iſta ſñia erat nlla tanq̄ lata ſiñ cau
ſe ꝯgnitione. vt i. c. eccleſia ſancte Marie. ⁊ ibi
glo. de ꝯſti. ⁊ in. c. cum ex lr̄is. de in inte. reſtit̄.
ꝑ Bar. in. l. ꝓlatum. C. de ſen. So. dic ꝙ iſte ꝑ
ſbpter ꝓſequebat̄ illud attemptatū ꝑ viā3 ap
pellationis idō debebat ꝓbare id qd̄ erat cau
ſa ſue intentōis. ſ. appellōis nō tñ ſequit̄ q̄n at
temptatū ſit nllm. vñ eo ſuccūbente i cā appel
latōnis poſſet iſte ꝓſequi ꝑ viā nullitatis vt
dixi in. c. i. ſ. e. Facit iſte tex. ad vnū intellēm
quē3 ibi dedi. facit. c. exhibita. ſ. de iudi. ⁊ qd̄
nō. in. c. ex ꝑte ade. de teſti. Uel dic ꝙ ꝓcedit
h̄. c. in ſñia. ſ. excōicationis q̄ l3 ſit ferenda cu3
cauſe cognitione. vt in. c. nemo. ij. q. i. lata tñ ſi
ne ea t3 vt ibi ⁊ in. c. ſacro. ī. de ſen. ex.

Accepta

Caſus. Cā nō eſt ad
iudicē a q̄ remittēda
appellōne adhuc nō iuſtificata niſi de
partiū ꝯſenſu. ſcda ꝑs ibi nō deb3. ¶ Primo
nō vnā regulā ad quā3 q̄tidie iſte tex. allegat̄
ꝙ appellās nō tenet̄ redire ad iudicē a q̄ l3 iu
dex ad quē h̄ ꝑcipiat niſi ꝯſtaret de iniuſticia
appellationis. vt in. c. vt debitus. ī. eo. ¶ 2° no
ta ꝙ non eſt in facultate iudicis ad quem re
cipere appellationē3 vel ipſam renuere. ſ; ſi eſt
iuſta tenet̄ eam admittere. Ratio q2 iudicaē
eſt munus publicum cui renūciari non pōt. l.
muneru3. ꝟ. iudicandi. ff. de mu. et honori. nec
pōt iudex quantūcūq3 ordinari⁹ a ſe abdicare
onus iudicandi. l. legatus. ff. de offi. preſi. ¶
Ultimo nō ꝙ ꝑtes coi conſenſu pñt renūciaē
appellationi ⁊ redire ad iudicē a quo nūquid
hoc procedat ſi iudex detulit appellatiōi vide
qd̄ nō. eo. ti. li. vi. cum appellationibus. ¶ In
gl. ij. i ſi. Hanc opi. ſequit̄ Jo. an. ⁊ cōir doct.
quia de hoc videt̄ tex. in. d. c. iñpoita. allſato ī
glo. vñ ponitur hoc pro ſingulari ſm Jo. an.
Simile in. c. ꝑuilegia. de priuile. ¶ Et nō pro
ſtatutis vt plurale reſoluat̄ in ſingulare quā/
do ex pluralitate ſequit̄ abſon⁹ intellectus vl̄
iuri cōtrarius. Sed ſaluando tex. puto poſſe
dici ꝙ ꝑtiu3 ꝯſenſus requirit̄ ad hoc vt libere
fiat remiſſio ad iudicem a q̄ ſine alia ꝯdemna
tione expenſarū. Sed q̄n adeſt conſenſus ap

pellantis tm̄ fit ꝯdemnatio expēſaꝝ et hoc ca
ſu loquit̄. c. iñpoita. ꝟ. ille. ⁊ dic plenius de h̄
articulo vt. ī. dicetur Additio. ¶ Uel dic dā/
do alium nouu3 intellectum ꝙ tex. iſte poteſt
intelligi in appellatione a diffinitiua a qua ñ
poteſt appellans reſilire ſine cōſenſu appellati
cū ſua interſit vt p3 in ſequēti. q. Additō Sꝫ cō
tra hūc intellectū coē3 opp. videt̄ enī ꝙ nō ſuf/
ficiat ꝯſēſus appellātis tm̄. q2 ſic̄ actore nō ꝓſe
quēte i pͥma inſtātia pōt re⁹ ꝓſequi eo inuito
vt in. c. cām. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ auc. q̄ ſel. C. quō et
q̄n iudex. Ergo idem dicendum in caū noſtro
vt iuito appellatore poſſit appellās proſequi
marie cū videat̄ idē3 eē i appellatōe a diffini/
tiua vt p3. ij. q. vi. appellatiōe ceſſāte. ⁊ in auc.
ei qui. C. de temp. ap. So. pōt dici alid̄ eſſe in
appellatione ab interlocutoria aliud in appel
latione a diffinitia vel proſecutiōe pͦoris iſtā
tie. q̄m in appellatione a diffinitiua poteſt ap
pellatus ꝑtendere intereē forte eni3 vult petē
reformationem ſnīe iuxta ea que dixi. ſ. ſuper
Ekica vel hr̄e ꝯfirmatiōe3 ipius ſnīe ad maio
re3 auctē. ¶ Idem eſt in ꝓceſſu pͦorl. inſtantie
Nā intēeſt rei cām ſemel decidi ne ſepius poſſit
vexari ar. l. diffamari. C. de ige. ma. ⁊. c. ꝯque
rente. de offi. ordi. ſ; in appellatiōe ab iñlocu/
toria nullū intēeſſe pōt ꝑtendere appellatus ſi
appellans non vult ꝓſequi cum cā redeat ad
pͦorem iudicē3 quē ipe ſuſpectū nō hab3 et lis
citius decidet̄. ¶ Ultimo opp. ꝯtra tex. de. c.
ad reprimendam. de offi. ordi. vbi excoicatus
appellans remittit̄ abſoluend⁹ ad iudicem a
quo. ¶ Dicūt doc. ⁊ bñ ꝙ ibi loquit̄ in abſo/
lutiōe fienda in qua appellans grauari non
pōt a iudice a quo. ſ; h̄ ꝓhibet̄ remiſſio ꝯgni/
tionis cāe in qua poſſet grauari ꝑ iudicem a
quo cum ſemel eū grauauerit ar. in regula ſe/
mel malus. de re. iuri. li. vi.

Poſtremo

Delegat⁹ etiam
datus cum clau
ſula appellatione remota recuſari pōt
ſi eſt ꝯſanguine⁹ īpetrātis vel ſi fuit aduocat⁹
eius in illa cā. nō diuidit̄. ¶ Nō pͦ dictum nō
bile ⁊ mēti ꝯmēdādu3 ꝙ remotio appellatōis
ī certa cā fc̄a ñ tollit facultatē recuſādi iudi
cem ex iuſta cā. Ex q̄ infertur ꝙ appellatio et
recuſatio nō ꝑ oīa equipant̄. ad remotōem
ergo appellatōis nō ſequit̄ remotio recuſatio
nis ex iuſta cā qd̄ ꝓcedit etiam de iure ciuili
ſm Jo. an. hic bñ allegat. l. vnicam. C. ne in
vna eademq3 cā canonizata. ij. q. vi. ſi quis i
quācunq3. Ego ad hoc dictum allego glo. et
Bar. in. l. i. ff. a qui. app. non lic3 ⁊ vide quod
dixi in. c. ſup eo. ij. ſ. e. faciunt rōes ibi allega
te vbi vide. ¶ 2° nō ꝙ cōſanguinitas eſt ſuf
ficiens cauſa recuſandi iudicem delegatu3 vt

ſuſpectū tene mēti h̄ qꝛ idem puto ī ordinario
ꝯſili rōne ¶ Jdeꝫ dic de affinitate vt ſi iudex
eſt affinis alterius partis.vt nō. Spec.ti.i.§
ſupeſt.v.qd ſi nō eſt. Facit.l.aut affinitate.ff.
d ꝓcura.vbi pt̄ remoueri ſi ꝯtraxit affinitatē
cū aduerſa pte. Tradit Tan.nōbilē regulā ꝙ
oīs cauſa ſufficiens ad remouendū ꝓcurato
rē ſeu arbitꝝ ē ſufficiens ad recuſanduꝫ iudi
cem. Pro h̄ dicto facit qꝛ ex facili cā pt̄ recuſa/
ri iudex vt nō.gl.in.c.cū. R.de offi.dele.l.aper
tiſſimi.⁊.l.cū ſpeāli. C.de iudi.dicā plene in.c.
cū ſpāli ꝑ.eo. 2° is qui fuit aduocat⁹ in cā pt̄
recuſari ſi dat̄ iudex in eadē. nec mirū qꝛ iam
manifeſtauit animū ſuū. ¶ Jtem eſt affect⁹ ad
illā cām rōne aduocationis ſuſcepte.naꝫ is q̄
in cā ꝯſuluit pt̄ recuſari vt ſuſpect⁹ ſi deputat̄
iudex ꝑ hoc tex.in.l.ꝓtoꝛ.ff. de iuriſdic.om.iu
Vide Jnno.in.c.irrefragabili.de off.oꝛ.⁊ pō
dera tex.dū dicit in eodē negocio.ſecus ī alio
negocio ſm̄ doc.⁊ bn̄ ¶ Ex q̄ infero ꝙ euꝫ qui
fuit aduocat⁹ vel ꝓcuratoꝛ me⁹ in vna cauſa
poſſum impetrare in iudicē in alia cā ſine me/
tu recuſationis. ¶ Jn gl.i.ibi ⁊ ſuccedēt ei. vi
det̄ glo.ꝯcludere ꝙ vſqꝫ ad illū graduꝫ poſſit
iudex recuſari vſqꝫ ad queꝫ admittit̄ ſucceſſio
ab inteſtato Sed inq̄ntū gl.dicit ꝙ vſqꝫ ad ſe/
ptimū admittit̄ ſucceſſio lꝫ doc.ſimplr̄ trāſeāt
nō credo glo.veꝝ dicere qꝛ admittit̄ ſucceſſio
vſqꝫ ad decimū tā inter agnatas q̄ꝫ ꝯgnatos
tex.eſt cū glo. Jnſti.de ſucceſſ.ꝯgna.in fi. Sed
quo ad pn̄cipale dictū glo.dicit Jo.an.cōſide/
randū vtꝝ ſint de eadem domo ſeu ſtirpe maſ/
culina.et ſm hoc iudicabit̄ ſuſpectus vel ne.
¶ Videmus eni in tuſcia ſm̄ eum ꝙ offenſe
vindicant̄ in oībus qui ſunt de eadem do/
mo ſeu ſtirpe maſculina licet excedant ſepti/
mū gradū ⁊ ſatis videt̄ dicendū ꝙ in h̄ ꝯſide
retur cōſuetudo regiōis nam in aliquib⁹ lo/
cis affectio ꝯſanguinitatis ⁊ affinitatis extē
ditur q̄ſi in infinitū. in aliquib⁹ vſqꝫ ad certū
gradū tantū cum ergo rōne affectiōis dūtax/
at ꝯſanguineus repellat̄ debemus ꝯſiderare
an durat affectio in ceſſante ꝯſuetudie. mul/
tū placeꝫ dictum glo.iūcto dicto Jo.an.vt int̄
agnatos ⁊ ꝯgnatos extendat̄ qd hic dicitur
vſqꝫ ad ſeptimū gradū in quo admittit̄ ſucceſ
ſio ab inteſtato. ſed in his q̄ ſūt de ſtirpe maſ/
culna admittit̄ recuſatio indifferent̄. Naꝫ vi/
demus ꝙ ſola origo eiuſdeꝫ loci q̄nqꝫ preſtat
iuſtā cām recuſandi iudicem vt in.c.accedēs.
el.ij.§.vt lite nō ꝯteſt. Fortius idem dicendū
in his qui ſunt de eadem ſtirpe maſculina.nā
propter idem cognomen ſemꝑ durat affectio
inter eos. Et ſm̄ ꝓdicta puto ſane intelligend
qd ſequit̄ in ſe.q. Glo. in eo qd dicit ꝯſangui/
neū nō vt ſuſpectū recuſari qꝛ par affectionis

cauſa ſuſpitionē remouet ⁊c. debꝫ enim intelli
gi ꝙ vtriqꝫ pti eodem ſeu pari gradu attinet
tūc eni eſt par affectio ⁊ h̄ clare ſentit glo.i ra
tione ſui ⁊ per illud verbū equalr̄ ⁊c.ſecus pu
to vbi vni attineret ī pmo gradu puta qꝛ fr̄.
alteri in q̄rto vel vlterioꝛi gradu tūc eni non
ē par affectio circa fratrē q̄ꝫ circa aliū remoti
oꝛē.ar.in.c.lr̄as.de p̄ſum.⁊.c.accedens.el.i.in
pn̄.vt lite nō ꝯteſtata. Nam oēs hoīes ſunt
ꝯſanguinei cū deſcenderint ab Adam vt le.et
nō.in.l.vt vim.ff.de iuſti.⁊ iu.ꝫ rōne ꝓximita
tis p̄ſumit̄ maioꝛ affectō.vt ſ. Additio ¶ Jn
eadē gl.ibi in fi.vide mltas cās iuſte recuſan
di iudicē ꝑ Jo.an.in.c.ltīma.e.ti.li.vi. dicam
plene in.c.cū ſpeāli.ꝑ.eo. ¶ Extra glo.q̄ro qd ſi
iudex ē ꝯſanguineus impetrātis. cā tn̄ non ē
ꝓprie impetrātis ꝫ eccl'ie ſue nūq̄d poſſit recu
ſari vt ſuſpectus ꝑ aduerſaꝫ ptem Egidius ⁊
Spe.ꝙ nō vt nō.in ſpe.eo.ti.in d.§ ſupeſt.vſi
qd ſi prelat⁹. Jo.an.teneꝫ ꝯtrariū ꝑ c.inſinuan
te.de offi.dele.⁊ illū tex.ſemꝑ reputaui ſingu/
larē in hac mā.⁊ optīe facit in ſili.c.accedens
ij.⁊ qd ibi dixi.§.vt lite nō ꝯt. Et illud.c.inſi/
nuante.ſoleo allegare ad aliud dēm multum
nōndū.ꝙ lꝫ p̄latus poſſit eē iudex in cā eccl'ie
ſue.ij.q.vij.§ ſi q̄s ergo.⁊ qd nō.in.c.cū ꝑſone
de ꝑuil.li.vi.tn̄ recuſari poterit vt ſuſpectus.
Nā ſi ꝯſanguine⁹ ſuus p̄ſumit̄ hr̄e affectionē
ad cām rōne p̄lati.forti⁹ ipſe p̄latus vr̄ habe/
re maioꝛē affectionē. Tum qꝛ eſt ſponſus vl' fi
lius eccl'ie Tum qꝛ honoꝛ ꝗ emolumentuꝫ ꝯſe
cutiue ipm attingit.de h̄ pleni⁹ dico in.c.cuꝫ
veniſſēt.de iudi.vbi vide.facit iſta lr̄a q̄ indi
ſtincte loquit̄. ¶ Vltimo q̄ro qd ſi allegaui
vnā cām ſuſpitionis dūtaxat corā iudice ſed
corā arbitro electo nō ꝓbaui illā ſed aliaꝫ an
ſufficiat cā ꝓbata Quidā tenuerūt ꝙ ſic mo
ti ex.l.ſcio.ff.de appel.vbi dicit̄ ꝙ ſi in appella/
tione a diffinitiua expreſſi vnam cauſam poſ
ſum reliquā ꝓſequi coram iudice ad quem.li
cet ſecus ſit ī appellatiōe ab intl̄ocutoria vt ī
cle.appellanti.e.ti. Sed cōir tenet̄ ꝯtrariuꝫ qꝛ
iſta non eſt appellatio a diffinitiua ſed potiuſ
trahit̄ ad naturam interlocutorie. ¶ Jtem iu
ra mandant cauſā recuſationis exprimi corā
iudice recuſato vt in.c.ij.requiris.⁊.c. cū ſpe/
ciali ꝑ.eo.ergo nō ſufficit allegare cauſaꝫ nō
allegatā. Et idem tenet Spe.⁊ latius ꝓſequi
tur.de recuſatione.§ ſi.v.ſ quid ſi vnuꝫ.⁊ hec
nō. Nec ob.ſi dicat̄ de q̄ ſeruiūt iura dicentia
p̄latū poſſe eſſe iudicē in cā eccl'ie ſue ſi pōt re
cuſari Rndeo ꝓſunt in h̄ quia non data recu
ſatione valebit ſn̄ia ita intellige tex.iſtum in
ꝯſanguineo qꝛ pt̄ eſſe iudex ſi non recuſatur.
Vide ſil'e in patre qui ſm̄ ius pt̄ eſſe iudex in
cā filij. vt in.l.in priuatis.ff.de iudi.iij.q.vij.

tria tñ poteſt recuſari vt ſuſpectus vt in.l.qui iuriſdictõni preeſt.ff.de iuriſdic.om.iudi.dixi plene in.c.cũ ↄtingat.de fo.ↄpe. ¶ An autem ↄſanguineus ſeu affinis poſſit indiſtincte rcuſari. Jo. dixit hic Win. ꝙ nõ ʒ dẽt ↄſiderari ꝑſona ↄſãguinea que talis poſſit eſſe ꝙ ceſſaret ſuſpitio vt ſi eſſʒ ciſtertienſ de q̄ in ſpe.ti.i ꝭ.ſupeſt.v.quid ſi nõ eſt. vbi idẽ tenet quod ſatis placet. Quid autẽ ſi expreſſe remouetur facultas recuſãdi. Uide qd̉ dixi in.c.cũ inter de excep.⁊.c.ad hec.d̉ Rp. ⁊ qd̉ nõ.ꝭ.e.paſtoral'

A ad hec Snia interdicti nõ ſuſpẽdit ꝑ appellõez ſequẽtẽ Cõis diſtĩo.ſcđa ibi nouerl. ¶ Primo nõ vnũ caſũ in q̄ eq̃parant excõicatio ⁊ intdictum. ſic eniʒ appello non ſuſpendit excommunicationẽ iã latã vt in.c.paſtoral' ꝭ. eo.vbi dicam rõnem nec intdictuʒ ſuſpendit ꝑ appellationẽ ſequẽtem ⁊ intellige de intdicto a diuis officijs ⁊ ſic a ſpiritualibus.ſecus in intdicto ratione temporaliũ. Naʒ ſi iudex interdiceret mihi ingreſſum alicuiꝰ poſſeſſionis appellãdo ab eo ſuſpendo effectũ ſñie ar.in l.nõ tm̃.ff.eo. Idem dic in ſuſpenſione a beneficio liʒ Inno in h̃ multũ inſtet. Sed vide glo.nõbilem quã tenebis mẽti in.c.is cui.de ſent.ex.li.vi. ¶ Ex qua concludo ꝙ diſpoſitio huius.c.vendicat ſibi locum in ſententijs cenſure que ↄcernunt ipaʒ aiaʒ ⁊ iſte ſñie ſũt tres excõicatio.interdictũ.⁊ ſuſpẽſio.vt in.c.is cui.ꝑal'ato. Et rationem iſtaꝝ ſñiaꝝ dicaʒ in.d.c.paſtoralis ¶ Ex his infertur ꝙ ſuſpenſus a pontificalibus vl' ab vſu pallij appellãdo ſuſpendit ſñiaʒ quod ſentit hoſti.hic.facit qd̉ nõ. Inno.in.c.i.de ſẽ.ex.li.vi. ¶ In glo.ibi.ita.⁊ interdcm emiſſum glo.ſimplr recitat ſimilitudinem lr̃e q̄ in veritate non concludit cum aliud ſit quem non poſſe excõicare poſt ſñiaʒ et aliđ ꝙ appellatio non ſuſpendit ſñiaʒ. Nam videmꝰ ꝙ appellaꝰ legitima ſuſpendit totaliter ſñiaʒ futuraʒ qꝛ ſuſpendit iuriſdictõneʒ iudicis vt patet in.c.ſi a iudice eo.ti.li.vi.⁊ tñ appellatio ſequens ſuſpendit regulariter quãlibʒ ſñiam latã etiã ſi ſit talis q̄ trahat ſecuʒ executionem vt in.l.furti.ff.de his qui nõ.infa.nõ. glo.in.c.paſtoralis.ꝭ.eo.ʒ ex ſeparatis non fit bona illatio vt in.c.ij de tranſla.prela. ¶ Unde rectiꝰ legitur lr̃a cũ ſuppletione vt dicamꝰ ſic ſicut q̄s excõicari non põt poſt appellationem ſupple nec excõicatus ꝑ appellatiõem ſuſpendẽ poteſt ſñiaʒ iaʒ latam ita ſb̄ditus interdictus nõ põt per appellatõneʒ ſuſpendere iterdictuʒ. ¶ Uñ littera iſta nil aliđ vult niſi equiparare excõicatõnẽ ⁊ iterdictũ ⁊ clariꝰ eq̃pat tex.i.d.c.is cui hẽnt iſtas ⁊ multas alias ↄformitates. Prima eſt iſta quam predixi. Secunda qꝛ vtraq̄ requirit monitõneʒ p̄cedẽteʒ vt in.c.rep̄henſibilis.ꝭ.eo.⁊ dic vt ibi dixi. ¶ Tertia quia cõſtitutus i aliq̃ illaꝝ incurrit irregularitateʒ celebrando.vt i.d.c.is cui. ¶ Quarta qꝛ abſolutõ in vtraq̄ ſñia fit recepto iuramẽto d̉ parendo mandatis eccl'ie vt in.c.venerabili.de.ſen.ex. ¶ Quinta qꝛ vtraq̄ ſñia relaxari põt ad cautelã vt.d.c.venerabili. ¶ Sexta qꝛ vtraq̄ ligat licʒ iniuſta xi.q.iij.ſñia.⁊.c.ſi q̄s epũs.et ideʒ dic d̉ ſñia ſuſpẽſiõis a diuino officio. ¶ Nã oẽs iſte tres ſñie dñr ſñie cenſure et ↄcernunt ipſaʒ aiaʒ vt in.d.c.is cui.et.c.q̄renti.de v.ſi. In aliquibus tñ differũt.qꝛ excõicatio fert i ꝑſonã nõ in locũ vt i.c.romana.ꝭ.i vniuerſitatẽ.de ſen.exco.li.vi. Sʒ interdictũ põt ferri nedũ i ꝑſonã ſʒ etl.i locũ vt in.c.nõ ẽ.ꝭ.de ſpon.⁊.c ſi.de.ſen ex.li.vi ¶ Itẽ excõicatio regularit nõ ſuſpẽdit ꝑ iferioreʒ a papa vt.ꝭ.dicaʒ ʒ interdictũ ſic ſm̃ mltos vt.ꝭ.dicaʒ et ſb̄ iſta pñt rpiri ⁊ alie dñe. ¶ In eadeʒ gl.i ſi.ñ appet clare q̄d gl ſentiat. Nam aliud eſt q̄rere vtrũ epũs poſſit dare p̄uilegiũ vt celebret i eccleſia interdicta Aliud vtruʒ poſſit ſuſpendere effectuʒ iterdi ſm omnes .p̄mũ non poteſt facere qꝛ eſt ↄtra iuris diſpõnẽ .ſed clariꝰ glo.poſuit opi.ſuã.ꝭ.c dilectus.⁊ ibi tandẽ videt ↄcludere quod tʒ Jo.an.hic ⁊ ſtatim patebit. ¶ Circa ſecũduʒ ſũt opi.⁊ cõſidera ꝙ hic ſunt due qõnes eque p̄ncipales. Prima nũquid epũs poſſit durãte ſñia interdicti ſuſpendere effectũ interdicti vt ſic poſſit celebrari ſine peccato et intellige qñ interdictum eſt latuʒ a ſe. Nam ſi eſſet a ſupiore latuʒ non eſt dubiũ ꝙ nõ põt.ar.c paſtoral' ꝭ.p̄ de offi.ordi. ¶ Scđa qđ eſt nõ minus ſb̄til vtꝝ ſuſpenſione facta p̄ſuppoito ꝙ poſſit ſuſpẽdere ſuſpendat effectus ipiꝰ ꝑ appellatõeʒ medio tp̄e itericctã cõtra volũtateʒ ipiꝰ ſuſpẽdẽtis vt ſic duret ſuſpẽſio vſq̄ ad fineʒ cãe ſicut ſi a p̄ncipio fuiſſet la a cũ ↄditõne. Jo.an.hic cõcludit in effectu tria. Dicit eniʒ epm̃ poſſe ſuũ interdictuʒ ſuſpendẽ quia ſicut põt i totũ tollere ar.l.iudicium ſoluitur.ff.de iudi.ita et fortiꝰ põt illud ad tpꝰ ſuſpendẽ ¶ 2º.cõcludit ad ſcđaʒ.q.ꝙ appellatio facta pꝰ ſuſpenſionem tenebit ipam ſñiaʒ in ſuſpenſo ſicut ſi fuiſſet lata ſb̄ ↄditione.ar.c.p̄.ꝭ.eo. ¶ 3º dicit ꝙ excõicatio ſuſpẽdi non põt q̄n tollat ex toto quia cõicare nõ debemꝰ excõicato añ abſolutiõeʒ factaʒ in forma eccleſie vt in c.cum deſideres de ſen.ex. In effectu hoc idem videt velle Jo.an. Sed aliqui moderni multuʒ iſiſtunt circa iſtas qões. Cal.tñ tenuit ↄtra Jo.an.in ſcđa qõne. Dicit enim ꝙ cũ iſta non ſit noua ſñia appellatio non operabit ſuſpenſionem. Jo.de lig. in quadam diſputatione tenuit ꝙ interdictum nõ poteſt ſuſpendi ꝑ epm̃. Mouetur

qꝫ in iſtis ſententijs cenſure ꝑmus act⁹ nõ eſt
ſeꝑabilis ab effectu ipſius ſñie qui effectus eſt
ſcḋs actus q̃ iſte ſñie cenſure trahant ſecũ ex/
ecutioné ⁊ ſic executio effectus non eſt ſepara
bilis a ſb̃a ſñie. vt in. d. c. is cui. ⁊ per ꝯſequés
nõ põt remouere effectũ remanẽte ſb̃a allegat
in ſimili. l. ticius. ff. de excuſa. tu. Cardi. tãdẽ
ſequit illã opi. coẽm vt poſſit ſuſpẽdi ꝑ qua
facit dictũ. c. dilectus. §. qꝫ vero. hec opi. eſſet in
practica ſuanda marie poſt ſcẽm ḣ añ factum
alia opi. ꝯtraria eẽt ꝯſulẽda ⁊ credo de ſb̃tili/
tate iuri. illã veriorẽ. Et moueoꝛ hac rõne inť
cetera maioꝛ eſt vis ⁊ ptãs appellatiõis i ſuſ/
pẽdendo effectũ ſñie q̃ ptãs iudicãtis poſt la/
tã ſniã. ꝓbaẗ qꝫ ꝯdẽnatuꝫ de furto nõ pt facẽ
iudex q̃n ſeq̃t iſamia. l. non põt. ff. de furti. ⁊ tñ
appellatõ ſuſpẽdit iſamiã iã latã ꝑ ſniã vt. d. l
furti Sꝫ appellatio nõ põt ſuſpẽdere effectum
ſñie cẽſure. ergo min⁹ ipe iudex hoc eni nõ de/
pendꝫ a ptãte ſua ḣ ex diſpõne iuri. Nec valet
ar. Jo. an. põt tollere in totũ ergo ſuſpendere
q̃m tollẽdo in totũ agit ſm nãm actus nec iuſ
repugnat ḃ ſuſpendere effẽm vt nõ hẽat ſecũ
executiõneꝫ eſt agere cõtra naturã ipſius act⁹
ꝯtra iuris diſpõneꝫ cũ ſm iura trahat ſecũ ex/
cutioneꝫ nõ ſuſpendibileꝫ etiã ꝑ appellatiõem
vt in. d. c. paſtoral. Mo. c. dilect⁹. dic vt ibi dice
tur. Et ꝑſuppoſito q̄ poſſit ſuſpendi ſm cõmu/
neꝫ opi. Tal. ⁊ appelľo ſequẽs nõ ꝓſit vt tene
at ſñiam i ſuſpenſo qꝫ nõ ẽ noua ſñia qḋ tenꝫ
etiã Inno. in. c. cum inter. de ꝯſue. Et quanq̃
hec opi. videaẗ multũ ꝓbabilis. tñ in ꝯtrariã
opi. quã tꝫ Jo. an. multũ me vrget. c. dilectus.
ꝑal. vbi apte innuiẗ q̄ ſñia interdicti in locuꝫ
lata pt ſuſpendi ꝑ ipm ꝓmulgantẽ ⁊ durante
ſuſpenſione pt appellari ad effectuꝫ tenendo il
lam in ſuſpenſo. Nec eſt veꝝ qḋ quidam dixe/
rũt ſciꝫ q̄ ille tex. loquaẗ in ceſſatione a diuis
nõ in interdicto q̃a tex. ibi apte ꝓbat ꝯtrarium
vt ibi ptꝫ non potuit ferri ſententia interdicti
Item non diceret ibi tex. ſñiam decernim⁹ irri
tam ⁊ inanẽ ⁊c. cũ ceſſatio ſit q̃o facti vt nõ. in
c. ſi canonici. de offi. oꝛ. li. vi. ſed potius dixiſſꝫ
eam irrationabilẽ fuiſſe et hanc opi. tenet ibi
Jo. de lig. ⁊ Inno. i. c. vt ꝑuilegia. ꝭ. de priuiľ.
Et q̄ ſuſpendaẗ ꝓpter appelľonem. facit quia
ſicut teneẗ in ſuſpenſo q̃ñ a principio fuit effe
ctus ſuſpenſus ꝭ. c. preterea. ita etſi ex poſt fa/
cto ſuſpendaẗ. ⁊ q̃ ad primuꝫ dcẽm facit qꝫ hec
ſñia cenſure ligat ⁊ durat ad placitũ ꝓferẽtiſ
merito cuꝫ dependeat ab ei⁹ poteſtate poterit
etiam effectus ſuſpendi. ſecus ſi non depende
ret a poteſtate ſua. quo caſu locum habet ar.
qḋ. ſ. feci. de. l. non poteſt. Circa interdictum
vero latũ in ꝑſonã cõir teneẗ nõ poſſe ſuſpẽdi
Rõ diuerſitatis qꝫ locus interdictus nõ pecca

uit merito nulľa ratio repugnat ſi ſuſpendiẗ ſm
illam opi. ḣ q̃ñ interdicta eſt perſona tunc cuꝫ
perſona deliquerit et nõ ſit emẽdata non põt
eſſe in eccleſia. ⁊ extra eccľiaꝫ. ſecus dic vbi ꝑ
ſona eſſet interdicta ꝓpter delictũ alteri⁹ qꝫ tunc
ſic pt ſuſpendi interdictũ latũ in locũ ita in ꝑſo/
nã dictũ ẽ nõbile Inno. in. c. vt ꝑuilegia. ꝑal.

Cum in eccleſia

Iudex appella/
tionis remittit appellantẽ ⁊ cauſã ad
prioꝛẽ iudicẽ ſi ſibi ꝯſtiterit a grauamine vel
iniuſta ſñia fuiſſe appellatũ. ꝑmo narrat factũ
2⁰ ꝓuidet ibi. prudentie. ¶ Primo nõ ex iſto
tex. archyepꝫ nõ debere ſe intromittẽ de cãis
ſubditoꝝ ſui ſuffraganei ſi per appellõnem de
uoluaẗ ad eũ. ꝯcoꝛ. c. paſtoraľ. ſ. de offi. oꝛ. ¶
2⁰ nõ q̄ etiaꝫ ſm illa tp̃a nõ debebat iudex ad
quẽ admittere appelľonẽ fruſtratoꝛiã. vbi ap/
pareret manifeſte fruſtratoꝛia ſm Hoſt. de q̃ i
c. vt debitus ꝭ. eo. ¶ Ultimo nõ. bonuꝫ ar. ex
tex. iũcta gl. antepenľ. q̄ appelľone extĩcte friuo
la iudex a quo reaſſumit iuriſdictionẽ etiam
reſpectu executionis ſñie late de quo in. c. pa/
ſtoralis §. quia vero. de offi. dele. ¶ In glo. i.
in fi. Sed ꝯtra finẽ glo. ⁊ tex. opp. Nam archy
epiſcopus cantuarieñ eſt legatus natus q̃m
officiũ legationis eſt indultũ illi dignitati ex
ꝑuilegio apoſtolico vt quicunq̃ ſit archiepſ
cantuarieñ ſit etiaꝫ legatus vt i. i. c. de off. le.
ḣ legatus poteſt adiri per viam querele citra
appelľonem. ergo poterat iſte adiri iuxta nõ i
d. c. i. de offi. leg. Soluit Joh̃. an. q̄ licet poſſit
adiri legatus ꝑ viam q̃rele nõ tñ ꝑ viã appel
latiõis fruſtratoꝛie qꝫ appellatio fruſtratoꝛia
nõ deuoluit cãm in. c. cũ appelľonibus. eo. ti.
li. vi. Simile in papa qui adiẗ per viam que/
rele ⁊ nõ ꝑ fruſtratoꝛiã appellationem. ¶ Uel
ſolue melius q̄ etiam ꝑ viaꝫ querele non po
terat legatus hic adiri cum cauſa eſſet cepta
coꝛam oꝛdinario loci. Nam vbi ceptum eſt iu
diciũ ibi finẽ debet accipe. l. vbi ceptum. ff. de
iudi. Item qꝫ inter legatũ et oꝛdinarium loci
locus eſt ꝑuentioni. vt in. c. ſi a ſede. de prebẽ.
li. vi. ⁊ de materia huiuſmodi dicetur in. c. vl/
timo. ꝭ. de confir. vti. ¶ In gl. ij. in fi. Contra
glo. facit qꝫ tp̃e hui⁹. c. nondũ emanauerat. c.
vt debitus. vbi ſpecifice diſponiẗ de nouo vt
nõ valeat appellatio ab interlocutoꝛia cauſa
non expꝛeſſa. Dicit hic Inno. q̄ iſta decretaľ
pꝛoſagiauit ius nouũ. ḃ hoc nõ eſt ſoluere cõ
trariũ Unde dic q̄ hic non dr̃ q̄ cã non debe
at exꝑmi in appellatione ḃ q̄ iudex ad quem.
nõ debeat admittere appellationem cum effe/
ctu niſi ſibi prius ꝯſtaret eã fuiſſe interpoſitã
a grauamine. Poſſũ enim docere coꝛã iudice
ad quẽ me fuiſſe grauatũ ꝑ iudicẽ a quo licꝫ

illud ǵuamen nō expſſerim coram eo. ¶ Hec
ergo lr̄a ſolū̄ inſtruit iudicē ad quez. ¶ In gl
in ꝟbo iiuſta. ¶ Nō hanc glo.cū̄ p̄cedēti ex q̄
hēs vnā diuerſitatez inter appellatiōem a diſ
finitiua ⁊ ab intͣlocutoria vt in diffinitiua n̄
ſit neceſſe exp̄mere cām.ſecꝰ.ſi appellāt ab īter
locutoria rō diuerſitatis colligit ex his que
nōn.in.c.vt debitus.ⁱ.eo.ꝑ dicto huiꝰ glo.vr̄
tex.in.l.ij.ff.c. An aūt ſit neceſſe vt appellet in
ſcp̄tl.maxie ab intͣlocutoria Vide tex.⁊ gl.in
c.i.e.ti.li.vi. Et p̄ſuppoſito ꝙ ſit neceſſe appella
ri ī ſcp̄tis ſatis ē porrigere iudici ſcp̄turā ap/
pellationez ꝯtinētez abſ꜒ eo qḋ legat ī p̄n̄tia
ſua. V.de tex.bonū̄ ⁊ nōbilē facientē ad mīta
in.c.appellatō e.ti.li.vi. ¶ In gl.ī ꝟbo alioq̄n
in fi.nō iſtaz glo.iūcto tex.qꝛ optime facit pro
illa opi.vt iudex a quo exequat ſn̄iaz confir/
mataz ꝫ ſuſtinēdo illaz opi.quaſi cōez que hꝫ
vt vterq̄ poſſit iuxta nō in.§.p̄.ꝭ allegato po/
teſt dicere tex.iſtuz procedere qn̄ appellatō nō
admittit ꝑ iudicez ad quē tāq̄ maīfeſte fruſ/
tratoria. Pro hoc tex.ibi non an̄ appellatōnē
admittas.⁊ ſic loq̄tur qn̄ non confirmauit ſē
tētiaz. Si aūt admiſiſſet appellationē ⁊ cōfir
maſſet eandē ſn̄iaz poſſet hr̄e locū̄ opi.cōis ⁊
eſt bona limitatio ad illam mām̄. Vel dic ꝙ
iſte tex.optime facit ꝓ opi.q̄ hēt ꝙ iudex a q̄
exequit ſi nihil fuit additū̄ in cauſa appellati
onis ꝫ pure ex prioribus actis fuit confirma
ta quia tūc cōſtat ꝙ nō fuit appellatum ab in
iuſta ꝓuocatiōe quo caū̄ remittit executō ad
priorem iudicē vt hic clare ꝓbatur qḋ eſt bn̄
nōndū̄. Et de mā̄ vide plene in.d.§.qꝛ vero et
ꝑ bar.in.l.tale pactū̄.§.qui ꝓuocauit.ff.de pac
et in.l.a diuo pio ff.de re iudi.

Directe Si appellās q̄ nō ꝓſeq̄/
tur redit ad iudicē a q̄
⁊ iterꝫ grauat nō obſtāte p̄ma deſtio
ne p̄t iterꝫ appellare ⁊ ē caſus nōbil. Cōis di/
uiſio.ſcḋa ibi rn̄demꝰ. ¶ Nō primo ꝙ ſi appel
lans deſerit appellationez ſuaz et incipit pro/
ſequi coraz iudice a quo videt adeo omnem
p̄maz ꝯtumaciaz ſi qua erat purgaſſe etſi ite/
rum grauet iterꝫ audiat appellans non enim
pōt excludi p̄textu ꝯtumacie cuz eam purga
uerit ꝯparendo coraz iudice. ¶ zº.nō ꝙ quis
qn̄ꝫ renūtiat ei qḋ nō hēt. Nam iſta mulier
poſt deſertionem appellationis illi renuntia/
uit dic tn̄ ꝙ iſta nō eſt vera renūtiatio qꝛ pri
uatio p̄ſupponit hitū̄ c.ad diſſoluēdū̄.de ḋſpō
ī pub.l.decem.ff.de ꝟbo.ob.i.q.ij.da pbertum
ꝭ iſta renunciauit ut clarificaret iudicem de
purgatione ꝯtumacie ſeu ꝙ volebat āplius
inſtare ī p̄ma appellatione. Vel dic vt ſentit
glo.i.ꝙ renūtiauit appellatōi ꝓſequendo cāz
coraz iudice a quo ⁊ ſic loquit de tacita renū̄

tiatione.ꝰ.de offi.dele.c.gratū̄. ¶ Itez nō ibi
libē poſſis vti.ꝙ ptās libere data alicui ad
certū̄ actū̄ r̄ſtringit ad termios iur. vt ꝑ hoc
nō faciat alicui iiuſticiā. ¶ Nō bonū̄ tex.ibi
excēptū ꝙ ꝑ appellatiōez lriam appellās eximit
a ptāte ⁊ iuriſdictōne iudicis a q̄ itellige quo
ad illā cām.ꝰ.eo.ꝓpoſuit.⁊.c.ad hec. Ad idē q̄
ad p̄mam facit.c.ſi a iudice.eo.ti.li.vi.⁊.c.ſuꝑ
qōnū̄.ī fi.de off.del. ¶ Vltio nō fauēduz ei q̄
ſtat ꝓ caū̄ a fauorabili fac.c.fi.ḋ re.iu. ¶ Cō/
tra tex.op.ḋ.c.pſōas.ꝰ.e.vbi dicit ꝙ ſi ꝓſeq̄s
appellatōez ſuā ꝯpellit parē iudicio iudicij a
q̄ appellatōe remota et ſic videt ꝙ āplius nō
audit appellās. ¶ Solutō aliqui dicūt hunc
tex.ꝓcedere fauore mr̄imonij vt in fi.lr̄e. Sed
hec ſo.nō eſt bona qꝛ papa fūdat ſe non ſuper
mr̄imonio ꝫ ſuꝑ alijs iuribus dicentibus ꝙ
licet iterꝫ appellari vt pꝫ ibi cū̄ ſm iura ⁊c. Il/
la gꝰē cā finalis decidēdi Io autē qḋ dicit de
mr̄imonio fuit cā īpulſiua ⁊ coadiuuatiua ꝫ
etiā colligit ex dictōe p̄ſerti.que ſm ꝓpriū̄ ſig/
nificatū̄ īportat idez in caſu ꝯtrario ſicut illa
dictio maxie.vt nō.ī.c.auditis.de elec.⁊.c.per
tuas.de ſymo.cū̄ ſi. ¶ zº.vero ſoluūt alij ꝙ.c.
pſonas.loquit qn̄ deſerēs appellatōem vult
r̄cuſare illā e idez ꝫ.c.ꝓcedit qn̄ ex nouo gra
uamīe de nouo appellat. ¶ Hec ſolucō ē vera
in ſe ſed eſt idubitata ⁊ nō multū̄ ꝯgruit.c.pſo
nas.cū̄ gn̄alit dicat ibi appellatōe r̄mota ⁊c.
Tercia eſt nōbilis ſolutio. Io.an.et quorūdā
antiq̄ꝝ dicētiū̄ ꝙ aut deſerens appellationez
perſeuerat in contumacia ſua et nō auditur
amplius appellās qꝛ cōtumax nō appellat.ij.q
vi.ſūt quoꝝ. Aut deſerta appellatione reaſſu
mit cām corā iudice a quo etſi iterꝫ grauatur
pōt denuo appellare qꝛ nihil ē ꝫ caū̄ appella/
tionē īpediēs Io.cal.dicit ꝙ ſiue r̄aſſūpſerit
cāz ſiue nō ſꝑ debꝫ appellās zº.audiri niſi pri
ma appellatio ſit friuola maīfeſte hoc dicit ꝓ
bari in cle.vna.de do.⁊ cōtu.plane illam legē
do. Sꝫ certe opi. Io.an.⁊ alioꝝ videt verior
non enim excludit a ſcḋa appellatione p̄textu
prime ꝭ ꝓpter cōtumaciā nouiter ꝯmiſſaz poſt
deſertionē prime appellatiōis et cle.vna p̄all.
dēt intelligi qn̄ grauamē vel iniuſticia cōtin
git pendente prima appellatōe Naz tūc niſi
p̄ma appellatio ſit friuola maīfeſte pōt iteruz
appellare licet non reaſſūpſerit cām coram iu/
dice a quo qꝛ pēdētia appellationis excuſat
eū̄ a ꝯtumacia. Sed qn̄ prima appellatio fuit
maīfeſte friuola nō excuſat a ꝯtumacia ita ꝙ
ꝟe ponderādo rōnez illiꝰ cle. facit potius ꝓ
ꝑte iſta licet ad corticem faciat pro calderino
¶ Ex p̄dictis hēs duos caūs deciſos. Vnꝰ
eſt ꝙ ſi pendente appellatōne ꝯtigit grauamē
ſcḋꝫ pōt denuo appellari lꝫ cāz nō r̄aſſūpſerit

et quid operet̃ tunc ſcḋa appellõ dic vt ibi nõ.
¶ Scḋus caſus qñ deſerta appellõne ↄtingit
grauamen ⁊ diſtingue ꝑut. ſ. dixi ſm Jo. an.
¶ Terti⁹ caſus ẽ magis dubi⁹ qñ grauamen
zᵐ ↄtingit pendente p̃ma appellõne ꝫ ea deſer
ta appellauit a z° grauamie. exñs tñ .ī. tp̃s ap
pellãdi. Do. an. dicit ſe credẽ appellõeʒ iſtã nõ
admittẽdã q̃i nũc ↄtegat̃ ↄtumacia ipi⁹ puto
dictũ ſuũ ꝓcedẽ qñ iudex a q̊ feciſſet aliquem
actũ poſt deſertã appellatõem iſto abñte ⁊ i ↄ/
tumacia pſeuerante ꝫ vbi poſt deſtõeʒ iudex
nõ ꝓceſſit in cã non video rõnẽ q̃re non poſſit
appellari a grauamine inflicto pendẽte appel/
latõne cuʒ tũc defẽderet̃ a ↄtumacia virtute
appellatiõiſ. nec ſequit̃ nõ fuit ꝓſecutus ergo
fuit ↄtumax quia ſepe homies deſerũt mẽtis
ex cãis appellatiõeʒ legitiaʒ. Hinc eſt ꝙ ter. i.
.d. cle. vna. defendit appellãteʒ a ↄtumacia ni/
ſi manifeſte appellatio fuerit friuola. ¶ Nõ ex
om̃ibus p̃dictis ꝙ iudex a q̊ tenet̃ citare appel/
lãtem ab eo etiaʒ poſt deſertiõeʒ appellatiõis
qḋ etiaʒ tenet. Jo. an. in. c. ij. de do. ⁊ ↄtu. li. vi.
Optime vr̃ ꝓbari ꝑ illum ter. vbi dicit̃ ꝙ niſi
ſponte renũtiauerit appellatiõi non tenet̃ euʒ
iudex ampli⁹ citare q̃i videat̃ ſꝑ ꝓcurare in ꝓ
poſito ſuo non ↄparendi coꝛam iudice a quo
Et vide in hoc quod plenius dixi poſt glo. in
c. cum cauſa. de re iudi. ¶ Ex his ſume bonam
cautelam vt nõ ꝓſequẽs appellationeʒ in ter
mino vadat ad iudiceʒ a quo ⁊ de facto renũ
ciat appellatiõi ⁊ dicat ſe velle ꝓſequi corã co
tũc eni tenebit̃ eũ ad actus vlterioꝛes citare
Scḋm p̃dicta intellige glo. fi. in. c. pſonas. ſ. e
que minus bene loquit̃. in glo. in ꝟ. appellare
¶ Nõ bene glo. ex qua collige ꝙ ſuper eodeʒ ar/
ticulo poteſt bis appellari. non aũt tertio. ſiue
ſit appellatũ a diffinitiua ſiue ab interlocuto/
ria. ⁊ nõ in eo ꝙ dicit de interlocutoꝛia vt ſeq̃
tur in hoc naturam diffinitiue ¶ Scḋo nõ ꝙ
iura dicentia non licere tertio appellare proce
dunt qñ quis vult tertio ꝓuocare ſuꝑ eodeʒ
articulo. ſecus in articlis diuerſis. Vñ ſi mil
leſies q̊s grauat̃ i cã ſuꝑ diũſis articlis mil
leſis poſſit appellare ⁊ duas appellões ſucceſ
ſiue facere ſuꝑ quolibet articulo. Et ꝙ dictuʒ
eſt ꝙ nõ licet in eodẽ tertio appellare. intellige
ſm Jo. an. ⁊ bene in eadẽ pſona qꝛ exquo q̊s
bis appellauit ⁊ ſꝑ ſuccubuit ẽ p̃ſumptio ↄtra
eũ. ideo nõ audit̃ tertio appellans. ꝫ alteri pti
bñ licet alias duas appellatõnes facere. ⁊ ſic
erũt quattuoꝛ appellõnes. Exemplũ bis appel
laui a ſñia lata cõtra me. vlteri⁹ iudex reꝓba
uit ſñiam p̃t altera ps ſemel ⁊ etiã ſcḋo appel/
lare. qꝛ ↄtra eum qui ſꝑ obtinuit non eſt ↄtra
p̃ſumptio iniuſticie ꝫ ſatis plʒ. Facit in ſili. ſ.
de teſti. c. liʒ dilẽs. vbi tractat̃ de ꝑ̃pꝛobatione
teſtiũ. vide ad p̃dicta plene ꝑ Spe. eo. ti. ꝟ. q̃l.
ꝑ totũ ⁊ qḋ habet̃ in cle. vna. de ſen. ⁊ re iudi.

Preterea Subtil' deciſio ⁊ multũ allega
bil'. h. d. Sñia excõicatõis. ſuſpen/
ſionis. vel interdicti ſub ↄditiõe lata
ſuſpendit̃. ſi añ ↄditionis euentuʒ fuerit appel
latũ. h. d. inherendo ꝟbis lr̃e vt ſic ſatis fiat
cuilibet lecture p̊ ↄſultatio. z° rñſio. ibi vr̃ au
tem. ¶ Nõ ſñiaʒ excõicatõis ferri poſſe ſꝫ ↄdi
tione ſuſpenſiua ⁊ nõ ſolũ ꝓ delicto ſeu ↄtuma
cia iudiciali ꝫ etiã ꝓ intereſſe ꝑtimi vt qꝛ nõ
vult ſatiſfacere illi vt tenet̃. ¶ Hodie auteʒ vt
hec ſñia excõicationiſ ↄditionalis ſit iuſta de
bet p̃cedere mera culpa ꝗ offenſa vt in. c. rõna
ꝟ. caueant. de ſent. ex. li. vi. licet ſec⁹ ſit in ſtatu
to vt ibi nõ. ¶ Scḋo nõ ꝙ licet excõicatio ſeu
ſñia cenſure pure lata nõ ſuſpendit̃ ꝑ appella/
tionem ſequentẽ vt in. c. paſtoral'. .ī. eo. ⁊ in. c.
is qui. de ſen. ex. li. vi. Secus tñ eſt in excõica/
tione ſeu ſñia cenſure lata ſub ↄditione ſuſpẽ/
ſiua qꝛ illa ſuſpendit̃ ꝑ appellationẽ ſequẽteʒ
vt hic. Ratio q̃a añ cõditionis euentum hec
ſñia non iniecit vires ſuas. ¶ z° nõ ꝙ euẽtus
ↄditionis nõ trahit̃ retro in ſñia excõicatõis
ad diem ꝓlationis ipſius de q̊ .ī. dicet̃. ¶ In
glo. i. in fi. Et dicit̃ q̊s ſatiſfacere creditoꝛi q̃li
tercunq̃ voluntati illius ſatiſfit. Unde licet
non ſoluat debituʒ ſed dat ſibi pignoꝛa vel fi/
deiuſſoꝛes exquo creditoꝛ cõtentat̃ dicit̃ ſibi
ſatiſfactuʒ eſſe vt in ꝟ. oĩs. alleg. in glo. Et nõ
ꝙ hoc etiã habet locũ in p̃ceptis iudicum. de
quo per Archy. in. c. ij. de vſur'. li. vi. Et cadit
hic vna nõbilis et quotidiana queſtio quaʒ
ponũt doc. ſuꝑ ter. ¶ Judex tulit excõicationẽ
in certuʒ debitoꝛem ſi non ſatiſfaceret credito
ri ſuo .ī. menſeʒ. Demum creditoꝛ pꝛoꝛogauit
illũ terminum debitoꝛi ⁊ ſic non ſatiſfecit ſibi
aliter infra menſem. dubitat̃ nunq̃d inciderit
i excõicationẽ ¶ Jnno. ponit duas opi. Una
vt nõ ſit excõicatus qꝛ creditoꝛ p̃t terminum
debitoꝛi ſuo pꝛoꝛogare. l. ij. ff. ſi quis cau. facit
c. cum dilecti. de do. ⁊ ↄtu. ⁊. c. de cauſis. de of.
dele videtur ergo pꝛoꝛogatio facta in oĩbus
appẽdicijs ⁊ acceſſoꝛijs ſuis et ſic nõ incurrit
interim excõicationẽ. ar. in regula acceſſoꝛiuʒ
de re. iur'. li. vi. Sed ſi i termino pꝛoꝛogato nõ
ſoluit creditoꝛi tunc incidit in excommunica
tionem. ar. l. ꝫ ſi manente. ff. de pꝛecario. Jnno
ipſe videt̃ inherere opinioni cõtrarie. et idem
Hoſti. qꝛ ꝫ non dependet a facultate ptis. liʒ
eni poſſit pꝛoꝛogare tminũ reſpectu ſolonis
nõ tñ reſpectu excõicationis. cũ ergo ꝫ vertet̃
factũ alteri⁹. ſ. iudicis debet illius ↄſenſus in
teruenire. ar. i. l. labeo. in fi. ff. de arbi. l. item q̃/
ritur ꝟ. impleto. ff. locati. ¶ Do. Anto. añ ſcm-

dicit tenēdā iſtā ſcdām opinionem q̄ tutior
eſt ſed poſt factū ¶ Prima opi. videt̄ verior q̄
iudex videt̄ fulminaſſe ſniam in fauorem par
tis et ſic dato ptis conſenſu excludit̄ ɔtūacia.
¶ Hanc opi. p̄mo puto veriſſimā ¶ Adduco
optimū ſimile. Iuramētū pti pſtitū principa
liter dirigit̄ in deū ita ꝙ deus recipit princi/
paliter obligationē. vt in. c. debitores. de iu/
reiuran. ⁊ tñ ps pōt illud iuramētū remitte
re vel obligationē deferre vt eſt tex. in. c. i. de
iureiuran. ⁊ in. c. ij. de ſpon. ⁊ ibi ꝑ doc. Et eſt
rō q̄ cum deus recipiat obligationē in fauo/
rem ptis remittēte pte remittit ⁊ deus. ita in
ꝓpoſito iudex excōicat in fauorē ptis ſi pars
vult deferre ēminū etiā iudex vr̄ deferre vel/
le cum nil aliud agat iudex ñ vt ptes ad ɔcor/
diam reducat. l. i. ff. de no. op. nū. ⁊ facit qd̄. ſ.
dixi poſt gl. ¶ In gl. ij. ibi ſuſpendat̄ ſnia que
nondū tenet dic ꝙ imo tenē licz effect⁹ ſnie ſit
ſuſpenſus i euentū ɔditionis. Nam ſi nō tene
ret nō recōualeſceret ɔditione adueniēte ꝑ re
gulā nō firmat̄. de re. iur. l. li. vi. Vide in ɔtra/
ctu ɔditionali ſiſe. nā ibi ſpes ē in obligatōne
ita ꝙ tranſmittit̄ etiā in herede licz adhuc ñ
ſteterit ɔditio. Inſti. de v̄b. ob. §. ex ɔditionali.
ita dicendū in iudicio cū ibi q̄i ɔtrahit̄. l. iij. ff
de pecu. ¶ In eadē gl. ibi. l. potior. illa lex pōt
inouci in ɔtrariū h̄ mō. ibi enī dr̄ ꝙ ſi obligo
tibi oīa bona mea ſub ɔditione. Demū añ cō
ditionis euentū obligo alteri pure. ſi poſtmo/
dū extat ɔditio p̄m⁹ creditor eſt potior q̄ euē
tus ɔditionis trahit̄ retro ad diē ɔtractus ⁊
ꝑinde eſt acſi tūc pure tibi obligaſſem bō mea
Ita vr̄ dicendū in ꝓpoſito ꝙ adueniente ɔdi/
tione. ſ. ſolōne non fcā infra ēminū debeat tra
hi retro ⁊ ꝑinde ſit iudicandū acſi excōicatio
fuiſſē tūc pure lata ⁊ ſic appellō medio tpe nō
debet impedire vires ſnie. ar. c. paſtoral̄. §. e. ſic
ſcda obligatio pure facta nō impedit vires p̄/
me adueniēte ɔditione. v. l. potior. cui⁹ ɔtrari
um innuit iſta lr̄a. ¶ Jo. an. poſt Hoſt. ſoluit
hoc mō ꝙ ɔtrariū loquit̄ in obligatione ɔdi/
tionali volūtaria. Hoc. c. ꝓcedit in obligatio
ne ɔditionali iudiciali q̄ quidē obligatio eſt
neceſſaria cū iudiciū reddat̄ in inuitum in. c
intelleximus. de iudi. l. inter ſtipulantē. §. i. ff.
de v̄b. ob. Et pondera ꝙ ꝑ hanc rōnem ſenti
unt ipſi ꝙ regulariter i ſententijs tempus cō/
ditionis extantis non trahit̄ ad diem ꝓmul
gate ſnie cui⁹ ɔtrariū ſentiūt in q̄one. j. ꝓxima
vbi dicetur. Sed clare ſoluēdo ɔtrariū poſſu
mus dicē ꝙ retrotractus ſit qñ repit̄ id ad qd̄
debet fieri retrotractio ſz hic non repit̄ cū ipſa
ſnia ſit ſuſpenſa ꝑ appellōis interiectionem et
q̄i extincta. l. i. ff. ad tur. c. veniētes. de iureiur̄
cū ſi. Vide bonū ſiſe in. c. q̄uis. de R̄p. l. i. vi. ſe

cus aūt eſt i. l. potior. q̄ ibi ſcda obligatio nō
potuit ſuſpendere p̄mā ex mera volūtate illi⁹
p̄cedentē nec ſpei obligationis p̄iudicare. vt
in. d. §. ex ɔditionali. ⁊ ꝓ hoc vide qd̄ nō. Bar.
in. l. ſi is q̄ ꝑempto. ff. de vſuca. vbi dicit ꝙ ad
h̄ vt fiat ꝑ ſucceſſorē ītractatio vt. ſ. actus ſin
gat̄ geſtus p̄ori tpre oportet ꝙ ɔcurrant duo
extrema habilia. ſ. extremū a quo ⁊ extremū
ad qd̄. Extremū a q̄ appellat̄ illud tp̄s in quo
extat ɔditio Extremū ad qd̄ eſt illud tp̄s in q̄
ſnia lata fuit ſub ɔditione. Et dicit̄ ad qd̄ q̄
ꝑ illud tp̄s ſit relatio ꝑfectior de p̄mo tpe qd̄
debꝫ eē habile. h̄ habes in. l. bonoꝝ. ff. rem ra
ha. vbi pꝫ ꝙ ratihabitio debꝫ fieri eo tpe quo
q̄s potuiſſet actū ꝑ ſe gerere. ad qd̄ vide bo.
gl. in. c. quā ſit. de elec. li. vi De z° tpe vide in
. l. neceſſario. §. ꝙ ſi pendēte. ff. d ꝑi. ⁊ co. rei. vē.
vbi pꝫ ꝙ venditio facta ſb̄ ɔditione nō trahit
tp̄s ſtantis ɔditionis ad tp̄s vēditionis ſi in
terim añq̄ extaret ɔditio. res vendita ē repta
q̄ deficit extremū ad qd̄. Ita dicendū in ꝓpoſi
to. h̄ enī deficit extremū a q̄ quia nunc tempe
extantis ɔditionis nō potuiſſē iudex ferre ex
cōicationē obſtāte appellōne et ſic obſtat. v. l.
bonoꝝ. ¶ Id. deficit extremū ad qd̄ cū ſit extin
ctum vel ſuſpenſum per appellationē. vt in. d
. l. neceſſario. ⁊ ſic non poteſt habere locū illa
fictio. ſed in caſu. l. potior. extrema ſunt habi/
lia nec potuit ille alteri pure obligare bō ſua
cū p̄ma obligatio eſſet in pendenti. Additio
In eadem gl. ibi appellandū eſt añ diē ɔditio/
nis pondera bñ iſtā practicā gl. vult enim de/
notare diuerſitatem int̄ ſniam excōicationis
ɔditionalē ⁊ alias ſnias ɔditionales vt in ex
cōicatione licitū ſit appellare vſq̄ ad euentū
ɔditionis quanq̄ lapſū ſit decendiū a tpe ꝓ
mulgationis ſed in alijs ſnijs currit tempus
decendij incontinēti a tpe ꝓmulgationis. Et
aduerte q̄ iſte articulus eſt multū ſubtilis ⁊
doc. diuiſerunt ſe in tres ſnias. Prima ē ſentē
tia Hoſt. et Rofrede. vt nulla ſit dr̄ia int̄ has
ſnias ⁊ ꝙ tempus ad appellandum currit ab
euentu ɔditionis q̄ ā ſnia nō ligat ⁊ ſic tunc
incipit pars grauari ideo ſatis ē appellare in
fra decendiū a tpe euēt⁹ ɔditionis. ¶ Nec ob.
l. vna. §. biduū. ff. qñ appellatio ſit canonizata
ij. q. vi. biduum. q̄ ibi non dr̄ ꝙ ſit neceſſariū
appellare a tempore ſententie ſz ꝙ eſt vtile. ¶
Scda fuit opi. Bar. Brixij in quadā queſti
one ⁊ Egi. ⁊ Tan. ⁊ Vin. dicentium ꝙ temp⁹
decendij ad appellandū etiam in excommuni
cationis ſnia currit a tpe ꝓmulgatiōis ⁊ nō
a tpe ɔditionis extātis. dicūt h̄ expreſſū in. c.
ꝙ ad ɔſultationē. de re iudic. ⁊ eſt opi. directe
p̄me ɔtraria. Adducunt et l. iſtū tex. dum dicit
ꝙ medio tpe fuit appellatū ⁊ tempus fuit ex

dieꝝ ⁊ ſic appellabat añ decẽdiũ vel in decen/
dio qđ eſt mediũ tẽp⁹. Tertia fuit opi. Inno.
hoſti. Jo.an.glo.noſtri ⁊ Jo.mo.in.c. quicũqȝ
de ſen.ex.li.vi.⁊ fere oĩm ſequẽtiũ qui diſtin/
guũt inter ſniaȝ excõicatiõis ⁊ alias ſnias cõ
ditiõales.vt in ſnia excõicatiõis licitũ ſit ap/
pellare qñqȝ ante euentũ ꝯditionis poſtea nõ
licet quo ad effectũ ſuſpendẽdi licet poſſit ī.de
cendiũ quo ad deuoluendũ negotium ad ſu/
periorem iuxta nõ.ꝑ glo.in c.ad reprimendã.de
off.ordi. ¶ In alijs ṽo ſentẽtijs cõditiõalib⁹
currit tp̃s a die ꝓmulgatiõis ita ꝙ ī.decẽdiũ
ſemꝑ poterit appellari etiã ſi extiterit cõditio
Reddũt hãc rõem diuerſitatis ⁊ p̃cipl'r In/
no.⁊ mltũ inſtat Jo.an.eaȝ approbando in ſnia
ex̃catõis.euent⁹ ꝯditionis nõ trahit retro ad
diẽ ꝓmulgationis.al's ſequeret̃ ꝙ interĩ debe
ret vitari ⁊ ꝙ eẽt excõicat⁹ ſi poſtmođ extaret
ꝯditio merito cũ ipa ſnia trahat̃ ad diẽ ꝯditi/
onis extãd.extũc incipit ligare ꝑt vſqȝ ad illđ
tp̃s appellari q̃ ad illđ tp̃s ñ videat̃ lata ſnia
ſ3 in alijs ſnijs euent⁹ ꝯditonis trahit̃ retro ⁊
ſic vr̃ ꝯdemnat⁹ tũc ideo currit tp̃s a die pro/
mulgationis. Hic etiã videm⁹ ꝙ in alijs ſen/
tentijs ꝑt appellari poſt ꝯditionis euentuȝ ſi
eſt ī.decendiũ quo ad effectuȝ deuoluendi et
ſuſpendendi ſ3 in cã excõicationis nõ ꝑt appel
lari poſt ꝯditionis euentũ quo ad ſuſpenden/
dum vt.ſ.dixi.⁊ ꝓ hac opi.tertia adducit Jo
an.iſtã lr̃am reuoluendo eã contra ſcđaȝ opi.
Nam ſ3 dicit̃ ꝙ medio tp̃e fuit appellatũ. Sed
qualitercunqȝ ꝯputet̃ illud tempus.xx. dierum
ſꝑ mediũ tp̃s reꝑiret̃ poſt decendiũ. Nam me
dium dicit̃ qđ equal'r diſtat ab extremis Di
uidendo tempus xx.dieꝝ in tres ꝑtes.prima
ꝑs dicet̃ mediũ tp̃s ⁊ ſic in tota ſcđa parte ꝑt
appellari qđ etiam erit poſt decendiuȝ.ſiue di
camus medium eſt omne id qđ eſt inter p̃mũ
⁊ vltimuȝ diem tunc etiã poſt decendiũ appel
latio interponat̃. Et q̃uis hec opi.cõmunis
multum ſit colorata.diſputatiue crederem ſe/
cundam opi.veriorẽ. Moueor qꝛ incontinenti
cum iudex profert talem ſententiã me grauat
ſi non teneor ſoluere vel ſi non debeo excõmu
nicari ergo poſſum ⁊ debeo incontinẽti appel
re ī.decendiũ. Pro ſ3 eſt iſte tex.qui appellat il/
lam ſniam licet adhuc nõ ligauit. Ad idem.c.
romana.§.caueant.ꝑalle.vbi ꝓhibet̃ talis ex
cõicatio ferri ſub ꝯditione ñ precedente mora
culpa vel offenſa.ergo talis ſnia grauat ante
euentũ ꝯditionis al's fruſtra prohiberet̃ ibi
¶ 2⁹ moueor qꝛ aut talis ſnia in iudicio lata
grauat.ã non Si nõ grauat ante euentũ con
ditionis ergo non debȝ poſſe appellari ꝑ.c.vt
debitus ī.eo. Cuius ꝯtrariũ aperte vult iſta
lr̃a. Si grauat ergo debȝ appellari ī.decẽdiũ

a tp̃e grauaminis vt in.d.c.ꝙ ad ꝯſultationem
Nec obſtant motiua Jo.an.de his ṽbis me/
dio tp̃e ⁊c̃.cũ qꝛ iſta ṽba nõ ponũt̃ diſpoſitiue
hic ſ3 narratiue. Itẽ qꝛ cũ ſint ṽba gnalia dẽnt
r̃ſtringi vt reducãt̃ ad t̃minos iur' cõis ar.c.
cũ dilectus.de ꝯſue.⁊.c.cãm.de reſcrip.⁊ ſic d3
itelligi medio tp̃e ita tñ ꝙ decendiũ nõ ſit elap
ſũ. vl' medio tp̃e id eſt ĩ medietate tp̃is ⁊ ſic.x.
die. Et ex p̃dictis omib⁹ ꝯclude ꝙ a q̃libȝ ſnia
q̃tuncũqȝ ꝯditionali currit tp̃us decendij ad
appellãdũ a tp̃e ꝓmulgatõis. Et ad dẽm.§.bi/
duũ. dicentẽ ſ3 eẽ vtile dic ꝙ poti⁹ facit ꝓ iſta
opi.qꝛ ſi nõ eſſet opus appellare ñ poſt euentũ
ꝯditionis nõ eſſet vtile appellare ꝑus imo diſ
pendioſũ cũ forte ꝯditio nõ ſit extitura ſ3 idẽ
dixit vtile qꝛ poſſibile ẽ ꝙ ꝯditio non extabit
⁊ ſic appellatio nõ erit neceſſaria. Poſſibile eſt
ꝙ extabit et ideo vtile eſt appellare a tempore
ſnie. Intellige hoc vltimũ in ꝯditione cauſali
qꝛ illa poteſt extare ⁊ nõ extare puta ſi nauis
venerit ex aſia te ꝯdemno. in ꝯditione aũt po
teſtatiua ſicut iſta de qua ĩ tex.oĩno eſt vtile ⁊
neceſſariũ appellare ī.decendiũ cum omnino
ſit extitura eo volente ſatiſfacere. ¶ Sȝ ꝯtra
predicta et tex.facit quia ſnia non debet ferri
ſub ꝯditione in.d.§.biduuȝ ¶ So.diſtinguen
dũ eſt. Aut loq̃mur in int'locutoria.ã in diffi/
nitiua. In int'locutoria licite ꝑt ferri ſub con/
ditione l.a diuo pio.§.in venditione.vbi nõ.
ff.de re iudi. In diffinitiua ṽo eſt conditio in
trinſeca ⁊ coherens negocio de quo agit̃ ⁊ ꝑt
licite ferri ſub ꝯditione puto cõdemno ad.x.ſi
actor iurauerit.l.cum iudex.⁊ ibi nõ. C.đ ſen.
l.generaliter. C.de iure iurando.hoc caſu in/
telligo iſtũ tex. Nam hec conditio erat intrin
ſeca ⁊ neceſſaria ad actuȝ excommunicationiſ
.ſ.niſi ſatiſfaceret ⁊c̃. Si nõ ẽ ꝯditio extrinſeca
puta quia nullam conformitatem habet cuȝ
ſubiecta materia ⁊ illa non debȝ poni in ſnia
ſic intellige dictum.§.biduũ.ſi tñ fertur tenet
⁊ opus eſt appellatione vt ibi qꝛ ẽ contra ius
ꝑtis ¶ In ſi.glo.nõ.hãc vltimã opi.gl.cuius
ꝯtrariũ tenet Archy.in.c.ij.de conſti.li.vi Sȝ
vide pleniſſime de hac q. per Jo.an.in regl'a
cum ſunt.de re.iur.li.vi.ĩ mercu. vbi videtur
concludere cum iſta gl. Et nõ quia facit hec
deciſio que dixi.ſ.defendendo primaȝ opini.
Nam ſi hec conditionalis ſnia nõ inieciſſet ſ3
vinculum toleretur ex toto ⁊ impediretur ei⁹
effectus ꝑ tranſlationẽ domicilij. ¶ Extra gl.
q̃ro qđ ſi iudex dixiſſet in ſnia ſi non ſatiſfece
ris ī.talẽ terminũ te exnũc excõmunico nun
q̃d ꝑ appellõeȝ ſuſpendat̃ hec ſnia. Quidam
ꝙ non ⁊ ſic reſtr̃ngunt iſtã lr̃am Inno.⁊ com/
muniter doc.tenẽt ꝯtrariũ ⁊ bñ. vt nõ ſit diſ/
ferentia an dico excõico te exnũc prout extũc

ſeu dicat.excoico te extūc.ſemꝑ eniꝫ idē reſul/
tat.effectus eniꝫ nūꝙ̄ ligat niſi ī euētū ꝯditio
nis. hoc videt̄ ꝓbari in ſimili in cle.vnica.de
ꝯceſſ.ꝑben.ꝛ vide ibi glo.in ꝟbo exnūc. Naꝫ
ſnīa hoꝝ ꝟboꝝ hec eſt.excoico te exnunc.i. ex/
nunc decerno ꝙ ſi nō ſatiſfeceris in t̄mino ſis
tunc excoicatus ꝛ hec nōbis. ¶ Ulterius q̄/
ritur nūquid ferat̄ excoicatio ipō fc̄o ſi iudex
ſcribat lr̄as abſn̄ti ſub iſta forma ſi ticio nō ſa
tiſfeceris ꝟ mēſem ꝯgnoſcas te eſſe excoicatū.
¶ Egi.tenꝫ ꝙ nō ꝛ ideꝫ tenet Guil.naſo.qui
tenuit ꝙ oꝑtet vt oꝛe ſuo iudex proferat ſnīaꝫ
alias nō erit excoicatus ſicut ꝛ alie ſnīe non
ligāt niſi iudex eas ꝓferat oꝛe ſuo vt in.c.ſi.
de re iudi.li.vi. C.de ſen.ex.pi.reci.l.i. ¶ Iteꝫ
ex alio capite dicit Hoſt.illaꝫ non eē excōica/
tionis ſn̄iaꝫ qꝛ ſūt ꝟba nārratiua. Nec obſtat
iſte tex.ibi cognoſcas ꝛc̄. Intelligit eni ipſe cū
ſuppletione vt qꝛ dixit te excōico ꝛ excōicatuꝫ
te eē ꝯgnoſcas.Et ꝑfecto hec ē extoꝛſio. Egi.
ꝟo ꝓ ꝑmo inducebat tex.ibi ꝓtuleris ſn̄iaꝫ ꝛc̄
Hec⁹ g° ſi in ſcriptis illa ꝟba tm̄ ꝓtulit ꝛ lr̄as
aduerſario deſtinauit.ꝛ ꝯiter tenet̄ oppoſituꝫ
Pro ꝑmo vr̄ bo.tex.quem teneƀ mēti.iij.q.iiij
nlſs.vbi innuit̄ ſuꝑioꝛē poſſe excōicare ꝑ lite/
ras ſuas abſqꝫ eo ꝙ oꝛe ſuo ſn̄iaꝫ ꝓferat. fc̄it
c.q̄nto.ij.q.v.iūcta gl.vbi abſolo fit ꝑ lr̄as. mt̄
tum tn̄ obſtare vr̄ tex.nō.allatus ꝑ doc.i.c.i.ꝺ
ſen.ex.li.vi.vbi ꝓhibet̄ ꝑlat⁹ ferre ex̄cationis
ſn̄iaꝫ n̄ in ſcriptis ꝓferat.ꝛ pondero ꝟbum ꝓ
ferat.Sꝫ ſaluādo opi.ꝑcedētē ſm̄ practicā ho
diernā poſſum⁹ dicē ꝙ ſatis ꝓfert in ſcriptis.
redigēdo eā in lr̄is ſuis ꝛ mittēdo eas ad ad
uerſariū.ar.in.c.appellō.eo.ti.li.vi. Et r̄ſpectu
ſcdi videlꝫ ꝙ illa ſūt ꝟba narratiua ſeu enun
ciatiua te excōicatum eē cognoſcas ꝛc̄.Dic ꝙ
ſatis apparet de mēte ꝓferēris ꝙ volebat euꝫ
excōicare exq̄ aſſūpſit mām ex̄catione dignaꝫ
ꝛ ex̄catio magis reglat̄ a mēte ꝓferentis q̄ꝫ a
ꝯceptione ꝟboꝝ in.c.i.de iudi.ꝛ qꝺ ibi nō. de
h̄ tex.in.c.ij.de teſt.co.ꝛ eſt gl.in.c.peſ.ꝟ.de ſen.
ex.in oꝛdine ꝑma Nō g° refert ſm̄ doc an iu/
dex dicat ꝑcipio tibi ſub pena ex̄cationis q̄m
incurras ipſo facto ¶ Uel dicat ſi nō ſatiſfece
ris ex̄cōico vel te excōicatū ꝯgnoſcas ꝛc̄ Nec
obſtat ꝑdcis qꝺ dixi ꝺ ſn̄ia diffinitia qꝛ excō
mūicatio nō ē ꝓpꝛie ſn̄ia. vt nō.in.c.ij.de ꝯſtit̄.
li.vi.ꝛ poti⁹ trahit̄ ad nām interlocutoꝛie q̄ꝫ dif
finitiue.vt nō.in.c.ꝑ tuas.de ſen.ex.ꝛ in.c.ve/
nerabilibus.e.ti.li.vi. ¶ Quero q̄d ſi dicat iu
dex excōico te ſi appellas an ſtati cuꝫ appellat
ſit excōicat⁹ vt ſic videat̄ ex̄catō ꝑceſſiſſe appel
lationē an ecōtra.ſ.applō videat̄ ꝑcedē ex̄cati
onē.Et idem ꝑt q̄ri in ſiſib⁹ t̄minis puta ſi iu
dex dicat excōico te ſi elegeris. an ſit ex̄catus
poſt electionē ꝛ ſic electio nō videat̄ fc̄a ab ex
cōicato aut econtra ¶ z° Inno.ƀ multū iſtat
referēdo varias opi. Quidā dixerūt excōica/
tionē nō ligare niſi poſt actū ꝯſummatum. q̄a
hoc eſt de natura diſpōnis ꝯditionalis.l.hec
ꝯditio.ff.ꝺ ꝯdi.ꝛ demō. Itē aliter dicendo vi
deretur excommunicatio lata ſine aliquo fa/
cto ꝑcedente.Alij diſtinxerunt modū ꝛ conce/
ptionē verboꝝ.Aut eni iudex dicit excommu
nico te ſi appellas vel ſi eligas.ꝛ intelligit̄ ex/
cōicatus ſtati cū parat ſe ad appellanduꝫ ſeu
eligendum ita ꝙ ſtatim cū incipit eligere vel
appellare incidit in excōicationem Aut iudex
dixit excommunico te ſi elegeris vl̄ appellaue
ris ꝛ tūc nō ligat̄ niſi poſt actum perfectuꝫ qꝛ
hec verba ex ꝓpꝛio ſignificato req̄runt actum
ꝯſummatuꝫ vt eſt pulcer tex.in.l.ſi quis ſtipu
latus ſit ꝟ ſtichum.ff.de ꝟ.ob. Aut dixit excō
munico te ſi appellaſ.ſi eligas ꝛ tūc ſecus. Sꝫ
Inno.dicit ſequendā intētionē excōicatoꝛis
in his.Si eni intendebat ſtatiꝫ excōicare erit
an̄ actuꝫ ꝯſummatū excōicat⁹.ſecus ſi hoc nō
intendebat. ¶ In dubio ꝟo tenet ꝙ ſtatim ſit
in ipſa ꝓlatione ꝟboꝝ excōicatus.ſtatim eni
fuit ꝯtumax ꝛ inobediens ꝛ gladius dn̄i ſciꝫ
excōicatio ē penetrabilioꝛ q̄ꝫ hoīs factum. q̄ſi
dicat vtrunqꝫ ꝯcurrere in tpe.Sed excommu
nicatio tanq̄ꝫ penetrabilioꝛ precedit et latius
ipſe h̄ ꝓſequit̄.Sꝫ ꝯtrariū tenet Hoſti.i ſūma
de re iudi ꝟ q̄lis.ꝛ ſub ꝟ pura.Et do.An.hic
qꝛ ille qui parat ſe ad eligenduꝫ vel appellan
dum non eligit nec appellat ƀ vult eligere vel
appellare.Itē quia opoꝛtet vt purificet̄ diſpo
ſitio ꝯdicional̄.l.ij.ff.ꝺ ꝯdi.ꝛ demō.Ego puto
hoc vltimū ꝓcedere attenta ꝓpꝛia ſignificati/
one verboꝛum.non eni dicitur q̄s eligere vel
appellare niſi poſt actum perfectuꝫ.d.l.ſi quis
ſtipulat⁹.niſi quo ad penaꝫ incurrendā vt in
c.cū in cūctis.de elec.iūcto.c.perpetue.eo.ti.li.
vi.Et facit qꝺ nō. Io.an.i r̄ſa in penis de re.
iu.li.vi.in ſn̄cu.Sed ꝓpter ꝑſumptā mentē ex/
cōicatoꝛis puto in caſu nr̄o ſeq̄ndaꝫ opi.Inno
Moueoꝛ qꝛ q̄liꝫ ꝑſumit̄ gerē actuꝫ melioꝛi mō
q̄ ꝑt vt valeat.l.iij.ff.de.mili.teſt.§ ſi ꝑſumere/
m⁹ excōicationeꝫ debere ſeq̄ actum appellatio
nis nō valeret excōicatio qꝛ ꝑ appelloēꝫ ſuſpē
deret̄ iuriſdictio vt in.c.ꝑ tuas.ꝟ.de ſen.ex. ꝛ ƀ
g° in dubio ꝑſumendū ē ꝙ iudex voluit ligāe
an̄ actū ꝑfectū.ſ.ſtati cū incipit ꝯtra facere.ſic
eni ſtatiꝫ ꝓpter inobn̄aꝫ cadit a ꝯſpc̄u dei.ita
ſtati cū incidit i ex̄cationē q̄ eſt ſeparatio a gr̄a
diuina ¶ Idem vr̄ in alio actu dicendū puta i
electione.cū eni iudex excōicet in odiū actus.
g° in dubio debem⁹ ꝑſumere ꝙ voluerit liga/
re ſtatim vt ſic melioꝛi mō q̄ fieri ꝑt actus in/
ualidet.ꝛ he rationes vident̄ mihi efficaciſſi
me ꝓ iſta opi.Additio Nico.Abbas.

Secundo requiris

Si per reſcriptum committantur plu
res articuli conneri et in vno remoueatur ap
pellatio intelligit remota etiam in alijs. h. p°
Cā ſuſpitōis ꝓponēda eſt coraꝫ iudice qui re/
cuſat ⁊ ꝓbanda coram arbitris. hoc z°. Diui
dit ꝑncipaliter in duas ꝑtes ſicut duo ſūt di
cta. zᵐ. ibi tertio. ¶ Nō ꝑmo ꝙ v̄ba cuiuſcūqꝫ
diſpoſitōis ſūt ampliāda vel reſtringenda ſm
mētem diſponētiſ que quidē mens colligit ex
rōe expſſa in diſpoſitiōe. ad hoc quod nō. in re
gula fi. de reg. iur. li. vi. ¶ Idem ſi nō ſit expſſa
dūmō poſſit rōnabilit̄ cōiecturari ⁊ indubitā/
ter que potuit mouere diſponentem. vt hic in
fi. ⁊ facit quod nō. in. l. tale pactuꝫ. ff. de pact. et
quod nō. Cy. in. l. non dubiū. C. de legi. ⁊ bal.
in. l. maximū vitiū. C. de li. ꝑte. Additio. ¶ Si/
ue ergo dictū ſit gn̄ale ſiue ſpāle ſꝑ reſtrīgit vl̄
ampliat ſm intentionē diſponētis. vt h plene
ꝓbat. ¶ Ad idem bo. ter. in. c. intelligentia. ⁊. de
v̄. ſig. ⁊ in. l. cū pr̄. ꝥ. dulciſſimis. ⁊ ibi ꝑ Bar. ff.
de le. ij. ⁊ in. l. pr̄. ꝥ. fundū. ff. de lega. iij. ¶ z° nō
ꝙ v̄ba data ſunt ad exꝑmendā intentionē iō
dicit ꝙ v̄ba ſūt note paſſionuꝫ aīe id eſt ſigna
intentionū aīe. ꝑ h. c. is aūt xxij. q. ij. ¶ Nō z°
intentionē apponētis clām appellōne remota.
ſeu remotis appellōnibus in aliq̄ cā. nō enim
intendit defenſiōnē tollere ſꝫ poti⁹ iuſtitiā ɔſer
uare q̄ ſepe violat ꝑ appellōnes fruſtratorias
⁊ qd operet hodie hec clā dicā in. c. paſtoraliſ
ꝥ. e. ¶ Itē nō ⁊ tene mēti ꝙ vbi in vna diſpo/
ſitione ɔtinente plures articulos adijcit aliq̄
clā. illa referenda ē ad totā diſpōnem ſi nō ſb/
eſt rō q̄re magis debeat ɔcernere vnū articu/
lū q̄ aliuꝫ in q̄cunqꝫ ꝑte clā illa ponat. de hoc
tñ latius dicā cū glo. ij. ¶ Nō vltimo vtriuſqꝫ
iuris argumēta ⁊c. qꝛ licitū eſt in eodem facto
allegare diſpōnem vtriuſqꝫ iuris. liꝫ ergo ius
canonicū ꝓuideat nihilomin⁹ ſi ius ciuile cū
eo ɔcurrit licite vtrūqꝫ ius allegat. ſic tēpera
gl. x. di. ſi in adiutoriū. ¶ Itē ex eodē v̄. nō ꝙ
licite iura deducunt in argumentū. vñ q̄tidie
allegam⁹ argumentū ex tali. c. vel. l. ⁊ dꝫ ſic al
legari qñ illud ius apte nō ꝓbat intentū alle
gantis. vbi v̄o apte ꝓbaret nō debem⁹ dicere
argumentū ſꝫ ꝓut habet in tali. l. vel. c. Nā di
cit argumentū q̄i argute ⁊ ſubtilit̄ inuentuꝫ.
ceſſat eñ ſubtilitas vbi caſuſ ē expreſſus. Ad
h. c. forus. de v̄. ſig. ⁊ qd nō. Jo. an. in. c. i. ꝯ. de
pact. ¶ Nō ibi tūc demū ⁊c. opti. ar. ꝙ ꝓceſſus
iudicis nō dꝫ ſuꝑ ꝑncipali. nō diſcuſſa prius
exceptione recuſatōis ɔtra eū ꝓpoſita. añ eniꝫ
nō ꝑt iuriſdcōe vti vt h. qd facit ꝑ gl. q̄ hoc te
nuit. ij. q. vi. q̄tiens. ⁊ ɔtra Inno. in. c. cū ſpāli.
ꝥ. e. ſꝫ dic vt ibi dicet. ¶ In ꝥ. iij. nō modū ꝓce
dendi cū iudex recuſat. nā dꝫ ſuſpitōnis cā co
rā eo allegari ⁊ arbitri ꝑ ꝑtes eligi coraꝫ q̄b⁹
ē ꝓbanda cā ſuſpitionis. ¶ Et ex h nō vnam
drīam int̄ ius canonicū ⁊ ciuile. nā de iure ci
uili nō eligunt arbitri cū recuſat delegat⁹. nec
eſt neceſſe ꝓbare ſuſpitiōis cāꝫ vt in. l. cū ſpāli
⁊. l. apertiſſimi. C. de iudi. ſecus de iure caōnico
vt h. ⁊ in. c. iudex. de off. dele. li. vi. ¶ Alia drīa
ꝓbēbit cū gl. fi. ꝥ. eo. ¶ Itē pondera illud verbū
corā eodē. qd verbū repetit in. c. cū ſpāli. ꝑmo
rñſo ꝥ. eo. ¶ Ex q̄ infert ꝙ nō ſufficit ꝓbare co/
rā arbitris cām ſuſpitōis corā iudice nō ꝓpo/
ſitā qd tꝫ Jo. an. ꝯ. eo. poſtremo. ⁊ Spe. in ti. d
recu. ꝥ. fi. v̄. qd ſi vnā. Siīe in cle. appellāti. e. ti.
Additio. Item nō ibi in aliq̄s nō valde remo
tos. ꝙ recuſans iudicē vt ſuſpectū nō tenet ar
bitros eligere in eodē loco ſꝫ pōt nōiare alibi
exñtes. dūmō ſint nō valde remoti. Et dicunt
valde remoti ſm doc. q̄ diſtant vltra duas di
etas. ar. c. nō nulli. de ſcꝑ. vl̄ hodie vltra vnā
dietaꝫ. ar. c. ſtatutū. eo. ti. li. vi. ⁊ h tene menti
Nā ſepe iudex eſt ita potēs i loco maxie ſi eſt
ꝑlat⁹ loci ꝙ recuſans nō hꝫ idoneos arbitroſ
in loco. ¶ Vltio nō ibi ipa naqꝫ rō dictat ⁊c.
ꝙ licite in deciſiōib⁹ cāꝝ allegat rō nālis vi/
de glo. i. di. cōſuetudo. ⁊ optim⁹ tex. in. l. fine ꝥ.
ſufficit. ff. de excuſa. tu. vbi allegat nālis iuſti
tia. facit iſta lr̄a ꝑ dcō Cy. ⁊ alioꝝ i. l. nō dubi
um. C. d. l. ⁊ ɔſiderat rō nālis que potuit mo/
uere iur. latorē. Et facit optīe tex. iſte vt reme
diū recuſatōis nō poſſit in reſcripto tolli etiā
ꝑ ꝑncipē de q̄ vide qd nō. gl. in. c. ſi q̄s i q̄cūqꝫ
ij. q. vi. Et qd dixi. ꝯ. c. ſuꝑ eo. ij. et. c. cum inter
de excep. ⁊. c. ad hec. de reſcrip. ¶ In gl. ij. ibi ſi
plures articulos cōtinet ⁊c. Nō ex hac ſoluti
one ꝙ clauſula qualificatiua appoita inter di
uerſa negotia non qualificat oīa ſed tantum
refert ad precedētia. Et in hac mā pñt exaīari
due q̄ōnes difficiles. Prima nunquid clau/
ſula appoſita in aliqua diſpōne ɔcernat omia
taꝫ ꝑcedētia q̄ ſequentia. Scda quid de aliq̄
qualitate appoſita in aliqua diſpōe. nūquid
ɔcernit oīa. de hac q̄ōe vide plene ꝑ bar. in. l.
ꝑtor. ff. vi bo. rap. de ꝑcedenti. ꝑ eūdeꝫ in. l. tal
ſcriptura. ff. de le. i. vide ſpe. in ti. de inſtru. edi
ꝥ. nūc aliqua. v̄. item excipe. ⁊ in ti. de diſputa
tionibus ⁊ allegatiōib⁹ ꝥ. poſt hec. in ꝑn. Et
ɔcludendo aliqua de clauſula inq̄tū attigit
ꝓpoſitū noſtrū. dicenduꝫ vt colligit ex ꝑdictis
ꝙ aut ſunt diuerſa negotia in eadeꝫ diſpōne
ɔtenta tūc clauſula ɔcernit dūtaxat ꝑcedētia
maxie qñ eſt odioſa ſicut iſta clā appellatione
remota. vt ꝓbat in. c. inquiſitōi. ꝥ. eodeꝫ. Aut
vnicū eſt negotium hñs plures articulos. et
tunc ſi clauſula apponit in cōtextu alicuius
articuli. tunc ɔcernit illū articulū tm̄ qꝛ tunc

eſt ps articuli. vt pbat in. l. iij. §. filius. ff. de li/
be. ꝛ poſtu. ꝛ dr poni in otextu qñ ponit in pñ
cipio vel in fine articuli. ſ; infra illũ articuluz
puta omitto tibi cãm int titiũ ꝛ ſemproniũ ſu
per tali re. ꝛ pmo videas de ſpoliatione ꝛ faci
as appelſone remota reſtõnez fieri. 2° des ad/
miniſtratoꝛẽ ꝛc. illa eni clã eſt poſita in otextu
illi⁹ articuli. ꝛ ſic eſt ps illius. nõ ergo dz con
cernere alios articuloſ. Si vo clã ponit in pn
cipio vel in fine articuli tũc ſi alij articuli hñt
ſuas clas ꝛ detminatiões tũc illa nõ extendi
tur ad alios. Iſte ẽ pprius caſus. c. cũ dilecti.
de dona. optime facit tex. in. l. ſiqs legata. ff. d
ddi. ꝛ de. qꝫ qdam fecit multa legata pure. de/
muz dixit qꝫ volebat illa ſolui annua bina tri
na die. i. vna ps i pmo anno. 2ª ps in 2°. 3ª in
3° ãno. i fine fecit legatuz impuberi cui vult p
ſtari cũ pueñerit ad pubertatẽ. qrebat nunqd
ei effecto puberi eſſet ſoluendũ legatũ in tres
ptes ſicͭ ꝛ alia pmiſſa. Concludit ibi qꝫ nõ. qꝛ
iſtud legatũ factũ impuberi hẽbat ſuã detmi/
natione videlz cũ pueñerit ad pubertatez. Il
la ergo clã qꝫ ſoluerent oĩa nõ refert ad illud
legatũ hñs detminatione ſuã qd nõ. Si vero
articuli nõ hñt ſuas detminationes tũc ſi ex
relatõe ad alios articulos ſurgit abſurditas
tũc non dz fieri relatio. Ad h cle. ne in agro. §.
cetex. iũcta gl. de ſtatu regu. Si vo nlla ſurgit
abſurditas tũc debeat ocernẽ oĩa ſi oĩo nõ pt
reddi rõ qre magis debeat ocernẽ vnũ articu
lũ qꝫ alios. de h eſt caſus h vbi pp fundat ſe ſu
per idẽtitate rõis vt fiat iſta relatio ad cetera
Ad mãm vide bo. tex. cuz glo. in. c. apoſtolus.
xxxij. q. vij. ¶ In eadẽ glo. in fi. aduerte qꝛ vr
velle hec glo. in fi. qꝫ hec clã appel. re. hodie ni/
hil operat. ꝛ idem tenet a m̃ci s. ¶ Sz tu dic et
melius qꝫ etiaz hodie operat multos effect⁹ q
notant in. c. paſtoralis. ꝛ. c. vt debitus. §. e. vbi
dicet. ¶ In gl. in v. ſuſpitionis. ibi danda eſt
in ſcriptis. glo. vex dicit ſed non pbat p iura
q allegat. vt dico in illo. c. qñ otra. ſ; pbat i. l.
apertiſſimi. C. de iudi. vide ibi gl. q ponit pra
cticã in ofectione libelli recuſatorij. ¶ In ead
gl. ibi ſm leges pt pponi vſqꝫ ad. xx. dies ꝛc. nõ
credo in h eſſe diuerſitatẽ int ius canonicũ et
ciuile. Sz ideo auc. offerat. facit mentionẽ de
xx. diebus. qꝛ. xx. dies dant ad deliberandũ ꝛ
rñdendũ libello. vñ infra illos. xx. dies debet
iudicẽ recuſare qſi poſtea nõ liceat. cũ ſit facta
oteſtatio p rñſionẽ ad libellũ Sed dubiuz eſt
nunqd p aliquẽ actũ poſitũ citra litꝫ. otꝫ. ſit pre
cluſa via recuſandi iudicez. de quo p Bar. in
l. quidaz oſulebat. ff. de re iudi. p glo. ꝛ doc. in
c. inter monaſteriũ. §. eo. ti. de re iudi. vbi dixi
¶ In fi. gl. ex fine hui⁹ gl. potes colligere rõez
quare hec glo. in pñ. dixit iſtam decre. loqui i

delegato cum ſpeciale ſit in oꝛdinario. Naz ſm
opi. gl. delegat⁹ recuſat⁹ nõ oꝫ omittit: vt h in fine
ſ; oꝛdinari⁹ pt alteri cãm omittere vel eam ad
ſupioꝛẽ remittẽ. ¶ Nõ qꝫ gl. dicit oꝛdinariũ h
poſſe etiã ptibus inuitiſ. An aũt h indiſtincte
ſit verũ dicã plene in. d. c. cuz ſpãli. aliqd attin
gam. §. in gl. penl. ꝛ i delegato. hodie ſerua tex.
c. iudex. de off. dele. li. vi ¶ In gl. in v. in aliqs
ibi in arbitx vel arbitros ꝛc. Nõ gl. que dicit
arbitx in ſingulari vt non ſit d ſubña vt arbi
tri eligẽdi ſup ſuſpitiõe ſint plures. vide Spe.
in ti. de recu. §. effectus. v. ſ; nunquid vna ps
vbi dicit qꝫ vbi ptes nõ pñt ouenire in vnum
tunc eligendi ſunt plures. alr ſufficit vn⁹. qd
ſatis placet. qꝛ ſatis ẽ iudici qꝫ partes ad con
coꝛdiam reducunt. vt in. l. i. ff. de no. op. nũ. ¶
In gl. in v. debet cogi. in fi. Hec glo. diuerſifi/
cat caſus ſ; non ponit veram rationem diuer
ſitatis ¶ Io. an. dicit qꝫ iudex magis afficit in
hac exceptione qꝫ vbi pponit defect⁹ iuriſdicti
onis. ſed non reddit rõnem. quare vera rõ eſt
qꝛ ita timet in incidenti ſicut i principali. Nã
quẽadmodũ timeo ne iudex inimicuſ grauet
me in pncipali. ita poſſum timere ſup excepti
one recuſationis. nã defacili pnunciaret ſe iu
dicẽ vt poſſet mihi nocere. arg. c. quia ſuſpecti
iij. q. v. Et hanc rõnez ſentit Inno. in. c. prudẽ
tiam. de offi. dele. ¶ Item adde aliã rõnez. qꝛ
iudex cõiter ex reuocatione ſolet puocari. ar.
c. vt. debit⁹. §. e. ꝛ. l. litigatores. ff. de arbi. vñ ti/
met ne prouocatus noceat. d. c. qꝛ ſuſpecti. In
alijs caſib⁹ qñ Rotum eſſet ſurreptitiũ vel di
co me nõ otraxiſſe in loco nõ eſt eadẽ rõ. Sed
gñaliter an ꝛ qñ poſſit iudex cognoſcere de ex
ceptione pppoſita otra eum. Dic vt in. c. cũ ſup
abbatia. de off. dele. ꝛ in. c ſup lris. de Rp. per
legiſtas maxime p Bar. in. l. ij. ff. ſiquis. i ius
vo. ꝛ in. l. qdam conſulebant. ff. de re iudi. ¶
In gl. in v. terminũ. in fi. vr hec glo. velle qꝫ. c.
ſuſpitionis. hodie coꝛrigat p. c. legitima. eo. ti
li. vi. qd cõiter nõ admittit. loquit enim in di/
uerſis caſibus. c. ſuſpitionis. loquit in tmino
pfigendo ptib⁹ ad ſuſpitionẽ pbandã q ſtatu
end⁹ ẽ p arbitros. c. legitima. loquit in tmino
pfigendo arbitris ad cãm decidendã q pfigi
pt a iudice recuſato cũ arbiter non poſſit ſibi
ipſi pfigere tminũ hoc caſu. vt nõ. in. d. c. legi/
tima. ¶ In gl. penl. in fi. Nõ. ex iſta gl. qꝫ de iu
re ciuili non eſt neceſſe probare cauſam ſuſpi/
tionis in delegato ¶ Sed hic poteſt dubitari
nunqd iſti arbitri poſſint poſtmodũ cognoſce
re de cã pñcipali. Dicit Hoſtiẽ. qꝫ ſic. nitit ad/
ducere. l. apertiſſimi. pꝛeal Fatet tñ qꝫ hec ſua
opi. nõ recipit cõiter nec approbat per curiam
Doc. hic cõiter hoc dictũ Hoſt. nõ admittunt
Idem gl. ꝛ Arch. ij. q. vi. ſiquis in quacunqꝫ.

nā iſti arbitri ſolū eligūẗ ſup cā ſuſpitionis et
ꝑ ꝓnūciatiōem functi ſunt officio eoꝝ. ¶ Sꝫ
aduerte qꝛ pōt ḋ alio dubitari nūquid ſuſpiti
one ꝓbata debent eligi alij arbitri ad cauſaꝫ
decidendā ſicẗ ſit de iure ciuili in.l.cū ſpeciali.
vbi recuſatꝰ nō delegat ꝫ ꝯpellit ptes vt arbi
tros eligant qui dicunẗ arbitri iuris ⁊ ab eis
appellaẗ vt ibi. Credo ꝫ nō hr̄e locū. Primo ꝑ
tex.dum dicit ſupſedeat. ⁊ ſic non ꝯpellit ptes
ad electionē arbitroꝝ 2ᵒ ꝑ tex.c.iudex.preall'.
vbi dicit ꝙ deſinit eſſe iudex poſt ꝓnunciatio
nem ſup recuſatione. ⁊ ſic nō poſſet ſeruari de
iure canonico tenoꝛ.l.cū ſpeciali.cū ibi ex toto
non deſinat eſſe iudex imo hꝫ exequi ſn̄iaꝫ ar
bitroꝝ. An aūt ⁊ qn̄ delegatuſ recuſatꝰ poſſit
ꝯmittē de iure canonico habeẗ in.c.iudex.p̄al'
In ordinario qd fiendū ē poſt ꝓnunciationē
dicā in.d.c.cuꝫ ſpāli. ¶ Extra glo.querit qd ſi
hn̄s iudicē ſuſpectū nō p̄t cāꝫ ſuſpitiōis expri
mere ſine ſcādalo.puta qꝛ ps recuſans ē riua/
lis iudicis. Dicunt aliq ꝙ non teneẗ exprimē
cāꝫ ꝫ ſtandū eſt iuramēto ſuo ſuper lrimitate
cauſe. Doc.ꝯmuniter ꝫ nō admittūt.nam vi/
demus ꝙ volens agere iniuriaꝝ teneẗ ſpecifi
care cām q̄ntūcunqꝫ ſit turpis.l.pretoꝛ edixit.
ff.de iniur.l.§ illa.l.loquiẗ qn̄ agiẗ de graui ꝑ/
iudicio ptis ꝫ hic ḋ modico p̄iudicio ⁊ quaſi
de nullo p̄ſertim eo ꝯſiderato ꝙ de iure ciuili
admittiẗ recuſatio cauſa non ꝓbata nec ſpe
cifice allegaẗ. Unde valde equū putarem vt
ſteẗ iuramento ſuo habito reſpectu ad q̄ntita
tem ꝑſone.ꝑ id qd̄ in ſili nō.in.c.nicolao.ꝫ.e.liꝫ
ꝫ iure nō ꝓbeẗ ꝫ rō nālis dictat. ⁊ optime fcit
in ar.c.ſtatutū § cum ꝯ.de ꝛeſcꝛ.li.vi. Nunqd
aūt arbitri hn̄t ꝓnūciare ſup ſuſpitione ⁊ vtꝝ
poſſit ab eis appellari.dic vt in.d.c.lrima. ⁊ in
.c.ab arbitris.de offi.dele.li.vi. Quis ꝓprie
dicaẗ riualis vel improprie.vide tex.iūcta gl.
in.c.horrendus.xxxij.q.v.

An ſit deferēdum

Habet duos intellectꝰ.ſm p̄mū p̄t ſū/
mari dupl'r.pᵒ ſic Appelloni ſue renunciat qui
poſt eā aliqd in ipſius p̄iudiciū innouauit.vl'
ſic Non teneẗ iudex vel aduerſariꝰ deferre ap
pelloi cui nō detulit appellās. ¶ ſm aliū intel/
lectū Non ē deferēdū appelloni illiꝰ qui appel/
lationi aduerſarij nō detulit.ſcd̄a ps ibi rn̄de
mus. ¶ Nō ſm vtꝝqꝫ intellēm duos caſus ī
qbus tolliẗ appello. Primꝰ ſi appellās nō detu
lit appellōni ꝓprie ꝫ aliud innouauit in preiu
diciū aduerſarij ſui. Scd̄s caſus qn̄ nō detu/
lit appellōni aduerſarij.tūc enī ſua appellō tol
liẗ. An tollaẗ indiſtincte an poſſit reduci ad p̄
ſtinū ſtatū reſtituto attentato.ꝫ.dicaꝫ. Ex q̄ in
ferẗ ꝙ peccans ꝯtra vnā legē nō p̄t ꝯſequi be/
neficiū illius legis qꝛ fruſtra legis auxiliū in
uocat ⁊c.ꝫ.de vſur.l.qꝛ fruſtra. ¶ Itē nō ex fi.ꝙ
appellō diciẗ bn̄ficiū.ex q̄ inferẗ ꝙ cl'a appel.re
mo.ē oneroſa ⁊ ſic merito reſtr̄ingenda.fcit ꝫ.e.
c.inqſitioni. ¶ Quero de intellectu lr̄e nunqd
appellō indiſtincte tollaẗ ꝑ innouationē factā
pᵒ ipam appellōnem. Jo.vt diri ꝫ.c.hꝫ duos
intellectꝰ. ¶ Primꝰ ē ꝙ vnica appellō ꝫ interceſſit
.ſ.illius q̄ ſpoliauit aduerſariū pᵒ appellōnem
ſuā. ⁊ iſte intellēs ē in ſe planꝰ ⁊ p̄t ſm doc.pra
cticari in iudicio ⁊ extra iudiciū.qꝛ nō deferē/
do appellōi ſue iudex vel aduerſariꝰ non teneẗ
deferre ¶ Sꝫ circa hūc intellectū oꝛiẗ dubiuꝫ
Nunqd iſta appellō pꝛoꝛſus tollaẗ ꝑ innoua/
tionē appellātiſ. an ꝯo ſufficiat reſtituē attem
ptatū ⁊ demū ꝓſequi ipaꝫ appellōneꝫ. Jo.an
putat ꝙ indiſtincte nō tollaẗ ꝫ ꝙ facit ſibi pre
iudiciū an̄ reſtōem attēptati. Ego putarē op
poſitū ꝑ iſtā lr̄aꝫ dū dicit puniendū iſtū in eo
in q̄ deliqt. Nō enī eſſet pena ſi ſufficeret reſti/
tuere attēptatū.cū ad illiꝰ reſtōeꝫ mr̄is reme
dijs iuris ꝯpelli poſſit 2ᵒ ob.lr̄a ī ſi ibi reddi
dit ſe bn̄ficio appellōis indignū.nō enī dicit ꝙ
reddidit ſe indignū ꝓſecutione ſed appellōe.gᵒ
appello ꝓſus eſt ſublata. vr̄ enī innouādo re
ceſſiſſe ab appelloe ⁊ ꝯtēpſiſſe bn̄ficiuꝫ iuris ſi
bi aucte ꝓpꝛia ꝓuidendo.ar.in.l.fi. C.de pac.
ꝯuē.ſup dot.⁊c. ⁊ eoꝝ q̄ nō.gl.in.c.nō ſolū.eo.
ti.li.vi. Meliꝰ facit tex.in ſili in.c.eū q̄.de do. et
ꝯtu.li.vi. ¶ Scd̄s intellēs p̄ncipalis ē ꝙ hic
interceſſerūt due appellones.pᵒ appellauit reus
⁊ poſtmodū actoꝛ eum ſpoliauit. ⁊ tūc expone
lr̄am ibi pᵒ appelloeꝫ lrīe interpoſitam.ſ.per ipm
reū ſpoliatū.ꝑ ꝫ facit qꝛ nō eſt veriſile ꝙ reuſ
narrans appellationē aduerſarij dixiſſet eam
lrime interpoſitā. Iſte intellectus hꝫ multas dif
ficultates.nā dicit Inno. ⁊ poſt eū Hoſt.ꝙ in
iudicio practicari nō p̄t.ꝫ ꝓcedit ī appellatiōe
extraiudiciali. Jo.an.dicit ſe nō videre cām
reſtringendi hoc.c.ad extraiudicialia tantuꝫ
vn̄ p̄cticari poterit etiā in iudicio. ¶ Sꝫ aduer/
te qꝛ difficile eſt nūc ꝑſcrutari vtꝝ appellatio
iſtiꝰ inouātis indiſtīcte tollaẗ taꝫ in eadem q̄ꝫ
in alia cā. Jo.an.dicit ꝙ ſi iſte ſpoliatꝰ deduē
attēptatū per viaꝫ exceptionis tunc excludit
aduerſariū ab oī appellatōne tā in eadē cā q̄ꝫ
in alia queadmodū exceptio ſpoliatiōis ob/
ſtat agenti in q̄cūqꝫ cā.in.c.ij.de oꝛdi.cog. Ita
⁊ hec exceptio attēptati poſt appellationem.ꝫ
ſi attemptatū nō deduciẗ ꝑ viā exceptōis ſed
ꝑ viā agēdi vt ille puniaẗ ꝓpter illā nouitatē
tunc teneꝫ ꝙ tollaẗ p̄ma appellatio etiā lrima ī
eadem cā ſecus in alia cā.hoc vltimum ſenſit
Jo.an.ſup glo.fi. Iſte intellectus mihi nō plꝫ
qꝛ delictuꝫ vniꝰ ptis nō dꝫ p̄ſtaē impunitatē
delicto alteriꝰ ptiſ.nā ſm hūc intellēm ſeqreẗ

ꝙ iudex vel ps poſſet me grauare in alio articulo ⁊ eſſet mĩ ꝯcluſa via appellãdi. ⁊ ſic multa ſcandala orirent. qḋ nõ eſt dicendũ. ar. i. l. eq̃ſimũ. ff. de vſuris. Ad h̄ qḋ nõ. Spe. i ti. de accu. §. i. ꝟ. q̃d ſi te vocaui. vbi dicit ꝙ ſi ego dixi tibi ↄuitiũ ⁊ tu m̃ nõ fit ↄpenſatio. ħ q̃libet de iniuria ſibi illata agere p̄t Idem nõ. Inno. in c. intellexímꝰ. ĩ. de adul. vbi plene ꝑ euz. Plz ergo m̃ intellcẽs Spe. e. ti. §. fi. Itez ꝙ appellans vbi dicit ꝙ iſtud. c. ⁊. c. ↄſtitutꝰ. S. eo. et. c. bone. ꝺ elec. cũ ſil̃ibꝰ h̄nt locũ qñ zᵃ appelſo venit ad defendendũ attẽptatũ poſt appelſonem aduerſarij. vtputa ſpoliaui te poſt appelſonem tuã ⁊ inẽpouo appelſonez ne aliq̃d innouet. certe nõ obſtãte hac appelſone p̄t iudex ꝓcedẽ ↄtra iſtũ ſuꝑ hmõi innouato. Procedũt ergo iſta iura qñ iſte due appelſones reflectunt circa idem. ſecus ſi circa diuerſa. tunc enĩ puniat iſte inq̃tuz nõ detulit appelſoni aduerſarij ⁊ ſua appellatio al̃s lrĩma admittat. Ad h̄ facit dc̃m Inno. in. c. intellexímꝰ. de adul. vbi dicit ꝙ illa regula. fruſtra legis auxiliũ inuocat ⁊c. h̄z locũ qñ circa idem in legẽ ↄmiſit. d. c. intelleximus Et ꝓ h̄ intellectu ego allego tex. aptuz ⁊ nõbilem. ĩ. eo. dilectꝰ. vbi ꝓ͛bat ꝙ lz decanꝰ nõ detuliſſz appelſoni epĩ lz lrĩme. ep̃s tñ debuit deferre appelſoni decani ſuꝑ alio articulo interpoſite adeo ꝙ excõicatio lata poſt appelſonẽ decani per epiſcopuz nõ tenuit qḋ ibi dicã latiꝰ. Ad dictio. Hic diſtinguimuſ in ſil̃i qñ ↄcurrunt due obligatões vt ſi vna obligatio ad aliaz vno nõ ſeruãte aliꝰ ſeruare non tenet. ſecꝰ vbi obligatões eſſent prorſuſ ſeꝑate. vt plene nõ. in. c. ↄſtitutꝰ. ĩ. de penis. ⁊ i. c. ꝑuenit. de iureiu. per Cy. in. l. cũ ꝓponas. C. ꝺ pac. ⁊ in. l. ij. C. q̃ ſit lon. ↄſue. Nec plz illa ſil̃itudo Do. An. vt exceptio attẽptati excludit appellãtez in oĩ cã ſic excludit exceptio ſpoliatõis. qm̃ exceptio ſpoliatõis nõ obſtat ꝓſequẽti appelſonez. qꝛ potius iſte dr̃ ſe defendere q̃ȝ agere. vt exp̃ſſe tenet Inno. in. c. ij. de or. cog. p̃al. ꝓ hoc qꝛ ꝓſequẽs appelſonem nõ excludit ꝑ exceptionez excõicationis qḋ plus eſt. vt in. c. cum int. ⁊ c. fi. de excepẽ. niſi eſſet appellatio mere extraiudicialis. iuxta nõ. ꝑ Io. an. in. c. pia. de excep. li. vi. qꝛ talis appelſo eſt ad cãm ꝓuocatio. ħ ſecuſ vbi appelſo nõ eſt talis. qꝛ tũc eſt defenſio aduerſus ſtimulũ ſententie vel grauaminis illati. et per hoc habes clare intellectũ huiꝰ. c. Glo. in ꝟ incontinenti. ibi p̄t ↄmitti arbitrio iudicis. Nõ bene hoc dictuz ꝓ ſignificato iſtius dictionis incontinenti. ⁊ aliaꝝ ſimiliũ. vt mox. ilico ⁊c. vbi eniz nõ habent certã determinationem a iure recipiunt interuallũ ſm arbitriũ boni iudicis Facit. c. de cauſis. de off. dele. tenet Bar. in. l. i. ff. de ꝟ. ob. vide glo. in. c. qꝛ ꝓpter. S. de electi. ⁊. xx. q. ij. c. ſi in qualibet. ſed quo ad caſum noſtrum glo. recedit ab opione Ala. dicens idez eſſe ſi in continenti hec exceptio non probetur qꝛ nulla rõ vrget artandi facultatez ꝓbandi. Hoſt. dicit ꝙ infra. xv. dies h̄ hẽbit ꝓbare ar. c. frequẽs. de reſti. ſpo. li. vi. vbi dat ṫminꝰ. xv. dieꝝ. ad ꝓbandũ exceptionẽ ſpoliatõis. H̄ nõ plz Io. an. qꝛ ibi excipit ꝺ ſpoliatione ⁊ i vim dilatorie. h̄ aũt agit ſuꝑ ipo attẽptato. ⁊ ſic ſumus extra caſum illiꝰ. c. videt ergo approbare opi. gl. Do. ant. diſtinguit ꝙ ſi attemptatũ deducit dilatorie ad effectũ repellẽdi appellantẽ ñ ꝓus ↄſtituat attẽptatũ tũc ꝓcedit opi. Hoſt Si ꝟo deducit ꝑemptorie vt priuet iſte beneficio appellãdi tũc ꝓcedat opi. gl. putat tñ ip̃e ꝙ nũq̃ȝ ex toto tollit appelſo. vt. S. dixi. Mihi plz opi. gl. ꝙ vt. S. dixi ſꝑ tollit hec appelſo. Et ad tex. dũ dicit incontinẽti ⁊c. dic ꝙ narrat factũ q̃a aduerſariuſ ſic dicebat nõ aũt ponit iuris miniſteriũ. In gl. fi. ibi quo ſemel punitus eſt. Io. an. hic poſt doc. antiq̃s dicit ꝙ per iura q̃ h̄ allegant in glo. puniet tm̃ in vna appelſone in eadẽ cã. vnde ſi ſcḋo grauat in eadez cã poterit appellare. ſed dic clarius vt. S. dixi.

Nouit ille qui

habz duos intellectus. ſm ꝑmũ h̄ intẽdit. Merus executor nõ recuſat nec ab eo appellat ñ modũ excedat. maxime ſi eſt datꝰ cũ cl̃a appelſ. remo. h̄. d. Scḋm aliũ intellc̃m h̄ intẽdit. A iudice ſuſpecto non recedit ꝑ appelſonez ñ modũ excedat. Scḋa ps ibi ꝺ ſuſpitõnis. Pro intellectu premitte ꝙ ꝓpter diſcordiã olim vertentẽ int̃ regẽ francie ⁊ regẽ anglie. ꝓ̃ mãdauit cuidã legato q̃ erat in ꝑtibus francie vt totã terrã regiſ ſupponeret int̃dicto ↄtra interdictũ poſtea promulgatuz. Rex francie allegabat tria. ꝑmo ꝙ ille legatꝰ tp̃e publicatõis erat extra legationẽ ſuã. Ad h̄ rñdet in. c. nouit. de offi. le. Scḋo oꝓponebat ꝙ ia ab ipſo legato appellauerat. Tercio ꝙ ip̃m hẽbat ſuſpectuz. Ad iſta duo rñdet hic. Nõ ꝑmum ex quo habes deo nihil eẽ occultũ. q̃d de demone. vide de nã demonum pulcrũ tex. Magl. xxvi. q. iiij. c. ſciendũ. zᵒ nõ drñiam eſſe int̃ edere ⁊ publicare ⁊ dictare ſeu exequi. Nam ꝓp̃rie ille dicit edere ↄſtitutionẽ vel ſñiam qui fuit actor. Publicare dicit ille qui publicat ſñiam ab illo editã. Et ſic nota ꝙ iſte qui publicat ſeu declarat non dr̃ aliq̃d noui facere. Ad h̄. l. heredes palam. ff. ꝺ teſta. Hinc dr̃ ꝙ ↄſtitutio antiqui iuris declaratoria extendit ad preterita. vt nõ. in. c. cuz tu. de vſuri. ⁊ plene in. c. fi. de ↄſti. Dictare dicit ille q̃ dictat diſpõnem ponendo ꝟba conformia et aperta. non tñ eſt auctor diſpoſitionis. vt in. l. dictãtibꝰ. C. ꝺ teſta. Executor eſt ille qui pure

exequit̃ factū ab alio geſtuꝫ.l.executorē. C.de
execu.rei iudi. Et hec nō ꝓpter ſtatuta facien
tia mentiōem de his vocabulis. ¶ Nō vltio
ꝙ a iudice ſuſpecto nō pōt recedi ꝑ appellatio
nem. Rō qꝛ imediata cā appellādi eſt ipm gra
uamē vt in.c.vt debit⁹.ꝭ.eodem.ſed is qui eſt
nihil ſuſpect⁹ me nō grauat. debeo ergo eum
recuſare etſi recuſatōneꝫ nō acceptat tē poſſū
ab eo appellare qm̄ grauat me in nō r̃cipiēdo
recuſatōeꝫ legitimā ꝓbat̃ in.c.ſuꝑ qōnū.i.fi.ꝭ.
de off.del. ¶ Jtē nō ſubtiliter ꝙ iudex datus
cū cſa appellōne remota pt ex lītima cā recuſāi
ↄcordat.c.poſtremo.⁊ qd̄ ibi dixi.ꝭ.eo.⁊ pleni
us tetigi in.c.ſuꝑ eo.ij.ꝭ.eo.⁊ vide bo.gl.in.c.
ſiquis i q̄cunqꝫ.ij.q.vi. ¶ Vltio doc.colligūt
ar.ꝙ cardinalis deputat⁹ iudex nō pt recuſa/
ri.ſꝫ nō video quō ħ colligat̃ ex tex. imo poti⁹
colligit̃ ↄtrariū.dū dicit ꝙ ſi iſte fuit ſuſpectuſ
nō debebat ab eo recedi appellōnis via ¶ Jn
gl.i.i fi. Hoſti.dicit ꝙ cardinalis legat⁹ ſn̄iaꝫ
ꝓmulgauit ex mādato pape. vt in.c.nouit.de
offi.leg. Papa dr̃ ħ edidiſſe ex quadā iuris in
terp̄tatione.qꝛ ipſe vr̃ facere exq̄ mandauit ħ
faciendū.tex.bon⁹ in.c.mulieres.de ſen.ex. Jo
an.dicit in ħ non ſtandū qꝛ ꝑꝑ edidit vt ħ dr̃.
Et ad.c.nouit.pal. r̄ndet ꝙ illa ſūt ꝟba regis
nō pape Sꝫ in ↄtrariū allego.c.i.de poſtu.p̄la
vbi eadē mā ponit̃ ⁊ ꝑꝑ vr̃ aſſerere cardinaliū
ſn̄iaꝫ ꝓmulgaſſe. Pōt dici ꝙ etiā opi. Hoſti.ē
i ſe vera.nā reſpc̄u appellōis vel recuſationis
non dr̃ q̄s facere ſi exequit̃ mādatū ſuꝑioris.
vide tex.cū gl.in.c.cū aliq̄bus.li.vi.de R̄p. nō
Jnno.in.c.ex pte.de ꝟ.ſig. ¶ Jn gl.fi.in fi. Ex
iſta gl.colligunt̃ iſti duo intellect⁹ de quibus
p̄miſi. ¶ Prim⁹ eſt ꝙ iſte legat⁹ tanq̄m merus
executor non pt recuſari ſic̄ nec ab eo poterat
appellari.hūc intellectū bene nō. Et facit ꝓ eo
tex.in fi.dum ponderat ꝙ non ꝓꝓrio motu pro
ceſſit iſte legatus ſꝫ p̄cepto ap̄lico. ¶ 2⁹ intelle
ctus eſt ꝙ rex francie nō fuit auditus propter
ineptū modū ꝓcedendi.qꝛ ſi habeat legatum
ſuſpectū nō debebat ilico appellare ſed recuſa
tionē corā eo ꝓponere ⁊ ea nō admiſſa appella
re. Pro hoc facit tex ibi ꝓpter appellationē in/
terpoſitā ⁊c̄.quaſi dicat ꝙ appellatio ħ non fu/
it non lītima. ¶ Prim⁹ intellect⁹ magis videt̃
ↄuenire huic lr̄e ꝓpter finem.c. Sed nūq̄d hoc
ſit veꝝ indiſtincte vt executor nō poſſit recuſa
ri diſtingue ꝙ aut eſt executor mixtus.i.hn̄s
iuriſdictionē tūc recuſari pt cū poſſit grauare
ſic pt intelligi.c.ſuꝑ qōnū.ꝭ.cū aūt.de offi.deſ
ſm̄ vnuꝫ intellectum. Aut eſt executor merus
nullaꝫ.ſ.hn̄s in actu iuriſdictionē.⁊ tunc aut
eſt deputat⁹ ad certum articulū ita ꝙ non pt
excedere quin notorie conſtet ⁊ non poteſt re/
cuſari.⁊ ſic intellige iſtū tex.ad hoc quod nō.

Jnno.in.d.c.ex pte.de ꝟ.ſig. vbi dicit iudiceꝫ
poſſe vlciſci notoriā iniuriā ſibi illatā qꝛ poti⁹
eſt executor iuris q̄ꝫ iudex. Aut ē executor da
tus ⁊ deputat⁹ ad certū actū in q̄ poſſet occul
te grauare ꝑtem. puta vt recipiat dicta teſtiū
vel vt audiat aliq̄d ⁊ referat.⁊ pt recuſari .qꝛ
poſſet grauare ꝑtem occulte i referendo.vt nō
Jo.an.p⁹ Hoſt.in.c.paſtoraſ.ꝭ.p̄terea.de offi.
dele. ¶ Jn caſu eniꝫ noſtro nō poterat legatus
grauare ꝑtem q̄n notorie ↄſtaret cuꝫ h̄ret cer
tum mādatū et limitatū nec haberet ꝓcedere
iudicialit̃ ſꝫ tm̄ ſubijcere terraꝫ regis interdicto
merito recuſari.arg.op .in.c.ꝓpoſuit.ꝭ.eo.hec
faciūt ad qōnes q̄tidianas. Nunq̄d executor
deputat⁹ ꝑ papā in bn̄ficialib⁹ poſſit tanq̄ꝫ ſu
ſpect⁹ recuſari ab altera ꝑte. Arcħ.ij.q.vi.ſūt
q̄ꝫ.ꝟ.ab excōicatore.⁊ꝫ ꝙ non. Do.An.diſtin
guit ꝙ aut aſſumpſit ꝑtes iudicis ⁊ pt recuſa
ri Nec credo ↄtrariū ſenſiſſe Arcħ.ad ħ qd̄ nō
in.d.ꝭ.p̄terea. Aut fuit deputat⁹ ad dandam
poſſeſſionē bn̄ficij ⁊ nō pt recuſari ſm̄ eū.ſecuſ
ſi ad aliū articulū. ¶ Aduerte ꝙ ex ꝟbis iſtis
nō h̄res aliq̄m ꝑfectā doctrinā.idō dic pleniuſ
vt.ꝭ.dixi.nec vr̃ veꝝ indiſticte ꝙ ſi deputatur
ad dandā poſſeſſionē ꝙ nō poſſit recuſari. q̄a
nō pt executor poſſeſſionē dare aduerſāio poſ/
ſeſſore nō citato.vt nō.idem Jnno.in.c.cū oliꝫ
de p̄uil.⁊ in.c.i.de ↄceſſ.p̄ben.li.vi.facit.c.licet
ep̄s.de p̄bē.eo.li.⁊.l.fi.C.ſi ꝑ vim.vel alio mō
Cuꝫ g⁹ poſſit grauare circa exceptiones ꝓpo
nēdas ꝑ poſſeſſorē merito poterit tanq̄ꝫ ſuſpe/
ctus recuſari. Conclude g⁹ vt p̄dixi ꝙ q̄n de
putat̃ ad certū miniſteriū in q̄ nō pt grauare
q̄n clare ↄſtet tūc nō poterit recuſari.al's ſec⁹.
¶ Scias vltimo ꝙ Jnno.valde imꝑtinenter
tractauit ħ an ꝑ exceptionē exſpoliatōis dēat
retractari executio ſn̄ie ⁊ dicit ſe credere ꝙ nō
Sꝫ Hoſt.dicit hāc exceptionē obſtare i ſpolia
to q̄ nō ē ſoluēdo.ꝑ.c.olim.ij.de reſti.ſpo.ſꝫ Jo
an.dicit illud ꝓuenié ex inopia. q̄ ſufficit ſine
ſpoliatione. ſꝫ tu vide qd̄ dixi in.d.c.olim.ij . ſꝫ
quo ad caſū noſtꝝ credo exceptiōeꝫ ſpoliatio
nis facte a petente executionem obſtare ¶ Mo
ueor p̄mo qꝛ ſpoliatus nō pōt ad iudiciū cuꝫ
effectu vocari obſtāte ſpoliatōnis exceptione
niſi plene p̄us reſtituat̃.vt in.c. nullus.ij.q.ij
⁊.iij.q.i.c.ij. ¶ 2⁹.facit dictuꝫ Jnno.c.ij.de ordi.
cogni.vbi dicit ꝙ ↄtra petentem ſeu iplorāteꝫ
iudicis officiū ↄtra tertiū obſtat ſpoliatiōis
exceptio. ¶ 3⁹ facit ꝙ ſicut exceptiōis exceptō
obſtat petenti executioneꝫ ſn̄ie.vt in.c.pia.de
excep.li.vi. Jta debet obſtare exceptio ſpolia/
tōis cū hec exceptō ſit multū fauorabilis .vt
in.c.fi.de ordi.ↄg. ¶ 4⁹ adduco theoricam Jo
de lig.in clem.i.de re iudi.in illa qōne an ex/
ceptio nullitatis obſtat petenti executionem

⁊ ↄcludit ꝙ ꝗ̃ incõtinẽti pt ꝓbari ⁊ differt exe
cutio.ad ħ.l.iudicati.C.ſi ex fal.inſtru. ¶ Aut
nõ pt incontinẽti ꝓbari ⁊ exigit longiorẽ tra
ctatum ad ſui liquidationẽ ꝗ̃ exigat ſumma/
ria cognitio executionis.⁊ tũc non ob.ad hoc
qd in ſi̅li habet in.l.fi.C.de or.cog.ħ hodie eſt
ꝓuiſũ vt infra breue tp̃s.ſ.infra.xv.dies debe
at ꝓbari ſpoliatõis exceptio.vt in.c.frequẽs.
de reſti.ſpol.li.vi.g° fortius debet in caſu nr̃o
in odiuʒ ſpoliatõis ⁊ fauorẽ ſpoliati admitti
hec exceptio.ar.cle.i.de cã poſ.⁊ ꝓprie.

S Epe ↄtingit

Si appelſo
recipit a iu
dice vel approbat a pte ẽminus ad eã
ꝓſequẽdam ꝑfixus obtinet vicẽ ꝑemptorij.vt
in abñtem ꝓcedat acſi ꝑemptorie fuit citat⁹.
nec talis ẽminuſ preueniri poterit ab aliqua
partiũ.ħ di.Diuidit.ꝑmo ponit ↄſtõnis cãm
Scdo ſtatuit ibi pñti.In q̃ ſex facit.p° ſtatuit
vt appelſone r̃cepta ẽmin⁹ habeat vicẽ perem
ptorij.z° ibi ꝙ ſi forſan intꝑoſita ꝓuocatio nõ
fuerit recepta.z° ibi ſaluis.ſaluat qões diſpo
nẽtes ſup deſertõne appelſonis. ¶ 4° ibi q̃cq̃.
declarat ꝑmũ dictũ huius ↄſtõnis.5° ibi ſiq̃s
punit ꝑuenientẽ ẽminũ hõis.6° ibi ħ aũt.ↄſti
tutõnẽ determinat. ¶ Nõ p° ibi ex malitia rñſa
lis ꝛc̃.qꝛ ſi citat dñs.⁊ ipſe mittit ꝓcuratorẽ q̃
nõ ↄpareat ſeu occultat mandatum ↄdemnat
dñs in expenſ tanq̃ ↄtumax.ſec⁹ dic ſi ꝓcura
tor fuiſſet ↄtumax poſt lit̃.ↄt̃.qꝛ tunc ipſe con
demnat.vt in.l.vnica.ff.ſiq̃s ius di.non ob.§.
ꝓcurator.Et ħ itellige ſi fuit citat⁹ ꝓcurator
q̃ fuit lit̃.ↄt̃.ſec⁹ ſi fuit citat⁹ dñs.q̃a tũc nemo
venit ↄdemnand⁹.qꝛ debuit citaᷓi ꝓcurator q̃
fuerat in iudicio.de q̃ vide qd nõ.Bar.in.l.i.
C.de ſen.⁊ int̃.⁊ in.l.mutari.in fi.ff.de ꝓcu.et
de hac mã dic vt plene nõ.i.c.i.vt lit̃.nõ ↄt̃.et
ꝑmiſſa voluit Inno.hic. ¶ z° nõ ꝙ ſi appella⁹
r̃cipit a iudice vl̃ approbat a pte tũc cauſa ap
pelſonis eſt in curia.vnde nõ ſufficit tunc mit
tere ꝓcuratorẽ ad impetrandũ lr̃as ħ oportet
ꝙ ſit ꝓcurator ad totã cãm appelſonis pertra
ctandã. ¶ z° nõ ꝙ delatio iudicis vel reprobar
tio ptis nõ impedit vires appelſonis ħ tũc cã
non dr̃ in curia.⁊ ita intellige ꝟ.qd ſi.Et de ħ
§.pleni⁹. ¶ Itẽ nõ ꝙ qd iuris nõ indiget ꝓbati
one.⁊ ꝑ hoc infert ꝙ poſitioni iuris nõ eſt rñ/
dendũ.qꝛ qd nõ eſt ꝓbabile nõ ẽ poſſibile.ↄ q̃
vide gl.i.c.ſi.de ↄfeſ.li.vi.⁊ ꝑ gl.doc.i.l.ij.de iu
ra.ca. ¶ Hoc tñ intellige qñ ius eſt ſcriptũ.ſec⁹
ſi nõ eẽt ſcriptũ vel eſſet ↄſuetudo.ↄ q̃ dicẽdũ
vt plene nõ.Bar.in.d.l.ij.Et de mã in Spe.in
ti.depoſi.§.poſtremo.ꝟ.z°. ¶ Itẽ nõ i ꝟ.ſaluis.
ꝙ lʒ poſſit ꝓcedi ↄtra appellãtẽ nõ ↄparentem
in ẽmino.nihilomin⁹ ſi appellat⁹ nõ vult ꝓſeq̃
appellatio eſt deſerta.⁊ declara vt §.lati⁹ dicet.

¶ Nõ in ꝟ.q̃cq̃.ꝙ id qd allegari pt ad excu/
ſandũ ↄtumaciã reſpectu citationis hominis
allegari poteſt reſpectu citationis iuris. ¶
Nõ in ꝟ.ſiquis.ꝙ ẽminuſ ꝑfixus a iudice a q̃
appelſonẽ ꝓſequendã impedit etiã appellantẽ
vt añ lapſũ ẽmini ꝓſequi nõ poſſit. ¶ Vltio
nõ ꝙ iſta ↄſtõ hʒ locũ tã in appelſonibus iudi
cialib⁹ ꝗ̃ extraiudicialib⁹.et expone lr̃am i fi.
ibi in litib⁹.id eſt i appelſonib⁹ intꝑoſitis extra
iudiciũ.⁊ ibi iudicijs.i.appelſonib⁹ intꝑõitis i
iudicio ¶ Ex q̃ infert ꝙ ꝟbũ lit̃.verificat etiã
in ↄtentione extraiudiciali.ꝓbat i.c.forus.§.ↄ
ꝟ.ſig.Et hec nõ ꝓpter ſtatuta facientia mẽtio/
nẽ de litigantib⁹ ſeu de litib⁹. ¶ In gl.i.in fi.
Idem dicit Inno.in appellato.⁊ dicit ꝙ id for
te glo.expoſuit de appellãt̃.qꝛ hec ↄſtõ in ꝑnci
pio refert ſe ad.c.reꝑhenſibilis.§.e.vbi tñ diſ
ponit de appellãte ⁊ nõ ↄparente.Sʒ dic ꝙ ibi
appellãs nõ ↄparens puniebat in expenſis.qꝛ
vexauit appellatuʒ in veniendo ſ appellat⁹ nõ
puniebat vigore illi⁹ cõſtõnis.ſi prius fuiſſet
citat⁹.Nã appelſo nõ erat in curia añ iſtã ↄſti/
tutõeʒ.Hodie aũt ſi appellatio r̃cipit a iudice
vel approbat a pte tũc ↄtra appellatũ abñtem
ꝓcedit.Vñ effẽs hui⁹ ↄſtitutõnis hʒ locũ in
vtroq̃.Hoc aptiſſime voluit gl.in ꝟ.abñtem.
lʒ gl.in ꝟ.qꝛ appellauerit.aliud dixerit i appel/
lato ⁊ min⁹ bñ vt ibi dicet. ¶ In gl.i.ꝟ.iuris
qõ.in fi.Ex hac glo.iuncto tex.nõ ꝙ etiã vbi ẽ
qõ iuris debʒ ps citari.⁊ rõ eſt.qꝛ forte abñti
ↄpetit aliq̃ defenſio tendẽs ad offuſcationẽ il/
lius iuris vel forte allegabit ↄſuetudinẽ i op
poſitũ vel q̃ſi ſi̅le.Vide in ſi̅li bo.glo.in.c.i.de
off.del.li.vi.⁊ qd dixi in.c.cum ſit romana.§.
eo.⁊ credo tex.ꝓcedere etiam in alio iudice in
feriori citra papã.qꝛ licʒ ꝑſumat oĩa habere in
ſcrinio pectoris ſui.tñ id qd eſt iuris nõ ſubij/
cit ꝓbationi facti.Sʒ ideo tex.dicit apud nos
ſc̃.qꝛ ſepe ſuꝑ intellectu alic⁹ iuris ſunt opini/
ones ↄ q̃bus inferior põt multũ dubitare.vt
in.c.lr̃as.de r̃ſti.ſpo.⁊ in.c.capellanus.de ferl.
ſed hec oĩa ceſſant in principe cũ de nouo poſ
ſit legeʒ condere ⁊ antiq̃ ſunt clariſſima apud
eum. ¶ In gl.in ꝟ.facti queſtio.i fi.Nõ extra
gl.iuncto tex.ꝑ ſtatutis diſponentibus ſuper
facili ꝓbatione habenda.nam facilis eſt pro/
batio que fit ꝑ inſtr̃a vel per teſtes pñtes vel
ↄfeſſionẽ ptium.⁊ vide qd nõ.in.c.cũ ad ſedeʒ
de reſti.ſpo. ¶ In gl.in ꝟ.qui appellauit ibi.ſe
cus eſt in appellato ꝛc̃. ¶ Hic glo.vr̃ ſentire pri
mo ꝙ diſpoſitio hui⁹.c.nõ hʒ locũ in appellato
⁊ ꝙ appellatus debeat citari vt ſẽtit ibi prius
citato ꝛc̃.ſed contrariũ eſt verum.quia hec cõ
ſtitutio ꝓuidit tam contra appellanteʒ ꝗ̃ ↄtra
appellatũ.vt pʒ ibi in abñte ꝓcedat ꝛc̃.Et hoc
apertiſſime voluit glo.in ꝟb.abſentem.et hoc

ideꝫ ꝓbaẗ.ī.in ꝟ.ſiquis autē.vbi gn̄aliter diſ/
ponit ꝫ dictū gl.ꝑt ꝓcedere ſi appellatio n̄ eſſet
recepta a iudice nec approbata a ꝑte. tūc eniꝫ
appellatꝰ nō teneẗ ire niſi citeẗ. In eadē gl.
ibi ⁊ nō ꝙ qui appellat.hec glo.vſqꝫ ad finem
ponit tenorē illiꝰ.c.i.ī.e.ti.li.vi. Sꝫ aduerte qꝛ
illd.c.i.ſolū reqrit ꝯſenſuꝫ appellati vt cā ſit in
curia. Sꝫ tex.h vr̄ velle vt ſufficiat delatō
iudicis.Sꝫ ꝯclude ſic ꝙ q̄tū ad deuoluēduꝫ
articulū appellatiōis ſufficit delatio iudicis
vl̄ ꝓbatō ꝑtis ꝑ iſtū tex.q̄ loquiẗ alternatiue.ſ
q̄ ad h.vt appellās teneaẗ deſēre oīa munimē
ta cāe aut omiſſo articlo appellationis poſſit
ꝓcedi in p̄ncipali nō ſufficit delatō iudicis ꝫ
requiriẗ ꝯſenſus appellati.⁊ an requiraẗ cōſē/
ſus appellantis vt ꝓcedatur omiſſo articulo
appellatiōis.dic vt nō.ibi Jo.an.pꝰ Inn.vbi
ꝯcludit ꝙ nō. De hac mā vide dn̄os de rota
deciſ.dcccxxix.alꝭ.ccix. vbi i effcū volūt qđ ꝑ/
miſi.⁊ allegāt Inn.i.c.inꝑpoita.ī.e. In gl.in
ꝟ.obtineat i fi. Sꝫ ꝯtra hāc glo.⁊. ꝯtra tex.
fortiẗ ſic oppoiẗ.Si appellās nō fuit ꝓſecutꝰ in
termīo gͦ appellō fuit deſrta ſiue ſit appellatuꝫ
a diffinitia ſiue ab intlocutoria.vt i.c.ꝑſonaſ
⁊ cū ſit romana.ꝫ.eo. ergo iudex ad quem nō
ꝑt ampliꝰ ſe impedire.vt in dictis iuribꝰ.cuiuſ
cōtrariū innuit iſta lr̄a. Solo multa poſſent
dici.breuiẗ ꝯcludēdo dic ꝙ ſi appellans ⁊ ap
pellatus non proſequunẗ in t̄mino habent lo
cum ꝯtraria.adeo ꝙ ſi poſt terminū vellent ꝓ
ſequi appellonem nō minꝰ cenſebiẗ ſn̄iaꝫ tranſ
iuiſſe in rem iudicatam.qꝛ ꝑtes non pn̄t huic
tranſitui in rem iudicatā renūciare.vide tex.in
cle.ſi appellonem.eo.ti.⁊ ibi glo.ij.Si autē ap/
pellans non ꝓſequereẗ in termino. appellato
ꝓſequente.tunc quo ad appellantē deſerta eſt
appellō.⁊ appellatꝰ hꝫ facultatē approbādi de/
ſertioneꝫ vel petēdi vt ꝓcedaẗ in cā appellōis
vt qꝛ vult petē ꝯfirmatōeꝫ ſeu r̄formatōeꝫ ſn̄ie
⁊ ꝯdemnationē expenſarū.Et i hoc caſu ꝓprie
loquiẗ tex.iſte maxime dum refert ſe ad.c.reꝑ/
henſibilis.ꝫ.e.quod loquitur de appellato ꝓ/
ſequente. Et aduerte quia ſi eſt appellatuꝫ ab
interlocutoria ſatis diciẗ appellatuſ proſequi
ſi comparuit in termino maxime ſi litteras in
termino impetrauit.quod voluit Fred.conſ
cxxx.de hoc dico caſum hic.nam hic ſolum cō
paruit appellatꝰ in termino ⁊ nihilominuſ dr̄
ꝙ poſt terminū ꝑt ꝓcedi ꝯtra abſn̄tem.Et ideꝫ
dico ſi fuit a diffinitiua appellatū exquo ꝯpa/
ruit in t̄mino hōis vt hic.poterit enim poſtea
finire appelloeꝫ in t̄mino iuris.non tn̄ reputo
vtile appellato ꝓcedere et ꝓſeq̄ appelloneꝫ ſed
meliꝰ eſt approbare deſertionem ne exponat ſe
periculo ꝯtrarie ſn̄ie quā poſſet reportare i cā
appellonis ⁊ expenſas poterit cōſequi coram

iudice a quo.vt dixi in.c.reꝑhenſibilis.prius
allegato.⁊ vide nō.dictū ſpe.eo.ti.ꝫ.nūc videꝫ/
dū.ꝟ.ſ pone.vbi dicit ꝙ ſi appellatꝰ īpetrauit
lr̄as in termio ⁊ appellans poſtea comparens
velit appellatōneꝫ ꝓſeq̄ pōt appellatꝰ ꝯtradicē
⁊ r̄nūciare lr̄is ſuis.qꝛ q̄ ad appellātē appello
fuit d̄ſta.ſi tn̄ velleꝫ appellatꝰ ꝓſeq̄ audieẗ etiā
appellās.ar.l.petēde.C.de.tēpo.in inte.reſti.⁊
eoꝝ q̄ dixi.ꝫ.e.ti.in Rica. Si aūt appellās cō/
paret in termio ⁊ appellatꝰ nō tūc caſus ē cla
rus.poterit ei appellās petere vt ꝓcedaẗ i cā
appellatōis ꝯtra appellatū acſi ꝑemptorie fuiſ
ſet citatꝰ vt h.ſ difficiliꝰ eſt ſi iudex ꝓnunciat
bn̄ appellatū nūquid poterit ꝓcedere in p̄nci/
pali ſine alia citatōe.de ꝫ dicā.ī.ſup gl.i ꝟbo
acſi ꝑēptorie.⁊ vide ad mām dn̄os de rota de
ciſ.lxij. In gl in ꝟ.acſi ꝑēptorie.ibi vt ſi lis
eſt ꝯteſ.ꝛc.Aduerte qꝛ vt diē Jo.an.⁊ bn̄ q̄ ad
decidēdū articulū appellatōis n̄ eſt neceſſe cō
ſiderare an ſit lis ꝯteſ.vl̄ nō.qꝛ ſine noua con/
teſtatōe ꝑt decidi articulꝰ appellatiōis ſiue ſit
appellatū ab intlocutoria vt in.c.inꝑpoita.ī.e.
ſiue a diffinitia.vt.ī.e.c.ꝑ tuas.Sꝫ ꝯſideratio
glo.hꝫ locū in ꝓceſſu ſuꝑ negotō p̄ncipali.vt
ſi iudex p̄us ꝓnūciauit bn̄ appellatū pꝰmodū
ꝯtra abſn̄tē ꝓcederꝫ put diciẗ in p̄ncipio glo:
Sꝫ dicit Jo.an.⁊ credo ꝙ bn̄ nouā citatio
neꝫ reqri ad ꝫ vt poſſit ꝓcedi ſuꝑ p̄ncipali.ni
ſi in cāu.c.i.de elect.li.vi.⁊.c.cordi.eo.ti.li.vi.⁊
tota vis qōis depēdꝫ ab intellectu illoꝝ ꝟbo
rū ibi acſi ꝑēptorie vocatꝰ ꝛc.nā ſi p̄fixio t̄mi/
ni hꝫ vim ꝑēptorij quo ad articulū appellatō
nis ⁊ cām p̄ncipaleꝫ tunc bn̄ diceret gl. Sꝫ
certe de mēte lr̄e non eſt niſi citare reſpectu ar
ticuli appellationis cum tm̄ hic loquiẗ de ar/
ticulo appellationis.Hoc videẗ etiaꝫ ꝓbari i
dēo.c.cordi.arguēdo ꝑ locū a ſpāli.An auteꝫ
in cāu illiꝰ.c.requiriẗ citatio ſuper principali
Jo.an.ſētit hic ꝙ non.ꝫ dic vt plene nō.ꝑ do.
de rota deciſ.cxcix.⁊ vt nō.in.d.c.cordi .qđ h
omitto qꝛ eſſet legere illud.c. In eadem gl.
ibi iudex pōt facere graciam ꝛc. Nō bene iſ
tam glo.ꝓ limitatione nōbili ad.c.cōſuluit d̄
offi.dele.vt iudex poſſit facere grām ꝯtumaci
⁊ expectare in ſequētem diem niſi ius ſit adq̄/
ſituꝫ ꝑti.puta qꝛ ꝑ nō ꝯparitiōeꝫ i termino de
ſta eſt appellatō.qđ bene nōbis. In glo.in
ꝟbo ſaluis.in fi.pondera bn̄ hāc glo.nā vidr̄
velle ponere dr̄iaꝫ reſpectu deſertiōis iter ap/
pellatiōeꝫ inꝑpoſitā a diffinitia ⁊ ab intlocu
toria.ſ nō inſtādo in ꝟbis. dic nullā in ꝫ eſſe
dr̄iam.naꝫ ſi neuter ꝓſequiẗ appellatiōem in
termino hōis vbi p̄fixus ē vel in termino iu
ris vbi terminus hōis n̄ fuit p̄fixus quelibꝫ
appellatio fuit deſerta vt ꝓbaẗ in ꝑſonas.⁊.c
cū ſit romana.ꝫ.codē Sed altero in termino

ꝓſequente nõ eſt deſerta appellõ etiaꝫ poſt ter
minũ vt.ſ.dixi. Sꝫ forte gl.ſenſit ꝙ hec cõſtitu
tio nõ hꝫ locuꝫ in appellõne inꝑpoſita a diffini
tiua. Do.An.dicit ꝙ nõ videt cãꝫ reſtringendi
cũ tex.loquit indiſtincte. et nõ bñ hoc dictũ do.
An. Sed vide Spe.eo.ti.§.qͥliter.v.porro.vbi
latius attingit hũc articulũ Et vr̃ tandẽ con
cludẽ ꝙ delatio iudicis nihil operat in appel/
latione a diffinitiua.qꝛ nõ pt iudex non defer
re.ꝑ.c.non ſolũ.e.ti.li.vi. Sed ſi appellõ appro/
batur a pte tũc ſentit ꝙ pfixio termini hꝫ vim
ꝑemptorie.⁊ hͦ dcm̃ eſt valde nõbile ⁊ equũ.
Sꝫ difficultas eſt q̃re hic ꝑ tm̃ ſaluauit cõſtõ
nes loquẽtes de appellatõnibus inꝑpoſitis a
diffinitiua. cũ eadẽ rõ ſit in appellõnibꝰ inꝑpo
ſitis ab inꞇlocutoria vt iudicat deſertio ex nõ
ꝓſecutione. Credo ꝙ v.ſaluis.ꝓprie habuit re
ſpectũ ad ꝓceſſũ q̃ oĩo eſt futurus ſuꝑ pñcipa/
li.ſꝫ in appellõne a diffinitiua nõ eſt neceſſe vt
ꝓcedat ad vlteriora ſi appellatꝰ vult ꝯtentari
deſertione appellõnis. ¶ Nũq̃d autẽ iſte ꞇminꝰ
hꝫ vicem peremptorij reſpectu iudicis a q̃ neu
tro ꝓſequẽte appellõnem Glo.ſi.in.c.ꝑſonas.
ſ.eo.ti.ſentit ꝙ ſic.⁊ etiã Hoſti. ſꝫ nõ puto hoc
eſſe de mẽte lr̃e.ꝑ principiuꝫ huiꝰ.c.vbi ſit ꝓui
ſio r̃ſpectu iudicis ad quẽ. Fateor tñ ꝙ iudex
a q̃ poterit ꝓcedere appellõne deſerta etiã ſine
noua citatione nõ ꝑ hͦ.c. ſꝫ ꝑ alia iura.vt in.c.
directe.⁊ qd ibi dixi.ſ.e. ⁊ ꝑ id qd le.⁊ nõ.in.c
cũ qui.de do.⁊ ꝯtu.li.vi. ¶ In gl.in v.rata re
manet ibi aliud in ſñia excõicationis ⁊c.dicit
Jo.an.hͦ ꝓcedere qñ appellõ ſequit ſñiam tũc
bñ ẽ diuerſitas inꞇ ſñiaꝫ excõicatiõis ⁊ alias
ſñias.qꝛ effectꝰ aliaꝝ ſñiaꝝ bñ ſuſpendit ꝑ ap
pellõnẽ.vt in.l.furti.ſ allegata.et ſ in tex.nr̃o
ſꝫ effectꝰ excõicationis nõ ſuſpendit.vt i.c.pa
ſtoralis.ĩ.eo. ſꝫ vbi appellõ pceſſit ſñiaꝫ non eſt
dr̃ñia inꞇ excõicationẽ ⁊ alias ſñias. q̃ſi velit
dicere ꝙ ſñia que ſequit appellõnẽ lꝛĩmam nõ
ꝯualeſcit ꝑ deſertioneꝫ appellõnis. Vide tex.
nõbilem in.c.licet.de ſen.ex.li.vi.⁊ quãuis ille
tex.loquat in excõicatõne.idem tñ eſt in alijs
ſñijs.vt habes ibi glo.ordinariã quã ſꝑ tene/
bis mẽti. Probat rõe ſi appellõ fuit lꝛĩma ha
buit ſuſpendẽ iuriſdictõneꝫ iudicis.vt in.c.ſi a
iudice.eo.ti.li.vi. adeo ꝙ appellãs dr̃ facere ſe
exemptũ q̃ ad illã cãm a iuriſdictione iudicis
a q̃.vt dicit tex.nõ.in.c.i.de in inte.reſti.ſ.eo.
Ergo ſñia vel aliuſ actus ſequẽs appellõnem
lꝛĩmam ẽ nll'a.ad hͦ.c.nõ ſoluꝫ.eo.ti.li.vi.ergo
ꝑ deſertionẽ appellõnis nõ ꝯualeſcit vt r̃la nõ
firmat.de reg.iur.li.vi. ¶ Põt ergo deferens
appellõneꝫ allegare nullitatẽ actꝰ ad cuiꝰ pro/
bationẽ poterit doceri dependentia appellõis
Et idem dicendũ ſi appellans r̃nunciat appel
lationi ſue vt actꝰ geſtus pendente appellõne

lꝛĩma ſit nll'a. Idem volũt dñi de rota deciſi.
cccvi. ¶ Et vide Arch.viij.q.iiij.in ſũma Ubi
aũt appellõ ſequit ſñiam merito ꝑ deſertioneꝫ
trahit retro effectuſ ſñie qꝛ ſñia a pñcipio fuit
valida ⁊ tñ eiꝰ effectꝰ fuit ſuſpenſus ꝑ appellõ
nem.deſerta gͦ appellõne qꝛ ceſſauit cã ſuſpen/
dens remanet ſñia in pori ſtatu. ¶ In eadeꝫ
gl.ibi ſꝫ pone aliquẽ epm̃ depoſitũ ⁊c. Nõ iſtaꝫ
gl.vſqꝫ ad finẽ.⁊ idem i effectu eꝫ gl.viij.q.iiij.
in ſũma.⁊ cõiter approbat a doct. ¶ Ex quibꝰ
gl.nõ pmo ꝙ ſñia depoſitionis ſuſpenditur ꝑ
appellõnem ſequentẽ. Et aduerte lꝫ nemo pon
deret.nã videret dicend ꝯtrariũ cuꝫ depoſitio
ab ordine ꝯtineat in ſe ſuſpenſionẽ.qꝛ depõ eſt
perpetua remotio ab altaris miniſterio.ſuſpẽ
ſio ad tpꝰs.vt in.c.atſi clerici.de iudi.ſꝫ ſuſpenſi
onis ſñia nõ ſuſpendit ꝑ appellõneꝫ ſequentẽ
vt in.c.is cui.de ſen.ex.lib.vi. gͦ fortius idem
dicend in ſñia depõnis. ¶ Sꝫ ſaluando iſtas
glo.poſſumꝰ ſic dicere ꝙ ſpãle eſt in ĩbus ſñijs
cenſure vt nõ ſuſpendat ꝑ appellõnẽ ſequentẽ
vt in.c.is cui.pall.facit.c.q̃renti.de.v.ſig.hͦ id
qꝛ ſñie cenſure ſunt medicinales ⁊ veniũt pñ/
cipaliter ad corrigendũ aliquẽ vt in.c.i.d ſen.
ex.li.vi. Nñ ne ptextu friuole appellõis impe/
diret correctio fuit inducta illa ſpãlitas i eis.
ſꝫ ſñia depoſitionis non eſt ſñia cenſure.vt pꝫ
in.d.c.q̃renti. nã ibi imponit in penã maximã
vt in.c.tue.de penis. Nñ cũ ſit res grauiſſimi
piudicij ⁊ ceſſet rõ pal. dꝫ ſuſpẽdi ꝑ appellõnẽ
ſicut cetere ſñie. Et q̃ poſſet attentari vnuꝫ no/
uũ dcm̃ ꝙ ſi ſuſpenſio infligit alicui in penaꝫ
qd fieri pt.iuxta nõ.ꝑ Inno.in.c.i.de exceſ.pl.
⁊ i.c.ad hec qm̃.ſ.e .dixi.i.c.reprehenſibil.ꝙ tũc
talis ſñia ſuſpẽſionis ſuſpendat ꝑ appellõneꝫ
ſequentẽ.nõ eni pt tũc dici medicia. Vide ſiſe
qm̃ iura cõiter diſponũt vt ſuſpẽſio ab officio
nõ fiat ſine monitione pcedẽte.vt in.c.i.de ſen
ex.li.vi.⁊ in pall.c.reprehenſibil. ⁊ tñ vbi infligi
tur in penam nõ eſt neceſſaria monitio.vt nõ.
Inno.in locis pall.et ſic poſſet limitari.d.c.is
cui. ¶ zͦ pñcipaliter nõ bonã limitationeꝫ ad
.l.furti.ff.de his q̃ nõ.infa. ꝙ licet appellatõeꝫ
nõ ꝓſequens retro efficiat infamis ſi ſñia in/
famabat.actus tñ geſti medio tꝑe ratione pu
blici officij nõ retractant.fcit.l.barbarius.cuꝫ
mã ſua de off.pto. ¶ Extra gl.q̃ro Nunquid
nõ ꝓſequens appellõnem poſſit agere contra
iudicẽ ꝙ inique ſiue ꝑ imperitiaꝫ ꝯdemnauit
eũ. Videt ꝙ nõ.qꝛ nõ ꝓſequẽdo renunciauit
appellõni. ⁊ ꝑ ꝯñs vr̃ purgaſſe om̃e vitiũ ſñie
⁊ renũciaſſe appellõni cũ acceſſorijs.ar.c.ſolici
tudine.ĩ.eo. ¶ Contrariũ tenent ſ cõiter doc.
qꝛ ex quo habebat iſte duas vias.vnam pro/
pter appellationẽ.aliã agẽdi ꝯtra iudiceꝫ. In/
ſti.de vb.obl.q̃ ex quaſi delicto naſcunt in pn.

renūciando vni nō videt̄ renūciaſſe alteri.al/
legāt.l.ɔtra maiores.C.de inoffi.teſta. Vide
bonū tex.in ſimili in.c.ex tuaꝝ.de auc̄.et vſu
pallij.⁊.l.ſi dom⁹.ff.de furtu.vba.ꝑdi.vide In
no.⁊ Jo.an.in.c.ſacro.ꝺ ſen.ex. vbi idē voluīt
ꝙ ſi fuit appellatū bis nō licuit t̄cio appellare
vt nō.glo.in.c. paſtoral̄.§.qꝛ vo.ꝫ.de offi.dle.
Iſta eni eſt alia via agēdi iō nō ob.exceptō.l.
cū querit̄.ff.de excep.rei iudi. Idē dicit bar.i
l.i.ff.de appel.⁊ in.l.fi.de exordi.ɔgni. vbi etiā
tractat q̄d ꝺ arbitratore ɔſiliario ⁊ ſimilib⁹.⁊
de his vltis vide qꝺ dixi i.c.qꝛ iudicāte.de ꝑ
ſcꝫ.⁊ in ſpe.de req̄ſi.ɔſilij.§.i.v.ɔſilarij.ꝛc. Ideꝫ
dicit Jo.an.ſ ſi vult agere ad penā.qꝛ iudex
ſi detulit appellatiōi lcime.iuxta nō.in.c.ꝺ pri
ore.ꝫ.eo.nā poterit agere nō obſtāte defcōne
appellatōis ¶In.gl.in vbo careat.i fi. Jo.an
⁊ cōir doc.ſequētes reprobāt gl.dicētes et bn̄
iſtum terminū hōis ɔputandū in t̄mino anni
q̄ indulget̄ a iure. Nā termin⁹ hōis ſuccedit i
loco t̄mini iuris.hinc eſt ꝙ lapſo hōis t̄mino
deſerta eſt appellō nec expectat̄ lapſuſ termini
iuris.vt i.c.ꝑſonas.ꝫ.e. ¶Sed aduerte quia
ɔtra hāc gl.puto caſū expreſſū in.c.cū ſit rōna
ꝫ.e.vbi dᵗ tex.ꝙ iudex ex cā ꝑt abbreuiāe t̄mi
nū iuris g⁹ ɔputat̄ in anno.al̄s nō eſſꝫ abbre
uiatio ſꝫ elongatio.¶Item qꝛ t̄min⁹ prefigit̄ i
odiū appellatoris vt in.c.ꝑuenit.ꝫ.e. Sꝫ ſi nō
ɔputaret̄ i anno cederet ſibi ad ɔmodū ɔtra.c
etſi neceſſe.ꝫ.de do.poſt diuoꝛ.reſti. ¶In gl.fi.
ibi punit̄ in expenſis.vide Fred.ɔſ.cxlvij.vbi
dicit ꝙ pena ɔtumacie i h̄ caſu eſt duplex.Nā
ꝓcederet ɔtra abſētem.vt hic in v.pn̄ti.⁊ etiāꝫ
ɔdemnabit̄ in expenſis tanq̄ ɔtumax.¶Ad/
uerte ex h̄ ꝙ ſentit ꝙ vbicunq̄ ꝑt ꝓcedi cōtra
abſētem ɔtumacē ꝑt fieri etiā ɔdemnatio expē
ſaꝝ qꝺ nō vr̄ veꝝ indiſtincte.qꝛ ɔdemnatio ex
penſaꝝ fit rōne intereſſe ptis.l. ſancimus.C.de
iudi.ſꝫ nullū intereſſe ꝑt ps pn̄s ꝑtendere ſi ꝓce
dat̄ ɔtra abſētem.g⁹ nō dꝫ hr̄e locū ɔdemnatō
expenſaꝝ ſꝫ poterit fieri ɔdemnatio expenſarū
in fine cauſe.qꝛ vict⁹ victori ꝛc.¶Vide ꝑ hac
mā gl.nōbileꝫ in.c.i.de elec.li.vi.in fi.ibi ꝑ Jo
an.in nouel.dicā plene in.c.fi.de do.⁊ ɔtu. Iō
reuertendo ad tex.nr̄m dicerē ꝙ ſi pn̄s facit ꝓ
cedi in cā ɔtra abſētem nō hēbit locū ɔdemna
tio expenſarū niſi in fi.cauſe ſi obtinebit in cā
appellōnis. ¶Extra gl.querit̄ ꝓ declaratōne
tex.q̄d intendit lr̄a i.v.ꝙ ſi.vbi dr̄ ꝙ ſi ꝓuoca/
tio malitioſe non ſit recepta vel approbata ni/
hilomin⁹ dꝫ hr̄e vigorē.Sol.q̄dam intelligūt
ꝙ habuit vigorē acſi fuiſſet recepta vel appro/
bata ne malitia iudicis vel ptis noceat appel
lanti.Sꝫ hec opi.cōir nō tenet̄ Cōis intellēs
⁊ etiam veriuſ eſt ꝙ ſi appellō recipit̄ a iudice
vel approbat̄ a pte ꝑfixio t̄mini hꝫ vicē perem

ptorij.vt in v.pn̄ti. ¶Si vo malicioſe nō reci/
pit̄ a iudice vel a pte hēbit nihilomin⁹ vigorē
q̄ ad retractationeꝫ attentatorū qm̄ appellō le
gitima ſuſpēdit iuriſdictionē iudiciſ. retracta
bit̄ g⁹ q̄dq̄d geſſerit p⁹ appellōnem ſi receperit
vel nō.vt in.c.non ſolū.e.ti.li.vi. ¶Iteꝫ hꝫ vi
gorē vt t̄mini ꝑfixio habeat vicē peremptorij
vn̄ non tenet̄ appellat⁹ ɔparere ſi citet̄.ꝑ h̄.c.ꝑ
tuas.ꝫ.e. ¶2⁹ querit̄ nunq̄d ſi termin⁹ ab ho
mine nō fuit ꝑfixus habeat locū iſte tex.in ter
mino iurl.vt ſic t̄min⁹ āni habeat vicē perem/
ptorij.q̄dam ꝙ non. Hoſti.tꝫ iſtū tex.ꝓcedere
indiſtincte.cū indiſtincte loquat̄. Jo.an.ſequit̄
ꝑmaꝫ opi.Mouet̄ qꝛ t̄min⁹ hōis ꝑfigit̄ ad ap
ꝑellōneꝫ inchoandā. merito hꝫ vicem perem/
ptorij vt ꝓcedat̄ i cā. Termin⁹ iurl.ſ. anni ꝑfi/
git̄ ad appellōeꝫ ꝓſequendā ⁊ finiendaꝫ vt in
cle.ſic.eo.ti. Iō nō ꝑt hr̄e vicē ꝑemptorij q̄i ſen
tiat ꝙ poſt lapſū illi⁹ t̄mini iuris nō ē loc⁹ ꝓ/
ſecutioni cū rata maneat ſn̄ia.Do.an.dicit ꝙ
ꝑt hr̄e locū in t̄mino iuris in caſibus in q̄buſ
ꝑt ꝓcedi poſt t̄minū iuris ⁊ obſcure loquit̄. ſꝫ
vult dicere ꝙ ſi altera ps ɔpuit i t̄mino iuris
qꝛ tūc ꝑt ꝓſequi poſt terminū habebit ille ter
min⁹ vicem peremptorij.ſ non credo h̄ ꝓcedē
qꝛ iſte tex.vult ꝙ ꝓcedat̄ poſt t̄minum.ergo ſe
queret̄ ꝙ appellās vel appellat⁹ poſſit differre
cām vſq̄ ad vltimū diem anni. qꝺ eſt falſum.
nā ſi eſt appellās dꝫ ꝓſequi tali t̄pe ꝙ poſſit fi
nire infra annū.vt in.d.cle.ſicut.⁊ in d.auc̄.ei
qui. Si aūt eſt appellat⁹ dꝫ ꝙ ɔpareat ſaltem
ꝑ menſem ante finē anni.vt.d.auc̄.ei q̄.ij.q.vi
appellatore.ergo tex iſte nō hꝫ locū i t̄mino iu
ris. ¶Ad idem adduco tex.ſ expreſſuꝫ in v.ſi
q̄s auc. vbi dr̄ ꝙ neutra partiū pōt preuenire
iſtū terminū.ergo loquit̄ de termino hōis.q̄a
in termino iuris ꝑt appellans ꝓſequi qn̄ vult
vt in.c.oblate.ꝫ.e.⁊ i.d.auc̄.ei qui.¶An iudex
ꝑfigendo terminū ad appellōeꝫ ꝓſequendam
videat̄ appellōi deſērē vt ſic ꝑfixio tal̄ termini
habeat vicē peremptorij prout ſ dr̄ vt ſic non
exigat̄ alia receptio appellōnis.Dic ꝙ non vt
ꝓbat̄ in.c.oblate.vbi dilatio ⁊ t̄mini ponunt̄
vt diuerſa. ¶Ad idem bn̄ facit iſte tex.vbi de
vtroq̄ fit mentio ꝑncipal̄r. ⁊ ſic ſola ꝑfixio ter
mini non operatur dilationem.et h̄ tenet glo.
ordi.in.c.cum appellōnib⁹ ꝫ.eo.ti.li.vi.⁊ ibi et̄
ꝑ doc.⁊ ar.ij.q.vi.appellatore.⁊ do.de rota.de
ciſ.xcix.al̄s cctr. ¶3⁹ hic querit̄ de q̄bus expē
ſis poteſt iudex ad quē ɔdemnationeꝫ facere
vide plene hic ꝑ Inno.¶Concluſio ſua eſt hec
ꝙ nedum ꝑt ɔdemnare in expenſis factis poſt
appellōnem ſꝫ et̄ in expenſis factis poſt ſn̄iam
⁊ etiam an̄ ſn̄iam in cā ꝑncipali.Rō qꝛ iudex
ad quē ſuccedit loco iudicis a quo. g⁹ ſic pōt
addere et detrahē ꝑme ſn̄ie. vt i.c.raynutius

⁊ raynaldus. de teſta. eodē mō pt ↄdemnare ī oībus expenſis ſi iudex a q̄ minꝰ bñ ꝑtermiſit. ¶ Itez ſi pt reuocare ↄdemnationē expenſaꝝ factā ꝑ iudicē a q̄. ita ⁊ ſupplere vbi ille minus bñ ꝑtermiſit. ¶ Et nō bñ hoc dictū ī alio vt officiū iudicis ad quē nō verſet̄ ſimplr̄ in ꝓnū/ciando male vel bñ appellatuz. ſ pt diſtinguē ⁊ reformare ſñiaz in aliq̄bus addendo vel minuēdo. vide qd̄ dixi ſup rubrica. ¶ Ultimo q̄rit Inno. vtꝝ iudex ex officio ſuo poſſit ↄdemnare etiaz in expenſis factis añ litis ↄt̄. Concludit ꝙ ſic. Nā queadmodū pt ex offō ſuo mulctare ꝑtem añ lit̄. ↄt̄. l. vna. ff. ſi q̄s ius dicenti. eodē mō pt ex officio ↄdemnare in expenſis factis añ lit̄. ↄt̄. lʒ nō fuerint petite ꝑ ꝑtem. ⁊ notab ſꝑ h̄ dictū. Nā gl. tenuit ↄtrariū in. c. fi. de do. ⁊ ↄtu. dicendo ꝙ expēſe facte añ lit̄. ↄt̄. ve/niunt iure actionis ⁊ nō officio iudic̄. q̄a ea q̄ fiunt añ lit̄. ↄt̄. nō ꝑtinēt ad offm̄ iudicis Jo. ↄcludit ꝙ ſi nomiatim petant̄ in libello nō pt iudex ↄdemnationē facere ꝑ. l. ediles. §. itē ſci/endū. ff. de edi. edic. Sʒ tene ꝑmū dictū Inno. q̄a ea q̄ fiunt poſt lit̄. ↄt̄. ꝑmaxime ꝑtinent ad offm̄ iudicis. Ita intellige. §. item ſciendū. nō tñ ſequit̄ q̄n et ea q̄ añ fiūt ꝑtineant ad offm̄ iudicis. naz vt. ſ. dixi ex offō ſuo mulctat ↄtumacē. ⁊ mulcta indicit̄ ex mero officio iudicis vt nō. Bard. in. l. ij. ff. ſi quis in ius vo. ⁊ m̄ta alia explicat ex offō. añ lit̄. ↄt̄. ¶ Ultimo q̄rit̄ pone ꝙ iudex ꝓnūciauit ſuꝑ aliq̄ exceptiōe et non ↄdemnauit ꝑtē in expenſis. nunq̄d poſſit poſtmodū vſq; ad finē ↄdemnare in ill̄ expen/ſis. Inn. dicit ſ nōbilit̄ ꝙ ſic. q2 ſꝑ durat offm̄ iudicis etiā ꝑ totū diem late ſñie diffinitiue. vt in. c. cū appellōnibꝰ. eo. ti. li. vi. imo plꝰ dicit Inno. ꝙ ſi ps nō appellauit a ꝓnūciatione ſuꝑ exceptione nō poterit pꝰ decendiuz appellare ab illa ↄdemnatōne expenſaꝝ. q2 ↄdemnatio iſta eſt executio illiꝰ ꝓnūciationis. Nā non appellando vr̄ adquieuiſſe illi int̄locutorie ſi iudex excedēt modū ī taxatōe vl̄ ſi ps poſſʒ ꝓbāe ꝙ ꝓbabilit̄ illā exceptōez ꝓpoſuit. ar. l. q̄ ſolidū. §. etiaz. ff. de le. ij. ⁊ in. c. i. in fi. de elec. li. vi. ¶ Nō ſꝑ h̄ dcm̄ et q̄ hēs vnā bonā limitationē. ad. l. t̄minato. C. de fruc. ⁊ li. expē. Et ad auc̄. de iu/di. §. oʒ. et ad nō. in. c. i. vt lite nō ↄt̄. ꝑ do An. ī ſi. vt pꝰ ſñiaz diffinitiuam nō poſſit iudex condemnare in expenſis ſi ꝑ illā diem. ſecꝰ ī int̄lo/cutoria. q2 tūc pt vſq; ad finē cē. Ratio diuerſitatis eſt. q2 ꝑ diffinitiuā expirat officiū iudicis merito non pt poſtmodū hr̄e rōnem de ac/ceſſorijs. ſ ꝑ int̄locutoriā expirat officiū ſuuz iō n̄. Uide ſile in. c. q̄renti. de offi. dele.

Conſtitutus

Si appellās in cā electio/nis infra tp̄s lrimuz nō ꝓſequit̄ nō ꝑ h̄ preiudicat̄ cognitioni faciende officio iudi/cis ſuꝑ impedimētis electi ¶ Uel ſūma gn̄aliꝰ ⁊ nōbilius ſic. Appellōne deſerta per negligentiā appellātis pt iudex ex officio ꝓcedē in caſibꝰ ī q̄bꝰ eiꝰ offm̄ exuberat. ⁊ ē caſus valde nōbilis. Diuidit̄. pꝰ ponit̄ ꝑtis narratō. 2ª ibi intellecto. pape motiuū ⁊ iudiciuz datio. Prio nō ⁊ menti tene qd̄ dixi in ſcd̄o ſūmario ꝙ de/ſerta appellōne ex negligētia appellātis nō ceſſat officiū iudicis q̄ minꝰ poſſit ꝓcedē ⁊ inq̄rere de meritis eoꝝ ꝓpter q̄ fuerat appellatuz. ſ h̄ intellige vbi iudex ex offō ſuo potuiſſet alit̄ ꝓcedere ſicut eſt cā electionis. nā negligētia partis non debet nocere officio iudicis. ¶ Ex quo enī duo ſunt modi ꝓcedendi vno ſublato remanet reliquus. ꝑ h̄. c. ex tuaꝝ. de auc̄. ⁊ vſu pall. ⁊. c. accedens. j. de accu. ſic videmꝰ in ſili ī inſtātia ꝑncipali ꝙ deficiente accuſatore iudex ꝓ/cedit ex officio ad vtilitatē reipublice. vt in. c. crimina. j. de colluſi. fcit optie. l. q̄uis. C. de adul. Uide aliud ſile in. c. ſi forte. iūcta gl. de elec. li. vi. ⁊ bonꝰ tex. in. c. cū nob. ⁊. c. cū dilecti. de elec Secꝰ dic vbi eſſʒ talis cā in q̄ non exuberaret offm̄ iudicis. vtputa ↄcernēs merū commodū priuatū. q2 tūc iudex. nō dʒ ſe impedire actore vel appellatore ceſſante. iuxta nō. in. c. ad nr̄az el. ij. de iureiur. vide bo. tex. cuz ibi nō. in. l. iiij. in. §. h̄ aūt iudiciū. ff. de dā. infec. ⁊. l. ad peremptoriū. ⁊ qd̄ ibi ꝑ Bard. nō. ff. de iudi. ¶ 2ª nō ⁊ tene menti iſtū tex. ꝙ licʒ legatus etiā cardi/nalis nō poſſit ſe intromittere de appellōne interpoſita ad papā in ipſiꝰ appellātis ꝑiudiciū pt tñ ſe ingerere extraiudicialiter ⁊ cāz inſtructaz remittat ad papā. de h̄. j. pleniꝰ. ¶ 3ª nō et eſt tex. iſte bñ nōndus in alio ꝙ vbi duo ſunt paria expedibilia ſi ꝓbat̄ vnū fuiſſe geſtum ꝑ/ſumit̄ potentia expediendi aliud lʒ illa nō ſint oīa ſilia. Naz papa arguit ſ de miſſione nun/cij ad miſſionē ꝓcuratori. vt queadmoduz potuerunt iſti mittere nūciū. ita ꝑſumit̄ potuiſſe mittere ꝓcuratorez. tñ vt dicit Jo. an. et bene q2 facili reperit̄ nuncius q̄ȝ ꝓcurator. ⁊ per talia loca tranſit nunciꝰ per q̄ non poſſet tranſi/re ꝓcurator. ſ ꝑma fronte ſtat ꝑma ꝑſumptio Et idem ꝓbat̄ in. c. cuz dilecti. de doſ. ⁊ ↄtu. ¶ Ex hoc infert̄ ad vnū dictū notabiliſſimū qd̄ ꝓcedit arg. a ſili. licet illud nō ſit oīo ſimile. facit qd̄ nō. Jo. an. in. c. nō pt. de ꝑben. li. vi. ī no/uella. facit tex. in. c. cum dilecta. de ↄfirma. vti. Sʒ modus deſtruendi h̄ argumentū ē ꝓbare diſſimilitudinē in illo actu ad quē ſit collatio Nā ſi iſti ꝓbaſſent iter fuiſſe tutū nūcio ⁊ nō ꝓcuratori ꝓculdubio ceſſaſſet iſta preſumptō Ad h̄ qd̄ nō. in. c. tranſlato. de ↄſti. ⁊ in. l. nō pt de legi. ¶ Nō 2ª vnam partem capituli poſſe vota ſua in aliuz etiaz forinſecum a collegio

cōpromittere. Sed ꝯtra hoc opp. de. c. qꝛ ꝓpter
de electi. vbi legit ⁊ nō. ꝙ ad hoc vt valeat cō
promiſſū ſup electōe opꝫ vt nemo diſſētiat in
c. cām que. ḋ elec. Itē nō pōt qs ꝯmittē vo/
tū ſuū niſi ſit impeditꝰ nec tunc niſi ei q̄ eſt de
collegio. vt in d. c. qꝛ ꝓpt. So. dicit Inno. licꝫ
ſpecifice nō attigat hec ꝯtraria. qḋ ꝯtrariū ꝓ
cedit hodie. ſꝫ olim poterat fieri qḋ ħ dicit. et
ſic ſētit ꝙ ī ħ iſtō. c. ſit correctū. Pe. alit̄ dicit
ꝙ ꝯtrariū ꝓcedit ī his electōibꝰ ī quibꝰ ē ſuā
da illa forma illiꝰ. c. qꝛ ꝓpt. ſ. qn̄ ꝑ mortē ꝑlati
eccl'ia remanꝫ viduata. Do. an. diſtiguit ꝙ ꝗ
minoꝛ ps ſeu maioꝛ vult facere cōpromiſſuꝫ
etiā ī ꝑiudiciū nō ꝯſentiētiū ⁊ nō pōt. vt ī. d. c
qꝛ ꝓpter. ⁊ nō. in. d. c. ſcriptū. e. ti. Aut vult cō
ſtituere ꝓcuratorē ⁊ ſic nō tāgēdo alioꝝ ꝑiu/
diciū ⁊ tūc vbi eſt ſuāda forma. c. qꝛ ꝓpter. nō
pōt niſi ꝑut ibi dicit̄ Sed ſi non eſt ſeruanda
forma illiꝰ. c. pōt ꝓcedere dictū pe. ⁊ qḋ ibi dr̄.
Aduerte latiꝰ nā reſpectu ꝯpromiſſi artātiſ
alios nō ꝯſētiētes veꝝ ē vt oēs debeāt ꝯſētire
qꝛ tractat̄ ħ cāu ḋ ꝑiudicio iurī. ſingulōꝝ vt ꝓ
uent facultate vocis dāde. Jō nō ſufficit ma/
ioꝛ ps. ħ puto veꝝ neduū in actu electiōis ſed ī
oibꝰ actibꝰ vniuerſitatī. ꝑ rōeꝫ ꝓdictā ⁊ ꝑ ea q̄
nō. in. c. qꝛ ꝓpter. ⁊ ī. c. ſcptū. ⁊ ita pl'ies ī varijs
actibꝰ allegaui in ꝯcilio ſeneñ gn̄ali. Sꝫ q̄ ad
facultatē ꝯſtituēdi ꝓcuratorem credo ꝙ ſpāle
ſit in q̄libꝫ electiōe vt nō impeditꝰ nequeat cō
mittē alteri vices ſuas alijs maxie ꝯtradicen
tibꝰ ꝑ. c. qꝛ ꝓpter. §. illḋ pall'. ⁊ fac̄ rō. c. is cui. ḋ
offi. del. li. vi. ⁊. c. cū ī eccleſijs. ḋ ꝑbē. eo. li. Sꝫ ī
alijs actibꝰ poterit nō impeditꝰ ꝯmittere. qꝛ ħ
nō repit̄ ꝓhibitū. Nūquid aūt poſſit ꝯmittē
extraneo vt foꝛinſeco a collegio. credo ꝙ non
poſſit ꝯtradicente vniuerſitate qualiſcūꝗ ſit
actus gerendꝰ qꝛ intereſt vniuerſitatis ne eiꝰ
ſecreta pateāt foꝛiſecis. qḋ ſentit Jo. and. ī re/
gula qḋ alicui. de re. iurī. lib. vi. in mercu. ⁊ ſic
intellige tex. c. penl'. de elect. eo. li. In glo. in
verbo oīm. ibi nō valuiſſet appellatio. dic ſm
doct. ꝙ imo valuiſſet ſi in ꝯpromiſſo fuit actuꝫ
vt epꝰ nō eligeret niſi habito oīm cōſenſu ⁊ ħ
iudicio meo vidr̄ ꝓbare tex. iſte ꝓpe finem in
ṽ. vel ꝓdictum epm ⁊c̄. Ex quo notabis bn̄
ꝙ illi de vniuerſitate pn̄t ſtatuere vt n̄ valeat
actus niſi habeat̄ oīm ꝯſēſus. nec eſt ꝯtra ius
cōe ex quo a ꝑncipio hoc voluerunt oēs. hoc
ꝓcedit niſi in actu eſſet a iure ꝓdita certa foꝛ/
ma vt valeat actꝰ a maioꝛi pte ⁊c̄. vt in. c. qꝛ ꝓ
pter. ḋ elec. vel niſi ꝓpter iſtaꝫ reformatōeꝫ im
pediret̄ vtilitas eccleſie. Quid enim ſi nūꝗ
poſſent eſſe ꝯcordes ⁊ inſtat neceſſitas vl' vti
litas eccleſie. certe tūc putareꝫ actū valē a ma
ioꝛi pte. ar. c. i. de his que fiunt a ma. ꝑ. capitl'i
Facit qḋ legit̄ et nō. in. c. cum omis. de cōſti.

Sic ecōtra pōt vniuerſitas ſtatuē vt valeat
actꝰ gerēdꝰ a plibꝰ de vniuerſitate lꝫ non faci/
ant maioꝛē ptē totiꝰ vniuerſitatis. ſꝫ ſint plu/
res ptiū ꝯꝑatōe minorī. Vide gl. nōbilē ꝗ ſē
per teneb mēti ī. c. ſi cui. ḋ elec. li. vi. al's āt nō
valet q̄cq̄d faciūt plres ḋ vniuerſitate n̄ ꝯſti/
tuāt maioꝛē ptē totiꝰ vniuerſitatis. vt eſt tex.
nō. in c. cū eccl'ia. el. i. §. ḋ. elec. ħ iō qꝛ nō r̄pit̄ ħ
vniuerſitas exq̄ n̄ ē maioꝛ ps totiꝰ vniuerſita
tiſ. l. qḋ maioꝛ. ff. ad municipa. et ī. c. i. ḋ his q̄
fiūt a ma. ꝑ. ca. In gl. ī ṽ. ꝯlegauit. ī fi. dāt̄ et
alie plres ſolutōes ꝑ doc. Inē cetera dicit In
no. ꝙ vbi negat̄ fuiſſe appellatū vl' appellatōeꝫ
ḋuoluiſſe negotiū pōt īferioꝛ de ħ ꝯgnoſcere.
Sꝫ hec ſol'. lꝫ ſit ṽa in ſe ⁊ nōbil'. ⁊ facit qḋ ipe
nō. in. c. paſtoral'. §. ꝑterea. ḋ offi. del. n̄ tn̄ ꝯgru
it lr̄e qꝛ ħ īferioꝛ ꝯgnoſcebat vt cām magis in
ſtructā r̄mitteret. nō aūt vt videret an ſua eēt
iuriſdcō. Hoſt. dicit ꝙ ħ īminebat ſcādalū. iō
potuit legatꝰ ſe intromittere ar. l. eq̄ſſimū. ff. ḋ
vſuf. Nō hāc ſol'. ī ꝑdica ſed nō ꝯgruit huic
lr̄e qꝛ nō allegat cām ſcādali ſꝫ facilioꝛis iſtru
ctōnis. Do. an. dicit inferioꝛē ſe poſſe ītromit/
tere ad effectum de quo hic cuꝫ hoc tendat in
facilioꝛē exitū cauſe appellatōis ꝑ ea q̄ nō. in
c. ij. de ma. ꝯtrac. ꝯtra interdictuꝫ eccl'. allegat
ſpe. de offi. lega. §. nunc oſ̄ndendū. ṽ. xxxiij. Nō
credo hoc ꝓcedere in quolibet īferioꝛe maxie
in iudice a quo fuerit appellatū ꝑ tex. aptum
in. c. ſi a iudice. eo. ti. li. vi. vbi dicit̄ ꝙ appellās
non tenet̄ ꝯparere ad citatōnē iudicis a quo
niſi ſolū ad audiendaꝫ r̄uocatōeꝫ q̄uamis. gᵒ
nō tenet̄ ꝯꝑere ſi citat vt cāꝫ magis inſtructā
remittat ad ſuꝑioꝛem. ſꝫ ħ puto eē ſpeciale in
legato de latere. vt dicit hic goff. tum quia le/
gatus repn̄tat ꝑſonaꝫ pape. tum quia exq̄ eſt
cardinalis ⁊ ſit de ꝯſilio ipiꝰ pape pōt ſe intro
mittere ad hūc fineꝫ vt cām magis inſtructaꝫ
remittat ad papā. ita ꝓprie loquitur ſpe. vbi. ſ.
licet do. an. eū alleget gn̄aliter. Vide circa ħ
multa tacta ꝑ ſpe. ibi et hoc nōbis. Nec ob.
motiuū do. an. Fateoꝛ enim ꝙ inferioꝛ poteſt
ſe impedire de ꝯcernentibꝰ facilioꝛeꝫ exitum
cāe appellationis quō vult ꝓhibere de nouo
attēptāda vt in. c. cuꝫ teneamur. §. eo. ⁊ in. c. ij.
qḋ ipe allegat vel quādo ptes non ꝯtradicūt
Secus aūt vbi appellās cōtradicet ⁊ nihil de
nouo attemptat. vt in. d. c. ſi a iudice. Sꝫ ex
tra gl. oppo. contra tex. alio mō. videt̄ enim ꝙ
aſſertōi iſtius legati nō erat ſtādū ī ꝑiudiciū
ptiū. vt in. c. cum a nobis. ḋ teſti. Hoſti. hic
ꝑmo ſoluit ꝙ ptes adq̄euer̄t relatōi legati vl'
hoc eſt ſpāle in legato de latere ex ꝯſuetudine
generali vt credat̄ relationi illiꝰ ſꝫ de iure cōi
ſecꝰ eſt vt ꝓnūtiauit papa clemēs. vt r̄fert ſpe
in. ti. de teſte. in §. i. ṽ. ſed nūquid aduocatus.

Ego allego gl. nobilē in. c. ſic. ī. ꝺ ſen. ex. q̄ vult
ꝙ de iure nō credit legato etiā cardinali in ꝑ
iudiciū ꝑtiū. ceſſante gͦ ꝯſuetudine tene ꝑmā
ſo. ⁊ nō h̄ cōe dictū doc. ⁊ illā gl. ¶ In gl. in ṽ.
renūciaſſe ibi qꝺ ei licuit. Contra h̄ oppo. de. c
admonet. ⁊. c. qꝺ in dubijs. de renū. vbi nō re/
nūciat q̄s bñficio ñ in manibꝰ ſuꝑioris. Sol.
Hoſti. ꝙ electꝰ in diſcordia etiamſi ꝯſenſerit ⁊
ſit appellatū ad ſuꝑiorē ꝑt renunciare iuri ex q̄
nō h̄ȝ ius pacificū. ſecꝰ vbi conſenſiſſet ⁊ nulla
diſcordia ſubeſſet ¶ Nō ꝑmū dictū ȝ intellige/
rem ſꝫm nōta ꝑ gl. in. d. c. qꝺ in dubijs. aliq̄ꝺ in
cle. gr̄e. de Rꝑ. ⁊ gl. in. c. ſi electio. de elec. li. vi. q̄
eſt multū nobiliſ. Et gn̄aliter tractat an ⁊ qn̄
poſſit electꝰ renunciare iuri ſuo Dic vt ibi. ¶
In gl. fi. in fine. de hac mā an ⁊ qn̄ valet ſcda
electio ꝑma non caſſata. dic vt nō. in. c. ꝯſidera
uimꝰ. ⁊ in. c. auditis. de elec. an minor ꝑs ꝯtē/
ta in electione ꝑma poſſit ꝓcedē ad ſcdam ſic̄
fecerūt iſti. dic vt plene nō. in. c. bone. ⁊ in. c. qꝛ
ꝓpter. ꝺ elec.

C c **Onſtitutis** Appellatō fru
ſtratoria poſſeſſionē ꝯfirmati non im
pedit. ita cōiter ſūmat. Sed ſꝫm hanc ſūmatio
nē hec decre. eſſet in dubio. iō ſūmo ſic. Cōtra
electū vel ꝯfirmatū nullū aliud ius ſpectantē
nō admittit regularit̄ exceptio vel appellō ma
xime fruſtratoria ad impediendū electionis et
ꝯfirmationis effectū ȝ poſſeſſione hita poterit
accuſari vel denūciari. ⁊ ſꝫm h̄ eſt caſus nobil
Diuidit. ꝑmo narrat factū. zͦ diffinit ibi nos
igit. ȝͦ ꝓteſtat ibi ſiquid. ¶ Nō pͦ ſuꝑiorē poſ
ſe ꝑ abiurationē aſtringere electores vt eligāt
ſꝫm deum ⁊ ꝯſciaȝ magis idoneū ⁊ vtilē ecclie
⁊ hec abiuratio ē loco iuramenti. vt nō glo. ij.
quā tene mēti. ¶ Et idem Archy. ij. q. v. ſiquis
Ex h̄ infero ad vnā nobilē theoricā ꝙ vbi ep̄s
timet ꝙ patroni nō pñtēt vtiliorē eccleſie pro
pter ꝑces alioꝝ ꝑ dilectionē carnaleȝ ꝙ poſſit
eos ꝯſtringere iuramēto vel hac abiuratōne
vt pñtent magis idoneū ⁊ vtilē. Ex q̄ enim de
iure ad h̄ tenet vt. ī. dicā. gͦ ꝑt ſuꝑior inꝑpone
re ꝑtes ſuas. ¶ zͦ nō ꝙ q̄s dȝ eligere ſꝫm deū
⁊ iuſtā ꝯſciaȝ. gͦ nō ſufficit ſeq̄ purā ꝯſciam ñ
illa ſit informata ſꝫm deū. Vñ alibi dicit tex.
nō. quē tene mēti nō debȝ prauitati cōſcientie
deeſſe iudiciū rōniſ Vñ peccat ille qui ſequit
ꝯſciam ſuā non informatā ſꝫm deū licȝ credat
bñ facere. vt in. c. nō ſolū. vbi. tex. de regula. li
vi. Nam peccat iſte ꝑ ignorātiā ⁊ ſic non excu
ſat maxime circa ea q̄ ſunt dei. xxxviij. diſ. qui
ea. de peni. di. ij. ſciendū. ¶ ȝͦ nō ꝙ eligendus
in ꝑlatū nō ſolū dȝ eſſe in ſe idoneus ȝ etiam
vtilis ecc̄ie. Et iō alibi dr̄ ꝙ ep̄s non debet eē
cuſtos cartaꝝ nō ſolū attendē ſtudio ȝ etiam
alijs exterioribꝫ. vt in. c. in canonibus. xvi. q.

i. facit. xxxix. diſ. c. petrꝰ. vbi ſimplicitas ꝑpellit
a ꝓmotione. ¶ Item nō ꝙ canonici tenent eli
gere magis idoneū. nō ergo ſatis eſt ꝙ ſit ido
neus dūmō repiat idoneor. qꝺ an ſit verū in/
diſtincte. dicā in gl. iij. ¶ Itē nō ꝙ notꝰ ꝑt pro/
moueri ſine examinatione. hȝ eni teſtioniū to
tius ꝑpl̄i. vide bo. tex. in. c. nullꝰ. xxiiij. diſ. facit
iſte tex. vt ſcholaris notorie ꝑitus tranſeat ſi/
ne exāiatiōe vel ſaltē modica ꝑ forma ¶ Itē
nō ꝙ ꝑ inueſtiturā factā pꝰ electionē ⁊ ꝯfirma
tionē transfert poſſeſſio. ꝺ h̄ plene nō in. c. trāſ/
miſſa. de elect. ⁊ in. c. ij. de ꝯſuet. ¶ Vltio nō ꝙ
electꝰ ⁊ ꝯfirmatꝰ nō obſtāte electione vel appel
latione extraiudiciali dȝ ꝯſequi poſſeſſionem.
nā exceptio nō eſt h̄ caſu ꝓporcionabilis peti/
tioni poſſeſſionis. qꝛ petens poſſeſſioneȝ petit
q̄d facti. ȝ exceptō opponit iuri. qꝺ dicā latiꝰ ī.
cū gl. fi. Alia nō colligo. qꝛ exāiabunt. ī. ¶ In
gl. iij. nō. gl. ex q̄ habes duas ꝯcłones. Prima
ꝙ doctior ⁊ ſcientior ē eligēdus. ¶ zͦ ꝙ licȝ non
eligat doctior ⁊ ſcientior tȝ electio dūmodo ſit
facta de idoneo. ⁊ de h̄ vide plene glo. viij. q. i.
in. c. lȝ gͦ. ¶ Sȝ dubitat nūq̄d eligētes vulne
rant ꝯſciam ſuā eligendo idoneū exquo pote
runt eligere idoneorē. Do. an. ſ in q̄dam nobi
li ꝙ ſic. nihil tñ allegat ꝑter iſtuȝ tex. Tu vide
gl. hoc diſputantē in. d. c. lȝ ergo. que refert va
rias opiones. Finalit̄ ꝯcludit ꝯtrariū. ſicut ei
agens bonū non peccat ſi ꝑt facere magis bo
nū. Ita eligētes idoneū non peccant ſi potue
rūt eligere idoneorē. ¶ Alij ꝯtra vt ibi nō. Ar/
chiꝺ. vbi dicit ꝙ in volūtarijs ꝓcedit illa opi.
gl. ſ in neceſſarijs oȝ eligere meliorē. vt in. d. c
licȝ ergo. Hoc idem reperio ſenſiſſe Fre. ꝯſilio
xc. vbi dicit ꝙ eligētes non ſaluāt ꝯſciam ſuā
ſi potuerūt eligere meliorē. ¶ In hac materia
ſic diſtinguerē ꝯprehendendo vtrāq̄ ꝯcluſio
nē gl. ꝙ aut a pñcipio fuit appellatuȝ ne fieret
electio niſi de idoneori. ⁊ tunc puto ꝙ ſi in eoꝺ
collegio repit idoneor nō valȝ electio facta de
idoneo cū de iure teneant eligere idoneorē vt
in. d. c. licet ergo. ⁊ in. c. dilecti. de elect. iuſta fu
it cā appellandi vel ſaltē talis electio retracta/
bit ꝑ ſuꝑiorē in cā appellōnis. quod ſentit gl.
in. d. c. licet ergo. Aut nō fuit appellatū ⁊ tunc
tenet electio facta de idoneo. ar. in. c. cum nob.
et. c. cū dilecti. de elec. facit tex. cū glo. in. c. cum
terra. eo. ti. ¶ Sed eligētes peccant nō eligen
do idoneorem ꝑ iura ſuꝑius allegata. ⁊ qꝛ te
nent ecc̄ie ꝯſulere meliori mō quo pñt. Pro h̄
optime facit tex. iuncta glo. in. ṽ. nihil. in. c. pe/
nul. de elect. li. vi. vbi dicit ꝙ qui habet duas
voces. vnā iure ꝓprio. aliam tanq̄ ꝓcurator.
non poteſt vnam vocē dare vni. aliam alteri.
etſi aliter facit nihil valet. ⁊ eſt ratio. qꝛ eadeȝ
cōſcia qua tenet eligere meliorē ec̄ iure ꝓprio

i

de͛bȝ eligere tanq̄ ꝓcurator. Si ergo ſatiſ eēt
eligere idoneū poſſet q̄s diuidere illas voces
in duos idoneos. ſ; qꝛ hȝ eligere idoneoꝛē ille
voces nō ſūt ſeꝑabiles. nō h̄ qꝛ hēs verā rati
oneȝ decidendi ad illū tex. qꝛ ibi nō reddit̄ Et
intellige p̄dicta qn̄ in eodem collegio reꝑitur
idoneoꝛ. al's aūt non teneret̄ eligere idoneoꝛē
de alio collegio. qꝛ honeſti⁹ eſt vt idoneus eli
gat̄ de eodē collegio q̄ꝫ fiat tranſituſ ad ido
neoꝛē alterius collegij. Pro h̄ facit tex. c. nul
lus ep̄s. lxi. di. qd̄ le. ⁊ nō. i. c. inter canonicos.
p̄all'. ſ. de elec. ⁊ cū p̄dictoꝝ limitatione puto
intelligēdos gl. et Bar. in. l. cū q̄dam. ff. de le.
.i. vbi ꝯcludit ꝙ h̄ns electionē tanq̄ bon⁹ vir
ſatis ē vt eligat idoneū lȝ poſſit eligē idoneo/
rē Dico eni h̄ ꝓcedere q̄ ad validitatē electio
nis. ꝯſcīa tn̄ nō ſaluat̄ cū ſꝑ in ſaluanda con/
ſcīa ⁊ in elemoſina impendēda dȝ eligē iuſtio
rē ceteris parib⁹. de q̄ vide bonū tex. in. c. non
ſatis. lxxxvi. di. ⁊ gl. opti. lxij. di. q̄eſcamus. ⁊ p̄
dicta ꝯclo v̄r̄ de mente Dy. i. d. l. cū q̄dam. hec
nō. ¶ In gl. ibi in v̄. potentiaȝ ibi ꝓueniēs ex
ſenectute nō gl. et eſt tex. in. c. archidiaconū. al'
florentinū. lxxxv. ꝙ ſenect⁹ impediens admini/
ſtrationē repellit quē a ꝓmotione. Nunq̄d āt
repellat ꝓmotū. de ſeculari nō eſt dubiū ꝙ nō
repellit ſ; dȝ ſibi dari coadiutoꝛ. ꝑ h̄. ij. de cleri.
egro ꝑ totū. Sȝ in p̄lato religioſo ē magis du
biū de q̄ vide ꝑ Jo. an. in. c. fi. de ſup. ne. p̄la. in
nouella vbi tȝ idem in religioſo. lȝ q̄dam ꝯtra
¶ In eadem. gl. ibi ſ; nunq̄d eſt h̄n̄da ratio ⁊c̄
nō gl. vſq; ad finē maxime in eo qd̄ dicit ꝙ da
ta in reliq̄s paritate inter eligēdos p̄ferēdus
eſt ditioꝛ ſeu potētioꝛ vt meli⁹ ꝯ̄ſulat̄ eccleſie
ꝑ potentiā ſeu diuicias iſti⁹ Non eni dat̄ ſibi
b̄n̄ficiuȝ ſeu p̄latura vt inde viuat ſ; vt bn̄ re
gat ⁊ bn̄ diſpenſet Vn̄ alibi d̄r̄ q̄ ep̄atum de/
ſiderat bonū opus deſiderat ¶ Nō quia dicit
opus idem ē qd̄ appetere ſolicitudines ⁊ labo
res. vn̄ p̄ncipaliter ibi verſat̄ onus ſ; in conſe
quētiam eſt honoꝛ ⁊ ꝑticipat de fructib⁹ in ꝯ̄
ſequētiam cū indiget. x. q. ij. ep̄s. ¶ Et q̄ ad ꝗ̄/
nem glo. dicit Hoſti. ꝯſiderandā q̄litatē ⁊ ſitū
eccleſie vt ſi ecc̄ia indiget potētia vel diuicijs
tūc potentia p̄fert̄ ſcie. arg. bo. in. c. offm̄. d̄ elec
vbi v̄o non indiget potētia ſcīa p̄fert̄ potētie.
arg. c. in cauſis. de elec. Si v̄o indiget diuicijs
vt qꝛ eſt onerata debitis tūc diuicie p̄eferent̄
potentie ⁊ ſcie. ar x. q. ij. c. h̄ ius porrectū. ceſſā/
tibus aūt p̄dictis ꝯſiderationibus vtputa qꝛ
eccleſia nō indiget potētijs vel diuicijs tūc lȝ
p̄dicta gradū adijciant. nō tn̄ ꝓpter h̄ r̄pꝛoba
bit̄ electio facta ab eo q̄ nō eſt diues v̄l potēs
ex q̄ al's eſt idoneuſ. Et pondera bn̄ h̄ dictum
Hoſt. qꝛ tacite ſentit ꝙ vbi ecc̄ia indiget viro
potenti vtputa qꝛ hȝ poſſeſſiones circa inimi

cos vel indiget diuicijs tūc electio facta de nō
potēti vel diuite ē retractanda qd̄ ſatis ſ̄m plȝ
qꝛ lȝ in ſe iſte ſit idone⁹. nō tn̄ eſt vtilis eccl'ie
vt ſ; in tex. qd̄ nō. ¶ Nunq̄d aūt p̄ſumat̄ ꝑ po
tentia vel nobilitate vide glo. in. c. illud xl. di.
vide aliā gl. in ꝯtrariū in. c. qm̄ vet⁹. xxiiij. q. i.
q̄ narrat ꝙ cū duo eligerent̄ fuit oppoſitū per
alterā ꝑtem de impotentia alteri⁹. replicatuȝ
extitit ꝙ Petro piſcatoꝛi fabri filio ſucceſſoꝛeȝ
q̄rim⁹ nō auguſto. i. cū iſte debeat ſuccedē im
ꝑatoꝛi. vbi ꝯſiderat̄ ſplendoꝛ dom⁹. ſ; in admi/
niſtratione eccleſiaſtica i q̄ p̄fuit Petr⁹ q̄ fuit
piſcatoꝛ ⁊ fili⁹ fabri nō eſt curanduȝ de nobili
tate. ꝑ h̄. c. venerabili. ij. de p̄ben. vbi bon⁹. tex.
¶ Sȝ intellige ſm̄ p̄dc̄a ſi ecc̄ia indigeat potē
tia ⁊ ꝓ diuitib⁹ an ⁊ qn̄ poſſint diuicias poſ/
ſidere ſn̄ pcc̄o. vide bo. tex. in. c. h̄ ſcripſim⁹. xxx
di. ⁊ bonā gl. in. c. cleric⁹. xxij. q. i. ¶ In gl. i v̄.
rōnabilē. ibi nō fuit iuſta cā appellādi. limita
iſtā gl. ſ̄m ea q̄ dixi in p̄cedēti gl. ¶ In. gl. in. v̄
ꝙ alia Ex gl. iſta colligunt̄ tres ſol'ones. Pri
ma ꝙ ſpēale ē in electione vt appellās i ea poſ
ſit ꝓſeq̄ cāȝ i appell'oe nō exp̄ſſaȝ. Sȝ certe iſta
ſol'o nō ꝓcedit maxie hodie ꝑ. c. vt circa d̄ elec
li. vi. ⁊ cle. ꝯſtōnem. eo. ti. Nec ob. iura all'ata
i gl. qꝛ vt dicit Hoſti. lȝ poſſit iudex ex officio
ꝓcedē nō tn̄ dȝ ꝑs audiri vt appellās ꝑ h̄ tex
in ſili in. c. p̄cedēti. ⁊. c. cū dilci. ſ. de elec. i fi. ¶
2ª ſol'o ē iſti ꝯtraria vt nō admittatur volēdo
aliū ꝓſeq̄ ꝑ iſtuȝ tex. ⁊ iſta ſol'o ē v̄a. ⁊ ꝓbat̄ in
tex. dū p̄ōderat ꝙ tūc aliā nō exp̄ſſit ¶ 3ª ſol'o
ꝙ iſte repellit̄ ꝓpter p̄ſūptionē ꝯtrā ꝯtra eū q̄a
cā exp̄ſſa erat irrōnabil'. ¶ Nō bn̄ hāc vltimā
ſo. ad aliū effectū ꝙ vbi q̄s i ſn̄ia v̄l appellatō
ne exp̄mit vnā cauſā. ⁊ ſbijcit ꝙ ex m̄tis alijs
cāis ⁊c̄. ꝙ ſi exp̄ſſa cā ē irrōnabil' p̄ſumit̄ etiā ꝙ
ſi exp̄ſſe ꝯ̄p̄henſe ſb̄ clauſula gn̄ali ſint etiā ir
rōbiles. fac̄ i ar. c. ſi forte. de elec. li. vi. Et reſ/
pc̄u ſn̄ie vide qd̄ plene dixi i. c. ſic̄. d̄ re iu. ¶ Sȝ
ꝯtra p̄dicta oppo. ꝯfirmatō electōis hȝ vi diffi
nitiue ſn̄ie. ergo ſicut in diffinitiua non teneoꝛ
exp̄mere oēs cauſas in appellatione. l. ſcio. ff.
e. vide glo. in. c. cū cā. ij. eo. ita ⁊ in appellatione
a ꝯfirmatione. ergo poterat iſte proſequi cām
non expreſſam. Solu. dicit Inno. contrarium
procedere quando ꝯ̄firmatio fit oblata libel
lo litī. ꝯt̄. et alio iudiciario ordine obſeruato
ſecus autem quādo fit cum ſummaria cauſe
ꝯgnitione. quia tunc non habet vim diffiniti
ue. Jo. an. dicit poſſe dici ꝙ cuȝ hodie ſit ſeruā
da in ꝯfirmatōe ſolennitas. c. fi. de electi. li. vi.
ſemper ꝯfirmatio habet vim diffinitiue. Cer/
te non bene loquit̄ ⁊ ip̄emet aliud ſenſit in. c.
auaritie. d̄ elec. li. vi. in nouella. ¶ Nam diſti/
guendum eſt. aut eni nō ſeruat̄ ſolēnitas illiuſ
c. fi. ⁊ ſi vȝ ꝯfirmatō. aut ſuat̄ ⁊ tc̄ ſi ꝯfirmatō

f.c ꝯparente ꝯtradictore in iudicio ⁊ iudice iu
dicialiť ꝯfirmāte tūc eſt diffinitiua. Si autem
nll's ꝯtradictoꝛ apparet ⁊ ſupioꝛ ꝯfirmat cum
ſūmaria cognitione tūc illa ꝯfirmatio non hȝ
vim diffinitiue. qꝛ eſt act⁹ extraiudicialis. hec
nō qꝛ valēt ad multa nec ſolēt recitari ħ ¶ In
gl. fi. glo. multa ꝯtraria ſiľ inculcat ⁊ formaliť
nō ſoluit. Et ꝑ intellcu glo. formo quattuoꝛ
ꝯtraria q̄ eliciunť ex ea Primo obſtat rſa cui
damus actionē. forti⁹ exceptionē. vt in. l. inui/
tus. §. cui damus. ħ allata. ⁊ in rſa q̄ ad agen
dū. de re. iuř. li. vi. ȝ ꝯtra iſtū electū ⁊ ꝯfirmatū
ꝑt agi. ergo forti⁹ excipi. ¶ 2° obſtat. c. tātū. da/
niel. lxxxi. diſ. et. c. oipotens. ʃ. de accu. vbi pȝ ꝙ
pēdēte accuſatōe alic⁹ nō dȝ ꝓmoueri ad bñ/
ficiū ȝ ħ pendebat ꝯtrouerſia g° ⁊c̄ ¶ 3° obſtat
c. ſuꝑ his. ʃ. de accu. vbi excipit ꝯtra electū ⁊ cō
firmatū. ¶ 4° ꝑt adduci ꝓ et ꝯtra. c. accedens
e. ti. vbi excipiť ꝯtra ꝓuiſū de crīne famoſo. et
ſic exceptō eſt ꝓporcionabilis petitōni poſſeſſi
onis. Sȝ in ꝯtrariū facit iſte tex. in eo ꝙ r̄gla/
riter nō admittiť exceptio. ¶ Ad p̄mū arg. gl.
in p̄n. rñdet ꝙ ħ poniť ſpāle ꝓpter p̄ſūptionem
ꝯtrā ꝯtra iſtū. Sȝ in fi. gl. rñdet formalius ꝙ
iſte elect⁹ ⁊ ꝯfirmat⁹ poſtq̄ȝ habuit poſſeſſionē
corꝑalem quā p̄p̄ mādat ſibi tradi ꝯſecut⁹ fuit
plenū iuſ. ⁊ ſic nihil reſtabat petere merito nō
dȝ admitti exceptio q̄ eſt actionis excluſio. ȝ i
c. ſuꝑ his. reſtabat ꝯſecratio vel bñdictio. et ſic
reſpectu illi⁹ iuris de futuro poterit excipi. ¶
Sȝ aduerte qꝛ liȝ doctores nō p̄derēt tū gl. ſi
recte loquiť. Naȝ illud de q̄ queriť eſt quō p̄p̄
noluit exceptioneȝ admitti. añq̄ȝ traderet ſibi
poſſeſſio ȝ voluit vt añ oia iſte ꝯſequeret effe
ctū ꝯfirmationiſ. Inno. ħ dicit quē ꝯmuniť ſe/
quunť doc. ꝙ cū exceptio ſit actionis vel intē/
tionis excluſio ⁊ ipſe iā ꝑ ꝯfirmationeȝ ꝯſecu
tus erat ſuā intētionē qđ hēbat plenū ius iō
nō obſtitit ſibi exceptio. qꝛ nō ſuꝑeſt aliq̄d cui
opponať. Etſi diceres ꝙ ħ pendebat appellō et
ſic petebat iſte ꝯfirmationē ſue confirmatdis
ſeu ſue electionis. ⁊ ſic petebat aliquid iuris.
Rñdet ipſe ꝙ ſi iſte fuiſſet admiſſus ad excipi/
endum renunciaſſet appellationi nec ſimul po
terat admitti ad appellandū ⁊ excipiendū. Sȝ
hec ſo. mihi nō ſatiſfacit. qꝛ papa prius ꝓnun
ciauit ſuꝑ illegitimitate appellationis ⁊ poſt/
modū dixit exceptionē nō admittendā ȝ ꝙ añ
oia ꝯſequereť poſſeſſioneȝ. Et circa hoc inſtat
Inno. ȝ nō recte iudicio meo ſoluit ꝯtrarium
⁊ maxime in eo ꝙ ſentit ꝙ poſſeſſio venit cōſe
cutiue ad ius obtentū ꝺ p̄terito. nā nouiſſime
ꝯſideraui ꝙ ꝯmune dictū doct. non ꝓcedit qm̄
lȝ elect⁹ ⁊ ꝯfirmat⁹ ſit plenuȝ ius ꝯſecutus in
bñficio qñ nō reſtat aliq̄d iuris. tñ ad petēdā
poſſeſſionē q̄m anteq̄ȝ habuit ꝯpetit actio ſine

qua nemo experiť. vt. l. ſi pupilli. ff. de negl. geſ.
⁊ actio eſt ius ꝑſequēdi in iudicio qđ ſibi de/
beť. vt Inſti. de actio. in p̄n. ⁊ nō in. c. dilecti. de
iudi. g° ꝯtra hanc actionē ꝓporcionabilis ē ex
ceptio. nā ꝺm theoricā ꝑ doc. notataȝ in. c. acce/
dens. de accu. Agēs ꝑ poſſeſſione bñficiī adi/
piſcendi intentat interdictū adipiſcēde poſſeſ/
ſionis ſiꝯ intentat heres vel bonoꝝ poſſeſſoꝛ
q̄ eſt eff̄cs dñs reꝝ hereditariaꝝ ⁊ agiť ꝑ poſ
ſeſſione adipiſcenda. vt nō. in. c. paſtoraľ. de cā
poſſ. ⁊ ꝓprie. Sȝ certū eſt ꝙ ꝯtra intentanteȝ ħ
interdictū etiā in bñficialib⁹ multe exceptōes
admittunť Nā admittiť exceptio defect⁹ ꝓprie
tatis ſi incōtinēti offerť ꝓbatio. vt nō. gl. in. c.
.i. ⁊ in c. lr̄as. de reſti. ſpo. Facit tex. i. l. iiij. §. ibi/
dem. ff. ad exhibendū. Item ob. exceptio crimi
nis cuȝ infamia. vt in. d. c. accedens. Item ob.
ſi negať fundamentuȝ iuris p̄tenſi vt qꝛ diciť
collatores vel electores habuiſſe ius eligendi
vel ꝯferendi. vt le. ⁊ nō. in. c. cū olim. de cā poſſ.
⁊ ꝓprie. ⁊ in. c. cū olim. de do. ⁊ ꝯtu. g° nō eſt ve
rum ꝙ ħ repellať exceptio q̄a nō eſt aliq̄d cui
opponať q̄re puto ꝙ vera rō decidēdi fuit iſta
¶ Agens ꝑ poſſeſſione adipiſcenda intentat
interdictum poſſeſſoriū. vñ regulariť nō admit/
tiť exceptio ꝯcernens defectuȝ ꝓprietatis ñ in
caſibus ſuꝑius exceptis Regulariť g° ꝓhibe
tur exceptō ante adeptā poſſeſſionē. qꝛ non in
ſtat ꝓ iure ꝯſequēdo. ȝ papa ħ nullā exceptio/
nē fecit qꝛ erat p̄ſumptio ꝯtra iſtuȝ friuole ap
pellantē qꝛ excipet malicioſe cā differendi poſ
ſeſſionē illi⁹. ar. bonū in. c. ſi forte. de elec. lib. vi
⁊ ſic poſſunt ſaluari alie ſolōnes tradite in gl.
⁊ habes intellectū ad. c. accedens. Item dic ꝙ
idō p̄p̄ gñaliter excluſit iſtū qꝛ nō expreſſit ali
quā de exceptionib⁹ p̄uilegiatis q̄ poſſunt op
poni ꝯtra electū ⁊ ꝯfirmatū. ¶ Reſtat ſoluere
ꝯtrariū de. c. tantis. ad qđ dicendū ꝙ ibi ante
ꝓmotionē fuit accuſat⁹ ȝ iſte fuerat ꝓmotus
añ omnē accuſationē ⁊ appellationeȝ. Et gña
liter cū queriť q̄ poſſint opponi ꝯtra electum ⁊
ꝯfirmatū cū ſoluȝ petit poſſeſſionē. vide qđ di
xi in. c. accedens. de accuſ. ⁊ in. c. cum olim. de
cauſa poſſ. ⁊ ꝓprie.

Ex parte tua

Appellari pōt
ſi loc⁹ nō tut⁹
ptibus aſſignať etiamſi ſit ſcriptū ap/
pellōne remota. deciſa ꝯſultatio. ⁊ rñſio ibi pñ
ti. ¶ Nō vnū caſū in q̄ licite appellať nō obſtā
te illa cl̄a gñali appellōne remota. facit ad ea
q̄ habenť in. c. paſtoralis. in pñ. ʃ. eo. ¶ Nō ibi
citatus tu vel cui ⁊c̄. ꝙ locus iudicij exercēdi
nō ſolū dȝ eſſe tut⁹ dño ȝ etiā his q̄ intueniūt
ꝓ eo vt ſūt ꝓcuratores aduocati ⁊ ſimiles. de
ħ ʃ. latius. ¶ Item nō ibi q̄tiens ⁊c̄. ꝙ q̄tiens
q̄s citať ad locū nō tutū ſemꝑ poteſt appellare

licet in ꝑma vel ſecunda vice nō appellauerit
Et rō eſt. qꝛ grauamē totiens iteratꝰ quotiēs
citatꝰ ad locū nō tutū. idō ſꝑ a nouo grauamie
pōt appellari. vide nō. ꝑ doc. in ſili in. c. dilēs
filiꝰ. §. i. ē. ō reſcꝑ. ¶ Ex hoc nō ꝙ lꝫ a ꝑncipio
grauatꝰ nō appellauerit. tñ ſi illud idē graua/
mē iteratꝰ poterit appellare. Facit qđ nō. gl. in
cle. ſepe. de ꝟ. ſi. in fi. ¶ In gl. i. ibi ⁊ oēs ſui. ꝛc.
nō. bñ glo. ⁊ tene mēti ꝙ locꝰ iudicij exercēdi
debꝫ eē ſecurꝰ oībꝰ q̄ ſūt vēturi ad iudiciū in
fauorē ptiū. Uide bonū tex. cū gl. i. c. ſiue. de
diug. alſ. i. gl. ⁊ ꝑ h̄ puto ſolui vnā. q. doctoꝝ ſ
nūq̄d ſufficiat locū eē tutū ꝓcuratori lꝫ nō ſit
tutꝰ dño Inn. vř velle ꝙ ſic. qꝛ pōt mittē ꝓcu/
ratorē Hoſti. tꝫ oppoſitū ꝯcludēs nō ſufficere
locū eſſe tutū ipi dño niſi etiā ſit tutꝰ ꝓcurato
ri. nec econtra ſi eſt tutus ꝓcuratori ⁊ nō dño
Rō ſm eū. nā ſi ſibi ⁊ nō ꝓcuratori ē tutus ꝑ
uabitꝰ iſte facultate ſibi ꝯceſſa a iure vt poſſit
in cā ꝓcuratorē ꝯſtituere. l. i. ff. de ꝓcurl. Expe
rientia eni eēt ad maximū ꝯmodū ꝑ ꝓcurato/
rē maxime inſtructū cām ꝓmouē. ita econtra
ſi eſt tutꝰ ꝓcuratori ⁊ nō ſibi ſequeretꝰ ꝙ in cā
ardua ꝯpelleretꝰ ꝯſtituere ꝓcuratorem ꝯtra. c.
q̄relam. ē. de ꝓcurl. Et hec opi. m̄ ſatiſ placꝫ ⁊
cōiter approbatꝰ ⁊ ſatis iudicio meo eſt tex. hic
cū glo. ⁊ in. d. c. ſiue. de diug. ¶ Sed extra glo
queritꝰ de ſubtili q̄one Nūq̄d citatus ad locū
nō tutū poſſit in ꝯtinenti appellare an teneatꝰ
ꝓponere corā iudice exceptionē loci nō tuti. ⁊
nunq̄d ſi ſit ꝓponenda exceptio debeat ibi pro
bari veritas corā iudice Et attende quia hec
queſtio nō ſolū practicatꝰ in ꝯminis. c. nři ſ ge/
neralitꝰ in omī grauamine. Nam poſſet queri
gñaliter vt hřes maiorē vtilitatē. nunquid ſe
grauatū ſentienſ in iudicio poſſit immediate
appellare An vo teneatꝰ ꝑus ꝓponere excepti/
onē contra grauamē puta dicendo nō teneoꝛ
ꝯparere qꝛ locus nō eſt m̄ tutus. ¶ In h̄ varie
ſunt opi. ex dictis antiq̄ꝝ ⁊ modernoꝝ multa
reuoluendo collegi octo opi. ¶ Prima eſt opio
Inno. q̄ tenuit exceptionē nō eſſe neceſſariam
dicit eni ꝙ ꝑs nō tenetꝰ petere aſſignationē lo
ci tuti ſꝫ ꝑt appellare ſi iudex vltro aſſignet lo/
cū tutū ¶ Scda fuit opi. Hoſti. q̄ tenuit exce/
ptionē ꝑus ꝓponendaꝫ ⁊ iudice nolēte admit
tere tunc fore appellandū. Adducit ſtilū curie
ſm quē dicitꝰ in lřis appellōnis qꝛ taliſ iudex
diligentꝰ ⁊ humiliter req̄ſitus noluit locuꝫ tu
tū aſſignare ꝛc. idō appellauit ꝛc. ⁊ hāc opi. tenu
it Archid. in. c. venerabilibꝰ. in. §. ⁊ h̄ ipſuꝫ. de
ſen. ex. li. vi. ⁊ dicit ibi eē caſū. Sꝫ Jo. mo. in. c.
cōcertationi. eo. ti. ſ. de appel. li. vi. tenet cū In/
no. ¶ Tertia fuit opi. q̄rundā vt refert ſ Bo/
atinus diſtinguentiuꝫ ꝙ ꝗ iudex intendebat
grauare vel veriſilr ſcire debebat ⁊ pōt in ꝯti
nenti appellare. Aut ꝓbabiliter ignorabat et
ē opus ꝓponere exceptionē ⁊ ſic reducebāt iſti
ad cōcordiam Inno. ⁊ Hoſti. ¶ Quarta fuit
opi. Jo. an. q̄ vř ꝓbare ꝑcedētē diſtinctionem
q̄m ſm eū grauamen ꝑt ꝯtingē duobꝰ modis. re
ipa tm̄. Iteꝫ re ⁊ mēte vt qꝛ iudex itēdebat eū
grauare ſ ad iuſtificandū appelloēꝫ ſufficit ꝓ/
bare grauamē re ipſa. licꝫ iudex nō intēderet
grauare. allat. c. cū in cā. j. e. ⁊. c. dilecto de teſti.
c. iij. de no. op. nū. cū ſi. Et idem voluit Jo. an.
in. c. ad hec. el i. ē. eo. ⁊ lꝫ ſ doc. ⁊ in. d. c. ad hec
tranſeāt cū Joſ. an. in h̄ ꝑambulo vt ſufficiat
iuſtificare appelloēꝫ ex grauāine re ipſa ceſſan
te mēte iudicis. tñ repio. Cal. ſ multū breuitꝰ
h̄ elegantꝰ limitaſſe q̄ñ iudex credebat nō gra/
uare ex iuris ignorātia. ita ꝙ illa credulitas
ſua erat improbabilis. ⁊ ſic loquuntꝰ oīa iura
allegata ꝑ Jo. an. Secꝰ āt vbi iudex ꝓbabilitꝰ
nō credebat grauare. tūc eni nō ſufficit ꝓbāe
grauamē ad iuſtificandū appelloēꝫ qđ m̄ mul
tū plꝫ Et lꝫ nihil alleget. ego allego duas rō/
nes ꝓ h̄ dcō. ꝑꝰ in appelloe a grauāine diſpu/
tatꝰ de iniq̄tate iudicl. vt dicit tex. in. c. inꝑpoſi/
ta in. §. ſi. j. eo. ⁊ ſic ex iniq̄tate ipius appello iu
ſtificabitꝰ. ſꝫ nō ꝑt dici iniquus ſi ꝓbabilitꝰ nō
credebat grauare qꝛ tūc nō facit iniuſticiā vt
i. c. forus de ꝟ. ſig. ſꝫ imputanduꝫ ē pti q̄ nō in
formauit iudicē 2ꝰ adduco. c. vt debitus. vbi
dř ꝙ debituſ honoꝛ deferatꝰ iudici ſꝫ nō dꝫ ab
eo recedi abſ cā rōnabili exp̄ſſa corā eo. ſꝫ cer/
te honoꝛ nō deferetꝰ iudici ſi recedit ab eo ꝑ ap
pelloēꝫ ſine aliq̄ culpa ſua. ⁊ h̄ bñ nōb ſic inci
dentē dcm̄. Sꝫ in ꝑncipali q. dicit Jo. an. ſequē
do ꝑmiſſā rōēꝫ ſuā opi. Hoſt. verā de eq̄tate. ſ
opi. Inno. ē verioꝛ inſpecto mero iure. q̄i velit
dicē ꝙ ex q̄ grauatꝰ ſaltē re ipſa ꝑt in cōtinenti
appellare. ſꝫ ab hac opione vř poſtmoduꝫ rece
dere qꝛ iudex nō tenetꝰ credē allegāti locuꝫ nō
tutū ſi ille h̄ ꝓbet etſi valēt appello abdicaretꝰ
ab eo iuriſdictio ſua ſine cā rōnabili Uñ con
cludit in hac ſcda opi. ſua ꝙ dꝫ excipe corā iu
dice ſi locꝰ ſit ſibi adeo ꝑiculoſus. vt neq̄ ꝑ ſe
nꝫ ꝑ aliū poſſit tute ire ad exceptionē ꝓponen
dam. tūc eni poſſet ꝓcedē opio Inno. q̄ꝙ̄ i ve
ritate Inno. exp̄ſſe nō dicat illuꝫ nō teneri ad
excipiendū ⁊ ꝓbandū locū. ſ. nō tutū ſꝫ ſolum
dicit ꝙ nō tenetꝰ petē locū tutū Uel ſi ſm Jo.
an. locꝰ eēt notorie nō tutꝰ. nā tunc etiam non
tenetꝰ excipe vt i cle. paſtoralis. §. piſana de re
iudi ¶ Quinta fuit opinio Hoſ. diſtinguētis
ꝙ ſi grauamē nō ꝯcernit ꝑncipalitꝰ perſonam
iudicis debet corā eo excipi ⁊ etiaꝫ ꝓbari. Si
aūt ꝯcernit ꝑſonā iudicis tūc debet coram eo
excipi ſꝫ nō ꝓbari qꝛ ſatis eſt ſi ipſe certꝰ eſt de
facto ſuo. ⁊ hanc opi. tenet Archid. in. d. c. ſiue
de diugi. ¶ Sextam opi. pōit Do. an. vt corā

iudice a quo non ſit neceſſe ꝓbare grauamen
ſi ipſe eſſet paratus recipe ꝓbationes.qꝛ tūc ef/
fectualiter nō grauat anteq̄ꝫ ꝓbationes non
ferret alꝛs ſpernat. Sed in alia pte h̄ vr̄ ꝙ cita
tus ad locū non tutū p̄t incontinēti appellare
qꝛ immediate grauat.⁊ h̄ vr̄ eſſe ꝯtra p̄cedēs
dictū ſuū. Sꝫ forte voluit intelligere p̄cedens
dictū in alio grauamine ꝯtingente i ꝓceſſu.ſe
cus aūt in grauamie illato in ipſa citatōne ⁊
qñ tute nō p̄t ad iudicē accedere.h̄ tūc hec opi
reincidit in tertiā opi. Jo.an. ¶ Septimā opi.
ponit Cal.i addit.dicēs ꝙ ſi grauamē ꝓcedit
ex mero facto iudicis tūc p̄t incōtinenti appel/
lare.vt in.d.c.i de dila.ſecꝰ aūt vbi ꝯtingit ali/
unde.puta qꝛ criosus ꝓducit in teſtē.tunc eni
opus ē excipe. Pro h̄ p̄t allegari.c.ex pte.d te
ſti.⁊ in cāu nr̄o.ſentit ꝙ immediate p̄t appella
ri. qꝛ incōtinēti grauat ⁊ grauamē ꝓcedit ex
facto iudicis .qꝛ ex ſua citatione h̄ vltimū nō
vr̄ verꝫ ⁊ eſt ꝯtra ea q̄.ſ.dixi.ſm eū.naꝫ iudex
p̄t h̄ caſu ꝓbabiliter ignorare grauamē gͦ nō
iuſtificat appellͦ ſi ꝓponat exceptio ſi tute pro
poni p̄t. ¶ Octauā opi.poſuit do. Car.vt ſi fa
ctū eſt dubiū debeat excipi an̄ appellonē.ſecus
ſi grauamē eſt manifeſtū.vt in.d.c.pyſana. Et
adde ad mām nō.ꝑ Pau.in cle. q̄a ꝯtingit.de
re.do. Hec ſunt q̄ ſatis ordinate collegi ex va
rijs dictis doctoꝝ ¶ Sꝫ ꝑ hoc nō habemꝰ ali/
quā theoricā q̄re puto ꝓ opionuꝫ ꝯcordantia
ſic poſſe diſtigui. Aut grauamē ꝓcedit ex me/
ro facto iudicis ita ꝙ ipſe ſit vl' ſcire debꝫ gra/
uamen intuliſſe. et tūc immediate p̄t appellari
abſq̄ꝫ alia exceptione vel petitōne reuocatōis
grauamis.ꝓ h̄ tex.in.c.i.de dila. ⁊ ibi ꝓ Cal.
facit.c.ſi a iudice.ꝭ.eo.ti.li.vi. Probat rōne.im
mediata cā appellonis ē grauamen in.c.vt de
bitꝰ.ꝭ.e.gͦ ſatis ē grauamē p̄ceſſiſſe. Aut nō p̄/
ceſſit grauamen ex mero facto iudicis ita ꝙ ꝓ
babiliter ignorāe p̄t grauamē inflictū.et tunc
ſi tute p̄t corā eo excipi ⁊ grauamen ꝓbare te/
net ꝑs h̄ facere an̄ appellonē.qꝛ iudex non te
net ſibi credere in p̄iudiciū alterꝰ ꝑtis vel iu
riſdcōis ſue.vt in.c.ex pte ade.p̄al.exemplū ſi
ꝓducit falſū inſtrumentū vel crīnoſos teſtes.
nā iudex ꝓbabilit h̄ ignorat nec tenet credere
excipienti ſi ꝓbet exceptionē.d.c.ex pte ade.l.
lucꝰ.ff.d his q̄ nō.infa. Aut nō p̄t ſecure ꝓpo/
nere hāc exceptionē ſeu ꝓbationē facere ⁊ tūc
p̄t immediate appellāe. excuſat eni ꝓpter iuſtū
timorē a ꝓpoſitōne exceptōis ⁊ ipius ꝓbatōe
ar.c.ſi.ꝭ.eo.de h̄ puto tex.h̄. Naꝫ h̄ vr̄ ꝙ vocatꝰ
ad locū nō tutū p̄t libere appellare.non eni hꝫ
libertatē appellādi ſi teneret ire ad locū. nō tn̄
ad excipiendū ⁊ ꝓbandū ipm grauamen.ꝓ h̄
qd nō.de vbo libere.in.c.lꝫ epſ.de p̄ben.li.vi.
in nouella.⁊ in.c.de multa.de p̄ben.⁊ ſic intel/
ligerē tex.i.c.venerabilibꝰ.ꝭ. ⁊ h̄ ipm.cū ſeq̄ti.
de ſen.ex.li.vi.naꝫ ibi excuſat ille q̄ nō ꝓbauit
locū nō tutuꝫ corā iudice a q̄.qꝛ ſecure accedē
nō p̄t.vt dicit tex.et ſic bn̄ ponderādo illū tex.
elegant ꝓbat vtrūq̄ꝫ membꝝ mee diſtinctiōis
vt ſi ſecure p̄t ꝓbare grauamē qd ꝓbabilit iu
dex ignorat.dꝫ corā eo ꝓbare an̄ appellonem
ſecꝰ vbi tute ꝓbare nō p̄t ꝓpter ꝑiculum immi
nens in mora trahenda. Unū tn̄ p̄ ceteris te
nebis mēti ꝙ vbicunq̄ꝫ notoriū ē locū non eē
tutū nedū p̄t incōtinēti appellari h̄ etiā p̄t ꝑs
citata appellonē omittere ⁊ de citatione nihil
curare.qꝛ ex q̄ citatio ē notorie iniuſta non ar/
tat citatū vt elegant ꝓbat in.d.ꝭ.pyſana.iun/
cta gl. Et adde pulcrū dictum Inno.in.c.ij.de
dilat.vbi dicit ꝙ q̄tiens citatio continet in ſe
notoriā iniuſtitiaꝫ.puta vt veniat ad reſpon/
dendū ſeruo vel alꝛs eſt notorie iniuſta.lꝫ iniu
ſtitia nō ſit deſcripta in citatione talis citatō
nō artat citatuꝫ. ꝓ h̄ dicto allego bo.tex.in.c.
bone.el.ij.ſ.de elec.maxime iuncta glo.fi.ibi ⁊
h̄ caſu notorietas excuſat etiaꝫ ab onere ꝓpo/
nendi.qꝛ ex quo nō tenet venire.ergo nec pro/
ponere.ſecus vbi pars eſſet p̄ns in iudicio. ⁊
grauat notorie in ꝓceſſu. q̄a tūc nō excuſat q̄
minꝰ ꝓponat grauamē ſaltē in appellone.et ſic
intellige nō.in cle.appellāti.e.ti.

Significauit

Licite appel
lat reus ſi nō
audit excipiēs ꝓcuratorēꝫ actoris nō
hr̄e ſufficiens mandatū vel ſe ꝑus ꝯuentum
ꝑ alias lr̄as de q̄bus nō ſit mētio in ſcdis.h.
dicit q̄ ad titulū. p̄ma ꝑs ponit q̄relam appel
lātis.2ͣ dat iudices.ibi q̄ circa. ¶ Primo nō
quē poſſe conſtitui ꝓcuratorē ꝑ lr̄as p̄uatas
ꝯſtituētis dūmodo habeāt ſigilluꝫ ꝯſtituētis
auctenticū. Et ꝓ h̄ vide bo.tex.in cle.i.de ꝓcu
ra.⁊ ꝙ h̄ intelligat de lr̄is p̄uatis.ꝓbat ex eo
qꝛ ſi lr̄e fuiſſent publice feciſſent ꝑ ſe fidem de
ſyndicatu liꝫ ſigillū nō eſſet auctenticū vel eēt
fractū ſeu deꝑditū.vt nōbiliter dicit Inno.in
c.inter dilectos.de fi.inſtru. ¶ 2ͦ nō ꝙ ſigilluꝫ
capituli dicit auctenticū ſaltem in pertinenti/
bus ad factum capituli.de quo nō. Inno.in.c
.i.⁊.ij.de fi.inſtru.⁊ aliq̄d nō.in.c.pꝰ ceſſionem
de ꝓbat. ¶ 3ͦ nō quēꝫ poſſe hr̄e plura ſigilla
deſtinata ad diuerſos actus ⁊ ꝙ ſigilluꝫ deſti
natū ad certū vſū ſeu actū non facit fidem in
alio actu.vt h̄ nōbiliter ꝓbat.qꝛ vtenduꝫ eſt q̄
libet re ad vſū ſeu actuꝫ deſtinatū.vt in cle.qꝛ
ꝯtingit.de reli.do.⁊ in.c.ad noſtrā. et in.c.ſug
geſtū.ſ.eo.hoc puto procedere ſi dicat ꝙ ſigil
lum ſolitum non habet p̄ manibus.ideo fuit
ſigillatū alio ſigillo. nā tūc putarē h̄ ſigillum
facere fidē ad aliū actū ſic poteſt ſigillari cum
alieno ſigillo.vt in.l.ſi vnus. C.de teſta.fac.c.

cuȝ inter. §. de re iudi. vbi ex cā qs ſbſcribit ſe
inſtrō p aliū. Et hoc vltimuȝ dicūt doct. etiaȝ
pcedere in reb⁹ eccl'iaſticis vt ex cā poſſit etiā
ſigillari cuȝ alieno ſigillo ſicut fit de iure ciui
li qđ nō. facit in ar. dictū. c. cū int. ¶ Itē nō ꝙ
ɔſtitut⁹ ad pcurāduȝ fcta vniuerſitatiſ. pt ap/
pellari actor. quandoqȝ appellat ſindic⁹ qñqȝ
iconomus. vide gl. in. l. i. ff. qđ cuiuſqȝ vniuer.
nō. etiā gl. ij. q. vij. ſi qs erga. appellat qñqȝ p/
curator qꝛ nō eſt vis in nomie. vt in. c. petitio.
vbi caſus de pcurl. ¶ Vltio nō ꝙ appellās ex
plurib⁹ cauſis copulatie dudū nō gūat onē
pbādi oēs cās ȝ ſufficit pbare alterā p ſe ſuf
ficiēteȝ niſi vna veniat vt qualitas ad reliqȝ
qđ declara vt diri in. c. licet. de pba. p bar. in
. l. diuus. ff. de re iudi. ¶ Sȝ opp. ɔtra tex. in fi.
vr ꝙ nō ſufficiat pbare appellatū fuiſſe ex cau
ſa iuſta ñ pbet ipius cē veritas. vt in. c. inter
poſita. ʒ. eo. So. ſm Inno ſupplendū ē ad lr̄aȝ
ibi fuiſſe appellatū ⁊ etiā ſubſit veritaſ cāꝝ al
legataꝝ ⁊ q̄liter debeat pbari v̄itas dicet i. d
c. interpoſita. ¶ In gl. i. in fi. nō ſinglr finē gl. ex
qua infert ꝙ iudex pt citare quē p nunciū pri
uatū ſine lr̄is dando ſibi aliqđ ſignū ſuuȝ vt
ſic viſo ſigno adhibeat fides nūcio quemad/
modū ſ mittebat ſigillum capl'i cū nūcio ꝓua
to vt crederet ipm eſſe miſſuꝫ p capl'm ⁊ ſ ſm
intellēm vltimū hui⁹ gl Ex ſ intellectu infert
do. An. ad id qđ fit q̄tidie. nā mittit nuncius
cū aliquo ſigno mittentis puta anulo vl' cul/
tello ad aliq̄d recipiendū de domo vel amico
vt ſic viſo ſigno fides adhibeat nūcio i referē
do. ſatis ei excuſat is qui vigore illius ſigni
aliq̄d tradidit nūcio. ſ tñ limitat ñ perſona q̄
portat ſignū veriſil'r potuerit illud ſubtrahē.
ar. eoꝝ q̄ nō. in. l. vna. C. de lati. liber. tol. ⁊ in
c. eccl'ia. el ij. §. vt lid. pendē. Itē limitat qñ mit
tens erat ſolitus talia ſigna mittere nihil alſ.
Sed ad ꝓmū dcm bene facit tex. in. l. ſi qs vro
ri. in. §. apud labionē. ff. ꝺ fur. ⁊ expreſſius ibi
Bar. dicens ꝙ ſi bidellus tradidit libruȝ por
tanti ſignū ſcholariſ cui veriſil'r debuit credē
excuſat lȝ nuncius infidelit' egerit. ȝ limitarē
ſ in his q̄ ſunt leuis ꝑiudicij. nā in grauibuſ
nō crederē illū excuſandū. ar. i. c. lr̄as. de ꝓſūp.
⁊ eoꝝ q̄ nō. Inno. in. c. qꝛ veriſil'e. e. ti. ⁊ ſ ideȝ
vr ſentire Bar. in. d. §. item apud labeoneȝ. di
cit eni bidellū excuſari ſi veriſil'r debuit illi cre
dere. Ad idem vide qđ in ſiſi in deferēte lr̄as
credentie voluit Bar. in. l. lucius titius. ff. de
fideiuſſ. qđ diri i. c. fr̄nitati. de cle. nō reſi. Iteȝ
credo ſufficē ꝙ hec ſit ɔſuetudo in loco lȝ non
pbet mittentē ɔſueuiſſe ſigna mittere ⁊ qꝛ in
his dȝ attendi ɔſuetudo loci ⁊ nō vni⁹ tm̄ ex/
quo nō ɔſtat de ɔtraria ɔſuetudine iſtius ar.
in. l. qđ ſi nolit. §. q̄ aſſidua. ff. de edil. edic. ⁊ eo

rū q̄ nō. Bar. in. l. nemo. ff. de duobus reis et
hec nō. Predc̄a limita qñ qs tradidit rē ipiuſ
cui⁹ nōie fuit petita ſec⁹ aūt ſi tradēs erat ob
ligat⁹ in gn̄e. naȝ tunc ſi recipiens infideliter
egerit. cū nō eſſet miſſus a creditore non libe/
rat ipſe debitor tradens ȝ debȝ agere cōtra il
lum q̄ infidelit' egit vt eſt tex. nō. in. d. §. apud
labeonē q̄ntūcunqȝ dederit ſignū. vt ibi. ⁊ ē rō
qꝛ res perit dn̄o vt. l. argentum. ff. ɔmo. ¶ In
glo. ij. in fi. de hac mā vtꝝ ꝑlatus poſſit agere
vel ɔueniri ſine auctoritate capituli vel econ/
tra. Dic vt plene nō. in. c. edoceri. de Rp̄t. ȝ nō
plȝ m̄ dcm gl. ꝙ capl'o volenti agere ɔtra ꝑla/
tum debeat neccario dari actor auc̄te iudicis.
qꝛ ſ nullibi pbat regulariter; q̄libet vniuerſi
tas pt ɔſtituere actorē ſeu ſyndicuȝ. l. i. ff. ꝙ cu
iuſqȝ vniuer. Nec valȝ arg. glo. ꝙ capl'm equi
paret minori. nā lȝ equiparet vt ſubueniatur
ɔtra leſionē non tñ q̄ ad ſ q̄n poſſit libere ſup
iurib⁹ ɔtra prelatū eē in iudicio. p ſ iſte tex. ⁊
c. cū eccl'ia vulterana. §. de electio. tol. inſtātia
ɔtra ar. glo. nā ꝑlatus ⁊ capl'm ɔtrahēdo pñt
petere reſtōnem ſic̄ minor. vt in. c. i. ⁊. ij. de i in/
te. reſti. li. vi. ⁊ tñ nemo negat q̄n ꝑlatus et ca
pitulū poſſint agere ſine actore dando a iudi
ce. ⁊ hanc ɔtrariā opi. tenuit Jo. gloſator. v. q
iij. in. c. fi. licet referat Alanū. cui⁹ opi. fuit iſti
us glo tenuiſſe ɔtrarium. ȝ Jo. ſequit ibi Ar
chi. ⁊ Compoſt. ⁊ m'ti alij i eo. c. edoceri ꝺ Rp
vbi pleni⁹ diri. lȝ gl. ibi ⁊ q̄dā alij teneāt id qđ
gl. ſ. Sȝ p opi. q̄m tenui facit tex. i. c. dilectoꝝ.
de teſti. cog. ⁊. c. cū oli. de cā poſſ. ⁊ ꝓpr̄. c. cū ſup
abbatia in ꝑn. de off. del. ⁊. d. c. cū eccl'ia vulte/
rana. ⁊. c. dilc̄i. ʒ. eo. In q̄b⁹ ptȝ capl'm litigaſſe
ɔtra ꝓpriū ꝑlatū ⁊ ñ legit fuiſſe datū curatorē
capl'o. ¶ In gl. pel. i fi. ꝺ mā dic vt plene nō. p
gl. ⁊ doc. i. c. ij. ꝺ reſcp. ⁊ aliq̄d diri i. c. lȝ ꝺ pba
¶ In gl. fi. i fi. hoc dictū glo. pcedit reſpc̄u pri
me exceptōis qꝛ ſi pbat ꝑma exceptō dūtaxat
cā abdicat a ꝑmis iudicib⁹ ⁊ ɔſolidat in iſtis
ſecūdis. vt i. c. vt debit⁹. ʒ. eo. ȝ ſi 2ᵃ exceptō fuiſ
ſet pbata viȝ ꝙ cā erat mota corā ꝑorib⁹ iudi
cib⁹ tūc iuſtificata appellatiōe debēt iſti tertij
iudices remittere cāȝ ad ꝑores. ad ſ qđ nō. §.
de except. in. c. ſignificauerunt.

Significantibus

Licite appellat re⁹ ſi non audit petēs
declarari reȝ peticā in libello. 2ᵃ ps ibi q̄ circa
hoc. c. eſt de v̄bo ad v̄bum in titulo de libelli
oblatiōe. ¶ Nec ob. ar. de ſupfluitate. qꝛ ponit
hic ad aliuȝ effectuȝ q̄ȝ ibi. ponit eni ibi ad oſ/
tēdenduȝ ꝙ res petenda dȝ talit' in libello de/
clarari vt omnis ābiguitas ceſſet. ¶ Hic v̄o
replicat ad oſtendēduȝ ꝙ ſi iudex non facit li/
bellum declarari licite ab eo appellatur ¶ Nō

et h̄ modū bonū ad excuſandū doctorē ꝺ ſup/
fluitate. vt ſi idē r̄plicat ad varioſ effc̄s ꝛ lege
ſtō.c. put legit̄.i.ꝺ.c. ſignificātib⁹ de libel.obl.

Ex inſinuatione Judex a q̄ non
p̄t ſtatuē t̄minū ad finiendū appellōnē
qꝺ ſi fecerit intelligit̄ ſtatuiſſe ad ſe p̄ſētandū
h.ꝺ. ſm intellēm gl. q̄ cōmunit̄ tenet̄. Uel ſum/
ma ſic. Si iudex a q̄ p̄figit terminū ad ꝓſequē
dam appellōnē ꝛ ad redeūdū a ꝓſecutione nō
valꝫ t̄min⁹ reſpc̄u redeūdi ꝫ bn̄ valꝫ reſpc̄u ꝓ
ſecutōnis adeo ꝙ a neutra partiū ꝑuenire p̄t
Ponit q̄relam appellātiſ. z⁰ dat iudicē ibi qꝛ
Nō p̄mo ꝙ iudex a q̄ p̄t p̄figere t̄minū ap/
pellāti ad ꝓſequēdā appellōnē lꝫ ip̄e appellās
nullū t̄minū ſibi p̄fixerit. nō tn̄ p̄figit t̄minum
ad finiendā appellōnē. qꝛ eſſet imponere legē
ſupiori Nunq̄ꝺ aūt hoc poſſit facere iudex ad
quē. dicam in.c. oblate.ꝭ.eo. z⁰ nō ꝙ impedi/
mentū ſurgens ex facto p̄ncipis impedit cur
ſū t̄mini p̄fixi ad appellōnē finiendā. vnde nō
dat̄ ſcꝺs ann⁹ ꝫ impedit̄ curſus tp̄is vt ꝓbat̄
ibi intacta p̄maneat ꝛc̄ ꝛ ibi abſq̄ damno mo/
re. q̄ꝺ de alio iudice dixi plene in.c. ex rōne.§.
e.ꝑ que decido aliq̄ tacta hic ꝑ doc. Nō ſm
cōem intellēm ꝙ t̄min⁹ prefixus ad appellatio
nem finiendā habet̄ ꝓ t̄mino prefixo ad appel
lationē ꝓſequēdā. ꝛ eſt rō qꝛ t̄minus p̄fixus
ad finiendā appellōnē includit in ſe terminū
ad ꝓſequendum. vt in.cle. ſicut.e.ti. vnde ſi nō
valet reſpectu finis valet reſpectu ꝓſecutiōis
ar.op.in.c. vnico. de deſpon.impub. lib.vi. vbi
dicit̄ ꝙ ſi inhabiles etate ad ꝯtrahendum ma
trimoniū exp̄mūt verba apta ad ꝯtrahēdū
m̄rimoniū iuris int̄p̄retatione ſūt ſponſalia. ꝛ
iſta eſt vera rō decidēdi ſm lec.glo. Jn gl.i.
in ſi. Primā opi.tenuit gl. vt nō ſit ſufficiens
cauſa ad recuſandū iudicē. ꝛ hoc placet et vi/
det̄ ꝓbari in illo.c.i. de offi.iudi. Non ob. iſte
tex. q̄m ħ iudex fuit recuſat⁹. Jtem hic de fc̄o
fauebat nimiū alteri p̄ti. ꝛ h̄ reſpc̄u poſſꝫ r̄cu
ſari. ſec⁹ vbi iudex incidit ꝑ rectā viā. non enī
eſt veriſ̄le ꝙ velit moueri ꝑ cōmenſalem ſuū.
ex quo nullum intereſſe pretendit niſi quia eſt
aduocat⁹. Jn gl. penul. in fi. Ex iſta glo hēs
duos intellēs ad tex. Prim⁹ vt intelligat̄ lr̄a
in t̄mino p̄fixo a lege. ſ. anno. Sed iſte intelle/
ctus nō placet glo. qꝛ nō tenet̄ nec debet quis
expectare finem t̄mini anni. qꝛ ꝑ lapſum illiuſ
termini appellatio ē deſerta. Uñ gl. tranſeun/
do ad ſcꝺam lec. dicit ꝙ dꝫ intelligi de t̄mino
p̄fixo a iudice ad appellōnem ꝓſequendā quē
terminū neutra p̄s ꝑuenire p̄t. vt in.c. ſepe. in
fi.§.eo. ꝛ.c. oblate.ꝭ.eo. ꝛ licet alia fuerit iudicꝭ
intentio. tn̄ ꝑ illā r̄ſam ſi non valet qꝺ ago vt
ago ꝛc̄. valꝫ p̄fixio t̄mini reſpectu ꝓſecutionis

hui⁹ cui⁹ reſpectu poterat valere ꝛ nō r̄ſpectu
finiendi. qꝛ eſſꝫ imponere legē ſupiori ad quē
appellat̄ qꝺ fieri nō p̄t vt h̄ in tex. Sꝫ Jnno. ſe/
quendo p̄mū intellēm dicit ꝙ t̄minus p̄fixus
a iudice habet̄ ac ſi nō fuiſſet p̄fixus. qꝛ nō po/
terat t̄minū ad finiendū ſtatuē. ꝛ ſic p̄tes fue
runt relicte in t̄mino iuris. ꝛ dr̄ hic camerari⁹
ꝑueniſſe nunciū aduerſe partis nec expectaſſe
ad t̄minū legitimū quē dꝫ differre vſq̄ ad vl
timū menſē anni qꝺ qꝛ nō fecit lr̄e annullant̄
Jo.an. dicit h̄ dictū ꝓcedere ſi iſte camerarius
fuiſſet appellat⁹. ꝫ ipſe erat appellās. ꝛ ſic pote/
rat infra t̄minū iuris ꝓſequi q̄ñcūq̄. ꝛ ē hec
bō impugnatio Nā appellāti p̄figit̄ terminus
anni a lege ad ꝓſequendū ꝛ finiendū. vt i cle
ſicut.e.ti. iō p̄t ꝓſequi q̄ñcūq̄. nō ſic eſt in ap
pellato cū ip̄e nō impugnet ſn̄iā ſuā nō p̄t ꝓ
ſequi q̄ñcūq̄ infra t̄minū iuris. ꝫ duiarat i
vltimo mēſe anni appellatore non ꝓſequēte. ħ
q.vi. appellatore ceſſante. ꝛ auc̄.ei q̄. C. de tēp.
app. Uel dic ꝙ ex alio hec lec. Jnn. nō ꝓcedit
qꝛ et̄ appellat⁹ p̄t ꝓſequi q̄ñcūq̄ infra termi/
nū iuriſ. dūmō in ꝓſecutōnis actu faciat citari
appellantē. ſec⁹ aūt ſi vellet ꝓcedē ſine citatiōe
ꝫ ſolū vt perquirat̄ ſi appellans eſt in curia. vt
voluit Bar. in auc̄. ei q̄ appellat. C. de tēp.ap.
ꝑ.l. ſi.§. illud. eo.ti. g⁰ potuiſſet iſte camerariuſ
etiā ſi fuiſſet appellat⁹ impetrare infra t̄minū
iuris q̄ñcūq̄ dūmō poſtea in ꝓceſſu faceret
citari aduerſariū. vr̄ etiā ꝓbare in.c. bone.ꝭ. de
ꝯfir. vti. Nā ibi lr̄e impetrate appellatū ꝑueni
endo appellantē dicunt̄ ſurreptitie. qꝛ nō fece/
rūt mentionē de appellōne. ꝛ vide qꝺ dicā ibi.
g⁰ ꝺꝫ neceſſario intelligē lr̄am iſtam de t̄mino
hōis q̄ ꝑueniri nō p̄t etiā ab appellāte. Et cor
robora hūc intellēm ꝓut.§. dixi in nōbilib⁹ et
ē ſatis verus in ſe Sꝫ do aliū intellēm inhe
rēdo ſcꝺo ſūmario ꝙ t̄min⁹ h̄ fuit p̄fix⁹ ad ꝓſe
quendā appellōnem. ſ. reſpectu impetrationis
lr̄aꝝ ꝛ ad redeundū a ꝓſecutione ꝫ nō valuit
t̄minus q̄tin⁹ artabat ad r̄deundū. qꝛ ē impo
nere legē ſupiori vt det lr̄as infra t̄minū pre/
fixū a iudice a q̄ vel cām finiat ꝫ valuit reſpe/
ctu ꝓſecutionis fiende. nā vbi vtile ē ſeꝑabile
ab inutili vtile nō viciat̄ ꝓpter inutile. vt i r̄la
vtile. de reg.iu.li.vi. Remāſit g⁰ hic t̄minuſ re
ſpectu ꝓſecutionis. ꝛ ideo nō potuit appellās
impetrare lr̄as hūc t̄minū ꝑueniendo. ꝛ h̄ vo/
luit lr̄a dū dicit a ꝓſecutōe appellōnis. ꝛc̄. Pa
tet etiā ex alio qꝛ ſi p̄fixiſſꝫ t̄minū ad finiendū
in curia non impetraſſent p̄tes lr̄as extra cu
riā. cū tn̄ q̄libet earū h̄ fecerit. Hic intellectus
eſt clarus ꝛ nullū patit̄ ſcrupulū. ꝛ hēs dēm
nouū ꝙ licet iudex a quo poſſit p̄figere termi
nū ad ꝓſequēdū. non tn̄ ad redeundū cū lr̄is
impetratis. quia eſſet imponere legē ſupꝛiori

Sed dices extra gl.ex quo iudex iſte videbatꝛ
fauere camerario quare appellauit ab eo. Jtē
quare iudex ſibi prefixit terminum ita artum
So.dicit hoſti hoc fuiſſe fraudulēter ꝯfectuȝ
vt hrēt iſte mām impetrandi lrās ad iudices
remotiores vt ſic ps aduerſa tedio affecta cō
pelleretꝛ credere. ¶ Jteȝ iudex minabitꝛ ꝙ niſi
vtraqȝ ps eſſet reuerſa in termino ſe nō audi/
tuꝝ amplius ipas ptes ⁊ hoc faciebat vt iſte
camerari⁹ qui erat reus remaneret in poſſeſ/
ſione ſua.poſſēt pſumi ⁊ alie cauſe in quibus
nō eſt inſtandū. ¶ Jn gl.ſi.in ſi. Sȝ ꝯtra hoc
oppo.vr ꝙ iudices pores hēbant cognoſcē de
ſurreptione pmaꝝ lraꝝ.vt i.c.ſup lris. de Rp
So.dicit Jnno.h pceſſiſſe ex grā.vel ſm cum
notoriū erat ex inſpectione actoꝝ.qꝛ iſte came
rari⁹ puenerat tminum ⁊ ſic ꝙ lre nō valebāt
iō potuit ꝑ abſte ipa pte dare ſcdas lras
¶ Nō h dcm ꝙ nō ſolū ſnia ȝ etiā acta iudicij
inducunt notoriū.qd limita vt dixi in.c.cum
olim.j.de v.ſig.vbi.bon⁹ tex.p h dcō Jnno. ¶
Jtē nō ꝙ vbi totuȝ ius ptiū ē redactū in ſcri
ptis pt iudex pcedere etiā pte abſte tanqȝ ſu/
per notorio.qd ſp nobis. qd ido pcedit.qꝛ cer
tū eſt h cāu abſti aliud ius nō ꝯpetē.p h bo.
tex.in.l.ij.ff.de admini.reꝝ.ad ciui.pti.q ſic dȝ
intelligi.⁊ bon⁹ tex.in.c.cuȝ olim.de re iudi.⁊
qd ibi dixi.iſte tn̄ intellcs nō ꝯgruit huic lre
q mādat ſub ꝯditione ſi ita ē ⁊c. Nam ſi fuiſſet
notoriū dixiſſet qꝛ liqde ꝯſtat ⁊c.put facit i.d.
c.cū olim.⁊ pleniſſime de mā.c.qtuplex ſit ter/
minus q pt pfigi a iudice plene dixi in.c.per/
ſonas.§.eo.vbi vide.

b B One me Pōt itelligi plurib⁹
modis vt.j.ptebit.ȝ
inherēdo vbis littere ⁊ vt mos geratꝛ
cuiqȝ lecture ſummatꝛ gnalius ſic. Qui extra
iudiciū appellat ex veriſilibus ⁊ pbabilibus
cauſis ne in poſſeſſione moleſtetꝛ ſi poſtea ſpo/
liatꝛ reſtituitꝛ aū oia in ſtatū in q erat tpe appel/
latōis emiſſe.h.d. Prima ps ponit allegatio/
nes appellātis.2ª appellati.in 3ª pnūciat ibi p
miſſis. ¶ Primo nō ex iſto tex.ſm vnū intelle
ctū ꝙ patron⁹ eccleſiaſtic⁹ alic⁹ eccleſie dȝ hre
cuſtodiā ipius eccie vacantis pcipiendo oēs
fruct⁹ reſeruandos ſucceſſori ſeu ꝯuertendos
in vtilitatē eccie.ad h allē iſtū tex. Jnno.in.c.
vnico.j.vt ecc.bn̄.⁊ ſentiūt doc.h.⁊.j.lati⁹ dicā
¶ 2° nō abbatē poſſe poſſeſſionē aliquaȝ adq
rere p mōchos.quēadmoduȝ dn̄s adqrit poſ
ſeſſionē p ſeruuȝ.l.i.ff.de adq.poſſ. ¶ 3° nō ibi
pluries vocē appellonis emiſit ⁊c. ꝙ ſup eodē
articlo pt qs geīnare pluries appelloeȝ Nun/
quid aūt opetꝛ aliqd 2° vel 3° dic vt.j.dicā ¶
Alteri⁹ nō ꝙ lȝ appello extra iudiciū ſit qdā
puocatio ad cāȝ.vt in.c.cuȝ ſit rōna.§.eo.tū ſi

interponatꝛ ex veriſilibus ⁊ pbabilib⁹ cauſis
adeo deuoluit negociū ad ſupiorē vt oia poſt
modū attēptata ꝯtra eū reuocētꝛ p viā attem/
ptati.nec admittuntꝛ exceptiones ꝯcernentes
defectū ꝓprietatis vt.j.latius dicam. ¶ Nō ꝙ
via attemptati nō ſolū ꝯpetit ꝯtra pmū attē/
ptantē ȝ etiā ꝯtra tertiū q ſucceſſit in re attem
ptata.nā Archi.h nō ſpoliauit et tn̄ ꝯuenitꝛ p/
textu appellois.de q.j.latius dicā. ¶ Ultimo
nō ꝙ appello extraiudicialis iuſtificatꝛ ex veri
ſilibus ⁊ pbabilib⁹ cauſis lȝ ſec⁹ ſit i appella/
tione iudiciali. ¶ Uñ ſcire debes ꝙ mlte drie
notantꝛ h intē appelloneȝ extraiudicialē ⁊ iudi
cialē p qs aperitꝛ multis mā appellonis extra
iudicialis. Prima dria eſt h quā pmiſi.naȝ in
iudicio cā appellādi dȝ eē vera.vt in.c.vt debi
tus.⁊.c.intē poſita.j.e.ȝ extra iudiciū ſatis eſt
ꝙ cā ſit viſimilꝛ ⁊ pbabilis vtputa viſimilter
timui grauari in poſſeſſione alic⁹ rei lȝ adhuc
nō ſim grauat⁹ nihilomi⁹ extra iudiciū poſſū
appellare vt h ⁊ in cle.ſic.eo.ti. Hāc credo rōeȝ
diuerſitatis.qꝛ iniuria ſit iudici ſi recedit ab
eo in iudicio ſine vera cā.vt i.c.vt debit⁹.pal.
ȝ extra iudiciuȝ nulli ſit iniuria.imo interpo/
nitꝛ ad defenſionē iuris ꝓprij. ſatis ergo ē euȝ
hre veriſilem cām appellandi. ¶ Scda dria eſt
in noīe.nā appello ꝓprie dr in iudicio. puoca
tio dr extra iudiciū.vt in.c. cuȝ ſit.§.eo.⁊ hec
bn̄ nobis vt in diſpoibus odioſis nō ꝯphen
datꝛ appello extraiudicialis ſb noīe appellois
¶ 3ª dria obla⁹ pbois exceptois obiecte iuſtifi
cat appelloeȝ iudicialē lȝ nō pbetꝛ vitas exce/
ptionis vt ē tex.nō.i.c.intēpoſita.j.e.nō aūt iu/
ſtificat appellonē extiudicialē. qꝛ non eſt ibi iu
dex q recipiat pbatoēs tuas Uñ pōt dicē ps
Ego nolo pbationes tuas recipe ſ volo vti
iure meo. Jdē nō. Jnno.⁊ alij doc.in.c.cū intē
canonicos.⁊.c.qꝛ ꝓpter.de elec.⁊ i.c.ad diſſol/
uendū.de deſpon.impu qd pcedit etiamſi intē
ponatꝛ a iudice pcedente in iurib⁹ ſuis tanqȝ
ps.vt nō.in iuribus pall. ¶ Quarta differē
tia in traditōne aploꝝ.nam in iudiciali oīno
apli ſūt tradēdi.ſ extra iudiciū nō ſic tradūtꝛ
indiſtincte.qꝛ ſepe nō eſt qui illos tradat.d q
dic vt p gl.nō.in.c.i.eo.ti.li.vi. ¶ Quinta dif/
ferētia in qualitate ipoꝝ aploꝝ.nā in iuditio
dicūtur apli dimiſſorij ſeu refutatorij vl reue
rētiales.⁊ dicūtur.apli lre i quibus iudex a
q narrat quare detulit vel qre nō detulit ap/
pellatōi etſi detulit dicuntꝛ apli dimiſſorij.qꝛ
cū illis lris mittit pteȝ ad ſupiorē ſi nō detu/
lit dicuntꝛ rfutatorij.qnqȝ differt ꝓpter reuerē
tias ſupioris ⁊ tūc appellātꝛ reuerētiales. Si
autē dantꝛ extra iudiciū.puta a iudice a quo
appellatꝛ uel a pte tunc dicūtur ſimpliciter ex/
traiudiciales vl ꝯuētōnales ſeu teſtiōniales

¶ Sexta dr̃ia q̃a extra iudiciũ admittit̃ appellͦ
gñalis et incerta r̃ſpectu pſonaꝝ ſeu grauãis
vt ħ.ȝ in iudicio dȝ eſſe certa ⁊ ſpãlis.vt in.c.
vt debit⁹.ĩ.eo.⁊ dic vt dixi in.c.ↄſuluit.s̃.e. ¶
Aͣ dr̃ia ẽ ƀm aliq̃s ꝙ iter arreptũ ad ſupiorez
habet̃ ꝑ appellͦe extra iudiciũ.nõ ſic ĩ iudicio
ƀm aliq̃s.dic vt plene dicet̃ ĩ.c.ꝑxi. ¶ Octaua
dr̃ia ꝙ excõicat⁹ appellat in iudicio in.c.cũ in/
ter.s̃.de excep.ȝ nõ extra iudiciũ.qꝛ eſſȝ impu
gnare aduerſariũ qđ non licet excõicato.d.c.
cũ inter.Hoſti.ħ impugnat.qm̃ vt ħ pȝ intpo/
nit̃ qñq̃ ad defenſionẽ ne moleſtet̃ in poſſeſſio
ne ſua.⁊ in ħ fuit Inno.ſibi ↄtrarius.vtꝫ ex/
cõicatus poſſit appellare extra iudiciũ.Tu cõ
corda vt nõ.Jo.and.in.c.pia.de excep.li.vi.in
nouella. ¶ Nona dr̃ia nã appellͦ extra iudici
um intponit̃ rõne cãe de futuro q̃a timet gra/
uari.ħ in iudicio rõe p̃terite cẽ.vt in.c.vt debi
tus. ¶ Decima dr̃ia qꝛ in appellͦne iudiciali
termin⁹ anni currit a tp̄re intpoſitionis ipſi⁹.
ȝ extra iudiciuȝ currit a die illati grauãis.vt
in cle.ſi.c.ti. ¶ Undecima dr̃ia reſpc̃u ſuſpẽ/
ſionis.nã appellͦ iudicialis ſuſpendit iuriſdi
ctionẽ iudicis in totũ q̃ ad illã cãȝ. vt plene di
ximus ĩ c.ſup eo.s̃.e. ſi extra iudiciũ nõ ſuſpẽ
dit factũ de p̃terito nec etiã id qđ eſt oĩo ↄſecu
tiuũ ad ius explicitũ de p̃terito. vt in.c.ↄſtitu
tus.s̃.eo.⁊ hec nõ. ¶ Duodecia dr̃ia reſpectu
reuocatõis attẽptatoꝝ.Nã ĩ iudicio r̃uocant̃
oĩa attẽptata.vt in.c.nõ ſolũ.e.ti.li.vi.ȝ extra
iudiciũ non reuocant̃ ſi ea q̃ geſta ſũt ↄtra ap
pellͦnez.vt in.c.cũ nob.⁊ qđ ibi nõ.s̃.de elect.
¶ Decimatertia dr̃ia reſpectu tp̄is p̄fixi ad
appellãdũ.nã in iudicio appellãdũ eſt infra de/
cendiũ.in.c.qđ ad ↄſultationẽ. de re iudi. ȝ ex
iudiciũ etiã poſt decendiũ appellari p̃t. hoc tñ
eſt falſũ ꝑ.c.ↄcertationi.eo.ti.li.vi.dic vt ibi.li
cet eni audiat̃ poſt decendiũ ꝑ viã querele.vt
in.d.c.concertationi. q̃a facta extraiudicialia
nõ tranſeũt in rẽ iudicatã.nõ tñ audit̃ ꝑ viaȝ
appellͦnis vt ibi. ¶ Põt addi decimaquarta
dr̃ia quã ponit gl.in.c.nõ ſolũ.p̃all̃. videliȝ vt
attẽptata poſt appellͦnez iudicialez reuocent̃
indiſtincte ꝑ viam attemptati id eſt nullitatiſ
ȝ attẽptata poſt appellͦnez extraiudicialẽ pẽ/
dẽt ex futuro euentu.Ad ħ.c.ↄſideraui⁹.⁊.c
cũ inter canonicos.de elec.ita loquit̃ illa glo.
ȝ forte vult dicere ꝙ in appellͦne extraiudici/
ali eſt neceſſe probare p̄us veritatez cauſe añ
q̃ȝ reuocet̃ attẽptatum.⁊ iſte eſt pulcer paſſus
latius eni expediã ipſum cum glͥ.fi. ¶ Conue
niunt aũt appellatio iudicialis ⁊ extraiudici
alis generaliter in duobus.nã quelibet debȝ
fieri in ſcriptis.⁊ ꝑut le.⁊ nõ.in.c.i.eo.ti.li.vi.
Scđo vt queãdmodũ nouata ↄtra appellͦnẽ
iudicialẽ reuocant̃.ita innouata ↄtra appella

tionẽ extraiudicialẽ vt ħ.⁊ ħ nõ. ¶ In gl.i.in
fi. Ex iſta gl.potes colligere duas rõnes q̃re
iſte abbas intrauit poſſeſſionẽ iſti⁹ eccleſie va
cãtis.Sȝ iſte ſolones gl.diuinãt. ȝ p̄ſuppoſito
ꝙ ſint vere debuit abbas eas exp̄mere ĩ appel
latõne.al̃s nõ diceret̃ appellͦ ei⁹ diſſilis ¶ Ex
gl potes intelligẽ iſtũ tex.plani⁹ intelligendo
ꝙ iſte abbas dicebat ſe eſſe patronũ iſti⁹ eccl̃ie
⁊ ſic ꝙ ad eũ ꝑtinebat cuſtodia eccl̃ie vacãtis
qđ an ſit veꝝ dicã in ſe.gl. ¶ In gl.ij.nõ hanc
glo.ↄcludit eniȝ ꝙ cuſtodia eccleſie vacantis
nõ ſpectat de iure cõi ad archiep̄m ȝ ad queli
bet ep̄m in dioceſi ſua.Unñ intelligo gl.ꝙ ſpe/
ctat ad archiep̄m nõ tanq̃ȝ ad metropolitanũ
ȝ tan q̃ȝ ad dioceſanũ.ſ.reſpectu dioceſ̃ ſue.Et
vt habeas plene hanc mãm in vno loco expe
dicã diſtiguo vltra alios ſic Aut querit̃ de cu
ſtodia eccl̃ie cathedralis.aut eccl̃ie inferioris.
Primo caſu ſi hȝ eccl̃ia iconomũ gñalem ipſe
habebit cuſtodiã.xij.q.ij.illud.nõ.in.c.cũ vos
de off.oꝛ.ſi aũt nõ hȝ iconomũ tũc capl̃m ipi⁹
eccleſie hẽbit cuſtodiã.xij.q.ij.nõ licet alicui.ſi
nõ hȝ canonicos de facto vel ſint negligẽtes.
ſuccedit archiep̄s.vt in.c.fi.de ſup.neg.p̄la.li.
vi. ¶ zͦ caſu cuȝ q̃rit̃ de eccleſia inferiori.dic
ꝙ aut eſt collegiata.aut nõ.Primo caſu collegiuȝ
ſuccedit in admĩſtratõe.vt nõ Jo.de lig.p⁹ ali
os in cle.ne in agro.de ſtatu reg.⁊ Inno.in.d
c.vno.vt ec.beneſi.Sȝ in ↄtrariũ vr̃ tex ĩ.c.ea
q̃.ĩ.de ſtatu reg.vbi dr̃ ꝙ remoto abbate dan/
dus ẽ monaſterio adminiſtratoꝛ idone⁹ et di/
cunt ibi doc.ꝙ deputabit̃ ꝑ ep̄um.⁊ idem Jo.
an.in.c.ij.de teſta.li.vi.Sȝ in ↄtrariũ ꝑ prima
opi.adduco bo.tex.in.d.cle.ne ĩ agro.§.abba/
te.Sed reduci poſſunt ad concordiam prout
dico in.d.c.ea que.ꝙ aut prelatus eccleſie col
legiate ẽ remot⁹ ꝑpter malã adminiſtrationez
capitulo tacente tunc nõ ſuccedit capitulum
qꝛ eſt mala preſumptio ↄtra eos.⁊ ita ꝑpriẽ lo
quit̃ tex.in.d.c.ea que.ad qđ vide glo.nõ.in.l.
qm̃.el.ij.C.de appella.que per illuȝ tex.arguit
ꝙ ſubditi debent reſiſtere p̄lato male agẽti.fa
cit.ij.q.vij.paulus.aut vacat alio mõ ⁊ tunc
ꝓcedit alia opi. ¶ Nõbis bene duo ex p̄dictiſ
p̄mo ꝙ ſicut capitulũ eccleſie cathedralis ſuc/
cedit p̄lato ſuo vacãte ſede.ita ⁊ capituluȝ ec/
cleſie inferioris.vt in.d.c.abbate.cuȝ ſimilib⁹.
Et vide in ħ qđ nõ. Inno.in.c.cum dilectus.
đ conſue. ¶ zͦ nõbis illũ caſũ exceptũ.ſi vero
eccleſia nõ eſt collegiata ȝ hȝ ſolũ patronũ re
ctorem.⁊ tunc ſi habet patronũ eccleſiaſticum
ipſe habebit cuſtodiã.ar. hic ƀm p̄miſſũ intel/
lectũ.⁊ tenet Inno.vbi.s̃.bñ facit.c. cuȝ ⁊ plã
tare.ĩ.de p̄uil̃. naȝ patron⁹ eccleſiaſticus petit
rõem adminiſtrationis đ tp̄alibus vt ibi.for
tius gͦ ipſe cuſtodire habet tp̄e vacationis

Si vero nõ habꝫ patronū ſaltem eccl'iaſticuꝫ
tūc glo. h dicit ꝙ ſpectat ad dioceſanū.idē ſen
tit Inno.in dc̃o.c.vno ⁊ rñdet ad.c.ſi ĩ plebibꝰ
h allegatū ꝓ ↄtrario qd̓ loquit̄ de iure ſpāli li
cet alid̓ ſētiat h. Tu dic meliꝰ vt habes gl.ſin/
gularē q̄m coiter ſequūt̄ ibi doc.ꝙ is hꝫ cuſto
diā eccl'ie vacātis q̄ hꝫ inſtitutōem illiꝰ eccl'ie
ita nõ.glo.in.c.cū vos.de offi.ordi.⁊ eſt ſatis
nõbile vt ex q̄ hꝫ ↄferre titulũ hēat cuſtodire
eccl'iaꝫ vacātẽ.nõbis hec ꝑpetuo.vacāte ꝟo
ſede vbi collatõ ꝑtinꝫ ad ꝑlatuꝫ poterit capi/
tulū illā eccl'iam ↄmēdare alicui donec fuerit
ſibi ꝓuiſū d̓ rectore.ita ſingularit̄ nõ.in.c.vno
ne ſede va.li.vi.in nouella. Nõbis ſemꝑ hoc
dictū ex quo habes ꝙ lꝫ capitulū nõ ſuccedat
in collatõe bñficioꝝ ſpectātiū ad ꝑlatū.vt ĩ d.
c.vnico.põt tñ illas eccl'ias ↄmēdare ⁊ icono
mū ponē donec ꝑ ſupiorē fuerit ꝓuiſum.⁊ ꝑ h
hēs pleniſſime hūc articulū expeditũ. In
glo.ĩ ꝟbo noie archidiaconi.in fi. Sꝫ ↄtra ter
ꝑſuppoita opi.gl.ꝑ ꝟa.oppoit̄.nā ſi iſte archi
diaconus poſſidebat ñ poterat iſte abbas ꝑ/
tēdē ſe expoliatū.q̄a vim vi repellē lꝫ.in.c.oliꝫ
el.ĩ.d̓ reſti.ſpo.nec vr̄ tūc ꝙ appellatõ abbatis
fuerit ꝓbabilis. So.intellige ꝙ iſta allegatio
nõ fuit ꝓbata.nā ſi cõſtitiſſꝫ ꝙ archi.tūc poſſi/
deret non habuiſſet locū deciſio huius.c per
ſupdicta.ſic poteſt ſolui aliud cõtrariū ĩ eo ꝙ
archidi.allegabat hic cõſuetudinē.eaꝫ eñi nõ
ꝓbabat.⁊ preſuppoſito ꝙ ꝓbaſſet illa cõcernit
ꝓprietatē ⁊ nõ poſſeſſioneꝫ. Nõ ſatis erat ꝙ
abbas incūbebat poſſeſſioni tpe appellatiõis
emiſſe.de quo plenius dicet̄ ſuꝑ glo.fi. In
glo.ſuꝑ verbo vnā ꝓcuratõem.in.fi.ꝫ glo.nõ
rñdꝫ ad.c.cū veniſſent.š.de reſti.ſpo.vbi ꝓbat̄
ꝙ ſi ꝑcipio pēſioneꝫ ex aliqua re videoꝛ illam
poſſidere. Idē nõ.in.l.quāuis allegata in glo
dic de hoc vt plene dixi in d.c.cuꝫ veniſſēt ille
ter. intelligit̄ q̄ñ ꝑcedente titulo legitimo ad
transferēdum dñium ſoluit̄ penſio de cõſenſu
ſupioris.tūc eñi interuenit q̄dam ficta tradi/
tio ſecꝰ vbi ſimplicit̄ ꝓbat̄ ſolutõ pēſionis ſeu
cēſus qꝛ ml'tis ex cāis poſſit ſolui pēſio ſeu cē
ſus.talis ſolutio indetminata non ꝓbat poſ/
ſeſſiõem rei nec ſbiectõnē. Pro hoc.c.recepimꝰ
de priuile.⁊.c.quāto.de cenſi. Nam probatio
dubia ⁊ gñalis nõ ↄcludit q̄d determinatum
in.c.in pñtia.de ꝓba.qd̓ eſt cõtra bal in.l.ſolꝫ
ff.de offi.ꝓcõſ.vbi dicit ꝙ ſi vna eccleſia ſolue
rit cēſum ꝓ magno tpe ꝑſumitur illi ſubiecta
hoc eñi nõ ꝓcedit vt ꝑdixi.⁊ vide ꝙ dixi in.c.
fi.de cā poſ.⁊ proprie. In glo.in verbo ĩ euꝫ
ſtatutum.in fi.ꝑõdera bene glo.q̄ ſentit. duoſ
intellectꝰ ad iſtum ter. Primus ꝙ h fuit actuꝫ
cõtra archidiaconum õnū de interdicto vnd̓
vi.ꝙ forte ſpoliari mādauerat vl' ſpoliatiõem
illoꝝ laycoꝝ ratā habuerat. Secūdus intel/
lectꝰ ꝙ agebat̄ officio iudic. ꝟtute appellatio
nis.⁊ ideo potuit agi ↄtra tertiū.ſcilꝫ archidi
aconū lꝫ nõ ſpoliauerit vl' ſpoliatõneꝫ ratam
habuit. Sed ↄtra vtrūq; intellectū oppoit̄
fortit̄ ſic.nā ꝑmꝰ itellectꝰ diuinat nec fuit ꝓba
tū ꝙ archi.mādaſſꝫ ſpoliari ⁊c. Itē ñ ↄgruit iſ
ti lr̄e in q̄ papa fūdat ſe ſuꝑ appellatiõe emiſſa
ex ꝓbabili ⁊ ꝟiſi'i cā. Cõtra 2m itellectū fa/
cit ꝙ appellatõ fuit inꝑpoſita ne q̄s moleſtarꝫ
eū in poſſeſſione ꝫ iſte archi.ñ moleſtauit euꝫ
ĩ poſſeſſione h ꝑ laycos fc̄a fuit ſpoliacio.gº ꝟ
tute appellatõis ñ poterat agi ↄtra iſtū t̄tiuꝫ
So. Inn.h dicit ꝙ ſic oia q̄ dolo vl' male fiūt
a ꝑtibꝰ lite pēdēte debēt officio iudicis reuo/
cari in ſtatū ꝑſtinū.š.vt lite pēdēte ꝑ totuꝫ et
vide bo.gl.d̓ mõ reuocādi in cle.ij.eo.ti.ita dit
ipe innouata appellatiõe pēdēte ꝑtinēt ad of/
ficiū iudicis vt reducāt̄ in ſtatuꝫ ꝑſtinū.ff.nil
inno.app.pē.ꝑ totū.ſ.e.dilēs. Ad idē.l.edileſ.ſ.
itē ſciēdū.ff.de edi.edi.⁊ ĩ q̄daꝫ alia glo.rectiꝰ
ſoluit ↄtrariū ꝙ ñ ſolū facit ↄtra appellatõem
ille q̄ ſpoliat ꝫ etiā ille qui tꝫ rē ſpoliatā ↄtra
volūtatē appellātis qd̓ nõ.hūc intellectuꝫ vr̄
etiā ſētire. Hoſti.h dicēs.ꝙ officio iudicis ꝑt
agi ↄtra quēlibꝫ poſſeſſorē ex nāli eq̄tate.vt.ij
q.i.ĩ ꝑmis. Hic ē ꝙ ſi res mea ꝑueīt ad te quo
q̄ mõ poſſum agere iudicis officio vt illā rem
mihi reſtituas.vt in.l.ſi me et titium.ff.ſi cer.
peta.maxie hoc procedit de equitate canõica
ſm euꝫ arg.c.dilecti.de iudic. Ad mām vide
nõ.ꝑ Io.mo.in.c.cupiētes.de elect.li.vi. vide
bo.glo.in.c.nõ ſolū.de appell'.eo.ti. Et ↄclude
breuiter ⁊ clare hanc mām. Aut eniꝫ preceſſit
appellatio gñalis reſpectu ꝑſonarum vt hic ⁊
tūc põt agi ↄtra quēlibꝫ poſſeſſorē.quia quis
tenendo rem inuaſam in ꝑiudiciuꝫ appellātiſ
vr̄ ↄmittere ↄtra appellatõem vt hic nõbiliter
ꝓbat̄.aut appellatõ non fuit gñalis ꝫ ſpālis
reſpectu.ſ.certe ꝑſone.⁊ tūc ſi tertiꝰ aliquid in
nouat cuꝫ ꝑte appellata agit̄ etiā ↄtra tertiuꝫ
ꝑ viam attēptati.ar. in.c.cū m.in fi.de ↄſti.⁊ ĩ
l.cyrographus.⁊ qd̓ ibi nõ.ff.d̓ admi.tu. Aut
tertiꝰ innouat ꝑ ſe ⁊ nõ cū ꝑte appellata.⁊ tē
debet agi ↄtra iſtum ⁊ non ꝑ viaꝫ attēptati ꝫ
ordine iudiciario.fatendū eſt tñ ꝙ poterit agi
officio iudicis ꝓut dicit hoſti. ſed non ꝑ viaꝫ
attēptati.ita ſalua ⁊ cõcorda dictū hoſtiē. hic
⁊ glo.in.c.nõ ſolū.que videt̄ velle cõtrariū et
magna eſt dr̄ia vtꝝ agat̄ ꝑ viaꝫ attēptati an
debeat agi ordine iudiciario.ꝑmo cāu nõ ſua
tur ordo iuri.vñ nõ ē neceſſe libellū offerre vl'
litē ↄteſtari ſeu aliū iudiciarium ordinem ſer
uare.ꝫ ſicut de facto proceſſit innouatio ita d̓
facto iudex faceret reuocatiõem.vt nõ.glo.in
d.cle.ij.ſecꝰ vbi debꝫ ꝓcedere ordie iudiciario

Unde ꝯtra tertiū qui nihil egit cū ꝑte appel
lata nō pōt agi ꝑ viā attēptati ƺ ſicut cōtra
quēlꝫ ſpoliatorē ꝯtra quē agit ſᵐ iuris ordi
nē vt in.c.ꝯſultatōib⁹.de offi.dele. qꝛ exquo
nō fuit ꝯtra eū appellatū nō pōt dici ꝙ aliqͣ
attēptauerit lite vel appellatōe pēdente. ⁊ ex
his hēs uerū intellectū.c. ¶ Ali⁹ aūt itellect⁹
ꝙ ageret interdicto vñ vi. nō ꝓcedit quo ad
tex.nr̄m fatendū eſt tñ ꝙ abbas potuiſſet ex
ꝑiri interdicto vñ vi.exquo fuerat ſpoliat⁹ p̄
ſuppoſito ꝙ archi.ſpoliaſſet.ꝛc̄. Sed nō ē mul
tū vtile.multe eni ſūt drie an agat via attem
ptati an ꝑ interdictū vñ vi. Nā ſi agit inter
dicto vñ vi.oꝫ ſeruare ordinē iudiciariū etiā
ꝯtra ꝯtumacēꝫ.vt in.c.accedēs.el.i.vt lite nō
ꝯteſ.⁊ in.c.ꝯſultatōib⁹.ꝑal.ſec⁹ ſi agit via at/
temptati.vt in d.cle.ij.nō. ¶ Alia dria ꝙ per
interdictū vñ vi.nō pōt agi ꝯtra tertiū.vt i.c
cū ad ſedē. de reſti.ſpo. ƺ virtute appellatōis
agit ꝯtra tertiū diſtinguendo tñ vt p̄dixi. ¶
Tertia dria ī interdicto debeo ꝓbare ſpolia/
tionē ⁊ poſſeſſionēꝫ vt in d.c.ꝯſultatōib⁹.ƺ ꝑ
viā attēptati ſatis ē ꝓbare poſſeſſiōēꝫ tpe ap
pellatōis ⁊ ꝙ nūc poſſeſſio ē penes ſe vt ƀ. ¶
Quarta dria ē qꝛ agēti īterdicto obſtat exce/
ptio alteri⁹ ſpoliatōis.vt i.c.ſi.⁊.ij.ð ordi.ꝯg
ƺ ꝯtra remediū attēptati ñ ob. exceptō ſpoli/
atōis qꝛ illa reuocatō fit ex mero iudicii offi
cio.vt nō.gl. ī cle.ij.ꝑal. ¶ Quīta dria ē nā ī
īterdcō ſm cōēꝫ opi. oꝫ iuſtificare ⁊ colorare
poſſeſſionē in bñficialib⁹.vt nō.gl.in cle.vna
⁊ dic vt ibi nō.de cā poſ.⁊ ꝓpri.⁊ dixi plene in
c.in lr̄is.de reſti.ſpo. vbi tñ teneo ꝯtrarium.
cōis opi.hꝫ qđ p̄dixi.ƺ in reuocatōe via attē
ptati nō oꝫ colorare poſſeſſionē ita ſolēniter
dicunt dñi ð rota deciſ.xiiij.al.xix. Ratio qꝛ
pl⁹ fuit exceſſū hic qm̄ attēptās ī p̄iudiciū li/
tis ſeu appellatōis leſit iudicēꝫ ꝑtē ⁊ ius. ¶
Itēꝫ qꝛ fit reuocatō ex mero iudicis officio.
Ex his attēt.ꝯcernētib⁹ iſtis duab⁹ vijs tu/
ti⁹ ē itētare remediū appellatōis ꝙ̄ agē inter
dicto ꝓut fecit iſte abbas.iō vtili⁹ ē cū qͣs ti/
met ſpoliari appellatōēꝫ emittē vt ſic habeat
poſtea iſtđ facile remediū attēptati. ¶ In gl
ſi.ibi ꝙ ñ ſit ꝟa vł nc̄aria. Nō bñ gl.⁊ itelli/
ge vt ſ̄.dixi.qm̄ dixi ħ ꝓcedē ī appllōne extra
iudiciali. Et dicūt qdā ꝙ lꝫ ſufficiat ꝙ a pri
cipio fuerit ꝟiſimilis tñ poſtea qñ agitur ad
reuocationēꝫ attemptoꝝ dꝫ ꝓbari ꝙ ſit vera
Ad hoc.c.cū inter canonicos. in ſi.de electio
vide qđ nō. dñi de rota deciſ.ccclxiiij. et Jo.
mo.i.c.cupientes.p̄allega.⁊ tenet do.an hic.
Contra hoc tñ multū facit iſte tex. quia iſte
abbas nō ꝓbauit illā cāꝫ tūc ꝟiſilēꝫ eē verā
Debes eni ſcire ꝙ duo ſūt intellect⁹ ad iſtud
verbū ꝓpoſitū ī tex.ꝟiſilib⁹ ⁊ ꝓbabilib⁹ cauſ

Inn. ponit cām ꝟiſilem q̄ a iure approbat qꝛ
ſic eſt de iure. Exēplum dico me eſſe p̄ronū ec/
cl'iaſticū ⁊ ſic ad me ſpectare cuſtodiā eccleſie
ꝛc̄.ꝓbabilē cām dicit illā q̄ ē ī ſe iuſta vtputa
appello ne qͣs moleſtet me in poſſeſſione mea.
Hoſti.aūt vr̄ itelligere illā cām eſſe ꝟiſilēꝫ q̄
ꝟiſilr ⁊ certis indicijs timebat.puta archid.
fuit minat⁹ abbati de ſpoliādo euꝫ. hic ei eſt
ꝟiſilis cā appellādi ꝓbabilēꝫ cām appellat rō
nabilē.vñ nūc ad ꝓpoſitū cū papa ƀ ſolū ſe fū
dat ſup cā ꝟiſili ⁊ nō ſup vera etiāꝫ reſpectu
reuocatōis attēptatoꝝ. ſi vr̄ illđ dictū verū
ꝙ dēat ꝓbari ꝟitas cauſe.ƺ ī ꝯtrariū facit d.
c.cū inter. ¶ Itē ſeq̄ret ꝙ ſi appello ne vēdas
rē meā ꝙ nō valeat vēditio ꝯtra appellatōēꝫ
ꝯtra.l.ſi fund⁹. C.ð rei vē. ⁊ multa ī ħ pñt di
ci. Sed colligēdo dicta Inn.cui⁹ dicta etiam
vr̄ ſequi do.an.dicendū ē ꝙ qñq; qͣs appellat
ex ꝟiſili cā tātū.qñq; ex ꝟiſili ⁊ ꝓbabili. qñq;
ex ꝓbabili cā tātuꝫ. Si appellatio interponit
extra iudiciū ex ꝟiſili cā tātū id eſt q̄ a iure ꝓ
bat.⁊ tūc talis appellatō nō hꝫ īpedire poſſeſ
ſionē alteri⁹. Unde ſi archi. ƀ fuiſſet ī poſſeſſi
one nō valuiſſet appellatio abbatis ingredi/
entis poſſeſſionē ð facto dicēdo ꝙ eſſet patro
nus.ar.in d.l.ſi fundū. Si ꝟo appellat ex ꝟi/
ſili ⁊ ꝓbabili cā tūc añ oīa dꝫ fieri reuocatio
attēptatoꝝ nec admittūt exceptōes ſup de
fectu ꝓprietat.añq; fiat reſtitutio.vt ƀ nōbili
ter ꝓbat.⁊ puto ꝙ ſufficit ꝓbare cām ꝓbabi
lē eſſe verā ſcꝫ ꝙ erat ī poſſeſſione tpe appella
tōis lꝫ non ꝓbet illā cām ꝟiſilem eē verā. vñ
ille abbas nō ꝓbauit hic ſe eſſe patronum.⁊
ad.c.cū inter canonicos. ⁊ ſilia pōt rñderi ꝙ
ibi nō ꝓbabat ſeu ñ ꝯſtabat ꝙ illa cā allrata
eſſet ꝟa ƺ hic erat vera qꝛ erat in poſſeſſione
ꝫ⁹ caſu qñ fuit appellatū ex ꝓbabili cā tm̄ Ex
ēplū appello ne qͣs me moleſtet in poſſeſſione
in q̄ ſum.ꝛc̄. Nā nullā cāꝫ ꝟiſilem.i.a iure ap/
probatā allego ƺ rōnalē cāꝫ tm̄.⁊ ħ cāu ſi ius
cōe fundat intentōnē ē innouantis nō fit re
uocatio niſi p̄⁹ iuſtificet poſſeſſio ex titulo ſꝫ
Inno.ꝙ nō.⁊ ꝓ hoc facit qꝛ idem videm⁹ in
interdicto vnde vi.exquo ius cōe eſt ꝯtra ap
pellātem ⁊ fundat itentōēꝫ appellati.vt ē tex.
i.c.ad decimas.de reſti.ſpo.li.vi. Idem dicūt
dñi de rota deciſ. p̄all. ſi ius cōe ē contra ap
pellātem lꝫ nō fundet intentōēꝫ appellati nō
dꝫ via ꝑtib⁹aperiri vt ſiat reſtitutō ꝯtra ius
cōe. Lap⁹ in d.c.ad decimas.tenet ꝯtrarium
dicit eni ꝙ in hac via attēptati nō dēm⁹ hr̄e
reſpecta an ius cōe ſit ꝯtra appellātē qꝛ reuo
catio debet fieri ex puro iudicis officio.vt.ſ̄
dixi.⁊ eſt bonū motiuū ⁊ bona limitatio ad
d.c.ad decimas. Et hoc dictū lapi placet do.
an.ſi iudex ex officio vult reſtituere qñ ſecus

ſi ad petitiōem ptis appellāti ꝫ. ¶ Sed mīſtum
mihi plꝫ dictū Lapi idiſtīcte exq̄ nō ſolū ps eſt
leſa ſ; reuerētia iudicis ad quē fuit appellatū
aū oīa fiat ſibi reſtitutio exq̄ notorie n̄ ꝯſtat ꝺ
defcu iuris appellātis. nā poſſibile eſt ꝙ habe
bat aliquā cāꝫ iuſtā poſſidēdi ꝯtra iuſ cōe ad
h̄.c.lꝫ eps. ꝺ p̄bē.li.vi. ⁊ qꝺ dixi i.c.in lrīs pall
⁊ nō qꝛ i h̄ vltīo mēbro ſuffi cit ꝓbaē cāꝫ ꝓba
bileꝫ ad effectū reuocādi attēptata. nō ē gͦ ne
ceſſe ꝓbaē ꝙ illa cā ſit a iure app̄bata lꝫ eā ex/
p̄ſſerit qꝺ fēit ad p̄dicta. Et ex his hēs i ſūma
qualiť ſit procedēduꝫ ad reuocatōem eorꝫ q̄
attēptant poſt appellationeꝫ extraiudicialem
¶ Vltimo opp. cōtra tex. in eo ꝙ iſte pluries
voceꝫ appellatōis emiſit. videť eni ꝙ zͦ fuerit
ſuꝑflua cū ꝑ p̄maꝫ ſit ꝯſultū appellāti. ar. in. l.
qui bis. ff. de vb. ob. Do. hoſti. ⁊ gof. videntur
intelligere ꝙ vnica fuit appellatō ſ iteratio ſit
in verbo ad maiorē exaggerationem. ſicut in
ſimili habeť xxx. q. ij. lothariuſ. Abbas vo vi
deť intelligē tex. i geminata appellōne. et dicit
ꝙ ſcða p̄t eſſe vtilis ꝑpter tp̄s appellōnis ꝓſe
quende qꝺ lꝫ lapſum eſſet reſpectu p̄me poſſet
durare reſpc̄u ſcðe. vl ſi nō fuit debito mō fc̄a
p̄ma poterit ſe iuuare ex ſcða legitimo mō in
terpoſita. ⁊ videť h̄ placere Joh. an. q̄ ꝑ hec di
cit ꝙ geminatio appellōnis nō inducit receſſū
a p̄ma. vt nō. ſ. e. dilecto. Tu ꝯcordando dic ꝙ
aut q̄s geminat vbum appello pluries eodeꝫ
tp̄e. ⁊ pcedat p̄mū dictū. aut diuerſo tp̄e in ca/
ſu appellandi vel eodem tp̄e tū ſolenniter repe
tijt appellōnē. ⁊ tūc pcedit zm dictū. Et ad ma/
teriā vide qꝺ le. ⁊ nō. in cle. vna. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊
ſ. c. dilecto. vbi omnino vide.

Dilecti filii Si ꝯtra ſuꝑiorē
ſauꝫ q̄s itinerat
ad papā hr̄ ꝓ appellante ita ꝙ excōica
tio poſtea in eū lata nō tꝫ Vel alr̄ ⁊ ſic. Jtine
ris arreptio hꝫ vim appellōnis ſi ſeruanť ea q̄
ſeruari debent in appellōne. H. d. ſm vnū intū
ſecū intellēm. c. Prima ps ponit q̄relam. ſcða
dat iudicē ibi cū aūc. ¶ Nō p̄mo ex iſto tex. ca
ſum aptum quē tenebis mēti ꝙ actus geſtus
a iudice pͦ appellōeꝫ extraiudicialē ab eo int/
poſitā ipſo iure eſt nll's. Ex q̄ nō ꝙ ſicē nō tenꝫ
excōicatio lata poſt appellationeꝫ iudicialem
ita neq̄ poſt appellōneꝫ extraiudicialem. vt h̄.
timens ergo iniuſte excōicari a ſuperiore ha/
bet ꝓmptū remediū ex h̄. c. vt appellet extra iu
diciū ⁊ ſuſpendet iuriſdictionē iudicis. ⁊ vide
qꝺ dixi in. c. ꝯſuluit. ſ. eo. ¶ zͦ nō ſ bonuꝫ. ar.
pro his que dixi ꝯtra gl. in. c. ſignificauit. ſ. e.
ꝙ capitulum agens ꝯtra ep̄m ꝓ iuribus capi
tuli non teneť petere actorē ſeu ſyndicum. ſed
p̄t a ſe actorē ſeu ſyndicū ꝯſtituere ⁊ cuꝫ p̄lato
litigare. Nā iſte prior ⁊ monachi ꝯſtituunt ca
pituluꝫ illiͦ eccleſie canthuarien̄ cathedralis
q̄ eſt monachorū. ⁊ archieps eſt ibi loco epi ⁊
abbatis. de q̄ plene dixi in. c. cām. de iudic. ¶
zͦ nō ꝙ plus eſt aliq̄d explicare facto q̄ꝫ vbo ⁊
ꝙ ad ſubſtantiā appellōnis nō eſt neceſſe exp̄/
mere verbuꝫ appello. ſ ſatis ē dicere vel facere
aliq̄d eq̄pollens huic vbo appello. qꝺ nō. facit
qꝺ dixi. ſ. e. ad audientiā. ¶ Hic vnica ē gl. ⁊
nō bn̄ eam qꝛ tria facit gl. p̄mo. allegat iura q̄
ꝓbant ꝙ plus ſit aliq̄d facto facere q̄ꝫ verbo ⁊
ſic allegat ꝯcordantias ad tex. nr̄m vſq̄ ad v.
ſ; nō eſt ita. ¶ Abinde vſq̄ ad finē format du
as q̄ōnes lꝫ eas immiſceat. Prima qꝺ nō ſer
uando ordineꝫ gl. ſit iſta. Nunq̄d indiſtīcte ar
reptio itineris ad ſuꝑiorem hēat vim appellō
nis. Scða nunq̄d diſpō hͦ. c. habeat locum ſi
iter arripiť ad aliū ſuꝑiorē citra papā. ¶ Quo
ad p̄maꝫ q̄oneꝫ glo. allegat multa ꝯtraria ſed
ꝑfecte nō ſoluit. Doc. etiā inſtant ⁊ credo eos
habuiſſe bonū intellectū ſ; nō clare explicant.
Conclude breuiť ꝙ arreptio itineris ad ſupe/
rioreꝫ habet vim appellōnis ſi ſeruanť ea que
debent ſeruari in appellōne. ⁊ iō ſicē appellans
extra iudicium vel in iudicio ante ſn̄iaꝫ teneť
exprimere cās in ſcriptis ⁊ petere aplos. ita ⁊
iſte q̄ vult arripe iter debet omnia hec ſeruaē.
vtputa dicet ſuꝑiori. ⁊ Dn̄e epiſcope vos gra
uaſtis me in tali articulo ⁊ in tali nolo litiga
re ampliͦ coram vobis. ſ; volo ire ad papam.
⁊ peto aplos. tunc eni licet nō exp̄mat verbū
appello itinerādo ad papam hr̄ pro appellante
qꝛ non refert quid ex equipollentibus fiat vt
in. c. licet ex quadam. ſ. de teſti. ¶ Idem dic qn̄
appellať a diffinitiua vel extra iudiciuꝫ vt ſer
uet ea q̄ iura in talibͦ mādāt obſeruari ſicē di
xi in ſūmiſſione ꝓtectioniſ i. c. ad audientiā. ſ.
eo. alr̄s aūt nō hēbiť ꝓ appellāte. ⁊ credo ꝙ ca
pitulū plane ꝓcedebat olim ſm antiq̄ iura ſm
q̄ nō erat neceſſe exp̄mere cauſam appellādi ſ;
ſufficiebat dicē appello. Jta ſufficiebat dicere
iudici ꝙ volebat iter arripe ad ſuꝑiorem. Si
aūt talia nō ſeruat poterit alio r̄medio defen
di. ſ. ꝑ tituluꝫ de ꝑegrinātl. vt dixi in. c. memini
mus. ſ. eo. ¶ Sed ꝯtra hunc intellectū et tex.
opp. Jſti nūcij nō appellarunt verbo aut facto
cū cā eſſet inter archiep̄m ⁊ capituluꝫ. ergo de
buit tenere ſn̄ia ꝯtra illos lata cū in eis ceſſet
ratio lr̄e. So. credo ꝙ glo. metu contrarij hic
incidenter dixit ꝙ iſti nuncij erant de mona/
chis illiͦ eccleſie. ⁊ ſic erāt de appellantibͦ. Si
aūt vis tenere ꝙ nō erant ꝺ mōchis. dic ꝙ ex
quo iuerūt ꝓ appellātibus erant ſb ꝓtectione
pape. vt in. c. de ꝑegri. Et ad hunc effectū alle
gat Inno. iſtud. c. ſ. eo. vt debitͦ. dicens ꝙ nō
ſolū venientes ꝑſonaliť ad papā ſunt ſub pro
tectione pape ſed etiā nuncij veniētes ꝓ alijs
gaudēt hac immunitate. Et hūc intellēm nō

ſingulariter vt excõicatio etiam ſit nll'a vera
itinerãtes ex iuſta cã ad papã lata. ⁊ tũc dic
ꝙ applo mõchoꝝ põderat hic ad referẽdũ ꝙ
ex iuſta cã iſti acceſſerũt ad papã. Et ex his in
fero ad ſolõez ſcõe qõis i q̃ hoſti. ⁊ doc. ſeq̃n/
tes vidẽt velle ſi adit ſupior qui poterat ad
iri p viã q̃rele tũc itineris arreptio ad eũ hẽt
vim applõnis ſec' ſi nõ poterat adiri p viã q̃
rele vt ẽ archieps reſpectu ſbditoꝝ ſui ſuffra/
ganei de offi. ordi. c. paſtoralis. ¶ Hoc dictũ
intelligo verũ i appellatõe extraiudiciali. qꝛ illa
ẽ q̃dã ꝓuocatio ad cãm. vt i. c. cũ ſit. ꝫ. e. meri
to dʒ ꝙ ſit talis iudex qui poſſit adiri p viaʒ
querele. nõ puto hoc dictum ꝓcedere qñ iter
arripit a iudice ꝓcedẽte iudicialit. qꝛ cũ tũc
arreptio itineris ſit idez qd appellatio. vt. ꝫ.
dixi habebit deuoluere cãm ad ſupiorẽ ſicut
appellatio vocalis iudicialis. ¶ Ex p̃dictis
nobis vnũ ſemp ꝙ extra iudiciũ non poſſum
appellare niſi ad illũ ſupiorẽ quẽ poſſũ adire
p viaʒ querele circa cõem appellatõez. q̃m vt
dixi illa appellatio extraiudicialis eſt quedã
querimonia ⁊ ꝓuocatio ad cauſam.

Paſtoralis ¶ Per clãm app.
remo. ĩhibetur
ois appellatio q̃ a iure nõ idulgetur
expſſe hoc intendit vſq3 ad §. vez. p̃mo ponit
ꝯſultatio. 2° rñſio ibi rñdem'. ¶ Nõ p° ꝙ etiã
ſm antiqua tpa appellatio paterẽt fruſtrato
ria nõ ipediebat negocij diffinitionẽ. de quo
q̃. latius dicet vt in. c. vt debit'. ĩ. eo. ¶ 2° nõ ꝙ
clauſula odioſa i reſcripto appoſita. ita debet
intelligi vt aliq̃d opet' lʒ gñaliter itelligẽdo
poſſit reduci ad termios iuris cõis. ſʒ vt ver
ba aliq̃d opant' nõ debẽt ita late intelligi vt
nil openẽt. hec eni clauſula app. remo. in ſe eſt
odioſa ⁊ poſſet intelligi de appellatõe fruſtra
toria ſʒ qꝛ ſm hũc itellectum hec clauſula nil
opareẽt. Debʒ etiã itelligi de appellatõe al' ꝓ
babili ⁊ hoc nobis ſemp. Nã facit ꝙ ſi ſtatu/
tũ municipale late itelligẽdo nihil opareẽt ñ
dʒ aſſumi ille lat' intellect' ſʒ ita intelligi nõ
violãdo verba vt aliquid opet' vltra termi/
nos iuris cõis. facit qd nõ. bar. in. l. iiij. in. §.
p̃tor agit. ff. de dã. ifec. ⁊ qd dixi in. c. cãm de
do. ⁊ ꝯtu. ¶ Et adde ad p̃dicta vnã ſolẽnem
limitatõez ꝙ vbi diſpõ eẽt ꝓrſus inutilis in
telligẽdo verba vt iacẽt debẽt ṽba iproprari
vt diſpõ teneat. ⁊c̃. ſi ſit odioſa ⁊ pẽalis vt ſin
gulariter ꝓbat tex. in. c. ſi ſniãm. in fi. d̕ ſentẽ.
excõ. lib. vi. ¶ Facit. l. ſi ſtipulat' fuero p te. ff.
de ṽ. obli. vbi extendit ex ſtipulatio ne effectu
careat. Ad idẽ vide bonũ tex. in. l. ſtipulatio
iſta. §. ſʒ ſi ſeruus. ⁊ §. poſſidere. eo. ti. ⁊ bal. in
c. i. de capi. qui cu. vend. coll'. x. ⁊ archid. xiij. q
i. c. i. ¶ 3° nõ ꝙ remotõ appellationis non tol

lit ꝓrſus facultatẽ appellãdi. vnde poterit ſu
pior illã appellatõez recipe ⁊ grauamẽ emen
dare. ꝓ hoc itellectu facit tex. ibi ſʒ ſi appellãs
⁊c̃. Alij dicũt grauamen reuocabit p viã q̃re
le. ſʒ p̃m' intellect' magis ꝯgruit lr̃e vt ĩ. lati'
ſbijciã. Sed añq̃ attingam' mãʒ. c. p° querit
quis poſſit in reſcripto appellatõez tollẽ. doc
hic cõir dicunt ꝙ ſol' papa. qꝛ inferior ñ põt
tollere ius alteri'. ad h̃. c. ſup qõnũ. d̕ offi. de/
le. ¶ Intellige hec dicta doc. quo ad ea que
ſpectãt ad iuriſdictionẽ eccliaſticã. nã in tpa/
lib' ipator p̃t appellatõez tollẽ. vt i. l. i. ff. a q̃.
ap. nõ lʒ. Et vide ad p̃dicta vnaʒ mirabilẽ li
mitatõez quã ponit gl. in. l. fi. C. de ſen. ⁊ int̃
lo. om. iudi. vt ſol' pñceps poſſit remouẽ ap/
pellatõʒ a diffinitiua. ſʒ reſpectu interlocuto
rie h̃ poterit facere iudex inferior ꝯmittendo
alteri cãʒ mouet illa glo. p tex. illi'. l. quã glo
ſeq̃t bar. ibi. ⁊ facit de ea magnũ feſtuʒ ſʒ ipſe
bar. i. l. i. p̃al. gl illã reſtrigit ad appellatõʒ fru
ſtratoriã ꝯcludẽs ꝙ inferior nõ põt applõez
legitimã etiã ab inter locutoria tollere. qꝛ h̃
eſſet tollere ius ſupioris ad quẽ appellat'. qd
ñ p̃t iferior facere. ꝓ h̃ bon' tex. i. c. veniẽs. de
iureiur. ¶ Adde aliã rõez nã cum ipſe iudex
ꝯgnoſcẽdo p ſe nõ poſſʒ ñ deferre applõi ltie
⁊ punit' nõ differẽs applõi ltie. vt dixi in. c. d̕
hore. ꝫ. eo. ergo nec alij cãʒ ꝯmittẽdo remouẽ
cã. ſʒ qꝛ ſm hũc intellectuʒ nihil opareẽt diſpõ
illi'. l. fi. que tñ edita vr̃ cũ magna ſolẽnitate
dicerẽ ꝙ videatur remota ois appellatio cui
iſte cã m ꝯmittens poterat ñ deferre. vtputa
in caſu dubij vl' qñ a iure inhibet' aliqua ap
pellatio ſʒ allegat' aliqua cã obfuſcãs illã diſ
poſitõnẽ iuris. ¶ Itẽ vbi ñmouet' appellatõ
⁊ tñ p ſe ẽ ꝓbabilis lʒ iudex nõ teneat' defer
re põt tñ ſi vult vt hic ſinglr̃ nõ. abbas quez
ſequũt' doc. qd nobis perpetuo. ¶ In his er
go ⁊ ſilib' caſib' tã rõe interlocutorie q̃ rõne
diffinitiue poterit iſta remotio appellatõnis
facta per iferiorẽ aliq̃d operari. ⁊ ſic poſſet in
telligi illa. l. fi. gñaliter ꝓut loquit' ⁊ credo at
tigiſſe veritatẽ. ¶ Itẽ limita p̃dicta ꝙ iferior
a p̃ncipe nõ poteſt appellatõnẽ tollere niſi ſit
talis qui de facto nõ recognoſcat ſuperiorez
vt rex frãcie. ⁊ alij pleriq3. ⁊ q̃dã citates ita
lie. nã vtũt' iurib' p̃ncipis i reſtituẽdo fame
in legitimãdo ⁊ ſilibus. hoc voluit bartl. et
bene in d. l. i. facit quod nõ. Inn. in. c. cũ te. de
re iudi. ⁊ i. c. cũ tabellio. d̕ fide inſtru. nã vero
bic3 vult ꝙ iſti inferiores ab imperatore non
recognoſcentes eũ in ſuperiorẽ vtunt' iurib'
p̃ncipis. ¶ Itẽ adde aliã limitatõnez ꝙ vbi
cũq3 p ſtatutũ remouet' appellatio a ſentẽtia
alicui' officialis puta poteſtatis intelligit'
ſolum remota appellatio a diffinitiua nõ aũt

ab īterlocutoria. quia appellatōne ſententie in
telligit᷑ de diffinitiua. vt nō. glo. in. c. cū oliʒ ꝺ
teſti. facit tex. in. c. venientes. ꝑal. ḣ ſtatutū de
bet intelligi ſtricto mō in. c. nr̄a. de iiurl. l. iij. ff.
de negl. geſt. ergo dʒ intelligi in ſtrictiori ſigni
ficato ſuo. ⁊ optime ꝓbat᷑ in ſimili in. c. cuʒ di/
lectuſ. de ꝯſue. facit. l. ij. C. de nora. ſecus autē
vbi ſimplr cauent᷑ ſtatuto vt a ptāte nō poſſit
appellari. naʒ tunc intelligit᷑ de qͥlibet ſnīa ſeu
ꝑcepto. ar. in. l. i. ff. de off. ꝑfecti ꝑto. ita ꝯſuluit
Bal. ⁊ puto ḣ idem ꝓcedere in q̄cunq̄ diſpōe
remoueat᷑ appellatio. qm̄ q̄ten⁹ remouet appel
lationē ē odioſa ⁊ ꝑ ꝯſequens reſtrīgenda. vt
in. c. i. ⁊. ij. de fil. pſbȳ. li. vi. Nunq̄d aūt legat⁹
de latere poſſit tollere appellonem Dic ꝙ non
nec etiā aliā clām apponē ꝯtra diſpōneʒ iuris
cōis maxime in detrimentū ptis. vide glo. nōbi
lem in. c. fi. de hereſ. li. vi. vide tn̄ quod dixi in. c.
fi. de tranſac. nec valeret ſtatutum inferoris a
ꝑꝑ vt a ſententia etiā interlocutoria non poſſit
appellari. iuxta nō. ꝑ Joh. an. in. c. fi. eo. ti. li. vi.
Putarē tn̄ ꝙ omittendo alteri poſſit remouē
appelloeʒ put. ſ. dixi. de iure ciuili reſpectu in
ferioris a pn̄cipe. ¶ In gl. i. i fi. ſup ḣ pn̄cipio
ſunt due gl. duntaxat. Sʒ expediēdo gl. ⁊ doc
formo q̄nq̄ q̄ōes. Prima q̄ō Nunq̄d clā ap/
pellone remota hodie aliq̄d opet᷑. ¶ 2ª q̄ō Pre
ſuppoſito ꝙ operet᷑ reſpc̄u appelloīs a iure nō
recepte. q̄rit᷑ que appello a iure expreſſe indul/
get᷑. Et ſic ſcias qn̄ poſſit appellari nō obſtāte
illa clā. ¶ 3ª q̄ō ḃ dr̄ ꝙ liʒ ſit remota appello tn̄
grauamē illatū poterit ꝑ ſupiorē emendari. q̄
liter emendabit᷑. vtꝝ ꝑ viā q̄rele. an ꝑ viaʒ ap
pellonis 4ª vtꝝ ḣ q̄ō. ſ. dixi ꝓcedat in qͥlibet
ſupiore citra papā vt poſſit emendare graua
men nō obſtāte remotione appellonis. ¶ 5ª q̄ō
qꝛ tex. in fi. dicit ꝙ grauamē poterit emendari
ꝑ ſuperiorem. nunquid ſupior ad ḣ teneatur.
an vo ſit in libera diſpōne ſua. ¶ Quo ad pri
mā q̄ōnem gl. hic ⁊ ſequēs ⁊ in. d. c. vt debit⁹.
⁊ cōiter vbi attingit hūc articulū ſentit ꝙ ho
die nihil operat᷑ remotio appellatōis per. c. vt
debit⁹. ꝗ. eo. vbi oīs appello a iure recipit᷑ ſi ap
pellet᷑ ex cā ꝓbabili. Hanc opinionē multi ſer
uant. ⁊ vide ad materiā Spe. eo. ti. §. in q̄bus.
vo. ego dico. Sed Hoſti. Jo. an. cōiter moderni
ores ſequentes tenent ꝯtrariuʒ ⁊ melius. Et
inter cetera vide tres rōnes optimaſ. Prima
c. vt debit⁹. loquit᷑ de appellōne ab interlocuto/
ria ⁊ ḣ. c. loquit᷑ indiſtincte. non ergo eſt veriſi
mile ꝙ ex toto corrigeret hūc tex. Scd̄a ratio
melior illud. c. non loquit᷑ in iudice ꝓcedente
cum clauſula appellōne remota. ḣ generaliter
Iſtud vo. c. ſpēaliter diſponit qn̄ remouet᷑ ap/
pellatio. Unde potius illud c eſt limitanduʒ
ꝑ iſtud q̄ʒ econtra. qꝛ gnāl ꝑ ſpēm derogat᷑ ⁊ nō

econtra vt in r̄la generi. de reg. iur. l. li. vi. ¶ 3ª
ꝯſideratio colligit᷑ ex. c. inq̄ſitioni. ꝗ. eo. nā illud
c. emanauit p⁹. c. vt debit⁹. ⁊ decidit caſū dubi
um qn̄ remota eſt appello in reſcripto. q̄ð non
feciſſet nec emanaſſet ſi ꝑ illud. c. vt debit⁹. hec
clā eēt fruſtratoria. Concludenduʒ eſt ergo ꝙ
ḣ. c. ꝓcedit hodie etiā i t̄minis ſuis. Et multi
effect⁹ h⁹ clē notant᷑ in. d. c. vt debit⁹. Tres vo
effect⁹ nōbiles pn̄t ḃ colligi ex dictis doctoꝝ.
¶ Prim⁹ ꝙ vbi ꝓcedit appellōne remota non
tenet᷑ iudex a q̄ appellat᷑ appellōi deferre. vnde
talis appellō nō ſuſpēdit iuriſdictionē iudicis
a q̄ appellat᷑. ꝑt ergo anteq̄ʒ appellō recipiat᷑ a
ſupiore ſuā ſnīam mādare executioni. vt colli
git᷑ in. c. paſtoralis. in. §. pterea. de offi. del. Et
ꝑ iſtū tex. colligit᷑ opi. Bar. in. l. i. ꝑal. vbi dicit
ꝙ qn̄ in reſcripto ſimplr remouet᷑ appellatio in
telligit᷑ ꝺ fruſtratoria. ſec⁹ ſi remoueret᷑ a diffi/
nitiua. Nā in. d. §. pterea. d. clauſula operatur
effectū ſuū etiam reſpectu appellōis a diffiniti
ua quantuncunq̄ ſit ꝓbabilis ſi ſupior ex cer
ta ſcia illā appellōneʒ recipiat vt ibi habet᷑. et
adeo predicta ꝓcedūt vt notabiliter dicit hic
Abbas queʒ ſequunt᷑ doc. ꝙ iudex dat⁹ cum
clā appellatione remota. ꝑt excōicare ꝓbabili
ter appellantē ab eo. ex q̄ illa appellatio expreſ
ſe a iure nō approbat᷑. q̄a nō habuit ſuſpēdere
iuriſdictioneʒ iudicis vt hic. Et ex hoc nōbis
vnum caſum valde ſpecialem in quo valet ex
cōicatio lata poſt appellationem probabilem
Scd̄s effectus h⁹ clauſule ē. q̄a iudex non de/
ferens huic appellōni q̄ntuncunq̄ probabili
nō punit᷑. ex quo a iure nō indulget᷑ expreſſe.
qꝛ hoc fecit auctoritate iuriſ. g⁹ non peccauit
xxiij. q. iiij. qui peccat. ⁊. l. gratus. C. de adult.
Terti⁹ effect⁹ reſpectu reuocationis attempta
toꝝ p⁹ appellōneʒ. nā taliter attemptata nō re
uocabunt᷑ ꝑ viaʒ attēptati. i. nullitatꝭ. qm̄ ex q̄
nō erat ſuſpenſa iuriſdictio iudicis ꝑ taleʒ ap
pellationē tenuerūt geſta lʒ ꝑ ſupiorē poſſint
reuocari poti⁹ ꝑ viam q̄rele q̄ʒ ꝑ viam nulli/
tatis. ¶ Sed dubiū eſt circa deuolutioneʒ ne
gocij. nunquid deuoluat᷑ negociū ad ſupiorē
ꝑ appellōneʒ de q̄. ꝗ. dicā in tertio dubio. Et ad
uerte qꝛ do. An. videt᷑ limitare iſtuʒ tex. ⁊ oīa
predicta qn̄ appellatio eſt remota in reſcripto.
Si autem remouet᷑ appellatio priuilegio per/
ſone vel ſtatuto vbi ſtatuentes potuerūt hoc
facere vel ex conuentione partiū vl̄ ex ꝯtuma
cia nō ꝯparētis vl̄ qꝛ deſerta eſt appellō. tunc
ſm̄ euʒ remota eſt appellō q̄ ad oēm effectum.
quaſi ſentiat ꝙ tunc grauamē non reuocabit᷑
ꝑ ſupiorē ḣ omnino appellō interdicit᷑. allegat
iura gn̄alia ḃ reſpectu ſtatuti vl̄ reſpc̄u pſone
priuilegiate nō video rōnem dr̄e. ſic enī audit᷑
appellans ſaltē ꝑ viam q̄rele vel remoueatur

iniuſtū grauamē nō appet rō q̄re nō ſit idez
cū ſtatutū ꝓhibet appellatōz.nā itētio remo/
uētis appellatōez nō ē alia niſi vt iuſticia cō
ſequat̄ effectū.vt in.c.ij.requirl.§.eo.⁊ qñ p̄n
ceps p̄uilegiat pſonā vt ab ea ñ poſſit appel/
lari hoc facit q2 p̄ſumit de virtutib⁹ illi⁹ pſo
ne p̄uilegiate vt ñ ſit aliter ꝓceſſura q̄ꝫ ꝙ ſᵐ
iura pmittunt vt dicit tex.nō.i.l.i.C.de ſen.p̄
fecti preto.Si ergo illa pſona p̄uilegiata alit̄
ꝓcedit q̄ꝫ debeat nulla rō ſuadꝫ ꝙ ſupioꝛ nō
debeat grauamē reuocare.ꝓ h̄ vide gl.nō.in
cle.i.de iure patro. in verbo oneram⁹.q̄ dicit
ꝙ in his que reliquūt̄ ꝯſcie iudicis ñ pōt ap
pellari.vt etiā nō.in.c.ſtatutū.§.aſſeſſorē.d̄ re
ſcrip.li.vi. tñ iniuſte grauat⁹ poterit appella/
re ad ſupiorē nō aūt ꝙ iudex a quo teneatur
deferre.ſed q̄ ad h̄ vt ſupioꝛ poſſit exaīare ap
pellatōꝫ ⁊ reuocare grauamē quod nōbis p
petuo.⁊ ita dꝫ iſte tex intelligi vt.ꝭ.dicā in ter
tio dubio.¶ Ad ſcdāꝫ qōeꝫ que appellatō dr̄
exp̄ſſe a iure approbata.So.glo.intelligit qñ
ius exp̄ſſe indulget appellatōneꝫ eo caſu quo
remota ē appellatio ⁊ nimis reſtrigit iſtū tex.
Sed hoſti.cū q̄ traſeūt cōir doc.dic̄ ꝙ ōis ap
pellatio exp̄ſſe a iure approbata vr̄ pmiſſa lꝫ
iura nō loq̄t̄ qñ appellatō eſt remota.exēplū
vt in.c.ſignificāte. ⁊.c.rodolph⁹.de r̄ſcptis.cū
ſi.⁊ h̄ dictū ſatis plꝫ. q2 ex q̄ iura permittunt
appellare grauamē vr̄ notoriū ⁊ p ꝯñs nihil
debet opare remotio appellatōis.ar.c.ij.r̄qrl.
§.eo.⁊ ꝓ h̄ vide gl.nōbilē iūcto tex.quā ſemp
tenebis mēti in.c.ex qōe de reſti.ſpo. q̄ dic̄ ꝙ
grauat⁹ notorie pōt appellare lꝫ in reſcripto
remota ſit appellatio.¶ In tertia qōe vtrum
grauamē i caſu h⁹.c.reuocet̄ p ſupiorē p viā
q̄rele.an p viā appellatōis. Hic ſūt opi.h̄ opi
nio magis cōis videt̄ ꝙ p viā appellatōnis.
⁊ pro hoc tex.hic dū dicit.h̄ ſi appellās fuerit
grauatus.⁊ ſic clare p̄ſupponit ꝙ p viā appel
latōnis audiet̄.¶ Sed dices tu quid opera
bitur ergo cl̄a ſi ꝓpter grauamē pōt appellari
R̄⁹ ꝙ h̄ appellatō ñ opabit̄ reſpectu iudicꝭ a q̄
h̄ reſpectu iudicis ad quē vt ſic deuoluat ne/
gociū ad eū ⁊ ita ſentit illa gl. nōbilis i d.cle
vnica. ⁊ intellige de grauamīe ꝓpter qd̄ fuit
appellatū.nā alia attēptata poſtmodū iuridi
ce nō reuocabunt̄ p viā attēptati vt dixi ſed
p viā querele cū iudicis iuriſdictio non eſſet
ſuſpenſa.Et nō hūc intellectū q2 idem dicerē
qñ ſtatutū remouet appellatōnem vt predixi
¶ Ad quartā qōem nūquid habeat locū in
quolibet ſupiore citra papā ſunt opiniones
Sed Jo.an. videt̄ velle vt idē ſit qñ inferioꝛ
ꝓcedebat appellatōe remota virtute iurl.cōiſ
Exēpluꝫ in cā heret̄.quilibet ordiari⁹ ꝓcedit
appellatione remota.vt in.c.vt inquiſitionis
d̄ here.li.vi. Cōdēnat⁹ d̄ hereſi p̄tēdēs ſnīaꝫ
iniuſtā poterit appellare de ep̄o ꝯdēnante ad
archiep̄m vt archiep̄s examiet negociū vtrū
iuſte fuerit ꝯdēnat⁹ de hereſi.hec tñ appella/
tio nō ſuſpēdit iuriſdictioneꝫ iudicis a q̄ niſi
a tpe a q̄ ſupioꝛ recepit appellatōnē ⁊ miſerit
īhibitoriā iudici a q̄ Pro h̄ vide bo.tex.cū gl
i.c.romana.§.ſi aūt.e.ti.li.vi.Supioꝛ aūt ha/
bebit exaīare vtrū iſte appellauerit in caſu a
iure ꝯceſſo vel ne ⁊ an fuerit grauatuſ.⁊c̄.⁊ h̄
ſp nōbis.¶ Ad vltimū dubiū vtꝝ ſupioꝛ te
neat̄ grauamē reuocare an ſit in ſua faculta
te tm̄.q̄dā ꝙ tenet̄.q2 al' nō eſt bon⁹ iudex niſi
faciat iuſticiā vt i.c.for⁹.de v̄.ſig.⁊ ſic ſupplet
tex.⁊ exponit ibi poterit.i.debebit.¶ Alij cō
tra cōir tenet̄ vt ſupioꝛ ad hoc teneat̄.⁊ ſi nō
admittit pōt ab eo appellari.qd̄ mihi ſatꝭ. plꝫ
nam video ꝙ etiam in diſpenſatione fienda
cogit̄ iudex p ſupioreꝫ ſi ſbeſt cauſa legitima
diſpenſādi.vt nō.in.c. vt cōſtitueret̄.⁊.c.dño
ſancto.l.di.forti⁹ in caſu noſtro vbi agitur de
iuſticia miniſtrāda.nā vt dixi intentio appo
nentis clauſulā fuit p̄ncipalit̄ mot⁹ vt iuſti/
cia ꝯſequat̄ effectuꝫ.h̄ ſi iniuſte grauat̄ ceſſat
rō vt mēs apponētis clauſulā ⁊ maxie.q2 d̄
fenſio eſt de iure nālī.vt i cle.paſtoralis.de re
iudi.Et p hec hēs expeditū iſtud p̄ncipium.

Verum quia Licet excōicat⁹
ab excōicatōe
appellet nihilomin⁹ denūciari pōt ac bñficij
redditibus ſpoliari. p̄⁹ ꝯſulcatio.z⁹ rñſio ibi
nos itaqꝫ.¶ Nō p̄⁹ ex iſto tex.vnū effectū ap/
pellatōis lcie. eximit ei appellantē q̄ ad illaꝫ
cām a ptāte iudicis a q̄.ad h̄.c.ſi a iudice.⁊.c
ñ ſolū.eo.ti.li.vi.⁊ iſte ē effect⁹ iuriſdictōiſ ſuſ/
pēſionis. Iſte tñ effect⁹ ñ vſqꝫq̄ꝫ ꝓcedit cum
appellat̄ ab excōicatōis ſnīa.ñ ei opat̄ pleāꝫ
ſuſpēſiōꝫ.lꝫ ei ſuſpēdat iuriſdictōꝫ iudicis re
ſpectu act⁹ oīo futuri.ñ tñ ſuſpēdit ipāꝫ ſnīaꝫ
nec actū futuꝝ oīo acceſſoriū ad ipſā ſētētiā
¶ Et ex hoc.⁊ ex tex. nō vnuꝫ ſolēne dictum
ꝙ vbicūqꝫ appellatio nō ſuſpendit actū iam
geſtū de preterito. ſilr nō ſuſpendit actū gerē
dū ſi oīo illi actui eſt acceſſori⁹ ⁊ ꝯſecutoriuſ
ad actū geſtū non ſuſpēſū p appellatōeꝫ. Rō
q2 rōe ꝯnexitatis attribuit̄ poti⁹ p̄teritis q̄ꝫ
futuris.¶ Et ex hoc infert̄ ad aliud nōbile
dictū ⁊ quotidianū ꝙ lꝫ lex noua non cōcer/
nat p̄terita h̄ futura dūtaxat vt in.c.ſi. d̄ ꝯſti
nō tñ ꝯcernit illa futura que habēt oīmodā
dependētiā a p̄teritis.ꝓ hoc vide tex. iuncta
glo.in cle.vt hi qui.de eta.⁊ qua.⁊ in cle.i.de
teſta.Sec⁹ aūt vbi act⁹ futur⁹ nō eſt ita acceſ
ſori⁹ ad actū d̄ p̄terito lꝫ habeat cū eo aliq̄m
ꝯformitatē.⁊ iſte eſt veruſ intellect⁹.c. cū tu.ꝭ
d̄ vſurl.¶ Vlterius nō ꝙ excōicatus debet

denunciari in publico vt ab alijs euitet. An
aūt debeo euitare excōicatū nō denūciatū. di/
cendū eſt ꝙ ſic. ex q̄ nō eſt occult⁹ excōicatus.
¶ Prio ꝓbo. ar. h⁹ tex. nā excōicatō trahit ſecuꝫ
executionē nec ꝑ denūciationeꝫ ampli⁹ ligat
cū ergo iniecit plenū vinculū citra denūciati
onē nō debeo ſpectāe denūciationē. qꝛ illa fit
ꝓpter ignorātes. vide bo. tex. cū glo. in. c. cū nō
ab homine. ꝗ. de ſent. ex. ⁊ qđ ibi dixi. ¶ Nō ꝙ
ille q̄ denūciat vel declarat non dicit aliq̄d de
nouo diſponē. ad h̄ l. heredes palā. ff. de teſta.
Ex q̄ infert ꝙ ꝯſtitutio antiq̄ iuris declarato
ria extendit ad p̄terita. vt notat in. d. c. cū tu.
⁊ plene i. d. c. fi. ¶ Vlterius nō ⁊ tene mēti bo.
arg. ex iſto tex. ꝙ denūciatio excōicationis ne
ceſſario nō ꝓbat denūciatuꝫ eſſe excōicatū. qꝛ
ꝑ denunciationē q̄s nō ligat ⁊ denūciatio p̄t
eſſe iniuſta. vide bo. tex. cū gl. in. c. lꝫ de ſent. ex.
li. vi. ¶ Vlterius nō ⁊ tene mēti qꝛ nō eſt ali
bi ita expreſſus tex. ꝙ excōicato debēt ſbtrahi
redditꝰ ſui beneficij etiamſi dicat excōicatio
nem iniuſtā. dꝫ eniꝫ ſpectari euētus cauſe. ex q̄
eni interī denegat ſibi cōio eccleſie denegāda
ē oīs ꝯmoditas ꝓueniens ab eccleſia. de h̄ ꝗ.
latius cū gl. fi. ¶ In gl. in ꝟ. executionem. Nō
bñ hāc gl. vſq₃ ad finem ad q̄m q̄tidie fit remiſ
ſio cū querit q̄re appellō nō ſuſpēdit excōicati
onē. ¶ Et ex hac gl. colligunt q̄tuor rōnes ¶
Prima fuit Petri hiſpani gl. antiq̄ aſſerētis
ꝙ cum iſta excōicatio ſit ſnīa ſūmi p̄cipis qꝛ
deus in veritate ligat et nō hō. xi. q. iij. nemo.
queadmodū nō appellat a ſnīa p̄cipis maxi
me ad effectū ſuſpendēdi. ita nec ab excōicati/
one. Hāc rōem impnguat Hoſt. qꝛ etſi non ap
pellat tñ ſupplicat ⁊ ſupplicatio hꝫ eundē effe/
ctum. iuxta nō. in. c. cū ex lrīs ⁊. c. ſuſcitata. ⁊. c
ex lrīs. de in integ. reſti. facit. l. vna. C. de ſen.
p̄fec. p̄to. iuncta auc. q̄ ſupplicatio. C. đ p̄ci. im/
pera. offe. ¶ Adde ⁊ aliā rōneꝫ meliorē ad im
pugnandū. nā rō Petri nō ꝯcludit in excōica
tione iniuſta. qꝛ ibi deus nō ligat. vt in. c. cuꝫ
 et̄ni. de re iudi. li. vi. ⁊ in. c. a nob. ꝗ. e ti. ⁊ tñ iſte
loquit q̄ñ excōicatio dr̄ nimis rōnabilit̄ pro
mulgata. ¶ 2ª rō ſeu ſolō fuit Laur. etiam an
tiq̄ gloſa. vt hō creſcat ꝑ meritū parendo ſnīe
cēſure et̄ inique. et vt magꝭ timeat diſciplina
ecc̄iaſtica. hec rō ꝟa ē ꝫ nō ꝓbat iure ¶ 3ª fuit
ſolō Jo. ꝙ h̄ ꝓcedit in ꝯſtōne eccl̄ie non ex nā
excōicationiſ. ⁊ emanauit ꝯſtō vt magis time
atur cenſura eccl̄iaſtica. Iſta ſolō incidit cū p̄
cedēti. Nā idem vult in effectu qđ precedēs ⁊
eadē impugtōne repellit ⁊ tñ tenēdo eā ceſſat
om̄e ꝯtrariū. nā in m̄tis caſib⁹ appellō eſt a iu
re interdicta. ¶ 4ª ſo. eſt Ber. dicentis nullam
dr̄iam eſſe in effectu int̄ excōicationeꝫ ⁊ alias
ſnīas. Nā ſnīa q̄liſcūq₃ ſit non ſuſpendit ꝑ ap
pellationeꝫ ꝫ tm̄ ipſius effect⁹ ⁊ executio q̄ eſt
de futuro. ꝫ excōicatio in ꝯtinenti hꝫ vires ſu
as ⁊ nll̄am aliā executionē expectat. merito ñ
ſuſpendit. Sꝫ certe hec ſo. nō ē bō. nā ſnīa lata
ſuꝑ futuro trahit ſecū i ꝯtinenti ⁊ immediate
executionē reſpectu infamie. ita ꝙ nll̄a alia ex
ecutio expectat reſpc̄u infamie. ⁊ tñ ſuſpendit
ꝑ appellōneꝫ ſequētē. vt ꝓbat in. l. furtū. ff. de
his q̄ nō. infa. Idē ꝫ vr̄ in q̄libet ſnīa abſoluto
ria q̄ nullā executionē expectat ¶ Itē ꝯtra gl.
facit tex. aptiſſimuſ in. l. ij. ff. de pe. vbi dr̄ ꝙ ap
pellans nondū vr̄ ꝯdemnat⁹. vr̄ ergo ꝙ appel
latio nedū extinguat ſeu ſuſpēdat ipm ꝓnūci
atū ꝫ etiā executionē ipius. ¶ Extra gl. dant
n alie ſolōnes. ¶ Qn̄ta eſt qꝛ ſnīa excōicatio
nis ē medicina. fert eniꝫ nō vt hō damnet ſed
vt corrigat. vt in. c. i. de ſent. ex. li. vi. Sꝫ in me
dicinalib⁹ attēdenda ē volūtas medici nō āt
infirmi in. c. q̄ emendat. xlv. di. Debem⁹ g⁹ at/
tendere ad volūtatē iudicis nō ad volūtateꝫ
appellātis. Hanc rōeꝫ impugnat Hoſti. nō ei
ꝓcedit cū medic⁹ eſt imperit⁹. vt in. c. ad aureſ
de eta. ⁊ q̄. facit. l. illicitas. §. ſicuti. ff. de off. p̄ſi.
vñ hec rō nō ꝓcedit in ſnīa iniuſta. ¶ Sexta
fuit opi. Hoſti. ꝙ alie ſnīe ligant ſenſibilia ſeu
inſen ſibilia irratōnabilia. Sꝫ excōiatio ligat
aīam. vt in. c. ſi q̄s p̄ſbr̄oꝝ. de re. ec. non alie. vñ
ſic aīa interi⁹ lati⁹ videt ⁊ ꝯtemplat longe ab
ſentiam. ita facili⁹ ipa aīa apprehendit ꝑ ſnīaꝫ
Sꝫ hec rō nō ꝯcludit q̄re nō ſuſpēdat ꝑ appel/
lationeꝫ. vñ ꝯcludere vr̄ ꝙ cito dꝫ ꝯp̄hendere
⁊ hr̄e effectū ſuū. ¶ Ponit Hoſt. ⁊ ſeptimā ſo.
excōicatio ligat aīaꝫ ⁊ fert ꝓ pcc̄o mōꝛli. xi. q.
iij. nll̄s. Appellō ꝟo nō p̄t ſuſpendere effectum
iam inductum ꝑ peccatum iſtius. quaſi dicat
ꝙ ex quo iſte iam ſeꝑatus eſt a gratia dei nō
p̄t appellō ſua ipm reſtituere. al. eēt defenſio in
iq̄tatis. Hec rō nō ē bō. nos loq̄mur in appel/
latōne iuſta ⁊ q̄ñ p̄tendit iniuſta cā excōican
di. q̄ caſu iſte negat ſe excōicatū ſeu ſeꝑatuꝫ a
grā dei. ⁊ tm̄ p̄tendit vinculū hōīs. qꝛ dꝫ poſ/
ſe ſuſpendē. nā appellō fuit introducta ꝓpt̄ im/
periciā ⁊ iniuſticiā iudicis coercendā. vt i. l. i.
i fi. ff. e. ⁊ facit. c. ſuggeſtū. ꝰ. eo. Cum ergo iſte
appellās p̄tēdat impiciam vel iniuſticiā iudi/
dicis excōicantis. g⁹ debet ſuſpendē illā ſnīaꝫ
⁊ vinculū hōīs. ¶ Octauā ſolu. ponit hic do.
An. ꝙ ratio ſpālitatiſ in excōicatione eſt. quia
dependet a ptāte clauiū ⁊ in eā tollendo req̄ri
tur certa forma in. c. a nobis. de ſen. ex. Cū er/
go appellans nō habeat hāc clauiū ptāteꝫ nō
valꝫ ſuſpendē eaꝫ per appellōeꝫ ſuā. ꝫ alie ſnīe
tranſcurrūt ꝑ act⁹ p̄uatos ⁊ ꝯcernūt iſta alia
q̄ nō dependēt a ptāte clauiū. Hec ſol. fuit m̄
viſa q̄ñq₃ vera. ꝫ poſtmoduꝫ conſideraui ꝙ in
veritate nō hꝫ bonā ⁊ ſufficientem rationem

ſpãlitatis.q̃d ꝓbo aptiſſime nã infamia que
impĩmit ex ſnĩa lata ſup furto non depẽdẽs a
ptãte ꝑuati ſꝫ ſol⁹ ꝑnceps eã abolere pt.l.i. ff
de poſtu.nõ.in.c.cũ i.⁊ a.ſ.de re iudi.⁊ tñ pri
uata pſõa appellãdo ab illa ſnĩa ꝯdẽnatoria
ſuſpẽdit infamiã iã ad eſſe ꝓductã.vt in d.l.
furti. ſꝫ ideo qꝛ nõ ẽ ipſe appellãs qui ſꝫ facit ſꝫ
ꝑnceps qui dedit robur appellatõi. ita i caſu
nr̃o q̃admodũ papa põt i totũ ⁊ ad tẽp⁹ tol/
lere excõicatõeꝫ ita poterat dare robur appel
latõi. ¶Pro hoc vide tex.iũcta gl.nõ.i cle.vna
ꝺ imu.eccl̃.⁊ vbi ſine qualibet appellatõe pa/
pa tollit excõicatõeꝫ.ad idẽ cle.ſi ſum⁹.de ſen
excon. ¶Nona ſo.colligit ex gl.in.l.fi.C.ſi a
nõ ꝯpe.iudi. q̃ dicit ꝙ q̃admoduꝫ a ſnĩa vlti
mi ſupplicij põt appellari. vt in.l.qui vltio.ff.
de pe.ita ⁊ a ſnĩa excõicatõis. Sꝫ illud dc̃m
eſt ꝯtra tex.iſtuꝫ ⁊.c.is cui.de ſen.ex.li.vi.niſi
forte gl.illa itellexerit ꝙ poſſit appellari ad ef
fectũ deuoluẽdi illã cãꝫ ad ſupiorẽ nõ aũt ad
effectũ ſuſpẽdẽdi. Nã q̃ ad ꝑmũ effectũ appel/
lari põt. vt hẽs ſꝫ tex.⁊ vide gl. bonã circa ſꝫ
in.c.ad repꝑmẽdã.ꝺ offi.ordi. ſꝫ tũc nõ ẽ bona
ꝯparatio quã facit de ſnĩa vltimi ſupplicij.qꝛ illa
ſuſpẽdit. ¶Decia ſo.ponit ſꝫ ꝑ do.meuꝫ do.
Car.dicẽtẽ ꝙ excõicatõ poti⁹ trahit ad nãm
iterlocutorie q̃ꝫ diffinitiue. vt nõ.doc. in.c.ꝑ
tuas.de ſẽ.ex.⁊.c venerabilib⁹.eo.ti.li.vi.ſed
interlocutoria nõ ſuſpẽdit ꝑ appellatõeꝫ ſeq̃
tẽ ſꝫ pẽdet ex futuro euẽtu.vt in d.c.non ſolũ.
¶Hec ſo.cũ reuerẽtia nõ ꝓcedit qꝛ ſi appella
tio eſt legitia imediate ſuſpẽdit lꝫ q̃ ad noſ ꝺ
pendet ex futuro euẽtu.vt in.c.ſi a iudice.eo.
ti.li.vi. Hinc dicit gl.in.c.is cui.ꝺ ſen.ex.li.vi
ꝙ ſnĩa ſuſpẽſionis a beneficio ſuſpẽdit ꝑ ap
pellatõꝫ ſequẽtẽ. ⁊ tñ illa interlocutoria ẽ vl̃
trahit ad nãꝫ iterlocutorie. ¶Undeciaꝫ etiã
ſolutõeꝫ poſſum⁹ colligẽ ex dictis bar.in d.l.
qui vltio.dicẽtis ꝙ ex nã excõicatõis ſꝫ ꝓce/
dit qꝛ ẽ medicinalis.ſꝫ alit nõ declarat.⁊ ẽ ſꝫ
ꝯtra ſcdãꝫ ⁊ tertiã ſo.naꝫ ille ſolutões volũt
ꝙ ſit ex ꝯſtitutõe eccl̃ie nõ ex nã excõicatõis.
Cogitaui poſſe dare duodeciaꝫ rõnẽ ſatis ꝑ
ſuaſiuaꝫ ⁊ miores patit calũnias vt dicat ſꝫ
ꝓcedẽ ex nã ipſi⁹excõicatõis. Idẽ i q̃libꝫ ſnĩa
cẽſure vt i d.c.is cui. Nõ nã excõicatio iuſta
nõ põt quoquo modo ꝑ appellatõꝫ ſuſpendi
qꝛ illa infligit ꝓpter peccatũ q̃d ligat aĩaꝫ in
diſſolubiliter niſi ſubſeq̃t ꝯpetens ſatiſfactio
nã peccatum non dimittit niſi correpto.vt in
regula peccati venia.⁊ in regula peccatuꝫ ꝺ
regu.iurl.li.vi.⁊ in.c.cũ tu.de vſurl Nam cuꝫ
ꝑ peccatũ ſit ſeparatus a gr̃a dei.vi.q.iij.audi.
deniq̃ꝫ non põt iſte ꝑ actũ poſitiuũ ſeu a iure
poſitiuo inductũ reſtituere ſe gr̃e dei niſi alit
ſe corriget ⁊ emẽdꝫ ⁊ i dubio debem⁹ ꝑſumẽ

excõicatõeꝫ iuſtã. qꝛ vbi vertit ꝑiculũ aĩe tu
tior via ẽ amplectẽda lꝫ videat durior vt i.c.
iuuenis.de ſpõ. Nõ gl.i.c.vnico.de ſcrutinio
Tuti⁹ eſt ergo excõicatõeꝫ tenere iuſtã eẽ ⁊ ñ
ſuſpendi qꝛ nullũ ꝑiculuꝫ eſt ſꝫ caſu cũ poſſit
ſibi ꝓuidere petẽdo abſolutõeꝫ ⁊ ꝑſtãdo cau
tionẽ ꝺ parẽdo iuri.vt in.c.ꝑ tuas.de ſen.ex.
In alio caſu eſſet ꝑiculũ.qꝛ poſſet ſe imiſcere
iniuſte ⁊ dãnabilit ſacramentis eccl̃ie ⁊ cõio
nũ hominũ ꝯtẽnendo eã iniuſtaꝫ vbi in veri/
tate eſſet iuſta. ¶Et lꝫ fortiter poſſet opponi
ꝯtra hãc meã ſolõnẽ de nõbili dicto Inn. i.c.
bone de elec.⁊ in.c.cũ ſup.de offi.dele.vbi ſin
gularit dic ꝙ ſi quis appellat infra decẽdiuꝫ
a ſnĩa excõicatõis nõ ꝑſumit ꝓ excõicatõne
ſicut nec ꝓ alijs ſnĩijs. ſꝫ ſtati ꝓ ea incumbit
on⁹ ꝓbãdi ei⁹ iuſticiã. ergo ñ dꝫ ꝑſumi iuſta
ſi.ſ. decẽdiũ appellat.q̃d vr̃ ꝯtra rõꝫ meã. Ad
ſꝫ rñdeo ꝙ i ſꝫ caſu vt on⁹ ꝓbãdi incũbat ad
uerſario nullũ ꝑiculuꝫ iminet excõicato exq̃
gerit ſe iteri ꝓ excõicato.idõ trahit ad nãꝫ ali/
aruꝫ ſnĩaꝝ ſꝫ i articulo nr̃o ꝑiculũ imineret
qꝛ poſſet ꝯtẽdẽ ſnĩaꝫ iniuſtã vbi al̃ eſſet iuſta
⁊ ſic dãnabilit ſe imiſceret ſacramẽtiſ eccleſie
Pro ſꝫ facit d.c.per tuas.vbi dr̃ ꝙ añ oĩa ne
videat ꝯtẽnere cẽſurã eccl̃iaſticã dꝫ petẽ abſo
lutõnẽ. ¶Cogitaui nũc poſſe dari ⁊ aliã ſo/
lutõnẽ ſeu rõnẽ Appellatio veritate inſpecta
ñ extiguit ſnĩaꝫ ſꝫ eã ſuſpẽdit.vt i.c.veniẽteſ
de iureiurl ⁊.c paſtoralis.§.ꝓtẽa.de offi.dele.
adeo ut eã nõ ſuſpẽdat q̃ ad oẽs effect⁹ excõi
catõis.vt diri in.c.fi.ſ.de eo q̃ mit.in po. ſed
effect⁹ excõicatõis ñ eſt ſepabilis ab ipſa ſnĩa
ñ ei ꝑt dari ipſa excõicatõ q̃n dem⁹ effect⁹ ipi⁹
ſicut ergo appellatio ñ ſuſpẽdit ſeu extinguit
ipm ꝑmũ actũ ſeu ipſã ſnĩam.ita nec ſuſpẽdẽ
ꝑt effectũ ipſi⁹ cũ nõ ſit ſepabilis a ꝑ⁹ actu et
ꝑdcã nõ. ¶In gl.i ꝟbo ſecũ trahat.in fi.hec
gloſa duo tãgit.ꝑ⁹ nũq̃d excõicatio lata poſt
appellatõnẽ ſit i ſuſpenſo in euẽtũ appellatõiſ
2⁹ nũq̃d geſta per iſtũ excõicatũ medio tpe te
neant. ¶Quo ad ꝑmũ ꝯclude poſt hoſt. aliq̃
addẽdo qꝛ gl. formaliter nõ ſoluit ꝙ aut no/
toriũ eſt appellatõnẽ nõ tenere tũc certiſſimũ
eſt excõicationẽ i ꝯtinẽti ligare.qꝛ appellatio
friuola nõ ſuſpẽdit iuriſdictionẽ iudicis.vt i
c.cũ appellatõib⁹.⁊.c nõ ſolum. eo.ti.li.vi. ¶
Aut certũ eſt appellationẽ eſſe validã ⁊ tunc
certũ ẽ excõicatõnẽ nõ ligare. vt in.c.dilecti.
ſ.eo. Aut dubitat ⁊ tũc quo ad nos depẽdꝫ
ex futuro euẽtu.qꝛ ſi ꝯſtabit appellatõnẽ fuiſ
ſe leiam etiã ꝯſtabit excõicatõnem nõ tenere
ſꝫ veritate inſpecta excõicatio ſẽper ⁊ ſtatiꝫ te
nuit vel fuit nulla.qꝛ certũ eſt nature vtrum
appellatio ſit legitima vel nõ.⁊ idõ qꝛ eſt certũ
nature eſt certuꝫ legi.vt in.l.ſi pater.ff.de ſo.

⁊ ſic nunq̄ excōicatio vel eius effectus ſtabit
in ſuſpenſo lʒ non poſſum⁹ dubitare de validi
tate añ exitū appellōis. Et vide ad p̄dicta bo.
ter.in.c.lʒ.de ſen.ex.li.vi. ¶ Ad zᵐ dubiū.nun
quid valeant geſta medio tp̄e. Conclude per
tria mēbra. Quedā geri p̄ñt p excōicatuʒ rōe
publici officij.⁊ iſta tenent ex q̄ putabaᵗ nō ex
cōicatus vigore appellōis p̄cedētis.liʒ ↄ̄itas
ſe h̄ret in ↄtrariū.vt in.c.ad ꝓbandū.de re iu/
di.⁊ ar.in.l.barbarius.de offi.p̄toris. Quedā
geri p̄ñt cū excōicato ſeu p eū nō rōne publici
officij ſed ↄcernūt vtilitatē ipſius vel alteriuſ
⁊ tūc ſi ē talis actus q̄ in ſe ē intdict⁹ excōica/
to nō valebit lʒ putareᵗ excōicatus.ad hoc.c.
cū dilect⁹.de ↄſue.vbi Inno.ponit vnū dictuʒ
ſp mēti tenendū ꝙ nō eſt dr̄ia int̄ publicum ex
cōicatū ⁊ occultū ñ in his q̄ geruntᵗ rōne pu/
blici officij. Idē Jo.an.in.c.i.de R̄p.li.vi. Ex
q̄ infero ↄtra glo.ꝟ ꝙ collatio bñficij fc̄a excōi
cato q̄ putabaᵗ abſolut⁹ nō valʒ.⁊ vide in ter
minis nr̄is gl.fi.in.c.ſolʒ.de ſen.ex.li.vi. quaʒ
limita ſᵐ p̄dicta. Quedā ſunt q̄ ↄcernūt penā
ↄtemptus vt ē irregularitas.⁊ iſta non affici
unt excōicatū.q꞉ nō ↄtempſit.⁊ p ↄñs non eſt
puniend⁹ pena ↄtempt⁹ in.c.ad apl̄ice.ꝭ.de cle/
ri.excō.mi.facit.c.vt aīaꝝ.de ↄſti.li.vi.et p hec
hēs totā gl.clare expeditā. ¶ In glo.fi.ibi pu
blica egeſtate dʒ laborāe.adde ꝟ fineʒ gl.in ↄ̄.
ego credo.vbi gl.ſoluendo iſtā q̄ōneʒ.ↄcludit
nō eſſe ꝓuidendū excōicato in aliq̄ ñ fame pe/
riret.⁊ nōbis bñ gl.quā vr̄ ſeq̄ Jo.an.redden/
do rōem diuerſitatis int̄ excōicatū ⁊ depoſitū
q꞉ excōicat⁹ p̄t ſibi ꝓuidere.ſ.petēdo abſolōeʒ
ꝟ depoſit⁹ nō hʒ ita remediū.q꞉ cū fuerit depo
ſit⁹ ꝓpter crimē q̄ntuncuꝗ ſit emendat⁹ non
recupat p̄mū ſtatū.merito ſibi diſpenſat ue ꝓ
uidet eccl̄ia de aliq̄bus tp̄alib⁹ ne cogaᵗ men
dicare in opprobriū cleri.vide bo.tex.cū gl.i.c.
ſtudeat.l.d. Et p ↄcl̄one.vide gl.in.c.q꞉ ſepe.
de elect.li.vi.⁊ in.c.ep̄s.vij.q.i. ⁊.i.q.ij.q̄pio.⁊
ſatis plʒ hec opi.gl. Et p rōneʒ ſup̄dictā puto
limitandā gl.nō.q̄ dicit ꝓuidendū ſuſpenſo a
bñficio ne cogaᵗ mēdicare.vt nō.i.c.cū vindo
nienſ.de elec.intelligo eni illā gl.qñ ſuſpenſio
ē facta ꝓpter crimē ꝟ ſi ꝓpter ↄtumaciā non pu
to ſibi in aliq̄ ſ̄ueniendū cū poſſit ſibi ꝓuidē
ſatiſfaciendo.nā ſepe hōies de cibo ſecuri iuſti
tiam negligūt.vt.v.q.i.nō oīs. Et ex his po
tes inferre ad deciſionē q̄ōis. Nunq̄d excōica
to ſit fienda elemoſina.nā ſi fame periret tunc
ſ̄ueniendū ē ſibi p illud q̄d habeᵗ ꝟ i fi.gl.xi.
q.iij.qm̄ multos.ſec⁹ vbi nō ē tanta neceſſitaſ
¶ In eadē gl.ibi niſi in ſñia hoc exprimaᵗ.
Nō bñ glo.que ſentit ꝙ excōicato non ſubtra
hunt reddituſ bñficij ñ hoc ſit expreſſū i ſñia
ſic dicim⁹ in relegato.p̄t tñ iudex hoc exprimē
ſi vult.⁊ cū hac opi.tranſeūt doct.vſq̄ ad tp̄s
Jo.an.incluſiue.ſ.in iſto.c. Nam nihil ſcribūt
ꝟ p̄tereunt ita ꝙ licet gl.nō impugnēt.eam tñ
ↄfirmāt.vñ alibi aliud ſentiunt vt.ꝭ.dicā. Do
an.tʒ ꝟ ↄtra glo.videlʒ ꝙ liʒ in ſñia iudex hoc
nō exp̄ſſerit nihilomin⁹ ſ̄trahendi ſunt excōi
cato reddit⁹ bñficij.q꞉ p̄uaᵗ cōione eccl̄ie. Itē
ſi ꝟ fuiſſet lata ſñia reſpectu ſ̄tractiōis fructu
um illa fuiſſet ſuſpenſa p appellōneʒ ſequentē
cui⁹ ↄtrariū innuiᵗ ꝟ.nullā tñ auctoritatē ad/
ducit.ꝟ ego allego plimas.vide tex.iūcta glo.
xxxij di.p̄ter.⁊ Inno.i.c.q̄liᵗ ⁊ qñ.el.ij.de accu
ꝓpe finē.⁊ Spe.in ti.de expen.⁊ intereſſe.in fi.
vbi recitat idem tenuiſſe Wincl.in.c. q̄tiens.
de ſymo.⁊ Hoſti.in ſūma.de ſen.ex.ꝭ.q̄d eius
effect⁹.in ↄ̄.itē ꝙ nullīn. Et miror de iſta opi.
glo.cū ipamet ſentiat ↄtrariū in p̄nci.dū dicit
ꝙ q̄ extra eccl̄iaʒ eſt nihil debet poſſidere nōie
eccl̄ie.hec rō militat etiamſi i ſñia nihil fuerit
dictū. Hoc eᵗ aptiſſime ꝓbaᵗ ꝟ non impropri
ando l̄ram.nā ſolū hic fuit appellatū a ſñia ex
cōicatōis.et dr̄ ꝙ ex q̄ nō ſuſpēdiᵗ p appellōeʒ
nō dʒ ſuſpēdi act⁹ oīo acceſſori⁹ ad ipaʒ excōi/
cationē.vt eſt denūciatio ⁊ ſ̄tractio redditū
Si eni ſ̄tractio redditū nō ſequereᵗ neceſſa
rio ex ſñia excōicationis ꝟ oporteret exp̄mere
in ſñia tūc p appellōnē ſequētē ſuſpenderetᵗ.q꞉
tūc tot eſſent ſñie q̄t ſūt articuli.l.etiā.ff.de mi
nori. Quanq̄m ergo appellatio non ſuſpendat
excōicationē ꝓpter nām ſuā ſuſpēdet tñ bñfici
um reſpectu ſubtractionis fructuuʒ.vt habes
gl.bo.in.c.is cui.de ſen.ex.li.vi. Sʒ q꞉ ſ̄tractō
fructuū oīo ſequiᵗ excōicationē iō non ſuſpen
diᵗ p appellōneʒ vt hic. ¶ Ad vnuʒ tñ aduerte
q꞉ ſentit ꝟ do.An. ꝙ adminiſtratio tp̄aliū nō
ſubtrahiᵗ excōicato lʒ nullā ↄmoditatē debe/
at h̄re ⁊ ↄſequi.nihil allegat.ꝟ m̄ non placet.
q꞉ cū excōicato intdicaᵗ cōio interdicitur ſibi
ptās adminiſtrandi etiaʒ tp̄aliter.p ꝟ vide tex.
in.c.veritatis.in fi.de do.⁊ ↄtu. Itē excōicat⁹
eſt ſuſpenſus ab officio ⁊ p ↄñs a bñficio.ſed
ſuſpenſus a bñficio nō debʒ ſe ingerere admi
niſtrationi ſpi⁹.vt in.c.i.de elect.li.vi. g⁹ ⁊c̄ q̄re
puto ꝙ bñficio excōicati ↄputabiᵗ iconomuſ
p ſupiorē aut vicarius tp̄alis.iuxta ea q̄ ha/
benᵗ in ſili in.c.ꝓuenit.ꝭ.eo.⁊ in.c.cū ex eo. de
elec.li.vi.⁊ in.c.fi.ꝭ.de teſta.regu Et iquātū gl
dicit ꝙ excōicatus equipaᵗ relegato nō eā.et
alibi dicit gl.iuris ciuil. Inſti.de capi.dimi.ꝭ.
media.al'ſ modici.ꝙ equipaᵗ deportato. Sed
dic ꝙ lʒ ſimilitudo ꝓcedat in aliq̄bus non tñ
in oībus. Nā ꝓprie non eq̄paraᵗ relegato nec
deportato.q꞉ p̄t q̄s relegari reſpectu certi loci
vt.ff.de interdic.⁊ relega.l.relegatoꝝ. Sed ex
cōicatus reſpectu vni⁹ eccl̄ie eſt neceſſario ex/
cōicatus q̄ ad oēs eccl̄ias.vt i.c.cure.xi.q.iij.

Itē relegato non denegaꝶ cōio hominū nec
ſacroꝝ.ſec⁹ in excōicato. qꝛ nō equipaꝶ ꝓpe
deportato.qꝛ deportat⁹ ꝑdit ciuilitatē vel ci/
uilitatē libertatē ⁊ oīa q̄ ſūt iuris ciliſ.vt.l.
q̄dā.ff.de pe.ſꝫ excōicat⁹ iſta nō ꝑdit oīo imo
ꝑt donare ſm cōez opi.⁊ teſtari de bonis ſuiſ
vt nō.ꝑ gl.⁊ Jo.an.in.c.decerni⁹.ꝺ ſē.ex.li.vi
⁊ vide qꝺ nō.in.c.veritatis.ꝑal.⁊ vide plene
ꝑ ange.de ꝑuſio in q̄dam ſua diſputatōe q̄ in
cipit duo ad iuicē litigātes.i ꝑn.vbi ꝯcludit
ꝙ excōicati ſūt ſpēs hominum dānatoꝝ per
ſe ita ꝙ ꝓprie nō cōꝑenꝶ relegatis nec depoꝛ/
tatis.ſꝫ i his ī q̄b⁹ hēt ꝯformitatez cū relega
tis cēſebiꝶ iuri.relegatoꝝ. In his vero i q̄b⁹
hꝫ ꝯformitatē cū deportatis cēſebiꝶ deporta
toꝝ.⁊ vide plene de mā ibi ꝑ angelū ⁊ ꝑ bal.
in.l.i.C.de hē.inſti.⁊ vtrobiqꝫ plene ꝺ iſtiſ bō
nis ⁊ eoꝝ effcu aliq̄ꝺ ꝑ bar.i.l.amiſſiōe.ff.de
capi.dimi. ¶ In eaꝺ gl.ibi ſꝫ ꝑ⁹ dictū ꝓualet.
ſcꝫ ꝙ ſiue ſit ſuſpēſus ab officio ex cā irroga/
te infamiā ſiue nō ſēꝑ erit ſuſpēſus q̄ ad ōes
alios etiā extra territoriū ſuſpēdētiſ.hāc opi
ſeqꝶ Jo.an.reddēs rōez diuerſitatis inꝫ hūc
caſū ⁊.l. ex ea. alſ.i glo.ꝓ ꝯtrario qꝛ ſuſpēſio
ab officō ꝯtigit ꝓpꝫ ordiez. Unde erḡ ordo ē
ſuſpēſus nō pōt alicubi miſtrare diuina. ſꝫ i
l.ex ea.vbi fit inter dictū vt nō poſſit quis po
ſtulare nec tale iterdictū ꝯcernit cāz ꝯcernētē
alienū territoriū.naꝫ ex ꝑitia ꝓcedit poſtula
tō q̄ ſi iterdiciꝶ in alieno territorio. Et eſt ille
tex.valde nōbilis ad multa alia.⁊ diſpō ꝑēa
lis ꝯcernēs exercitiū ꝑſone vel bona nō extē
dit vires ſuas extra territoriū ius dicentis.
Nō gl.q̄ren⁹ dicit aliud eſſe i ſuſpēſo a bene/
ficio vt poſſet alibi obtinē beneficiū. In hoc
tn̄ articlo do.an.diſtiguit ꝙ aut hec ſuſpēſio
ſcꝫ a bñficio fit ab hoie aut a iure. ꝑ⁹ caſu ſi
iudex intēdebat inhabilitare iſtū ad oīa bñ/
ficia ex ſnīa porrigit effectuꝫ ſuū etiā eꝫ terri
toriū iudicis lꝫ executio dēat fieri ꝑ iudicem
territorij ꝑ ea q̄ habēꝶ in.c.poſtulaſti.ꝭ.de fo
ꝯpe. Si vero ſimpſr intēdebat ſuſpēdē a bñfi
cns q̄ hēbat in ſuo territorio tūc ꝓcedit glo.
ar.in d.l.ex ea.⁊ in.c.ij.in fi.de ꝯſti.li.vi. z⁰ ca
ſu cū ſuſpēſio ferꝶ a iure aut fit ex cā ꝯcernēte
certā eccliā tūc ſuſpēſio oꝑaꝶ ſolū reſpectu bñ
ficioꝝ illi⁹ eccl'ie ſꝫ ꝓbaꝶ in.c.cū i cūctis.i fi.ꝺ
elect.iūcto.c.ſi ꝯpromiſſari⁹.eo.ti.li.vi.aut fit
ſimpſr ex cā gn̄ali. ⁊ tc̄ hēt locū reſpectu oīm
beneficiorū. ⁊ hoc ſatis plꝫ ⁊ ꝓbaꝶ per rōes
dicti.c.ſi ꝯpromiſſari⁹. ¶ In eadez glo.ibi an
iuſte vel iniuſte fuit excōicatus. Nō ſolutōꝫ
glo.qꝛ ſatis vera eſt ⁊ idez glo.in.c.clericus.
dictū.rci.di.vide qꝺ nō.glo. in cle.vt hi.qui.
de eta.⁊ q̄. ¶ Quid aūt fiet de iſtis redditib⁹
ſi iuſte fuit excōicatus dic ꝙ debēt ꝯuerti in
vtilitatez eccl'ie nō aūt dabūꝶ huic excōicato
lꝫ ſit abſolut⁹.vt nō.in iurib⁹ ꝑall. facit in ſilī
c.ꝑſīti.de offi.oꝛ.li.vi. ¶ Extra gl.q̄ro.an q̄li/
bet iudex poſſit denūciare iſtū excōicatuꝫ ap
pellatōe ſi obſtāte. Do.Inn.hic ꝯcludit ꝙ oꝛ
dinari⁹ iſti⁹ excōicati pōt etiā ſi nō fuit ipſe q̄
ſnīam tulit ar.xi.q.iij.cure.⁊ in.c. de treug.et
pace.ſec⁹ dicit in delegato ſi apellatio ab eo
interpoſita eſt a ſuperioꝛe recepta.ar.in.c.pa
ſtoꝛalis.§.preterea.de offi.dele. Nō ſꝫ dictū ſ
hūc vltimū articuluꝫ expedias laci⁹ ⁊ clariuſ
ſic. Aut enī ante denūciatōez fuit appellatuꝫ
ab iſto delegato.cui appellatōi ipē detulit et
nō poterit eū denūciare.tn̄ qꝛ nō remanſit iu
dex ꝑ delatōem.vt i.c.cū appellatōib⁹.eo.ti.li
vi. tn̄ qꝛ ſua ſi īteſt vt iſte viteꝶ cū ſi ſit iudex
ſu⁹. Aut ſi detulit appellatōi ⁊ tūc aut fuit ap
pellatō recepta a ſuꝑiore ⁊ nō pōt denūciare
qꝛ ꝑ hāc receptōꝫ reuocaꝶ ꝓſus iuriſdictō ab
eo.vt in d.§.ꝑterea.aut nondū fuit recepta et
credo ꝙ poſſit. qꝛ ſua intereſt iſtuꝫ euitari vt
citi⁹ recipiſcat ⁊ ſibi obediat ⁊ vt mulcta ſua
habeat effectum ar.c.ad aures.ꝭ.eo.vbi dele
gat⁹ ꝑfigit terminū appellanti ab eo ad appel
latōem ꝓſequēdā vt citi⁹ reaſſumat iuriſdi/
ctōꝫ. Sed rōe ordīarij queriꝶ quid ſi an̄ denū
ciatōem iudex ad quē ꝑcipit vt illū denūciet
dicit Inno.ꝙ ſibi ē obtēꝑandū nec audieꝶ ꝑſ
ꝯtraria appellās. qꝛ ſua nō inteſt cū an̄ exitū
appellatōis nō teneaꝶ illi ſatiſfacē.niſi dicas
ꝙ fuit excōicat⁹ ꝓ manifeſta offenſa. Nā tūc
ſua intereſt appellare.qꝛ īmanifeſta offēſa ap
pellatio non tenuit.ꝭ.eo.cōſuluit. ⁊.c.ad hec
⁊.c.cū ſit romana.⁊ qꝛ pēdente qōe iuriſdictī
onis.ſcꝫ qꝛ diciꝶ appellationē non tenē ſi pōt
iudex ad quē ſe intromittere de ꝑncipali qꝺ
placet ⁊ vide.ꝭ.eo.romana.li.vi.

Sollicitudinē Si excōi
catuſ ab
epō poſtq̄ꝫ appellauit ad papaꝫ hanc
cauſam defert ſimpliciter ad metropolitanū
appellationi renūciat ⁊ archiepus cauſā au/
diet. Sed ſi ꝓteſtetur ꝯtrariū archiepus non
cognoſcet qꝺ ſi fecerit pōt epſ appellare niſi
notoriū ſit excōicatōem non tenere vel ſūma
ſic. Si appellās ad ſuꝑiorē ꝯpet coraꝫ iudice
inferiori ſuꝑ ꝯcernentib⁹ ipām appellatōꝫ ipi
appellatōi renūciare videꝶ. Si autē ꝓteſtetur
ꝙ ꝑ hoc nō intēdit renūciare appellatōi tāq̄ꝫ
ꝯtraria allegās nō ē audiēd⁹. niſi notorium
ſit actū illū eſſe iniuſtū ſuꝑ cuius emendatōe
audiuit inferiorē ⁊ eſt bon⁹ caſ⁹.cōis diuiſio
z⁹ ibi nos igiꝶ. ¶ Nō ꝑmo iudicē a quo ap/
pellaꝶ reſpectu grauaminis poſſe excōicare ap
pellātē tāq̄ꝫ ꝯtumacē ſi ꝑcēdit appellatōꝫ fuiſ
ſe friuolā. Nō qꝛ appellatio friuola nō teneꝶ

appellantē.vt in.c.cū appellonibus.eo.ti.li.vi.
ergo pt reputari ↄtumax ⁊ validitas excōica
tionis q̄ ad nos pēdet ex futuro euētu. ꝓ hoc
qd dixi in.c.ꝑcedenti.vide tex.in ſili in.c.ij. de
do.⁊ ↄtu.li.vi. Et ex illo tex.⁊ nr̄o collige du
as practicas ꝓcedendi ↄtra appellantē ab int̄
locutoria fruſtratorie. nā pt iudex illū ↄtuma
cē mulctare vt h̄. Itez pt ad vlteriora ꝓcedere
ſi cauſe ſtat⁹ patit̄ vt in.d.c.ij. ¶ 2⁹ ꝑncipl'r nō
ꝙ queadmodū pt q̄s denunciari excōicat⁹ vt
euitet̄.§.c.ꝑx.ita pt denūciari abſolut⁹ ⁊ non
ligat⁹ vt nō euitet̄.⁊ eſt h̄ bonū remedium qn̄
q̄s iniuſte reputat̄ excōicat⁹ vel crioſus vt de
nunciet̄ ꝑ iudicē mō ꝑdicto ¶ 3⁹ nō vnā bonā
rl'am h̄ ꝙ inferior iudice ad quē eſt appellatuz
nō pt cognoſcere.nec de appellone nec de inno
uatis poſt appelloez ſi ↄtingūt articulū appel/
lationis etiā ad petitionem appellātis ſi velit
renunciare appelloni ſue vel ſi attemptatū no
torie ſit iniuſtū.ar.in.c.cū teneamur.§.eo.⁊ ſic
pt intelligi ꝟſi.iſte ſi vero. ¶ Nō ibi corrigere
q̄ ↄtra ipſam ⁊c̄ ꝙ nō oīa innouata p⁹ appello
nez ſūt reuocāda ꝑ iudicē ad quē.ſꝫ duntaxat
ea q̄ ↄcernūt ꝑiudiciū ipius appellātis. ¶ Nō
in ꝟ.ſi vero notoriū.ꝙ in facto notorio archy/
epus pt ſe impedire int̄ ſubditos ſui ſuffraga
nei.vide bonū tex.in.c.rōna.§.notoria.de cenſi
li.vi. ¶ Ultimo nō vnā rl'az ſatis bonā ⁊ no
tandā.ꝙ ſic̄ renunciat̄ appelloni ꝑ ↄparitionē
corā iudice a q̄.vt in.c.gratū.de off.dele ita ꝑ
ↄparitionē corā alio iudice ad quē nō fuit ap
pellatū q̄ eſt ſupior iudice a q̄ ſi ↄtrariū preſte
tur ¶ Ultimo nō vnaz bonā limitationez ad
aliud vulgatū ꝙ ꝓteſtatio nō tollit̄ ꝑ ↄtrariū
factū. Id enī ꝓcedit qn̄ ↄtrariū factū explicat̄
ita ꝙ nō eſt q̄ a ꝑncipio repellat ꝓteſtantē. Si
aūt vult aliq̄d attentare ↄtrariuz ꝓteſtationi
debꝫ ſupior illū non admittere tanq̄ ſibi ↄtra
riū. ¶ Et nō ex h̄ ⁊ ex tex.ꝙ allegans ↄtraria
nō ē audiend⁹.l.vbi repugnātia.ff. de reg.iu.
¶ Sꝫ ↄtra ꝑdicta ⁊ ↄtra tex.op.vr̄ enim ſi iſte
appellās renūciaret appelloni.nō ꝑ h̄ poſſet ar
chieps cognoſcere vt h̄ eſſet ↄtentio int̄ ſubdi/
tos ſuffraganei inter q̄s citra remediū appel
lationis nō pt archieps regulariter aliq̄d diſ
finire.vt in.c.paſtoral̄.de offi.ord. ¶ Nec ob.ſi
dicat̄ ꝙ h̄ olim petebat̄ vt ꝓnūciaret excōica
tionē nō tenere.qꝛ etiam h̄ nō pt facere ex quo
fuit lata ab epō altero agente.vt probatur in
c.venerabilibus.poſt ꝑn.de ſen.ex.li.vi. Solo
ↄtrariū eſt difficile ſꝫ pt dici ꝙ deferendo hanc
cauſam ſimpliciter ad archiepm videt̄ renun/
ciare appelloni interiecte ad papā ⁊ eā deferre
ad archiepm ita ꝙ archiepus ↄgnoſceret per
viā appellonis ⁊ nō ꝑ viā querele.⁊ ſic res va
leat meliori mō q̄ valere.⁊c̄ ar.§.c.ex inſinuati

one.⁊ nō h̄ dcm. ¶ In gl.i. Et ꝓ intellectu gl.
op.nam vr̄ iſta lr̄a diuerſa ⁊ ſibi ↄtraria.nam
cū fuiſſet queſitū vtrū archieps poſſet denun
ciare iſtū appellantē nō ligatum. Papa vario
mō rn̄det.ꝑmo dicit ꝙ metropolitanuſ nō pōt
cognoſcere de appelloe intꝑpoſita ad papā. ¶ 2⁹
dicit ꝙ epus excōicator pt appellare 3⁹ in ꝟ.ſi
ꝟo.dicit ꝙ metropolitan⁹ pt denūciare illum
nō ligatū.⁊ aliud vr̄ dicere in ꝟ.cū autē. Sol'
metu ↄtrarij gloſator intellexit ꝙ h̄ fuerīt tres
q̄ōnes. Prima qō vtꝝ archieps poſſet cogno
ſcere de appelloe intꝑpoſita ad papā. Scda qō
vtꝝ archieps poſſet ſaltē denūciare appellātē
nō ligatū.h̄ voluit glo.in ꝟ.notorium. ¶ 3⁹ qō
vtꝝ eps excōicator poſſit appellaſſe ſi metropo
litan⁹ de appellōne interpoſita ad papaz vult
cognoſcere.⁊ h̄ voluit gl.in ꝟ.i q̄. ¶ Ultimo
in ꝟ.cū aūt. ꝓ ↄfoudit oīa in vnū ⁊ dicit quid
iuris ⁊ h̄ voluit gl.i ꝟ.cū aūt. ita ꝙ iſte quat
tuor glo.ſūt ſimul expediende Io.an.dicit ꝙ
due fuerūt q̄ōnes.ego puto ꝙ tm̄ vna fuit cō
ſultatio.vt clare colligit̄ ex ꝑncipio.c.videlicz
vtꝝ archieps poſſit denūciare iſtū excōicatū
p⁹ appellōnez nō eē ligatū Sꝫ ad euidentiā ſo
lutionis ꝓ ꝑmittit oīa q̄ ſūt i tex. ⁊ ſic plana
eſt lr̄a ¶ In gl.ij.in fi.h̄ ↄtrariū nō venit ↄtra
ꝑcedentia ſꝫ ↄtra tex. Nā queadmodū appella
tione nō obſtāte potuit in.c.ꝑcedēti ꝓnūciare
ſupior illū ligatū.ita dꝫ h̄ poſſe facere h̄ appel/
latione nō obſtante maxime cū ageret̄ h̄ de re
magis fauorabili.ſ.vt denūciaret̄ h̄ nō ligat⁹
Glo.nō ſoluit h̄ vera ſolō eſt ꝙ h̄ non poterat
archieps decernere de validitate vl' inualidi
tate vinculi ſi pariter cognouiſſet de iuſticia
appellōis intꝑpoſite ad papā.vn̄ cum nō poſſet
ꝑncipale nec acceſſoriuz i.c.ꝑcedēti ex ſimplici
denūciatione non cognoſcebat de iuſta appel
lationis cauſa ſꝫ tm̄ faciebat actuz ↄſecutiuū
ad excōicationē iaz latā nihil de nouo attem
ptando. ¶ In gl.i ꝟ.eps poſſet ibi.qꝛ ſi appel
latio ē aliq̄ ⁊c̄. Gl.nō ſoluit formal'r ↄtrarium
Io.an.meli⁹ ſoluit dicēs ꝙ licet excipiat cau/
ſe ↄgnitionē ſpectare ad ſupiorē ad q̄ fuit ap
pellatū.nō tn̄ fatet̄ ꝑ h̄ appellōnem lītimam eē
Item ⁊ 2⁹ eps erat h̄ reus merito audit̄ ↄtra/
ria allegans vt nō. in regula nl'ſ pluribus.
de reg.iu.li.vi. Prima ſol'.plus placꝫ. Et in fi.
gl.hec glo.iudicio meo nō reddit ſufficientez
rōem diuerſitatis.nā idem eſt cū excipit̄ corā
iudice ſtāte veritate exceptionis. puta ſi dico
ꝙ nō ↄtraxi in territorio tuo. Nā ꝟitate ꝑſup
poſita tu nō es iudex me⁹ ⁊ tn̄ in dubio potes
de h̄ cognoſcere. Io.an.dicit ꝙ ſi iudex a quo
cognoſceret nullū eſſet officiū iudicis ad quē
Et h̄ qn̄ in effectu voluit do.An.dicens iudi
cem poſſe cognoſcere an ſua ſit iuriſdictio. niſi

ſus tranſferat iuriſdictioné ꝯgnoſcédi ī aliū
ſicut facit in cā appellatōis. ꝫ iſte ſolutōes ñ
ſatiſfaciūt q̄ſito ꝫ repetūt ipſū q̄re.de h̄ cuꝫ q̄
rim⁹ quare ius trāſtulit illā ptātē ꝯgnoſcédi
in aliū ⁊ nō ſic fecit ī alijs caſib⁹ ī quib⁹ dubi
taſ de iuriſdictōe. ¶ Ego puto hāc eſſe veraꝫ
ſolutōeꝫ.ſcꝫ qꝛ in cā appellatōis agiſ de iniq/
tate iudicis cohercēda vl' impitia emēdāda
vt in.c.interpoſita.ꝫ.eo.⁊ i.l.i.ff.de appel. Nō
ſuſpect⁹ ē iudex in ꝯgnoſcēdo.qꝛ nūq̄ iudica
ret ſe iniquū vel impitū merito tā q̄ ſuſpect⁹
repellit a ptāte ꝯgnoſcēdi. facit.iij.q.v.quia
ſuſpecti.⁊ gl.nō.in.c.ſtatutū.in pn.de reſcrip.
li.vi.que ſinglr dicit ꝙ ſi iudex aſſumit defen
ſionē ⁊ diſputatōꝫ cū pte ſup iuriſdictōe ſua
reddit ſe ſuſpectū ar.in.l. que oia.ff.de ꝓcurl.
⁊ ſic ñ poterit ꝯgnoſcere an ſua iuriſdictio ſit.
intelligo gl.illā qñ iudex audit cāꝫ inter par
tes.qꝛ tūc dꝫ dimittere diſputationē ptib⁹ et
dꝫ iudicare an ſua ſit iuriſdictio.nō bene hāc
practicā. Sꝫ ſi iudex ꝓcederet ꝑ iq̄ſitōꝫ tē poſ
ſet dubitari vtꝝ poſſet ꝯgnoſcē an ſua ſit iu/
riſdictō cū tūc ſit loco ptis ⁊ iudicis. ⁊ credo
ꝙ poſſit exq̄ non agiſ de aliq̄ ei⁹ ꝯmodo neqꝫ
pōt dici ſuſpect⁹ ſi defēdat iuriſdictionē ſuaꝫ
cū ad h̄ teneaſ exq̄ tenet locū ptis lꝫ aliud te
neat do.an.ſub dubio tñ forte in.c. ſup lr̄is.
de reſcrip. ſ quod dixi veri puto. ¶ Et ad p̄/
dicta ꝯtra illā opi.quaꝫ vr̄ tenere do.an.iudi
cio meo vr̄ tex.iūct. gl.quā ſemp tenebis mē
ti.in.c.cū pſone.de ꝓuil.li.vi.vbi epūs ꝓcede
bat ex officio ſuo ⁊ pte negāte aſſerebat ſe iu
dicē ⁊ nihilomin⁹ ꝯgnoſcit an ſua ſit iuriſdi
ctio vt ibi gl.h̄ aptiſſime tenet ſequēdo intel/
lectū ſuū.⁊ de intellectu illi⁹.c.dixi in.c.ad au
dictiā.ꝫ.eo. ¶ In gl.in ꝟbo ꝺclarare.ibi ꝫ ñ
credo. Aduerte qꝛ hec gl. vr̄ ꝯtra tex.nā ſi in
caſu notorij archiepūs pt ꝓnūciare ſꝫdictuꝫ ir
rōnabiliſ excōicatū. ⁊ ꝑ ꝯñs ꝓnūciat ſniam
epi iniuſtā fuiſſe ⁊ appellatōꝫ fuiſſe lr̄iaꝫ. ⁊ iō
dicit hoſti.⁊ bene ꝙ dictū gl. ꝓcedit vbi factū
ñ eēt notoriū.ſ data notoreitate pt fieri hec
denūciatō.nō eni ꝑ h̄ ꝓiudicaſ appellatōi. qꝛ
nō ꝓnūciauit vt ꝯgnitoꝛ ſ extra iudicium
tā q̄ ſimplex denūciatoꝛ. ⁊ ſic non ob.ꝯtrariū
glo. ¶ In glo.ſi.ibi.ꝫ.de regularib⁹. Sed glo.
nō ſoluit nec hoc ꝯtrariū nec ſequētia. Sed
tu vide glo.in regula null⁹ plurib⁹. ꝺ re.iurl.
li.vi.⁊ in.c.diſciplina. xlv.di. vbi nō.an ⁊ qñ
quis poſſit ꝯponere contraria. ¶ In eadē gl
ibi facta ē litis ꝯteſtatio ⁊c̄.hoc idē argumē/
tum glo. faciunt vind. hoſti.⁊ phi. ꝫ vt dicit
Io.an. ⁊ bñ poti⁹ lr̄a ꝓbat ꝯtrariū. Nā ſi hic
interceſſiſſet ꝓteſtatio fuiſſet renūciatū appel
latōi ꝓteſtatio eam ſaluabit ⁊ ſic valuit hic
ꝓteſtatio contraria facto. Sed dic tu vt dixi

ꝫ.in nōbilib⁹ ꝙ vbi factū ꝯtra ꝓteſtatōnē ex
plicaſ tūc tolliſ ꝓteſtatio ꝑ ꝯtrariū factū.ſec⁹
ſi factū ꝯtrariū a ꝓncipio nō admittiſ.qꝛ tūc
ex ſolo attēptatu non tolliſ ꝓteſtatō ⁊ ſupioꝛ
ab inicio nō dēt repellē volētē agē actū ꝯtra
riū ꝓteſtatōi ſue.vt hic ē caſus nō. in ſi.licet
alij aliter intelligāt ⁊ min⁹ bene. ¶ De mā ꝓ
teſtatōis vide plene ꝑ doc.in.c.cū M.de ꝯſti.
⁊ per Io.mo.cui⁹ dicta refert Io.an.in rl'a in
gnali. de re.iurl.li.vi.ī mercu. ⁊ aliquid in.c.
cumana.de elect.ꝑ bar.in.l.non ſolū.ff.de no
op.nū.⁊ de qōe glo.an ſit facta litis ꝯteſtatō
dic vt plene dixi in.c.vnico.ꝺ lit. ꝯt.⁊ in.c.cū
M.de ꝯſti. ¶ Extra gl.queriſ vtꝝ ꝑ ꝯpitionē
corā archiepō ceſſāte ꝓteſtatōe renunciet iſte
appellatōi ēē reſpectu aduerſarij. Inno.ſ ꝙ ñ
ꝫ tm̄ rōe iudicis exq̄ ꝓncipłr non deducebat
cāꝫ appellatōis corā iſto archiepō.ꝓ h̄ fac ſm̄
hoſti.qꝛ cū pſone ſint diuerſe renūciatō q̄ ad
vnā pſonā nō opaſ quo ad aliā.ar.i.l.ſi vn⁹.
.ꝫ.añ oia.ff.de pāc.⁊ in.l.cū q̄riſ.cū duab⁹ ſe/
quētib⁹.ff.de excep.rei iudi. Sed ipſe hoſti.tꝫ
ꝯtrariū vt ꝓpter ꝯnexitatē videaſ renūciaſſe
appellatōni etiā quo ad aduerſariū Do.an.
nitiſ ſaluare dictū Inn.qꝛ articul⁹ attēptati
eſt ſepabilis a cā ꝓncipali. ꝫ ego puto dictuꝫ
hoſti.eſſe veri⁹. Moueoꝛ qꝛ vnita fuit ſ appel
latio ⁊ poti⁹ ꝯcernebat ptē q̄ iudicē exq̄ liti/
giū erat inter ptes nec vr̄ iudex appellare. ꝫ
ps aduerſa.ideo iudex neceſſario nō citaſ in
cā appellatōis.vt eſt tex.in.c.venerabilib⁹.p⁹
ꝓncipiū.ꝺ ſē.ex.li.vi. Nā cū tex.ſ in ſi.dicat
ꝙ vr̄ appellatōi renūciare dꝫ intelligi ꝺ appel
latōe etiā reſpectu ptis. ¶ Itē ſi articul⁹ attē
ptati eſſet hic ſepabilis ab appellatōe ꝯtra ꝑ
tem nō ꝓpoſuiſſet iſte ꝯtraria ꝫ fuiſſet hic au
dit⁹ vt ſic ꝓteſtatio opareſ reſpectu ptis.pe/
titio vero quā faciebat reſpectu iudicis. Ad
h̄ tex.nō.in.c.venerabilib⁹.ꝫ.ſ ſi excōicat⁹. p⁹
ꝓn.de ſen.excō.li.vi.ꝫ hoc ē falſuꝫ vt patet in
ſi.lr̄e. Itē hoc expſſe colligiſ in ꝟ.nos igitur.
vbi dicit tex. ꝙ ſicut inferioꝛ nō pōt ꝯgnoſcē
de appellatōe interpoſita ad papā.ita nec ꝺ i
nouatis poſt appellatōꝫ. ¶ Alteri⁹ aduerte
ad vnū ſingulare dictū qđ nō. Inno. dicens
ꝙ ſi poſt inflictū grauamē ps grauata aliq̄d
agat corā iudice puta ꝓducendo teſtes. pōt
nihilomin⁹ infra decēdiuꝫ a tpe illati graua
mis appellare.qꝛ ius dat grauato decendiū
vt.ꝫ.illud tēp⁹ ꝺliberare valeat vtꝝ ſibi expe
diat appellare.ideo ea que agit medio tpe eē
cū iudice nō ꝓiudicāt appellatōi īterponēde
ꝫ tu vide gl. Io.an.in.c.ſi.eo.ti.li.vi.⁊ dños
de rota deciſ.cclxxxviij. ¶ Cōclude ſic ꝙ aut
pars grauata ſponte actū facit coraꝫ iudice
⁊ vr̄ renūciare facultati appellandi ar.e. que

habent̃ in.c.inſinuante.de offi.dele.maxīe qñ
id qđ facit eſt executiuū grauaminis p̃ceden/
tis.vt in.l.ad ſolutõez. C.đ re iud.⁊ i.c.qđ ad
ↄſultatõez.e.ti. Aut ſpõte nõ egit ꝫ iudex p̃fix
it ſibi t̃minū ad certū q̄d faciēdū tūc lꝫ illđ fa/
ciat nõ ꝑ h̃ renūciat facultati appellandi rõne
grauamis p̃teriti.qꝛ ex q̃ nõ appellauit tenet̃ ĩ
teri parere iudici nõ tñ dꝫ facere actū executi/
uum grauamis p̃teriti.vt in.d.c.qđ ad ↄſulta
tionez. Pro vtroq; mēbro diſtinctionis facit.c
arbiter.de offi.dele.li.vi.vbi ſubuenit̃ ei q̃ ne/
ceſſitate ductus aliq̄d facit. Et vide ad hunc
articulū qđ dixi i.c.qđ ad ↄſultatõez.ſ.ti.ꝓx.

Dilectis Per appellõem lr̃ime
intepoſitam p̃ncipale
cū acceſſorijs ad iudicē appellõnis de
fert̃ ⁊ ſñie excõicationis et interdicti pᷓ appello/
nem late nõ tenēt.h̃.d.pᵒ ponit̃ p̃tis narratio
zᵒ diffinitio ibi qꝛ đo. Nõ p̃mo clericuz poſ
ſe detineri in vinculis ꝑ ſupiorē ſuū donec ſa
tiſfaciat de delicto lꝫ actū ſit ciuiliter ⁊ etiam/
ſi opus eſſet poſſet ob hanc cauſã torqueri vt
vtrūq; ꝓbat̃ in.c.i.de depo.facit.c.ſi clericos.ſ.
de ſen.ex.li.vi. Quid ãt ſi ageret̃ ciuilit̃ nū/
quid ꝓ debito poſſit detineri nõ i.c.ij.ſ.de pig.
⁊ ibi dicã. Nõ zᵒ q̄ p̃latus inferioꝛ citra ep̄z
p̃t de iure ſpãli h̃re iuriſdictionē etiaꝫ in crimi
nalibꝰ in clericos dyoceſis.etiam ep̄o excluſo
ita vt nõ ſit locꝰ p̄uentioni.ꝓ h̃ facit.c.irrefra/
gabili.§.exceſſus.ſ.de offi.ord. Nã ep̄s hic p̄
uenerat iſtū decanū in captura p̄ſbyteri. ⁊ ni/
hilominꝰ decanꝰ illū repetebat tanq̄ ſpectãtē
ad iuriſdictionē ſuã an h̃ poſſit induci reſpc̄u
certe p̃tis dioceſ.vt excluſo ep̄o habeat inferi
oꝛ ibi iuriſdictionē plenariaꝫ eſt qđ nõbilis et
plene eã tango.in.c.cū cõtingat.de fo.ↄpe.vbi
vide.⁊ vide Jo.an.in.c.ſi ep̄s.de offi.oꝛ.li.vi.
ĩ nouel. zᵒ nõ ⁊ tene mēti q̄ iudex eccl'iaſticꝰ
p̃t repetē ſbditū ſuū ab alio iniuſte detētū.int̃/
eſt ei ſua ne violet̃ eiꝰ iuriſdictio vt poſſit ſub/
ditꝰ ſibi ⁊ eccl'ie ſue debita ſeruitia impendere
ſic ⁊ p̃tãs repetit ſubditū ſuuꝫ vt poſſit mune
ra ꝑſonalia ſubire.l.de iuri.ff.ad munici. et vi
de tex.cū gl.in.l.i.§.ꝑ hanc.ff.de rei vendi. Sic
dñs repetit aſcripticiū ſuū.vt in.c.ij.ſ.de iude
is.creditoꝛ đo nõ p̃t repetē debitorē ſuum ab
alio detentuꝫ ſ̄m Jnno.⁊ bñ qꝛ creditoꝛ nõ hꝫ
ius in ꝑſonã debitoris.ſecꝰ in ſupiorībꝰ dicen
dū eſt.de q̃ vide glo.opti.in.c.auc͞te.de p̃uil.li
vi.⁊ quedã pulcra tangunt̃ h̃ ꝑ Jnno. Gl.tñ
in.d.c.auc͞te.poſuit cõcluſiue dicta Jnno.hic.
ideo illa omitto. Tractat enim an dñs poſſit
agere ꝓ iniuria vel furto facto ſubditis vl' co
lonis ⁊ q̄d ſi turbat̃ ⁊ an poſſit intentare ali/
as actiones eis ↄpetentes.⁊ vide de h̃ Jo.an
⁊ Archi.in.c.ad ap̄lice.đ re iudi.li.vi.ꝑ Arch.

ij.q.i.in p̃miſ. vide bo.tex.in.c.lꝫ maxime.in fi
de ꝓba. Et Guil.de zenze.in.cle.ſi dñm.de re
li.⁊ vene.ſanc.⁊ dñi de rota deciſ.ccclxxx.⁊ vi
dent̃ p̄dicti cõiter ↄfirmare dc̄a Jnn.h̃. Nõ
ʀᵒ dc̄m ſatis nõndū ſupiorē poſſe appellare ne
dum ꝓ ſe ꝫ etiã ꝓ ſubditis ſuis.vt pꝫ ibi ſe ac
ſuos ⁊c̄ qđ ꝓcedit ſ̄m Jnno.qñ ſupioꝛ p̃t pre/
tendere aliq̄d intẽeſſe reſpectu ſubditoꝝ. inter/
erat eni h̃ ep̄i interdc̄m non poni etiã reſpectu
ſubditorū.qꝛ curare dꝫ vt ꝑl's nõ patiat̃ defe
ctū in diuinis ⁊ vt corroboret̃ ĩ fide ne ſanguis
ſbditoꝝ de ſuis manibꝰ requirat̃.ſ.de off.ord
irrefragabili.⁊ in.c.int̃ cetera.x.q.i.regēda. al'
r̃glariter nõ appellat q̄s ꝓ alio in ciuilibꝰ. nã
regula in appellõne ē vt nõ audiat̃ is cuiꝰ nõ
int̃eſt ij.q.vi.nõ ſolēt.⁊ in.c.cū int̃ R.ſ.de elec
⁊ᵒ nõ aliud pulcrū ⁊ ſingulare dc̄m nec me
mini q̄ alibi ꝓbet̃ nec ſolet ad hoc adduci iſte
tex.videlꝫ q̄ ſi appellãs extra iudiciuꝫ ⁊ appel
latꝰ hñt diuerſos iudices p̃t appellãs ſe ſubij/
cere ꝓtectioni ſui iudicis ⁊ ad illū appellare ⁊
tl'is appello tuebit̃ ip̄m appellantē vt h̃. Hic ei
ep̄s hēbat archiep̄m in iudicē ordinariū.ꝫ ar
chiep̄s nõ erat iudex decani q̄a metropolita/
nus non eſt iudex ſubditoꝝ ſui ſuffraganei.ꝫ
ſi ep̄s vult ↄuenire ſubdituꝫ ſunt aſſumēdi ar
bitri.xi.q.i.ſi clericꝰ.nõ.ĩ d.c.irrefragabili. Et/
ſi diceres q̄ ꝑ appellõnez archiep̄us efficit̃ iu
dex ſubditoꝝ ep̄i.vt in.d.c.paſtoral'.dico illud
ꝓcedē qñ appellat̃ ab ip̄o ep̄o.qꝛ tūc archiep̄s
tanq̄ ſupioꝛ hꝫ corrigē ſc̄m ep̄i ꝫ h̃ nõ appellat̃
ab ep̄o.ꝫ ipſe ep̄s appellabat ſubditū ſuuꝫ ad
archiep̄m ⁊ appello extraiudicialis ē q̄daꝫ ꝓ
uocatio ſeu ↄuentio.vt in.c.cū ſic.ſ.e. Op.
ↄtra tex ⁊ nõbile h̃ collectū. de.d.c.ſi clericos.
de ſen.ex.li.vi.vr̃ eniꝫ q̄ non potuit ep̄s appel
lare decanū ad archiep̄um rõne p̄dicta. Solo
ↄtrariū ē difficile.ꝫ p̃t ſic rñderi q̄ aut ep̄s vl'
alius appellãs extra iudiciū vult trahere ap/
pellatū ad iudicē ꝓpriū appellãtis vt faciat ſi
bi iuſticiã đ appellato ⁊ nõ p̃t h̃ debet tunc ap
pellare ad iudicē appellati cū ſit quedaꝫ ↄuen
tio.vt.ſ.dixi.⁊ actoꝛ dꝫ ſeq̃ forum rei. đ fo.ↄp.
cum ſit.⁊ hoc caſu habet locum contrarium.
Aut appellans appellat ne turbet̃ in iure ſuo
ita q̄ in veritate eſt reus.⁊ tūc p̃t ſe ſummitte
re ꝓtectioni ſui iudicis ⁊ ad eum appellare ex̃
iudiciuꝫ. vt h̃ eſt caſus valde nõbilis. Rõ eſt
qꝛ cū ſit reus originalit̃ ⁊ re ipſa p̃t illã cauſã
deducere ad iudicē ſuū.ſic facit reus' quando
vult ↄuenire actorez ſup exceptione ſibi ↄpetē
ti. Nã trahit actorē ad iudicem ſuū vt potius
inſpiciat̃ natura cē q̄ actꝰ ꝓuocatõis ad iudi
ciū.vt plene dico in.c.ſiquis ↄtra clericum.de
fo.ↄpe.allegãdo ꝓ h̃ vltio mſtas ↄcordãtias.
Ex his habes nouã inſtructionē ad quem ſit

appellādu3 extra iudiciū q̄n actor ⁊ re⁹ ſūt di
uerſi fori nec al' inueſtigaui.ī iudicio d̄o ſēȝ
ē appellādū ad ſupiorē tribunalis a quo ap
pellať.vt in.c.romana.§.dēt. ⁊ q̇d ibi nō.eo.
ti.li.vi. ¶ Sexto nō ꝙ īterdictū pōt ferri ſub
certo mō ita vt eo exn̄te h̄eat īterdictū vires
ſuas mō vero ceſſāte ceſſat effect⁹ interdicti.
vn̄ decan⁹ ꝗ ſubiecit.eccl'iaȝ interdicto q̄diu
ep̄s eſſet pn̄s in ciuitate. ⁊ ſic ep̄o pn̄te h̄ebit
effectū.eo abn̄te ſuſpēdit effect⁹.ſecus vr̄ ī ex
cōicatōe qꝛ ſemel excōicat⁹ nūq̄ deſinit eē ex
cōicat⁹.etiā deficiēte mō ſeu ↄditōe niſi p̄⁹ ab
ſoluať. Et id q̇d dixi de interdicto h̄ēt locum
in ſuſpēſione. ⁊ vide ad vtrūq̄ bonū tex.cuȝ
gl.nō.in cle.i.de deci.⁊ Inno.in.c.cū bone.de
eta.⁊ qua. ¶ Nō ſeptio vnū aliud dictuȝ q̇d
nō credo alibi ita bene ꝓbari neq̄ audiui al'
ad ꝗ iſtū tex.allegari ꝙ q̄uis n̄ detulerit q̄s
appellatōi aduerſarij nihilominus ſi ip̄e poſt
modū appellat ī alio articulo eť ī eadē cā ta/
lis appellatio defēdit appellantē etiā reſpectu
aduerſarij cui⁹ appellatōi noluit iſte deferre
⁊ ſinglr̄ iſte tex. ꝓbat opionē quā tenui in.c.
an ſit ↄferēdū.§.eo.ↄtra opi Jo.an.⁊ do.an.
Nec allegaui ibi tex.iſtū ꝗ ei vt apte colligiť
ex tex.decan⁹ nō detulit lr̄e appellatōi epi.et
tn̄ appellatio ſua poſtmodū interpoſita ī alio
articulo eiuſdē cāe nedū defēdit ip̄m appellā
tē reſpectu officialis a quo appellať ⁊ q̄ detu
lit appellatōi ſue. ꝗ reſpectu epi q̄ appellatōeȝ
ſuā nō approbauit ⁊ in tm̄ valuit appellatio
decani vt impediret validitateȝ excōicatōis
late ꝑ ep̄m.⁊ ſic ep̄s tenebiť hic deferre appel
latōi decani interpoſite in alio articulo eiuſ/
dē cāe lȝ decan⁹ nō detuliſſet ꝓus appellatōi
epi.⁊ hoc ſemꝑ nō qꝛ facio de hoc dicto maxi
mū feſtū. ¶ Octauo nō ꝙ ſn̄ia interdicti pōt
ſuſpendi ꝑ iudicē interdicentē ⁊ ꝙ appellatō
ꝑe ſuſpēſionis interpoſita opať dilatōnem
ſuſpenſionis in euētu appellatōis. ⁊ videť ꝗ
caſus expſſus in d̄.nō obſtāte. ꝓ opi. Jo.an.
in.c.ad hec.§.eo.ti. ⁊.ī.aliquid dicā. ¶ Nō in
d̄.officialis. ꝙ iudex ſemel ↄferēs appellatōi
nō pōt ampli⁹ penitere ⁊ reaſſumere in ſe cāȝ
qꝛ iuriſdictio ē trāſfuſa in ſupiorē. vt in.c.cū
appellatōib⁹.eo.ti.in.vi.vn̄ non valȝ ꝓceſſus
etiā al's legitime factus ꝑ iſtū iudicē q̄ detu/
lit appellatōi. ¶ Nō ↄſequēť ꝙ turbās diui/
nū officiuȝ pōt excōicari. ¶ Itē nō ꝙ vbi ap
pellatio extraiudicialis int̄ponit ex ꝓbabili
⁊ veriſimili cā.ſcȝ a iure approbata reuocanť
oīa in ↄtrariū poſtmodū attēptata. licet al's
non ꝓbeť veritas cauſe. vt hic ē tex. nōbilis
⁊ plene exaīat Inno. Nā papa nō mādauit
p̄⁹ inq̄ri vtꝝ iſte p̄ſbr̄ ſpectarȝ ad iuriſdictōnē
decani vel epi ꝗ imediate ꝓnūciauit īt̄dictuȝ

nullū tāq̄ interpoſitū poſt appellatōeȝ legiti
mā.q̇d bene nōbis. ¶ Itē nō aliud pulcerri/
mū dictū ꝙ attēptatū poſt appellatōeȝ extiudi
cialē ē nullū n̄ ſolū q̄n appellať extra iudiciū
ab aliquo vt a iudice ꝗ etiaȝ q̄n appellať ab
aliquo vt a ꝑte qui poſſet attēptare aliquid
in iniuriā appellātis q̇d directo eſt ↄtra nō.ꝑ
do.an.i.c.ↄſuluit.§.e.⁊ ibi.dixi.nā ꝗ ep̄s ap/
pellauit a decano nō tāq̄ a iudice ſuo cū eēt
ſibi ſubdit⁹ ꝗ appellauit ab eo ne p̄textu ↄſue
tudinis iniuſte ſubijceret eccleſiā int̄dicto et
vigore appellatōis interdictū iudicať hic irri
tū. ¶ Ultio nō ex ſi.lr̄e. ꝙ denūciatōi ſupio
ris denūciātis aliqueȝ excōicatū ⁊ vitādū n̄
eſt obtēꝑādū ſi ꝓbabiliter ↄſtat veritatē eſſe
in ↄtrariū vtputa qꝛ fuit excōicatuſ p⁹ appel
latōneȝ lr̄iaȝ. ¶ Ex quo nō duo p̄⁹ ꝙ ſola de
nūciatio excōicatōis nō ꝓbat quē eſſe excōi
catū vt hic ⁊ ꝙ nō teneť ſubditi obtꝑare pre
lato denūciāti excōicatū p⁹ appellatōeȝ vitā/
dū vide do.d̄ rota dciſ.cclvi. Hodie vide q̇d
h̄ēt in.c.ſoler.in ſi.d̄ ſen. excō.li.vi. ¶ In glo.
ij.ibi ciuitatē vel eccl'iaȝ.ꝛc̄.nō bene hāc gl.ex
qua h̄ēs ꝙ inferiori ꝓlato citra ep̄m p̄t ex cō/
ſuetudine ↄpetere ptā̄s interdicendi nedū ec
cleſiā maiorē ꝗ totā ciuitatē. Hoſt. tenet ꝗ cō
trariū reſpectu ciuitatis.adducit nō.c.cū cō/
tingat de fo.ↄpe.vbi tractauit nūq̇d ea q̄ ſūt
meri imperij ⁊ ſupme ptā̄tis poſſit p̄ſcribi ꝑ
inferiorē. ⁊ qꝛ hoſtiē.ibi tenuit ꝙ nō.ideo hic
ponit opi.iſtaȝ ↄtrariā. ¶ Sed qꝛ vt ibi dico
cōis opio legiſtaꝝ ⁊ canoniſtarū eſt in ↄtra
riū.facit q̇d nō. Jo.an.in d c.ſi ep̄s.⁊ mihi ꝗ
dictū glo.placet. Alij intelligūt hūc tex.vt lo
quať in ceſſatōe a diuinis. Nā dr̄ia eſt inter
ceſſatōnē a diuinis ⁊ ſn̄iaȝ interdicti. Nā ceſ
ſatio a diuinis eſt quid facti. nō ei ē aliud q̄
ſuſpendere organa miniſtroꝝ vt ibi non cele
brent. ¶ Sn̄ia vero interdicti ē q̇d iuri. Un̄
ſupponiť ille loc⁹ interdicto ita ꝙ ibi celebrāſ
quātūcūq̄ forēſis incurret irregularitatē qꝛ
celebrat in loco interdicto.vt in.c.is qui.d̄ ſē
ex.li.vi.ſecus aūt q̄n clerici deliberant indu
cere ceſſationē.qꝛ tūc celebrans ibi nō efficiť
irregularis tāquaȝ nō celebrans ī loco inter
dicto.hoc notanter voluerunt docto.in.c.irre
fragabili. preall'.⁊ ꝗ. ¶ Dubiū tn̄ remāet q̇d
ſi ceſſatio a diuinis eſt gn̄alis. puta reſpectu
totiuſ ciuitatis nūquid ibi celebrans efficiať
irregularis. Jo. and.tāgit in.c.ſi canonici.de
offi.ordi.li.vi.⁊ ↄcludit ꝙ ſic.qꝛ talis ceſſatio
gn̄alis equipať interdicto ꝑ cle.i.de ſen.excō
¶ Sed do.an. dicit hic ſub dubio forte ꝙ ex
toto nō ꝓcedit illa equiparatō.⁊ hoc ego veri⁹
putarē ꝙ celebrans ī ceſſatione generali non
efficiať irregularis. Regula eſt vt nunquaȝ

quis incurret irregularitatē niſi ī caſibus iu
re expreſſis. vt in. d. c. is qui. ꝫ iure non cauet
ſ. de celebratione in loco interdicto. Nec ob. illa
cle. i. q̄ facit equationē tm̄ in illo caſu. ⁊ pene
nō debent extendi. vt rſa odia. ⁊ rſa ī penis. de
re. iu. li. vi. Mihi tñ pl⁹ plz vt ħ. c. loquat̄ in ve
ro interdicto ꝑ tex. in ꝟ. qꝛ vero. vbi ponunt̄ ver
ba pape ⁊ papa ſꝑ appellauit ſñiam interdicti.
Itē ceſſatio a diuis eſt q̄d facti iō non cadit il
luo ꝟbum irritā. poſitū in tex. ⁊ illud ꝟbuz in/
anem. ⁊c. Itez appellō ħ habuit ſuſpendē inter
dictū qd̄ nō faceret in ceſſatione cū illa ſit q̄d
facti. ea eni q̄ ꝯſiſtunt ī facto nō ſuſpendunt̄ ꝑ
appellōnē ꝫ opus eſt ꝯtrario facto ar. in rſa. i.
de re. iu. ⁊ in. l. nihil tā nāle. ff. de re. iuri. In
gl. iij. in fi. aduerte ꝙ ħ dictū ē ꝯtra deciſionē
c. nā ſi veꝝ eſſet dictū gl. appellō epi nō fuiſſet
ltima. cui⁹ ꝯtrariū hic dr̄. ꝟ dic ꝙ gl. voluit po
nere rōnē q̄ potuit mouere iſtū decanū ad nō
deferendū appellōni epi. qꝛ adhuc tenebat pre
ſbyteꝝ in vinculis. rō decidendi in ꝯtrariū ſu
mit̄. ⁊ ex gl. in ꝟ. diuerſos. nā lʒ eſſet notorium
epm̄ detinere pſbyteꝝ. nō tñ erat notoriū ꝙ in/
iuſte detineret iō hēbat ius cōe ꝓ ſe. In gl.
in ꝟ. ſuſpendendū in fi. hec gl. multū intricate
ꝓcedit ⁊ iō dubitauit de ꝟitate q̄ōnis ⁊ non
fuit auſa firmare pedes. Et idem fecit in. c. ad
hec. §. e. Et de mā dic vt ibi plene dictū fuit. tñ
iſte tex. vt. §. dixi mltū vrgꝫ me ad tenēdū opi
Jo. an. in. d. c. ad hec. vbi dixi ꝙ ſnīa interdicti
pōt ſuſpēdi ab ipō interdicēte. ⁊ ꝙ appellatio
medio tpe īterpoita differt ſuſpēſionem ī euē/
tu appellatiōis. Et q̄q̄ Jo. cal. ibi teneat con
trariū in ħ vltimo ⁊ placebat m̄ ſua opi. ibi tñ
iſte tex. vt dixi multū vrget in ꝯtrariū in ꝟ. nō
obſtāte. illa ei ſunt ꝟba pape ⁊ ꝯſūdit decanū
allegātē ſuſpēſionē ad excuſationē ſuā. et dic̄
Jo. de lig. ħ eſſe caſū. nec loquit̄ de ceſſatōne a
diuinis vt q̄dam volunt ꝫ de vero interdicto
vt colligit̄ ex ꝟ. qꝛ vero. Nō tñ gl. in fi. ꝙ in/
ferioꝛ citra papā nō pt̄ ſuſpendē ſententiā ex/
cōicationis ꝟ papa ſic. ꝫ intelligo ꝓcedere in
papa rſpectu eoꝝ que inſunt ſñie excōicatōis
de iure poſitiuo quo ad ea videlʒ q̄ ꝯcernunt
iſtam eccleſiā militantē. nō aūt quo ad ea q̄
ꝯcernūt eccleſiā triumphantē. ad ħ. c. a nobis
de ſen. ex. ⁊ vide gl. ſinglarem in. c. qd̄cunq̄. xx
iiij. q. i. q̄ dicit iudicē eccleſiaſticū nullam vim
poteſtatis exercere ferendo ſñiā cenſure quo
ad eccleſiā triumphantē. qꝛ ſi q̄s deliquit. im/
mediate excōicat⁹ eſt q̄ ad deū ſi non deliquit
nō pt̄ ſepari a grā dei ꝑ ſñiā iudicis. vt in. c.
cū ex̄ni. de re iudi. li. vi. In glo. in ꝟ. deferen
dū. in fi. glo. male refert factū. nā ſi officialis ṗ
us ꝓnūciaſſet interdictū nullū. valuiſſet ꝓceſ/
ſus. Sʒ ṗus detulit appellōi ⁊ poſtea ꝓnūcia

uit qd̄ facere nō potuit cū ꝑ delationē eſſet ab
eo abdicata iuriſdictio. vt in. d. c. cū appellōni/
bus. In gl. penl̄. in fi. Jo. an. ⁊ cōiter doc. ſe
quētes dicūt ꝙ licʒ appellō decani fuiſſʒ min⁹
ltima tñ exquo iudex detulit illi nō debuit ꝓ/
cedi ꝯtra ipm̄ ꝑ. d. c cuʒ appellōibus. hec ratio
mihi non plʒ. qm̄ licet delatio iudicis minus
ltima hēat ligare man⁹ ipſius iudicis deferē
tis. non tñ potuit ligare man⁹ epi qui non de
tulit. Si ergo appellō decani fuiſſet min⁹ ltīa
valuiſſet excōicatio lata ꝑ epm̄ vt in. c. licʒ. de
ſen. ex. li. vi. Ideo placʒ m̄ dictū glo. ꝙ appellō
decani fuit al̄s ltima. nā ſm̄ iſta tpa q̄libet ap
pellō deferebat cām ad ſupiorē. exquo nō erat
manifeſte friuola. vt nō. in. c. paſtoralis. §. eo.
Gl. fi. fuit declarata in vno nobili.

Ut nostrum

Hoc. c. legitur varijs modis ⁊ vt cuilibet lecture ſatiſfiat ita gñalr
ſummat̄. Poſtq̄ pp aliq̄m cauſā ad ſe reuocat
nō valʒ ꝓceſſus poſtea ꝑ minorem iudicē fa
ctus. ſic̄ non valeret ſi fuiſſet ab eo ltie appella
tum. ṗ⁰ ponit dcm̄. z⁰ rōem dicti ibi cū plus.
Nō ṗmo ꝙ ꝑ reuocationē alic⁹ negocij ad ſe/
dem aplīcā ligant̄ man⁹ iudicis inferioris.
vt nihil valide in eadē cā attēptare poſſit. Et
idem eſt ſm̄ doc. in alio ſupiore circa papā dū
modo habeat ptātem ad ſe reuocandi tāle ne/
gociū. ꝓ ħ. l. iudiciū ſolui. ff. de iudi. ⁊. c. ſuper
q̄ōnē. ꝺ offi. del̄. An aūt ſupioꝛ videat̄ ad ſe
negociū reuocare ſi ſup illo aſſumit cognitio
nem int̄ ptes vel ex officio. vide qd̄ nō Inno.
in. c. cū M. de oſti. Et ex ħ infero ꝙ ſi epūs ad ſe
reuocat aliqd̄ negociū attēptatū coram vica
rio ſuo nō valet poſtmodū q̄cq̄d facit vicari⁹
in illa cā. pt̄ enī epūs interdicere vicario ſuo ne
de aliq̄ negocio ſuo ſe intromittat. vt nō. In/
no. in. c. cū rōna. ⁊. eo. ti. li. vi. Nā cuʒ epūs poſſit
ex toto reuocare vicariū ad libitum iuxta nō.
in cle. etſi principalis de Reſcr. fortius poterit
interdicere cognitionem certi negocij. arg. c.
paſtoralis. §. item cū totū de offi. deleg. ⁊ in. l.
q̄ de tota. ff. ꝺ rei ven. ⁊ hoc nō qꝛ ſepe accidit
Scd̄o nō ꝙ reuocatio negocij ꝑ ſupiorē fa/
cta magis operat̄ in inficiendo ⁊ ſuſpenden/
do iuriſdictionē iudicis inferioris q̄ facit ap/
pellatio. Rō eſt qꝛ appellatio ꝯſiſtit in iure. vn̄
niſi ſit ltima nō ſuſpendit iuriſdictionē iudicis
vt in. c. cum appellationibus. eo. ti. in vi. ſed re/
uocatio cōſiſtit in facto ⁊ iuſta ſit ſiue iniuſta.
exquo fit ꝑ ſupiorem ſuſpēdit̄ iuriſdictio infe/
rioris. vt in. d. l. iudiciū ſoluit̄. Opp. contra
tex. vt habeat̄ ver⁹ intellect⁹. c. videt̄ eni ꝙ nō
obſtante illa reuocatione valuerit tradic̄ō ſi
gilli illi clerico facta. qm̄ exquo ꝓceſſerat col/
latō dignitatis vl̄ officij iuxta ea q̄ notāt̄ i. c.

vt noſtruʒ vt eccle. bene. ¶ Hec traditio ſigilli
fuit ꝗ̄oaʒ executio collatōis iā facte vn̄ ꝗ̄ad
modū appellatio nō ſuſpēdit actū iā factū ita
futurꝫ oīo acceſſoriū ⁊ executiuū ad actuʒ de
pterito ꝑ appellatōeʒ nō ſuſpenſū vt in. c. con
ſtitut⁹. ⁊ in. c. paſtoralis. ꝫ. eo. ita ꝑ hāc reuo/
catōneʒ nō debuit īpediri traditio ſigilli exꝗ̄
veniebat acceſſorie ad collatōeʒ ꝑtis factā ꝗ̄
n̄ ſuſpēdit ꝑ hāc reuocatōʒ negocij ad curiā
Sol. ↄtrariū ē difficile ⁊ vario mō ſoluit ma
xime ꝑ Inno. ¶ Sed recitabo tres intellect⁹
ſeu ſolutōes ꝗ̄ videt̄ ſaniores mihi. ¶ Prima
ſo. ꝙ in ↄtrarijs ↄſtabat de electōe ⁊ ↄfirma/
tōe ſeu de executōe ideo ꝑ appellatōeʒ ſeq̄ntē
non ſuſpendit act⁹ oīo acceſſori ad actū iā ex
plicatū. Sed in caſu nr̄o nō ↄſtabat de colla
tōe facta ꝑ̄us lʒ allegaret̄ ꝑ aduerſā pteʒ. vt
colligit̄ ex d. c. vt nr̄m. ⁊ hec ſo. m̄ m̄tū plʒ. ⁊
optie facit in ar. c. ꝑuenit. ꝫ. eo. vbi pʒ ꝙ q2 n̄
ↄſtat de excōicatōe ſuſpendit̄ ipius executō
ꝑ appellatōeʒ q̄tūcūq3 etiā excōicatio per ad
uerſā ptē alleget̄. Exquo eni nō ↄſtat d̄ pri̅ci
pali nō pōt dici valere acceſſoriū attēptatū i
ꝑiudiciū reuocatōis cū h̄ acceſſoriū nō hēat
ꝑ ſe ſbſiſtētiā ſine pri̅cipali. iō nō debuit attē/
ptāri p⁹ reuocatōeʒ negotij. Ex h̄ hēs vnam
bonā limitatōeʒ ad ↄtraria ſupius allegata
¶ Secūda ſo. ꝙ traditō ſigilli h̄ hēbat aliꝗ̄d
iuris ānexū. nā ꝑ hāc traditionē trāſferebat̄
ptās cancellario exercēdi officiū iudicis. ſʒ i
ↄtrarijs illō ↄſecutiuū erat puri facti. hec ſo.
indiſtīcte mihi nō plʒ q2 ſi papa aduocat ad
ſe aliquod negociū ignorās illud p⁹ inchoa
tū ꝑ inferiorē nō vr̄ velle īpedire actū ↄſecu/
tiuū etiāſi hēat ius ānexū iuxta nō. ꝑ gl. nō.
quā tene mēti in. c. ſi eo tpe. de elec. li. vi. que
multū notāt dic̄ ꝙ ſi papa reſeruat ſibi ꝓuiſi
onē alic⁹ abbacie ⁊ an̄ reſeruatōʒ aliꝗ̄s fue/
rat elect⁹ ⁊ ↄfirmat⁹ n̄ vr̄ velle papa īpedire
⁊ reſeruare ſibi bn̄dictionē abbatis cū vēiat
acceſſorie ad actū iā expletū ꝑ inferiorē ante
reſeruatōeʒ pape niſi ex ↄiecturis aliud ↄſta
ret de intentōe pape. Etiā poſſet dici ꝙ hic ex
ↄiecturis ↄſtabat papā voluiſſe negociuʒ oī
mode ad ſe reuocare ꝓpter ſuſpitionē quā cō
cepat ↄtra inferiorem ex collatōe clādeſtina
facta ⁊ ex varia rn̄ſione īferioris. vt colligit̄
in d. c. vt noſtꝝ. vbi inuenies ꝑ glo. caſum ex
ꝑ̄ſſum in iſta decretali. ¶ Nō bene iſtaʒ gl. q2
non ſolet h̄ allegari ⁊ multū limitat mām h⁹
c. ¶ Tertia ſol. etiam eſt Inn. ⁊ dicit ꝙ ſpāle
ē in reuocatione facta ꝑ papā ex certa ſciētia
exquo ad ſe aduocat certū negociū nō valet
ꝗ̄cꝗ̄d poſtmodū attēptat̄ ꝑ inferiorē reſpectu
act⁹ ↄſecutiui ad actū de pterito. Et iō lr̄a hic
dixit ꝙ plus operat̄ aduocatio apoſtolica ꝗ̄

appellatio. ⁊ nō hāc ſolutioneʒ q2 multū limi
tat ↄtraria ꝫ. allegata. ſʒ ego itelligerē ſm ea
ꝗ̄ dixi i ꝑcedēti ſolutōe. Et ꝑ hec habes tres
intellect⁹ ad iſtū tex. prim⁹ plʒ mihi pl⁹ ceteriſ
⁊ iſta nō. Glo. ſunt faciles.

Oblate Si terminū appellatō
nis ꝓſequēde ſtatutū
ab hoīe altera ps ꝑuenit hoc tacito
lr̄as ipetrādo lr̄e nō valent ſʒ terminū iuris
etiā appellat⁹ ꝑuenire pt dūmō nimiū n̄ ꝑcur
rat ⁊ vbi ex dilatione iminet piculū etiā neu
tra pte ꝓſequēte pt iudex ad quē ſupplē ptes
ↄpellēdo ad ꝓſecutioneʒ h. d. cōis diuiſio. 2ª
ibi lʒ igit̄. que diſtiguit. ⁊ 2ᵐ mēbrū diſtictōiſ
ꝓſeq̄t ibi ſi vero. in tertia inſtruit iudiceʒ ibi
ſupior. i 4ª ibi ex his. ↄcludit ad caſū ꝓpoſitū
¶ Nō p° ibi cū quidā iudices ⁊c̄. ꝙ in ipetra
tōe lr̄aꝝ in cā appellatōis nō eſt nec̄e mētōeʒ
facē d̄ nōib⁹ iudicū a ꝗ̄b⁹ fuit appellatū ſʒ ſa/
tis eſt dicē in gn̄e ꝙ iudices ꝗ̄b⁹ fuit cā ↄmiſ
ſa tulerit ſniaʒ. hāc opi. tenuit vbert⁹ ātiqu⁹
doc. vt h̄ recitat Jo. an. qđ nō in practica. ¶
2° nō ar. bonū ꝙ ex ꝑ̄fixione termi facta ꝑ iu/
dicē a ꝗ̄ n̄ vr̄ delatū appellatōi. nā iſta ponūt
hic vt diuerſa. dr̄ eni in tex. ꝙ nō fuit termi⁹
ꝑ̄fix⁹ nec appellatōi delatum. Pro h̄ vide qđ
nō. in. c. cū appellatōib⁹. eo. ti. li. vi. ⁊ in. c. ſepe.
ꝫ. eo. ⁊ ibi dixi. Quid autē ſi in actis dr̄ ꝙ iu
dex benigne recipit appellatōnē an ꝑ h̄ ꝓbet̄
delatio. vide in ſpe. eo. ti. §. nūc dicamus. in ſi
⁊ ↄcludit ꝙ nō vr̄ detuliſſe. tn̄ dicit ꝙ clemē/
ti placebat ↄtrariū. ſatis etiā mihi plʒ ꝑ. c. ſe
pe. ꝫ. eo. ſit ergo iudex caut⁹ i rn̄dēdo. ¶ 2° nō
appellatuʒ poſſe lr̄as impetrare in cā appella
tōis lʒ ipſe in aliquo nō appellauerit. Et nō
practicā lr̄as impetrādi ꝑ appellatū. nā debʒ
īpetrare ſuꝑ ↄfirmatōe ſue ſnie. dēt tn̄ facere
mētōʒ de appellatōe aduerſe ꝑtis. al' lr̄e eſſēt
ſurreptitie. vt nō. gl. in. l. fi. Appellāſ vero dʒ
lr̄as ipetrare ſuꝑ renouatōe ſnie. vt colligit̄
hic ex tex. ¶ 4° nō plures regulas i mā appel
latōis. ¶ Pria ꝙ ſi termin⁹ fuit ꝑ̄fix⁹ a iudice
a quo vl' ab appellāte neutra ps pōt ꝑuenire
huc terminū hoc tacito litteras impetrando
¶ Secūda regula ꝙ vbi termin⁹ n̄ fuit ꝑ̄fix⁹
pt appellās qn̄cūq3 appellatioʒ ꝓſequi ⁊ lr̄as
īpetrare dūmodo ſit. ī. terminū iur. nec fuerit
lrie ꝑuent⁹ ꝑ appellatū vt hic. Appellat⁹ vero
nō pōt qn̄cūq3 ꝓſequi ſʒ ↄʒ ꝙ nimiū nō ꝑcur/
rat. Et facit iſte tex. multuʒ ↄtra opi. Bar. in
auc. ei qui. C. de tēp. ap. vbi dicit ꝙ appellat⁹
pōt qn̄cūq3 ꝓſequi dūmodo faciet citare ap
pellātē ar. l. ſi. C. de tēp. ap. ſec⁹ dicit qn̄ vult
ꝓſequi ſine alia citatōe. q2 tūc debet differre
vſq3 ad vltimū menſem. ⁊ ita intelligit illam
auc. ei ꝗ̄ canonizatā. quo ad ꝓpoſitū. ij. q. vi.

appellatoris nā h̄ in tex. nr̄o appellatꝰ ſolū im/
petrauit lr̄as infra ťminū iuris nec alr̄ ꝓſeq̄
bať ⁊ vr̄ ꝙ nō dꝫ nimiū ꝑcurrē in impetrando
de h̄ aliqd .ꝟ. ¶ Tertia regl̄a ꝙ appellās ꝑt pro
ſequi appellōnē ſuā corā iudicibꝰ impetratis
ꝑ appellatū ſup ɔfirmatione ſn̄ie. ¶ Ex q̄ inferť
ꝙ lr̄e impetrate ſuper ɔfirmatione extendunť
etiā ad infirmationē ſn̄ie ſi iudex viderit illaꝫ
infirmandā. ¶ Qͣ rl̄a ꝙ appellāte nō ꝓſequēte
ꝑt appellatꝰ appellōneꝫ ꝓſeq̄. ɔcordat .d. auť. ei
qui. ¶ ⁊ͣ ⁊ vltima regl̄a ꝙ iudex ad quem ꝑt
moderari iuris terminuꝫ ⁊ ſic ɔpellē ꝑtes ad
ꝓſecutionē appellōnis ſi ex dilatione imminet
periculuꝫ reipublice. ¶ Ↄtrario nō ꝙ vbi tm̄
verſať vtilitas ꝑuata nō ꝑt iudex ad quē mo
derari terminuꝫ ⁊ ſic ɔpellē ꝑtes ad ꝓſecutio
onē appellōnis. ſecꝰ eſt in iudice a q̄. qꝛ ſꝑ ipſe
ꝑt reſtn̄gere ťminū iuris r̄ſpectu ꝓſecutionis
appellōnis. vt h̄ ⁊ in. c. ꝑſonas. ⁊. c. cū ſit. ſ. eo.
Et puto hāc eſſe rōnem diuerſitatis qꝛ iudici
a q̄ ſit ꝑiudiciū ꝑ appellōnem. nā ſepe appellať
fruſtratorie cā differēdi negociū. merito ꝑt ap
pellōni ťminuꝫ ꝑfigere vt fraudibꝰ obuieť. vt
nō. glo. in. d. c. cū ſit. ſꝫ iudici ad quē nullū ſit ꝑ
iudiciū. Ideo ſi ɔmodū publicū expoſcat non
ꝑt ťminū iuris r̄ſtn̄gere. ar. r̄ſe indultū a iure.
de re. iud. li. vi. ¶ Nō ibi a ꝓuocāte verū etiaꝫ
a iudice eccl̄iaſtico bonū tex. ꝙ ťminꝰ iuris nō
ꝑt reſtn̄gi ꝑ appellatū ſꝫ dūtaxat ꝑ appellātē vl̄
ꝑ iudicē. Et ad h̄ ponderāt doct. iſtū tex. vide
qd̄ nō. Spe. eo. ti. §. Aliter. circa ſi. ⁊ tenēt dn̄i d̄
rota dciſ. excix. ¶ Vltimo nō. in ſi. c. ibi lctime
impetratis. bonū argu. a ɔtrario ſenſu. ꝙ ſcd̄e
lr̄e valēt nō faciētes mētionē de ꝑoribus dū/
mō ꝑores ſint nō lctime impetrate. d̄ lr̄is ergo
ſurreptitijs nō ē nc̄e in ſcd̄is facere mentionē
qd̄ nō. ⁊ vide glo. expſſaꝫ in. c. ex tenore. de reſp
⁊ in. c. cū noſtris. de ɔceſ. ꝑben. ⁊ in. c. ſuggeſtū.
de iure pa. qd̄ ꝓcedit etiā in bn̄ficialibꝰ. vt nō
in ꝑal. gl. ⁊ hec bn̄ nōb in practica ⁊ multū ele
ganť facit iſte tex. vt dixi. Innuit eniꝫ ꝑ illud
v̄bū lctime referēdo ibi ad id qd̄. ſ. dixerat dū
mō nimiū nō ꝑcurrat ⁊c̄ ꝙ ſi appellatꝰ nimiuꝫ
ꝑcucurriſſꝫ impetrādo lr̄as ꝑores valerēt lr̄e
poſteriores impetrate ꝑ appellātē lꝫ nō faciat
mētionē de ꝑoribus. qꝛ nō fuerūt lr̄e impetra
te ⁊ argumentū a ɔtrario ſenſu ē fortiſſimū in
iure. vt in. c. cuꝫ apl̄ica .ꝟ. de his q̄ ſi. a pl̄. ⁊ in. l.
cū ꝑtor. ff. de iudi. xxv. di. q̄l. ¶ In glo. i v̄. ꝓro
gari ibi ſi ex iuſta cā. Dicit Jo. an. ꝙ. c. ex rōne
allegatū i gl nō ꝓbat ꝙ ex iuſta cā ꝓrogeť ter
minꝰ iur. Ibi ei ɔcif ei q̄. ꝟ. tp̄s lctimū nō potuit
appellōeꝫ ꝓſeq̄. Dic clarꝰ ꝙ ibi ex noua ɔceſſi
one dať ſcd̄s annꝰ. nō āt fit ꝓrogatio ꝑmi āni
nā ꝓrogare idem ē qd̄ extēdere. vt in. c. p. et. g.
de off. dele. ſꝫ ꝑ lapſuꝫ ꝑmi anni nihil remanet
ergo nō ꝓrogať ꝑmus ānus. ſꝫ ꝓpter ipedimē
tū ɔcediť de nouo ſecūdꝰ ānꝰ. ⁊ vide circa hoc
qd̄ plene dixi in. d. c. ex rōne. ¶ In gl. in verbo
ꝑs appellata. ibi cū in eius fauoreꝫ ānꝰ ɔcediť
⁊c̄. Nō bn̄ hāc gl. iūcto tex. ꝙ pōt appellans qn̄
cūq̄ appellatōneꝫ ꝓſequi etiaꝫ lr̄as ipetrādo
Appellatꝰ v̄o nō ꝑt nimiū ꝑcurrēdo. ⁊ ſic vr̄ ꝙ
nō eſt in optione appellati ꝓſequi appellōnem
qn̄cunq̄. nō ergo dꝫ nimiū ꝑcurrere. ¶ Sꝫ cir
ca h̄ dubitať qn̄ vr̄ appellatꝰ nimiū ꝑcurrere.
Sol. in h̄ ſūt tres opiones ¶ Prima opio ꝙ h̄
ſit ārbitrariū cū nō repiať iure deciſū. ſ. de off.
dele. de cauſ. ¶ zͣ opi. vt intelligať qn̄ nō ſpe
ctat appellatꝰ vſq̄ ad vltimū menſē anni q̄i ve
lint iſti hūc ťminū determinādū ꝑ auť. ei q̄. C.
de tēp. app. canonizatū. ij. q. vi. appellatore. vbi
vr̄ ꝙ appellatore nō ꝓſequēte ꝑt appellatꝰ ſe of
ferre in vltimo mēſe anni ⁊ appellōneꝫ ꝓſequi
Jus enī vr̄ arbitrāi vt ex ꝑte appellati q̄ nihil
de nouo ꝓductur ē poſſit cām expedire infra
menſē ¶ zͣ opio ꝙ reſpc̄u ꝓſecutionis habeat
locū illa auť. ſꝫ reſpectu impetratōnis lr̄aꝝ ſit
arbitrariū cū lr̄e ſint impetrāde an̄ vltimū mē
ſem. ⁊ ſic intelligať iſte tex. reſpc̄u impetratio/
nis lr̄aꝝ. Jo. an. cum q̄ videnť tranſire doct. ſe
quētes tꝫ ſimpl̄r ꝑmā opi. ꝙ ſit arbitrariuꝫ et
ɔſiderandā ſūt in ārbitratu. ɔditio ꝑſone. qua
litas cāe ⁊ loci diſtācia. ar. in. c. cū ſit. ſ. e. ¶ Sꝫ
aduerte q̄a vt. ſ. dixi Bar. in. d. auť. ei qui. vr̄
tenere nouā opi. in hac mā. dicit enī vt. ſ. dixi
ꝙ appellatus ꝑt qn̄cunq̄ ꝓſequi faciendo ad
cām citari appellantē. Ad h̄ adducit. l. ſi. §. illd̄
C. de tēp. ap. ſꝫ ſi vult ꝓſeq̄ ſine alia citatione.
tūc dꝫ differre vſq̄ ad vltimū menſeꝫ anni. qꝛ
videť appellās cām hr̄e ꝓ derelicta. ⁊ ſic intel/
ligit dictā auť. ei qui. ¶ Sed profecto vt. ſ. dixi
huic opi. fortiť obuiat iſte tex. hic eniꝫ appella/
tus volebat proſequi ſine noua citatione. ſed
ꝑus lr̄as impetrauit ⁊ tandē dicit h̄ ꝙ etiam
lr̄as impetrare nō ꝑt nimiū ꝑcurrendo. qꝛ vr̄
velle ſupplantare appellantē cui a iure datꝰ eſt
annꝰ. ¶ Itē ſi ceſſarēt iura inſtar iudicio meo rō
nālis. nā cū appellās tēdat ad infirmationeꝫ
ſn̄ie ⁊ poſſet mſta de nouo ꝓbare. vt in. c. cum
io h̄s. de fide inſtru. ⁊ in. l. ꝑ hāc. C. de tēp. app.
et forte hꝫ ad longinq̄s ꝑtes ꝓficiſci pro mu/
nimētis cauſe. duꝝ ē dicere appellatū poſſe eū
ɔpellere qn̄cunq̄ ad ꝓſecutioneꝫ appellōnis.
nā vt diciť h̄ in gl. iſte annus pure dať appel/
lanti. quia ipſe agit et appellatꝰ ſe defendit. gͦ
nō dꝫ poſſe appellatꝰ iuris bn̄ficiū decurtare.
Pro h̄ qd̄. ſ. dixi. licꝫ eniꝫ appellans poſſit ab/
breuiare terminuꝫ iuris reſpectu proſecutōis
nō tn̄ hoc ꝑt appellatꝰ. qꝛ nō tractať de fauore
ſuo. et hec eſt bō rō. Concludaſ ergo ꝙ reſpc̄u
impetratōnis lr̄aꝝ ſit arbitrariuꝫ qn̄ dicitur

appellatus nimiū ꝑcurrere.nā forte hēt lr̄as
portare ad lōginq̄s ptes. q̄ńq ad ꝓpinquaſ
ideo ſuccedet boni iudicis arbitriū. ⁊ ī h̄ in/
hereo ꝑme opi.quā ſeq̄t Jo.an.h̄ rſpectu pro
ſecutōis poſtmodū fiēde corā iudicib⁹ nō plz
illa opi.vt ſit arbitrariū.h̄ expectabit vſq ad
vltimū mēſem. qꝛ ius arbitrat̄ q̄libet cāz ap
pellatōis q̄tūcūq arduā poſſe decidi .ꝗ.mēſē
ex pte appellati.cuz ipſe nō expectet aliud niſi
ꝯfirmatōz ſnie.vt ī d.auc̄.ei.q̄. Uel dic ⁊ me/
li⁹ ſaluādo dictū bartl ꝙ appellat⁹ ñ p̄t nimiū
ꝑueniēdo lr̄as ipetrare qꝛ vt dr̄ in lr̄a videt̄
feciſſe cā ſupplātādi aduerſariū vt ſic hēat iu/
dicē ſibi gratū.qd̄ eſſe nō dēt cū iudex non ſit
deputād⁹ ad inſtātiā vni⁹ ptis tm̄ h̄ vtriuſq
vt.l.obſeruādū.ff.de iudi.⁊ nō.in.c.cuz ꝶ.de
offi.dele. Sed in ꝓſecutōe appellatōis nulla
eſt ſupplātatio. cū ſi hēat ꝓbationes in remo
tis ptib⁹ poſſit ad hoc petē dilatōes.⁊ ꝓ hoc
pōt adduci hec lr̄a h̄ mō.nā h̄ dicit̄ ꝙ hic im/
petrauit lr̄as nimiū ꝑcurrēdo ergo ñ ꝑcurrē
do pōt q̄ńcūq appellatōez ꝓſequi ergo nō te
net̄ expectare ad vltimū mēſē.bñ ei iſte tex.ſci
uiſſet hoc dicē ſi hoc voluiſſet. 2⁹ facit hec
lr̄a ꝑ locū a ſpāli. ſi ei denegat̄ ſola ipetratio
iudicis nimiū ꝑueniendo.ſec⁹ vr̄ ſi vult ꝓſeq̄
corā iudice ad quē. ꝙ ip̄e appellās elegit.
Tertio facit lr̄a ibi maxie ſi ex dilatōe ⁊c̄.que
a pte ſētit ꝙ ñ tenet̄ expectare vſq ad vltimū
mēſē āni. Ultio q̄rit̄ q̄ ē rō diuerſitatis in
ter terminū hoīs ⁊ terminū iuris vt termin⁹
hoīs ꝑueniri nō poſſit etiā ꝑ appellātē.⁊ t̄mi/
n⁹ iuris ſic.varie reddūt̄ rōes plus plz mihi
opi. Jo.an dicētis ꝙ termin⁹ hoīs dat̄ ad ꝓ
ſeq̄ndā appellatōez.vt in.c.cū ſit.ꝭ.eo.termin⁹
iuris dat̄ ad ꝓſequēdā ⁊ finiēdā.vt in cle.ſic
eo.ti. Non ergo dz differri iſto caſu ꝓſecutio
vſq ad finē termini iurl qꝛ tūc nō poſſet finiſ
hri .ꝗ.terminū iurl. h̄ qꝛ p̄m⁹ termin⁹ dat̄ ad ꝓ
ſeq̄ndū tm̄ vtraq ps dēt expectare t̄minuz.al̄
videret̄ q̄dā ſupplātatio. Quero qꝛ hic lr̄a
tm̄ exēplificat in cā electōis.vt iudex ad quē
poſſit terminū reſtringere.qd̄ in alijs cauſis.
So.dic.ꝙ ea q̄ dicūt̄ cā exēpli nō hñt diſpōez
reſtrigē. Uñ pōdera ꝙ hoc dictū ē gñale viz
vbicūq viderit ex dilatōe piculum iminere.
Et ideo dicit Jo.an.hūc tex ꝓcedere vbicūq
de re publica litigat̄ vel de ꝓuiſiōe eccl̄iarū
vel de ſalute aīe arg.ꝭ.de elec.cū nobis olī.
Jdē dicit goffre.ſi agit̄ de mr̄imōio carnali ī
alijs cauſis q̄ celeritatē deſiderāt.ff.de dam.
infec.l.i.C.de ferl.l i. ⁊ nō hoc vltimū qꝛ ſatiſ
mihi placet.argu.op.in.c.licet.de ferl.⁊.c.fi.ꝺ
iudi.⁊ quod ibi nō.

PErtuas Altera parte cōtumaciter abſēte pōt

iudex appellatōis et̄ p̄ncipal̄r negociū diffini/
re ſi p⁹ litl.ꝯtl.fuerit appellatū.diuiſio cōis. 2⁹
ibi nos igit̄. Nō p⁹ bonū ar.ex iſto tex.ꝙ ꝑ
ſniam diffinitiuā ñ tollit̄ effect⁹ ꝯteſtatōis li/
tis facte in p̄ma inſtātia.⁊ ꝓ hoc facit tex.i.l.
ita demuz. C.de ꝓcur.vbi tex. ſatis nōbilis
vr̄ innuere ꝙ in cauſa appellatōnis non pōt
opponi exceptio dilatoria ꝯtra ꝑſonā ꝓcura/
torl ex q̄ ñ fuit oppoſita in p̄ma inſtātia añ litl.
ꝯtl. Ex q̄ etiā infert̄ qd̄ dixi ꝙ ſnia diffiniti
ua nō tollit effectū ꝓductū ꝑ ꝯteſtatōez litis
⁊ ī h̄ tene mēti gñalit̄ iſtū tex.⁊ illū. qꝛ faciūt
ad multa. 2⁹ nō ibi corā p̄mis iudicib⁹.nā
ex hac rōe lr̄e ē inferēdū vt diſpō h⁹.c.vēdicz
ſibi locū q̄tūcūq fuerit appellatū poſt ꝯteſta/
tōez litis. vñ nō ſolū ꝓcedit q̄ñ appellat̄ poſt
depoſitōes teſtiū publicatas h̄ et̄ q̄ńcūq ex
quo lis erat ꝯteſtata corā p̄miſ iudicib⁹. Nā
rō legis nō reſtrigit̄ ꝑ exēplū poſitū in.l.imo
ampliat legē ad oēz caſū i q̄ hēt locū rō legiſ
l.cū pr̄.§.dulciſſimis.ff.ꝺ le.ij.facit.c.i.ꝗ.ne cle
vel mona.⁊ regula fi.de re.iurl.li.vi. 3⁹ nō
ibi ſe ꝑ ꝯtumaciā abſētāte. argumētū a ꝯtra/
rio ſēſu ꝙ ſi vtraq ps ē pñs dz fieri litl.ꝯtl.in
cā appellatōis. Pro h̄ adduco tex.aptū in.c.
raynald⁹.ꝺ.dilēs. vbi bona gl .ꝗ.de teſta.vbi
fuit facta litl.ꝯtl.i appellatōe itpoſita a diffi
nitiua ⁊.ꝗ.dicā lati⁹. Jn gl.ibi ſi iudici nō li
quet de cā.⁊c̄. Aduerte qꝛ gl.obſcure ꝓcedit
imiſcēdo ꝓceſſū fiendū tam ſup appellatōe q̄
ſup p̄ncipali appellatōe iuſtificata. Jdeo vt
clariſſime hēas mentē gl. ⁊ māz diſtingue.ꝙ
aut fuit appellatū ab itlocutoria aut a diffi
nitiua p⁹ caſu quo ad diffiniēdū articulū ap
pellatōis an iuſte vel iniuſte fuerit appellatū
ñ ē neceſſaria litl.ꝯtl.etiāſi in p̄ma iſtancia nō
fuerit lis ꝯtl.qꝛ agit̄ h̄ caſu ꝺ iniq̄tate iudicl.
tex.eſt in.c.interpoſita.§.ſane.ꝗ.eo.nec ē neceſſe
ꝙ liqueat vel nō liqueat ꝺ meritis cauſe p̄n
cipalis nec dat̄ hoc caſu poſſeſſio pñti cōtra
abſētē cū ad hoc nō ſit fundata iuriſdictio iu
dicis ad quē ſup caſu.p̄ncipali. Abſētia ergo
vni⁹ ptis nō impedit diffinitōem articuli ap
pellatōis ab interlocutoria ſiue fuerit liſ ꝯtl.
ſiue ñ. h̄ ſi iudex ad quē ꝓnūciauerit appella
tōem eſſe legitimā. tūc cū ſuccedat loco iudi
cis a quo ſup p̄ncipali diffiniēdo. vt in.c.ſe.
in fi.ꝓcedet ꝯtra abſētē ꝯtumaciter ſup p̄nci
pali ſm qd̄ diſtiguit̄ hic in gl. in p̄n.⁊ in hoc
caſu intellige p̄ncipiū hui⁹ glo.et vide gl.ple
niorē de modo ꝓcedēdi ꝯtra abſētē in.c.ꝑut.
de do.⁊ ꝯtum.⁊ in.c.ꝯſentaneū.C. quō ⁊ q̄ñ
iudex. Si vero fuit appellatū a diffinitiua.⁊
tūc dicit glo. hic ſimpl̄r iudicē debere ꝓcedē
ad ꝯfirmādā vel infirmādā ſentētiam.h̄ non
aperit vtꝝ ꝯteſtatio ſit fienda. Jdeo cōclude

ꝙ aut vtraq̧ ps eſt pñs ⁊ debꝫ fieri ↄteſtatio
litis vt ħ a ↄtrario. ⁊ in d.c.raynaldus. ¶ Si
ꝟo altera ps eſt abſẽs p ↄtumaciã põt ꝑcedi
ad diffinitiaꝫ ſine litꝭ.ↄtꝭ.exq̃ ↄteſtatio fuit fc̃a
in pͥma iſtantia vt hic. ⁊ idẽ voluñt dñi de rota
deciſ. viij.al's.x. ⁊ ibi plene p eos. Idẽ etiã ſen
tit ſpe.in.ti.de litꝭ.ↄtꝭ.§.nũc dicendũ.vbi dicit
ꝙ cũ appellat ab iterlocutoria nõ eſt nẽe ꝓdu/
cere libellũ. ⁊ ſic p ↄñs litẽ ↄteſtari.ſec⁹ dicit
cũ appellat a diffinitia. ⁊ ita dicit curiã pͣtica
re. Sed Io.an.i dc̃o.c.raynalo⁹.voluit totum
oppoſitũ vt i appellatõe ab interlocutoria ſit nẽe
vtraq̧ pte pñte libellũ offerre et litẽ ↄteſtari.
ſec⁹ dicit i apllatõe a diffinitiua. Et ſic ſentit ꝙ
argumẽtũ hic a ↄtrario nõ ꝑcedꝫ. Reddit rõꝫ
diuerſitatꝭ.qꝛ appella° ab interlocutoria ẽ nouuſ
articul⁹. ħ appellõ a diffinitiua tm̃ replicat id
qd̕ geſtũ ẽ. Sꝫ forte ħ dẽm Io.an.vr̃ ↄtra d.c.
dilc̃s.vbi fuit fc̃a ↄteſtatio in appellõne a diſ/
finitiua. Itẽ rõ ſua nõ ꝑcedit. qꝛ lꝫ appellõ ab
interlocutoria ſit nou⁹ articul⁹ tñ cenſet qd̕ daꝫ
incidens vł emergens.ħ i exceptiõe ñ ſit ↄteſta
tio litꝭ.vt in.c.prudentiã.§.ſerta.vbi nõ.de off
delꝫ. Sꝫ in appellõne a diffinitia nõ pure repli
cat qd̕ actũ fuit. i pͥma inſtãtia petebat res vł
ꝙ pſona cõdemnaret.ħ in cã appellõnis diſpu
tat de validitate ſñie. Itẽ de his q̃ nouit pñt
addi.vt in.c.cũ iohẽs.de fide inſtru.merito da/
ta pñtia vtriuſq̧ ptis debꝫ libell⁹ offerri ⁊ lis
ↄteſtari. Sed vbi altera ps ↄtumacit eſt abñs
p̃t ꝑcedi ſiñ litꝭ ↄtꝭ.vt hic qꝛ largo mõ ↄteſtatio
pͥus facta p̃t referri ad articulũ de q̃ nũc agit
Et p hec habes nunq̃o in appellõne interpoſita
ab interlocutoria vel diffinitiua ſit neceſſe libel
lũ offerre ⁊ litẽ ↄteſtari. Cui ãt incumbit on⁹
ꝓbandi in appellõnis cã vide p Io.an.in.c.in
pñtia.de renũ.clariuſ p Bar.in.l.hi q̃ ad ciui
lia.C.eo. vbi diſtinguit ꝙ q̃ altera tm̃ ps ꝓſe/
quit alia pte ↄtũace.aut vtraq̧ ps eſt pñs.pͦ
caſu ille q̃ ꝓſeq̃t hꝫ ꝓbãre iuſtitiã ſeu iniuſtitiã
ſñie vt.l.ãpliorẽ.C.eo.ti. ⁊ i auc.de hiſ q̃ igre.
ad appel.§.illud quoq̧.dicit tñ ꝙ probat actoꝛ
reo abſoluto aliq̃d fuiſſe ꝓbatuꝫ ꝓpter quod
debuit iudex ↄdemnare ⁊ nõ abſoluere. Reuſ
ꝟo ↄdemnat⁹ ꝓbat iuſtitiã ſñie ex actis.vt i.c
cũ ad ſedeꝫ.de reſti ſpo.nõ. Io.an.in loco pall.
poterit eẽ fieri ꝓbatio de nouo iuxta nõ.in.c.
cũ iohẽs.de fide inſtru. Si ꝟo vtraq̧ ps ẽ pñs
tũc quedã ẽ ꝓbatio q̃ fit p modũ negationis
vt qꝛ dicit reus ſe nõ fuiſſe citatũ vel ſñiaꝫ fu/
iſſe latã ſine cauſe cognitione. vt qꝛ nõ fuit ſta
tut⁹ t̃min⁹ ad ꝓbandũ. ⁊ tunc is q̃ appellat hꝫ
ꝓbare ⁊ ꝓbat indirecte p inſpectionem actoꝝ
iudex eni inſpiciet acta. vt in l.is apud quem.
C.de eden. Aut q̃rit de ꝓbatione q̃ fit directe
p teſtes vel inſtrã ⁊ tũc ꝓbabit ille qui hẽbat
ꝓbare in pͥma cã. nã p appellõnẽ oĩa remanẽt
in pͦri ſtatu.vt i.d.l.hi q̃ ad ciuilia. ⁊ ſic limi/
ta dicta Io.an.in.d.c.in pñtia. ⁊ ꝓbat mõ pre
dicto. Aut inducẽdo ꝓbationes de nouo.aut
ꝓducendo acta pͥme cauſe ſi putat p illaꝫ ſuffi
cienẽ ꝓbatũ. ¶ In eadẽ ibi illa rł'a locũ hꝫ cũ
ambo ſũt pñtes ⁊c̃.idẽꝫ nõ.i.c. put.ð do. ⁊ ↄtu
⁊ i.c.decernim⁹.iij.q.ix. Dic meli⁹ ꝙ aut actoꝛ
recipit oẽs dilatõnes lꝑimas ⁊ nihil ꝓbauit.
tũc hꝫ locũ illa rł'a.actoꝛe nõ ꝓbante.qꝛ videt
defeciſſe in ꝓbatõnib⁹. Aut nõ hũit oẽs dila
tiones qꝛ fecit ſe a pñcipio ↄtumacẽ. ⁊ tũc nõ
hꝫ locũ illa rł'a.qꝛ non vr̃ defeciſſe ħ ꝓbare vo
luiſſe.ita nõ. Bar.in.l.ꝑperandũ.§.etſi quideꝫ
C.de iudi.dico pleni⁹ in.d.c.put. ¶ In fi.glo
tene hãc vltimã opi.q̃ magl'.ẽ cõis.naꝫ exq̃ iu
dex ꝑcedit ↄtra abñteꝫ ſupplet defectuꝫ illi⁹ iu
ra illi⁹ inq̃rendo.vt in.c.ij.de arb.li.vi. Jõ ſi re
perit ſñiaꝫ iniuſtã dꝫ eã infirmare.et vide tex.
⁊ Bar.in.l.ampliorẽ.C.e.ti. ⁊ in.l.ꝑperanduꝫ
.§.ſin autẽ reus.C.de iudi. ⁊ poſuit Bar.rł'aꝫ
in.d.l.ampliorẽ.ꝙ idẽ i cã appellõnis ħ vbi/
cunq̧ iudex ꝑcedit ↄtra abñtem ſupplet p illo
ex officio. Idẽ etiaꝫ lati⁹ firmauit in.l.iiij.§. ħ
aũt iudiciũ.ff.de dam.infec.ħ tu vide id qd̕ di
xi in.c.bone.de poſtu.pl.ſ.reſpc̃u ↄdemnatõis
expenſaꝝ reſpc̃u abñtis dic vt plene nõ.i.c.ca
lumniã.ꝫ.de penis. ⁊ id̕ nõ ẽ multũ tutũ appel/
lato ꝓſequi appellõneꝫ appellatoꝛe nõ ꝓſequẽ
te ne retractet ſñia ſua q̃ tranſiſꝫ in rẽ iudica
tam p deſertionẽ appellõniſ. ¶ Vltimo extra
gl.quero an in cã nullitatis ſñie ſit lis ↄteſtã
da Io.an.collectis nõtꝭ.p Bar.in.l.cũ q̃reba
tur.ff.de re iudi. ⁊ Spe.in ti.de litꝭ ↄtꝭ.§.qñ ãt
ꝟ.q̃d de cã. ⁊ p do.de rota deciſ.cccxxxiiij.con
cludit i effectu p tria mẽbra. Aut eni deducit
nullitas p viam exceptionis ⁊ nõ eſt neceſſa/
ria ↄteſtatio imo ſufficit ꝙ ſummarie ꝑcedat
Facit.l.iij.§.ibideꝫ.ff.ad exhi. Ego allego qd̕
nõ.in.c.prudentiaꝫ.§.ſerta.de off.dele. Aut de
ducit i cã appellõnis qd̕ fieri p̃t.vt.l.cornelia.
ff.de iurepa. ⁊ ꝫ.c.dilecto. ⁊ diſtinguendum eſt
prout hic diſtinguit in cã appellõnis Aut de
ducit pñcipaliter p viaꝫ actionis ſeu iudicis
officiũ implorando. ⁊ tũc ſi nullitaſ ẽ notoria
nõ exigit ↄteſtatio.ar.in.c.qm̃.de fi.preſb. Aut
nõ eſt notoria ⁊ tunc exigit ↄteſtatio p nõ.de
off.iudi.c.ij. ⁊ .c.ſuſcitata. de in inte.reſti. ⁊ per
Io.an.in.c.fi.de app. ⁊ p gl.in cle.cum a repul
ſione.eo.ti.habet enim illa ↄteſtatio litis vim
diffinitie. Sed ipſe do. An.ħ limitat qñ petit
pte pñte.abñte aũt pte dicit ſe credẽ ↄteſtatio
neꝫ ñ exigi exq̃ nihil petit a pte ħ a iudice p.c.
qm̃.§.ſunt ⁊ alij vt litꝭ. nõ ↄtꝭ.et auc̃.ſi omnes.
C.ſi vt ſe ab here.abſti. ¶ Sed ego ſeq̃r primuꝫ

ↄcernit certã ꝑſonã eſt fienda ↄteſtatõ. ſicut
obſeruat̃ in petitõe reſtõis in integrũ3.q̃ expli
cat̃ ex iudicis officio.vt le.⁊ nõ.in d.c.ij.de of
fi.iudi.ſec⁹ ſi offitiũ iudicis ſi iplorarẽt cõtra
certã ꝑſonã.q̃ caſu procedit dc̃a auc̃.ſi oẽs.⁊
facit qḋ ipſemet do.an.nõuit in.c.tue. vt lit.
nõ ↄt.vbi vide. Et ex p̃dictis potes iſtrui an
in hac cã nullitatis reqͥrat̃ libell⁹ ḋ q̃ vide p
ſpe.in ti.ḋ libel.ↄcep.§.nũc dicẽdũ. in fi.v.qd
ſi ſnia. Et ↄclude ꝙ vbi nõ eſt neceſſaria litis
ↄteſtatio nõ reqͥrit̃ libell⁹. dicit tñ do.an.h ꝙ
vbi petit̃ nullitas corã eodẽ iudice qui tulit
ſniã3 nõ exigit̃ ſnia nec litis ↄteſtatio l3 aga
tur directe ſup nullitate.⁊ dic̃ h̃ tenẽ ſpe.in ti
de ſen.ꝑla.§.iuxta.v.qd ergo ſi appellans.ſed
certe iudicio meo h̃ nõ dixit ſpe.ꝫ ſolũ voluit
ꝙ ſi ſnia ẽ nulla põt ordinari⁹ abſqꝫ alia con
teſtatõe ⁊ libello aliã ſniam ferre.⁊ hoc ideo
qꝛ viciũ nullitatis ſolũ ↄcernebat ſniam.ſec⁹
dic qñ p̃ncipalit̃ vult decernẽ ſniã3 nullã qꝛ
in iſta cã nõ ꝓceſſit tela iudicij ideo ꝛc̃.

Ut debitus Nõbile et fa
moſu3.c.hñs
multa noua dicta vtrũqꝫ ius limitã
tia.⁊ h̃ dicit i ſũma. Appellãs añ ſniã3 tenet̃
exp̃mẽ cã3 rõabilẽ corã ipõ iudice a q̃ nec ad
mittit̃ exceptio ꝙ p̃us miſerat nũciũ ad ſedẽ
apl̃icã vel ꝙ lr̃as ipetrauerat que nõdu3 ſũt
iudici p̃ñtate h.d.ſimpl̃r inherendo v̄bis lr̃e
nã hec verba vario mõ intelligunt̃ vt.j.dicet̃
Diuidit̃ p̃ncipalit̃ in tres ꝑtes.in p̃ma poni
tur duplex ↄſtitutõis cã. in ſcḋa ↄſtitutio ibi
ſtatuim⁹.in 3⁰ quedã ꝓteſtatio. ibi ſaluis.
Nõ ex p̃ncipio ꝙ honor debit⁹ ẽ iudicib⁹ de
ferend⁹.ex quo ifert̃ ꝙ iudicare ẽ honor. Ad
idẽ tex.nõbil̃ i.l.cui muneris.ff.de mu.⁊ hon
vbi dr̃ ꝙ ſi alicui ↄcedit̃ muneris publici vo
catio nõ vr̃ ↄceſſũ ne fiat magiſtrat⁹.qꝛ ꝑtiet
poti⁹ ad honorẽ qꝫ ad mũera publica. Alibi
dicit̃ ꝙ ẽ on⁹ vt in.c.paſtoralis.in p̃n.s.de of
fi.dele.ibi exoneret̃. ꝫ vide glo.in.c.ſi contra
vnũ.de offi.dele.li.vi.que dicit ꝙ eſt honor ⁊
onus.facit.l.muneris.§.iudicãdi.ff.de mu.et
ho.credo ꝙ in qualibꝫ dignitate p̃ncipaliter
verſet̃ on⁹ ⁊ ad explẽdũ on⁹ ⁊ mun⁹ publicũ
defert̃ dignitas.vt in d.§.iudicandi.⁊ in.c.q̃
ep̃atũ.viij.q.i. ꝫ rõe eoꝝ que miniſtrat debet̃
ſibi honor. Et ita itelligo iſtũ tex. ⁊ alia iura
que videt̃ inuẽ honorẽ eſſe hr̃e prelatura3 vl̃
officiũ iudicãdi. Vide archidi.qui hoc ſẽſit
in d.c.qui ep̃atũ. Nõ 2⁰ ſupiorẽ debere ↄſu
lere ꝑtib⁹ ex officio ſup laborib⁹ ⁊ expẽſis vi
tãdis. 3⁰ nõ vnã regulã nõbilẽ ⁊ nouã in
mã appellatõis vt nõ valeat appellatio inter
poſita ante ſniam niſi expſſa cã rõabili que ſi
eẽ3 ꝓbata debere3 legitima r̃putari.h̃ ꝓcedit

etia3ſi cã eẽt notoria.qꝛ l3 notorietas excuſet
ſeu releuet ab onere ꝓbãdi nõ tñ releuat ab
onẽ ꝓponẽdi.vt ẽ hodie pulcer tex.i cle.appel
lãti.iũcta gl.j.eo. Ex h̃ collige vna3 diuerſi
tatẽ in appellatõe interponẽda ab intlocuto
ria ⁊ a diffinitiua nõ ẽ necẽ exp̃mẽ cã3 rõabi
le3.vt i.l.ſcio.ff.eo.ti.⁊ ſi exp̃mit vnã cã3 p̃t p
ſequi aliã.vt ibi ꝓbat̃.ſec⁹ i appellatõe intpo
nẽda añ ſñia3.nã necẽ ẽ exp̃mere cã3 nec põt
poſtea pſequi aliã tũc nõ expſſã.vt i d.cle.ap
pellãti. 2⁰ nõ vnã aliã regulã de iure cano
nico ꝙ añ ſnia3 ſp p̃t appellari cã rõnabili ex
poſcẽte.ſec⁹ de iure ciuili.vt in.c.ſup eo.s.e.⁊
ibi dixi. Nõ vlteri⁹ ſm cõe3 itellectu3 ꝙ iu
riſdictõ delegata põt p̃ueniri p ordinariã dũ
modo lr̃e delegatorie nõdũ ſint p̃ñtate. Ex q̃
hẽs ꝙ citat⁹ corã ordinario ñ p̃t dicere ꝙ pa
pa ↄmiſit illã cã3 alteri. iputet̃ eni ſibi ſi p̃us
lr̃as nõ p̃ñtauit.⁊ h̃ ꝓcedit ſm doc.etiãſi fue
rit ipedit⁹ in p̃ñtando.qꝛ lr̃a iſta loquit̃ indi
ſtincte ⁊ potuit emanare i fauorẽ ordinarie iu
riſdictõis niſi fuerit ipedit⁹ p aduerſariũ qui
poſtmodũ ipm p̃uenit corã ordiario ſm vin.
quẽ ſequũt̃ cõir doc. Ulteri⁹ nõ ꝙ cã ap
pellatõis de3 exp̃mi corã iudice a q̃ ⁊ ſic appel
latio ẽ interponẽda corã ipõ iudice. Quid ãt
ſi nõ põt ipi⁹ p̃ñtia hr̃i.doc.dicũt appellãdum
corã idoneis pſõis.ar.c.ſi.j.eo. Sꝫ tu dic meli⁹
⁊ pleni⁹ vt dixi in.c.ſuggeſtũ.s.eo. Itẽ nõ
ꝙ iudex ad quẽ h3 ptãtẽ ↄdẽnãdi appellantẽ
irrõabilit̃ i expẽſis l3 ergo appellatio minus
lrĩma nõ deferat iudici iuriſdictõe3 ſup p̃nci
pali defert tñ ſup ipſo icidẽti vt p̃nũciet ſup
articulo appellatõis.⁊ ↄdẽnat i expẽſis.ſicut
in ſilĩ iudex ipetrat⁹ p ſurreptõe3 p̃nũciat ſu
per validitate ſcpti ⁊ ↄdẽnat ipetrãtẽ i expẽ
ſis vt ẽ bon⁹ tex.in cle.i.de ſcpti. Quiſ aũt
habebit exequi iſtã ſniam ↄdẽnatõis expẽſa
rũ.dicit ſpe.ꝙ iudex a q̃ cũ ad eũ fiat remiſſio
vt nõ.in ti.de ſen.excõ.§.ij.v.quid ergo. Et ſi
iudex appellatõnis olim ſcit hãc ↄdẽnatõne3
expenſaꝝ iudex a q̃ reſeruabit eam i fine lit.
⁊ iſtũ ſuccũbente3 ↄdẽnabit i oib⁹ expẽſis vt
nõ.ſpe.in ti.ḋ expen.§.nũc videndũ.vſi.ꝫ quid
ſi iudex. Nõ ꝙ iuſtificata appellatõe ab in
terlocutoria iudex ad quẽ ſuccedit loco iudi
cis a quo ⁊ ꝓcedet in cã p̃ncipali ſicut fuiſſ3
ꝓceſſur⁹ iudex a quo ⁊ iuſtificat̃ appellatõ ſi
cut ꝓbat̃ dicta ſexceptõis ꝓbabil̃ corã iudice
a quo ꝓpoſite.vt.i c.iterpoſita.j.eo. vbi plene
dicet̃ de hoc. Ultimo nõ in v.ſaluis.ꝙ in
maiorib⁹ cauſis nõ ↄpellit̃ quiſ litigare corã
iudice inferiori. qꝛ ille ex nã ipaꝝ ſũt deferen
de ad ſede3 apl̃icã. Et que dicãt̃ maiores cãe
vide qḋ legit̃ ⁊ nõ.in.c.maiores.j.ḋ baptiſmo
⁊ h̃ nõbile colligit̃ ſm vnũ intellectũ referẽdo

ꝟ.ſaluis.ad id qđ fuerat dictū in p̄n.vt coram
iudice inferiori ꝓſequat̃ q̄s cāʒ vſq̧ ad finem
Sʒ ſm aliū itellectū ſm quē ille.ꝟ.ſaluis.refert̃
ad id qđ.s̄.fuit dictuʒ vt abſq̧ cā rõnabili ex
preſſa nõ ꝯpellat̃ ⁊c̃. ¶ Nõ ꝙ in cauſiſ maiori
bus valʒ appellõ ad papā lʒ nõ exp̄mat̃ cā.nā
ipa maioritas cāe eſt cā ſufficiens ad ipſam
deferendā ad ſupiorē. ⁊ vterq̧ intellc̄s ē bonꝰ
in ſe ſʒ p̄mꝰ melior. ¶ In gl.ij.in fi.idem nõ.gl.
in.d.l.ſi pater.⁊ in.c.ex tuaꝝ.de purg.can.⁊ in
.c.illud. de p̄ſcrip.vt.ſ.intruptio p̄ſcriptionis
nõ inducat̃ p ꝯteſtatõem litꝭ.corā nõ ſuo iudi
ce habitaꝫ.Et cū hac opi.trāſit Jo.an. Sʒ do.
An.diſtinguit ꝙ aut ē tlis p̄ſcriptio q̄ ſolū in
terrumpit̃ p litꝭ.ꝯtꝭ ⁊ nõ p actū citeriorē tūc ꝓ
cedit ꝯcſo gl. Aut ē talis p̄ſcriptõ q̄ interrum
pit̃ p aduentū male fidei ⁊ tūc aut ex tali actu
ꝯſtituit̃ in mala fide et intrumpit̃ p̄ſcriptio.alꝭ
ſecus.qꝛ ſʒ ꝯſiderat̃ potiꝰ factuʒ q̄ȝ iuris effc̄s
Aduerte hec opi.do.Ant.poſſet ꝓcedē vbi ve
re ſupueniſſet mala fides ſʒ p actū ꝯteſtātꝭ.pre
ſumit̃ mala fideſ. q̄ q̄dem p̄ſūptio ſurgit ex a
ctu iudiciali.ſʒ cū ſʒ nõ tenuerit huiꝰ actꝰ ceſſat
iuris p̄ſumptio. qꝛ ceſſante cā ceſſat effectꝰ.vt
in.c.pri. Nõ eni dʒ plus opari actꝰ geſtus co
ram iudice nõ ſuo cuiꝰ iuriſdictio ꝓrogari nõ
p̄t q̄ȝ actus extraiudicialis.iuxta plene nõ.i.c.
at ſi clerici.de iudi. Sʒ denūciatio extraiudici
alis nõ ꝯſtituit quē in mala fide.vt in.l.ſi fun
dū.C.de rei vē.⁊ p Archi.xvi.q.iij.p̄t.⁊ nõ.in
c.ſi diligēti.de p̄ſcrip.gꝰ nec p iſtū actū in iudi
cio nullo geſtū. Et ad mām p̄ſcrip.interrūpen
de p ꝯteſtatõeʒ vel citationē. dic vt plene nõ.i
c.illud.de p̄ſcrip.⁊ p Bar.in.l.celſus.ff.de vſu
cap. ¶ Vel dic ſaluādo opi.do.An.ꝙ ſi tale q̄d
exp̄ſſit corā iudice incõpetenti qđ informare de
buit ꝯſciaʒ aduerſarij ⁊ tūc inducit̃ intruptio
nõ artificio iuris vel ꝟtute ꝯteſtatõnis cū ſit
nulla.ſʒ p ſupuenientiā male fidei que ꝯſiſtit i
facto ar.l.qđ te.in fi.ff.ſi cer.pe.⁊ in.c.inq̄ſitõi
de ſen.ex.naʒ ⁊ informatio extraiudicialꝭ ſuffi
cit ad malā fidē imp̄mendā.ad ſʒ qđ nõ Bar.
in extrauagā.ad rep̄mendā.i ꝟ.denūciationē
in fi.⁊ in.l.accuſaturꝰ.ff.de adul.⁊ p dicta ſua
ibi limita gl.iſtā i alijs.ſecꝰ aūt ſi tm̄ fieret pe/
titio extraiudicialit̃ vel corā iudice ita ⁊ talit̃
ꝙ ꝟiſiſr nõ hūiſſet cauſare malā fidē. q̄ caſu ꝓ
cedit illa opi. et ſʒ credo voluiſſe do.An.in eo
ꝙ dixit intrumpi p̄ſcriptionē ſi ex illo actu cõ/
ſtitueret̃ in mala fide.alꝭs ſecꝰ.dʒ eni diſtingui
vt p̄dixi. Et vide ad materiā qđ dixi in.c.illđ
de p̄ſcrip.⁊ intelligo.quādo litis ꝯtꝭ.fuit facta
corā iudice nõ ſuo ignorant̃.vel q̄ñ erat talis
iudex cuiꝰ iuriſdcõ nõ poterat ꝓrogari p ꝯſen
ſū ptiū. alꝭs ꝯteſtādo litē vident̃ ptes ꝓrogare
iuriſdcõneʒ ⁊ valeret cõteſtatio.qꝛ ſm veram
opi.ad ꝓrogandā iuriſdictionem nõ req̄rit̃ ex
preſſus ꝯſenſus ptiuʒ ſʒ ſufficit tacitꝰ.vt nõ.p
Inno.i.c.ad petitionē.ij.de accu.⁊ p Bar.i.l.i.
⁊.ij.ff.de iudi.dixi plene i.c.ſignificaſti.s̄.đ fo:
ꝯpe.vbi vide. ¶ In gl.in ꝟ.añ ſñiaʒ.ibi de ap
pella.pꝰ ſñiaʒ nihil ſtatuit ⁊c̃. Pondera ſʒ dc̄m
gl.ꝯcludit ei hāc ꝯſtõnem nihil de nouo indu
cere reſpectu appellõnis intpõnēde a diffiniti
ua.⁊ ſʒ facit ꝯtra opi.ſuaʒ in vltia.q.hꝰ gl.in q̄
tractat vtꝝ hodie remotio appellõnis in iure
vel i reſcp̄to poſita aliq̄d opet̃ Gl.reprobādo
opi. Jo.ꝯcludit ꝙ ñ.qꝛ p iſtā ꝯſtõnem ſp p̄t ap
pellari.vbi q̄s grauat̃ ſʒ ſi nõ grauat̃ non põt
appellari. Hanc opi.glo.tenuerūt antiq̄ adeo
vt curia vt audio ſeq̄t̃ hāc opi.gl vt.nõ. Hoſt.
in ſūma e.ꝟ.q̄o ſit eiꝰ officiū. Sʒ ipe Hoſt. Jo.
an.⁊ cõir eiꝰ moderniores ſeq̄ntes tenent ꝯtra
riā ſñiaʒ q̄ pfecto vr̄ m̄ veriſſima vt p iſtā ꝯſti
tutõnē nihil innouet̃ ꝟtute illiꝰ clc̄ appellõne
remota. Primo p rõneʒ hꝰ gl.dū dicit ꝙ nihil
diſpoſuit hec ꝯſtõ de appellõne intpoſita a dif
finitia ⁊ tūc clariſſimū eſt ꝙ ſm iura antiqua
hec clauſula appellõne remota opabatur ali/
quid reſpectu appellõnis a diffinitiua.vt pro/
bat̃ in.c.paſtoralis.ꝟ.p̄terea.de off.dele. Item
zꝰ ꝯfundit̃ opi.gl.p aliaʒ rõneʒ q̄m ipſamet al
legat in medio ſui dū dicit ꝙ lex noua non eſt
referenda ad eas ſpēs in q̄bus ſpāliter ꝓuiſū
eſt p iura antiq̄.vt in.l.ſanctio legum.ff.de pe.
Sed in caſu.c.paſtoralis s̄.eo ꝓuiſum eſt ſpe/
cialit̃ circa virtutē illiuſ clauſule.ergo hec cõ
ſtitutio noua loquēs gn̄aliter nõ faciens mē
tionem de illa clā nõ dʒ referri ad eas cās in
q̄bus ſpecifice remota eſt appellatõ preſertim
vt euitet̃ iuriū correctio ob quā cauſā iura re
laxanda nõ ſunt imo reſtrīgenda neq̧ debent
ꝟba iuris cape illū largū intellc̄m quē alꝭ poſ
ſēt hr̄e ſi induceret̃ iuriū correctio.p ſʒ bo.ter.
in.c.cū dilc̄s.de ꝯſuet̃. ⁊ in.c.i.⁊.ij. de fi.preſb.
li.vi.⁊ qđ nõ.in.l.nõ eſt nouū.⁊ in.l.nam ⁊ po
ſteriores.ff.de leg.nā ꝓmptū eſt iura iuribus
ꝯcordare.vt in.c.cum expediat.de elec.li.vi ¶
Itē ⁊ zꝰ vbi vna ꝯſtitutio loquitur in ſpecie.
alia in genere.ſpeciei p genꝰ nõ derogat̃.ſʒ po
tiuſ ecõtra.ſiue ſpēs ſequat̃ ſiue p̄cedat.vt le.
⁊ nõ.in rlā gn̄i.de reg.iurꝭ.in vi. Sed iſta con/
ſtitutio loquit̃ in gn̄e non faciendo mentionē
q̄ñ ſpecifice eſt remota appellõ. Et.c.paſtoraliſ
loquit̃ ſoluʒ in ea ſpē q̄ñ eſt remota appellatõ
ergo hoc.c.nõ debet derogare illi. ſed potius
econtra maxime qꝛ abſq̧ derogatione iuriuʒ
antiq̄ꝝ ſʒ.c.opatur maximū effc̄m q̄ ad vtrūq̧
ius vt nunq̄ȝ admittat̃ appellõ añ ſñiam. niſi
expreſſa cā rõnabili vbi alꝭs poterat appellare
abſq̧ exp̄ſſione cāe.iuxta nõ.in.c.paſtoralꝭ.p̄al
⁊.ij.q.vi.ad romanā. ¶ Item tenēdo opi.glo.

multa iura de appellatõis remotõe loquẽtia
corrigerẽt.vt in.c.ij.reqꝛl.S.eo.⁊.c.i.S.ꝺ ℞pel.
⁊ d.§.ꝑterea.⁊.c.iq̃ſitõi.ꝫ.eo.cuꝫ mlꞇl.ſilib⁹.Et
multũ vrget ꝓ iſta ꝑte illud.c.iq̃ſitõi.cũ ema
nauerit p⁹ hãc ꝯſtõeꝫ.vñ fruſtra emanaſſet ſi
virt⁹ h⁹ clauſule ꝓſus fuiſſet ſublata ꝑ iſtõ
c.Itẽ nõ fuiſſet poſitũ illud.c.in hac ꝯpilatio
ne.qꝛ reſecatis ſupfluis ꝛc̃.vt dr̃ in ꝓheio. ¶
Cõclude ergo ꝙ ſicut olim illa clauſula opa
bat̃.ita ⁊ hodie ñ obſtãte in aliq̃ iſta ꝯſtitutõ
ne.multuꝫ facit ꝓ hac ꝑte theorica bar.in ex
traua.ad reꝑmẽdã.circa ꝯcordãtiã iuris ſpã
lis cũ gñali cũ ſẽp vnũ ius ſuppleat̃ ꝑ aliud
ar.eoꝝ que nõnt̃ in auc̃.offerat̃. C.de liti ꝯt.
⁊ in.l.ſciẽdũ.ff q̃ ſa.da.co. ¶ Cõcludit eni ꝙ
auc̃.offerat̃. gñalit̃ loquẽs ſuꝑ ſatiſdatõe ꝓ/
ſtãda limitat̃ ꝑ d.l.ſciendũ.lꝫ glo.ibi dubitet.
Quos aũt effect⁹ opet̃ iſta remotio appellati
onis aliq̃d tetigi i.c.paſtoralis.ꝑal̃.vbi remi
ſi ad pleni⁹ notãda ꝟ vbi doc.multos effect⁹
enumerãt.Et qꝛ mã ẽ q̃tidiana ꝓſeq̃r oẽs ef
fect⁹. ¶ Pri⁹ ẽ vt ñ admittat̃ appellatõ niſi in
caſib⁹ a iure approbatis. qd̃ declara vt diri ĩ
d.c.paſtoralis. ¶ Secũd⁹ effect⁹ colligit̃ ex.c.
ſuꝑ q̃õnũ.§.ſi ꝟo.de offi.dele. ¶ Terti⁹effect⁹
ẽ vt ſcõe lr̃e ñ reuocẽt ꝑores etiã faciẽtes mẽ
tionẽ ꝺ illis.niſi faciãt mẽtõeꝫ ꝺ clauſula ap
pellatõe remota ĩ ꝑorib⁹ poſita.Ad ꝟ qd̃ le.⁊
nõ.i.c.ex ꝯq̃ſtõe.S.ꝺ reſti ſpo.Nõ bñ hũc effe
ctũ.nã ex hoc poſſum⁹ arguẽ gñalit̃ ꝙ nunq̃
ſcõe lr̃e reuocãt ꝑores niſi faciãt ſpecificã mẽ
tionẽ nõ ſolũ de lr̃is ꝑorib⁹ ꝫ de q̃libꝫ nõbili
clauſula appoſita ĩ ꝑorib⁹ ar.in.c.ij.ꝺ do.⁊ cõ
tu.⁊ ĩ.c.poſtulaſti.de ℞pel.in d.c.ex ꝯq̃ſtõe. ¶
Quart⁹ effect⁹ ⁊ nõbilis vt iudex a q̃ ñ obſtã
te appellatõe poſſit ſuã ſniãꝫ mãdare executi
oni niſi ꝑus appellatõ ex certa ſcĩa recipiat̃ a
ꝑncipe vt in d.§.ꝑterea. Alĩs vero ceſſãte cl'a
nõ põt iudex ſuaꝫ ſniãꝫ diffinitiuã executõni
mãdare poſt appellatõeꝫ.vt in d.c. nõ ſolũ.co
ti.li.vi. ¶ Quĩt⁹ effect⁹ ꝙ vbi iudex nõ defe/
rẽs appellatõi ꝓbabili venit punĩẽd⁹.ij.q.vi.
decreto.diri plene.in.c.de ꝑroc.S.eo.ꝟtute h⁹
cl'e iudex nõ deferẽs mĩme puniet̃.qꝛ nõ pec/
cat q̃ auc̃te legis ſeu principis peccat.l.grac
ch⁹.C.ꝺ adul.⁊ xxiij.q.iiij.q̃ peccat. ¶ Sext⁹
effect⁹colligit̃ ex.c.i.de ℞pel ¶ Septim⁹ hr̃ in
c.ij.de mu.pe. ¶ Octau⁹ colligit̃ ex c.ſr̃ q̃õnũ
§.porro.de offi.deleg.Illũ tñ effectũ nõ opa/
tur ꝓꝑie cl'a appellatõe r̃mota. ⁊ dic plene vt
ibi nõ. ¶ Non⁹ effect⁹ ꝙ vbi al' appellatõ opa
tur ſuſpẽſionẽ iuriſdictõis iudicis a q̃ ꝟtute
hui⁹ clauſule ꝑdit appellatio iſtũ effectũ.vt in
d.§.preterea.dicit tñ hic do.an.ꝙ ſi appellans
a diffinitiua dicit ſe appellare.qꝛ vult ꝓbare
nõ ꝓbatũ ꝙ admittet iſta appellatio cl'a non

obſtãte. qꝛ iſte caſus ẽ a iure approbat⁹.vt in
c.cũ iohãnes.ꝺ ſi.iſtru.C.ꝺ tẽp.ap.l.ꝑ hãc.⁊
ſic põt reduci ad termios.c.paſtoralis.S.eo.
Dubito an hoc dictũ ſit veꝝ. nã ſm ꝟ poſſet
inferri ꝙ ex q̃libꝫ probabili cã poſſꝫ appellari
añ ſniãꝫ.qꝛ iſtõ.c.admittit q̃libꝫ appellatõeꝫ
ex ꝓbabili cã añ ſniãꝫ qd̃ tñ ñ ẽ veꝝ vt ꝑdiri
qꝛ loq̃t̃ qñ ĩ cã nõ ẽ remota appellatõ.Idẽ di
cerẽ ad.l.ꝑ hãc.⁊ ad.c.cũ iohãnes.nã parum
oꝑaret̃ hec cl'a reſpectu diffinitiue.qꝛ q̃ſq꜄ ap
pellãs diceret ſe velle ꝓbare ñ ꝓbatũ. qd̃ vr̃
eẽ ꝯtra mẽtẽ dci.§.ꝑterea.q̃ loq̃t̃ indiſtĩcte. ¶
Decim⁹ effect⁹ nõbilis ꝑt colligi ex his q̃ di/
xi p⁹ hoſti.in d.c.paſtoralis.ꝙ vbi al's attem
ptata poſt appellatõꝫ a diffinitiia reuocãt̃ añ
oĩa ꝑ viã attẽptati.i.nl'li'tad.ea q̃ attẽptabũt̃
pendẽte iſta cl'a ñ reuocabũt̃ ꝑ viã attẽptati
qꝛ tenuerũt mero iure.ex q̃ iuriſdictio nõ erat
ſuſpẽſa ꝑ appellatõeꝫ ꝫ reuocabũt̃ ꝑ viã q̃re/
le ex officio iudicis.de q̃ pleni⁹ diri in d.c.pa
ſtoralis. ⁊ ex his hẽs plene mãꝫ h⁹ clauſule.
¶ In glo.in ꝟbo ñ dicat.ibi ⁊ ſic correcta ſũt
illa iura.vult ergo gl. ꝙ iura loquẽtia ꝺ miſ
ſione nũcij ſint hodie correcta.⁊ ĩ ꝟ multũ in/
ſtãt doct.marie Inn. Cõclude ꝙ olim miſſio
nũcij poterat hr̃e tres effect⁹ ¶ Pri⁹ in ſuſpẽ
dẽdo iuriſdictõꝫ iudicis vt nõ inchoarꝫ ꝓceſ
ſũ ꝯtra eũ qui nũciũ miſit ad ꝑncipẽ donec re
diret nũcius informatur⁹ iudicẽ ꝺ volũtate
ꝑncipis.⁊ in hoc iſta iura antiqua ſũt corrẽa
ꝑ iſtuꝫ tex.⁊ in hoc caſu ꝓcedit opi.gl. ¶ Se
cũdus effect⁹ qꝛ miſſio nũcij oꝑabat̃ q̃ndoq꜄
appellationem.vt in.c.dilecti.S.eo.ti.⁊ hodie
ille effect⁹ nõ ẽ correct⁹. nõ eni intendit hoc.c.
tollere appellatõnem lctimã.Qñ autẽꝫ miſſio
nuncij hꝫ vim appellatõnis inſtat hic Inno.
clare tetigi.in dicto.c.dilecti. ⁊ dic vt ibi. ¶
Terti⁹ effect⁹ colligit̃ ex.c.vnico.ꝫ.de ꝑigri.nã
accedẽſ ad papã ex ꝓbabili cã ẽ ſb ei⁹ ꝓtectõe
vt interi cã nõ moueat̃ ĩ ꝑtib⁹ ꝯtra eũ ⁊ hoc
ꝓcedit ſm Inn. hic ⁊ bene qñ q̃s arripit iter
in ꝓꝑria ꝑſona.ſec⁹ aũt ſi mittit nũciũ tũc eni
licet nũci⁹ ſit ſb protectõe aplica.nõ tamẽ euꝫ
trãſmittẽs. Ego multum dubito de ꝟ gñali
dicto Inno. vtrũ accedẽs ad papã ſit interiꝫ
ſb protectõe ſua vt ſilere dẽat oĩs proceſſuſ ĩ
choãd⁹ ꝯtra eũ in ꝑtib⁹ rõem dubitãdi mihi
ꝑſtat tex.nõbilis in.l.ignorare.C.de re mili.
vbi patet ꝙ etiã ꝯtra abſẽtẽ cauſa reipublice
procedit̃ ſaltẽ ad miſſionẽ in poſſeſſionẽ ſi nõ
eſt qui defẽdat eũdeꝫ.ergo forti⁹ põt procedi
ꝯtra iſtũ qui ex ꝑuata cã iuit ad ꝑncipẽ non
dimittẽdo procuratorẽ ĩ ꝑtib⁹.vñ ſatis crede
rẽ ꝙ iſte proceſſus paꝝ ꝑiudicatur⁹ ñ dẽbat
ſilere rõne hui⁹ arreptõis itineris ad ꝑncipẽ
Sꝫ ali⁹ proceſſus ꝑiudicialis dꝫ ſilẽ ⁊ forti⁹

ſi de facto ſpoliaret vt obtineat reſtitutionem
ꝯditiõe illi⁹.c.vnici. ⁊ poterit eē maxima dña
vtꝝ intentat ꝯditionē illi⁹.c.an interdictū vñ
vi.ſic in ſiſi dixi in.c.bone.§.e. Et iſte tertius
effect⁹ hodie nõ ē prorſus ſublat⁹ ꝫ diſtinguē
dū eſt vt.§. ¶ In eadē gl.ibi ꝫ iuriſdictio ordi
naria iā cepta.ꝛc. Nõ bñ iſtā gl.qꝛ ē valde nõ
bilis.ex q̄ hēs ꝙ ſcptuꝫ delegatoriū non faci
ens mentionē de cā ꝑus cepta corā ordinario
etiā ꝑ ſolā citationē ē ſurrepticiuꝫ Et ꝓ h̄ ad/
duco bo.tex.in ſiſi in.c. inter monaſteriū.§.ti.
ꝓx.vbi pꝫ ꝙ ſcđe lr̄e nõ ſolū debent facere mē
tionē de ꝑoribus ꝫ etiā de ꝓceſſu geſto corā ꝑ
oribus iudicib⁹ Idem ⁊ forti⁹ dicendū ē ꝙ fa
cere debeant mentionē de ꝓceſſu inchoato co
rā ordinario.ar.in.l.vbi ceptū ff.de iudi.nõ eñ
eſt veriſiſe ꝙ pñceps velit in dubio illi legi ꝑ
iudicare. ¶ Et in fi gl.hec gl.ꝯcludit in effcu
h̄.c.hr̄e locū tā in ordinario q̄ȝ in delegato vt
delegata iuriſdictio poſſit ꝑueniri ꝑ ordinari
um añ pñtationē lr̄aꝝ. ¶ Itē ꝑ aliud ſcptum
delegatoꝝ ſcđo loco impetratū.vñ ꝯcludit gl.
ꝙ iura antiq̄ diſponētia vt in ſcptis ad lites
ſteē date ſint hodie correcta ꝑ iſtuꝫ tex.⁊ ꝙ lr̄e
ꝑmo pñtate ꝑualere debent. Sꝫ glo .ſ.in ꝟ.aſſi
gnate.h̄ magis reſtr̄igit vt nõ ſufficiat primo
pñtare ꝫ ille ꝑualebūt ſi ſint ꝑme vl̄ ſcđe ꝑ q̄s
ꝑmo deuentū ē ad citationē.et ad tex.q̄ fūdat
ſe ſuꝑ aſſignatõne gl.ſuꝑple maxime.⁊ moueē
ad h̄ dicendū ꝑ id qđ iura diſponūt ī plurib⁹
ordinariꝭ ita ꝙ int̄ eos ſit locus ꝑuentõni ꝑ
citationē dūtarat.§.de fo.ꝯpe.c.peſ. Et q̄ȝuis
opi.gl.fuerit cõis tꝑe ſuo ⁊ multū inualuerit
vt audio ī rõna curia tñ inſpecta veritate hec
opi.eſt euidenť falſa.nā ꝑ ſuꝑpletionē nõ debe
mus inducē iuriū correctionē ꝫ poti⁹ euitare
vt in gl.cupiētes.§.ꝓ ſi ꝓ viginti.de elec.li.vi
Nec etiā ꝑ ſiſitudinē rõis.vt nõ. Bar.in auč.
q̄s actiones. C.de ſa.ſan.ecc.cū g⁹ iura ſpecifi
ce diſponāt in iudicib⁹ delegatis vt ſtem⁹ da
te lr̄aꝝ nõ debem⁹ ꝑ idētitatē rõis ſeu ꝑ ſiſitu
dinē ordinarioꝝ illa iura corrigere. Iteꝫ vide
rõnem aptiſſimā ī oppoſitū.nā ī ordinariꝭ iđ
expectať ꝑuentio ꝑ citationē qꝛ ſūt pares ī iu
riſdictione merito loc⁹ eē dꝫ ꝑuentioni. vt ī.c.
penſ.de ſcp.li.vi. Sꝫ in plurib⁹ delegatꝭ diuer
ſo tꝑe impetratiſ nõ ē eadē rõ.q̄m ſcđe lr̄e ſūt
ſurrepticie.qꝛ ſi ꝑꝑ ſciuiſſet de ꝑorib⁹ ñ ꝯceſſiſſꝫ
ſcđas.vt in.c.ceteꝝ.de ſcp.iđ cū iura vtriuſq̄ȝ
ꝑtis nõ ſint paria nõ dꝫ eē loc⁹ ꝑuentõni. Ui
de ſiſe in ſcptis impetratis ad bñficia.vt in.c
tibi q̄.de ſcp.li.vi. Et faciūt alie rões q̄s.ſ.alle
gabo. ¶ Extra gl.reꝑiunť tres opi. Nā Hoſt
⁊ Uinc.intellexerūt hūc tex.ī ordinario ⁊ nõ
in delegato.vt ꝯueñ⁹ corā ordinario nõ poſſit
excipe de lr̄is ꝑus impetratis. ſec⁹ āt ī ꝯueto

corā ſcđo delegato ꝑ iura antiqua alꝭ ſi dice/
rem⁹ oppoſitū ſequereť abſurduꝫ ꝙ ꝑm⁹ impe
trans q̄ forte in nlla culpa deꝑhendiť ꝑuareť
iure ſuo ⁊ fruſtrareť laborib⁹ ⁊ expenſis ſñ cā
ꝯtra.c.ſatis ꝑuerſū.lvi.diſ.⁊ rl̄aꝫ ſine culpa.đ
reg.iur.li.vi.lꝫ aliud dicať in ordinario fauo
re ordinarie iuriſdcõis. Pro h̄ adducūt ſineꝫ
lr̄e in ꝟ.ſaluis. nā nlla cā ē ita grauis q̄ non
poſſet tractari corā delegato pape.g⁹ ille ꝟ.nõ
ꝓcedit ñ in ordinariꝭ ¶ zᵃ opi.eoꝝ ē vt intel
ligať lr̄a etiā in delegato.ꝫ dꝫ reduci ad ťmi/
nos iuris antiq̄.ſ.qñ ꝑmus impetrans dolo
vel negligentia vti poſtpoſuit lr̄is ſuis infra
annū.tūc eñi nõ ꝑt excipe ꝯtra ſcđm impetrā/
tem.vt in.c.pleꝝq̄ȝ.⁊ in.c.ſi aūt.de ſcpt.ꝫ certe
h̄ caſu q̄ ad h̄ nihil noui inducit iſte tex. ¶ zᵐ
intellēꝫ poſuit Hoſt.multū pōderādo ꝟba lr̄e
dicit eñi hanc lr̄aꝫ ꝓcedē qñ hñs ꝑores lr̄as
excipit coraꝫ delegato vel ordinario de ſcđis
lr̄is q̄s tñ adhuc nõ pñtauit iudici delegato
ſec⁹ āt ſi ꝑus pñtaret ⁊ poſtmodū iret ad exci
piendū.tūc eñi audireť ſua exceptio.⁊ ꝓ h̄ in/
tellēu bñ facit iſte tex.ī ꝟ ibi ꝑuſq̄ȝ fuerint de
legato aſſignate.dicit tñ ſe eſſe ſolū in hac opī
Sꝫ do.an.hāc opi.multū amplectiť lꝫ nihil in
ducat de nouo. Jo.an.ſimpl̄r recitat. Sꝫ rñdē
do ad opi. Hoſt.inq̄ntū iducebat.ꝟ.ſaluis.vr̄
impugnare opi. Hoſt. dicit eī ꝙ pōderatō ſua
ꝓcederet ſi diceret h̄.c.loq̄ tm̄ in delegato. q̄ſi
velit dicē ꝙ cū loquať in ordinario ⁊ in dele/
gato ꝑt ꝓcedē illa ꝓteſtatio in ꝟ.ſaluis.reſpe
ctu ordinariꝭ.⁊ ī recitādo opi. Hoſt.vltio loco
vr̄ trāſire cū opi.ſua.⁊ ſᵐ hunc intellēm Hoſt
poſſet ꝓcedē.c.ad petitioneꝫ.de accu.ꝙ lr̄e fue
rāt ibi ꝑus pñtate q̄ȝ ordinari⁹ inchoaſſet pro
ceſſū ꝯtra impetrantē. Uel dic ꝙ loquiť in cā
criali q̄ pñcipl̄r ꝯmittiť in fauorē publicū.vñ
taciturnitaſ ꝑtis nõ ꝑt preiudicare ꝯmiſſioni
ꝑus facte ꝑ pñcipē in fauorē publicū.arg.ī.c.
ſtuduiſti.§.de offi.le. Itē eo ipſo ꝙ pñceps ex
certa ſcia ꝯmittit cāꝫ certis iudicib⁹ vr̄ eā eri/
pere a manib⁹ ordinariꝭ.ar.c.vt nr̄m.§.e.et eo
rū q̄ nõ. Inno.in.c.cū. M.đ ꝯſti. Hec.opi. Hoſt
multū plꝫ m̄ in ordinario vt etiaꝫ per ordina
riū nõ poſſit ꝑueniri impetrās ſi añ exceptiõꝫ
ſuas lr̄as ꝑſentat iudici delegato ⁊ reddiť ſe
paratū rñdere coram eo. Moueor qꝛ reſcripta
pñcipis ſūt ꝑpetua et nunq̄ȝ tolluntē durante
actione ñ ꝑ aliud reſcriptū.vt eſt tex.in.l.falſo
C.de diuerſis ſcptis.ergo iſtud.c.inq̄ntuꝫ tol
lit ſcptum impetratū ſine ſcđo dꝫ intelligi ſtri
cte videlꝫ qñ ñ vult rñdere coraꝫ ordiario nec
ſuas lr̄as pñtare.⁊ ꝑ iſtum tex.limita illam.l.
falſo.ſ reſpectu iudicis delegati crederē ꝙ iu/
ra antiq̄ nõ ſūt immutata. Moueor mltiſ rõni
bus. ꝑ⁹ qꝛ tex.in ꝑn⁹ loquiť de conuento coram

iudice idoneo.ꝫ iudex impetrat⁹ ꝑ ſcdas lraſ
ſurreptitias nõ põt dici idone⁹.nã ille eſt ido
ne⁹ q̃ nulla exceptõe repelli põt.vt ẽ tex.iũcta
gl.in.c.i.de teſti.facit qđ nõ.c.i.de ꝯſã.ꝛ aff.
Adduco tex.nõ.in ſili i.l.ſi dari.ſtipuloꝛ.ff.đ
ṽ.obli.vbi dr̃ ꝙ id qđ exceptõe repelli põt hr̃
quaſi ꝓ nullo. ¶ 2ᵒ moueoꝛ q꞉ ꝯſtitutõ gñal
nõ dꝫ referri ad illa negocia q̃bus ſpãlit̃ per
alias leges ꝓuiſũ ẽ.vt in.l.ſanctio legũ.ff.de
pe.ꝫ multa iura ſpecifice ꝓuident ſuꝑ validi
tate ꝓmi r̃pti ꝯtra ſcdꝫ. vt in d.c.cetex.cum
multis ſi.ergo hec ꝯſtitutõ gñalit̃ loquẽs ñ
dꝫ extẽdi ad 2ᵐ delegatũ ĩpetratũ ꝑ ſurrepti/
onẽ maxie cũ correctõe tãtoꝝ iuriũ. ꝓ ꝭ facit
optimũ dictũ bar.ſcꝫ ĩ extrauagã.ad rep̃men
dã.in ṽ.legib⁹.vbi pl⁹ dic̃ ꝙ ſi ĩ 2ᵃ lege gñalit̃
apponit̃ cl̃a ñ obſtãte q̃cũqꝫ lege. nihilomin⁹
nõ corrigit legẽ ſpãlẽ ꝫ dꝫ limitari ſm illaꝫ et
ꝓuidebit lex noua in ſpẽbus ñ ꝓuiſis niſi di
ceret̃ in lege gñali nõ obſtãte quacũqꝫ lege q̃
in totũ vel in ꝑtẽ huic legi poſſit eſſe ꝯtraria
qđ ſinglr̃ nõbis ꝓpter ſtatuta ꝛ prop̃e ĩ ſtatu
to loq̃t̃ ibi bar.ꝛ adducit dictã.l.ſciẽdꝫ cum
auc̃.offerat̃.cũ ergo iſtđ.c. nõ faciat ſpecifice
mẽtõeꝫ de delegato ĩpetrato ꝑ lr̃as ſurrepti/
tias ꝫ loq̃t̃ gñalit̃ intelligat̃ de oĩ iudice taꝫ
ordinario q̃ꝫ đlegato ita tñ ꝙ nõ tollãt̃ iura
ſpecifice diſponẽtia đ 2ᵒ delegato ꝑ ſurrepti
onẽ. ¶ 3ᵒ facit id qđ dixi ĩ p̃cedẽti articulo vt
iura reſtrigãt̃ ne inducat̃ iuriũ correctio.lr̃ia
cã reſtringẽdi legẽ ꝛ ſtatuta ẽ qñ quis puni
ret̃ ſeu p̃uaret̃ iure ſuo ſñ lr̃ia cã ꝛ ali⁹ capet
lucrũ ſine cã iuſta.vt ꝓbat̃ in.l.grauati.ff.de
mu.ꝛ ho.ꝛ in.l.ij.C.đ noxa.ꝛ ẽ theorica bar.
in.l.oẽs ꝓpli.ff.de iuſti.ꝛ iure.ꝫ in caſu noſtro
ſi lr̃a intelligeret̃ de 2ᵒ delegato ĩpetrato per
lr̃as ſurreptitias p̃uaret̃ p̃m⁹ ĩpetrãs ſine cã
lr̃ia ꝛ ſecũdus ĩpetrãs ex improbitate ſua et
ꝑ ſurreptõeꝫ ꝯſequeret̃ ꝯmodũ qđ nõ ẽ dicen
dũ. ¶ Ultio adduco iſtũ ṽ.ſaluis ſm qđ ad
duxit hoſti.nec ob.rñſio Jo.an.q꞉ ſm illã iſta
exceptõ poſita in ṽ.ſaluis.nõ ꝓprie fieret a p̃
cedẽtib⁹.ergo ꝑ ĩꝓ̃op̃atõnẽ nõ debem⁹ indu
cere correctõeꝫ iuriũ.vt ẫ.dixi. ¶ Cõclude er
go tex.ꝓcedere ĩ omni iudice ordinario ꝛ đle
gato dũmodo ſit al̃s idone⁹ ꝛ nõ corrigãtur
iura antiqua inquãtũ fieri põt. ¶ In glo.in
ṽbo ex rõnabili cã ibi ſñiabit iudex ſᵐ quod
ſibi videt̃ ꝛc̃.glo.nõ declarat in quo iudice ꝭ
ꝓcedat. ¶ Aduerte lati⁹ ꝙ ĩ cã appellationis
ꝯcurrũt quatuoꝛ ꝑſone.ſ.appellãs appellatuſ
iudex a q̃.et iudex ad quem.ꝛ quiſqꝫ iſtoꝝ ſᵐ
qđ tangit eũ habet iudicare ꝛ diſcernẽ an cã
appellatõis ſit ꝓbabilis.Appellãs ei habꝫ ꝭ
ꝫ.ſe diſcutere ne temere appellet. Appellatus
diſcutiet an appellatõneꝫ debeat recip̃e vt in

c.interpoſita.ꝫ.eo.ꝛ.c.ſepe.ẫ.eo. Judex a quo
q̃ ad effectũ deferẽdi.nã ſi nõ defert lr̃ie appel
latõi venit puniẽd⁹.vt ĩ.c.de p̃ore.ẫ.eo.ꝛ in.l
qñ iudices.C.eo.ſi defert appellatõi friuole
etiã puniri debet.ij.q.vi q̃ꝝ.ṽ.ꝫ ſi q̃s.vide gl
in.c.cũ appellatõib⁹.eo.ti.li.vi.q̃ dicit talẽ iu/
dicẽ ꝯmittẽ reatuꝫ. Et hoc tene q̃cq̃d ſenſerit
do.an. Judex ad quẽ hẽt finalit̃ iudicialr̃ diſ
cernere ꝛ ſñiare an appellatõ ſit lr̃ia ꝛ ſi min⁹
bene ꝓnunciauit poterit ab eo ſcdo appellari
vt in.c.ſñia.ꝫ.eo.ꝛ de ꝭ vide in ſpe.eo.ti.§.nũc
dicam⁹.ṽ.i. ¶ In eadẽ gl.ibi habita tñ colla
tõe ſapiẽtũ.Nõ gl.ꝙ iudex ĩ dubio dꝫ ꝯferre
cũ ꝑitis viris.ꝫ nunq̃d teneat̃.vide ſpe.in lo
cis p̃al.q̃ dicit ꝙ ſi iudex ñ vult deferre appel
latõi p̃t appellãs ſibi ſupplicare vt hẽat ꝯſiliũ
cũ ꝑitis.ꝛ ſi denegauerit põt lr̃ime appellare
q꞉ vr̃ eũ in ꝭ grauare ꝛ hãc opi.ſequit̃ do.an
hic.Sed aduerte q꞉ ſpe.ibi refert opi.vi.ꝯtra
riã vt iudex poſſit ſequi ſimplr̃ iudiciũ ſuũ.ꝛ
illa opi.pl⁹ mihi plꝫ.q꞉ nõ rep̃io iure cautum
vt iudex ad ꝭ aſtrigat̃ imo poti⁹ iura inuũt
ꝯtrariũ vt in.l.qualẽ.ff.de arbi.ꝛ in.c.ad no/
ſtrã.de ꝯſue.fac̃ qđ nõ.Inn.in.c.cũ ſpãli.ꝫ.eo:
vbi nõnt̃ dic̃ quẽlibꝫ iudicẽ poſſe leges iter/
p̃tari q̃ ad cãꝫ ꝑ eũ decidẽdã.Ad idẽ.l.vnica
C.de ꝓfeſ.q̃ ĩ vrbe.ꝯſtã.li.xij. Et adde ſingu
lare dictũ Jo.an.ſꝑ mẽti tenẽdũ in.c.i.de ꝯſti
ẫ.in ſi.vbi dicit iudicẽ poſſe iudicare contra
opioꝫ cõem doctoꝝ.dũmõ illa cõis opi.ſit no
toꝛie falſa.vel poſſit ꝯuici plurib⁹ rõib⁹ ꝙ iu
dex boni ingenij poterit arbitrari. ¶ In ead
gl.ibi ĩ tali dubio differat appellatõi.nõ gl.ꝙ
vbi dubitat̃ de legitimitate cãe appellãdi iu/
dex ꝓpter reuerẽtiã ſuꝑioris dꝫ appellatõi đ
ferre ꝛ idẽ nõ. Jo.an.ĩ.c.ſi a iudice.eo.ti.li.vi
ꝛ vide Inno.in.c.paſtoralis.§.p̃tea de of.de
¶ In fi.glo.nõ finẽ glo.naꝫ relata ad tex.vr̃
velle ꝙ appellãs añ ſñiam ad quẽcunqꝫ ſuꝑi
orẽ etiã circa papaꝫ tenet̃ hodie appellare in
ſcriptis ꝑ.c.ĩ.eo.ti.li.vi.ꝛ ſic ſentit illud.c.nõ
inducere in hoc ſpãlitatẽ in papa.de quo dic
vt ibi nõ. ¶ In glo.in ṽbo ſi min⁹ ibi ex ꝓ̃pa
culpa ꝓceſſit.nõ bñ hanc glo. que ſentit ꝙ ſi
iudex eſt ſuſpect⁹ ꝑti ex ꝓ̃pa culpa ꝑtis nõ p̃t
recuſari vt ſuſpect⁹. et ꝭ videt̃ ſentire Jo.an.
duꝫ all̃.l.itaqꝫ fullo.ff.de furt. vbi dicit̃ ꝙ ex
ĩprobitate ſua nemo dꝫ actõem ꝯſequi. Sed
do.an.hoc dictũ ĩpugnat. q꞉ nõ eſt curandũ
vnde proceſſerit ſuſpicio dũmodo al̃s lr̃ie ſit
ꝑti ſuſpectus.ꝛ hoc veri⁹ credo. nec credo ꝙ
glo.ꝛ Jo.an.ſenſerũt ꝯtrariũ. Sed ꝓcedunt
dicta eoꝝ habito r̃ſpectu ad caſum.c.quãdo
ſolũ allegat ſuſpitõnẽ.q꞉ irrõnabilit̃ appella
uit ab eo.ꝛ ꝓ hoc facit qđ dixi in.c.ij.req̃ris.
ẫ.eo.vbi poſt oẽs doc.dixi ꝑtẽ poſſe recuſare

iudicē ſi habet eū ſuſpectum.q2 eſt corriualis
iudicis ⁊ ſic ſuſpicio orta eſt ex facto ꝑtis.⁊ ex
illicita cā. Ad idez in ſimili.l.nec timorē.ff.qd
me.cā.vbi pz ꝙ excuſaṫ q̄s ab his q̄ geſſit per
metū lz culpa ſua dederit cāz metui. Facit qd
nō.in.c.veniens ꝭ. de ſpon. ¶Conclude gͦ ꝙ
iſta ſola cā de q̄ in tex.non eſt ſufficiens cā ad
recuſandū iudicē.q2 iudex diſcretꝰ nō ꝓuocaṫ
ex appelſoe ꝫ ſi poſſet ꝓbare iudicē fuiſſe com/
minatū appellāti tūc ſatis poterit recuſari.ar.
in.c.ſe.et hec nō. ¶In gl.in ṽ.expenſ.in fi.di
cit Jo.and.poſt doc.antiq̄s ꝙ calumnioſe ap
pellans vltra ꝯdemnationē expenſaꝝ conde/
mnabiṫ in q̄nquaginta libꝛl.aurl.vt i.l.ab exe
cutiōe.C.quo.app.nō reci.⁊ in criali cā ꝑdita
lite nōṫ infamia.vt in.l.a ꝓconſulibuſ.C.e.Et
ita tranſeūt modniores recitādo. ¶Aduerte
bñ in ꝓ̄ctica. naz ex ħ ſentiūt doc.ꝙ de iure ca
nonico hñt locū ille pene legaleſ. ⁊ facit q2 nō
repiṫ ꝯtrariū diſpoſitū de iure canonico.ꝫ con
trariū tenui in.c.ij.ꝭ.eo. vbi ꝓ̄ tm̄ redarguit
illū temere appellātē. Jtē facit.c.repħenſibiliſ.
⁊ iſtud.c.vbi ſimplr̄ ꝓ̄ mādat appellantē temē
ꝯdemnari in expēſis.limita tñ ſm ea q̄ dixi in
.c.cū ꝑati.ꝭ.eo. Hāc opi.videlz ꝙ nō ꝓcedāt il
le pene canonice. repio tenuiſſe gl.iurl.ciuilis
in.l.i.ff.a q̄.ap.nō liz.ſentit Cy.in.l.eos.C.eo.
ti. Nouiſſime reꝑperi Spe.ħ idez apte ſentire i
d.ꝭ.nūc dicamꝰ.ṽſ.i.qd bñ nōb .Et vide in ſili
bo.gl.in.c.i.⁊ ibi ꝑ Jnno.de re.ec nō alie.li.vi
nā iura ciuilia vario mō diſponūt ſuꝑ aliena
tione rei eccleſiaſtice.vt in.l.iubemꝰ. ⁊ in auc.
ħ ius porrectuz.C.de ſa.ſan.ec. Sz q2 iura ca
nonica introduxerūt certā formaz nō ita diffi
cilē ſicͭ ius ciuile.vt.xij.q.ij.ſine exceptōne. ſta
mus iuri canōico ⁊ nō ciuili. nec ſuppleṫ ius
canonicū ꝑ ciuile.ita in ꝓpoſito. ¶In gl.peſ.
in fi. Sz q̄riṫ nūq̄d idez ſit in delegato ad cām
appelſonis vt finito articulo appelſonis ab in
terlocutoria poſſit cognoſcere de cā pͥncipali.
ſpāliter ſibi nō delegata Hl.ij.q.vi.in fi.tz ꝙ
ſic.⁊ idem Hoſti.⁊ Jnno.ꝭ alle.c.raynūtius.
ꝭ.ꝺ teſta. Min.tz ꝯtrariū ſi aliud hēat forma
reſcripti. ¶Johan.an.dicit aduertenda verba
ſcͥpti Fre.ꝺſ.clxxxij.ſequiṫ opi. Min. Do.an.
ſequiṫ ꝑmā.ar.c prudentiā.in fi. de off.dele.⁊
hec opi.vr̄ cōis ⁊ verioꝛ.naz cā pͥncipalſ venit
acceſſorie ad cāz appelſoniſ. ar.ꝭ.ꝯmiſſo gͦ pͥn
cipali vr̄ commiſſū oīe ꝯſecutiuū maxime ne
ꝑtes habeant ire ꝑ diuerſos iudices.⁊ bñ fa/
cit tex.in.d.c.prudentiā. ¶Ex gl.q̄ro de qōne
nōbili.nūq̄d indiſtincte iudex ad quē habeat
cognoſcere ꝑ̇us de articulo appelſonis. Jnno
ꝭ ⁊ cōiter doc.ſequētes dicūt ꝙ nō ꝫ ꝑt appel/
latꝰ petere vt omiſſo articulo appelſonis cog/
noſcaṫ de pͥncipali ꝑ iudicē ad quē. ꝑ.c.cordi.

eo.ti.li.vi. Et q̄nq3 illud.c.videaṫ loqui in ap/
pelſone interpoſita ad papā idez tñ dicunt doc.
eadē rōne in appelſone interpoſita ad quēcunq3
ſuꝑiorē dūmō poſſit adiri ꝑ viā q̄rele.vt eſt le
gatꝰ pape.vt in.c.i.de off.le. Sz in alijs ſuꝑio/
ribꝰ q̄ nō pñt adiri ꝑ viā q̄rele.vt in archiepō
reſpectu ſubditoꝝ epi nō hz locū illud dictum
ad ħ.c.rōna e.ti.li.vi. ſi iudex a q̄ detulerit ap
pelſoni.q2 tūc ħ ꝓcedet in q̄lz ſuꝑioꝛe. nā ꝑ de
lationē fuit tranſfuſa iuriſdcō in ſuꝑiorē. vt i
d.c.cū appelſonibꝰ. Nec ob.tex.in.d.c.cordi.in
eo qd dicit de ꝯſenſu ꝑtiū ⁊c̄. dz eni ſuppleri id
eſt de ꝯſenſu appellātiū. imo plꝰ dicit Cōpoſt.
in.c.i.de elec.vt eṫ inuito appellatore poſſit ap
pellatꝰ ħ petere q2 in ħ verſaṫ tm̄ fauoꝛ appel
lātis vt ꝑ̇us cognoſcaṫ de articulo appelſois
nec hz appellās de q̄ ꝯq̄raṫ cū ꝑ appelſonez ex/
pectat iudiciū iudicis ad quez ita ꝙ ꝑt ſibi di
ci qd q̄ris intꝰ hēs.vt nō.i.c.ſuꝑ qōnuz.ꝭ.por
ro.de off.del. Jdez ſentit gl.in.d.c.cordi.vt ha
beat locū in q̄libz ſuꝑioꝛe q̄ ꝑt adiri ꝑ viā q̄re
le. Do.Car.tz oppoſitū vt ſolū habeat locū in
ꝓ̄.q2 lz legatꝰ potuiſſet adiri in pͥn.ꝑ viā q̄re/
le.tñ exq̄ cā eſt cepta corā iudice inferioꝛe non
dz ab eo cā euelli ſi ꝑ̇us appareat appelſonem
eſſe lrimaz.ar.in.l.vbi ceptū.ff.de iudi. Sz pri
ma opi.plꝰ m̄ plz.nā.l.vbi ceptū. habet locum
ꝑte reſiſtēte.nā ſi ꝑtes nolūt ꝓſequi coraz illo
iudice nō pñt ꝑ iudicez ꝯpelli exq̄ cā eſt priua
ta.ar.in cle.ꝙ̄diu.eo.ti.et in.c.oblate.ꝭ.e.et in
l.iiij.ꝭ.ħ aūt iudiciuz.ff.de dam infec. Solum
eni debet iudex intēdere vt ꝑtes ꝯcordent.l.i.
ff.de no.oꝑ.nū. Nō ergo ꝑt excipe ꝙ cauſa fu
it ꝑ̇us cepta corā eo. Et ex his nō.ꝙ ꝑ rōnem
nālem poſſumꝰ reſtīgere ṽba legis. nam illd
.c.cordi loquiṫ de ꝯſenſu ꝑtiuz ⁊ tñ reſtringiṫ
ad ꝯſenſū appellati tm̄.q2 appellans non habz
de quo ꝯq̄raṫ dūmodo prius reuoceṫ graua/
men ꝓpter qd fuit appellatū.⁊ hec bñ notabis
Facit qd nō.idē Jo.an in.d.c.i.⁊ vide bo.gl.
in ſili in auc.vt ma.debi.que dicit ineptū eſſe
nō fallere rſam ꝑ rōnem nālem. Jn ꝯtrarium
optīe fēit tex.l.ſcire oz.ꝭ.ſufficit.ff.de excu.tu.
vbi allegaṫ iuſticia nālis ad limitationē iuri
um ꝓcedētiū ⁊ eṫ eſt tex.in.c.2ͦ.reg̃l.in fi.ꝭ.eo
¶Glo.fi.dicit ꝙ due ſunt ille cauſe q̄ ad ſedē
apſicam ſūt referēde.dic vt nō.in.c.maioreſ. ꝺ
bap.⁊ diciṫ in.c.qd tranſlationē.ꝭ.de off.leg.
vbi vide ꝑ doc.⁊ ibi pleniſſime dixi ¶Alteri
us extra glo.queriṫ an ſufficiat exꝑ̇mere cau/
ſam in gñe.videliz appello q2 me grauaſtis.
Solſ dicit ꝙ non.ꝫ dz exꝑ̇mē cās grauāis no
minatim ⁊ ſpālit̄ vt ſatis ꝓbaṫ ꝭ ex mente lr̄e
⁊ clarīꝰ hodie i cle.appellāti.e.ti. An āt ſuffici/
at exꝑ̇mē vnā cāz ⁊ gñalit̄ alias cās que col/
liguṇṫ ex actis.vide ꝑ Pau.in.d.cle.appellāti

⁊ ꝑ do. ꝺ rota deci. vij. Que aũt req̃rãt in ap
pellatõe añ ſniaȝ vide ꝑ archi. ij. q. vi. nõ ita.
vbi multa enumerat. vide lati⁹ ꝑ Jo. an. poſt
hoſti. ĩ. eo. dilecto. Ultio q̃ro q̃d ſi appellãs
dixit ſimplr̃ appello ⁊ ñ dixit ad queȝ. dic̃ Jo.
an. ꝙ dȝ itelligi de ꝓrio. ⁊ idẽ dicit ſi dixit ap
pello ad maioreȝ ⁊ remittit ad ſpe. de appel. §.
nũc tractem⁹. ꝟ. ſed q̃d ſi q̃s. ⁊ ſe. Hec ĩ dubio
puto vera de iure ciuili ſm q̃d appellare non
põt etiã ad ĩpatorẽ omiſſo medio. l. ĩpatores
ff. c. ꝫ de iure canõico ſm̃ q̃d põt appellari ad
papã ⁊ ad legatuȝ omiſſo medio põt ſatis ꝓ
babilit̃ dubitari cũ talis gñalitas pariat ob
ſcuritatẽ. ⁊ vide q̃d dixi ĩ. c. ij. ꝺ. eo. Ni. ab.

Cum ceſſante

Si iu
dex a q̃
eſt appellatũ a grauamine illud ꝛ̃uo
cat põt in principali cã ꝓcedere h. d. Diuidit̃
nã ꝑncipiũ et finis ponũt duplicẽ ꝯſtitutõis
cãm. mediuȝ ponit ꝯſtitutõeȝ ibi ſtatim⁹.
Nõ ꝑncipiuȝ q̃d q̃tidie allegat̃ ꝙ grauameȝ
ẽ cã imediata appellatõis. vt in. c. vt debitus
ꝺ. eo. ceſſãte ergo grauamine ꝑ reuocatõȝ dȝ
ipi⁹ effect⁹ ſcȝ appellatio ceſſare. ⁊ itellige ꝑnci
piũ qñ ceſſat cã finalis. ſec⁹ ſi ceſſat cã ipulſi
ua. vt in. c. ex ꝑte. de ꝯuer ꝯiu. vide bonã glo.
in. c. p⁹ trãſlatõȝ ꝺ. de renũc. Item itellige qñ
cã finalis ẽ vnica. ſi aũt due ſũt cãe ſiales ali
cui⁹ effect⁹ ſeu ꝯſtitutõis q̃ꝛ q̃libet ꝑſe ſuffic̃
ad illũ effectũ ꝓducẽdũ lȝ tũc ceſſet vna cã ſi
tñ ꝑ ꝫ ceſſat effect⁹. vt ẽ tex. inſti. ꝺ nup. §. affi
nitatis. ſec⁹ dic vbi q̃libet cã diſtributiue nõ
ſufficit ad effectũ illũ ꝓducẽdũ ꝫ ſiſ ꝯſiderate
tũc eni ſi ceſſat vna cã dȝ ceſſare effect⁹. Ad ꝫ
adduco bonũ tex. in. c. qm̃ frequẽter. §. porro
iũcto. §. ſi aũt. ꝺ. vt lit. nõ ꝯt. nam in. §. porro
ꝓcedit̃ ꝯtra abſẽtẽ lit. ñ ꝯt. duabus ꝺ cauſis
Prima in fauorẽ ꝯiugꝯi expectãtis ꝺ cuius
fornicatõe timet̃. Secunda in odiũ ꝯtumacl
etſi ceſſat altera cã puta odiuȝ ꝯtũacie ceſſat
diſpõ. vt in d. §. ſi aũt. hec nõ. qꝛ limitãt illum
§. affinitatis. ⁊ iſtuȝ tex. 2⁹ nõ ꝙ tã ordina
rius q̃ȝ delegat⁹ põt ſuã interlocutoriã reno
care q̃d nõ ꝑ extẽſione. l. q̃d iuſſit. ff. ꝺ re iudi
illa eĩ lex loq̃t̃ in ordinario. hec ꝯſtõ ꝓcedit et
diſponit etiã in delegato. 3⁹ nõ. aliã exten
ſionẽ ad illaȝ. l. q̃d iuſſit. vt poſſit iudex ſuam
interlocutoriã reuocare etiãȝ ſi fuit ab eo ap
pellatũ ⁊ pẽdeat appellatõ. Itẽ nõ ⁊ aliud
nõbile dictũ q̃d alibi ñ ita bñ ꝓbat̃ ꝙ ñ ſoluȝ
a grauamĩe iã ĩflicto põt in iudicio appellari
ꝫ etiaȝ a ꝯminatõe facta iniuſte ꝑ iudicẽ licet
ꝯminatio de pñti nõ intulerit grauamen ꝫ ĩ
executõe timet̃ grauamẽ. Ex quo habet̃ ꝙ a
ꝟbali grauamĩe de pñti ⁊ reali de futuro pt
in iudicio appellari. ſec⁹ vbi grauamẽ et re et

ſpe eẽt de futuro. qꝛ tũc non poſſet in iudicio
appellari ꝫ extra iudiciũ ſic vide nõ. ĩ cle. ſicut
eo. ti. ⁊ in. c. dilc̃o. ĩ. eo. ⁊ ĩ. c. bone. ꝺ. eo. ⁊ de ꝫ. ĩ.
lati⁹ ſuꝑ gl. Nõ ibi ſano vſus ꝯſilio ⁊c̃. q̃d
dicit̃ ſanũ ꝯſiliũ ſi quis ꝛ̃uocat q̃d male fecit
nõ ei dȝ nõri de icõſtantia ꝫ poti⁹ ꝯmẽdãd⁹ ẽ
de ſapiẽtia. vñ alibi dic̃ tex. magne ſapientie
eſt hoĩeȝ reuocare q̃d male locut⁹ ẽ. xxij. q. iiij
in. c. magne. ⁊ ĩ. c. qualiter ⁊ qñ. ij. ĩ. ꝺ accu.
Nõ ibi libere ⁊c̃. ꝙ ĩ reuocatõe interlocutorie ⁊
cãe reaſſũptõe nõ exigit̃ ꝯſenſus ꝑtiũ. nã hoc
ꝟbũ libẽ de ſui nã ñ exigit alteri⁹ ꝯſẽſũ. iuxta
nõ. ĩ. c. de mſ̃cta. ĩ. de ꝑbẽ. ⁊. c. lȝ eps. eo. ti. li. vi.
⁊ fac̃ hec. nõbilis ꝯſideratio ad. ĩ. dicenda.
In gl. ibi q̃d tñ nõ ẽ vex. Aduerte ꝙ hec deci
ſio vr̃ ꝯtra tex. q̃ ꝑſupponit appellacõeȝ inꝑpo
ſitã a ꝯminatõe adeo iudicis iuriſdictõȝ ſuſ
pẽdiſſe vt nõ valeat iudex iuridice in cã ꝓce
dere ñ p⁹ deſiſtet ſeu grauamẽ reuocet. Inn.
hic ponit duas opiões. Pria vt tex. intelliga
tur in ꝯminatõe executiã grauamĩs iã illati
Exẽplũ ꝑcepit iudex ſb pena excõicatõnis vt
certũ q̃d faceret ꝑs tũc ei pt appellãi ꝓpẽ gra
uamẽ iam inflictũ ⁊ ꝓpẽ executõȝ ꝯminatõis
ſec⁹ aũt vbi iudex ſimplr̃ ꝯminat̃ ſe ꝑtẽ leſuꝝ
qꝛ talis met⁹ van⁹ ẽ ⁊ nõ iuſt⁹ cũ ſit inſtãs de
pñti. l. ĩ. ⁊. l. metũ. §. ĩ. ⁊. l. ij. ff. q̃d met⁹ cã. Poſt
modũ ponit ſcdaȝ opi. ꝛ̃cedẽdo. a ꝑori. ꝙ etiã
a ſimplici ꝯminatõne poſſit appellari ſi iudex
ꝯminat̃ in his ⁊ de his q̃ ſpectant ad iuriſdi
ctõnẽ ſuã ⁊ ꝯtrariũ intelligit in his potẽtib⁹
q̃ nullã iuriſdictõeȝ obtinẽt. Hoſti. tȝ hãc pri
mã opi. lati⁹ tñ diſtiguit aut eni ſm eũ iudex
ledit ꝑtẽ ſeu metũ illi infert ex̃ iudiciũ ⁊ eſt lo
cus recuſatõi. qꝛ iſta ſolẽt cãre iimicitiã ⁊ ſuſ
pect⁹ pt recuſari vt. iij. q. v. qꝛ ſuſpecti. ⁊ ꝓ hoc
vide gl. ĩ. c. cũ ſuꝑ abbacia. de offi. del. ⁊ ꝓbat̃
ibi ĩ ꝑte ꝺciſa vide aliã glo. in. c. cũ adrian⁹.
lxiij. di. q̃ dic̃ ꝙ ſi q̃s non ſalutat aliũ ꝑſumit̃
ei⁹ iimic⁹ ⁊ ſic pt recuſari vt ſuſpect⁹. forti⁹ er
go dicẽdũ ẽ vbi fuit ꝯminat⁹ de ledendo. Si
ꝟo ꝑteȝ leſit ĩ iudicio vel ꝯminat⁹ ẽ iiuſte tũc
appellari põt vt ꝫ. ſec⁹ ſi iuridice ꝯmĩat⁹ fuit
⁊ ita itellige ꝯtraria ꝫ allegata ĩ gl. naȝ in. l. i
ꝑemptorio. ⁊ in. c. tũ ex lr̃is. iudx fuit ꝯmĩat⁹
de ꝓcedẽdo ad vlteriora ſi ꝑs nõ ꝯparuerit.
Et ex his colligit̃ id q̃d ꝺ. dixi in nõbilibus.
nã ex ꝯminatõe grauameȝ ẽ de pñti reſpectu
ſpẽi. vñ nõ põt dici ꝙ hoc grauamen ſit oĩno
futuꝝ. hoc etiã vult pau. in d. cle. ſicut. In
eadẽ glo. ibi ꝫ certe eodẽ modo q̃ appellãs ⁊c̃.
Aduerte qꝛ gl. formalit̃ nõ ꝛ̃ñdȝ ad ꝯtrariuȝ
nã multiplicare iꝯueniẽs nõ eſt ſoluere. Põt
ergo ad ꝯtrariuȝ rñderi dupſr. p⁹ ꝙ hoc facit
iudex beneficio hui⁹ ꝯſtitutõis ⁊ h⁹ ꝓuiſiõiſ
Due ſunt cauſe quarũ vna eſt in ꝑncipio. c.

alia in fi. z° p̄t dici ꝙ non tractat̄ hic de p̄iu/
dicio appellātiſ cū habeat intentionē ſuā ꝑ re
uocationē grauamis. ¶ In eadē glo. ibi non
tñ q̄ ad iudicē. nō bñ iſtā gl. nā q̄tidie allegat̄
ꝙ intˀlocutoria nō tranſit in rē iudicataꝫ q̄ ad
iudicē ꝑ lapſū decē dieꝝ. Et videt̄ gl. velle iu/
dicē q̄ñcunq̄ poſſe ſuā intˀlocutoriā reuocare
ſ̄ ad petitionē ꝑtis nō p̄t niſi uſq̄ ad decendi
um. An h̄ ſit veꝝ indiſtincte vt poſt decendiū
ꝑs nō audiat̄. vide oio ꝑ Spe. in ti. eo. §. ꝛſtat.
v̄. etiam nō. ꝛ circa h̄ mlta ſ̄ ſcribunt̄ ꝛ ꝑ gl. et
doc. in. d. l. qḋ iuſſit. q̄ꝛ effectū ɔpendioſe redu
co ad tria mēbra. ¶ Primū nūq̄d iudx poſſit
indiſ̄nter ſuā intˀlocutoriā r̄uocare ¶ z° uſq̄ ad
qḋ tp̄s p̄ſuppoſito ꝙ poſſit. ¶ z° nunq̄d debeat
adhibere cē cognitionē vel ꝑtis ɔſenſuꝫ ad h̄
vt poſſit reuocare. ¶ Quo ad primū fac r̄ſam
affirmatiuā vt iudex regulariter poſſit ſuā in
terlocutoriā reuocare ſiue cōcernat ordinato
ria iudicij. vt in. l. diem ꝓferre. ff. de arbi. ſiue
ɔcernat deciſionē. arg. ſ̄. ꝛ in. d. l. qḋ iuſſit. fcit
c. ſi. ꝭ. e. ti. li. vi. nā iudex ad quē p̄t. vt ibi. ꝛ hoc
tanq̄ ſurrogatˀ in locuꝫ p̄mi iudicis. gˀ fortiˀ
p̄t iſte durāte iuriſdcōe ſua. Aliud eſt in diffi
nitiua. nā reḡlariter illā nō reuocat etiam añ
lapſū decendij. vt in. l iudex. ff. de re iudi. ꝛ i. c.
in lr̄is. ſ̄. ꝺ offi. del. Et hˀ diuerſitatis duplex
eſt rō. Prima q̄ꝛ ꝑ diffinitiuā functus ē iudex
officio ſuo. ideo nō p̄t ſe ampliˀ impedire in il/
la cā. vt in dictiſ iuribˀ. ſecˀ in intˀlocutoria. vt
in. c. q̄renti. de offi. dele. ¶ Scd̄a rō diffinitiua
fert̄ cū maiori maturitate q̄ intˀlocutoria. ideo
difficilius reuocat̄. ¶ Hec r̄ſa fallit̄ in pluribˀ
caſibˀ ¶ Primo qñ intˀlocutoria hꝫ vim diffini
tiue. tūc eni ſ̄m oēs nō reuocat̄ ꝑ iudiceꝫ ¶ z°
qñ finit̄ iuriſdcō iudicis. vt nō. in. c. ſignifican
tibus. de off. dele. Exemplū ſi p̄nūciauit ſe nō
iudicē. ꝛ rō hoꝝ duoꝝ caſuum eſt ea quā dixi
de diffinitiua. q̄ꝛ functˀ eſt officio ſuo ex q̄ non
expectat̄ alia ſñia. h̄ tñ limita ſi fuerit appella/
tum. nā tūc cū ꝑ appellōnem ſit ſuſpenſa inter/
locutoria. ꝛ per ɔñs non p̄t dici ꝙ ſit finita iu
riſdictio ſua pōt illaꝫ reuocare. ſic notabiliter
dicūt dñi de rota deciſ. lxxxiij. vide ꝑ Jo. mo.
in regula in gn̄ali. de re. iu. li. vi. ¶ Tertiˀ caˀ
ſi ab intˀlocutoria fuerit bis appellatū et ſemꝑ
ɔfirmata. ſic nōbiliter dicit glo. in cle. ſi ꝭ. eo. ti.
ꝛ ibi Pau. idem. lꝫ Bar. ɔtra. Sꝫ p̄ma opi. vr̄
ꝓbabilioꝛ. q̄ꝛ reuocatio h̄ret in ſe notoriā in/
iuſtitiam que reddit ſñiam nullam. vt dixi in
d. c. inter cetera. de re iudi. ¶ Quartˀ caſus ſi
fuit lata ꝺ ɔſēſu ꝑtiū tūc nō ſufficit alteriˀ cō/
ſenſus. ar. in. c. ſignificante. ꝭ. e. ti. ¶ Quintˀ ca
ſus ſi iudex detulit appellationi. q̄a tunc tota
iuriſdictio ē tranſfuſa in ſuꝑiorem. vt in. c. cuꝫ
appellōnibus. eo. ti. li. vi. ¶ Sextˀ caſus ſi alit̄

finita iuriſdictione deuoluit in aliū iudicē. vt
ſi noluit iudex tradē apl̄os infra tp̄s lḡimuꝫ.
vt in. c. vt ſuꝑ. ꝛ. c. ab eo. eo. ti. li. vi. ꝛ iſti caſus
ſatis p̄ñt teneri ꝛ practicari. Sꝫ excipiunt̄ alij
caſus ſatis indubitabileſ. ¶ Septimˀ i ordie
ſi iudex ad quē recepta appellōne inhibuit iu/
dici a q̄ ne ꝓcederet i cā. h̄ voluit Hoſti. ſ̄ ꝛ al
legat. c. rōna. §. ſi v̄o. e. ti. li. vi. de h̄ ſatis dubi/
to. q̄ꝛ lꝫ iudex ſtāte inhibitōne nō poſſit ꝓcedē
i p̄ncipali. nō tñ ſequit̄ q̄n poſſit reuocare gra
uamē illatū. nā inhibitio p̄ncipl̄r tendit ad tu
endū appellantē ne grauet̄. nō aūt vt a graua
mine nō poſſit releuari. vide ſiſe. appellō lḡima
ſuſpēdit iuriſdcōnē iudicis in p̄ncipali nō tñ
ſuſpēdit reſpc̄u reuocatiōis grauāis. vt in. c.
ſi a iudice. e. ti. li. vi. ñ velis dicē ſaluādo Hoſt
h̄ ꝓcedē ne iudici ad queꝫ illudat̄. ſic in ſili di
cimˀ in poſtulātibˀ vt nō reuocent poſtulatio
nē poſt p̄ñtationē factā ſuꝑiori ne ſibi illudat̄
vt in. c. bone. el. ij. ꝺ poſtu. p̄la. ¶ Octauˀ caſuſ
ſi iudex ad q̄ ɔmiſit cāꝫ appellōnis ponit Spe
in ti. de except̄. §. viſus. v̄. ꝫ pone. Et ibi addit
nonū caſuꝫ qñ facta ē citatio in cā appellōnis
vt tunc nō poſſit iudex grauamē reuocare cū
iuriſdcō ſit ab eo abdicata ꝛ tranſfuſa in ſuꝑi
orem. ſ̄ dubito de his caſibˀ rōibˀ p̄dictis. nā
iure apte nō ꝓbant̄. ꝛ h̄. c. loq̄t̄ indiſtincte ꝛ mi
litant his caſibˀ rōnes poſite ſ̄ in p̄n. ꝛ in ſi. c.
ñ velis dicē vt p̄dixi ne illudat̄ ſuꝑiori. maxi/
ma tñ eſt auc̄. Spe. Et ex his hēs declaratum
p̄mū mēbꝝ hˀ r̄ſe ꝛ caſuū exceptorū. ¶ Uēio
ad zm uſq̄ ad qḋ tp̄s poſſit iudex reuocare in
caſibˀ in q̄bus ſibi ꝑmittit̄ r̄uocatio. Conclu
de breuit̄ ꝙ ad petitionē ꝑtis leſe ñ p̄t ñ infra
decendiū. vt ſ̄ in glo. ꝛ ꝓbat̄ in. c. cū dilecti. ſ̄.
de elec. ꝛ. c. ſignificauerūt. de teſt. Sꝫ iudex ex
officio ſuo p̄t reuocare uſq̄ ad ſñiaꝫ diffiniti/
uā. q̄ꝛ tāto tp̄e durat eiˀ iuriſdcō i p̄ncipali et
h̄ voluit gl. in effectu ſ̄. ꝛ Bar. in. d. l. qḋ iuſſit
ꝛ facit in argumentuꝫ. c. ſi. p̄al. ꝭ. e. li. vi. inducē
do vr. ſ̄. inducti ¶ In vltimo mēbro ſūt varie
ſñie ſ̄ breuit̄ inſtat Inno. ſ̄ quē etiā ſequitur
Abbas ꝛ tenet ꝙ añ lapſu. n decendij non exi
git̄ ɔſenſus ꝑtis ſ̄ poſt lapſū decendij ſic. cuꝫ
tranſiuerit in rē iudicatā in fauorē ipſiˀ ñ fue
rit appellatū. Sꝫ ɔtrariū ſentit Inno. i. c ſacro.
de ſen. ex. ſ̄ ɔcorda vt valeat reuocatio niſi ap
pellet̄. ꝛ ſic intellige dc̄m hic ꝙ nō poteſt reuo
cari poſt decendiū q̄ minˀ poſſit appellari. Jo.
an. tꝫ ꝙ ex cauſa poſſit ſemꝑ reuocari. ſine cau
ſa nō. valebit tñ reuocatio niſi appelletur Sꝫ
in additione ſpe. in ti. de ſen. ꝓla. §. ſpecies v̄. ē
quoq̄. meliˀ ɔcludit dicēs ꝙ ſi interlocutoria
fuit lata ſine cauſe cognitione poterit eodem
modo reuocari. ar. vt in regula. i. ꝭ. de reg. iuri.
Sꝫ ſi cū cauſe cognitione tūc in reuocatione

debet ꝑs vocari ⁊ cā ↄgnita reuocari. ⁊ hoc
voluit Jnn. i. c. q̄relā de elec. ⁊ ē ꝺ mēte bar. ī
d. l. qꝺ iuſſit. ⁊ itellige q̄n ad validitatem ſui
exigebat cāe ↄgnitōꝫ. Cōcludē ergo ꝙ ſn̄ cā
ſ ṗt reuocari citra appellatōis tiorē. ꝫ ſi ſbeſt
cā dꝫ adhiberi cāe ↄgnitio ꝑte vocata ſi illa i
terlocutoria fuit lata cū cāe ↄgnitōe ar. i rſa.
i. ꝺ re iu. Addit tn̄ bar. in d. l. qꝺ iuſſit. ꝙ vbi
ſnīa iterlocutoria ē executōi mādata nō pōt
reuocari niſi ꝑtib⁹ ↄſentiētib⁹ vl' cā ↄgnita. ⁊
ħ ē qꝺ voluit ħ glo. in ꝟ. ꝫ verꝫ ē. q̄ dicit ꝙ re
integra pōt reuocari quaſi ſec⁹ ſi nō ē itegra
qꝛ ē executōi mādata. ⁊ ꝑ hec hēs hāc mām i
ſe difficilē ↄpēdioſe declaratā. ¶ Jn eadē gl.
ibi ⁊ ſic canō nō poſſet ſibi. ⁊c̄. ħ dictū glo. ipu
gnat Jo. an. nō tn̄ appet rō quare canō non
poſſit iſti iuriſdictōeꝫ reſtituē. vn̄ ↄclude ꝙ lꝫ
iudex fateat̄ ſe erraſſe vl' male fuiſſe īt̄locu
tū nihilomi⁹ reuocādo grauamen reaſſumit
beneficio h⁹ ↄſtōis iuriſdictōeꝫ. Nō bn̄ hoc di
ctū Jo. an. ex q̄ pōt inferri ꝙ licꝫ iudex fateat̄
grauaſſe ex q̄ tn̄ grauamē ꝛuocat ſi ṗt ab eo
ob hāc cāꝫ appellari nec recuſari. ¶ Jn eadē
glo. ibi nō credo te grauaſſe ⁊c̄. hec glo. docꝫ
mētiri. nā ſi iudex i veritate grauauit ⁊ gra
uare credebat nō dꝫ i reuocatōe dicere ꝙ nō
credebat ipm grauare. qꝛ mētiēdo peccat. vt
in. c. ſuꝑ eo. ꝗ. de vſuri. xxij. q. v. iuramēti. Pote
rit ergo iudx vti alijs ꝟbis duplicib⁹ ad ſal
uādū decorē ſuū. iuxta nō. in. c. q̄lit̄ ⁊ q̄n. el. i.
ꝗ. de accuſa. Et i fi. gl. hoc ar. ſi colligit̄ ex tex.
qꝛ ꝑ appellatōem nō extīguit̄ iuriſdictō ſꝫ tm̄
ſuſpēdit̄. vt in. c. veniēs. ꝺ iureiur. cuꝫ ſi.

Quam ſpeciali **P**roui
det ↄcili
um ↄtra fruſtratorias appellatōnes
⁊ recuſatōes in vtroq̄ tradēs formā qualit̄
iuſte fiant ⁊ quomodo in eis ꝓcedendū ſit ⁊
eſt. c. multū allegabile ⁊ quotidianū. Et pōt
ſpālius hoc ṗncipiū ſic ſummari. Volēs iu
dicem recuſare debet corā eodeꝫ ſuſpitionis
cām ꝓbabilē proponere ⁊ eam corā arbitris
cōiter eligēdis ꝓbare qua ſi ꝓbata ſua iuriſ
dictōne iudx vtit̄ in ṗncipali. ea vero ꝓbata
remittit negotiū ad ſuꝑiorē vl' cauſā ↄmittit
de recuſatoris ↄſenſu h. d. Primo recitat an
tiquā ↄſtitutōꝫ. 2° ꝓmulgat nouā. ibi ſtatui
mus. ibi ṗmo punit̄ vna ↄſtitutō. 2° alia. ibi
pono. 3° ꝓteſtat̄ ibi ceterū. ¶ Nō ṗmo ex iſto
tex. iudicē nō poſſe de iure canonico ſn̄ iuſta
cā aſſignata ⁊ ꝓbata ꝛcuſari. opꝫ ei vt cauſa
iuſte ſuſpitōis aſſignet̄ corā iudice recuſato.
⁊ poſtmodū ꝓbet̄ corā arbitris eligendis. vt
hic ⁊ in. c. ij. requir. ꝟ. eo. ſec⁹ eſt de iure ciuili
naꝫ nō eſt neceſſe cām ꝓbare. vt legit̄ ⁊ nō. in
l. cuꝫ ſpāli. ⁊. apertiſſimi. C. de iudi. nō. glo. in. l.

⁊ qꝛ poterat. ff. ad trebel. ⁊ i. l. itē ſuſpect⁹. ff. ꝺ
ꝓcur. Eſt ⁊ alia dria īt̄ ius canōicū ⁊ ciuile
qꝛ ſm ius cāonicū pōt iudex ordinari⁹ in to
tū recuſari etiāſi ſit epūs. vt i. c. q̄s ↄtra clericū
de fo. ↄpe. ſec⁹ ꝺ iure ciuili. qꝛ ex toto nō recu
ſat̄ ꝫ dat̄ ſibi adiūct⁹. vt in auc̄. ſi ꝟo ↄtigerit
C. ꝺ iudi. nō. in d. l. apertiſſimi. niſi i caſu. l. vni
ce. C. ſi q̄cūq̄ ṗdi. po. vide tn̄ circa ħ ſinglarē
limitatōꝫ quā poſuit bar. i. l. vna. ff. apud eū
a q̄ ap. quā limita ⁊ declara ꝓut dixi in. c. ad
hec. ꝟ. eo. ¶ 2° nō ꝙ cā ſuſpitōnis ꝓbat̄ corā
arbitris ħ limita ſm ea q̄ habēt̄ in. c. ſi cōtra
vnū. de offi. dele. li. vi. Et nō vnū caſuꝫ i quo
eligūt̄ arbitri iur. regularit̄ ꝟo nō eligūt̄ ex
neceſſitate niſi i caſib⁹ iure expſſis. vt nō. doc
in. c. pia. de excep. li. vi. Jdē puto in caſib⁹ ſiſi
bus expſſis vt colligit̄ ex glo. in. c. ſtatutū. ꝺ
Repl. li. vi. p⁹ ṗn. ¶ 3° nō ꝙ ꝓbata ſuſpitōe ar
bitri nō ↄgnoſcūt de cā ṗncipali ꝫ iudex recu
ſat⁹ negociū trāſmittit ad ſuꝑiorē vl' ↄmittit
alteri cū ↄſēſu recuſatoris ⁊ ꝛſpcu ↄmiſſiōis
quo ad delegatū. ꝛſtrige ſeu limita ſm qꝺ hꝛ
in. c. iudex. de offi. dele. li. vi. ⁊ ħ ē ↄtra hoſti. i
c. ij. req̄ri. ꝟ. eo. ¶ Vltio nō. vnū caſuꝫ in q̄ ar
chiepūs pōt ↄgnoſcere īt̄ ſubditos ſuffraga
nei. ſui citra remediū appellatōis. ſcꝫ q̄n epūs
iuſte recuſat⁹ remittit ad eū negociū. nā ꝑ iu
ſtā recuſatōeꝫ tollit̄ iſtud remediuꝫ ſicut i ſili
hꝛ in. c. ſi is cui. ꝺ offi. dele. li. vi. ¶ Quero an
a iudice ſuſpecto ordiario vl' delegato poſſit
recedi ꝑ appellatōeꝫ. Jo. dic̄ Jnno. ſe credere
ꝙ nō cū hēat ſuſpitio ſuū remediū. ſcꝫ recuſa
tōis. Jtē qꝛ lꝫ ſit ſuſpect⁹ ſi tn̄ ſeq̄t̄ ꝙ grauat
ergo nō pōt appellari cū grauamē ſit imedia
ta cā appellatōis. ꝟ. eo. vt debit⁹. Et ego hoc
habeo ꝓ idubitato ꝑ. c. ꝓpoſuit. ⁊. c. ad hec. ꝟ
e. ¶ Nec ob. iſte tex. in eo qꝺ inuit ↄmonituꝫ
habē vtrūq̄ remediū qꝛ hoc nō intelligit̄ ex
eadē cā ꝫ ex diuerſis. ſcꝫ vt ꝛcuſet ꝓpter ſuſpi
tōem ⁊ appellet ꝓpter grauamē. ⁊ eodē modo
dꝫ itelligi tex. in. c. quotiēs epi. ij. q. vi. lꝫ glo
aliter ibi ſentiat. Si tn̄ iudex nō vult admit
tere lrimā recuſatōem pōt ab eo appellari. vt
in. c. ſuꝑ q̄onū. in fi. ꝺ offi. deleg. ¶ Jn glo. in
ꝟbo iuſte ſuſpitōis ibi qꝛ nō eſt iure expreſſa
Nō glo. ex qua collige iudiceꝫ poſſe recuſari
ex cā i iure nō expreſſa. nā cāe iuſte ſuſpitōis
nō ſūt oēs in iure expſſe. qꝛ nō poſſūt ꝺ facili
oēs exṗmi. arg. i. l. nō pōt. ff. de legi. ꝫ arbitri
ſeu iudex arbitrabit̄ eā iuſtā vel iniuſtaꝫ ſm
alias cauſas in iur̄ expſſas. vtputa ſi cā nūc
ꝓpoſita eſt efficatior vel ſilis cauſe in iure ex
pſſe nā de ſilib⁹ ad ſilia ꝓcedēdū eſt. vt in d. l
nō pōt. ⁊ in. c. cū dilecta. ꝗ. ti. proxi. Nec obſtat
ſi dicat̄ ſolū ṗncipē hr̄e ꝑtātē iura interṗtādi
vt in. c. inter. de ſen. ex. ⁊ in. l. fi. C. ꝺ legi. quia

illud ꝓcedit ſm Inno. ꝛ bñ in gñali intꝑtati/
one q̃ facit ius q̃ ad oẽs. ſec⁹ in ſpẽali. nã iudex
q̃ ad cãm corã eo vertentẽ põt iura interꝑtari
nõ tñ ſua interꝑtatõ facit ius q̃ ad alias cãs
qḋ nõ. Joẽ nõ. do. An. in. c. cũ veniſſent. de iu/
di. in pñ°. Et ꝓ h̄ ꝑt allegari tex. in. l. vnica. C.
de ꝓfeſ. q̃ in vrbe cõſtan. li. xij. vbi daẗ doctori
bus ptãs iura interꝑtandi. vt ĩ auc̃. iuſiuran
duz qḋ preſtaẗ ab his. vbi iudex iurat iudica
re ſm equitatẽ ſm ꝙ ſibi viſũ fuerit iuſtũ. de q̃
ꝑ Inno. in. c. i. de ꝯſti. ꝛ ꝑ glo. iij q. vij. iudicet:
q̃ dicit iudicẽ poſſe iudicare ſm opi. ſuã ꝛ non
ſm volũtatez. vide de hac interꝑtatione in. c.
.i. in glo. de poſtu. prela. Poſſet etiã dici ꝙ vbi
dubitatio ẽ maxima defacili nõ decidibilis ꝑ
identitatẽ rõis. ꝙ tũc ſoli ꝑncipi q̃ ad illã cãz
interꝑtatio reſeruet̃. ad h̄. d. c. inter. et qḋ le. et
nõ. in. c. cũ veniſſent. ſ. de iudi. Etſi iudex ꝓnũ
ciat cãm nõ iuſtã vbi ẽ iuſta tz ſñia ſm Inno.
vñ opus ẽ appellõne. qꝛ ẽ ꝯtra ius litigatoriſ
ꝛ eſt ꝯtra ius ſcriptũ. ex q̃ illa cã nõ ẽ ſpecifice
in iure expſſa lz ſit iuſta ex identitate rõis. Et
nõ bñ h̄ dcm Inno. ex q̃ habes bonã limitati
onẽ ad iura dicẽtia ſñiaz latã ꝯtra ius expreſ
ſũ eẽ nllaz. vt ĩ. c. i. cũ ibi nõ. de re iudica. Pro/
cedũt ei iura illa qñ ius illud ẽ clarũ ꝛ expreſ/
ſũ. ſec⁹ ſi ſñia poſſet dici lata cõtra ius ex idẽti
tate rõis. qꝛ tũc poti⁹ dr̃ lata ꝯtra ius litiga/
toris. ꝛ pone exemplũ qñ cã ſuſpitõis ꝑt eẽ du
bia vt qꝛ allegat iudicẽ eẽ ꝯpatrẽ alteri⁹ ꝑtis
vel patruũ. nã poſſet dubitari. ar. c. poſtremo.
ſ. eo. ꝫ in his arbitrabiẗ iudex ſm morẽ regio
nis. nã in q̃buſdã locis hec cognatio ſpũalis
cãt maximã amiciciã in aliq̃buſ nõ tantã. fcit
qḋ in ſili dixi in ꝯiũctis ꝯgnatiõe carnali i. d.
.c. poſtremo. ꝛ h̄ voluit Jo. an. ſ. Idem dicend̄
in ſilibus. Et. xij lĩmas cãs recuſãdi iudicez
vide ꝑ Jo. an. in. c. lĩma. e. ti. li. vi. in nouel. vi/
de gl. in. c. cãm. ꝛ. c. cũ ſup. de off. del. ¶ In. glo
in ḃ. cũ iudex. ibi in ordinario. vr̃ glo. ꝫ ꝛ ĩ. in
ḃ. recuſatoꝝ velle hãc ꝯſtõnez reſtñgere ad or
dinariũ. ꝫ certe nõ appet cã reſtñgendi nec vz
iſta ꝯſideratio gl. cũ iudex delegatuſ poſſit vi
gore ꝯmiſſionis ſibi facte ex officio ꝓcedere vt
in. c. ſi. de off. del. ꝛ tũc ſi r̃cuſaẗ ſuſpect⁹ poterit
cũ recuſatore arbitros eligẽ. vt ꝫ dr̃. ¶ In gl.
in ḃ. aduocent tertiũ. ibi ꝑtor cogere dz. ⁊c̃ Nõ
bñ ex iſta gl. ꝛ ſequẽti ꝙ diſpoſituz ex arbitris
voluntarijs ꝓcedit in arbitris iuris reſpectu
ꝯpulſionis fiende ꝑ ordinariũ loci vt ꝯcordẽt
in vnã ſñiaz vel tertiũ aduocẽt. Ex q̃ infertur
ꝙ ſi ex forma ſtatuti cõſanguinei ꝯpellunẗ cõ
promittẽ et ipſi ꝯpromiſerũt ĩ duos q̃ nõ ꝯcor
dãt poterũt ꝯpelli per ꝑtãtez loci ad ꝯcordan
dũ vel ad uocandũ z^m. bñ facit h̄. c. niſi eis in
iungiẗ ſb virtute obñie vt h̄ faciãt. ¶ In glo.
in ḃ. ẽminũ. ibi q̃ corrigit decre. illã ſuſpitiõis
hec gl. ſꝑ errat in h̄ articulo. iõ ab oibus rep̃/
hendiẗ cõiter. naz. c. ſuſpitionis. nõ corrigiẗ ꝑ
.c. lĩma. ꝫ limitat qꝛ loquiẗ ĩ alio caſu. videlz
in ẽmino ꝑfigendo recuſatori ad recuſationẽ
ꝓbandã. hũc terminũ hñt ꝑfigere arbitri. vt ĩ
d. c. ſuſpitõis. ſ. c. lĩma loquiẗ de ẽmino ꝑfigẽ
do arbitris ad cãz ſuſpitõis decidendã. ꝛ hũc
terminũ ꝑfiget iudex recuſat⁹ vt ibi. ¶ In gl.
in ḃ. de recuſatorl. ibi qḋ nõ ꝑt facere delegat⁹
Dic ꝙ imo ꝑt delegatus ꝯmittẽ cãz de ꝯſenſu
recuſatoris añ ſñiaz latã ſuꝑ r̃cuſatõe. vt pro
baẗ in. c. iudex. ꝑalle. Et ſic iſte tex. ꝑt ꝓcedẽ eẽ
in delegato. vt. ſ. dixi. ¶ Et in ſi. gl. hec gl. cõ
cludit vt in optione iudicis recuſati ſit cauſã
remittẽ ad ſuꝑiorẽ ꝫ ſi vult alteri delegare dz
hr̃e ꝯſenſũ recuſatoris ꝛ etiã actorl. ſm gl. Jo
an. vr̃ ſequi hũc vltimũ intellectũ ꝛ intelligit
vt illa cl̃a referaẗ ad ꝯmiſſionẽ fiendã. non ãt
ad ꝑſonã cui fienda ẽ ꝯmiſſio. q̃i velit dicere ꝙ
conſenſus recuſatoris non eſt neceſſarius re/
ſpectu perſone cui fienda eſt ꝯmiſſio ꝫ ſufficit
ꝙ ꝯſentiat ꝯmiſſioni fiẽde. ꝛ forte hoc dixit vt
reſtringat illam abſurditatẽ que ſequereẗ ſm
opi. gl ¶ Aduerte in delegato hodie clarũ eſt
q̃d tenendũ ꝑ. c. iudex. ꝑal. ꝫ tota vis eſt in or
dinario. ꝛ videẗ velle hic do. An. ꝙ añ pronũ/
tiationẽ poſſit ꝯmittere cãz etiã inuito recuſa
tore ꝫ poſt ꝓnũciationẽ non. qꝛ ꝓnũciatio in
ficit iuriſdictionẽ iudicis. ꝫ certe intellect⁹ nõ
ꝑt adaptari ad iſtũ tex. qui loquiẗ cũ ꝓbata ẽ
ſuſpitio recuſad ꝛ req̃rit ꝯſenſuz recuſatoris
in commiſſione fienda. et clariſſime in delega/
to. Hec opi. do. An. nõ ſic ꝓcedit. vt in. c. iudex
ꝑalle. Ego hunc articulũ pleniſſime examino
in. c. ſiquis ꝯtra clericum. de fo. ꝯpe. dic vt ibi
plene dixi. vbi pono intellectum ꝙ iſta clauſu/
la de recuſatoris conſenſu q̃tenus r̃fertur ad
ordinariũ ſtat potiuſ conſultiue vt euiteẗ infi
nitas recuſandi cauſaſ q̃ȝ neceſſitatiue. quoni
am nullibi ꝓbaẗ q̃n ordinari⁹ ſuſpect⁹ nõ poſ/
ſit ꝯmittere cãm alteri nõ ſuſpecto etiã inuitis
ꝑtibus imo poti⁹ ꝓbaẗ ꝯtrariũ. vt in. l. ꝑtor. ff
de iu. om. iu. vr̃ caſus ad lr̃am in. c. ſiquis cõ/
tra clericũ. nũc ꝑal. nã ſ^m ſubiectã mãm ḃba q̃
ex ſui natura ſũt ꝑceptiua exponunẗ ꝯſultiue
vt ẽ tex. in mã nr̃a iũcta gl. in. c. ſuꝑ q̃õnum. §.
cũ ãt. de of. del. ꝛ ꝓſequere pleniſſime hunc in
tellectũ. vt dico in. d. c. ſiquis contra clericum
Sed ſi vis tenere cõem intellectum doc. vt di/
cta clauſula ſtet ꝫ neceſſitatie et ꝙ limitet oĩa
iura de hac mã loquẽtia dicerẽ ꝙ ꝓpoſĩta re
cuſatione nõ poſſit etiã ordinari⁹ ꝯmittere al
teri cauſam ſine ꝯſenſu recuſatoris. q̃m ex quo
iudex eſt ꝑti ſuſpect⁹ reſpectu ꝯgnoſcendi põt
ꝑtendi ſuſpect⁹ reſpectu etiã delegãdi qꝛ poſſet

delegare alicui magis ſuſpecto ꝗ tñ nõ poſſʒ
ꝓbari ſuſpect⁹ vt experientia ſepe docet. iõ ius
iſtud reqſiuit ꝯſenſũ recuſatoris. nec ĩtelligo
ꝙ iudex neceſſitet ad ꝯmittẽdũ ad libitũ recu
ſatoris. ſʒ vt nõ poſſit ꝯmittẽ ſine ꝯſenſu recu
ſatoris ſicut dicit in delegato ĩ d. c. iudex. nec
exigo ꝯſenſũ alteri⁹ ptis ꝓut exigit gl. qꝛ nõ
video ꝙ ĩ dlegatõe ſit neceſſari⁹ ꝯſenſus pti ſ
cũ ꝗlibet ordinari⁹ hẽat a iure facultatẽ cãʒ
delegãdi. vt in. l. vnica. C. ꝗ ꝓ ſua iuriſdictõe
⁊ i. c. vt litigãtes. de offi. ordi. li. vi. ſʒ ꝯſenſus
recuſatoris exigit ꝓpter ſuſpitõem de qua. ſ.
dixi. hic ẽ ꝙ tex. in d. c. iudex. facit mẽtõem dũ
taxat de ſolo recuſatoris ꝯſenſu. ⁊ ſm hꝰ põt
hec clauſula referri etiã ad pſonã cui fienda
eſt ꝯmiſſio nec ſeqt̃ aliꝗ abſurditas cũ iudex
ad hꝰ nõ teneat̃. vt ſ. dixi. ⁊ hec ẽ opi. equa qꝛ
valde piculoſũ ẽ corã ſuſpecto iudice litigare
iij. q. v qꝛ ſuſpecti. ⁊ ex facili cã iudex recuſat̃
vt legit̃ ⁊ nõ. i. c. cũ i. de offi. dele. ¶ Extra gl.
quero de nõbili qõe. nũꝗd ꝓceſſus init⁹ p iu/
dicem recuſatum circa aliquaʒ appellatõneʒ
teneat. ¶ Inn. ſ multũ inſtat tãdẽ ꝯcludit ꝙ
nõ meminit ſe legiſſe quo min⁹ ꝓceſſus nõ te
neat. niſi fuerit appellatuʒ. ad hꝰ. c. ſup qõnũ. i
ſi. de offi. dele. Ex quo ſẽtit ꝙ volẽs infringẽ
ꝓceſſũ iudicis ſuſpecti dʒ ab eo appellare ſi ñ
admittit exceptõeʒ iuſte recuſatõis. hoſti. di
cit ꝙ meminit ſe audiuiſſe ꝯtrariũ ab eodem
Inn. ſʒ forte audiuit viua voce. nã in lectura
ſua nõ repit̃ niſi p identitatẽ rõis vt colligit̃
ex dictis ſuis i. c. ceteꝝ. de ſcptl. Do. an. videt̃
ſimplr ſ trãſire cũ dcõ Inn. vt ꝓceſſus tene/
at. ¶ Ego alſ huc articulũ diſputaui ⁊ inci
pit diſputatõ duo clericali ordie. ꝛc̃. ⁊ ibi col/
legi varias opi. ſparſas ĩ diuerſis locis. naʒ
quidã tenuerũt cũ Inn. vt do. an. ⁊ do. Car.
hic. ⁊ ang. de puſio. in. l. ⁊ qꝛ poterat. ff ad tre
bel. ¶ Sed ꝯtrariã opi. ꝙ ꝓceſſus nõ teneat
tʒ gl. ij. q. vi ꝗtiẽs. ⁊ ĩ d. c. qꝛ ſuſpecti. ⁊ bar. in
d. l. ⁊ qꝛ poterat. p. l. vnicã. C. ſi qua. ṗdi. pc. d
ancha. in d. c. iudex. de offi. dele. ⁊ hoſti. ſ. ⁊ ĩ
d. c. ltĩa. ¶ Tertia ṗncipalis fuit opi. lapi. ĩ d
c. iudex. ꝗ dicit validitateʒ ꝓceſſus pendẽ ex
futuro euẽtu etſi ꝓnũciabit̃ ĩ recuſatõe ꝯtra
recuſatorẽ apparebit ꝓceſſũ valuiſſe. ſi ꝓnũci
abit̃ ꝯtra iudicẽ ꝓceſſus erit null⁹. ſicut in ſi
mili dicim⁹ in attẽptatis p iudicẽ a ꝗ poſt ap
pellãtõeʒ ab interlocutoria. vt in. c. nõ ſolũ. li
vi. de appel. ¶ Quarta fuit opi. quorũdã mo
dernoꝝ diſtinguẽtiũ inter ius canonicũ ⁊ ci
uile vt ſm ius canonicũ ꝓcedat opi. Inno. ⁊
ſequaciũ. ſʒ ſʒ ius ciuile ꝓcedat opi. gl. ⁊ bar
⁊ alioꝝ. Rõ diuerſitatis. qꝛ ſʒ ius canõicũ ñ
ſufficit ꝓponere recuſatõem ſ opʒ ꝙ ꝓbet̃. iõ
añ ꝓbatõnẽ ſaltẽ debet validitas ꝓceſſus ex
futuro euẽtu pẽdẽ ſm illã opi. lapi. ſ qꝛ de iu
re ciuili ſufficit ꝓponẽ. vt ĩ d. l. aptiſſimi. ĩficit̃
adeo iuriſdictio vt nullo mõ ꝓceſſus debeat
tenere. vt in d. l aptiſſimi. ⁊. l. cuʒ ſpãli. multa
argumẽta pñt allegari ꝓ ⁊ ꝯtra ꝗ plene vidẽ
poteris ĩ diſputatõe ꝗ cã breuitatis omitto
ſʒ in deciſione tenui hãc opi. videlicet vt diſti
guam⁹ vtꝝ recuſator nõ ꝯparuit ãpli⁹ coraʒ
iudice recuſato lʒ citat⁹ fuerit ſup principali
an ꝓo ꝯpuerit ⁊ fuerit pñs in ꝓceſſu vt ṗmo
mẽbro ꝓceſſus ſit null⁹. z° vero teneat mero
iure ſʒ ec̃ ius cile. Rõ ṗmi mẽbri ẽ. qꝛ ex ſola
ꝓpoſitõe recuſatõis ĩficit̃ adeo iudic. iuriſdi
ctio vt ec̃ ꝯmittẽ ñ poſſit ſñ ꝯſẽſu recuſatoris
nec ꝓcedẽ ĩ ṗncipali niſi ṗ⁹ diſcutiat̃ articſ
recuſatõis. vt ꝓbat̃ ſ ⁊ ĩ d. c. iudex. ⁊ d. c. ltĩa
⁊. c. ſuſpitõnis. ⁊. ſ. e. c. ij. regl. Nec ob. citatõ
qꝛ illa tanꝗ temeraria ñ huit artare citatum
qm̃ vbicũꝗ iudici notũ ẽ abñti exceptõʒ ꝯpe
tere ſua citatio ñ tʒ nec vr̃ abñs fruſtratorie
abeſſe. vt ꝓbatur in. l. non vr̃. ff. de iudi. vide
Inn. i. c. ij. d dila. fac̃. c. ſi duob⁹. ſ. e ti. Itẽ ta
lis ꝓceſſus ẽ attẽptat⁹ ꝯtra iuris ordinẽ cũ
ṗ⁹ debuiſſet ꝓnũciare ſup recuſatõe. ergo nõ
tenet. vt i. l. ꝓlatã. C. de ſen. Sed in z° mẽbro
ꝓceſſus tʒ. qꝛ vr̃ ps patiẽdo iudiceʒ ꝓcedere
ad vlteriora renũciare exceptõi recuſationis
vt in ſili ꝓbat̃ in. c. ex pte. ĩ. e. ⁊ p bar. in. l. a p/
cedẽte. C. de dila. pleni⁹ ꝓſeqre vt dico ĩ dcã
diſputatõe. Q uero ꝗd hʒ facere volẽs iudi/
cẽ recuſare. dic ſm Inno. ſufficere vt corã eo
ꝓponat ꝓbabilẽ ſuſpitõnis cãm. nõ aũt tenet̃
offerre probatões corã eo cũ probatõ ſit fien
da coraʒ arbitris nec tenet̃ petere vt arbitri
eligãt̃. ſʒ iſtud eſt officiũ iudicis vt ꝓbat̃ in. c.
ij. reqrl. ſ. eo. dicũt tñ doc. ꝙ ſi cã recuſatõis ẽ
fruſtratoria euidẽter ñ tenet̃ iudex venire ad
electõʒ arbitroꝝ ſʒ dʒ hãc exceptõʒ ſpnere. ar.
ſ. de offi. iudi. c. i. ſic ⁊ in cãu ꝯuerſo nõ eſt ne
ceſſe arbitros eligere qñ cã rõabil̃ eſt in iure
⁊ in fcõ notoria. ar. in. c. accedẽs. vt lid ñ ꝯtl.
qd nõ. An aũt in delicto notorio locus ſit re
cuſatõi vide qd dixi in. c. ꝓpoſuit. ſ. eo. p que
deciſio tacta hic per docto.

Porro

Sũma vt in pricipio. vel ſic
In notorijs nõ admittitur
appellatio in dubijs cã ꝓbabilis corã iudice
eſt exprimenda que debeat ltĩa reputari quã
ſi non ꝓſequitur iudex a quo in cã procedat
Idẽ ſi ꝓſequit̃ ⁊ nõ ꝓbat hec ãt ꝯſtitutio nõ
extẽdit̃ ad regulares. ṗ° dicit ꝗd in notorijs.
z° ꝗd ĩ dubijs. ibi exceſſu quoꝗ. z° ꝓſtatur
in ſi. ibi ceterũ. ¶ Nõ ṗ° ꝙ ſola ꝯfeſſio ĩpedit
appellatõis interpoſitõeʒ quo ad hꝰ vt iudex
a quo ñ teneat̃ illi deferre hꝰ ꝓbat alternatiã
vel poſita in tex. et eſt cõſilis tex. in. c. rõna. ſ.

ſi aut̃.eo.ti.in vi.⁊ h̃.ſ.latius cũ glo. //2° nõ ꝙ
ſola ↄfeſſio inducit notoriũ. ad h̃.c.ſi.ſ.de coh.
cle.⁊ mulie.qḋ intellige ñ ꝓbabilit̃ excuſet̃ vt
leg.⁊ nõ.in.c.cũ dilc̃i.ſ.de accu.facit.l.cũ fidei/
commiſſum.ff.de ↄfeſ. //Nõ 3° ibi ſi habuerit
aduerſariũ ꝛc̃ argumentuꝫ ꝙ iudex ex officio
ꝓcedens nõ p̃t ꝓfigere terminũ ad appellõnez
ꝓſequendã qñ tex.vr̃ h̃ ꝑmittere cũ procedit
ad inſtantiã. Contrariũ tñ cõir tenẽt doc.⁊ ꝓ
bat̃ in.c.ꝑuenit.ſ.e.ideo q̃ntum ad h̃ nõ eſt ſi/
enda diuerſitas vtrũ ꝓcedat ex officio vel ad
inſtãtiã.nã ſꝑ militat rõ q̃ nõ.in.c.cũ ſit roma
na.ſ.e. Etſi iudex ſtatuit terminũ min⁹ breuẽ
dicit nõbiliter Hoſt.ꝙ ab iſto nouo grauãine
poterit 2° appellare.qḋ plꝫ ar.cle.vnice.de do:
et ↄtu. ¶ Ultimo nõ ꝙ reglares q̃ corrigunt̃
ꝑ ſuꝑiorẽ ſm̃ inſtõnes ordinis ſeu regule non
pñt ſuꝑiorẽ recuſare vt ſuſpectũ.nec etiam ab
eo appellare.q2 hec correctio fit ad ipius ſalu/
teꝫ ⁊ de plano ſine iudicioꝝ ſtrepitu. Dicit tñ
Inno.ꝙ ſi ꝑlat⁹ excederet modũ in corrigẽdo
ꝙ poſſit ſubdit⁹ appellare.qḋ ſatis plꝫ. vt in.c
reꝑ̃henſibil̃.ſ.eo.plene tetigi in.c.tertio.ſ.eo .
Hoſt.diſtinguit int̃ ꝓceſſũ iudicialẽ ⁊ regula
rẽ vt ſi ſuꝑior ꝓcedit iudicialit̃ ↄtra religioſũ
poſſit religioſus recuſare et appellare ex iuſta
cã lꝫ cã ita plene ñ examinet̃ ſic̃ ſi eſſet ſeclaris
//Sꝫ tu pondera hãc lr̃am in fi.q̃ ſolũ ꝓhibet
has ↄſtõnes extendi ad reglares qñ ꝑ extenſi
onẽ ſeu obſeruationem fieret ↄtra ſpeales ob
ſeruãtias iſtoꝝ religioſoꝝ.⁊ ſic qñ ꝓcedit̃ con
tra eos ſm̃ regulã. Si ergo ſuꝑior excedat fi/
nes regule nõ ꝓhiberet iſte tex.hanc ↄſtõnem
obſeruandã etiã in religioſis. vide tñ qḋ dixi
in.d.c.tertio. //In gl.in ṽ.ↄfeſſionũ.ibi puta
ꝑ ſñiaꝫ. Idẽ dicit Hoſt.ꝑ teſtes ꝓductos ↄtra
q̃s nihil opponit̃ qḋ ſatis plꝫ. Ex q̃ hẽs ꝙ at/
teſtatões inducũt notoriũ ſi contra eas nihil
opponit̃.vide tex. ⁊ qḋ ibi dixi in.c.cuꝫ olim.ſ.
de ṽ.ſig. //Et in.ſi.gl.hec glo.vr̃ velle.vt i cri
minalib⁹ ↄfeſſus poſſit appellare. Ad iſtuꝫ tex.
rñdet ꝙ agebat̃ ad correctionẽ ⁊ extra ordinẽ
ꝫ ꝑfecto h̃ nõ colligit̃ ex lr̃a cũ in int̃poſitione
appellõnis exigat alias iuris obſuãtias Id.
q̃cq̃ ſit de iſto tex.hẽmus alium tex.gñaliter
idẽ diſponentẽ.ſ.vt ſola ↄfeſſio impediat.vt in
ꝑal.c.rõna.§.ſi aut̃.⁊ de mã vide in ſpe.eo.ti.§.
in q̃bus.circa ꝑn. Et ꝑ Io.an.i ṽ.ſ nunq̃.et
vide bo.glo.in.d.§.ſi aut̃. Do.an ſ diſtinguit
ꝙ ſi eſt ↄuict⁹ ⁊ ↄfeſſus nõ audit̃ appellans nꝫ
in crĩnali neqꝫ in ciuili.vt le.⁊ nõ.in.l.ij.⁊ in.l.
abſtinendũ.C.q̃ꝝ appel.nõ reci.⁊ ꝑ gl.⁊ Bar.
in.l.creditor.§.iuſſus.ff.de appella. Si ṽo ẽ tm̃
ↄfeſſus tẽ dicit ꝙ de iure ciuili audit̃ appellãs
qḋ ſentiũt glo.⁊ Bart.in.d.§.iuſſus.ꝫ de iure
canonico iudex a q̃ non tenet̃ deferre ñ excuſe

tur ↄfeſſione.vt ſ.iudex tñ ad quẽ poterit reci
pere illã appellõnez et exãinare vtꝝ fuerit lt̃ia
cã appellãdi. Sꝫ aduerte q2 iſte tex.nõ loquit̃
in ciuili ꝫ in crĩnali nec puto ꝙ in h̃ ſit diuerſi
tas int̃ ius canonicuꝫ ⁊ ciuile. Un̄ dicerẽ ſic
ꝙ vbi ↄcurrũt tria d̃ q̃bus in.d.l.ij.canoniza/
ta.ij.q.vi.ſũt q̃ꝝ.ſ.ꝙ fuerit ꝓꝑia voce ↄfeſſus
⁊ ſic nõ ꝑ ꝓcuratorẽ nec formidie tormentorũ
Iteꝫ ꝙ fuerit teſtib⁹ ↄuict⁹ ⁊ argumẽtis ſuꝑa
tus ex toto excludit̃ appello ita vt etiaꝫ iudex
ad quẽ nõ debeat eaꝫ admittere.q2 vr̃ int̃poſi
ta cã ſubt̃fugij.⁊ ſic p̃t intelligi tex.i.d.l.ij.duꝫ
req̃rit oĩa illa tria. Si ṽo fuerit tm̃ cõfeſſus et
tũc ſi nullã cãm exp̃mit in appellõne ↄfeſſionis
facte offuſcatiuã.credo ꝙ neutro iure iudex a
q̃ tenet̃ appellõni deferre. Tum q̃a ↄfeſſio alit̃
nõ excuſata inducit notoriũ.vt.ſ.dixi.⁊ in no
torijs nõ admittit̃ appello. Tuꝫ q2 gñaliter ex
diſpõe vtriuſqꝫ iuris nõ audit̃ q̃s ↄtra id qḋ
dilucide ↄfeſſus ẽ.vt in.l.gñalit̃.C. de nõ nu.
pe.⁊ in.c.ꝑ tuas.de ꝓba.⁊ iſte rõnes militant
tã i cã ciuili q̃ꝫ i crĩnali. ⁊ tã de iure canonico
q̃ꝫ ciuili.tex.vr̃ exp̃ſſus in.d.§.ſi aut̃. Etſi dice
res ꝙ i appellõne a diffinitia nõ eſt neceſſe cãꝫ
exp̃mere.vt nõ.in.c.qḋ ad ↄſultationẽ.ſ.de re
iudi.⁊.ſ.e.cũ in eccl̃ia Dico illud ꝓcedere qñ
appello nõ eſt ↄtra ius. nã tũc non admittit̃ ñ
exp̃imat̃ cã rõnabilis.vt nõ. Inno.in.c.paſto/
ralis.§.p̃terea.ſ.de offi.del. ⁊ i ſpe.in ti.de ex/
cu.ſen.§.nũc dicendũ.ṽ. ſ nunq̃ iudex.tñ iu/
dex ad quẽ poterit appellõnẽ recipe ⁊ exaĩare
vtꝝ habuerit lt̃imaꝫ cãꝫ appellãdi ⁊ impedire
executionez a tpe a q̃ incepit cognoſcere vtrũ
appello ſit admittenda.vt videt̃ velle tex.in.d
.§.ſi autẽ. Si aũt appellans allegat ꝓbabileꝫ
cauſam excuſãdo ↄfeſſionẽ ꝓꝑiã etiam iudex
a quo debꝫ appellationi deferre.ar.in.c.cuꝫ di
lecti.ꝑal.fc̃it optime.l.ſi.C. de erro.aduo.q̃ ſic
p̃t intelligi.⁊ ſm̃ hec intelligerẽ ⁊ reducerẽ ad
ↄcordiã vtrũqꝫ ius ⁊ ſatis fuit de mẽte gl.in
d.§.ſi aut̃. //Sed q̃ro an heres poterit appel/
lare ſi fuit actũ ↄtra eũ ex confeſſione defuncti
Dic ꝙ nõ niſi p̃tendat iuſtã cãꝫ grauãinis. d̃
quo vide nõbilem q̃õneꝫ quã ponit Io.an.p⁹
Di.de mate.in ti.de app.§.in q̃bus.ṽſ.ꝫ nũq̃d.
de eo q̃ veniens ad mortẽ ↄfeſſus fuit ordina
rio ſe habuiſſe mille ꝑ rapinã ⁊ ꝓmiſit reſtitu/
ere illa his q̃bus d̃ebent̃ ad mandatũ ordina
rij.demũ eo defuncto ↄparuit q̃dã petens cen
tũ occaſione rapine ꝑ defunctũ facte.ordinari
us aũt indicijs ⁊ argumẽtis ⁊ d̃lato iuramẽ
to petitori declarauit centũ ſibi deberi ⁊ man
dauit heredi vt ſolueret. heres ṽo appellauit
q2 ſine libello ⁊ lit̃.ↄt̃.⁊ plena ꝓbatõe ꝓceſſit
//Cõcludit ſoluẽdo ꝙ nõ eſt admittenda ap/
pelatio. q̃a non requirebat̃ ordo iuris.ex quo

ꝯſtabat de certa ꝗtitate ꝑ ꝯfeſſionē defunctꝭ
vñ ſolū exigiꝭ declaratõ creditoris ⁊ ꝗtitas
Et nõ ꝙ in h̃ exigiꝭ plena ꝓbatio.facit qđ le.
⁊ nõ.in.c.cuʒ in dioc̃l.de vſur.⁊ vide ꝑ frede.
ꝯſilio.c.i.⁊ hec nõ bñ. ¶ In gl. in verbo corā
ſupiore in fi.nõ bñ gl. ⁊ quaſi ꝓ hac gl.indu
co tex.aptū ſi bñ ponderet in.c.venerabilib⁹.
poſt p̄n.de ſen.ex.li.vi. Et de hac mā plene ꝑ
Inn.h̃ ⁊ in.c.de cetero.de trāſac.⁊ in.c.noſtra
de ꝓcura.⁊ ꝑ gl.in.c.ſacro.de ſen.ex.⁊ ꝑ hoſti
hic q̄ in effectu vult idē qđ glo.hic niſi agaꝭ
ad penā iudici iponēdā tūc ei ſemꝑ vocād⁹ ē
iudex ſiue ꝓceſſerit ad inſtātiā ſiue ex officio
cū agaꝭ đ ſuo p̄iudicio ⁊ in p̄iudiciū abñtis
nihil ē inouādū de cā poſ.⁊ ꝓprie.c.i.⁊ i.c.int̃
ꝗtuor de ma.⁊ obe.iij.q.ix c.caueant.⁊.c.oīa
⁊ expſſi⁹ in d.c.venerabilib⁹.in p̄n.in ṽ.ſʒ ⁊ ſi
excõicat⁹. Itē vbi ꝓceſſit ad inſtātiā nūc agi
tur ad puniēdū iudicē põt iudex aſſiſtere i ꝓ
ceſſu lʒ neceſſario nõ ſit vocād⁹.qꝛ q̄dā p̄ſum
ptio oriꝭ ꝯtra eū ex retractatõe ſue ſnīe.fac.l.
ſi ſuſpecta.ff.đ inoffi.teſta.⁊.l.a ſnīa.ff.đ app̃.
⁊ qđ le.⁊ nõ.in d.c.venerabilib⁹.⁊ ꝑ tex.dicte
l.a ſnīa.⁊ ꝑ ea q̄ dixi. i.c.cuʒ ſuꝑ đ re iudi. di
co ꝙ hoc cāu poterit etiā iudex appellare a re
tractatõe ſnīe ⁊ ꝙ iudex poſſit h̃ cāu aſſiſtere
tʒ etiā h̃ do.an. ¶ Et adde ad p̄dicta vnū di
ctū frede.ꝯſilio.ccliiij.vbi tʒ ꝓceſſū eē nulluʒ
ſi iudex qui ꝓceſſit ex officio ñ fuit citat⁹ ꝑ iu
dicē ad quē all̃. Inn.in.c.penul. đ re iudi.qđ
ſatis plʒ.qꝛ ē loco aduerſarij.ad h̃ tex.ſ̃. i p̄n
c.vbi i recuſatõis actu eligit arbitros cuʒ re
cuſatore ſi nõ hʒ aliū aduerſariū. ¶ In gl.in
verbo defecerit in fi.de hac mā verū p̄ſumaꝭ
ꝓ ſnīa iudicis dic vt plene nõ.in.c.qm̄.all̃.in
gl.⁊ in.c.in p̄ñtia.de renūtl. Ad iſtū tex dic ꝙ
loq̄ꝭ de appellatõe ab interlocutoria qñ ꝓbare
dʒ cāʒ eſſe lɫiam ⁊ verā:vt i.c.int̃poſitā.ꝭ.co.c
vt debit⁹.ſ̃.co.⁊ ſi defecit i h̃ ꝓbādo debet re
mitti ad iudicē a q̄.vt hic ⁊ in iurib⁹ p̄all̃. ¶
In gl.penl̃.ibi ⁊ illa.ꝭ.de ſen.ex.ſacro.p̄dcra
bñ gl.vult ei ꝙ diſpõ.c.ſacro. nõ ē neceſſario
ſuāda in religioſis ꝯtra ſuas obſeruantias
ſpāles.⁊ vr̃ glo.intelligere tex.in.§.ceterū vt
loquaꝭ de iſta ꝯſtitutõe.c.ſacro. Et forte glo
ideo facit mentõeʒ de.c.ſacro.qꝛ tex.in p̄n .c.
hic dū recitat ius antiquū tacite faē mētõeʒ
de illo.c.ſacro.hoc bñ nõbis. Et credo dictuʒ
ꝓcedere vbi regula ſeu inſtitutõ religioſorū
daret certū modū ſeu ordineʒ in excõicando
religioſū vt ſatis ſit ſuare illū ordinē regule
ſeu ꝯſtitutões ipoꝝ religioſoꝝ qđ multū bñ
notabis. ¶ Inn. ꝟo ponit aliū intellectū ad
finē hui⁹ lr̃e vt itelligaꝭ de his duab⁹ ꝯſtitu
tionib⁹ hic ꝯtētis.naʒ in effectu due ꝯſtõnes
hic ꝯtinenꝭ.vna ꝟſaꝭ circa moduʒ recuſandi
iudicē.alia circa modū appellatõʒ int̃ponēdꝭ
Secūda icipit in h̃.§.porro. ⁊ iſte intellectus
magis vr̃ lr̃e ꝯſētane⁹ per illa verba has du
as ꝯſtitutões.⁊c̃.dʒ ei fieri relatõ ad ꝓxima.

Quam cauſam Si iudex confeſſio
nē aduocati eadē die reuocatā ꝑ lit̃l.
ꝯteſtatõē velit h̄re vel ꝓceſſū a ſbdelegato ſb
delegati factū ratificat licite appellaꝭ. In pri
ma ponit narratõ appellātis. i 2⁹ iudicis da
tio ibi mādā⁹. ¶ Nõ p⁹ ar.ex iſto tex. ꝙ ad li
tē ꝯteſtādā nõ req̄riꝭ ſolēnis interrogatio iu
dicis aut actoris ſʒ ſufficit ſola rñſio ad libel
lū etiāſi facta ſit ꝑ aduocatū reo approbante
facit ad ea q̄ dixi i.c.vnico.đ lit̃l ꝯtl ꝯtra cõeʒ
opi.legis. nā aduocat⁹ h̃ ꝓprie rñdit ad libel
lū.nā iudex ñ interrogaſſʒ aduocatū aīo litē
ꝯteſtādi ⁊ vide pleni⁹ qđ dixi i.c.vnico p̄dcō
¶ 2⁹ nõ ꝙ ꝯfeſſio aduocati p̄iudicat cliētulo
niſi illā cāq3 erroneā reuocet. Et nõ bñ ꝙ i re
uocatõe h⁹ ꝯfeſſiõis aduocati nõ ē neceſſe ꝓ
bare aliter errorē.ſec⁹ in reuocatõe ꝯfeſſiõis
ꝓprie vel ꝓcura.qꝛ tūc ē neceſſe ꝓbare errorē
vt in.c.fi.ſ̃.de ꝯfeſſ.l.error. C.de iu.⁊ fac.ig⁹.
Et ē rõ qꝛ aduocat⁹ nõ hēt mādatū ad ꝯfitē
duʒ.iõ ſufficit nuda reuocatõ ptis. h̃ tenuit
hoſti.h̃ ⁊ ſatis ꝓbaꝭ ꝑ iſtū tex.qđ ſꝑ nõbis. ¶
Nõ vlteri⁹ ꝙ ꝯfeſſio põt p̄textu erroris reuo
cari nõ ſolū qñ p̄iudicat ad merita cāe ſʒ etiā
qñ obeſt ꝓceſſui. vt qꝛ nõ p̄t obſtāte ꝯfeſſiõe
exceptões dilatorias āpli⁹ ꝓponē. ¶ Iteʒ nõ
ꝙ ſol⁹ delegat⁹ p̄ncipis p̄t alteri cāʒ đlegare
Delegatus aūt iferioris a p̄ncipe nõ põt vi
ces ſuas alteri delegare. qꝛ poſſʒ eē ꝓceſſus
ifinit⁹ ⁊ q̄ſq3 recuſaret on⁹ iudicādi. Nunq̄d
āt đlegat⁹ iferioris poſſit ſbdelegare ſi h̃ ſibi
fuit idultū i ꝯmiſſione.vide glo.nõbilē i.c.is
cui.de offi.de.li.vi.vbi ꝑ Jo.an.⁊ limita hūc
tex.ꝑ illā gl. ¶ Itē nõ ibi credētes ⁊c̃.ꝙ a gra
uāmīe a iudice iflicto appellari p̄t lʒ iudex ag
grauare ñ itēderet. ⁊ intellige qñ iudex erra
bat i iure ⁊ ꝓbat iſte tex.opi.đ q̄ in.c.ex ꝑte.⁊
c.ad hec.ſ̃.co.ꝙ grauamē re ipā lʒ ex mēte ñ
proceſſerit p̄bet iuſtā appellādi cāʒ. ⁊ i h̃ tene
mēti iſtū tex pleni⁹ dixi in d.c.ex ꝑte. ¶ Oꝑ.
ꝯtra tex.videꝭ ei ꝙ hec reuocatio ꝯfeſſionis
fuerit eccl̃ie nociua cū ꝑ ꝯfeſſionē dicebatur
eccl̃iam preſcripſiſſe ſpacio xl.annoꝝ. Sol.di
cūt doc.ꝙ confeſſio nõ reuocabaꝭ hic p̄textu
taliter ꝯfeſſati ſʒ quaten⁹ p̄iudicabat ad pro
ceſſū.nā data illi⁹ validitate excludebaꝭ p̄oꝛ
a facultate ꝓponēdi dilatorias. Vñ hec ꝯfe
ſſio fuit erronea vel qꝛ aduocatus errauit in
iure putādo dilatoriās poſſe ꝓponi etiā poſt
lit̃l.ꝯtl.vel in facto errauit credens forte p̄oꝛi
nõ cõpetere exceptões dilatorias.vñ p̄textu

huius erroris ⁊ p̄iudicij p̄dicti p̄o: hāc ↄfeſſio
nē aduocati reuocauit qm̄ erat ↄtraria inten
tioni ⁊ petitioni ſue. ↄtraria enim ſūt litl. ↄtl. ⁊
terminuȝ ad dilatorias ꝓponēdas petē. ¶ In
glo. in v̄. eodē die ibi in caſu iſto videt̄. Nō bn̄
gl. iſtā vſq̧ ad finē lȝ nō reddat rōeȝ ſpālitatiſ
tn̄ recte loquit̄. ⁊ ex ea habes optimā limitati
onē ad. l. fi. C. de erro. aduo. vt ↄfeſſio aduoca
ti poſſit reuocari vſq̧ ad triduuȝ ſic̄ ibi d'. qn̄
.ſ. cōfeſſio p̄iudicat ad merita cauſe. ſ; vbi ↄfeſ
ſio aduocati p̄iudicat ad ꝓceſſū vt q2 inducit
ↄteſtationē litis. ⁊ ſic p̄cludit viā dilatorijs ꝓ
ponēdis o3 ꝙ ps reuocet illā ↄfeſſionē an̄quā
faciat aliq̄d qd̄ ſoleat fieri poſt litē ↄtl. vn̄ ſi ea
dem die certificat' de ↄfeſſione aduocati ꝓdu
cit teſtes vel aliq̄d aliud qd̄ ſolituȝ eſt fieri p'
litl. ↄtl. v' ipſo fc̄o ↄfeſſionē aduocati aꝓbaſſe
cū pl' ſit fc̄o aliq̄d approbare q̄3 v̄bo. vt in. c. di
lecti. S. eo. Et gn̄aliter ↄp̄hendēdo oīa iura po
ſita in gl. recipiēdo mentē doctoꝝ diſtigue ſic.
ꝙ aut q̄s vult reuocare ↄfeſſionē ꝓpriā p̄textu
erroris ⁊ oportet ꝙ ꝓbet errorē ⁊ licitū ē reuo
care vſq̧ ad ſn̄iaȝ ⁊ ſic loquit̄. c. fi. ⁊. l. error. all'
in glo. h' intellige qn̄ vult reuocar̄e ex int'uallo
ſi enī in ↄtinēti nō eſt neceſſe ꝓbare errorē. ad
h'. c. p̄terea. de teſti. cogē. ⁊ gl. nō. in. c. fi. de ↄfeſ.
⁊ xxxij. q. i apud. ⁊ ꝑ do. de rota deci. lvij. ⁊ vi/
de qd̄ plene dixi in. d. c. fi. de ↄfeſ. ⁊ dic vt ibi. ¶
Aut vult reuocare ↄfeſſionē aduocati. etſi p̄e
iudicat ad ꝓceſſū dic vt ſtatiȝ dixi. ſi v̄o p̄iudi
cat ad merita d3 eā reuocare infra triduū. vt
in. d. l. iij. poſt t̄duuȝ v̄o nō p̄t ſi velit docere de
errore. nā ſic̄ docēdo d̄ errore p̄t r̄uocar̄e ↄfeſſio
nē ꝓpriā vſq̧ ad ſn̄iaȝ. fortius h' poterit in cō/
feſſione aduocati. ⁊ ſic p̄t intelligi glo. xxxv. q.
ix. §. his ita. q̄ vult ↄfeſſionē aduocati poſſe re
uocari vſq̧ ad ſn̄iaȝ intelligunt doc. de errore
al's vſq̧ ad triduū. forte rō diuerſitatis eſt. q2
cōfeſſio aduocati cum in hoc nō habeat man
datū nō d3 p̄iudicare clientulo niſi illaȝ appro
bet ⁊ iura p̄ſupponunt clientuluȝ approbare ſi
eam ſcit ⁊ nō r̄uocat infra triduū. ſi āt clientu
lus exp̄ſſe approbaret ↄfeſſionē aduocati ideȝ
dicendū in ea qd̄ in ↄfeſſione ꝓpria. q2 oīa nr̄a
facim' ⁊c̄. vt in. c. ſi aplīce. de p̄ben. li. vi. vide ꝑ
Spe. in ti. de ↄfeſ. §. poſtremo. v̄. idem ſi fit per
aduocatū ¶ In gl. in v̄. liteȝ ↄtl. in fi. de h' dic
vt plene leg. et nō. in. c. ij. de litl. ↄtl. li. vi. Et ad
iſtū tex vt ceſſet oīs obiectio poteſt ſuppleri ꝙ
aduocat' dixit petita ꝑ aduerſā ꝑtem fieri nō
debere. q2 prior poſſederat illā eccleſiam per xl
annos ⁊c̄. al' aūt ꝑ obiectū exceptionis perem
ptorie alit̄ nō rn̄dendo ad libellū non inducit̄
litl. ↄteſtō. vt in. d. c. ij. ¶ In gl. in v̄. delegatus
ibi nō diſtinguendo an̄ litl ↄtl. vel poſt ⁊c̄. imo
pl' dico ꝙ tex. iſte aptiſſime damnat illaȝ opi.

Nā receptio teſtiuȝ fit p' litl. ↄtl vt in. c. qm̄. S.
vt litl. nō ↄtl. et ſic ſubdelegatio fuit ſ; fc̄a poſt
ↄteſtationeȝ litis ⁊ nihilomin' ꝑꝑ mandat ex
h' ſolo capite ꝓceſſū denūciari irritū. nā loqui
tur hic ꝑꝑ alternatiue. ad cui' veritatē ſufficit
alterā ꝑtem eē verā. vt in. c. int̄ ceteras. de ſ̄cp
Nec ob. ratō gl. de ꝓcuratore ſubſtituēte poſt
litl. ↄtl. q2 vt dicūt doct̄. fortius opat̄ litl. ↄtl. in
ꝓcuratore q̄3 in iudice. q̄a ꝓcurator ↄteſt ādo
v' q̄ſi cōtrahere. l. iij. ff. de pecu. ideo efficit̄ do.
inſtātie. ſ; cū iudice nō ↄtrahit̄. h3 enī ſe iudex
in ↄteſtatōe vt patiens. ꝓcurator āt vt agēs
Ad. c. cū bertold' rn̄det ſ; Jo. an. ⁊ originalit̄
eſt dc̄m Inno. in. c. illo. ꝙ articulū non iuriſdi
ctionalē p̄t delegat' inferioris ſ̄bdelegare. pu
ta ſi approbauit teſtē ꝓducendū ⁊ exaīauit ca
pitula ſup q̄bus d3 interrogari tūc hanc rece
ptionē alt'i omittere p̄t. ita loquit̄ ille tex. qd̄
bn̄ nōbis. Ideȝ ſenſit gl. penl'. in auc̄. vt defūc.
ſeu fune. Articulū v̄o iuriſdictionalē nō p̄t ſ̄b
delegare vt eſt receptio teſtiū non approbatis
p̄us ipius teſtib'. ſeu capitulis nō exaīatis. ꝓ
h' qd̄ le. ⁊ nō. in cle. vnica. de off. del. Et ex his
habes an ⁊ qn̄ artic'ls receptōis teſtiuȝ dicat̄
iuriſdictionalis vel nudū miniſteriū. Et hunc
articulū pleni' exaīaui i. d. c. cū bertoldus. ¶
In eadē gl. ibi q̄ nō trāſit in tertiā ꝑſonam ⁊c̄.
Pro intellectu hoꝝ v̄borū Jo. an. remittit ad
c. penl'. xix. di. vbi glo. dicit excōicationem non
tranſire in tertiā ꝑſonā. q2 cōicans excōicato
nō incidit in excōicationē eandē ſ; tn̄ i mino/
rem iuxta nō in. c. ſi celebrat. de cle. excō. mini.
niſi cōicauerit excōicato in crimine pro q̄ fuit
excōicatus. vt in. c. ſi cuȝ concubine. de ſen. ex.
Et ſic appellat̄ tertia perſona q̄libet ꝑſona ab
excōicato. Ego darē aliū intellectū q̄ clare col
ligit̄ ex. c. qm̄ multos. xi. q. iij. ꝙ ideo d' excō/
catio nō tranſire in tertiā ꝑſonā. q2 cōicans ei
q̄ cōicat excōicato in nullā excōicationeȝ inci
dit. q2 ille nō ē p̄uatus cōione hōim ſ; ꝑticipa
tione ſacramentoꝝ tm̄. vt in. d. c. ſi celebrat. vn̄
recte appellat̄ tertia ꝑſona reſpectu tertie que
cōicauit excōicato. ⁊ nō glo. iſtā ſic dupliciter
intellectā. ¶ Et in fi. glo. nō gl. ꝑpetuo. ex qua
habeſ ſingularē limitationē ad iura dicentia
delegatū inferioris a p̄ncipe nō poſſe ſubdele
gare. nō enim ꝓcedūt illa iura in delegato ad
vniuerſitatē cauſaꝝ. Et pone exemplū in offi
ciali foraneo epī q̄ ↄſtituit̄ in certa ꝑte dioceſ
Nā ille h3 delegatā nō ordinariam. vt nō. glo
in cle. etſi principalis. de ſ̄cp. ⁊ in. c. romana. §.
eo. ti. li. vi. Et habet iſte vniuerſitatem cauſa/
rū delegataȝ. q2 delegant̄ ſibi oēs cauſe q̄ poſ
ſent oriri in illo loco. Quidā tn̄ tenuerūt oppo
ſitū. ar. in. l. et q̄a. ff. de iuriſ. om. iu. vbi dicit̄ ꝙ
h̄n̄s iuriſdictionē nō iure ꝓprio ſ̄bdelegare nō

pōt.ꝫ dictū h⁹ gl.cōit approbať ⁊ ē ſatl. equū
⁊ vide bar.in.l.pōpo.ſcribit.alſ ſi vni.ff.ď re
iudi.vbi ponit aliā ſingularē limitatōꝫ ī iſtiſ
delegatis ad vniuerſitatē cāruꝫ vt ſi ſūt plu
res poſſit vn⁹ abſēte alio cāꝫ inchoare ⁊ fini
re ſicut dicim⁹ in plurib⁹ ordinarijs.l.vnica.
ff.ď offi.ꝓcōſ.dic vt plene legiť ⁊ nō.in.c.pru
dentiā.de offi.dele.vbi dixi diffuſe ⁊ te ibi re/
mitto. ¶ In gl.fi.ibi ſup hoc ita idiſtīcte nō.
gl.vſq₃ ad finē ꝙ̄ ꝗ̄tidie allegať ⁊ inꝗ̄tū dicit
ꝙ appellāſ a grauamīe nō pōt aliā cām ꝗ̄ ex
p̄ſſaꝫ ꝓſequi eſt hodie tex.magis clar⁹ in cle.
appellāti.e.ti. ¶ Circa iſtū tex.⁊ iſtā gl.forma
tur nōbilʼ qō. Quid ſi appellāſ dixit ſeu exp̄ſſit
certū grauamē ſb̄ijciendo cāꝫ gnālē.viꝫ ⁊ ab
oī alio grauamīe qd̄ colligi pōt ex actis. Et
ꝗ̄d ſi nullaꝫ cām exp̄ſſit ꝫ gnāliť dixit appello
ab oib⁹ grauamib⁹ mihi illatis que ex actis
colligi pn̄t nunꝗ̄d valeat talis appellatio vt
poſſit appellatōeꝫ iuſtificare etiaꝫ ex cā exp̄ſſe
nō deducta. Quidā ꝙ ſic ī d.cle.appellāti.fač
in ar.c.ꝙ̄ ad agēdū.de ꝓcurl li.vi.do.de rota.
deciſ.viij.plene ꝓſequūť ⁊ finaliť tenēt oppoſi
tū vt nō liceat ſic vagari cū iactura aduerſa/
rij. Hec opi.pl⁹ plꝫ mihi. facit dc̄a cle.appellā
ti.ī ꝟbo noīatim.⁊.l.p̄tor edixit.ff.de iureiurl
⁊ dic vt plene nō.ī loco pal̄. Et dič ꝫ Jo.and
ꝙ ex plurib⁹ cauſis ī appellatōe exp̄ſſis curia
nō exp̄mit hodie niſi vnā.qd̄ dicit Jo.an.rō/
nabile.qn̄ cāe ſe nō ɔpatiūť.alſ ſecus vt hic
⁊.ꝫ.eo.ſignificauit.cū ſi.de quo vide in ſpe.ď
appellatōe.§.de officio.in pn̄.penſ.colū.⁊ ꝟ.ſi
autem. Et dicit hic Boati.ꝙ exp̄ſſo vno ſolo
grauamīe ex his ꝓpter que appellaui nō po/
tero iuſtificare appellatōeꝫ meā etiāꝫ ex alijs
ꝓpter que appellaui dicit tn̄ ꝙ ſuper quolibꝫ
grauamīe curia bene daret Reſcptuꝫ ſingulare
ad eoſdeꝫ tn̄ iudices. Sint ergo appellātes ꝓ
uiſi vt nullā falſā cām exp̄māt vľ quā ꝓbare
nō pn̄t ne forte illa ſola exp̄mať in Reſcpto con
miſſionis.naꝫ ad hec vicia ɔp̄menda emana
uit p̄dc̄a ɔſuetudo ſeu ſtil⁹ curie.de iure tn̄ ꝓ
cedit qd̄ ꝫ diciť ꝗ̄nimo plurib⁹ cauſis exp̄ſſiſ
copulatiue in appellatōe ſufficit ꝓbare vnaꝫ
vt ī.c.exhibita.de iudi.⁊.c.cū iā dudū.ď p̄bē.

Dilecto Non ſufficit appellāti
docere ꝙ exceptioneꝫ
legitimā ⁊ veram oppoſuit ⁊ appella/
uit niſi doceat ꝓpter exceptionē non admiſſā
appellaſſe.et eſt caſus nō.et quotidianus.pri
ma pars ponit factuꝫ coram auditore narra
tum.2° ɔmittit cām ⁊ p̄mittit quare. ibi qm̄.
¶ Nō p̄mo ibi ɔtra ip̄os ꝓcedere.ꝛc̄.ꝙ in bn̄
ficialibuſ poteſt exceptio ꝑēptoria opponi ad
ꝓceſſū qn̄ eſt talis exceptio ꝙ̄ ꝑiter concernit
grām ⁊ lr̄as gratioſas. Et eſt rō q2 quaten⁹
ɔcernit lr̄as pōt dici dilatoria q2 negat iuriſ
dictōeꝫ tributā ꝑ illas lr̄as.⁊ ꝑ ɔn̄s pōt ď ꝫ
opponi an̄ ɔtl.litl.ſicut dič in ꝗ̄libꝫ ďclinatoria
de ꝙ̄ dic vt pleni⁹ nō.in.c.ɔſtitut⁹.de Reſcpt. ¶
Nō 2° ꝙ in iudicio nō pōt appellari a graua
mine futuro etiā ſb ɔditōe vt ſi me grauaue/
ris appello.dꝫ ei p̄us expectare grauamen et
poſtmodū appellare vt ꝫ clari⁹ ꝑ Inn.⁊ in.c.
ſignificauerunt.ꝫ.ď teſti. ¶ Nō 3° ꝙ ſi execu
tor deputat⁹ ad bn̄ficia ñ admittit exceptōꝫ
lḡimaꝫ licite ab eo appellať ſiue executor aſſū
pſerit ꝑtes iudicis ſiue nō.optime ad ꝫ facit
iſte tex.⁊.c.accepim⁹.ď eta.⁊ ꝙ̄.⁊ de mā dic vt
plē nō.ī.c.fi.ď p̄ſūp.⁊ ī cle.vnica.de offi.dele.
¶ Itē nō ibi ꝑ ɔfeſſionē p̄ſbri.ꝛc̄. ꝙ ꝟitas cāe
appellatōis p̄t ꝓbari ꝑ ɔfeſſionē appellati dū
taxat. ¶ Opp.ɔtra fi.c. vr̄ ei ꝙ ſi etiā nō ꝓbeť
appellatū fuiſſe ob exceptōꝫ repulſā ꝙ nihilo
min⁹ ꝓceſſ⁹ executoris dēat denūciari irrituſ
qm̄ exꝙ̄ iſte p̄ſbr fatebať lr̄as ſuas fuiſſe ſur/
reptitias ꝓceſſus executorū fuit null⁹.q2 lr̄e
ſurreptitie ad bn̄ficia ſunt ipſo iure nulle.vt
cōiť teneť in.c.ad audiētiā.el.ij.ď Reſcpt.ꝓbať
in.c.ī.⁊.ij.de fi.p̄ſbi.li.vi.ergo cū in his bn̄fici
alib⁹ exuberat multū officiū iudiciſ debebat
papa ꝓnūciare ꝓceſſū irritū etiāſi appellatio
formaliť nō fuiſſꝫ interpoſita. vt in.c.cū dilectiſ
ď elec. Hoſt.ponit tres ſolutōes. Pria ꝙ hic
vacat argumētū a ɔtrario ſēſu. Secūda ꝙ ꝓ
curator capituli ſe obligauit ad ꝓbandū for
malitatē appellatōis. vn̄ mos ei gerēd⁹ fuit
.ſ.ſatiſfaciēdū fuit deſiderio ſuo.l. circa.ff.de
ꝓba.⁊ in.c.ī.ď reſti.ſpo. Tertia ſo.ꝙ ꝫ ꝓceſſit
ex ꝓuiſione pape.ar.ī c.cū p̄dē.de pac. Iſte ſo
lutōes diuināt ⁊ pria īepte negat argumen
tū a ɔtrario ſēſu.ideo Jo.an.ponit bonā ſolu
tōeꝫ dicēs ꝙ exꝙ̄ appellatōꝫ ꝓſeꝗ̄bať debuit
eā iuſtificare probādo ip̄i⁹ formalitatē.iō nō
obtinebit ī cā appellatōis probādo nullitatē
qd̄ ſemꝑ nōbis.facit.c.exhibita.⁊ qd̄ ibi dixi
ꝫ.de iudi.habes eñi ſemꝑ notare ꝙ appellās
a ſnīa nulla ñ obtinet ī cā appellatōis probā
do nullitatē ſnīe ñ iuſtificet appellatōeꝫ pro/
bādo eā lrīe fuiſſe interpoſitā Fatēdū ē tn̄ vꝫ.
dicā lati⁹ ꝙ ſuccūbēs in cā appellatōis ex de
fectu ip̄i⁹ appellatōis poterit poſtea coraꝫ iu
dice ſuo proſequi nullitatē. tex.ē cū glo.in.c.
licet.de ſen.excō.li.vi.dixi ī.c.ſepe.ꝫ.eodē. Et
ɔfirmat Jo.an.in addi.ſpe.ī ti.ď ſen.prola.§.
iuxta ꝟ.ꝫ nūꝗ̄d libellus. ⁊ ibi etiā dicit ꝙ de
nullitate debet agi coraꝫ iudice ɔpetēti ⁊ nō
corā iudice appellatōis. Et idē videť ſentire
do.an hic.⁊ pau.in cle ſi appellatōnem. eo.ti.
Sed Jo.de lig.ibi ꝓpe finē in vltima colūna
vbi latius tractat hāc mām videť alr̄ ſentire
Et exp̄ſſi⁹ bar.in.l.ſi exp̄ſſum.ff.e. vbi firmat

ꝙ ſi agitaꝛ vt iudex iteꝝ ꝓnunciet ꝓpter nulli
tatē ſñie debet agere corā ꝑmo iudice.ar.l.iiij.
C.de accu.qꝛ cā nullitatis tūc venit incidenꝛ
Aut volo ꝑncipalr̃ inſtare ſuꝑ nullitate.vt qꝛ
peto eā ꝓnūciari nullā.ꝛ tūc poſſū agere corā
primo iudice ꝛ corā ſuꝑiore ꝑ.l.abſētem.C.de
accu.ꝛ q̄admodū cā appell'ois deuoluit totaꝫ
cām vt poſſit ſuperioꝛ ſñiaꝫ reformare.vt in.c.
raynutius.de teſta.ita ꝛ cā nullitatis ſm euꝫ
qđ dicit bñ nō nouū.ꝛ allaꝛ Inno.in.c.cuꝫ ɔtin
gat.de offi.del.ꝛ h̄ m̄ ſatis plꝫ.nā hec cā nulli
tatis eſt ſpēs cuiuſdā ꝓuocatōis.ar.in.l.non
diſtiguemꝰ.§.cū q̄dam.ff.de ar.nec iniuria fit
ꝑmo iudici erḡ cā fuit iaꝫ agitata corā eo.Et
hec faciūt ad q̄ōnem q̄tidianaꝫ.Nunq̄d poſſit
appellās ſil' ꝓſequi nl'itatē ſñie ꝛ eiꝰ iniuſticiā
vel ꝓſequi tm̄ ſuꝑ appell'one nullitatē ſñie vel
ꝓceſſus.Inno.q̄ ſꝑ ad hāc mām allegaꝛ ꝑ ca/
noniſtas ꝛ legiſtas ponit duas opi.Quidaꝫ
dixñt ꝙ ſuꝑ appell'one nūq̄ꝫ poſſit appellans ꝓ
ſequi nullitatē.qm̄ erḡ innitiꝛ appell'oni debꝫ
ꝓbare ſñiaꝫ iniuſtā.nō aūt nullā.q̄i appellatō
nō opereꝛ reſpectu ſñie nulle.qꝛ nō repit quid
ſuſpendat.Alij contra.ꝛ hec opi.plus ſibi plꝫ
ꝛ nō inſtādo in v̓bis Inno.ꝛ doc.h̄ q̄ poteris
videre maxie ad mām vide Bar.i.l.ſi expſſim
ff.e.vbi pleniſſime ꝓſeq̄re hāc mām.ꝛ in.l.i.C
q̄ñ ꝓuo.nō ē neceſſe.Concludēdo cōem ſñiaꝫ
doctoꝝ ꝛ verā diſtingue ſic.ꝙ aut fuit appella
tū añ ſñiaꝫ ꝛ nō ſufficit ꝓbare nullitatē actuſ
ꝑ cām in appell'one nō expreſſā.qꝛ appellās añ
ſñiaꝫ hꝫ iuſtificare appell'oneꝫ ſuā ex cā dunta
xat expſſa.vt in cle.appellāti.e.ti.dixi.S.c.pt.
Aut fuit appellatū pꝰ ſñiam ſimplr̃ nō faciēdo
mētionē de nullitate ſñie.ꝛ tūc ſi ꝓbat nullita
tē ex quacunq̄ꝫ cā etiā nō expreſſa dꝫ obtinere
dūmō formaliꝛ appellauerit.ſecꝰ ſi appell'o defi
cit in forma.qꝛ tūc nō obtineret ꝓnūciationē
ſuꝑ nullitate.vt ē h̄ tex.aptus ſm lec.Jo.an.
de q̄.S.Nō ꝑdictoꝝ eſt qꝛ appell'o hꝫ plures ef/
fectus.nā ſuſpēdit iuriſdictionē iudicis ꝛ pro
nūciatum.vt in.c.veniētes.de iureiurā.l.i.ad
turpil.Itē deuoluit cāꝫ ad ſuꝑiorē.vt in.c.ſi
a iudice.eo.tiꝛ.li.vi.vñ licet nō poſſit appellari
a ſñia nulla ꝑtextu ꝑoꝝ duoꝝ effectuuꝫ.quia
qđ non eſt ſuſpendi nō p̄t.vt in.c.ad diſſoluen
dū.de deſpon.impub.opaꝛ tñ reſpectu vltimi
effectus.ſ.deuolutōis cauſe ad ſuꝑiorē iō cuꝫ
recte appelletur a ſñia nulla ſi iudex repit eam
nullaꝫ p̄t ſuꝑ nullitate ꝓnunciare ꝛ ꝙ poſſit a
tali ſñia appellari.facit iſte tex.et.l.ſi expreſſim
ꝑal.ꝛ.l.q̄dam.ff.fami.herc.ꝛ in.l.cornelia pia
ff.de iure pa.ꝛ vide ad h̄ nōbile dictū Archy.
in.c.a iudicibꝰ.ij.q.vi.vbi dicit ꝙ ſi petij corri/
gi arbitramentū ꝛ reduci ad arbitriū boni vi
ri ſi iudex reperit nullum puta qꝛ latū a ſeruo

vel excōicato p̄t ꝓnūciare illud nullꝫ.qđ nō
ꝛ ſequiꝛ h̄ do.An.recitādo.Qñq̄ꝫ appellās
vult ſequi vtranq̄ꝫ viaꝫ ſiml'.vt qꝛ dicit ſñiam
nullā etiā qua ē ab ea appello tūc dubitaꝛ vtꝝ
poſſit hāc appellōneꝫ ꝓſequi ꝓpter incertitudi
nē ꝛ ɔtrarietatē.cōir teneꝛ tñ ꝑ canoniſtas et
legiſtas ꝙ taliſ appellō interponi poſſit.vt nō
Hoſti.hic ꝛ cōir ſeq̄tes ꝛ gl.ꝛ Bar.in locis ꝑ
all'.nō eni iſte vie ſunt ɔtrarie reſpectu vltimi
effectꝰ appellōis.qꝛ reſpectu nullitatis ꝛ reſpe
ctu iniuſtitie p̄t cā ad ſuꝑioreꝫ deduci.vñ licet
reſpectu ꝑmi effectꝰ ſeu ſcōi poſſint ɔcurrē.q̄a
ſi ſñia nō eſt nulla ſuſpendiꝛ ꝑ appellōneꝫ ſi eſt
nulla nō p̄t ſuſpendi.reſpectu tñ effc̄s deuolu
tioniſ pñt.dꝫ tñ appellās altn̄atiue ꝓponere ꝛ
ꝓſequi.vt.S.dixi ꝛ eſt vtile ſic appellare ſaltem
vt vitenꝛ opiones q̄ v̓ſanꝛ vtruꝫ a ſñia nulla
poſſit ſimplr̃ appellari ꝛ ſi ɔſtiterit de nullitate
an iudex ꝓnūciabit ſuꝑ ea dūtaxat et nō ſuꝑ
appellōe qꝛ appellō fuit intꝑoſita ɔditionaliꝛ.ſ.
ſi ſñia eſſet aliq̄.poterit tñ iudex ſi voluerit ꝓ/
nūciare appellōneꝫ fruſtra intꝑoſitā fuiſſe.Si
vero iudex repit eā aliq̄m ſꝫ iniquā ꝓnūciabit
ſic in cā appellōnis ſimplr̃ intꝑoſite.Sꝫ cir/
ca ꝑdicta dubitaꝛ nunq̄d ſuccūbens in appel/
latōne poſſit poſtmoduꝫ agē de nullitate ſñie
ſeu ꝓceſſuſ.In h̄ gl ꝛ doc.ſūt ɔtrarij.ꝛ nō.ma
xime in.d.l.ſi expreſſim.ꝛ in.d.l.i.Sed diſtin/
gue pꝰ Bart.in vtroq̄ꝫ loco.ꝙ ꝗ nullitas fuit
deducta ꝑncipaliꝛ i cā appellōis.puta q̄a fuit
appellatū mō ꝑdicto vel appellās in cā appellō
nis ſimplr̃ intꝑoſite ꝓſecutꝰ eſt nullitatē prin/
cipaliter ꝛ nō poterit ampliꝰ de nullitate agē
ex quo in cā appellōnis ſuccubuit.ar.in.l.ij.C
ſi ex fal.inſtru.ꝛ eoꝝ q̄ nō.glo.in.c.licet.de pro
ba.Aut non fuit deducta nullitas in cauſa
appellōis mō ꝑdicto tunc licet fuerit ꝓnuncia
tum male appellatū poterit ſuccūbēs poſtmo
dū corā iudice ɔpetēti agere de nullitate.ꝛ eſt
bo.tex.i cle.i.de re iudi.Nec ob.ſi dicaꝛ ꝙ nul/
litas venit incidenter in cā appellōis.vt.S.di/
xi in ꝑn.qꝛ vt dicit Bar.ꝛ bñ ea q̄ incidenter
veniunt ꝛ plene nō expediunꝛ nō obſtāt cū pꝰ
agiꝛ ꝑncipaliter.ꝑ hoc.c.venienſ.S.de teſti.el
ij.ꝛ qđ nō.in.c.ſi.ꝛ.c.ij.de oꝛ.cogni.h̄ intellige
niſi fuiſſet ꝓnunciatū male appellatū ꝛ bñ iu/
dicatū.nā tunc opus eſſet ab iſta ſñia appella
re.vt nō.Jo.de lig.in.d.cle.ſi appellōneꝫ.in vl/
ti.colu.facit qđ nō.Inno.in.c.ſuper literis.de
Rpt.Oppo.videꝛ enim ꝙ licet iudex non re
pellat exceptionē ex quo tñ eſt ltīma ꝛ eam nō
admittit appellari p̄t.vt.ſ.c.ex parte.Sol.conſi
dera tres caſus.Primꝰ q̄ñ iudex expreſſe re/
pellit exceptionē ltīmaꝫ ꝛ tunc indubie appel/
lare p̄t vt h̄ ꝛ.S.de teſti.ex pte ade cū ſimilibꝰ.
Scđs caſus cuꝫ expreſſe nō repellit ſed tacite

ꝓcedēdo ad vlteriora. ꝛ tūc idē qꝛ tacite repel
lit. vt in d.c. ex pte. ꝛ nō. bar. in. l. a procedēte.
C. ð dila. ꝛ Jo. an. hic ꝛ .j. eo. ex pte. ¶ Terti⁹
caſus quādo nec expꝛſſe repellit nec tacite ꝓ
cedēdo ad vlteriora ꝛ tūc ſi illico appellat ſi
valet appellatio cū iudex adhuc grauauerit.
vt hic ꝑſerti cū ꝓponit exceptionē ꝛ appellat
ſi fuerit ↄtra factū. nā vr̄ tūc a futuro graua
mine appellatū. qð nō lꝫ in iudicio vt in. c. vt
debit⁹. ſ. eo. Sed ſi iudex malicioſe ſupſedet
cā verādi excipiētē tūc remediū ē vt excipiēs
2° requirat hūilit̄ iudicē vt exceptionē recipi
at qð ſi nō fecerit poterit appellare qꝛ ſatiſ tē
grauat vt i. c. i. de ſup. ne ꝑla. ꝛ h̄ expꝛſſe tenet
Jo. an. ꝛ hoſti. j. eo. īterpoſita. ¶ Ultio Jnn.
ꝗrit an appellās in iudicio vl̄ extra iudiciū
2ª vice vel tertia videat recedere ab appella
tione ꝛ poſtea ſniaꝫ ↄfirmare. ꝛ ↄcludit finalr̄
ꝙ nō. qꝛ ſp̄ inſtat vt ꝑ appellatōꝫ defendatur
Sed an valeat 2ª appellatio vide qð ſcripſi i
c. bone. ſ. eo. in additōe. ꝛ ↄclude ſic. ꝙ aut ap
pellauit 2° a nouo grauamie ꝛ vꝫ vtraqꝫ ap
pellatō caſus ē in clemē. vnica de do. ꝛ ↄtu. ꝛ
dic vt ibi nō. in gl. aut appellauit pluries ab
eodē grauamie ꝛ tūc ſi pluries in eodē īſtāti
expꝛſſit ꝟbū appello. vnica ē appellatō pluries
vociferata. ſic pt̄ itelligi. ſ. c. bone. ꝛ. xxxi. q. ij.
lotari⁹. Aut ex interuallo ꝛ tūc aut appellauit
ſimplr̄. aut ſb ↄditōe. p° caſu ſūt opi. nā bar. i. l.
cū ꝓcur. ff. de no. op. nū. tꝫ ꝙ ſcda appellatō ni
hil opat. qꝛ ꝑ ꝑmā fuit iā ſuſpēſa ſnia ꝛ iudi
cis iuriſdictio. ↄtrariū ſētit Jo. an. poſt ab. in
dicto c. bone. ꝛ gaſ. i. c. directe. ſ. eo. Sꝫ do. an
nō bene firmat pedes ꝟ ſatis mihi plꝫ dictū
bar. ſi ꝑma appellatō tenuit qꝛ ꝑ ꝑmā fuit cā
deuoluta ad ſupiorē hic ē ꝙ imediate currit
tēp⁹ ꝓſequēdi ꝛ finiēdi appellatōeꝫ. vt in cle.
ſicut. j. eo. ti. ꝛ ſuſpēſa fuit iudicis iuriſdictio
vt in. c. ſi a iudice. ꝛ. c. nō ſolū. eo. ti. ꝛ li. vñ nō
video ſup ꝗ interēe ſūdet iſta ſcda appellatio
ar in. l. qui bis. ff. de ꝟ. ob. Nec ob. ſi dicat ꝙ
dixit abb. ꝙ ē vtile ꝙ ↄputet tēp⁹ a 2ª appella
tōe. qꝛ nō video quō appellās poſſit h̄ facere
nō gemiato grauamīe. nā ſi vult renūciare ꝑ
me appellatōi trāſibit ſnīa in rē iudicatā. Si
aūt ſi renūciat ſcda nihil pōt opari. qꝛ ſi ē ad
ꝗd referat ar. i. c. ad diſſoluēdū. ð deſpō. ipu
ꝛ. l. deceꝫ. ff. de ꝟ. ob. ꝑdicta intellige niſi velit
ad aliū appellare. nā tūc ſcda appellatō pt̄ opa
ri effectū cauſe trāſlatiuū. ad h̄ allego tex. cū
gl. ꝛ bar. in. l. ſi ꝗs libellos. C. e. ſcdo caſu cū
fuit appellatū ſb ↄditione. puta appello viua
voce ſaluo iure appellādi i ſcriptis. ꝛ tūc bar
in d. l. cū ꝓcur. dicit ꝙ iſta ꝟba pñt hr̄e dupli
cē ſēſū. Primo ꝙ vult ita valere niſi appella
uerit in ſcriptis. ꝛ tunc ſi appellat in ſcriptis
vnica ē appellatio iſta que nūc interponit in
ſcriptꝭ. qꝛ ꝑma fuit interpoſita ſb ↄditōe ſcde
ſcdo pōt intelligi. i. ſaluo iure redigēdi iſtā in
ſcriptꝭ ꝛ tūc fingit ꝑma appellatio nūc in ſcri
ptis redacta. Et vr̄ iſte vltim⁹ itellect⁹ magiſ
placere bar. Do. an. ſentit ꝙ i h̄ dubio quid
iſte intēderit debem⁹ hr̄e reſpectū ad ſcriptu
rā. naꝫ ſi repetit in ſcda ſcriptura diē ꝑme cen
ſet ꝑma appellatio nūc redacta in ſcriptiſ. Si
habet diē ſm tēpus noue ſcripture oriſ noua
appellatio ꝛ vr̄ bona ↄſideratō vt in h̄ dubio
recurram⁹ ad ↄiecturas. ar. in. l. nēſeni⁹. ff. de
nego. geſt. ¶ Ni. ab.

Nicolao

Appellās ꝗ terminuꝫ
appellatōi ſi mittit ꝓ
curatorē ad ipetrādū ꝛ ↄtradicēduꝫ
tm̄ ꝛ appellatio fuit recepta a iudice vl̄ appro
bata a pte aduerſario ltie ꝓſequēti ↄdēnat i
expenſis. h. d. ſm cōem itellectū lꝫ ergo aliud
ſēſerit. Diuidit p° ponit datōeꝫ auditoris ꝛ
petitōꝫ appellātis. ſcdo dat iudices ibi man
dā⁹. ¶ Nō p° militē ꝑferēdū i honorib⁹ mōa
cho. h̄ vr̄ colligi ex ordie lr̄e. nā ꝟ miles in ꝓ
batōe ꝟboꝝ ꝑmittit mōcho. valꝫ eni h̄ ar. ex
ordie lr̄e. vt hēs gl. ſatis nōbilē i. c. ꝗndam.
de elect. li. vi. i ꝟbo ꝑdicatoꝝ. ꝗ dic ꝙ vbicūqꝫ
fit mētio de ffrib⁹ ꝑdicatoꝝ ꝛ minorib⁹ ſp̄ ex or
die lr̄e. ꝑmittūt ꝑdicatores qꝛ eoꝝ ordo fuit
antiꝗor. vide tex. xvij. di. c. pe. ꝛ ſeq. Et forte
h̄ ꝓceſſit eo tpe ꝗ mōchi ſi erāt clerici. xvi. q. i.
gn̄alit̄. nā puto ſacerdotē ꝑferēdū militi i ho
norib⁹. qꝛ ē miles celeſtis pr̄ie ꝛ dei. xi. q. i. in
c. chriſtiā⁹. xxiij. q. viij. repꝛhēſibile. ille ꝟo ē mi
les ſecli. ſpūalia aūt ſūt digniora tpalib⁹. vt
in. c. ſolite. de ma. ꝛ obe. Et ſacerdotes ꝓpt̄ ex
cellētiā dignitatiſ ꝛ officij i deoꝝ numero cō
putāt. vñ ſcribit i antiꝗ lege. dijs ſi detraheſ.
. i. ſacerdotib⁹. ꝛ alibi nolite tāgē chriſtos me
os. vide bo. tex. in. c. cū ex iūcto. j. ð hē. lxxxvi
di. duo ſunt. ¶ 2° nō ꝙ vbicunqꝫ cā ex ſui nā
eſt in curia romana ꝑ appellatōem legitimā
nō ſufficit appellāti ſeu appellato mittē ꝓcu
ratorē ad impetrādū iudicē in ptib⁹ ſ opoꝛꝫ
mittere ꝓcuratorē ad appellatōꝫ ibi ꝓſequē
dā. Et dicit cā eſſe in curia ſi appellatio eſt re
cepta a pte vel approbata a iudice vt. j. latiuſ
dicā. ¶ Jtē nō ꝛ tene mēti ꝙ ex ↄtumatia ab
batis ꝛ ↄuētus ↄdēnat monaſteriū i expēſiſ
nā cū ipi nihil ꝓpꝛn habeāt oꝫ hāc ↄdēnatōꝫ
expēſaꝝ exequi in bonis monaſterij. Ex quo
infero ꝙ. c. repꝛhēſibilis. ſ. eo. qð vr̄ nō velle
ↄdēnari i expenſis ꝓpꝛiū nō hn̄tē dꝫ intelligi
quādo ꝓſequit cām ſuam ita ꝙ nō agit nōie
monaſterij alꝭ fit ↄdēnatio vt hic ꝓbatur.
Ex quo etiaꝫ infero ꝙ delictū ꝑlati ꝑiudicat
eccleſie quo ad ↄdēnatōꝫ expēſaꝝ licet ſecus

videaꝭ in tutore. vt in. l. non eſt. C. de admini. tuto. Et forte idem eſſ3 in prelato ſecſari hñte vñ ſoluere. ar. eo℞ q̄ nō. gl. in. c. de multa. de ꝑ/ ben. ꝛ in. d. l. nō eſt. ¶ Ultimo nō ꝙ appellato re nō ꝓſequēte lr̄ime appellonē pt̄ appellatus ꝓſequi ꝛ obtinere a iudice ad que3 ꝯdemnati onē expenſa℞ factarū a tp̄e appellonis emiſſe. Et ſic habeſ ꝙ iudex ad quē ꝯdemnat in expē ſis etiam appellatore nō ꝯparente. ¶ In gl. i. i ſi. Hec glo. in effectu h̄ intendit ꝙ ſi ꝑfix⁹ fuit t̄min⁹ ad appellone3 ꝓſequēdam a iudice vel ab appellāte cā appellonis ex h̄ ſolo ē in curia rōna tractanda adeo vt nō ſufficiat appellato ri mittere ꝓcuratorē ad impetrandū iudicē in ꝑtibus ſi appellat⁹ vult ꝓſequi in curia. Et ꝓ h̄ intellectu vr̄ tex. q̄ ad corticē h̄. ꝛ hūc intelle ctū ſecut⁹ fuit Abbas h̄. S3 Hoſt. W. in. ꝛ Jo. an. ꝛ cōiter doct. ſequētes dicūt ſolā ꝑfixione3 t̄mini nō ſufficere vt cā dicaꝭ eſſe in curia h̄ o3 vt appello ſit recepta a iudice vel approbata a ꝑte. ſic loquiꝭ tex. i. c. interpoſita. ꝭ. e. i. §. i. ꝛ in. c. ſe pe. ꝭ. e. Hunc tex. intelligūt qñ appello fuit re/ cepta a iudice vl̄ approbata a ꝑte. Et iſte intel lect⁹ plus m̄ pl3. nā ex ꝓſecutione ꝑſonali fc̄a ꝑ militē appellatū ꝑſumendū ē illu3 militē re/ cepiſſe ſeu approbaſſe appellone3 ipſius abba tis. Ite3 adduco tex. in. c. oblate. ꝛ in. c. ex inſi/ nuatione. ꝭ. eo. vbi p3 ꝙ nō obſtante ꝑfixione t̄mini ſatis ē mittere ꝓcuratorē ad lr̄as impe trandū. nec appet aliq̄ rō vrgens q̄re ſola pre/ fixio t̄mini habeat cām deuoluere ad curiam Iſta eni ꝑfixio t̄mini ab hōie fc̄a ſuccedit lo co t̄mini iuris. vt in. c. cū ſit rōna. ꝭ. e. ꝛ dixi in c. ex rōne. Sic g⁹ ſola ꝑfixio t̄mini iuris nō de uoluit cām ip̄o facto ad curia3. ita nec ꝑfixio t̄mini hōis. cū ſurrogatū debeat ſap̄e nām illi us in cui⁹ locū ſurrogaꝭ. vt in. c. ecc̄ia. ꝭ. vt li. pen. Et vt plene habeaꝭ mā iſtius. c. ꝛ clare li/ queat qñ cā appellonis ſit tractanda in curia. Diſtinguo ſic p⁹ Cal. ꝙ ꝗ fuit appellatū ante ſñia3. ꝗ poſt. Primo cāu ſi appello fuit recepta a iudice vel approbata a ꝑte ꝛ t̄min⁹ fuit ꝑfix⁹ ad appellonem ꝓſequendā. tūc indubie cā ap pellonis ē in curia ita vt teneaꝭ appellans ibi ꝓſequi appellato volēte. vt in. c. interpoſita. ꝭ. e. ꝛ h̄ in. d. c. ſepe. etſi appellat⁹ voluerit ꝛ petierit d3 appellās ꝯparere cū oibus munimētis ad cām ꝑncipalē ſpectātibus. de q̄ dicendū vt in c. i. ꝭ. eo. li. vi. ꝛ facit qd̄ dixi in. c. vt debit⁹. ꝭ. eo. Si ꝟo appello fuit recepta a iudice vel appro/ bata a ꝑte h̄ t̄min⁹ nō fuit ꝑfixus tūc ē maiuſ dubiū Nūq̄d cā ſit i curia ꝑ iſtū tex. ꝛ ꝑ. d. c. ſe pe. S3 ſatis teneri pt̄ ꝙ ſit in curia ꝑ. d. c. inter poſita. a ꝯtrario vbi ſolū ponderaꝭ an appello fuerit recepta ꝛ nihil ꝺ ꝑfixione t̄mini dr̄. hāc ꝑtē ſētit Cal. ¶ Si ꝟo appello nō fuit recepta

a iudice vel a ꝑte. nec ꝑfixus fuit t̄min⁹ ad ap pellonem ꝓſequendā indubie. tūc cā nō dr̄ in curia. vñ ſufficit appellatori mittere ꝓcurato/ rē ad lr̄as impetrandu3 etiā inuito appellato vt in. d. c. interpoſita. Si ꝟo t̄min⁹ fuit ꝑfixus ꝛ appello nō fuit recepta tūc caſuſ eſt dubi⁹ per iſtū tex. ꝛ. d. glo. Cōis opi. h3 vt cā ex h̄ non di caꝭ eſſe in curia. ꝛ pleni⁹ hūc caſū expediui. ꝭ. ¶ Ad vnum tn̄ aduerte ꝛ ſꝑ tene mēti qd̄ vo luit dñi de rota deci. xxxviij. Dicūt ei ꝙ vbi cā nō eſt de ſui nā in curia tractanda. ſi tn̄ appel/ lans iurat ſe nō credere ꝙ hēbit iuſticie ꝯple/ mentū in ꝑtib⁹ ex aliq̄ iuſta cā. tūc retractabiꝭ in curia etiam inuito appellato. arg. opti. in. c. ſtatutū in. ꝟb. vel ſalutē. de R̄p. li. vi. facit. c. vt circa. de elec. eo. lib. ꝛ h̄ q̄ ad ꝑmū mēbꝝ. ¶ Si ꝟo fuit appellatū a diffinitia tūc vult Cardi. ſeu Haſp. ꝙ ſi appello fuit recepta a iudice vel approbata a ꝑte. eodē mō ē in curia ſic. ꝭ. dixi. in appellone ab interlocutoria. ¶ S3 ego dubito q̄ ad approbationē factā ꝑ iudicē. nō eni vr̄ ꝙ receptio appellonis a diffinitia ꝑ iudicē facta hēat aliq̄d opari cū regl̄r ipſe nō poſſit nō de/ ferre. vt in. c. nō ſolū. eo. ti. li. vi. S3 ſec⁹ ab int̄/ locutoria vt ibi. ꝛ in. c. cū appellatōibus. ibi. e. ti. S3 approbatio facta ꝑ ꝑte3 bñ faciet cām eē in curia. ꝛ ita vr̄ tenē Spe. eo. ti. §. q̄lr. ꝟ. porro vbi vide. ¶ Si aūt appello nō eſt r̄cepta ſeu ap probata. h̄ t̄min⁹ eſt tm̄ ꝑfixus vult gl. h̄ vt di caꝭ cā eſſe in curia. h̄ tene ꝯtrarium ꝑ. ꝭ. dicta. Etſi diceres q̄d opabiꝭ ꝑfixio t̄mini Rñdeꝭ ꝙ h3 plures eff̄c̄s citra iſtū. na3 nō pt̄ ꝯueniri ꝑ alterā partiū. vt in. c. oblate. ꝭ. e. Ite3 excludiꝭ ꝑſūptionē malicie q̄ eſt ꝯtra appellantē. nō gl. in. c. cū ſit. ꝭ. e. Itē facit vt poſſit appellator cō demnari in expenſis ſine alia citatione. vt hic ſi nō ꝯparet. Et attende ꝙ hec cōdemnatio ex penſa℞ h3 locū qñ appellat⁹ non inſtat vt ꝓce daꝭ ad vlteriora. na3 ſi ꝓcediꝭ in curia eo in ſtante ꝯtra appellatorē abſētem iuxta ea q̄ ha benꝭ in. c. ſepe. ꝛ. c. ꝑ tuas. ꝭ. eo. nō ꝯdemnareꝭ appellator in expēſis ꝯtumacie vt ſentit Calð ꝛ bñ. Et nō bñ h̄ dēm ex q̄ hēs ꝙ vbi ꝓcediꝭ ꝯtra abſētem ꝯtumace3 nō ē ꝯtumax ꝯdemnā dus in expenſis h̄ d3 expectari finis iudicij. ni hil alſt Cal. Tu vide Jo. an. in. c. i. ꝺ elec. li. vi in nouel. vbi ſic limitat gl. ſuā que videbatur ibi ꝯtrariū dicere. Primū dictū veri⁹. nam nō pōt dici fruſtra feciſſe ecpenſas exquo ꝓcediꝭ ꝯtra abſētem. ꝛ hec nō. ꝛ ſic habes clare mate/ riam iſtā expeditā. Alie gl. ſunt faciles ¶ Ul/ timo hic q̄riꝭ pone ꝙ in curia reuoceꝭ i dubiū an cā appellonis ſit ibidem tractāda ꝛ decidē/ da. Nunq̄d ꝓcurator ꝑtis qui venit ſolū ad impetrandū et ꝯtradicendū cū mādato poſſit hunc articulū defendē. Spe. in ti. de ꝓcu. §. vt

autez.ꝟ.ꝭ pone ecce.dicit ꝙ ſic.⁊ ſic dicit fuiſſe
obtentuz in curia qꝺ ſatis ꝫ plz.Adduco ad
ꝭ.l.ad legatū.⁊.l.ad rē mobilē.ff.de ꝓcura. in
ꝗbus pz ꝙ mandatū extendit ad ea ꝗ ſūt pre/
paratoria mādato.⁊ vide bo.glo.in.c.cū olim
el ꝑmo.de off.dele.⁊ in.c.cauſis.de elect.

…a nobis Ab eadē ſñia
ab eodē .2ᵒ ap
pellare nō licet. Primo ponit ꝗrelā ap
pellati.2ᵒ ſñiaz auditoris.ibi cūqꝫ.3ᵒ inhibiti/
onē factā iudicibuſ appellonis ibi nos. ¶ Nō
ꝑmo iudiciū poſſe ↄcipi in ꝑſonā ſoliꝰ tutoris
tutorio nōie.poſſet etiā ↄcipi ↄtra pupillū.ma
iorē tñ ſeptennio cuz auctoritate tutoris. de ꝗ
diſtinguendū ē vt le.⁊ nō.in.l.i.de admi.tu. ¶
2ᵒ nō ꝙ a iudice ſeclari pt immediate ad papā
appellari int̄ laicos qñ locꝰ iudicis ē de tpali
iuriſdictione eccle.vt in.c.ſi duobꝰ.in fi.ꝭ.e. ¶
3ᵒ nō ꝙ ſñia lata ſup impotentia appellādi dr̄
int̄locutoria vt pz ibi int̄locutꝰ fuerit ⁊c.nō ei
dici pt diffinitiā qꝛ nō ē lata ſup meritis cau
ſe.hz tñ vim diffinitiue. vt nō.do.de ro.deciſio.
lxxxiiij.Et ꝗd importet hr̄e vim diffinitiue vid
plene qꝺ dixi in.c.peruenit.ꝭ.e. ¶ Vltimo nō
ꝙ int̄ laicos pt cā ↄmitti ꝑ papā ꝑſonis laiciſ
vt pz ibi petro ⁊ eius college ⁊c.nihil enī dr̄ ꝙ
fuerint clerici ſic cōiter obſeruat qñ cā eis cō/
mittit. ¶ Et aduerte qꝛ in ordinario inferiori
citra papā ꝭ nō habz dubiū cū poſſit etiā cās
tpales clericoꝝ laico ↄmittē iuxta nō.in.c.de/
cernimꝰ.ꝭ.de iudi.⁊.xi.q.i.te ꝗdem.Sz dubiū
maximū eſt in papa nō ꝓpter defectū ptātis ꝭ
volūtatis ꝑ id qꝺ hodie habet in.c.ſtatutū.ꝺ
Ro.li.vi.vbi dicit ꝙ per ſedē aplicam cā ſoluz
ↄmittenda eſt clericis habentibꝰ dignitatem
ſeu canonicatuz in eccleſijs kathedralibus ⁊c
vt ibi dicit. ¶ Vnde pt dubitari nunꝗd diſpō
illiꝰ.c.habeat locū cuz cā tpalis eſt int̄ laicos.
Et dicit Jo.an.ꝙ vellet in hoc edoceri. nam
iſtud.c.facit ꝙ poſſit ↄmittere laiciſ.Item poſ/
ſet ↄtingere ꝙ cauſa eſſet criminalis quā etiā
ꝑꝑ ſpāliter ↄmittere pōt. vt in.c.fi.ne cleri.vel
mona.li.vi.que tñ cā non pōt clericis cōmitti
vt in.c.ſñiam.ꝭ.ne cleri.vel mo.⁊ in.c.in archi/
epatu.de rapto.ergo.c.ſtatutū non pt indiſtin
cte intelligi cuz hec cā crīnalis nō poſſit cleri
cis ↄmitti. ¶ In cōtrariū facit gñalis diſpoſi
tio illius.c.nulla exceptione facta.xix.diſ.ſi rō/
norū de ma.⁊ obe.c.ſolite.Nec obſtat iſtud.c.
qꝛ tpe ipius nondū emanauerat illud.c.ſtatu
tum.Concludit Jo.an.tenendū id qꝺ curia
ſeruat.et ſic dubitauit decidere de iure. ¶ Do.
an.dicit equius eſſe tenere hoc.c.in hoc nō eē
correctū. ¶ Aduerte rō.c.ſtatutū.militat etiaz
cū cauſa eſt int̄ laicos. Nam principalis ratō
illius.c.eſt decor ſedis aplice.nā quedaz igno

minia eſt et dedecus qꝺdam priuatā ꝑſonam
maxime vilē tenere locuz pape.vt ibi in gl.nō
ergo dz eſſe eadē iuris diſpō maxime cū illud
.c.gñalit̄ loquit.Nec ob.qꝺ dr̄ de cauſis cria/
libus.qꝛ illud intelligit exceptū rōne impotē/
tie.nā lex dz eſſe punibilis ⁊ ↄueniens ꝑſoniſ
⁊c.iiij.di.erit aūt lex. Sz ex alio reſpectu plz ꝫ
ꝑma opi.qꝛ clerici maxime in dignitate poſiti
nō debent occupari in cauſis tpalibuſ maxie
laicoꝝ.arg.bonū in.d.c.te ꝗdem. ⁊ in.c.repꝛhē/
ſibilis.xxiij.q.viij.⁊ hec nō. ¶ In glo.i.ibi du
as res.Nō gl.ꝑ ſtatutis ꝑmittentibꝰ aliquid
iterari vel punientibus facientē aliquid iteꝝ
habet enim locum ſtatutum in geminate actū
¶ Sed aduerte qꝛ gl.in ſequētibus vr̄ innuē
ↄtrariū.⁊ videtur ſibi contraria dum exponit
iteꝝ id eſt ꝗtiens opus erit. ¶ Saluando glo
dic ꝙ ꝓpriū ſignificatuz iſtius dictionis eſt vt
notet actū geminatū.ſed qñqꝫ ex natura actuſ
cui adijcit exponit prout ſequitur in glo.⁊ ita
loꝰ.l.veluti in gl.allegata . nā editio inſtrumē
ti poteſt ex cauſa iteꝝ peti.⁊ intelligitur quoti
ens opus erit. quia hoc habz natura negocij
vt pluries et pluries poſſit peti editio inſtru/
menti ſi opus eſt. Nam verba improprianťur
ſꝫm naturā ſubiecte materie.xi.q.iij.rogo.glo.
⁊ tex.in prohemio decreti ibi omnia ꝗ vultis
vt faciant vobis hoīes. id eſt debetis velle.
¶ In glo.ij.ibi.ꝭ dic ꝗtiens.i.2ᵒ.⁊c.nō glo.ſꝫm
hūc intellectū pro his ꝗ dixi in precedenti glo
ꝙ ꝓpria ſignificatio verbi eſt reſtringenda ſꝫm
naturā ſubiecte materie.qꝛ ꝓprium eſt iura iu
ribus ↄcordare.vt in.c.cū expediat. de elec.li.
vi.ſic ⁊ euangeliſte ſepe reducunt ad ↄcordiā
vt le.⁊ nō.in.c.nihil.ꝭ.de ꝟ.ſig. ¶ Vel dic ⁊ aliē
ꝙ illud.c.quotiens.intelligit ꝓprie. ſed verifi/
cat in diuerſis grauaminibus nā ſi milleſies
quis grauaret in eadem cauſa totiens appel/
lare pōt vt in.c.directe.et qꝺ ibi nō.ꝭ.eo.Hoc
.c.loquitur qñ ſuper eodez fuit bis appellatū
per eandē ꝑtem ⁊ bis ſñia fuit ↄfirmata.tunc
non licet tertio appellare. Cuz vt euitet infini
tas. Tum ꝓpter ꝑſumptionē iniuſtitie ꝗ ↄtra
eſt ↄtra appellantē ex quo totiens ſuccubuit ⁊
ꝭ vt nō liceat tertio appellare ab eodē articlo
ꝓcedit etiaz in ſententijs que nō tranſeunt in
rē iudicatā.licet eniz in illis poſſit de nouo cā
inchoari nō tamen tertio appellari. Glo.ē ſin/
gularis in.c.fraternitatis.ꝭ.de frigi.quam ſꝑ
tene menti.Sicut in ſimili dicimus ꝙ nō licet
in iſtis cauſis appellare poſt decendium.Licet
poſſit per viam querele agi.vt eſt glo.nō.in.c.
ad reꝑmendā.de offi.oꝛ.Item intelligo tex.vt
nō liceat tertio appellare reſpectu eiuſdez ꝑtis
naz quelibet ꝑs poteſt bis appellare. ⁊ ſic pñt
in cauſa ſup eodez articulo int̄poni quatuoꝛ

appellatões.vt nõ. Jo.an.in.c.directe.§.eo.⁊
Spe.eo.ti.§.q̃tiens.et Bar.in.l.vna.C.vt nõ
lice.in vna eadẽ q̄ cã tertio ꝓuocare. qd̕ intel
ligit ſiue interpellatim habuit ps duaſ ſñias
ꝓ ſe ſiue ↄtra ſe. Exemplũ appellaui a ſñia la
ta ↄtra me.ſñia fuit ↄfirmata.iterũ appellaui
ſñia fuit infirmata tu potes appellare ⁊ ſic ter
tio.etſi ſñia ferꝫ ↄtra te poteris iteꝝ appellare
Nam h̕ caſu q̄ſq̄ nr̃m habuit ſucceſſiue duaſ
appellões Quãq̄ h̕ ↄtingit interpellatim vt
q̄ ego ſemel appellaui et obtinui ſñiam ꝓ me.
tu iteꝝ appellaſti.⁊ fuit ſñia ꝓ te lata. poſſum
tertio appellare.etſi fuerit pro me lata poteris
q̃rto appellare.vlteri⁹ nõ ẽ licitũ cuiq̄ nr̃m ap
pellare.q̄ quiſq̄ habuit duas appellões.
Sed dubiũ eſt ꝓ q̃ mandabiꝫ ſñia executioni
ex q̃ bis appellauit ⁊ bis obtinuit ⁊ nõ licꝫ q̃n
to appellare Primo vr̃ q̄ debeat obtinere is q̃
habuit primã ſñiam.q̄ pſumptio eſt ꝓ eo.ex q̃
bis fuit ↄfirmata.¶ In ↄtrariũ facit q̄ alꝫ vlti
mo obtinuit. Spe.in.d.§.q̃tiens.in pñ⁹ relin
quit h̕ diſputationi. Jo.an.ibi i additio.dicit
hodie dicendũ.vt habeꝫ in cle.i.de re iudica.
Ex qua colligiꝫ actorẽ debere obtinere.q̄ ha
buit tres ſñias pro ſe.⁊ dic vt ibi plene nõ.¶
Et in fi.gl.nõ gl.iuncto.d.c.lothari⁹.q̄ gemia
tio appellõis ſeu multiplicatio ſine intuallo
facta hꝫ vim vniuſ appellõis ⁊ q̄ ñ recedit a
iure ſuo pluries emittendo verbũ appello. h̕
eñi vr̃ facere ex cordis abundãtia. ad h̕.c.bo/
ne.§.eo.vbi etiã ꝓbaꝫ. Facit in ſi̅li in cle.i.c.ti
¶ Sed pulcrum ⁊ difficile eſt dubiũ in gemi/
nante appellõnem ex interuallo infra tempus
tñ decendij. Nunquid ꝑ ſcd̕ã appellõnem vi
deaꝫ rceſſũ a prima.⁊ ſic nunquid poſſit proſe/
qui ſcd̕am.q̄ forte expedit ſibi eam magis ꝓ/
ſequi.forte eñi fatale p̕me appellõis ẽ lapſũ
⁊ eſt infra tempus ſecunde appellõis.¶ Bar.
in.l.procurator.ff.de no.op.nunci.tenet ſcd̕ã
appellõnem nõ valere.q̄ ꝑ primã ꝓnunciatũ
eſt extinctũ ſeu ſuſpenſũ.l.i.ad turpil.c.venien
tes.de iureiur.ergo ſcd̕a nihil poteſt operari.
Contrariũ ſentiunt doct.noſtri.in.d.c.bone.⁊
do.An.in.c.dilecto.§.eo.Et dicit Haſp.de cal
in.c.directe.§.eo.in queſtione facti.defendiſſe
ↄtrariũ ei⁹ quod tꝫ Bar.allꝫ gl.ij.q.vi.biduũ
⁊ dictũ.c.directe.Sꝫ illud nihil facit q̄ loquiꝫ
in diuerſis grauamibus. Adduciꝫ tñ rõ.põt
eñi appellans renũciare appellõni ſue alterã
intꝑponendo.ex quo tendit in ei⁹ fauorẽ. Facit
ij.q.vi.ſiquis libellos.⁊.C.c.l.ſiquis. Nec ob
ſtat qd̕ diciꝫ.qd̕ ſuſpẽſũ nõ p̄t ampli⁹ ſuſpẽdi.
q̄ imo ↄtrariũ eſt veꝝ vt patꝫ in excõicato q̄
p̄t iteꝝ excõicari Et quid opereꝫ ſcd̕a nõ.in.c.
ita q̃rundã.ꝭ.de iudi.⁊ vide de h̕ in.c.capitulũ
iuncta gl.de Rp.puto q̄ q̃ vult ſcd̕o appellare

ad aliũ iudicẽ ⁊ valet appellõ ⁊ cenſeꝫ renun
ciare p̕me.de hoc videꝫ mihi caſus iuncta gl.
in dc̃a.l.ſiquis libellos.canonizata vbi.§.Et
hec ſcd̕a operaꝫ reſpectu transferende iuriſdi/
ctionis de vno in aliũ. vñ licꝫ non opereꝫ effe
ctũ ſuſpenſiuũ.operaꝫ tñ effectũ tranſlatiuum
qd̕ ei licet iuris auctoritate ne iuſte plenitudi
nis humanitas ei denegeꝫ.vt dicit tex.in.d.l.
ſiquis.Aut vult geminare appellõnẽ ad eun/
dem.⁊ tenerẽ opi.Bar.q̄ non video q̄ ſecun
da appellatio poſſit operari nec effectũ ſuſpen/
ſiuũ nec deuolutiuũ ſeu tranſlatiuũ.Nam ex
p̕ma appellõne pronũciatũ eſt ſuſpenſum ⁊ cã
eſt deuoluta ad ſupiorẽ iudicem. ergo ſecũda
ad eundem nõ valet. maxime q̄ tꝑe intꝑpoſiti
onis ipſi⁹ nõ p̄t appellanſ p̄tendẽ intereſſe Jdeo
appellõ nõ valet q̄ fundaꝫ ſuper intereſſe.ij.q
vi.nõ ſolent.⁊.§.de elec.cũ inter.¶ Quid autẽ
ſi p̕mo appellauit cũ hac ꝓteſtatione ſaluo iu/
re in ſcriptis appellãdi. nunq̃d ſi ſcd̕o appellat
in ſcriptis infra decendiũ ↄputabiꝫ tp̄s a pri
ma appellõne vel a ſcd̕a. vide Bar.i dicta.l.cũ
ꝓcurator.Et aliquid tetigit do.An.in.d.c.di
lecto.⁊ ibi examinaui nuperrime hãc materi/
am in additione.dic vt ibi dixi

Dilecti De ſubdito vł delegato
epi ad archiepꝫ appellare
ñ lꝫ Vel gñali⁹ ſic Appellõ omiſſo me
dio iudice intꝑpoſita cãꝫ nõ deuoluit exceptõe
oppoſita.h.d.ſm cõem intellectũ. Primo ponit
q̃reſam appellãtis.cui ſcd̕o dat iudicẽ ibi quo
circa.¶ Nõ primo de appellationibus intꝑpo/
ſitis ad archiepiſcopũ iure metropolitico p̄t
eius officialis ſeu vicarius ↄgnoſcere hoc.q̄
idem eſt tribunal archiepi ⁊ vicarij ſui.vt i.c.
romana.ꝭ.eo.li.vi.idem ꝓbaꝫ.c.dilectis.§.eod
¶ 2⁹ nõ ex tex.practicã libellandi in cauſa ap/
pellationis vt petat ſñias latas poſt et cõtra
appellationem legitimam denunciari irritas
⁊ inanes.¶ Sed circa primum nobile q̃ro de
q̃one h̕ nõ tacta ꝑ doct. Nunquid a delegato
epi poſſit appellari ad vicariũ ipſius epiſcopi
an vero ſit neceſſe vt formaliter ad ip̄m ep̄um
appelleꝫ.Et videꝫ p̕mo q̄ nõ.ar.c.ſtuduiſti.de
offi.lega.vbi patet q̄ legat⁹ gñalis pape non
impedit ſe d̕ cauſa alteri ſpecialiter delegata.
ergo idem dicẽdum d̕ vicario epiſcopi cauſã
alteri delegando videꝫ eã arripe a iuriſdictio
ne ſui vicarij qd̕ p̄t.ar.i.l.iudiciũ ſoluiꝫ.ff.de
iudi.⁊ ꝑ Jnno.in.c.romana. ꝑall.vbi notanꝫ
dicit ep̄m poſſe inhibere vicario ſuo ne de cer/
ta cã cognoſcat.nã queãdmodũ p̄t ep̄us ex li
bito ſuũ vicariũ ex toto remouere.vt nõt.glo.
in cle.etſi principalis.de Rp.⁊ nõ.in clemẽ.ſi.
de procura.ita et fortius poteſt cognitionem

certe cauſe intõicere.arg.in.l.que õ tota.ff.de
rei ven.⁊ in.c.paſtoralis.§.item cum totum.de
off.del.¶ In ɔtrariū facit qꝛ idem eſt epi ⁊ vi
carij ɔſiſtoriū.vt in.c.ij.de ɔſue.lib.vi.⁊ in.d.c.
romana.⁊.vt pꝫ ħ ɔgnoſcit vicari⁹ de appellō/
ne ad archiepm̄ intpoſita. qꝛ ipſe archiepſ vr̄
cognoſcere miniſterio vicarij ſui. cuꝫ iuriſdcō
vicarij ſui nō ſit ſepata a iuriſdcōne epi. ħ eſt
pars iuriſdcōis epi. vn̄ ſuſpenſo vl̄ excōicato
epō ſuſpenſa eſt iuriſdictio vicarij.vt.le. ⁊ nō.i
c.i.de off.vica.li.vi. ¶ Item lꝫ p delegationē ſit
ab eo amota cognitio pn̄cipalis cāe. nō tn̄ eſt
remota cognitio cāe appellōnis ⁊ ex ſeperatis
nō fit illatio.vt in.c.ij.de tranſla.p̄la. ⁊ in.l.ne
q̄ natales.C.de pba. ¶ In ħ puto ſic dicendū
q̄ aut epſ eſt pn̄s puta i dioceſi vel loco ꝓpin
quo tunc dꝫ appellari ad epm̄ nō ad vicariuꝫ
Aut abſens in loco remoto tunc poterit appel
lari ad ipm̄ vicariū. Ad hanc diſtinctionē ad/
duco tex.⁊ ibi nō.p Joh.an.in.c.ſi ɔtra vnum.
de off.dele.li.vi.vbi patꝫ q̄ ſi recuſat̄ delegat⁹
epi debet ꝓbari ſuſpitio coraꝫ ipſo epiſcopo.⁊
nō coram vicario ſuo.niſi vt ibi dicit Jo.and.
epſ ſit in remotis. nam cū in cauſa illa ſpāli
delegat⁹ ſit maioꝛ vicario. vt in.d.c.ſtuduiſti.
nō eſt rationi ɔſonū vt iſte vicarius coꝛrigat
erroꝛē illius ħ ex cauſa p̄dicta hoc poterit. ¶
Adduco z°.l.valde nōbilem.ff.mā ſi hominēꝫ
vbi dicit̄ gn̄alem ꝓcuratorē poſſe ex cauſa ve
reſiſi non cogitata p dn̄m inhibere ſpeciali p/
curatoꝛi ne negociū attēptet.ſecuſ vbi non eſt
talis cauſa.⁊ p illā.l. notabilē ſolenniẗ limita
tur.c.ſtuduiſti.p̄alle.vt legatus pape in ꝓuin
cia poſſit ex cauſa nouiter oꝛta ſeu veriſimiliẗ
nō ɔſiderata p papam tp̄e delegationis inhi/
bere delegato ſpāli ne ꝓcedat in cauſa ibi ſpā/
liter delegata.Et p illam.l.audio Bal.tenuiſ
ſe poſſe epiſcopuꝫ ex tali cauſa ſtatutū ſeu diſ/
penſationē facere cōtra legē.exq̄ talis cā ſbeſt
quā ſi legiſlatoꝛ ɔſideraſſet Aut legē illam nō
ɔdidiſſet .aut facultatē diſponēdi ɔtrariuꝫ p̄/
buiſſet.Et vide qđ nō.Bal.in.l.oēs ppli. ff.de
iuſti.⁊ iure.⁊ hoc eſt ſingulariẗ notandum ad
mām.c.acn̄ clerici.§. de adulē.de iudi.Et vide
qđ notāt dn̄i de rota deci.ciiij. ⁊ quod dico in
d.§.de adul.al̄.eſt in deciſione.cclv.¶ z° queri
tur pro declaratione ſcdi nōbilis nunquid in
cauſa appellatiōis debeat ſic pure libellus cō
cipi vt ſententie late poſt appellationē rūocen
tur in irrituꝫ Inno hic multū inſtat ponendo
varias practicas.nā qn̄q̄ petit̄ reuocari quic
quid eſt geſtū poſt appellonem ſeu vt ꝓceſſus
poſt appellōnem denūciet̄ irritus.vt in.c.dile/
cto.§.eod.qn̄q̄ petit̄ vt appellō ꝓnunciet̄ ltia
⁊ ħ ſolū p̄t ſufficere ſm̄ Inno.nā reuocatio at
tēptatorū venit acceſſorie. nā ſi appellō ꝓnun
ciat̄ legitima pꝫ per ɔſequenſ geſta poſtmodū
eſſe irrita.vt in.c.ſi a iudice.⁊.c.non ſolū.eo.ti.
li.vi.Cautū tn̄ eſt ſm̄ Hoſt.vt adijciat̄ ad ma
ioꝛē expreſſionē vt denunciet̄ irrituꝫ q̄cq̄d ge/
ſtum fuit poſt ⁊ ɔtra appellonem.⁊ hec ē bona
practica vt euitet ɔflictū opinionū vt ſic nō re
ſtringat ſe libellans ad aliqđ ſpāle ħ gn̄aliter
ad oīa poſtmoduꝫ attēptata ⁊c̄. ¶ In gl.i.ibi
dicas q̄ gravatim ē appellandū ⁊c̄.¶ Ex hac p̄
ma parte gl.q̄ duret vſq̄ ad ỽ. de appellonib⁹
intponendis ⁊c̄.collige vnaꝫ rl̄am ⁊ q̄tuoꝛ ca
ſus exceptos. ¶ Regl̄a ponitur negatiue vt
omiſſis medijs ſeu iudicib⁹ immediatis non
poſſit regulariẗ appellari ad ſupioꝛem media/
tū tam õ iure canonico vt hic.⁊ in.c.rōna.p̄al
q̄ꝫ de iure ciuili.ij.q.vi.antenoruꝫ. ⁊ in.l.impa
toꝛes.ff.õ appel.Excipit̄ p̄mo caſus qn̄ nō fu/
it oppoſitū p ptem aduerſā.⁊ nō hūc caſum.qꝛ
de ħ nō habet̄ alicubi tex.adeo q̄ archiepſ in
c.ſi delegatus.de off.delegati.li.vi.dixerit In
no.⁊ Hoſt.tenuiſſe cōtrariū in.c.referente all̄.
in gl.Sꝫ vt dicit ħ Jo.an.hoc nō colligitur ex
dictis illorū.ibi ⁊ Hoſti.hic ⁊ cōiter docto.ſe/
quunt̄ iſtā gl.vt quēadmodū tacit⁹ conſēſus
inducendo ɔſuetudineꝫ poſſit hoc operari vt
dicā in caſu ſequēti.ita ⁊ tacitus ɔſenſus i nō
excipiendo Et p hoc qꝛ regulariter qđ poteſt
facere ɔſuetudo p̄t operari pactū tacitū ſeu ex
preſſū licet nō per oīa.iuxta nō. per Bar.in.l.
omnes populi.ff.de iuſti.⁊ iure.¶ Item facit
iſte tex̄.in ar vbi papa fūdat ſe ſup appellone
⁊ ſic fuit opus hic excipere et appellare.¶ Sꝫ
circa iſtum caſum ego foꝛmo oppōneꝫ ſatis foꝛ
tem de.l.i.ff.eo. vbi dicit̄ q̄ ſi per erroꝛem fuit
appellatū ad maioꝛē iudiceꝫ debitus erroꝛ nō
nocꝫ.ſecus ſi ad minoꝛē.videt̄ ergo velle q̄ ex
certa ſcīa nō valet appellatio omiſſo medio ¶
Ad hoc contrarium rn̄deo ſic q̄ erroꝛ non no
cet ſcilicet vt iuriſdictio ſit deuoluta ad iudi/
cem debituꝫ acſi ad eum fuiſſet appellatum.vt
ſentit ibi Bar.Non ergo negat quin pte non
excipiente valeat ꝓceſſus corā iudice maioꝛi.
Et ex hoc infert̄ q̄ ſi ſcienter appellaui omiſſo
medio hec appellatio aduenit in noticiam ap
pellati poſt decendiū q̄ eo excipiente ſentētia
remanet rata. qꝛ illa appellatio non valet ob/
ſtante exceptione.ſecus aūt ſi ſic appellaſſet iu
ſto erroꝛe ductus.qꝛ tunc appellatio deuoluit
cām ad ſupioꝛē iudicē debitū.¶ Vel intellige
õ iure ciuili.qꝛ ius ciuile magis abhoꝛret ap
pellōneꝫ gravati nō factā q̄ꝫ ius canonicū.vt
patꝫ in.l.impatoꝛes.vbi impatoꝛ non vult q̄
ad euꝫ etiam appellet̄ omiſſo medio.facit.ij.q.
vi.antenoꝛum. ¶ Secūdus caſus exceptus ſi
cōſuetudo fouet talem appellationem omiſſo
medio interpoſitam. Et de hoc caſu hodie eſt

bo.tex.in.d.c.romana. ¶ Tertius caſus ſi de/legatus etiam ad vniuerſitatē cauſaꝝ ſbdelegauit vnā cām alteri in totū.nā tunc appellat ad pmum delegantē. Et idem intellige in delegato ad vnā cām tm̄ eandē cām prorſus ſbdelegante.vt in.ſup qōnuz.§.porro. de off.dele. ⁊ in.l.i.ff.q̄s ⁊ a q̄ appel. ¶ Et nō h̄ ꝑ intellēu illius.l.⁊ maxime nō gl.inq̄ntū loquit etiā in delegato ad vniuerſitatez cauſaꝝ vt nō cenſeatur q̄i ordinariꝰ in appellōne inēponēda a ſb delegato lꝫ cenſeat q̄i ordinariꝰ in eo ꝙ ſbdelegauit.nōt glo.in.c.cū cām.ꝰ.eo. ¶ Quartꝰ caſus exceptus eſt in ꝑꝑ. ad eū eni appellari pōt omiſſo medio vel medijs. ij.q.vi.ad romanaz. Fallit ſi appellet a ſbdelegato delegati pape q̄ ſbdelegat nō in totū.qꝛ cū delegatꝰ pape repn̄tet pſonā ipius pape nō dꝫ appellari ad ipſuz papā ꝫ ad ipm ſubdelegatū.vt in.d.c.ſup qō/num.§.porro. ¶ Extra gl.excipe vnū caſū i le/gato pape.nā ſm cōem opi.ad eū pt appellari omiſſis medijs in eiꝰ legatōne.ar.c.i. de of.le. Et ita voluit Jo.an.in.c.qd tranſlationez.de off.leg.⁊ ibi dixi.tenet glo.in.c.ij.de ꝯſue.li.vi. ⁊ vide gl.ij.q.vi.i.c.iij. ¶ Sextꝰ caſus ſi archyeps ꝯuenit ſubditū epi corā epo tūc eni nō dꝫ ad eū appellari ne ſit iudex in cā ſua. ¶ Septi/mus caſus ſi eps litigauit corā arbitris ꝯtra ſubditū ſuuz ſic fieri debꝫ.xi.q.i.ſi clericus.nā tūc appellat ad papaz ab illis arbitris.vt nōt glo.in.c.ab arbitris.de offi.dele.li.vi.quāuis poſſit dici hunc caſū recte non excipi. quia illi ſunt arbitri iuris.⁊ ſic ſuperior immediate eſt papa.vt in.d.c.ab arbitris.⁊ notabis hūc ca/ſum.qꝛ illa glo.non eſt alibi. ¶ Octauꝰ caſus notabilis eſt qn̄ ꝯcurrit iuriſdictio mediata ⁊ immediata. Exemplū ſi appellet a ſubdito epi nam ſubditus epiſcopi non facit graduum cuz epiſcopo ꝫ ambo ꝯcurrunt. Ad hoc gl.notabilis in.c.cū ab eccleſiaꝝ.⁊ in.c.paſtoralis.de of ordi.vnde hoc caſu appellat ad illum ſuperiorem ⁊ ad ipm epm ꝓut voluerat appellans.et h̄ videt velle Jo.an.pꝰ Arch.in.c.romana.eo. ti.li.vi.in verbo omiſſis. ¶ Nonus caſus ge/neralis vbi mediū eſt quoquo modo ſublatū puta quia iudex eſt immediate hereticus vel excōicatꝰ vel ſuſpenſus. Ad h̄.c.ſi is cui.et qd ibi nō.de off.dele.li.vi.limita tn̄ ſm notata in c.ſiquis ꝯtra clericū.de fo.ꝯpe. ſcilicꝫ reſpectu iudicis recuſati qui ſubdelegauit. ¶ In ead glo.ibi ⁊ idem credo ⁊c̄. Hec particula glo.hodie eſt reprobata in.c.ij.de conſue.li.vi.vbi habet ꝙ nō valꝫ conſuetudo vt a vicario epiſcopi appellet ad ipſum epiſcopum. ¶ Etſi diceres quare ꝯſuetudo valet vt poſſit appellari omiſſo medio. Pro ſolutione vide glo.notabilem in.d.c.ij.nam ꝙ appelletur ꝺ vicario ad epiſco/pum eſt contra ſubſtantialia appellationis. ꝫ ꝙ appellet omiſſo medio.non eſt de ſubſtantialibus ſed de circumſtantibus. ⁊ dic vt ibi la/tius habet. Nec obſtāt iura gl. allegata in cōtrariū.nā in.l.i.in.§.ſolent.appellat ad pſidem q̄ non intfuit in ordine tanq̄ iudex.vt nō. In no.in.c.irrefragabili.de offi.ordin.⁊ hodie vide bo.tex.in.c.a collatione ꝯ.eo.ti.li.vi.vbi ptꝫ ꝙ nō appelletur a capitulo ⁊ epiſcopo ad ipm epiſcopū ſi epiſcopus interfuit in capitulo vt platus.ſecus ſi intfuit in capitulo vt canonicus.⁊ ſic poteſt appellari ab eodem ad eundez aliter ꝯſideratū. Et ſic rn̄detur ad.§. ſolet.⁊.c. multiſ.xvij.di.ſed epus reſpectu vicarij ſui ſꝑ eſt idem. ¶ In eadē glo.ibi qui nō erat de curia dioceſis epi.dicit Jo.an.⁊ bn̄ ꝙ fruſtra gl hoc ponderat.nā etſi vicario ſuo eps delegat vnā cāꝫ appellabit ad ipm epm exquo nō cognouit vt vicarius. Et ex hoc habes bonā practicā euitandi certo caſu appellationē. ¶ Itez habes ꝙ epūs vel alius ordinarius pōt cauſam delegare vicario ſuo.etſi in fraudem h̄ fieret poſſit excōicari ꝑ ſuꝑiorez. Et in hoc vide ꝑ Spe.eo.ti.§.nunc tractemꝰ.ꝟ.ꝫ ſm pmiſſa.⁊ qd nō.in.c.ſup qōnum.de off.dele. ⁊ intellige ꝙ euitet appellōnem inēponendaz ad ſuꝑiorē immediatū epi.nō aūt ad papā.cū ad eū omiſſis oibus medijs poſſit appellāi vt.ꝰ dixi. Et ſolū hec regula recipitur hr̄e fallentiaz in dele/gato pape ſubdelegāte nō in totū.vt in.d.c.ſuper qōnum.§.porro.⁊ tunc nō ad papā ſed ad ipm delegantē appellet cū in eo repn̄tetur per/ſona pape vt ibi nō.q̄ ratio ceſſat in alijs delegantibꝰ.vn̄ a delegato legati pōt appellari ad papā omiſſo legato delegāte.vt in.c.cū bertoldus.de re iudi.vbi dixi. ¶ Item a delegato epiſcopi poterit appellari ad legatū pape.qꝛ ꝯcurrit cū ipſo.vt.ꝰ.dixi.⁊ hec nō.

Ex parte M. Si is qui deſinit eſſe tutor nōie pupilli ꝯuenit ⁊ inuitus poterit appellare. ¶ In pma ponit appellantis q̄rela. in ſcda dat iudiceſ.ibi ideoq̄ꝫ mandamus. ¶ Nō pmo ꝙ tutor alſ mater pōt ratōne tutele hr̄e filios in ptāte ⁊ ꝙ pupillus eſt ſub ptāte tutoris.pro h̄ eſt tex.ibi ſub ptāte ac tutela ⁊c̄ h̄ etiā ꝓbat ex diffinitione tutele. Eſt eni ius et poteſtas in capite libero cōſtituta ad tuendum eum q̄ ꝓpter etatē ſe defendere neq̄t iure ciuili inducta ac pmiſſa. ita habet in.l.i.ff.de tute.⁊ Inſti.eo.in pn̄.ſecus dic in curatore.nā curator dat bonis ⁊ nō pſone.⁊ id non hꝫ minorē in ptāte.vt in.l.in copulādis. C.de nup. ¶ zº nō ꝙ ꝑ tranſituꝫ ad ſcda vota extinguit tutela materna ipſo facto. ¶ Tertio nō eum qui deſinit eſſe tutor nō poſſe ꝯueniri ampliꝰ

nõie pupilli. qđ intellige ꝑncipiando negociũ
de nouo. ſecus in cauſis inchoatis. Nam licʒ
expiret tutela per aduentũ pubertatis. nihilo
minus tenet tutor cãm ꝑncipiatã ꝓſequi. niſi
adminiſtratio ſit tranſlata in curatorẽ. vt in. l.
vna. C. vt cauſe puber. tutor aſſit. ¶ Nõ ibi ex
ceptione neglecta ⁊c. ꝙ ſi iudex ꝓcedit ad vlte/
riora exceptione neglecta. lʒ expreſſe eã nõ rep/
pulerit põt ab eo appellari. Et ſic limita. c. dile
cto. §. eo. vbi dicit ꝙ appellandũ eſt demũ exce/
ptione oppoſita reiecta. ſufficit enĩ ꝙ ipſo facto
reijciat ſcʒ ꝓcedẽdo ad vlteriora. et ſic colligit
ꝯſiliũ Alberti ꝯtrariũ q̄ ꝯſulebat iudici vt nõ
ꝓnunciaret ſuꝑ exceptione volẽdo euitare ap
pellonem qđ nõ ꝓcedit vt ħ. Et idẽ tenet Joħ
an. in. c. dilecto. ꝑal. ⁊ Bar. in. l. a ꝓcedẽte. C. đ
dila. qđ nõ. Quid aũt ſi iudex nõ ꝓcedit ad vl
teriora ſʒ ſuꝑſidet forte cã verandi excipientẽ
quẽ ſepe forte citat ad audiendaʒ deliberatio
nẽ ſuã. vide Joħ. an. in. d. c. dilecto. vbi nõnter
ꝯcludit ꝙ ſi iudex ꝫ° humilit̃ requiſit᷒ nõ ꝓnũ
ciat ſuꝑ ea poterit ex ħ grauamĩe appellari. ar
in. c. i. de ſupp. ne. ꝑlat. ¶ In gl. ibi ꝑfert mater
oĩbus tutorib᷒ lr̃imis ⁊ datiuis ⁊c. Pro intel
lectu h᷒ glo. vt purus canoniſta intelligat ſci
endũ eſt ꝙ ad ꝓpoſitũ nr̃m q̄daʒ ẽ tutela teſta
mẽtaria vt illa q̄ differt ꝑ ꝑrem ĩ teſtamento.
Quedã eſt q̄ſi teſtamẽtaria ſeu teſtamentaria
cõfirmata. vtputa ſi pr̃ in teſtamento dedit tu
torẽ filio iã emancipato ſʒ nõ exñti ĩ ꝑtãte ſua.
puta qꝛ erat filius naturalis tñ Jſta eniʒ di
cit q̄ſi teſtamẽtaria ꝯfirmata. qꝛ tali filio ĩ ꝑtã/
te nõ exñti nõ ꝑt pr̃ tutorẽ dare ſed dat᷒ ꝑ euʒ
ꝯfirmat ꝑ ſuꝑiorẽ. ⁊ ideo appellat modo predi
cto. de quo tñ pleni᷒ dicendũ eſt in rubrica. de
ꝯfir. ꝑ ſuꝑiorem tu. ſeu cu. ff. ⁊. C. Quedam tu
tela dicit lr̃ima vt illa que differt proximiori.
vt Jnſti. de legi. agna. tu. §. i. Et dicit lr̃ima q̄a
defert a lege. Quedã ẽ tutela datia q̄ ſic nũcu
pat. qꝛ dat a iudice in defectũ aliarũ tutelarũ
⁊ iſte tutele differunt ſucceſſiue ſm̄ ordinẽ ſuꝑ
ſcriptũ. nam a teſtamentaria prefert omnibus
alijs. Jdeo vt q̄diu ſpes eſt de teſtamentaria.
puta ꝙ pater dedit ſub conditione nõ fit tran
ſitus ad legitimaʒ vt in. l. ſiquis ſub ꝯditione
ff. de teſta. tu. ⁊ ibi pleniſſime examinat per gl.
et Bar. pro hac materia vide in auc̃. matri et
auie. allegato in glo. in defectũ vero teſtamen
tarie ſuccedit ſcđa ſcʒ quaſi teſtamẽtaria Ter
tio in defectum vtriuſq̄ ſuccedit legitima ĩ cu
ius defectum ſuccedit poſtmodũ datiua. Hoc
probatur ex ordine rubricarum iuris ciuilis
Primo tractat de teſtamentaria. z° de ꝯfirmã
do tutore. ꝫ° de tutela legitima. 4° de datiua.
vt ĩ rubrica de tuto. ⁊ cura. da. ab his. Et ex
hoc arguit ꝙ valet argumentũ ab ordine ru

bricaꝝ. ad ħ qđ nõ. §. in ꝓhemio. ffoꝝ. His ꝑ
ſuppoſitis ſciendũ ꝙ mr̃ tp̃e ffoꝝ non poterat
eſſe đ iure cõi. tutrix poterat tñ impetrari a iu
dice ſpãli bñficio. l. fi. ff. de tu. bo. dã. poſtmodũ
iure codicis fuit ampliata hec facultas vt ha
bet in glo. Nouiſſime de iure autenticoꝝ fuit
ſtatutũ vt liceret mr̃i ⁊ auie agnoſcere tutelã
filioꝝ ſeu nepotũ ita vt ꝑferant legitis ſeu da
tiuis. vt in. d auc̃. mr̃i ⁊ auie. ita tñ vt añ oĩa
duo obſeruarent. ꝑmo vt renũciaret ſcđis nu
ptijs. z° vt renũciaret bñficio vellepani. vt. d.
auc̃. mr̃i ⁊ auie. ⁊ in glo. Dubitat q̄d ſi mr̃ ad/
miniſtrauit tutelã abſq̄ eo ꝙ renũciaret ſcđis
nuptijs et vellepano. hec materia tractat per
Bar. ⁊ alios in. d. auc̃. ⁊ fuerunt q̄dã in opini
one ꝙ hoꝝ omiſſio nõ viciaret aſſũptioneʒ tu
tele. qꝛ omiſſio modice ſolennitatis nõ viciat
actũ. vt in. l. i. ff. de ven. inſpi. Bar. ibi tʒ ꝯtrari
am ſñiam q̄ ſatis plʒ. Nã regularit̃ omiſſio ſo
lennitatis viciat actũ. vt in. c. qꝛ ꝓpter. de elect.
⁊ in l. ſi vnus. C. de teſta. Sed ſolẽnitas renũ
ciatõnis ꝑdicte nõ ꝑt dici modica. nã ſi mater
hʒ ꝯſiliũ ⁊ opinionẽ nubendi ꝯſumeret defaci
li ſubſtanciã filiorũ amore ſcđi mariti. vt in. l.
lex q̄ tutores. C. de admi. tu Sic enĩ mr̃ mari
tata nõ eſt apta ad tutelã ꝓpter ſuſpitionẽ. ita
nec mr̃ nõ deponẽs affectionem nubendi. ita
dicendũ eſt reſpectu vellepani. nã cũ mr̃ habʒ
ꝑuilegiũ a vellepano inductum vt nõ obliget
effectualit̃ ꝓ alienis debitis ſi mr̃ non renun
ciaret huic priuilegio poſſet ſe iuuare in preiu
diciũ filioꝝ. nã ſi non excluſit debitores pupil
loꝝ obligat ipſa. ⁊ ſic tenet ꝓ alienis debitis.
vnde vt nõ poſſit ſe iuuare dʒ huic priuilegio
renũciare. ⁊ ſic non ꝑt dici ꝙ modicus ſit effe/
ctus hui᷒ ſolennitatis. ¶ An aũt teneat admi
niſtratio ſi nõ confecerit inuentariũ plene nõ.
Bar. in. l. tutor qui repertoriũ. ff. de admi. tut
vbi poſt mr̃a tenet ꝙ ſic licet tutor ex hoc poſ/
ſit tan̄q̄ ſuſpectus remoueri. ¶ Unum tñ nõ
in practica ꝙ vbi ꝯſuetudo ſubeſt de non con/
ficiendo inuentariũ ꝑ tutorẽ valeret talis cõ/
ſuetudo. ar. in. l. de q̄bus. ff. de legi. tenet Bar
in. d. l. tutor. ⁊ int̃ cetera ponit aliũ caſũ ſpãleʒ
⁊ notabilẽ. videlicʒ vt iudex poſſit ex cauſa re
mittere tutori confectioneʒ inuentarij. vt ſi ex/
pediat pupillo ne patrimonij ſecreta reuelent
ar. in. l. ij. C de ali. pu. preſtan. Nunq̄d aũt hec
tutela materna dicat lr̃ima an datiua diſpu/
tat in. d auc̃. et plʒ opi. Bar ꝙ ſit legitima tñ
volũtaria. qꝛ mater non cõpellitur ſi non vult
vt. d. auc̃. matri ⁊ auie. ¶ Nunquid epi et cle
rici inferiores ac religioſi pñt eſſe tutores cuʒ
ſit officiũ piũ. vide ter. cuʒ glo. notabili quam
tene mẽti in. c. ꝑuenit. lxxxvi. diſ. ¶ Alterius
dubitat de q̄one q̄tidiana. nunq̄d mat poſſit

dari tutrix in teſtamento paterno vel ſola vel
cū alijs. Hoſt. late ꝓſequit̄ h. qꝛ qđ ꝯtigit ſibi
de facto. et ꝑ legiſ. ponit̄ in dicta auc̄. matri et
auie. ⁊ aliquid in d. l. ſiqˢ ſub ꝯditione. Et lꝫ
multe ſint opi. cōis tn̄ opinio canoniſtaꝝ ⁊ le/
giſtaꝝ eſt vt hodie deputāi poſſit qm̄ olim nō
poterat. qꝛ in lꝛima olim nō poteāt eſſe tutrix
vn̄ cū hodie ſit indultuꝫ matri ⁊ auie dꝫ ceſſa/
re illa ꝓhibitio. nā ſi nō p̄t eſſe lꝛima. forti⁹ nec
teſtamētaria. Aduertendū tn̄ ꝙ non ꝑ oīa ſor
tit̄ naturā teſtamētarie. Nā tutela in teſtamē/
to ſibi decreta eſt in ſuſpenſo. donec ſeruauerit
ſolennitatē ꝯtentā in dicta auc̄. matri ⁊ auie.
nā ſolennitas dꝫ precedere actū. ¶ In eadem
glo. fi. ibi ſoluta eſt tutela. Aduertendum ꝙ ſi
mater non petierit tutorē dari filio confeſtim
infra annum cū poterit priuat̄ iure ſuccedēdi
ipſi pupillo ſi deceſſerit ī pupillari etate. ſecus
ſi deceſſerit factus pubes. Idem ē in quolibꝫ
alio qui poſſet ſuccedere impuberi ab inteſta
to. vt in. l. ij. §. ꝯfeſtim. ff. ad tercul. ⁊ in. l. mr̄es.
C. eod. ti. ⁊ in. l. ſciant. C. de legi. here. vide bo.
tex. Inſti. ad tercul. in fi. ¶ Quero nunqđ qđ
dicit̄ h in tutela locū habeat in cura vt mater
vel auia poſſit deputari curatrix filio. Spe. ī
ti. de cura. §. cū autē. v̄ h nunqđ. tenet ꝙ ſic. ⁊
idem glo. in preal. auc̄. mr̄i ⁊ auie. Et dicit ibi
Bar. h cōiter teneri Ioeꝫ gl. in. l. ſcire. ff. de tu
to. ⁊ cura. da. ab his. ¶ Extra gl. oppōnit̄ con
tra finem. c. in eo ꝙ papa mādat iſtis iudicib⁹
cauſe appellationis ꝙ cauſā audiant hinc in/
de iuſtificata appellatione. videt̄ eni ꝙ debuiſ
ſet mandare vt prorſus deſiſterent a ꝯgnitiōe
exquo iſta nobilis ꝓbabat deſijſſe ſe eſſe tutri
cem. ar. c. olim. §. de excep. Solutio non intelli
gas tex. ꝙ debeāt iudices ꝯgnoſcere int̄ iſtam
qn̄dam tutricē ⁊ aliā mulierem reſcripti impe
tratricē. h int̄ pupillos ⁊ iſtā tutricē. nā exquo
cauſa fuit ſemel delegata voluit pp̄ ꝓuidē iſti
impetrāti de iudicibus delegatiſ. Noluit aūt
cauſā remittere ad p̄ores iudices vt non gra
uarent pupillos ſicut grauauerūt matreꝫ. vn
de erat ſuſpitio ꝯtra eos orta.

INtimaſti Exemplū relati
onis dꝫ ꝑtibus
edi anteq̄ꝫ fiat relatio. ¶ Vel ſūma cla
rius ſic. Si iudex de iure dubitans vult ꝯſulē
ſupiorē dꝫ ꝯſultatōis copiā ꝑtib⁹ edere alſ ei⁹
verbis ꝯſultationis fides nō adhibet̄. Facit
hoc capl̄m ad tertiā ꝑtem dice. Et ꝓ intellcu
p̄mitte ꝙ lꝫ ex multis cauſis pp̄ impugnaret
relationē factā ꝑ iudices int̄ alias adiecit iſtā
cauſā de q̄ ī tex. ideo dicit tex. p̄terea ⁊c̄. ¶ Pri
mo nō ex tex. ꝙ ex iuſta cā p̄t iudex īferior deci
ſionē negocij differre ⁊ principeꝫ de iure ꝯſul/
tare. Nec poteſt de hoc pars ꝯqueri dūmodo
malicioſe nō fiat. qꝛ eius ꝓprie eſt iura int̄pre
tari cuius eſt condere. vt in. c. inter. ⁊. de ſen. ex.
et in. l. fi. C. de legi. ¶ 2⁹ nō ibi lꝛimas ſanctio
nes ⁊c̄. ꝙ in materia relationis ſeu ꝯſultatōis
ſtanduꝫ eſt diſpōni iuris ciuilis exq̄ canonib⁹
nō ꝯtradicit. ⁊ idem ē de alijs materijs. vt ī. c.
.i. ⁊. ij. de no. op. nū. ¶ Vltimo ibi ꝯſultatiōis
exempluꝫ. Nō ꝙ copia ꝯſultationis fiende dꝫ
edi ꝑtib⁹ ⁊ fit iſta editio vt ꝑtes poſſint cōtra
dicē dubio formato ꝑ iudicē ſi v̄itatē occulta/
ret vel mēdacia īſereret. Et dꝫ hec copia tradi
ſ͞m doc. pblicata manu notarij vel duoꝝ viro
rū ſeu roborata ſigillo autentico vt nihil poſ
ſit immutari. ar. c. qm̄ ꝯtra. d̄ ꝓba. ¶ In gl. ibi
ſi v̄o vult euitare onus iudicādi ⁊c̄. imo tūc iu
dex acrit̄ punit̄. naꝫ efficit̄ infamis ⁊ punit̄ in
xxx. li. auri. de q̄ dicendū vt habet̄ in. d. l. ij. C.
d̄ legi. Dicit tn̄ Hoſti. ꝙ illa pena nō ſeruabit̄
in foro canonico. vt in. c. i. de re iudic. li. vi. ita
tranſeūt doc. Hec opi. tanq̄ꝫ equa ſeruāda eēt
iudicijs. Sed mero iure poſſet dici ꝯtrariū. qꝛ
c. i. nō loquit̄ ī mā relationis h gn̄aliter in fa
ciente aliqđ ꝯtra iuſticiā ⁊ ꝯtra ꝯſciam. vn̄ cū
ſit diſpoſitio gn̄alis dꝫ r̄ferri ad ſpecies nō ꝓ/
uiſas. vt in. l. ſancimus. ff. de penis. vt ſaltem
ꝯcurret vtraq̄ꝫ pena. nā illa eſt ſpēalis ⁊ defa/
cili remouibilis. arg. in. l. q̄tiens. ff. de actio. et
obliga. ¶ Et in fi. gl. vt hanc mām clare habe
as ſcire debes ꝙ multis ex cauſis iudex r̄fert
negociuꝫ ſupiori qn̄q̄ꝫ ex nā ipſius cāe. qꝛ ē re
ſeruata ſupiori vt in. c. maiores de baptiſmo.
⁊ in. c. vt debitus. §. eo. Et in hac relatōne nō
hꝫ locū diſpoſitio hui⁹ tex. qꝛ cā relinquit̄ au/
ditorio p̄ncipis Qn̄q̄ꝫ fit r̄latio v̄tute delega/
tionis iam facte. vt qꝛ p̄nceps delegauit cām
cognoſcendā ⁊ inſtruendā ⁊ inſtructā remittē
dā ad eū vel ſimpl̄r ꝯmiſit vt infra certū tp̄us
cā remitteret̄ inſtructa. vel nō inſtructa. ⁊ non
hꝫ locū in h diſpō h⁹. c. qꝛ tot⁹ ꝓceſſus r̄mittit̄
ad ſupiorem. nec ſtat̄ v̄bis iudicis ñ q̄tenus
conſtat ex actis. vt in. c. qm̄. §. de ꝓba. ¶ Qn̄q̄ꝫ
fit relatio ſupiori cauſa ꝯſulendi eū de aliquo
dubio in iure. ⁊ hoc caſu loquit̄ ꝓprie iſte tex.
⁊ mā. l. i. ij. ⁊. iij. C. de rela. nā quia hoc cāu nō
remittit̄ tot⁹ ꝓceſſus ad p̄ncipem ne fatiget̄ h
ſolū elicit̄ ex actis punct⁹ dubi⁹ ⁊ quia iudex
poſſet punctū nō bene formare nō ſtat̄ relatōi
ſeu ſuis verbis ꝯſultatiuis niſi copiā dederit
ꝑtibus vt ſic de ꝯſenſu partiū punct⁹ fuerit for/
mat⁹ Et in hoc ꝯſidera ꝙ qn̄q̄ꝫ fit conſultatio
p̄ncipis ꝑtibus ꝯſentientib⁹ ſeu ſaltē nō ꝯtra
dicētib⁹. qn̄q̄ꝫ altera ꝑte ꝯtradicēte ⁊ appellan
te. qn̄q̄ꝫ altera ꝑte abſēte ꝑ ꝯtumaciā vel etiā
ſine cōtumacia. Primo caſu exquo ꝑtes non
ꝯtradixerūt ꝯſultationi forte ꝑ iudicē nō pn̄t
ampli⁹ ꝯtradicere. vt in. l. i. §. q̄ſitum. C. de r̄la.

Et per illũ tex. ponit Bar. ibi pulcꝛ dictũ ꝙ ſi
iudex aliq̇d dixerit pñte pꝛe ⁊ nõ contradicẽte
nõ pt ampli⁹ ꝯtradicere. vr̃ eñi ꝯſentire. Facit
qd in ſil'i nõ. Inno. in. c. ex pte decani. de Rp. iõ
vtile eſt vt in actis ſꝑ ſcribat pte pñte ⁊ nõ cõ
tradicente. Si vo fuit facta relatio pte ꝯtradi
cẽte nõ facit fidẽ ſi aliter ꝓbet ex actis. vt in. d
.l. i. ⁊. ij. ar. B. ⁊ in. l. i. §. queſitũ. ff. eo. Idem. dic
qñ altera pte abñte ꝑ ꝯtumaciã vel nõ fuit fa
cta relatio. nã nõ debet credi vbis iudicis niſi
q̃tenus ꝯſtat ꝑ acta. vt in. d. c. qñ cõtra. Qd
ergo erit remediũ ſi ptes nõ ꝯcordãt in forma
tione pũcti. Et dicendũ ꝙ iudex poterit ptes
ꝯpellere ad ꝯcordiã. etſi noluerint poterit int/
loqui factũ ſic ſe hr̃e ꝓut ipſe format ⁊ ſi appel
let ſtabit interlocutorie ſue. vt in. l. fi. C. de rela.
Et ſunt hec notanda in ſimili mã qñ iudex
hꝫ ꝯſulere iuriſpitũ ex neceſſitate ſtatuti vt fi
des nõ adhibeat pũcto formato ꝑ iudicẽ niſi
interuenerit ꝯſenſus partiũ mõ ꝓdicto. vt nõ. in
d. l. i. Sed eſt dubiũ nando poſſit appellari
ꝑ alterã partiũ. Glo. vr̃ velle hic in fi. ꝙ non ẽ
locus appellationi exquo ptes ſemel approba
uerunt punctũ formatũ per iudicem. dic meli⁹
vt colligit ex nõtis in. d. §. queſitum. ꝙ quattu
oꝛ actus interuenire poſſunt in hac materia
Primus ꝓnunciatio iudicis de cõſultatione
facienda ⁊ ab iſta nõ appellet qꝛ nõ grauat vt
S. dixi. Scd's caſus eſt ipſa formatio conſul/
tatõnis ⁊ ab iſto actu a principio poteſt appel
lari ſi iudex vex non exprimit. vt in. d. l. i. ſed ſi
partes ꝯſenſerunt non poſſunt cõtradicere añ
ſententiã. Tertius actus eſt rñſponſio prin
cipis a qua non appellat. quia facit ius inter
partes. l. i. ff. de conſti. principis. ⁊ i. §. ſꝫ qd pñ/
cipi. Inſti. de iure naturali gen et ciui. Quar
tus actus eſt ipſa ſententia diffinitiua quam
iudex profert ſm rñſionẽ pñcipis. ⁊ ab iſta pt
appellari ꝑ tex. in. d. §. queſitum. nam poterit ꝓ
bari in cauſa appellõnis ꝙ punct⁹ non fuit bñ
format⁹ ⁊ ꝙ per errorẽ conſenſerit. Item pote
rit cauſam inſtruere ex nouis actis. naꝫ habꝫ
locũ non probatũ probabo. ꝑ. l. ꝑ hanc. C. de
tẽp app. ⁊ in. c. cũ iohannes. de fi. inſt. Ex his
nõ vnũ pulcꝛ ⁊ quotidianũ dictũ ꝙ licꝫ ptes
ꝯſenſerint vt iudex ferret ſententiã ſm conſili
um alicui⁹ periti ⁊ ꝯſenſerũt puncto formato
ꝑ iudicẽ. nihilominus a ſñia lata ſm conſiliũ
ſapientis poterit appellari ꝑ rõnes ſuſpdictas
Item qꝛ non ꝯſenſerũt in iuriſperitũ tanq̃ in
arbitrũ vel arbitratorẽ. ſed in virũ ſcientificũ
In ſimili videmus ꝙ a iudice obtento de con
ſenſu partiũ põt appellari. vt in. c. cãm. de re iu
di. ⁊. l. ex. ꝯſenſu. ff. de appellã. Ita in propoſito
ſic etiam videm⁹ in teſtib⁹. nam licet ꝓducẽdo
teſtem approbet ipius ꝑſonam. iiij. q. iij. ſiquis
teſtibus. nihilominus pñt poſtea reprobari di
cta. vt nõ. in. c. pñtium. S. de teſti. Et hanc ꝯclu
ſionẽ firmat Bar. in. d. §. queſitũ. ⁊ vide lati⁹
ad mãm circa ꝯſiliũ ſapientis qd ipſe nõt. in. l
. i. §. ſi plures. ff. de exercito. ⁊ qd dixi in. c. ſi pro
debilitate. de offi. del. Et hec ſufficiãt ad mãm

Significante

Si añ litem
ꝯteſtatã cir
ca pncipale negociũ iudex aliq̇d inno
uat vl' diẽ aſſignatã ſine cã ꝓuenit licite appel
lat. Etſi ꝓcurator datus ad impetrandũ ſuꝑ
appellatione nõ ſeruauit formã mãdati audit
appellans etiã poſt annũ. Primo ponit appel
lantis narratio. in 2ª cauſe ꝯmiſſio ibi ideoq̃
Nota primo ex tex. ꝙ pt alicui in certo loco
ius ꝯpetere vt alibi q̃ in locis ſuis victualia
non vendant. Et idem dic in furno molendi/
no. ⁊ ſimilib⁹ vt poſſit ex ꝯſuetudine vel priui
legio cõpetere hoc ius in illo loco ⁊ potuit in
duci cõſuetudo ſi alibi volebant hec exercere
⁊ inhibiti adquieuerũt ꝓhibitioni ꝑ tempus
legitimũ ad pſcriptionẽ ꝯplendã. Ad hoc qd
nõt Cy. in. l. ij. al's. i. C. que ſit lõ. ꝯſue. facit. l. ſi
quis diuturno. ff. ſi ſerui. vendi. Nota ꝙ eti
am ex clericis ⁊ eccleſijs poteſt hoc ius compe
tere licet ipſi nõ pñt per ſe exercere officiũ car
nificum vel tabernarioꝛũ. vt i clem. dioceſani.
de vi. ⁊ honeſ. cle. 2ª principaliter nota ꝙ li/
te pendente non debꝫ reus prohiberi vti iure
ſuo nõ improbato a lege. licet illud ius ſit con
tra intentionem actoris ſeu iuris deducti i iu
diciũ. facit. c. i. S. vt lite pendente. ⁊ quaſi per
totum. Tertio nota ꝙ dilatio data de par/
tium conſenſu non poteſt ſine cauſa reuocari.
altera parte inuita Et ꝓbat iſte tex. id qd dixi
in. c. cum ceſſante. S. eo. vt interlocutoria lata d
ꝯſenſu partiũ non poſſit reuocari altera parte
inuita. intellige niſi ſubſit cauſa. Ulterius
nota ꝙ impedimentũ procuratoris contra mã
datũ preſtitum pbet iuſtam cauſam appellato
ri ꝯſequendi ſcdm annũ. Ultimo nõ ꝙ ap/
pellans ex pluribus cauſis copulatiue dedu/
ctis iuſtificat appellationẽ cauſam alteram ap
probando. ⁊ ſic facit ꝙ deducens plura copu/
latiue in libello non videat ſe obligare ad q̃m/
libet partẽ copulatiue ꝓbandã. ſed ſatis eſt ꝓ
bare id qd ſufficit ad victoriã. de q̃ vide quod
dixi in. c. licet. S. de ꝓba. ⁊ ꝑ Bar. in. l. diuus. ff
de re iudi. In gl. i. in fi. Ex hac gl. colligunt
duo intellectus ad tex. Prim⁹ eſt ꝙ epiſcop⁹
erat in iſta poſſeſſione faciendi vẽdi carnes in
locis ſuis ⁊ ſic habendi ius macelli ⁊ forte cõ
currebat cũ capitulo infra illaꝫ villã adunen
ſem. Sꝫ capitulũ dicebat hoc ius macelli per/
tinere dũtaxat ad capl'm ⁊ ſuꝑ hꝫ iure agebat.
⁊ hec lec. ſatis clara eſt. Nam rõ decidẽdi fuit

q: lite pēdente ſup ħ iure nō debebat ep̄s pro
hiberi ſua poſſeſſione vti.nā ſi potuiſſ; in hoc
iudicis offm̄ implorari fuiſſet p̄us executōni
ſnīa mandata q̄ȝ lata. Sed ſm hunc intellēm
verbū p̄ſertim poſitū in tex.ſtat ꝓprie.nā idem
fuiſſet ſi lis fuiſſet cōteſtata.qm̄ debebat expe/
ctari ſnīa diffinitiua. nō eni dr̄ reus aliq̄d in/
nouare in p̄iudiciū litis ſi vtit̄ poſſeſſione ſua
imo ſibi fieret innouatio ſi ꝓhiberet̄ ea vti.vt
in.c.i.vt lite pen.nō.gl.in.c.non ſolū.eo.ti.li.vi.
Et iō glo.ſequēs ſupplet ad tex.maxime.ſ; cer
te illa ſuppletio non eſt ex toto neceſſaria ꝑ tex
qui vtit̄ v̄bo p̄ſertim. Sed p̄t dici ꝙ ſuppletio
gl.ꝓcedit reſpectu toti⁹ tp̄is pēdentie litis.q̄a
nō dȝ aliq̄d innouari in p̄iudiciū poſſeſſoris.
Et ħ habes clariſſime p̄maȝ lec.ꝛ rōnem deci
dendi ꝛ q̄re licuit ep̄o ob hanc cām appellare.
Scd̄s intellēs eſt ꝙ capitulū erat ſ; q̄ſi poſ
ſeſſor in iſta q̄ſi poſſeſſione ꝛ agebat ꝯtra ep̄m
forte inquietāteȝ ꝛ agebat forte negatoria ne
gando hoc ius ꝯpetere ep̄o vel forte ꝯfeſſoria
dicendo ħ ius macelli ſoli capitulo ꝯpetere.
Et rō decidendi fuit ſm glo. q: nō poterat im
plorari iudicis offm̄ lite non ꝯteſta.ꝛ tūc non
oporteret ſupplere ad tex.v̄bum maxime. Sȝ
aduerte q̄a glo.nō aperit hic quare lit̄.nō ꝯt̄.
hoc officiū iudicis nō poterat implorari ꝯtra
inquietanteȝ ꝛ innouantē circa poſſeſſionem
actoris. Sȝ gl.ī.ſup v̄bo ſup his.videt̄ ponere
duas rōnes. Prima eſt ꝙ ſpeciale eſt ī delega
tis cū adhuc poſſint recuſari añ litē ꝯteſtataȝ
nō debet eis licere officiū impertiri circa prin
cipale cuȝ adhuc nō ſit firmata ipſorum iuriſ/
dictio. 2° gl.dicit ꝙ officiū iudicis p̄ncipali
ter p̄t implorari añ litē ꝯteſta.q: ſuccedit loco
actionis ſeu deſeruit actōni intentate.ideo dȝ
p̄us lis ꝯteſtari.ſecus vbi officium iudicis in/
cidenter imploraret̄.quia tunc non eſt neceſſa
ria litis ꝯteſtatio. Et ſic rn̄det ad.c.ij.ē.de off
iudi. Multi reprobāt hunc intellectū ꝛ p̄ſertim
do. An.non plȝ dicenti ꝙ exq̄ capitulū erat in
hac poſſeſſiōe bene poterat implorari iudicis
officiū vt nil ibi innouaret̄ in p̄iudiciū poſſeſ/
ſoris. Ego vero credo ꝙ hec lectu.ſecunda ſa/
tis iuridice ſuſtineri p̄t intelligendo prout fir
miſſime credo in facto ꝯtigiſſe ꝙ hic ep̄s nega
bat capituluȝ eſſe in hac poſſeſſione ꝛ ſibi hoc
ius ꝯpetere et de hoc erat ꝯtentio.ideo pēden
te lite ſuper his non debebat ep̄us prohiberi
vti hac facultate a iure nō improbata.vn̄ nō
erat licituȝ iudicibus ſup ħ aliq̄d interloqui
lite nō ꝯteſ.ar.c.ꝯſultationib⁹.ē.de offi.deleg
ꝛ ſ; vide tex.opt.iūcta gl.fi.in.c.ij.de in inte.rſt
vltra medium.ꝛ tunc nō oportet ſupplere ma/
xime ad l̄ram. Sed dicendū ꝙ lite nō ꝯteſ.non
nō erat licitū iudicibus ſup hac poſſeſſione ſe

int̄ponere cū de ea eſſet ꝯtentio ſ; poſt litē ꝯteſ
exq̄ agit̄ de poſſeſſione ꝛ ꝓprietate p̄t int̄loqui
ſi prius ꝯſtat de poſſeſſione.ad ħ.c.cū veniſſet
ē.de inſtit.ꝛ ſic ex his habet̄ clare ſcd̄s intelle
ctus. Fatenduȝ tn̄ eſſet ꝙ vbi ꝯſtitiſſet de poſ
ſeſſione actoris nec de ea eſſet ꝯtentio ꝙ licite
p̄t etiam delegat⁹ ſuū officiū lite ꝯteſ. vel non
impertiri ꝛ reuocare oīa attemptata in p̄iudi
ciū actoris.ꝓ quo vide tex.cū glo.in cle.ij.vt li
te pen. Et per hec p̄nt decidi multa ſ; ꝯfuſe ta/
cta ꝑ doct. In glo.in v̄.ꝓuenire.in fi.nō glo
iūcto tex.ꝛ circa maȝ iſtā doc.inſtāt varia refe
rendo. Sȝ ꝯcludere ſic clare mām.ꝙ aut dila/
tio fuit data ſine cē cognitione ex iudicis offi
cio.ꝛ p̄t eodē mō ſine cāe cognitione reuocari
vt in.l.diem ꝓferre.ff.ꝺ arbi.facit qꝺ dixi in.c.
cum ceſſante.ē.eoꝺ. Et quod nō. Bar.in.l.qꝺ
uſſit.ff.de re iudi. Et Inno.in.c.querelam.ꝺ
elec. Si vero fuit data cum cauſe cognitōne et
tunc aut int̄uenit ꝯſenſus partium ꝛ tunc re
uocāi non poteſt altera parte inuita cauſa le
gitima non apparente.ꝛ de hoc eſt bo.tex.hic.
quē adduxi in.d.c.cū.ceſſante. ad probanduȝ
ꝙ int̄locutoria data de conſenſu partiuȝ non
p̄ot reuocari altera p̄te inuita.cā legitima nō
apparente quā notabis. Aut non interuenit
ꝯſenſus partiū.ſed iudex ex officio ſuo dilati/
onem prefixit et tunc ſi ceſſat cauſa dilationis
p̄t illam reuocare.ad hoc tex.nō.in ar.in.l.a fi
lia.ff.ad trebel. Exemplū ſtatuit iudex t̄minū
deceȝ dierū patri abſenti forte in villa erat ad
comparendū ipſe reuerſus eſt infra q̄nq; dies
certe poterit illa dilatio decē dieꝝ reuocari q:
ceſſat cauſa illius termini. Si vero cauſa non
ceſſat ꝛ tunc nō debet iudex ſine cā aliquid at
temptare in p̄iudicium dilationis.ar.in.l.ſiue
pars. Et vide ad p̄dicta gl. notabilem in.c.cū
ex eo.de elect.li.vi.i.v̄. ad ſeptenniū.q̄ ꝯcludit
ꝙ ſi ep̄us diſpenſauit fauore ſtudij cū aliquo
ad ſeptenniū non p̄t ſine cā euidenti diſpenſa
tionē reuocare.qꝺ nō. Et circa ceſſationeȝ cāe
vide quod nō. Bar in.l.lucius.de leg.ij.ꝛ.l.ij.
C.de dila.ꝛ ea q̄ dixi in.d.c.cum ceſſante.p̄ot
tn̄ pendente vna dilatōne dare terminum ad
alium actū ſucceſſiue explicandū eidem parti
vel alteri.q: hoc non eſt preiudiciū dilatōnis
vt ſentit hic Cal.ꝛ bene.ꝛ Bar.in.l.ij.ff.de re
iudi. Idem dicit ſi aliq̄d innouet̄. nā poſſet iu
dex occurrere dilatione nō obſtante.q: nō pre
iudicat dilationi. ſ; impertit̄ officiū ſuū circa
alia. Pro ħ.c.q̄ fronte ē.e.ꝛ.c.cum teneamur.
Nunq̄d āt poſſit iudex dare ſil̄ duas dilatio/
nes ad diuerſos act⁹.vide per Spe.in titu.de
dila.§.i.v̄.deliberatorie.ꝛ ſe. Et bo.glo.in cle.
ſepe.in.v̄.poſt datōem.de v̄b.ſignifica. Et dic
ꝙ vbi ſecundus actus dependȝ a priori ita ꝙ

alterationeꝫ recipit a'b effectu ꝑoris actus nō
ꝑt iudex ad diuerſos actus duas dilationes
ꝑfigere ſimul. ſecus vbi actus ſūt oīo diuerſi
¶ Pone exemplū. vult iudex ꝑfigere ṫminuꝫ pti
ad poſitiones faciendas puta decē dieꝝ ⁊ ali
am dilationē decē dieꝝ ex nūc ꝑfigit ad ꝓban
dū intentionē ſuā. certe hꝫ non debꝫ poſſe fieri.
nā forte oēs poſitiones erūt ↄfeſſate ꝑ parteꝫ
aduerſā ⁊ ſic fruſtra daret ſcda dilatio. Iteꝫ ⁊
forte oēs negabunt. ⁊ ſic duriori ꝓbatiōe affi
ciet. expectand' eſt ergo finis poſitionis. ſecus
vt dixi qñ actus ſūt diuerſi. vtputa ꝑfigo tibi
ṫminū decē dieꝝ ad ꝓducendū teſtes ⁊ extunc
ꝑfigo qnqꝫ dies ad ꝓducenduꝫ inſtrumenta.
nihil eniꝫ ꝓhibet hos ṫminos accumulare ſic
vt hꝫ nō. ¶ In gl. in. ꝟ. ſup his. i fi. declara hāc
gl' q̄ ad ꝓpoſitū nr̄m per ea q̄ dixi. s. in glo. iij.
al's ꝑma. vbi eaꝫ expediui. ⁊ gn̄aliter ad mām
vide. c. ij. de off. iudi. ¶ In glo. fi. ibi nō poſſet
eos recuſare ⁊c̄. nō gl. et idem nō glo. in. c. cum
olim. s. de cauſa poſſ. ⁊ ꝓprie. ⁊ vide qđ ibi nō.
¶ In eadē glo. ibi forte nō erant ſoluendo. ⁊c̄
Hoſti. dicit ꝙ ex quo procurator exceſſit fines
mādati in nullo habuit ꝑiudicare domino. iō
nō tenebat dñs ꝑus agere ↄtra ꝓcuratorem.
¶ Aduerte hoc dictū Hoſti. procedit reſpectu
effectus impetrationis. illa eñi tanqꝫ attēpta
ta ↄtra mandatū non ꝑiudicāt dño. vt in iuri
bus allegatis in glo ſꝫ hic agit de alio ꝑiudi
cio. qꝛ appellator nō fuit ꝓſecut' infra annum
¶ Vide quēadmodū quilibet tertius impedi
ens ꝑiudicat appellatori. vt prius ſalteꝫ agat
ↄtra impedientē ad intereſſe iuxta nō. in. c. ex ra
tione. s. eo. ita videt dicendū in ꝓcuratore im
pedimentū ꝑſtante ↄtra formā mādati cū in hꝫ
ſit nō ꝓcurator. Et ideo forte glo. dixit ꝙ non
erat ſoluendo. et nobis hanc gl. pro intellectu
iuriū que tribuunt 2m annum impedito. nam
ſi impedit facto tertij non dat ſcdus annus. ſꝫ
agit cōtra tertiū ad intereſſe ſi eſt ſoluēdo al's
reſtituit vt s. ⁊ ſic ꝑt ſaluari gl. Vel dic ꝙ cō
trariū gl. ꝓcedit qñ terti' fuit in dolo. ſꝫ iſte ꝓ
curator credebat circumuentus. q̄a forte falſo
fuerunt ſibi date lr̄e reuocatorie illi' inhibiti
onis. Et ex his habes mām. c. intnſecaꝫ expe
ditā. ¶ Extra gl. opponit ↄtra tex C. de mono
pol. ꝑ totū. nā nō liceꝫ ↄuenire vt certis ꝑſonis
liceat vendē victualia ⁊ ꝙ alios nō inſtruant
vt ibi. Solue ſm Inno. cā fraudandi nō eſt li
citū ſic ↄuenire. ſꝫ bñ ex ꝑuilegio ſeu ↄſuetudie
hꝫ ꝑt licere vt hic. vel ↄtrariū ꝓcedit reſpectu ꝑ
ſonaꝝ ſeu reꝝ. ſec' reſpectu loci. id eſt vt in cer
to loco vendant. Prima tñ ſolō eſt ſecurior vt
licet impugnet pactū tanquam captioſum. nō
tamen impugnatur priuilegium ſeu conſue
tudo quod nō.

Interpoſita Capitulū famoſū et
multū allegabile. ⁊ hꝫ dicit ꝑncipiū vſꝫ
ad. §. eidē. ¶ Ad iuſtificandā appelſoneꝫ ex cā
intēpoſitaꝫ ꝓbare oportet cāe veritatē corā iu
dice ad quē ñ fuerit corā iudice a q̄ oblata ꝓ
batio ⁊ reiecta. hꝫ dicit ſingulārit. ¶ Nō ꝑmo
ꝙ ex reiectione exceptionis ltīme nō iuſtificat
appelſo ñ corā iudice ad quē ꝓbet illā excepti
onē eſſe verā. ¶ Ex q̄ infero iudicē nō graua
re partē ex eo ſolo ꝙ exceptionē ꝓbabilem nō
admiſit. nā potuit moueri putando forte illaꝫ
eſſe falſaꝫ. iō vt ꝑſumat grauamē dꝫ expectari
donec ꝓbet veritas ipſius. ¶ Et ex hꝫ infero ad
aliud nobile dictū. ꝙ in facultate iudicis ē ex
ceptiones dilatorias vel pemptorias admit
tere vel repellere. nec ex ſola admiſſiōe vel reie
ctione infert grauamē appellatōis iuſtificati
uū. Et vide circa hoc Inno. in. c. poſt electionē
de ↄceſ ꝑben. ꝓpe finē. vbi dat bonā theoricaꝫ
iudici dicens ꝙ ſi exceptio eſt modici ꝑiudicij
ꝑt eam ex leui ꝑſumptōne repellē. Si ꝟo ē ma
gni ꝑiudicij. vtputa exceptio de nō petēdo. vel
ꝑſcriptōnis nō dꝫ moueri ſine ꝑſumptōne ve
hementi. qđ nō. ¶ Vltimo nō ꝙ ꝓbationis
oblatio ⁊ repulſio exceptiōis ꝓpoſite iuſtificat
ipſo facto appelſoneꝫ a iudice interponendam
ita ꝙ ſufficit corā iudice ad quem ꝓbare exce
ptionē legitimā ꝓpoſitā ⁊ ipſius ꝓbationem
oblatā ⁊ ꝙ iudex exceptioneꝫ et probationem
repulerit. ¶ Sed quero de ratione decidendi
ad vtrunqꝫ dictū iſtius principij. videlicet q̄re
ſolū exceptōnis legitime repulſio nō iuſtificat
appelſoneꝫ ⁊ ꝓbationis oblatio. ſic dic colligē
do mentē glo. ⁊ doct. Cauſa immediate appel
lationis eſt ipſum grauamē. vt in. c. vt debit'.
s. eo. ſed ex ſola reiectione exceptōnis ꝓbabil
neceſſario non infert grauamen. qꝛ cuꝫ iudex
habeat ↄpetere malicias litigantiū. vt in. c. fi
nē. de do. et ↄtu. facit. l. q̄dam eſtimauerūt. ff. ſi
cer. peta. potuit moueri ex iuſta cauſa ad illaꝫ
exceptionē repellendā. nam ſepe exceptio in ſe
eſt legitima ⁊ tñ eſt falſa puta exceptio contra
actorē ꝙ eſt excōicatus. et ſi ñ in veritate non ē
excōicatus. ſed excipit cauſa differendi iudici
um ⁊ vexandi aduerſariū. Ideo ex ſola reiecti
one neceſſario nō ꝓbat grauamen ſꝫ ſi corā iu
dice ad quē ꝓbetur poſtmodū veritas ipſius
exceptōnis nūc apparet iudicē grauaſſe et ma
le motū fuiſſe ad reiectionē. ſꝫ qñ excipiens ob
tulit ſe ꝓbaturū incōtinēti nō ꝑt iudex nō ad
mittens aliquā excuſationeꝫ hr̄e ꝙ nō graua
uerit qꝛ ꝑſūpta malicia ↄtra excipientē purga
tur ex oblata ꝓbatōne incōtinēti. naꝫ in mora
modici tp̄is nō eſt periculuꝫ. l. ſi debitori. ff. de
iudi. vñ cū iudex reiecerit oblatam ꝓbationē

oſtendit ipo facto iniq̃tatẽ ↄtra excipientẽ. Jõ
ſufficit h̾ ſolũ ꝓbare ad iuſtificationẽ appella
tionis dato ꝙ non ꝓbet̃ veritas cẽ q̃ꝛ ſine ve/
ritate grauamẽ illatũ ẽ. ¶ Sꝫ quero ꝑ decla/
ratione p̃dictoꝝ ⁊ tex. nunq̃d indifferent̃ ꝓba
tionis oblatio hẽat iuſtificare appellõnẽ. Dic
ꝙ nõ ꝫ regl̃r h̾ ꝓced̾. Fallit p̃mo in appellõne
extraiudiciali. q̃ int̾ponit̃ a pte vel a iudice ꝓ
cedente tanq̃ ps Nõ eſt qꝛ nõ tenet̃ ps recipe
ꝓ bonis alteri⁹ ptis cũ nõ ſit iudex. hoc ſenſit
Jnno. hic. ⁊ in. c. cũ int̃ canonicoſ. ⁊ in. c. quia
ꝓpter. de elec. ⁊ in. c. ad diſſoluendũ. de deſpon
impuber̃. Probat̃ rõne. nã oblatio ꝓbationis
iuſtificat ex eo appellõnem qꝛ detegit iniq̃tatẽ
iudicis in nolẽdo recipe iuxta officiũ ſuũ pro
bationẽ exceptionis lẽtime. ꝫ hec ratõ ceſſat in
pte. cũ nõ habeat ad h̾ offm̃ non p̃t eſſe iudex
in cã ꝓpria. iiij. q. iiij. c. i. ⁊. C. ne q̃s in ſua cã. in
rubro ⁊ nigro. ¶ 2° fallit vbi appellat̃ ĩ abſen/
tia iudicis cũ eius p̃ñtia h̃ri nõ p̃t. iuxta ea q̃
dixi in. c. ſuggeſtũ. ꝫ. e. nã cũ nõ ſit iudex q̃ reci
pit ꝓbationẽ oblatã ridiculũ eẽt dicere ꝙ t̃lis
oblatio iuſtificet appellõnem. Jtem hoc fuit i/
ductũ ex iniq̃tate iudicis ꝓbationẽ oblatam
ſpernẽtis. que ratio ceſſat cũ iudex eſt abſens
et h̾ ſenſerunt doct. hic ⁊ bene. ¶ Tertio fallit
ſm̃ Jo. an. ⁊ ↄmuniter ſequentes qñ offertur
probatio ↄtra rei euidentiaꝫ vt ſi volo ꝓbare
titiuꝫ viuere. d quo notorie ↄſtat in loco ꝙ eſt
mortuus. facit. c. euidentiã. ĩ. de accu. nã noto/
ria nõ dꝫ iudex pati ad iudiciũ deduci. vt ĩ. c.
quoniã ↄtra. ꝫ. de fi. preſb. Hec enim euidẽtia
rei ↄfũdit p̃ſumptionem probationis oblate.
Jdeo erit neceſſe ad iuſtificandã appellationẽ
ꝙ ꝓbetur veritas ipſius rei. ¶ Fallit ⁊ q̃rto
qñ offert̃ ꝓbatio tpe quo iudex nõ neceſſitat̃
ad eã recipiendã. ⁊ de hoc vltimo dic vt plene
nõ. in. c. ex parte ade. de teſti. ¶ Unuꝫ tñ tene
menti ꝙ oblatio ꝓbationis iuſtificat appellõ/
nem q̃ ad deuolutioneꝫ cauſe dũtaxat. nõ aũt
vt exceptio habeat̃ ꝓ ꝓbata in p̃iudiciũ ptis
aduerſe. qꝛ iniquitaſ iudicis nõ debet nocere
parti. Nemo eni debet alterius odio p̃pugna
ri. vt in r̃la nemo. de regu. iu. li. vi. Et hoc com
munit̃ voluerunt doc. hic. Et vide glo. in. c. ex
parte ade. p̃al. ⁊ pleni⁹ ibi dixi. ⁊ videtur de h̾
ibi caſus ſm̃ vnum intellectũ. ¶ Ultimo ſci/
as ꝙ ĩ dubiũ vertit̃ qualis debeat eſſe iſta ob
latio ꝓbationis ad iuſtificandã appellõnem
Et due reperiunt̃ opiniones. Una vt ſuffici
at verbalis. vtputa ſi dicat ps ego offero me
ꝓbaturũ hanc exceptioneꝫ. iuxta id q̃d habet̃
in. l. ſi is a q̃. ff. vt in poſ. leg. hodie ↄſtat ꝙ ho/
die agat̃ vt ibi. Et hanc opi. fouet Hoſti. ⁊ ꝓ
ea facit hec litera dum ſimpliciter dicit ſe offe
rens probaturũ. ⁊c̃. ¶ Secunda opinio eſt Jo
an. exigit eni ipſe realẽ oblationẽ ꝓbationis.
vtputa ꝙ ſecum habeat teſtes vel inſtrumen/
ta ⁊ ea offerat iudici. Si eni iudex tũc ſpernit
⁊ ob hoc appellat̃ iuſtificata eſt appellatio hoc
ſolo ꝓbato. ⁊ iſtum tex. exponit offerens ſe ꝓ/
baturuꝫ ⁊c̃. id eſt ꝓbationes offerens. Mouet̃
qꝛ ex ↄtraria opi. ſequit̃ abſurditas. nam faci
le eſſet falſo excipiẽti ꝓbationẽ v̾baliter offer/
re. Jtem qꝛ verbalis oblatio n̄il noui inducit
cũ in q̃libet exceptione tacite ĩnſit oblatio pro
bationis. cũ q̃libet excipiens teneat̃ ꝓbare ſu
am exceptionẽ. vt in. l. i. ff. de excep. ⁊ ĩ. l. ĩ exce/
ptionib⁹. ff. de ꝓba. nota. in cle. ſi. de ſ̾pt. Jo.
an. hanc opi. nõ ſequit̃ ſed dicit ſufficere vt ex
cipiens ſe offerat ꝓbaturũ incõtinenti. qꝛ per
hoc ſatis purgat̃ malitia p̃ſumpta cõtra exci
pientẽ. Ad h̾. c. lr̃as. de reſti. ſpoli. ⁊ in. c. exhibi
ta. de iudi. facit ar. in. l. quod dicimus. et in. l.
ratum. ff. de ſolu. ⁊ hanc partem ſemper tenui
Et dicit̃ velle ꝓbare incõtinenti exquo nõ ex/
ponit dilationes longioreſ. ſed petit terminũ
breuiſſimũ vt probat̃ ĩ. d. c. litteras. ⁊ per h̾ tol
lit̃ motiuuꝫ Jo. an. naꝫ regulariter excipiens
non tenet̃ ꝓbare incontinẽti Nec etiaꝫ proce/
dit aliđ motiuuꝫ ſuũ ꝙ falſo poſſit offerri pro
batio. qꝛ poterit timere ↄdemnationẽ expenſa
rũ Unde non eſt veriſile ꝙ offerret ſe inconti
nenti ꝓbaturũ. vel dato modico interuallo ni
ſi crederet veraciter ſe poſſe ꝓbare. Et de hoc
eſt tex. optim⁹ in. d. c. literaſ. vbi purgatur pre
ſumpta malicia excipientis ꝑ talẽ oblationeꝫ
ꝓbationis verbalit̃ factã. Et tũc expone iſtuꝫ
tex. ĩ. offerens ſe ꝓbaturũ incontinẽti. ſ. in bre
uiſſimã dilationẽ. ¶ Jn gl. ij. ibi cũ cãm. Sol/
ue h̾ ↄtrariũ vt ibi nõ. et ꝑ glo. in. c. olim. ꝫ. de
excep. ꝓbat̃ eniꝫ illa exceptio ex inſpectione re
ſcripti delegati. Ad. c. vt debit⁹ dic ꝙ illud. e.
nõ ꝓbat ↄtrariũ. nam ꝓbabilitas cẽ includit
ibi veritatẽ ipſius cẽ. ¶ Jteꝫ declarat̃ ille tex
ꝑ iſtum ar. in. l. nõ p̃ñt. ⁊. l. nã ⁊ poſteriores. ff.
de leg. Et ad. c. dilecti. dic ꝙ ibi fuit ꝓbata ve
ritas exceptionis ꝑ ↄfeſſionẽ ptis aduerſe

¶ **Eidem quoqꝫ** Si appellatõ nõ
fuit recepta a iu
dice vel approbata a pte ſufficit appellãti mit
tere ꝓcuratorẽ ad impetrandũ ⁊ ↄtradicendũ
lꝫ ps appellata ſit parata ĩ curia ꝓſequi. H. d.
vſq̃ ad. ꝫ. ille deniq̃. ¶ Nõ p̃mo ꝙ ſola appro/
batio appellationis ꝑ iudicẽ vl̃ partem appel/
latam facta facit cauſaꝫ eſſe in curia vt appel
lato proſequẽte ꝑſonaliter ſeu ꝑ procuratorẽ
teneat̃ appellator ipam appellationeꝫ in curia
proſequi ¶ Et ex hoc duo infero. Primo ꝙ ſo
la probatio facit cauſã eſſe in curia vt vbi tra
ctet̃ licet termin⁹ nõ fuerit p̃fixus per iudiceꝫ
ſeu ptem ad appellõneꝫ proſequendã. vt ꝓbat

iſte tex.id qđ dixi in.c.nicolao.ſ.e. ⁊ limitat.c.
ſepe.ſ.e. ¶ 2° nō ꝙ ſola approbatio ptis appel
late ſufficit vt cā tractet in curia licꝫ iudex ap
pellonem nō recepit. Eſt gᵒ in optione appellā
tis q̄liter et ad quē velit appellare. ſꝫ in optōe
appellati eſt an velit cām tractare in curia. Et
hodie adde caſū.c.i.e.ti.li.vi. et aliq̄d tetigi in
c.vt debitᵒ.ſ.e. ¶ Sꝫ circa tex.dubitat̄ nūq̄d
poſſit appellator inuito appellato cām ꝓſequi
in curia. Inno.vr̄ ſentire ꝙ ſic.⁊ h̄ m̄ plꝫ. nam
iſte tex.nō dicit appellantē h̄ nō poſſe.ſed dicit
ꝙ ꝑmittit̄ ſibi impetrare lr̄as ſi ſua appellatō
nō fuerit recepta. Pōt ergo nō vti hac ꝑmiſſi
one in fauorē ſuū facta.ar.in.l.non q̄cq̄d.ff.de
iudi.⁊ in c.ꝯſuluit.de off.del. Erq̄ enī appella
tū eſt ad papā nil repugnat appellatorē ꝓſeq̄
cām ſuā apud ſedē aplicā nec appellatᵒ pt con
tradicē qꝛ iudiciū reddit̄ in inuitū. vt in.c.itel
lerimᵒ.de iudi.⁊ in.l.int̄ ſtipulantē ff.de v̄.ob.
Sꝫ qn̄ appellator nō vult in curia ꝓſequi nō
pt appellatᵒ n̄ de ſe ipſo ꝯqueri. q̄re ſi volebat
in curia ꝓſequi nō recepit ꝑus appellonem ⁊
hāc mām huiᵒ.§.ꝓſequere pleniᵒ vt dixi in di/
cto.c.nicolao.

Ille deniqꝫ Nā inchoataꝫ ꝓſecu
tioneꝫ appellonis ap
pellās pt ſi vult inuito appellato petere vt re/
mittat̄ ad iudicē a q̄ ſꝫ ꝯdemnabit̄ in expenſiſ
factis ꝑ partē aduerſā i illa appellone. ¶ Nō
ꝑmo appellatorē poſſe re itegra ſue appelloni
inuito appellato renunciare. No h̄.l.ſiquis li
bellos.C.e.ti.canonizata.ij.q.vi.ſiquis.re v̄o
integra nō exiſtente non pt in ꝑiudiciū appel
lati appellationi renūciare. qꝛ appellatio hoc
caſu eſt effecta cōis.et d̄ hoc.j.latius. ¶ Scđo
nō ꝙ poſtq̄ꝫ appellationis cauſa eſt alteri ꝑ ſu
periorē delegata nō licet appellatori appella/
tioni renūciare inuito appellato. ¶ Sed ꝯtra
hoc ⁊ cōtra tex.opponit̄. Nam ſola delegatio
appellonis nō facit rē deſinere eſſe integram.
cū nil videat̄ adhuc geſtū cuꝫ appellato ergo
debet ꝯpetere facultas illi renūciandi. Jo.an
fatet̄ ꝯtrariū.⁊ ad iſtū tex.ſupplet maxime. vl̄
ideo ſm eū fecit mentioneꝫ de delegatione.qꝛ
tunc fiet remiſſio ꝑ iudicem delegatū. qꝛ corā
eo debet fieri petitio remiſſionis. ex quo cā eſt
ſibi delegata. Sed idē Jo.an.in addi.ſpe.eo.ti
§.in q̄bus.v̄.xxxiiij. refert Guil.de ſuza.in.l.
ampliorē.C.eo.tenuiſſe appellatorē poſſe cau
ſa nondū cepta renūciare appelloni ſue per di
ctam.l.ſiq̄s libellos.ſꝫ ea cepta non pt in preiu
diciū appellati eo inuito. ⁊ facit tex.in.d.l.am
pliorē.§.ſancimᵒ. Legiſte etiam tenent in.d.l.ſi
q̄s libellos.ꝙ ad incōmodū appellati nō pōt
appellator ſue appellatōni renunciare. Et cir
ca hoc multa ſcribunt̄. Sꝫ vt clare habet̄ arti

culos diſtinguerē ſic.ꝙ aut fuit appellatuꝫ ante
ſn̄iaꝫ diffinitiuā.ſ.aut poſt. Primo caſu ſi iudex a
q̄ detulit appelloni nō eſt ampliᵒ fas appella/
tori appelloni ſue renūciare. qꝛ tō iuriſdictō q̄
ad illā cām trāſlata eſt ꝑ dilationē ad ſupiorē
vt in.c.cū appellationibᵒ.e.ti.li.vi. vn̄ etiā cōi
ꝯſenſu nō pn̄t appellans ⁊ appellatᵒ redire ad
ꝑorē iudiceꝫ. Ita nō.⁊ plene ꝓſequunt̄ ⁊ ꝯclu
dunt dn̄i de rota deci.cclv.lꝫ gl.de h̄ vacilla/
uerit in.d.c.cū appellonibᵒ. ¶ Si v̄o nō fuit de
latū appellationi ⁊ tunc ſi res eſt integra pōt
appellator etiā appellato inuito renūciare ap
pellationi ſue vt hic. et in.d.l.ſiquis libellos.
Si v̄o res nō eſt integra aut appellatus nūq̄ꝫ
approbauit appellationem.⁊ puto ꝙ poſſit ap
pellator renunciare.quia non poteſt appellatᵒ
ſe iuuare ex eo ꝙ ſemper impugnauit vt in re
gula ex eo.de regu.iuri.li.vi. Si vero appella/
tus recepit ⁊ res nō eſt integra tunc ſatis pu/
to procedere illam opi. Guil.quia per inchoa
tionē cauſe appellonis eſt effecta ipſa appellaᵒ
cōis. No h̄ qđ nō.in.c.ex cōqueſtione.de reſti.
ſpo. Facit.d.l.nicolao.⁊ dictus.§.ſancimus.
Uel dic ⁊ melius.hoc poſſe ꝓcedere in appel
latione a diffinitiua.nā tūc poteſt pretendere
intereſſe ꝓpter cōfirmationē ſentētie quā vult
habere. ¶ Sed in appellone ab interlocutoria
nō video quid intereſſe pt ꝑtendere appellato
cū cauſa ſit remittenda ad iudiceꝫ a q̄.vt in.c.
vt debitus.ſ.eo.⁊ hoc ꝯſequitur nūc ex renū/
ciatione appellonis Un̄ pt ei dici.qđ queris
intus habes. ⁊ facit quod nō.hic glo.in v̄bo
contradictione. ¶ 2° mēbro principali cum fu
it appellatū a ſententia diffinitiua diſtingue.
Aut res non eſt integra ⁊ nō pt inuito appel
lato r̄nunciare appellās appelloni per.ſ.dcā
Aut res eſt integra. ⁊ tunc ſi ꝓpter appellonē
appellatoris fuit excluſus appellatuſ a facul
tate appellandi nō pt appellans renūciare ap
pelloni ſue ad incommodū appellati. Nam iu
ris bn̄ficio ſeu diſpōne eſt appello hoc caſu cō
munis.⁊ ſic pn̄t intelligi dicta legiſtarum i di
cta.l.ſi quis libellos ¶ Pone exemplum in.l.
omnē honorem.C.qn̄ prouo.non eſt neceſſe.⁊
declaraui illam.l. poſt gl.in.c.ſignificauerunt
ſ.de excep.naꝫ ſi ſententia fuit lata pro me nō
tn̄ fuiſti m̄ ꝯdemnatus in expenſis.⁊ tu appel
laſti nō poſſum ego appellare ex ſola omiſſio/
ne ꝯdemnationis expenſaruꝫ ſꝫ ſup appellōne
tua poſſū petere refectionem ſententie quo ad
expenſas.vt in.d.l.omnē honorē. h̄ enim caſu
ſi tu poſſeſ me inuito renunciare appellatōni
lex vt ita dixerim decepiſſet me.qꝛ obtentu ap
pellonis tue ſubtraxit mihi facultatē appellā
di ne tot appellones geminarent̄ ⁊ tibi daret
facultatē renūciandi appellationi tue.qđ eſſe

nõ debet. Sed ſi appellatio tua non ſubtrahit mihi facultatẽ appellandi poſſũ renũciare re integra te inuito. q̃ ex quo appellõ nõ eſt effecta cõis ꝑ aliquẽ actũ geſtũ. in cã appellõnis non potes tu ꝓncipalit̃ ꝓſequi appellõnem me volente renũciare. vt ĩ a. d. l. ſi quis libellos. facit cle. ſi appellõnem. eo. ti. Et vide qđ nõ. Arch. ij. q. vi. ſi quis libellos. ⁊ Jo. an. poſt eũ in. c. i. eo. ti. li. vi. plene ꝑ Hoſt. in. c. fi. de cri. fal. poſſet tñ appellat⁹ impetrare lr̃as ſuꝑ ↄfirmatione ſñie ſeu petere ꝑ ſuꝑiorem ſñiam ꝓ ſe latã ↄfirmari. vt in. c. oblate. ⁊. c. ꝑ tuas. s. eo. ⁊ vide circa petitionẽ ↄfirmationis ſententie qđ dixi in. c. ex que. s. de re iudic.

Sane Articulus appellationis interpoſite a grauamĩe diſcutitur per iudicem ad quẽ ꝑte abſente ꝑ ↄtumaciam etiã lite nõ ↄteſtata in appellatione vel principalẽ. Nõ primo ꝙ appellatio ab interlocutoria poteſt diſcuti ⁊ finiri ſine ↄteſtatione litis aduerſario ↄtumace. Quid autẽ de cã appellõnis a diffinitiua. vide quod dixi in. c. ꝑ tuas. s. e. Nõ 2° ꝙ litis ↄteſtatio r̃quirit̃ ex iuris rigore qui quidem rigor non debet hoc cãu obſeruari. Ultimo nõ ꝙ in appellatione ab interlocutoria nil petit̃ a ꝑte ſed tñ redarguitur iniquitas iudicis. agit̃ enĩ de facto ſuo. et vt iuriſdictio deuoluat̃ ab eo ad ſuperiorẽ. Sed pro declaratione tex. querit̃ qualiter ꝑs cõſtituat̃ in contumacia in cauſa appellatõnis vt ſic ſit locus ꝓceſſui lite nõ ↄteſtata ꝓut hic dicit̃. Solẽ doctores intelligũt et bene ꝙ ↄtumax eſt pars ſiue fuit citata ab homine ſiue a lege. vt in. c. i. de electi. lib. vi. ſiue ex prefixione termini ad appellationẽ ꝓſequendã iuxta diſpoſitionẽ. c. ſepe. s. e. Et inter cetera ponit hic Hoſt. bonũ dictũ. ꝙ abſente appellatore poteſt appellatus in vltimo menſe anni proſequi appellationẽ iuxta id qđ habet̃. ij. q. vi. appellatore. ⁊ non erit neceſſe facere appellatorẽ citari ĩ partibus perſonaliter. ſed ſatis eſt ꝙ requiratur in curia. nam ſi oporteret eum citari perſonaliter forte propter viarũ diſtantiã tot⁹ ille menſis haberet̃. Unde iura dicunt ſolũ appellatorẽ hoc caſu requirendũ nõ dicit citandũ. Ad h̃ auc̃. ei qui. C. de temp. appel. ⁊. d. c. appellatorem. Et hoc idẽ tenuit Bar. ibi. ⁊ vide qđ dixi. s. eo. oblate. in gl. fi. in fi. Et hac gl. iũcto tex. nõ. quia vbi iudex tulit interlocutoriã ſententiã in fauorem alterius ꝑtis nõ eſt ipſe iudex neceſſario citandus in diſcuſſione appellationis. Nã vt hic ſufficit ſola cõtumacia appellati vt ꝓcedat̃ ad finiendũ articulũ appellationis. pro h̃. c. venerabilibus. de ſent. ex. li. vi. dixi plenius in. d. c. cum ſpecialiter. §. porro in glo. in v. coram. s. eo.

Inquiſitioni Clauſula appellatõe remota in medio lr̃aꝝ poſita reſpicit p̃miſſa q̃bus annectit̃ nõ ſequẽtia ñ repetat̃ ĩ fine lr̃aꝝ ⁊ h̃ ſi negocia ſunt ſeꝑata. nõ diuidit̃. Nõ ꝑmo ꝙ clauſula appellatõne remota in reſcripto ꝓncipis appoſita etiã hodie operat̃ effectum ſuum. Nã cũ iſtud. c. emanauit poſt. c. vt debitus. s. eo. nõ p̃t dici ꝙ corrigat̃ ꝑ illud. c. ⁊ ſic falſa eſt opinio gl. ibi ⁊ ſequaciũ volentium hanc clauſulã hodie nil operari ꝑ illud. c. vt debitus. Adde alias rõnes q̃s poſui i. d. c. vt debitus. ⁊ in. c. paſtoralis. e. ti. Nec ob. ſi dicat̃ ꝙ cauſa exempli fecit mentionẽ de iſta clauſula. q: non adduxiſſet nos ꝑ hoc ad iſtũ errorẽ cũ ſine commemoratione ipſius ſuffeciſſet dicere q̃tiens clauſula in medio ponit̃ etiã habuiſſemus diſpoſitionẽ magis gñalẽ Poſuit ergo serioſe exemplũ in remotione appellationis vt haberem⁹ maiorem claritatẽ tam reſpectu huius clauſule q̃ʒ reſpectu aliaꝝ claꝝ. Et hoc et ex tex. nõ et tene mẽti ꝙ vbicunq̃ in eadem diſpoſitione annectunt̃ plura negocia ſeꝑata. clauſula in medio eoꝝ poſita nõ cõcernit totã diſpoſitionẽ ſʒ duntaxat p̃cedentia qđ valet ad ſtatutũ ⁊ ↄſimiles diſpoſitiones. Ultimo nõ ꝙ r̃gulariter clauſula ſeu qualitas in fine diſpoſitionis poſita nõ reſtringit̃ ad immediate p̃cedentia ſed ↄcernit omnia in diſpoſitione ↄtenta. ⁊ dic vt dicam cũ gl. fi. In gl. in fi. Hoſt. hic. ⁊ Jo. an. poſt eum dicunt ꝙ nõ poteſt in hoc dari certa doctrina. ſed ſɱ diuerſitatẽ caſuum fiat diuerſa relatio. Q̃ñq̃ id quod ponit̃ in principio ↄcernit oĩa ſequẽtia. Et idem de eo qđ ponit̃ in medio. vt in. c. ij. requiſ. ꝑal. Q̃ĩq̃ clauſula ſolũ ↄcernit precedentia vt hic. Q̃ñq̃ dictũ in principio intelligit̃ repetitũ in fi. vt in. c. paſtoralis. hic alleg. Tu vide quod clari⁹ et plenius dixi in. d. c. ij. requiſ. tam reſpectu effectus clauſule q̃ʒ alic⁹ qualitatis adiecte in aliq̃ diſpoſitione an concernãt om̃ia p̃cedentia ⁊ ſequentia. vide per Bar. in. l. pretor. ⁊. l. ij. ff. vi bonoꝝ rapto. ⁊ ĩ. l. talis ſcriptura. ff. de lega. i. Et ꝑ Spe. in ti. de inſtru. edi. §. nũc aũt videndũ. v. item excipe. ⁊ gl. in. c. caue. xxviij. q. i. ⁊ in cle. ij. de here. ⁊ ĩ. c. ſtatutũ. de reſc. li. vi. Et pone exemplũ ĩ vno negocio ↄcernẽte plures articulos per id qđ habet̃ in. c. cũ dilc̃s. s. de reſc. In plurib⁹ v° negocijs pone exemplũ ꝑ. c. cũ veniſſẽt. s. d teſti.

Unaſententia Breue eſt Uel ſumma per alia verba ſic. Appellatio vnius prodeſt alteri ſi communi iure iuuent̃ ⁊ idem ſit negociũ ⁊ eadẽ defenſionis cã ⁊ ſine eadem ſententia ↄdemnati. alr̃s ſecus. Hoc. d.

Nō p̄mo et ter plura requiſita ad h̄ vt ſen
tencia lata in fauorē vnius proſit alteri. Pri
mo eni requirit ꝙ vna ſn̄ia fuerit cōdemnati.
nā ſi nō fuiſſēt correi ſeu ambo in iudicio ſn̄ia
lata ꝯtra vnū regulariter non ꝓdeſt ſeu nocet
alteri lȝ eodē iure iuuent. vt in.c.interrogatū.ij.
q.v. ⁊ in.l.denūciaſſe.ff.de adul.vide glo.in.c.
dilecto.ꝫ.ꝺ p̄ben. Facit rl̄a res inter alios acta
alijs nocere vel ꝓdeſſe nō debet. vt in.c.int̄ di/
lectos.de fid.inſtru. C.res int̄ alios acta.ꝑ to/
tū. ⁊ qđ dixi vnā ſn̄iam requiri. Jdeȝ dic ſi plu
res fuerunt ſn̄ie. eadē tn̄ fuit ꝓbatio. vt ꝓbat
in.l.ſi qui ſeparatim.ff.et ibi ꝑ Bar. 2° reqrit
ꝙ ſn̄ia fuerit lata in cā appellōnis. ſecus i ſn̄ia
lata in cauſa p̄ncipali. illa eniȝ nō nocet alteri
regulariter. nec prodeſt ꝑ ea que ſupius dixi.
plenī⁹ tn̄ vide hunc articulū. ſcȝ ꝙ in cā princi
pali ꝑ Jo.cal.in.c.dilectus.ꝫ. de ſimo.ꝑ Cy.i.l.
res. C.res int̄ alios acta. Et eſt rō diuerſitatiſ
int̄ cām principalē ⁊ cāȝ appellōnis. nā in cau
ſa appellōnis diſputat̄ de validitate vel inua
liditate ſn̄ie. que quidē ſn̄ia dȝ eſſe indiuidua
⁊ non ꝓ parte valere et ꝓ parte nō. exꝗ nō fue
rit lata ꝯtra plures eodeȝ iure fungentes. vn
de perinde iudicandū eſt quēadmodū in ſn̄ia
lata ſup indiuidua ſeu re indiuiſibili. nā in ta
li re indiuiſibili ſn̄ia lata in fauorē vni⁹ ꝓdeſt
alteri eodē iure fungēti lȝ nō fuerit in iudicio
vt in.l.ſi cōi.ff.quēad.ſer.amit. ⁊ melius ꝗ ad
ſn̄iam in.l.loci corpus.ꝫ.ſi fundus.ff.ſi ſer.vē.
que qdeȝ ratio non militat in cā p̄ncipali. vbi
agit̄ de re diuiſibili. qꝛ tunc ſn̄ia habet ſuūȝ ef
fectū reſpectu illius contra quem lata fuit. vn
de regulariter non extendit̄ ad aliū. Tertio
requirit̄ ꝙ cōi iure iſti iuuent̄. nam ſi ille ꝗ ob
tinuit iuuet̄ iure ſpēali. puta fauore etatiſ ſeu
fauore eccleſie victoria iſtius obtinētis de iu/
re ſpāli nō ꝓdeſt alteri liȝ concurrant oīa alia
in hoc.c.contenta. Ratio qꝛ beneficium perſo/
nale nō cōicatur ſꝫ ſequit̄ ꝑſonaȝ. vt in regula
p̄uilegiū perſonale. de re.iur.l.li.vi. ꝓbatur i.l.
vnica. C.ſi in cōi cauſa reſtitu.in inte.poſtu.ſi
ageret̄ de re īdiuiſibili. quia tunc fauor ſpecia
lis porriget̄ ad alium. al's ſibi nō prodeſſet. vt
in.d.l.ſi cōem. hoc caſu in m̄ris beneficiū eta/
tis vnius extendit̄ ad aliū habentē idem ius
vt plenius nō.in.d.l.vnica. Quarto requi/
rit̄ ꝙ idem ſit negociū. ſecus aūt ſi negociū eēt
diuerſum. vt ſi fuerūt pluresſ tutores ꝯdemna
ti ex diuerſis negocijs ⁊ vnus appellauit eiuſ
victoria nō ꝓdeſt alteri. ceſſat eniȝ ratio ſupdi
cta ꝓpter diuerſitatē nō p̄t dici vnicā eſſe ſn̄iaȝ
arg.l.etiam.ff.de mino. Qn̄to requirit̄ ꝙ ea
dem ſit defenſionis cā. Pone exemplū vt in gl
fi. ⁊ aliud magis clarꝫ. plures fuerunt fideiuſ
ſores vnius nō renūciantes beneficio autēti/
ce de fideiuſſo. ſꝫ vt prius ꝯueniat̄ principaliſ
etiam fuerūt omnes ꝯdemnati. vnuſ appellat
⁊ obtinuit vt p̄us haberet r̄curſus ꝯtra p̄nci
palē. Hec ſn̄ia ꝓderit alijs ꝯfideiuſſoribus. qꝛ
eadeȝ eſt oīm defenſionis cā. ſecus vbi eſſet di
uerſa. vt in gl.fi. Hec quinqꝫ colligunt̄ ex iſto
tex. Extra tex. dat̄ ſextū requiſitū. ſ. vt agat̄
ſup re corꝑali. ⁊ h̄ voluit gl.i. Et fuit hec opi.
Azo.in.d.l.ſi ꝗ. dicebat aliud eſſe in re corꝑali
diuiſibili motus. qꝛ ſpeciale eſt in re incorpora
li indiuiſibili vt ſn̄ia vni⁹ ꝓſit alteri.l.loci cor
pus.ꝫ.ſi fundus.ff.ſi ſerui.ven. ⁊ in.d.l.ſi cōeȝ
Aliud ergo dȝ eſſe in re corꝑali diuiſibili. vt ē
vſufructuſ. nā cū cetere ſeruitutes ſint indiui
ſibiles vſufruct⁹ diuidi p̄t. vt in l.i.ad finē.ff.
ad.l.falci. Sȝ h̄ dēm cōiter nō recipit̄ a doc. vt
nō in.d.l.ſi ꝗ. Nā ſi diſpō hui⁹.c.hȝ locuȝ in re
corꝑali diuiſibili. forti⁹ in re incorꝑali liȝ indi
uiſibili. maxime qꝛ in vſufructu hȝ locum ius
accreſcendi. h̄ ergo ſextū neceſſario non requi
rit̄. Septimo requirit̄ iuxta ordinē ꝙ alter
ꝗ nō appellauit tacuerit ita ꝙ ſn̄iaȝ expreſſe nō
approbauerit. Nā ſi approbauerit exp̄ſſe ſn̄iaȝ
ꝗntū ad eū victoria appellātis nō ꝓdeſt ſibi. ꝙ
ꝗntū ad eū ſn̄ia fecit ius. ad h̄.c.cum ſup.in rō
ne ſui.ſ.ti.ꝑ.t. ⁊ in.l.nō tn̄.ff.eo. ꝑ locū a ſpāli.
vt nō. Bar.in.d.l.ſi qui. Octauo r̄quirit̄ ꝙ
iſte ſciuerit correum appellaſſe. Nā ſi ignoraue
rit ⁊ tacuerit vr̄ ſn̄iam approbaſſe ꝗntū in eo ē
⁊ ſic tranſiuit in rē iudicatā ꝑ lapſuȝ decendij
ꝗntum ad eum. Ad hoc.c.cū ſup. ꝓbat etiā ſ'm
vnū intellectū in.l.iij.ff.eo. Si aūt ſciuit corre/
um appellaſſe. videt̄ tunc approbaſſe illā appel
lationē quo ad ſe. nec p̄t dici ꝙ tacite illam ra
tificauerit. qꝛ ſciebat ſe iuuitū appellatione al
terius ex diſpōne iuris. Et hec faciunt ad
qōneȝ. Pone ꝙ vnus ex pluribus ꝯdemnatiſ
appellat alijs ſcientib⁹ ⁊ tacentib⁹ lapſo decen
dio fecit ꝯpoſitionē cū a tore. Nunqđ alij ꝗ nō
appellauerūt poterūt ꝓſequi hanc appellōneȝ
nā illa ꝯpoſitio nō prodeſt alijs. quia eſt quid
ꝑſonale.l.i. C.de tranſac. de hoc vide in Spe.
eo.ti.ꝫ.i.v.ſꝫ quid ſi ille. vbi ꝯcludit ꝙ alij pote
runt ꝓſequi. qꝛ beneficio iuris appellatio vni
us cōicat̄ reliqs. ar.hic. vnde nō potuit in pre
iudiciū alioꝝ appellōni renūciare. ſicut in ſimi
li dixi in.c.inꝑpoſita.ꝫ. ille deniqꝫ.ſ.eo. et facit
c.cū ſuper. ⁊ qđ ibi plene dixi.ſ.de re iudica. ⁊
ꝑ hec habes ſuccincte ⁊ clariſſime expeditā to
tam mām hui⁹.c. ⁊ diſtingue gl.p.ſ.dicta.

Si iuſtus

Juſtuſ metus excu
ſat adeo ꝙ non ap/
pellans habetur pro appellāte ſi fuerit
ꝓteſtatus et appellationis cauſas dixerit ex/
primēdas. Primo ponit̄ thema. 2° deciſio ibi
ad appellatōnis. 3° moderatio ibi dummodo.

¶ Nō p̄mo ꝙ vt metus excuſet ab appellōne inteponenda oportet ꝙ ſit iuſtus.i.nō vanus ſ; ꝓbabilis.vt le.ꝛ nō.in ſi.i in .c.penl.de i in/ te reſti.ꝛ in.l.i.ff.qd me.cā.non tñ requirit ſm Hoſt.vt ſit iuſtus.i.ꝙ ps nō dederit cām me/ tui.nā idem eſt ſi fuiſſet cā met⁹.alf.l.iſti qdem ff.qd me.cau.ſ; allego meliorē tex.i.l.nec timo re.e.ti.ꝛ.c.veniens.ꝛ qd ibi nō.ſ.de ſpō.ꝛ h̄ vl timo nō ¶ z° nō ꝙ volens appellare ꝑpter me/ tum dʒ ꝓteſtari ꝛ ſic ꝓteſtatio ē neceſſaria ad declarundū animū ꝛ videat omiſiſſe ꝑpter me tū ꝛ nō ꝑ negligentiā. ¶ Nō ʒ° ꝙ in defectum iudicis dʒ appellari in p̄ñtia bonoꝝ viroꝝ. et vtrū ſufficiat vn⁹ vir aut debeant eſſe plures vide Lapum in allega.cl.ꝛ Spec.in ti.de ſcdo decre.§.nūc de effectu.v. ſ; nunqd.ꝛ in ti.de in ſtru.ed.in.§.nūc vero.v.item pone. Et ꝯclo eſt vt ſufficiat vn⁹ dūmō fiat in p̄ñtia teſtiū. non aūt notari⁹ ꝛ teſtes ſufficerēt. facit qd nō.glo in.c.vt circa.de elec.li.vi.ꝛ hec nō in practica. Et intelligūt aliq̄ vt do.Car.vt neceſſe ſit ap/ pellōnem ꝯficere acſi eſſet inteponenda corā iu dice ꝛ prius ꝓteſtari corā bono viro ꝙ libent̄ appellaſſet in p̄ñtia iudicis ſi potuiſſet habere commode ipſius copiā ſeu p̄ñtiam.ſ; qa nō p̄t appellat corā eo ꝛ petit apl̄os ꝛ dʒ legere poſt/ modū tenorē toti⁹ appellōnis quā inteppoſuiſſʒ corā iudice. Ego puto hāc practicā fore bonā ſ; nō ſꝑ neceſſariā. Arbitror eni ꝓcedere eā qñ ceſſat met⁹ et nō p̄t haberi p̄ñtia iudicis.tunc eni dʒ appellari in p̄ñtia bonoꝝ viroꝝ.ar.in.c. paſtoralis.in fi.de of.ord. dixi in.c.paſtoral.in fine.de offi.ordi.dixi in.c.ſuggeſtuʒ.ſ.eo.ſ; qñ metus excuſat nō puto neceſſariuʒ vt appellet nā iſte tex.ſolū requirit vt ꝓteſtetur et cauſas appellatōnis exp̄mat ꝛ ex h̄ reputat appellaſſe ergo nō eſt neceſſe formaliter appellare. ꝓ hoc qꝛ ſufficit hoc proteſtari coraʒ ipſo iudice a q̄ nō audet appellare. ergo nō debet intelligi tex vt ꝓteſtatio formaliter nō ꝯtineat appellōneʒ. qꝛ de nihilo ſeruiret iſte tex.qñ fit in p̄ñtia iu/ dicis. ¶ In gl.i.ibi ꝛ ñ illud ꝓteſtet ꝛc.nō tñ i telligas ꝙ ſola ꝓteſtatio ꝓbat metū. naʒ eſſet ꝯtra.l.metū.C.qd me.cau. vbi dr̄ ꝙ nō ꝓteſta tione ſ; facti atrocitate ꝓbat met⁹. ¶ Qualit̄ āt ꝓbet metus aduertendū qñ quis non audet appellare ꝑpter metū iudicis.qñq; ꝑpter metū ꝑtis aduerſe. qñq; ꝑpter legē municipalē hoc ꝓhibentē. Primo cāu ꝓbabit metus ſi iudex expreſſe fuerit ſibi minatuſ ꝙ peſſime tractaret eum ſi ꝓcederet ad appellationeʒ.ꝛ intellige ſi talis erat iudex de q̄ poterat timeri. Facit qd nō.glo.in.c.cū ſuꝑ abbatia.de off.del.vel ſi iu dex erat ſolit⁹ male tractare appellātes ab eo. vt qꝛ plures incarcerauerat ob hanc cauſam Nūqd āt ſufficiat ꝓbare ꝙ ſemel male tracta nit appellātes ab eo.dicit ꝙ nō. qꝛ vnic⁹ actuſ hominis nō ꝓbat ꝯſuetudinē ſ; ſaltē exigit bi nus actus vt nōnt̄ dicit Archi xij.di.illud.ꝑ h̄.c.ita nos.xxv.q.ij.ꝛ.l.iij.C.de epi.aud.facit .l.q̄s ſit fugitiuus.ff.de edil.edi. vide ꝑ Bar. in.l.de pupillo.§.ſiq̄s ipi p̄tori.ff. de no.op.nū ¶ Et in h̄ aduerte. nā qñq; q̄s timet a iudice appellare nō tñ timet corā eo ꝓteſtari.ꝛ p̄t ſer/ uari ordo hui⁹ lr̄e vt p̄mo fiet ꝓteſtatio coraʒ iudice ſi eius p̄ñtia ꝯmode hr̄i p̄t. naʒ qñq; iu dex magis ꝓuocat ex ipſa appellōne cū ꝑ eam recedat ab eo q̄ ꝑ ꝓteſtationē. cū ea nō obſtā te nihilominuſ paret ipſi iudici.ꝛ maxime qñ ꝓteſtans vtit̄ verbiſ gn̄alibus dicēdo.graua ſtis me in tali ꝛ tali caſu libent̄ appellarē ſi au derē. hec eni ſimplex ꝓteſtatio ſufficit vt arbi/ tror vt nō videat ꝯſenſiſſe grauamibus iudi cis dūmō poſtea tp̄e debito ꝓbet iuſtū metuʒ Si vo timet appellare et etiaʒ ꝓteſtari corā iu dice ꝛ tc̄ poterit ꝓteſtari corā ꝑſonis idoneis. ꝛ hēbit locū ſcd̄a ps alt̄natiue hui⁹ lr̄e. nā nō hʒ copiā iudicis ꝑpter ipſius metuʒ.ꝛ h̄ ſatis ſenſit Jo.an.liʒ explicite nō loquat̄. ¶ z° caſu cū timet aduerſariū poterit ꝓteſtatōnē facere ſm ordinē lr̄e. ꝛ ꝓbabit metū modis p̄dictis. ¶ Idem dicit in tertio caſu qñ timet appellare ꝑpter.l.municipalē. ¶ Nō hoc vltimum ꝙ ſepe nō audet q̄s trahere aduerſariuʒ corā iudice ꝯpetenti ꝑpter l.municipalē que eſt in loco.ꝓ/ cedet̄ eni tūc prout dicit̄ hic in gl.in fi. ¶ Idē dicit Inno.in appellōne inteponēda vt illa nō releuet ſi fiat in abſñtia iudicis.dūmodo ipſi⁹ copia poſſit haberi.ꝛ vide qd plene dixi.ſ.eo. c.ſuggeſtū.in.glo.fi.in fi.ꝛ quelibʒ iſtarum ſo lutionū poteſt tolerari. ¶ Nō vltimā rationē in practica et facit ꝓ his q̄.ſ.dixi.vt nō tenea tur appellōnem formaliter interponere ſed ſa/ tis eſt ꝓteſtari ꝙ appellare nō audet ꝑpter me tuʒ.facit.l.ij.C.de his qui ꝑ me iudi. Vel ſol ue quarto extra gl.vt intelligat̄ tex.de cauſis quare appellōnem nō interponit ꝛ hoc voluit Bar.in.d.l.ij.alij aliter. ſ; p̄dicta ſufficiunt.

De clericis peregrinātibus ¶ Rica

¶ Continuat̄ hec Rica ad p̄cedentē h̄ ordine Nā ſupra viſū eſt de appellātibus.ſed quia pe regrinātes in multis gaudent priuilegio ap/ pellantiū. Merito ſubijcit̄ hic Rica de peregri/ nātib⁹. Et pondera qꝛ i rubrica ſolū fit mētio de ꝑegrinātibus.ſ; in nigro reſtñgit̄ ad ꝑegri nātes ad ſedē apl̄icaʒ. ꝛ ſic qñq; nigrū ſtricti⁹ ꝓuidet q̄ rubrū.qꝛ rubrū tm̄ loquit̄ d peregri nātibus.ſ; tex.cōiter intelligr̄ etiaʒ in alijs ac cedētibus ad ſedē apl̄icā alia cā q̄ peregrina tōis dūtaxat vt ꝯ.latius dicā. Et ex hoc nō ꝙ

nigrū non dꝫ reſtringi ad rubrū. Diſce nō. ꝑ gl. rubrice. C. etiā ob cyrogra pecu. et ꝓbať in rubrica de offi. dele. li. vi. i iūcto. c. ſi ſup grā. ⁊ c. i. et ſi e. ti. li. vi. Nā in rubrica ſolū fit mentio de delegatis. ⁊ tñ nigrū tractat nō ſolum de delegatis ſ; etiā; de ꝯſeruatoribus ⁊ executorib⁹ datis ad bñficia. ⁊ hoc q̄z illi in multis habēt ſimilitudinē cū delegatis vt ibi notať.

Conquerente. Hoc dicit in ſūma. Peregrinātes ad papā maxime clerici cuꝫ oībus reb⁹ ſuis debent eſſe ſub ꝓtectione aplica ſecuri. Vel ſic ⁊ melius ꝯphendēdo quēlibet intellectū. Contra ꝑegrinantē ſeu ꝓficiſcētem ad ſedē aplicam nō eſt aliq̄d innouandū. Primo ponit q̄rela. z° ꝓuiſio ibi licꝫ. Nō p° ibi res ſuas ⁊ eccleſie ſue ꝛc̄. ꝙ etiaꝫ tp̄e antiq̄ preſbiteri poſſidebant bō patrimonialia vltra res eccleſie. ⁊ plus ꝓbat iſta lr̄a ꝙ nedū licite tenet iſta tp̄alia cū eccleſijs ſ; etiā gaudent in eis ꝓuilegio tributo reb⁹ eccleſiaſticis ſaltem in multis. ⁊ vide tex. in. c. ſi cleric⁹ laicū. de fo. ꝯp. ⁊ in. c. ſiſiter. xvi. q. i. ⁊ per totū titulū. ſ. de teſta. Nō z° ibi quando ad nos acceſſit ꝛc̄. ꝙ remediū hui⁹. c. non dꝫ reſtringi ad peregrinantes cauſa viſitandi limina aploꝝ ſeu vrbeꝫ romanam ꝓpter ſanctoꝝ merita ſ; etiam habꝫ locuꝫ in accedētibus ad ipſum ſummū pontificē vt pꝫ ex illo verbo ad nos qd̄. ſ. geminať. z° nō ꝙ quēadmodū appellātes ſunt ſub ꝓtectione ſuꝑioris. ita ⁊ peregrinātes. et latius ꝓuidet h̄ remediū q̄ȝ remediū appellōnis. q̄z appellatō ſoluꝫ tueť reſpectu articuli appellōnis vt in. c. ꝯpoſuit. ⁊ in. c. ad hec. ſ. eo. tit. pr. ſ; remediū hui⁹ c. ꝓuidet in omni cauſa. ⁊ q̄s ſit eius effectus ſpecificus ſtatim dicā cū glo. ij. In glo. ij. ibi cauſa ꝑegrinationis. pondera hec v̄ba gl. nā vř reſtringere tex. ad ꝓficiſcētes ad ſedē aplicam cā ꝑegrinationis dūtaxat. qd̄ non videť indiſtincte vex. vt. ſ. dixi. Et vt habeas totam mām tituli duo ſunt examinādā. Primo i quibus ꝑegrinātibus habeat locū remediū hui⁹ tituli. z° quis ſit effect⁹ huius tituli cū ꝑ alia iura ſatis ſit ꝓuiſum ꝯtra ſpoliantes ſeu rapientes bona alioꝝ. nā poteſt agi interdicto vñ vi. Item vi bonoꝝ rap. ⁊ alijs remedijs ꝯtentis in. c. paſtoralis. de cauſa poſ. ⁊ ꝓprie. in glo. Quo ad primū ſūt opi. nā Abbas ſēſit cū opi. glo. vt ſolū habeat locuꝫ in his qui publice aſſumunt ſigna peregrinationis. vt baculum ⁊ perā ⁊ ſimilia. ⁊ ſtant tp̄e debito in ꝑegrinatōnibus. Inno. intellexit magis lāge vt ꝓcedat in q̄libet accedēte ad papā ex cā neceſſaria vtputa ꝓ appellōne ꝓſequenda vel vt releuetur ab alia oppreſſione vel ex alia ꝯſimili. ij. q. vi. ſi quis oppreſſus. cū trib⁹. c. ſequētib⁹. ⁊ in. c. ſi. d dila. ⁊ fo. ꝯpe. c. vl. Hoſt. intellexit magis lāge vt ꝓcedat in q̄libꝫ accedēte ex q̄cunq; cā ad ſedem aplicaꝫ ita trāſeūt doc. ſ; cū iſtis opini. Nouerte q̄z Inno. magis ꝓlixe tractauit intellectū h⁹ tituli in. c. vt debit⁹. ſ. tit. pr. vbi ſenſit ꝙ accedētes ex q̄cunq; cā ꝓbabili gaudēt ꝓuilegio h⁹ ti. ⁊ adeo ꝙ eť nūcij accedētes ꝓ alijs gaudent h̄ ꝓuilegio ꝑ h̄. c. dilecti. ſ. ti. pr. puto ꝙ opi. Hoſti. poſſit ꝓcedere ſi ex remedio h⁹ tituli ꝓuideať tm̄ ꝯtra attēptantē de facto ex q̄cunq; cā accedens ad ſedeꝫ aplicam poſſit recuꝑare de facto ſibi oblata remedio h⁹. c. Pro h̄ facit lr̄a iſta q̄ nō mandat inq̄ri d cā neceſſaria vel ꝓbabili accedēdi ad ſedeꝫ aplicam. ſ; ſi tenem⁹ aliā opi. vt ꝓuideat iſte tytul⁹ etiā contra factū iudicis poſſum⁹ tenē opi. Inno. i. d. c. vt debit⁹. vt req̄rať ꝓbabilis cā itinerādi. Nā nō vř equū vt accedēs ex cā ꝑſus volūtaria hēat ſuſpendē iuriſdcōneꝫ iudicis. Quo ad zm̄. ſ. quē effectū ꝓducat remedium h⁹ ti. dic ꝙ etiā ſūt opi. Nā abbas vř ſentire vt ꝓuideat ſolū ꝯtra attēptata de facto. ea eni q̄ ſunt attēptata in iudicio non debent reuocari remedio h⁹ tituli. ar. c. audita. de reſti. ſpoli. vel ſi de fructib⁹ beneficij ꝑegrinātis fuit ꝓuiſuꝫ vicario qui ſeruiuit loco abſētis. h̄ eni nō eſt reuocandū. ar. c. ꝑuenit. ij. ſ. ti. pr. Et ſubdit vnū v̄buꝫ nobile ꝙ ꝯtra iſtos ꝑegrinātes pt̄ ꝓcedi i coꝝ abſētia ꝑut nō. in. c. ꝯſultatōnib⁹. de offi. del. ⁊ ſic ſentit ꝙ ōt ꝓcedi ad miſſionē in poſſeſſionē ſi nō defendať in ꝑtib⁹ qd̄ nō. ⁊ h̄ tenui apte i d. c. vt debit⁹. ⁊ induci. l. ignorare. C. d reſti. mili. vbi fit miſſio ꝯtra abſēteꝫ cā reipublice ſi nō defendať. debuit eni dimittē ꝓcuratorē in ꝑtibus. fortiuſ dꝫ ꝓcedi poſſe ad hūc actū miſſionis ꝯtra accedētes ad curiā marie ex cā volūtaria. Hos eni magis large intelligit. dicit ei poſſe attēptari vt ꝯtra ꝑegrinātē ad papā nō ꝓcedať ꝑ ordinariū iudicē vř delegatū ſi ꝓus fuiſſet fcā ꝑuentio. ar. c. ꝑeť. de fo. ꝯpe. Vel ſm̄ Jo. an. ꝓuidet iſte ti. vt ex faciliorib⁹ ꝓbatōnibus iſte ꝑegrinās audiať. ⁊ ſic trāſeunt doct. cōiť. Dicerē tñ ꝙ iſte tex. procedit i q̄libet accedēte ad papam eť ex cā volūtaria prout ſenſit Hoſt. ⁊ ꝑ h̄ nō ſuſpendiť iuriſdictō iudicis q̄z fuit i culpa i nō dimittēdo ꝓcuratorē. Quid aūt operabiť tūc iſte tex. dico ꝙ ꝓducit nouū remediū. nā vbi alʼ intētando interdictū vñ vi. in his hūiſſet ꝓbare ſpoliationem ab ipſo nouo poſſeſſore factā intentādo remediū hui⁹ tituli ſufficiet ꝓbare ꝙ tp̄re arrepti itineris poſſidebat talē rem q̄ nunc repiť penes tertiū. et ex h̄ capite obtinebit. vnde pondera ꝙ verba h⁹. c. ſūt ꝯpoſita impſonaliť vt pꝫ ibi q̄cq̄d poſt iter arreptū ꝛc̄. ſic nō req̄rit ꝙ re⁹ ꝯuēť arripuerit

ẜ ſatiſ eſt ꝙ pegrinanti res illa fuit ſubtracta
ſeu ablata. Si vo volum⁹ tenere opi. Inn. vt
pcedat in accedente ad papā ex cā neceſſaria.
vel ſaltē pbabili poterit teneri illa opi. Hoſti.
vt puideat etiā aduerſus iudicez inferiorē vt
reuocet q̄cq̄d fecerit ɔtra peregrinantē p⁹ iter
arreptū ſaltē id qḋ eſt grauis p̄iudicij. Et hoc
aperte vult Innoc̄. i. d. c. vt debit⁹. vbi dixit ꝙ
ɔtra accedētes ad ſedē aplicam ex cā pbabili
etiamſi ſint nūcij alioꝝ nō ē pcedendū. Quid
ſi fuerit pceſſū. dicit ꝙ nō tz pceſſus alr̄. c dile
cti. el p̄mo. ꝰ. ti. px. qḋ ſatis ẜ pbaẜ ſm vnū in
tellēm. q̄nimo pbaẜ ꝙ etiā excōicatio cōtra ta
les pficiſcētes nō valeret. qḋ nō. An aūt cleri
ci poſſint pegrinari ſine licentia ſuoꝝ p̄latorū
So. dicit Hoſt. ꝙ q̄ volūt accedere cā mere pe
grinatōnis vt ꝓpt̄ deuotionē ⁊ nō lz ſū aucto
ritate ſupioris. vt in. c. nō oz. ꝺ ɔſecra. di. v. eti/
amſi ſint epi. vt in. c. magne. de voto. Aut ſi cā
pegrinatōis. ẜ p appellōne pſequēda vl' p vi
tāda oppſſione. ⁊ tc̄ pūt ire ad papā nō ad ali
um ſupiorē etiā inuito p̄lato eoꝝ. ij. q. vi. oēs
oppreſſi. et trib⁹. c ſequētib⁹ de honeſtate tn̄ dz
petere lnīaz. qḋ ſatis plz. ar. c. liz de regu. Aut
volūt accedere ⁊ pegrinari p vtilitate eoꝝ tn̄
ſine cā neceſſaria. ⁊ tūc tz ꝙ ſit op⁹ hr̄e auctori
tatē ſui p̄lati vel dn̄i pape i auc̄. de epiſ. i. ꝰ. int̄
dicim⁹. qḋ nō. ⁊ p hec habeẜ clare mā h⁹ tituli

De ɔfirmatōe vti. vel inuti. Rica

Hec Rubrica ɔtinuaẜ ẜ ordine. Supra vi/
ſum eſt de ſuſpenſione ſn̄ie ſeu iuriſdcōnis iu
dicis q̄ fit remedio appellōnis ſeu pegrinatio
nis. ẜ qꝛ ſn̄ia ſeu pceſſus iudicialis q̄nq; ɔfir
maẜ p ſupiorem. ⁊ poſſet dubitari de validita
te ⁊ inualiditate cōfirmatōis. merito ſubijciẜ
hic Rica de ɔfirmatōne vti. vel inuti.

Si quis et h⁹ dicit. De
re ſcienē ɔfir
mata p papaz inferioꝛ iudex cog
noſcere non poteſt niſi confirma/
tio non tenuerit. vt quia ſurre/
ptitia vl' de re litigioſa. hoc dicit
iſtud. c. cū ſeq. z⁹ ps ibi ẜ ſi. Nō p̄mo ꝙ ɔfir
matio fc̄a de re litigioſa eſt ipſo iure nulla. vn̄
ea non obſtāte pōt ipe iudex inferioꝛ pcedere
ad vlterioꝛa tā in cognoſcēdo q̄ȝ in decidēdo.
Et intellige qn̄ in ɔfirmatōe nō fuit facta mē
tio de litigio. nā ſi fuit facta mētio arripiẜ illa
cauſa ab inferiori iudice. vt hic in fine tex.
z⁹ nō ꝙ nō dicit q̄s rē pacifice poſſidere ſi ſup
ea moueẜ ſibi queſtio. facit qḋ nō. in. c. ɔmiſſa.
de elect. li. vi. Nō z⁹ vnū notabilē effectū cō
firmatōis facte p romanū pontificē. intellige
ex certa ſcia. naz p̄cludit manus ordinarioꝝ
vt ampli⁹ nō poſſint cognoſcere ſup re confir
mata vel de validitate ipſius confirmatōnis
hiſ in. c. cū veniſſent. ꝰ. de iudi. ⁊ de hꝫ. in gl. ſi
lati⁹ dicā. In gl. i. ibi nō facit rē litigioſam.
Hec gl. pōt hr̄e duos intellc̄s. Primus ꝙ qḋ
mota ſup poſſeſſione nō facit rē litigioſā. i. pro
prietatē ipſi⁹ rei. ⁊ tūc glo. bn̄ loquiẜ. exq̄ enim
nō moueẜ qḋ de ꝓprietate nō p̄t dici ipſā effici
litigioſaz. ⁊ ideo poterit alienari ꝓprietas ipſi⁹
rei ſine vicio litigioſi. ar. in auc̄. litigioſa res ē
alr̄. in gl. z⁹ p̄t gl. intelligi ꝙ ipſa poſſeſſio ſi
efficiaẜ litigioſa. exq̄ nō agiẜ de dominio put
req̄rit auc̄. p̄al. Contrariū hui⁹ tz hic do. An.
⁊ credo ꝙ bene. qꝛ licet non agaẜ de dn̄io rei.
agiẜ tn̄ de dn̄io poſſeſſionis. ⁊ ideo non lz trāſ
ferre poſſeſſionē in aliū lite pēdente. ⁊ notabiſ
bene iſtā gl. cū p̄dictis. In gl. ij. in ſi. p decla
ratione glo. ⁊ materie debes ſcire ꝙ confirma
tio q̄nq; tribuit multuz noui iuris. vt ɔfirma
tio electionis facta p ſupiorem. naz tribuit po
teſtatē adminiſtrādi. vt in. c. tranſmiſſā. ⁊ in. c.
qualiẜ. de elect. Q̄nq; nullū ius tribuit vt eſt
ɔfirmatio cuiuſq; rei facta per papā in forma
ɔmuni. ẜ ſolet impetrari ad cautelā ne videaẜ
ſine ſcia pape pcedere vt magis timeaẜ. et dr̄
fc̄a in forma cōi qn̄ fit ɔditionaliẜ nō ɔgnito
de cā vt ɔfirmamus tibi poſſeſſiones q̄s iuſte
poſſides vel p ſimilia v̄ba ſeu p ſimilē formaz
Et de hac ɔfirmatione vide tex. cū glo. in. c. qꝛ
diuerſitatē. j. de ɔceſ. p̄be. Quedā ɔfirmatio
ver⁹ ius ɔfirmaẜ ⁊ ɔſolidat. vt qn̄ fit cōfirma
tio ex certa ſcia. ⁊ dr̄ ex certa ſcia qn̄ totuz ne/
gociū fuit pape reſeruatū ⁊ ipſe poſtmodū cō/
firmauit maxime apponēdo clauſulā ex certa
ſcia. ⁊ hec ɔfirmatio operaẜ pl⁹ vel minus ſm
ſubiectū diſpoſitū. nā ſi iuſte poſſidebat opera
biẜ vt inferioꝛ non poſſit ampli⁹ de illa re cog/
noſcere. ſ. vtrū iuſte poſſideat vel ne. vt hic. ⁊ i
c. ſe. Item facit rē maioris auctoritatis. xi. diſt
quis ne ſciat. Q̄nq; operaẜ maiorē effectuz
nā ſi iſte iuſte non poſſidebat incipit iuſte poſſi
dere. vnde ſolz papa apponere clauſulā ſupplē
tes de plenitudine p̄tātis oēm defectuz ꝛc. ⁊ ſic
inualidū facit validū. vt in. c. i. de tranſact. iij.
q. vi. hoc quippe. Adde qḋ dicā in gl. ſequenti
In gl. in v̄bo exoꝛta. ibi ẜ certe nō eſt verū
Hec impugnatio ɔcernit p̄mū membrū diſtin
ctionis Ant. ⁊ non z^m vt pz ex ſequentib⁹.
Et vt habeas clare totā mām gl. diſtingue ſic
Aut ɔfirmatio fuit facta in forma cōi vt dixi
in p̄cedēti gl. ⁊ tūc nō p̄cludit viam iudicibuſ
ordinarijs cognoſcendi ꝺ validitate iuris cō/
firmati ſeu de iure ɔpetenti ei q̄ obtinuit ɔfir/
mationē. qꝛ talis ɔfirmatio paꝝ aut nihil ope
raẜ. vt. ꝰ. dixi. ⁊ de tali ɔfirmatione nō loquiẜ
iſte tex. nec. c. ſequēs. Aut ɔfirmatio fuit facta

ex certa ſcīa. ⁊ tūc ſi eſt ſurreptitia. puta q꜡ fu
it obtenta ſup̲ re litigioſa nō habita mētione
de litigio vel alio mō peccat in ſurreptione. et
dicendū ē idem. nō eni valꝫ talis confirmatio
vt ħ ⁊ in. c. ſequēti. ⁊ ħ intellige qn̄ notorie cō
ſtat de vitio ſurreptionis. puta vt dicit Inno
in. c. ſeq. q꜡ ꝑs ꝯfiteť vel cōſtat ex tenore bulle
Et nō ħ dictū ꝙ id qđ ꝯſtat ex tenore lr̄arū pa
pe dr̄ notoriū. ⁊ ita loquiť tex. in. c. ſeq. dū dicit
ꝗ certū ſit ⁊c̄. Si v̄o eſt ꝓbabilis dubitatio ſu
per ſurreptione nō p̄t inferior ſup̲ ħ ꝯgnoſcere
queadmodū nō p̄t cognoſcere gn̄aliter de pri
uilegijs pape. ergͦ inſurgit ꝓbabiliſ dubitatō
vt eſt tex. in. c. cū veniſſent. ſ. de iudi. ſecus dic
vbi dubiū eſſet leue vt ibi nō. Si v̄o ꝯfirmatō
nō eſt ſurreptitia nō p̄t inferior cognoſcere de
validitate ꝯfirmati. vn̄ reſpectu p̄teritoꝝ p̄clu
ſa ē via inferioribus. ſꝫ reſpectu eoꝝ q̄ d̄ nouo
orta ſūt vtputa ſi accuſať de crimine ꝓpter qđ
p̄uari mereť iure ꝯfirmato nō eſt inferioribuſ
iudicib᷒ ſublata ptās vt nōbiliter dixit iſta gl.
quā tenebis mēti ⁊ ꝓbať rōne Primo q꜡ ꝯfir
matio ſeu p̄uilegiū nō extendiť ad ius non co
gitatū. Ad ħ qđ in ſili le. et nō in. c. cū inť. p. de
renū. ⁊ in. c. ſuggeſtū. de decimis. Item ſi dice
remus oppoſitū ſequereť ꝙ ꝯfirmatio p̄ſtaret
exemptionē reſpectu ordinarioꝝ. qđ non eſt di
cendū. cum tn̄ papa velit ſibi ꝯfirmare ius re
ſpectu iuris obtenti de preterito. ¶ Sed extra
glo. queriť nunquid poſſit peti ꝯfirmatio ſn̄ie
a qua infra decendiū nō fuit appellatū. Inno.
inſtat ⁊ p̄mo arguit ꝙ nō. q꜡ ſi ſn̄ia tenuit trāſ
iuit in rē iudicatā ⁊ fecit ius inť ꝑtes lꝫ fuiſſꝫ
iniuſta. vt in. c. cū inť. de re iudi. ⁊ in. l. ingenu
um. de ſtatu homi. ⁊ ſic fruſtra fieret ꝯfirmatō
Aut ſn̄ia erat nl̄la ⁊ idem dicendum eſt. q꜡ qđ
nullū eſt cōfirmari nō p̄t. vt in. c. auditis. ſ. de
elec. cū ſimilib᷒. Item poſſeſſori nō eſt prodita
actio. vt in. c. examinata. ſ. de iudi. ⁊ Inſtiť. de
actio. poſt pn̄. Sed his nō obſtātibus Inno. ħ
tenet oppoſitū dicens ꝙ ꝯfirmatio multuꝫ po
terit operari. Nam ſi ſn̄ia erat nulla et ꝯfirma
tur poſtea iudicialiť cuꝫ cauſe cognitione effi
ciť valida. qͣ ſcđa ſn̄ia q̄ eſt cōtra ius partis
tranſit in rē iudicataꝫ ſi ab ea nō appellať nec
poterit poſtmodū obijci exceptio nullitatis ſi
prima ſn̄ia petiť mandari executioni. ⁊ cū hac
ꝯcluſione Inno. tranſeūt doc. ħ. ¶ Sꝫ aduerte
qͣ idem Inno. in. c. ſequenti aſſumit gn̄aliter
māꝫ q̄ actus iuriſgentiū ſeu iuris ciuilis ⁊ ca
nonici pn̄t peti ꝯfirmari etiā ꝯtradicēte ꝑte ci
tata Exemplū de ciuilib᷒ in. l. adoptio. et in. l.
nā ita. ff. de adop. facit tex. in. c. bone. ꝫ. e. Exem
plū in canonicis qn̄ petiť electio ꝯfirmari vel
aliud ius canonicū. ſꝫ act᷒ iuriſgentiū vt ſunt
ꝯtract᷒. puta vēditio. locatio. ⁊ ſiles nō poſſūt

peti cōfirmari inuita altera ꝑte nec cogiť alte
ra ꝑs in iudicio rn̄dere. q꜡ iſti act᷒ dependēt a
mero ꝯſenſu ꝑtiū. idō iudex nō hꝫ ſe impedire ſi
veliť ꝯfirmare ꝑtibus ꝯſentientib᷒. Hoſt. dicit
ſe nō cape hāc ſubtilitatē Inno. naꝫ lꝫ ꝯtract᷒
a p̄ncipio ſūt volūtarij tn̄ ex poſtfacto neceſſe
eſt eos obſeruari. vt in. l. ſic. C. de acti. ⁊ obli. ⁊
in rl̄a qđ ſemel placuit. de reg. iu. li. vi. Et ideo
nō vr̄ differētia ex poſtfacto inť actus ciuiles
ſeu canonicos ⁊ act᷒ iuriſgentiū. Sꝫ attendē
dū eſt ꝙ Inno. in. c. ſeq. dicit plus ſibi placē qđ
nōuit in. c. cāꝫ. ꝫ. q̄ fi. ſnt. le. et ibi vr̄ tenere oppo
ſitū eoꝝ q̄ notanť ħ ⁊ in. c. ſe. dicēs quē nō poſ
ſe petere ꝓnūciari ſe eē lꝛimū vel mr̄imonium
validū vel qͦ ſile ſi de ħ moueať qđ ſibi p̄nci
paliť vel diffameť iuxta. l. diffamari. C. de in
ge. ma. vel incidenť ħ petat in iudicio. vtputa
q꜡ agit de hereditate ⁊ opponiť defect᷒ natali
um tūc ꝓpť ꝯtradictionē bn̄ poterit petere ſe ꝓ
nūciari lꝛimuꝫ. ¶ Cōcluſio g͛ eſt ꝙ exquo qͣs
eſt in poſſeſſione vel q̄ſi alicui᷒ iuris vel rei nō
p̄t petere ꝯfirmationeꝫ ab inferiori ſꝫ a p̄ncipe
p̄t. Et hanc opin. tene ſi in caſib᷒. ſ. exceptis. ⁊
ꝑ hec dico limitandū ħ dictuꝫ Inno. ħ. vt ſi la
pſū ſit decendiū ita ꝙ nō eſt loc᷒ appellōni non
p̄t peti cōfirmatio ſn̄ie ab inferiori ſꝫ a p̄ncipe
ſic. Facit qđ le. ⁊ nō. in cle. ſi appellōneꝫ. de app.
ħ cū intellige ꝓut plene diſtinxi in. c. q̄rto. ſ. de
re iudi. vbi vide. ¶ Nunqͦd aūt p̄nceps in ꝯfir
matione poſſit ſupplere defectū iuris nl̄is. pu
ta defectū ꝯſenſus. ſentit Inno. in. c. ſeq. ꝙ nō.
niſi ſit talis actuſ qui pendeat a mera faculta
te p̄ncipis. vtputa ꝯtractus ſup̲ reb᷒ eccleſia
ſticis. naꝫ qn̄cūqꝫ ſit nl̄ſ ex defectu ꝯſenſus
puta q꜡ capl̄m nō ꝯſenſit p̄t papa ꝯfirmare. fa
cit ad ħ. c. ꝓpoſuit. de ꝯceſ. preben. ⁊ qđ nō. in. c
ꝯſtitutus. de Rep. ⁊ in. c. venientes. de iureiur.
⁊ in. c. cuncta ꝑ mundū. ⁊ in. c. p̄ncipalem. ix. q.
iij. Et per hoc habes expeditā mām h᷒. c. ⁊ ſeq.
Nā vt mī eēt collecta marie q꜡ dicta ħ limitā
tur ꝑ nōta in. c. ſeq. Ideo volui ꝯtexere ħ totā
mām vtriuſqꝫ. c. ſꝫ forte hac rōne gl. nihil ſcp̄ſit
ſup̲. c. ſe. quod non accidit in aliquo alio. c. hu
ius compilationis.

B Bone Littere ꝯfirmationis ſuper
ſn̄ia a qua erat appellatum
non valent ſi appellatuſ malicioſe pre
uenit appellantem al̄s pendent donec d̄ appel
latione cognoſcať. Pōt legi ⁊ alijs modis vt
patet ex. ꝫ. dicendis ſꝫ nō inſiſto. q꜡ nō continet
vtilitatē magnā. Et p̄mo poniť ꝯſultatio. 2ͦ
rn̄ſio bimembris ibi rn̄demus. 2ᵐ membꝝ ibi
veꝝ. ¶ Nō p̄mo ꝙ qn̄ p̄ores lr̄e ſunt nulle vel
ſaltē exceptione elidibiles non eſt neceſſe in ſe
cundis facere mētionē de prioribus. valēt eī
ħ poſteriores lr̄e impetrate ꝑ appellantē nullā

faciẽtes mẽtionẽ de prioribus impetratis ꝑ
appellatũ. ⁊ ħ ideo qꝛ p̄me ſũt nulle vel ſaltem
pñt annullari ꝑ exceptionẽ. vide bo. tex. cũ gl.
in. c. ex tenore. de ꝛ̄ſcp. ⁊ in. c. ſuggeſtũ. ꝺ iurepa.
⁊ in. c. cũ nr̄is. de ꝯceſ. p̄ben. Et innuũt iſte vl/
time gl. ideꝫ eſſe in lr̄is impetratis ad bñficia
qꝺ nõbis. ¶ 2° nõ ꝙ appellans pōt lr̄as impe
trare qñcunq̄ vult nec p̄t ꝑueniri nimis ꝑ ap
pellatũ. de ħ dic vt le. ⁊ nõt. in. c. oblate. ⁊ in. c.
ſepe. ꝫ. de app. Et qꝛ mã fuit in toto illo titulo
ſatis diſcuſſa iõ nõ inſiſto ħ ĩ tangentib⁹ mãm
appellonis. ꝫ ꝗcq̄ꝺ hic dr̄ eſt reducẽdũ ad mãꝫ
ibi ꝯtentã. ¶ In gl. ij. in fi. hec glo. ſentit p̄mũ
intellẽꝫ de q̄. ĩ. in gl. fi. ⁊ itellige iſtã gl. ⁊ ſeq̄teſ
ſm ea q̄ dicã in glo. fi. ¶ In gl. fi. in fi. Ex hac
glo. colligũt doc. duas lect. ad iſtũ tex. q̄ viden
tur ſibi ꝯtrariari iũcto pñcipio cũ. ꝟſ. vex. naꝫ
in pñcipio ſimplr̄ innuit priores lr̄as impetra
tas ꝑ appellatũ eſſe nullas. ꝫ in. ꝟ. vex. innuit
eẽ eas impẽdẽti. ſeu ꝙ debẽt lr̄e ſuũ hr̄e vigo/
rem donec de iniq̄ ſñia cognoſcat. Prima lect.
eſt vt principium intelligat qñ appellat⁹ impe
trauit lr̄as ad iudices delegatos ſuꝑ ꝯfirma
tione ſue ſñie ꝫ nõ valuerũt. q̄a nimis ꝑuenit
appellantẽ iuxta ea q̄ habent in. c. oblate. ꝫ. de
app. ꝟ. verũ intelligit qñ impetrauit tẽpeſtiue
.ĩ. nimis nõ ꝑueniendo. tunc enĩ valent p̄ores
⁊ iudices ꝑ eas dati debeãt cognoſcere de va
liditate ſñie nõ obſtãte ꝙ in ſcdis impetratiſ ꝑ
appellantẽ ſit facta mentio gñalis de p̄oribus
nã gñalis mẽtio non tollit p̄ores lr̄as. ſꝫ oꝫ ꝙ
fiat ſpãlis. vt in. c. ij. de do. ⁊ ꝯtu. Et ſm̄ hũc in
tellectũ adderet iſte tex. ad. d. c. oblate. vt litere
p̄ores impetrate debito tp̄e ꝑ appellatũ ꝑuale
ant ſcdis impetrãdis ꝑ appellantẽ etiamſi ĩ ſe
cũdis fiat mẽtio gñalis de p̄orib⁹. vtpura per
illa ꝟba nullis lr̄is veritatiſ ⁊ iuſticie ꝛc. ⁊ ſm̄
ħ clarius ẽ intellẽs. c. ſꝫ nõ plꝫ. qꝛ nõ conuenit
rubrice. naꝫ ſi vtreq̄ lr̄e fuiſſent impetrate ad
iudices faceret poti⁹ ad titulũ de appel. ſꝫ qꝛ ħ
tractat de ꝯfirmatione dꝫ tex intelligi ſm ali/
um intellẽm. videlꝫ ꝙ p̄mũ ꝛ̄ſcptuꝫ impetratũ
ꝑ appellatũ fuit pure ꝯfirmatoriũ ſñie ita ꝙ p̄p
ꝯfirmauit ſñiaꝫ in forma cõi. ſcꝫ ſic iuſte lata
erat nec mandabat aliq̄ cognitio iudicib⁹ ſed
lr̄e ꝑ appellantẽ impetrate erãt ſole iudiciales
⁊ dubitabat q̄ ꝑualẽnt. nã vidbat ꝙ exq̄ ſñia
erat ꝯfirmata ꝑ papã nõ poterant iudices im
petrati ꝑ appellantẽ cognoſcere de virib⁹ ſñie
exquo lr̄e nõ faciebãt exp̄ſſam mẽtioneꝫ de re
ſcripto cõfirmatorio. Sꝫ hoc nõ obſtãte papa
decidit diſtinguẽdo ꝙ ſi p̄mũ reſcriptũ non fa
ciebat mẽtionẽ de appellone eſt nullum. Poſt/
modũ in. ꝟ. vex. mutat caſũ. ſ. qñ reſcriptuꝫ fa
ciebat mẽtionẽ de appellone. ſed ſcde lr̄e habe
bant illã etiam gñalem nõ obſtãtibus lr̄is ꝛc/

Hec enĩ mentio gñalis non habuit euacuare
ꝯfirmationẽ legitio mõ factã in mõ cõi nec cõ
firmatio. exq̄ erat facta in forma cõi hẽbat pre
cludere viã cognoſcendi de iniq̄tate ſñie. vt di
xi. ꝫ. c. ij. Ideo ꝛ̄ſcptum ꝯfirmatoriũ in ħ 2° caſu
hꝫ interim ſuũ vigorẽ. ſꝫ nihilomin⁹ ꝑ ſcdas li
teras ꝓcedit ſuꝑ ꝯgnitione appellonis. etſi ſẽ/
tentia retractabit ꝛ̄ſcptuꝫ ꝯfirmatoriũ r̄manet
nullũ. qꝛ fuit factũ in forma cõi. ſ. ſic iuſte lata
erat. Si ꝟo ſñia ꝯfirmabit hẽbit ſuũ effectũ. et
ita declarãdo ſcdam lec. glo. vr̄ veriſſima. Nec
inſiſto ampli⁹ ĩ alijs lecturis q̄ ſũt modice vti
litatis. nã vt dixi in. c. ij. ꝯfirmatio facta in for
ma cõi de modico ſeruit. Nõbis tñ ſꝑ iſtã glo.
ad aliũ effectũ. ꝙ vbicunq̄ plures lect. pñt eli/
ci ex vno tex. illa amplectenda eſt q̄ ꝯuenit ru
brice. ⁊ ſic debem⁹ ſꝑ interp̄tari tex. vt cõueni/
at titulo ſub quo ſituat⁹ eſt. Et nõ vnũ modũ
arguendi a ſituatione rubrice. vide ſilem glo.
in. c. tibi q̄. de ꝛ̄ſcp. li. vi. ⁊ in. c. ſi ſuꝑ grã. de offi.
dele. e. li. ⁊ in. c. vnico. ꝫ. ti. pr. in glo. ij.

Cum dilecta

¶ Innoua/
tio priuile
gij nouũ ius nõ tribuit nec antiquuꝫ
ꝯfirmat. ſꝫ ſi qꝺ cõpetebat ꝯſeruat. Vel breui⁹
ſic. Reuocatio ꝑuilegij nõ inducit cõfirmatio
nẽ iuris in eo ꝯtenti. diuidit in. vij. ꝑtes. p̄⁹ poni
tur ſororꝫ petitio ⁊ pape ꝯmiſſio. in 2ª ibi nos
autẽ. inq̄ſitorꝫ relatio ⁊ canonicorꝫ obiectio. in
3ª ibi vnde. iudicũ datio ⁊ ab ipſis appello. in
4ª ibi nuꝑ. ſororꝫ iterata petitio ⁊ eorꝫ ꝯtradi/
ctio. in 5ª ibi nos igit. pape inſlocutio ⁊ ꝑuile
gij innouatio. in ſexta ibi qꝛ ꝟo. p̄p abbatiſſaꝫ
ꝯſtituit ꝓcuratricẽ. in 7ª ibi nolentes. ꝯmittit
pñcipale diffiniendũ. ¶ Nõ p̄mo ibi ꝑpter vi/
arũ. ꝙ periculoſũ eſt hñti vnũ ꝑuilegiũ dupta/
xat illud deferre ad loca remota. naꝫ eo ꝑdito
vel ꝯſũpto ꝑdit in effectu ius in eo ꝯtentũ. ꝫ.
de p̄ſti. ſpo ſepe. iõ tutũ eſt vt ſolenniẽ tranſcri
bat. ar. in l. vnũ teſtm̃. ff. ꝺ teſta. ⁊ ſic ꝑdito ori
ginali vel ꝯſumpto poſſit fieri ꝓbatio per trãſ
ſumptũ. ꝫ. de fi inſtru. c. penul. ⁊ vl. ¶ 2° nota
ibi ſub ſigillis ſuis. ꝙ ſigillũ ep̄orꝫ ⁊ abbatuꝫ
ẽ autenticũ. Quid ꝺ alijs p̄latis inferiorib⁹ et
capitulis eccleſiaꝝ maxime kathedraliũ. vide
qꝺ nõ. Inno in. c. ij. de fi. inſtr. facit qꝺ nõ. in. c
poſt ceſſionẽ. de ꝓba. ⁊ in. c. ſi canonici. de offi.
or. li. vi. ¶ Itẽ nõ ꝙ inq̄ſitio tenoris alic⁹ ſcri/
pture ſeu indagatio veritatis ⁊ falſitatis eſt
delegabilis. poſſet ergo ep̄s vel ali⁹ ſuꝑior cõ
mittere inq̄ſitionẽ alicuius ſcripture et ad rñ
ſionem inq̄ſitoris ſolennẽ tranſſumptionẽ illi
us facẽ licꝫ ipſe originale nõ palpauerit quẽ/
admodũ hic p̄p fecit. ¶ Itẽ nõ ꝙ ꝑ ꝯtradictio
nẽ illi⁹ cui⁹ intereſt ꝑuilegiũ nõ valẽ impedit
ipius ꝑuilegij r̄uocatio donec cã ꝯtradictionis

diſcuſſa fuerit. Ex q̄ infert quē poſſe ꝓtendere
inteſſe vt ꝓuilegiū ſeu inſtrumentū alteri⁹ nō
renouet ⁊ inteſſe ꝑt verſari in eo qđ vexari ti/
met ex documentis non lcīmis. ¶ Ex hoc ⁊ ex
tex. nō ꝙ ꝓuilegia ſblata ꝑ pſcriptionē vel que
pñt elidi exceptiōe nō debent renouari. qꝛ i fu
tuꝝ pñt pſtare mām litigij. ¶ Jtē nō ⁊ tene ſꝑ
menti ꝙ nedū diſpō ſimplex trahit ad aliū ca/
ſū ex identitate rōis ſ etiā caſus except⁹ a rła
nā ꝑꝑ hic caſū exceptū in. c. qm̄. vt lite non cte
ſtata in teſte vt recipi poſſit non ſeruata iuris
ſolennitate trahit ex idētitate rōis ad inoua/
tionē ꝓuilegij. ⁊ ſic eſt ħ caſus ꝓ nō. ꝑ gl. in. l. i.
C. de ꝯdi. inde. Et ꝑ hoc credo ꝙ liꝫ i iure repe
riant tres caſus excepti dūtarat in q̄bus ab/
ſentes debent vocāi ad. c. de q̄bus ꝑ gl. in. c. ij.
de teſti. li. vi. ꝙ vocandi erūt in alijs caſib⁹ ꝯſi/
milib⁹ vel arduiorib⁹. Facit qđ nō. Jnno. in. c
ij. de no. op. nū. ⁊ gl in. c i. ỹ. de his q̄ fi. a ma. ꝑ.
cap. ⁊ ꝑ hec limita id qđ dr̄ exceptionē firmāe
regulaꝫ in nō exceptī. vt i. c. dn̄s xxxij. q. vij. ⁊ ē
bon⁹ tex. in. c. ij. in fi. ỹ. de diu. lepro. ꝓcedit ei vt
reſtringat rła ad caſus nō ꝯſiſes excep. Et vi
de ad ꝓdicta nōbile dcm̄ Bar. poſt gl. in. l. fui.
ff. de vſucap. vbi ꝯcludit ꝙ ſi exceptio ē facta ꝑ
dictionē taxatiuā nihilomin⁹ extendit ad aliū
caſū ſi in alia ꝑte iuris repit except⁹. vt ibi nō
⁊ vr̄ ꝓbari in. c. qñ. in ꝓn. gl. vt li. ñ ꝯtl. Si autē
ſpecifice alibi nō excipit ⁊ tūc ꝑ identitateꝫ rō
nis extendit i mā fauorabili ⁊ pia. vt ſenſit gl
nō. in. l. illud. C. de ſa. ſan. ec. in ṽbo alic⁹. ſec⁹ i
mā reſtñgibili. vt nō. in. l. i. C. de pa. q̄ fi. diſ. ⁊ ħ
nō. ¶ Nō ibi nō in ꝑgameno ⁊c̄. ꝙ ꝓuilegium
ꝑt ſcribi nō ſolū in ꝑgameno ſ etiā in papiro.
Et vide qđ nō. Spe. in ti. đ inſtru. edi. §. poſtre
mo. ṽ. item qđ eſt ſcriptū in papiro. vbi dicit ꝙ
inſtrm̄ ꝑt eſſe publicū i papiro. Et dicit hoſti.
ꝙ lꝫ ħ mā ſit ꝑiculoſior ē tñ tutior. qꝛ nō ꝑt ita
fieri abraſio ſeu alia falſitas in papiro ſic̄ in ꝑ
gameno. Hodie tñ de ſtilo curie reſcripta fiūt
in carta pecorina. vt nō. Spe. de rep. pñtatōne
§. ꝓmo igit. ṽ. ⁊ qm̄. vbi dicit Jo. an. ꝙ nōnter
dicit pecorina ⁊ nō pecudina. qꝛ in plus ſe hꝫ
pecus pecoris q̄ꝫ pec⁹ pecudis. nam pec⁹ pecu/
dis ſumit ꝓ iſtis aīalib⁹ paruis q̄ ſūt ad vſū
hoīs. ſ pec⁹ pecoris ꝓ aīalib⁹ magnis vñ ꝯꝑ/
hendit boues eq̄s ⁊ ſilia. ⁊ ħ ad denōndūꝫ ꝙ
etiā in iſtis qñq̄ꝫ ſcribunt ꝓuilegia ⁊ ꝓceſſus.
Quidā dicūt ꝙ ꝓuilegiū nō erat ħ i carta bō/
baſina ſcriptū ſ in q̄dam mā ꝯfecta ex q̄dā her
ba q̄ vulgarit̄ appellat pauero ⁊ cūꝫ glutinio
q̄dam efficiebat apta ad recipiendū ſcripturā
ꝓdicta tñ de iure ꝓcedūt. fcit qđ nō. gl. ⁊ Bar.
in. l. cū tabulas. ff. de furt. Hodie tñ nōrij pre/
ſtant iuramētuꝫ de publicādis inſtrīs i carta
pecorina ſeu in ꝑgameno. de q̄ dicendū vt nō.

in. c. ſic̄ ỹ. ne cle. vel mo. ¶ Nō ibi q̄ iam nimia
vetuſtate ⁊c̄. ꝙ dictio q̄ nō eſt veritatis aſſerti
ua ſ impropriatiua ⁊ denōt dinutionē q̄ndaꝫ
Qñq̄ꝫ ſm ſubiectā mām exꝑmit veritatē vt ha
bet in euangelio Johīs q̄ vnigeniti a pr̄e ⁊c̄.
⁊ vide tex. cū gl. in. c. ꝓut. de dol. ⁊ ꝯtu. ¶ Nō i
ṽ. qꝛ ṽo. opt. arg. ꝙ ꝯtra exemptuꝫ ⁊ immedia
te pape ſubiectuꝫ ꝑt pſcribi ſpacio. xl. annoꝝ. q̄
tinus ꝓiudicat ipi ꝓuilegiato. ſ q̄tinus ꝓiudi
cat pape req̄rit ſpaciū centū annoꝝ. ſi eniꝫ po/
tuiſſet abbatiſſa deducē ius pape in iudiciuꝫ
nō fuiſſet opus vt cōſtitueret ꝓcuratrix pape
ad deducendū ius ſuuꝫ in iudiciū ⁊ tenebis i
ħ mēti iſtū tex. qꝛ multū bñ facit ſalteꝫ in ar. ⁊
vide qđ nō. gl. in ſili in. c. ij. de capel. mo. ⁊ in. c.
ad audientiā. de pſcrip. ⁊ i. c. volum⁹. xvi. q. iiij
vbi ſunt tres bone glo. ad mām. vide tñ qđ q̄
dixi in. d. c. ad audientiā. ¶ Jtē nō ibi poſſeſſi
ones ⁊ iura ⁊c̄ ꝙ eccīa rōna gaudet pſcriptōe
c. annoꝝ nō ſolū in reb⁹ ꝓuatis ipius rōne ec
cłie ſ etiā in oīb⁹ iurib⁹ ⁊ poſſeſſionib⁹ q̄ ꝯpetūt
rōe libtatis date. Et ſentiūt doc. ħ ex iſta gña
litate verboꝝ ħ ꝓcedere tā in reb⁹ mobilib⁹ q̄ꝫ
immobilib⁹. corꝑalib⁹ ⁊ incorꝑalib⁹. qđ bñ nō
Ex ħ eni infert ꝙ vſucapio triennal̄ i reb⁹ mo
bilib⁹ ñ hꝫ locū ꝯtra eccłaꝫ rōnaꝫ. Nunq̄d āt i
eccłijs inferiorib⁹ hēat locuꝫ vſucapio ꝓdicta
plene nō. in. c. i. de in inte. reſ. ¶ Alteri⁹ nō ibi
teſtes recipias ⁊c̄ tex. aꝑtū ꝙ pſcriptio cētena
ria ꝑt ꝓbari ꝑ teſtes. cui⁹ ꝯtrariū ſenſit gl. i. c.
cū nob. §. de pſcrip. ⁊ dic vt ibi dixi. ¶ Jtē nō
ibi ſubiectionē iudicis ⁊c̄. modū ſeu ꝑdicā li
bellādi ſeu ſñiandi cū eꝑs vēdicat aliq̄ꝫ eccīaꝫ
vt ſbiectā. ¶ Altio nō ⁊ tene mēti ibi corrum
pendo ⁊c̄. ꝙ poſtq̄ꝫ q̄s ſuccubuit i cā dn̄t oīa ꝓ
uilegia ſeu inſtr̄a decīſioni ꝯtraria lacerari et
corrūpi ne i futuꝝ poſſint pſtāe māꝫ diſcordie
Ex q̄ etiā infert ꝙ ſi penes te ſint aliq̄ inſtr̄a tibi
inutilia ⁊ iuri meo q̄ ad tenorē ꝯtraria poſſuꝫ
petē vt corrūpant ⁊ lacerent. fac̄ ꝓ hoc. c. acce
dēs. el i. vt lite nō ꝯtl. ⁊ a ſili ſeu a ꝯtrario. l. ſic̄
C. de li. cā. et. c. eccīa. el ij. §. vt lite pē. et. l. diſſo
lute. C. de ꝯdi. ex le. ¶ Jn gl. i. ibi iō nō poteāt
vidē ⁊c̄. ſ ħ vr̄ ꝯtra ſcm̄ pape. cū ꝑꝑ ħ diſſulēit
innouationē ad ꝯtradictionē ꝑtis aduerſe. g⁹
oꝫ dr̄e ꝙ aliqđ inteſſe ꝓtendere ꝑt ꝑs aduerſa
⁊ dic ꝙ ſatis ſua inteſt qm̄ ꝯſūpto origīali nō
timet ſibi liteꝫ moueri in futurū ſecus ſi fieret
innouatio. Hinc ē ꝙ ꝓpter ħ intereſſe i fine lr̄e
mādat hoc ꝓuilegiū corrūpi. ergo ſua intereſt
ne inouet. qꝛ meli⁹ eſt añ tēpus occurrere ⁊c̄. l.
fi. C. in q̄bus cauſ. et qđ nō. in. c. i. de i int̄ reſt
et de iureiu. c. queādmodū. ¶ Jn gl. in verbo
duximus. i fi. dic ꝙ ꝯtraria ꝓcedūt qñ nō pñt
legi ꝓpter vetuſtatē ſeu ꝯſumptionem alit̄ ſu/
peruenietē. ſ vbi legi pñt liꝫ cū difficultate ſit

innouatio ꝑut ħ dicit. ¶ In gl. in. ꝟ. ꝓcuratri
cē ibi ſiſr ⁊ iudex. nō intelligas ꝑncipiū glo. in
diſtincte. nā rſa eſt i ꝯtrariū vt neq3 ꝓcuratrix
nec arbitratrix ſeu arbiter neq3 iudex pōt eſſe
mſr. iſta eni ſunt officia virilia vt in. §. tria alſ
in gl. ⁊ nō plene in. c. ſciſcitat᷒. ē. de Rp. ħ iura
q̄ allegat glo. ponūt caſus ſpāles. ſ. qñ mſr h3
iuriſdcōez q2 ſucceſſit in aliq̄ dignitate. vt pu/
ta in comitatu vel regno. ¶ Et intellige ꝙ mſr
nō pt eſſe regſr ꝓcuratrix ad iudicia. nā ad ne
gocia bñ pt ꝯſtitui. vt nō. in. l. ait ꝑtor. ff. de ne
go. geſ. Et caſus in q̄bus pt mſr eē ꝓcuratrix
vide p Spec. in ti. de ꝓcu. §. i. in ꝑn. Et vltima
ſolo gl ħ poſita q̄ntū ad tex. nr̄m vr̄ verior. de
abbate ꝟo ⁊ alijs religioſis. nūq̄d poſſint eſſe
ꝓcuratores. vide bo. gl. in. c. pñtium. xvi. q. i. p
Inno. in. c. cū i. ⁊ a. ē. de re iudi. ⁊ tex. in. c. ij. ē.
ꝺ poſtu. ⁊ i cle. r̄ligioſus. de ꝓcu. ¶ Et nō i fi.
gl. tres modos ꝓcedendi cū ꝑ vult moue̅ q̄ſ/
nem ꝯtra ſubditū ⁊ ꝑmi duo modi ſunt hone
ſtiores. ⁊ in q̄ntū gl. dicit papā poſſe iudicare
in cā eccīe ſentit ꝙ in cā p̄rimoniali non poſſit
eſſe iudex. qđ tñ nō eſt vex. nā ⁊ impator iudi
cat in cā ſua. ff. de his q̄ in teſta. delent. l. ꝑtie.
⁊ in. l. ⁊ ħ. tiberi᷒. de inſti. here. vide in ħ qđ ſa/
tis plene diri in. c. cū veniſſēt. ē. de iudi. ¶ Et
gl. p᷒ opp. ꝯtra tex. vr̄ eni3 ꝙ lr̄is iſti᷒ legati nō
erat fides adhibenda cū ſibi cā nō fuiſſ3 ꝯmiſ/
ſa. Go. doc. fatent ꝯtrariū ⁊ dicūt ꝙ lr̄e ipſius
adminiculabant. nō aūt plene ꝓbabāt. ¶ Ex q̄
nō ꝙ lr̄e legati in cā ſibi nō ꝯmiſſa faciunt ad
miniculū. plene tñ nō ꝓbāt in alteri᷒ ꝑiudiciū
vide bo. gl. in. c. ſic̄. de ſen. ex. ¶ z° opp. vr̄ eni ꝙ
ꝓceſſus iſte nō valuerit cū nō ꝑceſſerit li. ꝯteſ.
vt in. c. vnico. de li. ꝯtl. Go. mſtiplex. q̄daz intel
ligūt ħ lite̅ nō fuiſſe ꝯteſtatā. Alij ꝙ ſpāle ē cū
agit de libertate eccīe. Alij vt nō. Inno. dicūt
ꝙ cū agit de inouatōe ꝑuilegij ſeu alteri᷒ ſcri/
pture nō eſt nc̄aria litl. ꝯtl. qđ ꝟbū nō. Hoſt. cū
req̄rit ꝯteſtatione̅ litl ⁊ dicit ꝙ ob hāc cā3 fuit
ħ appellatū a ꝑorib᷒ iudicib᷒ ⁊ petebat vt vi/
ris diſcretis c i ꝯmitteret. Jo. an. ſimplr̄ vr̄ te
nere ꝙ cū ħ cā ſit ſūmaria et modici ꝑiudicij ñ
ē nc̄aria litl. ꝯtl. ⁊ ſic vr̄ ſeq̄ opi. Inno. q̄ m̄ ſatiſ
pl3. ar. in auc̄. ñ breuiores. C. de ſen. ex pi. reci.
⁊ eox q̄ nō. in. c. i. de libe. ob. dic etia3 ꝙ ſi ꝯtra
petente̅ innouatione̅ opponit exceptio nō req̄/
rens alterā indagine3 ꝑus diſcutiet exceptio
q̄3 fiat innouatō. vt ſatis colligit ħ ex pn̄cipio
c. S3 ſi exceptio req̄reret longū tractū tūc ñ im
pedit innouatio. vt nōne̅ eē colligit ħ i. ꝟ. nos
igit. nā ħ pt3 ꝙ ſi exceptio a ꝑmordio facit ꝓt
appellōnes vel aliā cām efficit difficil ⁊ longe
ua ea nō obñte ꝓcedit ad innouatione̅. paria
g᷒ ſūt ꝙ a pn̄cipio exigat longu3 tractū vel ꝙ
ex poſtfacto efficiat difficilis ꝓt diſputatione̅

ſeu appellōnem. S3 ꝯtra id qđ eſt ē dictū lite̅
ꝯteſtatā nō req̄ri cū agit ſup renouatōne ſeu
trāſſumptōne inſtri. facit iſte tex. in ꝟ. nos igit
vbi vr̄ innui ꝙ tūc non req̄rit ꝯteſtatio qñ im
minet ꝑiculū ſup ꝯſūptione ſic obſeruat in re/
ceptione teſtiū. S3 ħ nō obſtāte teneo ꝑmū. ſc3
ꝙ hec cā ſit ſūmaria ꝑ rſam quā p᷒ Dy. ponit
Bar. in extrauag. ad repmendā in ꝟbo ſūma
rie. ⁊ ſequit Jo. de lig. licet nō allegat Bar. in
cle. ſepe. de. ꝟ. ſig. vbicunq3 eni verſat cā ſup q̄
ſñia lata nō infert magnu3 ꝑiudiciū ſeu tōlit
ñ decidit qn poſſit in alio iudicio grauame̅ re
parari illa dr̄ ſūmaria. ad ħ. l. iij. §. ibide̅ ⁊ qđ
ibi nō. ff. de exhibe̅. ⁊ vide lati᷒ in locis ꝑalleg
Ad hūc tex̄t. rñdeo. ꝙ ꝓcedit ſilitudo ħ mō. ſic
ei teſteſ q̄ nō pñt alſ r̄cipi lite nō ꝯtl recipiunt
inſtāte nc̄itate. ita reuocatō ꝑuilegij q̄ non d3
fieri ñ diſcutiat ꝑus exceptio illius cui᷒ inteſt
vt innuit ħ in. ꝟ. nos aūt. cū ſeq. pt fieri immi/
nēte ꝑiculo. cū exceptōnis diſcuſſio exigit lon
gū tractū. vt ħ in. d. ꝟ. nos igit. ¶ Sed q̄ro an
inouatō ꝑuilegij ꝑte abñte ⁊ nō ꝯtumace fc̄a
valeat. Inno. vr̄ velle ꝙ ſic dūmō nunciet ꝑti
infra annū vel ꝯueniat. ar. in. c. qm̄. ē. vt li. nō
ꝯtl. Si āt ps ē pñs d3 citari. q2 facili᷒ ipſa ida
gabit ⁊ ꝑcipiet falſitate̅ cui᷒ inteſt q̄3 iudex vl̄
nōtius. Dicit tñ Hoſt. ꝙ ſi petit innouatio in
curia ñ eſt neceſſe ipā3 ꝑte̅ abñte̅ citare cū ha
beat trāſire ꝑ man᷒ pluriū q̄ ſūt in ħ bñ edocti
ar. in. l. oīm. C. de teſta. dic tñ ꝙ ſi ps ē pñs de
beret citari vel ſi ꝺ ꝓrimo ſperet aduēt᷒. Ego
de ħ r̄mitto ad pleni᷒ nō. i. c. ſignificauit. ⁊ i. c.
alberic᷒. de teſti. vñ crederē ꝙ ñ ſit ꝑiculu3 i ex
pectādo ꝑte̅ citandā nō d3 ꝓcedi ad innouati/
one̅ ſñ citatiōe. ⁊ innouatio alit̄ facta nō v3 ñ
ille facēt q̄ de nouo poſſet ꝯcede̅. ꝓbat i. c. ſigni
ficauit. iūcto. c. qm̄. p᷒ pñ. vt litl. nō ꝯtl. nā ſi i re
ceptione teſtiū ē ħ obſeruandū forti᷒ i innoua
tione ꝑuilegij cū ſit mai᷒ ꝑiculū. nā ſi origiale
erat vitioſū nlla defenſio ꝯpetit ampli᷒ ꝑti ad
uerſe cū vitiū nō poterit ꝑpendi i trāſſumpto.
puto q2 falſitas erat i bulla vel in filo. vel q̄a
carta ꝑus fuerat raſa ⁊ poſtea reſcripta. iuxta
ea q̄ hñt in. c. l3. ꝺ cri. fal. dic vt ple̅ diri in. d. c.
alberic᷒.

AD audientiam. Nō va
let ꝯfirmatio quā religioſus impetra/
uit a papa ſup tp̄ali adminiſtratione ſeu prio
ratu ſi tacuit ſe regulare3. Si vero expreſſit re
ſcriptū ꝑſumit falſū quia papa nō ꝯſueuit cō
cedere. h. d. cu3 ſe. cōis diuiſio. z° ibi q2 igit. ¶
Nō p᷒ ꝙ regulares exñtes i ecclijs kathedra/
lib᷒ dicunt canonici. ¶ Nam iſta eccīa neuma/
ſenſis eſt kathedralis ⁊ regularis. vt refert ħ
Jo. and. ⁊ ſatis colligit ex tex. pōt tñ intelligi
ꝙ erāt regulares canonici vt ſūt iſti de ordine

ſancti Augl.nã quidaʒ reperiunt mendicãtes
⁊ nõ ſunt canonici.q̃dam ꝟo nõ ſũt mendican
tes ⁊ iſti dñr canonici.p̃t etiaʒ intelligi in mo
nachis eccł'ie kathedralis.naʒ pñt appellari ca
nonici vt hẽs tex.iũcta glo.in.c.ij.lviij.di.⁊ vi
de circa h̕ qđ plene dixi in.c.cãm.s̃.de iudi.
¶ 2° nõ ꝙ regularib⁹ nõ eſt aliq̄d pſonalit̃ cõfir/
mandũ.q꞉ non pñt ſibi aliq̄d appropriare ȝ to
tũ eſt mõſterij q̄cunq̄ȝ ſe vertãt ⁊ q̄litcunq̄ȝ ad/
quirãt.xviij.q.i.c.vno.⁊ eadẽ cã.q.ij.c.abbateſ
¶ 3° nõ ibi nõ ꝯſueuit ⁊c̃ ꝙ lr̃e emanãtes đ cu
ria p̃ter ſolitũ curſũ ⁊ ſtilũ curie p̃ſumunt ſur
reptitie ⁊ qñq̄ȝ falſe.qñq̄ȝ.ſ.nihil ſupprimit̃ ſed
fit ꝯceſſio deuians ab om̄i honeſtate ⁊ ſtilo cu
rie.vt in.c.ſeq.⁊ ibi dicet̃. ¶ Ultimo nõ ꝙ nõ
ſoluȝ regulares alic⁹ mõſterij ȝ etiamſi ſint ca
nonici eccł'ie kathedralis nõ pñt tenere admi/
niſtrationes ꝑpetuo.non tñ ex h̕ intelligas ꝙ
regularis poſſit eſſe canonic⁹ in eccł'ia ſeculãi
q꞉ eſſet ꝯtra.c.ſup eo.đ regu.⁊ vide bo.gl.in.c.
q̄rund̃ã.lxxiiij.diſt. ȝ intellige ꝙ eſt ibi canoni
cus qñ eccł'ia cathedral' eſt regl'aris mõ p̄dicto
¶ In gl.ibi lȝ tacita veritate ⁊c̃ Aduerte licet
dictũ p̃ncipij h⁹ glo.ſit in ſe vex̄ tñ nõ eſt bõ ex
poſitio ad illud ꝟbum pſonalit̃ poſitũ ĩ tex.nã
ſenſus illi⁹ ꝟbi ẽ ꝙ pſonalit̃ nõ ꝯſueuit ſedes
aplica regularib⁹ aliq̄d ꝯfirmare ita vt ipſe p
ſone ſingulares habeant nõie ꝓprio.ȝ realiter
bñ ꝯſueuit ꝯfirmare dãdo.ſ.p̄uilegiũ ipſi rei.ſ.
mõſterio vel collegio. Rõ diuerſitatis ẽ q꞉ col
legiũ eſt capax in cõi ȝ pticulares pſone non.
q꞉ a ſe abdicauerint oĩa ⁊ poſuerunt p̄orẽ ſup
caput ipoꝝ loco dei.vt in.c.ſi religioſus.đ elec
li.vi.⁊.xij.q.i nõ dicatis. ¶ Et vt habeas cla/
re mãm h⁹.c.⁊ ſeq.ẽ p̄mo videndũ q̄ fuit rõ de
cidendi ĩ iſto tex. Sed p̃t colligi ex p̄dictis. ⁊ ad
huc clari⁹ dic. Aut eĩ iſti adminiſtratores erãt
tꝑales.vt q꞉ poterant remoueri ad nutũ ſupi
oris.vt in.c.cũ ad monaſteriũ.ꝟ.nec alicui.ꝭ.đ
ſtatu r̃gu. Aut erãt ꝑpetui iuxta id qđ habet̃
in.c.ij.eo.ti. Et vtroq̄ȝ caſu diſſoluebat̃ bonuȝ
obñie occaſione h⁹ ꝯfirmatõis.nã cũ al's pote
rant remoueri ad nutũ abbatis vel ſaltem ex
facili cã qñ erant ꝑpetui vigore ꝯfirmatõnis
nõ poſſent remoueri ad nutũ ſupioris.⁊ ſic q̄/
dammõ p hanc ꝯfirmationẽ erigebãt ſe cõtra
bonũ obñie ⁊ h̕ ius tenendi appropriabãt ſibi
pſonaliter. ¶ Et ex his ⁊ ex nõtis in.c.ſeq.nõ
ꝙ ſi ex certa ſcia pape ꝯfirmet̃ r̃ligioſo aliq̄ ad
miniſtratio q̄ de ſe erat tꝑalis.q꞉ poterant re/
moueri ad nutũ abbatis nõ poterat deinceps
remoueri ſine licentia pape.vnde vbi p̄mo erat
obedinari⁹ abbatis nũc efficit̃ vigore ꝯfirma
tõnis obedinari⁹ pape.vide Inno.in.c.niſi.ꝭ.đ
p̄ben.⁊ doc.in.c.cũ int̃ R.s̃.de elec.⁊ in cle.q̄a
regulares.de ſup.ne.p̄la.nõ tñ intelligas ꝙ p
hanc ꝯfirmationẽ eximat̃ regularis a iuriſdi
ctione ſui ſupioris ȝ in oĩbus ius ꝯpetens ſu
piori r̃manet illeſũ p̃terq̄ȝ vt nõ poſſit ꝯgnoſcẽ
vl' tollẽ iuſ ꝯfirmatũ.vt ĩ.c.i.⁊.ij.s̃.e.ñ ex nouo
delicto vt hẽs gl.nõ.in.d.c.i.vide Fre.ꝯſi.cclv
vñ p̃t iſte in manib⁹ ſupioris r̃nũciare ⁊ ꝑmu
tare ⁊ alia facẽ q̄ ad ſupiorẽ ptinẽt. hec proce/
dũt ĩ ꝯfirmatione fc̃a ex certa ſcia. ¶ Sȝ dubi
tat̃ q̄d dicendũ in collatõne ⁊ eſt qõ ſatis q̄ti/
diana. Pone ꝙ p̄p ꝯtulit regulãi aliquẽ p̄ora
tũ q̄ de ſe non erat perpetu⁹ ȝ abbas ponebat
ibi priorẽ ⁊ remouebat ad nutũ.iuxta ea q̄ ha
bent̃ in.c.p̄al.cũ ad mõſteriũ. Nũq̄d abbas p̃t
iſtũ remouere ad nutũ ſic̃ potuiſſȝ ſi ipemet cõ
tuliſſȝ. ¶ Aduerte ad duos caſus.nã qñq̄ȝ p̄p
ꝯtulit ex negligẽtia abbatis et tũc nõ alterat̃
nã bñficij.vñ ſic̃ p̄mo poterat remoueri ad nu
tũ.ita et nũc interueniente collatõe pape.q꞉ exq̄
ꝯtulit iure deuoluto non vr̃ voluiſſe alterare
nãm bñficij. de q̄ vide tex.cũ gl.nõ.in.d.cle.q̄a
regl'ares.vbi h̕ tenẽt cõiter doc. ¶ Sc̄ds caſ⁹
dubi⁹ eſt qñ p̄p ꝯtulit ceſſante oĩ negligẽtia ſu
perioris.⁊ in h̕ ſũt opi. ¶ Arch.xvi.q.i.ſi mõch⁹
ſentit ꝙ nõ.⁊ idẽȝ in.c.pñti.de offi.oꝛ.li.vi. Sȝ
aliud ſẽtit collectari⁹ in.c p tuas.de ma.⁊ obe
Facit qđ nõ.in.d.cle.q꞉ r̃gulares. In h̕ diſtin
guerem ꝙ aut p̄p ꝯtulit exp̄ſſe vt quoad vixe/
rit debeat poſſidere tunc ſine cã nõ p̃t remoue
ri per ſuum ſupiorem.de hoc videt̃ tex.in.d.c.
cũ R.et ſic intellige nõ.ibi per doc. Aut ſimpl'r
ꝯtulit et puto ꝙ poſſit remoueri ſicut prius p
ſuperiorem. q꞉ cũ p̄p ꝯcurrat in collatõne bñ/
ficioꝝ cũ oĩbus ordinarijs. vt in.c.ij.de p̄ben.
li.vi.non vr̃ ſimpl'r ꝯferendo voluiſſe alterare
nãm beneficij et regularẽ remouibilẽ facẽ per
petuũ.ar.hic.et in.c.ſeq. et in dubio h̕ dẽmus
tenere tanq̄ȝ ꝯgruens bono obedientie. ¶ Sȝ
q꞉ viſũ eſt.s̃.de iurib⁹ collationis facte per pa
pã nũc q̄rit̃ q̄d ſi ꝓprius ſuperioꝛ puta abbas
ꝯtulit regulari p̄oratũ ſeu aliã adminiſtratio/
nẽ quouſq̄ȝ ad vixerit poſſidendã nunq̄d h̕ nõ
obſtãte poſſit hunc regularẽ ad libitũ remoue
re.et ſepe h̕ videbitis in facto. Conclude ꝙ ſic
nã ſi gerebat in aĩo q̄ eum remouere nõ poſſit
illicita fuit ꝯceſſio et ꝯtra ius. vt in.d.c.cũ ad
monaſteriũ.in.ꝭ.nec alicui. Item quemadmo
dũ dñs nõ p̃t obligari ſeruo. vt in.l.interpoſi/
tas.C.de tráſa c.ita nec abbas ſuo monacho
Ad idem.c.manifeſtuȝ.xxxiij.q.v. vbi dicit̃ ꝙ
licet vxoꝛ emiſerit votũ cũ ꝯſenſu mariti non
tñ põt eo inuito illud perſonalit̃ perſoluere.et
vide ad p̄dicta.q.q̄m ponit Jo.an.in regl'a nõ
eſt obligatoriũ.de re.iur̃.li.vi.in m̄cu. Ex cui⁹
dictis poſſȝ inferri et identitate rõnis ad qõȝ
nr̃am ꝙ etiamſi abbas iuraſſet nihilominus
valebit remotio. ¶ Et hãc concl'onem repperi

poſtmodū tenuiſſe Fred.ↄſil'.cxxxiiij.al's xxxij
Inno.in.c.inſinuātē.q̄ cle.vl' vo. ¶ Sȝ quero
q̄d ſi nō eſt memoria i ↄtrariū ꝙ nūq̄ꝫ fuit tal'
p̄oꝛ p ſupioꝛē r̄mot' nūq̄d ex h̄ ſit īducta ↄſue
tudo vt remoueri nō poſſit ad nutū abbatis.
puto ꝙ non. qꝛ ſ' ſupioꝛ nunq̄ꝫ remouit ⁊ non
poſſet dici inducta ↄſuetudo.qꝛ ex actib' mere
facultatis nō inducit ↄſuetudo ſeu ex nō vſu
nō h̄ñte in ſe actū tacitū iuris diſpoſitioni cō/
trariū.vt nō.in.c.iohēs.p̄mo.de cle.ↄiu. et per
Cy.in.l.ij.C.q̄ ſit lō.ↄſue. Aut ſupioꝛ voluit il
lū remouere ſeu p̄deceſſoꝛē ſuū ⁊ ꝓpter poten
tiā illi' nō habuit effectū ⁊ nō p̄t dici inducta
ↄſuetudo cū ſit ↄtra bonū obedientie.ar.c.cuȝ
nō liceat.de R̄p.⁊ in c.cū int' nos.de cōſue. Et
h̄ valet etiaȝ ꝓ iſtis p̄ceptoꝛib' ſancti Antonij
qui regulareſ ſunt ⁊ p eoꝝ abbatē preficiunt'
eoꝝ p̄ceptoꝛijs.pñt eni de iure communi r̄mo/
ueri ad nutū abbatis. ¶ Nunq̄d aūt poſſit iſte
reglaris oı̄mi cā ceſſante remot' imploꝛare of/
ficiū ſupioꝛis abbatis vt ſine cā nō remouea
tur.vide qd̄ nō Jo.an.in.c.cū ſingula.de p̄bē.
li.vi.in nouella. ⁊ Inno.⁊ alij poſt eū in.c.inſi
nuante.ꝭ.ne cle.vel mo.

Poꝛrecta Summa vt.ꝭ.c.pꝛ. cōis diſo. z' ibi cuȝ
igit'. ¶ Nō p̄mo ibi quoad vixerit ⁊c.
ꝙ p̄p̄ nō ſolet nec intendit ↄfirmare religioſis
p̄oꝛatus ſeu alias admiſtrationes quoad vi/
xerint poſſidēdas ne diſſoluat' bonuȝ obñie ſi
nō poſſet remoueri ad nutuȝ ſupioꝛis. Ex h̄
infero ꝙ nec etiaȝ abbas h̄ dȝ facere etſi fece/
rit nō valet cōceſſio q̄ min' poſſit remoueri.vt
lati' dixi.ꝭ.c.pꝛ. ¶ Nō z' ꝙ vbi lr̄e etiā groſe
emanāt a curia p̄ter ſolitū curſū lr̄aꝝ ñ euidē
ter pateat ꝙ ex certa ſciā pape emanauerīt p̄
ſumunt' falſo fabꝛicate nec ē eis obtemperan
dū ȝ ſaltē expectāda eſt ſcd̄a miſſio pape.⁊ vbi
multū deuiarēt ab honeſtate pñt puniri dela/
toꝛes tanq̄ꝫ auctoꝛes falſitatis.vt h̄ eſt tex.nō
⁊ vide gl.nō.iūcto tex.in.c.cāȝ.i.ꝭ.de teſti. Pu
to tñ ꝙ hodie multū purgat' hec p̄ſumptio fal
ſitatis ex bulle papal' appoſitione.facit qd̄ nō.
Inno.in.c.ex pte.ꝺ fi.inſt. ¶ Ultimo nō h̄ ca/
ſū in q̄ punit' q̄s de crīne falſi ex ſola p̄ſumpti
one. ¶ Nō h̄ ꝓ his q̄ nō Inno.in.c.qꝛ veriſile
ꝭ.de p̄ſūp.⁊ ad ea q̄ dixi in.c.certo loco.ꝭ.ꝺ ꝓ/
bat. ¶ In gl.in v̄bo ↄfirmant' ibi aliq̄ñ perpe
tui ſunt.glo.iſta videt' dicere ↄtrariū ibi qd̄ qꝛ
regulariter veꝝ eſt ⁊c̄.ȝ reducenda eſt ad ↄcoꝛ
diā per ea q̄ habent' in.c.ij.de ſta.regu.iūcto.c.
cū ad monaſteriū.ꝭ.nec alicui.eo ti. ¶ Et in ſi
gl.nō bñ gl.nā limitat multū iſtum tex.⁊ bene
vt p̄ſumant' iſti delatoꝛes lr̄aꝝ falſo eaſ fabꝛi
caſſe q̄ñ nō apparet clare ꝺ certa ſciā pape. Si
āt ↄſtaret de certa ſciā. tū: valet ↄfirmatio ex

operat' effectū vt nō poſſit remoueri p ſuuȝ ab
batē ſine ſpāli mādato ap̄lico. Intellige tñ gl.
ſi ex ſupueniēte delicto. vt ē gl.nō.in.c.i.ꝭ.e. p
hāc eni ↄfirmationem nō eripit' iſte a ptāte ſui
ſupioꝛis ȝ in oībus remanet ſibi ſbiect' vt pri
us ñ i h̄ vt ñ poſſit r̄moueri ad libitū ⁊ vt nul
lus citra papā poſſit ↄgnoſcere ꝺ iure ↄfirm a
to ſeu de iurib' ipſi' ↄfirmatōis. vt in.c.i.ꝑall'
dic vt ibi dixi.tetigi plene.ꝭ.c.pꝛ. ⁊ reſtr̄ige di
cta doc.h̄ dicentiū ꝙ p hanc ↄfirmationem ex
certa ſciā factaȝ iſte erit obedientiari' pape q̄
p̄us erat obedientiari' abbatis.nō eni intelli
gaſ ꝙ nō teneat' i alijs obedire ſuo abbati.fa
cit.c.p tuas.⁊ qd̄ ibi nō.de ma.⁊ obe. Qualit'
āt ↄſtabit de certa ſciā.dic' Jo.an.h̄ ꝙ ſi facit i
lr̄is mētionē de hac decre. ſati.vr̄ ex certa ſciā
ↄfirmaſſe arg.in.c.vno de exceſſ.p̄l.li.vi.⁊ in c.
nō nulli ⁊ qd̄ ibi nō.ꝭ. de R̄p.vel ſi emanat z'
iuſſio.ar.in auc̄.de mā p̄n.ꝭ. deinde.in dubio
tñ onus ꝓbandi certā ſciāȝ incūbit impetrāti
cū p̄ſūptio ſit ↄtra eū ſm̄ Inno.facit.c.vt nr̄m
vt eccl.bene.⁊.l.ſiue.C. de ꝓba.⁊ vide ad hāc
mām qd̄ ſatis plene dixi in.c.p̄cedenti.

Examinata Sñia ſeu laudūȝ ↄtra foꝛmā iuriſ
vel ↄpꝛomiſſi latū p arbitros liȝ p pa
pā in foꝛma cōi fuit ↄfirmatū nō tȝ.p̄mo pōit
cām decreti.z' decernit ibi vnde. ¶ Nō p' ar/
bitꝝ artari ad ſequendā foꝛmā iuris vñ ſicut
nō valȝ ſñia ↄtra iuſ. ita nec laudū arbitri.nā
arbitria ſūt redacta ad inſtar iudicioꝝ.l.i.ff.ꝺ
arbi. ¶ z' nō ꝙ vbi in ↄfirmatōne pape nō in/
ſerit' tenoꝛ ↄfirmate rei. ȝ apponit' illa clā ſicut
pinde factū ē ⁊c̄. hec ↄfirmatio non dr̄ facta in
foꝛma cōi.vñ nō validat actū in ſe nullū.qꝛ il/
la clauſula ſtat ↄditionaliter ¶ Itē nō ibi ab
vtraq̄ꝫ pte receptū ⁊c̄. ꝙ ptes nō pñt emologa
re ſeu appꝛobare arbitriū nulluȝ.⁊ ſic ↄſenſus
partiū nō p̄t purgare viciuȝ nullitatis. ¶ Ex
hoc poſſet argui ꝙ licȝ ſñia nulla recipiatur ⁊
ↄpꝛobet' p ptes. p hoc tñ nullitatis viciuȝ nō
purgat' etiā interdicente ↄfirmatione pape in
foꝛma cōi.ita videt' ꝓbari tex.iſte. Sed ego in
telligo q̄ñ tollere vitiū nullitatis nō dependȝ
a ↄſenſu partiū ſicut hic potuit eſſe in iure pa
tronat'. Sȝ vbi vitiū nullitatis ↄcernit merū
fauoꝛē partiū dico ꝙ ptes ſcient' appꝛobando
tenent' ad obſeruationem ſaltē ex vi pacti.etſi
non ex vi ſñie ſeu laudi tex.ē nō.iūcta glo.⁊ di
ctis doc.in.l.ij. C.cōia vtriuſq̄ꝫ iudicis.ſic itel
lige gl.et doc.in.c.ſignificaſti.de fo.ↄp.⁊ h̄ nō.
¶ Opp.ↄtra lr̄am.nā videt' ꝙ inter laycos nō
poterat eē ↄtentio ſup eccl'ia cū non poſſint il/
lam licite poſſidere.vt in.c.cauſā.ꝭ.de p̄ſcrip.
⁊ in.c.eccl'ia.de ↄſti.⁊ in.c.maſſana. de electio.
So.dic ꝙ hic erat ↄtentio ſup eccleſiā.i.ſuper

iure patronat⁹ ipſius eccleſie. loquit̃ eni de fa
cto. c. exaiata. ꝟ. de iudi. ¶ No ex h̾ ꝛ ex tex. lai
cos poſſe ↄpromittẽ q̃onez iuris p̃ronat⁹. ẜ ei
fuit ↄpromiſſũ in vicedñm ſabinenſez. ꝛ dr̃ vi
cedñs ſabinenſis vicari⁹ epi ſabinenẜ. nã eps
ſabinenſis ẽ cardinalis. hĩc ꝛ hoſti. ꝛ multi alij
q̃ cũ hñt aſſiſtere pape tenẽt in eoꝝ ep̃atib⁹ vi
cariũ i ſpũalibus ꝛ tp̃alibus ꝛ vulgariter dr̃
vicedñs. ¶ In gl. fi. ibi arguit̃ ↄtra. c. pꝛ. in gl
pe͡l. ꝙ illud. c. intelligit̃ qñ ↄfirmatio fuit facta
ex certa ſcia. tũc eni dico ꝙ dictio hĩc. nõ ſtat cõ
ditionalit̃ ꝫ cãliter. ſ. ꝑ qꝛ. reddit eni rõnem cõ
firmatõnis. vtputa ſi enarrato tenoꝛe ↄfirma
ti ſubiũgit ↄfirmam⁹ p̃dictã ↄpõnez hĩc ꝓuide
facta fuit. dꝫ ei exponi hĩc ꝑ qꝛ. nã ex q̃ p̃nceps
ẽ plene infoꝛmat⁹ de facto nõ dꝫ intelligi ꝙ ve
lit ↄditionalit̃ loq̃ cũ habeat oĩa iura i ſcrinio
pectoꝛis ſui. vt in. c. i. ꝺ ↄſti. li. vi. Sꝫ qñ ſimpl̾r
ↄfirmat alit̃ nõ inſtruct⁹ ꝺ iure ↄfirmato ꝟba
illa dñt ꝓꝓꝛie intelligi. ſ. ↄditionalit̃. qꝛ ꝓ̃ p̃ſu
mit̃ ignoꝛare ea q̃ in facto ↄſiſtũt. vt in. d. c. i. ꝺ
ↄſti. Jungendo gͦ nõ. in. c. ſeq. ꝑ Abbatẽ ꝛ Jo
an. ↄclude ꝙ aut ꝓ̃ cõfirmat ſimpl̾r nulla cl̃a
ꝯpoſita nec tenoꝛe iuris cõfirmati expꝛeſſo. et
vr̃ ↄfirmãe ex certa ſcia. nã verbũ ↄfirmo alio
nõ exp̃ſſo ex ſui nã impoꝛtat vt rẽ facit firmaꝫ
ad h̾. c. int̃ dilectos. de fi. inſtr. h̾ limitarẽ verũ
qñ ↄfirmatio nõ eſt ↄtra ius. nã in dubio non
dꝫ referri vt ↄcedat ↄtra ius alio nõ exp̃ſſo. ar
eoꝝ q̃ nõ. in. c. nõ nulli. de ẜp. ꝛ i. c. vnico. ꝺ ex
ceſ. p̃l. li. vi. Si ꝟo fit ↄfirmatõ ꝯpõita illa cl̃a
ↄſueta hĩc ſine p̃uitate ꝛc̃. alit̃ nõ exp̃ſſo tenoꝛe
ↄfirmati illa ↄfirmatio dr̃ in foꝛma cõi. qꝛ illa
ꝟba ſtant ↄditional̾r ẜm ꝓꝓꝛiũ ſignificatũ. ꝛ ꝺ
h̾ eſt caſus ẜ. Si ꝟo exprimit̃ tenoꝛ rei ↄfirma
te vel ꝓ̃ diceret ꝙ ex certa ſcia ↄfirmat tũc dr̃
facta ↄfirmatio ex certa ſcia et ꝟba illi⁹ cl̃e nõ
ſtant ↄditional̾r ꝫ cãliter ꝑ rõez p̃dictã. ꝛ ꝺ h̾ ẽ
caſus ẜ. ꝛ rõ diuerſitatis colligr̃ ex p̃dictis.

Venerabilis

In ↄfirmatõne ex certa ſcientia dictio hĩc ponit̃ cãtiue nec nocꝫ ſi
verbũ ↄfirmatõis p̃cedit tenoꝛẽ ↄfirmati. h. d
cõis diſſio. zͣ ibi mãdam⁹. ¶ No p̃ͦ ꝙ vbi exp̃
mit̃ tenoꝛ rei ↄfirmate alio ñ exp̃ſſo vr̃ p̃nceps
ↄfirmare ex certa ſcia etiamſi in l̃ris ↄfirmati
onis ſit ꝯpõita illa cl̃a hĩc ſine p̃uitate ꝛc̃. ¶ zͦ
nõ ꝙ vbi int̃ ptes ↄponẽtes exp̃ſſe fuit actum
vt nõ valeat nõ intẽcedente ↄfirmatione p̃nci
pis dꝫ intelligi de ↄfirmatiõe obtinẽda ex cer
ta ſcia. nõ aũt de ↄfirmatione obtinẽda in foꝛ
ma cõi. ꝛ hec potuit ẽẽ rõ dubitãdi ẜ. nã foꝛte
dicebãt iſti hoies cipri ꝙ non erat adimpleta
ↄditio ꝑ illã ↄfirmationẽ factã cũ illa cl̃a q̃i il
la cl̃a faceret ↄfirmationẽ ↄditionalẽ. ẜ h̾ non
p̃uit obſtare qꝛ tenoꝛ ↄpõis erat inſert⁹ i ↄfir

matione. ꝛ dic vt plene dixi in. c. p̃cedẽti. vbi ꝺ
clarat̃ mã h⁹. c. ¶ No vltio ibi ꝙ cl̃a ↄſueta ꝛc̃
ꝙ illa cl̃a hĩc ſine p̃uitate ꝺ ſtilo curie ponit̃ in
oĩbus ↄfirmatõib⁹ ſiue ex certa ſcia ſiue i foꝛ
cõi factis. ꝫ vbi ↄfirmatio fit ex certa ſcia tũc
ↄditio hĩc ſtat cãlit̃ ꝑ qꝛ. in foꝛma cõi ſtat ↄditi
onal̾r. rõem diuerſitatis dixi i. c. p̃cedẽti ¶ In
gl. i. in fi. ꝛ intelligit Inno. ꝙ ↄpõ ẜ intẽuenit ſu
per tp̃e ꝛ loco ꝛ pſonis q̃bus decime cẽnt ſol
uende. nõ ãt ſup q̃ntitate decie diminuẽda. et
dicit Jo. an. ſup q̃ntitate diminuenda potuit int̃
uenire ↄpõ. iõ expectabat̃ ↄfirmatio pape. vñ
ſi tenem⁹ intellectũ Inno. ſatis ꝓcedit dictum
Hoſt. ẜ q̃ dicit ꝙ ſi legat⁹ voluiſſꝫ ↄfirmare ſa
tis ↄualidaſſet illã ↄpõnez. ꝫ ſi tenem⁹ p̃ceden
tẽ intellc̃m tc̃ legat⁹ nõ potuiſſꝫ ẜ nc̃aria erat
auc̃tas pape. iur̃ nõ. in. c. a nob. ꝺ deci. ¶ No
bñ h̾ dc̃m ꝙ nl̾s citra papaꝫ p̃t valide ↄponẽ
ſeu ↄpõem ↄfirmãe ſup q̃ntitate decime dinu
enda. ¶ In gl. ij. ibi ꝫ nunq̃ nc̃ariũ ꝛc̃. nõ glo
vſq ad finẽ ex q̃ limitat̃ auc̃. ſiq̃s in aliq̃ docu
mẽto. C. de edẽ. ꝛ in. c. i. de fi. inſtr. ꝛ intelligũt
doc. ꝙ fac̃ fidẽ q̃ ad inſta ibi etiamſi eẽnt ↄtra
ius cõe. qꝛ ꝓ̃ vr̃ diſpẽſaſſe ſic ↄfirmãdo ex cer
ta ſcia. Intelligunt tñ qñ ↄfirmatõ fuit facta
ꝑtib⁹ inſtãtib⁹ vel de ↄſenſu ipaꝝ. al̾s ei nõ fa
ceret fidẽ de tenoꝛe ↄpõis. Ego limitarẽ ẜm ea
q̃ le. ꝛ nõ. in cle. l̃ras. ꝺ ꝓba. ¶ In gl. penl̃. in fi
declara iſt i gl. put dixi in. c. p̃cedenti.

Tua nobis

Collatio ecc̃ie alteri facta ꝑ legatũ ꝛ ꝑ papã ↄfirmata iuſ dioceſani
nõ ledit. cõis diuiſio. zͣ ibi cũ igit̃. ¶ No p̃ͦ le
gatũ ẽẽ de latẽ nõ poſſe ↄcedere ecc̃ie vel cleri
co aliq̃m ecc̃iaꝫ i p̃iudiciũ iuriũ q̃ debent dio
ceſano loci. ¶ Ex q̃ infero legatũ ẽẽ cardinalẽ
nõ poſſe eximẽ aliq̃m ecc̃iaꝫ a iuriſdcõe oꝛdia
rij. nã ſoli⁹ p̃ncipis ẽ alteri⁹ iura tollẽ ꝛ minuẽ
vt nõ. in. c. ↄſtitutẽ. ꝭ. de rel. do. ꝛ ꝑ Spe. in ti. de
leg. ꝟ. nũc oñdendũ. ꝟ. lvij. ꝛ vide gl. nõ. i c. ſi. ꝺ
here. li. vi. q̃ dicit legatũ non poſſe ↄmittẽ cãm
ↄgnoſcendã ſimpl̾r ꝛ de plano ſñ ſtrepitu ꝛ fi
gura iudicij. qꝛ nõ p̃t ius violare marie i alio
rũ p̃iudiciũ. ¶ No bñ illã gl. nõ ſolũ in caſu q̃
loquit̃ ꝫ vt ex ea ſumas rl̃aꝫ circa oĩa que tẽ
dunt ad violationẽ iuris cõis ꝛ in p̃iudiciuꝫ
alioꝝ vt hec ſint legato etiã de latere int̃dicta
¶ No ibi dioceẜ etiã. ꝙ patriarcha dr̃ hr̃e ſuã
dioceſim ꝛ dioceſanus ꝯpellat̃ q̃libet eps rõ
ne ſue dioceẜ. nã dioceẜ idem ẽ qꝺ partitio cu
rie. ꝫ dr̃ poſtmodũ hr̃e ꝓuincias ſꝫ ſe q̃ntũ ad
iuriſdcõnez p̃riarchat⁹. nã eſt ſuꝑ archiep̃os i
ꝓuincijs ſibi decretis. de q̃ in. c. antiq̃. ꝭ. de p̃ui
ꝛ queãdmodũ ſe hꝫ p̃riarcha ad archiep̃os ſi
bi ſubiecto. vide xcix. di. ¶ No zͦ ex fine littere
ꝙ ſubditi dñt ſuo ſupioꝛi reuerentiaꝫ ꝛ obñiaꝫ

ac integre de iuſtitijs ſuis ſibi rñdere. vltra er
go reuerentiã ⁊ obedientiã hñt ſupiores q̄dã
iura in ſubditos vt ſũt ea q̄ enumerant in .c.
ꝯquerente. ē. de of. or. ¶ Sꝫ circa intellectũ .c.
q̄ro. ſ. de. q. q̄tidiana. nũq̄d delegat⁹ pape ma/
xime de latẽ poſſit vnire eccleſias aliq̄s ſue le
gationis auctoritate ſeu vnã alteri ꝯcedẽ vel
ſubijcere ſicͭ ep̄s. vt in .c. ſicͭ vnire. ī. de exceſ. pla
Queſtio iſta ē ſatis dubia ⁊ cõmouit ſpũs fere
oīm doc. Hoſt. ħ ſentit ꝙ nõ. ad ħ adducit iſtũ
tex. ¶ Inno. poſuit duas opi. Prima ꝙ ħ non
poſſit in ꝑiudiciũ eccľie vnire poterit enim ec/
cleſia cui facta eſt vnio ſeu ꝯceſſio exigere rati
onẽ de tp̄alibus eccleſie vnite. illã q̄nq̄ꝫ viſita
re nõ ꝑiudicãdo iuri dioceſano ⁊ ex cã iuriſdi
ctionẽ exercere. ħ nihilomin⁹ dioceſanus vtet
iure ſuo ⁊ ſic loquit iſte tex. Ponit ſcdam opi.
q̄ ſibi plus plꝫ vt nullo mõ poſſit legat⁹ ħ ꝯce
dere ſeu vnire. Nã ſi valuiſſet iſta ꝯceſſio de q̄
in lr̄a. v̄ba ꝯceſſionis importabant plenã exce
ptionẽ. q̄ꝛ ꝯtulit iſte legat⁹ in ſpũalib⁹ ⁊ tp̄ali/
bus. ⁊ Spe. in ti. de leg. i. ꝟ. ſ. nũc oñdendũ. ꝟ.
ꝟ. tꝫ ſub dubio tñ forte legatuꝫ poſſe vnire du
as eccľias dũmodo ꝑiudiciũ nõ inferat iuri/
bus dioceſis ꝓut intẽdebat ħ iſte legat⁹ ⁊ q̄ſi
ſentit primã opi. Inno. Sed Jo. and. ibi in ad
ditione ħ tꝫ ſine dubio forte dicẽs legatũ poſ
ſe vnire eccleſiã ſpectantẽ ad collationẽ epi eti
am menſe epi ſeu eccleſie cathedrali. Hanc opi
ſecuti ſũt do. de rota deci. xi. aľs cxxiij. Ad iſtũ
text. rñdent ꝙ ħ vnio ſeu collatio fuit facta ex/
emptis. ⁊ ſic magnũ ꝑiudiciuꝫ irrogabat dio
ceſano loci. ſec⁹ vbi vnio fieret eccleſie ſubiecte
Pro hac opi. facit bonũ dictũ ⁊ nõ. Spe. in. ꝟ.
ſ. nũc oñdendũ. ꝟ. ꝑmiſſo. ⁊ ſeq. vbi dicit lega
tũ in legatione ſua ꝯcurrere cuꝫ q̄libet ordina
rio ſue legatõis ſiue ille ſit archiep̄s ſiue ep̄s
ſiue abbas ſiue q̄cunq̄ꝫ alius. ita ꝙ q̄d iſti pñt
in iuriſdictionib⁹ tã de iure cõi q̄ꝫ ex ꝯſuetudi
ne poterit legat⁹ ꝯtra opi. Fre. de ſenis cõſilio
clxxx. vbi vr̄ ꝯcludẽ ꝙ nulla vel modica eſt po
teſtas legati in alteratione ſtatus eccľiaꝝ. nõ
eni ſm eũ p̄t eccleſiã vnire alteri in perpetuuꝫ
ꝑiudiciuꝫ iuris ordinarij vt ħ. Si eni valeret
vnio ꝓuaret ordinari⁹ in perpetuũ iure ꝯferẽ
di illã eccleſiã nec etiã p̄t ſm eũ eccleſiã ſecula/
rẽ facere religioſã ſm t̃minos .c. ad audientiã.
de eccle. edi. nec p̄t ꝑſtare auctoritatẽ plebanis
ſeu p̄latis eccleſiaꝝ collegiaꝝ inuitis canoni
cis illaꝝ eccleſiarũ illas eccleſias ꝑmutandi.
ar. in .c. penľ. de of. le. li. vi. Nec ob. ſm eũ ꝙ ep̄s
ħ p̄t. nõ ergo ſequit ergo legat⁹. nã ē ep̄us alie/
nat rẽ eccleſie tñ cũ ꝯſenſu capituli. q̄d nõ p̄õt
facere legat⁹ ſm eũ. ar. xij. q. ij. ſine exceptione.
nec p̄t ep̄s alienatõnẽ facere cũ auctoritate le
gati ſine ꝯſenſu capituli ſui ꝑ .c. paſtoralis. de

his q̄ fi. a p̄l. ⁊ nõ hec. Et adde dcꝫ Spe. i. ꝟ. ſ.
nũc oñdendũ. i. ꝟ. pe. ⁊ Bar. in. l. ꝓhibere. in. ꝟ.
plane. ff. q̄ vi aut clã. vbi dicit legatũ non poſſe
alienare rẽ ſpectãtẽ ad romanũ pontificẽ. Idẽ
vr̄ de tp̄alib⁹ eccleſiarũ. ꝓ hac vltima opi. fcͭit
aliud pulcꝝ dcͭm Spe. de off. le. ſ. nc̄ tractem⁹
ꝟ. peſ. vbi dicit legatũ ñ poſſe ſupprimẽ aliq̄m
dignitatẽ in eccľia q̄ꝛ ħ ē ſoli⁹ pape. vt i. c. cum
acceſſiſſẽt. ⁊ q̄d ibi nõ. ꝑ oſti. nec eẽ ſrẽs digni/
tatis ep̄o ad tp̄s ꝯcedẽ iur̄ ea q̄ hñt in .c. ſi ꝓpt
tua debita. de rp. li. vi. Primã opi. ꝙ legatus
poſſit ſn̄ ꝑiudicio ordinarij ſeq̄t do. Car. ⁊ dic
ſe vidiſſe ꝯſiliũ collegij papienſ illõ ꝯcluſiſſe.
Do. an. ſimpľr ħ trãſit r̄citãdo ⁊ vltĩo trãſit cũ
2ª opi. Inno. ⁊ aliõ vr̄ ſentire in. d. c. ſicͭ vnire.
Queſtio vt dixi ſatis dubia ē. dicereꝫ ſic ꝙ aut ē
legat⁹ ñ de latẽ ⁊ nõ poſſit. cũ ei nõ poſſit ꝯfer
re bñficia. vt i. c. i. ꝺ of. le. li. vi. ita nec vnire cũ
mai⁹ ꝑiudiciũ inferat ep̄o ex vnione q̄ꝫ ex vni
ca collatõe Si v̄o ē legat⁹ cardinaľ ⁊ tc̄ eccľias
collegiatas vnire vel ſubijcẽ ñ poterit ꝑ. d. c.
pe. de off. leg. li. vi. vbi gñaľr interdicit ſibi ptãs
ꝯferẽdi vel alit̃ diſponẽdi ꝺ hmõi eccľijs. Aut
ſũt eccľie nõ collegiate. ⁊ tc̄ p̄ª frõte vr̄ ꝙ ñ poſ/
ſit. q̄ꝛ legat⁹ cardinaľ hꝫ collationẽ bñficioꝝ ñ
iure legatõis. q̄ꝛ legatio ad ħ ſe ñ extẽdit ſed i
q̄ndã ꝓrogatiuã ex ſpãli ꝑuilegio. vt dicit tex.
i. d. c. i. hec gͦ ptãs tãq̄ꝫ extraordinaria ⁊ ſupindi
cta dꝫ r̄ſtrĩgi. ⁊ ē ar. gl. ſingľaris i cle. ij. de offi.
or. lꝫ gͦ poſſit ꝯferre iure ſpãli ñ tñ dꝫ poſſe vni
re ꝓpt ꝑiudiciũ q̄d circa ius ꝯferendi irrogat
i ꝑpetuũ dioceſano. Sꝫ ꝓ alia opi. fcͭit iſte tex.
in arg nã p̄p ħ nõ damnat collationẽ factã ec/
cľijs ħ dic ꝙ ꝓpter hãc collationeꝫ nõ dꝫ dinui
vel ledi ius dioceſis. vr̄ gͦ gl. loq̄ iur̄ t̃mios .c.
ij. ī. de re. do. nã ibi pꝫ ꝙ ſi p̄p eccľiaꝫ vni⁹ dioce
ſis vnit eccľie alteri⁹ dioceſ ñ tñ ꝓpter ħ ꝑiudi
cat iurib⁹ dioceſ eccľie vnite. ita poſſum⁹ dicẽ
ħ. lꝫ eni collatio vel vnio fiet eccľie exẽpte ñ dꝫ
ꝑ ħ minui ius ꝑme dioceſ reſpcͭu reuerẽtie ⁊c
nõ valuit gͦ iſta collatio q̄ ad ꝑiudiciũ iuriũ
dioceſani. Itẽ fcͭit q̄ꝛ collatio ē q̄dã donatio
ſeu liberalitas ſaltẽ i cui donãdo. vt in .c. rela
tũ. ⁊ q̄d ibi nõ. ī. de p̄bẽ. ⁊ i. c. fi. de of. vica. i vi. ħ
vnio fit i merũ fauorẽ eccľiaꝝ ⁊ aľn ē nc̄aria. x
q. iij. vnio. in cle. ne i agro. de ſta. r̄g. cũ gͦ lega
tus hẽat ordinariã iuriſdcõnẽ i loco. vt i. c. ij.
de off. leg. li. vi. vr̄ ꝙ poſſit ꝓuidẽ neceſſitatib⁹
⁊ vtilitatib⁹ eccľiaꝝ. ⁊ hec rõ infert vt idẽ ſit i
legato nõ cardinali tñ in eo magis dubitan/
dũ eẽt. Prima opi. vr̄ eq̄or. ħ iſta verior ꝺ iuriſ
ſbtilitate. Et ꝑdicta ita extẽſe dixi vt ħ capias
bonã doctrinaꝫ circa ptãtem iſtoꝝ legatoꝝ de
q̄ iura ꝓuident aimi ꝫ gñalit̃. ¶ In glo. i. in fi
vult gͦ glo. iſta ꝙ iſte tex. intelligat in ꝯfirma
tione facta i forma cõi. ita cõiter trãſeũt doct.

Contra h facit theorica tradita in.c.exaiata.
ẜ.eo.nā ibi exp̄mit tenor rei ꝯfirmate ⁊ illa cō
firmatio dr̄ ex certa ſcia pape fc̄a q ꝯfirmauit
collationē factaꝫ ⁊c̄.g° nō dꝫ dici in forma cōi.
Jtē q ꝑ n̄ fūdat ſe ſup hac allegatōe ꝗ ſimplr̄
dicit ꝙ ꝑ collationē ⁊ ꝯfirmationē nō debent
minui iura dioceſani.vn̄ itellige rē ꝙ cōfirma
tio fuit q ꝗ nō ſe extēdebat ad p̄iudicandū iu
rib⁹ dioceſ.ꝗ ad ꝯfirm īdas collatiōes reſpc̄u
ſpaꝝ eccīaꝝ. Nā etiā ipemet ꝑ vniret nō intē/
dit p̄iudicare iurib⁹ dioceſ eccl'ie vnite. vt i.c.
ij.j.de rel.do.ita nec ꝑ ꝯfirmatōnē. hēbit g° va
liditatē iſta colla° ſeu ꝯceſſio in tp̄alib⁹ ⁊ ſpūa
libus ſine tn̄ p̄iudicio dioceſanoꝝ. exemplum
optimū in.d.c.ij. ¶ In gl.fi.ibi immo r̄manet
ius ſaluū ⁊c̄.pondera gl.ſentit eni vltimā opi.
.ẜ.recitatā vt valeat ꝯceſſio fc̄a ꝑ legatū ſn̄ tn̄
p̄iudicio iuriū epi. ¶ In eadē gl.ibi nec hono
rē meū reputo. ¶ Hec gl.ſeu rō decidēdi fc̄it ad
q̄ōnē.de q̄ ſolet eſſe ꝯtētio int̄ ſcholaſticoſ. vtꝝ
ꝑ poſſit deponē vnū epum ſine cā. Et vr̄ ꝙ ſic
ꝑ gl.in.c.ꝑ p̄ncipalez ix.q.iij.q̄ dicit ꝙ q̄admo
dū p̄nceps p̄t p̄uare ſubditū re ſua. vt in.l.bn̄
a zenone. C.de q̄dri.p̄ſcrip.ita ⁊ ꝑ vnū epm.ꝗ
oēs epos nō poſſet.q2 eēt ꝯtra vniuerſalē ſta/
tuꝫ eccīe.dꝫ q° itelligi vt poſſit ſine cā ꝓpter ex
ceptionē quā fc̄it. Jtē ꝑ hꝫ plenā ptātez in ec
cl'ia militāte ⁊ oēs recipiūt dignitatem ab eo.
xxij.di.c.i.⁊ ij.⁊ marie h vr̄ verū.q2 epat⁹ vr̄ ō
iure poſitio.nā olī tp̄e chriſti nō erāt ꝓprie epi.
q ꝓpt̄ ſciſma apl'i ꝯgregato ꝯſilio p̄ſbrōꝝ ſtatu
erūt vt ordiarent epi q̄ eēnt ſup alios. nā vn⁹
volebat p̄ferri reliq̄ dicēs ſe eē meliorē.q2 fue/
rat baptiſat⁹ a Paulo. ali⁹ q2 fueāt baptiſat⁹
a Petro. et ſic erat ꝑ eos ſciſma ad q̄ ſedandā
ſtatutū fuit int̄ apl'os ⁊ alios vt ex p̄ſbris eli/
gerent aliq̄ q̄ vocarent epi q̄bus alij obedirēt
de q̄ vide bo.tex.i.c.cū oli.xcv.di. et qd̄ ibi nō.
Arch.g° vr̄ ꝙ ꝑ poſſit epꝫ remouē ar.c.ſigni/
ficaſti.de elec̄.⁊ in c.ad honorē. de auc̄.⁊ vſu
pallij. ¶ Sꝫ his nō obſtātib⁹ ꝯcludo ſic ꝙ aut
nl'la ꝓrſus cā ſbeſt i remouēdo ita ꝙ nec vtili/
tas publica ſuadet ⁊ tūc nō p̄t.q2 q̄admoduꝫ
i ꝯtrahendo ꝯiugio ſpūali req̄rit ꝯſenſus pro/
mouendi.vt i.c.cū int̄ canonicos.de elec. ⁊ i.c
fi.de trāſla.p̄l.ita ⁊ forti⁹ i diſſoluēdo.q2 nihil
tā nāle q̄ꝫ ꝙ vnūqd̄q; diſſoluat eodē viculo q̄
ligatū eſt.vt i.c.i.de reg.iu.⁊ in c.nil tā nāle.ff.
eo.optime facit.l.i.⁊.ij.C.qn̄ ab emp.li.diſ. ¶
Jtē ꝯiugiū ſpūale facili⁹ ꝯtrahit q̄ꝫ diſſoluat
vt in.c.int̄ corꝑalia.de tranſla.p̄l. ꝗ nō p̄t ꝯtra
hi ſine ꝯſenſu ꝓmouēdi.vt.ẜ.dixi ergo nec diſ
ſolui. Jtē ſic deus reſeruauit ſibi diſſolutionē
ꝯiugij carnalis.ita p̄ſumendū eſt ꝙ r̄ſeruauit
ſibi diſſolutionez ꝯiugij ſpūalis cū illud ſit di
gnius.ita dicit tex.in.d.c.int̄ corporalia.et qn̄
papa illud diſſoluit deponēdo vl' transferēdo
epm.h facit poti⁹ diuina ptāte q̄ꝫ humana.q2
q̄s deus ꝯiūxit hō nō ſepat. ita dicit tex.in.d.
c.int̄ corꝑalia.ꝗ ꝑ nō p̄t obligationez iure di
uino ꝯtractā ſine cā diſſoluē. xxv.q.ij.ſūt q̄daꝫ
g° nō p̄t h coniugiū ſine cā diſſoluere. Vide ⁊
aliā ſubtilē rōem quā puto veriſſimā. Chriſt⁹
nō tribuit ptātem ſoli Petro ꝗ oībus apl'is ꝗ
Petro tanq̄ꝫ p̄ncipi dn̄ ſibi ſpecifice dix'.paſce
oues meas.vt ꝓbat in.c.i nouo.xxi.diſ.⁊ in.c
ita dn̄s.xxiij.di.oībus eni apl'is dixit accipite
ſpm̄ſcm̄ ⁊ q̄ꝝ remiſeritis pecc̄a remittent eis ⁊c̄
vt in euangelio. ꝗ Petꝝ ꝯſtituit p̄ncipez aplo
rū dicēdo vt p̄dixi.paſce oues meas.vn̄ ſi vel
let epm remouē ſine cā nō diceret paſcere.q po
tius necare. Epi eni ſucceſſerūt in locū aploꝝ
vt nō.in.d.c.i nouo. et xij q.i.vidētes.vn̄ q̄ad
modū nō potuiſſet Petr⁹ ſn̄ cā aliquē remouē
ab aplatu ſuo.ita nec ꝑ aliquē epm.manet eī
ptās ſeu ſn̄ia Petri duꝫ vere iudicat ⁊ clauis
nō errat.vt in.c.manet.xxiiij.q.iij.facit qd̄ nō
Jnno.j.de voto.c.qd̄ ſuꝑ his. Et vide ad p̄di/
ctā ꝯcl'onez auc̄tez gl.x.di.c.i. vbi gl.valde nō.
dicit papā nō poſſe ſine cā epo inuito dioceſiꝫ
diuidē in duos epatuſ.allē bo⁹ tex.in.c.mltis
xv.q.i.g° forti⁹ nō p̄t euꝫ remouere ſn̄ cā.vide
ad h auc̄tem cuiuſdā doc.diſputātis.⁊ Jo.an
ꝯfirmātis in rl'a qd̄ ob grām. de reg.iu.li.vi.i
m̄cu.vbi q̄o tractat. ¶ Nunq̄d papa poſſit trāſ
ferre epm inuitū de vno epatu ad aliū ſeu ad
aliā dignitatē. ¶ Concl'o eſt ꝙ omī cā ceſſante
nō p̄t.q2 in diſſolutione ꝯiugij req̄rit ꝯſenſus
ſpōſi.q ſi ſubeſſet cā publicā vtilitatē ꝯcernēs
lꝫ eps nō eēt in culpa. Exemplū ꝓp'ſs ꝓſequit
epꝫ ſine cā iuſta ⁊ magis indureſcit cor hōim
ꝯtra eccīaꝫ.tūc p̄t ꝑ ⁊ vicari⁹ dei vt totū cor/
pus eccīe ſit ſanū illud membꝝ p̄cidere.ſed dꝫ
ſibi dare bonū cambiuꝫ.et q̄ ſn̄ culpa ſua ſit re
motio vt nōnt̄ dicit Jnno.in.c.niſi. de renun.
Et ſm̄ hāc limitationē intellige gl.i.d.c.ꝑ p̄n/
cipalē.p̄t eni ꝑ epm deponere ſn̄ cā.ſ.ſurgēte
ex facto epi.ſec⁹ ſi ceſſat oīs cā. et ꝙ h fuerit de
mēte illi⁹ gl.vide ⁊ pōdera ſiſia q̄ p̄mittit. di
cit eni p̄ncipē p̄uare poſſe ſubditū re ſua.debꝫ
eni itelligi qn̄ ſubeſt aliq̄ cā. puta ꝓpt̄ fauorez
reipublice.nā ſn̄ cā nō p̄t. Nōt Jnno.in.c.q̄ ec/
cl'iaꝝ.de cōſti. Et doc̄.iuris ciuilis. C.ſi ꝯtra
ius vel vti.pub.l.fi.nā ꝓpt̄ bonū publicū ꝯſer
uandū q̄ſq; dꝫ ſe ipm exponere.marie i fauorē
aiaꝝ.ꝑ q̄bus ſaluādis de⁹ apiat intellēm ſtu
dentiū i hac ꝯpilatōe ad honorē ipſius Amē

¶ Abbatis tertia ps ſecundi decretaliū libri
Colonie impreſſa impenſis Johannis de Lu
beck Colonie ciuis.ſuum q prebet finem.
¶ Mcccclxxvij.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

the scale towards document
488

H R [illegible]